ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΤΑΗΣ

Η ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τόμος Β΄

ΤΑ ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έως το 1881)

ΑΘΗΝΑ 2012

Η ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τόμος Β΄

ΤΑ ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έως το 1881)

Συντάκτης: *Γιάννης Π. Νταής*
Δ. Γατοπούλου 10, 15237, Φιλοθέη
Fax: 210 6845264
Τηλ.: 210 6823137
e-mail : idais@otenet.gr

Γενική επιμέλεια *Γιάννης Π. Νταής*

Επιμέλεια παραγωγής: *Γιάννης Π. Νταής*

Σελιδοποίηση *Γιάννης Π. Νταής*

Εικόνα εξωφύλλου *Γιάννης Π. Νταής*

Εκτύπωση – βιβλιοδεσία *Γιάννης Π. Νταής*

SET *978 – 960 – 92632 – 3 - 8*
ISBN *978 – 960 – 92632 – 5 - 2*

© 2012 *Ιωάννης Π. Νταής*

***Φωτογραφία οπισθόφυλλου*:**
Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς Σύρο
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 20 ΑΥΓ**. (18)**60***
*Η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «**100**» λεπτά που πήρε στην αναχώρηση ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι **80** λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως*
*Και **20** λεπτά ως εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος*
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 28 ΑΥΓ.** (18)**60***

***Φωτογραφία εξώφυλλου*:**
Προπληρωμένος ταχυδρομικός φάκελος από τα Ιωάννινα προς την Αθήνα
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΙΩΑΝΝΙΝΑ 30 ΝΟΕΜ: 1852***
*Όπισθεν η διαβατική **ΑΜΦΙΛΟΧΙΚΟΝ ΑΡΓΟΣ**, η σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 8 ΔΕΚ. 1852***
*Χειρόγραφη σημείωση των ταχυδρομικών τελών «**60**» λεπτά*

*Στις «**χαμένες πατρίδες μας**»*

Στα Ελληνικά Βουρλά

Η Παραλία των Βρυούλων

Περιεχόμενα Β΄ τόμου

Περιεχόμενα	*9*
Παρατηρήσεις	*11*
Συντομογραφίες	*12*
Γενικό εισαγωγικό σημείωμα	*13*
Α΄ Μέρος *– Εισαγωγή*	*15*
Η ιστορική εξέλιξη των ξένων ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας	*23*
Η διακίνηση της εξωτερικής αλληλογραφίας	*25*
Υπήρξαν διανεμητήρια;	*83*
Γενικά περί των διανεμητηρίων και των ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού	*93*
Η υπερόρια γραμμή Λαμίας-Λάρισας-Θεσσαλονίκης	*115*
Η υπερόρια γραμμή Αμφιλοχικόν Άργος-Άρτα-Ιωάννινα	*137*
Τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού Κρήτης	*145*
Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εις την Μολδοβλαχία	*157*
Η προσάρτηση της Θεσσαλίας – Οι συνέπειες	*165*
Β΄ Μέρος	*179*
Γραφεία με γνωστή & σαφή χρονική διάρκεια	*179*
Το ταχυδρομικό γραφείο Αλεξανδρείας	*181*
Το ταχυδρομικό γραφείο Άρτας	*213*
Το ταχυδρομικό γραφείο Βόλου	*233*
Το ταχυδρομικό γραφείο Βουκουρεστίου	*271*
Το ταχυδρομικό γραφείο Γαλαζίου	*297*
Το ταχυδρομικό γραφείο Ηρακλείου	*315*
Το ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης	*319*
Το παρ΄ ολίγον ταχυδρομικό γραφείο Ιασίου	*365*
Το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας	*367*
Το ταχυδρομικό γραφείο Ιωαννίνων	*387*
Το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως	*405*
Το ταχυδρομικό γραφείο Λαρίσης	*445*
Το ταχυδρομικό γραφείο Πρεβέζης	*489*
Το ταχυδρομικό γραφείο Ρεθύμνου	*503*
Το ταχυδρομικό γραφείο Σμύρνης	*511*
Το ταχυδρομικό γραφείο Σουλινά	*535*
Το ταχυδρομικό γραφείο Χανίων	*547*
Διανεμητήρια με ελάχιστη διάρκεια	*559*
Το Διανεμητήριο Δαρδανελίων	*559*
Το Διανεμητήριο Λιβόρνου	*560*
Το Διανεμητήριο Μασσαλίας	*567*
Διανεμητήρια με υποψίες λειτουργίας	*587*
Πίνακες διάφοροι	*611*
Βιβλιογραφία	*627*

Η ΝΕΑΡΧΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ
ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

ΕΙΔΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι, κατὰ τὰς γενομένας ἀρτίως μεταῤῥυθμίσεις εἰς τὰ δρομολόγια τῶν τε Γαλλικῶν καὶ Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων, αἱ ἐν Πειραιεῖ ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐκανονίσθησαν ὡς ἑξῆς.

ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ.

ΑΦΙΞΙΣ	ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ (Διὰ τὰ ἀπὸ Μασσαλίας καὶ τὰ ἐπιπλοῦντα μέρη.)
1) Τὴν Παρασκευὴν ἑκάστης ἑβδομάδος ἐκ Μασσαλίας, Γένοβας, Λιβόρνου, Σιϐιτταϐέκιας, Νεαπόλεως, Μεσσήνης καὶ Μελίτης.	Αὔριον. Ἡ πρώτη ἀναχώρησις γενήσεται τὴν 21 Ἰουνίου. Ἡ παραλαϐὴ τῶν γραμμάτων ἐν τῷ Ταχ. Δρόμῳ προθεσμίζεται μέχρι τῆς 2 καὶ τῶν ἐφημερίδων μέχρι τῆς 1 ὥρας Μ. Μ.
2) Τὴν Παρασκευὴν ἑκάστης ἑβδομάδος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.	Αὔριον. Ἡ πρώτη ἀναχώρησις γενήσεται τὴν 28 Ἰουνίου. Ἡ παραλαϐὴ τῶν γραμμάτων προθεσμίζεται μέχρι τῆς 10 καὶ τῶν ἐφημερίδων μέχρι τῆς 9 καὶ 1/2 ὥρας Π. Μ.
3) Τὴν Πέμπτην ἑκάστης δεκαπενθημερίας ἐκ Βόλου, Θεσσαλονίκης, Δαρδανελλίων, Καλλιπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως.	Τὸ Σάϐϐατον ἑκάστης δεκαπενθημερίας. Ἡ πρώτη ἀναχώρησις γενήσεται τὴν 29 Ἰουνίου καὶ ἑξῆς τὴν 13 καὶ 27 Ἰουλίου, τὴν 10 καὶ 24 Αὐγούστου, τὴν 7 καὶ 21 Σεπτεμϐρίου, τὴν 5 καὶ 19 Ὀκτωϐρίου, τὴν 2, 16 καὶ 30 Νοεμϐρίου, τὴν 14 καὶ 28 Δεκεμϐρίου, καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη. Ἡ παραλαϐὴ τῶν γραμμάτων μέχρι τῆς 2 καὶ τῶν ἐφημερίδων μέχρι τῆς 1 ὥρας Μ. Μ.
4) Τὴν Πέμπτην ἑκάστης ἑτέρας δεκαπενθημερίας ἐκ Σύρου, Σμύρνης, Μυτιλήνης, Δαρδανελλίων, Καλλιπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως.	Τὸ Σάϐϐατον ἑκάστης δεκαπενθημερίας. Ἡ πρώτη ἀναχώρησις γενήσεται τὴν 22 Ἰουνίου καὶ καθεξῆς, τὴν 6 καὶ 20 Ἰουλίου, τὴν 3, 17 καὶ 31 Αὐγούστου, τὴν 14 καὶ 28 Σεπτεμϐρίου, τὴν 12 καὶ 26 Ὀκτωϐρίου, τὴν 9 καὶ 23 Νοεμϐρίου, τὴν 7 καὶ 21 Δεκεμϐρίου καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη. Ἡ παραλαϐὴ ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἀλληλογραφία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ἰϐέρ., Μαγιόρκαν, Ἀλγεζιράδεν, Ἀλικάντην, Τρίπολιν, Βερυτόν, Ἴόππ. καὶ Ἀλεξάνδρειαν ἤρχισε μεταχειρίζεσθαι διὰ Σύρου, ἀφοῦ τέλεον προσωρίζεσθαι δὲν ἠμπορεῖτο ὑπηρετοῦντα καθ' ὅλου εἰς τὰ ἀνωτέρω μνημονευόντα μέρη καὶ προερχόμενα ἐκ Μελίτης καὶ Σμύρνης. Ἡ προσωρισμὸς τῶν ἀτμοπλοίων τούτων γενήσεται εἰς Σύρον, προερχομένων μὲν ἐκ Μελίτης κλ. καὶ αὐθημερὸν διευθυνομένων εἰς Σμύρνην κλ., τὰ Σάϐϐατον κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἤτοι τὴν 29 Ἰουνίου, 13 καὶ 27 Ἰουλίου, 10 καὶ 24 Αὐγούστου, 7 καὶ 21 Σεπτεμϐρίου, 5 καὶ 19 Ὀκτωϐρίου, 2, 16 καὶ 30 Νοεμϐρίου, 14 καὶ 28 Δεκεμϐρίου, προερχομένων δὲ ἐκ Σμύρνης κλ. καὶ διευθυνομένων αὐθημερὸν ἐπίσης εἰς Μελίτην κλ., τὴν Τρίτην κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἤτοι τὴν 25 Ἰουνίου, 9 καὶ 23 Ἰουλίου, 6 καὶ 20 Αὐγούστου, 3 καὶ 17 Σεπτεμϐρίου, 1, 15 καὶ 29 Ὀκτωϐρίου, 12 καὶ 26 Νοεμϐρίου, 10 καὶ 24 Δεκεμϐρίου, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

Ἐπειδὴ τὰ ἀτμόπλοια, τὰ ἀναχωροῦντα εἰς Μελίτην, ἀπέρχονται καὶ μέχρι Μασσαλίας γίνονται δεκτὰ καὶ πέμπονται δι' αὐτῶν γράμματα κλ. εἰς Γαλλίαν καὶ δι' αὐτῆς λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ μέρη.

ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ.

1) Τὴν Πέμπτην ἑκάστης ἑβδομάδος εἰς Τεργέστην, Ἀγκῶνα, Μολφέττας, Βρενδισίου, Κερκύρας, Πάτρας, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Σύρου.	Τὸ Σάϐϐατον ἑκάστης ἑβδομάδος. Ἡ παραλαϐὴ τῶν γραμμάτων προθεσμίζεται μέχρι τῆς 2 καὶ τῶν ἐφημερίδων μέχρι τῆς 1 ὥρας Μ. Μ
2) Τὴν Παρασκευὴν ἑκάστης ἑβδομάδος (διὰ τοῦ Ἰονίου τῆς Κορίνθου) ἐκ Κερκύρας, Πάξου, Πρεβέζης, Ἁγίας Μαύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου.	Τὴν Πέμπτην ἑκάστης ἑβδομάδος. Ἡ παραλαϐὴ τῶν γραμμάτων κλ. προθεσμίζεται μέχρι τῆς 2 ὥρας Μ. Μ
3) Τὴν Δευτέραν ἑκάστης ἑβδομάδος εἰς Ἰμέρας, Γαλαξίου, Τσιλιζτε, Σκυλινὰ, Βάρνης, Πύργου, Κωνσταντινουπόλεως, Ἰνεμπολῆ, Σινώπης, Σαμψοῦντος, Κερασσοῦντος, Τραπεζοῦντος, Καλλιπόλεως, Δαρδανελλίων, Θεσσαλονίκης Τενέδου, Καπουπαμπᾶ, Μυτιλήνης, Σμύρνης, Κρήτης, Σύρου καὶ Ἀλεξανδρείας.	Τὴν Τρίτην κατὰ δεκαπενθημερίαν. Ἤτοι τὴν 4 καὶ 18 Ἰουνίου, τὴν 2, 16 καὶ 30 Ἰουλίου, τὴν 13 καὶ 27 Αὐγούστου, τὴν 10 καὶ 24 Σεπτεμϐρίου, τὴν 8 καὶ 22 Ὀκτωϐρίου, τὴν 5 καὶ 19 Νοεμϐρίου, καὶ τὴν 3, 17 καὶ 31 Δεκεμϐρίου. Ἡ παραλαϐὴ τῶν γραμμάτων προθεσμίζεται μέχρι τῆς 2 καὶ τῶν ἐφημερίδων μέχρι τῆς 1 ὥρας Μ. Μ.
4) Τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἡμέραν κατὰ δεκαπενθημερίαν, εἰς Ῥόδον, Κύπρον, Βυρυτοῦ, Καΐφα, Ἰόππης, Ἀλεξανδρείας, Ἀτταλείας, Μυρρίνης, Ἀλεξανδρέττας, Ἀλεξανδρίας καὶ Τριπόλεως.	

Ἡ διὰ τῶν Ῥωσσικῶν ἀτμοπλοίων μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὀδησσοῦ συγκοινωνία ἤρξατο ἤδη δεκαήμερος· ὥστε ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ὀδησσὸν καὶ λοιπὰς παραλίας τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Ἀζωφικῆς Ῥωσσικῆς πόλεις, ὡς καὶ εἰς τὰς πλησιοχώρους αὐτῶν, θέλει γίνεται διὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρούντων Γαλλικῶν καὶ Αὐστριακῶν Ἀτμοπλοίων τὴν 22 Ἰουνίου, τὴν 2, 12 καὶ 23 Ἰουλίου, τὴν 2, 13 καὶ 23 Αὐγούστου, τὴν 3, 12, 24 Σεπτεμϐρίου, τὴν 3, 14 καὶ 24 Ὀκτωϐρίου, τὴν 4, 12 καὶ 29 Νοεμϐρίου, καὶ τὴν 9, 18 καὶ 24 Δεκεμϐρίου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Τὰ γράμματα προπληρώνονται μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν, 10 Ἰουνίου 1857.

Παρατηρήσεις

Πρέπει να γίνουν οι παρακάτω παρατηρήσεις προκειμένου η ανάγνωση της εργασίας να γίνει ποιο ευχερής.

1.- Θα διατηρηθεί η ορθογραφία της εποχής επί των σφραγίδων.

*2.- Γίνεται ευρύτατη χρήση του όρου «**πλίκος**». Την αναφερόμενη εποχή δεν υπήρχαν οι γνωστοί σημερινοί «φάκελλοι αλληλογραφίας», αλλά μεγάλα χαρτιά στα οποία γράφονταν η επιστολή και μετά διπλώνονταν κατά κάποιο τρόπο. Πολλές φορές την τελευταία αναδίπλωση την έχωναν στις πτυχές της πρώτης αναδίπλωσης . Η κατασκευή αυτή λέγεται «**πλίκος**».*

3.- Πολλές εικόνες στο βιβλίο φαίνονται περίεργα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι έτσι φαίνονται στο περιοδικό αντιγραφής.

4.- Ομοίως τα παράξενα χρώματα των εικονιζόμενων πλίκων οφείλονται είτε στο γεγονός ότι προέρχονται από παλιά φωτοαντίγραφα είτε στην προσπάθειά που καταβλήθηκε ώστε οι σκοτεινές εικόνες των πλίκων, που βρέθηκαν στα διάφορα περιοδικά, να επεξεργαστούν προκειμένου να γίνουν κάπως ποιο εμφανίσιμες.

5.- Δεν αναφέρονται στο παρόν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εγκατεστημένα σε ξένα εδάφη μετά το έτος 1881.

6.- Πολλές φορές οι εικόνες των φακέλων οι οποίοι προέρχονται από τεύχη δημοπρασιών συνοδεύονται με την περιγραφή του δημοπράτη. Πάντοτε οι περιγραφές αναφέρουν με μικρά γράμματα σε σκούρο φόντο τον αριθμό της δημοπρασίας και τον αριθμό του λαχνού όπου αυτό ήταν δυνατό. Οι παρατηρήσεις και οι περιγραφές του βιβλίου ακολουθούν πάντα στο τέλος.

7.- Οι επικαλούμενες ημερομηνίες είναι ενδεικτικές. Είναι αυτές οι οποίες από κάποιες αιτίες έγιναν γνωστές. Ασφαλώς και θα υπάρχουν άλλες οι οποίες θα συμπληρώνουν τις ήδη γνωστές.

8.- Οι πιο πολλοί φάκελοι προέρχονται από δημοπρασίες παλιές ή και εκθέματα φιλοτελιστών. Χρησιμοποιούνται δε κυρίως ως αποδεικτικά στοιχεία των ημερομηνιών. Πολλές φορές οι επικαλούμενοι φάκελοι συνοδεύονται με τα στοιχεία τα οποία αναφέρονται από τον δημοπράτη. Το βιβλίο επικαλείται τα στοιχεία αυτά ως και τις περιγραφές των φακέλων. Πολλές περιγραφές είναι λανθασμένες ή ελλιπείς. Η ευθύνη του λάθους και της περιγραφής ανήκει αποκλειστικά στον δημοπράτη ή στον εκθέτη και μόνο σε αυτόν.

EGYPT: 1871 Cover from Chios (according to recipient's notation written on 6 March) to Syros (arr. 7 March) franked with 1pi tied only by blue crayon "20" mark and with two 1868-69 10 Lep (defective) added. Although the franking is correct and it is perfectly possible that the cover passed through the Egyptian mail, we can not exclude the possibility that it was carried by hand and posted in Syros; ex Binos

Feldman VII/10206

Συντομογραφίες:

Χρησιμοποιούνται οι παρακάτω Συντομογραφίες -συμβολισμοί.

Έκθ. Γ. Σπάρη	*Σημαίνει: Έκθεμα Γεωργίου Σπάρη*
Ε.	*Σημαίνει: Έκθεμα*
Φ ή Φιλοτ. τ. 487/63.	*Σημαίνει: Δες στο περιοδικό «Φιλοτέλεια» τεύχος 487 σελίς 63.*
Φιλοτ. 1963/63.	*Σημαίνει: Δες στο περιοδικό «Φιλοτέλεια» του έτους 1963 σελίς 63*
Φιλοτ Δελτ. τ. 27/12	*Σημαίνει: Δες στο περιοδικό «Φιλοτελικό Δελτίο» τεύχος 27 σελίς 12*
Φιλοτ. Νέα τ. 487/63.	*Σημαίνει: Δες στο περιοδικό «Φιλοτελικά Νέα» τεύχος 487 σελίς 63*
Φιλοτ. Λέσβος τ. 487/63	*Σημαίνει: Δες στο περιοδικό «Φιλοτελική Λέσβος» τεύχος 487 σελίς 63*
Χ/σ	*Σημαίνει: Χειρόγραφη σημείωση*
Καρα 190/2094	*Σημαίνει: Δημοπρασία Καραμίτσου Νο 190 λαχνός 2094*
Κ 190/2094	*Σημαίνει: Δημοπρασία Καραμίτσου Νο 190 λαχνός 2094*
Καρυ 31/18	*Σημαίνει: Δημοπρασία Καρυάτις Νο 31 λαχνός 18*
Col 50/503	*Σημαίνει: Δημοπρασία COLLECTIO Νο 50 λαχνός 503*
Βλ 108/63	*Σημαίνει: Δημοπρασία Βλαστού Νο 108 λαχνός 63*
ΑΛΦΑ 36/29	*Σημαίνει: Δημοπρασία ΑΛΦΑ Νο 36 λαχνός 29*
ΑΛΦΑ ?/924	*Σημαίνει: Δημοπρασία ΑΛΦΑ Νο άγνωστο λαχνός 2094*
ΚΟΤΣΗΣ 420	*Σημαίνει: Συλλογή Κότση με κωδικό 420*
ΖΑΦ.	*Σημαίνει: Νεοκλής Ζαφειρακόπουλος*
Π.Γ.Χ.	*Σημαίνει: Παλαιότερη Γνωστή Χρονολογία*
Ν.Γ.Χ.	*Σημαίνει: Νεότερη Γνωστή Χρονολογία*
Cds	*Σημαίνει: circular date stamp ή κυκλική σφραγίδα **με** ημερομηνία*
Cs	*Σημαίνει: circular date stamp ή κυκλική σφραγίδα **χωρίς** ημερομηνία*
~	*Περίπου*
Ραφτ.	*Ραφτόπουλος*
Ταχ. γρ	*Σημαίνει: Ταχυδρομικό(ά) γραφείο(α)*
Δ.Τ.Τ.Τ.	*Σημαίνει: Δελτίο Ταχυδρομικής Τηλεγραφικής Τηλεφωνικής Υπηρεσίας*
(π. ημ.)	*Σημαίνει το παλαιό ημερολόγιο. Άλλως το Ιουλιανό ημερολόγιο.*
(ν. ημ.)	*Σημαίνει το νέο ημερολόγιο. Άλλως το Γρηγοριανό ημερολόγιο.*
ΦΕΚ 30/23.9.1833	*Σημαίνει Φύλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως αριθμός 30 της 23.9.1833*
Phil	*Σημαίνει: Δημοπρασία Philartia*
Feldman VII/10206	*Σημαίνει: Δημοπρασία Feldman VII/10206*

Ι. Νταή: Δες Ι. Νταή «Τα ελληνικά διανεμητήρια & τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού». Αθήναι 2012

Σελίς 420 *Σημαίνει δες στην σελίδα 420 του παρόντος*

Γενικό εισαγωγικό σημείωμα

*Το έργο με τον γενικό τίτλο «**Η ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ**» θα χωριστεί σε τρεις τόμους. Κάθε τόμος είναι ανεξάρτητος από τους άλλους. Η κατανόηση τους ενός δεν εξαρτάται από τα θέματα τα οποία καλύπτουν οι άλλοι δύο. Σαν σύνολο και οι τρεις μαζί δείχνουν την προς το εξωτερικό εικόνα της Ελλάδας. Φιλοδοξεί να καλύψει τη χρονική περίοδο από την πρώτη ταχυδρομική σύμβαση που υπέγραψε η Ελληνική Κυβέρνηση κυρίως, μέχρι κάποιο κατάλληλο χρονικό σημείο το οποίο ορίζει χαρακτηριστικά το αντικείμενο του τόμου. Κάθε τόμος θα καλύψει συγκεκριμένα κομμάτια της ταχυδρομικής ιστορίας της Ελλάδας.*

Ο Α΄ τόμος θα καλύψει τα διανεμητήρια και τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού μέχρι το 1881.

Ο Β΄ τόμος θα καλύψει τα ανταλλακτήρια ταχυδρομικά γραφεία από το 1834 έως περίπου το 1938 όπου σιωπηρώς καταργήθηκαν λόγω της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων στη διακίνηση και διανομή της αλληλογραφίας.

Ο Γ΄ τόμος θα καλύψει τα διάφορα επισήματα τα οποία πολλές φορές έγραφαν επί των φακέλων προκειμένου να διακινούνται κατά τρόπο ασφαλή, γρήγορο και σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα μεταξύ των κρατών αλλά και της εσωτερικής αλληλογραφίας. Θα καλυφθούν κυρίως τα επισήματα μέχρι την 15.6. 1875 ημέρα ένταξης της Ελλάδας στη Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση ή άλλως της U.P.U. (Union Postale Univerelle) και κάποια άλλα επισήματα τα οποία θα κριθούν αναγκαία.*

** Επισήματα: Οι παντός είδους σημειώσεις επί των ταχυδρομικών φακέλων ως και οι παντός είδους βοηθητικές σφραγίδες με τις οποίες τα διάφορα ταχυδρομεία συνεννοούντο μεταξύ τους.*

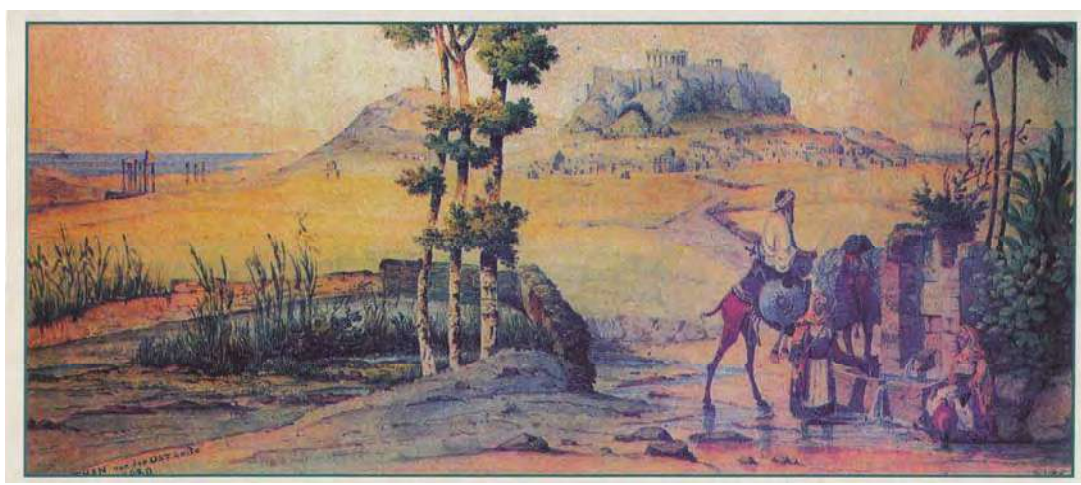

Η πόλη των Αθηνών το 1839 από τα ανατολικά. Από το Αρχείο του Μουσείου της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας

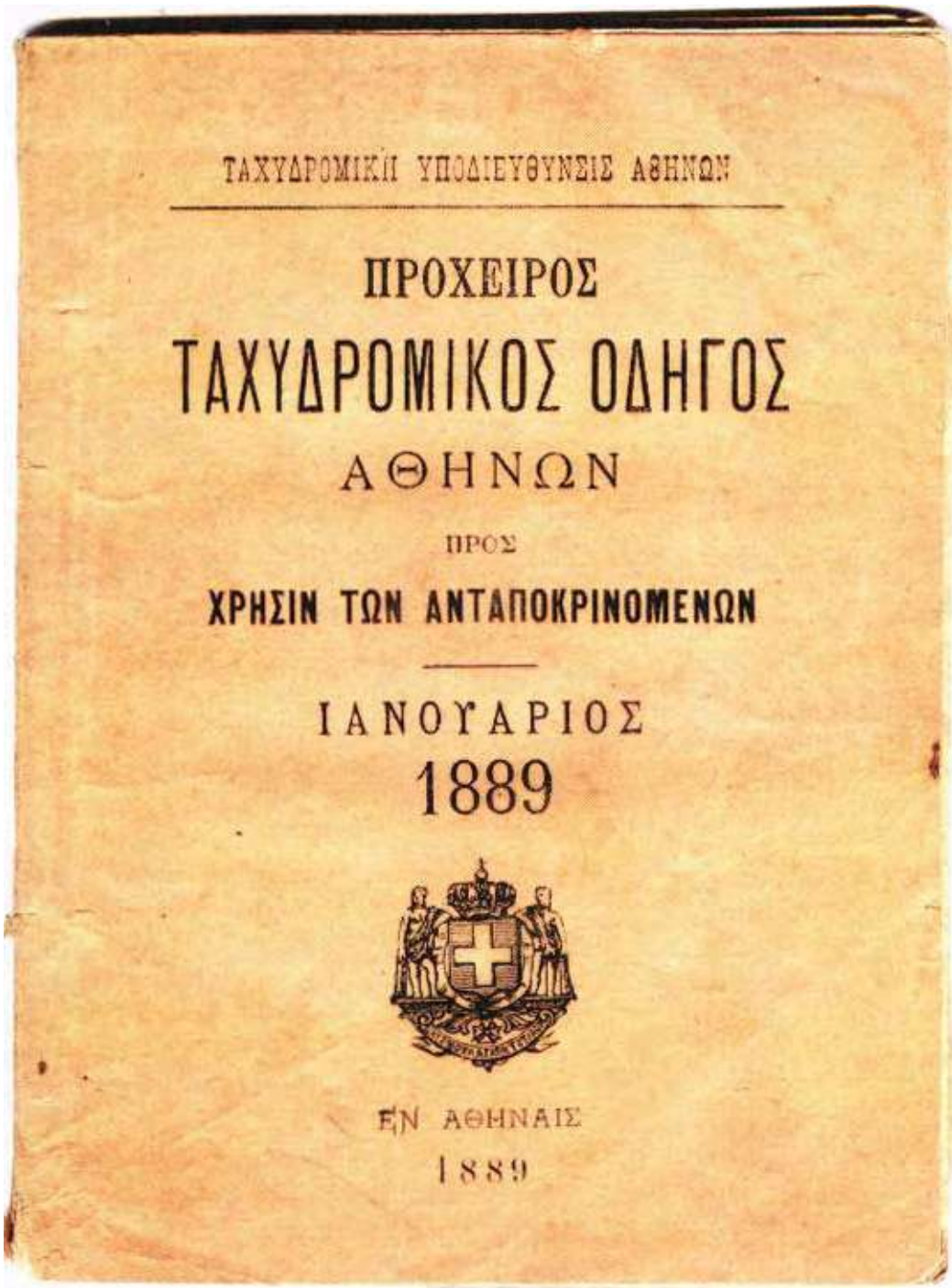
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ

ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1889

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1889

Ο Ταχυδρομικός οδηγός Αθηνών του 1889

Α΄ ΜΕΡΟΣ

Εισαγωγή

Η αναφορά στην ιστορική εξέλιξη του Ελληνικού Ταχυδρομείου και της παρουσίας των διανεμητηρίων στα ιστορικά πλαίσια της πορείας του Ελληνισμού θα είναι περιληπτική και ενδεικτική. Δεν είναι δυνατόν να συμπεριληφθεί, σε μια απλή αναφορά όλο το μεγαλείο και η ταχυδρομική πορεία ενός ηρωικού πλην φτωχού έθνους, ανάμεσα στα πλούσια ευρωπαϊκά έθνη. Στο σημείο αυτό ζητείται η κατανόηση του αναγνώστη. Σημειώνεται ότι έγινε μια προσπάθεια να συγκεραστούν όλα τα παλιά κείμενα περί διανεμητηρίων με τα νέα στοιχεία τα οποία καθημερινά προστίθενται προκειμένου να βρεθεί μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα.
Στην φιλοτελική βιβλιογραφία πολλές φορές αναφέρεται η έννοια ή η λέξη «διανεμητήριο» ή «γραφείο ανταλλαγής» ή σπανιότερα «πρακτορείο» ή «Bureaux d΄ échange" ή «Bureaux de distibution» . Στον ελληνικό φιλοτελισμό όλα αυτές οι εκφράσεις έχουν την ίδια έννοια. Είναι τα διανεμητήρια. Ανεξάρτητα από την αυστηρή ετυμολογία της κάθε λέξης ή της κάθε εννοίας στον ελληνικό φιλοτελισμό είναι το ή τα διανεμητήρια.
*Αυτόματα για τον μη ειδικευμένο συλλέκτη γεννάται το ερώτημα : Τι ήταν τα Διανεμητήρια; Κατ΄ αρχήν πρέπει να τονιστεί ότι η λέξη «**Διανεμητήριο**» χρησιμοποιήθηκε από τον Λεονάρδο στη «*ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ – Από του έτους 1829 μέχρι της 1 8βρίου του έτους 1861. - *Εν Αθήναις 1862». μόλις στη σελίδα 38 όταν ασχολήθηκε με τα πεπραγμένα του έτους 1852. Η αρχική διατύπωση του στη σελίδα 12 ήταν «**ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής**». Ο Λεονάρδος στην έκθεσή του αναφέρει συνεχώς τα «ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής» χωρίς να δίνει κάποιες εξηγήσεις στο τι εννοεί με τον όρο αυτόν. Δείχνει όμως, με τις συνεχείς αναφορές του σε αυτά πόσο βοήθησαν στα πρώτα χρόνια το Ταχυδρομείο στη διακίνηση της εν γένει αλληλογραφίας από και προς το εξωτερικό.*
*Από την αρχή αναφέρεται ότι τα **διανεμητήρια** ήταν ταχυδρομικά γραφεία μειωμένων δυνατοτήτων τα οποία «λειτουργούσαν» φανερά ή μυστικά στα πλαίσια των ελληνικών προξενείων είτε εντός είτε εκτός των προξενείων. Αναφερόμενοι για τα διανεμητήρια επί των τουρκικών εδαφών, αυτά λειτουργούσαν, τα πρώτα χρόνια τουλάχιστον, ανεπίσημα και με την ανοχή των τουρκικών αρχών.*
Από την αρχή επισημαίνεται ότι ο αναγνώστης δεν πρέπει να συγχέει την έννοια των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων του εξωτερικού με τα ελληνικά διανεμητήρια. εξωτερικού αν και ο Λεονάρδος στην έκθεσή του πολλές φορές περιπλέκει τα πράγματα.
Από την αρχή επισημαίνεται στον αναγνώστη η έννοια «προξενικά γραφεία». Όπου βρέθηκε η φράση «προξενικά γραφεία» στα κείμενα τα οποία χρησιμοποιούνται ως αποδεικτικά στοιχεία στο παρόν δόθηκε η εντύπωση ότι αναφέρονται σε διανεμητήρια για την προ του 1857 περίοδο. Αντιθέτως η ίδια φράση αναφέρεται σε νόμιμα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού για την μετά το 1857 περίοδο. Εξαίρεση αποτελούν τα της Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινουπόλεως τα οποία ως «Προξενικά ταχυδρομικά γραφεία» υπήρχαν τουλάχιστον από το 1835 (Β.Δ. της 11.11.1835) & 1834 (ως εμπορικό γραφείο) αντιστοίχως.
Δεν πρέπει να ξεχνά ο αναγνώστης:
Ότι άλλος είναι ο χρόνος ιδρύσεως ενός ταχυδρομικού γραφείου και άλλος ο χρόνος λειτουργίας του.
Ότι άλλος είναι ο χρόνος κάποιου διατάγματος όπου καταργείται κάποιο ταχυδρομικό γραφείο και άλλος είναι ο πραγματικός χρόνος όπου το γραφείο έκλεισε οριστικά.
Ότι στην Ελλάδα και στα ελληνικά γραφεία εξωτερικού επικρατεί το Ιουλιανό ημερολόγιο (π. ημ.). Εις τα αυστριακά, ρουμανικά και λοιπά ξένα ταχυδρομικά γραφεία επικρατεί το Γρηγοριανό ημερολόγιο (ν. ημ.) το οποίο προηγούταν 12 ημέρες του αντίστοιχου Ιουλιανού κατά τον 19ο αιώνα.

Η γνώση της ταχυδρομικής ιστορίας και των ταχυδρομικών υπηρεσιών που προσέφεραν τα ελληνικά διανεμητήρια και τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία του εξωτερικού απασχόλησε και ταλάνισε τους φιλοτελιστές από τα πρώτα βήματα του ελληνικού φιλοτελισμού. Στη φιλοτελική βιβλιογραφία συναντιέται εκτεταμένα το θέμα των διανεμητηρίων . Τα πρώτα χρόνια υπήρχε άγνοια και ως εκ τούτου υπήρχαν απόψεις διαφορετικές και αντικρουόμενες επί του θέματος. Τα μυστικά αποκαλύφτηκαν βήμα, βήμα στο διάβα του χρόνου.
Πρέπει να ήμαστε επιεικείς με τους παλιούς. Αυτοί, όλοι μαζί και με τα λάθη τους, δίδαξαν φιλοτελισμό. Αναλογιστείτε πόσο φτωχότεροι θα ήμασταν αν όλοι οι μέχρι σήμερα αρθρογράφοι του

φιλοτελισμού δίσταζαν να καταθέσουν τα άρθρα τους φοβούμενοι κάποια αστοχία. Αναλογιστείτε πόσο πλουσιότεροι θα ήμασταν αν τόσοι και τόσοι σπουδαίοι γνώστες του φιλοτελισμού οι οποίοι έφυγαν από την ζωή χωρίς να μας αφήσουν τις γνώσεις τους φοβούμενοι κάποιο λάθος και το κυριότερο τις πιθανές ανόητες παρατηρήσεις κάποιων δήθεν «κουλτουριάρηδων» οι οποίοι εκ του ασφαλούς και εκ των υστέρων κριτικάρουν τον τρόπο γραφής ενός εκάστου γινόμενοι απρόσκλητοι «φιλολογίζοντες» δάσκαλοι γύρω από την χρήση της γλώσσας και τον τρόπο γραφής.
Αυτές οι σειρές γράφονται επειδή στο παρελθόν, στο φιλοτελικό χώρο, υπήρξαν τέτοια ανόητα περιστατικά τα οποία ενήργησαν αποτρεπτικά, ανασταλτικά πάνω σε σπουδαίους γνώστες της φιλοτελικής ιστορίας.
Αυτές οι σειρές γράφονται ελπίζοντας ότι θα τις διαβάσει κάποιος ο οποίος πιθανόν να διακατέχεται από παρόμοιες ανόητες σκέψεις προκειμένου να συμμαζευτεί. Κάποιον απρόσκλητο «πλέον μορφωμένο».

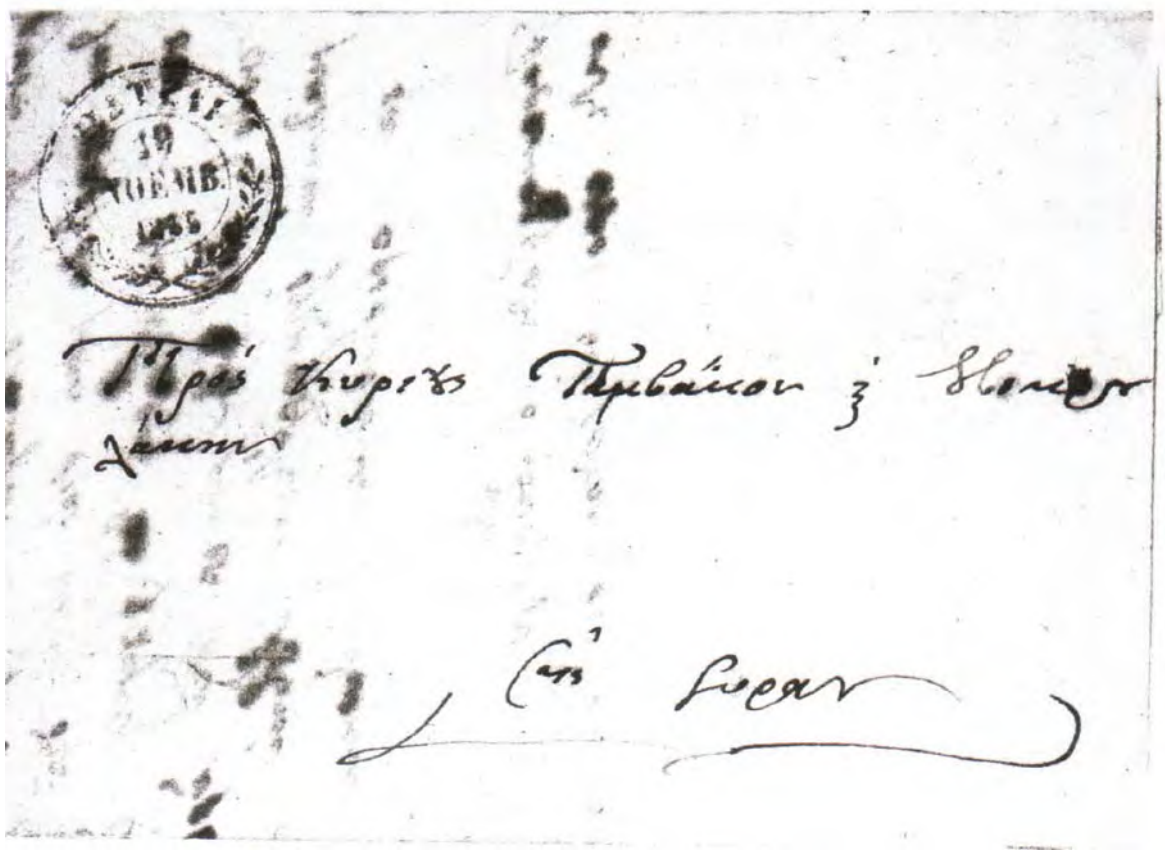

*Προπληρωμένη επιστολή από Πάτρα την **19.11.1835** προς την Σύρο*
Από την Πάτρα διακινήθηκε μέσω ξηράς προς Πειραιά διά των Αθηνών
*και από εκεί με ταχύπλοο του Φεράλδη προς την Σύρο με άφιξη την **27.11.1835***
Ταχυδρομικό τέλος 20 λεπτά

Στην Φιλοτέλεια του 1928 τ. 40 σελίς 27 (Φιλοτ. του 1928/27) σε άρθρο του R. BACH παρουσιάζεται κατάλογος των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού. Ο κατάλογος τον οποίο παραθέτει ο R. BACH αποδεικνύει ότι από το 1928 υπήρχε φιλοτελικό ενδιαφέρον αφ΄ ενός και αφ΄ ετέρου δείχνει τα λάθη γνώσεως. Λάθη τα οποία με δυσκολία με τα χρόνια διορθώθηκαν και ξεπεράστηκαν.

ΕΔΡΑ	ΑΡΙΘΜΟΙ ΣΗΜΑΝΤΡΩΝ	ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
Κωνσταντινούπολις	95	1834
Σμύρνη	96	1834
Ἀλεξάνδρεια	97	;
Θεσσαλονίκη	98	1835
Ἰωάννινα	99	1852
Βραΐλα	100 ;	1857
Βουκουρέστιον	101 ;	1857
Ἰάσσιον	102 ;	1857
Λάρισσα	103	1860
Γαλάζιον	104 ;	1857
Ἄρτα	105	1852
Σάμος	128	;
Σουλινᾶς	133	;
Βόλος	135	;
Μυτιλήνη	137	;
Χανία	162	;
Ρέθυμνον	163	;
Ἡράκλειον	164	;
Δαρδανέλλια	;	1835
Πρέβεζα	52 ;	1853

1928 - Ο πίνακας των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού του R. BACH

Στην Φιλοτέλεια του 1936/169 ο Τρ. Κωνσταντινίδης δίνει την δική του εκδοχή για το ίδιο θέμα:

Πόλις	Ville	Γρ. ἀνταλλαγῆς Bur. d'échange	Ταχ. διανεμητήρια. Bureaux de distribution	Ταχ. Γραφεῖα Bureaux de poste
Μασσαλία	Marseille	1834— ?	—	—
Μεσσήνη	Messine	1834— ?	—	—
Ἀλεξάνδρεια	Alexandrie	1834—1854	—	1857—1881
Ἡράκλειον	Candie	1834—1854	—	1881
Σμύρνη	Smyrne	1834—1854	—	1857—1881
Κωνσταντινούπολις	Constantinople	1834—1849	—	1849—1854 1855—1881
Θεσσαλονίκη	Salonique	1835—1838	—	1838—1854 1857—1881
Τρίκκαλα	Trikala	1835— ?	—	—
Ἰωάννινα	Jannina	—	—	1852—1854 1857—1881
Ἄρτα	Arta	—	1852—54	1861—1881
Πρέβεζα	Préveza	—	1853—54	1857?- 1881
Βουκουρέστι	Bucarest	—	—	1857—1881
Γαλάτιον	Galatz	—	—	1857—1881
Βραΐλα	Ibraïla	—	—	1857—1881
Λάρισσα	Larissa	—	—	1860—1881
Σουλινᾶς	Soulina	—	—	1861—1881
Βόλος	Volos	—	—	1861—1881
Χανιά	La Canée	—	—	1881— ?
Ρέθυμνον	Réthymno	—	—	1881—1885

1936 - Ο πίνακας των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού του Τρ. Κωνσταντινίδη

*Στον προηγούμενο Πίνακα ο Τρ. Κωνσταντινίδης επιχειρεί μια προσπάθεια να χωρίσει τα γραφεία του εξωτερικού σε **Bureaux d΄ échange** (Γραφεία ανταλλαγής) και σε **Bureaux de distribution** (Γραφεία Διανομής). Στην Ελλάδα αντιμετωπίζονται σαν ένας τύπος χωρίς καμιά διαφορά. Έχουν την ίδια έννοια.*

Στην Φιλοτέλεια του 1962/60 (ύστερα από 34 χρόνια από τον R. BACH) δημοσιεύεται άλλος πίνακας ο οποίος είχε δημοσιευτεί το 1951 σε περιοδικό του εξωτερικού από τον Αλ. Αργυρόπουλο παρουσιάζοντας σχετική πρόοδο ως προς την γνώση των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίναξ τῶν σφραγίδων, μετὰ ἢ ἄνευ χρονολογίας τῶν ἑλληνικῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων τοῦ ἐξωτερικοῦ καθ' ὃν χρόνον ταῦτα ἐλειτούργησαν εἴτε ὡς ταχυδρομικὰ πρακτορεῖα εἴτε ὡς κανονικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

(Συμπληρωθεὶς καὶ ἐνημερωθεὶς καταλλήλως)

Γραφεῖον	Ἀριθ. σφρ.	Προξενικὴ σφραγὶς (α)	Μεγάλη σφρ. τύπου δάφνης (β)	Μικρὰ σφρ. τύπου κουμπί	Εἰδικ. διπλοκυκλ.	ἐνάριθμος στικτ.
Κωνσταντινούπολις	95	—	* (1848)	—	*	*
Σμύρνη	96	—	—	—	*	*
Ἀλεξάνδρεια	97	* (Ἰαν. 1835)	—	—	*	*
Θεσσαλονίκη	98	—	* (Νοέμ. 1849)	* (Σεπτ. 1842) (γ)	*	*
Ἰωάννινα	99	—	* (Μάρτ. 1853)	—	*	*
Γαλάζιον	100	—	—	—	*	*
Βραΐλα	101	—	—	—	*	*
Βουκουρέστιον	102	—	—	* (Ἰουν. 1843) (δ)	*	*
Λάρισα	103	—	—	* (Νοέμβ. 1839)	*	*
Πρέβεζα	104	—	—	* (Ἰουν. 1861)	*	*
Ἄρτα	105	—	—	* (Μάρτ. 1859)	*	*
Βόλος	—	* (Ὀκτ. 1863)	—	—	*	—

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΣΗΜ. 1. Οἱ ἀστερίσκοι οἱ σημειούμενοι εἰς τὸν ἀνωτέρω πίνακα, σημαίνουν ὅτι εἶναι γνωστὴ ἡ σχετικὴ σφραγὶς καὶ ἡ πρώτη γνωστὴ ἡμερομηνία αὐτῆς.

ΣΗΜ. 2. (α) Αἱ προξενικαὶ σφραγῖδες εἶναι διαφόρου τύπου ἑκάστη. (β) Αἱ σφραγῖδες αὗται φέρουν εἰς τὸ κάτω μέρος εἴτε διασταυρωμένους κλάδους δάφνης εἴτε τὴν λέξιν ΤΟΥΡΚΙΑ. (γ) Ἡ σφραγὶς τύπου «κουμπί» τῆς Θεσσαλονίκης ἀνεκαλύφθη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἄνω μελέτης εἰς τὸ Congress Book τοῦ 1951. (δ) Ἡ σφραγὶς τύπου «κουμπί» τοῦ Βουκουρεστίου ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ 1956 εἰς ταύτην δὲ ἀφιέρωσεν ὁ μακ. Ἀ. Ἀργυρόπουλος ἰδιαίτερον ἄρθρον εἰς τὸ American Philatelic Congress Book τοῦ 1956. Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Φιλοτελείας» θὰ δημοσιευθῇ μετάφρασις καὶ τοῦ δευτέρου τούτου ἄρθρου τοῦ ἀειμνήστου συνεργάτου μας, κατὰ παραχώρησιν τοῦ ἐκδότου τοῦ βιβλίου τούτου.

Παρακαλοῦνται δλως ἰδιαιτέρως οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Φιλοτελείας» ὅσοι κατέχουν σφραγῖδας τῶν ἀνωτέρων πέντε τύπων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, μὴ περιλαμβανομένας ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι ἢ σφραγῖδας προγενεστέρας ἡμερομηνίας τῶν ἐν τῷ πίνακι μνημονευομένων, νὰ τὰς ἀνακοινώσουν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ περιοδικόν μας.

1951 - Ο πίνακας των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού του Αλ. Αργυρόπουλου
Πιθανόν να έχει διορθωθεί από τον Π. Δρόσο.

Επισημαίνεται ότι η σφραγίδα τύπου κουμπί ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ ***είναι πλαστή****!*
Λάθος και των δύο αρθρογράφων!

Ο ίδιος κατάλογος όπως δόθηκε από τον Άγγελο Παπαϊωάννου το 1988.

ΤΑΧ. ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑΧ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
INTERCHANGING POSTAL AGENCIES AND POST-OFFICES ABROAD

Αριθμός Ταχ. Γραφείου Post-Office Number	Πόλη και Χώρα City and Country	Σφραγίδα Τύπου IIa Type IIa Postmarks	Χρονολογική Περίοδος Chronological Period Ταχ.Διανεμητήρια Interchanging P.O.	 Ταχ. Γραφεία Post-Offices
95	Constantinople (Turkey)	α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ (ΤΟΥΡΚΙΑ) β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ)	(1834)	1857 - 1881
96	Smyrna (Turkey)	ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)	(1834)	1857 - 1881
97	Alexandria (Turkey)	α. ΑΛΣΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) β. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97)	(1834)	1857 - 1881
98	Saloniki (Turkey)	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)	(1834)	1857 - 1881
99	Janina (Turkey)	ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)	(1852)	1857 - 1881
100	Galatz (Moldavia)	ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΒΙΑ)		1859 - 1886
101	Braila (Wallachia)	ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ)		1857 - 1866
102	Bucharest (Wallachia)	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΕ (ΒΛΑΧΙΑ)	(1852?)	1857 - 1866
103	Larissa (Turkey)	α. ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) β. ΛΑΡΙΣΣΑ (-)	(1839)	1860 - 1881 1881 - 1882
104	Preveza (Turkey)	ΠΡΕΒΕΖΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)	(1852)	1857 - 1881
105	Arta (Turkey)	α. ΑΡΤΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) β. ΑΡΤΑ (105) (21 χιλ.)	(1852)	1857 - 1881
133	Sulina (Turkey)	ΣΟΥΛΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)		1871 - 1875
135	Volos (Turkey)	α. ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) β. ΒΩΛΟΣ (-)	(1839?)	1872 - 1881 1881 - 1882

1988 - Ο πίνακας των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού του Αγγ. Παπαιωάννου

Το 1990 στη Φιλοτελική Λέσβο τ. 131/187 ο Δ. Γιαννούδης επαναλαμβάνει τον πίνακα με διορθώσεις και προσθήκες.

Ταχυδρομικό Γραφείο	Αριθμός σημάντρου	Διάταγμα συστάσεως	Έναρξη λειτουργίας	Κατάργηση
Κων/πόλεως	95	Β.Δ. 19-11-1849	1850	1881
Σμύρνης	96	Β.Δ. 9- 7-1857	1857	1881
Αλεξανδρείας	97	Β.Δ. 9- 7-1857	1857	1881
Θεσσαλονίκης	98	Β.Δ. 23-11-1835	(1835);	1881
Ιωαννίνων	99	-	(1852);	1881
Γαλατσίου	100	Β.Δ. 9- 7-1857	1860	1866
Βραΐλας	101	Β.Δ. 9- 7-1857	1857	1866
Βουκουρεστίου	102	Β.Δ. 9- 7-1857	1857	1863
Λαρίσης	103	Β.Δ. 23-11-1835	(1835);	1881
Πρεβέζης	104	-	(1853);	1881
Άρτας	105	-	(1852);	1881
Σουλινά	133	Β.Δ. 17- 5-1871	1871	1875
Βόλου	135	Β.Δ. 23- 3-1872	1872	1881
Χανίων	162	-	1881	1881
Ρεθύμνου	163	-	1881	1881
Ηρακλείου	164	-	1881	1881

1990- Ο πίνακας των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού του Δ. Γιαννούδη

Η Προκυμαία της Σμύρνης

Τον πίνακα του Δ. Γιαννούδη προσπάθησε να τον «διορθώσει», όπως έγραψε, ο Π. Δρόσος με τις δικές του προσθήκες και αφαιρέσεις δίνοντας στη δημοσιότητα ένα νέο πίνακα πάλι στη «Φιλοτελική Λέσβο» του τ. 133/41.

Ταχυδρομικό Γραφείο	Αριθμός σημάντρου	Διάταγμα συστάσεως	Έναρξη λειτουργίας	Κατάργηση
Κων/πόλεως	95	Β.Δ. 19.11.1849	1834	1881
Σμύρνης	96	Β.Δ. 9.7.1857	1834	1881
Αλεξανδρείας	97	Β.Δ. 9.7.1857	1834	1881
Θεσσαλονίκης	98	Β.Δ. 23.11.1835		1881
Ιωαννίνων	99	–	(1852);	1881
Γαλατσίου	100	Β.Δ. 9.7.1857	1859	1866
Βραΐλας	101	Β.Δ.9.7.1857	1857	1866
Βουκουρεστίου	102	Β.Δ. 9.7.1857	1857	1863
Λαρίσης	103	Β.Δ. 23.11.1835	1843	1881
Πρεβέζης	104	–	(1853);	1881
Άρτας	105	–	(1852);	1881
Σουλινά	133	Β.Δ. 17.5.1871		1875
Βόλου	135	Β.Δ. 23.3.1872	1861	1881
Χανίων	162	–	1881	1881 Μαρτ. - Νοεμ.
Ρεθύμνου	163	–	1881	1885
Ηρακλείου	164	–	1881	1882

1991- Ο πίνακας των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού του Π.Ι.Δρόσου

Από την αντιπαράθεση των άνω πινάκων και από τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ τους φαίνεται καθαρά πόση αβεβαιότητα υπήρχε επί του θέματος αλλά και με πόση αγάπη και δυσκολία μαζεύτηκε η γνώση σπυρί-σπυρί.

Διακεκριμένοι φιλοτελιστές όπως οι Π. Δρόσος, Σοφοκλής Νικολαΐδης , Δημήτριος Γιαννούδης, Α. Αργυρόπουλος, Δ. Σαμαράς, Π. Μπινίκος, Αθανάσιος Πάσχος αλλά και άλλοι έχουν στο παρελθόν ασχοληθεί εκτεταμένα με το θέμα των «διανεμητηρίων» και το ρόλο που έπαιξαν στο παρελθόν. Το περιοδικό Φιλοτέλεια (γράφε η κιβωτός του Φιλοτελισμού) φιλοξένησε στις σελίδες της επανειλημμένως τους παραπάνω συγγραφείς (με τις σωστές ή λανθασμένες κρίσεις τους) και όχι μόνο η Φιλοτέλεια. Εξ αυτών οι Σοφοκλής Νικολαΐδης, Αθανάσιος Πάσχος και Δημήτριος Γιαννούδης με τις προσεκτικές ανακοινώσεις τους αλλά και οι άλλοι με τις επιτυχείς ή ανεπιτυχείς παρατηρήσεις τους συνέθεσαν το παζλ από το οποίο προέκυψαν οι σημερινές γνώσεις γύρω από τα διανεμητήρια και τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού. Είναι εύκολο σήμερα, ύστερα από τόσα χρόνια, να κριτικάρουμε τους τότε αρθρογράφους οι οποίοι εκινούντο στην ομίχλη. Ας τους ευχαριστήσουμε για τις ορθές τους παρατηρήσεις. Ας τους ευχαριστήσουμε και για τα λάθη τους . Χωρίς αυτά δεν θα υπήρχαν οι σημερινές μας γνώσεις.

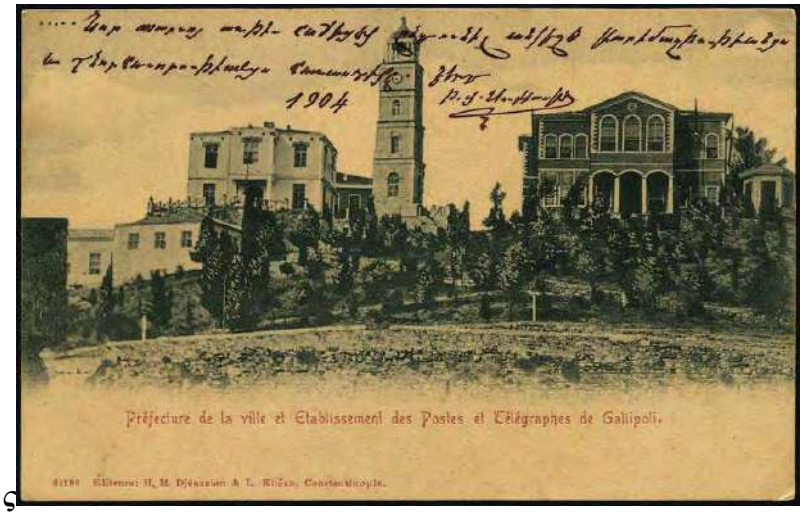

Από την όμορφη Καλλίπολη

Στο σημείο αυτό σπεύδετε να δοθεί ο πίνακας των διανεμητηρίων και ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού έως το 1881 όπως πιστεύει το παρόν ότι έπρεπε να είναι διαμορφωμένος .
Ευχή όλων θα πρέπει να είναι να βρεθούν νέα ιστορικά στοιχεία τα οποία θα συμπληρώσουν τα μέχρι σήμερα γνωστά. Στοιχεία τα οποία θα καθιστούν τον παρόντα πίνακα ξεπερασμένο. Πίνακας ο οποίος θα πρέπει να αναθεωρηθεί

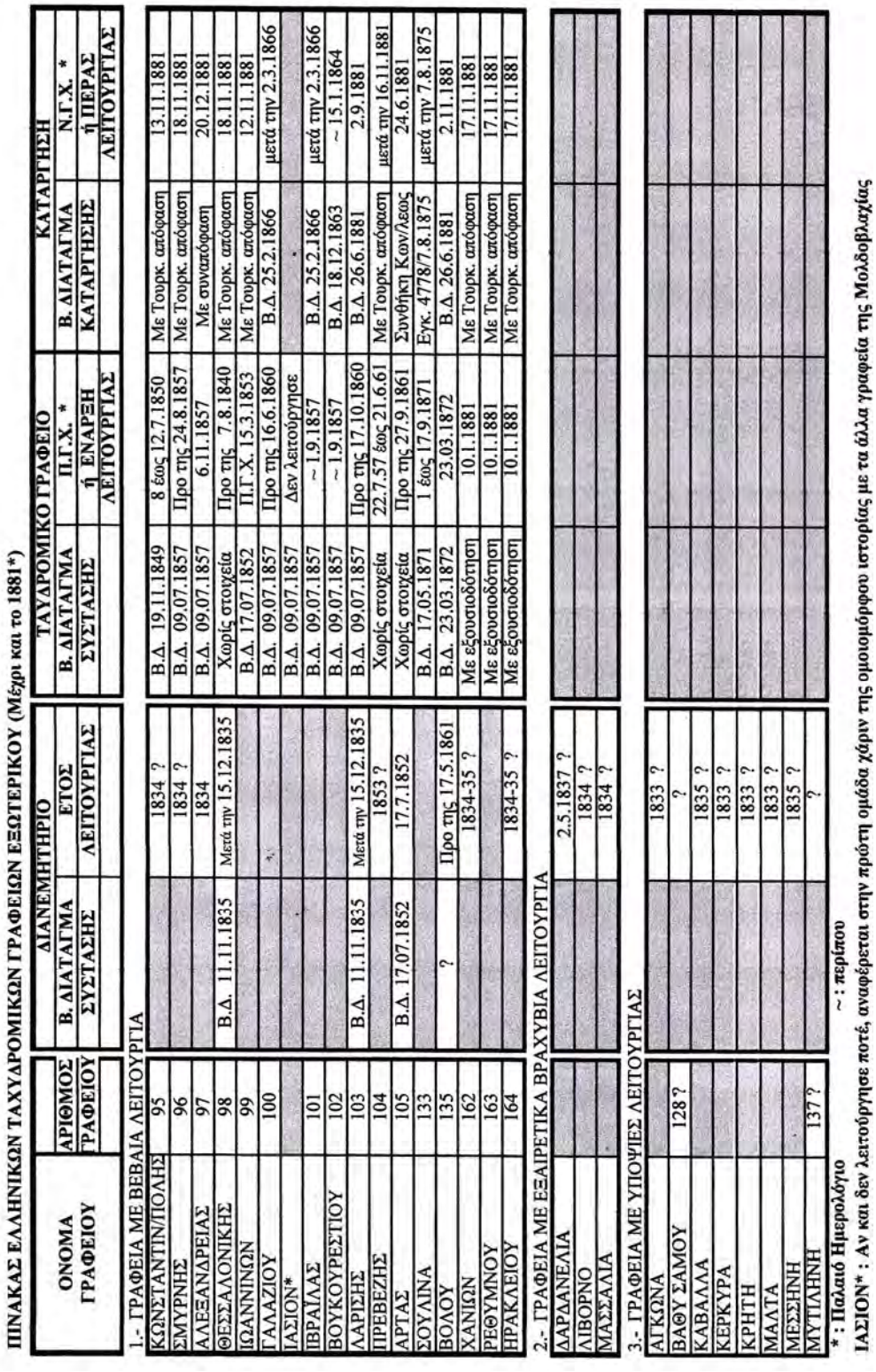

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (Μέχρι και το 1881*)

ΟΝΟΜΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΟ		ΤΑΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ		ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ	
		Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΕΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ Ή ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	Π.Γ.Χ. *	Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	Ν.Γ.Χ. * Ή ΠΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
1.- ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΒΕΒΑΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ							
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ/ΠΟΛΗΣ	95		1834 ?	Β.Δ. 19.11.1849	8 έως 12.7.1850	Με Τουρκ. απόφαση	13.11.1881
ΣΜΥΡΝΗΣ	96		1834 ?	Β.Δ. 09.07.1857	Προ της 24.8.1857	Με Τουρκ. απόφαση	18.11.1881
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ	97		1834	Β.Δ. 09.07.1857	6.11.1857	Με συναπόφαση	20.12.1881
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	98	Β.Δ. 11.11.1835	Μετά την 15.12.1835	Χωρίς στοιχεία	Προ της 7.8.1840	Με Τουρκ. απόφαση	18.11.1881
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	99			Β.Δ. 17.07.1852	Π.Γ.Χ. 15.3.1853	Με Τουρκ. απόφαση	12.11.1881
ΓΑΛΑΖΙΟΥ	100			Β.Δ. 09.07.1857	Προ της 16.6.1860	Β.Δ. 25.2.1866	μετά την 2.3.1866
ΙΑΣΙΟΝ*				Β.Δ. 09.07.1857	Δεν λειτούργησε		
ΙΒΡΑΙΛΑΣ	101			Β.Δ. 09.07.1857	~ 1.9.1857	Β.Δ. 25.2.1866	μετά την 2.3.1866
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ	102			Β.Δ. 09.07.1857	~ 1.9.1857	Β.Δ. 18.12.1863	~ 15.1.1864
ΛΑΡΙΣΗΣ	103	Β.Δ. 11.11.1835	Μετά την 15.12.1835	Β.Δ. 09.07.1857	Προ της 17.10.1860	Β.Δ. 26.6.1881	2.9.1881
ΠΡΕΒΕΖΗΣ	104		1853 ?	Χωρίς στοιχεία	22.7.57 έως 21.6.61	Με Τουρκ. απόφαση	μετά την 16.11.1881
ΑΡΤΑΣ	105	Β.Δ. 17.07.1852	17.7.1852	Χωρίς στοιχεία	Προ της 27.9.1861	Συνθήκη Κων/λεως	24.6.1881
ΣΟΥΛΙΝΑ	133			Β.Δ. 17.05.1871	1 έως 17.9.1871	Εγκ. 4778/7.8.1875	μετά την 7.8.1875
ΒΟΛΟΥ	135	?	Προ της 17.5.1861	Β.Δ. 23.03.1872	23.03.1872	Β.Δ. 26.6.1881	2.11.1881
ΧΑΝΙΩΝ	162		1834-35 ?	Με εξουσιοδότηση	10.1.1881	Με Τουρκ. απόφαση	17.11.1881
ΡΕΘΥΜΝΟΥ	163			Με εξουσιοδότηση	10.1.1881	Με Τουρκ. απόφαση	17.11.1881
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	164		1834-35 ?	Με εξουσιοδότηση	10.1.1881	Με Τουρκ. απόφαση	17.11.1881
2.- ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΒΡΑΧΥΒΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ							
ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΑ			2.5.1837 ?				
ΛΙΒΟΡΝΟ			1834 ?				
ΜΑΣΣΑΛΙΑ			1834 ?				
3.- ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΥΠΟΨΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ							
ΑΓΚΩΝΑ			1833 ?				
ΒΑΘΥ ΣΑΜΟΥ	128 ?		?				
ΚΑΒΑΛΑ			1835 ?				
ΚΕΡΚΥΡΑ			1833 ?				
ΚΡΗΤΗ			1833 ?				
ΜΑΛΤΑ			1833 ?				
ΜΕΣΣΗΝΗ			1835 ?				
ΜΥΤΙΛΗΝΗ	137 ?		?				

* : Παλαιό Ημερολόγιο ~ : περίπου

ΙΑΣΙΟΝ* : Αν και δεν λειτούργησε ποτέ, αναφέρεται στην πρώτη ομάδα χάριν της ομοιομόρφου ιστορίας με τα άλλα γραφεία της Μολδοβλαχίας

Ο πίνακας των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού σύμφωνα με το παρόν

Το αυστριακό ταχυδρομείο Καβάλας

Η ιστορική εξέλιξη των ξένων ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας

Στα μέσα του 16ου αιώνα η απέραντη Οθωμανική αυτοκρατορία άρχισε να παρουσιάζει σημεία παρακμής. Η ανικανότητα της Τουρκίας να εξασφαλίσει γρήγορη και αποτελεσματική διακίνηση της αλληλογραφίας στα εδάφη της με το σύστημα των τατάρων αλλά και οι ανάγκες που προέκυπταν για την διοίκηση και κυρίως για την διατήρηση της εδαφικής ακεραιότητας της αυτοκρατορίας ανάγκασαν την Τουρκία , πλην των άλλων υπό πίεση ενεργειών της, να συνάψει με διάφορα κράτη εμπορικές συμφωνίες που πήραν το όνομα «διομολογήσεις» ή «capitulations». Βάσει των διομολογήσεων οι αλλοδαποί κάτοικοι της Τουρκίας απολάμβαναν εξαιρετικών προνομίων όπως φοροαπαλλαγή, ετεροδικία, θρησκευτική ελευθερία, δικαίωμα ίδρυσης ταχυδρομικών γραφείων κλπ.

Οι διομολογήσεις εμφανίστηκαν τα τελευταία χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας όπου οι Βυζαντινοί Αυτοκράτορες παρεχώρησαν ορισμένα προνόμια στους διαβιούντας στην Κωνσταντινούπολη Ενετούς, Γενουήτες κλπ. Οι Τούρκοι βρήκαν μια υπάρχουσα κατάσταση την οποίαν κατά κάποιο τρόπο συνέχισαν.

Η πρώτη επαφή για την σύναψη εμπορικής συμφωνίας έγινε το 1535 μεταξύ του βασιλέως της Γαλλίας Φραγκίσκου του Α΄ και του Σουλτάνου της Τουρκίας Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπούς. Οι συμφωνίες ανανεώθηκαν το 1569 και οριστικοποιήθηκαν το 1673. Οι συμφωνίες διομολογήσεων συνεχίστηκαν και με άλλες χώρες. Με την Αγγλία το 1580, την Ολλανδία το 1613, την Πρωσία το 1716, την Αυστρία το 1718, την Σουηδία το 1737, την Δανία το 1756, την Ρωσία το 1783 κ.ο.κ. Αργότερα, μεταξύ 1865-1879 ίδρυσε η Αίγυπτος (1865), η Αγγλία, η Γερμανία και η Ιταλία μόλις το 1906. Το καθεστώς των διομολογήσεων με την πάροδο των ετών κατέστη για την Τουρκία ανασταλτικό για την εν γένει πρόοδό της με συνέπεια να καταγγελθούν από τον Σουλτάνο Μεχμέτ Ρεσάτ την 9 Σεπτεμβρίου του 1914. Αποτέλεσμα της καταγγελίας ήταν να διακοπεί η λειτουργία τους για πέντε περίπου χρόνια. Μετά των τερματισμό του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου οι διομολογήσεις αποκαταστάθηκαν με την συνθήκη των Σεβρών (10.8.1920) για ένα μικρό χρονικό διάστημα μέχρις ότου καταργηθούν οριστικά με την συνθήκη της Λοζάννης την 24.7.1923.

Τα ξένα ταχυδρομεία στην Τουρκία ιδρύθηκαν, όπως ήδη αναφέρθηκε, βασισμένα στο καθεστώς των διομολογήσεων οι οποίες παρείχαν το δικαίωμα στους υπηκόους των ξένων χωρών να διαβιβάζουν την αλληλογραφία τους δια των επισήμων ταχυδρομείων της χώρας τους τα οποία ήταν εγκατεστημένα είτε εντός είτε εκτός των Πρεσβειών τους. Το ταχυδρομικό αυτό δικαίωμα αναγνωρίστηκε τμηματικά δια του υπ αρίθμ. 12 άρθρου της μεταξύ της Ρωσίας και της Τουρκίας συνθήκης του 1720. Του άρθρου 21 της μεταξύ της Τουρκίας και της Αυστρίας συνθήκης του 1739 η οποία ρύθμιζε το θέμα των διομολογήσεων και κυρίως από το άρθρο 76 της μεταξύ της Ρωσίας και Τουρκίας συνθήκης της 10.6.1783 (και όχι το 1785 όπως εκ λάθους αναφέρεται στη Φιλοτ του 1943 τ. 220/41) το οποίο έχει ως εξής (Φιλοτ. Λέσβος τ. 118/152):

«Προς ευκολίαν του εμπορίου των υπηκόων των δύο Κρατών και της αμοιβαίας αλληλογραφίας, η Υψηλή Πύλη αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να φροντίζη περί των προσηκόντων μέτρων όπως ταχέως και ασφαλώς κυκλοφορώσι το Ταχυδρομείον και οι ταχυδρόμοι (courriers), οίτινες έρχονται εκ των Ρωσικών συνόρων ή διευθύνονται εις αυτά, της Ρωσικής Αυτοκρατορικής Αυλής υπισχνουμένης επίσης εκ μέρους της τα αυτά».

Το Γερμανικό ταχυδρομείο Σμύρνης

Από την ανάγνωση του άρθρου προκύπτει η αμοιβαιότητα μεταξύ των δύο κρατών. Δηλαδή θα μπορούσε και η Τουρκία να συστήσει δικά της ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη των συνομολογούντων κρατών, πλην όμως αυτό ποτέ δεν το έπραξε γνωρίζουσα την δική της ανικανότητα στο θέμα της ταχυδρομικής διακίνησης.

Από τις ξένες δυνάμεις στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ίδρυσαν διανεμητήρια ή πρακτορεία ή ταχυδρομικά γραφεία η Ρωσία, η Αυστρία η Γαλλία, η Αίγυπτος, η Αγγλία, η Γερμανία και η Ιταλία. Αργότερα πολλά από τα διανεμητήρια μετατράπηκαν σε τακτικά ταχυδρομικά γραφεία. Κάνουν χρήση ειδικών γραμματόσημων των χωρών καταγωγής τους τα οποία είχαν τον ειδικό όρο Levant, πλην της Ελλάδας η οποία έστειλε γραμματόσημα ίδια με τα κυκλοφορούντα χωρίς καμιά ένδειξη ή επισήμανση.

Κατά την διάρκεια του Α΄ παγκοσμίου πολέμου η Τουρκία διά μονομερούς πράξεως κατήργησε τις διομολογήσεις από την 9.9.1914. Όλα τα ξένα ταχυδρομικά γραφεία από την 1.10.1914 έκλεισαν. Με την υπογραφή της ανακωχής μεταξύ των εμπολέμων εγκατεστάθησαν και πάλι μερικά γραφεία από τους νικητές. Όλα τα ξένα ταχυδρομικά γραφεία στην Τουρκία έκλεισαν οριστικά με την υπογραφή της Συνθήκης της Λοζάννης την 24.7.1923 οπότε έληξε οριστικά και το καθεστώς των διομολογήσεων.

Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ήδη είχαν κλείσει από το 1881 όπως θα αναφερθεί πιο κάτω.

Η παρουσία των Ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων ανταλλαγής στα εδάφη της Τουρκίας είχε προηγηθεί της συνθήκης του Κάνλιτζα. Η λειτουργία τους όμως ήταν έργο δύσκολο, προσέκρουε σε διάφορα εμπόδια με αποτέλεσμα η ύπαρξή τους να είναι εν πολλοίς ανεπίσημη και αμφιλεγόμενη, τα δε σχετικά διατάγματα ενίοτε να μην δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως αλλά στις «Αγγελίες περί την δημοσίαν υπηρεσίαν».

Με την λήξη του Κριμαϊκού πολέμου το 1855 υπεγράφη μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας την 27.5.1855 (8.6.1855 ν. ημ.) στο προάστιο του Βοσπόρου Κάνλιτζα (ή Κάλιτζα) συνθήκη η οποία πείρε τον ομώνυμο τίτλο ή αλλιώς η «Συνθήκη Εμπορίου και Ναυτιλίας» ή «Συνθήκη εμπορίου και ναυτιλίας του Κάνλιτζα» κατά την οποία παρεχωρήθησαν διομολογήσεις. Αναγνωρίστηκε επισήμως για την Ελλάδα η ρήτρα «του μάλλον ευνοουμένου κράτους». Σύμφωνα με την συνθήκη η Ελλάς απέκτησε το δικαίωμα ίδρυσης ταχυδρομικών γραφείων στην Τουρκία με κάποια σχετική ευκολία.

Εξ αιτίας της συνθήκης του Κάνλιτζα η Κυβέρνηση υπέγραψε και εξέδωσε δύο Β. Δ. της 9.7.1857 «Περί ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικό» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) και το «Περί της πληρωμής των Ελληνικών και ξένων ταχυδρομικών τελών επί της αλληλογραφίας της διευθυνομένης εξ Ελλάδος προς τα προειρημένα ταχυδρομεία και τανάπαλιν» (Στο ίδιο ΦΕΚ 25/13.8.1857). Τέλος υπεγράφη και το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ Προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ταχυδρομικών γραφείων απολύτως. Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την εγκύκλιο 21/2358/9.8.1857. Επί αυτών λεπτομερέστερα στην σελ 93 κ. επ.

Αποτέλεσμα των ανωτέρω Βασιλικών Διαταγμάτων ήταν η παρουσία του Ελληνικού Ταχυδρομείου στα τα τουρκικά εδάφη να είναι εντυπωσιακή. Όταν η Ελλάδα το 1881 υποχρεώθηκε από την Τουρκία να κλείσει τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία λειτουργούσαν στα εδάφη της να είναι 12 του της Αιγύπτου συμπεριλαμβανομένου. Όχι όμως των της Δακίας τα οποία ήδη είχαν κλείσει νωρίτερα συνεπεία της αδιαφορίας των προξενικών υπαλλήλων και της εξ αυτού προκυπτούσης μικρής ταχυδρομικής κινήσεως.

Il molo San Carlo a Trieste

Το λιμάνι της Τεργέστης

Η διακίνηση της εξωτερικής αλληλογραφίας

Από την αρχή επισημαίνεται ότι όσες αναφορές γίνουν στο παρόν σε σχέση με την λεπτομερή καταγραφή της ίδρυσης και κατάργησης των κατά καιρούς ατμοπλοϊκών γραμμών της Ελλάδος είναι ενδεικτικές. Η λεπτομερής αναφορά προς την κατεύθυνση αυτή εκφεύγει του αντικειμένου του παρόντος.

Χάριν συντομίας αλλά και χάριν της στιβαρότητας του κειμένου οι σπουδαιότερες Ταχυδρομικές Συμβάσεις οι οποίες υπογράφηκαν από την Ελληνική Κυβέρνηση με ξένα κράτη και λοιπούς φορείς σε σχέση με την διακίνηση της εξωτερικής και εσωτερικής αλληλογραφίας είναι συγκεντρωμένες σε Πίνακα στη σελίδα 626.

Η Ελλάδα από την αρχή προσπάθησε να δηλώσει την παρουσία της στον αδούλωτο Ελληνισμό. Την παρουσία της την επιδίωξε και διά της ιδρύσεως Υποπροξενείων , Προξενείων ή και Πρεσβειών σε διάφορες πόλεις της απέραντης οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Επί παραδείγματι Το Προξενείο Βουκουρεστίου υπήρχε από το 1834. Τα υποπροξενεία Γαλαζίου και Ιβραΐλας υπήρχαν τύποις από το 1834-35 και ουσιαστικά από το 1838.

Με την υπογραφή της συνθήκης της Κωνσταντινουπόλεως την 27.7.1832 και την επίσημη αναγνώριση του Ελληνικού Κράτους ακολούθησε η εγκατάσταση Ελληνικών Προξενείων στις μεγάλες πόλεις και στα λιμάνια της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Δες π.χ. στο ΦΕΚ 28/7.9.1833 «Περί των κατά την Σμύρνην, Χανιά, Πρέβεζαν και Θεσσαλονίκην Προξένων κλπ.» ή στον Νόμο ΣΞΒ΄ «Περί προξενικών αρχών» ΦΕΚ 46/31.12.1853.

Από το 1833 αρχίζουν οι προσπάθειες για την σύσταση ταχυδρομικών γραφείων ανταλλαγής στην Τουρκία αλλά οι γενικότερες συνθήκες δεν το επέτρεπαν. Μια απόπειρα για την υπογραφή συμφωνίας άρχισε την 21 Ιουλίου 1839. Η συμφωνία κατέληξε εις την υπογραφή σχεδίου-συμβάσεως της 3.3.1840 με το όνομα «Συνθήκη φιλίας εμπορίου και συμμαχίας». Διά της συνθήκης εξησφαλίζετο εις τους Έλληνας πολίτες το δικαίωμα των διομολογήσεων. Η σύμβαση δεν ολοκληρώθηκε μια και το σχέδιο που υπογράφηκε ανάμεσα στην Ελλάδα και την Οθωμανική Αυτοκρατορία το 1840 από τον Κ. Ζωγράφο και τον Υπουργό των Εξωτερικών της Τουρκίας Μεχμέτ Ρεσίτ Πασά δεν την υπέγραψε ο Όθων εξ αιτίας έντονης δυσαρέσκειας της κοινής γνώμης.

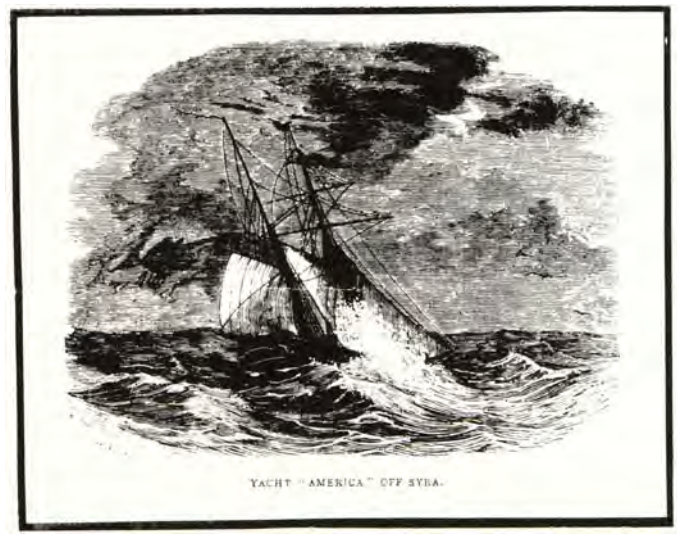

Το ταχυδρομικό "AMERICA" έξω από την Σύρο

Την περίοδο 1828-1834 δεν υπήρχαν τακτικά θαλάσσια δρομολόγια ή και αν υπήρχαν η αξιοπιστία τους ήταν μηδενική. Η διακίνηση της αλληλογραφίας γινόταν εκ των ενόντων, με πολεμικά πλοία ξένα ή ελληνικά και με διάφορες ευκαιριακές συνθήκες. Από το γεγονός αυτό προέκυψε και ο όρος «τυχούσης ευκαιρίας» η οποία εννοεί την ευκαιριακή εύρεση κάποιου πλοίου προκειμένου να κάνει κάποια μεταφορά. Η εύρεση κατάλληλου πλοίου ήταν ένα μικρό θαύμα. Από το γεγονός δε αυτό οι εκάστοτε πράκτορες οι οποίοι εκπροσωπούσαν ναυτιλιακές εταιρείες ή πλοία ή ασχολούνταν με την εύρεση πλοίων σε κάθε λιμάνι έγιναν σημεία αναφοράς σε σχέση με τις μεταφορές από και προς τον λιμένα που δραστηριοποιούνταν. Επισήμως είτε ανεπισήμως και με την ανοχή ή όχι των τοπικών αρχών οι πράκτορες άρχισαν να δέχονται και να διακινούν επιστολές τις οποίες κατηύθυναν στα λιμάνια προορισμού τους μέσω των πλοίων τα οποία πρακτόρευαν ή είχαν στην διάθεσή τους. Τουτ΄ αυτό έπρατταν και ορισμένοι εκ των εγκατεστημένων στα λιμάνια προσέγγισης έλληνες πρόξενοι.
Φυσικό ήταν να αρχίσουν ενίοτε να εισπράττουν τέλη διακινήσεως των εμπορευμάτων και συνεπώς και των επιστολών.
Από τα πρώτα μελήματα της ταχυδρομικής υπηρεσίας ήταν η εξασφάλιση επικοινωνίας μετά του εξωτερικού. Ήδη από το 1833. εντέλλονται όλα τα ταχύπλοα τα οποία καταπλέουν από και προς τους λιμένας της Μεσογείου να δέχονται και να διακινούν την προς και από το εξωτερικό ελληνική αλληλογραφία.
Η Αντιβασιλεία κατέβαλε συστηματική προσπάθεια οργάνωσης της μετά του εξωτερικού συγκοινωνίας και επικοινωνίας. Προσπάθεια η οποία εντάθηκε μετά την άφιξη του Γενικού Ταχυδρομείου στην Αθήνα το 1834.
Ο Λεονάρδος στην γνωστή έκθεσή του για το έτος 1834 στη σελίδα 10 γράφει:

Ἀλλ' ἡ Ἀντιβασιλεία ἐπέστησε σπουδαίαν τὴν προσοχήν της εἰς τὰς ἐξωτερικὰς συγκοινωνίας, ὧν ἐντελῶς ἐστερεῖτο μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Ἑλλάς.

Κατὰ συνέπειαν συνομολογηθέντος συμβολαίου μετὰ τοῦ Τραπεζίτου Κ. Φεράλδη, ἐσυστήθη τακτικὴ ὑπερθαλάσσιος συγκοινωνία δι' ἓξ πλοίων, ταχυπλόων, ἐπονομασθέντων, ἐξ ὧν δύω μὲ ἐξέπλεον ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου διὰ τὴν Μασσαλίαν καὶ τ' ἀνάπαλιν, προσεγγίζονται εἰς Μελίτην δύο ἀπὸ τῆς πρωτευούσης ἐπίσης, διὰ Τεργέστην καὶ τ' ἀνάπαλιν, προσεγγίζοντα εἰς Κέρκυραν καὶ διερχόμενα διὰ τοῦ Κατακώλου τῆς Πελοποννήσου· ἓν διὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τ' ἀνάπαλιν, προσεγγίζον εἰς Χανία τῆς Κρήτης, καὶ τέλος ἓν διὰ Σμύρνην, καὶ τ' ἀνάπαλιν, προσεγγίζον εἰς Σύρον.

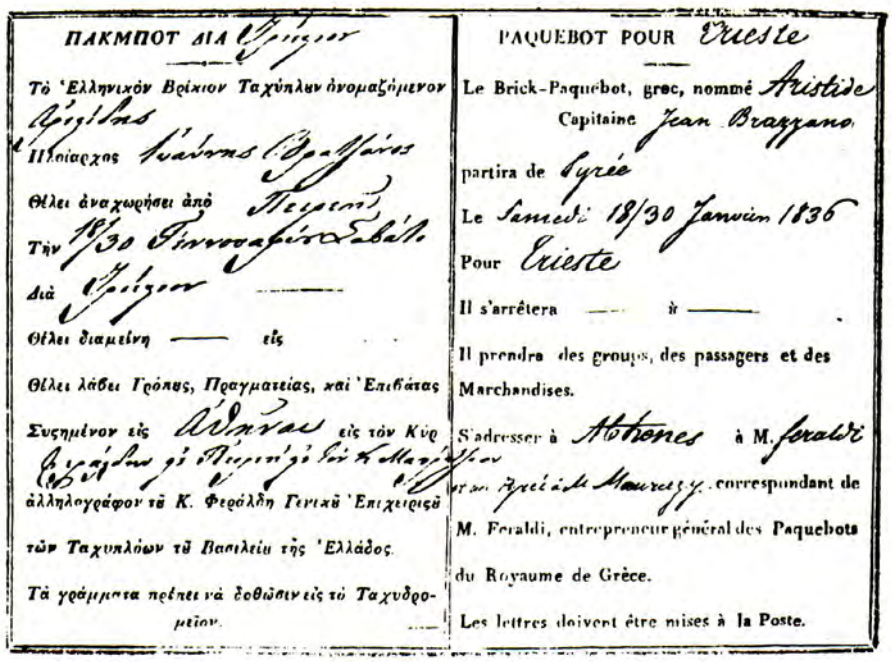

ΠΑΚΜΠΟΤ ΔΙΑ Τριέστιον

Τὸ Ἑλληνικὸν Βρίκιον Ταχύπλουν ὀνομαζόμενον Ἀριστείδης

Πλοίαρχος Ἰωάννης Βραττζάνος

Θέλει ἀναχωρήσει ἀπὸ Σύρου

Τὴν 18/30 Ἰανουαρίου 1836

Διὰ Τριέστιον

Θέλει διαμείνη —— εἰς

Θέλει λάβει Γρόυπς, Πραγματείας, καὶ Ἐπιβάτας

Συσημένον εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν Κύριον Ἀναγνώστην Βεργωτὴν τὸν Κωλέττην ἀλληλογράφον τῶ Κ. Φεράλδη Γενικῶ Ἐπιχειρισῶ τῶν Ταχυπλόων τῶ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ γράμματα πρέπει νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον.

PAQUEBOT POUR Trieste

Le Brick-Paquebot, grec, nommé Aristide

Capitaine Jean Brazzano

partira de Syrée

Le Samedi 18/30 Janvier 1836

Pour Trieste

Il s'arrêtera —— à ——

Il prendra des groups, des passagers et des Marchandises.

S'adresser à Athènes à M. Geralti

correspondant de M. Feraldi, entrepreneur général des Paquebots du Royaume de Grèce.

Les lettres doivent être mises à la Poste.

«Ἀγγελία ἀναχώρησης» «ταχυπλόου» τοῦ Φεράλδι».

Από τον Σεπτέμβρη του 1833 άρχισε η συστηματική διακίνηση της αλληλογραφίας και η επαφή με το εξωτερικό. Αιτία οι τρεις διαδοχικές συμβάσεις της Ελλάδας με τον τραπεζίτη Φραγκίσκο Φεράλδη:
Η πρώτη σύμβαση της 29.8.1833 (ΦΕΚ 30/23.9.1833) δια της οποίας συστάθηκε τακτική υπερθαλάσσια συγκοινωνία, διαρκείας δύο ετών, προέβλεπε έξι ιστιοφόρα ταχύπλοα πλοία. Δι αυτών εξασφαλίστηκε η τακτική επικοινωνία μεταξύ των σπουδαιότερων λιμανιών της Μεσογείου δηλαδή την Σύρο, την Μασσαλία, την Μελίτη, την Σμύρνη, την Τεργέστη, την Αλεξάνδρεια την Σμύρνη και την Κρήτη (Χανιά).
Η σύμβαση αποτελείται από τρία μέρη τα οποία κατά σειρά είναι:
1.- Το από 26.8.1833 Βασιλικό Διάταγμα «Περί αποστολής γραμμάτων και φακέλων διά των μεταξύ της καθέδρας του Βασιλείου της Ελλάδος και του Τεργεστίου, Μασσαλίας κ.τ.λ. ταχυπλόων».
Σύμφωνα με το άρθρο 6 της συμβάσεως ο Φεράλδης όφειλε να αρχίσει τα ταξίδια εντός των πρώτων οκτώ ημερών από της υπογραφής της. Συνεπώς πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πρώτη επίσημη και προγραμματισμένη ταχυδρομική υπηρεσία προς το εξωτερικό άρχισε στις αρχές Σεπτεμβρίου 1833.
2.- Η από 29.8.1833 συγγραφή της σύμβασης η οποία δηλοποιήθηκε την 7.9.1833 (ΦΕΚ 30/23.9.1833).
3.- Ο από 29.8.1833 Κανονισμός της συμβάσεως (ΦΕΚ 30/23.9.1833).
Σχολιάζοντας ο Νικολαΐδης στο ανάτυπο 11 της Ε.Φ.Ε. την σύμβαση έγραφε:

Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ταχυδρομικῆς ταύτης συμβάσεως ὁ Φεράλδης ὑπεχρεοῦτο νὰ «βαστᾷ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἓξ ταχύπλοα Ἑλληνικά, εὔπλοα ὅλα, καλῶς ἐφωδιασμένα, καὶ μὲ ἱκανὸν πλήρωμα, ἀπὸ 100 ἕως 140 τονέλων χωρητικότητος». Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς εὐκόλως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μικρῶν ἱστιοφόρων. Ταῦτα κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῆς συμβάσεως ἦσαν «προσδιωρισμένα εἰς τὴν τακτικὴν καὶ συνεχῆ ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν γραμμάτων ταχυδρομείου, καὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐκ τῶν ἱστιοφόρων τούτων, τὰ δύο διετέθησαν διὰ τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Μασσαλίας μὲ προσέγγισιν εἰς Μάλταν, τὸ τρίτον διὰ τὴν γραμμὴν Ναυπλίου - Σύρου - Σμύρνης, τὸ τέταρτον διὰ τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Ἀλεξανδρείας μὲ προσέγγισιν εἰς Χανιά, καὶ τὰ ὑπόλοιπα δύο διὰ τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Τεργέστης, μὲ προσεγγίσεις εἰς Κατάκωλον καὶ Κέρκυραν.

Ἡ εἰς Κατάκωλον στάθμευσις ἀπεσκόπει εἰς τὴν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν τῶν κατεπειγόντων ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα μετεκομίζοντο ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Κατάκωλον καὶ τἀνάπαλιν διὰ ξηρᾶς, ἵνα κερδηθῇ χρόνος. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἀπηλλάγη ὁ Φεράλδης μετὰ δίμηνον περίπου.

Δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ἐὰν τά ἱστιοφόρα τῆς γραμμῆς Ναυπλίου-Τεργέστης προσήγγιζον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ εἰς τὰς Πάτρας. Πάντως ἀπὸ τοῦ 1834, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πρώτης αὐστριακῆς συμβάσεως, ἐξέπλεον ἐκ Πατρῶν, καὶ εἶναι πιθανὸν νὰ μὴ μετέβαινον πλέον εἰς Ναύπλιον, τῆς μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Πατρῶν ἐπικοινωνίας ἐκτελουμένης διὰ ξηρᾶς.

Δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τῆς Συμβάσεως ἡ πρώτη ἀναχώρησις ἐκ Ναυπλίου ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν 8 πρώτων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως, ἔπεται ὅτι ἡ πρώτη τακτικὴ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἑλλάδος δέον νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου 1833.

Τακτικὰ δρομολόγια δὲν ἦτο φυσικὰ δυνατὸν νὰ προκαθορισθοῦν, διὰ τοῦτο ἐτέθησαν γενικοί τινες ὅροι, ὅτι ἑκάτερον τῶν δύο πλοίων τῶν γραμμῶν Μασσαλίας καὶ Τεργέστης ὤφειλε ν' ἀναχωρῇ 25 ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ προηγουμένου, καὶ ὅτι τὰ πλοῖα δὲν ἠδύναντο νὰ παραμένουν εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς τοὺς λιμένας προορισμοῦ πέραν τῶν 8 ἡμερῶν, εἰς δὲ τοὺς ἐνδιαμέσους πέραν τῶν 12 ὡρῶν.

Η δεύτερη συμπληρωματική σύμβαση της 18.10.1833 η οποία εγκρίθηκε και δηλοποιήθηκε την 9.11.1833 (ΦΕΚ 37/22.11.1833) «Περί της υπηρεσίας των από την Ελλάδα εις Λιβόρνον και από Π. Πάτρας εις Τεργέστιον και τανάπαλιν ταξιδευόντων ταχυπλόων» όπου προστέθηκαν άλλα δύο ταχύπλοα. Προβλέφτηκε δρομολόγιο μεταξύ Ναυπλίου και Λιβόρνου με ενδιάμεση προσέγγιση εις την Μεσσήνη ως και η περαιτέρω αναδιάταξη της μετά της Τεργέστης επικοινωνία:
Σχολιάζοντας ο Νικολαϊδης στο ανάτυπο 11 της Ε.Φ.Ε. την σύμβαση έγραφε:

Τὴν 18.10.1833 (Ἐφ. Κυβ. ἀριθ. 37 τῆς 22. 11.1833) ὑπεγράφη συμπληρωματικὴ σύμβασις, κατὰ τὴν ὁποίαν προσετέθησαν δύο ἀκόμη ἱστιοφόρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἐδρομολογήθη εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Σύρου-Μεσσήνης - Λιβόρνου, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν γραμμὴν Πατρῶν - Ἀγκῶνος - Τεργέστης. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἐδικαιοῦντο νὰ παραμένουν δύο ἡμέρας εἰς Ναύπλιον, ὀκτὼ εἰς Σῦρον, Πάτρας καὶ Τεργέστην, δέκα εἰς Λιβόρνον καὶ 24 ὥρας εἰς Ἀγκῶνα καὶ Μεσσήνην.

Η Τρίτη σύμβαση της 17.5.1834 «Περί της μεταξύ της Κυβερνήσεως και του Κυρίου Φεράλδη γενομένης νέας συνθήκης δια την ταχυπλοΐαν». Η σύμβαση δηλοποιήθηκε την 7.6.1834 (ΦΕΚ 21/8.6.1834) . Δι αυτής προβλέφτηκαν να αυξηθούν τα ταχύπλοα από 6+2=8 σε 12. Η σύμβαση συμφωνήθηκε να αρχίσει την 2.9.1833 και να λήξει την 1.9.1835. Παρ όλα αυτά τα δρομολόγια συνεχίστηκαν τουλάχιστον μέχρι τον Νοέμβριο του 1837 όταν ανέλαβαν τα γαλλικά πλοία με εξαίρεση την γραμμή Πειραιώς – Σμύρνης η οποία σταμάτησε τον Νοέμβριο του 1835. Δες την δηλοποίηση της 9.12.1835, (ΦΕΚ 3/30.1.1836).
Και τα σχόλια του Νικολαϊδη:

Μετὰ τοῦ αὐτοῦ Φεράλδη ὑπεγράφη μία ἀκόμη σύμβασις τὴν 17 Μαΐου 1834, ἡ ὁποία καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν 8.6.1834, ἀρ. 21, μὲ σκοπὸν νὰ βελτιώσῃ τὴν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπικοινωνίαν.

Κατὰ ταύτην, ὁ Φεράλδης ὑπεχρεοῦτο νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως 11 πλοῖα, τὰ ὁποῖα φέροντα τὴν ὀνομασίαν «Βασιλικὰ ταχύπλοα» ὤφειλον ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ εἶναι ἑλληνικῆς πλοιοκτησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἔχουν ὅλους τοὺς πλοιάρχους καὶ ἐκ τῶν πληρωμάτων τὰ 2)3 ἕλληνας ὑπηκόους διαμένοντας ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ 11 ταῦτα ἱστιοφόρα διετέθησαν ὡς ἑξῆς :

1. Δύο εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου - Τεργέστης, ἄνευ σταθμοῦ.

2. Ἓν εἰς τὴν ἰδίαν γραμμήν, ἀλλὰ μὲ 24 ὡρῶν στάθμευσιν εἰς Βρινδήσιον. Τοῦτο μετὰ τῶν δύο προηγουμένων, ὤφειλον νὰ ἐκπλέουν ἀνὰ 20ήμερον.

3. Ἓν εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου - Λιβόρνου, μὲ προσέγγισιν καὶ 4ήμερον παραμονὴν εἰς Σῦρον, 2ήμερον εἰς Μεσσήνην, 4ήμερον εἰς Ναύπλιον καὶ 8ήμερον εἰς Λιβόρνον.

4. Τέσσαρα εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου - Μασσαλίας, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο ἔπλεον μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Μάλτας καὶ τὰ ἕτερα δύο μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Μάλτας. Ταῦτα ἀναχωροῦντα ἐκ Ναυπλίου καὶ Μασσαλίας τὴν 1ην καὶ 15ην ἑκάστου μηνὸς συνηντῶντο εἰς Μάλταν, ὅπου καὶ ἐγένετο μεταφόρτωσις ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ταχυδρομείου διὰ τὸν περαιτέρω πλοῦν.

5. Ἓν εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου - Σύρου - Σμύρνης, μὲ παραμονὴν 8 ἡμερῶν εἰς Ναύπλιον καὶ Σμύρνην καὶ 24 ὡρῶν εἰς Σῦρον.

6. Δύο εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἔπλεε μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Χανίων μὲ προσέγγισιν εἰς Σῦρον, ὅπου ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἐπὶ 4ήμερον, τὸ ἕτερον δὲ μεταξὺ Χανίων καὶ Ἀλεξανδρείας ἄνευ σταθμοῦ. Τὰ ταξείδια ταῦτα ὤφειλον νὰ ἐπαναλαμβάνωνται ἀνὰ 30 ἡμέρας καὶ τὰ πλοῖα νὰ συναντῶνται πάντοτε εἰς Χανιά.

Τὰ ἀνωτέρω νέα δρομολόγια ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως, λῆξις δὲ αὐτῶν ὡρίσθη ἡ 1 Σεπτεμβρίου 1835.

Χαρακτηριστικοὶ εἰς τὴν προκειμένην σύμβασιν εἶναι οἱ ὅροι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν καθώριζον τὰ τῶν ἀναχωρήσεων σταθμεύσεων καὶ ἐν γένει τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῶν δρομολογίων. Πρέπει μήπως νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ Φεράλδης δὲν ὑπῆρξε πολὺ συνεπὴς εἰς τὰς ἐκ τῆς πρώτης συμβάσεως ὑποχρεώσεις του, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ τὸν δέσῃ σφικτά ;

Μεταφερθείσης τῆς Πρωτευούσης εἰς Ἀθήνας κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1834, εἶναι φυσικὸν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὰ ἱστιοφόρα ταῦτα ἔπαυσαν νὰ προσεγγίζουν εἰς Ναύπλιον, καὶ ὅτι ἐξετέλουν ἔκτοτε τὰ δρομολόγια των ἐκ Πειραιῶς.

Τὸ δρομολόγιον Πειραιῶς Σμύρνης διεκόπη κατὰ Ὀκτώβριον ἢ Νοέμβριον 1835, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω. Τὰ ὑπόλοιπα δρομολόγια ἐξηκολούθησαν ἐκτελούμενα μέχρι τέλους τοῦ 1837, ὁπότε ἡ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἀλληλογραφία ἤρχισεν ἐξυπηρετουμένη ὑπὸ τῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων.

Ο Λεονάρδος συνεχίζοντας στη σελίδα 11 την πληροφόρηση λέει :

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συνωμολογήθη σύμβασις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς ὁποίας ἀνεδέχθη ἡ τελευταία τὴν διατήρησιν συγκοινωνίας μεταξὺ Τεργέστης καὶ Πατρῶν διὰ δύο ἰδίων της ἱστιοφόρων ταχυπλόων, ἐκτὸς τῶν ταχυπλόων τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως τῆς ἐργολαβίας Φεράλδη. Ὡρίσθησαν δὲ ὡς Γραφεῖα ἀνταλλαγῆς τὰ ταχ. Γραφεῖα Πατρῶν καὶ Ναυπλίας, τῶν ταχ. φακέλλων Ναυπλίας διευθυνομένων διὰ ξηρᾶς εἰς Πάτρας. Ταυτοχρόνως συνωμολογήθη ὅπως οἱ ταχυδρομικοὶ τῆς Ἑλλάδος φάκελλοι μετακομίζονται δωρεὰν εἰς Κέρκυραν διὰ τῶν Αὐστριακῶν Ταχυπλόων.

Η πρώτη, μετά τον Φεράλδη, σύμβαση της Ελλάδος με την Αυστρία έγινε προκειμένου να βελτιωθεί η επαφή της ταχυδρομικής υπηρεσίας με το εξωτερικό. Συνομολογήθη σύμβασης με την Αυστριακή Κυβέρνηση το 1834 δια της οποίας αποφασίστηκε να ενδυναμωθεί η συγκοινωνία μεταξύ Πατρών - Τεργέστης-με ενδιάμεση στάση την Κέρκυρα (με δωρεάν μεταφορά της αλληλογραφίας στην Κέρκυρα). Αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθούν και άλλα δύο ταχύπλοα ιστιοφόρα πέραν των ταχυπλόων του Φεράλδη. Ορίσθηκαν δε ως γραφεία ανταλλαγής για την Ελλάδα τα ταχυδρομικά γραφεία Πατρών και Ναυπλίου και για την Αυστρία η Τεργέστη.
Η πρώτη συμφωνία μεταξύ της Ελλάδος και της Αυστρίας σχετικά με την διακίνηση της αλληλογραφίας μεταξύ Πατρών και Τεργέστης και εκείθεν εις το εξωτερικό υπεγράφη την 23/2-(7/3)-1834 με ημερομηνία πρώτης εφαρμογής την 1.5.1834. Το ένα εκ των δύο νέων πρόσθετων ιστιοφόρων δρομολογήθηκε στη γραμμή Ναυπλίου-Σύρου-Σμύρνης και το δεύτερο στη γραμμή Πάτραι-Αγκώνα-Τεργέστη.
Δεν είναι γνωστό γιατί δεν δημοσιεύτηκε το κείμενο της πρώτης συμφωνίας με την Αυστρία στο ΦΕΚ. Λέγεται ότι υπεγράφη σε γαλλικό και γερμανικό κείμενο. Επειδή δεν είναι γνωστή η σύμβαση παρουσιάζεται σε αντιγραφή από το θαυμάσιο βιβλίο του Πέτρου Τιβέριου. Σύμφωνα με το βιβλίο του Π. Τιβέριου το κείμενο είναι μεταφρασμένο από τα ιταλικά. Αυτό οδηγεί στην υποψία ότι ήταν γραμμένο στα ιταλικά συνεπεία της μελλοντικής παρουσίας του Λόϋδ στην δυτική Μεσόγειο.

Η όμορφη Καλλίπολη

Αυστριακό Kreuzer του 1690

Αυστριακό Kreuzer του 1732

Το γερμανόφωνο κείμενο της πρώτης ταχυδρομικής σύμβασης μεταξύ της Ελλάδας και της Αυστρίας είναι:

Die k.k. österreichische Regierung hat die Kommunikationsmittel zwischen den österreichischen Staaten und Griechenland durch das Paketboot des Unternehmers Feraldi als nicht ausreichend erachtet und wünscht tunlichst eine Zusammenarbeit zum Nutzen beider Staaten; sie hat es daher für erforderlich gehalten, mit eigenen Paketbooten einzuspringen, mit denen man sich entschlossen hat, eine direkte Verbindung zwischen Triest und Patras zweimal im Monat einzuhalten, sowohl für die Sendung von Briefen wie auch für den Transport der Passagiere, Gruppensendungen und Waren.
Nachdem die königl. Regierung von Griechenland auf normalem Wege von dieser Absicht der k.k. Regierung unterrichtet und Seine Exzellenz, der Herr Außenminister A. Maurocordato, bevollmächtigt wurde, zusammen mit dem ausdrücklich zu diesem Zwecke in diese Residenzstadt gesandten G.R., Adjunkt der Generaldirektion der Posten in Wien, Antonio Turneretscher, sind die unter Mitwirkung des königl. Postdirektors Giorgio Skouffo zu diesem Zwecke zusammengetreten und wurde zwischen dem Herr Adjunkten und dem genannten Postdirektor vorläufig folgendes vereinbart, vorbehaltlich höherer Genehmigung.

Art. I.

Seitens der k.k. österreichischen Regierung werden zwei monatliche Paketbootfahrten zwischen Triest und Patras zur Beförderung der Korrespondenzen, Waren, Gruppen und Passagiere beibehalten und seitens der königl. Regierung von Griechenland wird man sich zu demselben Zwecke der Paketboote des Unternehmens Feraldi bedienen; hin

sichtlich dieser Kurse behält es sich die griechische Regierung vor, sie so zu organisieren, daß sie wenigstens einmal im Monat von Nauplia nach Triest abgehen, oder sie durch andere Paketboote zu ersetzen, die organisiert werden, um denselben Zweck zu erfüllen.

Art. II.

Die österreichischen Paketboote werden am 1. und 16. Tag eines jeden Monats von Triest abfahren und, wie anzunehmen ist, in Patras am 14. und 30. desselben Monats eintreffen; ebenso werden sie in Patras am 8. und 24. Tage jeden Monats nach Triest abgehen. Sowohl auf der Hinfahrt wie auf der Rückfahrt werden diese Paketboote in Corfu landen. Nachdem man nach dem zwischen der griechischen Regierung und dem Unternehmen Feraldi bestehenden Vertrage derzeit keine festen Tage für die Abfahrt ihrer Paketboote von Nauplia und Patras nach Triest und zurück festsetzen kann, wird man keine Neuerung gegenüber der gegenwärtigen Regelung machen.

Art. III.

Die k.k. Regierung wie die Griechenlands werden den jeweiligen Behörden die nötigen Verfügungen erteilen, daß den genannten Paketbooten jede Assistenz und Unterstützung geleistet werde, damit die dem vorgenommenen Zwecke am besten entsprechen. Sie, und zwar die österreichischen, werden von der Entrichtung der Landungsgebühr und der Tonnage im Hafen von Patras befreit, ebenso die griechischen im Hafen von Triest.

Art. IV.

Die Korrespondenzen, die gegenseitig zu übermitteln sind, werden in geschlossenen Paketen seitens der österreichischen Postverwaltung vom Postamt Triest dem königl. Postamt in Nauplia und Patras gesandt und seitens Griechenlands von den Postämtern in Nauplia und Patras an jenes von Triest.

Art. V.

In Gemäßheit des vorigen Artikels wird die Verwaltung der kaiserlichen Posten dem Postamt in Nauplia und dem in Patras alle Briefe zukommen lassen, die in der Monarchie entstanden und den kaiserlichen Postämtern übergeben worden sind, wie auch jene, die durch die österreichischen Staaten transitieren und in alle Provinzen und Inseln Griechenlands, gerichtet sind; das sind also solche aus den Staaten des deutschen Bundes, Preußen, Polen, Rußland, Schweden, Norwegen, Dänemark, Holland, Belgien, England, Irland, Frankreich, Spanien, Portugal, Sardinien und Schweiz.

Umgekehrt wird die Postverwaltung Griechenlands dem Postamt in Triest alle Briefe übermitteln, die bei den Postämtern Griechenlands aufgegeben und in die österreichische Monarchie wie auch in die genannten ausländischen Staaten gerichtet sind, welche man für gut befindet, via Triest zu senden; dabei verpflichtet sich dieselbe, die erforderlichen Anordnungen zu treffen, auf daß diese Korrespondenzen ordnungsgemäß dem Postamt Patras in jenen Tagen übersendet werden, an denen sie in die Abfahrt der österreichischen Paketboote nach Triest einfließen können und nicht etwa von den griechischen Postämtern zurückgehalten werden, um sie nur mit den griechischen Paketbooten abgehen zu lassen.

Ebenso wird auch das Postamt in Triest beauftragt, mit den griechischen Paketbooten alle jene Briefe zu befördern, die sich dort am Tage ihrer Abfahrt vorfinden, jedoch unter der Bedingung, daß die griechischen Paketboote wenigstens sechs Tage vor den für die Abfahrt der österreichischen Paketboote von Triest nach Patras bestimmten Tage ablegen.

Art. VI.

Die Briefe, die in der österreichischen Monarchie entstehen und in die Provinzen und Inseln Griechenlands gerichtet sind, und die Korrespondenzen, die bei den Postämtern Griechenlands aufgegeben und sowohl in die österreichische Monarchie wie auch in die ausländischen Staaten, denen sie vermittels der kaiserlichen Postämter zu übermitteln sind, gerichtet sind, müssen im Zuge der Aufgabe frankiert werden bis zum Orte der gegenseitigen Auswechselung, also die ersten bis Patras und die zweiten bis Triest. Von diesem Frankierungsbetrag gebührt der österreichischen Verwaltung für die Beförderung mit Paketbooten zwischen Patras und Triest die vereinbarte Gebühr von zehn Kreuzern gleich ungefähr 50 Lepta für einen jeden einfachen Brief, der ein halbes Loth österreichischen Gewichtes gleich 7½ Gramm französischen Gewichtes nicht übersteigt. Daher

sichtlich dieser Kurse behält es sich die griechische Regierung vor, sie so zu organisieren, daß sie wenigstens einmal im Monat von Nauplia nach Triest abgehen, oder sie durch andere Paketboote zu ersetzen, die organisiert werden, um denselben Zweck zu erfüllen.

Art. II.

Die österreichischen Paketboote werden am 1. und 16. Tag eines jeden Monats von Triest abfahren und, wie anzunehmen ist, in Patras am 14. und 30. desselben Monats eintreffen; ebenso werden sie in Patras am 8. und 24. Tage jeden Monats nach Triest abgehen. Sowohl auf der Hinfahrt wie auf der Rückfahrt werden diese Paketboote in Corfu landen. Nachdem man nach dem zwischen der griechischen Regierung und dem Unternehmen Feraldi bestehenden Vertrage derzeit keine festen Tage für die Abfahrt ihrer Paketboote von Nauplia und Patras nach Triest und zurück festsetzen kann, wird man keine Neuerung gegenüber der gegenwärtigen Regelung machen.

Art. III.

Die k.k. Regierung wie die Griechenlands werden den jeweiligen Behörden die nötigen Verfügungen erteilen, daß den genannten Paketbooten jede Assistenz und Unterstützung geleistet werde, damit die dem vorgenommenen Zwecke am besten entsprechen. Sie, und zwar die österreichischen, werden von der Entrichtung der Landungsgebühr und der Tonnage im Hafen von Patras befreit, ebenso die griechischen im Hafen von Triest.

Art. IV.

Die Korrespondenzen, die gegenseitig zu übermitteln sind, werden in geschlossenen Paketen seitens der österreichischen Postverwaltung vom Postamt Triest dem königl. Postamt in Nauplia und Patras gesandt und seitens Griechenlands von den Postämtern in Nauplia und Patras an jenes von Triest.

Art. V.

In Gemäßheit des vorigen Artikels wird die Verwaltung der kaiserlichen Posten dem Postamt in Nauplia und dem in Patras alle Briefe zukommen lassen, die in der Monarchie entstanden und den kaiserlichen Postämtern übergeben worden sind, wie auch jene, die durch die österreichischen Staaten transitieren und in alle Provinzen und Inseln Griechenlands, gerichtet sind; das sind also solche aus den Staaten des deutschen Bundes, Preußen, Polen, Rußland, Schweden, Norwegen, Dänemark, Holland, Belgien, England, Irland, Frankreich, Spanien, Portugal, Sardinien und Schweiz.

Umgekehrt wird die Postverwaltung Griechenlands dem Postamt in Triest alle Briefe übermitteln, die bei den Postämtern Griechenlands aufgegeben und in die österreichische Monarchie wie auch in die genannten ausländischen Staaten gerichtet sind, welche man für gut befindet, via Triest zu senden; dabei verpflichtet sich dieselbe, die erforderlichen Anordnungen zu treffen, auf daß diese Korrespondenzen ordnungsgemäß dem Postamt Patras in jenen Tagen übersendet werden, an denen sie in die Abfahrt der österreichischen Paketboote nach Triest einfließen können und nicht etwa von den griechischen Postämtern zurückgehalten werden, um sie nur mit den griechischen Paketbooten abgehen zu lassen.

Ebenso wird auch das Postamt in Triest beauftragt, mit den griechischen Paketbooten alle jene Briefe zu befördern, die sich dort am Tage ihrer Abfahrt vorfinden, jedoch unter der Bedingung, daß die griechischen Paketboote wenigstens sechs Tage vor den für die Abfahrt der österreichischen Paketboote von Triest nach Patras bestimmten Tage ablegen.

Art. VI.

Die Briefe, die in der österreichischen Monarchie entstehen und in die Provinzen und Inseln Griechenlands gerichtet sind, und die Korrespondenzen, die bei den Postämtern Griechenlands aufgegeben und sowohl in die österreichische Monarchie wie auch in die ausländischen Staaten, denen sie vermittels der kaiserlichen Postämter zu übermitteln sind, gerichtet sind, müssen im Zuge der Aufgabe frankiert werden bis zum Orte der gegenseitigen Auswechselung, also die ersten bis Patras und die zweiten bis Triest. Von diesem Frankierungsbetrag gebührt der österreichischen Verwaltung für die Beförderung mit Paketbooten zwischen Patras und Triest die vereinbarte Gebühr von zehn Kreuzern gleich ungefähr 50 Lepta für einen jeden einfachen Brief, der ein halbes Loth österreichischen Gewichtes gleich 7½ Gramm französischen Gewichtes nicht übersteigt. Daher

sichtlich dieser Kurse behält es sich die griechische Regierung vor, sie so zu organisieren, daß sie wenigstens einmal im Monat von Nauplia nach Triest abgehen, oder sie durch andere Paketboote zu ersetzen, die organisiert werden, um denselben Zweck zu erfüllen.

Art. II.

Die österreichischen Paketboote werden am 1. und 16. Tag eines jeden Monats von Triest abfahren und, wie anzunehmen ist, in Patras am 14. und 30. desselben Monats eintreffen; ebenso werden sie in Patras am 8. und 24. Tage jeden Monats nach Triest abgehen. Sowohl auf der Hinfahrt wie auf der Rückfahrt werden diese Paketboote in Corfu landen. Nachdem man nach dem zwischen der griechischen Regierung und dem Unternehmen Feraldi bestehenden Vertrage derzeit keine festen Tage für die Abfahrt ihrer Paketboote von Nauplia und Patras nach Triest und zurück festsetzen kann, wird man keine Neuerung gegenüber der gegenwärtigen Regelung machen.

Art. III.

Die k.k. Regierung wie die Griechenlands werden den jeweiligen Behörden die nötigen Verfügungen erteilen, daß den genannten Paketbooten jede Assistenz und Unterstützung geleistet werde, damit die dem vorgenommenen Zwecke am besten entsprechen. Sie, und zwar die österreichischen, werden von der Entrichtung der Landungsgebühr und der Tonnage im Hafen von Patras befreit, ebenso die griechischen im Hafen von Triest.

Art. IV.

Die Korrespondenzen, die gegenseitig zu übermitteln sind, werden in geschlossenen Paketen seitens der österreichischen Postverwaltung vom Postamt Triest dem königl. Postamt in Nauplia und Patras gesandt und seitens Griechenlands von den Postämtern in Nauplia und Patras an jenes von Triest.

Art. V.

In Gemäßheit des vorigen Artikels wird die Verwaltung der kaiserlichen Posten dem Postamt in Nauplia und dem in Patras alle Briefe zukommen lassen, die in der Monarchie entstanden und den kaiserlichen Postämtern übergeben worden sind, wie auch jene, die durch die österreichischen Staaten transitieren und in alle Provinzen und Inseln Griechenlands, gerichtet sind; das sind also solche aus den Staaten des deutschen Bundes, Preußen, Polen, Rußland, Schweden, Norwegen, Dänemark, Holland, Belgien, England, Irland, Frankreich, Spanien, Portugal, Sardinien und Schweiz.

Umgekehrt wird die Postverwaltung Griechenlands dem Postamt in Triest alle Briefe übermitteln, die bei den Postämtern Griechenlands aufgegeben und in die österreichische Monarchie wie auch in die genannten ausländischen Staaten gerichtet sind, welche man für gut befindet, via Triest zu senden; dabei verpflichtet sich dieselbe, die erforderlichen Anordnungen zu treffen, auf daß diese Korrespondenzen ordnungsgemäß dem Postamt Patras in jenen Tagen übersendet werden, an denen sie in die Abfahrt der österreichischen Paketboote nach Triest einfließen können und nicht etwa von den griechischen Postämtern zurückgehalten werden, um sie nur mit den griechischen Paketbooten abgehen zu lassen.

Ebenso wird auch das Postamt in Triest beauftragt, mit den griechischen Paketbooten alle jene Briefe zu befördern, die sich dort am Tage ihrer Abfahrt vorfinden, jedoch unter der Bedingung, daß die griechischen Paketboote wenigstens sechs Tage vor den für die Abfahrt der österreichischen Paketboote von Triest nach Patras bestimmten Tage ablegen.

Art. VI.

Die Briefe, die in der österreichischen Monarchie entstehen und in die Provinzen und Inseln Griechenlands gerichtet sind, und die Korrespondenzen, die bei den Postämtern Griechenlands aufgegeben und sowohl in die österreichische Monarchie wie auch in die ausländischen Staaten, denen sie vermittels der kaiserlichen Postämter zu übermitteln sind, gerichtet sind, müssen im Zuge der Aufgabe frankiert werden bis zum Orte der gegenseitigen Auswechselung, also die ersten bis Patras und die zweiten bis Triest. Von diesem Frankierungsbetrag gebührt der österreichischen Verwaltung für die Beförderung mit Paketbooten zwischen Patras und Triest die vereinbarte Gebühr von zehn Kreuzern gleich ungefähr 50 Lepta für einen jeden einfachen Brief, der ein halbes Loth österreichischen Gewichtes gleich 7½ Gramm französischen Gewichtes nicht übersteigt. Daher

wird das Postamt Patras zugunsten der österreichischen Postverwaltung alle jene Briefe verbuchen müssen, die in Griechenland aufgegeben und in die österreichische Monarchie und die ausländischen Staaten gerichtet sind und mit den österreichischen Paketbooten befördert werden, wobei zu Gunsten des Postamtes Triest in den Avisoblättern der Betrag des wie oben bestimmten Seetransportes anzumerken ist. Wenn der Transport der obgenannten Korrespondenzen mittels der griechischen Paketboote zwischen Triest und Nauplia oder zwischen Triest und Patras erfolgt, steht die Gebühr von zehn Kreuzern der griechischen Postverwaltung zu und daher wird das k.k. Postamt Triest in diesem Falle den Betrag dieser Gebühren zu verbuchen haben und sie der königlichen Verwaltung in den Avisoblättern gutschreiben.

Art. VII.

Die Briefe, die von ausländischen Staaten kommen und nach Griechenland gehen und durch die österreichische Monarchie transitieren, unterteilen sich in zwei Klassen, nämlich:

a) in Briefe, die den kaiserlichen Postämtern von den ausländischen Verwaltungen übergeben werden, ohne mit Porto belegt zu sein, wie solche aus den Staaten des deutschen Bundes, Preußen, Polen, Rußland, Schweden, Norwegen, Dänemark, Sardinien und Schweiz, und

b) solche, die den österreichischen Ämtern mit Transitporto belegt zugehen, also solche aus Holland, Belgien, England, Irland, Frankreich, Spanien und Portugal.

Für die ersteren wird das Transitporto von der österreichischen Grenze bis Triest mit sechzehn Kreuzern (80 Lepta) für jeden einfachen Brief festgesetzt und für die zweiten in dreißig Kreuzer (1 Drachme und 50 Lepta), worin auch die Vergütung enthalten ist, die den ausländischen Verwaltungen von den kaiserlichen Ämtern zu entrichten ist. Außerdem muß der kaiserlichen Verwaltung die Gebühr von zehn Kreuzern pro einfachen Brief vergütet werden und zwar für den Seetransport von Triest nach Patras, wenn dieser durch die österreichischen Paketboote erfolgt; doch jedes Mal, wenn derartige Korrespondenzen mit griechischen Paketbooten befördert werden, werden sie der griechischen Verwaltung nur gegen Gutschrift der erwähnten Transitgebühren zugestellt.

Art. VIII.

Falls die k.k. Postverwaltung dem Postamt in Nauplia oder Patras Briefe zuzustellen hätte, die in Österreich entstehen und für Ägypten bestimmt sind, werden solche dem obgenannten königl. Amte übermittelt, ohne mit Porto belegt zu sein, und die Postverwaltung Griechenlands wird ebenso dem Postamt Triest ohne Belastung mit Porto jene Briefe, die ihm aus Ägypten zugehen; es steht jedoch in ihren Ermessen, sich die Gebühr für den Transport zwischen Patras, Nauplia und Ägypten von jenen vergüten zu lassen, an die sie adressiert sind oder die sie aus Ägypten absenden.

Art. IX.

Auf den rekomandierten Briefen wird keine Anmerkung des Wertes zulässig sein, doch können dieselben in den Avisoblättern ausdrücklich vorgemerkt werden, welche die Briefpakete begleiten.

Art. X.

Für den Fall, daß ein rekomandierter Brief verloren gehen sollte, wird gegenseitig eine Entschädigung von fünfzig Drachmen vereinbart oder siebzehn Gulden, dreißig Kreuzer, zu Gunsten des Depositanten, und zwar von seiten jener Postverwaltung, in deren Gebiet der Verlust vorkam, mit dem Termin von sechs Monaten beginnend mit dem Tage der Reklamationsvorlage, jedoch unter der Bedingung, daß diese Reklamation des Briefes, und daß der Verlust nicht durch höhere Gewalt verursacht wurde.

Art. XI.

Für unter Kreuzband versandte Muster ist nur der dritte Teil der in den vorigen Artikeln festgesetzten Gebühren zu entrichten, jedoch mit dem Vorbehalte, daß die Gebühr nie geringer sein darf als die für den einfachen Brief festgesetzte.

Für Gazetten und Zeitungen, die ebenso unter Kreuzband versandt werden, ist ein Kreuzer pro Blatt zu entrichten. Falls sie aus ausländischen Staaten belastet mit Gebühren eingehen, werden auch letztere zu vergüten sein.

Art. XII.

Für Briefe und Sendungen, die das in den Artikeln VI und VII festgesetzte Gewicht von einem halben Loth überschreiten, sind Gebühren nach der beiliegenden Progressionstabelle zu vergüten.

Art. XIII.

Für Gazetten, Zeitungen und periodische Werke im allgemeinen, die sich die Ämter in Triest, Nauplia und Patras gegenseitig bestellen und zusenden, ist außer dem Preis der Bestellung und die höheren Ortes festgesetzte Provision nichts zu zahlen, und dürfen mit keiner anderweitigen Taxe belegt werden. Diese Provision wird jährlich zwei, drei oder vier Gulden betragen, je nachdem sie mehr oder weniger umfangreich sind, und die beiden Postverwaltungen werden sich diese jährlich gegenseitig mitteilen.

Art. XIV.

Korrespondenzen, die den Postämtern Triest, Nauplia und Patras in verschlossenen Paketen zugestellt werden, müssen unterschieden werden in solche, die unentgeltlich abzugeben sind, und solche, für die die vereinbarten Gebühren zu vergüten sind. Die Briefe von ausländischen Staaten werden mit eigenen Stempeln abgestempelt, um ihre Herkunft ersichtlich zu machen. Die zu vergütenden Gebühren müssen deutlich auf den Briefen angemerkt werden und schließlich müssen die Briefe in den Avisoblättern, deren vier Formblätter beigefügt sind, vorgemerkt werden. Das heißt, die Korrespondenzen, für die keine Vergütung erfolgt, nach ihrer Nummer und jene, für die Gebühren zu vergüten sind, nicht nur nach ihrer Nummer, sondern auch mit Angabe des betreffenden Gebührenbetrages.

Art. XV.

Auf der Rückseite der Briefe, die nicht abgesetzt werden können und zurückgesendet werden müssen, ist der Grund für die Rücksendung zu erklären. Die Gebühren, mit denen sie belastet worden wären, sind zu Lasten des zurücksendenden Postamtes in der speziellen Kolonne des Avisoblattes einzutragen, damit ihr Betrag bei den vierteljährlichen Abrechnungen abgezogen werden kann.

Art. XVI.

Am Ende eines jeden Vierteljahres werden die Postämter von Triest, Nauplia und Patras ihren übergeordneten Behörden Konten übermitteln, die für die abgehenden und einlangenden Korrespondenzen unterhalten werden, und es bleibt festgesetzt, daß diese Konten nach dem Kameraljahr geführt werden, das mit dem 1. November neuen Stiles beginnt.

Art. XVII.

Alle vereinbarten Gebühren verstehen sich in Konventionsmünze (20-Gulden-Fuß) und der Saldo hat drei Monate nach der effektiven Liquidierung zu erfolgen, in bar mit Konventionstalern zu je zwei Gulden, oder vermittels gültiger Wechsel, ausgestellt in obgenannter Währung.

Art. XVIII.

Um zu verhindern, daß die den Postverwaltungen Griechenlands und Österreichs zustehenden Postgebühren nicht zum Schaden des jeweiligen Ärars hinterzogen werden, werden die beiderseitigen Angestellten überwacht und entsprechende Verfügungen erlassen, die man für zielführend erachtet.

Art. XIX.

Diese Vereinbarungen werden mit dem 1. Mai des laufenden Jahres in Wirksamkeit gesetzt und bleiben in Kraft, bis ein endgültiger Postvertrag abgeschlossen wird oder auf eine andere Art im gegenseitigen Einvernehmen getroffen wird. Es versteht sich jedoch, daß in dem Falle, daß künftig eine definitive Postkonvention nicht abgeschlossen würde, es sowohl im Belieben der Regierung Griechenlands wie auch Österreichs steht, die Beendigung der gegenständlichen vorläufigen Konvention zu beantragen, und diese wird sechs Monate nach dem Erhalt eines derartigen Ansuchens nicht mehr als gültig anzusehen sein. Die Ratifizierungen dieser vorläufigen Konvention werden innerhalb des kommenden Monats April ausgetauscht und für den Fall, daß diese wegen unvorgesehener Hindernisse nicht stattfinden könnten, gelangen die vereinbarten Bestimmungen trotzdem mit dem 1. Mai in Durchführung.

In doppelter Ausfertigung von den Unterzeichneten unterschrieben in Napoli di Romania am Tage 7. März / 23. Februar 1834.

A. Turneretscher,
Adjunkt der Generaldirektion
der k.k. österr. Posten

G. Skouffos,
Gen.direktor der königl. Posten
Griechenlands

Zusatzartikel

I.

Nachdem die königl. Regierung beabsichtigt, in der Folge auch eine Postverbindung zwischen Zeituni [17] und Salonico [18] zu schaffen und dies auf ihre eigene Kosten, um die Korrespondenzen zwischen den beiden genannten Städten zu befördern, wird schon für die Zukunft vereinbart, daß dann die Postämter Nauplia und Zeituni in eine direkte Verbindung mit der C.R. Postamte in Semlin und dies vermittels des C.P. österreichischen Konsulates in Salonico, so wie auch die jeweiligen Briefpakete zwischen Salonico und Semlin auf Veranlassung und Kosten der k.k. Postverwaltung befördert werden, und die zu vergütenden Postgebühren bleiben dieselben, wie in den Artikeln VI und VII dieser vorläufigen Vereinbarung festgesetzt. Die Absendungstage der Briefbündel werden zu gegebener Zeit einvernehmlich zwischen beiden Postverwaltungen festgesetzt, so wie auch die anderweitigen Verfügungen erlassen werden, zwecks Sicherung und Verbesserung dieses postalischen Kommunikationsmittels.

II.

Seitens der C.R. österreichischen Regierung wird zugestanden, daß die Briefpakete zwischen dem Amt der Ionischen Post in Corfu und dem von Patras mit ihren eigenen Paketbooten befördert werden, und dies ohne daß der k.k. Postverwaltung irgendeine Vergütung zu leisten wäre. Diese Pakete müssen aber verschlossen und versiegelt sein. Im Gegenzug können, ebenfalls unentgeltlich, mit den griechischen Paketbooten auch Briefpakete zwischen Triest und Corfu befördert werden, wenn die kaiserl. königl. Postverwaltung es in Zukunft für vorteilhaft befinden würde, sich dieser für die genannte Beförderung zu bedienen.

III.

Insoweit sich die Postämter Griechenlands nicht damit befassen, Waren und Gruppensendungen anzunehmen und Reisende vorzumerken, die mit den österreichischen Paketbooten befördert werden sollen, ist der k.k. österreichische Konsul in Patras mit diesem Dienste beauftragt und die königliche Regierung Griechenlands erteilt ihm die Befugnis, die mit den Paketbooten zu versendenden oder damit eintreffenden Waren und Gruppensendungen anzunehmen und durch ihn kennzeichnen zu lassen, so wie auch die Transportgebühren zu kassieren und sie vollständig zu Gunsten der k.k. Postverwaltung zu verbuchen, jedoch unter der Bedingung, daß die Polizeibestimmungen für die Passagiere beachtet werden, die des Zolles und daß die Zollgebühren entrichtet werden, insoweit geschuldet.

In doppelter Ausfertigung von den Unterzeichneten unterschrieben in Napoli di Romania am Tage 7. März / 23. Februar 1834.

A. Turneretscher,
Adjunkt der Generaldirektion
der k.k. österr. Posten

G. Skouffos,
Gen.direktor der königl. Posten
Griechenlands

Αυστριακό Kreuzer του 1776

Τα σχόλια του Νικολαϊδη επί της συμβάσεως ήταν:

Σύμβασις 23-2-1834. Ἡ πρώτη μὲ ξένον κράτος σύμβασις ὑπεγράφη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 23-2-1834 (7-3-1834) μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Σκούφου, καὶ τῆς Αὐστρίας, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Τουρνερέτζερ, συνεργάτου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Αὐτοκρατορικῶν Βασιλικῶν Αὐστριακῶν Ταχυδρομείων, ἐπὶ τούτῳ κατελθόντος εἰς Ἑλλάδα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 αἱ δύο Κυβερνήσεις ἀνελάμβανον ἀμοιβαίως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηροῦν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τεργέστης μὲ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν, πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν, ἀνταποκρίσεων, πραγματειῶν καὶ γρούπων (=χρηματοδεμάτων), ἡ μὲν Αὐστρία δὶς τοῦ μηνὸς μὲ ἰδικά της ἱστιοφόρα, ἡ δὲ Ἑλλὰς τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς μὲ τὰ ἤδη ἐν ὑπηρεσίᾳ ἱστιοφόρα τοῦ Φεράλδη. Ἐπὶ πλέον συνεφωνήθη, ὅπως τὰ αὐστριακὰ ἀναχωροῦν ἐκ Τεργέστης τὴν 1ην καὶ 16ην ἑκάστου μηνὸς καὶ ἐκ Πατρῶν τὴν 8ην καὶ 21ην, ὅπως δὲ χρησιμοποιοῦνται ὡς γραφεῖα ἀνταλλαγῆς ἐκ μέρους μὲν τῆς Αὐστρίας ἡ Τεργέστη, ἐκ μέρους δὲ τῆς Ἑλλάδος τὸ Ναύπλιον καὶ αἱ Πάτραι. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων πόλεων μεταφορὰ ἐγένετο διὰ ξηρᾶς.

Μὲ τὰ ἱστιοφόρα ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων ἠδύνατο νὰ μεταφερθῇ ἀλληλογραφία:

1. Μεταξὺ Ἑλλάδος, Ἰονίων Νήσων καὶ Αὐστρίας.

2. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ρωσίας, διαμετακομιζομένη διὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ

3. Μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Αἰγύπτου, διαμετακομιζομένη διὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς πρὸς τὰ μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομείων καταβλητέα δικαιώματα(7) συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

1. Διὰ τὴν θαλασσίαν μεταφορὰν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τεργέστης 10 Kreuzer (8) δι' ἑκάστην ἐπιστολήν.

2. Διὰ τὴν μέσῳ Αὐστρίας χερσαίαν μεταφορὰν τῶν ξένων ἀνταποκρίσεων 16 Kr. ἐφ' ὅσον τὸ πέραν τῶν αὐστριακῶν συνόρων δικαίωμα κατεβάλλετο ὑπὸ τῶν εἰς τὰ ξένα μέρη ἀποστολέων ἢ παραληπτῶν. Εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν 30 Kr., ὁπότε τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομεῖον κατέβαλλεν εἰς τὰ ξένα κράτη τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς δικαίωμα.

3. Ὡς πρὸς τὰς ἀνταποκρίσεις μὲ τὴν Αἴγυπτον, τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομεῖον δὲν ἀνεμιγνύετο εἰς τὰ δικαιώματα μεταφορᾶς ἀπὸ Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον καὶ τἀνάπαλιν. Ἡ φροντὶς αὕτη ἀνετέθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον εἰσέπραττε τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἀποστολεῖς ἢ ἀποδέκτας.

4. Διὰ τὴν Κέρκυραν ἀμφότερα τὰ ταχυδρομεῖα ἐξετέλουν τὴν θαλασσίαν μεταφορὰν δωρεάν.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω διὰ βάρος μέχρι 7½ γραμ. Διὰ τὰ βαρύτερα προσετίθετο τὸ ἥμισυ τοῦ βασικοῦ διὰ κάθε ἐπὶ πλέον 7½ γραμμάρια.

Διὰ τὰ δείγματα ὑπελογίζετο ὡς θαλάσσιον τέλος τὸ 1)3 τοῦ δικαιώματος τῶν ἐπιστολῶν, μὲ κατώτατον ὅριον τὸ δικαίωμα μιᾶς ἁπλῆς ἐπιστολῆς, διὰ δὲ τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ 1 Kr. ἀνὰ φύλλον. Εἰς ταῦτα δὲν συμπεριελαμβάνοντο τὰ τυχὸν ξένα δικαιώματα.

Συστημέναι ἐπιστολαὶ ἐγένοντο δεκταὶ ἄνευ ὅμως δεδηλωμένης ἀξίας καὶ μὲ μόνην τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐν περιπτώσει ἀπωλείας, καταβληθῇ ἐκ μέρους τῆς ὑπευθύνου διὰ τὴν ἀπώλειαν ταχυδρομικῆς διευθύνσεως, ἀποζημίωσις Φιορ. 17 1)2 (περίπου Δρ. 52,50) ἐφ' ὅσον φυσικὰ δὲν προήρχετο αὕτη ἀπὸ ἀνωτέραν βίαν.

Ἀμφότεραι αἱ ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις συνεφωνήθη νὰ δέχωνται ἀμοιβαίως συνδρομὰς δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ἐκδιδόμενα εἰς τὰς δύο χώρας. Ταῦτα ἀπεστέλλοντο ἀκολούθως ἄνευ εἰσπράξεως ταχυδρομικῶν τελῶν, εἰμὴ μόνον ἐναντι μιᾶς ἐκ τῶν προτέρων συμφωνηθείσης προμηθείας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον, ὅτι τὰ παρ' ἑκάστου ταχυδρομείου εἰσπραττόμενα ποσὰ δὲν ἀνῆκον πάντοτε ἐξ ὁλοκλήρου εἰς αὐτό. Διότι τὸ μὲν θαλάσσιον τέλος ἀνῆκε πότε εἰς τὸ ἓν καὶ πότε εἰς τὸ ἄλλο, ἀναλόγως τῆς ἐθνικότητος τοῦ μεταφέροντος πλοίου, αἱ δὲ μέσῳ Αὐστρίας ἀνταποκρίσεις ἄλλοτε ἦσαν προπληρωμέναι καὶ ἄλλοτε ὄχι. Καθίστατο ὅθεν ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις ἀλληλοχρέου μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομείων λογαριασμοῦ, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ὁποίου ἐχρησιμοποιοῦντο 8 διάφορα ἔντυπα, 4 διὰ νὰ συνοδεύουν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, τὰς ἀποστολάς, καὶ τὰ ὑπόλοιπα ὡς βεβαιώσεις παραλαβῆς αὐτῶν. Ὑποδείγματα τῶν ἐντύπων τούτων εὑρίσκοντο συνημμένα εἰς τὴν σύμβασιν, καὶ ἔφερον εἰδικὰς στήλας πρὸς ἀναγραφὴν τοῦ συνόλου τῶν ἀποστελλομένων ἐπιστολῶν κατὰ κατηγορίας, καθὼς καὶ τῶν ὀφειλομένων ἢ τῶν πρὸς εἰσπραξιν ποσῶν. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος διεκανονίζετο εἰς τὸ τέλος ἑκάστου Ὀκτωβρίου. Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς πόσον πολύπλοκοι ἦσαν αἱ οἰκονομικαὶ μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομείων σχέσεις, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀλληλογραφία τότε ἦτο πολὺ περιωρισμένη, πόρρω ἀπέχουσα τῆς σημερινῆς γραφομανίας τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 ἀναφέρεται τὸ ἑξῆς, τὸ ὁποῖον ἐνδεχομένως ἐνδιαφέρει τοὺς συλλέκτας παλαιῶν σφραγίδων: «Τὰ ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ Κράτη προερχόμενα γράμματα θέλουν σφραγίζεσθαι μὲ σήμαντρον (timbre), διὰ νὰ γνωρίζεται ἡ παραγωγή των. Τὸ ληφθησόμενον ταχυδρομικὸν δικαίωμα πρέπει νὰ εἶναι καθαρὰ σημειωμένον ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν». Καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 15 «Ὄπισθεν τῶν μὴ διανεμηθέντων καὶ διὰ τοῦτο ἐπιστρεφομένων γραμμάτων πρέπει νὰ ἐξηγεῖται καθαρῶς ἡ αἰτία τῆς ἐπιστροφῆς».

Ἡ ἐν λόγῳ σύμβασις ὤφειλε νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὴν 1ην Μαΐου 1834.

(7) Τὰ εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ἀναφερόμενα δικαιώματα δὲν ἀποδίδουν τὰ πράγματι ὑπὸ τῶν ἀλληλογραφούντων καταβαλλόμενα τότε τέλη. Εἰς ταῦτα προσετίθεντο τὰ ἐσωτερικὰ ἑλληνικὰ τέλη, καθὼς καὶ τὰ τέλη τῶν ξένων κρατῶν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

(8) Τὸ Kreuzer ἐτιμᾶτο τότε 5 λεπτά.

Παρ όλα αυτά η Αυστριακή Κυβέρνηση και προ της υπογραφής της ανωτέρω συμβάσεως είχε δρομολογήσει δύο ταχύπλοά ιστιοφόρα εις την γραμμή Τεργέστης-Πατρών. Στην Φιλοτέλεια τ. 463/63 αναφέρεται το έγγραφο υπ αρίθμ. 102/125 της 17.1.1834 προς το Υπουργείο Εξωτερικών στο Ναύπλιο με την συνημμένη επιστολή ημερομηνίας 15.1.1834 (π. ημ.) του εν Πάτραις Προξένου της Αυστρίας η οποία έλεγε εν συντομία:

1. Ὅτι ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν «σύστασιν δύο πολεμικῶν ταχυπλόων, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀναχωροῦν ἀπὸ Τεργέστης τὴν πρώτην καὶ δεκάτην ἕκτην ἑκάστου μηνός, ἔτος νέον, διὰ Π. Πάτρας, ὅπου θέλει διαμένουν πρὸς τὸ παρὸν διὰ μόνον τρεῖς ἡμέρας».

2. Ὅτι τὰ ταχύπλοα θὰ ἐδέχοντο ἐπιβάτας, χρήματα, πραγματείας, φακέλους, ἐπιστολὰς κ.λ.π.

3. Ὅτι τὸ «φθάσαν σήμερον», ἤτοι τὴν 15/27-1-1834, ταχύπλουν ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ τὸ ἑσπέρας τῆς ἑπομένης διὰ Τεργέστην μὲ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν.

4. Ὅτι ὁ πρόξενος ἐζήτησε ἀπὸ τὸν νομάρχην νὰ εἰδοποιηθοῦν οἱ ἔμποροι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς, διὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν, ἐὰν τὸ ἐπεθύμουν, «τοῦ παρόντος πρώτου ταχυπλόου».

5. Ὅτι ὁ πρόξενος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον νὰ ἑτοιμάσῃ δύο φακέλους, ἕνα πρὸς Κέρκυραν καὶ ἕνα πρὸς Τεργέστην, τοὺς ὁποίους νὰ στείλῃ μέχρι τῆς 5ης μ.μ. τῆς αὔριον (16/28-1-1834) εἰς τὸ αὐστριακὸν προξενεῖον, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι διὰ τὴν πρώτην αὐτὴν μεταφορὰν ἐπιστολῶν μὲ τὰ αὐστριακὰ ταχύπλοα δὲν θὰ εἰσεπράττοντο τέλη. Τέλος οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ταξειδεύσουν ἢ νὰ στείλουν χρήματα, ἐμπορεύματα, κ.λ.π., προσεκαλοῦντο νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὸ αὐστριακὸν προξενεῖον, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν τὶ ναῦλα θὰ ἐπλήρωνον.

6. Ὅτι μὲ τὸ πρῶτον αὐτὸ ταχύπλουν ἀφίχθη εἰς Πάτρας καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τῶν αὐστριακῶν ταχυδρομείων Ἀντώνιος Turneretscher, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ὑπέγραψεν ὀλίγον βραδύτερον μὲ τὸν τότε Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων Γ. Σκοῦφον εἰς Ναύπλιον τὴν πρώτην μετὰ τῆς Αὐστρίας ταχυδρομικὴν σύμβασιν.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η πρώτη τακτική ταχυδρομική σύνδεση της γραμμής Πατρών-Κερκύρας-Τεργέστης με κρατικά αυστριακά ταχύπλοα έγινε την:

Αναχώρηση από Τεργέστη	*4.1.1834*
Άφιξη στην Πάτρα	*15.1.1834*
Αναχώρηση από Πάτρα	*16.1.1834*

Αυστριακό Kreuzer του 1807

Ο Λεονάρδος συνεχίζει την πληροφόρηση σε σχέση με την σύμβαση με την Αυστριακή Κυβέρνηση:

'Επιφύλαξε δὲ ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ὅπως συστήσῃ ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Αὐστρίας διὰ Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης, συνιστῶσα δι' ἰδίων της ἐξόδων ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου διὰ Λαμίας μέχρι Θεσσαλονίκης, ὅπου οἱ ταχυδρομικοὶ φάκελλοι ἤθελον ἀνταλλάσεσθαι διὰ τοῦ μέχρι τῆς πόλεως ἐκείνης Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου.

Ο δε Νικολαϊδης συμπληρώνει:

'Η διὰ ξηρᾶς ἀποστολὴ ταχυδρομείου εἰς Αὐστρίαν.

Εἰς πρόσθετον ἄρθρον τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως γίνεται λόγος περὶ προθέσεως τῆς 'Ελλην. Κυβερνήσεως νὰ συστήσῃ ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν μὲ τὴν Θεσσαλονίκην μέσῳ Λαμίας, διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν ἀλληλογραφίας εἰς Αὐστρίαν. Αὕτη ἐπραγματοποιήθη(9) ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἔτους, διὰ Β.Δ. τῆς 11-11-1835. 'Η ἀλληλογραφία ἐστέλλετο διὰ Λαμίας καὶ Φούρκας εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου παρεδίδετο εἰς τὸ ἐκεῖ αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον. τὸ ὁποῖον ἀκολούθως μέσῳ Σεμλίνου (10) τὴν μετέφερεν εἰς Αὐστρίαν καὶ τἀνάπαλιν.

'Η ἐπικοινωνία αὕτη διεκόπη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1854 μέχρι τέλους τοῦ 1856(11) ὁπότε λόγῳ τοῦ Κριμαϊκοῦ Πολέμου, ἐψυχράνθησαν αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις.

(9) Θ. Λεονάρδου ἔνθ. ἀν.

(10) Εἶναι τὸ σημερινὸν Semun τῆς Γιουγκοσλαβίας ὀλίγον βορείως τοῦ Βελιγραδίου. Εὑρίσκετο τότε ἐντὸς τοῦ αὐστροουγγρικοῦ ἐδάφους καὶ ἐγγύτατα τῶν πρὸς τὴν Σερβίαν συνόρων.

(11) Τέλος τοῦ 1856, ἀναφέρει ὁ Θ. Λεονάρδος εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν ἔκθεσίν του. 'Εν τούτοις αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις εἶχον ἤδη ἀποκατασταθῆ ἀπὸ τῆς 27-5-1855, ὁπότε ὑπεγράφη ἡ συνθήκη τοῦ Κάνλιτζα.

Η Ελλάδα βασιζόμενη στο άρθρο ένα του παραρτήματος της συμβάσεως με την Αυστρία και επειδή η δια θαλάσσης επικοινωνία, ιδίως τον χειμώνα ήταν δυσχερής, εγκαινίασε την δια ξηράς σύνδεση με την Αυστρία μέσω της Θεσσαλονίκης. Η συγκοινωνία προβλέπονταν στην αρχή εβδομαδιαία. Αργότερα εκτελούνταν ανά δεκαπέντε ημέρες. Τα της γραμμής Λαμίας-Λάρισας-Θεσσαλονίκης θα αναφερθούν σε επόμενο ιδιαίτερο κεφάλαιο.

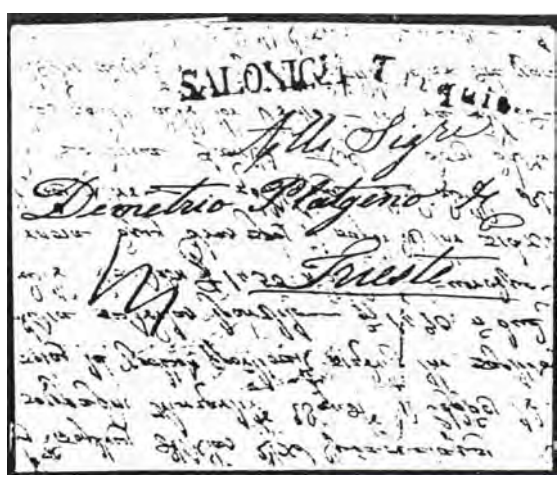

*Φάκελος από την **ΣΥΡΟ** της **20.4.1836** προς ΤΕΡΓΕΣΤΗ*
*Ο φάκελος διακινήθηκε από την ξηρά μέσω του αυστριακού ταχυδρομείου Θεσσαλονίκης όπου πήρε την αυστριακή σφραγίδα **SALONICH.** Πήρε στα σύνορα την διαβατική **Turquie** σαν ένδειξη προελεύσεως του φακέλου*

Παρ όλα αυτά η μεταφορά της αλληλογραφίας εξακολούθησε να γίνεται πέρα από τα ταχύπλοα του Φεράλδη και της Αυστρίας και με τυχούσης ευκαιρίας πλοία είτε με πολεμικά σκάφη τα οποία έβαζε η Κυβέρνηση επί τούτου. Μέχρι το 1837 εχρησιμοποιείτο το 10 τόνων μικρό ιστιοφόρο «ΓΟΡΓΩ». Μετά το καλοκαίρι του 1837 το 180 τόνων πολεμικό ατμόπλοιο «ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΟΣ». Τούτο είχε κατασκευαστεί στο ναυπηγείο του Βασιλικού Ναυστάθμου στον Πόρο. Ο ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΟΣ εκτελούσε την συγκοινωνία Πειραιώς – Σύρου και Πειραιώς – Ναυπλίου. Αντικατέστησε όλα τα άλλα υπηρεσιακά τα οποία υπήρχαν μισθωμένα για αυτό τον σκοπό. Έμεινε στην υπηρεσία αυτή μέχρι την 13.10.1841. (Δημ. Φωκά «Χρονικά του Β. Ναυτικού» Αθήναι 1927).

Η επικοινωνία της Ελλάδας με τα ελληνικά λιμάνια και το εξωτερικό συνεχώς βελτιώνονταν με τις διάφορες διαδοχικές συμβάσεις τις οποίες υπέγραφε η Κυβέρνηση με διάφορα κράτη (Αυστρία, Γαλλία, κλπ), με διάφορα μεμονωμένα πλοία (Ανατολή, Μαξιμιλιανός, Ιονία κλπ και αργότερα με το Βασίλισσα Αμαλία και το Ύδρα) τα οποία η ίδια τοποθετούσε σε διάφορες γραμμές ή με διάφορες ναυτιλιακές εταιρείες (Ελληνική Ατμοπλοΐα, Ανατολική Ατμοπλοΐα Π. Πανταλέων, Παπαγιάννη, Φωκαϊκή κλπ).

Το 1835 όταν έπαυσαν τα ιστιοφόρα του Φεράλδη να εκτελούν την γραμμή Πειραιάς – Σύρος – Σμύρνη η Ελληνική Κυβέρνηση θέλησε να την διατηρήσει και ταυτόχρονα να διευκολύνει την επικοινωνία με την Πόλη. Προς τούτο συνέστησε την γραμμή μεταξύ Κωνσταντινούπολης, Σμύρνης και Πειραιώς βάζοντας στην γραμμή το ατμόπλοιο «Η ΑΝΑΤΟΛΗ». «Η ΑΝΑΤΟΛΗ» ανακοινώθηκε με την από 9.12.1835 Δηλοποίηση της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων «Περί παύσεως των μεταξύ Πειραιώς και Σμύρνης Ταχυπλόων του Κ. Φεράλδη και αντικαταστάσεως του ατμόπλοιου, «Η ΑΝΑΤΟΛΗ». (ΦΕΚ 3/30.1.1836).

«Η ΑΝΑΤΟΛΗ» ανέλαβε να εκτελέσει την διακοπείσα ταχυδρομική γραμμή του ταχυπλόου του Φεράλδη Πειραιώς – Σμύρνης εκτελώντας την γραμμή Πειραιώς, Σύρου, Χίου, Τσεσμέ, Σμύρνης, Μυτιλήνης, Τενέδου, Δαρδανελίων, Καλλιπόλεως και Κωνσταντινουπόλεως. όπου κάθε 15 ημέρες αναχωρούσε από τον Πειραιά για διάφορα λιμάνια ως άνω μέχρι την Κωνσταντινούπολη και επιστροφή. Το ατμόπλοιο δεχόταν όλα τα γράμματα προς την Ελλάδα, την Δυτική Ευρώπη και όπου ήταν δυνατόν να προωθηθούν κυρίως από τα ανταλλακτήρια γραφεία Αθηνών και Σύρου. Έτσι το 1835 άρχισε η ταχυδρομική επικοινωνία μεταξύ Κωνσταντινουπόλεως και Πειραιά ανά δεκαπενθήμερο. Για περισσότερες πληροφορίες δες την ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΗ της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων της 9.12.1835 (ΦΕΚ 3/30.1.1836) στην σελίδα 41 του παρόντος.

Το πρώτο της ταξίδι η «ΑΝΑΤΟΛΗ» το έκανε την 1.11.1835 και συνέχισε κάθε δεκαπέντε ημέρες.

Τα ταχυδρομικά τέλη-δικαιώματα για τα γράμματα τα οποία μετέφερε «Η ΑΝΑΤΟΛΗ» είχαν κανονιστεί σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στην άνω αναφερθείσα δηλοποίηση.

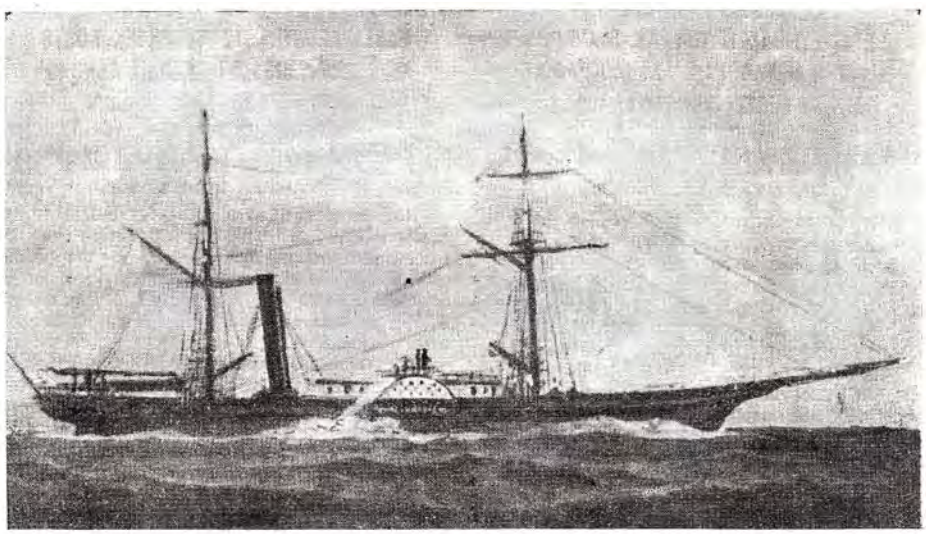

s/s «Arciduca Lodovico»
Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον τοῦ Lloyd Austriaco

Τούτο ήταν ξύλινο, τροχοφόρο μήκους 42 μέτρων, 310 τόνων με μηχανή 100 ίππων.
Εκτέλεσε το παρθενικό του ταξίδι την 16.5.1837 (ν.η.) μεταξύ Τεργέστης - Κωνσταντινούπολης

Το ΦΕΚ 3/30.1.1836 «Περί παύσεως των μεταξύ Πειραιώς και Σμύρνης Ταχυπλόων του Κ. Φεράλδη και αντικαταστάσεως του ατμόπλοιου, «Η ΑΝΑΤΟΛΗ». έλεγε:

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περί παύσεως των μεταξύ Πειραιώς και Σμύρνης Ταχυπλόων του Κ. Φεράλδη και αντικαταστάσεως του ατμόπλοιου, ἡ Ἀνατολή.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους Β. διατάγματος, τὰ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σμύρνης ταχύπλοα διὰ παντὸς, τῆς ἐργολαβίας τοῦ Κυρ. Φεράλδη, ἔπαυσαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀντικατέστη τὸ ἀτμόπλοιον, ἡ Ἀνατολὴ, τὸ ὁποῖον θέλει κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταχυδρομείου μεταξὺ Πειραιῶς, Σύρας, Χίου, Τσεσμὲ, Σμύρνης, Μιτυλήνης, Τενέδου, Δαρδανελίων, Καλλιπόλεως καὶ Κωνσταντ., καὶ ἐναλλὰξ, κάθε 15 ἡμέρας, κατὰ τὸν παραπόδα σημειούμενον κανονισμόν.

Τὸ ἀτμόπλοιον, ἡ Ἀνατολὴ, θέλει δέχεσθαι ἐν ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ταχυδρ. Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας ὅλα τὰ γράμματα καὶ φακέλλους, οἱ ὁποῖοι διευθύνονται ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς ἕνα τῶν μερῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ ταναπαλιν, καθὼς καὶ τὰ διαμετακομισθησόμενα διὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Εὐρώπην, Αἴγυπτον, Κρήτην, Κύπρον, Ῥόδον κτλ., καὶ ἐναλλάξ.

Ἡ πληρωμὴ τῶν Ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διὰ γράμματα καὶ φακέλλους παραδιδομένους εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα διὰ νὰ σταλῶσιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι ὑποχρεωτική· ἐπίσης εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ γράμματα καὶ φακέλλους διαμετακομίσεως, καθὼς καὶ διὰ γράμματα καὶ φακέλλους, παραδιδομένους ἐπὶ συστάσει. Ἡ πληρωμὴ διὰ γράμματα καὶ φακέλλους πεμπομένους ἔξωθεν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι ὑποχρεωτική.

Τὰ Ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ γράμματα καὶ φακέλλους πεμπομένους διὰ τοῦ ἀτμοπλεούστου, ἡ Ἀνατολὴ, εἰσπράττονται ὡς ἀκολούθως·

1. Δι' ἁπλοῦν γράμμα μέχρι τῶν 7½ γραμμῶν μετρικοῦ βάρους

Ἀποκλειστικῶς πληρώνεται	Δρ.	Λεπ.
1. Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Σύραν.		30
2. » Ὁμοίως διὰ Χίον		60
3. » Ὁμοίως διὰ Σμύρνην		90
4. » Ὁμοίως διὰ Μιτυλήνην . .	1.	
5. » Ὁμοίως διὰ Τένεδον . . .	1.	20
6. » Ὁμοίως διὰ Δαρδανέλια . .	1.	20
7. » Ὁμοίως διὰ Καλλίπολιν . .	1.	20
8. » Ὁμοίως διὰ Κωνσταντινούπολιν	1.	50
9. Ἀπὸ Σύραν διὰ Χίον		30
10. » Ὁμοίως διὰ Σμύρνην		60
11. » Ὁμοίως διὰ Μιτυλήνην. . . .		70
12. » Ὁμοίως διὰ Τένεδον		90
13. » Ὁμοίως διὰ Δαρδανέλια . . .		90
14. » Ὁμοίως διὰ Καλλίπολιν . . .		90
15. » Ὁμοίως διὰ Κωνσταντινούπολιν	1.	20

2. Ἀπὸ 7½ γραμμὰς μέχρι τῶν 10 ἀποκλειστικῶς πληρώνεται τὸ ἥμισυ περιπλέον δικαίωμα τοῦ ἁπλοῦ γράμματος.

3. Ἀπὸ 10 ἕως 15 γραμμὰς ἀποκλειστικῶς πληρώνεται δύο φοραῖς τὸ δικαίωμα τοῦ ἁπλοῦ γράμματος.

4. Ἀπὸ 15-20 γραμμὰς ἀποκλειστικῶς πληρώνεται 2½ φοραῖς τὸ δικαίωμα τοῦ ἁπλοῦ γράμματος, καὶ οὕτω καθεξῆς ἑνώνοντας τὸ ἥμισυ τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὔξησιν.

Διὰ τὰς ἡμικαλυπτομένας σταυροειδῶς δεῖξεις πραγματειῶν θέλει πληρώνεσθαι τὸ τρίτον τοῦ διωρισμένου δικαιώματος, προϋποτιθεμένου ὅμως ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι κατώτερον τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα δικαιώματος.

Τυπωμένα φύλλα μὲ σταυροειδὲς ἡμικάλυμμα θέλουν παραδίδεσθαι καὶ διευθύνεσθαι ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Τυπωμένα ἢ χειρόγραφα βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι δεμένα, δὲν εἶναι δεκτὰ διὰ λογαριασμὸν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ ἀνταποκρίσεις παραδίδονται εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τοὺς Κυρίους Πρόξενους τοῦ ἑλληνισμοῦ τοῦ ἀτμοπλεούστου, ἡ Ἀνατολή.

Εἰς τοὺς ἐπιβάτας τοὺς ταξειδεύοντας διὰ τοῦ ἀτμοπλεούστου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν γράμματα ἀνοιγμένα.

Ὁ παραβαίνων τὸν Κανονισμὸν τοῦτον θέλει ὑπόκεισθαι εἰς πρόστιμον δραχ. 300 κατὰ συνέπειαν τοῦ §. 20 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρ. Βασιλ. διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Δεκεμβρ. 1835.

Ὁ Γεν. Διευθ. τῶν Ταχυδρομείων
Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

Τα σχόλια του Νικολαΐδη για την «Η ΑΝΑΤΟΛΗ» είναι:

2. Τὸ κρατικὸν ἀτμόπλοιον «Η ΑΝΑΤΟΛΗ» Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 3 τῆς 30-1-1836 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπὸ 9-12-1835 Δηλοποίησις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, διὰ τῆς ὁποίας κατέστη γνωστὸν ὅτι «τὰ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σμύρνης ταχύπλοα διὰ πανίων, τῆς ἐργολαβίας τοῦ Κυρ. Φεράλδη ἔπαυσαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀντικατέστη τὸ ἀτμόπλουν ἡ Ἀνατολή, τὸ ὁποῖον θέλει κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταχυδρομείου μεταξὺ Πειραιῶς, Σύρας, Χίου, Τσεσμέ, Σμύρνης, Μυτιλήνης, Τενέδου, Δαρδανελλίων, Καλλιπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως.»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται δῆλον, ὅτι ἀνανεωθεισῶν τῶν σχετικῶν συμβάσεων, τὰ ἱστιοφόρα τοῦ Φεράλδη ἐξηκολούθουν ἀκόμη τοὺς πλόας πρὸς τοὺς ἄλλους λιμένας, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον εἰς τὴν ἀνωτέρω δηλοποίησιν μεταξὺ τῶν πρακτόρων διὰ τὴν ἔκδοσιν εἰσιτηρίων τῆς «Ἀνατολῆς» ἀναφέρεται διὰ τὰς Ἀθήνας ὁ «Τραπεζίτης Κύριος Φεράλδης».

Σύμφωνα μὲ τὸ δρομολόγιον, τὸ δημοσιευθὲν ὁμοῦ μετὰ τῆς δηλοποιήσεως, τὸ ἐν λόγῳ ἀτμόπλοιον ἐξετέλεσε τὸ πρῶτον του ταξείδιον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταχυδρομείου τὴν 1ην Νοεμβρίου 1835, ἡμέραν Παρασκευήν, καὶ ἐπανελάμβανε τοῦτο ἀνὰ δεκαπενθήμερον καὶ πάντοτε τὴν Παρασκευήν, μὲ τελικὸν προορισμόν, οὐχὶ πλέον ὡς προηγουμένως τὴν Σμύρνην, ἀλλὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἔφθανε μετὰ ὁ ἥμερον, ἡμέραν Πέμπτην. Ἐκεῖθεν ἀνεχώρει τὴν ἑπομένην ἡμέραν (Παρασκευὴν) διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Πειραιᾶ τὴν ἑπομένην Πέμπτην. Τόσον κατὰ τὴν μετάβασιν, ὅσον καὶ τὴν ἐπιστροφὴν προσήγγιζεν εἰς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λιμένας.

Ἀλλαγὴ τοῦ δρομολογίου ἐδημοσιεύθη τὴν 21ην Ἰουνίου 1836. Αὕτη συνίστατο μόνον εἰς τὸ ὅτι τοῦ λοιποῦ τὸ ἀτμόπλοιον θ' ἀνεχώρει ἐκ Πειραιῶς καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἑκάστην Τρίτην ἀνὰ δεκαπενθήμερον.

Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο παρελάμβανεν ἀπὸ τοὺς λιμένας εἰς τοὺς ὁποίους προσήγγιζε, τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν προοριζομένην διὰ τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Κρήτην κ.λ.π. καὶ τἀνάπαλιν, ἡ ὁποία διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων Ἀθηνῶν καὶ Σύρου ἀπεστέλλετο εἰς τὸν προορισμόν της.

Ὅτε κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1837 ὑπεγράφη ἡ πρώτη μετὰ τῆς Γαλλίας σύμβασις, ὁπότε ἡ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς λιμένας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπέβη πυκνοτέρα καὶ τακτικωτέρα, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Ἡ Ἀνατολή», καθὼς καὶ τὰ ἱστιοφόρα τοῦ Φεράλδη, ἀνέστειλαν τοὺς πλόας των. Τοῦτο ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους 1837 ἐτέθη παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ταχυδρομείου τὸ ἀτμόπλοιον «Μαξιμιλιανὸς» διὰ τὴν συγκοινωνίαν Πειραιῶς - Σύρου καὶ Πειραιῶς - Ναυπλίου, «πρὸς ἀντικατάσιν τῶν ἕως τότε ὑπηρετησάντων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐπὶ τούτῳ μεμισθωμένων ταχυπλόων».

AUSTRIAN LEVANT (CANDIA): 1867 Cover to Syros (arr. 15 Feb.) franked with 1864 10s and with 1862-67 10 Lep orange on blue pair (touched at left) added upon arrival, v.fine and attractive

Προπληρωμένη επιστολή από τα Χανιά προς την Σύρο με αυστριακό πλοίο
Διακρίνεται η αυστριακή σφραγίδα η οποία ακυρώνει το αυστριακό γραμματόσημο
*Στο ανταλλακτήριο Σύρου πήρε την χειρόγραφη σημείωση «**20**» σαν ένδειξη εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους. Τα γραμματόσημα των 20 λεπτών ακυρώνει η σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΑ 15 ΦΕΒΡ.** (18)**67***
Feldmaan VII/10194

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
τῶν
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Π Ι Ν Α Ξ

Παριστάνων τὸν διοργανισμὸν τῆς ταχυπλοϊκῆς συγκοινωνίας
μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Κερκύρας διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ
τῶν
ΤΑΧΥΠΛΟΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διοργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυπλόου.

Ἡ ΥΠΗΡΕΣΙΑ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυπλόου διοργανίσεται διὰ νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίτων καὶ ἐπιβατῶν μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Καλαμακίου (ἴδε ὑπογραμμὸν Α'.) ἀρχίσει ἀπὸ Πειραιᾶ τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1842, ἔτος νέον.

Αἱ ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τοῦ ταχυπλόου, καθὼς ἀποβαίνει τὴν ἀνωτέρω συγκοινωνίαν θέλουν γίνεσθαι δὶς τοῦ μηνός (ἴδε ὑπογραμμὸν Β.)

Αἱ προσδιωρισμέναι διὰ τοὺς ἐπιβάτας θέσεις διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις (ἴδε ὑπογραμμὸν Γ.)

Αἱ θέσεις τῆς Α'. τάξεως εἶναι ἐντὸς τῆς καλύβας.

Οἱ ἐπιβάται διὰ τὴν Β'. τάξιν διάγουν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Συμφωνίαι περὶ παραδοχῆς τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὸ ταχυπλοῖον τῆς Γαλλίας

Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

Ὁσάκις ἐπιβάτης εἶναι δεκτὸς ἐνὸς τοῦ πλοίου ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῶν Ταχυδρομείων ἐκείνων τῶν μερῶν ὅπου καταπλέει τὸ ταχυπλοῖον, ἡ πληρωμὴ τῆς θέσεως πρέπει νὰ γίνεται ἅμα καὶ ἡ ἐγγραφή.

Οἱ ἐπιβάται ὅσοι δὲν φέρουν ταξειδιωτήριον τῆς Ἀστυνομίας, κατὰ τοὺς ἐνσπάρχοντας Νόμους, δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὸ πλοῖον.

Ὁ ἐπιβάτης ὁ ὁποῖος ἀνεβάλλει τὴν ἀναχώρησίν του, ἢ δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ πλοῖον ἐμπρὸς ὥραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου χάνει τὴν προκαταβληθεῖσαν πληρωμήν.

Τὰ ῥοῦχα τῶν ἐπιβατῶν πρέπει νὰ ἐσφισθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον μίαν τοὐλάχιστον ὥραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν ἐσφισθήσαν εἰς τὸ πλοῖον κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτὰ ὑφὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον ἀναχωρησιν τοῦ πλοίου.

Τὰ ῥοῦχα τῶν ἐπιβατῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ζητηθῶσιν ἀπὸ τὸν Κύριόν των ἐντὸς μιᾶς ὥρας μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ταχυπλόου, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου δι' ἔξοδον τοῦ ἐπιβάτου καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ διὰ πᾶσαν συμβεσομένην περίπτωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διατίμησις τῆς πληρωμῆς τῶν θέσεων διὰ τοὺς ἐπιβάτας, σκύλους καὶ ῥοῦχα.

Ἡ πληρωμὴ τῆς θέσεως διὰ τοὺς ἐπιβάτας προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως

Α'. Τάξις Δρ. 4. (ἴδε ὑπογραμμὸν Γ'.)
Β'. Τάξις » 3.

Τὰ παιδία ἡλικίας μικροτέρας τῶν 10 ἐτῶν πληρόνουν τὸ ἥμισυ τῆς θέσεως ἀκριβῶς ὅλαδε'
Πλέον τῶν 10 ἐτῶν παιδία πληρόνουν τὴν τιμὴν ὁλοκλήρων θέσεων.
Οἱ ὑπηρέται-πληρόνουν κάτοτε διὰ τὴν Β'. θέσιν, ὅπου καὶ καμφώνται.

Οἱ ἐπιβάται δύνανται νὰ φέρουν μαζή των ἄνευ πληρωμῆς τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς ῥοῦχα ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ἀκόλουθον βάρος

Ἥτοι | 50 ὀκάδες διὰ τὰς πρώτας θέσεις
| 40 » διὰ τὰς δευτέρας θέσεις

Ἐὰν τὸ βάρος ὑπερβαίνῃ τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν θέλει λαμβάνεσθαι διὰ τὸ περισσὸν βάρος χρυσὸν λεπτὸν τὴν ὀκὰν δι' ἕκαστον μίλι

Τὰ ῥοῦχα πρέπει νὰ εἶναι κλεισμένα εἰς καθῶτια καινὰ σημειοῦνται ἐπ' αὐτῶν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιβάτου, καὶ ὁ τόπος τῆς Διευθύνσεως του.

Οἱ σκύλοι οἱ ὁποῖοι ἤθελον εἰσβιβασθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον πρέπει νὰ ἦναι δεμένοι εἰς τὸ κατάστρωμα, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς μεταφορᾶς των προσδιορίζεται πρὸς 3 Δραχμάς.

Διοργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰονικοῦ ἀτμοπλοΐου.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἀτμοπλοΐου διοργανισμένου διὰ νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν ἀντιπροσώπων, ἐπιβατῶν καὶ γραμμάτων μεταξὺ Κερκύρας, Πατρῶν, Ἁγίας Μαύρης, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Πατρῶν καὶ Δουτρακίου (ἴδε ὑπογραμμὸν Α'.) ἀρχίσει ἀπὸ τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1842 ἔτος νέον.

Αἱ ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τοῦ ἀτμοπλοΐου καθόσον ἀποβαίνει τὴν ἀνωτέρω συγκοινωνίαν θέλουν γίνεσθαι δὶς τοῦ μηνός (ἴδε ὑπογραμμὸν Β.)

Αἱ προσδιορισμέναι διὰ τοὺς ἐπιβάτας θέσεις διαιροῦνται εἰς τάξεις δύο (ἴδε ὑπογραμμὸν Γ.)

Αἱ θέσεις τῆς Α'. τάξεως εἶναι ἐντὸς τῆς καμάρας.

Οἱ ἐπιβάται διὰ τὴν Β'. τάξιν διάγουν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Ἡ πληρωμὴ διὰ τοὺς ἐπιβάτας προσδιορίζεται ὡς σημειοῦται εἰς τὸν ὑπογραμμὸν Γ'.

Ἡ δεκατίμησις διὰ χρυσοῦς στελλομένους ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ταξειδεύει τὸ ἀτμόπλοιον προσδιορίσθη πρὸς 1½ τοῖς ὅ/ο.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ Α'.

Διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυπλόου καὶ τοῦ Ἰονικοῦ ἀτμοπλοΐου.

Ἀναχώρησις	Ἐπιστροφὴ
Ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Καλαμάκι	Ἀπὸ Κέρκυραν εἰς Ὑδρᾶ
Ἀπὸ Λεωνίδιον εἰς Βοστίτσαν	Ἀπὸ Παλαιὸν εἰς Ἁγίαν Μαύρην
Ἀπὸ Βοστίτσαν εἰς Πάτρας	Ἀπὸ Ἁγίαν Μαύρην εἰς Κεφαλληνίαν
Ἀπὸ Πάτρας εἰς Ζάκυνθον	Ἀπὸ Κεφαλληνίαν εἰς Ζάκυνθον
Ἀπὸ Ζάκυνθον εἰς Κεφαλληνίαν	Ἀπὸ Ζάκυνθον εἰς Πάτρας
Ἀπὸ Κεφαλληνίαν εἰς Ἁγίαν Μαύρη	Ἀπὸ Πάτρας εἰς Βοστίτσαν
Ἀπὸ Ἁγίαν Μαύρην εἰς Παλαιὸν	Ἀπὸ Κρεσσαν εἰς Λεωνίδιον
Ἀπὸ Ὑδρᾶς εἰς Κέρκυραν	Ἀπὸ Καλάμαι εἰς Πειραιᾶ

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ Β'.

Διοργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυπλόων.

Ἀπόπλους				Κατάπλους		
Ἀπὸ	Διὰ	Ἥτοις ἐπίσημος ὥρας	Ὥραι Π. Μ.	Εἰς	Ἐπίσημος ὥρας
Πειραιᾶ	Καλαμάκι καὶ Λεωνίδιον	9—21	8	Καλαμάκι Λεωνίδιον	9—24
Λεωνίδιον	Βοστίτσα	10—23	7	Βοστίτσαν	10—25
Βοστίτσα	Πάτρας	10—25	1	Πάτρας	10—25
Πάτρας	Ζάκυνθος	11—26	8	Ζάκυνθον	11—26
Ζάκυνθος	Κεφαλλονιᾶ	12—28	5	Κεφαλληνίαν	13—28
Κεφαλληνία	Ἁγία Μαύρη	13—28	4	Ἁγία Μαύρη	13—28
Ἁγία Μαύρη	Παλαιὸν	14—29	2	Παλαιὸν	14—29
Παλαιὸν	Κέρκυραν	14—29	7	Κέρκυραν	14—29
Κέρκυρα	Παλαιὸν	6—27	6 —	Παλαιὸν	6—24
Παλαιὸν	Ἁγ. Μαύρη	6—21	12 M.	Ἁγία Μαύρη	6—21
Ἁγία Μαύρη	Εἰς ἀγκυ	6—24	10	Κεφαλληνίαν	7—22
Κεφαλληνία	Ζάκυνθος	7—22	12 M.	Ζάκυνθον	7—22
Ζάκυνθος	Πάτρας	8—23	10	Πάτρας	8—23
Πάτρας	Βοστίτσα	9—24	6	Βοστίτσαν	9—24
Βοστίτσα	Λεωνίδιον	9—24	11	Λεωνίδιον	9—24
Λεωνίδιον	Καλαμ. Πειραιᾶ	9—24	9	Πειραιᾶ	10—25

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ Γ'.

Διατίμησις διὰ τοὺς μετακομιζομένους ἐπιβάτας.

Ἀλλαγὴ τῶν δωσιλογίων τῶν Ταχυδρόμων		Διατίμησις διὰ τὰς θέσεις τῶν ἐπιβατῶν							
Τόπος ἀναχωρήσεως	Τόπος ἐπιβάσεως	Ἡ πληρωμὴ εἰς Νέους							
		Α'. — Θέσις				Β'. — Θέσις			
		Δρ.	Λεπ.	Δ.	Δραχ.	Δρ.	Λεπ.	Δ.	Δραχ.
		1	2	3	4	5	6	7	8
Ἀπὸ Πειραιᾶ	Διὰ Καλαμάκι ἢ Λεωνίδιον κατ' ἐπιλογὴν	»	»	—	—	—	»	»	—
Ἀπὸ Κέρκυραν	Διὰ Παλαιὸν καὶ Ἐφταπόλιν	»	7	—	—	—	4	2	—
	Ἁγίαν Μαύρην	—	14	—	—	—	8	4	—
	Κεφαλληνίαν	1	3	—	—	—	13	10	—
	Ζάκυνθον	1	10	—	—	—	16	—	—
	Πάτρας	2	7	—	—	1	6	—	—
	Βοστίτσαν	2	10	—	—	1	10	2	—
	Λεωνίδιον	2	18	—	—	1	15	5	—
Ἀπὸ Παλαιὸν	» Ἁγίαν Μαύρην	—	7	—	—	—	4	2	—
	Κεφαλληνίαν	—	16	—	—	—	9	5	—
	Ζάκυνθον	1	3	—	—	1	1	10	—
	Πάτρας	1	16	4	—	1	6	—	—
	Βοστίτσαν	2	3	4	—	1	9	—	—
	Λεωνίδιον	2	11	4	—	1	11	3	—
Ἀπὸ ἁγίαν Μαύρην	» Κεφαλληνίαν	»	9	—	—	—	5	3	—
	Ζάκυνθον	»	16	—	—	—	9	5	—
	Πάτρας	1	9	4	—	—	17	8	—
	Βοστίτσαν	1	16	4	—	1	1	10	—
	Λεωνίδιον	2	4	4	—	1	7	—	—
Ἀπὸ Κεφαλληνίαν	» Ζάκυνθον	—	7	—	—	—	4	2	—
	Πάτρας	1	7	4	—	—	13	7	—
	Βοστίτσαν	1	7	4	—	—	16	4	—
	Λεωνίδιον	1	15	4	—	1	1	6	—
Ἀπὸ Ζάκυνθον	» Πάτρας	»	10	4	—	—	6	—	—
	Βοστίτσαν	1	»	4	—	—	13	3	—
	Λεωνίδιον	1	8	4	—	—	17	4	—
Ἀπὸ Πάτρας	» Βοστίτσαν	—	7	—	—	—	4	2	—
	» Λεωνίδιον	—	15	—	—	—	9	4	—
Ἀπὸ Βοστίτσαν	» Λεωνίδιον	»	8	4	—	—	5	2	—

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1842.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων
Γ. ΧΕΟΥΣΟΣ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Η ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΟΥ, Η ΑΝΑΤΟΛΗ,

Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἀπὸ τὴν 12 Μαΐου 1836 μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλει ἐξακολουθεῖ τὴν ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Σύραν, Σμύρνην, Κωνσαντινούπολιν καὶ τὰ ἀκόλουθα τακτικὴν ὑπηρεσίαν του κάθε 15 ἡμέρας κανονιζομένην ὡς ἀκολούθως:

Ἀναχώρησις.						*Ἄφιξις.*					
Ἀπὸ Πειραιὰ διὰ Σύραν, Σμύρν. κλ.	Ἀπὸ Σύραν διὰ Σμύρνην	Ἀπὸ Σμύρνην διὰ Κωνσαντ.	Ἀπὸ Κωνσαντ. διὰ Σμύρνην	Ἀπὸ Σμύρνην διὰ Σύραν	Ἀπὸ Σύραν διὰ Πειραιᾶ	Εἰς Σύραν ἀπὸ Πειραιᾶ	Εἰς Σμύρνην ἀπὸ Σύραν	Εἰς Κωνσαντ. ἀπὸ Σμύρνην	Εἰς Σμύρνην ἀπὸ Κωνσαντ.	Εἰς Σύραν ἀπὸ Σμύρνην	Εἰς Πειραιᾶ ἀπὸ Σύραν, Σμύρν. κλ.
ἑκάστην τρίτην	ἑκάστην τετάρτην	ἑκάστην παρασκ.	ἑκάστην δευτέραν	ἑκάστην πέμπτην	ἑκάστην κυριακήν	ἑκάστην τετάρτην	ἑκάστην παρασκευ.	ἑκάστην κυριακήν	ἑκάστην τετάρτην	ἑκάστην κυριακήν	ἑκάστην δευτέραν
Μαΐου 12	Μαΐου 13	Μαΐου 15	Μαΐου 18	Μαΐου 21	Μαΐου 24	Μαΐου 13	Μαΐου 15	Μαΐου 17	Μαΐου 20	Μαΐου 24	Μαΐου 25
Μαΐου 26	Μαΐου 27	Μαΐου 29	Ἰουνίου 1	Ἰουνίου 4	Ἰουνίου 7	Μαΐου 27	Μαΐου 29	Μαΐου 31	Ἰουνίου 3	Ἰουνίου 7	Ἰουνίου 8
Ἰουνίου 9	Ἰουνίου 10	Ἰουνίου 12	Ἰουνίου 15	Ἰουνίου 18	Ἰουνίου 21	Ἰουνίου 10	Ἰουνίου 12	Ἰουνίου 14	Ἰουνίου 17	Ἰουνίου 21	Ἰουνίου 22
Ἰουνίου 23	Ἰουνίου 24	Ἰουνίου 26	Ἰουνίου 29	Ἰουλίου 2	Ἰουλίου 5	Ἰουνίου 24	Ἰουνίου 26	Ἰουνίου 28	Ἰουλίου 1	Ἰουλίου 5	Ἰουλίου 6
Ἰουλίου 7	Ἰουλίου 8	Ἰουλίου 10	Ἰουλίου 13	Ἰουλίου 16	Ἰουλίου 19	Ἰουλίου 8	Ἰουλίου 10	Ἰουλίου 12	Ἰουλίου 15	Ἰουλίου 19	Ἰουλίου 20
Ἰουλίου 21	Ἰουλίου 22	Ἰουλίου 24	Ἰουλίου 27	Ἰουλίου 30	Αὐγούστ. 2	Ἰουλίου 22	Ἰουλίου 24	Ἰουλίου 26	Ἰουλίου 29	Αὐγούστ. 2	Αὐγούστ. 3
Αὐγούστ. 4	Αὐγούστ. 5	Αὐγούστ. 7	Αὐγούστ. 10	Αὐγούστ. 13	Αὐγούστ. 16	Αὐγούστ. 5	Αὐγούστ. 7	Αὐγούστ. 9	Αὐγούστ. 12	Αὐγούστ. 16	Αὐγούστ. 17
Αὐγούστ. 18	Αὐγούστ. 19	Αὐγούστ. 21	Αὐγούστ. 24	Αὐγούστ. 27	Αὐγούστ. 30	Αὐγούστ. 19	Αὐγούστ. 21	Αὐγούστ. 23	Αὐγούστ. 26	Αὐγούστ. 30	Αὐγούστ. 31
Σεπτεμ. 1	Σεπτεμ. 2	Σεπτεμ. 4	Σεπτεμ. 7	Σεπτεμ. 10	Σεπτεμ. 13	Σεπτεμ. 2	Σεπτεμ. 4	Σεπτεμ. 6	Σεπτεμ. 9	Σεπτ. 13	Σεπτ. 14
Σεπτ. 15	Σεπτ. 16	Σεπτεμ. 18	Σεπτεμ. 21	Σεπτεμ. 24	Σεπτ. 27	Σεπτ. 16	Σεπτ. 18	Σεπτ. 20	Σεπτ. 23	Σεπτ. 27	Σεπτ. 28
Σεπτ. 29	Σεπτ. 30	Ὀκτωμ. 2	Ὀκτωμ. 5	Ὀκτωβ. 8	Ὀκτωβ. 11	Σεπτ. 30	Ὀκτωμ. 2	Ὀκτωβ. 4	Ὀκτωβ. 7	Ὀκτωβ. 11	Ὀκτωβ. 12
Ὀκτωμ. 13	Ὀκτωμ. 14	Ὀκτωμ. 16	Ὀκτωμ. 19	Ὀκτωβ. 22	Ὀκτωβ. 25	Ὀκτωμ. 14	Ὀκτωμ. 16	Ὀκτωβ. 18	Ὀκτωβ. 21	Ὀκτωβ 25	Ὀκωβρ. 26
Ὀκτωμ. 27	Ὀκτωμ. 28	Ὀκτωμ. 30	Νοεμβρ. 2	Νοεμβρ. 5	Νοεμβρ. 8	Ὀκτωμ. 28	Ὀκτωμ. 30	Νοεμβρ. 1	Νοεμβρ. 4	Νοεμβρ. 8	Νοεμβρ. 9
Νοεμ. 10	Νοεμβ. 11	Νοεμβρ. 13	Νοεμβ. 16	Νοεμβ. 19	Νοεμβ. 22	Νοεμβ. 11	Νοεμβ. 13	Νοεμβ. 15	Νοεμβ. 18	Νοεμβ. 22	Νοεμβ. 23
Νοεμ. 24	Νοεμβ. 25	Νοεμβ. 27	Νοεμβ. 30	Δεκεμβρ. 3	Δεκεμβρ. 6	Νοεμβ 26	Νοεμβ. 27	Νοεμβ. 29	Δεκεμβρ. 2	Δεκεμβ. 6	Δεκεμβ. 7
Δεκεμβρ. 8	Δεκεμβρ. 9	Δεκεμβ. 11	Δεκεμβ. 14	Δεκεμβ. 17	Δεκεμ. 20	Δεκεμβ. 9	Δεκεμβ. 11	Δεκεμβ. 13	Δεκεμ. 16	Δεκεμ. 20	Δεκεμβ. 21
Δεκεμ. 22	Δεκεμ. 23	Δεκεμ. 25	Δεκεμ. 28	Δεκεμβ. 31		Δεκεμ. 23	Δεκεμβ. 25	Δεκεμβ. 27	Δεκεμ. 30		

Ἐπιβάται.

Τόπος ἀναχωρήσεως	Τόπος ἀφίξεως	Τιμὴ τῆς ἐπιβάσεως εἰς δραχμὰ.		
		Α'. κοιτῶν	Β'. κοιτῶν	καταζρωμα
Ἀπὸ Ἀθήνας	Διὰ Σύραν	42	30	18
»	» Τῆνον	48	36	21
»	» Χίον	90	60	30
»	» Τσεσμὲν	90	60	30
»	» Σμύρνην	120	90	30
»	» Μιτυλήνην	150	102	42
»	» Δαρδανέλια	180	120	54
»	» Καλλίπολιν	192	126	57
»	» Κωνσαντινούπολιν	210	144	60
Ἀπὸ Σύραν	Διὰ Τῆνον	12	6	3
»	» Χίον	42	30	18
»	» Τσεσμὲν	42	30	18
»	» Σμύρνην	90	60	24
»	» Μιτυλήνην	120	90	30
»	» Δαρδανέλια	150	102	42
»	» Καλλίπολιν	162	114	45
»	» Κωνσαντινούπολιν	180	126	54
Ἀπὸ Σμύρνην	Διὰ Μιτυλήνην	42	24	12
»	» Δαρδανέλια	78	48	24
»	» Καλλίπολιν	90	60	24
»	» Κωνσαντινούπολιν	120	90	30

Οἱ ἐπιβάται τῶν κοιτώνων θέλουν τρέφεσθαι ἀμισθί. Τὸ κατωτέρω τῶν 8 ἐτῶν παιδία θέλουν πληρώνει τὸ ἥμισυ τοῦ προσδιορισθέντος πο
Τὰ ἔπιπλα ἑκάστου ἐπιβάτου, ὑπερβαίνοντα τὰς 25 ὀκ. θέλουν πληρώνει ἀνὰ δραχ. 6 διὰ κάθε καντάρι ἐκ 44 ὀκ. Οἱ γρόσοι θέλουν πλη
$\frac{1}{4}$ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς των ἀξίας, καὶ τὸδὲν ἄλλο.
Ἰδιαίτεραι συμφωνίαι θέλουν κανονίσει τὸ περὶ μεταβάσεως ἁμαξῶν, ἵππων καὶ σκύλων.
Αἱ ἀπαιτήσεις διευθύνονται εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν τραπεζίτην Κύριον Φεράλδην.
Εἰς Σμύρνην εἰς τοὺς Κύριους Β. Γ. Μαλτᾶς.
Εἰς Κωνσαντινούπολιν, εἰς τὸν Κύριον

Οι αναχωρήσεις, οι αφίξεις και το τιμολόγιο του πλοίου «Η ΑΝΑΤΟΛΗ» από της 12.5.1836

Γράφηκε ότι η μεταφορά της αλληλογραφίας στην αρχή γινόταν με όποιο τρόπο έκρινε πρόσφορο η Υπηρεσία. Όταν τακτοποιήθηκαν, κάπως, οι συγκοινωνίες εξέδωσε το Β. Δ. της 24.2.1838 (ΦΕΚ 11/31.3.1838). Με το διάταγμα δόθηκε το δικαίωμα στους ιδιώτες οι ίδιοι να καθορίζουν με ποιο τρόπο θα γινόταν η μεταφορά της αλληλογραφίας τους προς τον αποδέκτη της επιστολής σημειώνοντας επί του φακέλου την επιθυμία τους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνταποκρίσεως ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἕκαστος ἀνταποκρινόμενος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπάρχοντα μέσα τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου Μας καὶ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέξῃ ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του ἓν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων, διὰ νὰ ἀποσταλῇ τὸ γράμμα του.

2. Ἡ θέλησις αὕτη τοῦ ἀνταποκρινομένου πρέπει νὰ ἐξηγῆται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ γράμματος.

3. Τὸ παραλαμβάνον Ταχυδρομεῖον ὀφείλει νὰ διατιμᾷ ἕκαστον γράμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξηγεῖται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας ὁμοὺς, καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον του ἀναλόγως τῆς ἐκφρασθείσης θελήσεως τοῦ ἀνταποκρινομένου.

4. Ὁσάκις δὲν ἐξηγεῖται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, τὰ Ταχυδρομεῖα Μας ὀφείλουν νὰ τὰ διατιμοῦν, σύμφωνα μὲ τὰ ἐν ἰσχύϊ Διατάγματα, καὶ τὰ διευθύνουν διὰ τῆς καταλληλοτέρας ὁδοῦ.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 24 Φεβρουαρ. (8 Μαρτίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΔΙΚΙΩΤΗΣ.

Δίνονται παραδείγματα επιστολών όπου ο αποστολέας υποδεικνύει με πιο τρόπο επιθυμεί να προωθηθεί ο φάκελος προς τον παραλήπτη της επιστολής.

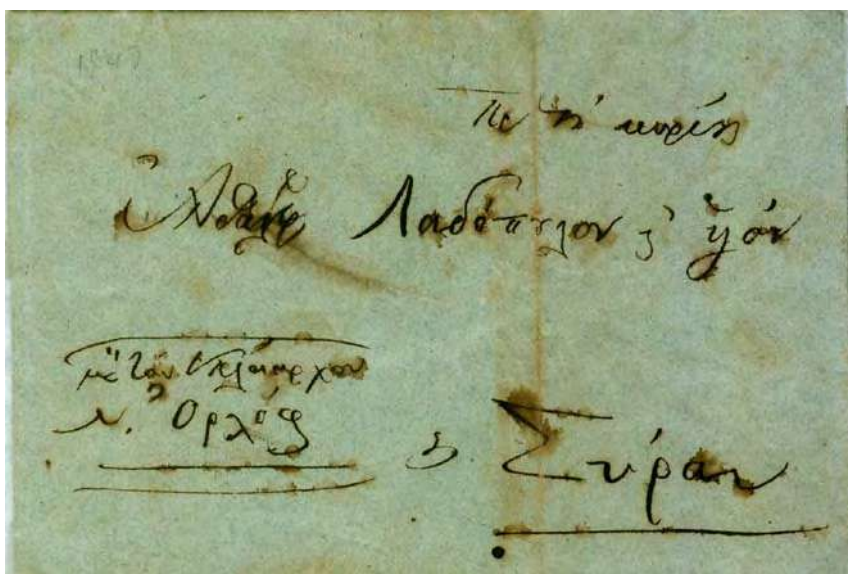

Πλίκος από την Αθήνα της 22.4.1847 με την χειρόγραφη ένδειξη:
«με τον Πλοιαρχον Ν. Ορλώφ»
Ο φάκελος πιθανόν να διακινήθηκε έξω από τα πλαίσια του Ταχυδρομείου διότι δεν έχει καμιά ταχυδρομική σφραγίδα
Συλλογή Γ. Σπάρη

Επιστολή από τις Σέρρες (26.2.1855) προς την Σύρο (αφ.10.3.1855) μέσω Θεσσαλονίκης (4.3.1855). Η επιστολή προωθήθηκε μέσω Θεσσαλονίκης στην Σύρο όπου παραδόθηκε στο ταχυδρομείο. Χειρόγραφη ένδειξη " Δια του εν Θεσσαλονίκη Δημ. Ρογκοβα - 4 Μαρτίου 1855" και "10" λεπτών ταχ. τέλους πληρωτέου από τον παραλήπτη.

Έκθ. Αρβανίτη

*Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Turkey), SMYRNA 1859, Ships: "Υδρα" (Hydra): ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 1.ΙΟΥΝ.59 (Smyrna, Greek Post office in Turkey) on cover of folded letter with handwritten **'col Vapore El' Idra'** (Greek steamship Hydra), via ΣΥΡΟΣ 2.ΙΟΥΝ.59 (Syros), sent to TRIEST 22/6 (red). Handwritten taxes '30/40' (red) and '28' blue on obverse and '45' blue on reverse. Mail from Greek Post Offices Abroad sent to foreign countries are*

Η περιγραφή του φακέλου από το Col 68/706

*Επί του φακέλου διακρίνεται η χειρόγραφη ένδειξης **'col Vapore El' Idra'***
Όπου ο αποστολεύς υποδεικνύει την θέλησή του για τον τρόπο διακινήσεως της επιστολής
Το πλοίο «ΥΔΡΑ» ανήκε στο Ελληνικό ταχυδρομείο

Με το άρθρο 2 του Β. Δ. της 20.11.1836 (ΦΕΚ 73/8.12.1836) ορίσθηκαν τα «Βασιλικά ταχυδρομικά καταστήματα» (κεντρικά ταχ. γραφεία ή ανταλλακτήρια ή λιμένες εξόδου) τα οποία είχαν ως έδρα την Αθήνα, το Ναύπλιο, την Πάτρα και την Σύρο.
Με το Β. Διάταγμα της 7.6.1836 δόθηκε το δικαίωμα στην Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων να διαπραγματεύεται, να συνάπτει και να συνομολογεί απ΄ ευθείας ταχυδρομικές συμβάσεις μετά των ξένων Κυβερνήσεων με προηγούμενη έγκριση της Κυβερνήσεως. Έκτοτε υπέγραφε συνεχώς διαφόρους συμβάσεις διακρατικές ή και ιδιωτικές με αποκλειστικό γνώμονα την εξυπηρέτηση της γενικής διακίνησης του ταχυδρομείου, ιδίως μετά του εξωτερικού.
Από το 1836 ήδη υπάρχουν ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής εντός των προξενείων στην Κωνσταντινούπολη, Θεσσαλονίκη και Σμύρνη. Ο Λεονάρδος στη σελίδα 18 λέει ότι το 1836 « ... επεφορτίσθη δε και ο των Δαρδανελίων Πρόξενος να δέχεται και ν΄ αποστέλλει την διά την Ελλάδα και την εκ της Ελλάδος αλληλογραφίαν*».*
Το 1837 τα πλοία του Φεράλδη έπαυσαν να εκτελούν της γραμμές. Τα κενά αυτά ήλθαν να καλύψουν τα γαλλικά πλοία και το ταχύπλοο « Η ΑΝΑΤΟΛΗ».
Η πρώτη μετά της Γαλλίας σύμβαση υπογράφηκε της 21.12.1837 (π.ημ.) ή την 2.1.1837 (ν.ημ.), εγκρίθηκε την 23.1.1838 και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 16/26.4.1838. Η σύμβαση σηματοδότησε την αφετηρία ώστε τον Μάϊο – Ιούνιο του 1838 η διοίκηση των γαλλικών πλοίων να αναλάβει την εκτέλεση τακτικής γραμμής μεταξύ Αλεξανδρείας και Πειραιώς, μέσω Σύρου. Οι αναχωρήσεις από την Αλεξάνδρεια ήταν την 8 και την 18 και την 28 εκάστου μηνός την 4η απογευματινή και αι αφίξεις εις τον Πειραιά ήταν την 12, 22 και 2 εκάστου μηνός την 6η το πρωί. Η γραμμή κράτησε μέχρι το 1844.
Τα σχόλια του Νικολαΐδη για τη σύμβαση ήταν:

Σύμβασις 21 Δεκεμβρίου 1837. Μία πρώτη σύμβασις ὑπεγράφη ἐν Παρισίοις τὴν 21-12-1837 (2-1-1838) μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Πρέσβεως Ἰωάννου Κωλέττη, καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Γαλλικῶν Ταχυδρομείων, ἐκπροσωπουμένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῶν Ἀντωνίου Κόντ, καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 16 τῆς 26-4-1838 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόκειται περὶ τῆς πρώτης ἐπισήμου συμβάσεως μεταφορᾶς ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας διὰ πλοίων κινουμένων δι' ἀτμοῦ. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα ἀνήκοντα εἰς τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ τελοῦντα ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῶν γαλλικῶν ταχυδρομείων ἐκινοῦντο εἰς τὴν Μεσόγειον, μεταφέροντα ἀλληλογραφίαν, ἐπιβάτας κ.λ.π. ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1836. Τὸ πρῶτον δρομολόγιον πρὸς Κωνσταντινούπολιν ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου «Εὐρώτας», ἀναχωρήσαντος ἐκ Μασσαλίας τὴν 11-5-1837 (19).

Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης συνεφωνήθη ὅπως «διὰ τῶν διατηρουμένων παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀτμοταχυπλόων εἰς τὴν Μεσόγειον» ἐκτελῆται τρὶς τοῦ μηνὸς μεταφορὰ ταχυδρομείου μεταξύ :

1. Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, Γαλλικῶν Κτήσεων Βορείου Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ ξένων κρατῶν διὰ τῆς Γαλλίας.

2. Ἑλλάδος καὶ τῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρει ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

3. Ἑλλάδος καὶ Μάλτας, καθὼς καὶ τῶν ἰταλικῶν λιμένων Λιβόρνου, Σιβιταβέκιας καὶ Νεαπόλεως.

4. Πειραιῶς καὶ Σύρου, ἢ ἄλλων ἑλληνικῶν λιμένων, τοὺς ὁποίους πιθανὸν ἀργότερα θὰ ἐπεσκέπτοντο τὰ γαλλικὰ ἀτμόπλοια.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων ὡρίσθη νὰ γίνεται ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθήνας καὶ Σῦρον, ἐκ μέρους δὲ τῆς Γαλλίας εἰς Παρισίους, Μασσαλίαν, Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν καὶ Σμύρνην.

Ἐπίσης ὡρίσθη ὅπως τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον καταβάλλῃ εἰς τὸ γαλλικὸν τὰ ἑξῆς κόμιστρα :

1. Διὰ τὰς μὴ προπληρωμένας ἐπιστολάς, τὰς προερχομένας ἐκ Γαλλίας, Γαλλικῶν Κτήσεων, Μάλτας καὶ Ἰταλίας Φρ. 5. (20) δι' ἕκαστον καθαρὸν βάρος 30 γραμμαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων Φρ. 3.— ἐλογίζοντο ὡς θαλάσσιον δικαίωμα.

2. Διὰ τὰς μὴ προπληρωμένας ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατήρει ταχυδρομικὰ γραφεῖα, Φρ. 1.— δι' ἕκαστον καθαρὸν βάρος 30 γραμμαρίων.

3. Διὰ τὰ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου Φρ. 0.40 δι' ἕκαστον καθαρὸν βάρος 30 γραμμαρίων.

Διὰ τὰ προπληρωμένα τῶν περιπτώσεων 1 καὶ 2 καθὼς καὶ διὰ τὰ μέσῳ Γαλλίας ἐκ ξένων μερῶν προερχόμενα, τὰ ὁποῖα προεπληρώνοντο ὑποχρεωτικῶς, δὲν συνέτρεχε λόγος καταβολῆς δικαιωμάτων ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου, διότι τὸ γαλλικὸν εἶχεν ἤδη εἰσπράξει ταῦτα. Ἀντιθέτως τὸ γαλλικὸν ταχυδρομεῖον συνεφωνήθη νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Φρ. 0.60 δι' ἕκαστον καθαρὸν βάρος 30 γραμμαρίων, διὰ τὰς μὴ προπληρωμένας ἐπιστολὰς τὰς προερχομένας ἐξ Ἑλλάδος καὶ διευθυνομένας πρὸς Γαλλίαν, Γαλλικὰς Κτήσεις Βορείου Ἀφρικῆς καὶ λιμένας τῆς Ἀνατολῆς.

Τὰ δείγματα ἐπεβαρύνοντο μὲ τὸ 1/3 τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων. Τέλος συνεφωνήθη ὅπως γίνονται ἀμοιβαίως δεκταὶ καὶ συστημέναι ἐπιστολαί, διὰ τὰς ὁποίας, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας, προεβλέπετο ἀποζημίωσις Δρ. 50.

Ἀμφότεραι αἱ Διοικήσεις τῶν Ταχυδρομείων ἐτήρουν λογαριασμὸν πρὸς καταχώρησιν τῶν εἰς βάρος των ἢ εἰς ὄφελός των δικαιωμάτων, ὁ ὁποῖος διεκανονίζετο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν τὴν 20 Μαΐου 1838 (1-6-1838), ὁπότε ἐδημοσιεύθησαν καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῆς Βασιλικὰ Διατάγματα.

(19) «Φιλοτέλεια» τεῦχος 382 σελ. 150.

(20) Τὸ φράγκον ὑπελογίζετο τότε εἰς Δρχ. 1.12.

Το 1838 η μεταξύ της Ελλάδας και Γαλλίας επικοινωνία γινόταν μέσω των γραφείων ανταλλαγής Πειραιώς και Σύρου για την Ελλάδα και μέσω των γραφείων Κωνσταντινουπόλεως, Παρισίων, Μασσαλίας, Σμύρνης και Αλεξανδρείας για την Γαλλία όπως τούτο είχε προβλεφθεί στο άρθρο 2 της άνω συμβάσεως.
Προκειμένου να είναι ομαλή και προς διευκόλυνση της εκτέλεσης της άνω συμβάσεως εξεδόθησαν την 20.5.1838 τρία Βασιλικά Διατάγματα (ΦΕΚ 22/8.6.1838) τα οποία καθόριζαν τους όρους διακινήσεως της αλληλογραφίας με τα γαλλικά πλοία.

France, Maritime, 1854, Marseilles—Syros: SINAÏ 28.DEC.54 on entire folded letter written in Greek "Μασσαλία τη 28 Δεκεμβρίου 1854", sent by "Paquebots des Messageries Imperiales" from Marseille to ΣΥΡΟΣ 26.ΔΕΚΕΜ. (Syros, Cyclades Greece). The French Levant line via Malta, used Syra port once a week (from 28 November 1854). Rated "183" lepta upon arrival (to pay),
Col 68/2426

Στη σελίδα 25 ο Λεονάρδος αναφέρει ότι στο τέλος του 1838 συνεστήθησαν πέντε νέα ταχυδρομικά γραφεία μεταξύ των οποίων και το της Θεσσαλονίκης δημιουργώντας την απόλυτη σύγχυση! Είναι η απόδειξη ότι στο μυαλό του κανονικά (ή τακτικά) ταχυδρομικά γραφεία και ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής στο εξωτερικό είναι ένα και το αυτό πράγμα. Αυτό με το σημερινό σκεπτικό είναι λάθος!. Τακτικό ταχυδρομικό γραφείο στη Θεσσαλονίκη δημιουργήθηκε λίγο προ της 7.8.1840 σύμφωνα με τα υπάρχοντα αποδεικτικά ταχυδρομικά στοιχεία. Αυτό που αναφέρει ήταν το διανεμητήριο και τίποτα περισσότερο. Απόδειξη αυτού ότι όσες επιστολές φεύγουν την εποχή εκείνη προς την Ελλάδα είναι απροπλήρωτες. Όπως θα εκτεθεί πιο κάτω στα γραφεία ανταλλαγής-διανεμητήρια τα γράμματα έφευγαν απροπλήρωτα και έφταναν προπληρωμένα. Τα διανεμητήρια δεν τα απασχολούσαν τα ταχυδρομικά τέλη . Δεν εισέπρατταν ταχυδρομικά τέλη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Entire letter originally from Serres mailed at April 11 1842 from Thessaloniki, cancelled with ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ via ΛΑΜΙΑ 15 ΑΠΡΙΛ 1842, ΑΘΗΝΑΙ 18 ΑΠΡΙΛ 42, ΠΥΡΑΙΕΥΣ 18 ΑΠΡΙΛ 42 to ΣΥΡΑ 19 ΑΠΡΙΛ 1842
Rate:80 lepta for letter to Greece,40l to Athens plus 40l to Syros

Το 1842 η Ιόνιος Πολιτεία συνέστησε τακτική ταχ. συγκοινωνία μεταξύ Επτανήσου, Πατρών Αιγίου (Βοστίτζης), Λουτρακίου. Η Ελληνική Κυβέρνηση την γραμμή αυτή την επεξέτεινε μέχρι τον Πειραιά. Για τον σκοπό αυτό εξέδωσε το Β.Δ. της 19.8.1842 (ΦΕΚ 20/26.8.1842.

1. Ἀτμόπλοια Ἰονικῆς Κυβερνήσεως. Καθὼς πληροφορούμεθα ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Θ. Λεονάρδου τοῦ ἔτους 1861 ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις διέθεσε κατὰ τὸ ἔτος 1842 ἓν ἀτμόπλοιόν της πρὸς ἐκτέλεσιν, δὶς τοῦ μηνός, συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν Ἰονίων Νήσων, τῶν Πατρῶν, τῆς Βοστίτσης (Αἰγίου) καὶ τοῦ Λουτρακίου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ Διατάγματός της ἀπὸ 19 (31) Αὐγούστου 1842, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 26.8.1842 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔθεσε, κατόπιν τούτου, ἓν ἱστιοφόρον της εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου, ἵνα μεταφέρῃ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν ἀπὸ Καλαμακίου εἰς Πειραιᾶ καὶ τἀνάπαλιν. Ἐπειδὴ δέ, κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, τὸ Ἰονικὸν ἀτμόπλοιον διέκοπτε τοὺς πλόας, τὸ ἑλληνικὸν ἱστιοφόρον ἐξηκολούθει τὰ ταξείδια του μεταξὺ Πειραιῶς, Καλαμακίου καὶ Ἐπιδαύρου.

Ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ Billig' s Philatelic Handbook, Vol. IV, σελ. 182-183, ἓν μικρὸν ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον ὀνομαζόμενον «IONIA» ἐξετέλει δρομολόγια μεταξὺ τῶν Ἰονίων νήσων. Ἐπίσης ὅτι ἐπὶ ἐπιστολῶν ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ἰδίως ἐκ Ζακύνθου τῶν ἐτῶν 1839-1840 συναντᾶται ἡ σφραγὶς «IONIA» καὶ τῶν ἐτῶν 1850-1852 ἡ χειρόγραφος ἔνδειξις «col vapore Ionio».

Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο πρέπει νὰ ταυτισθῇ μὲ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν Νόμον ΟΒ' τῆς 12-9-1864, τὸν δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 39 τῆς 19-9-1864 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως: «Παραχωρεῖται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοϊκὴν Ἑταιρείαν τὸ πολεμικὸν ἀτμόπλοιον «Αἱ Ἀθῆναι» καὶ τὸ ἀνῆκον προηγουμένως εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος «Ἡ Ἰονία».

Η πρώτη σύμβαση με το Λόϋδ γνωστοποιήθηκε με το Β.Δ. της 14.4.1843 «Περί ταχυδρομικής συμβάσεως» διά του οποίου δόθηκε εντολή να υπογραφεί η σύμβαση μεταξύ του Γενικού Διευθυντού του ταχυδρομείου Γ. Σκούφου με τον απεσταλμένο της εταιρείας Λόϋδ Κ. Σχάϊφφερ η οποία ήταν έτοιμη από καιρό. Η Σύμβαση μεταξύ Ελλάδος και του Αυστριακού Λόϋδ υπεγράφη την 15.4.1843. Την 15.5.1843 η σύμβαση ενεκρίθη από τον επί των Εσωτερικών Γραμματέα της Επικρατείας Δ. Χριστίδη. Άπαντα ταύτα δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ 37/27.10.1843. Στο ίδιο ΦΕΚ δημοσιεύτηκαν και τα δύο Β.Δ. με τον ίδιο τίτλο και την ίδια ημερομηνία της 19.6.1843 «Περί του ταχυδρομικού τέλους των διά των ατμοπλοίων του Λόϋδ πεμπομένων φακέλων κλπ.» το οποίο καθόριζε τα ταχυδρομικά τέλη των διακινουμένων ταχυδρομικών αντικειμένων με τα πλοία του Λόϋδ.

(M. Mylonakis Collection)

Austrian Lloyd letter to Syra
The Austrian Lloyd agency
in CANEA(XANIA)

2) Σύμβασις 15-4-1843. Μία δευτέρα σύμβασις τὴν φορὰν ταύτην μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου καὶ τῆς ἑταιρείας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, (Lloyd Austriaco), ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 15/27 Ἀπριλίου 1843, καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 37 τῆς 27-10-1843 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη εἶχε ὡς σκοπὸν τὴν βελτίωσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς προηγουμένης, ἀνεφέρετο δὲ οὐχὶ πλέον εἰς ἰστιοφόρα ἀλλὰ εἰς ἀτμόπλοια.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἑταιρεία αὕτη δὲν ἤρχισε τότε τὸ πρῶτον ἐκτελοῦσα δρομολόγια πρὸς Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν. Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιόν της, ἐκτελοῦν τὸν παρθενικόν του πλοῦν, ἐγκατέλειψε τὴν Τεργέστην τὴν 16ην Μαΐου 1837 (ν. ἡ.) μὲ κατεύθυνσιν τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ μὲ προσεγγίσεις εἰς Ἀγκῶνα, Κέρκυραν, Πάτρας, Πειραιᾶ, Σῦρον καὶ Σμύρνην. Τοῦτο ὠνομάζετο «Arciduca Lodovico» ἦτο ξύλινον τροχοφόρον, μήκους 42 μέτρων, 310 τόννων καὶ ἐκινεῖτο μὲ μηχανὴν δυνάμεως 100 ἵππων. Τὸ ταξείδιον διαρκέσαν 14 ἡμέρας ἐθεωρήθη τότε ὡς ρεκόρ.

Τὸ πρῶτον σιδηροῦν της ἀτμόπλοιον ἦτο τὸ «Danubio», τεθὲν ἐν ὑπηρεσίᾳ τὸ 1848 εἰς τοπικὴν γραμμὴν μεταξὺ τῶν ρουμανικῶν λιμένων τῆς Μαύρης Θαλάσσης, τὰ δὲ πρῶτα ἑλικοφόρα τὰ «Fiume», «Ionio» καὶ «Smirne», τεθέντα ἐν ὑπηρεσίᾳ τὸ 1852 καὶ 1853.

Τὰ καθορισθέντα δρομολόγια εἶχον ὡς ἑξῆς:

1) Δὶς τοῦ μηνὸς μεταξὺ Τεργέστης καὶ Πειραιῶς καὶ μὲ προσεγγίσεις εἰς Ἀγκῶνα, Κέρκυραν, Πάτρας, Αἴγιον καὶ Λουτράκιον. Ἐκεῖθεν ἐπιβάται, ἐμπορεύματα, ταχυδρομεῖον κλπ. μετεφέροντο διὰ ξηρᾶς εἰς Καλαμάκιον (12), ὅπου ἐπεβιβάζοντο εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον πρὸς μεταφορὰν των εἰς Πειραιᾶ. Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης τὴν 1ην καὶ 16ην ἑκάστου μηνὸς καὶ ἀφίξεις εἰς Πειραιᾶ τὴν 7ην καὶ 22αν, ἐκ Πειραιῶς δὲ τὴν 7ην καὶ 22αν καὶ ἀφίξεις εἰς Τεργέστην τὴν 12ην καὶ 27ην. Ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους τὸ εἰς Λουτράκιον ἐκ δυσμῶν ἀφικνουμενον ταχυδρομεῖον μετεφέρετο διὰ ξηρᾶς εἰς Ἀθήνας, δι' ἐκτάκτων ταχυδρόμων, ὁπότε ἔφθανε πολὺ ἐνωρίτερον παρὰ μὲ τὸ ἀτμόπλοιον μέσῳ Πειραιῶς.

2) Δὶς τοῦ μηνὸς μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως μὲ προσεγγίσεις εἰς Κερκυραν, Σῦρον, Χίον, Σμύρνην καὶ Δαρδανέλλια. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα, ὡς εἰκός, περιέπλεον τὴν Πελοπόννησον. Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως τὴν 8ην καὶ 24ην ἑκάστου μηνός, καὶ ἀφίξεις εἰς Τεργέστην καὶ Κωνσταντινούπολιν τὴν 18ην καὶ 4ην.

3) Τετράκις τοῦ μηνὸς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου. Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς τὴν 10,13,26 καὶ 29ην, ἑκάστου μηνός, καὶ ἀφίξεις εἰς Σῦρον τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης. Ἀναχωρήσεις ἐκ Σύρου τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ἐπάνοδος εἰς Πειραιᾶ τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης. Τὰ δρομολόγια ταῦτα ἦσαν κανονισμένα ὥστε νὰ συναντῶνται εἰς Σῦρον μὲ τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς Τεργέστης-Κωνσταντινουπόλεως.

4) Δὶς τοῦ μηνὸς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ναυπλίου, πιθανῶς μὲ προσέγγισιν εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας.

Διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ ἠδύνατο νὰ μεταφερθῇ ἀλληλογραφία:

1) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, καὶ διὰ τῆς Αὐστρίας πρὸς τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη σύμβασιν τῆς 23-2-1834.

2) Μεταξὺ Ἑλλάδος, Ἀγκῶνος, Κερκύρας, Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

3) Μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν λιμένων, εἰς τοὺς ὁποίους προσήγγιζον τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Λόϋδ.

Ἐννοεῖται ὅτι, μὲ τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Λόϋδ, καθὼς καὶ μὲ τὰ γαλλικά, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ἠδύνατο πλέον ἡ Ἑλλὰς ἐμμέσως νὰ συνδεθῇ ταχυδρομικῶς μὲ ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Τὰ θαλάσσια κόμιστρα, τὰ ὁποῖα τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον συνεφωνήθη νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Λόϋδ εἶχον ὡς ἑξῆς:

1) Ἐξ ἑλληνικῶν λιμένων πρὸς Ἀγκῶνα καὶ τανάπαλιν 18 Κγ.

2) Ἐξ ἑλληνικῶν λιμένων πρὸς Κέρκυραν Σμύρνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν καὶ τανάπαλιν 12 Κγ.

3) Μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν λιμένων 4 Κγ.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω διὰ βάρος μέχρι 7½ γραμ. Διὰ τὰ βαρύτερα προσετίθετο τὸ ἥμισυ τοῦ βασικοῦ διὰ κάθε ἐπὶ πλέον 7½ γραμ.

Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ ἔντυπα κατεβάλλετο 1 Κγ. ἀνὰ φύλλον, τόσον μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ξένους λιμένας. Τὰ δείγματα ὑπελογίζοντο ὡς συνήθεις ἐπιστολαί.

Τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον παραδίδον εἰς τοὺς πράκτορας τοῦ Λόϋδ τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλους ὑπεχρεοῦτο νὰ καταβάλλῃ μετρητοῖς τὰ ὡς ἄνω ἀναλογοῦντα δικαιώματα, ἐκτὸς τοῦ κομίστρου Ἑλλάδος-Τεργέστης, τὸ ὁποῖον, ὡς καὶ προηγουμένως, διεκανονίζετο μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομικῶν διευθύνσεων. Τὸ Λόϋδ ἀνέλαβε μόνον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μειώσῃ τοῦτο ὥστε τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομεῖον νὰ δυνηθῇ νὰ ὁρίσῃ εἰς 18 Κγ. τὸ τέλος μιᾶς ἁπλῆς ἐπιστολῆς 7½γραμ. μεταξὺ Τεργέστης καὶ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν λιμένων, τοὺς ὁποίους ἐπεσκέπτετο τὸ Λόϋδ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραχωρήσῃ, εἰς τὸ Λόϋδ δωρεὰν γήπεδον 4-5 στρεμμάτων εἰς Λουτράκιον καὶ ἕτερον εἰς Καλαμάκιον πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν. Ἐπίσης νὰ παραχωρήσῃ ἀτέλειαν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ὑλικῶν, ἀμαξῶν κ.λ.π., τὰ ὁποῖα θὰ εἰσήγαγε τὸ Λόϋδ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν.

---

(12) Ὁ τρόπος οὗτος συνδέσεως τοῦ Κορινθιακοῦ μὲ τὸν Σαρωνικὸν ἐνθυμίζει κάπως τὸν πρὸ πολλοῦ γνωστόν, ἀλλὰ τελευταίως ἀνακαλυφθέντα, δίολκον τῶν Κορινθίων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας μετέφερον ἐπὶ εἰδικῶν τροχοφόρων καὶ αὐτὰ τὰ πλοῖα των.

Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἐκτελεστικὸν Διάταγμα ἡ σύμβασις αὕτη ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 19-6-1843 (1-7-1843).

Μετὰ διετίαν περίπου τὸ Λόϋδ συνεχῶς ἀναπτυσσόμενον, ταὐτόχρονα δὲ ἀποσκοποῦν νὰ μὴ ἀφίσῃ τὸν γαλλικὸν συναγωνισμόν, ὡς θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον, νὰ κυριαρχήσῃ τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου, ὑπέβαλε τὴν 1/4 καὶ τὴν 15/5 1845 τροποποιήσεις καὶ βελτιώσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐγένοντο δεκταί. Αὗται συνίσταντο κυρίως εἰς τὰ ἑξῆς:

1) Τὰ ἀτμόπλοιά του θὰ προσήγγιζον τοῦ λοιποῦ καὶ εἰς τοὺς λιμένας: Μυτιλήνης, Καραμπαμπᾶ, Τενέδου, Καλλιπόλεως, Ἑλλησπόντου (13), Ρόδου, Θεσσαλονίκης, Κύπρου, Βηρυττοῦ, Ἀλεξανδρείας, Κρήτης, Σαμψοῦντος, Σινώπης, Τραπεζοῦντος, Βάρνας, Τούλτζας, Γαλαζίου καὶ Ἰβραΐλας.

2) Τὸ βασικὸν θαλάσσιον κόμιστρον τῶν ἐπιστολῶν διὰ τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου ὡρίσθη εἰς 18 Κr. καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς εἰς 12 Κr. μὲ ἰσχὺν ἀπὸ τῆς 15-7-1845, ὡς τὸ ἀπὸ 22-6-1845 Διάταγμα.

Ἐπίσης τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομεῖον, διὰ διακοινώσεως του ἀπὸ 11-6-1845 ἐμείωσε τὰ τέλη Ἑλλάδος-Τεργέστης εἰς 12 Κr. ἀντὶ τῶν προηγουμένως καταβαλλομένων 18. Τοῦτο ἐφηρμόσθη ἀπὸ τῆς 10-7-1845, βάσει τοῦ ἀπὸ 7-7-1845 Διατάγματος.

Νέα βελτίωσις τῶν συγκοινωνιῶν ἐπῆλθεν κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1849, ὡς ἑξῆς:

1) Μετεβλήθησαν εἰς ἑβδομαδιαῖα τὰ δρομολόγια Τεργέστης–Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς καὶ τὰ πρὸς Θεσσαλονίκην, βουλγαρικοὺς καὶ ρουμανικοὺς λιμένας.

2) Συνεστήθη γραμμὴ μεταξὺ Ἑλλάδος-Ρόδου-Κύπρου-Βηρυττοῦ.

3) Ἡ δεκαπενθήμερος πρὸς Ἀλεξάνδρειαν γραμμή, ἡ ὁποία διεξήγετο μέσω Σύρου καὶ Σμύρνης, ὡρίσθη νὰ γίνεται τοῦ λοιποῦ ἀπ' εὐθείας διὰ Σμύρνης εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

---

(13) Ἑλλήσποντος ἐλέγετο τότε ὁ ὅρμος Ναγαρᾶς, ὀλίγον βορειότερον τῶν Δαρδανελλίων, ὅπου τὸ στενότερον μέρος τοῦ πορθμοῦ. Ἐκεῖ ἐστάθμευον ἅπαντα τὰ πρὸς βορρᾶν πλέοντα ἀτμόπλοια πρὸς ὑγειονομικὸν ἔλεγχον.

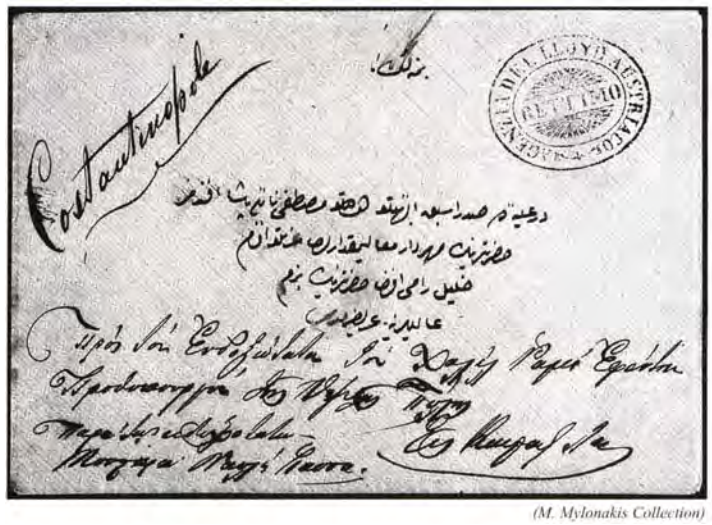

(M. Mylonakis Collection)

Letter with RETTIMO type A to the prime minister of the Ottoman Empire Hagira 1277= 1860

M. Mylonakis Collection

*Προπληρωμένη επιστολή της **4.8.1845** διακινηθείσα με αυστριακό πλοίο*

Αυστριακό Kreuzer του 1812

Το s/s «Arciduca Lodovico». Το πρώτο ατμόπλοιο του Λόϋδ
Τούτο ήταν ξύλινο, τροχοφόρο μήκους 42 μέτρων, 310 τόνων με μηχανή 100 ίππων.
Εκτέλεσε το παρθενικό του ταξίδι την 16.5.1837 (ν.η.) μεταξύ Τεργέστης - Κωνσταντινούπολης

Η πρόσθετη από 20.5.1844 ταχυδρομική σύμβασης μεταξύ της Ελλάδος και της Γαλλίας η οποία ανανέωνε και συμπλήρωνε την από 2.1.1838 παλαιά σύμβαση, εγκρίθηκε την 24.10.1844 και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 35/2.12.1844.

2. Σύμβασις 20 Μαΐου 1844. Τὴν 20 Μαΐου 1844 (1 Ἰουνίου 1844) ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις νέα σύμβασις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, μὲ σκοπὸν τὴν συμπλήρωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχον ἤδη μεταξὺ τῶν ταχυδρομείων τῶν δύο χωρῶν. Αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 35 φύλλον τῆς 2-12-1844 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν πρώτοις προσετέθησαν εἰς τὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς τῆς Γαλλίας ὁ Ἑλλήσποντος ([21]) καὶ τῆς Ἑλλάδος ὁ Πειραιεὺς ([22]) καὶ ὡρίσθη ὅπως τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀνταλλάσσῃ ταχυδρομικοὺς φακέλους μὲ τὰ γραφεῖα Παρισίων, Μασσαλίας καὶ λιμένων Τουρκίας, τὸ δὲ τῶν Ἀθηνῶν μόνον μὲ τὰ γραφεῖα Παρισίων καὶ Μασσαλίας.

Διὰ τῆς νέας ταύτης συμβάσεως ηὐρύνθη ὁ κύκλος τῶν μερῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλὰς ἀντήλασσε ταχυδρομεῖον. Συμπεριελήφθησαν ὅλα τὰ Γερμανικὰ Κράτη, ἡ Ἱσπανία, ἡ Πορτογαλία, τὸ Γιβραλτάρ, ὁ Καναδᾶς καὶ διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς, αἱ Ἀγγλικαὶ Ἀποικίαι, καὶ ἐν γένει ὅλα σχεδὸν τὰ λοιπὰ ὑπερθαλάσσια μέρη.

Εἰς τὰ ἄρθρα 15 - 16 ἀναγράφεται ὅτι ἐπιστολαὶ καὶ ἐφημερίδες προοριζόμεναι δι' ὑπερθαλάσσια μέρη ἔπρεπε νὰ φέρουν τὴν ἔνδειξιν «διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀγγλίας» (voie d'Angleterre) ἐφ' ὅσον ὁ ἀποστολεὺς ἐπεθύμει νὰ διαβιβασθοῦν διὰ τῶν ἐμπορικῶν ἢ τακτικῶν ταχυπλόων τῶν ἀναχωρούντων ἐκ Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας. Ἐὰν δέ, ἔπρεπε νὰ διαβιβασθοῦν δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἀναχωρούντων ἐκ Βρεττανίας, ὤφειλον νὰ φέρουν τὴν ἐπιγραφὴν «δι' ἐμπορικῶν πλοίων» ἢ «Private ships». Τέλος τὰ διὰ τὰς Βερμούδας προριζόμενα, ἐφ' ὅσον ἔφερον τὴν ἔνδειξιν «Ταχύπλοα Σούθαμπτον» ἢ «Paquebot Southampton» ἀπεστέλλοντο μὲ τὰ ἐκ τοῦ λιμένος τούτου ἐκπλέοντα ταχύπλοα τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν.

Τὰ πρὸς Γαλλίαν καὶ διὰ τῆς Γαλλίας πρὸς ξένα Κράτη κόμιστρα τῆς πρώτης περιπτώσεως τῆς προηγουμένης συμβάσεως ὑπεβιβάσθησαν εἰς Φρ. 4., ἐκ τῶν ὁποίων Φρ. 2. ἀντεπροσώπευον τὸ θαλάσσιον δικαίωμα. Ἐπίσης καθορίζονται λεπτομερῶς τὰ κόμιστρα ὅλων τῶν νέων μερῶν, τὰ ὁποῖα συμπεριελήφθησαν εἰς τὴν νέαν σύμβασιν.

Συστημένα γράμματα ἐγίνοντο δεκτὰ ἐπὶ καταβολῇ διπλασίου τέλους. Τὰ δείγματα ὑπελογίζοντο εἰς τὸ 1/3 τῶν συνήθων ἐπιστολῶν ἐκτὸς τῆς Βρεττανίας, Ἰρλανδίας καὶ Ἀγγλικῶν Ἀποικιῶν, διὰ τὰς ὁποίας οὐδεμία ἐγίνετο ἔκπτωσις.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα μετεφέροντο δωρεάν, ἐκτὸς τῶν πρὸς Ἱσπανίαν, Πορτογαλίαν καὶ Γιβραλτάρ, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπελογίζετο κόμιστρον Φρ. 0.10 ἀνὰ φύλλον ,καὶ τῶν πρὸς ἀποικίας καὶ ὑπερθαλάσσια μέρη διὰ τὰ ὁποῖα τὸ κόμιστρον ἀνήρχετο εἰς Φρ. 0.20 ἀνὰ φύλλον.

Τέλος, ἐγένοντο διάφοροι ἁπλουστεύσεις εἰς τὴν τήρησιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομείων λογαριασμῶν.

Τὰ ἐκτελεστικὰ διὰ τὴν ἀνωτέρω σύμβασιν Διατάγματα ἐξεδόθησαν τὴν 12-12-1844 καὶ ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 16/28-12-1844.

Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1848 τὰ ἀτμόπλοια τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἤρχισαν προσεγγίζοντα καὶ τοὺς ἰταλικοὺς λιμένας Γενούης καὶ Μεσσήνης, ἀλλὰ διέκοψαν τὰ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν δρομολόγιά των. Ἡ πρὸς Αἴγυπτον ἀλληλογραφία διεβιβάζετο ἔκτοτε μόνον διὰ τῶν αὐστριακῶν πλοίων.

Ὁ Θ. Λεονάρδος εἰς ἕνα ταχυδρομικὸν του ὁδηγὸν ἐκδοθέντα κατὰ Ἰανουάριον 1848 ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν 11 ἀτμοπλοίων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα ἐξετέλουν τὴν γραμμὴν Μασσαλίας - Ἑλλάδος - Τουρκίας. Ταῦτα ἦσαν: Εὐρώτας, Λεωνίδας, Λυκοῦργος, Μέντωρ, Μίνως, Ραδάμανθυς, Σκάμανδρος, Σέσωστρις, Ταγκρέδος, Περικλῆς, Τηλέμαχος. Ἐπίσης μᾶς δίδει τὰ ὀνόματα ἄλλων ἓξ ἀτμοπλοίων τῆς γραμμῆς Μασσαλίας - Ἀλεξανδρείας - Βηρυττοῦ, τὰ ὁποῖα ἦσαν: Ἀλέξανδρος, Κάϊρον, Αἴγυπτος, Λύξωρ, Νεῖλος καὶ Ὄσιρις. Περαιτέρω μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διετήρει τὸ 1848 ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ τὰ ἑξῆς γραμμάς:

1. Μασσαλία - Ἰταλικοὶ λιμένες - Μάλτα.
2. Μάλτα - Πειραιεὺς - Σμύρνη - Δαρδανέλλια - Κωνσταντινούπολις.
3. Μασσαλία - Μάλτα - Ἀλεξάνδρεια - Βηρυττός.

---

(21) Γαλλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον ὑπῆρχεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Δαρδανελλίων, καὶ προφανῶς ταύτην ὀνομάζει ἡ σύμβασις Ἑλλήσποντον.

(22) Ὁ Πειραιεὺς ἤδη ἀπὸ τῆς 2 (14) Μαΐου 1837 ἐκηρύχθη ταχυδρομεῖον ἐξόδου διὰ Διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς 11-6-1837 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Το Β.Δ. της 22.6.1845 «Περί επαυξήσεως των ταχυδρομικών ατμοπλοϊκών Συγκοινωνιών της Εταιρίας Λόϋδ» τέθηκε σε ισχύ από την 15.7.1845 (ΦΕΚ 19/21.7.1845). Ο τίτλος του διατάγματος είναι παραπλανητικός δεδομένου ότι το διάταγμα ασχολείται μόνο με τα ταχυδρομικά τέλη των πεμπόμενων γραμμάτων κλπ.
Παρ΄ όλα αυτά στο επόμενο ΦΕΚ 20/27.7.1845 με νέο Β.Δ. της 7.7.1845 «Περί ελαττώσεως των μεταξύ Ελλάδος και Αυστρίας ταχυδρομικών δικαιωμάτων» ελάττωσαν τα ταχυδρομικά τέλη μέσα σε 6 ημέρες. Τέθηκε σε ισχύ από την 10.7.1852 ακυρώνοντας τα προηγούμενα.

ΝΕΟΣ ΟΔΟΠΟΡΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΛΟΫΔ,

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ συστηθῇ ἑβδομαδιαία συγκοινωνία μὲ τὰς Ἰονικὰς νήσους καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ νὰ συντέμνῃ τὰ ταξείδια μεταξὺ Τεργέστης καὶ τῆς Τουρκίας.

1 *Γραμμή.*

Ἀπὸ Τεργέστην, διὰ τοῦ Ἀγκῶνος, Κερκύρας, Π. Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Λουτρακίου, ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἔπειτα (διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἀπὸ Καλαμάκιον) εἰς Ἀθήνας, (Πειραιεύς).

Ἀπέρχεται		Ἔρχεται		Ἀναχωρεῖ		Ἐπιστρέφει	Ἔρχεται		Ἀναχωρεῖ	
Τὸ πυρόσκαφον	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι		Τὸ πυρόσκαφον	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι
Εἰς Τεργέστην	- -	- - -	1 16	4 μ. μ.		Εἰς Ἀθήνας			7 22	7 μ. μ.
» Ἀγκῶνα	2 17	10 π. μ.	2 17	4 μ. μ.		» Λουτράκιον			7 22	10 μ. μ.
» Κέρκυραν	4 9	8 μ. μ.	5 20	μεσημβρ.		» Αἴγιον	8 23	4 π. μ.	8 23	5 π. μ.
» Π. Πάτρας	6 21	6 π. μ.	6 21	μεσημβρ.		» Π. Πάτρας	8 23	8 π. μ.	8 23	μεσημβρ.
» Αἴγιον	6 21	3 μ. μ.	6 21	4 μ. μ.		» Κέρκυραν	9 24	6 π. μ.	9 24	»
» Λουτράκιον	6 21	10 μ. μ.				» Ἀγκῶνα	11 26	4 μ. μ.	11 26	7 μ. μ.
» Ἀθήνας	7 22	5 μ. μ.				» Τεργέστην	13 27	μεσημβρ.		

2 *Γραμμή.*

Ἀπὸ Τεργέστην διὰ τῆς Κερκύρας, Σύρου, (διὰ πλαγίας γραμμῆς εἰς Ἀθήνας) τῆς Σμύρνης εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀπέρχεται		Ἔρχεται		Ἀναχωρεῖ		Ἐπιστρέφει	Ἔρχεται		Ἀναχωρεῖ	
Τὸ πυρόσκαφον	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι		Τὸ πυρόσκαφον	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι	ἑκάστου μηνὸς	ὥραι
Εἰς Τεργέστην			8 24	4 μ. μ.		Εἰς Κωνσταντινούπολιν			8 24	4 μ. μ.
» Κέρκυραν	11 27	4 π. μ.	14 27	μεσημβρ.		» Σμύρνην	9 25	10 μ. μ.	10 26	4 »
» Σύρου	13 29	6 μ. μ.	14 30	4 μ. μ.		» Σύρου	11 27	4 μ. μ.	12 28	4 »
» Σμύρνην	15 1	4 μ. μ.	16 2	4 μ. μ.		» Κέρκυραν	14 30	8 μ. μ.	15 4	μεσημβρ.
» Κωνσταντινούπολιν	18 4	4 π. μ.				» Τεργέστην	18 4	7 αὐγ.		

3 *Γραμμή.*

Ἑνώσεως τῆς 1 καὶ 2 γραμμῆς.

Ἀπὸ	Διὰ	Ἀναχώρησις		Ἄφιξις		Παρατηρήσεις
		ἑκάστου μηνὸς	Εἰς ὥρας	ἑκάστου μηνὸς	Εἰς ὥρας	
Ἀθήνας	Καλαμάκι	7 22	7 π. μ.	7 22	10 μ. μ.	αἱ Ἀθῆναι γρ. τ. Εὐρώπην
Καλαμάκι	Ἀθήνας	7 22	2 μ. μ.	7 22	5 μ. μ.	αἱ Ἀθ. λαμβ. τ. γραμ. Εὐρώπης
Ἀθήνας	Σύρον	10 26	6 »	11 27	6 π. μ.	αἱ Ἀθῆναι γράφ. εἰς τ. Εὐρώπην
Σύρον	Ἀθήνας	11 27	6 »	12 28	6 »	αἱ Ἀθ. λαμβ. τ. γραμ. Ἀνατολῆς
Ἀθήνας	Σύρον	13 29	6 »	14 30	6 »	αἱ Ἀθ. ἀπαν. τ. γραμ. τ. Ἀνατολῆς
Σύρον	Ἀθήνας	14 30	6 »	15 31	6 »	αἱ Ἀθ. λαμβ. τὰ γραμ. τ. Εὐρώπης.

Οι γραμμές Λόϋδ το 1843.- Απόσπασμα από το ΦΕΚ 37/27.10. 1843

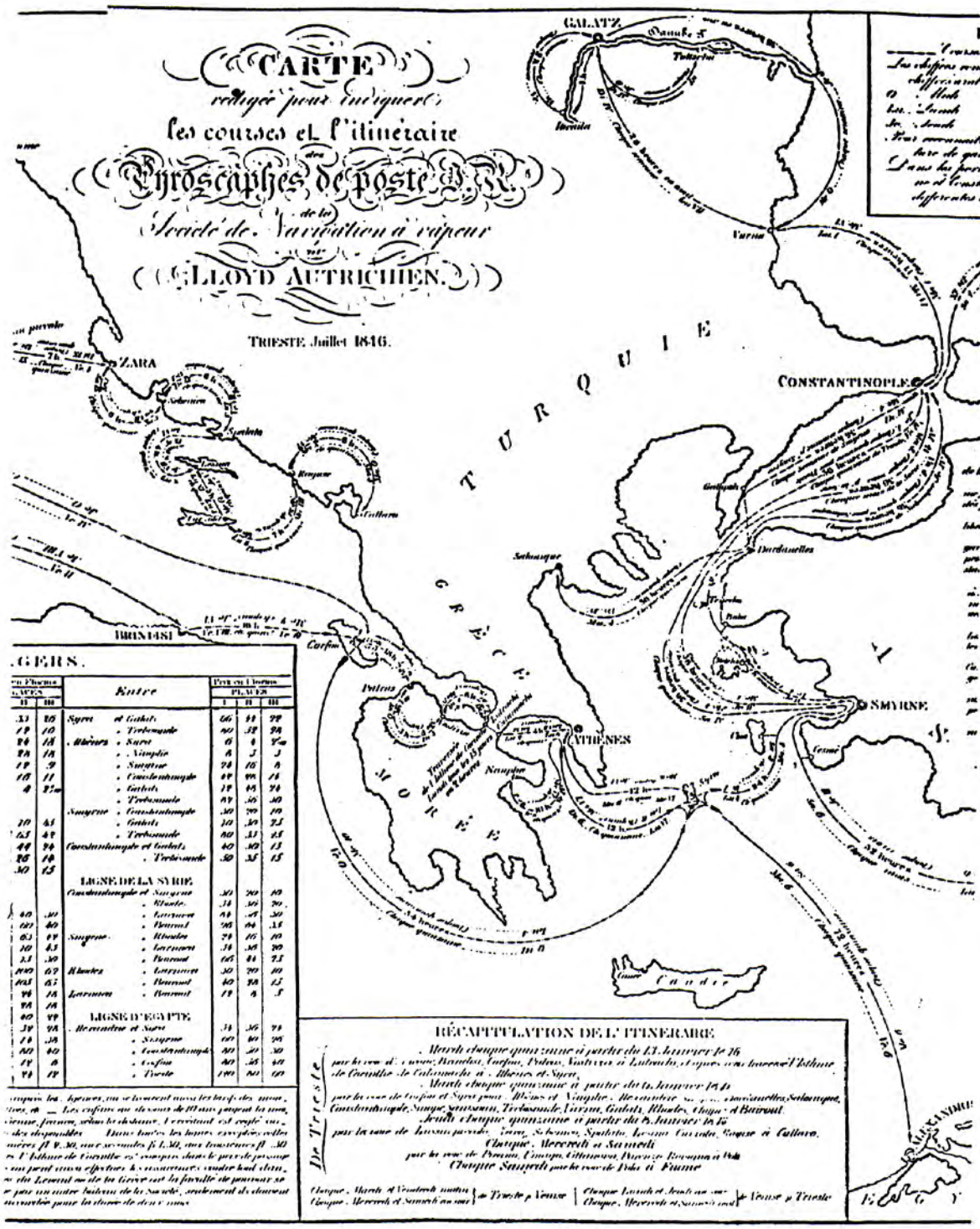

Οι διαδρομές και τα δρομολόγια των ταχυδρομικών πλοίων των γραμμών του Λλοϋδ στο Αιγαίο τον Ιούλιο του 1846. Η γραμμή της Κρήτης δεν εμφανίζεται σε αυτή την έκδοση.

The courses and itineraries of mail boats of Aegean Lloyd lines in July 1846. The line of Crete is omitted this time.

Χάρτης που δείχνει τις γραμμές του Λόϋδ το 1846

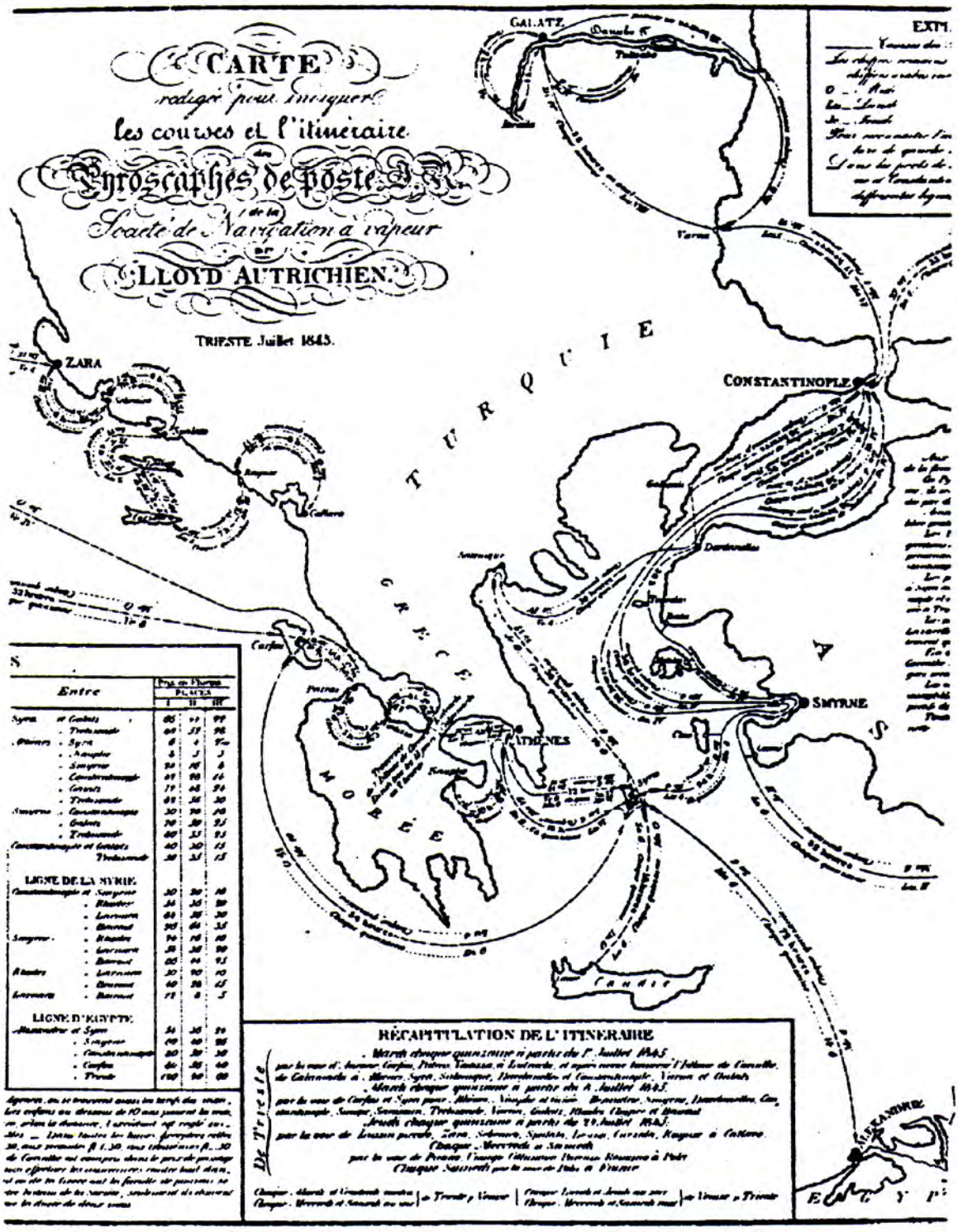

Οι διπόδρομες και τα δρομολόγια των ταχυδρομικών πλοίων των γραμμών του Λλοϋδ στο Αιγαίο τον Ιούλιο του 1845 σε επίσημη έκδοση της Εταιρείας της Τεργέστης

Χάρτης που δείχνει τις γραμμές του Λόϋδ το 1848.
Στο χάρτη υπάρχει η νέα γραμμή Πειραιάς –Σύρος – Χανιά

Navigazione a Vapore

DEL LLOYD AUSTRIACO.

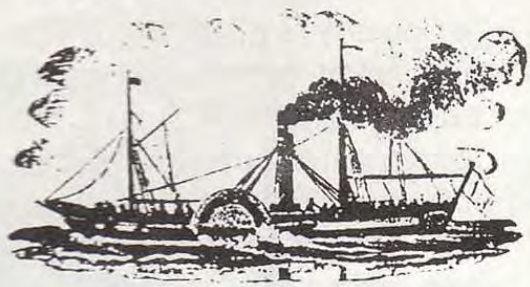

Addì 16 del prossimo Maggio partirà da **Trieste** per **Costantinopoli**, toccando **Ancona, Corfù, Patrasso, Pireo (Atene), Sira** e **Smirne**, il bastimento a vapore

LODOVICO, ARCIDUCA D'AUSTRIA.

Questo elegante naviglio, costruito recentemente con la massima solidità, è della portata di 320 tonnellate e della forza di 100 cavalli; le sue macchine escono da una delle più rinomate fabbriche dell' Inghilterra. I passeggieri troveranno in esso tutte le possibili comodità, camere separate per i signori e per le signore, anche per intere famiglie. Le vivande ed i vini saranno della migliore scelta, e si troverà a bordo una piccola raccolta di libri allo scopo di procurare ai passeggieri anche un piacevole trattenimento. I prezzi per il passaggio sono:

		Posti I	Posti II	Posti III
		In Fiorini di Convenzione		
Da Trieste per	Ancona	15	10	5
	Corfù	60	40	20
	Patrasso	75	50	25
	Pireo	96	64	32
	Sira	96	64	32
	Smirne	108	72	36
	Costantinopoli	120	80	40
Da Ancona per	Corfù	45	30	15
	Patrasso	60	40	20
	Pireo	85	56	28
	Sira	85	56	28
	Smirne	100	66	34
	Costantinopoli	115	76	38
Da Corfù per	Patrasso	15	10	5
	Pireo	45	30	15
	Sira	45	30	15
	Smirne	60	40	20
	Costantinopoli	80	54	27
Da Patrasso per	Pireo	36	24	12
	Sira	36	24	12
	Smirne	54	36	18
	Costantinopoli	72	48	24
Dal Pireo per	Sira	9	6	3
	Smirne	24	16	8
	Costantinopoli	42	28	14
Da Sira per	Smirne	18	12	6
	Costantinopoli	36	24	12
Da Smirne p. Costantin.		30	20	10

Il prezzo del vitto è di f. 2.°, al 1.mo, e di f. 1.°, al 2.do posto.

Si assume anche il trasporto di lettere, gruppi, effetti e merci, e le relative tariffe possono ispezionarsi in

Trieste al Cancello dei Piroscafi del *Lloyd Austriaco.*
Ancona presso gli Agenti Sig.ri *Fratelli Stengle e Wagner.*
Corfù dto „ *Enst. Calafati.*
Patrasso dto „ *G. A. Kollmünzer.*
Pireo dto „ *Crist. Sodargna.*
Sira dto „ *Pio Terrazio.*
Smirne dto „
Costantinopoli dto „ *M. G. Marinitch.*

presso i quali seguono le iscrizioni e le consegne.

Dopo brevissimo tempo altro consimile vapore

GIOVANNI, ARCIDUCA D'AUSTRIA

della capacità di 360 tonnellate e della forza di 120 cavalli, principierà le sue corse regolari, ogni 14 giorni, da **Ancona** per **Sira**, e viceversa, toccando nell' andata **Corfù** e **Patrasso**, e nel ritorno il **Pireo, Patrasso** e **Corfù**. Le corse di questo vapore saranno combinate per modo ch' esso troverassi a **Sira** col **Lodovico, Arciduca d'Austria**, il quale è destinato ai viaggi settimanali fra **Costantinopoli** e **Smirne**, prolungando ogni 14 giorni questo viaggio sino a **Sira**.

In pari tempo il terzo vapore

CONTE KOLOWRAT

di 320 tonnellate e della forza di 100 cavalli, manterrà le comunicazioni fra **Trieste** ed **Ancona**, due volte per settimana.

Poco appresso un quarto vapore

PRINCIPE METTERNICH

di 360 tonnellate e della forza di 120 cavalli, viaggerà fra **Sira** ed **Alessandria**, per la via di **Candia**; e per tal modo avrà luogo allora, ogni 14 giorni, una regolare comunicazione di bastimenti a vapore fra **Trieste, Ancona, Corfù, Patrasso**, il **Pireo, Sira, Smirne, Costantinopoli, Candia** ed **Alessandria.**

In progresso di tempo un quinto vapore

BARONE EICHHOFF

di 320 tonnellate e della forza di 120 cavalli, e pressochè contemporaneamente un sesto il

SULTANO MAHMUD

di 360 tonnellate e della forza di 120 cavalli, verranno destinati per gli stessi viaggi, e nel prossimo autunno si regolerà la corsa di tutti i sei vapori dietro le già fatte esperienze.

Nel Congresso generale, tenutosi nel dì 3 corrente dalla Società della navigazione a vapore del LLOYD AUSTRIACO, fu deciso di aumentare il fondo capitale ad un milione e mezzo di fiorini in moneta di convenzione, ad oggetto di poter intraprendere la navigazione a vapore su tutti i punti dell' Adriatico, dall' una parte sino all' **Albania** e dall' altra sino a **Messina**, ed in principalità fra **Trieste** e **Venezia**, onde stabilire possibilmente un corso giornaliero di navigazione fra questi due primari porti dell' Impero. La costruzione di dei bastimenti che delle macchine fu di già ordinata, acciò verso la fine dell' anno queste comunicazioni possano venire attivate.

Η αναγγελία του 1ου ταξιδιού του «Λουδοβίκος Αρχιδούκας»
Στην γραμμή Τεργέστη – Κωνσταντινούπολης με ενδιάμεσες προσεγγίσεις
Στην Αγκώνα, Κέρκυρα, Πάτρα, Πειραιά, Σύρο και Σμύρνη
(Από την Φιλοτέλεια του 1986/305)

Το 1846 στο ΦΕΚ 32/30.12.1846 δημοσιεύτηκε η από 30.6.1846 υπογραφείσα ταχυδρομική σύμβασης μεταξύ της Ελλάδος και της Γαλλικής εταιρίας Ροστάν η οποία αφορούσε την δια ατμοπλοίων σύνδεση της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ελλάδος και της Τουρκίας. Η σύμβαση θεωρήθηκε την 26.11.1846.
Τα σχόλια του Νικολαϊδη είναι:

2. Ἑταιρεία Ροστὰν καὶ Σια. Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου καὶ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἑδρευούσης ἑταιρείας Ροστὰν καὶ Σία ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις σύμβασις τὴν 30-6-1846 (11-7-1846), δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 32 τῆς 30-12-1846 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἑταιρεία ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελῇ δὶς τοῦ μηνὸς δρομολόγια καὶ μεταφορὰν ταχυδρομείου μεταξὺ Μασσαλίας, Λιβόρνου, Μάλτας, Σύρου, Σμύρνης, Μυτιλήνης, Δαρδανελλίων καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Φυσικὰ μὲ τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα καὶ διὰ τῶν ὡς ἄνω γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν λιμένων, ἠδύναντο ν' ἀποσταλοῦν ἐπιστολαὶ κ.λ.π. καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης.

Τὸ κόμιστρον ὡρίσθη διὰ μὲν τὰς ἐπιστολὰς πρὸς Μασσαλίαν, Μάλταν καὶ Λιβόρνον, εἰς Frs. 2., πρὸς λιμένας ἀνατολῆς εἰς Fr. 1., δι' ἕκαστον βάρος 30 γραμμαρίων, διὰ δὲ τὰς ἐφημερίδας καὶ ἔντυπα εἰς 4 centimes δι' ἕκαστον φύλλον.

Τὸ σχετικὸν ἐκτελεστικὸν διάταγμα, τὸ καθορίζον καὶ τὰ τέλη τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἀποστελλομένων ἀντικειμένων, φέρει ἡμερομηνίαν 5-2-1848 καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον 4 τῆς ἀπὸ 16-2-1848 Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τότε ἐτέθη καὶ ἡ ἐν λόγῳ σύμβασις εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς τὸν ταχυδρομικὸν ὁδηγὸν πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνταποκρινομένων τοῦ Θ. Λεονάρδου, ἐκδόσεως 1848 ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν 3 ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρείας, τὰ ὁποῖα ἐξετέλουν τὰ ἄνω δρομολόγια. Ταῦτα ἦσαν: **Ἑλλήσποντος, Βόσπορος** καὶ **Ὀρόντης**.

Η ανωτέρω σύμβασης συμπληρώθηκε με την δημοσίευση του Νόμου ΟΒ΄ της 5.2.1848 «Περί διατιμήσεως των δια των ατμοπλοίων Ροστάν και συντροφίας πεμπομένων γραμμάτων κλπ» ΦΕΚ 4/16.2.1848.

ΝΟΜΟΣ ΟΒ'.

Περὶ διατιμήσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Ῥοστὰν καὶ συντροφίας πεμπομένων γραμμάτων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ἁμοιρώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων Ροστὰν καὶ συντροφίας μεταπεμπομένων τῶν παραδιδομένων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα γραμμάτων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

Α'. Διὰ μὲν τὰ γράμματα, τὰ διευθυνόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Μασσαλίαν, Λιβόρνον, ἢ Μελίτην, εἰς λεπτὰ 80 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα βάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Β'. Διὰ δὲ τὰ διευθυνόμενα διὰ Σμύρνην, Δαρδανέλλια, ἢ Κωνσταντινούπολιν, εἰς λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα βάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Γ'. Διὰ τὰ πλέον τῶν 7 1/2 γραμμῶν γράμματα ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ τέλους θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων τὸ ἐκείνων ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 καὶ 25 Αὐγούστου 1837 Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ αὐταὶ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α, Β καὶ Γ περιεχόμεναι διατάξεις θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἀπὸ Μασσαλίαν, Λιβόρνον, Μελίτην, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, ἢ Δαρδανέλλια ἐρχόμενα γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας Ροστὰν καὶ συντροφίας.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ μὲ δείγματα ἐμπορίας φάκελλοι θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ γ'. τοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοπλοίων μεταπεμπομένων ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων, τῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ ἐνωτέρω μέρη, καὶ τ' ἀπαλλαν διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ δέκα δι' ἕκαστον φύλλον ἐφημερίδος, ἢ ἐντύπου.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πληρωμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τέλος, τὸ εἰσπραττόμενον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 Διατάγματος περὶ εἰσπράξεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰς περαπομένας ἐφημερίδας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς Μᾶς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐδημοσιεύθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Στο Δ.Τ.Τ.Τ. 1847 σελ. 2 αναφέρεται ο τρόπος διεκπεραιώσεως της αλληλογραφίας μετά του εξωτερικού

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀλληλογραφία διατηρεῖται διὰ τῶν ἀτμοπλοίων α) τῆς Γαλλίας τρὶς τοῦ μηνὸς μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας ὅπου καταπλέουν τὰ ἀτμόπλοια β) τῆς ἑταιρίας Λόϋδ ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα μὲ τὰς Ἰονίους Νήσους καὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀνὰ δύω ἑβδομάδας μὲ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας καὶ Βλαχο-Μολδαβίας (ά) ὅπου καταπλέουν τὰ ἀτμόπλοια· γ) τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν δὶς τοῦ μηνὸς μὲ τὴν Μελίτην, τὸ Δουκάτον τῆς Τοσκάνης, τὴν Σαρδινίαν, τὴν Γαλλίαν, καὶ δι' αὐτῆς μὲ ὅλην τὴν Εὐρώπην· δ) τῆς Ἀγγλίας δὶς τοῦ μηνὸς μὲ τὰς Ἰονίους Νήσους, τὴν Μελίτην καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ταχυδρόμου τῆς ξηρᾶς ἀνὰ δύω ἑβδομάδας μὲ τὴν Λάρισσαν καὶ Θεσσαλονίκην.

(ά.) Τὰ ταξείδια τῶν Ἀτμοπλοίων τοῦ Δουνάβεως καύσυν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος.

Η σύμβαση με την Ρωσία είχε ως κύριο σκοπό να εξυπηρετήσει ταχυδρομικώς τους έλληνες της Ρωσίας και της Μολδοβλαχίας αλλά και το πλούσιο εμπόριο το οποίο ανθούσε μεταξύ των ελλήνων της ξενιτιάς με την πατρίδα.
Από την άνω σύμβαση προέκυψε ο Νόμος ΡΙΓ΄ της 2.9.1848 «Περί της μεταξύ της Ελλάδος και Ρωσίας συμφωνηθείσης ταχυδρομικής συμβάσεως» να καλύψει. Ο άνω κυρωθείς Νόμος αναφέρεται στην ταχυδρομική άνω σύμβαση η οποία υπεγράφη μεταξύ της Ελλάδος και της Ρωσίας και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 24/8.9.1848.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΓ'.

Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας συμφωνηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοτρόπως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. Α'.

Ἡ μεταξὺ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας συμφωνηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις, συνισταμένη εἰς τὰ ἑπόμενα 19 ἄρθρα, ἐγκρίνεται· κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι, οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς ἐπικρατείας τῆς Ῥωσσίας, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς. Τὰ δὲ 19 ἄρθρα ταῦτα προσαρτῶνται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. Β'.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1848.

ΟΘΩΝ.

Οἱ Ὑπουργοὶ Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,
Μ ΡΟΤΦΟΣ.

Η σύμβαση υπεγράφη την 25.8.1848. Εγκρίθηκε την 19.11.1848. Οι επικυρώσεις αντηλλάγησαν την 24.11.1848 και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 3/25.1.1849. Στην άνω σύμβαση αναφέρεται ο Νόμος ΡΙΓ΄ της 2.9.1848 «Περί της μεταξύ της Ελλάδος και Ρωσίας συμφωνηθείσης ταχυδρομικής συμβάσεως». Ο άνω κυρωθείς Νόμος δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 24/8.9.1848.

Κατά την σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 4 της συμβάσεως η εξ Ελλάδος αλληλογραφία πεμπομένη μέχρι Κωνσταντινουπόλεως δια των Γαλλικών ή Αυστριακών πλοίων γινόταν με δαπάνες της Ελληνικής Κυβερνήσεως. Αντιστρόφως η από την Οδησσό μέχρι την Κωνσταντινούπολη αλληλογραφία γινόταν με δαπάνες της Ρωσικής Κυβερνήσεως. Συνεπώς τα εξ Ελλάδος πεμπόμενα ταχυδρομικά αντικείμενα για την Ρωσία ή τις παραδουνάβιες χώρες ήταν έως την Κωνσταντινούπολη προπληρωμένα. Του δε παραλήπτου υποχρεουμένου να καταβάλλει το τέλος από την Κωνσταντινούπολη μέχρι την Ρωσία ή εν πάση περιπτώσει μέχρι τον παραλήπτη της επιστολής. Το αντίστοιχο ίσχυε δια την αντίστροφο φορά.

Το άρθρο 4 της συμβάσεως προέβλεπε την ύπαρξη «εμπορικού γραφείου» εντός των πλαισίων του Προξενείου μέσω του οποίου θα διακινούσαν την αλληλογραφία. Το βάπτισαν «εμπορικό γραφείο» επειδή δεν μπορούσαν να το πουν ταχυδρομικό γραφείο, όπως θα εκτεθεί στο οικείο κεφάλαιο για το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 4.

Ἅπασαι αἱ ἐκ τῆς Ῥωσσίας, εἴτε ἐκ Βουκουρεστίου, Ἰασίου ἢ Γαλατζίου προερχόμεναι ἀλληλογραφίαι, προσδιωρισμέναι διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι ἐλεύθεραι παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους ὑπὸ ἐγκλείστους φακέλλους, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ μέρους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσσικοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου πρὸς τὸ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ταύτῃ ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, καὶ τὸ εἰρημένον Γραφεῖον θέλει παραδίδει ἀμέσως τοὺς φακέλλους πρὸς τὰ ἀτμόπλοια ἢ ταχύπλοα, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 3.

Ἅπασαι αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμεναι καὶ διὰ τὴν Ῥωσσίαν ἢ τὰς ῥηθείσας πόλεις τῶν Ἡγεμονιῶν τοῦ Δουνάβεως προσδιωρισμέναι ἀλληλογραφίαι, θέλουν παραδίδεσθαι ἀπὸ τὰ διαληφθέντα ἀτμοκίνητα ἢ ταχύπλοα εἰς τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Πρεσβείας Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐγχειρίζει αὐτὰς ἀμέσως ἐλευθερας παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸ ἐν τῇ εἰρημένῃ Πρωτευούσῃ Ῥωσσικὸν ταχυδρομικὸν Γραφεῖον.

Ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ ἀλληλογραφίαι καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, πρέπει νὰ παραδίδωνται ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀμοιβαίως ἐλεύθερα παντὸς τέλους, οἱ πρὸς οὓς διευθύνονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποστολαὶ εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν μόνον τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των ταχυδρομικοῦ τέλους.

Το άρθρο 5 προσδιόριζε τα σημεία ανταποκρίσεων (ανταλλαγής) μεταξύ των δύο συμβαλλομένων.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἄνω εἰρημένων ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν ἑφεξῆς Ταχυδρομικῶν Γραφείων, τουτέστιν·

Ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος.

1) Εἰς Ἀθήνας.
2) » Πειραιᾶ.
3) » Σύρον.

Ἀπὸ μέρους τῆς Ῥωσσίας·

1) Εἰς Κωνσταντινούπολιν
2) » Βουκουρέστιον
3) » Γαλάτζιον.
4) » Ἰάσιον.
5) » Σκουλίανη.
6) » Ὀδησσόν.

Το παραπάνω κείμενο του άρθρου 4 με αντικείμενο τα ταχυδρομικά τέλη μεταξύ των από και προς την Ελλάδα αφικνούμενων ταχυδρομικών αντικειμένων εκ Κωνσταντινουπόλεως ήρθε το Β.Δ. της 14.5.1849 να τα διευκρινίσει (ΦΕΚ 19/20.5.1849).

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας Νόμον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος, καὶ τὰς δύω ἡγεμονείας τῆς Δακίας καὶ τ' ἀνάπαλιν συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν θέλουν ἀποστέλλεσθαι διὰ τῶν δυνάμει ταχυδρομικῶν συμβάσεων, ταξειδευόντων ἀτμοπλοίων, ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε δυνηθῆ νὰ κάμῃ χρῆσιν.

2) Ἡ πληρωμὴ τοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὡρισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων, ὡς καὶ τῶν δειγμάτων πραγματειῶν, εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς παραδίδοντας, ἡ δὲ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς παραλαμβάνοντας.

3) Ἡ πληρωμὴ τοῦ διαπαντίου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ δειγμάτων πραγματειῶν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν, εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τὴν ταχυδρομικὴν διατίμησιν τῶν ἀτμοπλοίων, δι' ὧν ἀποστέλλονται.

4) Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω διαπαντίου ταχυδρομικοῦ τέλους, εἰσπράττεται διά τε τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν πεμπόμενα συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν, καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐγχώριον διατίμησιν.

5) Οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν πεμπόμενοι φάκελλοι διατιμῶνται κατὰ τὸ 1/3 τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **14** Μαΐου **1849**.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΜΕΥΣΕΩΣ

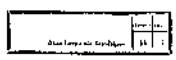

ΠΕΡΙ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑΣ

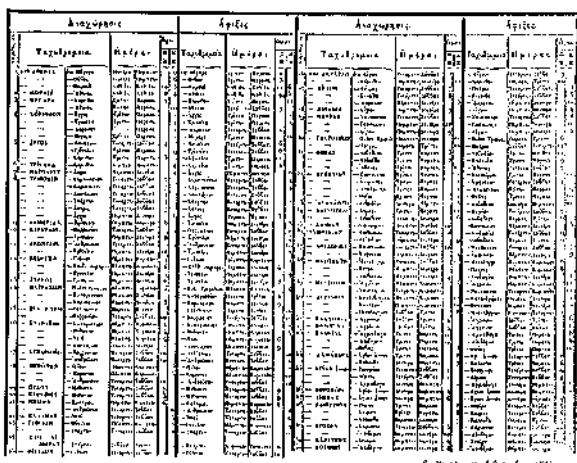

ΠΕΡΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ.

Για δεύτερη φορά τα άνω ισχύοντα ταχυδρομικά τέλη μεταξύ των από και προς την Ελλάδα αφικνούμενων ταχυδρομικών αντικειμένων εκ Κωνσταντινουπόλεως τα επαναβεβαίωσε διά νεοτέρου Βασιλικού Διατάγματος της 3.4.1851 (ΦΕΚ 9/20.4.1854).

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προπληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τ' ἀνάπαλιν πεμπομένων ἐπιστολῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. ΡΛΘ'. τῆς 26. Ἰουνίου 1852 Νόμον περὶ ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρείας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ πεμπομένων ἐπιστολῶν ἐφημερίδων καὶ δειγμάτων ἐμπορείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἕκαστος δύναται ν' ἀποστέλλῃ ἐπιστολὰς, δείγματα ἐμπορείας καὶ ἐφημερίδας ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προπληρωμῇ τοῦ νενομισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τῆς παραδόσεως.

Β'. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3. τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος ἐνεργουμένη διαβάθμισις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιστολάς.

Γ'. Φάκελλοι ἐμπεριεκλείοντες δείγματα ἐμπορευμάτων διατιμῶνται ὡς αἱ συνήθεις ἐπιστολαί.

Δ. Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους, τοῦ ὁριζομένου διὰ τοῦ ΡΛΘ. Νόμου θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος συμφώνως μὲ τὰς ἐγχωρίους διατιμήσεις.

Ε'. Αἱ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόϋδ μετακομιζόμεναι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολαὶ, ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἔντυπα παραδίδονται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου καὶ ὑποβάλλονται μόνον εἰς τὴν διὰ τῶν ἐγχωρίων διατιμήσεων ὁριζομένην πληρωμὴν, ἥτις καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς παραλήπτορας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3. Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

Τα σχόλια του Νικολαϊδη επί της ρωσικής συμβάσεως ήταν:

1. Σύμβασις 25-8-1848. Ἡ πρώτη μετὰ τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως σύμβασις ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου 1848. Αὕτη φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἰωάννου Περσιάνη, ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς Ρωσίας παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γ. Σκούφου, ἐκπροσωποῦντος τὸ Ἑλληνικόν Ταχυδρομεῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς 25-1-1849 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Αὕτη εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν ἀμοιβαίαν μεταφορὰν ἀλληλογραφίας μεταξὺ Ἑλλάδος, Ρωσίας καὶ τῶν ἐν Μολδοβλαχίᾳ πόλεων Βουκουρεστίου, Ἰασίου καὶ Γαλαζίου, ὅπου ὑπῆρχον ρωσικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ὥριζε δὲ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Σῦρον ἐκ μέρους δὲ τῆς Ρωσίας τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὸ Βουκουρέστιον, τὸ Γαλάζιον, τὸ Ἰάσιον, τὸ Σκουλένιον καὶ τὴν Ὀδησσόν.

Ἡ Ρωσία ἀνέλαβε τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ρωσίας ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις, εἴτε διὰ θαλάσσης ἐξ Ὀδησσοῦ, εἴτε διὰ ξηρᾶς διὰ τῶν ρώσων ταχυδρόμων, οἱ ὁποῖοι ἀνὰ δεκαπενθήμερον ἀνεχώρουν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ μέσω Βλαχίας καὶ Μολδαυίας μετέβαινον εἰς τὰ ρωσικὰ σύνορα καί τἀνάπαλιν. Ἡ δὲ Ἑλλὰς ἀνέλαβε τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κωνσταντινουπόλεως μεταφοράν, ἐπίσης ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις, διὰ τῶν γαλλικῶν καὶ αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων. Οἱ ταχυδρομικοὶ σάκκοι συνεκεντροῦντο εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς πρεσβείας, καὶ εἰς τὸ Ρωσικὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ὅπου ἀντηλλάσσοντο ἔναντι ἀποδείξεων. Πρὸς ἀποφυγὴν τηρήσεως λογαριασμοῦ μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομείων συνεφωνήθη ὅπως, οἱ μὲν ἀποστέλλοντες ἑκατέρωθεν προπληρώνουν τὰ τέλη μέχρι Κωνσταντινουπόλεως, οἱ δὲ παραλῆπται, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκωνται, τὰ τέλη μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ προορισμοῦ.

Συστημέναι ἐπιστολαὶ ἐγίνοντο δεκταί, προεβλέπετο δὲ ἀποζημίωσις Δρ. 50 ἐν περιπτώσει ἀπωλείας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἐπιστολαὶ καὶ δείγματα ἔπρεπε νὰ φέρουν τὴν σφραγῖδα τοῦ ἀποστέλλοντος γραφείου μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν ἔνδειξιν «ἐλεύθερα τέλους», ἐμφαίνουσαν ὅτι τὰ τέλη ἔχουν πληρωθῆ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπίσης κατὰ τὸ ἄρθρον 12 αἱ τυχὸν ἐπιστρεφόμεναι, τόσον αἱ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μὴ ἐπιδοθεῖσαι, ὅσον καὶ αἱ μὴ παραληφθεῖσαι «Poste Restante» ἔπρεπε νὰ φέρουν σημειουμένην εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἡ ἀνωτέρω σύμβασις μολονότι ἐκυρώθη ἤδη τὴν 2-9-1848 ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ Μάϊον τοῦ 1849.

Απροπλήρωτη επιστολή με σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ-(ΤΟΥΡΚΙΑ) 27 ΑΠΡ****. (18)****63*** *και σφραγίδα αφίξεως* ***ΑΘΗΝΑ 6 ΜΑΪΟΣ****. (18)****63*** *Ταχ. τέλος* ***1,10*** *δρχ. Ήτοι* ***10*** *λεπτά ταχ. τέλος εντός της Ιβραΐλας,* ***80*** *λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον ελληνικό λιμένα αφίξεως και* ***20*** *λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος Επιστολή διακινηθείσα με το ρωσικό ταχυδρομείο*
Φιλοτ 1971/164

Το 1849 τα Αυστριακά ατμόπλοια εφάρμοσαν εβδομαδιαία συγκοινωνία στην γραμμή Πειραιώς, Σύρου, Κερκύρας, Τεργέστης, Σμύρνης, Δαρδανελίων, Κωνσταντινουπόλεως, Θεσσαλονίκης, Βάρνης, Τούλζας, Γαλαζίου και Ιβραΐλας.
Αλλά η σπουδαιότερη βελτίωση, για το 1849, είναι η υπογραφή του Β.Δ. της 19.11.1849 δια του οποίου εγκρίθηκε η σύσταση ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου στη Κωνσταντινούπολη. Για το εν λόγω Βασιλικό Διάταγμα και την δημοσίευσή του στο ΦΕΚ περισσότερα στο ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως στη σελίδα 405 κ. επ. και ιδιαίτερα στη σελίδα 416.

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Turkey), CONSTANTINOPLE 1852: Entire folded letter bearing in blue the type II postmark ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑ 9.ΦΕΒΡΟΥ.1852, sent to Athens ΑΘΗΝΑΙ 16.ΦΕΥ.1852. Oval ΔΠ handstamp in blue [Δικαίωμα Πληρωθέν = Rate paid] and handwritten rate on arrival "15". Letter sent by ship from Constantinople to Piraeus, ex Drossos collection
Col 68/671

Προπληρωμένος πλίκος από την ***ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - 9 ΦΕΒΡΟΥ 1852***
Επί του φακέλου η Oval σφραγίδα ***Δ.Π****. [****Δικαίωμα Πληρωμένον*** *(έως τον λιμένα κατάπλου)]*
*και η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «****15****» λεπτά*
του προς καταβολή ελληνικού εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους στην άφιξη

Το 1852 ολοκληρώθηκε η νέα σύμβαση της Ελλάδος με την Αυστρία με τον γενικό τίτλο «Ταχυδρομική σύμβασις. Μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Αυστριακής Αυτοκρατορίας». Αυτή είχε συμφωνηθεί την 27.11.1850. Επεκυρώθη την 29.3.1852. Οι επικυρώσεις μεταξύ των δύο κρατών αντηλλάγησαν στην Αθήνα την 10.6.1852. Το Β.Δ. υπεγράφη την 29.3.1852 και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 22/7.7.1852.

Στο ίδιο ΦΕΚ δημοσιεύτηκε η νέα σύμβαση της 26.11.1850 μεταξύ της Ελλάδος και του Λόϋδ με τίτλο «Ταχυδρομική Σύμβασις. Μεταξύ της γενικής διευθύνσεως των ταχυδρομείων του Βασιλείου της Ελλάδος και της εταιρείας του Αυτοκρατορικού και Βασιλικού Αυστριακού Λόϋδ του προνομιούχου, εις Τεργέστην». Εγκρίθηκε την 26.11.1850.

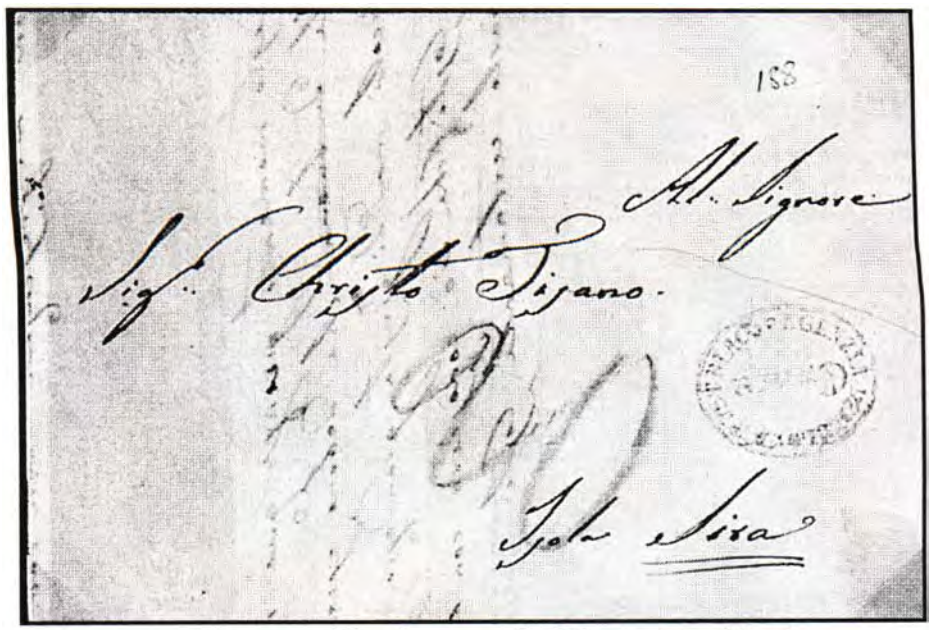

A late use of the Canea mark of the Austrian Lloyd agency dated 23.4.1860

ΝΕΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΛΟΥΔ.

Διὰ τὴν σύστασιν νέας ἑβδομαδιαίας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν συντομίαν τῶν μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ταξειδίων.

Γ'. ΓΡΑΜΜΗ

Ἀπὸ Τεργέστην διὰ τῆς Ἀγκῶνος, Μπρίνδεζι, Κερκύρας, Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Λουτρακίου ἐν τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ καὶ ἐκεῖθεν (μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου) ἀπὸ Καλαμάκι εἰς Ἀθήνας (Πειραιᾶ).

Τὸ ἀτμόπλοιον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ					Φθάνει εἰς					
	Ἀναχωρήσεις										
Τεργέστην	Ἕκαστον δεκαπενθήμ.	τὴν	Δευτέραν	7	Ἰανουαρ. 1850	Ἕκαστον δεκαπενθήμ.	Τρίτην	8	Ἰανουαρ.	1850
Ἀγκῶνα	»	»	Τρίτην	8	» »	»	Πέμπτην	10	»	»
Μπρίνδεζι	»	»	Πέμπτην	10	» »	»	Παρασκευὴν	11	»	»
Κέρκυραν	»	»	Παρασκευ.	11	» »	»	Σάββατον	12	»	»
Ἀργοστόλι	»	»	Σάββατον	12	» »	»	Σάββατον	12	»	»
Ζάκυνθον	»	»	Σάββατον	12	» »	»	Σάββατον	12	»	»
Πάτρας	»	»	Κυριακὴν	13	» »	»	Κυριακὴν	13	»	»
Λουτράκι	»	»	»	»	» »					

Ἀπὸ Λουτράκιον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου εἰς Καλαμάκιον τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμ. 1849.
Ἀπὸ Καλαμάκιον τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1849· εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπίσης τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1849.

Οι γραμμές Λόϋδ το 1852- Απόσπασμα από το ΦΕΚ 22/7.7.1852

Ἄφιξις												
Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ						Φθάνει εἰς					
Πέτρας	Πειραιᾶ τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημ. ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1849. Καλαμάκιον διὰ ξηρᾶς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Λουτράκιον τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1850. Τρίτην ἑκάστου δεκαπενθ. ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρ. 1850.						Εἰς Καλαμάκιον τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Εἰς Λουτράκιον τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1849, Τὴν Τρίτην ἑκάστου δεκαπενθ. ἀπὸ 15 Ἰανουαρ. 1850					
Ζάκυνθον	Τετάρτην	»	»	16	»	»	»	Τρίτην	»	»	15	»	»
Ἀργοστόλι	Τετάρτην	»	»	16	»	»	»	Τετάρτην	»	»	16	»	»
Κέρκυρα	Πέμπτην	»	»	17	»	»	»	Πέμπτην	»	»	17	»	»
Μπρίνδεζι	Παρασκευὴν	»	»	18	»	»	»	Παρασκευὴν	»	»	18	»	»
Ἀγκῶνα	Κυριακὴν	»	»	20	»	»	»	Κυριακὴν	»	»	20	»	»
Τεργέστην	»	»	»	»	»	»	»	Δευτέραν	»	»	21	»	»

Β'. ΓΡΑΜΜΗ.

Ἀπὸ Τεργέστην διὰ Κερκύρας, Σύρου (διὰ πλαγίας γραμμῆς εἰς Ἀθήνας), Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀναχώρησις		
Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ τὴν	Φθάνει εἰς
Τεργέστην	Ἑκάστην Πέμπτην	Ἑκάστην Κυριακὴν
Κέρκυραν	» Κυριακὴν	» Δευτέραν
Ζάκυνθον	» Δευτέραν	» Τρίτην
Σύρον	» Τετάρτην	» Πέμπτην
Σμύρνην	» Παρασκευὴν	» Σάββατον
Ἑλλήσποντον	» Σάββατον	» Κυριακὴν
Κωνσταντινούπολιν		

Ἄφιξις		
Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ	Φθάνει εἰς
Κωνσταντινούπολιν	Ἕκαστον Σαββάτου	Ἑκάστην Κυριακὴν
Ἑλλήσποντον	» Κυριακὴν	» Δευτέραν
Σμύρνην	» Δευτέραν	» Τρίτην
Σύρον	» Τετάρτην	» Πέμπτην
Ζάκυνθον	» Πέμπτην	» Παρασκευὴν
Κέρκυραν	» Παρασκευὴν	» Δευτέραν
Τεργέστην		

Γ'. ΓΡΑΜΜΗ

Πρὸς συνένωσιν τῆς Α'. καὶ τῆς Β'. γραμμῆς.

Ἀναχώρησις	Ἄφιξις
Ἀπὸ Πειραιᾶ ἑκάστην τρίτην	Εἰς Σύρον ἑκάστην τετάρτην
Ἀπὸ Σύρον ἑκάστην τετάρτην	Εἰς Πειραιᾶ ἑκάστην πέμπτην

Οι γραμμές Λόϋδ το 1852- Απόσπασμα από το ΦΕΚ 22/7.7.1852

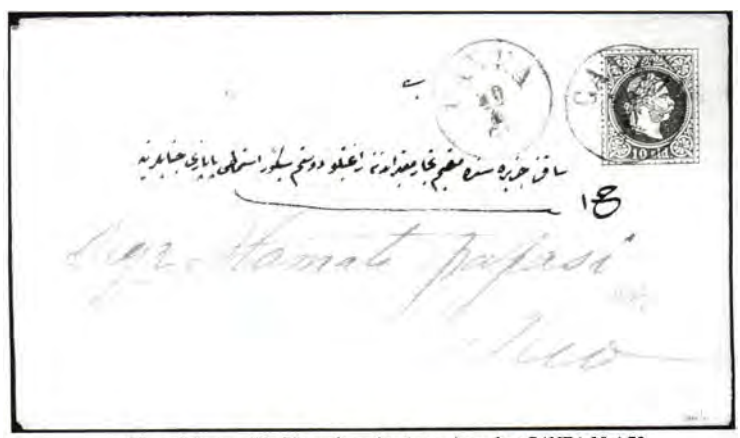

The only known 10 sld envelope (stationery) used at CANEA 30.4.72 addressed to Scio

Επιστολή από τα Χανιά της 30.4.1872 προς την Χίο με αυστριακό πλοίο

Το 1852 με το Β.Δ. της 17.7.1852 (ΦΕΚ 29/28.7.1852) επήλθε και νέα επέκτασης της συγκοινωνίας μεταξύ Ελλάδος και Ιωαννίνων δια μέσου της Άρτας ιδρυθέντος εις μεν την Άρτα ταχυδρομικού διανεμητηρίου εις δε τα Ιωάννινα ταχυδρομικού γραφείου. Είναι η πρώτη φορά όπου στη σελίδα 38 ο Λεονάρδος αναφέρει τη λέξη «διανεμητήριο». Η γραμμή αυτή υπήρξε ωφέλιμος διότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος επικοινωνίας με την Ήπειρο πλην δια μέσου Κερκύρας. Επικοινωνία η οποία ήταν εξαιρετικά χρονοβόρα και δύσκολη. Λεπτομέρειες επί της άνω γραμμής στην σελ 137 του παρόντος.

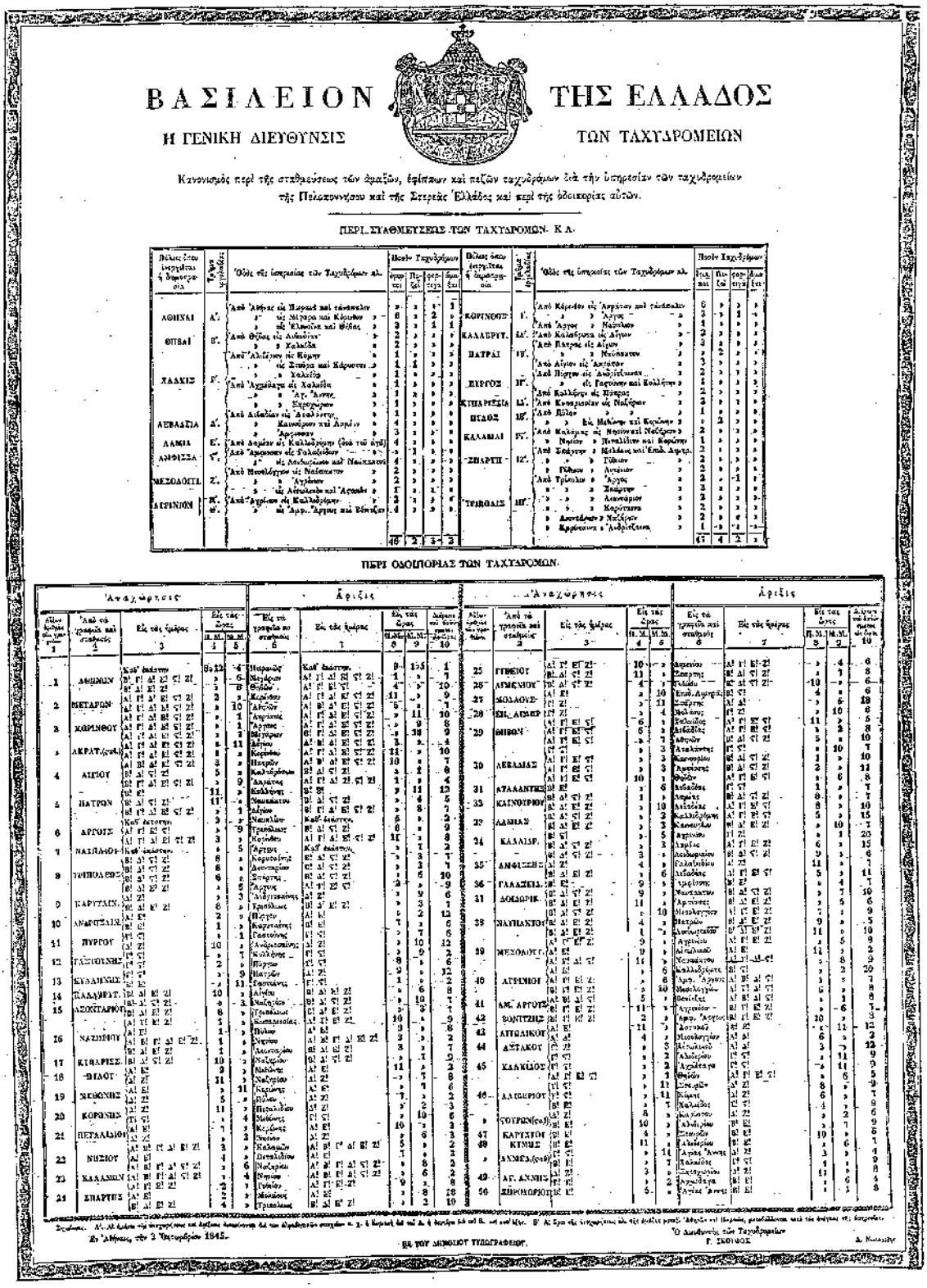

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Κανονισμός περί της σταθμεύσεως των άμαξών, ἐφίππων καὶ πεζῶν ταχυδρόμων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των ταχυδρομείων της Πελοποννήσου καὶ της Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ περὶ της ὁδοιπορίας αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΜΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΩΝ. Κ. Α.

ΠΕΡΙ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΩΝ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1845.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ

Ἀριθ. Ἐγκυκλίου 39 καὶ 40 τοῦ 1855 καὶ 16 τοῦ 1861.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ.

Τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰσπραττομένων Ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἀλληλογραφίας της διαβιβαζομένης διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων.

1	2	Διαβάθμισις τοῦ βάρους καὶ τῶν Ταχυδρομικῶν τελῶν																	
		Ἐπὶ γραμμάτων (α)							Ἐπὶ δεσμάτων						Ἐπιτηρεριδίων καὶ ἐντύπων					
Χῶραι πρὸς ἃς καὶ ἐξ ὧν διαβιβάζεται ἡ ἀλληλογραφία	Ὅροι κατηγορίας	Ἀπλοῦν τέλος μέχρι γραμμαρίων 15	Ἀπὸ 15 ἕως 30	Ἀπὸ 30 ἕως 45	Ἀπὸ 45 ἕως 60	Ἀπὸ 60 ἕως 75	Ἀπὸ 75 ἕως 90 (β)	Ἀπλοῦν τέλος μέχρι γραμμαρίων 30	Ἀπὸ 30 ἕως 60	Ἀπὸ 60 ἕως 90	Ἀπὸ 90 ἕως 120	Ἀπὸ 120 ἕως 150	Ἀπὸ 150 ἕως 180 (γ)	Ἀπλοῦν τέλος μέχρι γραμμαρίων 15	Ἀπὸ 15 ἕως 30	Ἀπὸ 30 ἕως 45	Ἀπὸ 45 ἕως 60	Ἀπὸ 60 ἕως 75	Ἀπὸ 75 ἕως 90 (δ)
		Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.
1 Αὐστρία.																			
α') Τεργέστη	Προαιρετικῆς	75	1 60	2 25	3 ..	3 75	4 50	1 50	3 10	4 65	6 20	7 75	9 30	10 ..	20 ..	30 ..	40 ..	50 ..	60
β') Μέρη ὑπὸ στοιχ. Α'.	»	φ	1 60	2 40	3 20	4 ..	4 80	66	1 20	1 80	2 40	3 ..	3 60	10 ..	20 ..	30 ..	40 ..	50 ..	60
γ') » » Β'.	»	95	1 90	2 80	3 75	4 70	5 65	75	1 50	2 25	3 ..	3 75	4 50	10 ..	20 ..	30 ..	40 ..	50 ..	60
δ') Λοιπὰ μέρη καὶ Ἐπαρχεῖα	»	1 10	2 ..	3 30	4 40	5 50	6 60	90	1 80	2 70	3 60	4 50	5 40	10 ..	20 ..	30 ..	40 ..	50 ..	60
2 Γερμανία	»	1 10	2 20	3 30	4 40	5 50	6 60	90	1 80	2 70	3 60	4 50	5 40	10 ..	20 ..	30 ..	40 ..	50 ..	60
3 Βέλγιον	»	1 10	2 20	3 30	4 40	5 50	6 60	90	1 80	2 70	3 60	4 50	5 40	10 ..	20 ..	30 ..	40 ..	50 ..	60
4 Δανία	»	1 40	2 80	4 20	5 60	7 ..	8 40	1 20	2 40	3 60	4 80	6 ..	7 20	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
5 Ὁλλανδία	»	1 10	2 20	3 30	4 40	5 50	6 60	90	1 80	2 70	3 60	4 50	5 40	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
6 Σουηδία	»	1 25	2 50	3 75	5 ..	6 25	7 50	1 65	3 30	4 95	6 60	8 25	9 90	25 ..	50 ..	75 ..	1 ..	1 25	1 50
7 Νορβηγία	»	2 15	4 30	6 ..	8 60	10 75	12 90	1 95	3 90	5 85	7 80	9 75	11 70	35 ..	70 ..	1 05	1 40	1 75	2 10
8 Ἑλβετία.																			
Τριζόνα, Τεσσίνον, Βαλλέζιον, Βωσαλδέστες, Φριβούργον, Βέρνη, Νευσωτέλ, Γενεύη, Λωσάννη, Μοῦτιερ, Σολεύρη, Ὄλτεν, καὶ Οὐντερβάλδεν	»	2 40	4 80	7 20	9 60	12 ..	14 40	1 20	2 40	3 60	4 80	6 ..	7 20	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
ἡ λοιπὰ μέρη	»	1 25	2 50	3 75	5 ..	6 25	7 50	1 50	3 ..	4 50	6 ..	7 50	9 ..	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
9 Ἀγγλία (διὰ Πρωσσίας)	»	1 10	2 20	3 30	4 40	5 50	6 60	1 20	2 40	3 60	4 80	6 ..	7 20	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
10 Γαλλία	»	95	1 90	2 85	3 80	4 75	5 70	(ε)						20 ..	40 ..	60 ..	80 ..	1 ..	1 20
11 Ἴσαι στὶς Βαρβαριλίες καὶ Γιβραλτάρ	Ἐπαγγελματικῆς	95	1 90	2 85	3 80	4 75	5 70	(ε)						20 ..	40 ..	60 ..	80 ..	1 ..	1 20
12 Ἡ ἐπὶ καὶ Ἰόνιον	Προαιρετικῆς	1 40	2 80	4 20	5 60	7 ..	8 40	1 20	2 40	3 60	4 80	6 ..	7 20	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
13 Ἡνωμένοι Βρεττανίαι.																			
α') Βουτζηνάη καὶ Πλοΐντς	»	1 25	2 50	3 75	5 ..	6 25	7 50	1 5	2 10	3 15	4 20	5 25	6 30	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
β') Φυλέρη, Ἰδέη, Βουκουμβέρτ, Βαιθὴ Βερ' λ, Πλέβρα, Ῥωμαία καὶ Υακόβτζ	»	1 40	2 80	4 20	5 60	7 ..	8 40	1 20	2 40	3 60	4 80	6 ..	7 20	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
γ') Γαλάξιον, Βραδφὸ καὶ Γιωρίγκβον	»	1 55	3 10	4 65	6 20	7 75	9 30	1 35	2 70	4 ..	5 40	6 75	8 10	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
δ') Σουλτὰ καὶ Τοὺλτζ	»	1 70	3 40	5 10	6 80	8 50	10 20	1 50	3 ..	4 50	6 ..	7 50	9 ..	15 ..	30 ..	45 ..	60 ..	75 ..	90
14 Ἀμερικὴ (διὰ Πρωσσίας)																			
α) Ἡνωμένοι ἐπαρχίαι	»	2 60	5 20	7 80	10 40	13 ..	15 20							40 ..	80 ..	1 20	1 60	2 ..	2 40
β') Καναδᾶς, Ἀντίλλαι Ἀγγλίας, Κολόμβια, Γρεναγρίνη, Δομηνίκη, Πανάμας καὶ Μεξικόν	Ὑποχρεωτικῆς	2 60	5 20	7 80	10 40	13 ..	15 20	(ζ)						65	1 10	1 65	2 20	2 75	3 30
γ') Ἀγγλικαὶ κτήσεις ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ, Χιλή	»	2 60	5 20	7 80	10 40	13 ..	15 20	(ζ)						40 ..	80 ..	1 20	1 60	2 ..	2 40
δ') Σανδβίχ, Καλιφορνία, Οὐρεγὼν καὶ Νέα Γρ. Ἀνγλίαι μὴ Ἀγγλικαὶ	»	4 35	8 70	13 05	17 40	21 75	26 10							85	1 70	2 55	3 40	4 25	5 10
ε) Βαζίλια, Πλάτα, Βογότα, Βουκαβεντούρα καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς	»	3 50	7 ..	10 50	14 ..	17 50	21 ..							85	1 70	2 55	3 40	4 25	5 10

(Η')		Μέχρι γραμμαρίων 1/2	Ἀπὸ 1 1/2 ἕως 10	Ἀπὸ 10 ἕως 15	Ἀπὸ 15 ἕως 20	Ἀπὸ 20 ἕως 25	Ἀπὸ 25 ἕως 30 (ζ)
16 Ἴόνιοι νῆσοι, Πρέβεζα, Κρήτη, Χίος, Μυτιλήνη, Μπαμπάκι, Τένεδος, Δαρδανέλλια, Καλλίπολις, Θεσσαλονίκη καὶ λοιπὰ	Ὑποχρεωτικῆς	60	85 ..	80	1 05	1 30	1 45
16 Ἅγιο Ὄρος, Ἀλεξάνδρ., Ῥόδος, Κύπρος, Βεϱυτὸς, Κρέστα, Ἴσπτε, Ἀλεξανδρέττα καὶ Ἀντάλια	»	80	1 10	1 40	1 70	2 20	2 50
17 Βόρνα, Πάργα, Κωνσταντζὰ, Σουλινὶ, Τοὺλτζα, Ἰσμαηλίου, Σουλίνα, Σαμψοῦς, Κερασοῦς καὶ Τραπεζοῦς	»	1 10	1 55	2 ..	2 65	3 10	3 55
18 Ῥωσσία (διὰ Κωνσταντινουπόλεως)	»	50	65	80	1 05	1 30	1 45
19 Κωνσταντινούπολις καὶ Σμύρνη	Προαιρετικῆς	60	65	80	1 05	1 20	1 45
20 Γαλάξιον καὶ Βραΐλα	»	1 10	1 55	2 ..	2 65	3 10	3 55
21 Ἀλεξάνδρεια	»	80	1 10	1 40	1 70	2 20	2 50
22 Σύροι—Πειραιεύς	Ὑποχρεωτικῆς	60	65	80	1 15	1 30	1 45

δ) Ἐμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἐσωτερικὸν τέλος.

ε) Ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὴν ἐν τῇ στήλῃ 3 ἀναγραφὴν τέλος ἐπὶ βάρους 15 γραμμαρίων ἢ πλειόνων αὐτοῦ.

ζ) Ὁμοίως προστίθεται τὸ ἐν τῇ στήλῃ 9 ἀναγραφὲν τέλος ἐπὶ βάρους 30 γραμμαρίων ἢ τοῦ κ. κάρους αὐτοῦ πρὸς ὅ,τι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τέλος συμφώνως πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τιμολόγιον.

ζ') Ὁμ. Τὸ ἐν στήλῃ 15 ἀναγραφὲν τέλος ἐπὶ βάρους 15 γραμμαρίων ἢ τοῦ πλήσιον αὐτοῦ πρὸς ὅ,τι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τέλος συμφώνως πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τιμολόγιον.

η) Πρὸς τὰ συμπεπλεγμένα βιβλία ἀφορισμὸς καὶ ἐσωτερικὸν Βελγικὸν ἐμπόδιον προστίθεται καὶ τὸ πέραν τῆς Αὐστρίας Γαλλικὸν ἐκ λεπ. 10 ἐπὶ ἑκάστου βάρους 1 1/2 γραμμαρίων ἢ τοῦ κλάσματος αὐτοῦ.

θ) Δεγράται ἐν ἀποτελέσματι.

ι') Καὶ ἐδῶ προστίθενται λεπτὰ 20 ἐπὶ βάρους 15 γραμμαρίων, καὶ ἀραιομετρῶν τούτων τὸ τοῦ ὁπλοῦ τέλους προστίθεται τὸ τρεπὸ τοῦ ὑπολοίπου ἐπὶ βάρους 9 γραμμαρίων ἢ κλάσματος αὐτοῦ.

ια) Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ βιβλία ἔντυπα τὰ σταλλόμενα εἰς τὰ ὑπὸ τὸν αὐθεντικὸν ἀριθμὸν 18—21 μέρη ὑπόκεινται εἰς ἕνων τέλος τετρ. 5 κατὰ φύλλον, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν περιλήγιον. Τὸ δεύτερον δὲ ἀφορισμένον ὑπόκειται εἰς τὴν διὰ τὰ γράμματα ὑφορείαν ἐλάτρωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1861.

Ἐπεμβήθη καὶ ἐπικυρώθη

Ὁ Γεν. διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων
Θ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς καὶ Ἐλεγκτὴς τῆς Γεν. Διευθύνσεως
Π. Ῥοντόπουλος.

Α') Ἀδριάνουπολις, Αἰδεψὸς, Ἀλβάνα, Βογιατζόνον, Β. αγκελάκου Βουνάρι, Βόλη, Καναδὰ, Καφφενῖον, Καταφέρτο, Καστελμούσχι, Καστελνουόβο, Κερκύρα, Κερβούνιο, Βυτσικόβα, Κιδώνιαι Κυδωνίαι, Κόρινθος, Κορυτσὰ, Δημήτζα, Ἐδεσσα, Φαναρὶ, Φαρσάλα, Φλώρινα, Φιλιππούπολις, Χαλκὶς, Χανιὰ, Ἰωαννίνοι, Κισσάβου Κεφαλονιὰ, Λάρισα, Λιβαδειὰ, Μάλτσινα, Μαγνησία, Μεσολόγγιον, Μονεμβασία, Μυστρᾶς, Ναύπλιον, Ὀδησσὸς, Παλαιὰ Πάτραι, Πάτρα, Πύργος, Σαμαρίνα, Σάμος, Σπάρτη, Τρίπολις, Χαλκὶς, Χίος, Ἀγραφα, Ἀγράφων, Ἀκαρνανία, Ἀμβρακία, Ἀνατολικὴ Ἀκαρνανία, Ἀνατολικὴ Φθιῶτις, Ἀνατολικὴ Φωκὶς, Ἀνατολικὴ Φωκὶς καὶ Λοκρὶς, Ἀργολὶς καὶ Κορινθία, Ἀρκαδία, Βοιωτία, Γαλαξείδιον, Γαρδικίου, Γρεβενὰ, Δελφοὶ, Δημητσάνα, Δομβραίνα, Δωρὶς, Εὐρυτανία, Ζαρακὰ, Ἠλεία, Θεσσαλιώτις, Θήρα, Ἰθάκη, Καλάβρυτα, Καρδίτσα, Κασσάνδρα, Κερασοῦς, Κόνιτσα, Κορινθία, Κρανιὰ, Κρανιδίου, Κρεμμύδι, Κρόκυλειον, Κυνουρία, Λακεδαίμων, Λαμία, Λαυρεωτικὴ, Λεβαδεία, Λεοντάριον, Λιβαδειὰ, Λιβαδοστάσιον, Λιμνοχώρι, Λουτρὰ Ἐδιπσοῦ, Μαγνησία, Μαζαράκι, Μαντίνεια, Μαραθὼν, Μεσσηνία, Μεσσήνη, Μεσσηνία, Μεσσήνη, Μεσσηνία, Μεσσήνη

Με το Β.Δ. της 19.7.1852 (ΦΕΚ 29/28.7.1852) «Περί της μεταξύ της Ελλάδος και της Αυστρίας ταχυδρομικής συμβάσεως» δημοσιεύτηκε νέα διευκρινιστική περί την διακίνηση και τον τρόπο πληρωμής των επιστολών οι οποίες διακινούνται μέσω των αυστριακών πλοίων.
Το 1853 η γραμμή Τεργέστης Κερκύρας, Σύρου, Πειραιά, Κωνσταντινουπόλεως κατέστη εβδομαδιαία.
Επίσης συστάθηκε η απ ευθείας γραμμή Σμύρνης- Αλεξανδρείας,
Το 1853 συνεστήθη κατά τον Λεονάρδο (σελίδα 41) διανεμητήριο και στην Πρέβεζα.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1853, εἰς μὲν τὴν Πρέβεζαν ἐ-
συστήθη Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν διανεμητήριον, ἀνα-
τεθείσης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸ ἐκεῖσε Ἑλληνι-
κὸν ὑποπροξενεῖον

Η σύμβαση με την εταιρία εθνικών διαπορθμεύσεων (Messageries Nastionales) είχε συνομολογηθεί από την 1.4.1853. Εγκρίθηκε την 29.5.1853 από τον επί των Εσωτερικών Υπουργό. Στη συνέχεια δημοσιεύτηκε ο Νόμος ΣΛΑ΄ της 2.6.1853 «Περί της μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της εταιρίας των εθνικών διαπορθμεύσεων συνομολογηθείσης ταχυδρομικής συμβάσεως» ο οποίος είχε ως σκοπό να καλύψει την άνω σύμβαση. Άπαντα τα ανωτέρω δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ 19/21.7.1853.

ΝΟΜΟΣ ΣΛΑ'.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων συνομολογηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων Κ. Γ. Σκούφου καὶ τοῦ Κ. Θεοφίλου Φεράλδη ἐπιτρόπου τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων συνομολογηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις τὴν 1 (13) Ἀπριλίου τρ. ε. ἐγκρίνεται.

Κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς, ἡ δὲ σύμβασις αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρίθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουνίου 1853.
Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Pre-stamp period, type II: ΣΥΡΑ 25.ΦΕΒΡΟ.1848 (Syros Cyclades) & boxed ΔΠ (Δικαίωμα πληρωθέν =Postage Paid), rated "70"λ in red, entire folded letter written in Italian, sent to SMYRNE (TURQUIE) 9.MARS.1848 (Levant, France, Turkey). Sender's blue handstamp "Ge BOTTARO SIRA" and handwritten notice "Con il Vapore Austriaco"
Από την δημοπρασία Collectio 68/554

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

Τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων.

1. Πορεία τῆς Ἰταλίας ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Μελίτην.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Μασσαλίας τὴν 9, 19, 29	Εἰς Γενούην τὴν 10, 20, 30	Ἐκ Μελίτης (α) 2, 12, 22	Εἰς Μεσσήνην τὴν 3, 13, 23
Γενούης · 10, 20, 30	Λιβόρνου. · . 1, 21, 31	Μεσσήνης · 3, 13, 23	Νεάπολιν · 4, 14, 24
Λιβόρνου . · 1, 11, 21	Σιβιτταβέκιαν 2, 12, 22	Νεαπόλεως . 4, 14, 24	Σιβιτταβέκιας 5, 15, 25
Σιβιτταβέκιας 2, 12, 22	Νεάπολιν. · 3, 13, 23	Σιβιτταβέκιας 5, 15, 25	Λιβόρνου . · 6, 16, 26
Νεαπόλεως . 3, 13, 23	Μεσσήνην · 4, 14, 24	Λιβόρνου . . 6, 16, 26	Γενούην . · . 7, 17, 27
Μεσσήνης · . 4, 14, 24	Μελίτην . (α) 5, 15, 25	Γενούης . · 7, 17, 27	Μασσαλίαν. . 8, 18, 28

(α) Συνάντησις εἰς Μελίτην μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἀνατολικῆς πορείας τὴν 5, 15, 25 καὶ μὲ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς πορείας τῆς Αἰγύπτου τὴν 7 καὶ 26.

(α) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἀνατολικῆς πορείας φθάνοντες εἰς Μελίτην τὴν 1, 11, 21 ἑκάστου μηνός.

2. Ἀνατολικὴ πορεία ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Μασσαλίας . 1, 11, 21	Εἰς Μελίτην (α) 5, 15, 25	Ἐκ Κωνσταντιν. 5, 15, 25	Εἰς Καλίπολιν . 6, 16, 26
Μελίτης . . 5, 15, 25	Σύρον · (β) 8, 18, 28	Καλιπόλεως 6, 16, 26	Δαρδανέλια . 6, 16, 26
Σύρου · · 9, 19, 29	Σμύρνην (γ) 10, 20, 30	Δαρδανελίων 6, 16, 26	Μιτυλήνην · 6, 16, 26
Σμύρνης . · . 10, 20, 30	Μιτυλήνην . 11, 21, 1	Μιτυλήνης. . 6, 16, 26	Σμύρνην (α) 7, 17, 27
Μιτυλήνης · 11, 21, 1	Δαρδανέλια . 11, 21, 1	Σμύρνης · . 7, 17, 27	Σύρον · (β) 8, 18, 28
Δαρδανελίων 11, 21, 1	Καλίπολιν . 11, 21, 1	Σύρου · . · 8, 18, 28	Μελίτην (γ) 11, 21, 1
Καλιπόλεως 11, 21, 1	Κωνσταντινούπολ. 12, 22, 2	Μελίτης . · 12, 22, 2	Μασσαλίαν .. 15, 25, 5

(α) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοκινήτου τῆς πορείας τῆς Ἰταλίας φθάνοντος εἰς Μελίτην τὴν 5, 15, 25 ἑκάστου μηνός.

(β) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοκινήτου τῆς ἑταιρίας τὴν 8, 18, 28 ἑκάστου μηνὸς διὰ Πειραιᾶ (Ἀθήνας), τὴν 8 διὰ Θεσσαλονίκην, τὴν 18 διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας, τὴν 28 διὰ Χαλκίδα.

(γ) Συνάντησις εἰς Σμύρνην ἀνὰ πᾶσαν εἰκοσαήμερον, ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου μετὰ τοῦ ἀτμοκινήτου τῆς πορείας τῆς Συρίας.

(α) Συνάντησις εἰς Σμύρνην ἀνὰ πᾶσαν εἰκοσαήμερον μετὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς πορείας τῆς Συρίας.

(β) Συνάντησις εἰς Σύρον μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρίας τὴν 8, 18, 28 διὰ Πειραιᾶ, (Ἀθήνας), τὴν 8 διὰ Θεσσαλονίκην, τὴν 18 διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας, τὴν 28 διὰ Χαλκίδα.

(γ) Συνάντησις εἰς Μελίτην μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Ἰταλίας ἀναχωροῦντος τὴν 2, 12 καὶ 22.

3. Πορεία τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Ἀλιξάνδρειαν

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Μασσαλίας τὴν . 4, 24	Εἰς Μελίτην (α) · · 7, 26	Ἐξ Ἀλεξανδρείας (α) 7, 28	Εἰς Μελίτην (β) · · 12, 23
Μελίτης · · · · 7, 26	Ἀλεξάνδρειαν (β) 12, 1	Ἐκ Μελίτης · · · 12, 23	Μασσαλίαν · . 15, 26

(α) Συνάντησις εἰς Μελίτην μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Ἰταλίας τὴν 5 καὶ 25.

(β) Συνάντησις εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Συρίας, ὅταν τοῦτο φθάνῃ ἐκεῖ τὴν 2 ἢ τὴν 12 τοῦ μηνός.

(α) Συναντήσεις καὶ αἱ πραγματεῖαι αἱ προσδωρισμέναι διὰ τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας, πρὶν γίνωσι δεκταὶ εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς πορείας τῆς Ἰταλίας, τὰ ἀναχωροῦντα ἐκ Μελίτης τὴν 2, 12, 22 πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀπομπρατωμένην τὴν κάθαρσίν των.

4. Πορεῖαι τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Σύρου (α) τὴν 8, 18, 28	Εἰς Πειραιᾶ τὴν 9, 19, 29	Ἐκ Πειραιῶς (α) 7, 17, 27	Εἰς Σύρον τὴν · 8, 18, 28
Πειραιῶς · 4,	Χαλκίδα · · 2,	Χαλκίδος 3,	Πειραιᾶ · · 3,
Πειραιῶς · · 11,	Θεσσαλονίκην 13,	Θεσσαλονίκης 13,	Πειραιᾶ · · 15,
Πειραιῶς · · 21,	Ναύπλιον 22,	Καλαμῶν · 23,	Ναύπλιον . · 24,
Ναυπλίου · 22,	Καλάμας · 23,	Ναυπλίου . · 24,	Πειραιᾶ . · 25,

(α) Συνάντησις εἰς Σύρον διὰ Πειραιᾶ (Ἀθήνας) τὴν 8, 18, 28 ἑκάστου μηνὸς, διὰ Θεσσαλονίκην τὴν 8 ἑκάστου μηνός, διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας τὴν 18, διὰ Χαλκίδα τὴν 28.

(α) Συνάντησις εἰς Σύρον διὰ Πειραιᾶ (Ἀθήνας) τὴν 8, 18, 28 ἑκάστου μηνὸς, διὰ Θεσσαλονίκην τὴν 8 ἑκάστου μηνός, διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας τὴν 18, διὰ Χαλκίδα τὴν 28.

Απόσπασμα από το ΦΕΚ 19/21.7.1853

Την 6.1.1854 δημοσιεύτηκε το Β. Δ. της 2.5.1837 (ΦΕΚ 2/16.1.1854) βάση του οποίου ο Άγιος Σώστης Μεσολογγίου ορίσθηκε ως «Λιμήν Εξόδου». Το ταχυδρομείο του Μεσολογγίου, εξ αιτίας της μετά της Αυστρίας συνθήκης μετεβλήθη σε ανταλλακτήριο γραφείο επιτραπέντος σε αυτό να εξαποστέλλει την δια των αυστριακών ατμοπλοίων γενομένη ανταλλαγή. Είναι η πρώτη φορά όπου ο Λεονάρδος κάνει χρήση της λέξης «ανταλλακτήριο» στη σελίδα 42.
Το αντικείμενο της συμβάσεως της εταιρίας εθνικών διαπορθμεύσεων περιγράφεται στα άρθρα 1 και 2 της συμβάσεως.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἑταιρία τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων (societé des services Maritimes des Messageries Nationales) ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ (ἐξαιρουμένης ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης) ἁ. Μίαν συγκοινωνίαν κατὰ δεκαήμερον μεταξὺ Σύρου, Μελίτης, Μεσσήνης, Νεαπόλεως, Σιβιτα-Βέκιας, Λιβόρνου, Γενούης καὶ Μασσαλίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρουΣύρου, Σμύρνης, Δαρδανελίων, Καλλιπόλεως καὶ Κωνσαντινουπόλεως, καὶ διὰ πλαγίας πορείας ἐπίσης κατὰ δεκαήμερον μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς. Β'. Δύω συγκοινωνίας κατὰ μῆνα μετὰ τῆς Ἀλεξανδρείας (Αἰγύπτου.) γ'. Μίαν συγκοινωνίαν κατὰ εἰκοσαήμερον διὰ Σύρου καὶ Σμύρνης μὲ τὴν Ῥόδον, Μερσίνην, Ἀλεξανδρέταν, Λαοδίκειαν (Lattagie), Τρίπολιν, Βηρυττὸν, Ἰόππην καὶ Ἀλεξάνδρειαν, συμφώνως μὲ τὸ προσηρτημένον δρομολόγιον, ὑποχρεωτικὸν ὂν διά τε τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας καὶ τὴν ἑταιρίαν τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων.

Ἄρθρ. 2. Τὸ σταθμεῦον εἰς Πειραιᾶ ἀτμόπλοιον θέλει ἐξακολουθῆ ἐπίσης νὰ ταξειδεύῃ τακτικῶς.

ἁ. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς μεταξὺ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς), Ὕδρας, Σπετσῶν, Ναυπλίας, Γυθείου καὶ Καλαμῶν.

Β'. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Χαλκίδος.

γ'. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐκτὸς πάλιν ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης καὶ ἂν δὲν ἤθελε κωλύεσθαι ἀπὸ τυχαίαν βραδύτητα τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ ἀπὸ ἀναποφεύκτους ἐπισκευάς.

Ταχυδρομικὸν πλοῖον τῆς Ἑταιρείας τῶν Θαλασσίων Διαπορθμεύσεων τοῦ 1851
A «paquebot-poste» of the «Messageries Nationales» in 1851
Από την Φιλοτέλεια τ. 390/38

Εις το ΦΕΚ 3/19.1.1854 δημοσιεύτηκε το Β.Δ. της 5.1.1854 διά του οποίου η εταιρεία άλλαξε όνομα και αντί «Εθνικών διαπορθμεύσεων» λέγεται εφ΄ εξής «Αυτοκρατορικών διαπορθμεύσεων».

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου τῆς Ἑταιρίας τῶν Διεκπορθμευσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε ΩΙ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν Ἡμῖν αἴτησιν τοῦ ἐν Πειραιεῖ πράκτορος τῆς ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν Διεκπορθμεύσεων, εἰδοποιοῦντος, ὅτι δυνάμει Διατάγματος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, ἐπετράπη εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν τίτλον αὐτῆς « Ἐθνικῶν Διεκπορθμεύσεων » διὰ τῶν « Αὐτοκρατορικῶν Διεκπορθμεύσεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἀναγνωρίζεται καὶ παρ' Ἡμῶν ἡ ἀντικατάστασις τῆς λήξεως, « Ἐθνικῶν » διὰ τῆς « Αὐτοκρατορικῶν » καὶ διατάττομεν ἵνα τοῦ λοιποῦ ἡ μέχρι τοῦδε ὀνομαζομένη « Ἑταιρία τῶν Ἐθνικῶν Διεκπορθμεύσεων » ὀνομάζεται « Ἑταιρία τῶν Αὐτοκρατορικῶν Διεκπορθμεύσεων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

*Επιστολή από την Σμύρνη την **9.11**.(18)**39** προς την Μασσαλία μέσω Μάλτας*
*Με γαλλικό πλοίο. Επί του φακέλου κόκκινη «**PAQHEBOT de la MEDITTERRANÉE**»*
*και χειρόγραφη ένδειξη «**Par Piroscapho francais de la Méditerranée q D ar**» ή*
«Par Piroscapho français de la Méditerranée que dieu conserve»
Δύο σχισμές ως ένδειξη απολυμάνσεως στη Μάλτα
*και σφραγίδα «**PRIRIFIÉ ALI LAZARET MALTE**»*
*τέλος σφραγίδα αφίξεως **MARSEILLE (2) 22 NOV. 1839***
Συλλογή Γ. Σπάρη

Το 1854 λόγω του Κριμαϊκού πολέμου όλα τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία ευρίσκοντο επί τουρκικών εδαφών διέκοψαν, προσωρινά, την λειτουργία τους. Μετά το τέλος του πολέμου εξ αιτίας της συνθήκης του Κάλιντζα από τον Δεκέμβριο του 1855 επανήρχησαν, σταδιακά, όλα την λειτουργία τους.

Υπό το καθεστώς του Νόμου Σ΄Δ΄ της 27.5.1855 της λεγομένης συνθήκης του Κάλιντζα ή «Συνθήκη εμπορίου και ναυτιλίας του Κάλιντζα» (ΦΕΚ 34/4.8.1855), η Ελλάδα λόγω της συνθήκης μπορούσε πλέον ελευθέρα (με έγκριση βέβαια της Τουρκίας) να ιδρύει ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της.

ΝΟΜΟΣ Σ΄Δ΄.

Περὶ συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὑπογραφείσης ἐν Κανλιτζιᾷ τὴν 27 Μαΐου 1855 (24 τῆς Σελήνης τοῦ Ῥαμαζανίου 1271), καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Κανλιτζιᾷ τὴν 9 Ἰουλίου 1855, (6 Ζιλκαδὲ 1271).

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον Μοναδικὸν.

Ἡ κατὰ τὴν 27 Μαΐου 1855, ἤτοι, 24 τῆς Σελήνης τοῦ Ῥαμαζανίου 1271, συνεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Κανλιτζιᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, συνισταμένη εἰς εἴκοσιν ὀκτὼ ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκδοθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Θ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει, ὅτι, συναφθείσης τὴν 27 Μαΐου 1855 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται·

Ἐπειδὴ ἡ συνομολόγησις συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐκρίθη ἐκατέρωθεν ἐπίσης ἀναγκαία, καθὸ μέλλουσα νὰ συντείνῃ εἰς τὴν ἐμπέδωσιν

La conclusion d'un Traité de commerce et de navigation entre le Royaume de Grèce et l'Empire Ottoman ayant été jugée de part et d'autre également nécessaire, comme devant servir à conso-

Ακολουθεί το κείμενο της συμβάσεως η οποία τελειώνει ως εξής:

Ἐγένετο ἐν Κανλιτζιᾷ, τὴν 27 εἰκοστὴν ἑβδόμην Μαΐου, χίλια ὀκτακόσια πεντήκοντα πέντε, (εἰκοστὴν τετάρτην τῆς Σελήνης τοῦ Ῥαμαζανίου, χίλια διακόσια ἑβδομήκοντα ἕν).

Fait à Canlidgia, le vingt-sept Mai dix huit cent cinquante-cinq, (vingt-quatre de la lune de Ramazan mille-deux cent soixante-onze).

Ὑπογρ. Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ. (Τ. Σ)
Ὑπογ ΦΟΥΑΔ. (Τ. Σ.)
Signé: A. G. COUNDOURIOTIS. (L. S.)
Signé: FUAD. (L. S.)

Ἐγκρένομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν, ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν, ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγῖδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Ο Νόμος Σ΄Δ΄ και αποσπάσματα από την συνθήκη του Κάλιντζα ή «Συνθήκη εμπορίου και ναυτιλίας του Κάλιντζα» από το ΦΕΚ 34/4.8.1855

Μέχρι το 1855 η ταχυδρομική υπηρεσία διεξήγετο με τα ισχύοντα από τον ταχυδρομικό κανονισμό του 1836. Με τον Νόμο ΣΠΘ΄ «Περί γραμματοσήμου» της 17.5.1855 (ΦΕΚ 22/2.6.1855) εφαρμόστηκε νέος κανονισμός ο οποίος ανανέωσε τα ισχύοντα σύμφωνα με τις ανάγκες που είχαν δημιουργηθεί. Ο νόμος ίσχυσε μέχρι την εισαγωγή των γραμματοσήμων οπότε τέθηκε σε ισχύ ο νέος Νόμος ΧΠΓ΄ της 21.5.1860 σε συνδυασμό με το Β. Δ. της 5.9.1861.

Το 1856 διά την Τουρκία υπήρχαν αναχωρήσεις κάθε Τρίτη από τον Πειραιά και κάθε Τετάρτη από την Σύρο.

Η σύμβαση με την εταιρεία Παπαγιάννη και Μουσαμπίνη δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 58/12.10.1856 . Προς τούτο δημοσιεύτηκε ο Νόμος ΤΟΓ¨ της 3.10.1856 «Περί της συνομολογηθείσης μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της εταιρείας του Παπαγιάννη (και Μουσαμπίνη) συμβάσεως ατμοπλοϊκής συγκοινωνίας». Η σύμβαση της μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της εν Λίβερπουλ ατμοπλοϊκής εταιρείας είχε επικυρωθεί με Β.Δ. την 26.9.1856. Είχε δε συναφθεί την 21.6.1856.

Το 1856 η Κυβέρνηση αποφάσισε με δικά της μέσα να καλύψει όλες τις ανάγκες των εσωτερικών γραμμών μέσω ατμοπλοίων. Αγόρασε προς τούτο δύο ατμοκίνητα πλοία το «Βασίλισσα της Ελλάδος» και το «Ύδρα». Υπό την διοίκηση της Διευθύνσεως του Ταχυδρομείου κατόρθωσε εντός τριών εβδομάδων να τα θέση σε λειτουργία συντελεσασα με αυτόν τον τρόπο στην κάλυψη των εσωτερικών ταχυδρομικών αναγκών. Τα πλοία τα παρέδωσε στην Ελληνική Ατμοπλοΐα όταν συστάθηκε το 1857.

Το 1857 συνεστήθη διπλή γραμμή μεταξύ Ελλάδας και Ρεθύμνης και Χανίων Κρήτης ανά δεκαπενθήμερο.

Το 1857 σύμφωνα με το Β.Δ. της 22.7.1857 (σελίς 100 του παρόντος) ήδη λειτουργούν τα διανεμητήρια της Λαρίσης, Άρτας (1852) και Πρεβέζης (1852).

Στο ΦΕΚ 24/3.8.1857 δημοσιεύτηκε το Β.Δ. της 28.6.1857 «Περί εγκρίσεως της συνταχθείσης μεταξύ της Κυβερνήσεως και της Διευθύνσεως της Ελληνικής Ατμοπλοΐας Συμβάσεως» το οποίο εγκρίνει την από 29.6.1857 υπογραφείσα σύμβαση. . Στο ίδιο ΦΕΚ δημοσιεύτηκε και το Β.Δ. της 29.6.1857 το οποίο αναφέρει την Σύμβαση και τον προσωρινό Κανονισμό της εταιρείας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί εγκρίσεως της συνταχθείσης μεταξύ της Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας Συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Σ Α Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΑΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ΣΠΑ'. νόμον περὶ συστάσεως συγκοινωνίας δι' ἀτμοπλοίων μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ διαπραγματευθῶσι καὶ ποσαδιορισθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἄρθρ. 4 αὐτοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μνησθέντος ἄρθρου συνταχθεῖσαν περὶ αὐτῶν Σύμβασιν καὶ ὑπογραφεῖσαν ὑπὸ τῶν Κ.Κ. Σπ. Ἀντωνιάδου, γενικοῦ γραμματέως παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείῳ, Ἠλ. Δωΐλα, ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὑγειονομείων καὶ εἰσηγητοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ, καὶ Θ. Λεωνάρδου, ὑποδιευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, ἐκπληροῦντος χρέη διευθυντοῦ, διορισθέντων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ πληρεξουσίων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν Κ.Κ. Πέτρου Ράλλη, Ἠλ. Κεχαγιὰ καὶ Γ. Τομπάζη μελῶν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, λαβόντων πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητα παρὰ τῆς Διευθύνσεως ταύτης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνεται ἡ μνησθεῖσα ἀνωτέρω Σύμβασις μετὰ τῶν προσημειωμένων εἰς αὐτὴν δύω δρομολογίων ἐφ' ᾧ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἑταιρίας καὶ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ δημοσιεύσῃ αὐτὴν ὅπως ἔχῃ, δίδων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον εἰς τὴν μνησθεῖσαν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθήνησι τὴν 28 Ἰουνίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ.

ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Μεταξὺ Σύρου, Πειραιῶς καὶ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου.

Ἀπόπλους	Διάρκεια τοῦ διάπλου: Εἰς μίλια	Εἰς ὥρας	Κατάπλους	Διαμονὴ εἰς ὥρας

Α'. καὶ Β'. Ἀτμόπλοιον. (α)

Α'. Γραμμὴ μεταξὺ Σύρου, Καλαμακίου καὶ Ναυπλίου.

ΑΝΟΔΟΣ

Ἀνὰ πᾶν δεκαπενθήμερον.

Ἀπόπλους				Διάρκεια τοῦ διάπλου: Εἰς μίλια	Εἰς ὥρας	Κατάπλους				Διαμονὴ εἰς ὥρας
Ἀπὸ Σύρον.	Τρίτην	7	μ.μ.	75	11	Εἰς Πειραιᾶ	Τετάρτην	6	π.μ.	24
» Πειραιᾶ	Πέμπτην	6	π.μ.	30	4	(Καλαμάκιον)	Πέμπτην	10	»	4
» Καλαμάκιον	»	2	μ.μ.	30	4	» Πειραιᾶ	»	6	μ.μ.	12
» Πειραιᾶ	Παρασκ.	6	π.μ.	31	4	» Πόρον	Παρασκ.	10	π.μ.	1
» Πόρον	»	11	»	11	1 ½	» Ὕδραν	»		1/2 μ.μ.	1
» Ὕδραν	»	4 1/2	μ.μ.	15	2	» Σπέτσας	»	3	1/2 »	1
» Σπέτσας	»	4 1/2	»	26	4	» Ναύπλιον	»	8	1/2 »	7 1/2

ΕΠΑΝΟΔΟΣ

Ἀπόπλους				Διάρκεια τοῦ διάπλου: Εἰς μίλια	Εἰς ὥρας	Κατάπλους				Διαμονὴ εἰς ὥρας
» Ναύπλιον	Σάββατον	4	π.μ.	24	4	» Σπέτσας	Σάββατον	8	π.μ.	1
» Σπέτσας	»	9	»	15	2	» Ὕδραν	»	11	»	1
» Ὕδραν	»	Μεσημβρία		11	1 ½	» Πόρον	»	1	1/2 μ.μ.	1
» Πόρον	»	2 1/2	μ.μ.	31	4	» Πειραιᾶ	»	6	1/2 »	23 1/2
» Πειραιᾶ	Κυριακὴν	6	»	75	11	» Σύρον	Δευτέραν	5	π.μ.	38

Β'. Γραμμὴ μεταξὺ Σύρου καὶ Λουτρακίου.

ΑΝΟΔΟΣ

Ἀνὰ πᾶν δεκαπενθήμερον.

Ἀπόπλους				Διάρκεια τοῦ διάπλου: Εἰς μίλια	Εἰς ὥρας	Κατάπλους				Διαμονὴ εἰς ὥρας
» Σύρον	Τρίτην	7	μ.μ.	75	11	» Πειραιᾶ	Τετάρτην	6	π.μ.	24
» Πειραιᾶ	Πέμπτην	6	π.μ.	31	4	» Πόρον	Πέμπτην	10	»	1
» Πόρον	»	11	»	11	1 ½	» Ὕδραν	»		1/2 μ.μ.	1
» Ὕδραν	»	4 1/2	μ.μ.	15	2	» Σπέτσας	»	3	1/2 μ.μ.	1
» Σπέτσας	»	4 1/2	»	26	4	» Ναύπλιον	»	8	1/2 »	5 1/2
» Ναύπλιον	Παρασκ.	2	π.μ.	108	14	» Γύθιον	Παρασκ.	4	»	9
» Γύθιον	Σάββατον	1	»	61	8	» Καλάμας	Σάββατον	9	π.μ.	2
» Καλάμας	»	11	»	47	7 ½	» Πύλον	»	6	1/2 μ.μ.	8 1/2
» Πύλον	Κυριακὴν	3	»	92	7	» Κατάκωλον	Κυριακὴν	10	π.μ.	3
» Κατάκωλον	»	1	μ.μ.	24	3 ½	» Ζάκυνθον	»	1	1/2 μ.μ.	13 1/2
» Ζάκυνθον	Δευτέραν	6	π.μ.	18	2 ½	» Κυλλήνην	Δευτέραν	8	1/2 π.μ.	1
» Κυλλήνην	»	9	1/2 »	25	3 ½	» Ἁγ. Σώστην	»	1	μ.μ.	1
» Ἁγ. Σώστην	»	2	μ.μ.	16	2	» Πάτρας	»	4	»	38
» Πάτρας	Τετάρτην	6	π.μ.	10½	1 ½	» Ναύπακτον	Τετάρτην	7	1/2 π.μ.	1
» Ναύπακτον	»	8	1/2 »	14½	2	» Αἴγιον	»	10	1/2 »	1
» Αἴγιον	»	11	1/2 »	23	3	» Ἀμφισσαν	»	2	1/2 μ.μ.	1
» Ἀμφισσαν	»	3	1/2 μ.μ.	39	5 ½	» Λουτράκιον	»	9	»	23

(α) Ἕκαστον ἀτμόπλοιον ἐνεργεῖ ὁλόκληρον τὸν παρόντα διάπλουν, ἀναχωροῦν ἐκ Σύρου τὸ μὲν τὴν Α'. καὶ Β'. Τὸ δὲ τὴν Γ'. καὶ Δ'. ἑβδομάδα.

(β) Συνάντησις εἰς τὸν Ἰσθμὸν διὰ τὸ εἰς Λουτράκιον Πλημμυρίζόμενον καὶ ἀντάλλαγὴ ἐπιβατῶν ἐμπορευμάτων κλπ.

Διὰ τῆς Α' καὶ Β' γραμμῆς ἡ συγκοινωνία μεταξὺ Σύρου, Πειραιῶς, Πόρου, Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ναυπλίου ἔσται ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα

Από το ΦΕΚ 24/3.8.1857

Η σύμβαση με την «Φωκαϊκή» υπεγράφη την 26.4.1858 μεταξύ της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων της Ελλάδος και της εν Μασσαλία Ατμοπλοϊκής εταιρίας υπό την επωνυμίαν «Εταιρία Φωκαϊκή». Επεκυρώθη την 6.6.1858. Με το Νόμο ΥΟ΄ της 10.5.1858 η σύμβαση έλαβε σάρκα και οστά. Δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 21/26.6.1858.
Την 5.7.1858 υπεγράφη σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της Ρωσικής Ατμοπλοϊκής και εμπορικής Εταιρίας την «ΡΩΣΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΑΛΑΣΣΟΠΛΟΪΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ» ή (RUSSKOE OBSHCHESTVO PAROKHODSTVA I TORGOVLI) Χάριν απλοποιήσεως η εταιρεία πήρε το όνομα Ρ.Ο.Π.и.Τ. Επικυρώθηκε την 26.1.1859. Με το Νόμο ΥΛΗ της 24.1.1859 τέθηκε σε ισχύ η σύμβαση η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 3/2.2./1859. Τα σχόλια του Νικολαϊδη ήταν:

Σύμβασις 5-7-1858. Μία δευτέρα σύμβασις τὴν φορὰν ταύτην μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ρωσικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἑταιρείας, ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 5 (17) Ἰουλίου 1858, καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 3 τῆς 2-2-1859 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ρωσικὴ ἑταιρεία ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ τὰς ἑξῆς γραμμάς:

1) Δεκαπενθήμερον μεταξὺ Ὀδησσοῦ-Κωνσταντινουπόλεως-Σύρου.

2) Μηνιαίαν μεταξὺ Ὀδησσοῦ-Κωνσταντινουπόλεως-Πειραιῶς.

καὶ ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ἐπεκτάσεως αὐτῶν μέχρι Μασσαλίας καὶ Τεργέστης.

Διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἠδύνατο ν' ἀποσταλῇ ἀλληλογραφία μεταξὺ Ἑλλάδος, Ρωσίας καὶ Τουρκικῶν λιμένων εἰς ὅσους προσήγγιζον τὰ ἀτμόπλοιά της. Ἡ μεταφορὰ ἐκτὸς τῆς προοριζομένης διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τἀνάπαλιν, διενηργεῖτο δωρεάν. Διὰ τὴν μεταξὺ Σμύρνης καὶ Αἰγύπτου καθωρίσθη κόμιστρον 18 ἀργυρῶν καπικίων διὰ βάρος μέχρι 30 γραμμαρίων.

Ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τῶν γραμμῶν αὐτῆς, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρεται, ἡ ἑταιρεία ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρῃ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ ἀλληλογραφίαν, ἔναντι ὅμως καταβολῆς κομίστρου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραχωρήσῃ δωρεὰν εἰς τὴν ἑταιρίαν γήπεδον 3 στρεμμάτων εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἕτερον εἰς τὴν Σύρον, καὶ νὰ δεχθῇ ἀτέλειαν εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν ὑλικῶν, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ εἰσαγάγῃ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν.

Τέλος, παρείχετο εἰς τὴν ἑταιρείαν τὸ δικαίωμα τῆς ὀργανώσεως πλωτῶν ἐκθέσεων ρωσικῶν προϊόντων εἰς τοὺς διαφόρους ἑλληνικοὺς λιμένας.

Τὰ ταξείδια τῶν ρωσικῶν ἀτμοπλοίων ἤρχισαν ἐκτελούμενα κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1859.

Entire letter from Patras to Taganrog, franked with 10 lep. with yellow cast (Vl. 11) F and 40 lep. (Vl. 19) VF, cancelled with "3.9.63"
Phil 13/1068

Στις 17.7.1861 υπεγράφη αντίστοιχη σύμβασης με την Ιταλική Κυβέρνηση. Η σύμβαση πήρε σάρκα και οστά με τον Νόμο ΧΝΓ΄ 29.7.1861 ο οποίος επικυρώθηκε την 4.8.1861. Η σύμβαση επαναδιατυπώθηκε με νεότερες της 17.7.1864 και της 5.11.1864.

ΝΟΜΟΣ ΧΝΓ'.

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συνομολογηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας συνομολογηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις, ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν 17 (29) Ἰουλίου ε. ε. συγκειμένη ἐξ ἄρθρων 38, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΛΗΣ.

ITALY: 1865 (25 Oct.) Cover from Livorno to Corfu, franked with 20c/50c and with 1862-67 10 Lep, 40 Lep & 80 Lep added on arrival, full range of postmarks, shows disinfection slits, v. fine and scarce double rate cover, cert. Tseriotis
Rate: 130 Lepta, double rate to/from Italy by Greek, Italian or Austrian ship

Από το Έκθεμα Feldman

Από τον Ιανουάριο του 1865 η ελληνική ταχυδρομική νομοθεσία και τα ισχύοντα στην Ελλάδα ταχυδρομικά τέλη εισήχθησαν στην Κέρκυρα και τα άλλα Ιόνια νησιά.
Το 1865 οι γραμμές ήδη έχουν επεκταθεί από την Συρία έως τον Εύξεινο Πόντο. Απόδειξη η από 16.6.1865 ανακοίνωση του Ταχυδρομείου.

'Αριθ. πρωτ. 3833. Περίληψις 'Αριθ. έγκυκλ. 23.
Διεκ. 2103. Περὶ ἐπιδιορθώσεως τῆς ὑπ' ἀρ. 23 ἐγκυκλίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς 'Υποδιευθυντὰς καὶ ἐπιστάτας τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸν διευθυνθέντα ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25 καὶ ἀπὸ 10 τρέχοντος μηνὸς ἐγκυκλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Πίνακα, παρεισέφρυσε λάθος τυπογραφικὸν, καθόσον ἀφορᾷ τὰ τέλη τῶν μεσογείων μερῶν—'Αλεξανδρέττας, Χαλεπίου, 'Αδάνων, Λαοδικείας, Μερσίντ καὶ Τριπόλεως τῆς Συρίας, τῆς περιφερείας τοῦ Πρακτορείου Σμύρνης, ἅτινα ἐσημειώθησαν εἰς λεπτὰ 50, ἀντὶ λ. 80. προσκαλεῖσθε κατὰ συνέπειαν νὰ διορθώσητε τὸ λάθος τοῦτο, μεταποιοῦντες διὰ τῆς χειρὸς τὰ λεπτὰ 50 εἰς λεπτὰ 80. Πρὸς δὲ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρακτορείου Κωνσταντινουπόλεως θέλετε προσθέσει, ἐπίσης διὰ τῆς χειρὸς, τὴν Φιλιππούπολιν μὲ 50 λ. τέλος.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἂν τ' ἀνωτέρω μέρη καί τινα ἄλλα ἐσημειώθησαν εἰς δύω ἐνταυτῷ περιφερείας, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἃς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των τ' ἀνταλλακτήρια ἑλληνικὰ γραφεῖα, αἱ ἀνταποκρίσεις δύνανται νὰ διευθυνθῶσι διὰ τῶν διαφόρων παραλίων μερῶν.

'Εν 'Αθήναις, τὴν 16 'Ιουνίου 1865.

'Ο Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. 'Ρουτόπουλος.

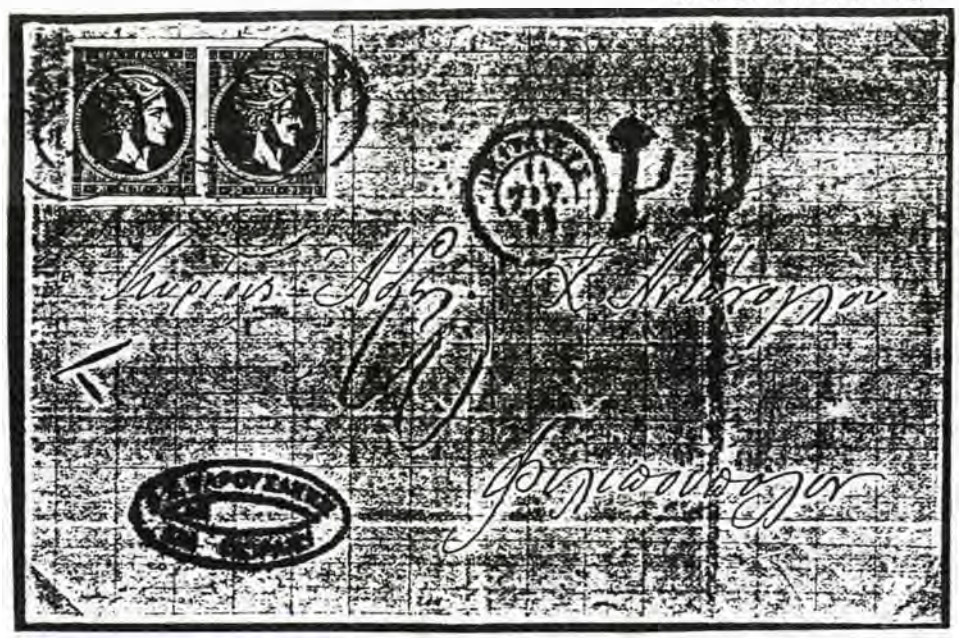

Προπληρωμένος φάκελος $P\ D$ *από τον* ***Πειραιά*** *της* ***14.1.1875*** *προς την* ***Φιλιππούπολη***.
Με αυστριακό πλοίο μέσω Κωνσταντινούπολης
Ταχυδρομικό τέλος σύμφωνα με την άνω εγκύκλιο 50 λ.

Το 1869 στο ΦΕΚ 50/1-12-1869 δημοσιεύτηκε ο από 12.10.1869 Νόμος ΤΚΓ΄ «Περί κυρώσεως της μεταξύ Ελλάδος και της Μεγάλης Βρετανίας ταχυδρομικής Συμβάσεως». Ο Νόμος επικυρώνει την υπογραφείσα ταχυδρομική σύμβασης μεταξύ της Ελλάδος και της Μεγάλης Βρετανίας ταχυδρομικής Συμβάσεως. Η σύμβαση αποτελούμενη από 27 άρθρα είχε συνομολογηθεί στο Λονδίνο την 7.12.1868.
Ο Νικολαϊδης ισχυρίστηκε ότι από τον Ιανουάριο του 1848 η αλληλογραφία διεκινήτο προς τας Ιονίους Νήσους, την Μάλτα αλλά και την Μεγ. Βρετανία με αγγλικά πλοία.
Τα σχόλια του Νικολαϊδη για τα αγγλικά πλοία ήταν:

Ἀγγλικὰ πλοῖα. Ὁ Θ. Λεονάρδος εἰς τὸν ὁδηγόν του πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνταποκρινομένων τοῦ Ἰανουαρίου 1848, ἀναφέρει ὅτι ταχυδρομεῖον ἀπεστέλλετο δὶς τοῦ μηνὸς πρὸς τὰς Ἰονίους Νήσους, τὴν Μάλταν καὶ Ἀγγλίαν, μὲ ἀτμόπλοια τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα ἐξετέλουν τὴν γραμμὴν Κερκύρας-Λονδίνου, καὶ προσήγγιζον εἰς Πάτρας. Σχετικὴν σύμβασιν δὲν ἀνεύρομεν.

Στη συνέχεια ακολούθησαν και άλλες ταχυδρομικές συμβάσεις μέχρι την είσοδο της Ελλάδας στην Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση.
Εκτός από διακρατικές συμβάσεις υπέγραψε συμβάσεις και με εταιρείες ελληνικές και ξένες με σκοπό πάντα την γρήγορη διακίνηση της αλληλογραφίας. Αυτές πέραν της Λόϋδ , της Ροστάν , της Εταιρείας Διαπορθμεύσεων που ήδη έχουν αναφερθεί είναι η Παπαγιάννη-Μουτσαμπίνη (21.6.1856), η Ελληνική Ατμοπλοΐα (28.6.1857), η ρωσική РОПиТ (5.7.1858), η Φωκαϊκή (26.4.1858), η Ατμοπλοΐα Αιγαίου Π. Κουρτζή (22.12.1884), η Ανατολική Ατμοπλοΐα Π. Πανταλέων (22.2.1891), η Πανελλήνιος Ατμοπλοΐα (1.4.1897) κ.α.
Τα σχόλια του Νικολαϊδη για τις άνω εταιρείες ήταν:

Ἑταιρεία Παπαγιάννη καὶ Μουσαμπίνη. Μετὰ τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας ἐδρευούσης ἐν Λίβερπουλ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπέγραψεν ἐν Ἀθήναις σύμβασιν τὴν 21-6-1856, τὴν ὁποίαν καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 58 φύλλον τῆς ἀπὸ 12-10-1856 Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὴν σύμβασιν ταύτην διὰ πρώτην φορὰν τὰ ἀτμόπλοια χαρακτηρίζονται ὡς «ἑλικοφόρα».

Ἡ ἑταιρεία αὕτη ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελῇ συγκοινωνίαν καὶ νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν τὸ ταχυδρομεῖον μεταξύ, Λίβερπουλ, Μάλτας, Σύρου, Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ χωρὶς προκαθωρισμένα τακτικὰ δρομολόγια. Φαίνεται ὅτι τὰ ἀτμόπλοιά της ἐξετέλουν ταξείδια, ὁσάκις εἶχον ἐπιβάτας ἢ ἐμπορεύματα νὰ μεταφέρουν, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὁ ἐν Σύρῳ πράκτωρ τῆς ἑταιρείας ὤφειλε νὰ εἰδοποιῇ τὴν ὑποδιεύθυνσιν τοῦ Ταχυδρομείου τῆς πόλεως ταύτης, περὶ τῆς ὡς ἔγγιστα ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως αὐτῶν.

Ἑταιρία Φωκαϊκή. Τὴν 26 Ἀπριλίου 1858 τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον ὑπέγραψεν ἐν Ἀθήναις σύμβασιν καὶ μὲ τὴν ἑταιρείαν ταύτην, τῆς ὁποίας ἡ ἕδρα εὑρίσκετο ἐν Μασσαλίᾳ. Αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 21 φύλλον τῆς ἀπὸ 26-6-1858 Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ κυριώτεραι ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας συνίσταντο εἰς τὴν διατήρησιν συγκοινωνίας καὶ δωρεὰν μεταφορᾶς ταχυδρομείου μεταξὺ Μασσαλίας, Μεσσήνης, Σύρου, Σμύρνης, Ραιδεστοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς καὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων μὲ ναύλους κατὰ 10% χαμηλοτέρους τῶν ναύλων τῆς ἑταιρείας τῶν Αὐτοκρατορικῶν Διαπορθμεύσεων.

Καθὼς ἀναφέρει ὁ Θ. Λεονάρδος εἰς τὴν ἔκθεσίν του τοῦ 1861 ἡ ἑταιρεία αὕτη δὲν ἀνεπτύχθη καὶ πολλάκις διέκοψε τὰ ταξείδια της,

Με την αναφορά των σημαντικότερων συμβάσεων τις οποίες στην πορεία του χρόνου υπέγραψε η Κυβέρνηση από το 1833 έως το 1861, έτος εισαγωγής του γραμματοσήμου, τελειώνει ο Λεονάρδος την περίφημη έκθεσή του προς την Α. Υ. τον Βασιλέα των Ελλήνων. Όταν δε η περιγραφή του φτάνει στο 1861 έμπλεος υπερηφάνειας και εθνικού οίστρου γράφει στη σελίδα 67:

Τέλος, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετῆ περίοδον τὴν μέχρι τοῦ 1861, ἡ Ἑλλὰς ἴδεν εὐχαρίστως ἑαυτὴν τεθεῖσαν εἰς τακτικὴν συνάφειαν μὲ ὅλα τὰ 5 μέρη τοῦ Κόσμου, τοὺς δὲ κατοίκους της δυναμένους νὰ περιέρχωνται ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην, ἠ ν' ἀλληλογραφῶσι μὲ ὅλα τὰ γνωστὰ μέρη τοῦ Κόσμου, ὅπου ὑπάρχουσιν ἔθνη πολιτισμένα, ἀπαραλλάκτως ὅπως δύναται νὰ περιέλθῃ ἠ ν' ἀλληλογραφήσῃ ὁ τε Ἄγγλος καὶ Γάλλος ἠ ὁ Ἀμερικανός, ὁ Γερμανὸς καὶ ὁ Ἰταλὸς, καὶ ἀπολαμβάνοντας τῶν ἴσων δικαιωμάτων καὶ τῶν αὐτῶν εὐκολιῶν ὅσας καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν κάτοικοι.

Γεώργιος Σκούφος

Και συνεχίζει ο Λεονάρδος στην σελίδα 66 (με σύμφωνη γνώμη και του Σοφ. Νικολαϊδη στη Φιλοτέλεια του 1964/46):

«Κατὰ τὸ 1861 ἡ Ἑλλὰς μετ' ἐθνικῆς ὑπεροηφανείας δύναται νὰ καταδείξῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 11 ταχυδρομικὰ γραφεῖα της, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν Λαρίσῃ, ἐν Ἰωαννίνοις, ἐν Ἄρτῃ καὶ Πρεβέζᾳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν Ἰβραΐλα, καὶ ἐν Γαλαζίῳ, ταῦτα δὲ καλῶς ὠργανισμένα καὶ χαίροντα τῆς γενικῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀνταποκρινομένων»,

Είχε απόλυτα δίκιο. Ήταν πραγματικός άθλος η πορεία του Ελληνικού Ταχυδρομείου με τα πενιχρά μέσα τα οποία διέθετε ο φτωχός τόπος εκείνα τα σκληρά χρόνια!
Η θαυμαστή πορεία, όμως δεν σταματά. Συνεχίζεται. Το Ελληνικό ταχυδρομείο συνεχίζει να υπογράφει συμβάσεις και να μεριμνά για την ασφαλέστερη και ταχύτερη δυνατή μετακίνηση της αλληλογραφίας. Αποτέλεσμα να μπορεί το Ελληνικό Ταχυδρομείο να στέκεται επάξια και ίσος εταίρος με τις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες, χωρίς να έχει να ζηλέψει το παραμικρό.
Στην επετηρίδα του 1875 στα εν λειτουργία ταχυδρομικά γραφεία αναφέρονται και 9 του εξωτερικού.
Το 1881 η διακίνηση της αλληλογραφίας συνεχίζεται με ραγδαία αύξηση.
Το 1881 τα εις το εξωτερικό λειτουργούντα ταχυδρομικά γραφεία ήταν 12 τα: Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων, Λαρίσης, Βόλου, Άρτης, Πρεβέζης, Χανίων, Ηρακλείου, Ρεθύμνης και το της Αλεξανδρείας εν Αιγύπτω.
Είναι η εποχή όπου τα ελληνικά διανεμητήρια και τα ταχυδρομικά γραφεία εντός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας καταργήθηκαν με παρέμβαση της Τουρκικής Κυβέρνησης βάσει της υπ΄ αρίθμ. 3192 από 23.10.1881 ανακοινώσεως του Πρέσβη της Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη προς τα κεντρικά.

Ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον εἰσερχόμενον εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου (Χαλκογραφία τῆς ἐποχῆς)
Mail boat entering the harbour of Syra

Ταχυδρομικό ατμόπλοιο εισερχόμενο στο λιμάνι της Σύρου

Υπήρξαν Διανεμητήρια;

Εις την φιλοτελική αρθρογραφία υπάρχουν εκτεταμένες αναφορές στα «Διανεμητήρια» και εις το κατά πόσον υπήρξαν ή όχι! Έκαστος εκ των αρθρογράφων βασιζόμενος στις γνώσεις του, στη κρίση του, στις πληροφορίες του (σωστές ή όχι) εξέφραζε την γνώμη του θέλοντας να προωθήσει τις φιλοτελικές γνώσεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλοι κινήθηκαν από θετικά κίνητρα χωρίς καμιά υστεροβουλία, πλην, ίσως, εκείνων που ασχολήθηκαν γύρω από το θέμα της σφραγίδας «ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ». Σήμερα με το πέρασμα του χρόνου όπου οι διχογνωμίες καταλάγιασαν πρέπει να αντιμετωπίζεται το θέμα ψύχραιμα βασισμένο επάνω στα υπάρχοντα στοιχεία και στην ορθή κρίση.
Θα γίνει κάποια προσπάθεια να ερευνηθεί το θέμα με βάση τα στοιχεία τα οποία μέχρι σήμερα υπάρχουν.
Από την πρώτη στιγμή όπου η Ελληνική Κυβέρνηση έστειλε στα μεγάλα λιμάνια της Μεσογείου Εμπορικούς Προξένους ή Πράκτορες είχε κατά νου να επιφορτιστούν πλην των άλλων ασχολιών και με την επιμέλεια της ταχυδρομικής υπηρεσίας. Θέλησε να ανοίξει «ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής» σύμφωνα με την τότε ορολογία ή «διανεμητήρια» σύμφωνα με την σημερινή ορολογία.
*Αδιάψευστη απόδειξη επί του προκειμένου είναι το Β.Δ. της 26.8.1833 (ΦΕΚ 30/23.9.1833) «*Περί αποστολής γραμμάτων και φακέλων διά των μεταξύ της καθέδρας του Βασιλείου της Ελλάδος, και του Τεργεστίου, Μασσαλίας κ.τ.λ. ταχυπλόων*» το οποίο εξέδωσε η Ελληνική Κυβέρνησης εν όψει της υπογραφής της σύμβασης με τον τραπεζίτη Φραγκίσκο Φεράλδη. Η σύμβαση προβλέπει, πλην των άλλων τα κάτωθι:*

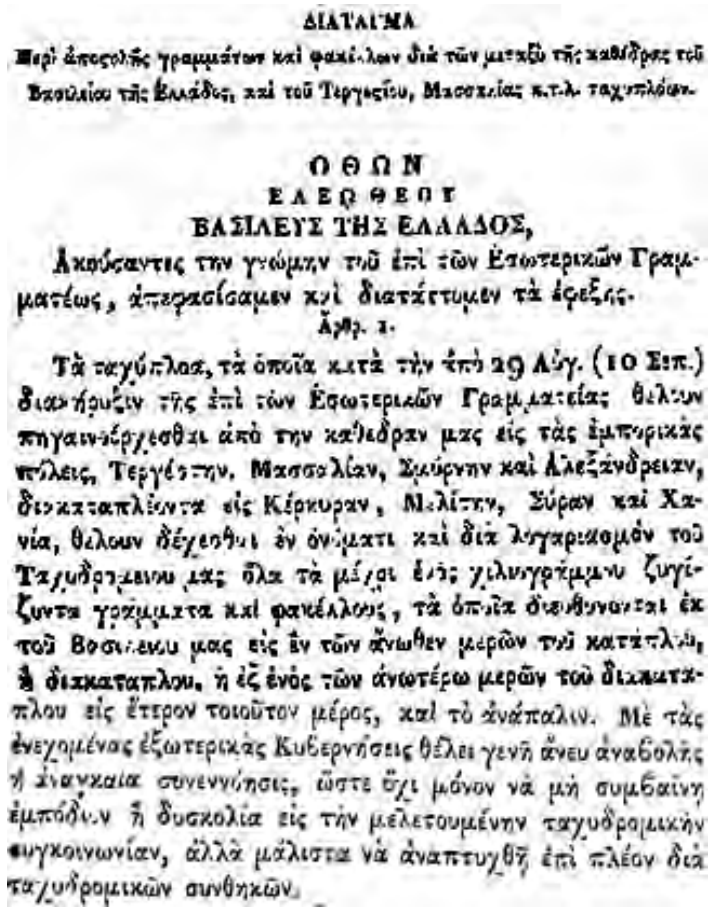

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποστολῆς γραμμάτων καὶ φακέλλων διὰ τῶν μεταξὺ τῆς καθέδρας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ Τεργεστίου, Μασσαλίας κ.τ.λ. ταχυπλόων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ταχύπλοα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐπὶ 29 Λύγ. (10 Σεπ.) διαγήρυξιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας θέλουν πηγαινέρχεσθαι ἀπὸ τὴν καθέδραν μας εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις, Τεργέστην, Μασσαλίαν, Σμύρνην καὶ Ἀλεξάνδρειαν, διακαταπλέοντα εἰς Κέρκυραν, Μελίτην, Σύραν καὶ Χανία, θέλουν δέχεσθαι ἐν ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας ὅλα τὰ μέχρι ἐνὸς γιλιογράμμου ζυγίζοντα γράμματα καὶ φακέλλους, τὰ ὁποῖα δύνανται ἐκ τοῦ Βασιλείου μας εἰς ἓν τῶν ἄνωθεν μερῶν τοῦ κατάπλου, ἢ διακαταπλοῦ, ἢ ἐξ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω μερῶν τοῦ διακαταπλοῦ εἰς ἕτερον τοιοῦτον μέρος, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Μὲ τὰς ἐνεχομένας ἐξωτερικὰς Κυβερνήσεις θέλει γενῆ ἄνευ ἀναβολῆς ἡ ἀναγκαία συνεννόησις, ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ συμβαίνῃ ἐμπόδιον ἢ δυσκολία εἰς τὴν μελετουμένην ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ πλέον διὰ ταχυδρομικῶν συνθηκῶν.

Εις το άρθρο 1 το Διάταγμα προβλέπει ότι τα ταχύπλοα τα οποία διακινούνται στα λιμάνια θα δέχονται για λογαριασμό του Ταχυδρομείου επιστολές και φακέλους. Προβλέπει δε: «… Με τας ενεχομένας εξωτερικάς Κυβερνήσεις θέλει γίνει άνευ αναβολής η αναγκαία συνεννόησις, ώστε όχι μόνον να μην συμβαίνει εμπόδιον ή δυσκολία εις την μελετουμένην ταχυδρομικήν συγκοινωνίαν, αλλά *...»*
Από το άρθρο 8 έως και το 16 του ίδιου διατάγματος επιφορτίζει τους Προξένους των λιμένων κατάπλου των ταχυπλόων με πλήρη δικαιώματα και ευθύνες ενός Διευθυντού ταχυδρομικού γραφείου.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ φάκελλοι, οἱ ὁποῖοι σέλλονται ἐκ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἡμετέραν, ἢ ἐκ τῶν μερῶν τοῦ κατάπλου εἰς τὰ μέρη τοῦ διακατάπλου ἢ τὸ ἀνάπαλιν, παραδίδονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐμπορικοὺς Προξένους μας.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ φάκελλοι, τὰ ὁποῖα σέλλονται ἐκ τῆς ἡμετέρας εἰς ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ἐξ ἑνὸς ξένου μέρους εἰς ἕτερον ξένον, θέλουν ἀτελειοῦσθαι εἰς τὸ μέρος ὅπου παραδίδονται.

Ἐξαιροῦνται

1) Γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενα ἀπὸ ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα μας,

2) Γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενα ἀπὸ τὴν στρατηγίαν τῶν διαμενόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα Β. Βαυαρ. στρατῶν καὶ ἀνήκοντα εἰς στρατιωτικοὺς ἢ εἰς στρατιωτικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 10.

Γράμματα καὶ φάκελ. σελλόμενοι ἔξωθεν εἰς τὸ Βασίλειόν μας γίνονται δεκταὶ καὶ χωρὶς νὰ ἀτελειωθοῦν. Θέλομεν δὲ διατάξει τὰ δέοντα, ὥστε οἱ ἐμπορικοὶ Πρόξενοι μας, λαμβάνοντες τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα, νὰ δέχωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας, καὶ νὰ παραπέμπουν διὰ τῶν ταχυπλόων ὅσα γράμματα καὶ φακέλλους διευθύνονται ἀπὸ μεμακρυσμένα μέρη διὰ τοὺς λιμένας τοῦ κατάπλου ἢ διακατάπλου τῶν ἀνωτέρω ταχυπλόων.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδωνται γράμματα καὶ φάκελλοι ἐγγράφων ἐπὶ συστάσει. Ἂν δὲ τοιοῦτον γράμμα ἢ φάκελλος ἀπολεσθῇ, δίδεται παρὰ τοῦ Ταχυδρομείου μας ἀποζημίωσις Δραχ. 50, παρουσιαζομένου τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς συστάσεως. Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν δίδεται,

α. Ἂν τὸ γραμμα ἢ ὁ φάκελλος ἐχάθη κατὰ τὸν διάπλουν ἀπὸ συμφορὰν συμβᾶσαν εἰς τὸ πλοῖον,

β. Ἂν παρῆλθον ἓξ μῆνες μετὰ τὴν παράδοσιν χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἀποζημίωσις.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ Ταχυδρομεῖα τῆς Καθέδρας καὶ τῆς Σύρας, οἱ ἐμπορικοὶ Πρόξενοι εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 μέρη παραλαμβάνοντες τὰ διάφορα γράμματα καὶ φακέλλους, θέλουν τὰ χωρίζει διὰ τὰ διάφορα μέρη, ὅπου μέλλουν νὰ ἐλλιμενισθοῦν τὰ πλοῖα, καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν τοῦ ταχυπλόου, ὅτε ἐκπλέει.

Εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν θέλει δίδεσθαι ταχυδρομικὸς πίναξ, ὅστις νὰ περιέχῃ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ὁλικὸν βάρος τῶν διὰ ἕκαστον μέρος τοῦ ἐλλιμενισμοῦ παραδοθέντων γραμμάτων καὶ φακέλλων, διῃρημένων εἰς τρεῖς τάξεις,

1) Ἀτελειωθέντα,

2) Παραδοθέντα ἐλεύθερα τέλους,

3) Μὴ ἀτελειωθέντα,

καὶ τὴν σημείωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 παραληφθέντων ταχυδρομικῶν ἐξόδων.

Τὰ ἐπὶ συστάσει παραδοθέντα γράμματα καὶ φάκελλοι, θέλουν φανερόνεσθαι εἰς τὸν πίνακα χωριστὰ τὸ καθεν μὲ σημείωσιν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ βάρους.

Αρθρ. 13.

Ὁ ὑποφορτωτὴς τοῦ ταχυπλόου δίδει εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταχυδρομεῖον ἢ εἰς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς σύμφωνον μὲ τὸν ταχυδρομικὸν πίνακα.

Ὁ αὐτὸς ἔχει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μεταφορᾶς τῶν παραδοθέντων εἰς αὐτὸν γραμμάτων καὶ φακέλλων, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν παραμέλησιν.

Εἰς πᾶν ταχύπλουν θέλει δοθῆ ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον καλῶς προφυλαγμένη τσάντα ἢ ἄλλο δοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ κλείωνται τὰ λαμβανόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι.

Αρθρ. 14.

Ἂν εἰς κάνὲν μέρος τῶν κατὰ τὰ ἄρθ. 7 καὶ 8 διωρισμένων μερῶν τῆς συγκεντρώσεως δὲν ὑπάρχουν γράμματα ἢ φάκελλοι διὰ νὰ σταλοῦν εἰς τὰ μέρη τοῦ καταπλου ἢ διακατάπλου, θέλει δοθῆ εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν ταχυδρομικὸς πίναξ, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ σημειοῦται ἐπισήμως ἡ ἔλλειψις τοιούτων.

Αρθρ. 15

Ὁ ὑποφορτωτὴς παραδίδει τὰ ληφθέντα γράμματα καὶ φακέλλους εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ἢ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς Προξένους τῶν μερῶν τοῦ ἐλλιμενισμοῦ λαμβάνων ἀποδείξιν ἐνυπόγραφον ἐπὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ πίνακος.

Ὅλοι οἱ ταχυδρομικοὶ πίνακες, τοὺς ὁποίους ἔλαβεν εἰς τὸ ταξείδιον, παραδίδονται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς Καθέδρας, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Αρθρ. 16.

Τὰ διὰ δὲ τῶν ταχυπλόων στελλόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι λαμβάνονται εἰς μὲν τὴν Καθέδραν μας καὶ εἰς Σύραν παρὰ τῶν Ταχυδρομείων κατὰ τοὺς γενικὰς περὶ ταχυδρομείων διατάξεις, εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη τοῦ διάπλου καὶ κατάπλου παρὰ τῶν ἐμπορ. προξένων κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας. Γράμματα καὶ φάκελλοι δοθέντες ἐπὶ συστάσει δὲν παραδίδονται εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνονται εἰμὴ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Από την ανάγνωση των παραπάνω άρθρων είναι ξεκάθαρη η πρόθεση της Ελληνικής Κυβέρνησης να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής με ευθύνη των Προξένων σε όλα τα λιμάνια κατάπλου των μισθωμένων ταχυπλόων του Φεράλδη.

Συνεπώς εις το εάν και κατά πόσον υπήρχε πρόθεση, από πλευράς Κυβερνήσεως, να λειτουργήσουν διανεμητήρια στα λιμάνια κατάπλου, η απάντηση είναι ναι ήταν πρόθεση της Κυβερνήσεως.

Εάν και κατά πόσον το πέτυχε αυτό είναι άλλο θέμα το οποίο θα αναλυθεί πιο κάτω.

Πολλοί αρθρογράφοι γράφουν ότι υπήρξαν ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής στους λιμένες κατάπλου των ταχυπλόων του Φεράλδη. Κανείς όμως δεν κομίζει αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη των ταχυδρομικών γραφείων ανταλλαγής. Όλοι είναι αόριστοι και κατά πάσα πιθανότητα ο ένας αντιγράφει τον άλλο.

Στην Φιλοτ. τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, η Κρήτη και η Κωνσταντινούπολης από το 1834 είχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελλήνων Προξένων.

Την ίδια γνώμη εκφράζει ο κατά τα άλλα αξιόπιστος Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτ. 236-237/77.

Ο πλέον αξιόπιστος όλων Λεονάρδος τα αναφέρει ως δεδομένα. στην σελίδα 12:

'Αλλ' ἐκτὸς τούτων ὡρίσθησαν, τὸ 1834, ὡς ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συστηθῆ Προξενείων μας, ἤτοι

τῆς Μασσαλίας	τῆς Κρήτης
» Μεσσήνης	» Σμύρνης
» 'Αλεξανδρείας	» Κωνσταντινουπόλεως.

Στοιχεία αναφέρει και ο Δ. Γιαννούδης στην Φιλοτελική Λέσβο του 1990/105 κ. επ. όπου μεταξύ άλλων δημοσιεύει το ακόλουθο αποδεικτικό στοιχείο-έγγραφο των Γενικών Αρχείων του Κράτους με το οποίο εγκρίνεται η δαπάνη αποστολής «γραμμάτων» του Ελληνικού Προξενείου Σμύρνης.

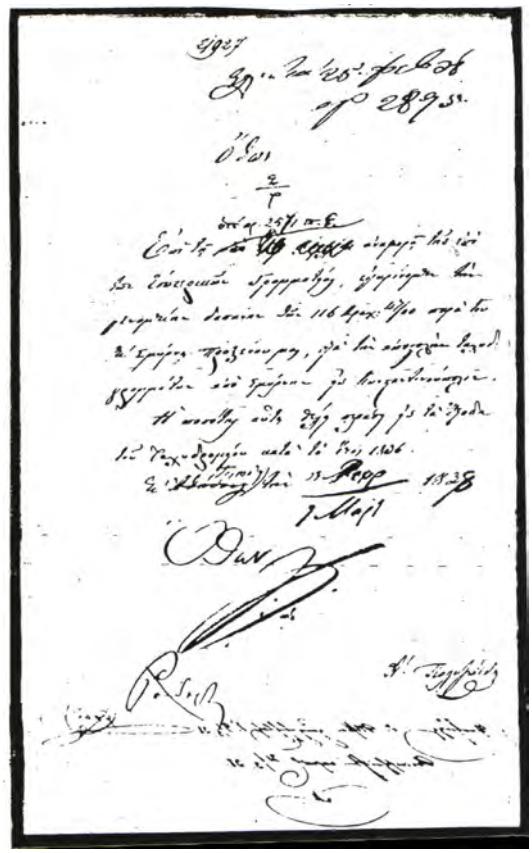

Το έγγραφο καθαρογραμμένο λέει.

Επί τη υπ' αρ. 2571 π.ε. αναφορά της επι των Εσωτερικών Γραμματείας εγκρίνομεν την γενομένην δαπάνην των 116 Δρχ. 47/οο παρά του εν Σμύρνη προξένου μας, δια την αποστολήν ταχυδ. γραμμάτων από Σμύρνην εις Κωνσταντινούπολιν.

Η ποσότης αυτή θέλει περάσει εις τα έξοδα του Ταχυδρομείου κατά το έτος 1836.

Εν Τριπόλει τη 23 Φεβρ./1 Μαρτ. 1838

Όθων

Υπάρχει η πιθανότητα το προηγούμενο αποδεικτικό στοιχείο να μην αφορά «γράμματα» ιδιωτικής αλληλογραφίας αλλά «γράμματα» του προσωπικού των Προξενείων τα οποία, πιθανόν, να υπόκειντο σε ταχυδρομικά τέλη διότι πιθανόν να μην απολάμβαναν το καθεστώς ταχυδρομικής ατέλειας.

Η παρατήρηση γράφεται διότι ο πολύ μετέπειτα ψηφισθείς Νόμος ΣΞΒ΄ της 25.10.1853 «Περί προξενικών Αρχών» ΦΕΚ 46/31.12.1853 στο άρθρο 35 επιτάσσει τα εξής:

Ἄρθρ. 35.

Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ κατηγορίᾳ γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα θέλουν ἔχει εἰς βάρος των ὅλας τὰς ἐκ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας προσγινομένας δαπάνας.

Πρέπει να γίνει αναφορά στο κείμενο του Π. Δρόσου στην Φιλοτέλεια του 1966/180 ο οποίος κάνει μια σχετική περίληψη-αναφορά για τους μέχρι το 1966 υπάρχοντες γνωστούς πλίκους οι οποίοι έχουν διακινηθεί διά των Ελληνικών Προξενείων της Δυτικής Μεσογείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ ΛΙΒΟΡΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΣΙΝΑΝ

Ὁ κ. Π. Δρόσος, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοτελικῆς Ἑταιρείας Ἀμερικῆς (τεῦχος 4 τοῦ 1966) τὰς κάτωθι πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὰ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τὰ λειτουργήσαντα εἰς Μασσαλίαν, Λιβόρνον καὶ Μεσσῖναν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα.

«Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὀλίγα μὲν ἀλλὰ πειστικὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι ἐλειτούργει ὑπηρεσία διεκπεραιώσεως ἀλληλογραφίας εἰς τὸ Βασιλικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος εἰς Μασσαλίαν (Γαλλίαν), Μεσσῖναν (Σικελίαν) καὶ Λιβόρνον (Τοσκάνην).

Δύο φάκελοι ἀπὸ Μασσαλίαν καὶ Λιβόρνον, προσθέτει ὁ κ. Δρόσος, περιῆλθον εἰς χεῖρας μου, γνωρίζω δὲ ἑτέρους 5 φακέλους εὑρισκομένους εἰς συλλογὰς εἰδικευμένων συλλεκτῶν. Ἐκ τῶν φακέλων τούτων τέσσαρες προέρχονται ἐκ Μασσαλίας καὶ ὁ πέμπτος ἐκ Λιβόρνου. Οἱ τρεῖς ἐστάλησαν ἐκ Μασσαλίας εἰς Μάλταν. Ὁ φάκελος Μασσαλίας – Μάλτας φέρει ὄπισθεν σφραγῖδα ἀφίξεως, καὶ ἐπὶ πλέον τὴν σφραγῖδα τοῦ Βασιλικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὸν ἴδιον χρωματισμόν, ὡοειδῆ σφραγῖδα φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τοῦ σπανιωτάτου τούτου φακέλου ὑπάρχουν χειρόγραφοι αἱ λέξεις: «Par le paquebot Grec St. Nicolas» (Διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου Ἅγιος Νικόλαος). Ὁ φάκελος αὐτὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν θαυμασίαν συλλογὴν τοῦ Franz Sec τῆς Βιέννης.

Δύο ἐκ τῶν φακέλων Μασσαλίας – Ναυπλίου, εὑρίσκονται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Λευκοφρύδη τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ ὁ μοναδικὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος, γνωστὸς φάκελος Λιβόρνου–Ναυπλίου. Οἱ λοιποὶ φάκελοι ἀνήκουν εἰς ἑτέραν εἰδικευμένην συλλογὴν ἐν Ἀθήναις. Οἱ πλεῖστοι τῶν φακέλλων Μασσαλίας–Ναυπλίου δὲν φέρουν ταχυδρομικὴν σφραγῖδα ἀφίξεως ὄπισθεν ἀλλὰ μερικὰ φέρουν τὴν ἑλληνικὴν Προξενικὴν σφραγῖδα μὲ ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἄλλα μὲ γαλλικὴν ἐπιγραφήν.

Ὅλοι οἱ φάκελοι αὐτοὶ ἐταχυδρομήθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1834.

Δὲν εἶναι μέχρι τοῦδε γνωστὸς φάκελος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Μεσσῖναν (Messina) τῆς Σικελίας ἀλλὰ οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ὑφίστανται τοιοῦτοι φάκελοι.

Φωτογραφία τῆς προξενικῆς σφραγῖδος τοῦ Λιβόρνου (Livourne, γαλλιστὶ) ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Schweizer Briefmarken Zeitung» τοῦ 1961 (τεῦχος ἀριθ. 11).

Δὲν γνωρίζομεν, καταλήγει ὁ κ. Δρόσος, ἐὰν ἐχορηγήθη ἐπισήμως ἡ λειτουργία ἑλληνικῶν Προξενικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῶν δύο τότε ἀνεξαρτήτων Ἰταλικῶν Βασιλείων Τοσκάνης καὶ τῶν δύο Σικελιῶν. Πάντως, ἐὰν ἐχορηγήθη τοιαύτη ἄδεια, θὰ ἦτο βραχείας διαρκείας διότι αἱ σήμερον γνωσταὶ ἐπιστολαὶ μὲ σφραγῖδας Μασσαλίας καὶ Λιβόρνου εἶνα σπανιώταται καὶ ὅλαι εἶναι ἰδιωτικῆς φύσεως. Οὐδεμία ἐπιστολὴ εἶναι γνωστὴ προερχομένη ἐπισήμως ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχον Ἑλληνικὸν Προξενεῖον.

Η θέση του Π. Δρόσου στο άνω κείμενο είναι ότι υπήρχαν ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής μέχρι το 1834 τουλάχιστον. Τονίζεται ότι οι αναφερθείσες από τον Δρόσο επιστολές, με τις υπηρεσιακές σφραγίδες των Προξενείων, έχουν δοθεί από τους Προξένους στους πλοιάρχους των ταχυπλόων χωρίς την έγκριση των τοπικών αρχών και εν πάση περιπτώσει προτού διευκρινιστεί το αδύνατον της προσπάθειας της Ελληνικής Κυβερνήσεως. Από το κείμενο φαίνεται ότι και ο Δρόσος δεν ήταν βέβαιος για την ύπαρξη τους πολύ προ των ανακοινώσεων του Νικολαΐδη στην Φιλοτέλεια του 1976/59 κ. επ. ο οποίος φώτισε το θέμα και το έλυσε οριστικά.

Ο Νικολαϊδης πίστευε στην ύπαρξη των διανεμητηρίων στους ήδη αναφερθέντες λιμένες όχι έως το 1834 (όπως στο παρόν πιστεύεται) αλλά έως και το 1835. Στο ανάτυπο Νο 14 της ΕΦΕ ο Σ. Νικολαίδης στην σελίδα 3 πολύ προ του 1976 γράφει:

Γραφεῖα ἀνταλλαγῆς. Ἡ συγκέντρωσις τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰς νήσους καὶ κυρίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐγίνετο εἰς ὡρισμένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τὰ ὁποῖα ὠνομάζοντο **«Γραφεῖα Ἀνταλλαγῆς»** ἢ **«Γραφεῖα Ἐξόδου».** Ὡς τοιαῦτα ὡρίσθησαν ἀρχικῶς αἱ **Ἀθῆναι,** τὸ **Ναύπλιον,** αἱ **Πάτραι** καὶ ἡ **Σῦρος,** ἀπὸ τοῦ 1834 τὰ παρὰ τοῖς Προξενείοις λειτουργοῦντα διανεμητήρια τῆς **Μασσαλίας,** τῆς **Μεσσήνης,** τῆς **Ἀλεξανδρείας** τῆς **Κρήτης,** τῆς **Κωνσταντινουπόλεως** καὶ τῆς **Σμύρνης,** ἀπὸ τοῦ 1835 τῆς **Θεσσαλονίκης,** ἀπὸ τοῦ 1836 τῶν **Δαρδανελλίων,** ἀπὸ τῆς 2-5-1837 ὁ **Πειραιεύς,** καὶ ἀπὸ τῆς 6-1-1854 ὁ **Ἅγιος Σώστης** (Μεσσολογγίου).

(Για τον Πειραιά δες Β.Δ. της 2.5.1837 ΦΕΚ 21/11.6.1837)
(Για τον Άγιο Σώστη δες Β.Δ. της 6.1.1854 ΦΕΚ 2/16.1.1854)

Το ότι ο Νικολαϊδης πίστευε στην ύπαρξη διανεμητηρίων περί το 1834 το δηλώνει ξεκάθαρα όταν σε κάποια απάντηση κάποιου κειμένου του Π. Δρόσου στην Φιλοτέλεια του 1983/133 δηλώνει ξεκάθαρα:

Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Δρόσος δέν ἀνέγνωσε μέ προσοχή τά γραφόμενα στήν σελ. 63 τοῦ τεύχους 499, ὅπου γίνεται παραπομπή στήν ἔκθεση τοῦ Θ. Λεονάρδου, ὅτι μέχρι τοῦ 1850 εἶχαν συσταθῆ μόνον τά ταχυδρομικά γραφεῖα Θεσσαλονίκης καί Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Θ. Λεονάρδος δέν ἐννοοῦσε, ὅτι μέχρι τό 1850 δέν εἶχαν συσταθῆ στό ἐξωτερικό παρά τά δύο αὐτά γραφεῖα, ἀλλ' ὅτι αὐτά ἦσαν τά μόνα κανονικά τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁ ἰσχυρισμός τοῦ κ. Δρόσου, ὅτι ὁ Θ. Λεονάρδος «ἀγνοεῖ ὅλα τά ἄλλα» εἶναι τελείως ἀνακριβής. Στήν γνωστή ἔκθεσή του, σελ. 12, ἔγραφεν ἐπί λέξει τά ἑξῆς:

«Ἀλλ' ἐκτός τούτων (τῶν γραφείων ἐσωτερικοῦ) ὡρίσθησαν τό 1834, ὡς ταχυδρομικά γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συσταθῆ Προξενείων μας, ἤτοι Μασσαλίας, Μεσσήνης, Ἀλεξανδρείας, Κρήτης, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως».

Αυτό δηλώνει ο Νοκολαϊδης το 1983 καίτοι το 1876 είχε δημοσιεύσει τα ενημερωτικά κείμενα της αλληλογραφίας των προξένων και των δυσκολιών τις οποίες αντιμετώπιζαν.
Δηλαδή ο Λεονάρδος και κατ επέκταση ο Νικολαϊδης μεν δέχονται ότι υπάρχουν γραφεία ανταλλαγής στο εξωτερικό πλην όμως είναι εξαιρετικά βραχύβια και δεν είναι τακτικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού. Κάνουν δηλαδή διαχωρισμό σε «ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής» και σε «κανονικά (γραφεία) του εξωτερικού».

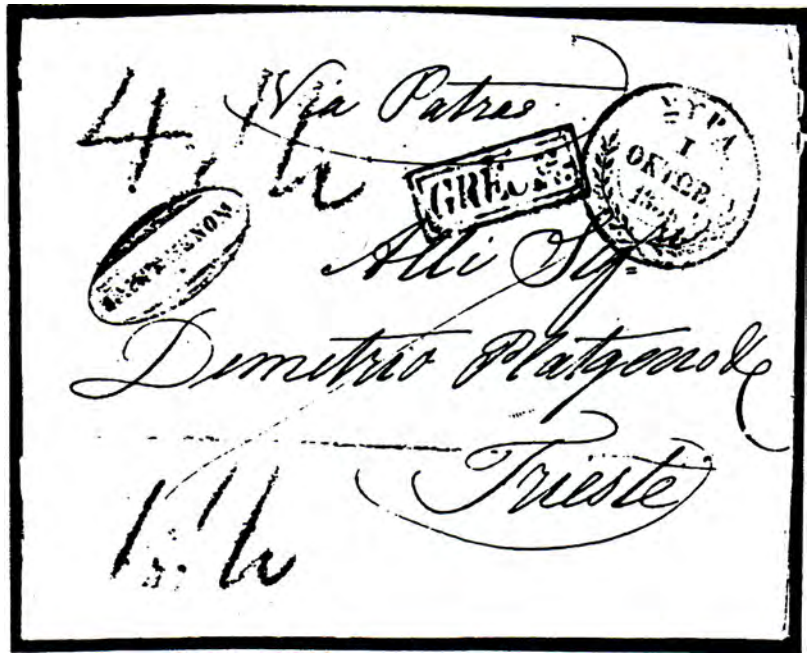

*Πλίκος με σφραγίδα αναχωρήσεως **ΣΥΡΑ** της **1 ΟΚΤΩΒ. 1836 Που** τύπου προς **TRIEST***
Η πληρωμή των ταχ. τελών φαίνεται: 1.- Από την επί του φακέλου υπάρχουσα διαγώνιο γραμμή
*2.- Από την οβάλ **ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ** που πήρε στη Σύρο*
*και 3.- Από την ορθογώνια πράσινη παραλληλόγραμμο **GRÈCE** που πήρε στην Τεργέστη*
Υπάρχουν επίσης χειρόγραφες ενδείξεις των εσωτερικών αυστριακών τελών
*και η χειρόγραφη εντολή του αποστολέα της επιστολής «**Via Patras**»*
*Διακρίνεται η ωοειδής **ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ***
*όπισθεν η διαβατική **ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ 3 ΟΚΤΟΒ. 1836***
Καρυ 5β/62, 7β/31

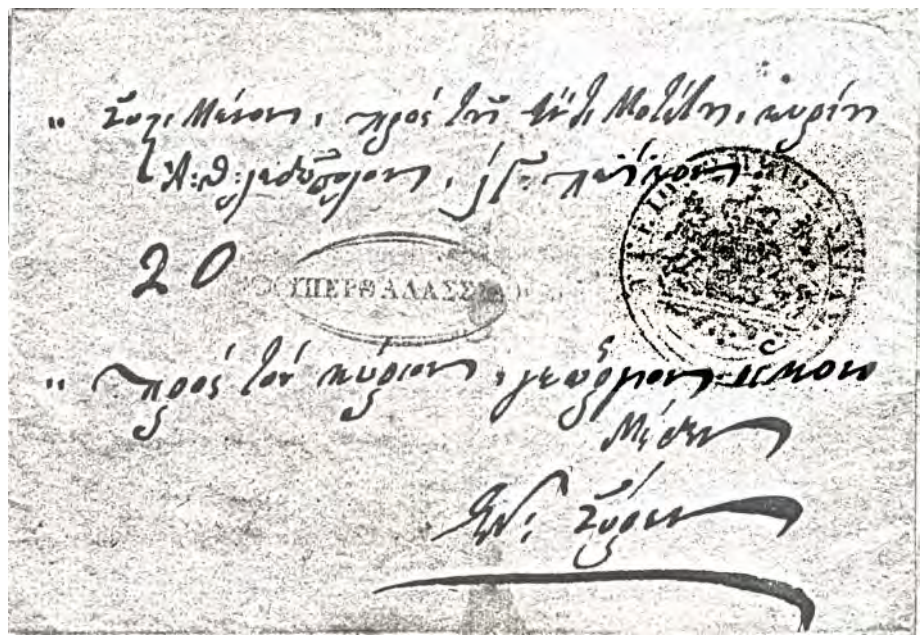

*Πλίκος από **ΒΟΛΟ 9.12.1836** προς **ΣΥΡΟ***
*Με διαβατική σφραγίδα **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 24.12.1836** ΙΙ τύπου*
*Μαύρη οβάλ σφραγίδα **ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ** & ξυραφίσματα*
*Και σφραγίδα **ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΣΥΡΑΣ.** Τέλος **20** (λεπτά)*

Όπως ήδη γράφηκε στη Φιλοτέλεια του 1976 τ. 457/59 και επέκεινα ο Σοφοκλής Νικολαΐδης δημοσίευσε μια σειρά άρθρων τα οποία είχαν σχέση με έγγραφα προερχόμενα από τα προξενικά γραφεία εξωτερικού. Τα έγγραφα προήρχοντο από το Ιστορικό Αρχείο του Υπουργείου Εξωτερικών. Από τα έγγραφα προκύπτουν γλαφυρά οι δυσκολίες τις οποίες αντιμετώπισαν οι τοπικοί Πρόξενοι ως προς την ίδρυση ταχυδρομικών γραφείων ανταλλαγής στην έδρα τους. Εκεί φάνηκε η πραγματική κατάσταση την οποία αντιμετώπισαν οι Πρόξενοι στην προσπάθειά τους να υλοποιήσουν τις προθέσεις και τις επιταγές της Ελληνικής Κυβέρνησης. Οι πλοίαρχοι αλλά και οι Πρόξενοι γρήγορα βρέθηκαν σε αδιέξοδα. Αδιέξοδα τα οποία πήγαζαν από δύο βασικούς λόγους τους οποίους η Κυβέρνηση δεν είχε λάβει υπόψη της ή, το χειρότερο, πιθανότατα να προσπάθησε να τους παρακάμψει αν και τους γνώριζε.

Ο πρώτος λόγος ήταν ότι όταν τα πλοία έφταναν στους τόπους προορισμού τους οι πλοίαρχοι έπρεπε να παραδώσουν τα γράμματα προς καπνισμό, είτε στο τοπικό οργανωμένο ταχυδρομείο, είτε ελλείψει ταχυδρομείου στα κατά τόπους λοιμοκαθαρτήρια. Όταν τα γράμματα ελευθερώνονταν από την διαδικασία του καπνισμού φυσικό ήταν οι υπεύθυνοι των λοιμοκακαθαρτηρίων να τα παραδίδουν εις τους υπεύθυνους των τοπικών ταχυδρομείων, ως όφειλαν και ήταν υποχρεωμένοι από τους τοπικούς νόμους και διαδικασίες και όχι στους καταθέτες πλοιάρχους, πράκτορες ή πρόξενους. Δεν υπήρχε καμία υποχρέωση οι του λοιμοκαθαρτηρίου να παραδίδουν τα καπνισμένα γράμματα στους Έλληνες Πρόξενους. Οι Πρόξενοι τα έπαιρναν, εν συνεχεία, από το τοπικό ταχυδρομείο.

Ο δεύτερος και σοβαρότερος λόγος ήταν ότι η ταχυδρομική υπηρεσία εις τα κράτη της Ευρώπης αποτελούσε κρατικό δικαίωμα και προνόμιο. Τα τοπικά ταχυδρομεία ήταν τα μόνα τα οποία είχαν το δικαίωμα και την υποχρέωση να διαχειρίζονται την διακίνηση των επιστολών. Την κατάσταση αυτή δεν μπόρεσαν να ξεπεράσουν οι Πρόξενοι και συνεπώς η προσπάθεια της Κυβέρνησης έπεσε στο κενό.

Τα όνειρα και οι προθέσεις της Κυβερνήσεως γρήγορα χρειάστηκε να ανασκευαστούν.

Η Κυβέρνηση γρήγορα κατάλαβε ότι δεν ήταν δυνατόν να συστήσει ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής στα πλαίσια των Προξενείων χωρίς την συγκατάθεση των τοπικών αρχών και εν μέρει αναδιπλώθηκε. Αυτό φαίνεται καθαρά από τις δύο νέες συμβάσεις με τον Φεράλδη. Τα άρθρα τα οποία διατύπωναν τις υποχρεώσεις των Προξένων, στην πρώτη σύμβαση με τον Φεράλδη, σε σχέση με την διακίνηση της αλληλογραφίας έχουν αφαιρεθεί τελείως. Αυτό σηματοδοτεί την αναδίπλωση της Ελλάδας επί του θέματος αυτού.

Εν συνόλω θεωρώντας το θέμα πρέπει να γίνει δεκτό ότι πρέπει να υπήρξαν βραχύβια άτυπα διανεμητήρια στο στενό χρονικό διάστημα από το τέλος του 1833, έως το πολύ, τις αρχές του 1835 σε ορισμένα λιμάνια της κεντρικής και δυτικής Μεσογείου.

Χάρτης με τα πρακτορεία του Lloyd το 1860 σε χάρτη του 1843.
Map of Lloyd's agencies of 1860 on a map of 1843.

Τελειώνοντας το θέμα της ύπαρξης ή μη των διανεμητηρίων στους λιμένες της Δυτικής Μεσογείου τονίζεται ότι δεν πρέπει να δίνεται μεγάλη σημασία. Στα λιμάνια της Κεντρικής και Δυτικής Μεσογείου κανένα ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο ανταλλαγής λειτούργησε εν γνώσει των τοπικών αρχών. Επίσης δεν πρέπει να λησμονείται ότι η ιδιωτική αλληλογραφία ήταν μηδενική έως ελαχίστη. Η δε διακίνησης επιστολών δια των διανεμητηρίων ήταν κυρίως υπηρεσιακή.

Όσο για τις κάποιες υπάρχουσες ελάχιστες επιστολές με σφραγίδες των Προξενείων Μασσαλίας, Αλεξανδρείας και Λιβόρνου οι οποίες έχουν διασωθεί, προφανώς διακινηθείσες στο χρονικό μεταίχμιο του εάν και κατά πόσο είναι νομίμως εφικτή ή όχι η λειτουργία τέτοιων ταχυδρομικών γραφείων ανταλλαγής, είναι για να επιβεβαιώσουν την αποτυχία των προθέσεων της Κυβέρνησης και όχι για να οδηγούν σε λανθασμένα συμπεράσματα περί του αντιθέτου.

Επίσης επισημαίνεται ότι η υπηρεσία είχε εντοπίσει την συνήθεια να κρύβουν κάποιοι επιτήδειοι εντός της υπηρεσιακής αλληλογραφίας ιδιωτικές επιστολές και επανειλημμένως με διατάγματα και αυστηρές εγκυκλίους είχε επισημάνει το γεγονός.

Παράδειγμα το δημοσιευμένο στη Φιλοτελική Λέσβο του 1990/107 έγγραφο με αρ. πρωτ. 1234/22.2.1857 «Περί απαγορεύσεως διαβιβάσεως ιδιωτικών επιστολών εντός επισήμων φακέλων».

Αρ. πρωτ. 1234

Περί απαγορεύσεως διαβιβάσεως ιδιωτικών επιστολών εντός επισήμων φακέλλων.

Το επί του Βασιλικού Οίκου και των Εξωτερικών σχέσεων Υπουργείον.

Προς τας Προξενικάς Αρχάς της Αυτού Μεγαλειότητος.

Από του 1836 είναι αυστηρώς δια Β. Διαταγμάτων απηγορευμένη η διαβίβασις ιδιωτικών επιστολών εντός επισήμων φακέλλων εξαίρεσις του μέτρου τούτου επετράπη μόνον ως προς τας επιστολάς όσας πέμπουσιν είτε ο Υπουργός και οι ανώτεροι υπάλληλοι του επί των Εξωτερικών Υπουργείου προς τους πρέσβεις και προξένους είτε ούτοι προς τους πρώτους, επί τη πιθανότητι του ότι τοιαύτη αλληλογραφία προκαλείται κυρίως εκ λόγων υπηρεσίας. Η ανωτέρω απαγόρευσις επανελήφθη πολλάκις έκτοτε και το επί των Εσωτερικών Υπουργείον ως και η Ταχυδρομική Διεύθυνσις εξαιτούνται την ακριβή τήρησιν αυτής.

Δυστυχώς το ανωτέρω μέτρον καίτοι αυστηρώς εφαρμοζόμενον εις όλους του άλλους κλάδους της Δημοσίου Υπηρεσίας, δεν ετηρήθη με την αυτήν αυστηρότητα και εν τω Υπουργείω τούτω· το μεν διότι η Διεύθυνσις των Ταχυδρομείων δεν έχει πάντοτε την ευκολίαν, ούτε δύναται ακινδύνως ν' αποσφραγίζη, κατά το χορηγηθέν αυτή δικαίωμα και να επισκέπτηται τους επισήμους αυτού φακέλλους, το δε διότι το Υπουργείον τούτο ανήχετο συνήθως την εντός επισήμων εγγράφων ιδιωτικών επιστολών, προς ευκολίαν προσώπων εχόντων συγγενείς διατελούντας εις την εξωτερικήν υπηρεσίαν.

Και αν μεν συνεπεία της τοιαύτης ανοχής ήτον η εις την αλλοδαπήν αποστολή τινών μόνον επιστολών, ηθέλομεν παραβλέψει και ημείς αλλά δυστυχώς η ανοχή εις τοιαύτην κατήντησε κατάχρησις, ως πολλάκις φάκελλοι ογκώδεις είτε του Υπουρείου προς ετέραν Ελληνικήν Αρχήν εν τη αλλοδαπή είτε Αρχής τοιαύτης προς το Υπουργείον, ολίγα μόνον επίσημα έγγραφα περιέχουσι, πληρούμενα κατά το λοιπόν από ιδιωτικάς επιστολάς.

Η κατάχρησις αύτη ου μόνον ετριπλασίασεν, από τινος χρόνου την ταχυδρομικήν του Υπουργείου δαπάνην, αλλά και κατέστησε αυτό το Υπουργείον άλλο ταχυδρομικόν κατάστημα, ένθα δίδονται και διανέμονται ιδιωτικαί επιστολαί.

Προς θεραπείαν ατόπου τοσούτω κορυφοθέντος ηναγκάσθημεν να εκδόσομεν την εν αντιγράφω επισηνημμένην διαταγήν προς την διεκπεραίωσιν του Υπουργείου. Κρίνομεν όμως αναγκαίον να προσκαλέσωμεν και υμάς να μας συνδράμητε εις την εξάλειψιν της καταχρήσεως, αρνούμενοι του λοιπού, την εντός των επισήμων φακέλλων σας διαβίβασιν ιδιωτικών επιστολών και συμμορφούμενοι ακριβώς με την έννοιαν της ανωτέρω διαταγής.

Εν Αθήναις τη 22 Φεβρουαρίου 1857

Ο Υπουργός

Α.Ρ. Ραγκαβής

Ταυτόχρονα με αρ. 1236/22.2.1857 κυκλοφόρησε την ίδια μέρα η διαταγή.

Αρ. 1236
Προς τον επί της διεκπεραιώσεως Γραμματέα
Απαγορεύεται υμίν του λοιπού αυστηρώς το να δέχησθε και διαβιβάζητε εις την αλλοδαπήν, εντός επισήμων φακέλλων του Υπουργείου ιδιωτικάς επιστολάς οιωνδήποτε. Του μέτρου τούτου εξαιρούνται μόνον, δύναμει των κατά το 1836 εκδοθέντων επί τούτω Β. Διαταγμάτων αι προς τους πρέσβεις και προξένους ιδιαίτεραι επιστολαί ημών τε και των ανωτέρων υπαλλήλων του Υπουργείου.
Οσάκις παραδίδονται ή πέμπονται ιδιωτικαί επιστολαί εις την διεκπεραίωσιν, αύτη οφείλει να τας διαβιβάζη απλώς εις το Ταχυδρομείον. Τούτ' αυτό θέλει ποιεί, μετά πάροδον ενός μηνός από σήμερον, και ως προς τας ιδιωτικάς επιστολάς όσαι ήθελον ευρεθή εντός επισήμων φακέλλων πεμπομένων προς το Υπουργείον υπό των πρεσβειών ή των προξενείων, εξαιρέσει μόνον των εις ημάς και τους ανωτέρους υπαλλήλους του Υπουργείου επιγραφομένων. Καθιστώντες υμάς υπεύθυνον διά πάσαν ιδιωτικήν επιστολήν, ήτις ήθελεν ευρεθή του λοιπού εντός επισήμων του Υπουργείου φακέλλων απαιτούμεν την ακριβή της παρούσης διαταγής εφαρμογήν και πεποίθαμεν ότι θέλετε φανή προς τούτο άγρυπνος.

Εν Αθήναις τη 22 Φεβρουαρίου 1857
Ο Υπουργός Α.Ρ. Ραγκαβης

Αν και στη Κεντρική και Δυτική Μεσόγειο η Ελλάδα απέτυχε να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής εις τα λιμάνια της Τουρκίας υπολειτούργησαν κάποια γραφεία εν κρυπτώ. Λειτούργησαν κάτω από ιδιότυπες συνθήκες και κάτω από το καθεστώς του Τουρκικού μπαξισιού και της τουρκικής ανοχής, πονηριάς και της αδυναμίας να εμφανίσουν εικόνα ευνομούμενου κράτους.
Έτσι το διανεμητήριο Αλεξανδρείας λειτούργησε χάριν της προσωπικής φιλίας του Αντιβασιλέως της Αιγύπτου Μωχαμέτ Άλη πασά με τον Έλληνα Πρόξενο Μιχαήλ Τοσίτσα.
Τα διανεμητήρια της Κωνσταντινουπόλεως ή της Θεσσαλονίκης λειτούργησαν με την ανοχή των τούρκων και όχι βάση κάποιας επισήμου συμφωνίας. Αδιάσειστη απόδειξη τα Β.Δ. ιδρύσεώς τους τα οποία όταν εκδόθηκαν δεν μπήκαν σε εμφανή θέση στα ΦΕΚ αλλά είτε τα έκρυβαν στις «Αγγελίες περί την υπηρεσίαν» είτε τα διοχέτευαν υπηρεσιακώς διά τα περαιτέρω. Τακτική την οποίαν ακολούθησαν ακόμα και στις προσλήψεις και μεταθέσεις του προσωπικού τους. Ο τρόπος λειτουργίας τους θ΄ αναπτυχθεί λεπτομερέστερα και κατά περίπτωση στο οικείο κεφάλαιο ενός εκάστου εκ των ταχυδρομικών γραφείων.
Για τα διανεμητήρια Σμύρνης, Δαρδανελίων, Ηρακλείου, Μεσσήνης, Λιβόρνου και Μασσαλίας δεν υπάρχουν υπαρκτά στοιχεία τα οποία να θεμελιώνουν την ύπαρξή τους. Μόνο αόριστες αναφορές υπάρχουν.
Το ίδιο ισχύει για το κατά πόσο υπήρξαν ή όχι διανεμητήρια στην Κέρκυρα, στην Μάλτα, στην Αγκώνα, στην Καβάλας, στα Χανιά, την Μυτιλήνη και την Ζάκυνθο.
Ξεκάθαρες αποδείξεις υπάρχουν μόνο για τα διανεμητήρια, Ιωαννίνων, Άρτας και Πρεβέζης. Όσον αφορά τον Βόλο οι σφραγίδες του υποπροξενείου Βόλου οι οποίες υπάρχουν πάνω σε αρκετούς φακέλους οι οποίοι κατ αρχήν κατευθύνονται προς Λάρισα και στη συνέχεια προς τον προς ου είναι αρκετές προκειμένου να πείσουν τον καθένα ότι σαφώς χρησιμοποιήθηκαν ως προσωρινές ταχυδρομικές σφραγίδες από το διανεμητήριο το οποίο λειτουργούσε στα πλαίσια του Προξενείου Βόλου.

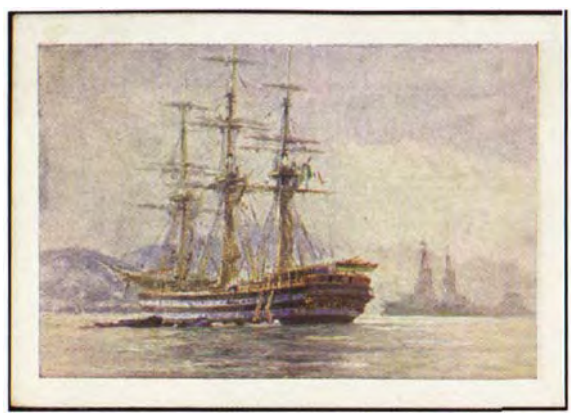

Τρικάταρτο εποχής 1820

Γενικά περί των διανεμητηρίων και των ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού

Συνοψίζοντας όσα μέχρι τώρα έχουν γραφεί, στο παρόν, σχετικώς με τα διανεμητήρια-γραφεία ανταλλαγής η βεβαία εικόνα η οποία προκύπτει είναι ότι:
Όπως πριν αλλά και ευθύς μόλις υπεγράφησαν οι συμφωνίες με τον Φεράλδη η Αντιβασιλεία και κατ΄ επέκταση το Ελληνικό Ταχυδρομείο θέλησε με ανορθόδοξο τρόπο να ανοίξει άτυπα ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής στους λιμένες προσέγγισης των ατμοπλοίων εντός των προξενικών καταστημάτων.
Προς τούτο έστειλε σχετικές οδηγίες στους προξένους των μεσογειακών λιμένων προσέγγισης της κεντρικής και δυτικής Μεσογείου.
Με αυτόν τον τρόπο το Ταχυδρομείο προσπάθησε, έμμεσα, να καταστρατηγήσει την απαγόρευση ίδρυσης ταχυδρομικών γραφείων στο εξωτερικό αναθέτοντας στους Προξένους να αναρτούν γραμματοκιβώτια εντός του Προξενείου και να συμπεριφέρονται ως υπεύθυνοι διευθυντές γραφείων ανταλλαγής όπως συνέβαινε ήδη σε ορισμένους λιμένες της Τουρκίας και της Αλεξανδρείας.
Η προσπάθεια αυτή έπεσε στο κενό διότι προσέκρουσε στην άρνηση των τοπικών ταχυδρομείων τα οποία ήταν εντεταλμένα από τις κεντρικές τους κυβερνήσεις να ασκούν κατ αποκλειστικότητα την ταχυδρομική υπηρεσία στις χώρες τους. Ήταν μοναδικό δικαίωμα και προνόμιο του τοπικού ταχυδρομείου η όλη διακίνηση της αλληλογραφίας.
Στη Φιλοτέλεια του 1976 τ. 457 σελ. 59 κ. επ. ο Σοφοκλής Νικολαϊδης δίνει εκτεταμένη αλληλογραφία και στοιχεία γύρω από την μάταια προσπάθεια ιδρύσεως ταχυδρομικών γραφείων στην Κέρκυρα, στην Αγκώνα, την Μεσσήνη, το Λιβόρνο, την Μάλτα, και Μασσαλία.
Οι αναφορές όλων των διπλωματικών αντιπροσώπων υπήρξαν αρνητικές. Εν τούτοις τα κείμενα των αναφορών είναι ενδεικτικά ως προς την διεκπεραίωση της αλληλογραφίας κατά την περίοδο 1833 – 1834. Δες λεπτομερέστερα στις αντίστοιχες σελίδες ενός εκάστου των λιμένων στα κείμενα του Νικολαϊδη και στο παρόν.
Αφού δεν τελεσφόρησαν οι προσπάθειες των Προξένων επικράτησε η κανονική διαδικασία. Δηλαδή οι επιστολές έφταναν με την κανονική οδό στα τοπικά ταχυδρομεία. Τα τοπικά ταχυδρομεία παρέδιδαν την αλληλογραφία στους έλληνες προξένους οι οποίοι με την σειρά τους τοποθετούσαν τα γράμματα σε εμφανές μέρος, εντός του προξενείου, προκειμένου να τα παραλάβουν οι παραλήπτες τους. Και αντιστρόφως οι πρόξενοι την συγκεντρωμένη αλληλογραφία την παρέδιδαν στα τοπικά ταχυδρομεία προς περαιτέρω διαχείριση.
Όταν πραγματοποιήθηκε η τακτική επικοινωνία με τα ταχύπλοα του Φεράλδη μετά του εξωτερικού παρά τις όποιες απαγορεύσεις, δόθηκε στην Ελληνική Κυβέρνηση η ευκαιρία να αρχίσει την λειτουργία των πρώτων, άτυπων, διανεμητηρίων στους κυριότερους μεσογειακούς λιμένες της κεντρικής και δυτικής Μεσογείου. Διανεμητήρια τα οποία λειτούργησαν εντός των προξενείων και όπου τυχόν δεν υπήρχε προξενείο μέσω κάποιου τοπικού ναυτιλιακού πράκτορα. Αυτό βέβαια κράτησε για βραχύ χρονικό διάστημα. Λειτούργησαν από τα τέλη του 1833 έως τας αρχάς του 1835. Από το 1834 αναφέρει ο Δ. Γιαννούδης στην Φιλοτ. του 1983 τ.. 503 σελ. 235. Το ίδιο και ο Λεονάρδος.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ὡρίσθησαν, τὸ 1834, ὡς ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συστηθῆ Προξενείων μας, ἤτοι

τῆς Μασσαλίας	τῆς Κρήτης
» Μεσσήνης	» Σμύρνης
» Ἀλεξανδρείας	» Κωνσταντινουπόλεως.

Τα αναφέρει και ο Νικολαϊδης στο ανάτυπο Νο 14 της ΕΦΕ στην σελίδα 3. Το επαναλαμβάνει στην Φιλοτέλεια του 1983/133 (και μάλιστα μετά τα κείμενα του 1976). Τα αναφέρει και ο Δρόσος στην Φιλοτέλεια του 1966/2180.
Από το 1836 ήδη υπάρχουν γραφεία ανταλλαγής στην Αλεξάνδρεια, Κωνσταντινούπολη, Θεσσαλονίκη και Σμύρνη.

Για την Αλεξάνδρεια και Θεσσαλονίκη υπήρξαν ταχυδρομικές σφραγίδες. Για την Κωνσταντινούπολη και την Σμύρνη δεν έγινε ποτέ χρήση ταχυδρομικών σφραγίδων οι οποίες, πιθανότατα αν υπήρχαν, θα ήταν τύπου «κουμπί».

Το αναφερόμενο σαν γενικός κανόνας ότι τα διανεμητήρια δεν είχαν σφραγίδες είναι λάθος! Κάποια εξ αυτών είχαν!
Ο Λεονάρδος στη σελίδα 18 αναφέρει ότι το 1836 δόθηκε το δικαίωμα στο Πρόξενο της Ελλάδος στα Δαρδανέλια να διακινεί τα δια την Ελλάδα και τα εξ Ελλάδος προερχόμενα ταχυδρομικά αντικείμενα. Λεπτομέρειες άλλες και στοιχεία δεν υπάρχουν.
Στη σελίδα 25 ο Λεονάρδος αναφέρει ότι στο τέλος του 1838 συνεστήθησαν πέντε νέα ταχ. γρ. μεταξύ των οποίων και το της Θεσσαλονίκης δημιουργώντας την απόλυτη σύγχυση! Είναι η απόδειξη ότι στο μυαλό του κανονικά ταχυδρομικά γραφεία και ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής στο εξωτερικό είναι ένα και το αυτό πράγμα. Αυτό είναι λάθος!. Το ταχυδρομικό γραφείο στη Θεσσαλονίκη δημιουργήθηκε μόνο λίγο προ της 7.8.1840. Αυτό που αναφέρει ήταν διανεμητήριο και τίποτα περισσότερο. Επί πλέον αποδεικτικό στοιχείο είναι ότι όση αλληλογραφία υπάρχει πριν την 7.8.1840 είναι απροπλήρωτη. Όλη η αρχική αλληλογραφία από την Θεσσαλονίκη γίνεται με ταχυδρομική σφραγίδα Θεσσαλονίκης τύπου «κουμπί». Για το ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης περισσότερα στο αντίστοιχο ταχυδρομικό γραφείο.

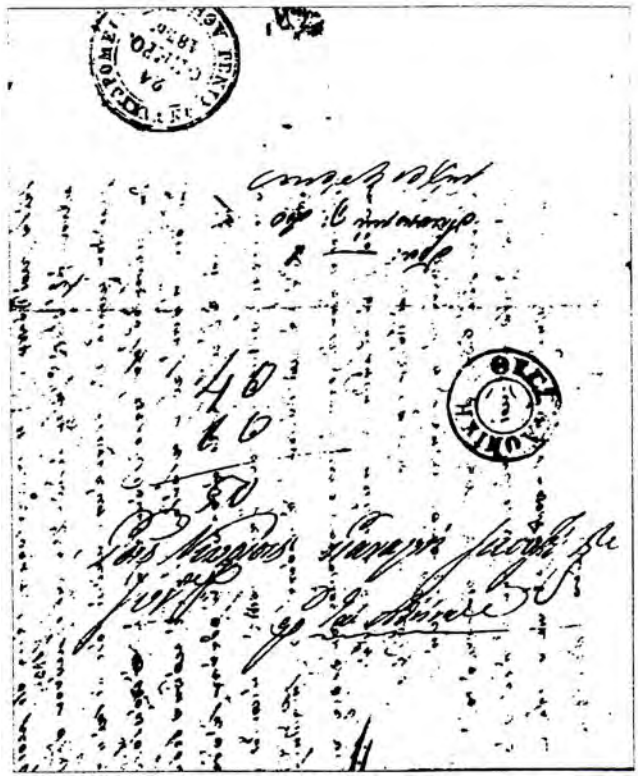

Αναδιπλούμενη απροπλήρωτη επιστολή από Θεσσαλονίκη (16.2.1836) μέσω Φούρκας προς Αθήνα. Έχει σφραγίδα αποστολής ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και άφιξη ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ 24 ΦΕΒΡΟ 1836. Στο εμπρός της μέρος έχει σημειωμένο το τέλος που όφειλε να πληρώσει ο παραλήπτης 40 + 10 = 50 (λεπτά). Στο πίσω μέρος ο ταχυδρομικός υπάλληλος έχει σημειώσει *δικαίωμα λ. 40 μέχρι Φούρκας.*

Ταχ. τέλος 50 λεπτά: 40 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Φούρκα (τουρκο-ελληνικά σύνορα) και 10 λεπτά Φούρκα - Αθήνα για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ.

Φιλοτ. 2002/ 207

Η σπουδαιότερη βελτίωση, για το 1849, είναι η υπογραφή του Β.Δ. της 19.11.1849 δια του οποίου εγκρίθηκε η σύσταση τακτικού ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου στη Κωνσταντινούπολη. Για το εν λόγω Βασιλικό Διάταγμα και την δημοσίευσή του στο ΦΕΚ περισσότερα στο ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως.

*Το άνω Β.Δ. προέκυψε από την πίεση του Νόμου ΡΙΓ΄ της 2.9.1848 «Περί της μεταξύ της Ελλάδος και Ρωσίας συμφωνηθείσης ταχυδρομικής συμβάσεως». Η σύμβαση στο άρθρο 4 προέβλεπε την ύπαρξη στην Κωνσταντινούπολη «*εμπορικόν Γραφείον*» το οποίο θα παραλάμβανε και θα παρέδιδε την αλληλογραφία από και προς την Ελλάδα και την Ρωσία. Θα έπαιζε ρόλο διακομετακομιστικού γραφείου. Το γραφείο το ονόμασαν «εμπορικό γραφείο» αφού δεν μπορούσαν να το πουν «ταχυδρομικό γραφείο». Ο άνω κυρωθείς Νόμος δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 24/8.9.1848 και η σύμβαση στο ΦΕΚ 3/25.1.1849 και στην σελίδα 59 & 60 του παρόντος αντιστοίχως.*

Το 1852 επήλθε και νέα επέκτασης της συγκοινωνίας μεταξύ Ελλάδος και Ιωαννίνων δια μέσου της Άρτας βάση του Β.Δ. της 17.7.1852 ιδρυθέντος εις μεν την Άρτα ταχυδρομικού διανεμητηρίου εις δε τα Ιωάννινα ταχυδρομικού γραφείου. Είναι η πρώτη φορά όπου στη σελίδα 38 ο Λεονάρδος αναφέρει τη λέξη «διανεμητήριο». Η γραμμή αυτή υπήρξε ωφέλιμος διότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος επικοινωνίας με την Ήπειρο πλην μέσω Κερκύρας . Επικοινωνία η οποία ήταν εξαιρετικά βραδεία και δύσκολη.

Το 1853 συνεστήθη κατά τον Λεονάρδο διανεμητήριο και στην Πρέβεζα.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1853, εἰς μὲν τὴν Πρέβεζαν ἐ-
συστήθη Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν διανεμητήριον, ἀνα-
τεθείσης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸ ἐκεῖσε Ἑλληνι-
κὸν ὑποπροξενεῖον

Την 6.1.1854 δημοσιεύτηκε το Β. Δ. της 2.5.1837 (ΦΕΚ 2/16.1.1854) βάση του οποίου ο Άγιος Σώστης Μεσολογγίου ορίσθηκε ως «Λιμήν Εξόδου». Το ταχυδρομείο του Μεσολογγίου, εξ αιτίας της μετά της Αυστρίας συνθήκης μετεβλήθη σε ανταλλακτήριο γραφείο επιτραπέντος σε αυτό να εξαποστέλλει την δια των αυστριακών ατμοπλοίων γενομένη ανταλλαγή. Είναι η πρώτη φορά όπου ο Λεονάρδος κάνει χρήση της λέξης «ανταλλακτήριο» στη σελίδα 42.

Τέλος το 1854 λόγω του Κριμαϊκού πολέμου όλα τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία ευρίσκοντο επί τουρκικών εδαφών διέκοψαν, προσωρινά, την λειτουργία τους.

Μετά το τέλος του πολέμου επανήρχισαν, σταδιακά, όλα την λειτουργία τους (από τον Δεκέμβριο του 1855) υπό το καθεστώς του Νόμου ΣΗΔ΄ της 27.5.1855 της λεγομένης συνθήκης του Κάλιντζα ή «Συνθήκη εμπορίου και ναυτιλίας του Κάλιντζα». Το κείμενο της συνθήκης επικυρώθηκε την 21.7.1855 (ΦΕΚ 34/4.8.1855). Η Ελλάδα με όπλο την συνθήκη μπορούσε πλέον ελεύθερα (με έγκριση βέβαια της Τουρκίας) να ιδρύει ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της.

Με βάση την συνθήκη του Κάλιντζα εκδόθηκε το Β.Δ. της 9.7.1855 όπου εγκρίθηκε η σύσταση ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας. Αυτά ήταν στην Αλεξάνδρεια, την Ιβραϊλα, το Βουκουρέστι, το Γαλάζιο, το Ιάσιο και την Σμύρνη. Αργότερα ιδρύθηκαν στο Σουλινά, τον Βόλο, τα Χανιά, το Ρέθυμνο και το Ηράκλειο.

Το 1857 σύμφωνα με το Β.Δ. της 22.7.1857 (σελίς 100 του παρόντος) ήδη λειτουργούν τα διανεμητήρια της Λαρίσης, Άρτας (1852) και Πρεβέζης (1852). Μετά το 1857 μετατράπηκαν σε κανονικά ταχυδρομικά γραφεία τα μέχρι τότε λειτουργούντα διανεμητήρια-γραφεία ανταλλαγής Άρτας, Λαρίσης και Πρεβέζης.

Η συμβολή του Νικολαϊδη στις γνώσεις μας συνεχίζεται αρθρογραφώντας στην Φιλοτέλεια του 1977 τ. 464/94 κ. επ. Στο άρθρο του αυτό ο ΝικολαΪδης δημοσιεύει τα δύο Βασιλικά Διατάγματα της ιδίας ημερομηνίας 9.7.1857 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικόν» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) Το Διάταγμα τούτο δημοσιεύτηκε στην Φιλοτέλεια στο τ. 230-231/29 αλλά λανθασμένα. Λόγος για τον οποίο επαναλαμβάνεται στο παρόν σωστά. Ο Νικολαϊδης δημοσίευσε στην ίδια Φιλοτέλεια και το «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων ελληνικών Ταχυδρομείων». (Δες επίσης στο ίδιο ΦΕΚ 25/13.8.1857). Τον τίτλο του προηγούμενου Β.Δ. τον δίνει λάθος το ίδιο το Ταχυδρομείο στην εγκύκλιο Νο 21/5138 της 9.8.1857 την οποία έστειλε στους Υποδιευθυντές και Επιστάτες διαφόρων Ταχυδρομικών γραφείων. Ο λανθασμένος τίτλος είναι: «Περί της πληρωμής των Ελληνικών και ξένων ταχυδρομικών τελών, επί της αλληλογραφίας της διευθυνομένης εξ Ελλάδος εις τα προειρημένα Ταχυδρομεία και τ' ανάπαλιν». Το λάθος αναφέρεται προς άρση πιθανών παρεξηγήσεων.

Οι όροι λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων ορίστηκαν με το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν και ξεκαθαρίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ταχυδρομικών γραφείων απολύτως.

Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. και τις ΟΔΗΓΙΕΣ η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την άνω αναφερθείσα εγκύκλιο 21/5138/9.8.1857.

Τα άνω δύο Β. Δ. της 9.7.1857 έγιναν αιτία η Ελληνική ταχυδρομική παρουσία στο εξωτερικό να πάρει την μεγίστη ανάπτυξη καθ όσον δι΄ αυτών κατέστη δυνατόν να ιδρυθούν τα ταχυδρομικά γραφεία στη Σμύρνη, την Αλεξάνδρεια, Βουκουρέστι, Ιβραϊλα, Γαλάζιο με κάποια καθυστέρηση το 1860. Του Ιασίου μηδέποτε τεθέντος σε λειτουργία στην αρχή λόγω αρνήσεως του τότε ηγεμόνα Βογορίδη και στο τέλος όταν διαπιστώθηκε από την υπηρεσία ότι «ήταν περιττό».

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 5138.
Ἀριθ. Πρωτ. 2358.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 21.

Περὶ συστάσεως Ἑλλην. Ταχ. Γραφείων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν ἐπισυνημμένως εἰς τὴν παροῦσαν μας

ά.) Ἀντίτυπον Β. Διατάγματος ἀπὸ 9 Ἰουλίου ε. ε. περὶ συστάσεως Ἑλλ. Ταχυδρ. Γραφείων ἐν Σμύρνῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Γαλαζίῳ, Ἰβραΐλᾳ, Βουκουρεστίῳ, καὶ Ἰασίῳ.

β΄.) Ὅμοιον ἑτέρου Β. Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων Ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς διευθυνομένης ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὰ προειρημένα Ταχυδρομεῖα καὶ τ' ἀνάπαλιν καὶ

γ΄.) Ὅμοιον τῶν Ὁδηγιῶν τῆς Γεν. Διευθύνσεως πρὸς τοὺς ἰδίους Διευθυντάς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀλληλογραφία, ἡ διευθυνομένη διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὰ ἄνω εἰρημένα μέρη καὶ τ' ἀνάπαλιν, θέλει συγκεντροῦσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ Ἑλλ. ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ ὅτι διὰ τῆς συστηθησομένης τακτικῆς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἰβραΐλας καὶ Βουκουρεστίου καὶ μεταξὺ Γαλαζίου καὶ Ἰασίου, ἐπιτρέπεται ν' ἀποστέλλωσιν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Βουκουρέστιον καὶ Ἰάσιον γράμματα, δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ ἔντυπα διαφόρου εἴδους, διὰ Γαλαζίου καὶ Ἰβραΐλας, διὰ προσθέτου ἐφ' ὅλων τούτων ὁμοίας πληρωμῆς τῶν ὑπερορίων τελῶν ἅτινα ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ προειρημένου Β. Διατάγματος καὶ τὰ ἁπολα ἐμφαίνονται εἰς τὸν πίνακα τῆς διατιμήσεως.

Προσκαλεῖσθε νὰ συμμορφωθῆτε, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει, μὲ τὰς διατάξεις τῶν διευθυνομένων διὰ τῆς παρούσης Β. Διαταγμάτων, πρὸς δὲ νὰ κοινοποιήσητε εἰς τὸ κοινὸν τῆς ἕδρας καὶ τῆς περιφερείας σας τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας προνοητικὸν τοῦτο μέτρον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τὴν 9 Αὐγούστου 1857.

Ὁ ἐπὶ τ. χρέη Διευθ.
Ὑποδιευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Ἡ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ταχυδρομικῶν γραφείων

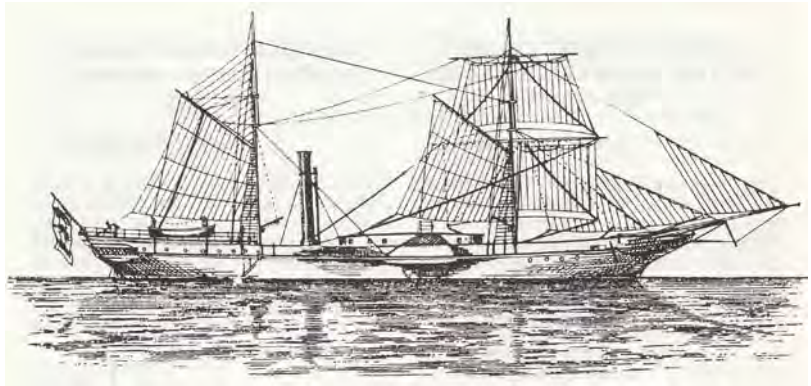

Το τροχήλατο «Λουδοβίκος Αρχιδούκας» της Αυστρίας

Τα κείμενα αναλυτικότερα είναι τα εξής.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς τὸ 'Οθωμανικὸν

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 'Ημετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων.

'Επὶ τῇ προτάσει τῶν 'Ημετέρων ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Αον. Συσταίνονται 'Ελληνικὰ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα εἰς Σμύρνην, 'Αλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, 'Ιάσιον, 'Ιβραΐλαν καὶ Γαλάτζιον.

Βον. Τὰ εἰρημένα ταχυδρομικὰ Γραφεῖα προσκολλῶνται παρὰ τοῖς 'Ημετέροις Προξενείοις.

Γον. Τὰ ταχυδρομικὰ ταῦτα Γραφεῖα διευθύνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Γενικοῦ Προξενείου, ἐν 'Ιασίῳ, παρὰ τοῦ Προξένου, καὶ ἐν 'Ιβραΐλᾳ καὶ Γαλαταίῳ παρὰ τῶν ἁρμοδίων 'Υποπροξένων, οἵτινες δύνανται νὰ ἀναθέσωσι ὑπ' εὐθύνην των τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς τοὺς βοηθούς των, μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων· ἐν Σμύρνῃ δὲ καὶ 'Αλεξανδρείᾳ παρ' εἰδικῶν διευθυντῶν παρ' 'Ημῶν διορισθησομένων.

Δον. Εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Προξενείου Βουκουρεστίου, εἰς τὸν Πρόξενον 'Ιασίου καὶ τοὺς 'Υποπροξένους 'Ιβραΐλας καὶ Γαλατσίου δίδεται μηνιαία χορηγία λόγῳ ἀντιμισθίας καὶ γραφικῶν ἐξόδων δραχμαὶ πεντήκοντα ἀριθ. 50 εἰς ἕκαστον· εἰς δὲ τοὺς διευθυντὰς Σμύρνης καὶ 'Αλεξανδρείας μηνιαῖος μισθὸς δραχμαὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἀριθ. 150 καὶ μηνιαία χορηγία λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων δραχμαὶ πεντήκοντα ἀριθ. 50 καὶ ἕτεραι δραχμαὶ πεντήκοντα ἀριθ. 50 λόγῳ ἐνοικίου εἰς ἕκαστον.

Εον. Εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἓξ ταχυδρομικῶν Γραφείων χορηγοῦνται δραχμαὶ ἑκατὸν ἀριθ. 100 ἐφ' ἅπαξ δι' ἔξοδα πρώτης συστάσεως.

ΣΤον. Τὰ εἰρημένα ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 'Ημετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταχυδρομείων.

Ζον. Πρὸς διατήρησιν ἑβδομαδιαίας τουλάχιστον ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ 'Ιβραΐλας καὶ Βουκουρεστίου, καὶ μεταξὺ 'Ιασίου καὶ Γαλατσίου ἐπιτρέπομεν νὰ μισθωθῶσιν οἱ ἀναγκαῖοι ταχυδρομικοὶ ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτήσῃ.

Εἰς τοὺς 'Ημετέρους ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ τῶν 'Εξωτερικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν Κηφισίᾳ τὴν 9 'Ιουλίου 1857
ΟΘΩΝ

Δ.Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Α.Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Στη Φιλοτέλεια τ. 230-231/29 έχει ήδη δημοσιευτεί το προηγούμενο Β.Δ. πλην όμως είχε γραφεί ατελές και λανθασμένο.

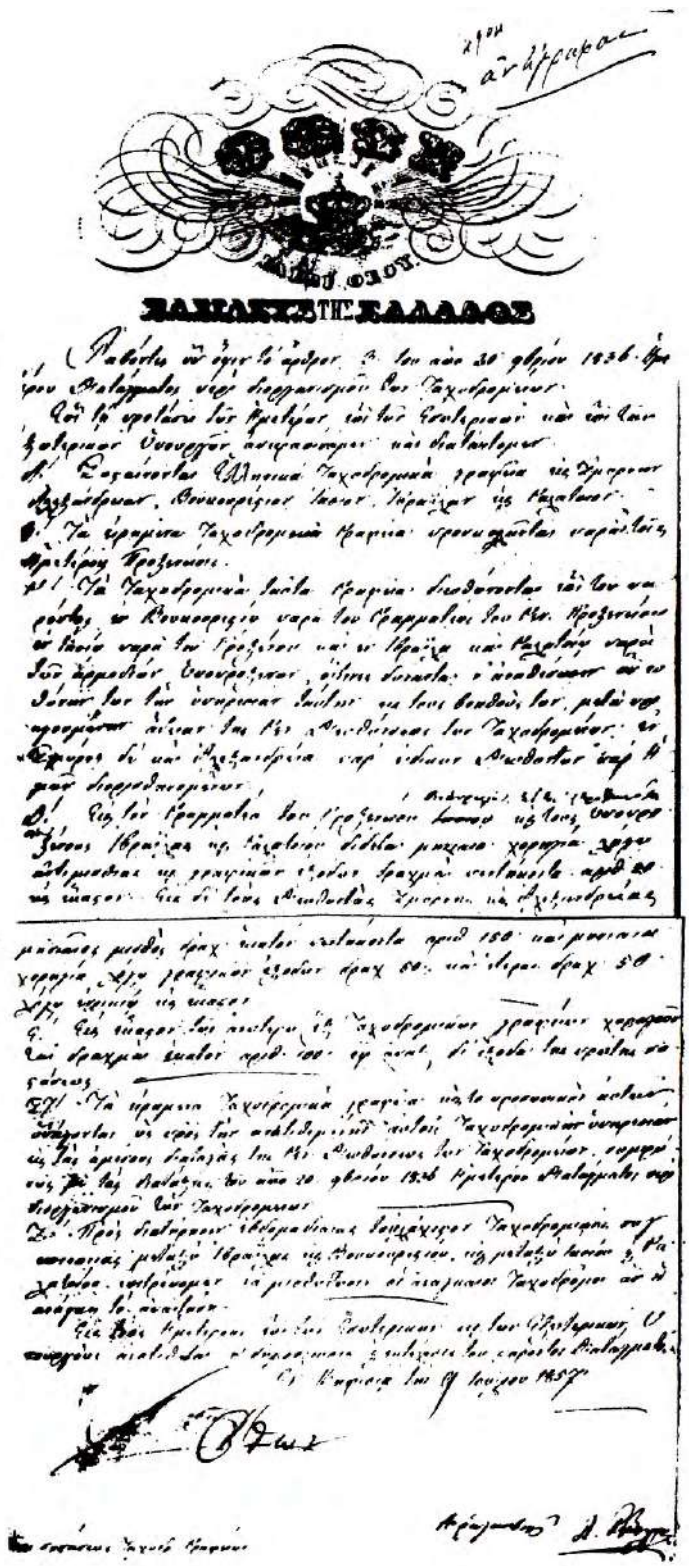

Τὸ ἀντίγραφον τοῦ διατάγματος μὲ ἰδιοχείρους
ὑπογραφὰς τοῦ βασιλέως Ὄθωνος καὶ τῶν
Ὑπουργῶν του

Το Β.Δ. «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων ελληνικών Ταχυδρομείων»

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν, Ἡμέτερον Διάταγμα, περὶ συστάσεως Ταχυδρ. Γραφείων ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἰασίῳ, Ἰβραΐλᾳ, Γαλατσίῳ, Σμύρνῃ, καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἀνωτέρω Ταχυδρ. Γραφεῖα καὶ τ' ἀνάπαλιν διευθυνόμεναι ἐπιστολαί, δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ ἔντυπα παντὸς εἴδους ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν Ταχυδρ. τελῶν.

α'. Τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τῆς παραδόσεως μέχρι τοῦ Γραφείου τῆς ἐξόδου καὶ τ' ἀνάπαλιν ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς εἰσόδου μέχρι ἐκείνου τῆς Διευθύνσεως καὶ

β'. Τοῦ διαποντίου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὰ ξένα ἀτμόπλοια, δι' ὧν μετακομίζονται τὰ ἀνωτέρω εἴδη.

Εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ διαποντίου τέλους ὑποβάλλονται καὶ αἱ διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ κλπ. ἀπὸ ἓν εἰς ἕτερον Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον ἱδρυμένον εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πόλεις.

Β'. Ἐπιβάλλεται πρόσθετον ὑπερόριον ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τὰς ἐπιστολὰς κλπ. τὰ διευθυνόμενα ἀπὸ τὰ Ταχυδρ. Γραφεῖα τοῦ Βουκουρεστίου καὶ Ἰασίου εἴς τινα τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρ. Γραφείων καὶ τ' ἀνάπαλιν. Τὸ τέλος τοῦτο προσδιορίζεται δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολὴν κλπ. μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ βάρος τῶν γραμμῶν 7 1/2 ἀποκλειστικῶς εἰς λεπτὰ εἴκοσιν, ἀριθ. 20, διὰ δὲ τὰς ἐπιστολὰς κλπ. τὰς ὑπερβαινούσας τὰς γραμμὰς 7 1/2 ἐφαρμόζονται αἱ περὶ διαβαθμίσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου περὶ Ταχυδρ. διατιμήσεως κλπ. Διατάγματος.

Γ'. Αἱ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ κλπ. ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλασίου τέλους.

Δ'. Ἡ προπληρωμὴ τῶν Ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπὶ τῶν συνήθων ἐπιστολῶν προσδιορίζεται ἐκουσία, ἡ δ' ἐπὶ τῶν συστημένων, τῶν δειγμάτων ἐμπορίας καὶ τῶν διαφόρων ἐντύπων ὑποχρεωτική.

Ε'. Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα καὶ τ' ἀνάπαλιν, καὶ αἱ ἀπὸ ἓν εἰς ἕτερον τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλ. Ταχυδρ. Γραφείων πεμπόμεναι ἐπιστολαὶ κλπ. θέλουν παραδίδεσθαι εἰς κλειστοὺς φακέλλους ἀπὸ τὰ ἁρμόδια Ταχυδρ. Γραφεῖα εἰς τοὺς ἀνήκοντας πράκτορας τῶν ξένων ἀτμοπλοίων ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ κανονισμένου διὰ τῶν τιμολογίων αὐτῶν διαποντίου τέλους κατὰ λόγον τοῦ βάρους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους πρὸς ὃ διευθύνονται, ἡ δὲ παράδοσις καὶ ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 9 Ἰουλίου 1857

ΟΘΩΝ

Δ.Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» έχει ως εξής:

ΟΔΗΓΙΑΙ

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Διευθυντὰς τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων.

ΜΕΡΟΣ Α'

Σύστασις Γραφείου

Ἄρθρ. 1. Ὁ διοριζόμενος Διευθυντὴς ἑνὸς ἐξωτερικοῦ Ἑλλ. Ταχυδρομικοῦ Γραφείου ὀφείλει, ἅμα τῇ ἀφίξει εἰς τὴν θέσιν του, νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἑλλ. Πρόξενον, ὅπως οὗτος, καθ' ἃς ἔλαβε διαταγὰς ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, παραχωρήσῃ αὐτῷ κατάλληλον ἐν τῷ Προξενείῳ δωμάτιον διὰ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχει τοιοῦτον, ἢ τὸ Προξενεῖον δὲν κεῖται εἰς κεντρικὴν θέσιν, δώσῃ αὐτῷ τὴν ἄδειαν νὰ

ἐνοικιάσῃ τοιοῦτον, τῇ συμπράξει τοῦ αὐτοῦ Προξένου, καὶ πρὸς τοῦτο ποιεῖ χρῆσιν τῆς δι Β. Διατάγματος κανονισθείσης χρηματικῆς ἐπι χορηγήσεως· ἐὰν ὁ διοριζόμενος τύχῃ αὐτὸς Πρόξενος, ἢ ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ ἐντὸς τοῦ Προξενείου χωριστὸν δι Ταχυδρ. Γραφεῖον δωμάτιον.

Ἄρθρ. 2. Πραγματοποιηθείσης τῆς παραχωρήσεως ἢ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δωματίου, ὁ Διευθυντὴς φροντίζει ἀμέσως περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀναγκαίων γραμματοθηκῶν, τραπεζῶν, ἐνὸς κιβωτίου διὰ τὰ ριπτόμενα ἐν αὐτῷ ἀπλήρωτα γράμματα, καὶ τὸν λοιπῶν ἐπίπλων κλπ. ποιῶν ἐπίσης χρῆσιν τοῦ ἐφ' ἅπαξ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ Β. Διατάγματος χορηγουμένου ἐξόδου.

Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων φροντίσει, ὅπως, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἐφοδιάσῃ τὸ ἀρτισύστατον Ταχυδρ. Γραφεῖον μὲ τὸ ἀναγκαῖον χρονολογικὸν σήμαντρον, τὰ λοιπὰ τῆς τάξεως σήμαντρα, τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἱσπανικοῦ κηροῦ τὴν πλάστιγγα, τὸ ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ Γραφείου τιθέμενον σῆμα, τὸ φέρον τὰ Βασ. ἐμβλήματα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον (Poste Hellénique), τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔντυπα καὶ τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς διατιμήσεις.

Σκοπὸς τῆς συστάσεως

ἄρθρ. 3. Ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως Ἑλληνικῶν Ταχυδρ. Γραφείων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἶναι ἡ διευκόλυνσις τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν μερῶν ἔνθα συσταίνονται τὰ Γραφεῖα καὶ τῶν τελευταίων πρὸς ἄλληλα ἀλληλογραφίας, ὅθεν καὶ ἡ κυρίως ὑπηρεσία αὐτῶν συνίσταται,

α' Νὰ δέχωνται τὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα γράμματα, δείγματα ἐμπορευμάτων, καὶ παντὸς εἴδους ἔντυπα, καὶ ἀποστέλλωσι ταῦτα εἰς κεκλεισμένους φακέλλους (τὰς ἐφημερίδας διὰ σταυροειδῶν ταινιῶν) πρὸς τὰ Ταχυδρ. Γραφεῖα Σύρου καὶ Πειραιῶς, μεθ' ὧν θέλουν εἶσθαι εἰς ἄμεσον ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο σχέσιν, παραδίδοντα τοὺς φακέλλους τούτους εἰς τὰ Πρακτωρεῖα τῆς Ἑταιρείας Λόϋδ καὶ εἰς ἄλλο ξένα Πρακτωρεῖα, ἐκτὸς τῶν Γαλλικῶν, ἅτινα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἀναδέχονται τοιαύτας μετακομίσεις.

β' Νὰ δέχωνται ἐπίσης καὶ ἀποστέλλωσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων τὰ δι' ἄλλας ἐξωτερικὰς πόλεις, ὅπου ὑπάρχουσι συστημένα Ἑλλ. Ταχυδρ. Γραφεῖα, παραδιδόμενα γράμματα κλπ. καὶ

γ' Νὰ διανέμωσι τὰ ἐξ Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν ἐξωτερικῶν Ταχυδρομείων γράμματα κλπ. ἅτινα θέλουν λαμβάνει ἐπίσης εἰς κεκλεισμένους φακέλλους.

Ἑλλ. Ἐξωτερικὰ Ταχυδρ. Γραφεῖα καὶ Διανεμητήρια

Ἄρθρ. 4. Τὰ συστηθέντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μέχρι τοῦδε Ἑλλ. Ταχυδρ. Γραφεῖα καὶ διανεμητήρια εἰσὶ

Γραφεῖα

α' Εἰς Κωνσταντινούπολιν
β' Εἰς Σμύρνην
γ' Εἰς Ἀλεξάνδρειαν
δ' Εἰς Θεσσαλονίκην
ε' Εἰς Ἰωάννινα
στ' Εἰς Βουκουρέστιον
ζ' Εἰς Ἰάσιον
η' Εἰς Ἰβραΐλαν
θ' Εἰς Γαλάτσιον

Διανεμητήρια

α' Εἰς Λάρισσαν
β' Εἰς Ἄρταν
γ' Εἰς Πρέβεζαν

Ἄρθρ. 5. Τὰ καθήκοντα τῶν Γραφείων εἰσί. Νὰ λαμβάνωσι καὶ διανέμωσι γράμματα ἐπὶ πληρωμῇ τῶν Ταχυδρ. τελῶν, ἐκεῖνα δὲ τῶν διανεμητηρίων νὰ λαμβάνωσι καὶ πέμπωσι μόνον συνήθη γράμματα ἀπλήρωτα καὶ ἀποστέλλωσι ταῦτα εἰς τὸ πλησιέστερον αὐτοῖς Γραφεῖον δι' ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, οὗ ἀντίγραφον θέλουν πέμπει κατὰ μῆνα εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν, καὶ νὰ διανέμωσι τὰ πρὸς αὐτὰ διευθυνόμενα προπληρωθέντα γράμματα, ἐλεύθερα παντὸς τέλους.

Ἀνταλλαγὴ ταχυδρ. φακέλλων

Ἄρθρ. 6. Τὰ Γραφεῖα Πειραιῶς καὶ Σύρου πέμπουσι φακέλλους τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς ἐκεῖνα τῆς Ἀλεξανδρείας, Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κωνσταντινουπόλεως, Γαλατσίου καὶ Ἰβραΐλας· τὰ αὐτὰ Γραφεῖα πέμπουσι διὰ τῶν φακέλλων των εἰς μὲν τὸ Γαλάτσιον τὰ εἰς Ἰάσιον, εἰς δὲ τὴν Ἰβραΐλαν τὰ εἰς Βουκουρέστιον διευθυνόμενα γράμματα κλπ.

Τ' ἀνάπαλιν τὰ Γραφεῖα Ἀλεξανδρείας, Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κωνσταντινουπόλεως, Γαλατσίου καὶ Ἰβραΐλας, πέμπουν φακέλλους εἰς τὰ Γραφεῖα Σύρου καὶ Πειραιῶς καὶ πρὸς ἄλληλα.

Τὰ αὐτὰ Γραφεῖα πέμπουν ὡς ἀνωτέρω εἰς Γαλάτσιον, καὶ Ἰβραΐλαν τὰ εἰς Ἰάσιον καὶ Βουκουρέστιον διευθυνόμενα γράμματα κλπ.

Τὰ Γραφεῖα Γαλατσίου καὶ Ἰβραΐλας πέμπουσι διὰ τῶν φακέλλων των, τὸ μὲν πρῶτον εἰς Ἰάσιον, τὸ δὲ δεύτερον εἰς Βουκουρέστιον ὅλα τὰ εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῶν ἀφικνούμενα γράμματα. Τ' ἀνάπαλιν τὸ Γραφεῖον Ἰασίου πέμπει εἰς Γαλάτζιον καὶ τὸ τοῦ Βουκουρεστίου εἰς Ἰμβραΐλαν ὅλα τὰ εἰς Ἑλλάδα καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωτερικὰ Γραφεῖα διευθυνόμενα γράμματα κλπ.

Ἄρθρ. 7. Τὸ Γραφεῖον τῶν Ἰωαννίνων καὶ τὰ διανεμητήρια Ἄρτης, Πρεβέζης καὶ Λαρίσσης πέμπουν εἰς τὰ Ἑλλ. Ταχυδρ. τῶν Μεθορίων, τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸν διευθυνόμενα γράμματα κλπ., τὰ λοιπὰ ἐξωτερικὰ Γραφεῖα πέμπουν εἰς Πειραιᾶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτῶν διὰ τὰ Ἰωάννινα, Λάρισσαν, Πρέβεζαν καὶ Ἄρταν.

Ἄρθρ. 8. Τὸ Γραφεῖον Θεσσαλονίκης καὶ τὸ διανεμητήριον Λαρίσσης δύνανται νὰ πέμπουν ἀμοιβαίως καὶ ἀπ' εὐθείας διὰ ξηρᾶς τὴν παραδιδομένην εἰς τὰ Γραφεῖα των ἀλληλογραφίαν. Τὸ Γραφεῖον Θεσσαλονίκης πέμπει καὶ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τῆς ξηρᾶς τὰ εἰς Ἑλλάδα, Ἰωάννινα, Πρέβεζαν καὶ Ἄρταν διευθυνόμενα γράμματα κλπ.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἐν τοῖς Γραφείοις διὰ τὰ διανεμητήρια παραδιδομένη ἀλληλογραφία λαμβάνεται καὶ πέμπεται πάντοτε προπληρωμένη.

Ταχυδρομικὰ τέλη

Ἄρθρ. 10. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη εἰς ἃ ὑποβάλλονται τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ τ' ἀνάπαλιν, καὶ τὰ ἀπὸ ἓν εἰς ἕτερον ἐξωτερικὸν Γραφεῖον πεμπόμενα γράμματα κλπ. εἰσί.

α' Τὰ ἐσωτερικὰ ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τῆς παραδόσεως μέχρις ἐκείνου τῆς ἐξόδου· καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἤτοι, ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τῆς εἰσόδου μέχρις ἐκείνου τῆς διευθύνσεως.

β' Τὰ διαπόντια ξένα τέλη, ἀπὸ ἓν εἰς ἕτερον παράλιον ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Γραφεῖον.

γ' Τὸ ὑπερόριον ἀπὸ τὸ παράλιον ἐξωτερικόν, ἢ τὸ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς μεθορίοις Γραφεῖον μέχρι τοῦ εἰς μεσόγειον πόλιν ἐν ξένῃ χώρᾳ συστημένου Ἑλλ. Ταχυδρ. Γραφείου ἢ Διανεμητηρίου καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ἀνωτέρω τέλη ὡς καὶ ἡ ἐκούσιος καὶ ὑποχρεωτικὴ προπληρωμὴ κανονίζονται πάντοτε διὰ Νόμου ἢ διὰ Β. Διαταγμάτων συνεπείᾳ ἑτέρων τοιούτων, ἐχόντων ἰσχὺν Νόμου.

Εἰδικὰ τιμολόγια ἢ διατιμήσεις δεικνύουσι τὰ ἐπιβαλόμενα τέλη ἐπὶ τῶν ἁπλῶν καὶ τῶν τοῦ ζυγίου γραμμάτων δι' ἕκαστον Γραφεῖον.

Γράμματα κλπ. προπληρωμένα

Ἄρθρ. 12. Τὰ παραδιδόμενα ἐπὶ προπληρωμῇ γράμματα, ὡς καὶ τὰ δείγματα, καὶ τὰ ἔντυπα διαφόρου εἴδους λαμβάνονται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ παραδίδοντος, τὰ δὲ λαμβανόμενα τέλη, ὡς καὶ τὸ βάρος (τὰ φύλλα διὰ τὰς ἐφημερίδας, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ διαπόντια τέλη) σημειοῦνται ὄπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ σημαίνονται ἀμέσως διὰ τοῦ σημάντρου Π.Ε.Δ. ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς.

Ἄρθρ. 13. Τὰ ἀπλήρωτα ἢ πληρωτέα ἀπὸ τοὺς ἐπιγραφομένους γράμματα ρίπτονται ἐν κιβωτίῳ διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ὀπῆς, τοποθετημένῳ τούτῳ εἰς κατάλληλον καὶ ἀσφαλῆ ἔξωθεν τοῦ Γραφείου θέσιν.

Ἄρθρ. 14. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν παραλαβὴν ὥρας αἴρεται τὸ κιβώτιον, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ γράμματα διατιμῶνται κατὰ τὸ βάρος καὶ τὴν ἀπόστασιν, σημειουμένων τῶν τελῶν καὶ τοῦ βάρους ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς δι' ἀριθμῶν καθαρῶν καὶ μεγάλων (τὰ τέλη) καὶ δι' ἐρυθρᾶς μελάνης ἢ ἐρυθροῦ μολυβδοκονδύλου.

Ἄρθρ. 15. Ἐὰν εὑρεθοῦν ἐν τῷ κιβωτίῳ δείγματα ἢ ἔντυπα, ταῦτα, ὡς ὑποκείμενα εἰς τὴν προπληρωμήν, δὲν ἀποστέλλονται. Ἐκτίθενται δὲ εἰς θέσιν κατάλληλον ἐν τῷ Γραφείῳ εἰς ὄψιν τῶν ριψάντων ἐν τῷ κιβωτίῳ, ὅπως λάβωσι ταῦτα ἢ προπληρώσωσι τὸ τέλος.

Ἄρθρ. 16. Τὰ ἐπὶ συστάσει γράμματα ὑπόκεινται εἰς τὴν προπληρωμὴν καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸ διπλάσιον τέλος.

Σήμανσις

Ἄρθρ. 17. Ὅλα τὰ παραδιδόμενα πρὸς ἀποστολὴν προπληρωμένα ἢ ἀπλήρωτα γράμματα, τὰ δείγματα καὶ τὰ ἔντυπα διαφόρου εἴδους, σημαίνονται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς διὰ τοῦ χρονολογικοῦ σημάντρου καθ' ἣν ἡμέραν παραδίδονται ἢ ἐξάγονται ἐκ τοῦ κιβωτίου.

Ἄρθρ. 18. Ἐπίσης ὅλα τὰ ἀφικνούμενα ἀπὸ ἕτερον Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον γράμματα κλπ. σημαίνονται ὄπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς καθ' ἣν ἡμέραν φθάσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ πρὸ τῆς διανομῆς.

Διαχώρισις καὶ Ἐγγραφή

Ἄρθρ. 19. Μετὰ τὴν σήμανσιν τὰ πρὸς ἀποστολὴν γράμματα κλπ. διαχωρίζονται κατὰ Γραφεῖα πρὸς ἃ μέλλουσι ν' ἀποσταλῶσι, κατόπιν δὲ ἐγγράφονται εἰς τὸ φύλλον εἰδοποιήσεως, τὰ μὲν προπληρωμένα ἐν τῷ πίνακι ἀριθ. 2 εἰς βάρος τοῦ ἀποστέλλοντος, τὰ δὲ ἀπλήρωτα, εἰ μὲν ἐπιγράφονται εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ὅπου ἑδρεύει τὸ Γραφεῖον πρὸς ὃ ἀποστέλλονται ἢ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ, ἐγγράφονται εἰς τὸν πίνακα ἀριθ. 4 εἰς βάρος τοῦ Γραφείου τούτου, καὶ ἂν ἐπιγράφωνται εἰς ἄλλας πόλεις ἐγγράφονται εἰς τὸν πίνακα ἀριθ. 5.

Ἄρθρ. 20. Τὰ προπληρωμένα γράμματα κλπ. ἅτινα φθάνουν εἰς ἓν Γραφεῖον διὰ νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς ἕτερον καὶ τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται διαβατικὰ δὲν ἐγγράφονται εἰς τὸ φύλλον εἰδοποιήσεως. Ἐκ τῶν τοιούτων μόνα τὰ ἐπὶ συστάσει ἐγγράφονται εἰς τὸν πίνακα ἀριθ. 6 εἰς τὴν στήλην τῶν ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρ. 21. Τὰ ἐπὶ συστάσει γράμματα ἐγγράφονται καὶ εἰς τὸ φύλλον συστάσεως εἰς ὃ καὶ περιτυλίσσονται.

Ἄρθρ. 22. Τὰ φύλλα εἰδοποιήσεως ἀντιγράφονται εἰς τὸ βιβλίον (πρωτόκολλον πρὸς ἀντιγραφὴν κλπ.).

Ἄρθρ. 23. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν τὰ γράμματα κλπ. κλείονται εἰς φακέλλους καὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὸ Γραφεῖον πρὸς ὃ διευθύνονται.

Παράδοσις τῶν φακέλλων

Ἄρθρ. 24. Οἱ πρὸς ἀποστολὴν φάκελοι τῶν ἀνταποκρίσεων παραδίδονται εἰς τὰ Πρακτωρεῖα ἡμίσειαν τοὐλάχιστον ὥραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων, ἢ εἰς κατάλληλον ὥραν, συμφωνηθησομένην μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Πράκτορος καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 25. Οἱ φάκελλοι τῶν τε γραμμάτων καὶ τῶν ἐντύπων παραδίδονται ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ τέλους τοῦ προσδιωρισμένου εἰς τὰ τιμολόγια τῆς Ἑταιρίας διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ὁποίας μέλουν νὰ μετακομισθῶσι.

Τὸ βάρος τῶν φακέλλων, ἐν οἷς ἐσωκλείονται τὰ γράμματα ὡς καὶ τὰ φύλλα τῶν ἐντύπων σημειοῦται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς γωνίας τοῦ φακέλλου.

Παραλαβὴ φακέλλων καὶ ἐξέλεγξις

Ἄρθρ. 26. Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἀτμοπλοίου ζητοῦνται καὶ παραλαμβάνονται οἱ φάκελλοι ἐλεύθεροι πάσης πληρωμῆς, οὗτοι δέ, ἀφοῦ παρατηρηθῶσιν ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν σφραγίδων, ἐκσφραγίζονται καὶ ἐξελέγχεται ἀκριβῶς τὸ περιεχόμενον, παραβαλλόμενον μετὰ τῶν φύλλων εἰδοποιήσεως· μετὰ ταῦτα σημαίνονται τὰ γράμματα κλπ. διὰ τοῦ χρονολογικοῦ σημάντρου ὄπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς· καὶ διανέμονται πρὸς τοὺς ἐπιγραφομένους ἐλεύθερα μὲν τέλους τὰ προπληρωμένα, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς σημειουμένων τελῶν τὰ ἀπλήρωτα.

Ἄρθρ. 27. Τὰ εἰς βάρος τοῦ παραλαμβάνοντος Γραφείου σημειούμενα ἀπλήρωτα γράμματα καὶ τὰ ληφθησόμενα τέλη ἐγγράφονται εἰς τὸ βιβλίον (καθημερινὸν τῶν ἐπιβεβαρυμένων γραμμάτων κλπ.).

Διανομὴ κατ' οἶκον

Ἄρθρ. 28. Τὰ γράμματα κλπ. δύνανται νὰ διανεμηθῶσι καὶ κατ' οἶκον ὑπὸ γραμματοκομιστῶν, προσλαμβανομένων εἰς τὰ Γραφεῖα τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, καὶ ἐπὶ πληρωμῇ ἐκ μέρους τῶν ἐπιγραφομένων λεπτῶν 5 δι' ἕκαστον γράμμα, σύμφωνα μὲ τὰ περὶ τούτου Β. Διατάγματα.

Φύλλον ἀποδείξεως παραλαβῆς

Ἄρθρ. 29. Ἡ παραλαβὴ τῶν ἀνταποκρίσεων βεβαιοῦται ὄπισθεν τοῦ φύλλου εἰδοποιήσεως, μετὰ τῶν διαφορῶν τῶν ἀναγνωρισθεισῶν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν· ὅθεν τὸ Γραφεῖον, τῆς ἀποστολῆς δηλοποιεῖ μὲ τὸ ἀμέσως ἀναχωροῦν προσεχῶς Ταχυδρομεῖον τὴν παραλαβὴν τῶν ληφθεισῶν ἀνταποκρίσεων.

...

Ἂν τὸ φύλλον τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραλαβὴ φέρῃ χρονολογίαν τοῦ παύσαντος μηνός, ἡ παραλαβὴ γίνεται εἰς χωριστὸν φύλλον, τοῦτο δὲ πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γεν. Διευθύνσεως γενησομένης μηνιαίως ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν κλπ.

Ἄρθρ. 30. Ἡ παραλαβὴ τοῦ φύλλου συστάσεως ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ἐπὶ συστάσει γράμματα, καὶ τὰ ἐπὶ ἀποδείξει ἐπίσημα ἔγγραφα βεβαιοῦται εἰς ἕτερον φύλλον ὀνομαζόμενον «φύλλον ἀποδείξεως παραλαβῆς».

Νόμισμα

Ἄρθρ. 31. Ἐπειδὴ ἡ μονὰς καὶ ἑπομένως ἡ ἀξία τοῦ Ἑλληνικοῦ πρὸς τὸ Τουρκικὸν νόμισμα διαφέρει, οἱ Διευθυνταὶ συνεννοούμενοι μετὰ τοῦ Ἑλλ. Προξένου, ὀφείλουσι νὰ προσδιορίζωσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ διὰ πρωτοκόλλου εἰς Τουρκικὸν νόμισμα τὴν ἀντιστοιχοῦσαν ἀξίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὅπως πράττουν τοῦτο τὰ Ἑλλ. Προξενεῖα διὰ τὰς εἰσπράξεις των. Τοῦτο θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι ὁσάκις θέλει συμβαίνει αὐξομείωσις τῆς ἀξίας τοῦ Τουρκικοῦ νομίσματος, σχετικῶς μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ

Δαπάναι

Ἄρθρ. 32. Οὐδεμία δαπάνη, μὴ κανονισμένη διὰ νόμου ἢ διὰ Β. Διαταγμάτων, συγχωρεῖται εἰς τὰ Ταχυδρ. Γραφεῖα.

Ἄρθρ. 33. Τὰ ἐγκεκριμμένα ἔξοδα εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα.

α' Ὁ μηνιαῖος μισθὸς ἢ ἀντιμισθία.
β' Τὰ κατ' ἀποκοπὴν γραφικὰ ἔξοδα.
γ' Τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος.
δ' Ὁ μισθὸς τῶν ταχυδρόμων διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων.
ε' Τὰ ἐπὶ τῶν φακέλλων τῶν γραμμάτων κλπ. τέλη τὰ πληρωνόμενα εἰς τὰ Πρακτωρεῖα διὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακόμισιν αὐτῶν εἰς τὸν ὅρον τους.

Ἄρθρ. 34. Ὅλα τὰ ἔξοδα θέλουν δικαιολογεῖσθαι δι' ἀποδεικτικῶν τακτικῶς ὑπογεγραμμένων καὶ σύμφωνα μὲ τὸν περὶ λογιστικοῦ τοῦ Ἑλλ. Κράτους νόμον.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω ἔξοδα, ἅτινα πληρώνονται ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις, θέλει ἐκδίδεσθαι παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τὸ ἀνῆκον ἔνταλμα, ὅπερ θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον πρὸς συμψηφισμόν.

Λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔντυπα

Ἄρθρ. 35. Τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔντυπα ὧν γίνεται χρῆσις εἰς τὰ Ταχυδρ. Γραφεῖα εἰσί·

α' Τὸ πρωτόκολλον πρὸς ἀντιγραφὴν τοῦ φύλλου εἰδοποιήσεως διὰ τὰ ἀποστελλόμενα γράμματα κλπ.
β' Τὸ βιβλίον πρὸς ἀντιγραφὴν τῶν ἄλλοθεν ἐλθόντων ἐπιβεβαρυμένων μὲ τέλη γραμμάτων.
γ' Τὸ βιβλίον ταμείου εἰς ὃ ἐγγράφονται τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Γραφείου καὶ
δ' Τὸ φύλλον εἰδοποιήσεως καὶ ἡ μηνιαία κατάστασις.

Τὰ διάφορα ἄλλα ἔντυπα, τὸ διπλότυπον βιβλίον τῶν ἐπὶ συστάσει παραδιδομένων γραμμάτων, τὸ φύλλον συστάσεως, κλπ. ὧν ποιοῦν χρῆσιν τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ἐφοδιάζονται παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως ἀφορῶσι τὴν τάξιν καὶ τὴν διεκπεράτωσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Μηνιαῖοι Λογαριασμοί

Ἄρθρ. 36. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς συντάσσεται λογαριασμὸς καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 37. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος συγκειται ἐκ μηνιαίας καταστάσεως ἐσόδων καὶ ἐξόδων, συνοδευομένης·

α' Μὲ ἀντίγραφον ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου πρὸς ἀντιγραφὴν φύλλου εἰδοποιήσεως.
β' Μὲ ὅμοιον ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἄλλοθεν ἐλθόντων ἀπληρώτων γραμμάτων.
γ' Μὲ δύω καταστάσεις ἐξόδων, καὶ
δ' Μὲ τὰς ἀποδείξεις τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν ἐξόδων εἰς διπλοῦν (ἐπικυρωμένων τῶν ἀντιγράφων παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ).

Ὁσάκις δι' ἑνὸς εἴδους ἔξοδον ὑπάρχει πλέον τῆς μιᾶς ἀποδείξεως, γίνεται τότε καὶ ἰδιαιτέρα κατάστασις εἰς διπλοῦν τοῦ ἐξόδου τούτου, καὶ ἥτις πέμπεται μετὰ τῆς μηνιαίας καταστάσεως.

Ἄχρηστα γράμματα

Ἄρθρ. 38. Τὰ μένοντα ἄχρηστα γράμματα, ἐπιβεβαρυμένα, ἢ μή, μὲ τέλη, ἐκτίθενται ἐπὶ τριμηνίαν εἰς ὄψιν τοῦ κοινοῦ καὶ εἰς μέρος τοῦ Γραφείου κατάλληλον· παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς τριμηνίας, καταγράφονται ἐν ὀνομαστικῷ καταλόγῳ καὶ πέμπονται εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν μετὰ τῆς μηνιαίας καταστάσεως, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ τέλη τῶν ἐπιβεβαρυμένων ἐκπεσθῶσιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἄλλοθεν ἐλθόντων ἀπληρώτων γραμμάτων.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως τὰ γράμματα ἐκεῖνα, ὧν οἱ ἐπιγραφόμενοι ἤλλαξαν διαμονήν, ταῦτα διευθύνονται ἀμέσως διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ πρὸς τοὺς ἐπιγραφομένους εἰς βάρος τοῦ ἀνήκοντος Ταχυδρομείου καὶ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον μὲ εἰδικὴν παρατήρησιν περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω.

Ταχυδρομικαὶ εἰσπράξεις

Ἄρθρ. 39. Ἐκ τῶν Ταχυδρ. εἰσπράξεων κρατοῦνται κατὰ μῆνα ἡ μισθοδοσία καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πέμπεται κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 40. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους πέμπεται εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν γενικὴ ἐτησία κατάστασις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Δικαιοδοσία

Ἄρθρ. 41. Ἡ Ἑλλ. τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρεσβεία ὡς καὶ τὰ ἁρμόδια Ἑλλ. Προξενεῖα ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἑλλ. Ταχυδρομείων διοικητικὴν δικαιοδοσίαν, καὶ πρὸς τούτοις ἄμεσον προστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῆς Ταχυδρ. ὑπηρεσίας· ὡς ἐκ τούτου οἱ Διευθυνταὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀκούουν πάντοτε τὰς συμβουλὰς καὶ προτροπὰς αὐτῶν. Ἐννοεῖται οἰκοθεν, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας θέλουν συμμορφοῦσθαι ἀκριβῶς μὲ τοὺς διέποντας τὴν Ταχυδρ. ὑπηρεσίαν γενικοὺς ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 42. Οἱ Διευθυνταὶ ὀφείλουν πάντοτε νὰ κοινοποιοῦν εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν ὁποιανδήποτε διαταγὴν λάβουν ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν ἢ τὰ Προξενεῖα.

Ἀκροτελευταῖοι ὁρισμοί

Ἄρθρ. 43. Οἱ Διευθυνταὶ ὀφείλουν νὰ ἐκθέτωσι εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τακτικῶς καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὅσας μεταβολὰς πιρετήρησαν εἰσαχθείσας εἰς τὰς διαφόρους τῆς ἕδρας τῶν Ταχυδρ. συγκοινωνίας, πρὸ πάντων δὲ ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν πάντοτε εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν ὅσας βελτιώσεις νομίζουν ἀναγκαίας καὶ συμφερούσας εἰς τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς ἕδρας τῶν Ταχυδρ. συγκοινωνίας.

Ἄρθρ. 44. Ἕκαστον ἐξωτερικὸν Ταχυδρομεῖον ἐφοδιάζεται καὶ μὲ εἰδικὰς καὶ ἀναλόγους ὁδηγίας κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1857

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη Διευθυντοῦ
Ὑποδιευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

Π. Ροντόπουλος

Το 1857 σύμφωνα με τα Β.Δ. της 9.7.1857 και από τις ΟΔΗΓΙΕΣ (σελίς 97, 99 &100 του παρόντος) συμπεραίνεται σαφέστατα ότι ήδη βρίσκονται και λειτουργούν τα μόνα σε ισχύ διανεμητήρια της Λαρίσης, Άρτας (1852) και Πρεβέζης (1853). Είναι και τα μόνα διανεμητήρια τα οποία έχουν ταχυδρομικές σφραγίδες τύπου «κουμπί».

1853 EL (29 June) canc."ΑΡΤΗ" (typ. I) in greenish-grey, trans. ΑΜΦΙΛ. ΑΡΓΟΣ (typ. I), arr. very weak "ΠΑΤΡΑΙ" (typ. II). Handwritten post. rate "λ. 40".
Καρα 51/3274 & 262/1778

*Απροπλήρωτη επιστολή από **ΑΡΤΑ 29.6.1853** προς **ΠΑΤΡΑ.***
*Επί του φακέλου διακρίνονται: Η σφραγίδα αποστολής **ΑΡΤΗ***
*Η διαβατική **ΑΜΦΙΛ. ΑΡΓΟΣ** και η Χειρόγραφη σημείωση «**λ. 40**»*
Η οποία αντιστοιχεί στο συνολικό ταχυδρομικό τέλος (20+20=40 λεπτά)

*Επιστολή από την **ΠΡΕΒΕΖΑ** με άφιξη στη **ΒΟΝΙΤΣΑ** την **23 ΙΟΥΝ. 1861***
(Υπάρχουν μόνο δύο γνωστές επιστολές)

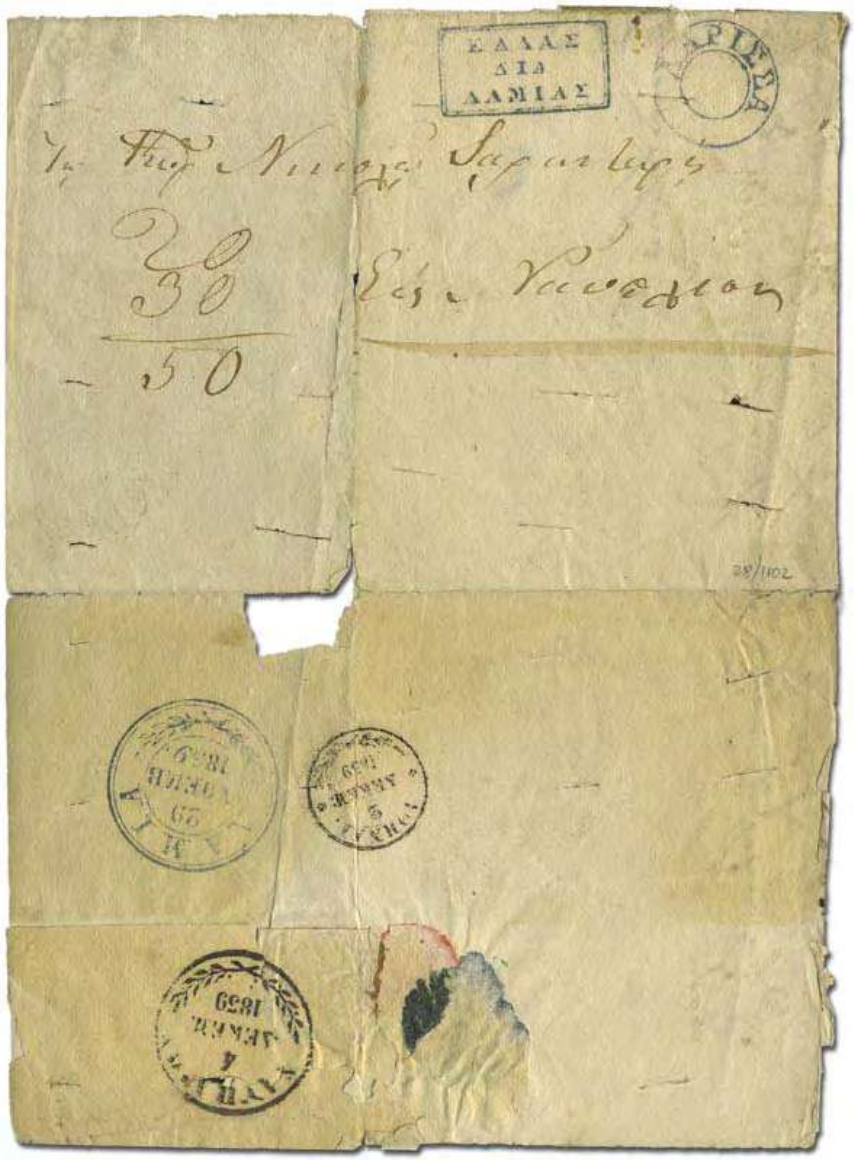

1839, disinfected mail: Entire folded letter dated "**24 November 1839**" bearing in blackish green the type I postmark **ΛΑΡΙΣΣΑ**, sent to **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 4.ΔΕΚΕΜ.1839** (Nafplion Peloponnese). Handwritten rate on arrival "**20+30=50**" lepta. Entry in Greece via Lamia with boxed handstamp **ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**, and postmarks **ΛΑΜΙΑ 29.NOEMB.1839** (Lamia) & **ΑΘΗΝΑΙ 2.ΔΕΚΕΜ:1839** (Athens). Disinfection slits by the Sanitary Office of Taratsa (frontier office near Lamia), ex Drossos collection,

Col 68/650

*Απροπλήρωτος ταχυδρομημένος πλίκος από την **ΛΑΡΙΣΣΑ** (24.11.1839)*
με σφραγίδα «κουμπί» προς το Ναύπλιο
*Ο πλίκος στην Λαμία πήρε: 1.- την ορθογώνια σφραγίδα **ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ***
*2.- την χειρόγραφη σημείωση ταχυδρομικού τέλους (**20+30=50λεπτά**)*
***30** ως υπερόριο ταχυδρομικό τέλος συν **20** για το εσωτερικό τέλος = **50** λεπτά*
*3.- την διαβατική **ΛΑΜΙΑ 29.ΝΟΕΜΒ.1839***
*Επίσης στην Αθήνα πήρε την διαβατική **ΑΘΗΝΑΙ 2.ΔΕΚΕΜ. 1839***
*Τέλος στην άφιξη πήρε την σφραγίδα αφίξεως **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 4.ΔΕΚΕΜ. 1839***

Δεν είναι σωστό το αναγραφέν από την Φιλοτελική Λέσβο του 1990 τ.. 131/188 ότι τα διανεμητήρια δεν είχαν ταχυδρομικές σφραγίδες προ της συνθήκης του Κάλιντζα. Παράδειγμα ο προηγούμενος φάκελος.

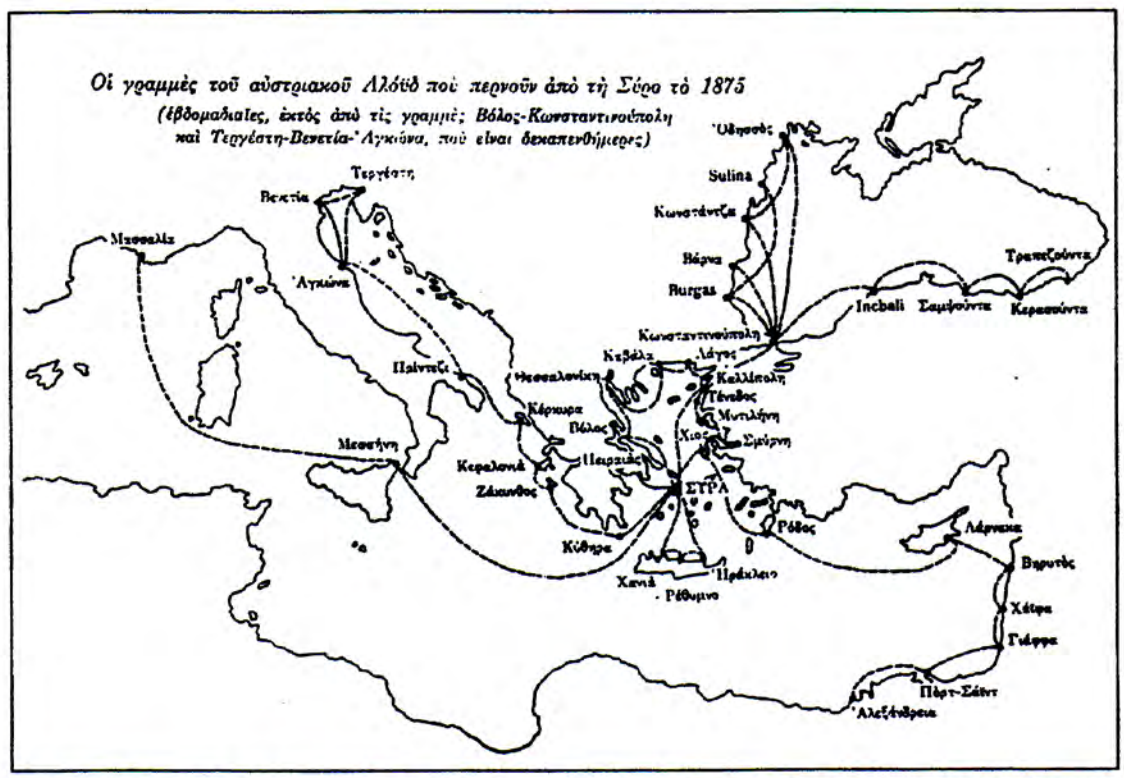

Πηγή: Archives du Ministere des Affaires Etrangeres, Corespondance Consulaire et Commerciale (Παρίσι), Syra τ.9, 29 Απριλίου 1875. Το 1856 υπάρχουν 9 εβδομαδιαίες γραμμές στη Σύρο εκ των οποίων οι πέντε του Λλοϋδ.

Οι γραμμές του Λόϋδ το 1875

Οι διαφορές των ταχυδρομικών γραφείων από τα διανεμητήρια

*Στο Β. Δ. των «ΟΔΗΓΙΩΝ» τα άρθρα 4 & 5 είναι τα πλέον σημαντικά. Όπου το 4 ξεκαθαρίζει τα εν ενεργεία «**Γραφεία**» και τα εν ενεργεία «**Διανεμητήρια**». Δηλώνοντας ότι άλλα είναι τα «**Γραφεία**» και άλλα τα «**Διανεμητήρια**». Το δε άρθρο 5 ξεκαθαρίζει ποιες ήταν οι διαφορές τους και ποιες οι αρμοδιότητες ενός εκάστου.*

Το 1857 μόνο στην Τουρκία υπάρχουν διανεμητήρια. Συνεπώς κάθε αναφορά που γίνεται για διανεμητήρια αναφέρεται σε διανεμητήρια ευρισκομένων επί τουρκικού εδάφους.

Μια χαρακτηριστική διαφορά αυτών είναι ότι τα «γραφεία» διευθύνονται από τους «εν τη αλλοδαπή» διευθυντές τους εν ενεργεία ταχυδρομικούς υπαλλήλους ενώ τα διανεμητήρια από τον Έλληνα πρόξενο του τόπου.

Στο δε άρθρο 9 ξεκαθαρίζεται: « Η εν τοις γραφείοις διά τα Διανεμητήρια πεμπομένη αλληλογραφία λαμβάνεται και πέμπεται πάντοτε προπληρωμένη». Εδώ χρειάζεται κάποια διευκρίνιση. Δηλαδή, στα τακτικά ταχυδρομικά γραφεία η παραδιδομένη αλληλογραφία η οποία κατατίθεται προς τα διανεμητήρια πρέπει να είναι πάντα προπληρωμένη.

Αναφερόμενοι στις διαφορές των ελληνικών διανεμητηρίων από τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού επιπροσθέτως πέραν των αναφερομένων στο Β. Δ. της 22.7.1857 (ΦΕΚ 25/13.8.1857 & σελίδα 100 του παρόντος) πρέπει να αναφερθούν και να διευκρινιστούν τα παρακάτω:

Τα διανεμητήρια ήταν εγκατεστημένα κυρίως στα προξενικά γραφεία της Ελλάδας του εξωτερικού υπό την πλήρη εποπτεία του εκεί προξένου. Είχαν σκοπό να διευκολύνουν το έργο της ταχυδρομικής υπηρεσίας στην προώθηση της αλληλογραφίας εξωτερικού από και προς την Ελλάδα και το κυριότερο δεν υποκατέστησαν, όπως ήδη αναφέρθηκε, τα κατά τόπους εθνικά ταχυδρομεία (πλην της Τουρκίας) τα οποία είχαν το αποκλειστικό δικαίωμα της διακίνησης της αλληλογραφίας εντός των ορίων της χώρας τους.

Υποχρέωση των Προξένων δια των διανεμητηρίων ήταν:

Να παραλαμβάνουν από τα καταπλέοντα ατμόπλοια τις προς το προξενείο ή τους Έλληνες της περιοχής επιστολές, εφημερίδες κλπ έντυπα.

Να κρατούν στο προξενείο και να παραδίδουν την αλληλογραφία που αφορούσε τους εγκατεστημένους ομογενείς στο τόπο του προξενείου.

Να διανέμουν την αλληλογραφία χωρίς καμία επιβολή τέλους.

Να δέχονται αλληλογραφία απροπλήρωτη η οποία κατευθύνεται προς την Ελλάδα. Να επιμελούνται την συγκεντρωμένη αλληλογραφία και να την παραδίδουν στα προς αναχώρηση ατμόπλοια προς την Ελλάδα ή αλλαχού χωρίς καμία επιβολή ταχυδρομικού τέλους.

Τονίζεται δε ότι ουδεμία υποχρέωση είχαν να σφραγίζουν τους φακέλους της διακινούμενης αλληλογραφίας με την υπηρεσιακή σφραγίδα του προξενείου. Αυτό διότι δεν υπήρχε κάποιος λόγος αλλά και διότι δεν υπάρχει καμία μαρτυρία ή κείμενο που να πείθει περί του αντιθέτου.

Προξενικές σφραγίδες επί επιστολών γνωρίζουμε ελάχιστες. Βόλου, Αλεξανδρείας,, Μασσαλίας και Λιβόρνου. Οι ελάχιστες εμπορικής φύσεως επιστολές που υπάρχουν με σφραγίδες των προξενείων περισσότερο επιβεβαιώνουν τον κανόνα παρά τον διαψεύδουν, πλην της περιπτώσεως του Βόλου.

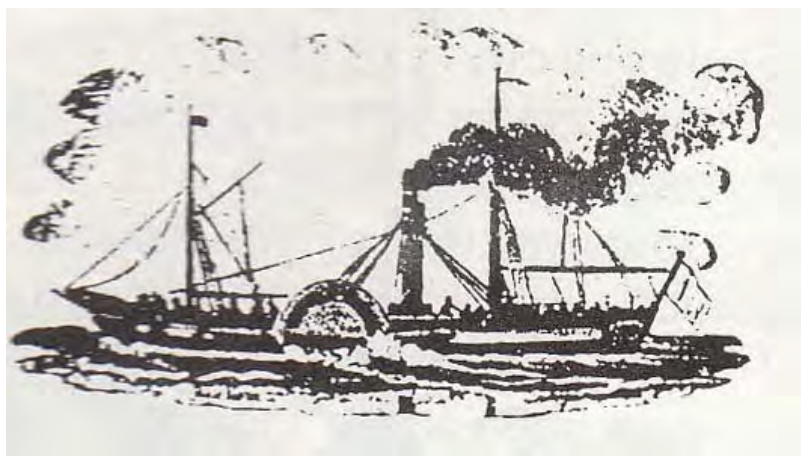

Τροχήλατο ατμόπλοιο εποχής

Ο Σοφοκλής Νικολαϊδης στη Φιλοτ. του 1983 τ. 499/62 σημειώνει:

ἡ κυριωτέρα διαφορά μεταξύ ἑνός κοινοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου καί ἑνός διανεμητηρίου, εἶναι ὅτι τό δεύτερο δέν εἶχε δικαίωμα νά εἰσπράττῃ τέλη. Τό μόνον τό ὁποῖον ἔκαμε, ἦτο νά παραλαμβάνῃ ἐπιστολές ἀπό τήν περιοχή τοῦ προξενίου καί νά τά παραδίδῃ στά ἀτμόπλοια διά τήν μεταφορά των στήν Ἑλλάδα. Ἐπίσης νά παραλαμβάνῃ ἀπό τά ἀτμόπλοια ἐπιστολές ἀπό τήν Ἑλλάδα καί νά τίς παραδίδει στούς παραλῆπτες. Πρέπει νά δεχθοῦμε ὡς βέβαιο, ὅτι αἱ παραλαμβανόμεναι ἀπό τά ἀτμόπλοια ἐπιστολαί δέν ἀπεστέλλοντο μέ κάποιον ὑπάλληλον τοῦ Προξενείου στούς παραλῆπτες, ἀλλ' ὅτι αὐτοί, ὅταν ἤρχετο πλοῖον, ἔστελναν στό προξενεῖο νά μάθουν, ἐάν ὑπῆρχε γράμμα γι' αὐτούς.

Καί τώρα πῶς γινότανε ἡ πληρωμή τῶν τελῶν. Ὅσοι στό ἐξωτερικό παρέδιδαν γράμματα διά τήν Ἑλλάδα, τά ἔδιδαν ἀπροπλήρωτα καί τά τέλη εἰσεπράττοντο ἀπό τόν παραλήπτη στό γραφεῖο προορισμοῦ. Ὅσοι δέ κατέθεταν σέ κάποιο ἑλληνικό ταχυδρομεῖο γράμματα γιά τό ἐξωτερικό, ὅπου ὑπῆρχε διανεμητήριο, προπλήρωναν καί ~~τά~~ τέλη.

Στη Φιλοτ. τ. 499/63 ο Δ. Γιαννούδης γράφει:

Ἀπό τά σχετικά στοιχεῖα πού ὑπάρχουν, γιά τόν ρόλο τῶν «Διανεμητηρίων» στήν διεκπεραίωση τῆς ἀλληλογραφίας, πληροφορούμεθα τά ἀκόλουθα: ... τά διανεμητήρια διευθύνοντο ἀπό τόν Ἕλληνα πρόξενο τοῦ τόπου καί ἀνελάμβαναν νά παραλαμβάνουν μονάχα τούς ταχυδρομικούς σάκκους πού ἤρχοντο ἀπό τό ἐξωτερικό, τούς ὁποίους παρέδιδαν κατόπιν εἰς τά ξένα ταχυδρομεῖα γιά νά φροντίσουν γιά τήν παραπέρα ἀποστολή τους ... (Κ. Σφῆκα. Τό ἑλλην. ταχυδρομικό γραφεῖο τῆ Πόλης. Φιλοτέλεια τεῦχ. 236 - 239/1944 σελ. 77).

Σημειώνεται ἀκόμη, ὅτι δέν ἔχει βρεθεῖ μέχρι σήμερα κανένα ἔγγραφο, ἤ μαρτυρία, πού νά μᾶς ἐπιβεβαιώνει, ὅτι κατά τήν διεκπεραίωση τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων τά ταχυδρομικά ἀντικείμενα ἔπαιρναν σφραγίδες ἄφιξης ἤ ἀναχώρησης, κατά τά πρότυπα τῶν τακτικῶν ταχ. γραφείων. Ἄλλωστε, ἡ σφράγιση τῶν ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων μέ σφραγίδες χωρίς χρονολογικές ἐνδείξεις, δέν θά ἐξυπηρετοῦσε καμιά σκοπιμότητα.

Ὅσον ἀφορᾶ τίς ὑπηρεσιακές σφραγίδες τῶν προξενείων Ἀλεξανδρείας καί Βόλου - πού μνημονεύει στό γράμμα του ὁ κ. Δρόσος - κατά τήν γνώμη τοῦ γράφοντος, σκοπό ἔχουν, νά καταδείξουν τόν ἀποστολέα τοῦ γράμματος καί τίποτε περισσότερο. Καί νομίζω, ὅτι θά εἶναι γνωστό στόν κ. Δρόσο, ὅτι στίς χρονολογίες πού σημειώνονται, δέν εἶχαν ἀκόμη συσταθεῖ τά ταχυδρομικά γραφεῖα τῆς Ἀλεξάνδρειας καί τοῦ Βόλου.

Επί του θέματος των διανεμητηρίων ο Κ. Σφήκας γράφει στην Φιλοτέλεια του 1944 τ. 236-239/77:
*(*Τα γραφεία αυτά, «τα διανεμητήρια» όπως τα ονόμαζαν διευθύνοντο από τον Έλληνα πρόξενο του τόπου και ανελάμβαναν να παραλαμβάνουν μονάχα τους ταχυδρομικούς σάκους που ήρχοντο από το εξωτερικό ή προορίζονταν για το εξωτερικό, τους οποίους παρέδιδαν κατόπιν εις τα ξένα Ταχυδρομεία για να φροντίσουν για την παραπέρα αποστολή τους*).*
Τονίζεται ότι οι φάκελοι που έφταναν στο Προξενείο προς διανομή ήταν προπληρωμένοι. Οι δε οδεύοντες προς την Ελλάδα ή το εξωτερικό έφευγαν απροπλήρωτοι. δηλαδή σε καμιά περίπτωση στα πλαίσια του διανεμητηρίου δεν υπήρχε θέμα εισπράξεως ή πληρωμής ταχυδρομικών τελών.
Οι πρόξενοι δεν ασχολούνταν με ταχυδρομικά τέλη.
Τα διανεμητήρια υπήρχαν επειδή δεν μπορούσε η Υπηρεσία να έχει τακτικά ταχυδρομικά γραφεία. Όταν αργότερα η Διεύθυνση μπορούσε να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία τότε αποφάσισε ότι πρέπει να μπει κάποια τάξη στην εις τα διανεμητήρια υπάρχουσα απαράδεκτη (κατά τον Λεονάρδο) κατάσταση. Στα πλαίσια της συνθήκης του Κάλιντζα αποφασίστηκε ν΄ ανοίξουν, στην αλλοδαπή, ταχυδρομικά γραφεία στη θέση των υπολειτουργούντων διανεμητηρίων.
Ο δε Κ. Σφήκας στη Φιλοτέλεια τ 236-237/77 γράφει :

Ἡ Γενικὴ ὅμως Διεύθυνση τῶν Ταχυδρομείων δὲν εὕρισκε ἱκανοποιητικὴ τὴ λειτουργία τοῦ «διανεμητηρίου» τῆς Πόλης καὶ γι' αὐτὸ τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 1849 ἐζήτησε ἀπὸ τὴ Κυβέρνηση νὰ καταργηθῇ αὐτὸ καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ συσταθῇ τακτικὸ ταχυδρομικὸ γραφεῖο.

Τὴ σύσταση τοῦ ταχυδρομείου αὐτοῦ τὴν ἐθεωροῦσε ἡ Γενικὴ Διεύθυνση ἀπολύτως ἀναγκαία, διότι, ὅπως ἔγραφε στὴν ἀναφορά της, «ὄχι μόνον διάφοροι καταχρήσεις ἐπήγασαν εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ αἱ ἐφημερίδες καὶ οἱ πολῖται ἐζήτησαν τὴν θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας ταχυδρομικὴν συνθήκην ἐναπαιτεῖται ἡ σύστασις τοιούτου γραφείου διὰ τὴν παράδοσιν, παραλαβὴν καὶ ἀποστολὴν τῶν μεταφερομένων φακέλλων, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Ρωσσίαν καὶ διὰ τὰς Ἡγεμονίας τῆς Δακίας καὶ τἀνάπαλιν»

Το τροχήλατο πλοίο *Αρχιδούκας Λουδοβίκος*

Κατόπιν των ανωτέρω παρατηρήσεων και με όπλο τις διεθνείς συμφωνίες (Συνθήκη Κάλιντζα) η Κυβέρνηση προχώρησε, όπως ήδη έχει αναφερθεί, στην έκδοση των δύο Βασιλικών Διαταγμάτων της ιδίας ημερομηνίας 9.7.1857 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικόν» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) και το «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων ελληνικών Ταχυδρομείων». (Δες επίσης στο ίδιο ΦΕΚ 25/13.8.1857). Τέλος δημοσίευσε και το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν και ξεκαθαρίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ταχυδρομικών γραφείων απολύτως. Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. και τις ΟΔΗΓΙΕΣ η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την άνω αναφερθείσα εγκύκλιο 21/5138/9.8.1857.
Τα ανωτέρω Β. Δ. έχουν αναφερθεί στο παρόν αυτούσια στη σελ. 93 του παρόντος κ. επ.
Με αυτόν τον τρόπο η διακίνηση της αλληλογραφίας προς τα εδάφη της Τουρκίας αποκαταστάθηκε και συνεχίστηκε με ραγδαία αύξηση.
Το 1881 τα εις το εξωτερικό λειτουργούντα ταχυδρομικά γραφεία ήταν τα της Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων, Λαρίσης, Πρεβέζης, Βόλου, Άρτης, Χανίων, Ηρακλείου, Ρεθύμνης και το της Αλεξανδρείας της Αιγύπτου. Των ταχυδρομικών γραφείων Βουκουρεστίου, Ιβραΐλας, Γαλάζιου η λειτουργία να έχει σταματήσει νωρίτερα.
Ως προς το κλείσιμο των ξένων ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας οι λόγοι και οι αιτίες οι οποίες συνέτειναν στο κλείσιμο της λειτουργίας τους θα αναφερθούν σε επόμενο κεφάλαιο. Αλλά και για κάθε ταχυδρομικά γραφείο ξεχωριστά στο αντίστοιχο κεφάλαιό τους.
Εν πάση περιπτώσει με το τέλος του 1881 όλα τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία υπήρχαν στα εδάφη της Τουρκίας είχαν κλείσει.
Στην Φιλοτ. Λέσβο τ. 131/188 αναφέρεται ότι τον Μάιο του 1913 λίγο προ της ελληνοτουρκικής συνθήκης ειρήνης η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων, εισηγήθηκε την επανασύσταση ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων στην Τουρκία. Υπάρχει έγγραφο που εστάλη στο Υπουργείο των Εξωτερικών με αρ. πρωτ. 47289 μεταξύ άλλων γράφει:

.... Σύμφωνα με τας ειδικάς συνθήκας των διομολογήσεων, υφισταμένων από δεκαετηρίδων μεταξύ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και των κυριωτέρων ευρωπαϊκών κρατών, επετράπη εις τα τελευταία να ιδρύσουν εν Τουρκία και κυρίως εις τα παράλια μέρη αυτής ειδικά προξενικά Ταχυδρομικά Γραφεία (Buraux des Postes consulaires). Κύριος προορισμός των προξενικών τούτων Ταχυδρομικών Γραφείων, ήτο να αποστέλλωσι και να παραλαμβάνωσι την διαμειβομένην μεταξύ των προξενείων και των πρεσβειών και των οικείων κυβερνήσεων την επίσημον αλληλογραφίαν αποστελλομένην εντός ιδιαιτέρων σάκκων. Βαθμηδόν δε και κατ' ολίγον, λόγω της εκάστοτε διενεργουμένης υπό των Οθωμανικών Αρχών λογοκρισίας, ελάμβαναν και τας επιστολάς των ξένων υπηκόων. Προϊόντος του χρόνου, τα Ταχυδρομικά Γραφεία προσέλαβον τον τίτλον των συνήθων Ταχυδρομικών Γραφείων και κατέστησαν προσιτά εις πάντας και ανελάμβαναν πάσης φύσεως συνήθη και επί συστάσει αλληλογραφίαν, ταχυδρομικάς επιταγάς, δέματα κ.λ.π.

Νυν, ότε η στιγμή είναι επίκαιρος όπως συσκεφθώσι μετά της Τουρκίας πάντα τα εκρεμμή ζητήματα, φρονώ ότι δυνάμεθα να αξιώσωμεν την επανασύστασιν των ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων εν Τουρκία , αν όχι εις όλα τα μέρη ένθα λειτουργούν ξένα Ταχυδρομικά Γραφεία τουλάχιστον εν Κωνσταντινουπόλει και Σμύρνη.

Αθήναι 29 Μαΐου 1913
Ευπειθέστατος
Ο Γενικός Διευθυντής
Χ. Μαρίνος

Το αίτημα απερρίφθη με το αιτιολογικό ότι ...

".... ουδέν έχωμεν να κερδίσωμεν συνομολογούντες ταχυδρομικήν σύμβασιν προς την Τουρκίαν, δεδομένου ότι ουδέποτε θα προσφύγωμεν εις τα τουρκικά Ταχυδρομεία, τα ουδεμίαν εμπνέοντα πίστιν".

Ένα άλλο γεγονός ως προς τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού ήταν ότι ο Λεονάρδος το 1857, με τα χέρια πια ελεύθερα να ιδρύει ταχυδρομικά γραφεία ή διανεμητήρια στα εδάφη της Τουρκίας, και στην προσπάθειά του να διευκολύνει την επικοινωνία στα τεράστια στρώματα του κατεσπαρμένου ελληνισμού αφ ενός και επιδιώκοντας την αύξηση του εμπορίου μετά του εξωτερικού αφ ετέρου οραματίστηκε την ίδρυση ταχυδρομικού γραφείου στο Κάιρο και διανεμητηρίων στην Χίο, Λάρνακα,

Χανιά και Βόλο. Στη Φιλοτέλεια του 1936/168 ο Τρ. Κωνσταντινίδης παρουσιάζει μια ενδιαφέρουσα αλληλογραφία κυρίως του Λεονάρδου με το τότε Υπουργείο Εσωτερικών όπου ανήκε το Ταχυδρομείο. Αλλά και ένα σχέδιο διατάγματος επί της ιδρύσεως του ταχυδρομικών γραφείου Καΐρου και των διανεμητηρίων Χίου, Λάρνακος, Χανίων και Βόλου το οποίο δίνει ενδιαφέρουσες πληροφορίες επί του τρόπου καταβολής των ταχυδρομικών τελών την εποχή του 1857.
Σε μια αναφορά του προς το υπουργείο γράφει:

'Επειδὴ παρετηρήσαμεν, ὅτι ἡ μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Καΐρου ἀλληλογραφία διατηρεῖται ἀκμαία, ἐσκέφθημεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα καὶ περὶ αὐτῆς πρόνοια, ὅπως διαβιβάζηται αὕτη ἀσφαλῶς καὶ ἐγκαίρως, διὰ τῶν 'Ελλ. ταχυδρομικῶν γραφείων, ἐν 'Αλεξανδρείᾳ. 'Απευθύνθημεν κατὰ συνέπειαν πρὸς τὸν ἐν 'Αλεξανδρείᾳ 'Ελλ. Γεν. Πρόξενον καὶ ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ διαφόρους ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας.

'Ο Κύριος Γεν. Πρόξενος δοὺς ἡμῖν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, φρονεῖ ἐπίσης, ὡς καὶ ἡμεῖς, ὅτι, εἰς τὴν ὁσημέραι καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἀνάπτυξιν τῆς ἀνταποκρίσεως, ἡ σύστασις ταχυδρομικοῦ γραφείου θέλει συντείνει τὰ μέγιστα, καὶ ὠφελήσει τὸ ἐμπόριον, καθ' ὅσον θέλει παρέχει καὶ εὐκολίαν περισσοτέραν, ἐνῷ ἡ δαπάνη διὰ τοιαύτην οὐσιώδη ὑπηρεσίαν, συγκρινόμενη μὲ τὴν εὐκολίαν καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν ὠφέλειαν τοῦ 'Ελλ. ἐμπορίου, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόσκομμα. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν, ὁ ἐν Καΐρῳ διατρίβων δι' ὑποθέσεις του Κύριος Σ. Μοθωνιός, πρώην 'Υποδιευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου Πατρῶν, πληροφορηθεὶς παρὰ τοῦ ἐκεῖσε Προξενείου, ὅτι ἐζητήθησαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου πληροφορίαι, ἀπηύθυνεν ἡμῖν, δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς του, εὐνοϊκὰς πληροφορίας, καὶ ἐκφράσας τὴν ἐπιθυμίαν του τοῦ νὰ συντελέσῃ, ἐκ ζήλου κινούμενος, εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ, διεύθυνεν συγχρόνως ἀναφοράν του, δι' ἧς προτείνει ὅτι δέχεται τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχ. τούτου γραφείου μὲ μόνην τὴν ἀντιμισθίαν τῶν 20 τοῖς ο/ο ἐπὶ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων, καὶ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος, ἀφίνει νὰ τὸ προσδιορίσῃ ἡ Κυβέρνησις ὡς ἤθελεν ἐγκρίνει».

Τροχήλατο ατμόπλοιο εποχής

Τελειώνει δε την αναφορά του με τις παρακάτω προτάσεις:

Αον Τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν Καΐρῳ τῆς Αἰγύπτου καὶ ταχυδρομικῶν διανεμητηρίων εἰς Χίον, Λάρνακα τῆς Κύπρου, Χανιὰ τῆς Κρήτης καὶ Βόλον τῆς Θεσσαλίας.

Βον Τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Σ. Γ. Μοθωνιοῦ ὡς εἰδικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Καΐρῳ ταχυδρομικοῦ γραφείου μὲ τὴν ἀπολαβὴν τῶν 20 ο/ο ἐπὶ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐπιστασίας τῶν ταχυδρομικῶν διανεμητηρίων εἰς τοὺς Γραμματεῖς, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρουσι τοιοῦτοι, εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν προξενείων.

Γον Τὴν χορήγησιν διὰ μὲν τὸ γραφεῖον Καΐρου 120 δρ. ἐφ' ἅπαξ δι' ἔξοδα τῆς πρώτης συστάσεως καὶ ἀνὰ δρ. 100 κατὰ μῆνα λόγῳ ἐνοικίου καταστήματος καὶ γραφικῶν ἐξόδων, εἰς δὲ τὰ τέσσαρα Διανεμητήρια ἀνὰ δρ. 10 ἐφ' ἅπαξ διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς κιβωτίου, ἐν ᾧ θέλουν ρίπτεσθαι τὰ πρὸς ἀποστολὴν γράμματα κλπ. καὶ ἀνὰ δρ. 15 κατὰ μῆνα λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων.

Δον Τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀναγκαίου ἐξόδου διὰ τὴν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μεταφορὰν τῶν φακέλων ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάϊρον καὶ τἀνάπαλιν ἂν καὶ πεποίθαμεν ὅτι τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξενείου, ὁ ἀντιβασιλεὺς θέλει διατάξει τὴν δωρεὰν τῶν εἰρημένων φακέλων μετακόμισιν, ὅπως ἔπραξε τοῦτο καὶ εἰς ὁμοίους φακέλους ἐργολάβου τινὸς Ἰταλοῦ, συσταθέντος ἐν Καΐρῳ ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

Εον Τὴν ἐπὶ τῶν γραμμάτων καὶ δειγμάτων τῶν διευθυνομένων ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάϊρον καὶ τἀνάπαλιν, ἐπιβολὴν προσθέτου ταχυδρομικοῦ τέλους, ὁμοίου τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ Εϙ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1857 Β. Διατάγματος προσδιορισθέντος διά γράμματα καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων, διευθυνομένων ἐξ Ἰβραΐλας εἰς Βουκουρέστιον καὶ ἐκ Γαλατσίου εἰς Ἰάσιον καὶ τἀνάπαλιν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις θέλει ἐφοδιάσει τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Καΐρου, ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ ἁρμοδίου ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς μὲ τὴν ἀναγκαίαν πλάστιγγα, ὡς ἐπίσης, τόσον τὸ γραφεῖον τοῦτο, ὅσον καὶ τὰ λοιπὰ Διανεμητήρια, μὲ τὰς ἀναγκαίας ταχυδρομικὰς σφραγίδας καὶ σήμαντρα.

Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι αἱ προτάσεις μας αὗται θέλουν παραδεχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὑποβάλλομεν συγχρόνως διὰ τῆς παρούσης μας δύο σχέδια Β. Διατάγματος.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Ἐκπληρῶν χρέη Διευθυντοῦ
Ὑποδιευθυντὴς
Θ. Λεονάρδος»

Τελειώνοντας την αναφορά του καταθέτει και σχέδιο Β. Δ. προς έγκριση το οποίο έχει ως εξής:

Σχέδιον

«ΟΘΩΝ κλπ».

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον Διάταγμα, περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ Γραφείου ἐν Καΐρῳ τῆς Αἰγύπτου καὶ ταχυδρομικῶν διανεμητηρίων ἐν Χίῳ, Λάρνακι τῆς Κύπρου, Χανίοις τῆς Κρήτης καὶ Βόλῳ τῆς Θεσσαλίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Δον) Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἀνωτέρω ταχυδρομικὸν Γραφεῖον καὶ τὰ Διανεμητήρια, καὶ τἀνάπαλιν, διευθυνόμεναι ἐπιστολαί, δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ ἔντυπα παντὸς εἴδους, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν ταχυδρομικῶν τελῶν

α) Τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῆς παραδόσεως μέχρι τοῦ Γραφείου τῆς ἐξόδου καὶ τἀνάπαλιν, ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῆς εἰσόδου μέχρι ἐκείνου τῆς Διευθύνσεως καὶ

β) Τοῦ διαποντίου, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὰ ξένα ἀτμόπλοια, δι' ὧν μετακομίζονται τ' ἀνωτέρω εἴδη.

Εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ διαποντίου τέλους ὑπόκεινται καὶ αἱ διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ κλπ. ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον Ἑλλ. ταχυδρομικὸν Γραφεῖον καὶ Διανεμητήριον, καὶ ἀπὸ Διανεμητηρίου εἰς Γραφεῖον ἱδρυμένον εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πόλεις.

Βον) Ἐπιβάλλεται πρόσθετον ὑπερόριον ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τὰς ἐπιστολὰς καὶ τὰ δείγματα τὰ διευθυνόμενα ἐκ διαφόρων Ἑλλ. ταχ. Γραφείων καὶ Διανεμητηρίων εἰς τὸ τοῦ Καΐρου καὶ τἀνάπαλιν, ὅμοιον τῷ κανονισθέντι προσθέτῳ διὰ τοῦ § Βου τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1857 Ἡμετέρου Β. Διατάγματος.

Γυν) Αἱ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ κλπ. ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλασίου τέλους.

Δον) Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκ διαφόρων Ἑλλ. ταχυδρομικῶν Γραφείων πεμπομένων ἐπιστολῶν εἰς ἐκεῖνο τοῦ Καΐρου καὶ τἀνάπαλιν, προσδιορίζεται ἐ κ ο υ σ ί α, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν συστημένων τῶν δειγμάτων ἐμπορίας καὶ τῶν διαφόρων ἐντύπων ὑ π ο χ ρ ε ω τ ι κ ή. Ἐπίσης προσδιορίζεται ὑ π ο χ ρ ε ω τ ι κ ὴ καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, δειγμάτων καὶ ἐντύπων, διευθυνομένων ἐκ τῶν διαφόρων Ἑλλ. ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς τὰ Διανεμητήρια Γραφεῖα.

Εον) Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῶν ἐπιστολῶν, δειγμάτων καὶ ἐντύπων, παραδιδομένων καὶ διευθυνομένων ἐκ τῶν Διανεμητηρίων πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα πληρώνονται ἀπὸ τοὺς ἐπιγραφομένους.

ΣΤον) Αἱ διατάξεις τοῦ § Εου τοῦ ἄνω εἰρημένου Ἡμετέρου Β. Διατάγματος, περὶ παραδόσεως καὶ πληρωμῆς τῶν κομίστρων διὰ τοὺς μετακομιζομένους διὰ τῶν ξένων ἀτμοπλοίων ταχυδρομικοὺς φακέλους, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον κλπ».

Το ανωτέρω σχέδιο Β. Δ. δεν υπεγράφη ποτέ και συνεπώς ποτέ δεν υλοποιήθηκε η ιδέα του Λεονάρδου αν και στο Βόλο το 1872 ιδρύθηκε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο.

Από το 1861 όλα τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού (έντεκα σε λειτουργία το 1861) εφοδιάστηκαν με γραμματόσημα και με την Ιου τύπου στικτή ταχυδρομική σφραγίδα. Τα χρησιμοποιηθέντα γραμματόσημα ήταν όλα της μεγάλης κεφαλής του Ερμού από την πρώτη παρισινή έκδοση έως τις εκδόσεις σε υποκίτρινο χαρτί με Α.Ε. ή άνευ ΑΕ. Δες Φιλοτελικά Νέα του 1966 σ. 102 κ. επ. Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 247 επαναλαμβάνει την πληροφορία ότι χρησιμοποιήθηκαν γραμματόσημα από τις εκδόσεις του 1861 έως 1881.

Οι χρησιμοποιηθείσες ταχυδρομικές σφραγίδες ήταν:

α	*Ιος προγραμματοσημικός τύπος*	*ή*	*τύπος «κουμπί»*
β	*ΙΙος προγραμματοσημικός τύπος*	*ή*	*τύπος «δάφνης»*
γ	*ΙΙΙος προγραμματοσημικός τύπος*	*ή*	*δίκυκλος τύπος του 1857*
δ	*Ιος γραμματοσημικός τύπος*	*ή*	*τύπος «στικτής»*
ε	*ΙΙος γραμματοσημικός τύπος*		

Λεπτομερέστερα περί των ταχυδρομικών σφραγίδων δες αναλυτικά στα επί μέρους ταχυδρομικά γραφεία.

Τα ταχυδρομικά τέλη των επιστολών από την Ελλάδα προς το εξωτερικό ή αντιθέτως εξαρτώνται από την εποχή διακίνησης της αλληλογραφίας από το μέσον διακινήσεως, από την απόσταση και από το βάρος του φακέλου. Περισσότερα στο ανάτυπο Νο 14 της ΕΦΕ υπό του Σ. Γ. Νικολαϊδη.

Πρέπει να τονιστεί ότι η Ελλάς ουδέποτε παρεχώρησε διομολογήσεις ή οποιαδήποτε εγκατάσταση ξένων ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της πλην τινών στρατιωτικών που λειτούργησαν προσωρινά σε περιόδους κρίσεως. Ούτε ξένα ναυτιλιακά πρακτορεία απέκτησαν ποτέ το δικαίωμα να κάνουν χρήση ξένων γραμματοσήμων.

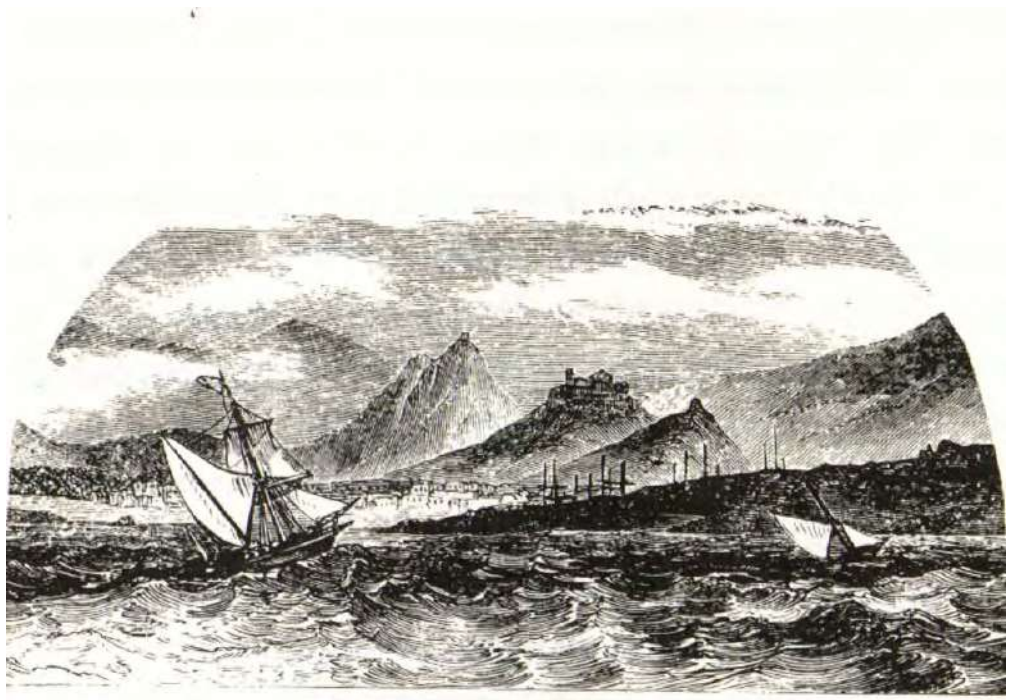

Η ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ Η ΑΤΤΙΚΗ ΑΚΤΗ, ΑΠΟΨΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ (1852
ATHENS AND THE COAST OF ATTICA, FROM THE ENTRANCE TO THE PIRAEUS

Φουρτουνιασμένος Σαρωνικός

Η Ελλάδα του 1881

Η υπερόρια γραμμή Λαμίας – Λάρισας - Θεσσαλονίκης

Όταν την 23/2-(7/3)-1834 υπεγράφη η μεταξύ της Ελληνικής και της Αυστριακής Κυβερνήσεως ταχυδρομική σύμβασης μεταξύ των άλλων προβλέφτηκε η δυνατότητα της Ελλάδος να συνδεθεί ταχυδρομικώς με την Αυστρία με υπερόρια διαδρομή μέσω Λαμίας και Λαρίσης με την Θεσσαλονίκη. Πέραν των 19 άρθρων της σύμβασης είχαν στο τέλος προβλεφθεί τρία πρόσθετα άρθρα. Το πρώτο εκ των προσθέτων άρθρων προέβλεπε την άνω διαδρομή η οποία παρείχε στην Ελλάδα πολλά πλεονεκτήματα.

Το πρώτο πλεονέκτημα είναι ότι της εδίδετο η δυνατότητα μέσω Θεσσαλονίκης να συνδεθεί με την Τεργέστη. Της δόθηκε, δηλαδή, η δυνατότητα να συνδεθεί με την ήδη υπάρχουσα υπερόρια αυστριακή ταχυδρομική γραμμή Θεσσαλονίκης – Σεμλίνο – Τεργέστης με την Τεργέστη και από την Τεργέστη με όλο τον τότε γνωστό κόσμο.

Το δεύτερο πλεονέκτημα είναι ότι της εδίδετο η δυνατότητα της υπερόριας επικοινωνίας με την Θεσσαλονίκη ιδίως τον χειμώνα όπου η διά θαλάσσης επικοινωνία ήταν δυσχερής.

Το τρίτο πλεονέκτημα είναι ότι της εδίδετο η δυνατότητα της υπερόριας επικοινωνίας με την Θεσσαλία και την λοιπή ηπειρωτική περιοχή από την Λαμία μέχρι την Θεσσαλονίκη και όχι μόνο.

Ο Λεονάρδος στην σελίδα 11 γράφει αναφερόμενος στην άνω σύμβαση με την Αυστριακή κυβέρνηση:

> Ἐπιφύλαξε δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ὅπως συστήσῃ ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας διὰ Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης, συνιστῶσα δι' ἰδίων της ἐξόδων ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου διὰ Λαμίας μέχρι Θεσσαλονίκης, ὅπου οἱ ταχυδρομικοὶ φάκελλοι ἤθελον ἀνταλλάσεσθαι διὰ τοῦ μέχρι τῆς πόλεως ἐκείνης Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου.

Η Ελλάδα βασιζόμενη στη σύμβαση με την Αυστρία και εις το δικαίωμα της να συστήσει, με δικά της έξοδα, υπερόρια ταχυδρομική επικοινωνία μετά της Αυστρίας αποφάσισε να συστήσει την άνω γραμμή όπου οι ταχυδρομικοί φάκελοι θα ανταλλάσσονται μέσω του εις Θεσσαλονίκη εδρεύοντος Αυστριακού ταχυδρομείου. Η συγκοινωνία προβλέπονταν αρχικά εβδομαδιαία.

Και ο Λεονάρδος συνεχίζει στη σελίδα 13:

> Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν ταχυπλόων τοῦ Φεράλδη καὶ τῆς Αὐστρίας, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τεργέστης, συγκοινωνία ἀπέβαινε βραδεία, μάλιστα ἐν καιρῷ χειμῶνος, ἀπεφασίσθη διὰ Β. Διατάγματος τῆς 11 (23) Νοεμβρίου 1835, συμφώνως μὲ τὴν Ἑλληνοαυστριακὴν Ταχυδρομικὴν συνθήκην, ἡ σύστασις κατὰ ξηρὰν συγκοινωνίας μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τῆς Θεσσαλονίκης θεωρουμένης ὡς τοῦ κέντρου τῆς συγκοινωνίας ταύτης. Ἐπομένως ἡ μὲν ἐξ Ἑλλάδος ἀλληλογραφία ἐπέμπετο εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τῆς Λαμίας καὶ τῆς Φούρκας, ἡ δὲ τῆς Αὐστρίας διὰ τοῦ Σεμλινίου εἰς Θεσσαλονίκην ἐπίσης. Ἡ συγκοινωνία αὕτη ἦτον ἑβδομαδιαία. Ἰδιαίτερος κανονισμός, ἐκδοθεὶς ἐγκαίρως, ἐκανόνιζε τὰ περὶ συγκοινωνίας ταύτης.

Για τον σκοπό αυτό εκδόθηκε η Βασιλική Διαταγή (γράφε Βασιλικό Διάταγμα) της 11/23.11.1835 «Περί ταχυδρομικής υπηρεσίας μεταξύ Λαμίας, Λαρίσης και Θεσσαλίας» η οποία σκοπίμως δεν δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η διαταγή διεβιβάσθη προς κάθε ενδιαφερόμενο προκειμένου να εφαρμοσθεί κατά το δυνατόν γρηγορότερα. Η διαταγή προέβλεπε ότι από την 1.12.1835 θα άρχιζε η εβδομαδιαία «δια ξηράς» αλληλογραφία με την Αυστρία. Ταυτόχρονα προέβλεπε την λειτουργία των υπό ίδρυση ταχυδρομικών γραφείων Λαρίσης και Θεσσαλονίκης. Την διαταγή την δημοσίευσε ο Νοκλολαΐδης στην Φιλοτέλεια του 1969/90 κ. επ. με τα απαραίτητα σχόλειά του.

Η διαταγή ήταν:

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῇ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία μεταξὺ Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης καὶ οὕτω ν' ἀνοιχθῇ διὰ τοῦ Σεμβλίνου τακτικὴ συγκοινωνία μετὰ τῆς Αὐστρίας κατὰ πάντα λόγον συμφέρουσα εἰς τὸ ἐμπόριον **τῶν** πιστῶν μας ὑπηκόων, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ 1ον πρόσθετον ἄρθρον τῆς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1834 ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα :

1) Θέλει συστηθῇ δι' ἐξόδων τοῦ Γενικοῦ Ταμείου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1835 ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία μεταξὺ Λαμίας καὶ Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης, ἐνεργουμένης ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἀφοῦ πρότερον ληφθῇ ἡ ἄδεια τοῦ Πασᾶ τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ἐκεῖ ἐδρεύοντος Ἡμετέρου Προξένου. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

2) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων θέλει προσδιορίσει τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἐπιστροφῆς τῶν Ταχυδρόμων ἀπὸ Λαμίας μέχρι Θεσσαλονίκης καὶ τἀνάπαλιν, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα συνεννόησις μετὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξένου Μας, καθὼς καὶ μετὰ τῆς ἐν Βιέννῃ Καισαροβασιλικῆς Γ. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἐπιφυλαττομένης πάντοτε τῆς Ἡμετέρας ὑπερτάτης ἐγκρίσεως.

3) Ἐπειδὴ μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Αὐστριακῶν συνόρων, ὑπάρχει Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐνεργουμένη δὶς τοῦ μηνός, διὰ τοῦτο καὶ ὅλες αἱ ἀνταποκρίσεις διὰ τὴν Αὐστρίαν, καθὼς καὶ δι' ἄλλα ἐξωτερικὰ Κράτη, ὅσας ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος πρέπει ν' ἀποφασίσῃ διὰ τῆς Αὐστρίας, ἢ εἰς τὰς ὁποίας ἐξηγεῖται ρητῶς ἡ θέλησις τοῦ διευθύνοντος, θέλουν διευθύνεσθαι διὰ τῆς Λαμίας εἰς Θεσσαλονίκην κ' ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Αὐστριακῶν συνόρων καὶ τἀνάπαλιν, σύμφωνα μὲ τὰ ὁρισθέντα εἰς τὴν ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1834 ταχυδρομικὴν σύμβασιν.

4) Ὁ Ἡμέτερος Γ. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Γ. Καισαροβασιλικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ὥστε ἡ Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Σεμβλίνου νὰ γίνεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, καθὼς νὰ συμφωνήσῃ καὶ περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι ὠφελείας καὶ βελτιώσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

5) Ὅλαι αἱ ἀντοποκρίσεις αἱ ὁποῖαι στέλλονται ἐκ τῆς Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐπικράτειαν, ἢ ἀπὸ Λάρισσαν καὶ Θεσσαλονίκην καὶ τἀνάπαλιν, ἢ διακομισθησόμεναι εἰς ἄλλο ξένον Κράτος, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἐκεῖ προξένους ἢ ἀπεσταλμένους Μας.

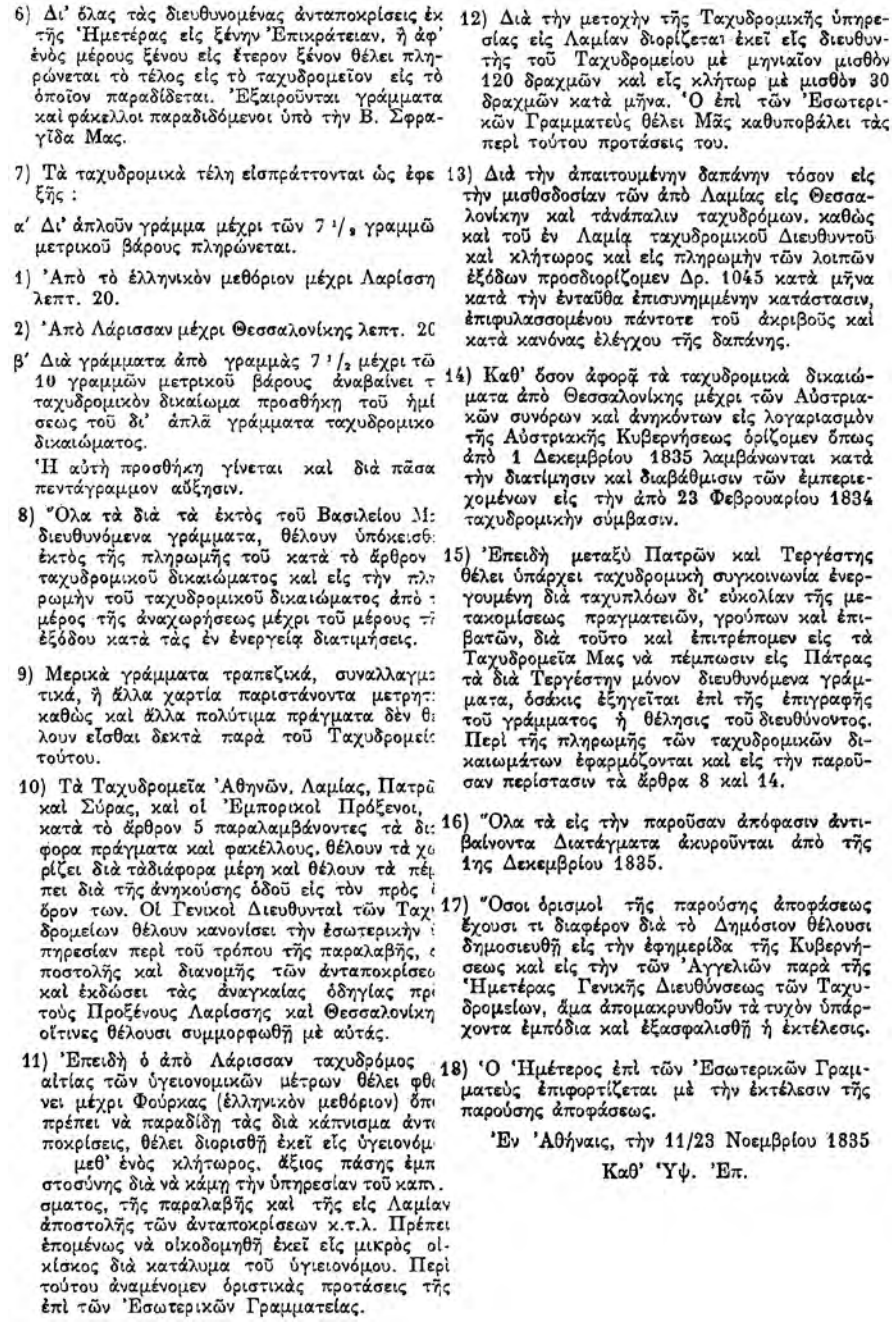

6) Δι' ὅλας τὰς διευθυνομένας ἀνταποκρίσεις ἐκ τῆς Ἡμετέρας εἰς ξένην Ἐπικράτειαν, ἢ ἀφ' ἑνὸς μέρους ξένου εἰς ἕτερον ξένον θέλει πληρώνεται τὸ τέλος εἰς τὸ ταχυδρομεῖον εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδεται. Ἐξαιροῦνται γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενοι ὑπὸ τὴν Β. Σφραγῖδα Μας.

7) Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη εἰσπράττονται ὡς ἑφε ξῆς :

α' Δι' ἁπλοῦν γράμμα μέχρι τῶν 7 1/2 γραμμῶ μετρικοῦ βάρους πληρώνεται.

1) Ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν μεθόριον μέχρι Λαρίσση λεπτ. 20.

2) Ἀπὸ Λάρισσαν μέχρι Θεσσαλονίκης λεπτ. 20

β' Διὰ γράμματα ἀπὸ γραμμὰς 7 1/2 μέχρι τῶ 10 γραμμῶν μετρικοῦ βάρους ἀναβαίνει τ ταχυδρομικὸν δικαίωμα προσθήκη τοῦ ἡμί σεως τοῦ δι' ἁπλᾶ γράμματα ταχυδρομικο δικαιώματος.

Ἡ αὐτὴ προσθήκη γίνεται καὶ διὰ πᾶσα πεντάγραμμον αὔξησιν.

8) Ὅλα τὰ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Μ διευθυνόμενα γράμματα, θέλουν ὑπόκεισθ ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον ταχυδρομικοῦ δικαιώματος καὶ εἰς τὴν πλ ρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος ἀπὸ μέρος τῆς ἀναχωρήσεως μέχρι τοῦ μέρους τ ἐξόδου κατὰ τὰς ἐν ἐνεργείᾳ διατιμήσεις.

9) Μερικὰ γράμματα τραπεζικά, συναλλαγμ τικά, ἢ ἄλλα χαρτία παριστάνοντα μετρητ καθὼς καὶ ἄλλα πολύτιμα πράγματα δὲν θ λουν εἰσθαι δεκτὰ παρὰ τοῦ Ταχυδρομεί τούτου.

10) Τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν, Λαμίας, Πατρῶ καὶ Σύρας, καὶ οἱ Ἐμπορικοὶ Πρόξενοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παραλαμβάνοντες τὰ δι φορα πράγματα καὶ φακέλλους, θέλουν τὰ χ ρίζει διὰ τὰ διάφορα μέρη καὶ θέλουν τὰ πέ πει διὰ τῆς ἀνηκούσης ὁδοῦ εἰς τὸν πρὸς ὅρον των. Οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῶν Ταχ δρομείων θέλουν κανονίσει τὴν ἐσωτερικὴν πηρεσίαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραλαβῆς, ποστολῆς καὶ διανομῆς τῶν ἀνταποκρίσεω καὶ ἐκδώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρ τοὺς Προξένους Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκη οἵτινες θέλουσι συμμορφωθῆ μὲ αὐτάς.

11) Ἐπειδὴ ὁ ἀπὸ Λάρισσαν ταχυδρόμος αἰτίας τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων θέλει φθ νει μέχρι Φούρκας (ἑλληνικὸν μεθόριον) ὅπ πρέπει νὰ παραδίδῃ τὰς διὰ κάπνισμα ἀντ ποκρίσεις, θέλει διορισθῆ ἐκεῖ εἷς ὑγειονόμ μεθ' ἑνὸς κλήτωρος, ἄξιος πάσης ἐμπ στοσύνης διὰ νὰ κάμῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καπ σματος, τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς εἰς Λαμίαν ἀποστολῆς τῶν ἀνταποκρίσεων κ.τ.λ. Πρέπει ἐπομένως νὰ οἰκοδομηθῆ ἐκεῖ εἷς μικρὸς οἰκίσκος διὰ κατάλυμα τοῦ ὑγιεινομου. Περὶ τούτου ἀναμένομεν ὁριστικὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

12) Διὰ τὴν μετοχὴν τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς Λαμίαν διορίζεται ἐκεῖ εἷς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν καὶ εἷς κλήτωρ μὲ μισθὸν 30 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει Μᾶς καθυποβάλει τὰς περὶ τούτου προτάσεις του.

13) Διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην τόσον εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀπὸ Λαμίας εἰς Θεσσαλονίκην καὶ τἀνάπαλιν ταχυδρόμων, καθὼς καὶ τοῦ ἐν Λαμίᾳ ταχυδρομικοῦ Διευθυντοῦ καὶ κλήτωρος καὶ εἰς πληρωμὴν τῶν λοιπῶν ἐξόδων προσδιορίζομεν Δρ. 1045 κατὰ μῆνα κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπισυνημμένην κατάστασιν, ἐπιφυλασσομένου πάντοτε τοῦ ἀκριβοῦς καὶ κατὰ κανόνας ἐλέγχου τῆς δαπάνης.

14) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι τῶν Αὐστριακῶν συνόρων καὶ ἀνηκόντων εἰς λογαριασμὸν τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ὁρίζομεν ὅπως ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1835 λαμβάνωνται κατὰ τὴν διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1834 ταχυδρομικὴν σύμβασιν.

15) Ἐπειδὴ μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τεργέστης θέλει ὑπάρχει ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐνεργουμένη διὰ ταχυπλόων δι' εὐκολίαν τῆς μετακομίσεως πραγματειῶν, γρούπων καὶ ἐπιβατῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα Μας νὰ πέμπωσιν εἰς Πάτρας τὰ διὰ Τεργέστην μόνον διευθυνόμενα γράμματα, ὁσάκις ἐξηγεῖται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ γράμματος ἡ θέλησις τοῦ διευθύνοντος. Περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τὰ ἄρθρα 8 καὶ 14.

16) Ὅλα τὰ εἰς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν ἀντιβαίνοντα Διατάγματα ἀκυροῦνται ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1835.

17) Ὅσοι ὁρισμοὶ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἔχουσι τι διαφέρον διὰ τὸ Δημόσιον θέλουσι δημοσιευθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν τῶν Ἀγγελιῶν παρὰ τῆς Ἡμετέρας Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἅμα ἀπομακρυνθοῦν τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐμπόδια καὶ ἐξασφαλισθῆ ἡ ἐκτέλεσις.

18) Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11/23 Νοεμβρίου 1835

Καθ' Ὑψ. Ἐπ.

Η άνω Βασιλική διαταγή της 11/23.11.1835 δεν δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Δεν δημοσιεύτηκε διότι δεν ήθελαν να προκαλέσουν την Τουρκία λόγω της ιδρύσεως ταχυδρομικού γραφείου εις την Θεσσαλονίκη χωρίς την συγκατάθεσή της. Συγκατάθεση την οποίαν φαίνεται φοβόταν ότι δεν θα την πάρουν. Συγκατάθεση την οποίαν είχαν προγραμματίσει από το πρώτο άρθρο της Βασιλικής διαταγής της 11.11.1835 όπου προβλέπει: « ... αφού πρότερον ληφθή η άδεια του Πασά της Θεσσαλονίκης διά του εκεί εδρεύοντος Ημετέρου Προξένου. Επ΄ αυτώ τούτω ο Ημέτερος επί του Βασιλικού Οίκου και των Εξωτερικών Γραμματεύς θέλει ενεργήσει τα δέοντα.*» έγραφε. Για τον ίδιο σκοπό εκδόθηκε η Βασιλική Διαταγή υπ΄ αρίθμ. 5870/5.12.1835 η οποία προέβλεπε την άμεση έναρξη συνομιλιών με τον Πασά της Λαρίσης προς τον σκοπό αυτό. Σκοπό τον οποίον φαίνεται ότι επέτυχαν με την μορφή της ανοχής και όχι της επίσημης έγκρισης. Έγκριση η οποία δεν υπήρξε. Διότι αν υπήρχε ο Πρόξενος της Κωνσταντινουπόλεως δεν θα έγραφε στη Κεντρική Κυβέρνηση (κατόπιν κάποιων ενεργειών του οι οποίες θ' αναφερθούν πιο κάτω) ότι « ...* Εν τοσούτο το ταχυδρομείον καθιερώθη ήδη δικαιωματικός δυνάμει της εκδοθείσης Βεζυρικής διαταγής και η Κυβερνήσεις της Α.Μ. πρέπει του λοιπού να μένει επαναπαυμένη ως προς το αντικείμενον τούτο*» εννοώντας ότι η έγκριση υφαρπάστηκε εμμέσως (Φιλοτέλεια του 1982/74-75).*

Η διαταγή προέβλεπε ότι από την 1.12.1835 θα άρχιζε η εβδομαδιαία «δια ξηράς» αλληλογραφία με την Αυστρία. Παρ όλα αυτά η έναρξη καθυστέρησε και εν πάση περιπτώσει πρέπει να άρχισε ή την 15.12.1835 ή λίγο μετά. Τούτο τεκμαίρεται από έγγραφο με ημερομηνία 30.11.1835 το οποίο λέει:

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀπὸ 21 Νοεμβρ/3 Δεκεμβρ. περὶ τῆς κάτω σημειουμένης ὑποθέσεως ἐκρίνομεν ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 11/23 Νοεμβρίου ν' ἀρχίσῃ ἡ μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἀπὸ 15/27 Δεκεμβρίου 1835. Κατὰ συνέπειαν τούτου θέλει διαταχθοῦν τὰ περαιτέρω.

Ἀθῆναι, 30 Νοεμβρίου/12 Δεκεμβρ. 1835
Καθ' Ὑψ. Ἐπ.

Απαραίτητη προϋπόθεση όλων αυτών ήταν και η ενδυνάμωση του ταχυδρομικού γραφείου Λαμίας. Στην Φιλοτέλεια τ. 493/43 ο Στ. Κασιμάτης δημοσίευσε ένα άνευ χρονολογίας σημείωμα όπου προέβλεπε τα αναγκαία πράγματα που θα χρειαστούν για το ταχυδρομικό γραφείο Λαμίας. Το σημείωμα ήταν:

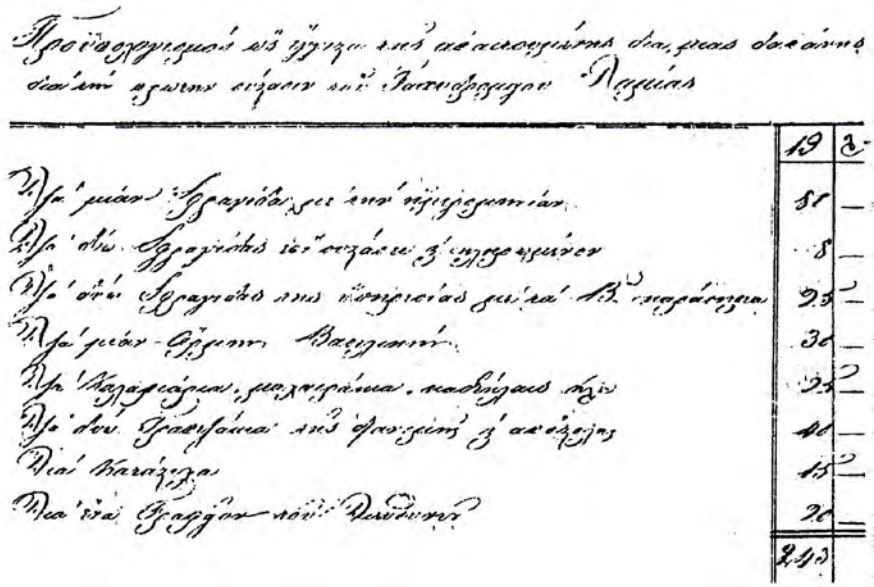

Το ανευρεθέν από τον Κασιμάτη σημείωμα

Το ίδιο σημείωμα καθαρογραμμένο λέει:

«Προϋπολογισμός ὡς ἔγγιστα τῆς ἀπαιτουμένης διά μιᾶς δαπάνης διά τήν πρώτην σύστασιν τοῦ Ταχυδρομείου Λαμίας.

«Διά μίαν σφραγίδα μέ τήν ἡμερομηνίαν	**Δ. 80 λ — »**
«Διά δύω σφραγίδας ἐπί συστάσει καί πληρωμένον	**» 8 » — »**
«Διά δύω σφραγίδας τῆς ὑπηρεσίας μέ τά Β΄ παράσημα	**» 25 » — »**
«Διά μίαν Ἄρμην Βασιλικήν	**» 30 » — »**
«Διά Καλαμαριάν, μαχαιράκια, καθέκλας κ.τ.λ.	**» 25 » — »**
«Διά δύω Τραπεζάκια τῆς διανομῆς καί ἀποστολῆς	**» 40 » — »**
«Διά Κατάστιχα	**» 15 » — »**
«Διά ἕνα Γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ	**» 20 » — »**
	» 243 » — »

Η ημερομηνία σύστασης του ταχυδρομικού γραφείου. Λαμίας πρέπει να έγινε είτε στο τέλος του 1833 ή το πιθανότερο αρχές του 1834. Στην αρχή ήταν ένα απλό ταχυδρομικό γραφείο. Όταν όμως άρχισε η υπερόρια γραμμή της Θεσσαλονίκης τότε αναβαθμίστηκε, μεγάλωσε και απέκτησε και σφραγίδα ταχυδρομική «με ημερομηνία». Σφραγίδα «με ημερομηνία» έλεγαν τις σφραγίδες της εποχής «τύπου δάφνης» οι οποίες είχαν και χρονολογία. Τις σφραγίδες με χρονολογία τις έδωσαν τότε στα ανταλλακτήρια της εποχής εκείνης και σε ελάχιστα άλλα γραφεία τα οποία έπαιζαν τον ρόλο β΄ τάξεως ανταλλακτηρίων.
Δέον να τονιστεί ότι λόγω της σπουδαιότητας την οποία απέκτησε το ταχυδρομικό γραφείο Λαμίας διορίστηκε Διευθυντής και «κλήτωρ» με μισθό 120 και 30 δραχμές αντιστοίχως.
Ο Αθ. Πάσχος στην Φιλοτέλεια του 2002/207 δημοσιεύει φάκελο από την Θεσσαλονίκη με ημερομηνία αφίξεως στην Αθήνα την 24.2.2836 μέσω της ανωτέρω γραμμής.

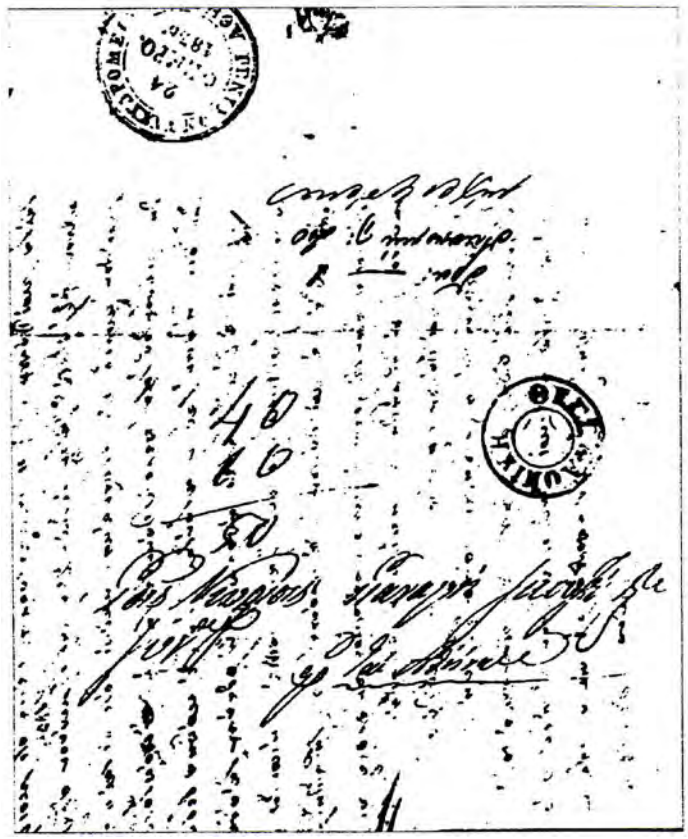

Αναδιπλούμενη απροπλήρωτη επιστολή από Θεσσαλονίκη (16.2.1836) μέσω Φούρκας προς Αθήνα. Έχει σφραγίδα αποστολής ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και άφιξη ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ 24 ΦΕΒΡΟ 1836. Στο εμπρός της μέρος έχει σημειωμένο το τέλος που όφειλε να πληρώσει ο παραλήπτης 40 + 10 = 50 (λεπτά). Στο πίσω μέρος ο ταχυδρομικός υπάλληλος έχει σημειώσει *δικαίωμα λ. 40 μέχρι Φούρκας.*

Ταχ. τέλος 50 λεπτά: 40 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Φούρκα (τουρκο-ελληνικά σύνορα) και 10 λεπτά Φούρκα - Αθήνα για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ.

Φιλοτ. 2002/ 207

Όπως ήδη γράφηκε από την 15.12.1835 ή λίγο μετά πρέπει να άρχισε η λειτουργία με επιτυχία της γραμμής. Στην Φιλοτέλεια του 1982/74 ο Στ. Κασιμάτης αναφέρει ότι βρήκε στα αρχεία του Κράτους σχέδιο Διατάγματος με ημερομηνία 23.5.1836 με το οποίο εγκρίνεται να δοθεί αποζημίωση σε ληστευθέντα στο Δερβένι της Φούρκας ταχυδρόμου της γραμμής Θεσσαλονίκης. Όπερ σημαίνει ότι την 23.5.1836 εξακολουθεί να λειτουργεί η γραμμή.
Στην ίδια Φιλοτέλεια ο Κασιμάτης δίνει και άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία και προβλήματα τα οποία είχαν δημιουργηθεί σε σχέση με την γραμμή Λαμία-Λάρισα-Θεσσαλονίκη ή όπως αλλιώς λεγόταν η γραμμή «Ελληνικών ορίων και Θεσσαλονίκης». Τα προβλήματα τα οποία προέκυψαν ήταν ασφαλείας των ταχυδρόμων, τήρησης δρομολογίων, κοινωνικά, οικονομικά και διπλωματικά.

Αυτό φαίνεται από ένα έγγραφο-έκθεση του εις την Θεσσαλονίκη Έλληνος Προξένου «Προς τον εξοχώτατον Κύριον Ι. Ρίζον τον επί του Βασιλικού Οίκου και εξωτερικών Γραμματέα της Επικρατείας κλπ κλπ κλπ.» «Εις Αθήνας». Ο Κασιμάτης περιγράφοντας περιληπτικά τα εις την έκθεση του Προξένου αναφερόμενα σε συνδυασμό και με άλλα στοιχεία τα οποία είχε εντοπίσει γράφει τα εξής:

οί κάτοικοι τῶν Φαρσάλων καί τῆς Αἰκατερίνης (ἦταν ταχυδρομικοί σταθμοί) «ἐπανειλλημένως ἀνεφέρθησαν διά τοῦ Ἰμήν Πασσᾶ εἰς τό Προξενεῖον, εἰς τόν Διοικητήν καί εἰς ἄλλας ἐπίσης ἀρχάς, ἐξανιστάμενοι ἐπιμόνως νά ἀπαλλαχθῶσιν ἀπό τοῦ νά παρέχουν ἵππους εἰς τό ταχυδρομεῖον μας» γιατί, ὅπως ἔλεγαν, τά ἄλογά τους πάθαιναν σημαντικές βλάβες καί δέν μποροῦσαν νά κάνουν «συνεχῶς τήν τοιαύτην πορείαν». Σημειώνει δέ ὅτι οἱ «Τάρταροι» μερικές φορές ταλαιπωρήθηκαν ὅταν ἔφταναν στή ΦΟΥΡΚΑ καί ὅτι ἐστερούντο «τῶν πρός διατροφήν καί ἀνάπαυσιν ἀναγκαίων», κι' ἀκόμη πῶς κατά τήν ἴδια περίοδο «συνέπεσε κατά δυστυχίαν» νά ληφθοῦν ὑγειονομικά μέτρα μεταξύ Λάρισσας καί Θεσσαλονίκης καί πῶς διατάχθηκε ἐπταήμερη κάθαρση στήν Αἰκατερίνη ἀπ' ὅπου περνοῦσαν οἱ ταχυδρόμοι. Κι ὅπως ἀναφέρει στή συνέχεια, τά περιστατικά αὐτά «ἐπέφεραν ἐν μέρει παραλυσίαν εἰς τήν κανονικήν πορείαν τοῦ ταχυδρομείου». Τελικά ὅλα ξεπεραστηκαν αφου στό μεταξύ δημιουργήθηκαν διάφορα ἔξοδα πού «ἦταν φυσικόν νά ἐπιφέρουν εἰς τήν ὑπηρεσίαν». Καί σάν νά μήν ἔφταναν ὅλ' αὐτά, οἱ κάτοικοι τῶν Φαρσάλων καί τῆς Αἰκατερίνης, ὅπως γράφει ὁ Πρόξενος «ἰδόντες ὅτι αἱ θερμαί προσπάθειαί των ἀπέβησαν εἰς μάτην» ἐπειδή ὁ Ἰμήν συνέχιζε νά δίνει ἐντολές νά παραχωροῦν ἄλογα γιά τό ταχυδρομεῖο «ἐσύνθεσαν ἀναφοράν των εἰς ἣν προτίθεντο σκοπόν νά ἐπικαλεσθῶσιν ἀπ' εὐθείας τήν κατά τοῦτο συνδρομήν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας» γιά τήν ὑπόθεσή τους. Κι' ὁ Πρόξενος ἀναφερόμενος στή διορατικότητά του σημειώνει: «αἱ περιστάσεις αὗται δέν διέφυγαν τήν προσοχήν μας ἐννοήσαντες τήν θέσιν τοῦ ταχυδρομείου μας ὁπόταν τοιαύτα παράπονα ἤθελον φθάσει εἰς Κωνσταντινούπολιν» καί ἐπειδή γνώριζε τούς Τούρκους ἐκ πείρας, «ἐστοχάσθημεν νά προλάβομεν τόν ἐνταῦθα Διοικητήν τῆς Θεσσαλονίκης καί μέ τρόπον ἐπιτήδειον νά τόν παρακινήσωμεν νά γράψει ἐκ μέρους του εἰς Κωνσταντινούπολιν διά νά παραστήση εἰς τήν Κυβέρνησίν του τά πράγματα ὑπό τήν ἀληθῆ αὐτῶν ὄψιν ἵνα μή τυχόν δώση πίστην εἰς τάς ἐκθέσεις των κατά τά Φάρσαλα καί Αἰκατερίνην κατοίκων».

Δικαιολογώντας τίς ἐνέργειές του ὁ Πρόξενος γράφει πῶς δέν εἶχε τόν ἀπαιτούμενο χρόνο γιά νά ἀναφέρει σχετικά στό Πρεσβευτή μας στή Κωνσταντινούπολη, ἀλλά καί γιατί ὅπως διερωτάτο: «...ἦτον συμφέρον εἰς ἡμᾶς νά φανεροθῶμεν;».

Καί μέ ἱκανοποίηση πιό κάτω ἀναφέρει ὅτι ἡ Ὀθωμανική Κυβέρνηση ὕστερα ἀπ' τήν ἀναφορά τοῦ Πασσᾶ Θεσσαλονίκης ἔδωσε ἐντολή νά μᾶς παραχωροῦν ἄλογα γιά τό ταχυδρομεῖον καί ὅτι ἔτσι: «...ἀνεγνώρισεν τήν ὕπαρξιν τῆς ταχυδρομικῆς ταύτης συγκοινωνίας». Παράλληλα ὅμως ὁ Πασσᾶς διέταξε «πρός χάριν τῶν κατοίκων Φαρσάλων καί Αἰκατερίνης» νά δίνουν ἄλογα «**δις** καί ὄχι πλέον **τετράκις** τοῦ μηνός». Τελειώνοντας προσπαθεῖ ὁ Πρόξενος ν' ἀποδείξει ὅτι ἡ μείωση τῶν δρομολογίων δέν δημιουργεῖ ἐμπόδια στή συγκοινωνία κι' ὅτι αὐτή τήν περίοδο θἄχουμε μάλλον οἰκονομία καί ἀργότερα μποροῦμε, ἅμα χρειαστεῖ, νά κάνουμε δυό ἀκόμα δρομολόγια μέ ξεχωριστές ἐργολαβίες. Καί καταλήγει ἡ ἔκθεση: «Ἐν τοσούτω τό ταχυδρομεῖον καθιερώθη ἤδη δικαιωματικῶς δυνάμει τῆς ἐκδοθείσης Βεζυρικῆς διαταγῆς (Ἐμίν - Ναμίν) καί ἡ Κυβέρνησις τῆς Α.Μ. πρέπει τοῦ λοιποῦ νά μένει ἐπαναπαυμένη ὡς πρός τό ἀντικείμενον τοῦτο». Καί νομίζουμε, σχετικά μέ τή τελευταῖα παράγραφο τῆς ἔκθεσης, πῶς δέν εἶχε ἄδικο ὁ Πρόξενος!

Μετά τήν ἔκθεση αὐτή τοῦ Πρόξενου μας στή Θεσσαλονίκη, δέν εἶναι γνωστό τί ἔγινε στά ἑπόμενα 3 - 4 χρόνια. Ὑπάρχουν ὅμως ἐνδείξεις πῶς θἄγιναν κι' ἄλλες ἀναφορές κι' ἐκθέσεις γιατί ὑπῆρχαν κι' ἄλλα προβλήματα καί αἰτήματα κατοίκων, ἐξ αἰτίας τῶν ταχυδρομικῶν δρομολογίων, ὅπως μαθαίνουμε ἀπ' τήν ὑπ' ἀριθ. 3157 ἀναφορά τῆς 22 Ἀπρίλη 1840 τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν πρός τόν Ὄθωνα, ὅταν δημιουργήθηκε ἀπό τούς Τούρκους ταχυδρόμους θέμα αὔξησης τῶν χρημάτων πού ἔπαιρναν γιά κάθε δρομολόγιο. Ἡ ἀναφορά αὐτή ἀναφέρει τά ἑξῆς:

«Περί τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ των ἀπό Θεσσαλονίκης μέχρι τῶν Ἑλλ. ὁρίων ἀναχωροῦντων Τατάρων».

« Ὁ Διευθυντής τῶν Ταχυδρομείων ἀνέφερεν εἰς τήν Γραμματείαν ὅτι ἡ Ὀθωμανική Κυβέρνησις διά ν' ἀπαλλάξη τάς διαφόρους Κοινότητας ἀπότό βάρος τῆς προμηθείας τῶν ἀναγκαίων εἰς τούς διαβαίνοντας Ταχυδρόμους (Τατάρους) μέ τό ὁποῖον ἦσαν ἐπιφορτισμένοι ἄχρι τοῦδε, διατάξει νά μή πληρόνωσι τοῦ λοιποῦ τοιαῦτα, ἀναθέσασα αὐτά εἰς βάρος τῶν ἰδίων ταχυδρόμων.

Κατά συνέπειαν τοῦ μέτρου τούτου, ἐπειδή οἱ Τάταροι οὗτοι ἐπεφορτίσθησαν μέ νέα ἔξοδα, ἀπεφασίσθη ν' αὐξήσουν τήν τιμήν τῶν ταξειδίων των ἀνά 2 1/2 γρόσια ἑκάστην ὥραν ἀντί τοῦ ἑνός τό ὁποῖον ἐλάμβανον ἄχρι τοῦδε.

« Ἐπειδή δέ τήν μεταξύ Ἑλλάδος καί Θεσσαλονίκης Ταχυδρομικήν συγκοινωνίαν σύμφωνα μέ τούς ὁρισμούς τῶν ἀπό 11/23 Νοεμβρίου 1835 ἀρ. 4393 καί ἀπό 2/14 Μαΐου 1836 Β. Διαταγμάτων τήν διατηροῦσαν οἱ τοιοῦτοι Τάταροι, ἀδεία τοῦ Πασσᾶ, οὗτοι ἐπέμενον ὡς ἐκ τούτου νά ἀναβιβάσουν τόν συμφωνηθέντα μετά τοῦ Ἑλλ. Προξένου μισθόν τῶν ἀπό 550 γροσια δι' ἕκαστον ταξείδιον εἰς 810 ὡς ἐγένετο καί μετά τῶν εὑρισκομένων ἐκεῖσε Προξένων ἄλλων δυνάμεων. Ὁ Ἑλλ. Πρόξενος μή ἔχων περί τούτου διαταγάς, ζητεῖ ὁδηγίας περί τοῦ πρακτέου, ὑποσημειών ἐν τούτοις καί τήν γνώμην του, ἄν δέν ἤθελεν εἶσθαι προτιμώτερον εἰς τοιαύτην περίστασιν νά λυθῇ ἡ μετά τῆς ξηρᾶς συγκοινωνία καί νά συνδεθῇ διά θαλάσσης.

Ὁ Διευθυντής τῶν ταχυδρομείων διευθύνων εἰς τήν Γραμματείαν τήν ἀναφοράν τοῦ Ἑλλ. Προξένου παρατηρεῖ ὅτι ἀφ' οὗ ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν Τατάρων εἶναι ἀναποφάσιστος καί διά τάς ἄλλας δυνάμεις, εἶναι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ προκριτότερον νά ὑποκύψῃ τό Δημόσιον εἰς τήν αὔξησιν ταύτην τοῦ μισθοῦ των, παρά νά συστήσῃ διά θαλάσσης συγκοινωνίαν, ἥτις ἐνῶ δέν θέλει παρέξῃ τάς αὐτάς ὠφελείας, διότι δέν θέλει γίνεσθαι τακτικῶς, ὡς ἤδη, διά τήν Ἔλλειψιν Ἀτμοκινήτου, θέλει καταντᾶ καί πλέον δαπανηρά.

« Ἡ Γραμματεία ὑποβάλλουσα ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Μ. ἀμφοτέρας τάς ἀναφοράς του τε Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καί τοῦ Προξένου λαμβάνει τήν τιμήν νά ἐκφράσῃ γνώμην ὑπέρ τῆς προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων διά τούς ἐκτεθέντας λόγους καί παρακαλεῖ τήν Υ. Μ. νά Εὐαρεστηθῇ νά μή ἐκδώση τάς Υ. Β. Διαταγάς της διά νά μή ἤθελε διακοπῇ ἡ συγκοινωνία αὕτη. Ἐσωκλείω καί τό ἀνῆκον σχέδιον Β. Διατάγματος.

Ὑποσημειοῦμαι μέ σέβας βαθύτατον
Της Υ. Μεγαλειότητος
Εὐπειθέστατος ὑπηρέτης καί πιστός ὑπήκοος
Ὁ ἐπί τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεύς
τῆς Ἐπικράτειας

Ἐπειδή στήν ἀναφορά αὐτή οἱ ἀνακτορικοί παράγοντες δέν ἀπάντησαν σέ λογικό χρονικό διάστημα, ἀναγκάστηκε ὁ Γραμματέας τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφοῦ πέρασαν περισσότερο ἀπό 5 μῆνες, νά στείλει, κι' ἄλλη λιγόλογη ἀναφορά - ὑπόμνηση στίς 3 Ὀκτώβρη 1840, στήν ὁποία ἀναφέρει ὅτι ἐπειδή ὁ Διευθυντής τῶν Ταχυδρομείων του ἔστειλε καί νέα ἀναφορά, γι' αὐτό, ὅπως γράφει: «τολμῶ νά ὑπομνήσω εὐσεβάστως... περί τῆς ὑποδηλουμένης ὑποθέσεως», καί ζητά νά τήν «... τιμήσῃ μέ τάς περί τούτου Υ.Β. Διαταγάς...». Ὕστερα

ἀπ' τή νέα ἀναφορά, ὑπογράφτηκε τό σχέδιο Β. Διατάγματος ποὖχε σταλεῖ τήν πρώτη φορά καί ἀναφέρει τά ἑξῆς:

« Λαβόντες γνῶσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τήν ὑπ' ἀρ. 3157 ἀναφοράν τῆς ὑπό τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν κατά τήν παρατήρησίν της τό νά πληρώνεται καί παρά τοῦ Ἡμετέρου Προξένου εἰς Θεσσαλονίκην ἡ ἀποφασισθεῖσα αὔξησις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐνεργούντων τήν ἀπό Θεσσαλονίκην μέχρι τῶν Ἑλλ. ὁρίων Τατάρων, ταχυδρομικήν συγκοινωνίαν, κατά συνέπειαν τοῦ ὁποίου θέλει πληρώνεσθαι εἰς αὐτούς διά πᾶν ταξείδιον ἀνά 810 γρόσια Τουρκικά ἐκ τῆς ἀνοιχθείσης διά τοῦ ἀπό 11/23 9μβρίου 1835 Ἡμετέρου Διατάγματος πιστώσεως τῶν 1045 Δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9/21 Ὀκτ. 1840
Ὄθων»

Γιά τά τόσο ἀποκαλυπτικά καί διαφωτιστικά κείμενα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς δέ χρειάζεται νά ποῦμε τίποτα. Μόνο πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι στή πρώτη ἀναφορά τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν στίς 22 Ἀπρίλη 1840 ἀποκαλύπτεται πῶς στίς 2/14 τοῦ Μάη 1836 εἶχε ἐκδοθεῖ κι' ἄλλο Β. Διάταγμα πού τώρα τό μαθαίνουμε καί πού εἶναι δυστυχῶς ἄγνωστο τό περιεχόμενό του. Τό διάταγμα αὐτό δέν δημοσιεύτηκε στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσης, ὅπως καί ἐκεῖνο τῆς 9/21 Ὀκτώβρη 1840 πού ἀναφέραμε πιό πάνω καθώς κι' ὅτι ἄλλο ἀφοροῦσε τήν διά ξηρᾶς σύνδεσή μας μέ τήν Αὐστρία καί λοιπή Εὐρώπη. Μιά σύνδεση πού ἦταν πολύ σημαντική, ἀπό κάθε ἄποψη, γιά τή Πατρίδα μας καί πού παρά λίγο ... νά διακοπεῖ! Καί ἐνῶ σ' αὐτή τή περίπτωση ἡ σκέψη τῆς διακοπῆς δέν ἔγινε δεκτή, δέν συνέβη τό ἴδιο 5 περίπου χρόνια ἀργότερα ὅταν ἡ ταχυδρομική σύνδεση διακόπηκε γιά λόγους οἰκονομίας!! Ἔτσι ἡ ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς «ΑΙΩΝ» στό φύλλο τῆς 13 Ἰούνη 1845 ἔγραφε: «Προτείνεται, ὡς βεβαιούμεθα, διά νέου περί ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων νομοσχεδίου, ἡ παῦσις του κατά ξηράν ἀπό Ἀθηνῶν μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης ὑπάρχοντος ἄχρι τοῦδε ταχυδρομείου λόγω οἰκονομίας!!» Ἀναφέρει ὅτι πρόκειται γιά οἰκονομία 2000 δραχμῶν!!... ἐν ᾧ ἀφειδώς καταδαπανῶνται ἀλλού τά χρήματα τοῦ δημοσίου...!! σημειώνει ὅτι ἡ ἐνέργειά αὐτή προκάλεσε!!... πολλήν δυοαρέσκειαν καί πολλήν λύπην εἰς τούς ἐμπορευομένους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν...!! καί παράλληλα βεβαιώνει ὅτι, οἱ ἐμπορευόμενοι, εἶναι πρόθυμοι ν' ἀναλάβουν!!... τήν δαπάνην μεγαλητέρων ταχυδρομικῶν τελῶν...!! Ἀπευθυγόμενη δέ στόν «...ἄξιο Διευθυντῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων Κ.Γ. Σκούφον...» καί στό Ὑπουργεῖο, συνιστᾶ νά λάβουν ὑπόψη ὅτι «... Ἡ ἀνάγκη τῆς μεταξύ Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καί Βελγραδίου ταχυδρομικῆς κινήσεως εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλητέρα παρ' ὅσας ἡ Γενική Διεύθυνσις διεπραγματεύθη ταχυδρομικάς ἄχρι τοῦδε συνθήκας μ' ἄλλα ἔθνη καί μ' αὐτήν τήν Γαλλίαν πρό ὀλίγου...». Καί ἀφοῦ ὑπογραμίζει πῶς: «... τά ἐμπορικά συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων εἶναι πρός τήν ἀνατολήν καί τήν Ἄρκτον (ἐννοεῖ βορρά) καί ταῦτα νά μεταβάλῃ δύναται μιά φυσική μόνον μεταβολή τῆς γηΐνου σφαίρας...» καταλήγει πῶς: «... Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων καί τό Ὑπουργεῖου ὀλίγωρα θέλουσιν ἐννοήσει τάς συνέπειας ἑνός μέτρου, τῆς παύσεως τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας μέχρι Θεσσαλονίκης, ἅμα κατά δυστυχίαν λάβῃ χώραν...».

Ἐντύπωση προκαλεῖ τό κριτήριο τῆς ἐφημερίδας καί τό ὅτι ἐπαληθεύθηκαν τά προφητικά γραφτά της, γιατί ἡ διακοπή πού ἔγινε κράτησε, εὐτυχῶς, λίγο καιρό, καί μετά ἀπό 18 μῆνες, μιά ἄλλη ἐφημερίδα ἡ «ΦΗΜΗ» στό φύλλο τῆς 19 Δεκέμβρη 1846, ἔγραφε τά ἑξῆς: « Διά πολύν καιρόν πρότερον ὑπῆρχε διά ξηρᾶς Ταχυδρομική συγκοινωνία τῆς Ἑλλάδος μέ τάς Τουρκικάς ἐπαρχίας μέχρι Θεσσαλονίκης. Πρό τινος δέ εἶχε καταργηθεῖ αὕτη ἡ ταχυδρομική ὑπηρεσία ἐν ᾧ ἦταν τόσο ὠφέλιμος εἰς τάς ἐμπορικάς σχέσεις τῶν Ἑλλ. μέ τήν εὐρωπαϊκήν Τουρκίαν, ἀλλ' ἤδη εὐχαρίστως κοινοποιοῦμεν ὅτι ἐπανελήφθη πάλιν αὐτή ἡ ταχυδρομική συγκοινωνία πρός ἀμοιβαῖον ὄφελος ἀμφοτέρων τῶν μερῶν...». Δέν γνωρίζουμε τί ἀκριβῶς ἔγινε στά κατοπινά χρόνια, ἀλλά ὅπως ἔδειξαν οἱ ἐξελίξεις οἱ ἁρμόδιοι «... ὀλίγωρα... ἐννόησαν τάς συνεπείας ...»

Από τα κείμενα των εγγράφων φαίνεται ότι η γραμμή λειτούργησε με την ανοχή του Πασά της Θεσσαλονίκης κάτω από ένα θολό ημιπαράνομο καθεστώς το οποίο θεμελιώνεται από τα κείμενα. Συγκεκριμένα: Όταν διαμαρτυρήθηκαν οι κάτοικοι των Φαρσάλων και της Αικατερίνης για τα άλογα τα οποία παρείχαν στους Τατάρους ο Πασάς της Θεσσαλονίκης απέρριψε τα παράπονά τους. Άρα γνώριζε τα της γραμμής και τα της διακινήσεως της αλληλογραφίας και δεν αντέδρασε. Και όταν απείλησαν οι

κάτοικοι ότι θα αναφερθούν στην Υψηλή Πύλη. Και ο Πασάς της Θεσσαλονίκης και ο Πρόξενος της Ελλάδας στην Κωνσταντινούπολη έπεισαν την Πύλη να απορρίψει τα αιτήματα των διαμαρτυρόμενων κατοίκων. Πως το γράφει; « ... εστοχάσθημεν να προλάβομεν τον ενταύθα διοικητήν της Θεσσαλονίκης και με τρόπον επιτήδειον να τον παρακινήσωμεν να γράψει εκ μέρους του εις Κωνσταντινούπολιν διά να παραστήση εις την Κυβέρνησίν του τα πράγματα υπό την αληθή αυτών όψιν ίνα μη τυχόν δώση πίστιν *...». Και γιατί όλα αυτά; Γιατί ανησυχούσε το γράφει καθαρά « ...* εννοήσαντες την θέσιν του ταχυδρομείου μας οπόταν τοιαύτα παράπονα ήθελον φθάσει εις Κωνσταντινούπολιν*». Αλλά και αλλού « ...* ήτον συμφέρον εις ημάς να φανερωθώμεν;*».*

Άρα μέχρις εδώ φαίνεται το κρυφτούλι με τον Πασά και η ανοχή του στο θέμα αυτό ίσως γιατί το έβλεπε με θετικό μάτι είτε γιατί και κάποιο μπαξίσι βοηθούσε.

Στη συνέχεια όταν η Πύλη έδωσε εντολή να συνεχίσουν να δίνουν άλογα για το ταχυδρομείο και συνεπώς ο Πρέσβης της Κωνσταντινούπολης γεμάτος χαρά και υπερηφάνεια γράφει: « … ανεγνώρισεν την ύπαρξιν της ταχυδρομικής ταύτης συγκοινωνίας*» μετατρέποντας την διαδρομή από εβδομαδιαία σε δεκαπενθήμερη. Τελειώνει δε με την φράση: «...* Εν τοσούτο το ταχυδρομείον καθιερώθη ήδη δικαιωματικός δυνάμει της εκδοθείσης Βεζυρικής διαταγής και η Κυβέρνησις της Α.Μ. πρέπει του λοιπού να μένει επαναπαυμένη ως προς το αντικείμενον τούτο*».*

Συμπέρασμα η γραμμή ήταν σε πλήρη γνώση και αποδοχή των Τούρκων και κατ επέκταση και το ταχυδρομικό γραφείο ανταλλαγής της Θεσσαλονίκης. Το γνώριζε και ο Πασάς της Θεσσαλονίκης και η Υψηλή Πύλη.

Ένα επί πλέον στοιχείο το οποίο κανείς μέχρι σήμερα έθιξε είναι οι τάταροι. Οι τάταροι δεν ήταν δυνατόν να κινούνται πάνω κάτω με γράμματα από την Ελλάδα να τα παραδίδουν στην Θεσσαλονίκη ερήμην του τουρκικού ταχυδρομείου και να μην έχει μέχρι σήμερα γραφεί κάποια αντίδραση από τουρκικής πλευράς. Άρα σαφώς ήταν εν γνώσει η ύπαρξη του ταχυδρομείου της Θεσσαλονίκης στα πλαίσια του Προξενείου και η διακίνηση των φακέλων γινόταν με την ανοχή των τουρκικών αρχών.

Το διανεμητήριο γραφείο στη Θεσσαλονίκη πρέπει να δημιουργήθηκε λίγο μετά την 15.12.1835. Στη σελίδα 25 ο Λεονάρδος αναφέρει ότι στο τέλος του 1838 συνεστήθησαν πέντε νέα ταχυδρομικά γραφεία μεταξύ των οποίων και το της Θεσσαλονίκης. Η Λάρισα (από το 1839 έως περίπου το 1851) και η Θεσσαλονίκη (από το 1836 έως και τον Μάϊο του 1847) χρησιμοποιούν ταχυδρομική σφραγίδα τύπου «κουμπί». Η Θεσσαλονίκη την χρησιμοποιεί στην αρχή μόνο ως σφραγίδα αποστολής. Δεν υπάρχουν φάκελοι με ταχυδρομική σφραγίδα αφίξεως στη Λάρισα ή στη Θεσσαλονίκη. Έχουν συμπεριφορά διανεμητηρίου και συνεπώς δεν θα έπρεπε να ασχολούνται με ταχυδρομικά τέλη.

Παρ όλα αυτά από την Θεσσαλονίκη φεύγουν και προπληρωμένοι φάκελοι. Αυτό συμπεραίνεται από το γεγονός ότι υπάρχει ταχυδρομικό υλικό με φακέλους οι οποίοι φεύγουν από την Θεσσαλονίκη με την ελλειψοειδή σφραγίδα ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ (από 3 και 7.8.1840) Υπάρχουν επίσης δύο φάκελοι οι οποίοι φεύγουν από την Θεσσαλονίκη προπληρωμένοι με ημερομηνίες 18.7.1841 και 28.7.1841.

Άρα κάποια στιγμή μετατράπηκε σε τακτικό ταχυδρομικό γραφείο από την στιγμή που φεύγουν προπληρωμένοι φάκελοι. Η Π.Γ.Χ. η οποία υπάρχει σε φάκελο ο οποίος φεύγει προπληρωμένος από την Θεσσαλονίκη είναι η 3.8.1840.

Ανώμαλο σημείο στο παραπάνω σκεπτικό η υπάρχουσα αναφορά στο βιβλίο « ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑ ΤΟ 1847» ως προς την προπληρωμή της αλληλογραφίας όπου γράφει:

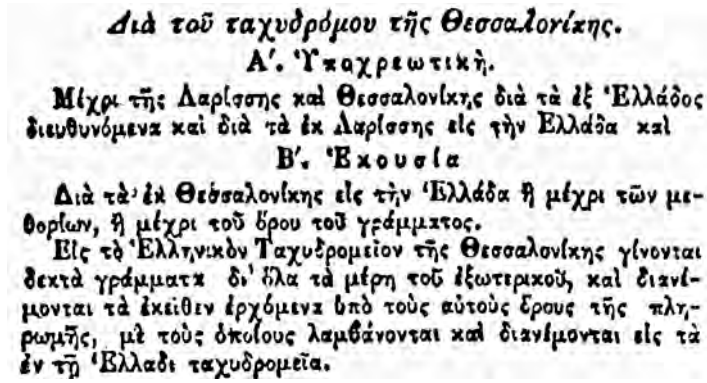

Διὰ τοῦ ταχυδρόμου τῆς Θεσσαλονίκης.

Α'. Ὑποχρεωτική.

Μέχρι τῆς Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης διὰ τὰ ἐξ Ἑλλάδος διευθυνόμενα καὶ διὰ τὰ ἐκ Λαρίσσης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ

Β'. Ἐκουσία

Διὰ τὰ ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ μέχρι τῶν μεθορίων, ἢ μέχρι τοῦ ὅρου τοῦ γράμματος.

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον τῆς Θεσσαλονίκης γίνονται δεκτὰ γράμματα δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ διανέμονται τὰ ἐκεῖθεν ἐρχόμενα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς πληρωμῆς, μὲ τοὺς ὁποίους λαμβάνονται καὶ διανέμονται εἰς τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι ταχυδρομεῖα.

Εκεί που σημειώνει ότι η καταβολή των ταχυδρομικών τελών είναι υποχρεωτική «... διά τα εκ Λαρίσσης εις την Ελλάδα *...». Πως είναι υποχρεωτική η καταβολή ταχυδρομικών τελών αφού είναι διανεμητήριο;*

Αναδιπλούμενη επιστολή από Θεσσαλονίκη (3.8.1840) μέσω Ταράτσας προς Σύρο. Αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μέσω ΛΑΜΙΑ 7.8.1840, ΑΘΗΝΑΙ 10.8.1840, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 10.8.1840, άφιξη ΣΥΡΑ 12.8,1840. Στο ταχυδρομικό γραφείο της Λαμίας πήρε σφραγίδα με την ένδειξη ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ που δήλωνε το γραφείο από το οποίο εισήλθε η επιστολή στην Ελλάδα. Στο εμπρός μέρος της υπάρχει οβάλ σφραγίδα με την ένδειξη "ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ" που δηλώνει ότι έχει προπληρωθεί από τον αποστολέα ένα τμήμα της διαδρομής. Στο πίσω μέρος της υπάρχει η χειρόγραφη ένδειξη *70 (λεπτά)* που αντιστοιχεί στο τέλος της διαδρομής Θεσσαλονίκης - Πειραιά και το οποίο προπληρώθηκε από τον αποστολέα. Στο εμπρός μέρος υπάρχει η χειρόγραφη ένδειξη *10 (λεπτά)* που αντιστοιχεί στο τέλος Πειραιά - Σύρου και που έπρεπε να πληρωθεί από τον παραλήπτη.

Ταχ. τέλος 80 λεπτά: 40 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Ταράτσα (τουρκο-ελληνικά σύνορα) συν 30 λεπτά Ταράτσα - Πειραιάς και 10 λεπτά Πειραιάς - Σύρος για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ. Τα πρώτα 70 λεπτά πληρώθηκαν από τον αποστολέα και τα επόμενα 10 λεπτά από τον παραλήπτη.

Η Περιγραφή από κείμενο του Αθ. Πάσχου
Φιλοτ. 2002/296

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ [3-8-1840] + οβάλ «**ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ**» μέσω ΛΑΜΙΑ 7.ΑΥΓΟΥ.1840 & «**ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**», ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΥΓ.1840, ΠΥΡΑΙΕΥΣ 10.ΑΥΓ.1840, προς ΣΥΡΑ 12.ΑΥΓΟΥ.1840. Χειρόγραφα τέλη 2, 10, 70. Απολυμανθέν. /Letter from Salonica with oval «Paid» via Lamia + entry handstamp «Greece via Lamia», Athens and Pireaus to Syra. Handwritten rates 2, 10, 70. Disinfected (ex. Lascarides coll.) **ph.Φ32**

Col 16/1179

Προπληρωμένος πλίκος με ημερομηνία αποστολής 3.8.1840

*Η άνω αναδιπλούμενη επιστολή με ημερομηνία **3.8.1840** είναι η Π.Γ.Χ. με την σφραγίδα της Θεσσαλονίκης **ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ***
*Άγει στο συμπέρασμα ότι εφ' όσον εισέπραξαν ταχυδρομικά τέλη στην Θεσσαλονίκη την **3.8.1840** το διανεμητήριο είχε ήδη μετατραπεί τακτικό ταχυδρομικό γραφείο.*

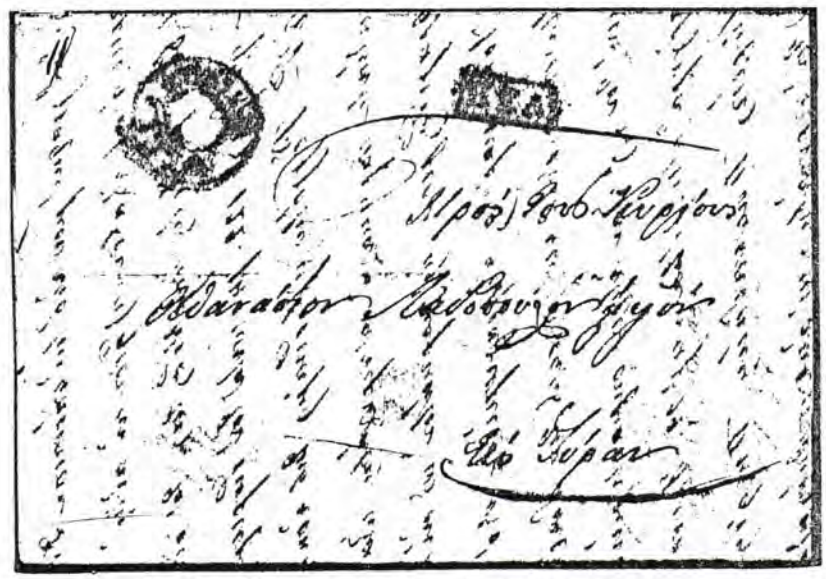

Da Salonicco a Syra – 19/31 marzo 1847 – P.D. e THESSALONIKI – in arrivo Syra 6.IV.47
Tariffa franca (comprensiva del porto marittimo) 70 leptas segnati al verso

Από το έκθεμα HUT

*Προπληρωμένος φάκελος από την ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ της **19.3.1847** προς ΣΥΡΟ*
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής τύπου «κουμπί» **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ***
*και η παραλληλόγραμμη **ΠΕΔ***
(Πληρωμένο Εξωτερικό Δικαίωμα)
Είναι ο Παλαιότερος γνωστός προπληρωμένος φάκελος από την ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Με την σφραγίδα ΠΕΔ

Η χερσαία γραμμή Λαμίας – Λάρισας – Θεσσαλονίκης υπήρξε στην λειτουργία της περιπετειώδης. Το 1840 δημιουργήθηκε θέμα κόστους της διαδρομής. Μια αναφορά της 22.4.1840 γράφει όλα τα σχετικά προβλήματα σε σχέση με την ομαλή συνέχιση της γραμμής. Προβλήματα τα οποία προκειμένου να επιλυθούν προκάλεσαν ένα νέο Β. Δ. της 9.10.1840 το οποίο και αυτό δεν δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το Β. Δ. έλεγε:

« Λαβόντες γνῶσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τήν ὑπ' ἀρ. 3157 ἀναφοράν τῆς ὑπό τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν κατά τήν παρατήρησίν της τό νά πληρώνεται καί παρά τοῦ Ἡμετέρου Προξένου εἰς Θεσσαλονίκην ἡ ἀποφασισθεῖσα αὔξησις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐνεργούντων τήν ἀπό Θεσσαλονίκην μέχρι τῶν Ἑλλ. ὁρίων Τατάρων, ταχυδρομικήν συγκοινωνίαν, κατά συνέπειαν τοῦ ὁποίου θέλει πληρώνεσθαι εἰς αὐτούς διά πᾶν ταξείδιον ἀνά 810 γρόσια Τουρκικά ἐκ τῆς ἀνοιχθείσης διά τοῦ ἀπό 11/23 9μβρίου 1835 Ἡμετέρου Διατάγματος πιστώσεως τῶν 1045 Δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9/21 Οκτ. 1840
Ὄθων»

Από το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό παρουσιάζεται κάποιο κενό μεταξύ των ημερομηνιών 24.10.1842 και της 23.1.1847. Η αιτία του καινού για το χρονικό διάστημα από 24.10.1842 έως την 1.7.1845 δεν είναι ακριβώς γνωστή. Για το χρονικό διάστημα από 1.7.1845 έως 23.1.1847 η παύση είναι γνωστή διότι θεωρήθηκε οικονομικά μη συμφέρουσα η ταχυδρομική γραμμή «Ελληνικών ορίων Θεσσαλονίκης». Αποτέλεσμα, λόγω του κόστους συντήρησης της γραμμής, να την σταματήσουν με το Β.Δ. της 13.6.1845 από την 1.7.1845.

Το φύλλο της εφημερίδας «ΑΙΩΝ» της 13.6. 1845 ανήγγειλε την παύση της γραμμής και ταυτόχρονα καυτηρίαζε την Κυβέρνηση για την μικρόνοιά της να παύση την γραμμή και ταυτόχρονα προμηνούσε και μάντευε την επαναλειτουργία της γραμμής λόγω της υψηλής εμπορικής και κοινωνικής αξίας της λέγουσα:

«... Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων καί τό Ὑπουργεῖου ὀγλίγωρα θέλουσιν ἐννοήσει τάς συνέπειας ἑνός μέτρου, τῆς παύσεως τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας μέχρι Θεσσαλονίκης, ἅμα κατά δυστυχίαν λάβῃ χώραν...».

Πράγματι ήταν τόσο το κέρδος και οι ευκολίες τις οποίες παρείχε εις τους διαμειβόμενους ένθεν και ένθεν των συνόρων ώστε μετά από περίπου 18 μήνες η εφημερίδα «ΦΗΜΗ» στο φύλλο της 19.12.1846 έγραφε:

« Διά πολύν καιρόν πρότερον ὑπῆρχε διά ξηρᾶς Ταχυδρομική συγκοινωνία τῆς Ἑλλάδος μέ τάς Τουρκικάς ἐπαρχίας μέχρι Θεσσαλονίκης. Πρό τινος δέ εἶχε καταργηθεῖ αὕτη ἡ ταχυδρομική ὑπηρεσία ἐν ᾧ ἦταν τόσο ὠφέλιμος εἰς τάς ἐμπορικάς σχέσεις τῶν Ἑλλ. μέ τήν εὐρωπαϊκήν Τουρκίαν, ἀλλ' ἤδη εὐχαρίστως κοινοποιοῦμεν ὅτι ἐπανελήφθη πάλιν αὐτή ἡ ταχυδρομική συγκοινωνία πρός ἀμοιβαῖον ὄφελος ἀμφοτέρων τῶν μερῶν...». Δέν γνωρίζουμε τί ἀκριβῶς ἔγινε στά κατοπινά χρόνια, ἀλλά ὅπως ἔδειξαν οἱ ἐξελίξεις οἱ ἁρμόδιοι «... ὀγλίγωρα... ἐννόησαν τάς συνεπείας...»

Τον Ιούλιο του 1845 Εγκαινιάστηκε η διά θαλάσσης γραμμή του Lloyd με την οποία εγκαινιάστηκε η ατμοπλοϊκή σύνδεση μεταξύ Σύρου, Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινουπόλεως. Τον Οκτώβριο του 1846 ανανεώθηκε δια Β. Δ. η μεταξύ Ελλάδος και Θεσσαλονίκης ταχυδρομική δια ξηράς επικοινωνία σύμφωνα με τα ισχύοντα και πρότερον, παρά τα υπάρχοντα την εποχή εκείνη έντονα συνοριακά προβλήματα στην περιοχή της Λαμίας μεταξύ των δύο κρατών (Λεονάρδος σελίς 32).
Στο Δ.Τ.Τ.Τ. 1847 στη σελ. 2 αναφέρονται οι τρόποι διεκπεραιώσεως της αλληλογραφίας μετά του εξωτερικού. Μεταξύ αυτών αναφέρει: « ... και τελευταίον διά του ταχυδρόμου της ξηράς ανά δύω εβδομάδας με την Λάρισσαν και Θεσσαλονίκην*».*
Από το υπάρχον αποδεικτικό υλικό υπάρχει ο φάκελος με ημερομηνία 23.1.1847. Ένδειξη ότι επαναλειτούργησε τουλάχιστον από την αρχή του 1847.

1847 Cover from "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ" blue typ.I & oval "ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ", arr. "ΣΥΡΑ*27 ΙΑΝ.1847", postal rare 70!.. Very rare.

Καρα 338/2447

Posted January 23, 1847 with first type Salonica postmark in greenish ink. The cachet "Pliromenon" indicates postage paid. The letter apparently went direct by ship to Syra, backstamped on arrival January 27, 1847.

Η περιγραφή του ίδιου φακέλου από Έκθεμα

Το 1854 λόγω του Κριμαϊκού πολέμου όλα τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία ευρίσκοντο επί τουρκικών εδαφών διέκοψαν, προσωρινά, την λειτουργία τους. Τελευταία κατά Πάσχο ημερομηνία η 2.5.1854.
Μετά το τέλος του πολέμου επανήρχισαν, σταδιακά, όλα την λειτουργία τους (από τον Δεκέμβριο του 1855) υπό το καθεστώς του Νόμου ΣΗΔ΄ της 27.5.1855 της λεγομένης συνθήκης του Κάλιντζα ή και «Συνθήκη εμπορίου και ναυτιλίας του Κάλιντζα» (ΦΕΚ 34/4.8.1855).
Κατόπιν αυτού, μετά τον τερματισμό του πολέμου, τον Σεπτέμβριο του 1856 η γραμμή επαναλειτούργησε. Η Π.Γ.Χ. της επαναλειτουργίας η 27.5.1856 (Δες στη σελίδα 351).
Επ΄ αυτού εξεδόθη το έντυπο της 31.8.1856 της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων το οποίο γνωστοποιούσε στο κοινό ότι από την 8.9.1856 άρχισε από την Θεσσαλονίκη πάλι η δια ξηράς, ως και πρότερον, συγκοινωνία μεταξύ της Ελλάδος και της Λαρίσης και της Θεσσαλονίκης. Η συγκοινωνία ορίστηκε ανά δεκαπενθημερία.

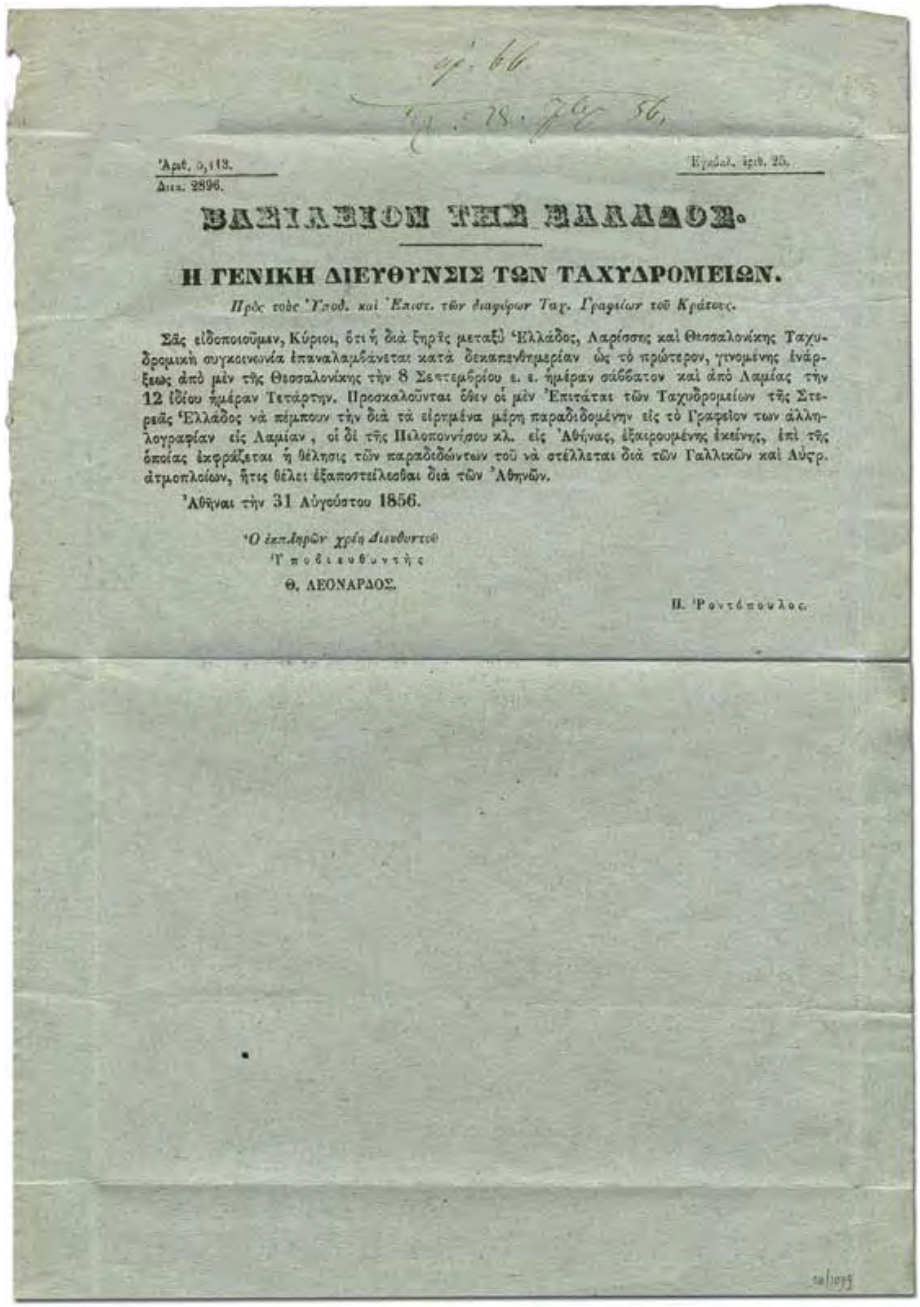

Ἀριθ. 9,113.
Διακ. 2896.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 25.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων τοῦ Κράτους.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ διὰ ξηρᾶς μεταξὺ Ἑλλάδος, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐπαναλαμβάνεται κατὰ δεκαπενθημερίαν ὡς τὸ πρώτερον, γινομένης ἐνάρξεως ἀπὸ μὲν τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 8 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἡμέραν σάββατον καὶ ἀπὸ Λαμίας τὴν 12 ἰδίου ἡμέραν Τετάρτην. Προσκαλοῦνται δὲ ἐδῶ οἱ μὲν Ἐπιτάται τῶν Ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ πέμπουν τὴν διὰ τὰ εἰρημένα μέρη παραδιδομένην εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν ἀλληλογραφίαν εἰς Λαμίαν, οἱ δὲ τῆς Πελοποννήσου κλ. εἰς Ἀθήνας, ἐξαιρουμένης ἐκείνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκφράζεται ἡ θέλησις τῶν παραδιδώντων τοῦ νὰ στέλλεται διὰ τῶν Γαλλικῶν καὶ Αὐστρ. ἀτμοπλοίων, ἤτις θέλει ἐξαποστέλλεσθαι διὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀθῆναι τὴν 31 Αὐγούστου 1856.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη Διευθυντοῦ
Γ π ο δ ι ε υ θ υ ν τ ὴ ς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Από την 8.9.1856 όπου αναγγέλθηκε ότι άνοιξε εκ νέου η γραμμή μέχρι την 22.11.1867 η πορεία της φαίνεται να είναι ομαλή. Αναφέρεται η 22.11.1867 δεδομένου ότι από την Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εκδόθηκε η υπ αρίθμ 27/6681/3569/11.11.1867 εγκύκλιος «Περί της δι Άρταν και Ιωάννινα αλληλογραφίας» η οποία έδινε διάφορες οδηγίες σε σχέση με την γραμμή Αννίνου, Άρτης και Ιωαννίνων και με ποιόν τρόπο και πως πρέπει να συλλέγονται οι επιστολές προκειμένου να αποσταλούν στην Άρτα και τα Ιωάννινα. Από την εγκύκλιο προκύπτει ότι οι σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών ήταν καλές και συνεπώς και η διακίνηση της αλληλογραφίας.

Η εγκύκλιος έγραφε:

Ἀριθ. 6681. Περίληψις. Ἀριθ. ἐγκ. 27.

Δ. 3569. Περὶ τῆς δι' Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀλληλογραφίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑπουδιευθ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Τῆς πορείας τῶν μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ὑπηρετούντων Ἑλλην. ταχυδρόμων μεταῤῥυθμισθείσης ἐσχάτως, τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀποστελλόμενα γράμματα δέον ν' ἀφίκνυνται εἰς Ἀμφ. Ἄργος κατὰ μὲν τοὺς μῆνας Ὅριον μέχρι Φεβρουαρίου ἑκάστην Κυριακὴν, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας τοῦ ἔτους ἑκάστην Δευτέραν, ἡμέραν ἀρίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀνωτέρω μνησθέντων ταχυδρόμων ἐν Ἀννίνῳ. Προσκαλοῦνται κατὰ συνέπειαν πάντα τὰ ταχυδρομεῖα νὰ ὁρίσωσι τὴν κατάλληλον πρὸς ἀποζολὴν τῶν παραδιδομένων διὰ τὴν Ἄρταν καὶ τὰ Ἰωάννινα γραμμάτων κλπ. ἡμέραν, ὅπως ταῦτα φθάνωσι ἐγκαίρως εἰς τὸν ὅρον των, καὶ ποιήσωσι τοῦτο γνωστὸν πρὸς τὸ κοινὸν δι' εἰδοποιήσεώς των. Ὑπενθυμίζεται δὲ αὐτοῖς, ὅτι τὰ εἰρημένα γράμματα κλπ., δέον ν' ἀποστέλλωνται ἐκ μὲν τῶν ταχυδρομείων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐξαιρέσει τῆς Κερκύρας, τῆς Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, εἰς Πάτρας, ἐκ τῶν Νήσων Κερκύρας καὶ Ἰθάκης εἰς Λευκάδα καὶ δι' αὐτῆς εἰς Βόνιτσαν καὶ Ἀμφ. Ἄργος, ἐκ τῶν ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς Ἀμφ. Ἄργος, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους εἰς Ἀθήνας. Πρὸς τούτοις δὲ, ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πατρῶν καὶ Ἀμφ. Ἄργους, δι' ὧν διαβιβάζεται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ἀλληλογραφία, θέλουσι σχηματίζει καὶ ἀποστέλλει τοὺς ταχυδρομικούς των φακέλλους εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα, τὸ μὲν τῶν Ἀθηνῶν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Πέμπτην, τὸ τῶν Πατρῶν ἑκάστην Παρασκευὴν καὶ Σάββατον, καὶ τοῦ Ἀμφ. Ἄργους ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.

Ἐν Ἀθήναις. τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1867.

Dott."99" & ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*16 NOEM.67 (typ.I+II) on EL fr.40l.Large Head 1862/7, arr.ΑΘΗΝΑΙ*3 ΔΕΚΕ.67. Excellent item.

Καρα 160/790

Η επιστολή διακινήθηκε σύμφωνα με την άνω εγκύκλιο

Συνεπεία της μεγάλης Κρητικής επαναστάσεως του 1866 όπου η Ελλάδα συμμετείχε ενεργά στο πλευρό των Κρητών διεκόπησαν εκ νέου οι διπλωματικές σχέσεις των δύο κρατών και κατ επέκταση η λειτουργία της γραμμής Λαμίας-Λαρίσης-Θεσσαλονίκης. Συνεπεία αυτού η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 26/6639/3267/16.12.1868 εγκύκλιο «Περί της παύσεως των ταχ. συγκοινωνιών Λαμίας, Λαρίσης, Βόλου Αννίνου, Άρτης και Ιωαννίνων» η οποία γνωστοποιούσε στο κοινό ότι λόγω της διακοπής της υπερόριας γραμμής «Ελληνικών ορίων - Θεσσαλονίκης» πρέπει να τροποποιηθεί ο τρόπος αποστολής των γραμμάτων προς τις πόλεις Βόλου, Λαρίσης, Πρεβέζης και λοιπές πόλεις της Ηπείρου και της Θεσσαλίας. Συνιστούσε όπως οι εξ Ελλάδος φάκελοι να κατευθύνονται προς το ταχυδρομικό γραφείο Λευκάδας προκειμένου να παραδίδονται στα αυστριακά ταχυδρομεία τα οποία διατηρούσαν ταχυδρομικές γραμμές προς τις πόλεις της Πρεβέζης και των Ιωαννίνων όπου υπήρχαν αντίστοιχα αυστριακά ταχυδρομικά γραφεία.
Η εγκύκλιος έγραφε:

Αριθ. πρωτ. 6639. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 26.

Δ. 3267. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ταχ. συγκοινωνιῶν Λαμίας, Λαρίσσης, Βόλου, Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑπουρ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐμπορικῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεων, ἔπαυσαν συνεπῶς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμεναι διὰ ξηρᾶς ταχ. συγκοινωνίαι μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Βόλου, καὶ μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, κατὰ συνέπειαν σᾶς παραγγέλλομεν νὰ μὴ δέχησθε γράμματα διὰ τὰ μεσόγεια μέρη, ἤτοι τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν, καθόσον ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐφικτή. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Πρεβέζῃ ὑπάρχουσιν Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων κτλ. καθίσταται ἐφικτή, δύνασθε νὰ δέχησθε γράμματα, ἅτινα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος ἀπ' ὅπου θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν Πρεβέζῃ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα. Ὡς ἐκ τούτου παραγγέλλομεν τοὺς μὲν ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστέλλωσιν τὰ εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα διευθυνόμενα γράμματα, εἰς τὸ Ταχυδρ. Λευκάδος, τοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐβοίας, τοῦ Πειραιῶς τῶν νήσων, Αἰγίνης, Πόρου, Κέας, εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς τῶν Κυκλάδων εἰς τὸ τῆς Σύρου, τοὺς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, καὶ τοὺς τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν εἰς τὸ τοῦ Ναυπλίου.

Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐγνωστοποιήθη ἡ γενικὴ συγκέντρωσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος, παραγγέλλονται τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν Πατρῶν Σύρου καὶ Ναυπλίου εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν ὁποίων θέλουν φθάνουν τοιαῦτα γράμματα νὰ τὰ περιλαμβάνωσιν εἰς τοὺς φακέλλους των πρὸς τὸ Ταχ. Λευκάδος ὡς διαβατικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1868.

Χαρακτηριστικό δείγμα επιστολής η οποία εφαρμόζει την από 16.12.1868 ταχυδρομική εγκύκλιο
*Προπληρωμένος φάκελος από **Κέρκυρα** προς **Ιωάννινα** διακινηθείς μέσω του Αυστριακού ταχυδρομείου.*
Επί του φακέλου διακρίνονται:
*Η χειρόγραφη σημείωση του αποστολέως « **Via Prevesa / col Vapore Austriaco**».*
*Το ακυρωμένο με την στικτή Νο **106** γραμματόσημο των **80** λεπτών και η ΙΙ τύπου **ΚΕΡΚΥΡΑ 19 ΙΟΥΛ.** (18)**68** (π.ημ.)*
*Η σφραγίδα **ΔΠ** του ανταλλακτηρίου Κερκύρας (Δικαίωμα Πληρωμένον)*
*Η διαβατική αυστριακή **PREVESA 1/7**/(1868) (ν. ημ)*
*Η χειρόγραφη σημείωση «**20**» είκοσι λεπτά εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβληθέν από τον παραλήπτη*

Η επανάσταση καταστέλλεται στις αρχές του 1869. Την 15-9-1869 η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 19/4534/2380/15.9.1869 εγκύκλιο η οποία αναφέρει την έναρξη των εργασιών του ταχυδρομικού γραφείου Λαρίσης και συνεπώς γίνονται δεκτές προπληρωμένες επιστολές διά Λάρισα και Βόλο. Οι επιστολές πρέπει να αποστέλλονται εκάστη Τετάρτη διά του αναχωρούντος από Λαμία προς Λάρισα ταχυδρομείου.
Η εγκύκλιος έγραφε:

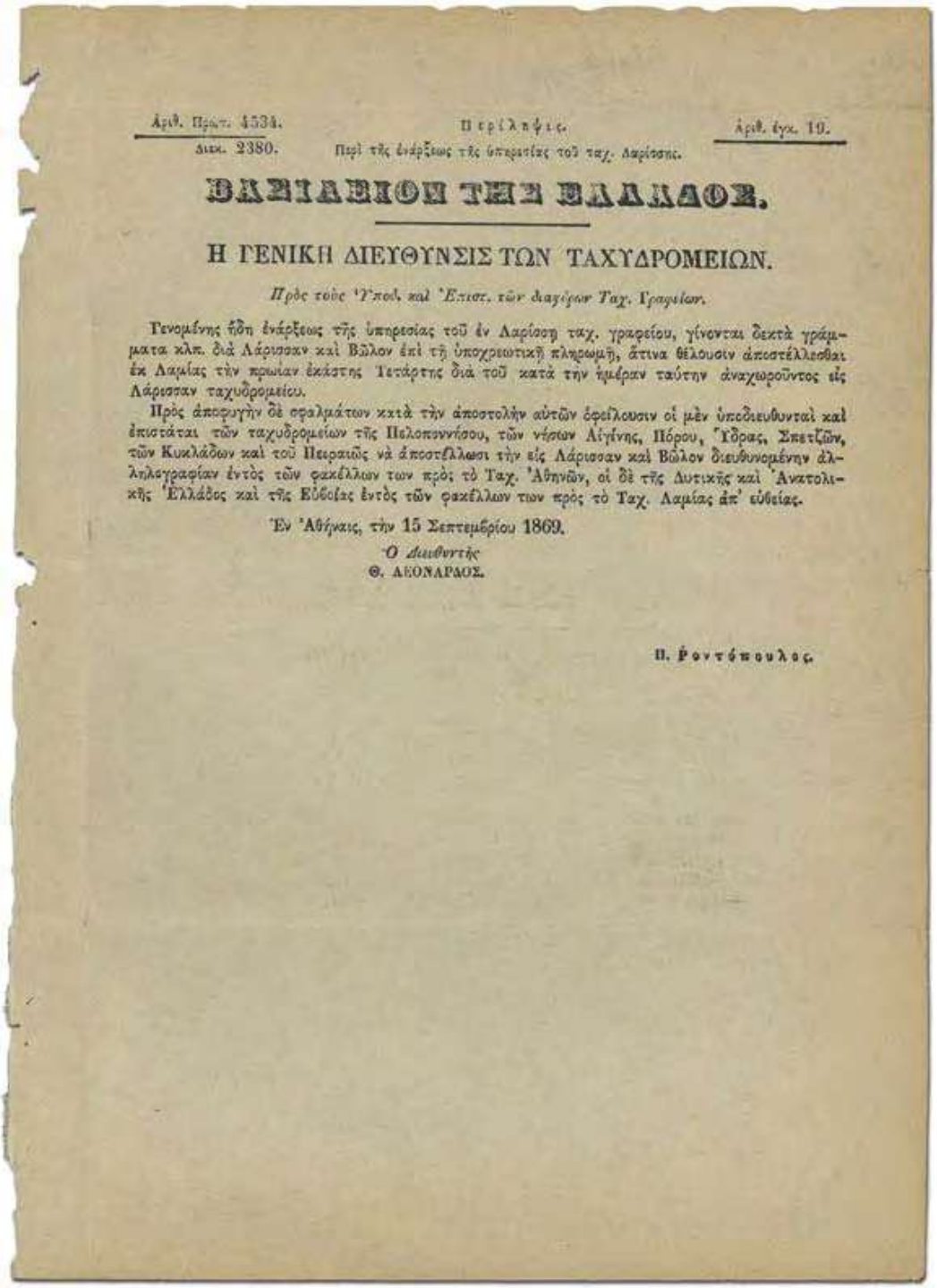

Αριθ. Πρωτ. 4534. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 19.
Διεκ. 2380. Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταχ. Λαρίσσης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Γενομένης ἤδη ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ταχ. γραφείου, γίνονται δεκτὰ γράμματα κλπ. διὰ Λάρισσαν καὶ Βῶλον ἐπὶ τῇ ὑποχρεωτικῇ πληρωμῇ, ἅτινα θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι ἐκ Λαμίας τὴν πρωΐαν ἑκάστης Τετάρτης διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναχωροῦντος εἰς Λάρισσαν ταχυδρομείου.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ σφαλμάτων κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ὀφείλουσιν οἱ μὲν ὑποδιευθυνταὶ καὶ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων τῆς Πελοποννήσου, τῶν νήσων Αἰγίνης, Πόρου, Ὕδρας, Σπετζῶν, τῶν Κυκλάδων καὶ τοῦ Πειραιῶς νὰ ἀποστέλλωσι τὴν εἰς Λάρισσαν καὶ Βῶλον διευθυνομένην ἀλληλογραφίαν ἐντὸς τῶν φακέλλων των πρὸς τὸ Ταχ. Ἀθηνῶν, οἱ δὲ τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐβοίας ἐντὸς τῶν φακέλλων των πρὸς τὸ Ταχ. Λαμίας ἀπ' εὐθείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1869.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Thessaly), LARISSA 1870: Cover of folded letter, not pre-paid, from ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10.ΜΑΙΟΣ.70 in blue, sent to ΑΘΗΝΑΙ 14.ΜΑΙΟΣ.70 (Athens) cancelling a 40λ consecutive printings, via ΛΑΜΙΑ 12.ΜΑΙΟΣ.70 (Lamia, entry P.O. in Greece). Handwritten "40" in black, ex Drossos collection,

Από το έκθεμα Δρόσου & Col 68/654

Απροπλήρωτος φάκελος από Λάρισα προς την Αθήνα
Επί του φακέλου διακρίνονται:
Η σφραγίδα ***αποστολής ΛΑΡΙΣΣΑ – (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10 ΜΑΪΟΣ*** *(18)****70***
Η διαβατική ***ΛΑΜΙΑ 12 ΜΑΪΟΣ*** *(18)****70***
Στο ανταλλακτήριο Αθηνών πήρε την χειρόγραφη ένδειξη των προς πληρωμή ταχυδρομικών τελών «40» λεπτά
Στην άφιξη πήρε την σφραγίδα αφίξεως ***ΑΘΗΝΑΙ 14 ΜΑΪΟΣ*** *(18)****70***
Και το πληρωμένο από τον παραλήπτη γραμματόσημο των 40 λεπτών
(20 λεπτά υπερόρια διαδρομή μέχρι τα σύνορα +20 λεπτά ταχυδρομικό εσωτερικό τέλος)
Ο φάκελος αποδεικνύει ότι η γραμμή ήταν ανοικτή σύμφωνα με την άνω εγκύκλιο

Την 15-9-1869 η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 20/4562/2395/15.9.1869 εγκύκλιο η οποία αναφέρει ότι την 18 Ιουλίου ε. ε. έγινε έναρξης των εργασιών του ταχυδρομικού γραφείου Θεσσαλονίκης.

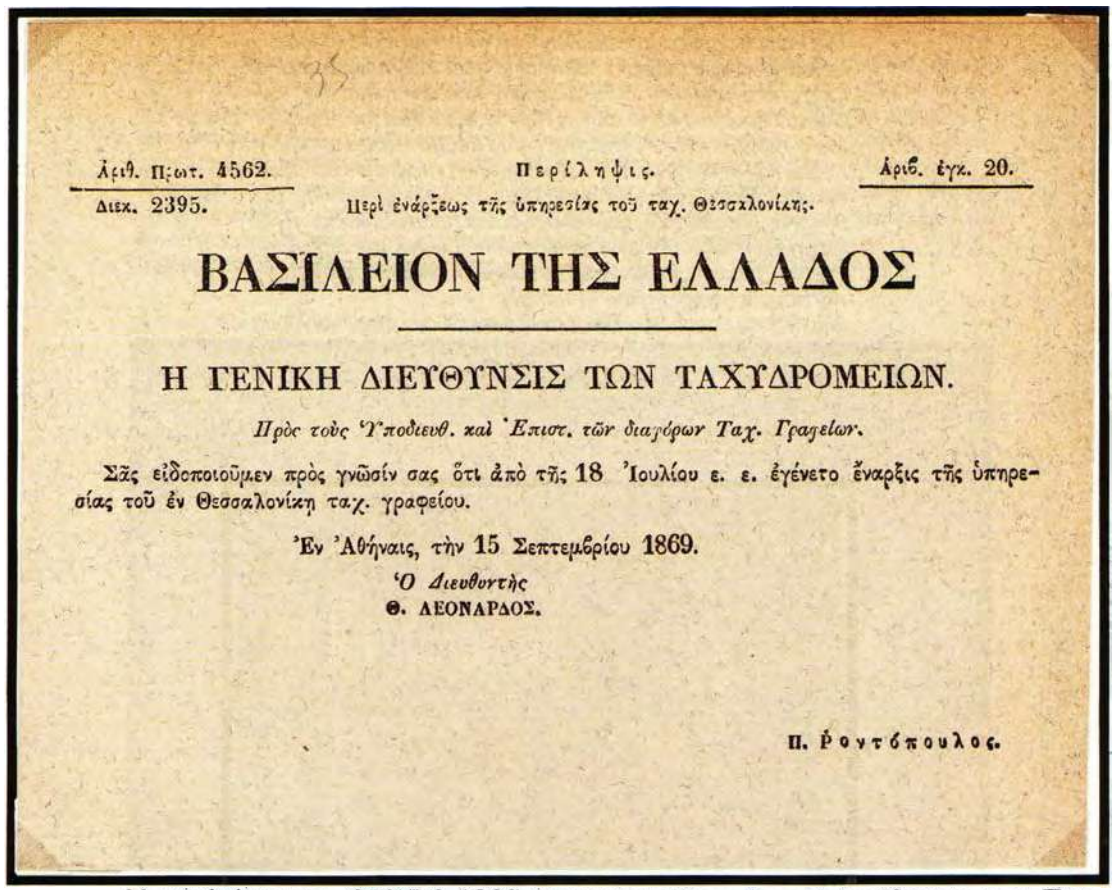

Αριθ. Πρωτ. 4562. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 20.
Διεκ. 2395. Περὶ ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταχ. Θεσσαλονίκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν πρὸς γνῶσίν σας ὅτι ἀπὸ τῆς 18 Ἰουλίου ε. ε. ἐγένετο ἔναρξις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ταχ. γραφείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1869.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Η εγκύκλιος αρ. 20/15.9.1869 με την οποία η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων ενημέρωνε τα υπόλοιπα ταχυδρομικά γραφεία της επικράτειας ότι το γραφείο της Θεσσαλονίκης επαναλειτούργησε από 18 Ιουλίου 1869.

Μετά την έναρξη εργασιών λίγο πριν την 15.9.1869 του ταχυδρομικού γραφείου Λαρίσης και Θεσσαλονίκης η λειτουργία της γραμμής συνεχίστηκε μέχρις ότου διεκόπη εκ νέου το 1881. Το κλείσιμο προέκυψε συνεπεία των γεγονότων της Θεσσαλίας του 1881 και κυρίως λόγω του κλεισίματος του τουρκικού ταχυδρομικού γραφείου Λαρίσης από την Ελληνική Κυβέρνηση.
Συγκεκριμένα μετά την προσάρτηση της Θεσσαλίας από την Ελλάδα η Πύλη δεν απέσυρε το εν Λαρίση Ταχυδρομείο της. Αυτό δεν το ανέχτηκε ο Αλ. Κουμουνδούρος και για λόγους γοήτρου αλλά και φοβούμενος μήπως η παρουσία τουρκικού ταχυδρομείου σε ελληνικά εδάφη αποτελέσει αιτία να ζητήσουν να ιδρύσουν ταχυδρομικά γραφεία τα ξένα κράτη τα οποία εσυνδέοντο μετά της Ελλάδος με την ρήτρα του μάλλον ευνοουμένου κράτους.
Ο Πρωθυπουργός Αλέξανδρο Κουμουνδούρος μετά από ανεπιτυχείς παραστάσεις προς την Πύλη προέβη το 1881 εις την βίαιη απόσπαση του Οθωμανικού εμβλήματος και της επιγραφής του από το εν λόγω ταχυδρομείο. Εις το μέτρο αυτό απάντησε αμέσως και η Πύλη εφαρμόζουσα τα ίδια επί πάντων των εν Τουρκία ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων.
Λεπτομέρειες σε ιδιαίτερο κεφάλαιο του παρόντος με τίτλο «Η προσάρτηση της Θεσσαλίας – Οι συνέπειες» στη σελίδα 165 του παρόντος.
Ως τελευταία ημερομηνία λειτουργίας της γραμμής σύμφωνα με το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό είναι τουλάχιστον η 12.10.1881. Στη Φιλοτέλεια του 2010 τ. 664/305 ο Α. Βιρβίλης χωρίς στοιχεία αναφέρει ότι η γραμμή σταμάτησε στις αρχές του Αυγούστου του 1914 λόγω του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.
Στην ίδια Φιλοτέλεια του 2010 τ. 664/299 κ. επ. υπάρχει ενδιαφέρουσα επιστολή του έλληνα προξένου της Θεσσαλονίκης Μ. Σούτσου προς τον Υπουργό Εξωτερικών Ι. Κωλέττη στην οποία εκτίθενται τα προβλήματα τα οποία προέκυψαν από την παύση της άνω χερσαίας γραμμής Λαμίας – Λαρίσης – Θεσσαλονίκης και την διεκπεραίωση της αλληλογραφίας από και προς την Θεσσαλονίκη με την

υπόλοιπη Ελλάδα. Προβλήματα τα οποία τουλάχιστον ως προς την ταχύτητα διεκπεραίωσης ήταν ανυπέρβλητα και χρονοβόρα. Πέραν αυτού στην επιστολή υπάρχουν και άλλες ενδιαφέρουσες πληροφορίες σε σχέση με την εποχή και τα τότε κρατούντα περί την αλληλογραφία και την θαλάσσια γραμμή του Λόυδ Ελλάδας – Θεσσαλονίκης η οποία άρχισε μεταξύ της 6 & 8 Ιουλίου του 1845.

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό

SALONICA, in Macedonia, 24 October 1842
Entire letter, bearing the *type I* postmark of Salonica **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**, to Syros **ΣΥΡΑ 9.NOEM.1842.**
Handwritten rate «**40+40=80**» [80% of drachma].
Entry in Greece via Lamia with boxed handstamp **ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**, and postmarks **ΛΑΜΙΑ 28.ΟΚΤΩΜ.1842** (Lamia), **ΑΘΗΝΑΙ 31.OCTOM:1842** (Athens) and **ΠΥΡΑΙΕΥΣ 31.OKTOM:1842** (Piraeus).
Disinfection slits by the Sanitary Office of Taratsa (frontier office near Lamia).

Από το έκθεμα Δρόσου

*Απροπλήρωτος φάκελος από την Θεσσαλονίκη της **24.10.1842** προς την Σύρο*
Ο φάκελος διακινήθηκε διά της υπερόριας διαδρομής μέσω Λαμίας και Αθηνών
*Επί του φακέλου διακρίνονται: Η σφραγίδα αποστολής **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ***
*Τα χειρόγραφα ταχυδρομικά τέλη **40+40= 80** λεπτά*
(40 λεπτά η υπερόρια διαδρομή έως τα σύνορα+20 λεπτά εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος +20 λεπτά η μεταφορά στη Σύρο του φακέλου με αυστριακό πλοίο)
*Η παραλληλόγραμμη **ΕΛΛΑΣ/ΔΙΑ/ΛΑΜΙΑΣ** την οποία πήρε στη Λαμία*
*Οι διαβατικές σφραγίδες **ΛΑΜΙΑ 28 ΟΚΤΩΜ. 1842, ΑΘΗΝΑΙ 31 ΟΚΤΩΜ. 1842, ΠΥΡΑΙΕΥΣ 31 ΟΚΤΩΜ. 1842** και η αφίξεως **ΣΥΡΑ 9 ΝΟΕΜ. 1842***

THESSALONIKI 14.5.1847 ⟶ SYROS 18.5.1847 DESINFECTIESL IT : 68 MM.

Από το έκθεμα HUT

Προπληρωμένος φάκελος από την ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ της 14.5.1847 προς ΣΥΡΟ
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής τύπου «κουμπί» ***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ***
και η παραλληλόγραμμη ***ΠΕΔ***
Πληρωμένο Εξωτερικό Δικαίωμα
Ένδειξη ότι το γραφείο λειτουργεί ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο και όχι ως διανεμητήριο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ*17 ΣΕΠΤΕΜ.1847 in carmine (typ.II,superb) on EL,arr.
ΣΥΡΑ*21 ΣΕΠΤ.1847.Disinfect.slits.

Καρα 73/1488

Προπληρωμένος φάκελος από την ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ προς ΣΥΡΟ
Επί του φακέλου διακρίνεται
η σφραγίδα αποστολής τύπου «δάφνης» ***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜ. 1847***
και η παραλληλόγραμμη ***ΠΕΔ***
Πληρωμένο Εξωτερικό Δικαίωμα
Είναι ο Παλαιότερος γνωστός προπληρωμένος φάκελος
με την σφραγίδα αποστολής τύπου «δάφνης» ***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ***

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Entire letter cancelled with ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ and ΠΕΔ, to ΣΥΡΑ
7 ΑΠΡΙΛ 1847
Rate:70 lepta prepaid for letter to Syros

Καρα 131/3204

Προπληρωμένος φάκελος από την ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ της 7.4.1847 προς ΣΥΡΟ
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής τύπου «κουμπί» ***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ***
και η παραλληλόγραμμη ***ΠΕΔ*** *(Πληρωμένο Εξωτερικό Δικαίωμα)*
Η παραλληλόγραμμη ΕΛΛΑΣ/ΔΙΑ/ΛΑΜΙΑΣ την οποία πήρε στη ΛΑΜΙΑ
Ένδειξη ότι το γραφείο λειτουργεί ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο και όχι ως διανεμητήριο
Όπισθεν η σφραγίδα αφίξεως ***ΣΥΡΑ 7 ΑΠΡΙΛ.*** *(18)****47***

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 24 ΑΠΡ 1863. Entire letter to Argos, franked with pair of 20l, May 1862 print and single 10l, 1863 consequtive Athens print, Large Hermes Head stamps, cancelled with ΠΕΔ, via ΑΘΗΝΑΙ 25 ΑΠΡ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, no arrival cancelation.
Rate:50 lepta for letter to Greece

Καρα 131/3213

Προπληρωμένος φάκελος από την ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ προς ΆΡΓΟΣ
Επί του φακέλου διακρίνεται
η σφραγίδα αποστολής ΙΙ τύπου ***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 24 ΑΠΡ.*** *(18)****63***
η παραλληλόγραμμη ***ΠΕΔ*** *(Πληρωμένο Εξωτερικό Δικαίωμα)*
Γραμματόσημα 50 λεπτών των συνεχών Αθηναϊκών εκδόσεων ακυρωμένα με την στικτή Νο ***98***
Όπισθεν διαβατικές ***ΑΘΗΝΑΙ 25 ΑΠΡ*** *(18)****63 και ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΑΘΗΝΑΙ 25 ΑΠΡ*** *(18)****63***
Χωρίς σφραγίδα αφίξεως

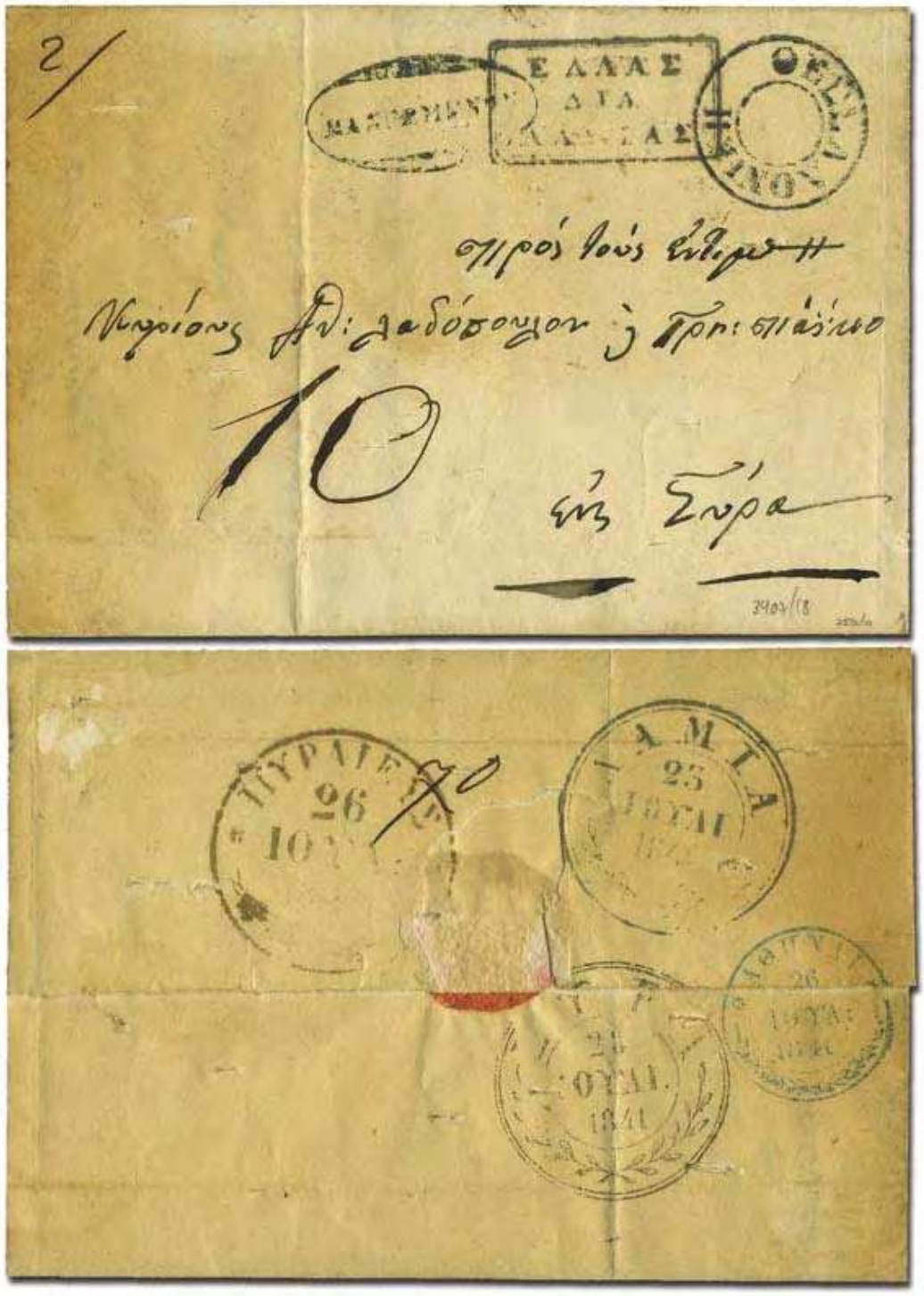

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Macedonia), SALONICA 1841, disinfected mail: Entire folded letter from ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Salonica, Macedonia) + oval ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ (postage paid), written in Greek at "εν Θεσσαλ:η τη 18η/Ιουλ.ου.1841, via ΛΑΜΙΑ 23.ΙΟΥΛΙ.1841 (Lamia, Central Greece) & boxed entry in Greece marking ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ (Greece via Lamia), ΑΘΗΝΑΙ 26.ΙΟΥΛ:1841 (Athens) and ΠΥΡΑΙΕΥΣ 26.ΙΟΥΛ:1841 (Piraeus) sent to ΣΥΡΑ 28.ΙΟΥΛΙ.1841 (Syros). Rated "70" and to pay tax "10" for disinfection fees. Disinfected by fumigation at Taratsa with many small horizontal slits,
Έκθεμα Δρόσου & Col 68/636

Η υπερόρια γραμμή Αμφιλοχικόν Άργος – Άρτα – Ιωάννινα

Το 1852 επήλθε και νέα επέκτασης της συγκοινωνίας μεταξύ Ελλάδος και Ιωαννίνων δια μέσου της Άρτας ιδρυθέντος εις μεν την Άρτα ταχυδρομικού διανεμητηρίου εις δε τα Ιωάννινα ταχυδρομικού γραφείου. Είναι η πρώτη φορά όπου στη σελίδα 38 ο Λεονάρδος αναφέρει τη λέξη «διανεμητήριο» αναφερόμενος στα πεπραγμένα του 1852.
Η ιστορία της υπερόριας διαδρομής Αμφιλοχικόν Άργος – Άρτα – Ιωάννινα αρχίζει με το Β. Δ. της 17.7.1852 (ΦΕΚ 29/28.7.1852 & Φιλοτελική Λέσβος τ. 134/66 του 1991) με το οποίο αναγγέλθηκε η ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου Ιωαννίνων και του ταχυδρομικού διανεμητηρίου Άρτας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους καὶ Ἰωαννίνων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον ϑ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α') Συσταίνεται ἑβδομαδιαία ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, ἐνεργουμένη διὰ δύω ἐφίππων ταχυδρόμων.

β') Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἡ δὲ ἐπιστασία αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκεῖσε Ἑλληνικοῦ προξενείου, μὲ τὴν ἀπολαυὴν τοῦ ποσοστοῦ 20 ο/ο ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπράξεων δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ μὲ τὴν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν 10 δραχμῶν λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

γ') Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῆς Ἄρτης διανεμητήριον, τὰ δὲ χρέη αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐκεῖ Ἑλληνικὸν προξενικὸν πράκτορα.

δ') Τὸ ὑπερόριον ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διευθυνομένων ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς Ἄρταν ἢ Ἰωάννινα καὶ τ' ἀνάπαλιν γραμμάτων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 20 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα βάρους 7 καὶ 1/2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς· καὶ διὰ τὰ τοῦ ζυγίου, σύμφωνα μὲ τὴν διαβάθμισιν τὴν προσδιοριζομένην εἰς τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμέτερον Διάταγμα· τὰ δὲ ξένα τέλη μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνονται, θέλουν λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν α. τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου, ὅτε ἀκυροῦνται τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀντιβαίνοντα Ἡμέτερα Διατάγματα.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπιφορτίζεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ

Το ανωτέρω Β. Δ. της 17.7.1852 το αναφέρει και ο Λεονάρδος στο έτος 1852 στη σελίδα 38. Συγκεκριμένα γράφει:

Μετὰ ἕνα περίπου μῆνα ἐπῆλθε καὶ ἑτέρα νέα ἐπέκτασις συγκοινωνίας, ὀργανισθέντος τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰωαννίνων διὰ τῆς Ἄρτης ταχυδρομείου, καὶ συστηθέντος εἰς μὲν τὰ Ἰωάννινα ταχυδρομικοῦ Γραφείου, εἰς δὲ τὴν Ἄρταν ταχυδρομικοῦ διανεμητηρίου. Καὶ τὰ μὲν καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ταχυδρομικοῦ Γραφείου ἀνετέθησαν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκεῖσε Προξενείου, τὰ δὲ τοῦ διανεμητηρίου Ἄρτης εἰς τὸν Ἕλληνα ὑποπρόξενον. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τὰ ὑπερόρια ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου ἁπλοῦ γράμματος μέχρις Ἄρτας καὶ Ἰωαννίνων προσδιωρίσθησαν εἰς λεπτὰ 20, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀναλόγου ἐσωτερικοῦ τέλους. Ἡ σύστασις τοῦ Ταχυδρομείου τούτου τοσοῦτον μᾶλλον ὑπῆρξεν ὠφέλιμος, καθ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κἀνὲν μέσον ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἠπείρου, ἐκτὸς τῆς διὰ μέσου Κερκύρας συγκοινωνίας, ἥτις ἦτο δύσκολος καὶ βραδεῖα.

*Η άνω αναφερθείσα απροπλήρωτος επιστολή από Άρτα προς Πάτρα της **3.10.1856***
*Διακρίνεται η σφραγίδα του υγειονομείου **Μακρυνόρους***
*Στο ανταλλακτήριο Πατρών πήρε τη χειρόγραφη ένδειξη «**υπερόριον**»*
*Και την ένδειξη «**30**» ως ένδειξη των οφειλομένων ταχυδρομικών τελών*
Συλλογή Βιρβίλη & Φιλοτ. 655/83

Η γραμμή λειτούργησε στο διάστημα 1852-54 για λίγο μετά την έναρξη των ταχυδρομικών δρομολογίων από και προς την Ήπειρο μέχρι που εξερράγη το 1854 ο Κριμαϊκός πόλεμος στη διάρκεια του οποίου όλα τα ταχυδρομικά γραφεία και διανεμητήρια ανέστειλαν την λειτουργία τους μέχρι την συνθήκη του Καλιντζά. Με την συνθήκη δόθηκε η ευκαιρία αφ΄ ενός μεν να ξαναλειτουργήσουν τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία είχαν κλείσει συνεπεία του πολέμου και αφ΄ ετέρου δόθηκε η ευκαιρία να επεκταθεί το ελληνικό ταχυδρομικό δίκτυο στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας με την ίδρυση νέων.
Όταν τα γραφεία επαναλειτούργησαν επαναλειτούργησε από το 1857 και το της Λαρίσης ως διανεμητήριο σύμφωνα με το άρθρο 4 του Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων». Κατόπιν της επαναλειτουργίας των γραφείων επανήλθε και η λειτουργία της γραμμής.
Το άνω Β. Δ. της 22.7.1857 εις το οποίο αναφέρεται ότι η Άρτα, η Λάρισα και η Πρέβεζα είναι τα μόνα Διανεμητήρια που βρίσκονται σε ισχύ «εν τη αλλοδαπή» είναι συνημμένο στην εγκύκλιο 5138/9.8.185 (σελίς 100 του παρόντος) 7 .
Ενδιαφέρον παρουσιάζουν και τα άρθρα Νο 7, 8 και 9 του ίδιου Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων». (σελίς 100 του παρόντος) που έχουν σχέση με τη διακίνηση της αλληλογραφίας από και προς την Θεσσαλία αλλά και από και προς την Άρτα.

Άρθρον 7. Το γραφείον των Ιωαννίνων και τα Διανεμητήρια Άρτης, Πρεβέζης και Λαρίσης πέμπουν εις τα Ελληνικά Ταχυδρομεία των μεθορίων τα εις την Ελλάδα και το εξωτερικόν διευθυνόμενα γράμματα κλπ. τα λοιπά εξωτερικά Γραφεία πέμπουν εις Πειραιά την αλληλογραφίαν αυτών διά τα Ιωάννινα, Λάρισαν, Πρέβεζαν και Άρταν.

Άρθρον 8. Το Γραφείον Θεσσαλονίκης και το Διανεμητήριον Λαρίσης δύνανται να πέμπουν αμοιβαίως και απ'ευθείας διά ξηράς την παραδιδομένην εις τα Γραφεία των αλληλογραφίαν. Το Γραφείον Θεσσαλονίκης πέμπει και διά του ταχυδρομείου της ξηράς τα εις Ελλάδα, Ιωάννινα, Πρέβεζαν και Άρταν διευθυνόμενα γράμματα κλπ.

Άρθρον 9. Η εν τοις Γραφείοις διά τα Διανεμητήρια παραδιδομένη αλληλογραφία λαμβάνεται και πέμπεται πάντοτε προπληρωμένη.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Τρ. Κωνσταντινίδης δίνει το 1861 ως χρόνο επαναλειτουργίας του γραφείου. Αυτό είναι λάθος.
Επίσης στη Φιλοτέλεια του 1962/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλος γράφει (εκ λάθους) ότι το λειτουργούν διανεμητήριο Άρτας μετατράπηκε το 1853 σε ταχυδρομικό γραφείο Άρτας.
Η λειτουργία της γραμμής ακολουθεί την λειτουργία του διανεμητηρίου Άρτας και κατ΄ επέκταση τις διπλωματικές σχέσεις των δύο χωρών. Συνεπώς η γραμμή της Άρτας λειτούργησε επί αρκετά χρόνια, με διακοπές, στα εδάφη της Τουρκίας, μέχρι το 1881 όπου διακόπηκαν επί 18 χρόνια οι μεταξύ των δύο χωρών ταχυδρομικές ανταλλαγές.
Το διάστημα των 18 ετών η περιοχή ταχυδρομικώς εξυπηρετείτο από τα αυστριακά ταχυδρομικά γραφεία Κερκύρας, Πρεβέζης και Ιωαννίνων.
Οι λόγοι κατάργησης της γραμμής η οποία έγινε το 1881 συνεπεία των γεγονότων της Θεσσαλίας είναι οι ίδιοι οι οποίοι έκλεισαν και την γραμμή Λαμίας-Λαρίσης-Θεσσαλονίκης και αναπτύσσονται σε ιδιαίτερο κεφάλαιο του παρόντος με τον τίτλο «Τα της Θεσσαλίας».

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό

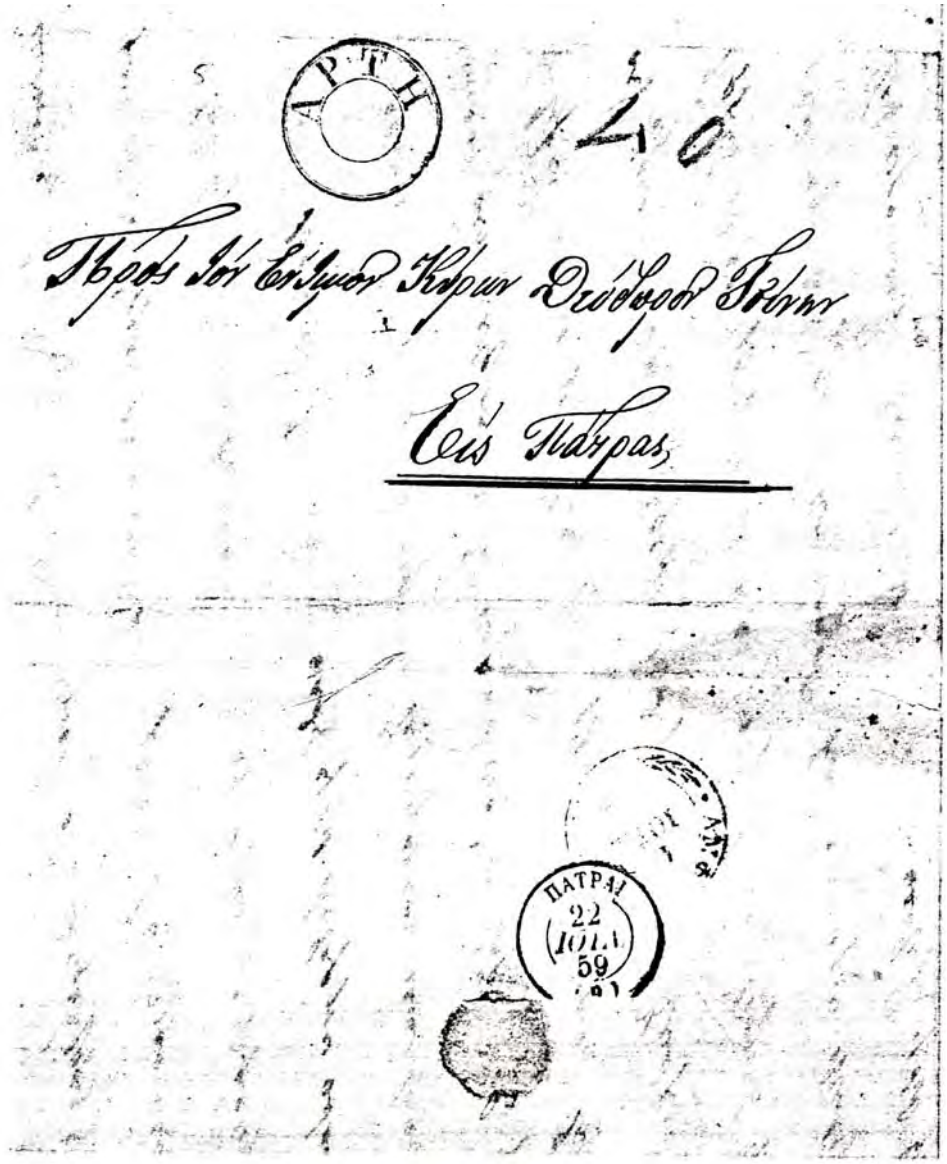

ARTA in Epirus, 18 July 1859
Entire letter bearing in green the *type I* postmark of Arta **ΑΡΤΑ**, to Patras **ΠΑΤΡΑΙ 22.ΙΟΥΛ.59**.
Handwritten rate on arrival **«40»** [40% of drachma].
Transit postmark of **ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ 19.ΙΟΥΛ.1859** (Amphilohia, entry Post Office in Greece).

Από το έκθεμα Δρόσου

*Ταχυδρομημένος πλίκος από την περιοχή Άρτας την **18. ΟΚΤ. 1859** κινηθείσα*
δια του διανεμητηρίου Άρτας προς την Πάτρα
*Επί του πλίκου διακρίνεται η χειρόγραφος σημείωση για τα ταχυδρομικά τέλη «**40**» λεπτά*
(20 λεπτά για την υπερόρια διαδρομή +20 λεπτά για το εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος=40)
*Η σφραγίδα αποστολής **ΑΡΤΗ.** Η δυσδιάκριτη διαβατική **ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ 19 ΙΟΥΛ. 1859***
*και η σφραγίδα αφίξεως **ΠΑΤΡΑΙ 22 ΙΟΥΛ.** (18)**59***

ARTA (TURKEY): 1859 Double-circled postmark in blue letter from Prevesa (8 Oct. 1859) to Patras, v.fine and scarce

Feldman II/10652

Ταχυδρομημένος φάκελος από την Ήπειρο την 8. ΟΚΤ. 1859
δια του διανεμητηρίου Άρτας προς την Πάτρα
Επί του φακέλου διακρίνεται η χειρόγραφος εντολή ***Μέσον Άρτας***
*Επίσης κόκκινη σημείωση για τα ταχυδρομικά τέλη «**40**» λεπτά*
(20 λεπτά για την υπερόρια διαδρομή +20 λεπτά για το εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος=40)
*Και σφραγίδα αποστολής **ΑΡΤΗ***

A 1861 stampless cover from Arta, Turquia, to Patras showing usage of blue "ARTI" pre-stamp oval cancellation. Considered underpaid, 40 Lep, mauve on blue, Paris print, tied by "9" (Patras) lozenge, added as postage due on arrival. The cover mailed before the use of the Greek stamps on 27-9-1861 (see hand written date by sender inside), arrived at destination when stamps were already in use, possible on the first day of issue (1-10-1861), which cannot be verified as part of the upper back flap with arrival c.d.s. is missing. "ARTI" pre-adhesive double ring canceller and boxed "PLIROMI ANEPARKIS" (insufficient payment) are alongside. The cover is somehow soiled, the 40 Lep is touched at right o/w an extraordinary and exceedingly rare and important item. (VI. 5)

Feldman Grand Prix Collection I/30054 & Kara 86/33

*Ταχυδρομημένος απροπλήρωτος πλίκος από την Άρτα την **27. 9. 1861***
δια του ταχυδρομικού γραφείου Άρτας προς την Πάτρα
*Επί του πλίκου διακρίνεται η κόκκινη χειρόγραφος σημείωση για τα ταχυδρομικά τέλη «**40**» λεπτά*
Η σφραγίδα, για κάποιο λόγο, ξαναχρησιμοποιήθηκε περί το τέλος του 1861 έως τις αρχές του 1862.
*Η σφραγίδα αποστολής **ΑΡΤΗ.***
*Η παραλληλόγραμμη σφραγίδα **ΠΛΗΡ. / ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ***
την οποία πήρε στο ανταλλακτήριο Πάτρας
Στην Πάτρα επικολλήθηκε γραμματόσημο 40 λεπτά
(20 λεπτά για την υπερόρια διαδρομή +20 λεπτά για το εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος=40)
*και ακυρώθηκε με την στικτή **No9** των Πατρών ως σφραγίδα αφίξεως*

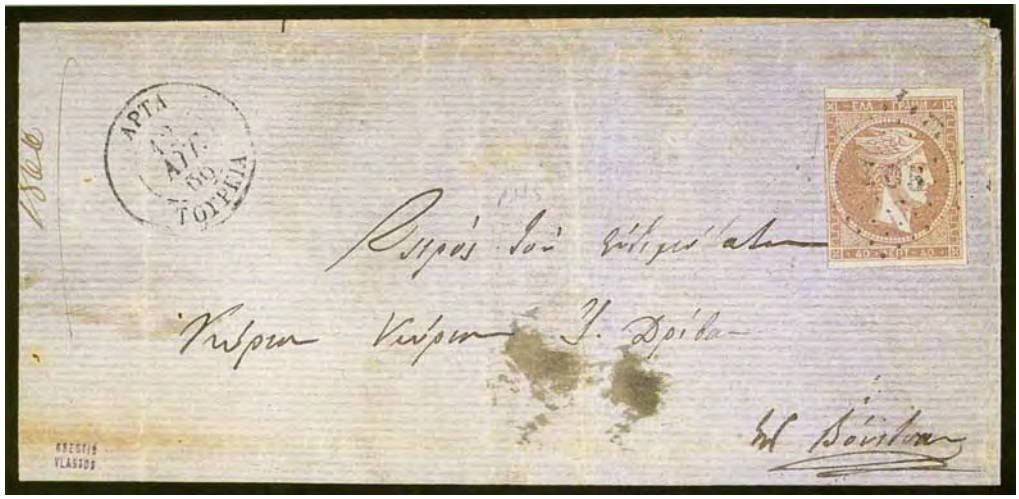

ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 12 ΑΥΓ.66 & dotted "105" typ.I (=Arta) on 40l.(Vl.33A) on EL,trans.ΑΜΦ.ΑΡΓΟΣ to Vonitsa.Ex-ARGYROPOULOS collection. Extremely rare strikes.

Καρα 51/3342

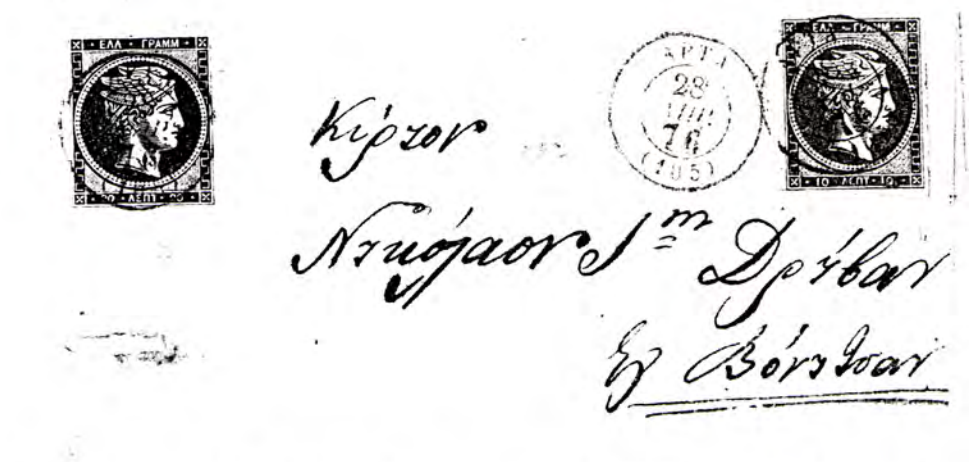

Entire letter bearing 10+20 lepta Large Hermes (Athens printing on meshed paper), cancelled in blue by the *type II sub-type II* postmark of Arta **ΑΡΤΑ (105) 28.ΑΠΡ.76**, to **Βόνιτσα**(Vonizza).
Only in the Post Offices of Alexandria and of Arta were also used datestamps with the serial number at the bottom, instead of the word «ΤΟΥΡΚΙΑ» [=Turkey].

Έκθεμα Δρόσου

Δύο επιστολές από Άρτα προς Βόνιτσα με ίδιο αποστολέα
και παραλήπτες άτομα από την ίδια οικογένεια
12.ΑΥΓ. (18)66 η πρώτη. 28.ΑΠΡ. (18)76 η δεύτερη.
Διακινήθηκαν με την ίδια ταχυδρομική γραμμή

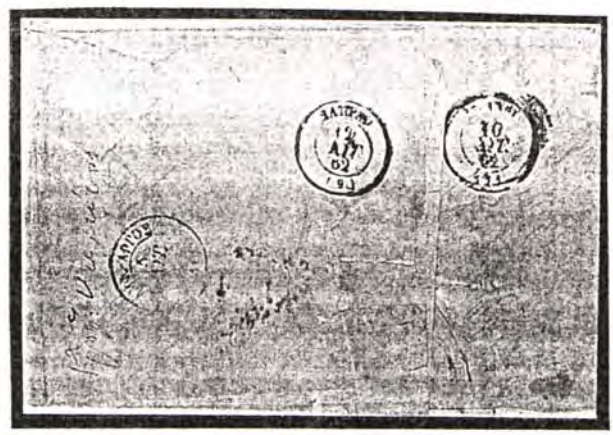

Entire letter bearing marginal copy of 40 lepta Large Hermes Paris print, cancelled by dotted «**105**» and the *type II* postmark of Arta **ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 3.ΑΥΓ.(62)**, to **ΠΑΤΡΑΙ 12.ΑΥΓ.62** (Patras).
Transit postmarks of **ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ 5.ΑΥΓ.62** (Amphilochia, entry in Greece) and **ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΥΓ.62** (Athens).
Very unusual route via Athens!!

Αφορά πλίκο ο οποίος ναι μεν διακινήθηκε από την ίδια ταχυδρομική γραμμή πλην όμως και προφανώς εκ λάθους διεβιβάσθη στην Αθήνα και από την Αθήνα στην Πάτρα.

1859, 18 June, entire letter from Jannina to Athens, canc. "ΙΩΑΝΝΙΝΑ*18 ΙΟΥΝ." in blue (type II) on the front, addressed to Leonta Mela in Athens and redirected m/s "to Amaroussion to the house of Mr. Notara". Arrival canc. on the reverse "ΑΘΗΝΑΙ*26 ΙΟΥΝ. 59*(1)" in blue, wax seal and rated 60 lepta m/s "60". The Greek P.O. in Jannina opened in 1854 and closed in 1881. Certificate P.HOLCOMBE (1992).

Καρα 190/2124

Απροπλήρωτος αναδιπλούμενος φάκελος από τα Ιωάννινα προς την Αθήνα
Επί του φακέλου διακρίνεται: Η σφραγίδα αποστολής ***ΙΩΑΝΝΙΝΑ 18 ΙΟΥΝ.*** *??*
Την χειρόγραφη σημείωση του αποστολέως
«Προς τον Κύριον λέοντα Μελάν Αθήνας Εις Αμαρούσιον εις την οικίαν του Κ. Νοταρά»
Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως ***ΑΘΗΝΑΙ 26 ΙΟΥΝ.*** *(18)****59***
*και χειρόγραφη σημείωση οφειλομένων ταχυδρομικών τελών «****60****»*

"ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*20 ΑΥΓ. 76" on large part of EL fr. 10l. + 20l. Large Head 1871/6 (faulty) to Kerkyra.

Καρα 268/3234 & 295/7827

Το 1853 συνεστήθη κατά τον Λεονάρδο διανεμητήριο και στην Πρέβεζα.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1853, εἰς μὲν τὴν Πρέβεζαν ἐ-
συστήθη Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν διανεμητήριον, ἀνα-
τεθείσης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸ ἐκεῖσε Ἑλληνι-
κὸν ὑποπροξενεῖον

Τα ταχυδρομικά γραφεία της Κρήτης

Ο Λεονάρδος, ο Νικολαΐδης, ο Γιαννούδης κ.α. αναφέρουν ότι περί το 1834 υπήρξε διανεμητήριο-γραφείο ανταλλαγής στην Κρήτη χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Ομοίως στην Φιλοτέλεια τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, Κρήτη και η Κωνσταντινούπολης από το 1834 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής από το 1834 διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων.
Ως προς την Κρήτη υπάρχουν έντονες επιφυλάξεις για την ύπαρξη διανεμητηρίου την εποχή του 1834 ή το 1835 καίτοι ο Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτέλεια του 1944/77 έγραφε ότι υπήρχε στο Ηράκλειο το 1834 χωρίς κάποιο αποδεικτικό στοιχείο.
Επί έτη προσπαθούσε, μάταια, η Ελληνική Κυβέρνησης να επιτρέψει η Τουρκία την λειτουργία ταχυδρομικών γραφείων στην Κρήτη. Ο λόγος της επιδιώξεως ήταν τόσο για την ομαλή επικοινωνία των Ελλήνων μεταξύ τους όσον και για την ανάπτυξη του εμπορίου μεταξύ της Ελλάδας και της Κρήτης.
Οι αιτίες της αρνήσεως ήταν πολλές. Λόγοι ανταγωνισμού μεταξύ των ξένων ταχυδρομείων αλλά και του τουρκικού ταχυδρομείου. Ανταγωνιστικοί εθνικιστικοί, πολιτικοί λόγοι κλπ.
Παρά την αδυναμία να ανοίξει ταχυδρομικά γραφεία. ανταλλαγής στην Κρήτη το ενδιαφέρον της Ελληνικής Κυβερνήσεως για την επαφή του ευρύτερου ελληνισμού με την Κρήτη ήταν μεγάλο. Λόγος για τον οποίον προέβλεψε αμέσως με την πρώτη σύμβαση με τον Φεράλδη (Σύμβαση της 29.8.1833 ΦΕΚ 30/23.9.1833) να εξασφαλίσει ιστιοφόρο το οποίο με τακτική εβδομαδιαία γραμμή θα ένωνε την Σύρο με την Κρήτη. Στο άρθρο 4 της συμβάσεως γράφει: « ... Έν θέλει εκπνέει από την Ελλάδα διά την Αλεξάνδρειαν, σταθμευόμενον εις τους διάπλους εις Χανιά. *...», αποδεικνύουσα εμπράκτως το ενδιαφέρων της για την μεγαλόνησο.*
Στη τρίτη σύμβαση της 7.6.1834 ΦΕΚ 21/8.6.1834 με τον Φεράλδη η οποία ήταν πλέον λεπτομερής και προσεκτική από το άρθρο 21 έως και το άρθρο 28 ασχολείται με το : «Ταξείδιον μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου» *εις το οποίον περιλαμβάνεται και ο ενδιάμεσος σταθμός στα Χανιά. Τονίζοντας με τα άρθρα αυτά το ενδιαφέρον της για την Κρήτη. Ειδικότερα στο άρθρο 23 της συμβάσεως αναφέρει ότι κατά τον κατάπλου των πλοίων στα Χανιά όλες οι αναφορές και ενέργειες των πλοιάρχων κατευθύνονται προς τον εκεί Πρόξενο της Ελλάδος. Ο Πρόξενος είναι το σημείο αναφοράς όλων των ενεργειών και έχει επιφορτιστεί όλες τις σχετικές ευθύνες.*

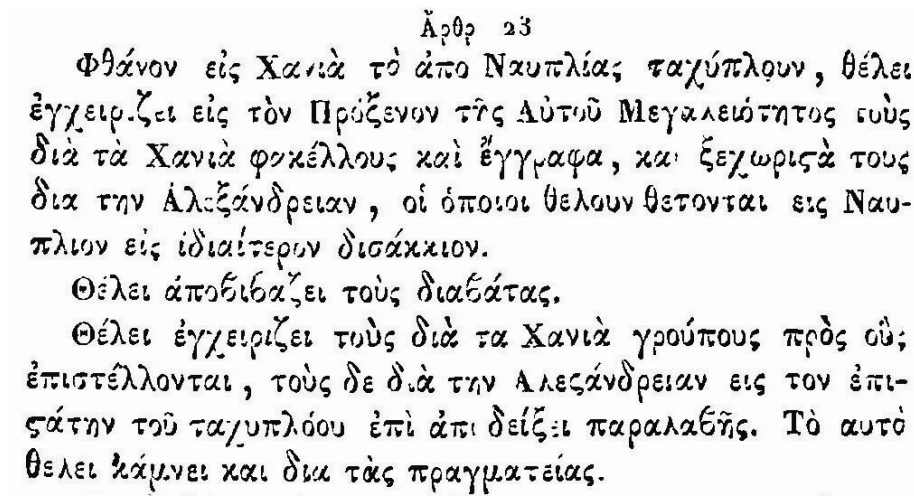

Ἄρθρ 23

Φθάνον εἰς Χανιὰ τὸ ἀπο Ναυπλίας ταχύπλουν, θέλει ἐγχειρ.ζει εἰς τὸν Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοὺς διὰ τὰ Χανιὰ φακέλλους καὶ ἔγγραφα, καὶ ξεχωριστὰ τους δια την Αλεξάνδρειαν, οἱ ὁποιοι θελουν θετονται εις Ναυπλιον εἰς ἰδιαίτερον δισάκκιον.

Θέλει ἀποβιβάζει τοὺς διαβάτας.

Θέλει ἐγχειριζει τοὺς διὰ τα Χανιὰ γρούπους πρὸς οὓς ἐπιστέλλονται, τοὺς δε διὰ την Αλεξάνδρειαν εις τον ἐπισάτην τοῦ ταχυπλόου ἐπὶ ἀπιδείξει παραλαβῆς. Τὸ αυτὸ θελει κάμνει και δια τὰς πραγματείας.

Το άρθρο 23 της 3ης σύμβασης του Φεράλδη

Από το 1833 έως και το 1881 σε όλες τις συμβάσεις τις οποίες υπέγραφε η Ελληνική Κυβέρνηση με τα ξένα κράτη, αλλά και με όποιες άλλες ελληνικές ναυτιλιακές εταιρείες συνεβάλλετο φρόντιζε η Κρήτη να έχει πάντα τακτική επικοινωνία είτε με την Σύρο είτε με τον Πειραιά.
Στην σελίδα 26 του παρόντος αναλύθηκε ο ρόλος και η νευραλγική θέση την οποία είχαν οι Εμπορικοί πρόξενοι της Ελλάδας και οι ναυτιλιακοί πράκτορες στους λιμένες κατάπλου των πλοίων. Έλεγχαν το σύνολο της εμπορικής κινήσεως από και προς την Κρήτη.

Όλες οι τότε ναυτιλιακές εταιρείες είχαν πράκτορες στους τρεις κύριους λιμένες της Κρήτης Χανιά, Ηράκλειο και Ρέθυμνο.
Ακολουθούν κάποια ενδεικτικά παραδείγματα επιστολών οι οποίες διακινήθηκαν από και προς την Κρήτη με καράβια του Φεράλδη, του Λόϋδ, ναυτιλιακών εταιρειών και με πλοία «τυχούσης ευκαιρίας».

Επιστολή από τα Χανιά της 24.1.1871 προς Σύρο διακινηθείσα με την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ.
*Επί του φακέλου διακρίνονται: Η ιδιωτική χειροποίητη σφραγίδα του ατμοπλοίου **ΕΠΛΗΡΩΘΗ** δηλούσα ότι κατεβλήθη το θαλάσσιο τέλος μεταφοράς*
*Χειρόγραφη ένδειξη «**20**» το οποίο αντιστοιχεί εις το εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος στην Ελλάδα*
*Δύο γραμματόσημα των 50 λεπτών και ένα των 10 λεπτών συνολικής αξίας **20** λεπτών τα οποία κατέβαλε στην άφιξη ο παραλήπτης της επιστολής ακυρωμένα με την σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 26.1.**(18)**71***
Από το έκθεμα Λασκαρίδη

Από Ηράκλειο στην Σύρο - 17 Σεπτεμβρίου. 1862 - (συλλογή M. Friend)

Από την Φιλοτέλεια του. 1988 τ. 530/163
Προπληρωμένη επιστολή από Ηράκλειο την 17.9.1862 προς την Σύρο με αυστριακό ταχυδρομείο
Επί του φακέλου διακρίνονται: Η αυστριακή σφραγίδα αποστολής.
*Η αυστριακή **FRANCO** ως ένδειξη του προπληρωμένου τέλους (Εξ ου και οι διαγώνιες γραμμές)*
*Χειρόγραφη ένδειξη εσωτερικού ελληνικού ταχυδρομικού τέλους «**20**»*
*Η στικτή σφραγίδα αφίξεως Νο **67** της Σύρου η οποία ακυρώνει το γραμματόσημο των **20** λεπτών*

*Επιστολή από τα **ΧΑΝΙΑ** της **14.2.1845** προς την **ΤΕΡΓΕΣΤΗ***
*Στην άφιξη πήρε την «**LETTERA ARRIVATE PER MARRE**»*
*Χειρόγραφος ένδειξης εσωτερικού αυστριακού τέλους «**6**» Kreuser*
Σχισμές απολύμανσης Υγειονομείου Τεργέστης
Από το έκθεμα Γ. Σπάρη

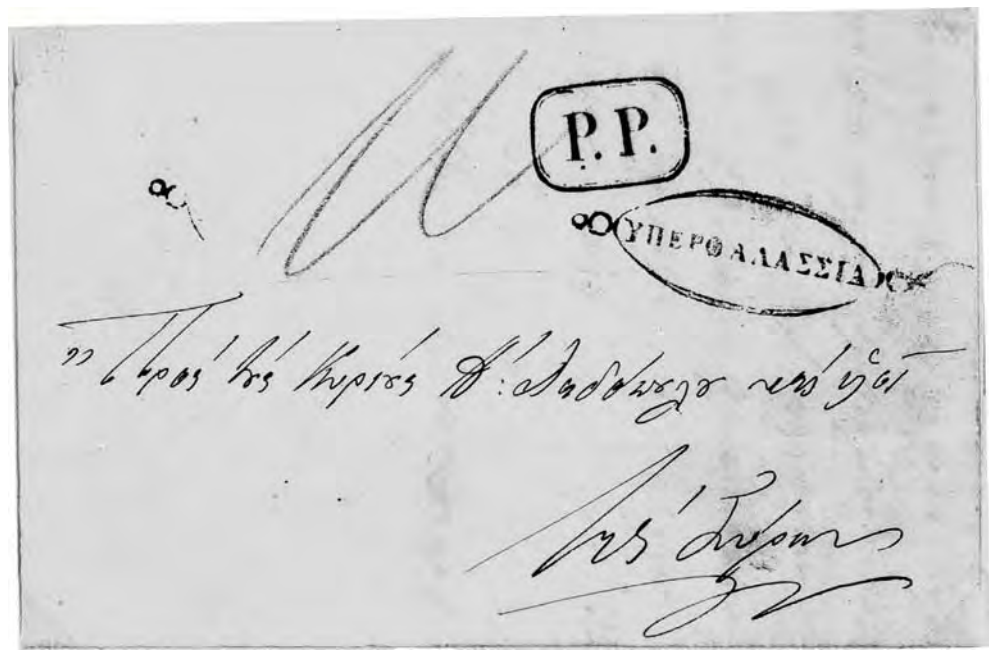

*Προπληρωμένη επιστολή μέχρι τον λιμένα αφίξεως από τα **ΧΑΝΙΑ** στη **ΣΥΡΟ***
*Ταξιδεμένη με αυστριακό πλοίο του Λόϋδ με την αυστριακή σφραγίδα ένδειξης προπληρωμένου **P.P.***
Μιά οριζόντια σχισμή λόγω απολυμάνσεως στην άφιξη
*Στην άφιξη πήρε την ελλειψοειδή **ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ***
*Και την χειρόγραφη σημείωση «**10**» ως ένδειξη ταχυδρομικού εσωτερικού τέλους*
*όπισθεν η σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΑ 12 ΙΟΥΝ. 1849***
Από το έκθεμα Γ. Σπάρη & από την Φιλοτ. τ. 524/160

Folded letter from Canea to Syros dated 5-10-1862, taxed on arrival by 1861 20 lep (Athens provisional printings-fine print), cancelled by the Syros diamond dot cancellation (67).

Προπληρωμένη επιστολή από τα Χανιά της 5.10.1862 προς την Σύρο
Επί του φακέλου διακρίνονται: Η ιδιωτική σφραγίδα του αποστολέως.
Οι δύο χιαστές γραμμές σαν ένδειξη καταβολής των ταχυδρομικών τελών
Χειροποίητη σημείωση του ελληνικού εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους «20» λεπτά
Ακυρωμένο 20λεπτο με την στικτή Νο 67 της Σύρου το οποίο πήρε στην άφιξη

Ο ρόλος των εμπορικών Προξένων, όπως ήδη αναφέρθηκε, και των ναυτιλιακών πρακτόρων στην Κρήτη για κάποιους ιδιαίτερους λόγους μη γνωστούς αναπτύχθηκε υπέρμετρα.
Από κάποια στιγμή επικολλούσαν επί των φακέλων ελληνικά γραμματόσημα τα οποία ακύρωναν με τις σφραγίδες των ναυτιλιακών πρακτορείων τους.

Cancellation type B of the Chania agency on 10 and 20 large Hermes heads, Vlastos no. 64, 65.
Greek stamps were available in Chania in 1880

Χαρακτηριστική επιστολή από τα Χανιά εποχής 1880
*προς τον «**Χατζή Μιχάλη Γιανναράκη (εκ Κρήτης) Εις Αθήνας**»*
Στην επιστολή υπάρχουν Ελληνικά γραμματόσημα
*ακυρωμένα από τον ναυτιλιακό Πράκτορα της «**ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ**»*
με την σφραγίδα του Πρακτορείου της εταιρείας στα Χανιά
Από το έκθεμα Λασκαρίδη

Το 1881 τα Ελληνικά Ταχυδρομεία ανέθεσαν (κατόπιν μιας αγνώστου εξουσιοδοτήσεως) στους πράκτορες της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ» των Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου την άσκηση ταχυδρομικής δραστηριότητας, για λογαριασμό τους, εφοδιάζοντάς τους με γραμματόσημα και ταχυδρομικές σφραγίδες. Στην ουσία λειτούργησαν σαν άτυπα(;) ταχυδρομικά γραφεία.
Στην εφημερίδα Αθηνών «Παλιγγενεσία» της 24.11.1881 αναφέρεται η δημοσίευση κειμένου από το οποίο συνάγεται το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν ταχυδρομικά γραφεία αλλά πρακτορεία της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ» με υπαλλήλους από την εταιρεία.

«Αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν ἀνήγγειλαν χθὲς παραλαβοῦσαι ἐκ τῶν βυζαντινῶν ἐφημερίδων ὅτι ὁ Γεν. Διοικητὴς Κρήτης διαταχθεὶς ὑπὸ τῆς Πύλης ἔκλεισε τὰ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Νήσου ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα. Ἐν Κρήτῃ γραφεῖα τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουσιν ἀλλ' ἁπλῶς πρακτορεῖα τῆς ἑλλην. ἀτμοπλοΐας, ὧν οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται οὐχὶ ὑπὸ τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως ἀλλ' ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας».

Πληροφορίες ιδιαίτερες και το ιστορικό το οποίο προηγήθηκε των ενεργειών αυτών δεν υπάρχουν. Αυτό το οποίο είναι γνωστό είναι ότι την αλληλογραφία την διεκπεραίωναν οι ναυτιλιακοί πράκτορες της ναυτιλιακής εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ».
Δεν ευσταθεί η δικαιολογία την οποία επικαλείται ως αιτία για την έναρξη των άτυπων ταχυδρομικών γραφείων ο Αθ. Οικονομίδης και επαναλαμβάνει στην Φιλοτέλεια τ. 409/92 ο Ζερβογιάννης δηλαδή ότι:
«Κατά τας αρχάς του 1881 η Κρήτη επαναστάτησε εναντίον της Τουρκίας προκειμένου να ελευθερωθεί από τον Τουρκικό ζυγό. Η Ελληνική Κυβέρνηση προς βοήθεια απέστειλε στρατιωτικό απόσπασμα προς βοήθεια των επαναστατών. Το απόσπασμα διοργάνωσε ταχυδρομικά γραφεία στις τρεις κυριότερες πόλεις της Κρήτης ήτοι Χανιά (με αριθμό 162) , Ηράκλειο (με αριθμό 164) και Ρεθύμνης (με αριθμό 163)».
Το ίδιο λάθος επαναλαμβάνει ο Τρ. Κωνσταντινίδης στη Φιλοτέλεια του 1950/28

ΧΑΝΙΑ 162. Ἐλειτούργησε τῷ 1881 ὡς Προσωρινὸν Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀποβατικοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Τιμολ. Βάσσου, λειτουργῆσαν μόνον ὀλίγους μῆνας. Γνωσταὶ σφραγίδες 18) 3)1881 μέχρι Ἰουλίου 1881.

Δεν ευσταθούν τα παραπάνω διότι κατά το 1881 ουδεμία επαναστατική κίνηση υπήρχε στην Κρήτη. Αλλά και όποτε υπήρξε επαναστατική κίνηση στην Κρήτη φούντωνε στην ύπαιθρο. Στην ύπαιθρο επικρατούσαν οι εξεγερμένοι Κρητικοί. Στα αστικά κέντρα οι τούρκοι ήταν πάντα ισχυροί και συνεπώς ποτέ δεν θα επέτρεπαν την ύπαρξη ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων και μάλιστα εν καιρώ επαναστάσεως. Υπάρχουν παραδείγματα του παρελθόντος όπως στον Κριμαϊκό πόλεμο ή στην μεγάλη εξέγερση του 1866 όπου σταματούσαν ολοσχερώς οι διπλωματικές σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών, πόσο μάλλον η ταχυδρομική αλληλογραφία.
Δεν ευσταθεί και για τον βασικό λόγο ότι βρισκόμαστε στο 1881 όπου έχει κορυφωθεί η διένεξη μεταξύ των δύο κρατών ως προς την λειτουργία των ταχυδρομείων στα εδάφη τους. Είναι η εποχή όπου οι τούρκοι κλείνουν όλα τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία στην Τουρκία.
Θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι κύρια αιτία λειτουργίας των τριών ταχυδρομικών γραφείων θα πρέπει να ήταν η καθιέρωση της ελληνικής γραμμής Σύρος – Κρήτη με λιμάνια προσέγγισης το Ηράκλειο, την Ρέθυμνο και τα Χανιά.

Ως συμβατική ημέρα έναρξης λειτουργίας των τριών ταχυδρομικών γραφείων θα πρέπει να θεωρηθεί η 10.1.1881 και τούτο προκύπτει από το γεγονός της έναρξης λειτουργίας της γραμμής Σύρου Κρήτης με τα ελληνικά πλοία της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ».
Πάνω στην ημερομηνία έναρξης της ελληνικής γραμμής Σύρος-Κρήτης (διότι ήδη υπήρχε αντίστοιχη γραμμή με αυστριακά πλοία) η Φιλοτέλεια του 1968/186 γράφει:

Ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τοῦ δρομολογίου Σύρου-Κρήτης ἔχομεν μίαν ἀκριβεστέραν πληροφορίαν, περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1881 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 729, διεκπ. 329, ἐγκύκλιον τῆς γενικῆς διευθύνσεως ταχυδρομείων, τῆς ὁποίας ἀντίτυπον ὑπάρχει εἰς τὴν Γεννάδειον Βιβλιοθήκην. Δι' αὐτῆς γνωστοποιοῦνται διάφοροι τροποποιήσεις εἰς τὰ δρομολόγια τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας», εἰδικῶς δὲ ὡς πρὸς τὴν Κρήτην ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

«Ἀνὰ Σάββατον πρωΐαν, ἀπὸ τῆς 10ης Ἰανουαρίου καὶ ἐφεξῆς, ἐκ Σύρου εἰς Σέριφον, Σίφνον καὶ Μῆλον, ὅθεν τὸ ἀτμόπλοιον, τὴν μὲν μίαν ἑβδομάδα θέλει διευθύνεσθαι εἰς Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς Ἡράκλειον, Ρέθυμνον καὶ Χανιά».

Όταν την 10.1.1881 άνοιξε η ελληνική γραμμή Σύρος – Κρήτη με την «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ» στα λιμάνια προσέγγισης Ηράκλειο, Ρέθυμνο, Χανιά οι ναυτιλιακοί πράκτορες μιμούμενοι τους αντίστοιχους ξένους ναυτιλιακούς πράκτορες άρχισαν να σφραγίζουν τους φακέλους που προορίζονταν να ταξιδέψουν με πλοίο με τις σφραγίδες των πρακτορείων τους ακυρώνοντας ελληνικά γραμματόσημα. Έπαιζαν ρόλο άτυπων ταχυδρομικών υπαλλήλων. Στη συνέχεια η Διεύθυνση των Ελληνικών Ταχυδρομείων κατασκεύασε τις σφραγίδες ΧΑΝΙΑ – (162), ΡΕΘΥΜΝΟΝ – (163) και ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ – (164), ορμώμενη από κάποιο γεγονός το οποίο μέχρι σήμερα δεν είναι γνωστό. Εφοδίασε τους πράκτορες της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ» μιμούμενη το υπάρχον καθεστώς των ξένων ναυτιλιακών πρακτόρων και κυρίως των πρακτόρων της ρωσικής εταιρείας Ρ.Ο.Π.Η.Τ. και παλαιότερα των Αυστριακών με σφραγίδες και με ελληνικά γραμματόσημα και άρχισε από την 10.1.1881 η (άτυπη;) λειτουργία των τριών ταχ. γραφείων Χανίων, Ρεθύμνης και Ηρακλείου (Φιλοτέλεια του 1968/161).
Η χρονική διάρκεια και η δραστηριότητα των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων Κρήτης (Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου) υπήρξε εξαιρετικά περιορισμένη.
Από το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό σφραγίδες Χανίων έχουν βρεθεί με Π.Γ.Χ. την 28.3.1881 και Ν.Γ.Χ. την ?.7.1881 (Φιλοτ. του 1949/45). Για άλλους από 28.3.1881 έως και 6.9.1881
Το ταχυδρομικό γραφείο(;) Ηρακλείου δεν πρέπει να λειτούργησε άνω των 7 μηνών, δηλαδή από την 13.3.1881 και την 17.11.1881 (αναφέρεται και η ύπαρξη μεμονωμένου γραμματοσήμου με ημερομηνία 2.12.1881).
Ο Α. Β. Οικονομίδης λέει ότι είδε γραμματόσημα με σφραγίδα Ηρακλείου και ημερομηνίες από 13.5.1881 έως και Δεκέμβριο του 1881.
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 247 αναφέρεται ότι το ταχ. γρ Ηρακλείου λειτούργησε μόνο επί 3 εβδομάδες.
Στην Φιλοτ του 1950/28 ο Τρ. Κωνσταντινίδης γράφει:

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 164. Ἱδρύθη τῷ 1831 ὡς Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον Ἀνταλλαγῆς. Ἄγνωστον ἂν καὶ πότε διεκόπη ἡ λειτουργία του.
Ἐπανελειτούργησεν ὡς Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον τῷ 1881 ἐπὶ 20 μόνον ἡμέρας περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου 1881. Ἄγνωστον πῶς ὁ Λαβενὶρ σημειώνει σφραγίδας 13)3)1881 ἕως Δεκέμβριον 1881. Εἶναι ἡ σπανιωτέρα ἑλληνικὴ σφραγίς.

Το συμπέρασμα ότι η Ελληνική Κυβέρνηση εφοδίασε τους ναυτιλιακούς πράκτορες της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ με κάποια εξουσιοδότηση συμπεραίνεται αβίαστα από την αλληλογραφία την οποία δημοσίευσε στη Φιλοτέλεια του 1962/161 κ. επ. ο Σοφ. Νικολαΐδης. Εκεί αναφέρονται δύο έγγραφα από τα οποία φαίνεται ότι ο εν Χανίοις πρόξενος της Αυστρίας αντέδρασε, στη λειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου Χανίων, φοβούμενος μείωση των εισπράξεων του αντίστοιχου αυστριακού ταχυδρομείου. Παραπονέθηκε εγγράφως προς τον Έλληνα συνάδελφό του για τις ενέργειες του εκεί Έλληνος πράκτορα της Ελληνικής Ατμοπλοϊκής Εταιρίας. Ενέργειες τις οποίες πίστευε ότι εκτελούσε χωρίς εξουσιοδότηση των Ελληνικών Ταχυδρομείων. Επί του θέματος αναφέρθηκε ο έλληνας πρόξενος στο υπουργείο εξωτερικών με το υπ΄ αρίθμ. 65/1.3.1881 έγγραφό του.

ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΡΗΤΗ

'Αριθ. 65

'Εν Χανίοις τὴν 1ην Μαρτίου 1881

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν Σ. 'Υπουργεῖον

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ ἀπὸ 12 λήξαντος Μηνὸς Φεβρουαρίου ἐγγράφου μου, ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τὸ Σ. 'Υπουργεῖον, ὅτι ἡ 'Ελληνικὴ 'Ατμοπλοϊκὴ 'Εταιρία, συνέστησε ταχυδρομικὴν γραμμὴν μεταξὺ Σύρου καὶ Κρήτης, ὅτι τ' ἀτμόπλοια αὐτῆς ἤρξαντο τοὺς πλόας των καὶ ἐπαρεκάλεσα αὐτὸ συνάμα. πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας κλπ. νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα περὶ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας πρόνοια, ἵν' αὕτη ἀκωλύτως καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων ἐνεργῆται. 'Αλλ' οὐδεμίαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔλαβον ἀπάντησιν ἢ ὁδηγίας, ὁ δὲ κ. Γενικὸς Πρόξενος τῆς Αὐστρουγγαρίας διὰ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ ἐγκλειομένου ὧδε ἐγγράφου του, ἐζήτησε νὰ τὸν πληροφορήσω ἂν ὁ ἐνταῦθα Πράκτωρ τῆς 'Ελληνικῆς 'Ατμοπλοϊκῆς 'Εταιρίας δεχόμενος γράμματα καὶ σχηματίζων φακέλλους διὰ τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη, πράττῃ τοῦτο τῇ ἀδείᾳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, καὶ ἂν τοὐναντίον παραβαίνῃ οὗτος τὰς Διεθνεῖς Ταχυδρομικὰς Συμβάσεις.

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀπήντησα διὰ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ συνημμένης ὧδε ἐπιστολῆς μου. 'Αλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐν αὐτῷ μνημονευομένην 'Εξουσιοδότησιν τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων δὲν γίνεται μνεία, καὶ περὶ τῶν ἐπιστολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἐνδεχόμενον οὕτω νὰ ἔχωσί τινα ὑπόστασιν αἱ παρατηρήσεις τῆς Διευθύνσεως τῶν Αὐστριακῶν Ταχυδρομείων, ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐ μικρὸν τὸ συμφέρον τῆς 'Ελληνικῆς 'Ατμοπλοϊκῆς 'Εταιρίας, φρονῶ καλὸν νὰ εὐαρεστηθῇ τὸ Σ. 'Υπουργεῖον, καὶ ἐγκαίρως καλέσῃ τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων νὰ ρυθμίσῃ τὴν ὡς εἴρηται ὑπηρεσίαν της.

Εὐπειθέστατος
(ὑπογρ.) ΣΕΡΒΕΤΗΣ

Η απάντηση του προξένου προς τον αντίστοιχο Αυστριακό συνάδελφό του γραμμένη στα Γαλλικά σε μετάφραση είναι:

«Χανιά 28 Φεβρουαρίου / 12 Μαρτίου 1881

Προς τον Κύριον Michsche

Γενικόν Πρόξενον της Αυστροουγγαρίας

Εις τα Χανιά

Κύριε και αγαπητέ συνάδελφε

Εις απάντησιν της υμετέρας επιστολής υπ' αριθ. 107 υπό την ημερομηνίαν της 9ης του τρέχοντος μηνός έχω την τιμήν να σας πληροφορήσω ότι η Γενική Διεύθυνσις των Ταχυδρομείων εν Αθήναις, διά της επιστολής της υπ' αριθ. 1347 υπό την ημερομηνίαν του 3ης του ιδίου μηνός εξουσιοδώτησεν τους τρεις πράκτορας της Ελληνικής ναυτιλιακής εταιρείας εις τους τρεις λιμένας αυτής της νήσου όπως εξασκούν την ταχυδρομικήν υπηρεσίαν. Ως προς την έκτασιν των αρμοδιοτήτων των τριών πρακτόρων, εάν η Γενική Διεύθυνσις των αυστροουγγρικών Ταχυδρομείων θεωρεί ότι της επιτρέπεται από την διεθνή συνθήκη των Ταχυδρομείων και ότι δικαιούται να εκφράσει κάποιες παρατηρήσεις, φρονώ ότι θα ηδύνατο να απευθυνθεί εις τας Αθήνας όπου και δεν θα παραλείψω να γνωστοποιήσω τας παρατηρήσεις σας. ».

Απάντηση γνήσια και αντρίκεια άξια συγχαρητηρίων . Θα έπρεπε να την διάβαζαν οι σημερινοί λαπάδες στο Υπουργείο Εξωτερικών.

Απάντηση η οποία μας επιτρέπει να υποθέσουμε ότι οι τρεις πράκτορες της Κρήτης δεν ήταν και τελείως ξεκρέμαστοι. Και πιθανότατα δεν δρούσαν εκατό τοις εκατό από μόνοι τους. Άλλωστε πως βρέθηκαν στα χέρια τους οι τρεις ταχυδρομικές σφραγίδες;

ΝΑΥΛΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗΣ

Μεταξὺ Πειραιῶς καὶ τῶν κάτωθι.

ΤΡΙΤΗ ΝΑΥΣ

Θέσεις Διὰ	Α'.	Β'.	Γ'.	Θέσεις Διὰ	Α'.	Β'.	Γ'.
	Δραχμαὶ				Δραχμαὶ		
Κέαν	9	7	4	Θήραν	26	20	11
Κύθνον	12	9	5	Ἀμοργὸν	28	21	12
Σύρον Τρίτην καὶ Παρασκευὴν	15	11	6	Νάξον	24	16	9
Τῆνον	17	13	7	Μῆλον	24	18	10
Ἄνδρον	19	15	8	Σίφνον	22	16	9
Μυκώνου	18	14	7 1/2	Σέριφον	19	14	8
Πάρον	19	14 1/2	8	Χανία	34	25	13
Πάρον	23	18	10	Ῥέθυμνον	37	27	14
				Πράκλειον	39	28 1/2	15

Το Ναυλολόγιο της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ του 1882

Απορροίας άξιο είναι γιατί οι τρεις σφραγίδες φέρουν αύξοντες αριθμούς γραφείων και δεν μοιάζουν με όλες τις άλλες σφραγίδες οι οποίες είχαν εντός παρενθέσεως την λέξη (ΤΟΥΡΚΙΑ).
Η εξουσιοδότηση θα πρέπει να δόθηκε στους πράκτορες από την αρχή της λειτουργίας τους. Θα πρέπει να τους δόθηκε μόνο για την εσωτερική αλληλογραφία από και προς την Ελλάδα. Ίσως αργότερα να επεκτάθηκε και προς την Ευρώπη χωρίς αυτό να είναι βέβαιο.
Η διάρκεια λειτουργίας των γραφείων, όπως ήδη γράφτηκε, υπήρξε εξαιρετικά βραχύβια. Το Γραφείο των Χανίων και Ηρακλείου το πιθανότερο είναι να έκλεισαν εντός του 1881. Για το γραφείο Ρεθύμνου υπάρχουν και κάποιες άλλες χρονολογίες πέραν του 1881. Λέγεται ότι υπάρχει ημερομηνία 1884. Από το υπάρχον υλικό σφραγίδες Ρεθύμνου έχουν βρεθεί με Π.Γ.Χ. την 10.3.1881 και Ν.Γ.Χ. την 6.5.1884 (Φιλοτέλεια 1949/45). Στη συλλογή Δρόσου υπήρχαν γραμματόσημα με χρονολογίες 17.12.1884 (Col 68/617) και 8.8.1885. Οι ημερομηνίες μετά την 17.11.1881 πρέπει να αντιμετωπίζονται με επιφύλαξη.
Το λογικότερο είναι να έκλεισαν και τα τρία εντός του 1881 διότι ούτως ή άλλως το 1881 έκλεισε η Τουρκία όλα τα εις το έδαφός της λειτουργούντα Ελληνικά πρακτορεία και ταχυδρομικά γραφεία. Αναρωτιέται κανείς γιατί τα της Κρήτης και ιδιαίτερα της Ρεθύμνου να αποτελέσουν εξαίρεση!
Από τα έγγραφα τα οποία αναφέρθηκαν όπως τα έγραψε στη Φιλοτέλεια του 1968/161 ο Σοφοκλής Νικολαΐδης θα πρέπει να γίνει δεκτή η ημερομηνία όπου άρχισαν την λειτουργία τους τα τρία αμφιλεγόμενα ταχυδρομικά γραφεία της Κρήτης είναι η 10.1.1881. Επί πλέον αν δόθηκε κάποιο δικαίωμα διακίνησης φακέλων αυτό θα ήταν μόνο από Κρήτη προς Ελλάδα και αντίστροφα. Είναι χαρακτηριστική η φράση του Έλληνος Προξένου στο προηγούμενο έγγραφο:

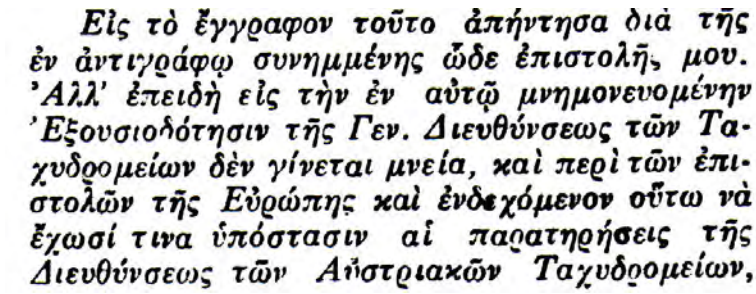
Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀπήντησα διὰ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ συνημμένης ὧδε ἐπιστολῆς μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐν αὐτῷ μνημονευομένην Ἐξουσιοδότησιν τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων δὲν γίνεται μνεία, καὶ περὶ τῶν ἐπιστολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἐνδεχόμενον οὕτω νὰ ἔχωσί τινα ὑπόστασιν αἱ παρατηρήσεις τῆς Διευθύνσεως τῶν Αὐστριακῶν Ταχυδρομείων,

«… Αλλ΄ επειδή εις την εν αυτώ μνημονευομένην Εξουσιοδότησιν της Γεν. Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων δεν γίνεται μνεία, και περί των επιστολών της Ευρώπης…»

Άρα ο πρέσβης έχει στα χέρια του (ή γνωρίζει) μια εξουσιοδότηση της Γεν. Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων. Στην εξουσιοδότηση δεν θα γίνεται μνεία για τις επιστολές προς την Ευρώπη. Άρα θα γίνεται μνεία για τις επιστολές από και προς την Ελλάδα. Και δεν ανησυχεί για αυτές. Ανησυχεί για τις προς την Ευρώπη! Και πως εκφράζει την ανησυχία του; Με την φράση:
«… και ενδεχόμενον ούτω να έχωσι τινά υπόστασιν αι παρατηρήσεις της Διευθύνσεως των Αυστριακών Ταχυδρομείων …».
Τα άνω σχόλια τα επιβεβαιώνει η προς τον Αυστριακό Πρόξενο απάντηση του Έλληνος Προξένου η οποία σε κάποιο σημείο γράφει: « ... εξουσιοδώτησεν τους τρεις πράκτορας της Ελληνικής ναυτιλιακής εταιρείας εις τους τρεις λιμένας αυτής της νήσου όπως εξασκούν την ταχυδρομικήν υπηρεσίαν. …».
Στην εφημερίδα Αθηνών «Παλιγγενεσία» της 24.11.1881 αναφέρεται η δημοσίευση κειμένου από το οποίο συνάγεται το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν ταχυδρομικά γραφεία αλλά πρακτορεία της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ» με υπαλλήλους από την εταιρεία. Επίσης ότι την 24.11.1881 ήδη είχαν κλείσει τα τρία ταχυδρομικά γραφεία.

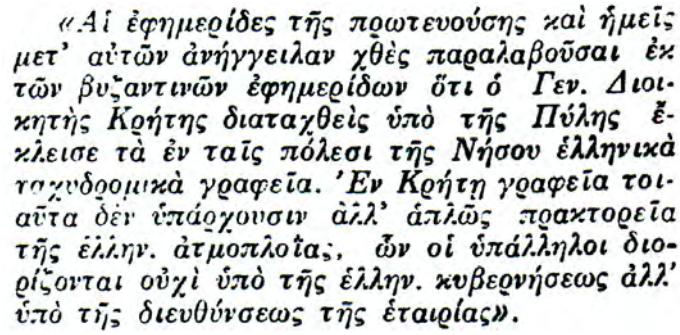
«Αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν ἀνήγγειλαν χθὲς παραλαβοῦσαι ἐκ τῶν βυζαντινῶν ἐφημερίδων ὅτι ὁ Γεν. Διοικητὴς Κρήτης διαταχθεὶς ὑπὸ τῆς Πύλης ἔκλεισε τὰ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Νήσου ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα. Ἐν Κρήτῃ γραφεῖα τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουσιν ἀλλ' ἁπλῶς πρακτορεῖα τῆς ἑλλην. ἀτμοπλοΐας, ὧν οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται οὐχὶ ὑπὸ τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως ἀλλ' ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας».

Το ίδιο φύλλο της 24.11.1881 η εφημερίδα «Παλιγγενεσία» αναφέρει ότι το κλείσιμο των ταχυδρομικών γραφείων Κρήτης έγινε την 23.11.1881. την ίδια ημερομηνία δίνει και η «Εφημερίς». Η «Χακηκάτ» αναφέρει την σωστή 17.11.1881

> Ἡ «Ἐφημερὶς» τοῦ Κορομηλᾶ τῆς 24-11-1881 διὰ τῶν ἑξῆς : «Καὶ τὰ ἐν Κρήτῃ τρία ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ἤτοι τὸ τῶν Χανίων, τὸ τοῦ Ἡρακλείου καὶ τὸ τῆς Ρεθύμνης ἐκλείσθησαν παρὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τῆς νήσου, τῇ διαταγῇ τῆς Πύλης».
>
> Ἡ «Αὐγὴ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 19-11-1881 διὰ τῶν ἑξῆς : «Ἡ «Χακηκὰτ» (τουρκικὴ ἐφημερὶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως= Ἀλήθεια) ἀναφέρει ὅτι κατὰ διαταγὴν τῆς Πύλης ἐκλείσθησαν προχθὲς (ἤτοι τὴν 17ην Νοεμβρίου) καὶ τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ καὶ Κρήτῃ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα», καὶ ἄλλαι.

Επίσης η «Επετηρίς των Ταχυδρομείων της Ελλάδος 1882-1883» δεν αναφέρει κανένα ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού σε αντίθεση με τις προηγούμενες επετηρίδες. Σημειώνεται ότι τα ταχυδρομικά γραφεία της Κρήτης υπήρχαν αναγραφόμενα μόνο στην επετηρίδα του 1881.
Προσπάθειες (μάταιες) για την ίδρυση διανεμητηρίου στα Χανιά είχε προσπαθήσει ο Λεονάρδος να ιδρύσει και εν έτη 1857. Σχετικά δες στο ταχυδρομικό γραφείο Αλεξανδρείας.

Στη Φιλοτέλεια του 1969 τ. 414/51 δίνονται οι τρεις σφραγίδες τις Κρήτης που είχε δημοσιεύσει ο Αθ. Οικονομίδης σε αμερικανικό περιοδικό του 1955

Αἱ σφραγῖδες τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων Κρήτης, ὡς ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Οἰκονομίδη εἰς τὸ περιοδικὸν Twenty First American Congress Book (1955)

Οι ίδιες σφραγίδες δημοσιεύτηκαν και στη «Φιλοτελική Ηχώ» τ. 164-165/460 από τον Π. Δρόσο.
Στη Φιλοτέλεια του 1969 τ. 409/92 δημοσιεύονται από τον Ζερβογιάννη μαζί με πλήθος άλλων ανακριβειών και τα αποτυπώματα των ίδιων σφραγίδων

Εικ. Fig. 33 **Εικ. Fig. 34** **Εικ. Fig. 35**

Είναι φανερό ότι ***οι τρεις σφραγίδες της δεύτερης ομάδας είναι πλαστές****!*

Πρέπει να αναφερθεί ότι στο παρελθόν υπήρξε συλλογή του Αιγυπτιώτη Αθηνόδωρου Οικονομίδη η οποία περιείχε μεγάλες κεφαλές με σφραγίδες των τριών πόλεων της Κρήτης όπου υπήρχαν οι σφραγίδες τόσον των ναυτικών πρακτορείων όσο και του ταχυδρομείου. Επίσης στη «Φιλοτελική Ηχώ» τ. 164-165/460 αναφέρεται από τον Δρόσο ο κάτωθι πίνακας ο οποίος δείχνει το υλικό που υπήρχε σε τρεις συλλογές της εποχής .

Πόλη/Συλλέκτης	*Οικονομίδης*	*Strange*	*Αργυρόπουλος*
Χανιά	*10 γραμ/μα*	*4 γραμ/μα*	*5 γραμ/μα και 1 φάκελος προς Σύρο*
Ρέθυμνο	*12 γραμ/μα*	*5 γραμ/μα*	*2 φάκελοι προς Σύρο*
Ηράκλειο	*12γραμ/μα*	*2 γραμ/μα*	-

Οι αναφερόμενοι δύο φάκελοι εκ Ρεθύμνου προς Σύρο είχαν σφραγίδες 8.11.1882 και 3.1.1883 αντιστοίχως.
Τις ίδιες χρονολογίες αναφέρει στην Φιλοτέλεια του 1969 τ. 414/51 ο Π. Δρόσος. Αναφέρει την ύπαρξη επιστολής εκ Ρεθύμνου προς Σύρο σφραγισμένη με Ρέθυμνο 8.11.1882 και ετέρα ακριβώς ίδια με την προηγούμενη με ημερομηνία 3.1.1883.
Αναφέρονται δε μεμονωμένα τεμάχια εκ των οποίων είναι: 4 τεμ του 1881, 11 του 1882, 10 του 1883 και 3 του 1884 εκ των οποίων το τελευταίο είχε 6.5.1884.
Αναφέρθηκε ότι τα ταχυδρομικά γραφεία είχαν υπαλλήλους της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ δεν αποκλείεται κάποιος εκ των πρακτόρων του ταχυδρομικού γραφείου Ρεθύμνου να εξακολουθούσε να παραλαμβάνει και να παραδίδει φακέλους και να διακινεί δια των πλοίων της εταιρείας ή σε άλλα τυχούσης ευκαιρίας ταχυδρομικούς φακέλους κάνοντας χρήση της σφραγίδας την οποία κακώς κατείχε! Δεν πρέπει να αποκλείεται το γεγονός να είχε ή να έχει πέσει η σφραγίδα σε ακατάλληλα χέρια! Γενικά, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, για τις ημερομηνίες οι οποίες είναι πέραν της 17.11.1881 πρέπει οι συλλέκτες να είναι εξαιρετικά επιφυλακτικοί.

Γνωστό διαμάντι είναι ο εικονιζόμενος φάκελος του διακεκριμένου συλλέκτη Μανώλη Μυλωνάκη.

M. Mylonakis Collection

The only known registered letter dated 14.5.1881 from Rethymnon to Alexandria of Egypt via Syros, with 4 strips of 3 large heads of the 1876-80 issues cancelled with the ΡΕΘΥΜΝΟΝ consular postmark. It also bears the boxed registration handstamp ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ

*Συστημένος φάκελος από το **ΡΕΘΥΜΝΟΝ της 14.5**.(18)**81** προς **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ***
*Επί του φακέλου η σφραγίδα **ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ** και όπισθεν η διαβατική **ΣΥΡΟΣ***
Συλλογή Μ. Μυλωνάκη

Λεπτομέρειες επί των ταχυδρομικών γραφείων στο όνομα ενός εκάστου εκ των γραφείων.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αιμένες Ακτάπλου και Κρατάπλου

Ημέραι	Κατάπλους ατμοπλοίου	Από τας	Απόπλους ατμοπλοίου	Προς τας	Παρατηρήσεις
Κυριακή	Αὐστριακοῦ	πρωΐ	Ελληνικοῦ	ἑσπ.	Διά Σύρον Από Σύρον Χίον Σμύρνην Μιτυλήνην Κάσο Απαμαίαν Τένεδον Δαρδανέλλια Καλλίπολιν Κωνσταντινούπολιν Βόλον Θεσσαλονίκην Ινέβολην Σινώπην Σαμ- ψούντα Κερασούντα Τραπεζούντα Πύργον Βάρναν Σωζόπολιν Τσόλακαν Γαλά- τζι και Ιβράϊλαν.	ἀνά 15 ἡμ.
Δευτέρα					2) Από Αλεξανδρείας Καραμανίαν Ανδάλιαν Μερσίναν Αλεξανδρέτταν Λα- δίκειαν και Τρίπολιν(3) από Ιάφαν Καϊφαν Βηρυτόν Κύπρον και Ρόδον	
Τρίτη	Ελληνικοῦ	ἑσπ.	Αὐστριακοῦ	ἑσπ.	Από Στυλίδα Αἰδηψόν Ατταλάντην και Χαλκίδα Διά Σύρον κατ μέρη της Τουρκίας Αἰγύπτου και Συρίας (ὥρα ἡμέραν Δευτέραν)	ἀνά 15 ἡμ.
Τετάρτη	Ελληνικοῦ	πρωΐ	Ελληνικοῦ	ἑσπ.	Από Σύρον Διά Σύρον Τῆνον Ανδρον Μύκονον Νάξον Πάρον Ιον Θήραν Κύθνον	ἀνά 15 ἡμ. καθ ἑβδομ.
	Αὐστριακοῦ	ἑσπ.	Ελληνικοῦ	πρωΐ	Από Σύρον Κύθηρα Ζάκυνθον Κεφαλλανίαν Ιθάκην Παξούς Αγίαν Μαύραν Κέρκυραν Πρίντζι: Αγχώνα Τεργέστην και Κρήτην (ὥρα ἀναχώρησιν Πάρας (τ).	ἀνά 15 ἡμ. καθ ἑβδομ.
Πέμπτη	Ελληνικοῦ	ἑσπ.	Ελληνικοῦ	πρωΐ	Διά και ἀπό Καλαμάκιον Διά Πόρον Τῆνον Σπέτζας Ναύπλιον Γύθειον Καλάμας Πύλον Κατάκωλον	ἀνά 15 ἡμ.
	Γαλλικοῦ	πρωΐ	Γαλλικοῦ	πρωΐ	Ζάκυνθον Κυλλήνην Αγιον Σώστην Πάτρας Ναύπακτον Αἴγιον Αμφισσαν Λου- τράκι ὥρα ἄφιξ. Πάρας (δ). Από Κωνσταντινούπολιν Καλλίπολιν Δαρδανέλλια Μιτυλήνην Σμύρνην Σύρον	ἀνά 15 ἡμ.
					Αλεξάνδρειαν Ιόππην Βηρυτόν Τρίπολιν Λαοδίκειαν Αλεξανδρέτταν Μερσίναν και Ρόδον Θεσσαλονίκην και Βόλον (γ). ὥρα ἄφιξ. Πάρας	ἀνά 15 ἡμ.
Παρασκευή	Γαλλικοῦ	πρωΐ	Γαλλικοῦ	ἑσπ.	Από και διά Μασσαλίαν Ιενούην Λιβόρνον Σιτιτεβέκχιαν Νεάπολιν Μεσσήνην Μελίτην Κωνσταντινούπολιν Βάρναν Τσόλακαν Ιβράϊλαν Γαλάτζι Αλεξάνδρειαν και Συρίαν Κερασούντα Τραπεζούντα Σολινάν Σινώπην Σαμψούντα	καθ ἑβδομ. ἀνά 15 ἡμ. ἀπό Αλεξ
					ὥρα ἄφιξιν της Πέμπτης (γ).	και Συρίαν
	Ελληνικοῦ	ἑσπ.	Ελληνικοῦ	πρωΐ	Διά Πόρον Τῆνον Σπέτζας και Ναύπλιον	ἀνά 15 ἡμ.
	Ελληνικοῦ	πρωΐ			Από Πόρον — Λουτρακίου ὥρα τὴν ἀναχώρησιν της Πέμπτης (δ).	ἀνά 15 ἡμ.
	Αὐστρ. ακοῦ	ἑσπ.	Αὐστριακοῦ	πρωΐ	Από Σύρον και τας νήσους της Αἰγαίου	ἀνά 15 ἡμ.
					(*) Στέλνει ἀπό Καλαμάκι Πάτρας Δευτεράκι Δεμ σσαν Αἴγιον Ναύπακτον Μέσσο	καθ ἑβδομ.
			Ελληνικοῦ	πρωΐ	λόγγιον Ζάκυνθον Κεφαλληνίαν Αγίαν Μαύραν Πρέβεζαν Παξούς Κέρκυραν	ἀνά 15 ἡμ.
Σάββατον			Ελληνικοῦ	ἑσπ.	Διά Λυλκίδα Αταλάντην Αἰδηψόν και Στυλίδα	ἀνά 15 ἡμ.
	Ελληνικοῦ	ἑσπ.			Διά Σύρον	ἀνά 15 ἡμ.
			Αὐστριακοῦ	ἑσπ.	Από Ναύπλιον Σπέτζας Τῆνον και Πόρον	καθ ἑβδομ.
			Γαλλικοῦ	ἑσπ.	Διά Σύρον Ιονίους Νήσους ἕως Τεργέστης Κρήτην ὥρα ἀφίξεις τῆς Τετάρτης (α)	ἀνά 15 ἡμ.
				πρωΐ	Διά Σύρον Σμύρνην Μιτυλήνην Δαρδανέλλια Καλλίπολιν Κωνσταντινούπολιν Αλε- ξάνδρειαν και Συρίαν (γ) ὥρα ἄφιξ. της Πέμπτης — Βόλον Θεσσαλονίκην Δαρ- δανέλλια Καλλίπολιν και Κωνσταντινούπολιν	

Από τις αναχωρήσεις και αφίξεις των ατμοπλοίων του 1858
Με αυστριακά πλοία είχε εξασφαλιστεί η από και προς την Κρήτη επικοινωνία

Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εις την Μολδοβλαχία

Από την υπάρχουσα βιβλιογραφία η πλέον σαφής και επιτυχημένη ιστορικά σε σχέση με την ίδρυση των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού εις την Μολδοβλαχία (Δακία) αλλά και την διατύπωση της εννοίας των διανεμητηρίων παρουσιάζεται από τον Σοφοκλή Νοκολαϊδη.
Στην Φιλοτέλεια τ. 425/16 ο Νικολαϊδης δημοσιεύει αποδεικτικά στοιχεία απ΄ όπου φαίνεται ότι η ιδέα της ίδρυσης των ταχυδρομικών γραφείων στην Μολδοβλαχία ήταν παλαιά και δη τουλάχιστον από τον Μάϊο του 1852 όπου ο εν Βουκουρεστίω Πρόξενος της Ελλάδος δίνει κάποια στοιχεία γύρω από το θέμα της διακίνησης του Αυστριακού και Ρωσικού ταχυδρομείου και κατά πόσο συμφέρον και γρηγορότερο είναι να χρησιμοποιεί η υπηρεσία το αυστριακό ταχυδρομείο. Δεν έχει τονιστεί ιδιαίτερα ότι την εποχή εκείνη και με την δικαιολογία του καπνισμού των επιστολών τα διάφορα κράτη είχαν αναπτύξει μηχανισμούς κατασκοπίας και παρακολουθήσεως μεταξύ τους. Είχαν εγκαταστήσει στα λοιμοκαθαρτήρια ειδικευμένους επ' αυτού ανθρώπους και κατέγραφαν ότι κατά τη γνώμη τους ήταν ενδιαφέρον ενημερώνοντας τις κυβερνήσεις τους. Στις 7.4.1853 ο ίδιος πρόξενος επανέρχεται και ζητά την ίδρυση ελληνικού ταχυδρομείου στο Βουκουρέστι αναπτύσσοντας διάφορα σχετικά θετικά επιχειρήματα.

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

ἀριθ. 1037 Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 26 Μαΐου 1852

«... Παρακαλῶ τὸ Ὑπουργεῖον ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ διατάξῃ τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων νὰ στέλλῃ τοὺς διὰ τὸ Γενικὸν τοῦτο Προξενεῖον φακέλλους τῆς Β. Κυβερνήσεως διὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς ὁποίας τὰ ταχυδρομεῖα εἰσὶ τακτικώτατα καὶ ἀκριβέστατα. Ἐκ Βιέννης ἔρχεται ἐνταῦθα καθ' ἑκάστην ταχυδρόμος Αὐστριακὸς εἰς τὸ Αὐστριακὸν Προξενεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ τὸ Αὐστριακὸν Ταχυδρομεῖον. Διὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν μέχρι Βουκουρεστίου, μέσῳ Αὐστρίας, μετακόμισιν τῆς ἀλληλογραφίας ἀπαιτοῦνται 14-16 ἡμέραι καὶ οὐχὶ πλείονες, ἀφικνουμένου ἐνταῦθα τακτικῶς τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρόμου κατὰ πᾶσαν τετάρτην ἢ πέμπτην τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ διὰ τοῦ Ρωσσικοῦ ἀπαιτοῦνται 12-25 ἡμέραι. Τῇ 20 Μαΐου ἔλαβον ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τῆς Αὐστρίας ἐπιστολὰς τῶν 5 καὶ 6 Μαΐου, ἐνῷ οἱ φάκελλοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν 5 καὶ 6 Μαΐου διὰ τοῦ ρωσσικοῦ ἔφθασαν ἐνταῦθα τὴν 25 Μαΐου ...».

Προστίθεται ἀκολούθως, ὅτι τὰ τέλη τοῦ ρωσικοῦ ταχυδρομείου εἶναι πολὺ μεγαλύτερα τοῦ αὐστριακοῦ. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον τὴν 17-9-1852 ἀπήντησε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4457/2707 ἐγγράφου του, ὅτι ἔδωσε σχετικὰς ἐντολὰς καὶ παρακαλεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἀναγράφῃ ἐπὶ τῶν φακέλων τὴν ἔνδειξιν «Διὰ Τεργέστης».

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Ἀριθ. 1421

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 7 Ἀπριλίου 1853

«Ἡ ὑπὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως σύστασις Ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τε τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Ἰωάννινα παρέχει τὸ ἐνδόσημον εἰς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον γνώμην περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου καὶ ἐνταῦθα. Συνηγοροῦσι δὲ ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης αἱ ἑξῆς πληροφορίαι.

Πλῆθος ἄπειρον ὁμογενῶν ἐξ Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος διατελοῦσιν εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς πατρίδας των διὰ τοῦ ρωσσικοῦ ἢ αὐστριακοῦ ταχυδρομείου. Θέλουσι δὲ προτιμήσει τὸ Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον διὰ τὴν πίστιν, ἣν ἐμπνέει εἰς πάντας ἡ σημερινὴ στάσις τοῦ Γεν. τούτου Προξενείου, ἀπέναντι τῆς οὐκ ἀπιθάνου κοινῆς ὑποψίας, ὅτι εἰς τὰ προειρημένα ταχυδρομεῖα καὶ ἀποσφραγίζονται ἐνίοτε αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαί Συγχρόνως δὲ θέλει εὐκολυνθῇ οὕτως ἡ διάδοσις ἐνταῦθα τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων, αἵτινες βαδίζουσαι τὴν ὁδὸν τῆς μετριότητος καὶ δικαιοσύνης ὑπερασπίζονται τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Β. Κυβερνήσεως κατὰ τῶν συκοφαντικῶν καὶ ἀδίκων προσβολῶν.

Ἂν τὸ Β. Ὑπουργεῖον λαμβάνον τὴν παροῦσαν νῦξιν εὕρῃ εὔλογον νὰ ζητήσῃ ἐντεῦθεν καὶ οἱασδήποτε ἄλλας πληροφορίας, εἶναι βέβαιον, ὅτι θέλουσι δοθῇ τοιαῦται, αἵτινες νὰ πείσουν περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ὠφελίμου τῆς συστάσεως ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου».

Το Υπουργείο των Εξωτερικών του απήντησε ότι «Η σύσταση γραφείων εις τας Ηγεμονίας είναι προς το παρόν ανέφικτος».
Στις 8.7.1853 ο πρόξενος επανήλθε δίνοντας νεότερα και πλέον λεπτομερή στοιχεία τα οποία έκαμψαν την αντίσταση του Υπουργείου και του Ταχυδρομείου.

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

ἀριθ. 2643

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 8 Ἰουλίου 1853.

«Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3661/16 Ἰουνίου ἐ.ἔ. διαταγῆς τοῦ Β. Ὑπουργείου ὑποβάλλει τῇ Υ. Ἐξοχότητι τὰς πληροφορίας, αἵτινες προανηγγέλθησαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1421/7 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἀναφορᾷ τοῦ Γεν. Προξενείου, ὡς δυναμένας νὰ πείσωσι περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ὠφελίμου τῆς συστάσεως ἐνταῦθα ταχυδρομικοῦ γραφείου καὶ συγχρόνως νὰ ὑποδείξωσι τὰ μέσα τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προηγουμένου σκοποῦ.

Καθ' ἃ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀναφορᾷ ἐξηγήθη τὸ συμφέρον τῆς ἀνταποκρίσεως πολλῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ πλήθους ἀπείρων ὁμογενῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν μερῶν, ὡσαύτως δὲ ἡ διάδοσις ἐνταῦθα τῶν περιοδικῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν μυρίων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ὑπαγορεύει τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ταχυδρ. Ἑλληνικοῦ γραφείου, διότι ὡς πολλάκις ἐδείχθη τόσον τὰ ἔντυπα φύλλα, ὡς καὶ αἱ ἐσφραγισμέναι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ ὑπόκεινται εἰς λογοκρισίαν ἀφόρητον δυσκολεύουσαν πολὺ τὴν ἀνταπόκρισιν· τοιαῦται δυσκολίαι θέλουσιν ἐκλείψει ὁλοτελῶς καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιστολάς, καὶ ἐλαττωθῇ μεγάλως ὡς πρὸς τὰ ἔντυπα, ἅμα ὡς συστηθῇ Ἑλλην. ταχυδρ. γραφεῖον . . .».

«. . . Γνωστόν, ὅτι τοὺς μὲν ἐννέα-δέκα μῆνας τοῦ ἔτους ἐκ Πειραιῶς μὲ προσέγγισιν εἰς Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν, Βάρναν κ.λ.π. ἀφικνεῖται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος Αὐστριακὸν ἀτμοκίνητον εἰς Βραΐλαν, κατὰ δὲ τοὺς δύο-τρεῖς ἑτέρους μῆνας τοῦ χειμῶνος ἀφικνεῖται μὲ τὰς αὐτὰς προσεγγίσεις μέχρι Βάρνας. Οὕτως, ἂν συστηθῇ ταχυδρομεῖον ἐνταῦθα, κατὰ μὲν τοὺς ἐννέα μῆνας οἱ φάκελλοι πρέπει νὰ στέλλωνται ἀπ' εὐθείας ἐκ Πειραιῶς μέχρι Βραΐλας, ἐκ δὲ τῆς πόλεως ταύτης θέλει στέλλει εἰς Βουκουρέστιον τοὺς φακέλλους ὁ Ὑποπρόξενος ἄνευ τινὸς ἐξόδου, διότι ἡ ἐγχώριος ἐξουσία μᾶς χορηγεῖ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐντὸς τῆς Ἡγεμονίας ἀδαπάνου κυκλοφορίας φακέλλων ἄνευ διακρίσεως ὄγκου ἢ βάρους. Καὶ κατὰ τοὺς δύο-τρεῖς μῆνας τοῦ χειμῶνος οἱ φάκελλοι θέλουν στέλλεσθαι εἰς τὸ Ὑποπροξενεῖον Βάρνης, τὸ ὁποῖον θέλει τὰς διαβιβάζει εἴτε εἰς Βραΐλαν, εἴτε διὰ Ρουχτσουκίου εἰς Γιούργεβον. Ὑποδειχθέντος τοῦ μέσου τῆς ἀποστολῆς τῶν φακέλλων, ἀπόκειται εἰς τὴν Β. Κυβέρνησιν νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ τούτου μετὰ τῆς Αὐστριακῆς ἑταιρείας τοῦ Λόϋδ, ἥτις, φρονῶ, ὄχι μόνον δὲν θέλει δείξει δυσκολίαν τινά, ἀλλὰ καὶ θέλει τ' ἀποδεχθῇ εὐχαρίστως, διότι θέλει ὠφεληθῇ, ὅσα σήμερον ἐξοδεύονται διὰ τήν, εἴτε ἀπὸ Τεργέστης, εἴτε ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἕως ἐδῶ ἀποστολὴν ἐπιστολῶν, ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων . . .».

«. . .Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑποδειχθεισῶν ἠθικῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ θεωρήσωμεν ὡς οὐ μικροῦ λόγου, αἱ ὑλικαὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι εὐκαταφρόνητοι, προϊόντος μάλιστα τοῦ χρόνου εἶναι ἐλπιζόμενον, ὅτι θέλει συγκεντρωθῇ εἰς τὸ συσταθησόμενον Ἑλλην. Ταχυδρομεῖον ὅλη ἡ ἀλληλογραφία ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος, Ἠπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡγεμονίας ταύτης . . .».

«. . . Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἁπλοῦν γράμμα ἀποστελλόμενον ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ Ρωσσικοῦ ἢ Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου στοιχίζει σχεδὸν τὸ διπλοῦν, παρ' ἂν σταλῇ διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοκινήτου. Ἡ διαφορὰ αὕτη θέλει εἶσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ συσταθησομένου Ἑλλην. ταχυδρομείου. Πρὸς τούτοις διὰ πᾶν φύλλον ἐφημερίδος διὰ τῆς Αὐστρίας ἀπαιτοῦνται 15-20 λεπτὰ περιπλέον ἀπὸ τὰ ἐν Ἀθήναις πληρωνόμενα. Μέρος τούτων θέλει ὠφεληθῇ τὸ Ἑλλην. ταχυδρομεῖον. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἡ σύστασις ἐνταῦθα Ἑλλην. ταχυδρομικοῦ γραφείου δὲν εἶναι ἀνέφικτος, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία, ὠφέλιμος ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα ...».

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη τοῦ Μιχαὴλ Σχινᾶ φαίνεται ὅτι ἔκαμψε τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Ταχυδρομείου, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν κατωτέρω δύο ἐγγράφων :

Στην συνέχεια ο Νικολαΐδης δίνει δύο έγγραφα όπου το Ταχυδρομείο απαντά στο υπουργείο εσωτερικών την 26.8.1853 και 17.9.1853 συναινετικά. Το ένα εκ των δύο λέει σε κάποιο τμήμα του όχι μόνο το εγκρίνει την εισήγηση αλλά επεκτείνει την έγκρισή του για σύσταση ταχυδρομικών γραφείων και για το Ιάσιο, το Γαλάζιο και την Ιβραΐλα.:

Τα άνω μνημονευθέντα έγγραφα είναι:

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

ἀριθ. 4196 Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1853

«Μελετήσαντες ἐσκεμμένως τὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετακομίσεως τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουκουρεστίου παρατηρήσεις τοῦ Γενικοῦ Προξένου, καθ' ἣν περίστασιν συστηθῇ ἐκεῖσε Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον, πειθόμεθα ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθ' ὃν τρόπον προτείνει ὁ Κύριος Γενικὸς Πρόξενος, εὐκόλως κατορθοῦται καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ λάβωμεν ἀνάγκην νὰ διαπραγματευθῶμεν τὰ περὶ μετακομίσεως μὲ τὴν ἑταιρίαν Λόϋδ, διότι τὰ περὶ τούτου ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως. Τοῦ ἀντικειμένου τῆς μετακομίσεως ἐξομαλυνθέντος ὡς ἀνωτέρω, ἕπεται τὸ περὶ συστάσεως τοῦ Ταχ. Γραφείου εἰς Βουκουρέστιον. Τὸ καθ' ἡμᾶς συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ Κυρίου Προξένου, οὐχὶ μόνον περὶ τῆς συστάσεως ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰασίῳ, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀμφότεραι αἱ πρωτεύουσαι αὗται τῶν Ἡγεμονιῶν διατηροῦν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· ἠθέλαμεν πρὸς τούτοις γνωμοδοτήσει καὶ περὶ τοιαύτης συστάσεως ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἀλλὰ λόγῳ οἰκονομίας, ἀνεβάλαμεν τὸ τοιοῦτον δι' ἄλλην περίστασιν. Ὅσα περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ὠφελίμου τῆς συστάσεως Ταχ. Γραφείων ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, ὁ Κύριος Πρόξενος ἀρκούντως ἐξηγεῖται, ἡμεῖς δὲ συμφωνοῦμεν μετ' αὐτοῦ κατὰ πάντα ἐκθέσαντες τὰ ἀνωτέρω . . . ».

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

ἀριθ. 4898 Ἀθῆναι, τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1853

«Συμμορφούμενοι μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 18824 καὶ ἀπὸ 10 λήγοντος διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δακίας ἀλληλογραφία μετακομιζομένη διὰ τῶν ξένων ἀτμοπλοίων, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν διαποντίων ξένων Ταχυδρομικῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου μέχρις ἐκείνου τῆς διευθύνσεως ἢ τῆς γεννήσεως τοῦ γράμματος, καὶ ὅτι ἡ ἀλληλογραφία αὕτη ἐσωκλειομένη εἰς Φακέλλους, παραδίδεται πρὸς μετακόμισιν εἰς τὰ ἀτμόπλοια ἐπὶ προπληρωμῇ τῶν ξένων τελῶν ἐπὶ τῶν Φακέλλων τούτων. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει διαφορὰ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὴν κατὰ γράμμα καὶ τὴν κατὰ Φακέλλους διατίμησιν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ὑπηρεσία λαμβάνει κατὰ γράμμα τὸ τέλος καὶ ἀποδίδει αὐτὰ ὁλικῶς εἰς Φακέλλους, δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας διαφορὰν ταύτην μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν τελῶν ὡς ἔγγιστα κατ' ἔτος εἰς Δρχμ. 1.500.—

Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ ἔσοδον τοῦτο ὑπάρχει πολὺ ἔλαττον τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων, ἀλλ' ἐνῷ ἐλπίζομεν, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου διὰ τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀλληλογραφίας θέλει αὐξήσει ἀναλόγως καὶ τὸ ἔσοδον, παρατηροῦμεν ἀφ' ἑτέρου, ὅτι διὰ τῆς συστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων εἰς Δακίαν ἡ ἠθικὴ ὠφέλεια διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀνωτέρα, καθ' ἡμᾶς, τοῦ περὶ πλέον ἀπαιτουμένου ἐξόδου».

Ο Κριμαϊκός πόλεμος πάγωσε τις παραπάνω εξελίξεις. Μετά την συνθήκη του Κάλιντζα την 27.5.1855 ο πρόξενος επανήλθε:

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

ἀριθ. 1415

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1855

«Ἐπαναληφθεισῶν ἤδη εὐτυχῶς τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας φιλικῶν σχέσεων τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ ν' ἀναφέρω εὐσεβάστως, ὅτι καιρὸς εἶναι ἤδη, ἵνα τὸ Β. Ὑπουργεῖον ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀφορώσης τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ ἐνταῦθα γραφείου προτάσεως τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου. Αἱ ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ὠφέλειαι ὑπεδείχθησαν ἀρκούντως ἐν τῇ τελευταίᾳ μάλιστα ὑπ' ἀριθ. 4078/20 Ὀκτωβρίου 1853 ἀναφορᾷ τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου».

Τελικώς αποφασίστηκε οριστικώς να ιδρυθούν ταχυδρομικά γραφεία στο Βουκουρέστι, στην Ιβραΐλα, στο Γαλάζιο και στο Ιάσιο. Αποφασίστηκε επίσης να ιδρυθούν ταχυδρομικά γραφεία στην Σμύρνη και στην Αλεξάνδρεια. Τον Μάϊο του 1857 ζητήθηκε η έγκριση της Τουρκικής Κυβερνήσεως.
Και τέλος το πλήρωμα του χρόνου ήλθε. Με το αριθ. 785/947 έγγραφο της 27.5.1857 ο Πρέσβης της Ελλάδας στην Κωνσταντινούπολη αναγγέλλει στο Υπουργείο Εξωτερικών την έγκριση της Πύλης προκειμένου να ιδρυθούν εντός των εδαφών της ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία και δη στην Σμύρνη, Αλεξάνδρεια, Βουκουρέστι, Ιάσιο, Γαλάζιο και Ιβραΐλα.. Το έγγραφο έγραφε:

Ἔγγραφον ἀριθ. 7

Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

ἀριθ. 785/947 Ἐν Βουγιοὺκ Δερὲ (Κωνσταντινουπόλεως), τῇ 27 Μαΐου 1857

«Αἱ Βεζυρικαὶ Διαταγαὶ τὰς ὁποίας ἐπισυνάπτω ὧδε θέλουν πληροφορήσει τὸ Β. Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπετράπη ἡ σύστασις Ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς Σμύρνην, Ἀλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2713 ἐμπιστευτικῆς Διαταγῆς. Δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψω, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ὑπῆρξαν ἀρκεταὶ δυσκολίαι, καθ' ὅσον καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία, αἱ μόναι δηλαδὴ Δυνάμεις, αἱ ἔχουσαι Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἐν Τουρκίᾳ, ἔλαβον τὸ δικαίωμα τοῦτο κατόπιν ταχυδρομικῶν μετὰ τῆς Πύλης Συμβάσεων. Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἕν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Δι' ὅλα ταῦτα ἐθεώρησα συντελεστικώτερον πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν, ἀντὶ πάσης ἄλλης προδιαθέσεως, ν' ἀναφέρω ἀπ' εὐθείας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὡς περὶ τετελεσμένου ἤδη. Τοῦτο καὶ ἔπραξα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, παρουσιάσας τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων καὶ ζητήσας τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας Διαταγάς. Δὲν εἶναι δὲ περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι, τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαταγῶν τούτων ὀφείλω πρὸ πάντων εἰς τὸν Ἀλῆ Γκαλὶπ Πασᾶ, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ πρότασις ἤθελεν ἀπαντήσει, ἴσως, περισσοτέρας δυσκολίας.

Ἐν ταῖς Βεζυρικαῖς Διαταγαῖς περιέχεται ἡ φράσις «Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα δι' ἀτμοπλοίων». Τοῦτο ἐτέθη πρὸς διάκρισιν τῶν ταχυδρομείων τῆς ξηρᾶς καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει σημασίαν. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω ἐπὶ τέλους ὅτι, ἡ τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων Σύστασις ἴσως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισπευθῇ διὰ ν' ἀποκτήσωμεν ἕν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μία ἄλλη Κυβέρνησις τῆς Τουρκίας εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ στέρξῃ νὰ παραχωρήσῃ ἄνευ Συμβάσεως Ἰδιαιτέρας.

Εὐπειθέστατος

Α.Γ. Κουντουριώτης»

Μετά την ανωτέρω αλληλογραφία συμπεραίνοντας ο Νικολαϊδης σημειώνει:

Μὴ ὑπάρχοντος πλέον κωλύματος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν προεκάλεσε τὸ γνωστὸν Β. Διάταγμα τῆς 9 - 7 - 1857 , περὶ ἱδρύσεως τῶν ἀνωτέρω γραφείων. Τὴν 22αν δὲ Ἰουλίου 1857 τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέστειλεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους Προξένους : 1) ἀντίγραφον τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος, 2) ἀντίγραφον ἑτέρου διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, καθορίζοντος τὰ σχετικὰ τέλη, 3) τὰς βεζυρικὰς διαταγὰς καὶ 4) σχετικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων. Τέλος συνιστᾶται εἰς τοὺς Προξένους ταχεῖα ἐνέργεια.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι ἡ ἵδρυσις ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τὰς Ἡγεμονίας ἀπεφασίσθη μᾶλλον διὰ λόγους γοήτρου καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς, ὅτι ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς τὸ Ταχυδρομεῖον ὄχι μόνον δὲν συνεμερίζετο τὴν αἰσιοδοξίαν τῶν Προξένων, ἀλλὰ προέβλεπε καὶ ἔλλειμμα.

Ὡς πρὸς τὸ πρόωρον κλείσιμον αὐτῶν ὑπεστηρίχθη εἰς τὸ παρελθόν, ὅτι τοῦτο ὠφείλετο εἰς λόγους πολιτικούς. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβὲς, διότι, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐν συνεχείᾳ δημοσιευομένων ἐπισήμων ἐγγράφων, τὸ κλείσιμον τῶν ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ Σουλινᾷ γραφείων ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς κινήσεως καὶ εἰς τὸ μειωμένον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν οἱ ἐπιφορτισθέντες μὲ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν προξενικοὶ ὑπάλληλοι.

Από τα έγγραφα αλλά και τα συμπεράσματα του Νικολαΐδη φαίνεται ότι η ίδρυση των ταχυδρομικών γραφείων στις Ηγεμονίες έγινε περισσότερο για λόγους γοήτρου αν και το ταχυδρομείο διέβλεψε την οικονομική αποτυχία των υπό ίδρυση ταχυδρομικών γραφείων.

Προετοιμάζοντας το έδαφος για την ίδρυση των παραπάνω ταχυδρομικών γραφείων. η Κυβέρνηση προέβη στην έκδοση των δύο Β.Δ. της 9.7.1857 και των λοιπών ενεργειών οι οποίες αναφέρονται στην σελίδα 95 κ. επ.

Το 1861 κατά τον Θ. Λεονάρδο τα κύρια κέντρα συγκέντρωσης της προς το εξωτερικό αλληλογραφίας είναι τα ταχυδρομεία Αθηνών, Πειραιώς και Σύρου. Κατά συνέπεια και το προς την Μολδοβλαχία προοριζόμενο ταχυδρομικό υλικό συγκεντρώνονταν στα Ανταλλακτήρια Αθηνών, Πειραιώς και Σύρου.

Επισημαίνεται ότι είναι λάθος ο ισχυρισμός (Φιλοτέλεια του 1928/53, 1943/42, 1953/50 & 1962/59 και στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 247) ότι τα γραφεία στην Μολδοβλαχία έκλεισαν εξ αιτίας του νεοϊδρυθέντος κράτους της Ρουμανίας. Ότι δηλαδή όσα ξένα ταχυδρομικά γραφεία λειτουργούσαν στα εδάφη της τουρκικής αυτοκρατορίας τα οποία δόθηκαν προς σχηματισμό της Ρουμανίας έκλεισαν όλα το 1867. Το γεγονός αυτό δεν επηρέασε τα εκεί ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία τα οποία ούτως ή άλλως είχαν κλείσει το μεν του Βουκουρεστίου από το 1863. Των Ιβραΐλας και Γαλαζίου από το 1866. Τα ελληνικά γραφεία έκλεισαν εξ αιτίας της αδιαφορίας των υπαλλήλων τους και της εκ τούτου μικρής ταχυδρομικής κίνησης την οποίαν είχαν και όχι εξ αιτίας της ίδρυσης της Ρουμανίας.

Το Σουλινά λειτούργησε κατά την χρονική περίοδο 1871-1875.

Ένας από τους λόγους που οι σφραγίδες των ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας είναι σπάνιες είναι ότι τα υφιστάμενα ξένα ταχυδρομεία ιδίως το Αυστριακό δούλευαν άψογα και χωρίς προβλήματα και ήταν φυσικό να προτιμώνται. Λόγος για τον οποίο είναι ευκολότερα να βρεθούν, σήμερα, φάκελοι από την Μολδοβλαχία με Αυστριακές σφραγίδες παρά αντίστοιχες ελληνικές.

Τα γραφεία Βουκουρεστίου, Ιβραΐλας και Γαλαζίου επικοινωνούσαν μεταξύ τους με τακτικούς ταχυδρόμους που εκτελούσαν μια φορά την εβδομάδα το δρομολόγιο Βουκουρεστίου - Ιβραΐλας – Γαλαζίου. Με το Β. Δ. της 9.7.1857 «Περί διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών δια των εν τω

Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων» θεσπίσθηκε ταχυδρομικό τέλος 20 λεπτών διά την μεταφορά των διαβατικών φακέλων, δειγμάτων εμπορευμάτων και εντύπων από Ιβραΐλα προς Βουκουρέστι και από το Γαλάτσιο προς Ιάσιο και τανάπαλιν.
Η επικοινωνία μεταξύ των ταχυδρομικών γραφείων Βουκουρεστίου, Ιβραΐλας και Γαλαζίου γινόταν με τακτικούς ταχυδρόμους που εκτελούσαν μια φορά την εβδομάδα το δρομολόγιο Βουκουρεστίου - Ιβραΐλας – Γαλαζίου.
Το ταχυδρομικό τέλος από τις πόλεις της Μολδοβλαχίας στην Ελλάδα ήταν (10+80+20=) 110 λεπτά. (Ήτοι 10 λεπτά διαβατικό τέλος από πόλη σε πόλη της Μολδοβλαχίας συν 80 λεπτά ταχυδρομικό τέλος μεταφοράς μέχρι τα ελληνικά σύνορα συν 20 λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος).
Ως προς την επικοινωνία της Ελλάδας με τις πόλεις της Μολδοβλαχίας στη Φιλοτέλεια του 1943 t. 224-225/72 ο Κ. Γ. Σφήκας σημειώνει:

Προτοῦ συσταθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα στὴ Μολδοβλαχία, ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐστέλλετο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀτμόπλοια τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ Γαλλικὰ καὶ μὲ ἔξοδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Πόλη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐστέλλετο εἰς τὰ Ρωσσικὰ ταχυδρομεῖα ποὺ ἐλειτουργοῦσαν εἰς τὸ Βουκουρέστι, τὸ Γαλάζι καὶ τὸ Ἰάσι.

Ἡ μεταφορὰ τῶν φακέλλων ἐγένετο διὰ ξηρᾶς μὲ Ρώσσους Ταχυδρόμους, ποὺ ἔφευγαν κάθε 15 ἡμέρες ἀπὸ τὴν Πόλη καὶ περνῶντας ἀπὸ τὶς Ἡγεμονίες τῆς Μολδοβλαχίας, ἔφταναν στὰ Ρωσσικὰ μεθόρια.

Τὰ γράμματα καὶ τὰ δείγματα γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα παρεδίδοντο τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὰ Ρωσσικὰ Ταχυδρομεῖα τῶν μερῶν ἐκείνων «ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους» καὶ οἱ παραλῆπται ἐπομένως ἐπλήρωναν μόνον τὸ ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τὴ Πόλη ἴσα μὲ τὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ των.

Ἐπάνω στοὺς φακέλλους, καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἔβαζαν τὸ χρονολογικὸ σήμαντρο τοῦ Ταχυδρομείου τῆς ἀποστολῆς τὰ δὲ γράμματα καὶ τὰ δείγματα ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔφεραν καὶ τὴ σημείωση «***Ἐλεύθερα τέλους***», ἀφοῦ ἦσαν ***προπληρωμένα ἕως τὴ Πόλη***. (2)

(2) Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὴ Μολδοβλαχία ἐμαζεύετο ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ταχ. γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Εκ των άνω φαίνεται ότι η επικοινωνία των ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας γινόταν με την Ελλάδα ή και αντιστρόφως όπως και πρώτα με τον Ρώσο ταχυδρόμο της γραμμής Κωνσταντινούπολη – Μολδοβλαχία - Ρωσία.. Τα γράμματα και τα δείγματα διαβιβάζονταν με δαπάνη της Ελληνικής Κυβέρνησης «ελεύθερα παντός τέλους» εις Κωνσταντινούπολη με γαλλικά πλοία ή πλοία του Αυστριακού Lloyd τα οποία προσέγγιζαν εις τους ελληνικούς λιμένες. Από την Κωνσταντινούπολη το ταχυδρομείο διαβιβάζονταν με τον Ρώσο ταχυδρόμο της γραμμής Κωνσταντινούπολης – Μολδοβλαχίας - Ρωσίας. Οι ταχυδρόμοι έφευγαν κάθε 15 ημέρες και περνώντας από τις Ηγεμονίες της Μολδοβλαχίας έφταναν στα ρωσικά σύνορα. Τους ταχυδρόμους αυτούς για λόγους ασφαλείας συνόδευαν τούρκοι τάταροι έως τα σύνορα της τουρκικής επικρατείας και εκείθεν συνέχιζαν έως ότου παραδώσουν την αλληλογραφία εις τα ρωσικά ταχυδρομικά γραφεία της Μολδοβλαχίας.
Η αλληλογραφία για την Μολδοβλαχία απ΄ όλη την Ελλάδα συγκεντρώνονταν εις τα ανταλλακτήρια ταχυδρομικά γραφεία. των Αθηνών, Σύρου και Πειραιώς.

Σύμφωνα με το Β.Δ. της 14.5.1849 ΦΕΚ 19/20.5.1849 οι παραλήπτες πλήρωναν ταχυδρομικό τέλος από την Πόλη έως τον τόπο προορισμού των ταχυδρομικών αντικειμένων διότι, ως εγράφη, έφταναν «ελεύθερα παντός τέλους» έως την Κωνσταντινούπολη με ευθύνη της Ελληνικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας Νόμον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος, καὶ τὰς δύω ἡγεμονείας τῆς Δακίας καὶ τ' ἀνάπαλιν συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν θέλουν ἀποστέλλεσθαι διὰ τῶν δυνάμει ταχυδρομικῶν συμβάσεων, ταξειδευόντων ἀτμοπλοίων, ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε δυνηθῆ νὰ κάμῃ χρῆσιν.

2) Ἡ πληρωμὴ τοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὡρισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων, ὡς καὶ τῶν δειγμάτων πραγματειῶν, εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς παραδίδοντας, ἡ δὲ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς παραλαμβάνοντας.

3) Ἡ πληρωμὴ τοῦ διαποντίου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ δειγμάτων πραγματειῶν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν, εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τὴν ταχυδρομικὴν διατίμησιν τῶν ἀτμοπλοίων, δι' ὧν ἀποστέλλονται.

4) Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω διαποντίου ταχυδρομικοῦ τέλους, εἰσπράττεται διά τε τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν πεμπόμενα συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν, καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐγχώριον διατίμησιν.

5) Οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν πεμπόμενοι φάκελλοι διατιμῶνται κατὰ τὸ 1/3 τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **14** Μαΐου **1849**.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Περισσότερα λεπτομερειακά στοιχεία ως προς την ίδρυση, λειτουργία και το κλείσιμο ενός εκάστου εκ των ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας θα αναφερθούν ξεχωριστά και αλφαβητικά στα ονόματά τους.

Ο χάρτης της Ανατολικής Μεσογείου.
Τα δρομολόγια των ταχυδρομικών πλοίων του Λόϋδ το 1845
από επίσημη έκδοση της εταιρείας της Τεργέστης

Η προσάρτηση της Θεσσαλίας – Οι συνέπειες

Οι οικονομικές και εμπορικές σχέσεις της Ελλάδος το 1881 εστηρίζοντο επί της συνθήκης του Κάλιντζα της 27.5.1855 (ΦΕΚ 54/4.8.1855) μεταξύ των όρων της οποίας ήταν και η ρήτρα του μάλλον ευνοουμένου κράτους. Επί τη βάση αυτού η Ελλάδα είχε αναπτύξει έντεκα ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της Τουρκίας και ένα εις την Αίγυπτο. Ταχυδρομικά οι σχέσεις των δύο χωρών στηρίζονταν σε μια συμφωνία του 1876 κατά την οποία το οθωμανικό ταχυδρομείο παρέδιδε τους διά την Ελλάδα προοριζόμενους σάκους στα εν Τουρκία εγκατεστημένα ελληνικά ταχυδρομεία προς περαιτέρω διακίνηση. Οι σάκοι αποστέλλονταν απ΄ ευθείας στον Πειραιά και την Σύρο. Αυτό γινόταν κατόπιν παρακλήσεως της Τουρκίας και αποδοχής του αιτήματος τούτου από την Ελλάδα ως συνάγεται από το υπ΄ ΄αρίθμ. 6660/3.7.1881 εγγράφου του υπουργείου Εξωτερικών. Ως προς τους εξ Ελλάδος προς την Τουρκία κατευθυνόμενους σάκους αυτοί παραδίδονταν εις τα εν Τουρκία ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία.. Τα μεν γράμματα εξ αυτών παραδίδονταν επί τόπου, τα δε γράμματα τα προοριζόμενα για το εσωτερικό της Τουρκίας παραδίδονταν στο τουρκικό ταχυδρομείο προς περαιτέρω αποστολή και διανομή.

Η Τουρκία γνώριζε την ζημιά την οποία της προκαλούσαν τα ξένα ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της. Η ζημιά ήταν υλική διότι της αφαιρούσαν σημαντικό οικονομικό έσοδο και ηθική λόγω της μειώσεως του γοήτρου της επειδή δεν ήταν σε θέση να αποτελέσει μια αξιόπιστη ταχυδρομική υπηρεσία. Τις ζημιές τις οποίες υφίστατο συνεπεία της λειτουργίας στο έδαφος της των ξένων ταχυδρομικών γραφείων ήθελε να τις σταματήσει. Αναζητούσε δε ευκαιρίες προκειμένου να το επιτύχει.. Αναζητούσε τρόπους να απαλλαγή από τα ξένα ταχυδρομικά γραφεία. Δεν ήταν όμως σε θέσει να το πράξει λόγω, κυρίως, της στρατιωτικής αδυναμίας της, μη δυναμένη να επιβληθεί στις Μεγάλες Δυνάμεις. Δεν ήταν σε θέση να επιβάλει την κατάργησή τους και γι αυτό οι αντιδράσεις της ήταν χλιαρές. Απόδειξη το γεγονός το οποίο επικαλείται ο Σ. Νιλολαϊδης στη Φιλοτ. 410/125 όπου ο βαλής των Ιωαννίνων την 19.7.1881 απαίτησε το κλείσιμο των ταχυδρομικών γραφείων της Ελλάδος και της Αυστρίας. Επεισόδιο το οποίο δεν είχε συνέχεια λόγω της επέμβασης των ξένων πρέσβεων προς την Πύλη.

Στην περίπτωση όμως της Ελλάδος δεν ήταν το ίδιο. Αναζητούσε την κατάλληλη ευκαιρία και την κατάλληλη αφορμή προκειμένου να προβεί στο κλείσιμο των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων. Πίστεψε ότι μπορούσε να τα κλείσει. Εκμεταλλεύτηκε την αφορμή που της δόθηκε και τα έκλεισε. Η αφορμή της δόθηκε από τον άκομψο τρόπο με τον οποίο έκλεισε το τουρκικό ταχυδρομικό γραφείο στην Λάρισα.

Προτού αναφερθούν τα γεγονότα τα οποία κατέληξαν στο κλείσιμο των ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας πρέπει να αναφερθούν κάποια άλλα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία του εξωτερικού τα οποία έκλεισαν για κάποιους άλλους λόγους και αιτίες οι οποίες δεν έχουν σχέση με τα γεγονότα της Θεσσαλίας και τα οποία θα αναπτυχθούν στη συνέχεια,

Συγκεκριμένα ως προς το κλείσιμο των ξένων ταχυδρομικών γραφείων. τα οποία έκλεισαν για γεγονότα ανεξάρτητα των γεγονότων της Θεσσαλίας στα εδάφη της Τουρκίας οι λόγοι είναι διαφορετικοί και κατά περίπτωση

Στις Ηγεμονίες της Μολδοβλαχίας κύρια αιτία του κλεισίματος των ταχυδρομικών γραφείων Βουκουρεστίου, Ιβραϊλας, Γαλαζίου και Σουλινά ήταν η μικρή ταχυδρομική κίνηση που σημειώθηκε κατά την λειτουργία τους. Αυτό συνέβη διότι ο κόσμος προτιμούσε τα πλέον αξιόπιστα ξένα ταχυδρομεία και ιδίως το αυστριακό. Ένας από τους λόγους που οι σφραγίδες των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας είναι σπάνιες είναι διότι τα υφιστάμενα ξένα ταχυδρομεία ιδίως το Αυστριακό δούλευαν άψογα και χωρίς προβλήματα και ήταν φυσικό να προτιμώνται. Λόγος για τον οποίο είναι ευκολότερο να βρεις φακέλους από την Μολδοβλαχία με αυστριακές σφραγίδες παρά ελληνικές της ίδιας εποχής. Η μικρή ταχυδρομική κίνηση ήταν η αιτία που όταν επετράπη να λειτουργήσει ταχυδρομικό γραφείο στο Ιάσιο η Υπηρεσία δεν το άνοιξε δοθέντος ότι είχε κριθεί πλέον η λειτουργία τους ως περιττή.

Ένας επί πλέον λόγος είναι και η αδιαφορία την οποία επέδειξαν οι επιφορτισθέντες υπάλληλοι των προξενείων για την ομαλή λειτουργία τους.

Στην Αλεξάνδρεια έκλεισε το εκεί το ταχυδρομικό γραφείο κατόπιν συνεννοήσεως και με κοινή απόφαση των δύο πλευρών.

Τα γεγονότα της Θεσσαλίας τα οποία κατέληξαν στο κλείσιμο των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας έχουν εν κατακλείδι ως εξής:
Με απόφαση της συνδιάσκεψης του Βερολίνου του 1880 συνήλθαν σε νέα συνδιάσκεψη οι πρεσβευτές των Μεγάλων Δυνάμεων στην Κωνσταντινούπολη τον Φεβρουάριο-Μάρτιο του 1881 προκειμένου να τροποποιηθούν τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Κατέληξαν σε συμφωνία η οποία υπογράφτηκε την 10 (22).5.1881. Βάση της συμφωνίας παραχωρήθηκε στην Ελλάδα ολόκληρη η Θεσσαλία, πλην ενός μικρού τμήματος περί την Ελασσόνα. Παραχωρήθηκε, επίσης και ένα μικρό τμήμα της Ηπείρου με κέντρο την Άρτα.
Την παραχωρηθείσα περιοχή την διήρεσαν σε ζώνες προκειμένου να παραχωρηθεί τμηματικώς εις την Ελλάδα. Οι τμηματικές παραχωρήσεις θα γινόταν σε ορισμένες εκ των προτέρων συμφωνημένες ημερομηνίες με την εποπτεία ξένων παρατηρητών.
Το πρώτο τμήμα το οποίο παρεδόθη ήταν η Άρτα με την γύρω περιοχή της. Παρεδόθη την 24.6.1881.
Το τελευταίο ήταν ο Βόλος ο οποίος παρεδόθη την 2.11.1881.
Οι συμφωνημένες ημερομηνίες εισόδου του ελληνικού στρατού ήταν:

Άρτα	*24-6-1881*
Φάρσαλα	*18-8-*1881*
Καρδίτσα	*18-8-1881*
Τρίκαλα	*23-8-1881*
Καλαμπάκα	*24-8-1881*
Λάρισα	*1-9-1881*
Βόλος	*2-11-1881*

Οι τουρκικές αρχές έφευγαν την δεδομένη, προσυμφωνημένη ημέρα και την επομένη εισήρχετο ο ελληνικός στρατός προς κατάληψη της περιοχής. Στην συνέχεια εγκαθίσταντο Βασιλικοί Επίτροποι οι οποίοι αναλάμβαναν την διοίκηση προσωρινά μέχρις ότου τους διαδεχθούν οι κανονικές διοικητικές αρχές.

Ο Χάρτης των προσαρτημένων περιοχών το 1881

Εν όψει των προσαρτήσεων των νέων χωρών εις την Ελλάδα εξεδόθησαν δύο Β.Δ. της 26.6.1881 τα οποία δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ 53/26.6.1881 το ένα «Περί προσωρινής διοικήσεως των προσαρτωμένων εν Ελλάδι νέων χωρών κλπ» μέρος του οποίου έχει ως εξής:

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν προσαρτωμένων τῇ Ἑλλάδι χωρῶν κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐπὶ τῶν καταλαμβανομένων μερῶν τῶν προσαρτωμένων τῇ Ἑλλάδι χωρῶν, δυνάμει τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνομολογηθέντων, εἶναι ἀνάγκη πρὸς διοίκησιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν αὐταῖς διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας νὰ ληφθῶσι προσωρινῶς τὰ ἀναπόφευκτα μέτρα, μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας τὰ περὶ αὐτῶν·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἅμα τῇ καταλήψει ἑκάστου τῶν τμημάτων τῆς προσαρτωμένης χώρας καταργοῦνται αἱ ἐν τῷ καταληφθέντι μέρει ὑπάρχουσαι Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαί· Ἐπίτροπος δὲ τοῦ Βασιλέως ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν διοίκησιν τοῦ καταληφθέντος τμήματος.

Παρ' ἑκάστῳ Β. Ἐπιτρόπῳ διορίζονται εἷς Γραμματεὺς, ἀναπληρῶν αὐτὸν, κωλυόμενον ἢ ἀπόντα, εἷς Ὑπογραμματεὺς, εἷς Πρωτοκολλητὴς, 2 ἢ 3 Γραφεῖς καὶ 2 ἢ 3 κλητῆρες.

Οἱ Β. Ἐπίτροποι δίδουσι τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, πάντες δὲ οἱ ὑπ' αὐτοὺς ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τὸν ὅρκον τοῦτον δίδουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπὸ στοιχ. Ο'. ψηφίσματος τῆς Β'. ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1863, τὸ ὁποῖον ἄρθρον θέλει δημοσιευθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ παρόντος.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλουσι κανονισθῆ καὶ τὰ περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν καταργουμένων Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν.

και το δεύτερο Βασιλικό Διάταγμα της 26.6.1881

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναστολῆς ἐν ταῖς προσαρτωμέναις Ἐπαρχίαις ἐπὶ δίμηνον ἀπὸ τῆς καταλήψεως ἑκάστου τῶν τμημάτων ἁπασῶν τῶν νομίμων καὶ δικαστικῶν παντὸς εἴδους προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προλάβωμεν πάντα κίνδυνον, δυνάμενον νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἐκ τῆς μεταβατικῆς καταστάσεως, ἥτις κατ' ἀνάγκην ἐπέρχεται ἐν ταῖς προσαρτωμέναις, δυνάμει τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνομολογηθέντων, τῇ Ἑλλάδι χώραις ἅμα τῇ καταλήψει ἑκάστου τμήματος αὐτῶν·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταλήψεως ἑκάστου τῶν τμημάτων τῶν προσαρτωμένων Ἐπαρχιῶν ἀναστέλλονται ἐπὶ δύω μῆνας ἅπασαι αἱ νόμιμοι καὶ δικαστικαὶ παντὸς εἴδους προθεσμίαι καὶ παραγραφαί, αἱ κατὰ τὴν ὑφισταμένην ἤδη ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἐκείναις νομοθεσίαν ἰσχύουσαι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρω ἀναστολὴ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτελεστέων ἀποφάσεων ἢ ἄλλων δικαιογράφων καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων οἱανδήποτε προθεσμίαν συναλλαγμάτων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθήσεται ἐν ταῖς καταλαμβανομέναις Ἐπαρχίαις κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Ἡμετέρου ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΡΙΚΑΚΗΣ
ΒΛΑΣ. ΒΛΑΤΙΝΟΣ
Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ
Σ. Κ. ΡΩΜΑΣ

Βάσει του άρθρου 1 του πρώτου Β.Δ. με την είσοδο του στρατού στην προσαρτώμενη περιοχή καταργούνταν όλες οι υπάρχουσες υπηρεσίες. Όλης της διοικητικής ευθύνης υπεύθυνος ήταν πλέον ο Βασιλικός Επίτροπος ο οποίος ακολουθούσε τον στρατό.

Ἄρθρον 1.

Ἅμα τῇ καταλήψει ἑκάστου τῶν τμημάτων τῆς προσαρτωμένης χώρας καταργοῦνται αἱ ἐν τῷ καταληφθέντι μέρει ὑπάρχουσαι Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαί· Ἐπίτροπος δὲ τοῦ Βασιλέως ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν διοίκησιν τοῦ καταληφθέντος τμήματος. . . .

Βάση του άνω άρθρου με την είσοδο του ελληνικού στρατού στη περιοχή έπαυε υφιστάμενη κάθε αρχή και εξουσία. Τα πάντα νέκρωναν. Έπαυαν να ισχύουν. Όλες οι εξουσίες περνούσαν μέχρι νεοτέρας στο κάθε Βασιλικό Επίτροπο ο οποίος αναλάμβανε την εξουσία με την είσοδο του στρατού στη δεδομένη επαρχία. Κατά συνέπεια και τα υπάρχοντα ταχυδρομεία έπαυαν, μέχρις νεοτέρας αποφάσεως του Βασιλικού Επιτρόπου, να λειτουργούν.

Karte 4 : Griechenland 1881

Ο χάρτης του 1881

Με το Β.Δ. 4.7.1881 ΦΕΚ 60/8.7.1881 καθορίστηκαν ο τρόπος δημοσιεύσεως και ισχύος των διαταγμάτων και νόμων. Προς εφαρμογή του δεύτερου Διατάγματος οι Νόμοι και τα Διατάγματα άρχισαν σταδιακά να τοιχοκολλιόνται. Όμοια και οι νέες διατάξεις και αποφάσεις των Επιτρόπων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ λοιποῦ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς προσαρτηθείσας καὶ προσαρτηθησομένας Ἐπαρχίας εἰδικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν εἰσαγομένων δι' αὐτῶν νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἅπαντα τ' ἀφορῶντα εἰς τὰς προσαρτηθείσας καὶ προσαρτηθησομένας, κατὰ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνομολογηθέντα, χώρας εἰδικὰ Διατάγματα, ὡς καὶ οἱ δι' αὐτῶν εἰσαχθησόμενοι εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἐκείνας νόμοι τοῦ Βασιλείου ἔχουσιν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ οἰκείου Ἐπάρχου τοιχοκολλήσεως αὐτῶν.

Ἡ τοιχοκόλλησις ἀποδεικνύεται δι' ἐκθέσεως τῶν ἀρχῶν τούτων· εἴκοσι δ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου τοιχοκολλήσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος ἢ τὸ Β. Διάταγμα ἐν τῇ διοικητικῇ ἐκείνῃ περιφερείᾳ· ἡ ἔκθεσις τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καταχωρεῖται ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν τῶν νόμων ἢ τῶν Διαταγμάτων, περὶ ὧν ἐκανονίσθη ἤδη εἰδικὸς τρόπος δημοσιεύσεως διὰ προγενεστέρων Διαταγμάτων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις αὐτοῦ ἐν ταῖς προσαρτηθείσαις καὶ προσαρτηθησομέναις Ἐπαρχίαις γενήσεται κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ — Α. ΡΙΚΑΚΗΣ
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ — Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
ΒΛ. ΒΑΛΤΙΝΟΣ — Γ. Μ ΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

Βάση του ανωτέρω διατάγματος η εύρυθμος λειτουργία των πάσης φύσεως υπηρεσιών άρχιζε τρεις μέρες από την τοιχοκόλληση τους. Τοιχοκόλληση η οποία δεν γινόταν πάντα με την δέουσα ταχύτητα.
Βάση των ανωτέρω και δη του Β.Δ. της 26.6.1881 περί αναστολής της λειτουργίας απάντων των υπηρεσιών έπρεπε να σταματήσει και η λειτουργία του τουρκικού ταχυδρομείου Λαρίσης με την είσοδο του στρατού στην πόλη.
Ο διευθυντής του τουρκικού ταχυδρομείου και τηλεγραφείου αρνήθηκε να παραδώσει το κατάστημα του τηλεγραφείου με την δικαιολογία ότι σκόπευε να το χρησιμοποιήσει ως ταχυδρομικό γραφείο.
Ο τότε πρωθυπουργός της Ελλάδος Αλ. Κουμουνδούρος βρίσκονταν υπό συνεχή πίεση από την αντιπολίτευση η οποία τον κατηγορούσε για ασθενή συμπεριφορά απέναντι στην Υψηλή Πύλη συνεπεία της εξαιρέσεως της Ελασσόνας και όλης της Ηπείρου πλην της Άρτας από την προσάρτηση. Φοβήθηκε μην κατηγορηθεί και για το θέμα της λειτουργίας του ταχυδρομείου στην Λάρισα. Δεν ήθελε να αφήσει στους αντιπάλους του ακόμα ένα επιχείρημα εναντίον του. Ως εκ τούτου διέταξε, ελαφρά τη καρδία, το βίαιο κλείσιμο του ταχυδρομείου. Η ενέργεια αυτή υπήρξε ολέθρια και τελείως ασύνετη δεδομένου ότι έδωσε αφορμή να προβούν οι Τούρκοι στο κλείσιμο όλων των λειτουργούντων ελληνικών ταχυδρομείων στα εδάφη της Τουρκίας από τα οποία τα κέρδη τα οποία εκαρπούτο η Ελλάς υλικά και ηθικά ήταν τεράστια..
Η απόφαση του Κουμουνδούρου ήταν τυπικά σωστή βάση του άρθρου ένα, που αναφέρθηκε πιο πάνω. Βάσει του άρθρου αυτού έπρεπε το τουρκικό ταχυδρομείο έπρεπε να κλείσει από την ίδια μέρα της εισόδου του στρατού στην Λάρισα την 2.9.1881.
Το Υπουργείο Εσωτερικών λαβών γνώση του γεγονότος ειδοποίησε το των Εξωτερικών. Το Υπουργείο των Εξωτερικών με έγγραφό του της 11.9.1881 υπ΄ αρίθμ 29864 έδωσε οδηγίες εις τον πρέσβη της Κωνσταντινουπόλεως σχετικά με το ανάκυψαν θέμα. Ο πρέσβης με ημερομηνία 23.9.1881 προέβη σε σχετικό διάβημα προς την Υψηλή Πύλη. Μετά ένα, περίπου, μήνα ο πρέσβης με την υπ΄ αρίθμ 3172/3177 αναφορά του γνωστοποίησε το Υπουργείο ότι ο Τούρκος Υπουργός των Εξωτερικών της Τουρκίας τον πληροφόρησε διά διακοινώσεως του με ημερομηνία 2.10.1881 (ν. ημ.) ότι ο εν Λαρίση διευθυντής του τηλεγραφείου διετάχθη να παραδώσει το κατάστημα πλην όμως η Υψηλή Πύλη προτίθεται να διατηρήσει σε λειτουργία το τουρκικό ταχυδρομικό γραφείο Λαρίσης. Ο δε πρέσβης ζητούσε οδηγίες ως προς τις εν συνεχεία ενέργειές του. Μετά δύο ημέρες ήτοι την 23.10.1881 απέστειλε και την υπ΄ αρίθμ. 3192 αναφορά του με την οποία ο Έλλην πρέσβης δίνει συμπληρωματικές πληροφορίες. Εν περιλήψει οι πληροφορίες ήταν οι εξής:
1.- Ότι η διεύθυνση των τουρκικών ταχυδρομείων με αφορμή το κλείσιμο του τουρκικού ταχυδρομείου της Λάρισας προτίθεται να ζητήσει να κλείσουν όλα τα εν Τουρκία λειτουργούντα ελληνικά ταχυδρομεία.
2.- Η Πύλη έδωσε εντολή εις τον εν Αθήναις επιτετραμμένο της να παραπονεθεί για τον τρόπο με τον οποίο διενεργήθει η κατάληψης του εν Λαρίση τουρκικού ταχυδρομικού καταστήματος και να κάμει γνωστή την πρόθεσή της να διατηρήσει στην Λάρισα τουρκικό ταχυδρομείο. Εν εναντία δε περιπτώσει να κλείσουν λόγω αμοιβαιότητας όλα τα εν Τουρκία ελληνικά ταχυδρομεία.
Περί το τέλος Νοεμβρίου ο Έλλην Υπουργός των Εξωτερικών έστειλε εγκύκλιο προς όλους τους εν τω εξωτερικώ έλληνες πρέσβεις προκειμένου να τους κατατοπίσει επί του προκύψαντος ζητήματος προκειμένου να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες προς τις ξένες Κυβερνήσεις και ιδίως προς αυτές οι οποίες διατηρούσαν ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της Τουρκίας.

Αλ. Κουμουνδούρος

Η εγκύκλιος έλεγε σύμφωνα με τις περιγραφές των εφημερίδων:

«Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου καταλύσεως...διεξεδίκησε τὸ δικαίωμα ἐξασκήσεως ὁμοίας ἀντεκδικήσεως κατὰ τῆς Ἑλλάδος... Τὰ ὀθωμανικὰ ταχυδρομεῖα ἅτινα ὑπῆρχον ἐν Λαρίσσῃ, Ἄρτᾳ καὶ Τρικάλοις ἐκλείσθησαν ἅμα τῇ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων κατοχῇ τῶν πόλεων τούτων. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην αἱ ὀθωμανικαὶ ταχυδρομικαὶ ἀρχαὶ τῶν πόλεων τούτων ἠκολούθησαν τὰς λίαν ὀρθὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὁδηγίας τῶν ἡμετέρων ἀρχῶν καὶ ἐπομένως οὐδεμία χρῆσις ἐγένετο καταναγκαστικῶν μέτρων. Συνάμα ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔνστασιν προέβαλε κατὰ τῆς καταλύσεως τῶν ἐν Ἄρτᾳ καὶ Τρικάλοις ταχυδρομείων καὶ μόνον μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ ταχυδρομείου Λαρίσσης ἐζήτησε διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐπίτευξιν παραχωρήσεως... Πολὺ βραδύτερον ἡ ἐν Ἀθήναις ὀθωμανικὴ πρεσβεία ἀπετάθη εἰς τὴν βασιλικὴν κυβέρνησιν πρὸς ἀνασύστασιν τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ταχυδρομείου ...».

Ανάλογη εγκύκλιο απέστειλε την 29.11.1881 (ν. ημ.) και ο Υπουργός των Εξωτερικών της Τουρκίας προς τους Τούρκους πρέσβεις. Η εγκύκλιος δημοσιεύτηκε στην Κωνσταντινούπολη, την Σμύρνη κλπ. Η εγκύκλιος δημοσιεύτηκε εις τον «Νεολόγο» της Κωνσταντινούπολης η οποία εν περιλήψει έλεγε:

«Μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Λαρίσσης αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἀπηύθυναν τῷ ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει ὀθωμανικῷ ταχυδρομείῳ διαταγήν, ἵνα ἀμέσως κλείσῃ ...

Μαθόντες τοῦτο ἐγνωστοποιήσαμεν τῷ ἀθηναϊκῷ ἀνακτοβουλίῳ ὅτι καίπερ μὴ ἐναντιούμενοι κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ἐπιζητοῦμεν ὅπως τὴν κατάλυσιν τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου ἐπακολουθήσῃ ἡ σύγχρονος κατάλυσις τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν ταχυδρομείων ...

Ἐν διακοινώσει ἀπευθυνθείσῃ ὑπ' ἐμοῦ τὴν 17 τρέχοντος (ν. ἡμ.) εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος ἐζήτησα ν' ἀποσταλῶσι αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ πρὸς κατάλυσιν τῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ἑλληνικῶν ταχυδρομείων».

Από τα ανωτέρω συνάγεται κατά τον Σοφ. Νικολαϊδη ότι:

1) ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐκινήθη διὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἑλληνικῶν μόνον μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ γραφείου Λαρίσης, καὶ 2) ὅτι τὰ τουρκικὰ γραφεῖα εἰς τὰς νέας ἑλληνικὰς ἐπαρχίας δὲν ἐκλείσθησαν ταυτοχρόνως βάσει ἐνιαίας διαταγῆς, ἀλλὰ ἕκαστον χωριστά, μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς περιοχῆς, πάντως δὲ ὄχι εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Διότι ἀσφαλῶς οἱ στρατιωτικοὶ ἠγέται θὰ εἶχον ἄλλα σοβαρώτερα θέματα πρὸς ρύθμισιν, καὶ ὡς προανεφέρθη, ἀκόμη καὶ τὰ μᾶλλον ἐπείγοντα διατάγματα ἐδημοσιεύοντο ἀρκετὰς ἡμέρας ἀργότερον.

Ο Κουμουνδούρος αν και κατακρίθηκε για την ενέργειά του από την αντιπολίτευση δεν πρέπει να κριθεί αυστηρά. Φοβήθηκε ότι αν επέτρεπε την λειτουργία του τουρκικού ταχυδρομείου στη Λάρισα θα είχε ως συνέπεια την απαίτηση και των άλλων κυβερνήσεων συνδεομένων με την Ελλάδα με την ρήτρα του μάλλον ευνοουμένου κράτους να ιδρύσουν και αυτά ταχυδρομικά γραφεία στην Ελλάδα. Από την άλλη πλευρά εάν το άφηνε να λειτουργήσει ήταν βέβαιο ότι θα έκλεινε ελλείψει κινήσεως δεδομένου ότι κανείς , ακόμα και οι τούρκοι δεν εμπιστεύοντο την οθωμανική ταχυδρομική υπηρεσία.
Εν πάση περιπτώσει η τουρκική κυβέρνηση περί τας αρχάς Νοεμβρίου απέστειλε διακοίνωση προς την Ελληνική κυβέρνηση προεδρευόμενη από τον Αλ. Κουμουνδούρο και στον εν Κωνσταντινουπόλει έλληνα πρεσβευτή Ανδρέα Κουντουριώτη δηλούσα ότι προτίθεται να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία στην Άρτα και την Λάρισα τα οποία λειτουργούσαν κατά την προσάρτηση της Θεσσαλίας εις την Ελλάδα.. Την απαίτησή της αυτή την στήριξε στο δικαίωμα της αμοιβαιότητας. Ζήτησε δε σε περίπτωση αρνήσεως του αιτήματός της την κατάργηση όλων των ταχυδρομικών γραφείων τα οποία ήσαν στο έδαφός της..
Η κυβέρνηση απέρριψε και τα δύο αιτήματα προβάλλουσα τους κάτωθι λόγους (Φιλοτ. 411/126):

1) Ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑφίσταται οὐδὲν ξένον ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ὥστε νὰ δικαιοῦται ἡ Τουρκία νὰ ζητήσῃ ἴσην μεταχείρισιν, βάσει τῆς ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.

2) Ἀντιθέτως διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑφίσταται τοιαύτη περίπτωσις, ἐφ' ὅσον ἐν Τουρκίᾳ λειτουργοῦν ταχυδρομικὰ γραφεῖα πολλῶν ξένων χωρῶν.

3) Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ διατήρησις τῶν γραφείων της ἀποτελεῖ ἤδη κεκτημένον δικαίωμα κατόπιν τῆς πολυετοῦς λειτουργίας αὐτῶν τῇ συγκαταθέσει τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Αντηλλάγησαν και άλλες διακοινώσεις. Τα πράγματα εκτραχύνθηκαν. Η Ελληνική Κυβέρνηση διαμαρτυρήθηκε προβάλλουσα επί ματαίω διάφορα επιχειρήματα μεταξύ των οποίων την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ως προς τα ξένα κράτη, τα ταχυδρομικά γραφεία των οποίων επέτρεπε η Τουρκία να λειτουργούν ανεμπόδιστα.
Οι δύο πλευρές επέμειναν στις θέσεις τους. Η Τουρκία παρέμεινε αμετάπειστη. Έδωσε εντολή να κλείσουν τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία στο έδαφός της. Πράγμα το οποίο και έγινε!

Σχετικὴν εἴδησιν εὑρίσκομεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» τοῦ Κορομηλᾶ τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1881, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὴν ἐνταῦθα Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις διὰ νεωτέρας πράξεώς της ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει γαλλικῶν καὶ αὐστριακῶν ταχυδρομείων καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοὺς εἰς τὰ εἰρημένα ταχυδρομεῖα μεταβιβαζομένους ἐξ Ἑλλάδος ταχυδρομικοὺς φακέλλους. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως ταύτης».

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1881 τὰς ἑξῆς δύο εἰδήσεις:

«Οἱ ἐντεῦθεν ἀποσταλέντες εἰς Κωνσταντινούπολιν ταχυδρομικοὶ σάκκοι, περιέχοντες τὰς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας ἐπιστολάς, ἐπεστράφησαν ἄθικτοι ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως».

«Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων γνωστοποιεῖ τοῖς ἐπιστέλλουσι πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας, ὅτι ἀποποιουμένης τῆς Ὀθωμανικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας νὰ διαβιβάζῃ τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἐπιστολάς, δέον αὗται νὰ στέλλωνται διὰ Κωνσταντινουπόλεως ἢ Θεσσαλονίκης δι' ἰδίων ἀνταποκριτῶν. Ἡ ἀνταπόκρισις Προύσσης, Νικομηδείας, Ραιδεστοῦ, Μεσημβρίας, Σινώπης, Οἰνόης, Σαράντα Ἐκκλησιῶν, Κασταμονιᾶς, Θεραπειῶν, Τοκάτ, Κίου, Μουδανιᾶς καὶ Ἀτταλείας, ἐπιστραφεῖσα εὑρηται ἐν τῷ ταχυδρομικῷ γραφείῳ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀποστολέων».

Τα γραφεία δεν έκλεισαν όλα μαζί την ίδια ημερομηνία. Λεπτομέρειες πάνω στο κλείσιμο ενός εκάστου των γραφείων θα δοθούν όταν αναφερθούν ξεχωριστά τα γραφεία στο παρόν.
Αυτό που ισχύει για όλα τα ελληνικά γραφεία είναι ότι όλα έκλεισαν εντός του 1881.

Αποτέλεσμα αυτού να αρχίσει μια σειρά αντεκδικήσεων μεταξύ των δύο χωρών η οποία κατέληξε στην πλήρη διακοπή των ταχυδρομικών σχέσεων μεταξύ τους. Κατόπιν αυτού η Ελλάς δεν δέχονταν τους οθωμανικούς φακέλους των τουρκικών ταχυδρομείων και βεβαίως η Τουρκία δεν δέχονταν τους αντίστοιχους ελληνικούς. Η ζημία δια την Ελλάδα υπήρξε μεγάλη, τόσον διότι δεν εξυπηρετούντο πολλά στρώματα ελληνικού πληθυσμού κατεσπαρμένου στην αχανή Αυτοκρατορία αλλά και δια το γόητρο της το οποίο επλήγει εκ του γεγονότος αυτού. Ενδεικτικά τα κείμενα των εφημερίδων της εποχής.
Οι επιπτώσεις οι οποίες προέκυψαν από το κλείσιμο των ελληνικών ταχυδρομείων στα τουρκικά εδάφη ήταν σημαντικές.
Τις επιπτώσεις τις περιγράφει γλαφυρά ο Σοφ. Νικολαίδης στην Φιλοτέλεια του 1969/29: Δίνει κάποια εκ των προβλημάτων που προέκυψαν από τα γεγονότα αυτά.

Τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἐξηκολούθει δεχόμενον, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, τοὺς εἰς αὐτὸ ἀπὸ τουρκικῆς πλευρᾶς ἀποστελλομένους σάκκους, τοὺς ἰδικούς του ὅμως, ἀντὶ νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ εἰς τὸ τουρκικόν, ὅπως μετὰ τὸ κλείσιμον ἐπρότεινεν ἡ διεύθυνσις τῶν τουρκικῶν ταχυδρομείων, τοὺς παρέδιδεν εἰς τὰ γαλλικά, αὐστριακὰ καὶ ἄλλα ἀτμόπλοια μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ παραδίδωνται εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα ξένα ταχυδρομεῖα ἐδέχθησαν μετὰ χαρᾶς τὸ κλείσιμον τῶν ἑλληνικῶν. Καθὼς δὲ «δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται» (παρὰ λίγο νὰ γράψω ..... σκυλεύεται), τὸ γερμανικὸν ταχυδρομεῖον, ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ εἰς ἐφημερίδα τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1881 τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἀπὸ 1-1-1882 (ν. ἡμ.) θὰ δέχεται ταχυδρομεῖον διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς νήσους. Χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο δεῖγμα τοῦ συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ξένων ἐν Τουρκίᾳ ταχυδρομείων πρὸς προσέλκυσιν πελατῶν.

Ἀλλὰ εἰς τὴν μέσῳ ξένων ταχυδρομείων ἀποστολὴν ἑλληνικῶν σάκκων εἰς Τουρκίαν ὑπῆρχε μία δυσχέρεια. Αὐστριακὰ καὶ γαλλικὰ ταχυδρομεῖα ὑπῆρχον μὲν εἰς τοὺς μεγάλους λιμένας τῆς Τουρκίας, δὲν ὑπῆρχον ὅμως παρὰ εἰς ἐλαχίστας μόνον πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὡς π.χ. εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, ὅπου ὑφίστατο ἀνὰ ἓν αὐστριακόν. Οὕτω τὰ διὰ τοὺς μεγάλους λιμένας προοριζόμενα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ τὰ περισσότερα, διενέμοντο ἀπροσκόπτως ὑπὸ τῶν διανομέων τῶν αὐστριακῶν καὶ γαλλικῶν ταχυδρομείων, δι' ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὁποῖα προωρίζοντο διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας, τὰ ξένα ταχυδρομεῖα **ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ὀθωμανικὸν διὰ τὴν πέραν τῶν λιμένων ἀποστολὴν καὶ διανομήν.**

Ἐπωφελουμένη τῆς δυσχερείας ταύτης ἡ διεύθυνσις τῶν ὀθωμανικῶν ταχυδρομείων ἔδωσεν ἐντολὴν περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1881 εἰς τὰ κατὰ τόπους γραφεῖά της, νὰ μὴ δέχωνται ἐκ μέρους τῶν ξένων ταχυδρομείων ἀντικείμενα προοριζόμενα διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον ἔφερον ἑλληνικὰ γραμματόσημα. Σχετικὴν εἴδησιν εὑρίσκομεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» τοῦ Κορομηλᾶ τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1881, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὴν ἐνταῦθα Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις διὰ νεωτέρας πράξεώς της ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει γαλλικῶν καὶ αὐστριακῶν ταχυδρομείων καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοὺς εἰς τὰ εἰρημένα ταχυδρομεῖα μεταβιβαζομένους ἐξ Ἑλλάδος ταχυδρομικοὺς φακέλλους. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως ταύτης».

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1881 τὰς ἑξῆς δύο εἰδήσεις:

«Οἱ ἐντεῦθεν ἀποσταλέντες εἰς Κωνσταντινούπολιν ταχυδρομικοὶ σάκκοι, περιέχοντες τὰς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας ἐπιστολάς, ἐπεστράφησαν ἄθικτοι ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως».

«Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων γνωστοποιεῖ τοῖς ἐπιστέλλουσι πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας, ὅτι ἀποποιουμένης τῆς Ὀθωμανικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας νὰ διαβιβάζῃ τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἐπιστολάς, δέον αὗται νὰ στέλλωνται διὰ Κωνσταντινουπόλεως ἢ Θεσσαλονίκης δι' ἰδίων ἀνταποκριτῶν. Ἡ ἀνταπόκρισις Προύσσης, Νικομηδείας, Ραιδεστοῦ, Μεσημβρίας, Σινώπης, Οἰνόης, Σαράντα Ἐκκλησιῶν, Κασταμονιᾶς, Θεραπειῶν, Τοκάτ, Κίου, Μουδανιᾶς καὶ Ἀτταλείας, ἐπιστραφεῖσα εὑρηται ἐν τῷ ταχυδρομικῷ γραφείῳ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀποστολέων».

Ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως ὅλων αὐτῶν τῶν πόλεων συνάγεται τὸ ἐκπληκτικὸν συμπέρασμα ὅτι πρὸ 85 περίπου ἐτῶν ἡ ἀλληλογραφία Ἑλλάδος - Τουρκίας ἦτο σημαντική, καὶ οὕτω ἐξηγεῖται διατὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προσεπάθησε πάσῃ δυνάμει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ γραφείων της. Ἀνάλογα δημοσιεύματα συναντῶνται καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Σμύρνης καὶ ἄλλων πόλεων.

Τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἀπεφάσισεν εἰς ἀπάντησιν νὰ ἀρνῆται καὶ αὐτὸ τὴν παραλαβὴν

ἀλληλογραφίας φερούσης τουρκικὰ γραμματόσημα. Παραθέτω κατωτέρω σχετικὰ δημοσιεύματα τῆς ἐφημερίδος «Νέα Σμύρνη» τῆς Σμύρνης [17], ἀπὸ τὸ φύλλον της τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1881:

«Ἀνταπόκρισις ἐξ Ἀθηνῶν 16 Δεκ. 1881. Τὸ ὑπουργεῖον ἀντεκδικούμενον τὴν Πύλην ἐπέστρεψε τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀποσταλέντας ἐνταῦθα (εἰς Ἀθήνας) ταχυδρομικοὺς φακέλλους διὰ τοῦ τουρκικοῦ ταχυδρομείου».

«Ἐκοινοποιήθη εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποστολεῖς γραμμάτων καὶ ἐφημερίδων εἰς Ἀθήνας (δηλαδὴ τοὺς ἀποστέλλοντας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀθήνας), ὅπως ἀποστέλλωσι ταῦτα διὰ τοῦ ἐκεῖ γαλλικοῦ ἢ αὐστριακοῦ ταχυδρομείου, καθ' ὅσον τὰ διὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀποστελλόμενα θὰ ἐπιστρέφωνται».

Ὡς εἶναι εὐνόητον ἡ ἐξέλιξις τῆς διενέξεως ἤρχισε νὰ δημιουργῇ καθυστερήσεις εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀλληλογραφίας μὲ τὰς γνωστὰς ἐπιπτώσεις εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίως τῶν ἐμπορικῶν, τραπεζιτικῶν καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν κύκλων. Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν συναντῶνται ἄρθρα διαμαρτυρόμενα διὰ τὴν κατάστασιν. Ἰδοὺ ἓν ἐξ αὐτῶν ἀρκετὰ χαρακτηριστικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορούμεθα ἐπίσης, ὅτι μερικοὶ σάκκοι ἐκ Τουρκίας ἐπηγαινοήρχοντο μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» τοῦ Κορομηλᾶ τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1882, καὶ ἀποτελεῖ περίληψιν ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως «Βυζαντίς».

«Κατὰ τὴν «Βυζαντίδα», ὁ τοῦ διεθνοῦς ταχυδρομείου φάκελλος τῶν ἐπιστολῶν, ὅν, ὡς γνωστόν, δὲν παρεδέχθη, κατὰ διαταγὴν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὴ διεύθυνσις, ἐπιστραφεὶς ἐνταῦθα (ἐν Κωνσταντινουπόλει) δὲν ἐγέρετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τοῦ κράτους (τῶν ὀθωμανικῶν) ὡς μὴ ἀνήκων εἰς αὐτήν, διότι ἅπαξ σφραγισθεὶς καὶ ἀποσταλεὶς εἰς Ἀθήνας, ἀνήκει εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον καὶ οὐχὶ εἰς τὸ διεθνὲς [18], ὅπερ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκ τῆς βραδύτητος ταύτης προκύπτουσαν εὐθύνην, ὅθεν ἐπέστρεψε τὸν φάκελλον εἰς Ἀθήνας· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ διεύθυνσις τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων μὴ παραδεχθεῖσα αὐτόν, τὸν ἀντεπέστρεψεν αὖθις διὰ τοῦ χθὲς ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου. Ἂς ἴδωμεν ἕως πότε θὰ ἐξακολουθήσῃ παρισταμένη ἡ κωμῳδία αὕτη».

Τὴν αὐτὴν τύχην εἶχον καὶ οἱ ἐκ Σμύρνης, Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλων πόλεων ἀποσταλέντες ὀθωμανικοὶ σάκκοι, ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ ἀνάλογα δημοσιεύματα διαφόρων ἐφημερίδων.

Σχετικὴ εἶναι καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ αὐστριακοῦ ταχυδρομείου τῆς Σμύρνης, δημοσιευθεῖσα ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν εἰς σμυρναϊκὰς ἐφημερίδας καὶ ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«Ταχυδρομεῖον Αὐστροουγγρικοῦ Λόϋδ - Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι αἱ ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀνατολῆς ἐπιστολαὶ καὶ ἐφημερίδες μένουσιν εἰς τὸ ἀνωτέρω ταχυδρομεῖον ἐν Σμύρνῃ. Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἔχοντες ἐξ Ἑλλάδος ἀλληλογραφίαν κάτοικοι τοῦ ἐσωτερικοῦ ὅπως φροντίσωσι τὴν παραλαβὴν τῶν ἐπιστολῶν ἢ ἐφημερίδων των ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ταχυδρομείου διὰ φίλων των ἢ ἀνταποκριτῶν των ἐν Σμύρνῃ - Σμύρνῃ 13/25 Ἰανουαρίου 1882 - Ἡ Διεύθυνσις».

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν προεκλήθη ἀνωμαλία καὶ καθυστέρησις. Ἰδοὺ τί ἀνέφερεν ὁ ἐν Βιτωλίοις (τὸ σημερινὸν Μοναστήριον) ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος δι' ἀναφορᾶς του ὑπ' ἀρ. 9 τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1882 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν:

«Λαμβάνω τὴν τιμήν, ν' ἀναφέρω, ὅτι μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων τὰ ἔγγραφα τοῦ Σ. Ὑπουργείου ἀποστέλλονται ἐνταῦθα ἐκ Θεσσαλονίκης οὐχὶ ταχυδρομικῶς, ἀλλὰ διὰ τυγχανούσης εὐκαιρίας καὶ λίαν ἀργὰ λαμβάνω ταῦτα· τοιουτοτρόπως τὸ ὑπ' ἀριθ. 10560 τῆς 25 Νοεμβρίου π.ἔ. δι' οὗ διετασσόμην νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὰς σχετικὰς προξενικὰς ὁδηγίας περὶ μὴ ἀναμίξεως διαφόρων ἀντικειμένων ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἀναφορᾷ, ἔλαβον μόλις τὴν 21 Δεκεμβρίου, δι' ὃ καὶ αἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀναφοραί μου τὴν αὐτὴν ἔχουν ἔλλειψιν».

Ἐπίσης ὁ ἐν Σέρραις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30 ἐγγράφου του τῆς 4 Νοεμβρίου 1882, ἤτοι ἐν περίπου ἔτος μετὰ τὸ κλείσιμον, ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν ταχυδρομείων, καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐμφανίσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ ζητήματος ὅλα τὰ διὰ τὸ Προξενεῖον Σερρῶν ἐπίσημα ἔγγραφα ἢ ἔντυπα στέλλονται ἐκ Θεσσαλονίκης μὲ κοινοὺς ἀγωγιάτας, ἑπομένως ἡ ἄφιξις αὐτῶν οὔτε ἐγκαιρος εἶναι οὔτε ἀσφαλής· πολλάκις συνέπεσε φάκελλος ἐπίσημος νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα καταξεσχισμένος μετὰ 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης ἀποστολῆς του. Ὅθεν παρακαλῶ τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον, ὅπως ἅπαντα τὰ διὰ τὸ Προξενεῖον Σερρῶν ἐπίσημα ἔγγραφα στέλλωνται πρὸς τὸ Γενικὸν Προξενεῖον Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον νὰ παραγγελθῇ συγχρόνως ν' ἀποστέλλῃ αὐτὰ διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρκικοῦ ταχυδρομείου ἐν φακέλλῳ ἰδιαιτέρῳ φέροντι τὴν σφρα-

---

(17) Ὁ τίτλος τῆς ἐφημερίδος δὲν ἔχει φυσικὰ καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ὁμώνυμον προάστιον τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἐφημερὶς ἐξεδίδετο μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1875 μὲ τὸν τίτλον «Σμύρνη», ὁπότε κατόπιν ὡρισμένων δημοσιευμάτων μὴ ἀρεστῶν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν ἐπαύθη ὑπ' αὐτῆς ὁριστικῶς. Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1876 ἐπανεξεδόθη ὑπὸ τὸ νέον της ὄνομα «Νέα Σμύρνη». Βλ. Χρ. Σ. Σολομωνίδη «Ἡ Δημοσιογραφία στὴ Σμύρνη 1821-1922», σελ. 171-172.

(18) Βλ. ὑποσημείωσιν ἀριθ. 12.

γῖδα τοῦ Γενικοῦ Προξενείου Θεσσαλονίκης· τοιουτοτρόπως εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωσιν ἐνταῦθα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἐγκαίρως καὶ ἀσφαλῶς».

Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθές! Ἡ διακοπὴ τῶν ταχυδρομικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διήρκεσεν ἐπὶ δέκα ἓξ ὁλόκληρα ἔτη. Μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τῆς 22/11 - 4/12/1897 τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐτερματίσθη ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου τοῦ 1897, ἀπεκατεστάθησαν καὶ αἱ ταχυδρομικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Τὸ ἄρθρον 12 τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς (19):

«Αἱ ταχυδρομικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, αἵτινες εἶχον διακοπῆ ἀπό τινων ἐτῶν, ἀποκατασταθήσονται, συμφώνως πρὸς τὰς τὸ θέμα κανονιζούσας γενικὰς συμφωνίας, ἅμα ὡς αἱ τῶν δύο Κρατῶν ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις συνομολογήσωσιν εἰδικὴν περὶ τούτου σύμβασιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ δύο ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις θὰ δύνανται νὰ διαμείβωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν προσδιορισθησόμενα μέρη ὡς ἕδρας ἀνταλλαγῆς, τοὺς τε σάκκους καὶ τὰ δέματα αὐτῶν προσηκόντως ἐσφραγισμένα, τὰ διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἀποστελλόμενα καὶ προωρισμένα διὰ τὰς δύο χώρας ἢ διαβιβαζόμενα πρὸς διαμετακόμισιν».

*Φάκελος από τον **ΒΟΛΟ** της **18 ΔΕΚΕ** (18)**82** προς την Θεσσαλονίκη.*
Έχει κλείσει το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης
*και τον φάκελο τον παρέλαβε το αντίστοιχο της Γαλλίας **SALONIQUE TORQUE 31 DEC**. (18)**82***
Ένδειξη ότι τα δύο ταχυδρομεία έχουν διακόψει τις ανταλλαγές φακέλων
και ο φάκελος διακινήθηκε με γαλλικά πλοία

Για τους κατοικούντας στην Τουρκία πλησίον των ξένων ταχυδρομικών γραφείων το θέμα λύθηκε προσωρινά δια της μεταβιβάσεως της αλληλογραφίας μέσω των ξένων ταχυδρομικών γραφείων τα οποία ήταν εγκατεστημένα στα εδάφη της Τουρκίας. Αλλά για τους λοιπούς κατεσπαρμένους Έλληνες η αλληλογραφία τους έπρεπε να διεξάγεται μέσω του τουρκικού ταχυδρομείου.
Επί δεκαέξι χρόνια (1881 – 1897) η Τουρκία δεν δέχονταν προς διανομή γράμματα με ελληνικά γραμματόσημα. Αντιστοίχως το ίδιο η Ελλάς.
Χρειάστηκε να υπογραφή η συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως της 22/11-4/12/1897 προκειμένου να αποκατασταθούν και να ομαλοποιηθούν ύστερα από δεκαέξι χρόνια οι ταχυδρομικές σχέσεις των δύο χωρών.
Πάνω στα προβλήματα τα οποία ανέκυψαν από την διακοπή των ταχυδρομικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών αναφέρεται στη Φιλοτελική Λέσβο του 1988/152. Συγκεκριμένα αναφέρεται σε κάποιο κείμενο του 1909 το οποίο περιγράφει τα ανακύψαντα ταχυδρομικά προβλήματα:

Εκ τούτου εγεννήθη ταχυδρομικόν ζήτημα. Η Ελλάς δεν εδέχετο τους Οθωμανικούς ταχυδρομικούς φακέλλους, ουδ' ήθελε να πέμπη τους Ελληνικούς εις τα Οθωμανικά ταχυδρομεία. Το δεινόν όμως δι ημάς ήτο ότι και τα ξένα εν Τουρκία Ταχυδρομεία, χαριζόμενα τη Πύλη, ηρνούντο να δεχθώσι τους ημετέρους φακέλλους. Προς εξαναγκασμόν των Αυστριακών Ταχυδρομείων, ο Τρικούπης κατήγγειλε την μετά του Lloyd ταχυδρομικήν Σύμβασιν. Τέλος, μετά πολλάς ενεργείας, πάντα τα εν Τουρκία ξένα ταχυδρομεία εδέχθησαν και δέχονται μέχρι σήμερον τους Ελληνικούς φακέλλους, φροντίζοντα μάλιστα να διαβιβάζωσι δια των Τουρκικών Ταχυδρομείων τας επιστολάς τας απευθυνομένας προς αποδέκτας διαμένοντας εν πόλεσιν, ένθα δεν υφίστανται ξένα. Και τανάπαλιν δε, τα εν τοιαύταις πόλεσι Τουρκικά Ταχυδρομεία διαβιβάζουσι προς τα πληρέστερα ξένα Ταχυδρομεία τας επιστολάς τας εις Ελλάδα απευθυνομένας. Ώστε σήμερον, χάρις εις τα ξένα εν Τουρκία Ταχυδρομεία, ουδόλως πάσχει η μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας ταχυδρομική επικοινωνία, καίτοι ουδεμία άμεσος ταχυδρομική σχέσις υφίσταται μεταξύ των δύο Κρατών. Και είναι μεν αληθές ότι το άρθρον 12 της από 22 Νοεμβρίου - 4 Δεκεμβρίου 1897 Συνθήκης της ειρήνης προβλέπει περί τοιάτης προσωρινής σχέσεως και περί συνάψεως ταχυδρομικής Συμβάσεως, αλλά μέχρι σήμερον η διάταξις εκείνη μένει νεκρόν γράμμα.

Επί του ιδίου θέματος πάλι στη Φιλοτελική Λέσβο του 1989/406 υπάρχει άρθρο της εφημερίδας «ΕΛΛΑΣ» της 2.10.1914 η οποία γράφει:

Εξαιρετικώς οι ταχυδρομικοί σάκκοι της Ελλάδος διενέμοντο υπό διαφορετικάς συνθήκας. Η Ελλάς δεν είχε ταχυδρομικήν σύμβασιν μετά της Τουρκίας, τούτο δε διότι κατά την προσάρτησιν της Θεσσαλίας εν έτει 1881 καταργηθέντων υπό του Τρικούπη των εν αυτή Τουρκικών Ταχυδρομείων, η Πύλη κατήργησε και τα εν Τουρκία λειτουργούντα Ελληνικά ταχυδρομεία. Εκτοτε αι ταχυδρομικαί σχέσεις μεταξύ των δύο Κρατών διατελούν μέχρι της σήμερον διακεκομμέναι.

Τους σάκκους λοιπόν της Ελλάδος, ελάμβανε και διένεμε το γαλλικόν ταχυδρομείον. Αλλ' οι Αυστριακοί μεταφέροντες αυτούς, κατά το πλείστον, ηξίουν να τους διανέμουν και αυτοί. Ως εκ τούτου έγινε συνεννόησις και ανέλαβον τη διανομήν τα τρία ταχυδρομεία, γαλλικόν, αγγλικόν και αυστριακόν κατά την εξής συμφωνίαν.

Τον σάκκον των Αθηνών, τον και σπουδαιότερον, διένεμε το αγγλικόν, τους σάκκους του Πειραιώς, της Πελοποννήσου και της Επτανήσου το γαλλικόν, και τους σάκκους της Θεσσαλίας και των Κυκλάδων, το αυστριακόν.

Πιθανώτατα με την επελθούσαν κατάργησιν των ξένων ταχυδρομείων θα συναφθή ταχέως σύμβασις ταχυδρομική μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας.

Τέλος στη Φιλοτελική Λέσβο του 1990/188 αναφέρεται πρόταση της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων προς το Υπουργείο των Εξωτερικών η οποία έλεγε:

Ιστορικές μαρτυρίες, παρμένες από τα αρχεία του Υπουργείου Εξωτερικών μας πληροφορούν, ότι τον Μάϊο του 1913, λίγο πριν από την υπογραφή της ελληνοτουρκικής συνθήκης ειρήνης, η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων, εισηγήθηκε την επανασύσταση ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων στην Τουρκία.

Στο σχετικό έγγραφο που εστάλη στο Υπουργείο Εξωτερικών, με αρ. πρωτ. 47289, αναφέρονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

.... Σύμφωνα με τας ειδικάς συνθήκας των διομολογήσεων, υφισταμένων από δεκαετηρίδων μεταξύ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και των κυριωτέρων ευρωπαϊκών κρατών, επετράπη εις τα τελευταία να ιδρύσουν εν Τουρκία και κυρίως εις τα παράλια μέρη αυτής ειδικά προξενικά Ταχυδρομικά Γραφεία (Buraux des Postes consulaires). Κύριος προορισμός των προξενικών τούτων Ταχυδρομικών Γραφείων, ήτο να αποστέλλωσι και να παραλαμβάνωσι την διαμειβομένην μεταξύ των προξενείων και των πρεσβειών και των οικείων κυβερνήσεων την επίσημον αλληλογραφίαν αποστελλομένην εντός ιδιαιτέρων σάκκων. Βαθμηδόν δε και κατ' ολίγον, λόγω της εκάστοτε διενεργουμένης υπό των Οθωμανικών Αρχών λογοκρισίας, ελάμβαναν και τας επιστολάς των ξένων υπηκόων. Προϊόντος του χρόνου, τα Ταχυδρομικά Γραφεία προσέλαβον τον τίτλον των συνήθων Ταχυδρομικών Γραφείων και κατέστησαν προσιτά εις πάντας και ανελάμβαναν πάσης φύσεως συνήθη και επί συστάσει αλληλογραφίαν, ταχυδρομικάς επιταγάς, δέματα κ.λ.π.

Νυν, ότε η στιγμή είναι επίκαιρος όπως συσκεφθώσι μετά της Τουρκίας πάντα τα εκρεμμή ζητήματα, φρονώ ότι δυνάμεθα να αξιώσωμεν την επανασύστασιν των ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων εν Τουρκία, αν όχι εις όλα τα μέρη ένθα λειτουργούν ξένα Ταχυδρομικά Γραφεία τουλάχιστον εν Κωνσταντινουπόλει και Σμύρνη.

Αθήναι 29 Μαΐου 1913
Ευπειθέστατος
Ο Γενικός Διευθυντής
Χ. Μαρίνος

Από το σημαντικό έγγραφο που φυλάσσεται στον ίδιο φάκελλο, πληροφορούμεθα την απόρριψη του παραπάνω αιτήματος με το αιτιολογικό, ότι ".... ουδέν έχωμεν να κερδίσωμεν συνομολογούντες ταχυδρομικήν σύμβασιν προς την Τουρκίαν, δεδομένου ότι ουδέποτε θα προσφύγωμεν εις τα τουρκικά Ταχυδρομεία, τα ουδεμίαν εμπνέοντα πίστιν"

Πρέπει να τονιστεί ότι η Ελλάδα ουδέποτε επέτρεψε διομολογήσεις ή άλλες διευκολύνσεις για την εγκατάσταση ξένων ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της. Ουδέποτε επετράπη να χρησιμοποιηθούν ξένα γραμματόσημα από ναυτιλιακά πρακτορεία ή ξένα πολιτικά ταχυδρομικά γραφεία. Εξαίρεση κάποια στρατιωτικά ταχυδρομεία σε περιόδους κρίσης και απολύτως προσωρινά.

Β΄ ΜΕΡΟΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 1833 – 1881

(Σε ομάδες και κατ΄ αλφαβητική σειρά)

Στο παρόν κεφάλαιο θα αναφερθούν τα διανεμητήρια και τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού ως ανεξάρτητες οντότητες και με αλφαβητικά σειρά αφού πρώτα χωριστούν σε τρεις ομάδες. Οι ομάδες είναι:

Α.- Γραφεία με γνωστή και σαφή χρονική διάρκεια

Αφορά γραφεία με σαφή αρχή και τέλος. Κατ εξαίρεση στην κατηγορία αυτή θα αναφερθεί και το ταχυδρομικό γραφείο Ιασίου το οποίο αν και ιδρύθηκε ποτέ δεν λειτούργησε με αποκλειστική απόφαση της ελληνικής κυβερνήσεως. Αυτά είναι:

Αλεξανδρείας
Άρτα
Βόλου
Βουκουρεστίου
Γαλαζίου
Ηρακλείου
Θεσσαλονίκης
Ιάσιον
Ιβραΐλας
Ιωαννίνων
Κωνσταντινουπόλεως
Λαρίσης
Πρεβέζης
Ρεθύμνου
Σμύρνης
Σουλινά
Χανίων

Β.- Διανεμητήρια με ελαχίστη διάρκεια

Αφορά γραφεία τα οποία λειτούργησαν για μικρό χρονικό διάστημα χωρίς αρχή και τέλος βασισμένα στην προσπάθεια δημιουργίας μιας «ντε φάκτο» ανεπίσημης λειτουργίας η οποία όπως ήταν φυσικό κατάληξαν σε αποτυχία. Αυτά είναι:
Δαρδανελίων
Λιβόρνου
Μασσαλίας

Γ.- Διανεμητήρια τα οποία είναι αμφίβολο αν λειτούργησαν ή δεν υπάρχουν στοιχεία περί την λειτουργία τους και γραφεία τα οποία έχουν αναφερθεί στον φιλοτελικό τύπο χωρίς όμως επαρκή αποδεικτικά στοιχεία.

Αφορά γραφεία τα οποία έγινε κάποια προσπάθεια λειτουργίας αλλά δεν λειτούργησαν ποτέ λόγω τοπικών δυσκολιών ή και αν λειτούργησαν δεν υπάρχουν στοιχεία τα οποία να πείθουν γι΄ αυτό. Στην παρούσα ομάδα θ΄ αναφερθούν και γραφεία τα οποία αναφέρθηκαν σε κάποιο άρθρο στον φιλοτελικό τύπο χωρίς όμως κάποιο αποδεικτικό στοιχείο. Αυτά είναι:

Αγκώνα
Βαθύ Σάμου
Καβάλα
Κέρκυρα
Μάλτα
Μεσσήνη

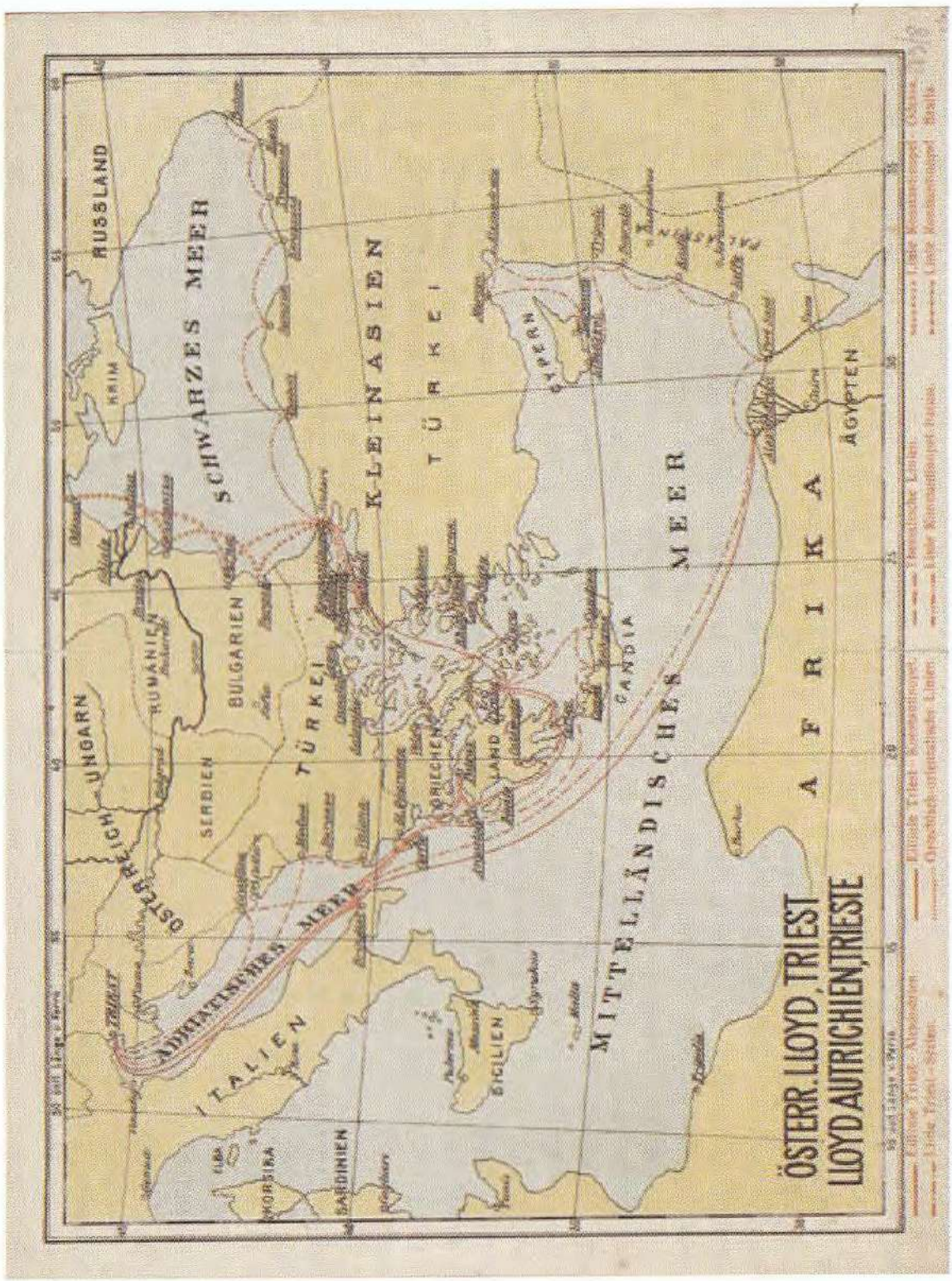

Χάρτης δρομολογίων του Lloyd το 1860

Χάρτης δρομολογίων του Lloyd το 1860

Α.- ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΓΝΩΣΤΗ ΚΑΙ ΣΑΦΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Στον «Συλλεκτικό Κόσμο» τ. 62/788 κ. επ. ο Θ. Ντάκος αναφέρει ότι με την Συνθήκη της Ανδριανουπόλεως στις 2/14.9.1829 όπου η Υψηλή Πύλη αναγνώρισε το δικαίωμα ίδρυσης Ελληνικού Κράτους αλλά υποτελούς στον Σουλτάνο η Ελλάδα απέκτησε και το δικαίωμα της ίδρυσης Προξενείου στα εδάφη της Αιγύπτου. Πλήρη ανεξαρτησία αναγνώρισε για την Ελλάδα η Υψηλή Πύλη με την Συνθήκη της Κωνσταντινούπολης της 9/21.6.1832.

Η έναρξη διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου τοποθετείται λίγο μετά την 1.10.1833 με το διορισμό ως Γενικού προξένου την 18.8.1833 του Μιχαήλ Τοσίτσα, έλληνα εγκατεστημένου από πολλών ετών στην Αλεξάνδρεια και προσωπικού φίλου του αντιβασιλέως της Αιγύπτου Μωχαμέτ Άλη Πασά. Η ενέργεια του Αντιβασιλέως δεν ήταν μόνο φιλική αλλά και πολιτική (ανταγωνιζόμενος τον Σουλτάνο) και εμπορική (εξ αιτίας Ελλήνων εμπόρων οι οποίοι αντιπροσώπευαν την πλουσιότερη κοινότητα της Αιγύπτου).

Μεταξύ των οδηγιών που είχε λάβει σε σχέση με τα καθήκοντά του ο Πρόξενος υπήρχε και η παράγραφος: « ... Δύνασθε να χρησιμοποιείτε διά την επίσημόν σας αλληλογραφία μίαν σφραγίδα με την επιγραφήν ελληνιστί {ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ} *...». Αυτές είναι οι συνθήκες με τις οποίες άνοιξε το ταχυδρομικό γραφείο ανταλλαγής-διανεμητήριο της Αλεξανδρείας το οποίο ήταν εγκατεστημένο στην αρχή στην οικία του Προξένου και εν συνεχεία στο προξενείο υπό την εποπτεία του Προξένου. Η έναρξής του πρέπει να τοποθετηθεί μεταξύ της 1.10. και της 15.11.1833. Την 21.11.1833 έγινε δεκτός ο διορισμός του Προξένου από τον Αιγύπτιο Αντιβασιλέα. Θεωρείται ότι είναι το πρώτο ξένο ταχυδρομικό γραφείο στα εδάφη της Αιγύπτου.*

Στην Φιλοτ. τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται επίσης ότι στη Μασσαλία, τη Μεσσήνη, την Αλεξάνδρεια, τη Σμύρνη, την Κρήτη και στη Κωνσταντινούπολη από το 1834 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων.

Την ίδια γνώμη εκφράζει ο Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτ. 236-237/77. Το επαναλαμβάνει ο Σοφ. Νικολαϊδης στο ανάτυπο Νο 14 στη σελίδα 3. Επίσης, και κυρίως, ο Λεονάρδος στη σελίδα 12 της εκθέσεώς του.

> **«'Αλλ' ἐκτός τούτων (τῶν γραφείων ἐσωτερικοῦ) ὡρίσθησαν τό 1834, ὡς ταχυδρομικά γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συσταθῆ Προξενείων μας, ἤτοι Μασσαλίας, Μεσσήνης, 'Αλεξανδρείας, Κρήτης, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως».**

Το γραφείο πρέπει να θεωρηθεί ότι άνοιξε μεταξύ του τέλους του 1833 και της αρχές του 1834. Ήταν στην αρχή εγκατεστημένο στην οικία του Μ. Τοσίτσα στην ωραιότερη πλατεία της πόλεως. Η πλατεία ήταν στη θέση του νυν χρηματιστηρίου στη πλατεία των Προξένων ή πλατεία Μωχάμετ Άλη και νυν πλατεία δημοκρατίας. Θεωρείται δε ότι είναι το πρώτο ξένο ταχυδρομικό γραφείο που υπήρξε στα εδάφη της Αιγύπτου.

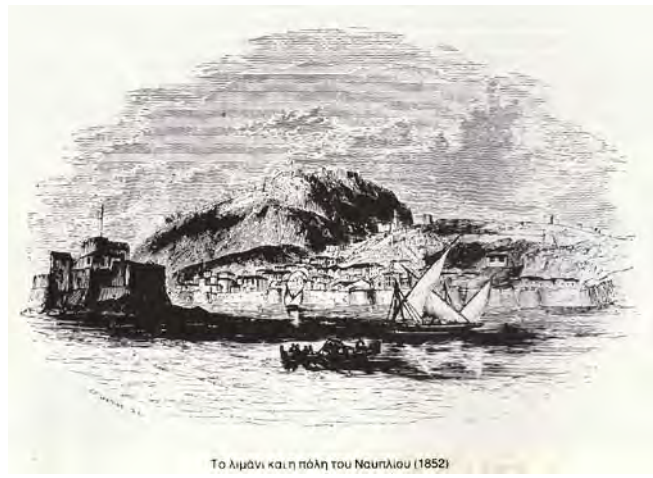

Το λιμάνι του Ναυπλίου το 1852

Στην Φιλοτέλεια τεύχη 570/35, 594/33 & 596/113 δίνονται επαρκείς πληροφορίες γύρω από το Προξενείο της Αλεξανδρείας και λοιπά σχετικά ιστορικά στοιχεία ως και διευκρινήσεις σε σχετική επιστολή του Θέμη Ντάκου στο ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ τ. 62 τον Ιανουάριο του 1986.
Στις 29.8.1833 (ΦΕΚ 30/23.9.1833) έγινε η πρώτη σύμβαση της Ελλάδας με τον Φρ. Φεράλδη για την μεταφορά της αλληλογραφίας στο εσωτερικό και το εξωτερικό κυρίως. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στις αρχές Σεπτεμβρίου 1833. Η σύμβαση προέβλεπε την διάθεση εκ μέρους του εργολάβου Φεράλδη έξι ταχυπλόων ιστιοφόρων εκ των οποίων το ένα προοριζόταν στην γραμμή Ναύπλιον – Αλεξάνδρεια με προσέγγιση στα Χανιά, καθ΄ όσον η Κρήτη διατελούσε υπό την αιγυπτιακή επικυριαρχία και προφανώς εξυπηρετούσε την Αιγυπτιακή διοίκηση.
Στις 23.2.1834 υπεγράφη η πρώτη ταχυδρομική σύμβαση της Ελλάδας με την Αυστριακή κυβέρνηση με ισχύ από 1.5.1834 όπου προβλέπεται η αλληλογραφία μεταξύ Αυστρίας και Αιγύπτου θα μεταφέρεται με τα ιστιοφόρα και των δύο κυβερνήσεων.
Η «Καρτερία» ήταν το πρώτο ταχυδρομικό ατμόπλοιο του Ελληνικού Ναυτικού και πιθανώς το πρώτο ταχυδρομικό ατμόπλοιο που εισήλθε στο λιμάνι της Αλεξανδρείας.
Την 17.5.1834 υπεγράφη η 3η σύμβαση με τον Φρ. Φεράλδη η οποία προέβλεπε 11 πλέον ταχύπλοα. Η γραμμή Ναύπλιο – Χανιά – Αίγυπτος διατηρείται , επεκτείνεται πέραν της προβλεπομένης 1.9.1835 και φαίνεται να λήγει περί το τέλος του 1837.
Την 1.5.1837 αναχωρεί από την Μασσαλία το πρώτο γαλλικό ταχυδρομικό ατμόπλοιο «Σκάμανδρος» για την διαδρομή Μασσαλία-Αλεξάνδρεια-Σύρο-Κωνσταντινούπολη.
Την 11.5.1837 αναχώρησε το γαλλικό ταχυδρομικό ατμόπλοιο «Ευρώτας» από την Μασσαλία. Από το Μάιο – Ιούνιο του 1837 τα γαλλικά ταχυδρομικά πλοία ανέλαβαν την εκτέλεση τακτικής ταχυδρομικής γραμμής μεταξύ Αλεξανδρείας και Πειραιώς μέσω Σύρου.
Την 21.12.1837 με την σύμβαση με τα γαλλικά κρατικά ατμόπλοία εξασφαλίστηκε η προς την Αίγυπτο μεταφορά της αλληλογραφίας μέχρι το 1848 όταν σταμάτησαν οι γαλλικές προσεγγίσεις στην Αλεξάνδρεια και Σύρο.
Την 15.4.1843 με την σύμβαση με το αυστριακό Λόϋδ η οποία τέθηκε σε ενέργεια από 14.6.1843 χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά ατμόπλοια. Η σύμβαση τροποποιήθηκε την 1.4.1845 ώστε να προσεγγίζουν στην Αλεξάνδρεια.
Την 10.5.1848 άνοιξε γραμμή του Λόϋδ απ΄ ευθείας μεταξύ Τεργέστης – Αλεξάνδρειας μέσω Κερκύρας. Η προσέγγιση με την Κέρκυρα σταμάτησε το 1870.
Τον Αύγουστο του 1848 εγκαταλείπεται η γραμμή του Λόϋδ Σύρου – Αλεξανδρείας η οποία επαναλειτούργησε την άνοιξη του 1857.
Το ελληνικό προξενείο λειτούργησε κανονικά μέχρι την 27.3.1854 λόγω του επικείμενου Κριμαϊκού πολέμου (Οκτώβριος του 1854) όπου έκλεισαν, προσωρινά, όλα τα εν λειτουργία ταχυδρομικά γραφεία της Ελλάδος επί τουρκικών εδαφών.

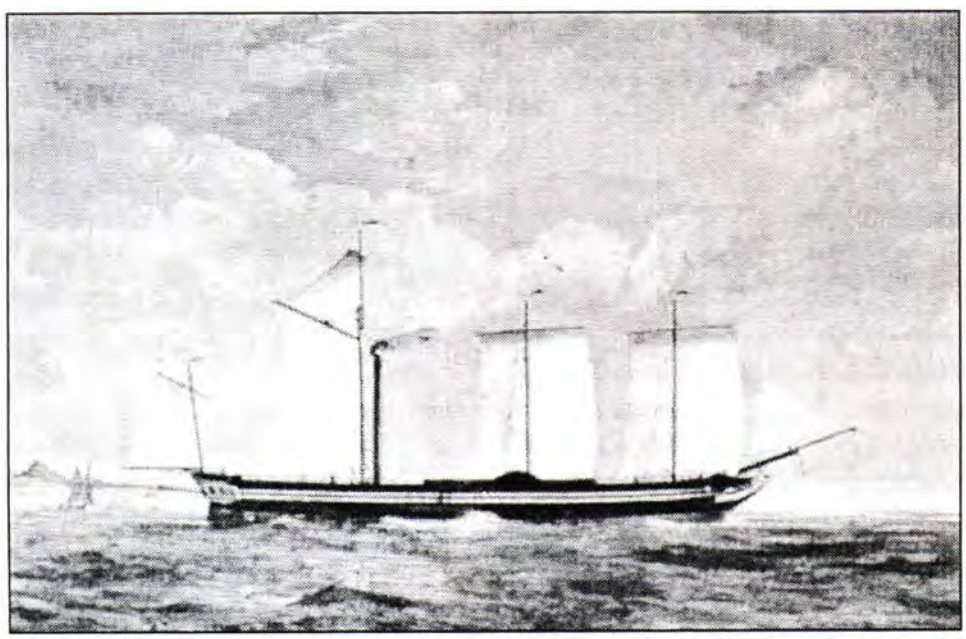

*Το ατμόπλοιο «**Καρτερία**»*
Το πρώτο ατμόπλοιο του Ελληνικού Ναυτικού

Στη Φιλοτ. του 1962/55 σε άρθρο του ο ΑΛ. Γ. Αργυρόπουλος γράφει ότι το λειτουργούν διανεμητήριο Αλεξανδρείας μετατράπηκε το 1857 σε ταχ. γρ. Αλεξανδρείας, στα πλαίσια των δύο Β. Δ. της 9.8.1857 (Φ.Ε.Κ. 25/13.8.1857) από τα οποία είχε αποφασιστεί η λειτουργία τακτικού ταχυδρομικού γραφείου Αλεξανδρείας. Αυτό είναι μάλλον λάθος διότι μετά το 1835-39 δεν υπάρχουν γραπτά αποδεικτικά στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν την ύπαρξη διανεμητηρίου. Στη Φιλοτέλεια του 1962/103 αναφέρει ότι η νεοτέρα επιστολή η οποία μεταφέρθηκε με γαλλικό πλοίο είναι η 9.8.1839.

Δεν είναι γνωστή ακριβώς η χρονολογία κλεισίματος του διανεμητηρίου. Πάντως ο Λεονάρδος μας λέει ότι την περίοδο 1840-1850 υπήρχαν μόνο δύο ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού. Τα της Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινουπόλεως.

Οι γενικές συνθήκες ιδρύσεως του τακτικού ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου Αλεξανδρείας αλλά και οι προϋποθέσεις έχουν ήδη αναφερθεί στο κεφάλαιο «Γενικά περί των διανεμητηρίων και των ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού» του παρόντος στη σελίδα 93.

Αφετηρία για την ίδρυση του τακτικού ταχυδρομικού γραφείου θεωρείται η υπογραφείσα συνθήκη του Κάλιντζα όπως όλα τα άλλα ταχυδρομικά γραφεία στην Τουρκία όπως ήδη αναφέρθηκε στη σελίδα 93 και πέρα. Αρχίζει με την επιστολή του Πρέσβη της Κωνσταντινουπόλεως της 27.5.1857 (Δες σελίδα 160).

Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

ἀριθ. 785/947 Ἐν Βουγιοὺκ Δερὲ (Κωνσταντινουπόλεως), τῇ 27 Μαΐου 1857

«Αἱ Βεζυρικαὶ Διαταγαὶ τὰς ὁποίας ἐπισυνάπτω ὧδε θέλουν πληροφορήσει τὸ Β. Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπετράπη ἡ σύστασις Ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς Σμύρνην, Ἀλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2713 ἐμπιστευτικῆς Διαταγῆς. Δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψω, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ὑπῆρξαν ἀρκεταὶ δυσκολίαι, καθ' ὅσον καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία, αἱ μόναι δηλαδὴ Δυνάμεις, αἱ ἔχουσαι Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἐν Τουρκίᾳ, ἔλαβον τὸ δικαίωμα τοῦτο κατόπιν ταχυδρομικῶν μετὰ τῆς Πύλης Συμβάσεων. Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἓν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ακριβέστερα στοιχεία για την ημερομηνία έναρξης του ταχ. γρ. Αλεξανδρείας δίνει ο Γιάννης Περιστάνογλου στη Φιλοτ. τ. 656/139:

στο ΒΔ της 19.7.1857 (ΦΕΚ αρ 35/12.10.1857, στήλη "Αγγελίαι αφορώσαι την δημόσιαν υπηρεσίαν") όπου μεταξύ άλλων σημειώνονται τα εξής:

"Δι' ομοίου της αυτής ημερομηνίας διωρίσθησαν Διευθυνταί των συστηθέντων Ταχυδρομικών Γραφείων εις μεν την Σμύρνην ο Κ Αθ. Παναγιοτόπουλος, εις δε την Αλεξάνδρειαν Ο Κωνστ. Θεολόγος".

Η αξία αυτής της πληροφορίας, η οποίς μάλιστα προέρχεται από επίσημη πηγή, έγκειται στο ότι μπορούμε πλέον να προσδιορίσουμε το χρόνο έναρξης λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων Σμύρνης και Αλεξάνδρειας περίπου δέκα ημέρες από την ίδρυση τους.

Το ταχ. Γρ. Αλεξανδρείας απεσπάσθη το 1858 του προξενείου και εγκαταστάθηκε στην οδό Ταχυδρομείων αρ. 21. Αργότερα μεταφέρθηκε στην οδό Σιδηροδρομικού Σταθμού του Ραμλίου. Είναι η σημερινή Λεωφόρος Σαάδ Ζαγκλούλ. Εκεί υπήρχε μέχρι το κλείσιμο του ταχ. γρ την 31.12.1881 (και όχι το 1886 όπως γράφεται στην Φιλοτ τ. 375/105).

Στη συνομολογηθείσα ταχυδρομική σύμβαση της 17.12.1864 μεταξύ Ελλάδας – Ιταλίας αναφέρεται το δρομολόγιο Κερκύρας – Αλεξανδρείας με ιταλικά ατμόπλοια. Σε εγκύκλιο της 5.1.1865 αναφέρονται οι αναχωρήσεις των ιταλικών πλοίων της άνω γραμμής οι οποίες είναι κάθε 7, 14, 22 και 30 εκάστου μηνός. Η γραμμή έπαψε να υπάρχει από 16.4.1865 βάση της εγκυκλίου 2511/21/19.4.1865. Την γραμμή συνέχισαν να την εκτελούν τα αυστριακά πλοία με τέλος 80 λεπτά. Επιστολές από Κέρκυρα μπορούσαν να σταλούν στην Αλεξάνδρεια με ιταλικά πλοία με τέλος 65 λεπτά αλλά μέσω Βρινδισίου.

Ἀριθ. πρωτ. 2511. Περίληψις Ἀριθ. ἐγκυκλ. 21.

Διεκ. 1495. Περὶ παύσεως τῆς προσεγγίσεως τῶν Ἰταλικῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἀνδριατικο-Ἀνατολικῆς γραμμῆς εἰς Κέρκυραν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθυντὰς καὶ Ἐπιστάτας τῶν διαφόρων Ταχυδρομικῶν Γραφείων.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι, καθ' ἃ εἰδοποιήθημεν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἰταλικῶν Ταχυδρομείων, τὰ Ἰταλικὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἀνδριατικοανατολικῆς γραμμῆς, τὰ ἐξ Ἀγκῶνος εἰς Ἀλεξάνδρειαν καταπλέοντα, ἔπαυσαν τοῦ νὰ προσεγγίζωσιν εἰς Κέρκυραν ἀπὸ τῆς 16/28 τρέχοντος, ὡς ἐκ τούτου δὲ καταργεῖται ἡ μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν Γραφείων Κερκύρας καὶ Ἀλεξανδρείας διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς γραμμῆς ταύτης γενομένη μέχρι τοῦδε ἀνταλλαγὴ φακέλλων. Συνεπείᾳ τοῦ μέτρου τούτου, γίνεται ὑμῖν γνωστόν, ὅτι τοῦ λοιποῦ διὰ τὰ εἰς τὸ Γραφεῖόν σας παραδιδόμενα δι' Ἀλεξάνδρειαν γράμματα, θέλετε εἰσπράττει λεπτὰ 80, κατὰ τὸ Αὐστριακὸν τιμολόγιον, καθ' ὅσον ταῦτα θέλουν ἀποστέλλεσθαι διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων. Οὐχ ἧττον θέλετε φέρει εἰς γνῶσιν τῶν ἀνταποκρινομένων, ὅτι δύνανται νὰ σταλῶσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν γράμματα καὶ διὰ Κερκύρας καὶ Βρινδισίου διὰ τῶν Ἰταλικῶν ἀτμοπλοίων, ἐφ' ᾧ ἐδόθησαν εἰς τὸν ὑποδιευθυντὴν Κερκύρας αἱ δέουσαι περὶ τοῦ ἀντικειμένου ὁδηγίαι· ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν, τὰ γράμματα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τιμολογίου κανονισμένον ἐκ λεπτῶν 65 τέλος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1865.

Ὁ διευθυντὴς

Η εγκύκλιος της 19.4.1865

Μωχάμετ Άλυ
(1769-1848)

Με την εγκύκλιο της 10.5.1866 η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων ξεκαθάρισε τον τρόπο διακίνησης της αλληλογραφίας προς το εσωτερικό της Αιγύπτου και αντιστρόφως.

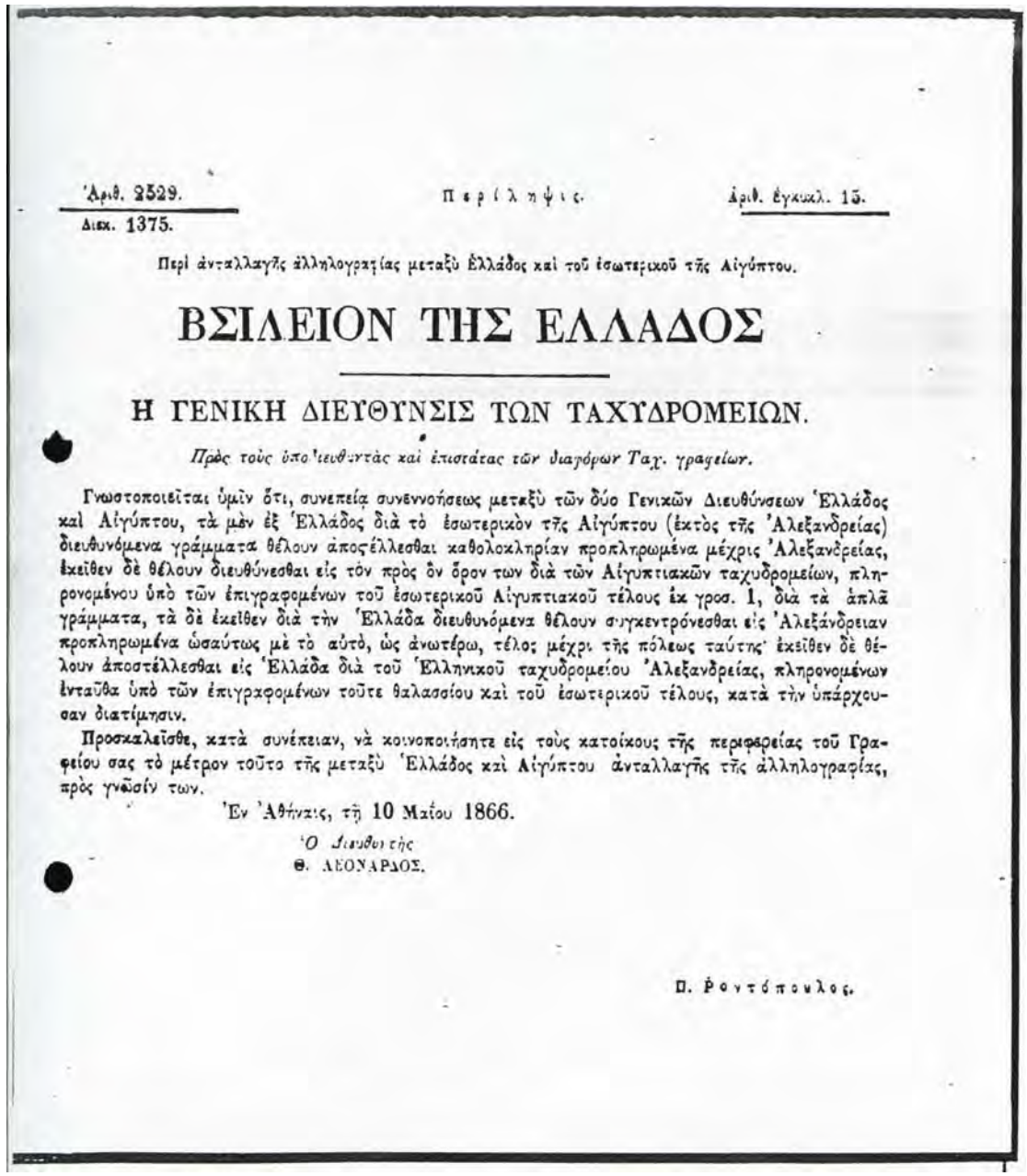

Ἀριθ. 2529. Π ε ρ ί λ η ψ ι ς. Ἀριθ. ἐγκυκλ. 15.

Διεκ. 1375.

Περὶ ἀνταλλαγῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Αἰγύπτου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς ὑποδιευθυντὰς καὶ ἐπιστάτας τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Γνωστοποιεῖται ὑμῖν ὅτι, συνεπείᾳ συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο Γενικῶν Διευθύνσεων Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, τὰ μὲν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Αἰγύπτου (ἐκτὸς τῆς Ἀλεξανδρείας) διευθυνόμενα γράμματα θέλουν ἀποσέλλεσθαι καθολοκληρίαν προπληρωμένα μέχρις Ἀλεξανδρείας, ἐκεῖθεν δὲ θέλουν διευθύνεσθαι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των διὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν ταχυδρομείων, πληρονομένου ὑπὸ τῶν ἐπιγραφομένων τοῦ ἐσωτερικοῦ Αἰγυπτιακοῦ τέλους ἐκ γροσ. 1, διὰ τὰ ἁπλᾶ γράμματα, τὰ δὲ ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ἑλλάδα διευθυνόμενα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς Ἀλεξάνδρειαν προπληρωμένα ὡσαύτως μὲ τὸ αὐτό, ὡς ἀνωτέρω, τέλος μέχρι τῆς πόλεως ταύτης· ἐκεῖθεν δὲ θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς Ἑλλάδα διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου Ἀλεξανδρείας, πληρονομένων ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν ἐπιγραφομένων τοῦτε θαλασσίου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τέλους, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διατίμησιν.

Προσκαλεῖσθε, κατὰ συνέπειαν, νὰ κοινοποιήσητε εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας τοῦ Γραφείου σας τὸ μέτρον τοῦτο τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἀνταλλαγῆς τῆς ἀλληλογραφίας, πρὸς γνῶσίν των.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1866.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ροντόπουλος.

Η εγκύκλιος της 10.5.1866

Ακολουθεί χαρακτηριστική επιστολή από την Αθήνα προς το εσωτερικό της Αιγύπτου η οποία διακινήθηκε σύμφωνα με την άνω εγκύκλιο. 2529/15/10.5.1866.

Φάκελλος από Αθήνα εις Αλεξάνδρεια (4 Νοεμ. 75) πήρε τέλος 60 λεπ. ενάριθμο γραμματόσημο και από εκεί ταξίδεψε με τα αιγυπτιακά ταχυδρομεία εις Κάϊρο. Απόσπασμα 10 Μαΐου 1866 περί ανταλλαγής αλληλογραφίας του εσωτερικού της Αιγύπτου και Ελλάδος. Απόσμασμα της εγκυκλίου (2 Μαρ. 1877) περί της εις το εξωτερικόν αποστελλομένης απροπληρώτου αλληλογραφίας διευθυνομένων εις την Ανατολήν.

Η δραστηριότητα του ταχυδρομικού γραφείου ήταν συνεχής μέχρι το κλείσιμο του γραφείου. Εξυπηρέτησε εκτεταμένα στρώματα ελληνικού πληθυσμού και όχι μόνο. Εξυπηρέτησε πολλαπλώς και το εμπόριο. Στις διάφορες συμβάσεις τις οποίες υπέγραφε η Ελληνική Κυβέρνηση η εξυπηρέτηση της Αλεξανδρείας ήταν πάντα στις άμεσες προτεραιότητες της.
Η επικοινωνία γινόταν κυρίως με τα αυστριακά και γαλλικά πλοία. Οι γραμμές προς την Αλεξάνδρεια με αυστριακά πλοία ήταν: 1.- Κέρκυρα – Αλεξάνδρεια, 2.- Σύρος – Αλεξάνδρεια και 3.- Η γραμμή Σμύρνη – Σύρος – Αλεξάνδρεια και αντιστρόφως.

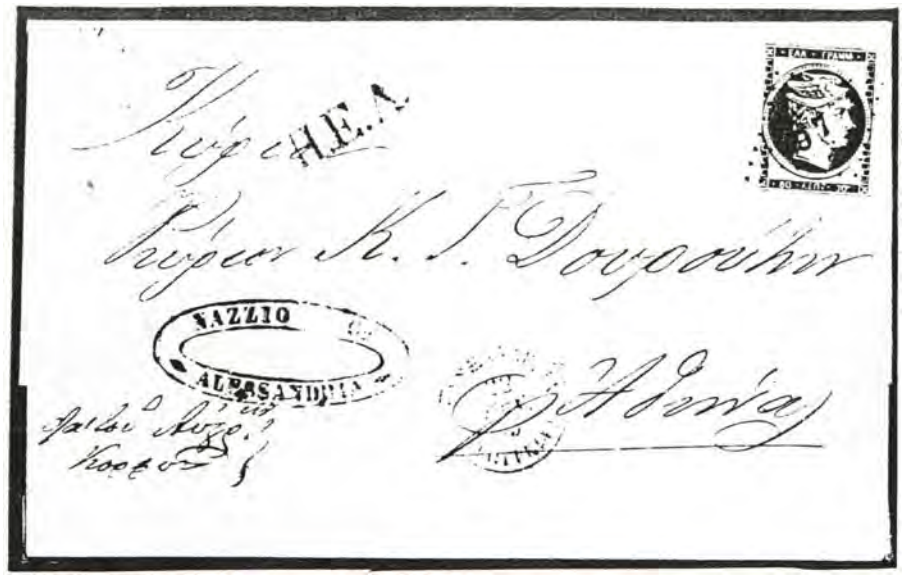

*Προπληρωμένος φάκελος από την **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 22 ΙΑΝ**. (18)**63** προς την **ΑΘΗΝΑ***
*Ο φάκελος διακινήθηκε μέσω **ΚΕΡΚΥΡΑΣ** σύμφωνα με την επιθυμία του αποστολέως όπως γράφει η χειρόγραφος εντολή του αποστολέως σημειωμένη επί του φακέλου «**διά του Αυστριακού Κορφούς**»*
*Σε εφαρμογή της εγκυκλίου της **19.4.1865**.*
*Σφραγίδα **Π**(ληρωμένο) **Έ**(ως τον) **Λ**(ιμένα προορισμού) η οποία μπήκε στο ανταλλακτήριο Σύρου*
*Ταχυδρομικό τέλος **80** λεπτά. Γραμματόσημο των 80 λ. ακυρωμένο με την στικτή Νο **97** της Αλεξανδρείας*

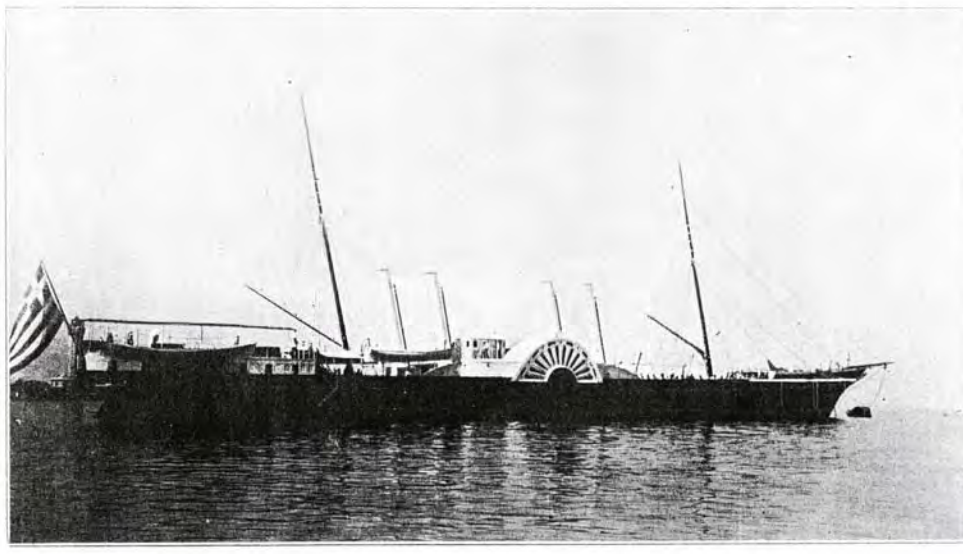

Η ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ

Envelope from St.Catherine's Monastery at Mount Sinai, to Athens, bearing Egypt 2pi applied in transit and tied "POSTE EGIZIANE/ CAIRO/8, April 74" cds, at Alexandria Greece 20L blue (2) applied to pay onward postage. The reverse of the cover bears the wax seal of St. Catherine's Monastery, bestowed by justinian, Emperor of Byzantium, in 527 AD. The seal depicts the Monastery at the foot of the Mount together with the burning Bush, and the Light of God.

Καρα 117/370

Είναι λάθος το αναγραφόμενο στη Φιλοτ του 1932/92 όπου γράφει ότι ιδρύθηκε το 1859 και κατηργήθη το 1882.
Είναι λάθος το κείμενο του Δρόσου στη Φιλοτελική Λέσβο τ. 139/55 ότι εξ αιτίας του Κριμαϊκού πολέμου έκλεισε στο διάστημα 1844-1854:

Προς τη «Φιλοτελική Λέσβο»

Εις το τεύχος Δεκεμβρίου 1991 του περιοδικού «Ιστορία» δημοσιεύεται ένα ενδιαφέρον άρθρον «Ελληνικό Ταχυδρομείο στην Αλεξάνδρεια (1834–1881)»

Έγραψα εις την σύνταξιν του περιοδικού μερικά σχόλια και έστειλα και φωτογραφία επιστολής του 1835 από την Αλεξάνδρεια στη Σύρα, με την σφραγίδα ΠΡΟΞΕΝ. ΓΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ. Υποθέτω να δημοσιευθεί εις προσεχές τεύχος, εν καιρώ.

Γράφουν εις το άρθρον ότι ένεκα του Κριμαϊκού, το Ελληνικό Προξενείο Αλεξανδρείας και φυσικά και το Ταχυδρομείο, έκλεισε επί δέκα ολόκληρα χρόνια (1844–1854).

Δίδει καθ' έκαστα σε πιο οίκημα εστεγάζετο το Ταχυδρομείο όταν έκλεισε το 1844 και που εστεγάζετο όταν άνοιξε και πάλι το 1854.

Εις εμέ τουλάχιστον ήτο άγνωστος αυτή η πληροφορία.

Διερωτώμαι, το ίδιο έγινε στα Προξενεία και τα Ταχυδρομεία ανά την Τουρκία την ίδια εποχή;

Η έρευνα είναι ευκολη, δεν έχει κανένας παρά να ερευνήσει εάν υπάρχουν σφραγισμένα γραμματόσημα στα χρόνια αυτά. Μία ανακοίνωσίς σας θα ήταν εύπρόσδεκτος.

Σας ευχαριστω
Π.Ι. ΔΡΟΣΟΣ

Στο κείμενο του Π. Δρόσου υπάρχουν οι εξής παρατηρήσεις:
1.- Είναι λάθος το κείμενο του Δρόσου ότι εξ αιτίας του Κριμαϊκού πολέμου έκλεισε στο διάστημα 1844-1854: Είναι λάθος διότι ο Κριμαϊκός Πόλεμος άρχισε το 1854 (και όχι το 1844) και όλα τα ταχυδρομικά γραφεία έκλεισαν από το 1854 έως τον Δεκέμβριο του 1855 περίπου όπου άρχισαν σταδιακά να ανοίγουν.
2.- Κακώς αναρωτιέται ο Δρόσος «για την τύχη των Ταχυδρομικών γραφείων στην Τουρκία την ίδια εποχή» όταν γνωρίζει καλά ότι το 1844 τα μόνα ταχυδρομικά γραφεία που υπήρχαν ήταν μόνο της Θεσσαλονίκης και της Κωνσταντινουπόλεως.

Η Αιγυπτιακή κυβέρνηση με διακοίνωση την 23.6.1881 (ν. ημ.) προς τον Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια εξέφρασε την επιθυμία της να κλείσει το εκεί λειτουργούν ταχυδρομικό γραφείο. Επακολούθησε αλληλογραφία μεταξύ του Προξένου Αλεξανδρείας και του Υπουργείου Εξωτερικών το οποίο και συνήνεσε στην διακοπή της λειτουργίας του εκεί ταχυδρομικού γραφείου. Κατόπιν αυτού τα δύο μέρη συμφώνησαν και προέβησαν από κοινού στο κλείσιμο του γραφείου την 31.12.1881(ν. ημ) ή 20.12.1881(π.ημ.) (Φιλοτ. του 1968 τ. 412/187).
Εν προκειμένω χαρακτηριστική είναι η γνώμη του εκεί προξένου όπου μεταξύ άλλων γράφει:

«Ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι τὸ ἐπιτόπιον Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, οὐ μόνον δὲν ἤθελε πενθήσει τὴν κατάργησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου, ἀλλὰ κ' ἐπικροτήσει, διὰ λόγους, οὓς περιττὸν θεωρῶ νὰ ἀναπτύξω ἐνταῦθα. Καὶ οἰκονομικῶς δὲ οὐδεμία ἤθελε προκύψει δι' ἡμᾶς ζημία, καθ' ὅσον, καθ' ἃς ἔλαβα πληροφορίας, τὸ ταχυδρομεῖον μόλις ἀποφέρει ἡδη ἐτησίως ἓξ ἕως ἑπτὰ χιλιάδων φράγκων, αἵτινες καταναλίσκονται πᾶσαι εἰς ἔξοδα».

Οι δε λόγοι για τους οποίους συνήνεσε το Υπουργείο Εξωτερικών ήταν:

1) διότι τὸ αἰγυπτιακὸν ταχυδρομεῖον εἶναι ὀργανωμένον ἐπὶ εὐρωπαϊκῶν προτύπων,
2) διότι τὰ διεθνῆ τέλη εἶναι χαμηλότερα ὑπολογιζόμενα εἰς αἰγυπτιακὸν νόμισμα,
3) διότι μὲ τὰ γνωστὰ τελευταῖα συμβάντα τὸ ἐκεῖ γραφεῖον ἀπώλεσε τὴν ἐμπιστοσύνην, τῆς ὁποίας ἔχαιρε παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κοινότητι, καὶ
4) διότι οὔτε εἰς τὰς δαπάνας του ἐξαρκεῖ.

Την ίδια ημερομηνία κλεισίματος του ταχ. γρ. επικαλείται και η Φιλοτ του 1962/105 αλλά και ο Κούτσης και ο Ραφτόπουλος.
Ανακεφαλαιωτικά λειτούργησε ως διανεμητήριο από 1834 έως το 1835-39. Στη συνέχεια έως και το Μάρτιο του 1854 δεν είναι απολύτως γνωστό τίποτα, αν και υπήρχε υψηλή ταχυδρομική επαφή μεταξύ του ελληνισμού της Αιγύπτου και της Ελλάδας. Ξαναλειτούργησε ως ταχυδρομικό γραφείο από την 9.8.1857 έως την 31.12.1881(ν. ημ.) ή 20.12.1881 π. ημ. όπου καταργήθηκε κοινή συναινέσει.
Τέλος είναι λάθος το αναγραφόμενο στη Φιλοτέλεια του 1862/105 ότι την 31.12.1886 το ταχυδρομείο βρισκόταν ακόμα στην ίδια θέση.

εικ. 1: Το Ελληνικό Προξενείο στην Αλεξάνδρεια

Για τις σφραγίδες του διανεμητηρίου το γνωστό ταχυδρομικό υλικό είναι:

*Σφραγίδες με την επιγραφή **ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ** είναι γνωστές σε δύο τύπους.*

1

2

Ο πρώτος ωοειδής τύπος διαστάσεων 44Χ37 είναι γνωστός σε δύο μόνο φακέλους οι οποίοι είναι οι ακόλουθοι: Σχετικώς δες και στη Φιλοτέλεια του 1995 τ. 570/35.

01 .- ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

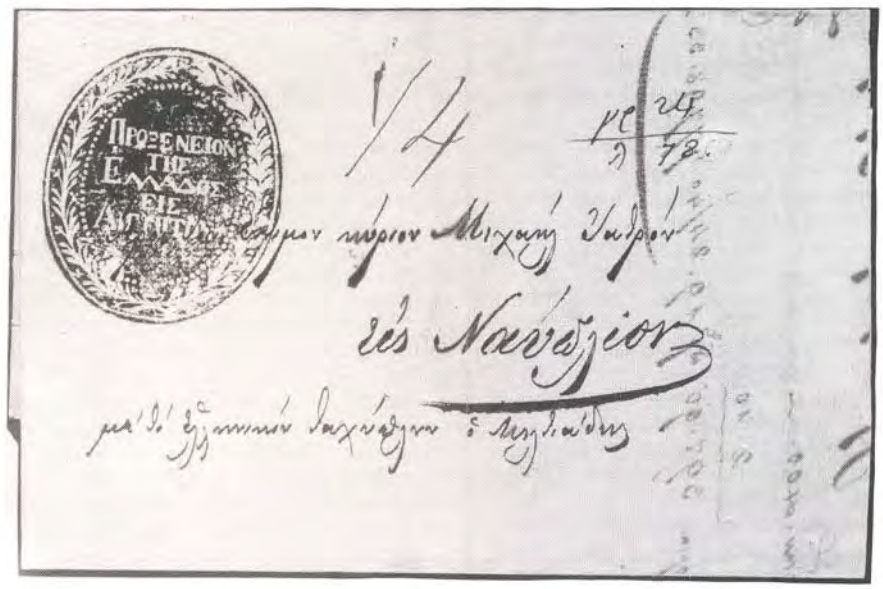

Φάκελλος συλλογής Guire-Lee. Δημοπρασία Feldman της 1 Νοεμβρίου 1994, αρ. λαχνού 10604

*Πλίκος από **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ***
« με το Ελληνικόν ταχύπλοον ο Μιλτιάδης»
(Είναι το ταχύπλουν της πρώτης σύμβασης Φραγκίσκου Φεράλδη 29.2.1833)
Γρ**(αμμάρια) **24 / λ**(επτά) **72** & με τον αριθμό **1/4
*Σφραγίδα : **ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ***
*Ημερομηνία αποστολής: **31.3.1834***
Οι άνω επιστολές αποτελούν άλλη μια απόδειξη ότι τα προξενεία μας δέχονταν και διαβίβαζαν την ιδιωτική αλληλογραφία
ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ τ. 62 & ΦΙΛΟΤ τ. 570 σελ. 37
& ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΑΗ «ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ»

Στο συγκεκριμένο φάκελο είναι φανερό ότι η επί του πλίκου σφραγίδα ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ χρησιμοποιήθηκε ως ταχυδρομική. Συνεπώς το ισχυριζόμενο από τον Δ. Γιαννούδη στη Φιλοτ. τ. 499/63 και στη Φιλοτελική Λέσβο του 1990/110 ότι όλες οι σφραγίδες των διανεμητηρίων που έχουν βρεθεί επί φακέλων είναι δηλωτικές του αποστολέως και όχι ταχυδρομικές είναι κατά περίπτωση σωστό.

02 .- ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

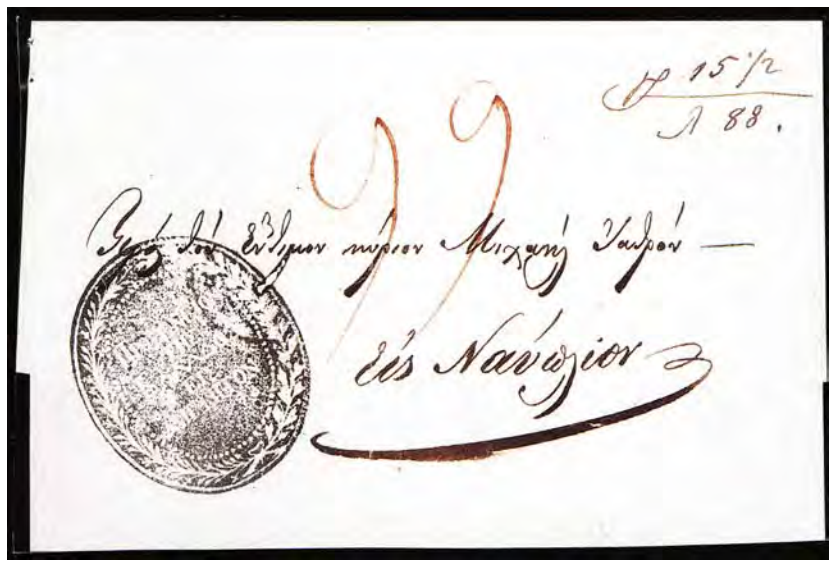

Πλίκος από ***ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ*** *προς* ***ΝΑΥΠΛΙΟΝ***
Γρ*(αμμάρια)* ***15 ½, / λ****(επτά)* ***88*** *& με κόκκινο τον αριθμό* ***99***
Σφραγίδα : ***ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ***
Ημερομηνία αποστολής: η ***28.5.1834***

Προξενικές/Consular: Αλεξάνδρεια Αιγύπτου /Alexandria of Egypt, 28-5-1834: ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ μαύρη ωοειδής αρνητική σφραγίδα χρησιμοποιηθείσα για ταχυδρομικούς λόγους, αφού το εκεί Προξενείο αναλάμβανε την αποστολή αλληλογραφίας προς την Ελλάδα. Στην ανω δεξιά γωνία σημειώνονται οι ενδείξεις βάρους και ταχ. τέλους «γρ. 15½, λ.88». Στην άφιξη στο Ναύπλιο σημειώνεται και χειρόγραφο τέλος «99» με κόκκινη μελάνη. Ο μοναδικός γνωστός φάκελλος, μια μοναδική σπανιότητα. /=«Consulate of Greece in Egypt», black oval negative handstamp used as postal mark, because the Greek Consulate in Alexandria could sent private correspondence in Greece. In the upper right corner we can read the indications of weight and the postal rate «γρ. 15½, λ.88». At Naflion a second indication of rate was written in red ink «99». A unique cover, a great rarity. Ex Dacos collection.

(Η περιγραφή του λαχνού COL 14/1398)
COL 14/1398, COL 16/1205 & ΦΙΛΟΤ τ. 375 σελ. 103, & τ. 570 σελ. 37
ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ σελ. 40
& ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΑΗ «ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ»

Στο συγκεκριμένο φάκελο είναι φανερό ότι η επί του πλίκου σφραγίδα ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ χρησιμοποιήθηκε ως ταχυδρομική. Συνεπώς το ισχυριζόμενο από τον Δ. Γιαννούδη στη Φιλοτ. τ. 499/63 και στη Φιλοτελική Λέσβο του 1990/110 ότι όλες οι σφραγίδες των διανεμητηρίων που έχουν βρεθεί επί φακέλων είναι δηλωτικές του αποστολέως και όχι ταχυδρομικές είναι κατά περίπτωση σωστό.

Ο δεύτερος τύπος διαστάσεων 33 χιλιοστών είναι γνωστός σε δύο φακέλους ο ένας εκ των γνωστών δύο είναι:

01.- ΠΡΟΞΕΝ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Οι δύο πλευρές πλίκου από ***ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 4.1.1835*** *προς* ***ΣΥΡΑ 11.1.1835***
Γρ*(αμμάρια)* ***7 ½, λ****(επτά)* ***30***
Σφραγίδα : ***ΠΡΟΞΕΝ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ***
Στο περιοδικό ***ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ τ. 62*** *αναφέρεται η* ***4.1.1835***
Εμείς στη σφραγίδα αφίξεως διαβάζουμε ***11 ΙΑΝΟΥ 1835***
Ο πλίκος φέρει και σφραγίδα : ***ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΣΥΡΑΣ***
(Η άνω επιστολή αποτελεί άλλη μια απόδειξη ότι τα προξενεία μας δέχονταν και διαβίβαζαν ενίοτε και ιδιωτική αλληλογραφία)
ΦΙΛΟΤ τ. 375 σελ. 104, & ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ σελ. 42
& ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΑΗ «ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ»

Στο συγκεκριμένο φάκελο είναι φανερό ότι η επί του πλίκου σφραγίδα ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ χρησιμοποιήθηκε ως ταχυδρομική. Συνεπώς το ισχυριζόμενο από τον Δ. Γιαννούδη στη Φιλοτ. τ. 499/63 και στη Φιλοτελική Λέσβο του 1990/110 ότι όλες οι σφραγίδες των διανεμητηρίων που έχουν βρεθεί επί φακέλων είναι δηλωτικές του αποστολέως και όχι ταχυδρομικές είναι κατά περίπτωση σωστό.

Πέραν των άνω φακέλων οι οποίοι ήδη αναφέρθηκαν μετά δεν έχουν βρεθεί άλλα αποδεικτικά στοιχεία λειτουργίας του διανεμητηρίου Αλεξανδρείας. Στη Φιλοτ του 1962/55 ο Αργυρόπουλος αναφέρει ότι καίτοι κατασκευάστηκαν σφραγίδες τύπου «κουμπί» (χωρίς άλλα αποδεικτικά στοιχεία) δεν χρησιμοποιήθηκαν για την Σμύρνη και την Αλεξάνδρεια.
Το πιθανότερο είναι να μην λειτούργησε μέχρι το 1857 οπότε άνοιξε ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο.

Για την περίοδο 1857-1881 το υπάρχον υλικό είναι άφθονο και ικανό να δώσει ικανοποιητικές πληροφορίες στους ενδιαφερομένους στην έρευνα των σφραγίδων.
Υπάρχουν δύο γνωστές σφραγίδες ΙΙΙ τύπου προγραμματοσημικού και μία ΙΙ τύπου γραμματοσημική σφραγίδα:

1
2,05/1,20

2
2,10/1,20

*3**
2,15/1,25

*3α**

3 & 3α*: Πρόκειται για την ίδια σφραγίδα στην αρχή και στο τέλος του «βίου» της όπου ο εσωτερικός κύκλος εφθάρη από την χρήση.*
Στην Φιλοτ. του 1962 τ. 375/102 κ. επ. οι άνω τρεις σφραγίδες περιγράφονται λεπτομερώς.

1.- Η πρώτη ΙΙΙου τύπου προγραμματοσιμική σφραγίδα:

ΠΡΩΤΟΣ ΤΥΠΟΣ Οὗτος περιέχει τὴν λέξιν ΛΛΣΞΑΝΔΡΕΙΑ ἐσφαλμένην μὲ σίγμα ἀντὶ ἔψιλον. Ἡ σφραγὶς αὕτη ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, ἡ δὲ πρώτη ἡμερομηνία χρησιμοποιήσεώς της ἡ ὁποία μᾶς εἶναι γνωστὴ εἶναι ἡ 24 Ὀκτωβρίου 1858. Ἡ χρῆσις της φαίνεται ὅτι ἔπαυσε κατὰ τὸ 1869. Ἡ τελευταία γνωστὴ ἡμερομηνία εἶναι 6η Ἰουλίου 1869, ὁπότε ἐτέθη ἐν χρήσει ἡ ἑπομένη σφραγίς. Ἐν τούτοις σημειοῦται ἡ ὕπαρξίς της καὶ βραδύτερον μεταξὺ τῆς 5ης Μαΐου 1878 καὶ τῆς 10ης Ἰουλίου 1880.

Από την Φιλοτέλεια του 1962/105

Ως Π.Γ.Χ. δίνεται η 6.11.1857 (Col 68/597) και ως Ν.Γ.Χ. η 10.7.1880 (Φιλοτέλεια 1962/106).
Πιθανότατα η χρήση της σταμάτησε περί την 6.7.1869. Εν τούτοις ξαναχρησιμοποιήθηκε στο διάστημα μεταξύ 25.4.1878 και 10.7.1880 (Φιλοτέλεια 1962/106). Φαίνεται ότι κάτι έπαθε η σφραγίδα Νο2 και ξαναχρησιμοποίησαν την Νο 1.

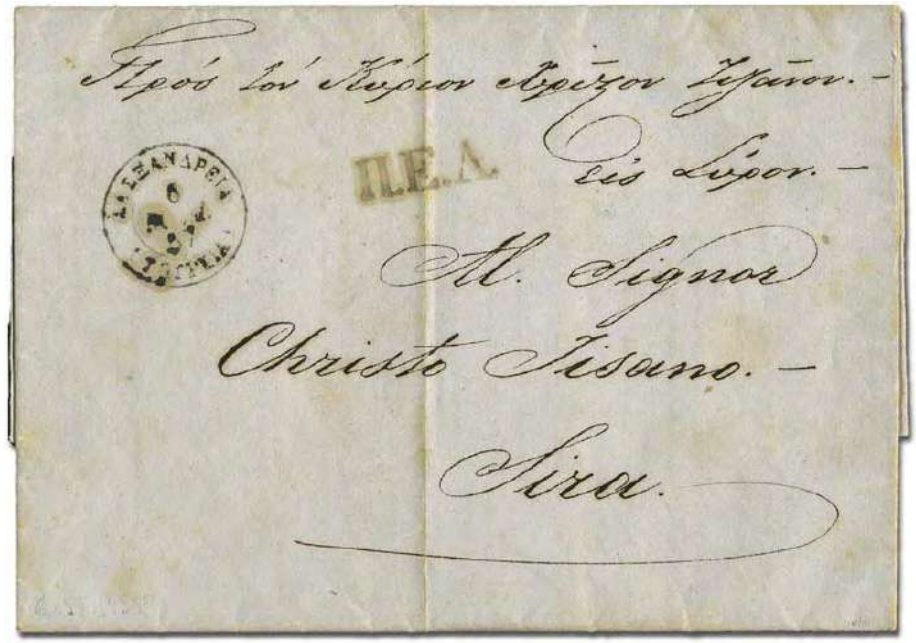

Post Offices Abroad (Greek Levant), Egypt: ALEXANDRIA, 1857, Αλεξάνδρεια: Entire folded letter bearing the type II-1 postmark ΑΛΣΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 6.ΝΟΕΜ.57 (erronous, AlSxandria for AlExandria) with ΠΕΛ (Πληρωμένον έως Ελληνικόν Λιμένα =Paid to Greek Port), sent to ΣΥΡΟΣ 18.ΝΟΕΜ.57 (Syros Cyclades). Handwritten rate on arrival "140" lepta (double rate). Sent by ship directly to Syros. Earliest date known, Smith gives September of 1858

Col 68/597

Ο φάκελος είναι ο παλαιότερος γνωστός ο οποίος διακινήθηκε από το τακτικό ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο της Αλεξανδρείας

ALEXANDRIA (TURKEY): 1858 Folded lettersheet to Athens stamped with "ALSXANDRIA (TURKEY) - 8 APR 58" cds ("S" instead of "E") and red P.E.L alongside, endorsed "Col. Vapore Austriaco", fine

Feldman IV/10286

Προπληρωμένος φάκελος από την ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 8 ΑΠΡ. (18)58 προς ΑΘΗΝΑ
Επί του φακέλου διακρίνονται: 1.- Η χειρόγραφη εντολή του αποστολέως «Col Vapore Austriaco» Δηλαδή να διακινηθεί με το αυστριακό πλοίο
*2.- Σφραγίδα **Π**(ληρωμένο) **Ε**(ως τον) **Λ**(ιμένα προορισμού) η οποία μπήκε στο ανταλλακτήριο Σύρου*

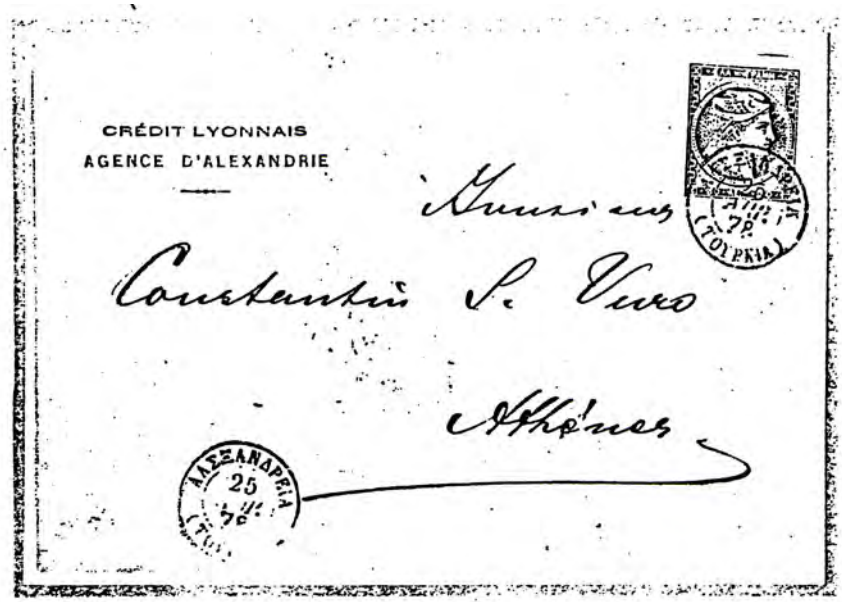

After the U.P.U. Agreement in July 1878, the new rate for the Greek Postal Service was 30 lepta/15 gm from Alexandria to Athens. This Cover franked with 30 lepta cancelled with the Greek Alexandria cds. dated 4.5.1878 with Athens arrival one on reverse.

*Επιστολή από την **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ της 25. ΑΠΡ**. (18)**78** προς την **ΑΘΗΝΑ***
*Ταχυδρομικό τέλος **30** λεπτά*
Η επαναχρησιμοποίηση της σφραγίδας

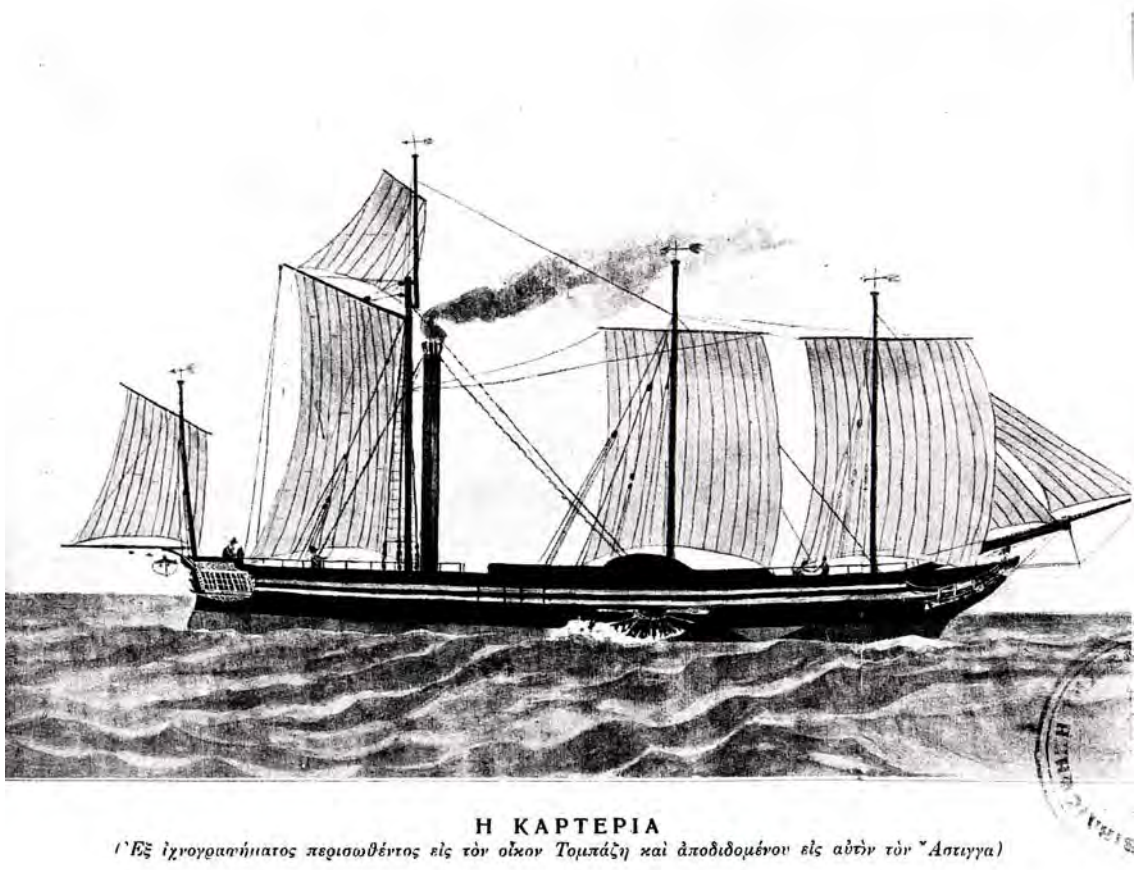

Η ΚΑΡΤΕΡΙΑ
(Ἐξ ἰχνογραφήματος περισωθέντος εἰς τὸν οἶκον Τομπάζη καὶ ἀποδιδομένου εἰς αὐτὸν τὸν Ἄστιγγα)

2.- Η δεύτερη ΙΙου τύπου προγραμματοσιμική σφραγίδα:

2) ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ. Μὲ τὰς λέξεις ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΤΟΥΡΚΙΑ ἐντὸς διπλοκύκλου πλαισίου διαστάσεων 21 χιλ. ἐξωτερικῆς διαμέτρου. Ἡ ὀρθογραφία τῆς λέξεως ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ἔχει διορθωθῆ. Κατὰ τὰ γνωστὰ μέχρι σήμερον στοιχεῖα, ἡ σφραγὶς αὕτη ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1859 μέχρι τῆς 25 Ὀκτωβρίου, 1876.

Ὅταν οἱ δύο οὗτοι τύποι σφραγίδων συναντῶνται ἐπὶ ἐπιστολῶν **πρὸ τοῦ 1875** σημαίνει ὅτι ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ταχέλου, πρὸς διαγραφὴν γραμματοσήμων ἐπιτεθέντων εἰς τὴν παραλαβήν ἀντὶ ἐναρίθμων γραμματοσήμων καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς κατασκευῆς τῶν τελευταίων τούτων. Τυχαίως μόνον ἡ μία ἢ ἡ ἄλλη τῶν δύο τούτων σφραγίδων φαίνεται ὅτι ἐχρησιμοποιήθη πρὸς σφράγισιν γραμματοσήμων ἐπὶ ἐπιστολῶν ἀποστελλομένων ἐξ Ἀλεξανδρείας.

Από την Φιλοτέλεια του 1962/105

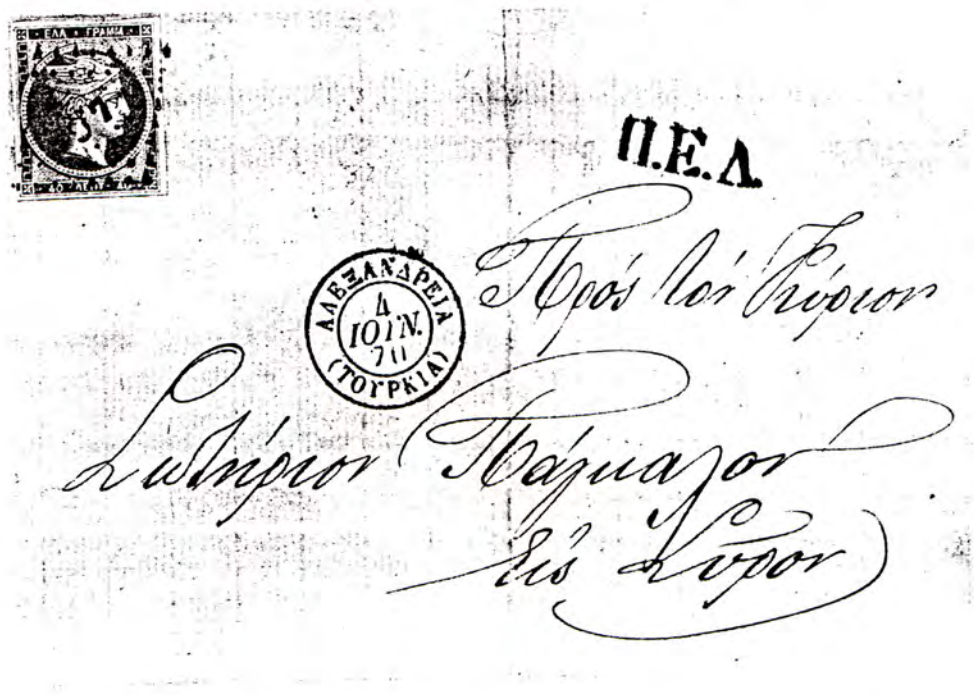

ALEXANDRIA of Egypt, 4 June 1870.

Entire letter bearing 40 lepta Large Hermes (Athens consecutive prints)cancelled by dotted «**97**» and the *type II sub-type II* postmark of Alexandria **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 4.ΙΟΥΝ.70** to **ΣΥΡΑ** (Syros).

Π.Ε.Λ. handstamp in black [Πληρωθέν έως Εξωτερικόν Λιμένα = Rate paid to Foreign Port].

Έκθ. Δρόσου

40 Lep, grey mauve, (with good to very large margins), with control figures on reverse with variety "20" corrected to "40" by h/s (pos. 127), tied by Syros c.d.s. (13-12-70), on a 1870 cover from Alexandria to Syros. Alexandria (Tourkia) c.d.s. (10-12-1870) is alongside. A superb example of this error, of which two are recorded, on cover, a great exhibition piece. Ex Hermoupolis. Signed Vlastos. (Vl. 40c)
40 Lep, rose mauve on blue, used horizontal strip of three, the right stamp with variety of control figures "0" inverted (pos. 5), v.fine and v.rare (Vl. 40+40b)

Post Offices Abroad (Greek Levant), Egypt, ALEXANDRIA, 1873: Not pre-paid cover, from ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10.ΑΠΡ.73 (type II-2), sent to ΚΕΡΚΥΡΑ 13.ΑΠΡ.73 (Corfu, Ionian Islands). Handwritten rate "40" in red, paid with pair of 20λ Large Hermes Head (paper of inferior quality) cancelled by dotted "106" (Corfu). The ΔΕΠ marking (Δικαίωμα Εξωτερικού Πληρωθέν =External Postage Paid) was cancelled by the same red pencil, ex Drossos collection,

Col 68/604

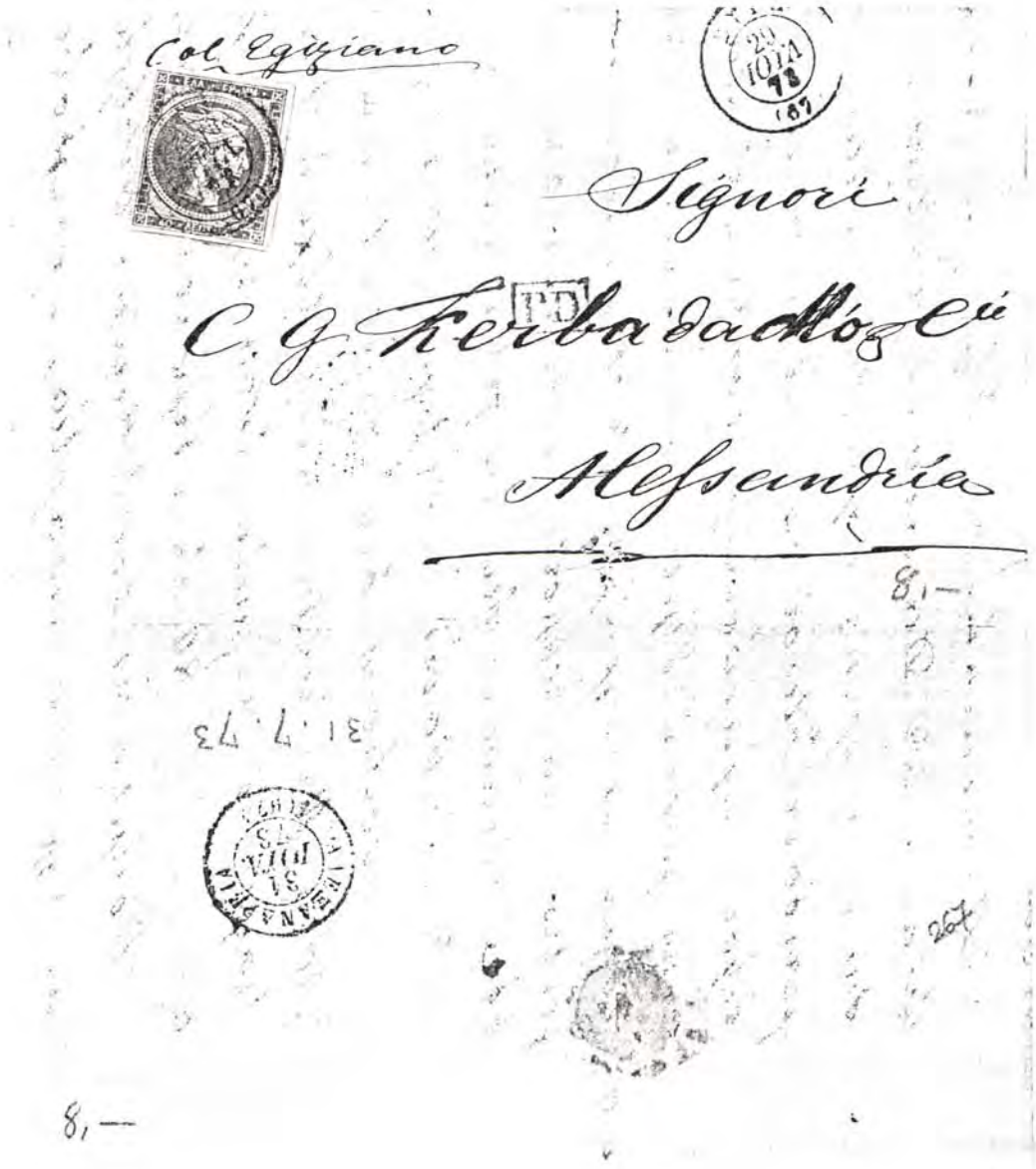

ALEXANDRIA of Egypt (arrival), 31 July 1873.

Entire letter bearing on arrival the *type II sub-type III* postmark of Alexandria **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) 31.ΙΟΥΛ.73** (with the serial number of the post offices instead of the word Turkey), from **ΣΥΡΑ 29.ΙΟΥΛ.73** (Syra) on 40 lepta Large Hermes (Athens print on meshed paper).

Boxed «**PD**» marking in red (Payé à Destination = Rate paid to destination).

Εκθ. Δρόσου

Cover fr. with 40l. dull grey-mauve, canc. «ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*18.ΟΚΤ.73» and «Δ.Ε.Π» in red. Arr «ΑΘΗΝΑΙ». (Hellas 42IIb).

Καρα 407/283

HOLYLAND: 1874 double weight cover originated from the St. Catherine monastery in Sinai, mailed from Cairo via Alexandria to Athens prepaid up to the Alexandria Greek Post Office with 1p and 2p 1872 issue. On arrival in Athens (14-1-1874) it was taxed with 80 Lep, 1871 issue, tied by dotted "1" with good margins all round. Adjacent is Alexandria (8-1-1874) c.d.s.. On the back the cover is sealed by red wax presenting St. Catherine figure. A stunning showpiece of the utmost magnitude and greatest rarity, since only two covers from the Holyland are known. Signed Vlastos. Ex Texas collection.

"POSTE EGIZIANE*CAIRO*? DIC 74" (Egyptian stamp has been removed) via "POSTE EGIZIANE*ALESSANDRIA*24 DIC 74" delivered to the greek postal office and taxed with 80l., canc. dott."97" (=ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΤΟΥΡΚΙΑ) on 80l. red Large Hermes 62/67 issue, plus typ. II "ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ*12 ΔΕΚΕ. 74" via "ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ*15 ΔΕΚΕ" arr."ΑΘΗΝΑΙ*15 ΔΕΚ. 74"

Καρα 260/3126

3.- Η ΙΙ τύπου γραμματοσιμική σφραγίδα:

3) ΤΡΙΤΟΣ ΤΥΠΟΣ. Μὲ τὰς λέξεις ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) εἰς διπλόκυκλον ταχυδρομικὸν σήμαντρον ἐξωτερικῆς διαμέτρου 22 χιλιοστῶν. Ἡ σφραγὶς αὕτη ἐτέθη, ὡς φαίνεται, ἐν χρήσει μετὰ τὴν ἀπόσυρσιν τῆς στικτῆς ρομβοειδοῦς σφραγῖδος, περὶ ἧς κατωτέρω, καὶ ἐχρησιμοποιήθη μέχρι τοῦ κλεισίματος τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἀλεξανδρείας διὰ τὴν σφράγισιν τῶν γραμματοσήμων τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ἀποστελλομένης ἐξ Ἀλεξανδρείας. Ἡ πρώτη χρονολογία χρήσεως τῆς ἐν λόγῳ σφραγῖδος τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὑπ' ὄψει εἶναι ἡ 22α Μαΐου 1872. Τ' ἀποτυπώματα τῆς σφραγῖδος ταύτης τὰ ὁποῖα συναντῶνται μὲ τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον κατὰ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐλλείποντα, ὀφείλονται εἰς τὴν φθορὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ τούτου κύκλου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, μέχρι σημείου ὥστε θὰ ἠδύνατο τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι πρόκειται περὶ ἄλλης σφραγῖδος.

Εἰς τὴν εἰκόνα 3 καὶ 3α παραθέτομεν ἀντίτυπον τῆς σφραγῖδος (τύπος 3α) ἐπιτεθείσης τὴν 3ην Ἰουλίου 1881, ἤτοι ἓξ μῆνας πρὸ τοῦ κλεισίματος τοῦ γραφείου. Μόνον ἐλάχιστα ἴχνη τοῦ ἐσωτερικοῦ κύκλου τῆς σφραγῖδος ταύτης διακρίνονται.

Από την Φιλοτέλεια του 1962/106

Φάκελος από Αλεξάνδρεια προς Κεφαλονιά
*Ταχυδρομικό τέλος εξωτερικού πρώτο βάρος **30** λεπτά*
*Ακυρωτική σφραγίδα η **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) 17 ΟΚΤ.** (18)**76**.*
Έκθεμα Λιάσκα

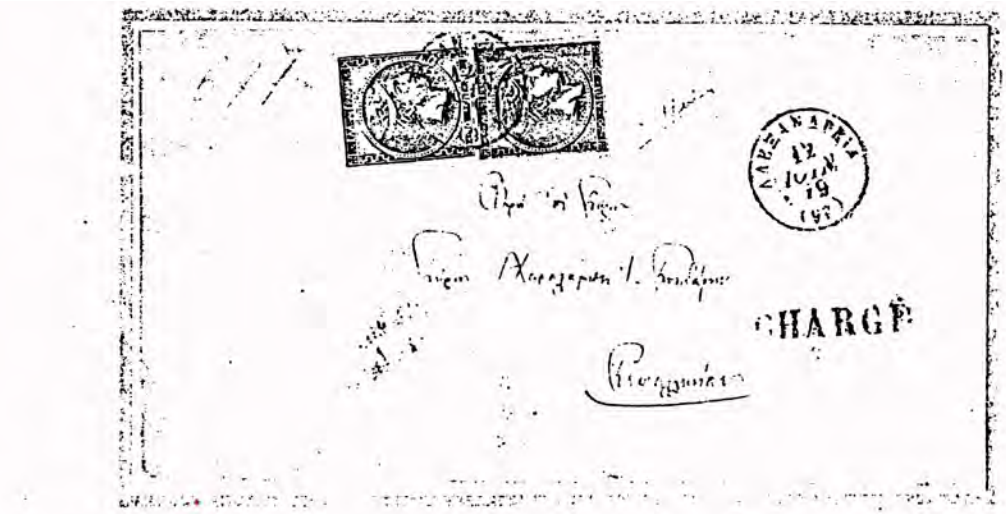

Entering to the U.P.U., Registered Letters were charged 20 lepta over the ordinary postage 30 lepta/15 gm. This Registered Cover from Alexandria to Greece franked with 50 lepta stamps tied by Greek Alexandria cds. dated 12.6.1879 and struck with charge alongside and Greek arrival cds. on 18.6.1879 on reverse.

*Συστημένη επιστολή από την **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ της 12. ΙΟΥΝ**. (18)**79** προς την **ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ***
*Ταχυδρομικό τέλος συστημένου (30+20=)**50** λεπτά*
*Επί του φακέλου η **CHARGÉ** ως επιβεβαίωση της συστημένης επιστολής*

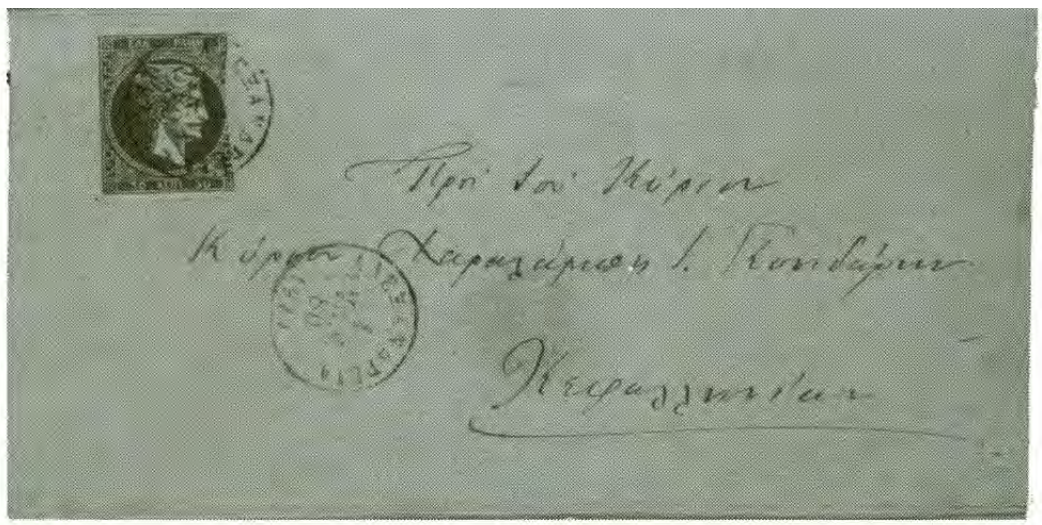

EGYPT: Cover fr.30l.Large Head (Vl.59,three margins) canc.Greek ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97)*1 IAN.80 (typ.II),trans.ΚΕΡΚΥΡΑ,arr.ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ (110)*6 IAN.80.

Φάκελος από Αλεξάνδρεια προς Κεφαλονιά
*Ταχυδρομικό τέλος εξωτερικού πρώτο βάρος **30** λεπτά*
*Ακυρωτική σφραγίδα η **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) 1 ΙΑΝ.** (18)**80***
Καρα 120/1314

Cov.fr.10l.(Vl.64) in bd.5 (2 stamps touched)
canc.fine ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) 6 ΜΑΙΟΣ 80 typ.II
& unframed "CHARGE",trans.ΚΕΡΚΥΡΑ,arr.ΑΡΓΟΣΤ
ΟΛΙΟΝ 11

Καρα 39/566

Επιστολή από την Αλεξάνδρεια προς την Κεφαλονιά
*Με την βοηθητική σφραγίδα **CHARGÈ**.(συστημένο)*
*Ακυρωμένα ταχ. τέλη των 50 λεπτών με την **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) 6 ΜΑΪΟΣ** (18)**80***

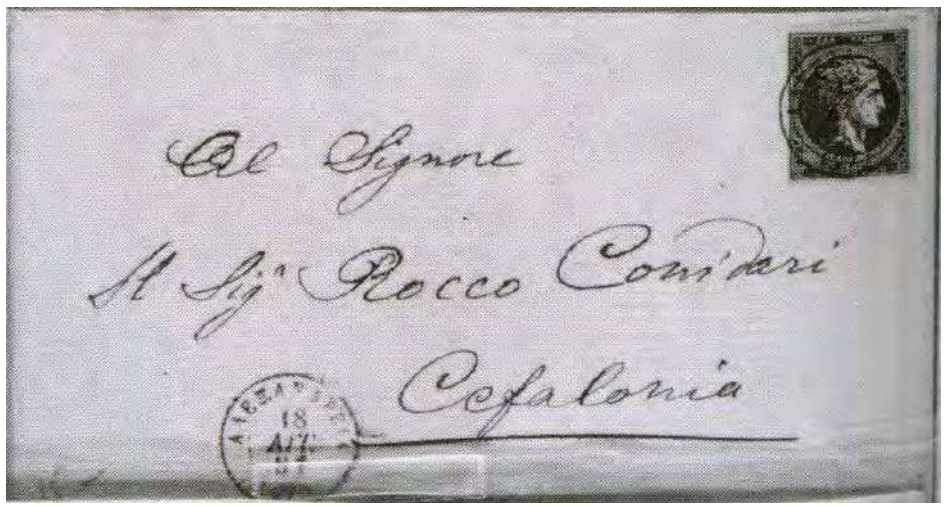

Cov.fr.301.(Vl.59, VF) canc.ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) 18 ΑΥΓ.81 typ.II,arr
.ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.

K 36/433

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97)*12 ΔΕΚΕ.81 in blue on pair 10l.red-orange Large Head.Very fine cancel.

Καρα 160/796

4.- Τέλος χρησιμοποιήθηκε και η στικτή Ι τύπου με το Νο 97

4

4) ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΤΥΠΟΣ.
Σφραγὶς διαγραφῆς τῶν γραμματοσήμων (εἰκὼν 4) Αὕτη εἶναι τοῦ συνήθους στικτοῦ ρομβοειδοῦς τύπου, μὲ τὸν ἀριθ. 97 εἰς τὸ κέντρον (17 χιλιοστῶν ἀπὸ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν μὲ 8 τελείας εἰς ἑκάστην πλευρὰν) καὶ ἐπετίθετο διὰ μαύρης μελάνης. Ἡ σφραγὶς αὕτη ἐτέθη ἐν χρήσει ταὐτοχρόνως μὲ τὰ γραμματόσημα, ἡ δὲ πρώτη γνωστὴ ἡμερομηνία χρησιμοποιήσεώς της εἶναι ἡ 10η Αὐγούστου 1862 καὶ ἡ τελευταία ἡ 14η Ὀκτωβρίου 1871. Ἡ χρῆσις τῆς σφραγῖδος ταύτης ἀνεστάλη τὸ 1872 διὰ νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ τὴν διπλόκυκλον σφραγῖδα (τύπου 3) ἡ ὁποία περιεῖχεν ὄχι μόνον τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ γραφείου ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γραφείου.
Παρὰ ταῦτα, μᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ ὕπαρξις γραμματοσήμου τῆς ἐκδόσεως 1876 - 80, τὸ ὁποῖον διεγράφη μὲ τὴν σφραγῖδα ταύτην.

Από την Φιλοτέλεια του 1962/106

1863 EL fr.201.deep blue+401.lilac+pair 801.deep rose Provision. (fine print) (V1.18a+19+20) canc.very fine dott."97" & Greek ΑΛΣΞ ΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*8 ΙΑΝ.63,trans.ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ,arr.ΑΘΗΝΑΙ*16 ΙΑΝ.63.

Καρα 84/230

*Επιστολή από **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 8.ΙΑΝ.** (18)**63** προς ΑΘΗΝΑ*
Ταχυδρομικό τέλος 220 λεπτά. Γραμματόσημα ακυρωμένα με την στικτή Ι τύπου Νο 97
Στην Αλεξάνδρεια επί του φακέλου μπήκε ως ένδειξη πληρωμένου η σφραγίδα
***Π**(ληρωμένο) **Ε**(ως τον) **Λ**(ιμένα κατάπλου)*

Φάκελλος από Αθήνα εις Αλεξάνδρεια (4 Νοεμ. 75) πήρε τέλος 60 λεπ. ενάριθμο γραμματόσημο και από εκεί ταξίδεψε με τα αιγυπτιακά ταχυδρομεία εις Κάϊρο. Απόσπασμα 10 Μαΐου 1866 περί ανταλλαγής αλληλογραφίας του εσωτερικού της Αιγύπτου και Ελλάδος. Απόσμασμα της εγκυκλίου (2 Μαρ. 1877) περί της εις το εξωτερικόν αποστελλομένης απροπληρώτου αλληλογραφίας διευθυνομένων εις την Ανατολήν.

Η Ν.Γ.Χ. είναι η 4.11.1875. Πιθανόν να χρησιμοποιήθηκε σποραδικά και πέραν αυτής.
Επισημαίνεται ότι σε μερικά κείμενα γράφεται λανθασμένα ως αριθμός του ταχυδρομικού γραφείου ο αριθμός 99 αντί του ορθού 97.

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

181-207

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
191		Πρ-1	3,60 / 3,10	31.3.34 Φιλοτ. 570/37	28.5.34 Col 14/1398	
193		Πρ-2	2,80	4.1.1835 Φιλοτ. 375/104	~	
194		1α	2,05 / 1,20	6.11.1857 Col 68/597 8.4.1858 F IV/10286	6.7.1869 Φιλοτ. 1962/105	Πρώτη Περίοδος χρήσης
		1β		25.4.1878 Σελίδα 196	10.7.1880 Φιλοτ. 1962/105	Δεύτερη περίοδος χρήσης
197		2	2,10 / 1,20	22.9.1859 Φιλοτ. 1962/105	25.10.1876 Φιλοτ. 1962/105	
202		3	2,15 / 1,25	22.5.1872 Φιλοτ. 1962/106	12.12.81 Κ 160/796 18.8.81 Κ 36/433	
205	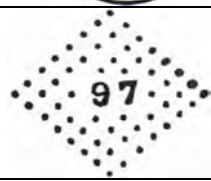	4	2,65 / 2,20	10.8.1862 Φιλοτ. 1962/106	4.11.1875 Σελ. 206	

Για τις σφραγίδες Π.Ε.Λ. και Δ.Ε.Π. δες στον Γ΄ Τόμο σελ. 426. Επίσης το ταχ. γρ. Αλεξανδρείας χρησιμοποίησε και τις βοηθητικές σφραγίδες ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ, ΠΛΗΡ. ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ και η CHARGÉ.
ραγίδες ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ, ΠΛΗΡ. ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ και η CHARGÉ.

Το μη εγκριθέν ταχ. γρ Καΐρου

Για την ίδρυση διανεμητηρίου στο Κάιρο είχε προσπαθήσει ο Λεονάρδος να ιδρύσει από το 1855. Οι προσπάθειες όμως αποδείχτηκαν μάταιες (έγγραφο αρ. πρωτ. 2253/18.4.1858). Ο Λεονάρδος εν έτη 1857 λόγω του Β. Δ. της 9.8.1857 (Φ.Ε.Κ. 25/13.8.1857) και με τα χέρια ελεύθερα να ιδρύει ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της Τουρκίας, στην προσπάθειά του να διευκολύνει τα τεράστια στρώματα του κατεσπαρμένου ελληνισμού ως προς την επικοινωνία τους αφ ενός και αφ ετέρου επιδιώκοντας την αύξηση του εμπορίου μετά του εξωτερικού οραματίστηκε την ίδρυση ταχ. γρ. στο Κάιρο και διανεμητηρίων στην Χίο, Λάρνακα, Χανιά και Βόλο. Στη Φιλοτέλεια του 1936 τ. 142-143/168 ο Τρ. Κωνσταντινίδης παρουσιάζει μια ενδιαφέρουσα αλληλογραφία κυρίως του Λεονάρδου με το τότε Υπουργείο Εσωτερικών όπου υπήγετο το Ταχυδρομείο. Αλλά και ένα σχέδιο διατάγματος επί της ιδρύσεως του ταχυδρομικών γραφείου Καΐρου και των διανεμητηρίων Χίου, Λάρνακος, Χανίων και Βόλου το οποίο δίνει ενδιαφέρουσες πληροφορίες επί του τρόπου καταβολής των ταχυδρομικών τελών την εποχή του 1857.

Σε μια αναφορά του προς το υπουργείο γράφει:

'Επειδὴ παρετηρήσαμεν, ὅτι ἡ μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Καΐρου ἀλληλογραφία διατηρεῖται ἀκμαία, ἐσκέφθημεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα καὶ περὶ αὐτῆς πρόνοια, ὅπως διαβιβάζηται αὕτη ἀσφαλῶς καὶ ἐγκαίρως, διὰ τῶν 'Ελλ. ταχυδρομικῶν γραφείων, ἐν 'Αλεξανδρείᾳ. 'Απευθύνθημεν κατὰ συνέπειαν πρὸς τὸν ἐν 'Αλεξανδρείᾳ 'Ελλ. Γεν. Πρόξενον καὶ ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ διαφόρους ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας.

'Ο Κύριος Γεν. Πρόξενος δοὺς ἡμῖν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, φρονεῖ ἐπίσης, ὡς καὶ ἡμεῖς, ὅτι, εἰς τὴν ὁσημέραι καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἀνάπτυξιν τῆς ἀνταποκρίσεως, ἡ σύστασις ταχυδρομικοῦ γραφείου θέλει συντείνει τὰ μέγιστα, καὶ ὠφελήσει τὸ ἐμπόριον, καθ' ὅσον θέλει παρέχει καὶ εὐκολίαν περισσοτέραν, ἐνῷ ἡ δαπάνη διὰ τοιαύτην οὐσιώδη ὑπηρεσίαν, συγκρινόμενη μὲ τὴν εὐκολίαν καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν ὠφέλειαν τοῦ 'Ελλ. ἐμπορίου, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόσκομμα. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν, ὁ ἐν Καΐρῳ διατρίβων δι' ὑποθέσεις του Κύριος Σ. Μοθωνιός, πρώην 'Υποδιευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου Πατρῶν, πληροφορηθεὶς παρὰ τοῦ ἐκεῖσε Προξενείου, ὅτι ἐζητήθησαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου πληροφορίαι, ἀπηύθυνεν ἡμῖν, δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς του, εὐνοϊκὰς πληροφορίας, καὶ ἐκφράσας τὴν ἐπιθυμίαν του τοῦ νὰ συντελέσῃ, ἐκ ζήλου κινούμενος, εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ, διεύθυνεν συγχρόνως ἀναφοράν του, δι' ἧς προτείνει ὅτι δέχεται τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχ. τούτου γραφείου μὲ μόνην τὴν ἀντιμισθίαν τῶν 20 τοῖς ο/ο ἐπὶ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων, καὶ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος, ἀφίνει νὰ τὸ προσδιορίσῃ ἡ Κυβέρνησις ὡς ἤθελεν ἐγκρίνει».

Τελειώνει δε την αναφορά του με τις παρακάτω προτάσεις:

Αον Τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν Καΐρῳ τῆς Αἰγύπτου καὶ ταχυδρομικῶν διανεμητηρίων εἰς Χίον, Λάρνακα τῆς Κύπρου, Χανιὰ τῆς Κρήτης καὶ Βόλον τῆς Θεσσαλίας.

Βον Τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Σ. Γ. Μοθωνιοῦ ὡς εἰδικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Καΐρῳ ταχυδρομικοῦ γραφείου μὲ τὴν ἀπολαβὴν τῶν 20 ο/ο ἐπὶ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐπιστασίας τῶν ταχυδρομικῶν διανεμητηρίων εἰς τοὺς Γραμματεῖς, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρουσι τοιοῦτοι, εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν προξενείων.

Γον Τὴν χορήγησιν διὰ μὲν τὸ γραφεῖον Καΐρου 120 δρ. ἐφ' ἅπαξ δι' ἔξοδα τῆς πρώτης συστάσεως καὶ ἀνὰ δρ. 100 κατὰ μῆνα λόγῳ ἐνοικίου καταστήματος καὶ γραφικῶν ἐξόδων, εἰς δὲ τὰ τέσσαρα Διανεμητήρια ἀνὰ δρ. 10 ἐφ' ἅπαξ διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς κιβωτίου, ἐν ᾧ θέλουν ρίπτεσθαι τὰ πρὸς ἀποστολὴν γράμματα κλπ. καὶ ἀνὰ δρ. 15 κατὰ μῆνα λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων.

Δον Τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀναγκαίου ἐξόδου διὰ τὴν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μεταφορὰν τῶν φακέλων ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάϊρον καὶ τἀνάπαλιν ἂν καὶ πεποίθαμεν ὅτι τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξενείου, ὁ ἀντιβασιλεὺς θέλει διατάξει τὴν δωρεὰν τῶν εἰρημένων φακέλων μετακόμισιν, ὅπως ἔπραξε τοῦτο καὶ εἰς ὁμοίους φακέλους ἐργολάβου τινὸς Ἰταλοῦ, συνομήσαντος ἐν Καΐρῳ ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

Εον Τὴν ἐπὶ τῶν γραμμάτων καὶ δειγμάτων τῶν διευθυνομένων ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάϊρον καὶ τἀνάπαλιν, ἐπιβολὴν προσθέτου ταχυδρομικοῦ τέλους, ὁμοίου τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ Εϖ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1857 Β. Διατάγματος προσδιορισθέντος διά γράμματα καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων, διευθυνομένων ἐξ Ἰβραΐλας εἰς Βουκουρέστιον καὶ ἐκ Γαλατσίου εἰς Ἰάσιον καὶ τἀνάπαλιν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις θέλει ἐφυδιάσει, τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Καΐρου, ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ ἁρμοδίου ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς μὲ τὴν ἀναγκαίαν πλάστιγγα, ὡς ἐπίσης, τόσον τὸ γραφεῖον τοῦτο, ὅσον καὶ τὰ λοιπὰ Διανεμητήρια, μὲ τὰς ἀναγκαίας ταχυδρομικὰς σφραγίδας καὶ σήμαντρα.

Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι αἱ προτάσεις μας αὗται θέλουν παραδεχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὑποβάλλομεν συγχρόνως διὰ τῆς παρούσης μας δύο σχέδια Β. Διατάγματος.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Ἐκπληρῶν χρέη Διευθυντοῦ
Ὑποδιευθυντὴς
Θ. Λεονάρδος»

Τελειώνοντας την αναφορά του καταθέτει και σχέδιο Β. Δ. προς έγκριση το οποίο έχει ως εξής:

Σχέδιον

«ΟΘΩΝ κλπ».

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον Διάταγμα, περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ Γραφείου ἐν Καϊρῳ τῆς Αἰγύπτου καὶ ταχυδρομικῶν διανεμητηρίων ἐν Χίῳ, Λάρνακι τῆς Κύπρου, Χανίοις τῆς Κρήτης καὶ Βόλῳ τῆς Θεσσαλίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Δον) Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἀνωτέρω ταχυδρομικὸν Γραφεῖον καὶ τὰ Διανεμητήρια, καὶ τἀνάπαλιν, διευθυνόμεναι ἐπιστολαί, δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ ἔντυπα παντὸς εἴδους, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν ταχυδρομικῶν τελῶν

α) Τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῆς παραδόσεως μέχρι τοῦ Γραφείου τῆς ἐξόδου καὶ τἀνάπαλιν, ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῆς εἰσόδου μέχρι ἐκείνου τῆς Διευθύνσεως καὶ

β) Τοῦ διαποντίου, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὰ ξένα ἀτμόπλοια, δι' ὧν μετακομίζονται τ' ἀνωτέρω εἴδη.

Εἰς τὴν πληρωμὴν ιοῦ αὐτοῦ διαποντίου τέλους ὑπόκεινται καὶ αἱ διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ κλπ. ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον Ἑλλ. ταχυδρομικὸν Γραφεῖον καὶ Διανεμητήριον, καὶ ἀπὸ Διανεμητηρίου εἰς Γραφεῖον ἱδρυμένον εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πόλεις.

Βον) Ἐπιβάλλεται πρόσθετον ὑπερόριον ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τὰς ἐπιστολὰς καὶ τὰ δείγματα τὰ διευθυνόμενα ἐκ διαφόρων Ἑλλ. ταχ. Γραφείων καὶ Διανεμητηρίων εἰς τὸ τοῦ Καΐρου καὶ τἀνάπαλιν, ὅμοιον τῷ κανονισθέντι προσθέτῳ διὰ τοῦ § Βου τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1857 Ἡμετέρου Β. Διατάγματος.

Γον) Αἱ ἐπὶ ουστάσει ἐπιστολαὶ κλπ. ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλασίου τέλους.

Δον) Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκ διαφόρων Ἑλλ. ταχυδρομικῶν Γραφείων πεμπομένων ἐπιστολῶν εἰς ἐκεῖνο τοῦ Καΐρου καὶ τἀνάπαλιν, προσδιορίζεται ἐ κ ο υ σ ί α, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν συστημένων τῶν δειγμάτων ἐμπορίας καὶ τῶν διαφόρων ἐντύπων ὑ π ο χ ρ ε ω τ ι κ ή. Ἐπίσης προσδιορίζεται ὑ π ο χ ρ ε ω τ ι κ ὴ καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, δειγμάτων καὶ ἐντύπων, διευθυνομένων ἐκ τῶν διαφόρων Ἑλλ. ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς τὰ Διανεμητήρια Γραφεῖα.

Εον) Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῶν ἐπιστολῶν, δειγμάτων καὶ ἐντύπων, παραδιδομένων καὶ διευθυνομένων ἐκ τῶν Διανεμητηρίων πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα πληρώνονται ἀπὸ τοὺς ἐπιγραφομένους.

ΣΤον) Αἱ διατάξεις τοῦ § Εου τοῦ ἄνω εἰρημένου Ἡμετέρου Β. Διατάγματος, περὶ παραδόσεως καὶ πληρωμῆς τῶν κομίστρων διὰ τοὺς μετακομιζομένους διὰ τῶν ξένων ἀτμοπλοίων ταχυδρομικοὺς φακέλους, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον κλπ».

Το ανωτέρω σχέδιο Β. Δ. δεν υπεγράφη ποτέ και συνεπώς ποτέ δεν υλοποιήθηκε η ιδέα του Λεονάρδου. Αν και στο Βόλο το 1861 ιδρύθηκε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο.

Ο Λεονάρδος επανήλθε με άλλη αναφορά του με την αριθμ. Πρωτ. 4746/13.8.1860 προς το Υπουργείο Εσωτερικών. Την δεύτερη αυτή αναφορά την μεταβίβασαν στο Υπουργείο Εξωτερικών με το αριθμ. 19505/20.8.1860 χωρίς όμως άλλη συνέχεια.

Στον προϋπολογισμό των εξόδων του Υπουργείου Εσωτερικών που εισήχθη στην Βουλή προς ψήφιση τον Αύγουστο του 1861 είχαν προβλεφθεί πρόσθετες δαπάνες ύψους 2160 δρχ. , προς κάλυψη εξόδων λειτουργίας των ταχυδρομικών διανεμητηρίων Βάρνας, Βηρυτού, Γιάφας, Καλλιπόλεως, Κύπρου, Ηρακλείου, Μυτιλήνης, Ρεθύμνου, Ρόδου, Χανίων και Χίου. Στον ίδιο προϋπολογισμό υπάρχει και πίστωση 1200 δρχ. προς κάλυψη εξόδων του συσταθησομένου εν Καίρω ταχυδρομείου το οποίο ποτέ δεν λειτούργησε (Φιλοτ. Λέσβος τ. 131/188 & Φιλοτέλεια του 1936 τ. 142-143/168).

Στην Φιλοτέλεια του 1962 τ. 375/102 κ. επ. υπάρχει εμπεριστατωμένο άρθρο με τίτλο «ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ».

Άξιο αναφοράς είναι και ο κάτωθι φάκελος με ημερομηνία αποστολής από την Αλεξάνδρεια μια ημέρα ενωρίτερα από την επίσημη ημέρα κυκλοφορίας των ελληνικών γραμματοσήμων.

1. Μοναδικός φάκελος με προπληρωτέο τέλος 140 λεπτών. ταχυδρομηθείς την 30ή. 9. 1861. μια ημέρα πριν από την επίσημη κυκλοφορία των ελληνικών γραμματοσήμων από το Ταχυδρομείο του Ελληνικού Προξενείου της Αλεξάνδρειας με προορισμό τη Σύρα. με επικολλημένα τρία 20λεπτα και ένα 80λεπτο της παρισινής έκδοσης. Τα γραμματόσημα έχουν ακυρωθεί με τη στικτή σφραγίδα «97» του Ελληνικού Ταχυδρομείου Αλεξάνδρειας. Παραπλεύρως τέθηκε η στρογγυλή σφραγίδα 2ου τύπου «Αλεξάνδρεια (Τουρκία) 30 Σεπτ. 61». Επικόλληση και ακύρωση γραμματοσήμων προ της 1ης Οκτωβρίου 1861 κατέστη χάριν της εγκυκλίου των Ελληνικών Ταχυδρομείων της 17-9-1861.

Συλλογή Κωνσταντίνου Ματθαίου

11.+51.1862/7 (V1.28+30,good margins) canc.dott."97" & Greek ΑΛΣΞ ΑΝΔΡΕΙΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*17 IAN.67 on EL,arr.ΣΥΡΟΣ*22 IAN.67.Postage rate only 61.!!

Καρα 96/3270

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (97) **3.ΙΟΥΛ.75** (Alexandria, type II-3) & "**ΔΕΠ**" in red [**Δ**ικαίωμα **Ε**ξωτερικόν **Π**ληρωθέν = **E**xternal **R**ate **P**aid] on **20λ+40λ 1872-75** (minor faults), cover sent to **ΑΘΗΝΑΙ 7.ΙΟΥΛ.75** (Athens) via **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 7.ΙΟΥΛ.75** (Piraeus). Double weight new rate valid from **19.06.1875** (**UPU**: **60λ**),

Col 64/630

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΡΤΑΣ

Το διανεμητήριο

Η ιστορία του διανεμητηρίου Άρτας αρχίζει με το Β. Δ. της 17.7.1852 (ΦΕΚ 29/28.7.1852 & Φιλοτελική Λέσβος τ. 134/66 του 1991) με το οποίο αναγγέλθηκε η ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου Ιωαννίνων και του ταχυδρομικού διανεμητηρίου Άρτας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους καὶ Ἰωαννίνων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον ω τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ά) Συσταίνεται ἑβδομαδιαία ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, ἐνεργουμένη διὰ δύω ἐφίππων ταχυδρόμων.

β') Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἡ δὲ ἐπιστασία αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκεῖσε Ἑλληνικοῦ προξενείου, μὲ τὴν ἀπολαυὴν τοῦ ποσοστοῦ 20 ο/ο ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπράξεων δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ μὲ τὴν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν 10 δραχμῶν λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

γ') Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῆς Ἄρτης διανεμητήριον, τὰ δὲ χρέη αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐκεῖ Ἑλληνικὸν προξενικὸν πράκτορα.

δ') Τὸ ὑπερόριον ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διευθυνομένων ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς Ἄρταν ἢ Ἰωάννινα καὶ τ' ἀνάπαλιν γραμμάτων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 20 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα βάρους 7 καὶ 1/2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς· καὶ διὰ τὰ τοῦ ζυγίου, σύμφωνα μὲ τὴν διαβάθμισιν τὴν προσδιοριζομένην εἰς τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμέτερον Διάταγμα· τὰ δὲ

Αυστριακό Kreuzer του 1776

ταχυδρομικὰ τέλη τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντεπιστελλομένων γραμμάτων θέλουν προπληρόνεσθαι εἰς τὸν τόπον τῆς παραδόσεως ἀπὸ τὸν ἐπιστέλλοντα· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς Ἄρτης εἰς Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἑλλάδα θέλουν ἀποδίδεσθαι ἀπὸ τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπιστολὴ εἰς τὸν τόπον τῆς παραλαβῆς· ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ὡρισμένου τέλους τὰ διὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαπεμπόμενα γράμματα θέλουν ὑποβάλλεσθαι καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλόγου ἐσωτερικοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους ἀπὸ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου τῆς παραδόσεως μέχρις ἐκείνου τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **17** Ἰουλίου **1852.**

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Το ανωτέρω Β. Δ. της 17.7.1852 το αναφέρει και ο Λεονάρδος στο έτος 1852/38. Συγκεκριμένα γράφει:

Μετὰ ἕνα περίπου μῆνα ἐπῆλθε καὶ ἑτέρα νέα ἐπέκτασις συγκοινωνίας, ὀργανισθέντος τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰωαννίνων διὰ τῆς Ἄρτης ταχυδρομείου, καὶ συστηθέντος εἰς μὲν τὰ Ἰωάννινα ταχυδρομικοῦ Γραφείου, εἰς δὲ τὴν Ἄρταν ταχυδρομικοῦ διανεμητηρίου. Καὶ τὰ μὲν καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ταχυδρομικοῦ Γραφείου ἀνετέθησαν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκεῖσε Προξενείου, τὰ δὲ τοῦ διανεμητηρίου Ἄρτης εἰς τὸν Ἕλληνα ὑποπρόξενον. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τὰ ὑπερόρια ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου ἁπλοῦ γράμματος μέχρις Ἄρτας καὶ Ἰωαννίνων προσδιωρίσθησαν εἰς λεπτὰ 20, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀναλόγου ἐσωτερικοῦ τέλους. Ἡ σύστασις τοῦ Ταχυδρομείου τούτου τοσοῦτον μᾶλλον ὑπῆρξεν ὠφέλιμος, καθ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κἀνὲν μέσον ταχυδρομικῆς συγκοινωγίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἠπείρου, ἐκτὸς τῆς διὰ μέσου Κερκύρας συγκοινωνίας, ἥτις ἦτο δύσκολος καὶ βραδεῖα.

Στην Φιλοτέλεια του 1928 τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι στην Άρτα και τα Ιωάννινα από το 1852 και στην Πρέβεζα από το 1853 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων.
Το διανεμητήριο Άρτας λειτούργησε για λίγο στο διάστημα 1852-54 με την έναρξη των ταχυδρομικών δρομολογίων από και προς την Ήπειρο μέχρι που εξερράγη το 1854 ο Κριμαϊκός πόλεμος στη διάρκεια του οποίου όλα τα ταχυδρομικά γραφεία και διανεμητήρια στα εδάφη της Τουρκίας ανέστειλαν την λειτουργία τους. Ξανάρχισε η λειτουργία τους μετά την συνθήκη του Κάλιντζα της 25.5.1856 με την οποίαν άνοιξαν εκ νέου τα παλιά και ιδρύθηκαν νέα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το της Κωνσταντινουπόλεως ξαναλειτούργησε από τον Δεκέμβριο του 1855. Τα της Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων από τις αρχές της ανοίξεως του 1857 Τα λοιπά θα αναφερθούν αναλυτικά στη σειρά πιο κάτω.

Συνεπώς το διανεμητήριο Άρτας λειτούργησε στα εδάφη της Τουρκίας επί αρκετά χρόνια, με μια διακοπή.
Ο Λεονάρδος για το 1857 στη σελίδα 26 γράφει για την Άρτα:

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1857 ἀνενεώθη ἐπίσης ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰωαννίνων διὰ τῆς Ἄρτης ταχυδρομικὴ συγκοινωνία, διακοπεῖσα ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω ὡς ἐκ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων.

Επαναλειτούργησε ως διανεμητήριο από το 1857 σύμφωνα με το άρθρο 4 του Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων».
Το άνω Β. Δ. ήταν συνημμένο στην εγκύκλιο 5138/9.8.1857 εις την οποία αναφέρεται ότι η Άρτα, η Λάρισα και η Πρέβεζα είναι τα μόνα Διανεμητήρια που βρίσκονται σε ισχύ «εν τη αλλοδαπή».
Ενδιαφέρον παρουσιάζουν και τα άρθρα Νο 7, 8 και 9 του Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων». (σελίς 100 του παρόντος) που έχουν σχέση με τη διακίνηση της αλληλογραφίας από και προς την Ήπειρο και Θεσσαλία συνεπώς και από και προς την Άρτα.

Άρθρον 7. Το γραφείον των Ιωαννίνων και τα Διανεμητήρια Άρτης, Πρεβέζης και Λαρίσης πέμπουν εις τα Ελληνικά Ταχυδρομεία των μεθορίων τα εις την Ελλάδα και το εξωτερικόν διευθυνόμενα γράμματα κλπ. τα λοιπά εξωτερικά Γραφεία πέμπουν εις Πειραιά την αλληλογραφίαν αυτών διά τα Ιωάννινα, Λάρισαν, Πρέβεζαν και Άρταν.

Άρθρον 8. Το Γραφείον Θεσσαλονίκης και το Διανεμητήριον Λαρίσης δύνανται να πέμπουν αμοιβαίως και απ'ευθείας διά ξηράς την παραδιδομένην εις τα Γραφεία των αλληλογραφίαν. Το Γραφείον Θεσσαλονίκης πέμπει και διά του ταχυδρομείου της ξηράς τα εις Ελλάδα, Ιωάννινα, Πρέβεζαν και Άρταν διευθυνόμενα γράμματα κλπ.

Άρθρον 9. Η εν τοις Γραφείοις διά τα Διανεμητήρια παραδιδομένη αλληλογραφία λαμβάνεται και πέμπεται πάντοτε προπληρωμένη.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Τρ. Κωνσταντινίδης δίνει το 1861 ως χρόνο επαναλειτουργίας. Ο ισχυρισμός του Κωνσταντινίδη είναι σωστός μόνο αν δεχθούμε ότι επαναλειτούργησε ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο και όχι ως διανεμητήριο. Ως διανεμητήριο προϋπήρχε από το 1857.
Επίσης στη Φιλοτέλεια του 1962/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλος γράφει, λανθασμένα, ότι το διανεμητήριο Άρτης μετατράπηκε το 1853 σε ταχυδρομικό γραφείο.

Η νήσος Κεφαλονιά. - Άποψης από την θάλασσα το 1852

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό του διανεμητηρίου

Κατά την διάρκεια λειτουργίας του διανεμητηρίου χρησιμοποιήθηκε η υπ αρίθμ 1 σφραγίδα του συνημμένου πίνακα ο λεγόμενος τύπος «κουμπί». Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα από το 1852 χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Η παρατήρηση αυτή σημειώνεται στο παρόν χωρίς να είναι όμως γνωστός φάκελος του 1852.
Ο με Π.Γ.Χ. φάκελος είναι ο αμέσως εικονιζόμενος με ημερομηνία 29.6.1853.

1853 EL (29 June) canc."ΑΡΤΗ" (typ. I) in greenish-grey, trans. ΑΜΦΙΛ. ΑΡΓΟΣ (typ. I), arr. very weak "ΠΑΤΡΑΙ" (typ. II). Handwritten post. rate "λ. 40".

Καρα 51/3274 & 262/1778

*Ταχυδρομημένος φάκελος από την Ήπειρο της **29.6.1853***
διακινηθείς από το διανεμητήριο Άρτας προς την Πάτρα
*Επί του φακέλου διακρίνεται η μαύρη σημείωση για τα ταχυδρομικά τέλη «**λ. 40**» λεπτά*
*η σφραγίδα αποστολής **ΑΡΤΗ***
*η διαβατική **ΑΜΦΙΛ. ΑΡΓΟΣ***
Η Π.Γ.Χ. της λειτουργίας του διανεμητηρίου Άρτας

ARTA (TURKEY): 1859 Double-circled postmark in blue letter from Prevesa (8 Oct. 1859) to Patras, v.fine and scarce

FELDMAN II//10652

*Ταχυδρομημένος φάκελος από την Ήπειρο της **8. ΟΚΤ. 1859** διακινηθείς*
Από το διανεμητήριο Άρτας προς την Πάτρα
*Επί του φακέλου διακρίνεται η χειρόγραφος εντολή **Μέσον Άρτας***
*Επίσης κόκκινη σημείωση για τα ταχυδρομικά τέλη «**40**» λεπτά Και η σφραγίδα αποστολής **ΑΡΤΗ***

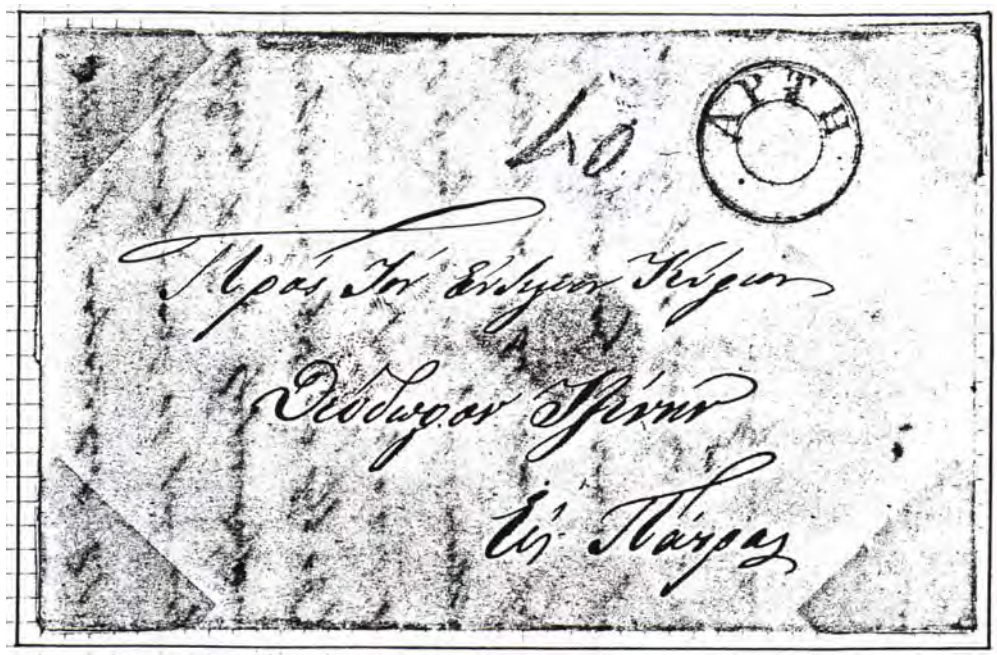

Posted at Arta, the Greek Levant Post Office in Epiros Turkey, to Patras. Backstamped on arrival with a Type III PM (both date and town number), November 11, 1859. Note Arta is spelled "APTH" instead of "APTA".

Από έκθεμα

Επιστολή από την Άρτα (τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία) (26.2.1860) με σφρ. αποστολής τύπου κουμπί "APTH", μέσω Αμφιλοχικού Άργους (διαβ.2.3.1860) προς την Πάτρα (αφ.7.3.1860). Χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη έμπροσθεν "40" λεπτά ταχ. τέλους πληρωτέου από τον παραλήπτη. Το ταχ. γραφείο Άρτος χρησιμοποίησε αποκλειστικά την σφρ. τύπου κουμπί καθ'ολη την προγραμματοσημική περίοδο.

Από το έκθεμα Αρβανίτη

Το τακτικό ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού

Από κάποια χρονική στιγμή, λίγο προ της 27.9.1861 (με βάση τα υπάρχοντα ταχυδρομικά στοιχεία τα οποία είναι γνωστά) το διανεμητήριο μετετράπη σε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο. Αυτό συμπεραίνεται αφ ενός μεν από την κατακόρυφη αύξηση των συναντομένων φακέλων της εποχής και αφ ετέρου είναι προπληρωμένοι οι φάκελοι. Το ταχυδρομικό γραφείο Άρτας είχε αρχίσει να προεισπράττει ταχυδρομικά τέλη. Υπενθυμίζεται, ως ήδη έχει αναφερθεί, ότι τα διανεμητήρια δεν ασχολούνταν με την είσπραξη ταχυδρομικών τελών.
Έχει δίκιο ο Γιαννούδης ο όποίος στη Φιλοτελική Λέσβο 161/151 γράφει ότι ***πρέπει*** *να εκδόθηκε νέο διάταγμα με το οποίο το ταχυδρομικό γραφείο Άρτας αναβαθμίστηκε σε Ταχυδρομική Διεύθυνση Β΄ τάξεως. Αυτό το γράφει ορμώμενος από το αξιοσημείωτο πλήθος των επιστολών που υπάρχουν και οι οποίες οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η ταχυδρομική κίνηση από και προς το ταχ. Γρ. Άρτης την περίοδο 1857-1881 υπήρξε αρκετά πυκνή.*
Το τακτικό ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού χρησιμοποίησε την υπάρχουσα γνωστή ΑΡΤΗ (κουμπί) πλην όμως το ταχυδρομείο εφοδιάστηκε με νέες ταχυδρομικές σφραγίδες. Την ΙΙΙ προγραμματοσημικού τύπου και την Ι τύπου στικτή όπως όλα τα άλλα τακτικά ταχυδρομικά γραφεία. της εποχής. Αργότερα χρησιμοποίησε και την σφραγίδα ΙΙ τύπου γραμματοσημική του συνημμένου πίνακα.
Η σφραγίδα ΑΡΤΗ ακύρωσε και γραμματόσημα διότι για κάποιο λόγο, ξαναχρησιμοποιήθηκε περί το τέλος του 1861 έως τις αρχές του 1862.

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό του τακτικού ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού Άρτας

Η 1η προγραμματοσημική σφραγίδα τύπου κουμπί ΑΡΤΗ

A 1861 stampless cover from Arta, Turquia, to Patras showing usage of blue "ARTI" pre-stamp oval cancellation. Considered underpaid, 40 Lep, mauve on blue, Paris print, tied by "9" (Patras) lozenge, added as postage due on arrival. The cover mailed before the use of the Greek stamps on 27-9-1861 (see hand written date by sender inside), arrived at destination when stamps were already in use, possible on the first day of issue (1-10-1861), which cannot be verified as part of the upper back flap with arrival c.d.s. is missing. "ARTI" pre-adhesive double ring canceller and boxed "PLIROMI ANEPARKIS" (insufficient payment) are alongside. The cover is somehow soiled, the 40 Lep is touched at right o/w an extraordinary and exceedingly rare and important item. (VI. 5)

Καρα 86/33 & Feldman της 14.2.1999/20966

Ταχυδρομημένος απροπλήρωτος πλίκος από την Άρτα την ***27. 9. 1861*** *δια του ταχυδρομικού γραφείου Άρτας προς την Πάτρα*
*Επί του πλίκου διακρίνεται η κόκκινη χειρόγραφος σημείωση για τα ταχυδρομικά τέλη «****40****» λεπτά*
Η σφραγίδα αποστολής ***ΑΡΤΗ*** *Η παραλληλόγραμμη σφραγίδα* ***ΠΛΗΡ. / ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ***
Στην Πάτρα επικολλήθηκε γραμματόσημο ***40*** *λεπτά*
και ακυρώθηκε με την στικτή ***No9*** *σφραγίδα των Πατρών ως σφραγίδα αφίξεως*
Άξιο προσοχής είναι ότι πιθανότατα το επικολληθέν γραμματόσημο να είναι η πρώτη μέρα κυκλοφορίας των ελληνικών γραμματοσήμων! Δυστυχώς οι στικτές δεν είχαν ημερομηνίες
Είναι η παλαιότερη γνωστή ημερομηνία όπου φάκελος φεύγει προπληρωμένος από την Άρτα.
Αυτό σηματοδοτεί την συμβατική έναρξη λειτουργίας του ως ταχυδρομικό γραφείο, πλέον, και όχι ως διανεμητήριο

1861 EL from «ΑΡΤΗ» (preadhesive canc, button type, 5 ΟΚΤ. 1861). Trans. «ΑΜΦ.ΑΡΓΟΣ (51)*9 ΟΚΤ. 61» (blue canc.). On arr. «ΠΑΤΡΑΙ (9)*12 ΟΚΤ. 61» taxed with 40l. mauve on blue in pair (double rate), VF & tied with dott. «9». (Hellas 6a).

Καρα 271/45 & 392/42

Από την 8.9.1856 όπου άνοιξε εκ νέου η γραμμή μέχρι την 24.6.1881 (ημέρα εισόδου του ελληνικού στρατού στη πόλη) η πορεία της ταχυδρομικής γραμμής φαίνεται να είχε πολλές διακυμάνσεις. Πρέπει να έκλεισε και την περίοδο του 1866 όπου πάλι οι διπλωματικές σχέσεις των δύο χωρών διαταράχτηκαν συνεπεία του μεγάλου ξεσηκωμού της Κρήτης.
Από την Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εκδόθηκε η υπ αρίθμ 27/6681/3569/22.11.1867 διευκρινιστική εγκύκλιος η οποία έδινε διάφορες οδηγίες σχετικά με την γραμμή Αννίνου,- Άρτης - Ιωαννίνων με ποιο τρόπο και πως πρέπει να συλλέγονται οι επιστολές προκειμένου να αποσταλούν στην Άρτα και τα Ιωάννινα. Η εγκύκλιος έγραφε:

Αριθ. 6681. Περίληψις. Αριθ. ἐγκ. 27.
Δ. 3569. Περὶ τῆς δι' Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀλληλογραφίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Τῆς πορείας τῶν μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ὑπηρετούντων Ἑλλην. ταχυδρόμων μεταῤῥυθμισθείσης ἐσχάτως, τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀποστελλόμενα γράμματα δέον ν' ἀφίκνυνται εἰς Ἀμφ. Ἄργος κατὰ μὲν τοὺς μῆνας 8όριον μέχρι Φεβρουαρίου ἑκάστην Κυριακὴν, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας τοῦ ἔτους ἑκάστην Δευτέραν, ἡμέραν ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀνωτέρω μνησθέντων ταχυδρόμων ἐν Ἀννίνῳ. Προσκαλοῦνται κατὰ συνέπειαν πάντα τὰ ταχυδρομεῖα νὰ ὁρίσωσι τὴν κατάλληλον πρὸς ἀποστολὴν τῶν παραδιδομένων διὰ τὴν Ἄρταν καὶ τὰ Ἰωάννινα γραμμάτων κλπ. ἡμέραν, ὅπως ταῦτα φθάνωσι ἐγκαίρως εἰς τὸν ὅρον των, καὶ ποιήσωσι τοῦτο γνωστὸν πρὸς τὸ κοινὸν δι' εἰδοποιήσεώς των. Ὑπενθυμίζεται δὲ αὐτοῖς, ὅτι τὰ εἰρημένα γράμματα κλπ., δέον ν' ἀποστέλλωνται ἐκ μὲν τῶν ταχυδρομείων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐξαιρέσει τῆς Κερκύρας, τῆς Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, εἰς Πάτρας, ἐκ τῶν Νήσων Κερκύρας καὶ Ἰθάκης εἰς Λευκάδα καὶ δι' αὐτῆς εἰς Βόνιτσαν καὶ Ἀμφ. Ἄργος, ἐκ τῶν ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς Ἀμφ. Ἄργος, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους εἰς Ἀθήνας. Πρὸς τούτοις δὲ, ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πατρῶν καὶ Ἀμφ. Ἄργους, δι' ὧν διαβιβάζεται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ἀλληλογραφία, θέλουσι σχηματίζει καὶ ἀποστέλλει τοὺς ταχυδρομικούς των φακέλλους εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα, τὸ μὲν τῶν Ἀθηνῶν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Πέμπτην, τὸ τῶν Πατρῶν ἑκάστην Παρασκευὴν καὶ Σάββατον, καὶ τοῦ Ἀμφ. Ἄργους ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 9βρίου 1867.

Λόγω της διακοπής των ταχυδρομικών αποστολών του 1866 από και προς την Τουρκία το Ελληνικό Ταχυδρομείο εξέδωσε την κάτωθι ανακοίνωση της 16.12.1868 με την οποία συνιστούσε να στέλνονται οι φάκελοι με τα αυστριακά πλοία στα αυστριακά ταχυδρομεία τα οποία ήταν στα εδάφη της Ηπείρου προκειμένου να συνεχιστεί η ταχυδρομική επαφή με την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου και της Θεσσαλίας μέσω της νέας γραμμής Λευκάδας - Πρεβέζης.

Αριθ. Πρωτ. 6639. Περίληψις. Αριθ. ίγκ. 26.

Δ. 3267. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ταχ. συγκοινωνιῶν Λαμίας, Λαρίσσης, Βόλου, Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐμπορικῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεων, ἔπαυσαν συνεπῶς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμεναι διὰ ξηρᾶς ταχ. συγκοινωνίαι μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Βόλου, καὶ μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, κατὰ συνέπειαν σᾶς παραγγέλλομεν νὰ μὴ δέχησθε γράμματα διὰ τὰ μεσόγεια μέρη, ἤτοι τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν, καθόσον ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐφικτή. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Πρεβέζῃ ὑπάρχουσιν Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων κτλ. καθίσταται ἐφικτή, δύνασθε νὰ δέχησθε γράμματα, ἅτινα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος ἀπ' ὅπου θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν Πρεβέζῃ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα. Ὡς ἐκ τούτου παραγγέλλομεν τοὺς μὲν ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστέλλωσιν τὰ εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα διευθυνόμενα γράμματα, εἰς τὸ Ταχυδρ. Λευκάδος, τοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐβοίας, τοῦ Πειραιῶς τῶν νήσων, Αἰγίνης, Πόρου, Κέας, εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς τῶν Κυκλάδων εἰς τὸ τῆς Σύρου, τοὺς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, καὶ τοὺς τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν εἰς τὸ τοῦ Ναυπλίου.

Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐγνωστοποιήθη ἡ γενικὴ συγκέντρωσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος, παραγγέλλονται τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν Πατρῶν Σύρου καὶ Ναυπλίου εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν ὁποίων θέλουν φθάνουν τοιαῦτα γράμματα νὰ τὰ περιλαμβάνωσιν εἰς τοὺς φακέλλους των πρὸς τὸ Ταχ. Λευκάδος ὡς διαβατικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1868.

Letter from Arta Turquie (22 Nov 1869), via Argos (28 Nov 1869) to Vonitsa, dated "105" type 1, bearing 20L pair 1862-67 emission, few covers known

Καρα 37/1118 & 117/209

*Προπληρωμένος και ταχυδρομημένος πλίκος από την Άρτα την **22.11**.(18)**69** προς την Βόνιτσα*
*Επί του φακέλου διακρίνεται η στικτή ακυρωτική Νο **105***
*και η σφραγίδα του γραφείου αποστολής **ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 22.11**.(18)**69***
*Ταχυδρομικό τέλος **40** λεπτά από ζεύγος 20λέπτων εκδόσεων 1862-1867*
*Όπισθεν η σφραγίδα αφίξεως **ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ (51) 28.11**.(18)**69***
*Επιστολή ταξιδεμένη σύμφωνα με την εγκύκλιο της **16.12.1868***

Η ΙΙΙου τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ και η Ιου τύπου στικτή Νο 105

LETTER, from ARTA to Patras, dated 25.7.1862, franked with Paris 40 lep. (Vl. 5) Marginal copy, cancelled with "105" type I and "ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ" type II. Signed by O. VLASTOS. VF.

Βλ. 1993/?

Entire letter bearing marginal copy of 40 lepta Large Hermes Paris print, cancelled by dotted «105» and the *type II* postmark of Arta ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 3.ΑΥΓ.(62), to ΠΑΤΡΑΙ 12.ΑΥΓ.62 (Patras).
Transit postmarks of ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ 5.ΑΥΓ.62 (Amphilochia, entry in Greece) and ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΥΓ.62 (Athens).
Very unusual route via Athens!!

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Epirus), ARTA 1862: Entire folded letter bearing a marginal copy of 40 lepta Large Hermes Paris print, cancelled by dotted "105" and the type II postmark ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 3.ΑΥΓ.[62] (type II-1), sent to ΠΑΤΡΑΙ 12.ΑΥΓ.62 (Patras, Peloponnese), via ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ 5.ΑΥΓ.62 (Amphilochikon Argos, nowadays Amphilochia, entry in Greece) and ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΥΓ.62 (Athens).
Very unusual route via Athens. Signed by Orestis Vlastos, ex Drossos collection

Col 68/621

Πρέπει να επισημανθεί ότι οι σφραγίδες ΑΡΤΑ - ΤΟΥΡΚΙΑ και ΠΡΕΒΕΖΑ - ΤΟΥΡΚΙΑ είναι οι μόνες εκ των συναφών σφραγίδων των ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού στις οποίες δεν περικλείεται με παρενθέσεις η λέξη ΤΟΥΡΚΙΑ.
Σε όλο τον φιλοτελικό τύπο η σφραγίδα γράφεται ως ΑΡΤΑ - (ΤΟΥΡΚΙΑ) και αυτό είναι λάθος! (Φιλοτ. 665/377).
*Ιδιαιτέρως επισημαίνεται η προσοχή των νεοτέρων στο σχέδιο που υπάρχει στην ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΛΕΣΒΟ τ. 161/151 όπου η λέξη (ΤΟΥΡΚΙΑ) είναι σχεδιασμένη, εκ λάθους, εντός παρενθέσεων. Το σωστό είναι : **ΑΡΤΑ - ΤΟΥΡΚΙΑ** χωρίς παρενθέσεις.*
Δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η σφραγίδα ξύστηκε προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για τις άμεσες ανάγκες του ταχυδρομικού γραφείου εσωτερικού όταν η Άρτα απελευθερώθηκε.
Ίσως η ύπαρξη της σφραγίδας ΑΡΤΑ (105) να έγινε αιτία να μην ξύστηκε όπως συνέβη με τις παρόμοιες ΒΩΛΟΣ - (ΤΟΥΡΚΙΑ) και ΛΑΡΙΣΣΑ - (ΤΟΥΡΚΙΑ).

ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 12 ΑΥΓ.66 & dotted "105" typ.I (=Arta) on 40l.(Vl.33A) on EL,trans.ΑΜΦ.ΑΡΓΟΣ to Vonitsa.Ex-ARGYROPOULOS collection. Extremely rare strikes.

Καρα 37/1118 & 51/3342

ARTA (TURKEY): 1869 Cover (fault at top) to Vonitsa bearing 20 Lep pair (one touched) used with "105" pmk and with "ARTA (TURKEY)" cds adjacent, fine and v.rare

Feldman II/10653

*Προπληρωμένος και ταχυδρομημένος πλίκος από την Άρτα την **13.12**.(18)**69** προς την Βόνιτσα*
*Επί του φακέλου διακρίνεται η στικτή ακυρωτική Νο **105***
*και η σφραγίδα του γραφείου αποστολής **ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 13.12**.(18)**69***
Ταχυδρομικό τέλος 40 λεπτά από ζεύγος 20λέπτων εκδόσεων 1862-1867

Blue dott. "105" & "ΑΡΤΑ (105)*22 ΙΑΝ. 72" (type II) on EL fr. with 40l. mauve on blue. (Hellas 28b). Via blue canc. "ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ (51)*23 ΙΑΝ. 72".

Καρα 51/3342, 108/2204, 120/1119, 260/3134, 300/91 & 407/2224

*Προπληρωμένος και ταχυδρομημένος πλίκος από την Άρτα την **22.1**.(18)**72** προς την Βόνιτσα*
*Επί του φακέλου διακρίνεται η στικτή ακυρωτική Νο **105***
*και η σφραγίδα του γραφείου αποστολής **ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 22.1**.(18)**72***
*Στη πίσω όψη σφραγίδα αφίξεως **ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ (51) 27.1**.(18)**72***
*Είναι η Ν.Γ.Χ. χρήσης της σφραγίδας **ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ** αλλά και της στικτής **Νο 105***

Brief der zweiten Gewichtsstufe vom 23. Jänner 1871 von Arta (Tourkia) nach Vonitsa, frankiert mit 4x20 lepta, die mit dem Punktstempel „105" von Arta entwertet sind. Die Inschrift „Tourkia" ist aus politischen Gründen stark beschädigt.

Frenes

*Προπληρωμένος και ταχυδρομημένος πλίκος από την Άρτα την **23.1**.(18)**72** προς την Βόνιτσα*
*Επί του φακέλου διακρίνεται η στικτή ακυρωτική Νο **105***
*και η σφραγίδα του γραφείου αποστολής **ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 23.1**.(18)**72***
*Η χειρόγραφη σημείωση «**Συστημένον**» και ο αριθμός συστημένου **504***
*Στη πίσω όψη σφραγίδα αφίξεως **ΑΜΦ. ΑΡΓΟΣ (51) 27.1**.(18)**72***

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΑΡΤΑΣ

213-224

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
216		1	2,25 / 1,15	29.6.53 Κ 262/1778 & Κ 51/3274 *	27.9.1861 Κ 86/33 5.10.61 Κ 392/42 & Κ 271/45 **	
221		2	2,0 / 1,25	25.7.1862 Σελίς 221 3.8.1862 Col 68/621	22.1.1872 Κ 120/1119 & Κ 300/91 & Κ 407/2224 23.1.1872 Σελίδα 223	
221	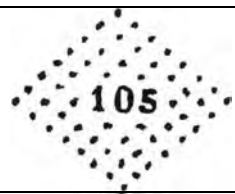	3	2,80 / 2,30	25.7.1862 Σελίς 221 3.8.1862 Col 68/621	22.1.1872 Κ 120/1119 & Κ 300/91 & Κ 407/2224 23.1.1872 Σελίδα 223	
225	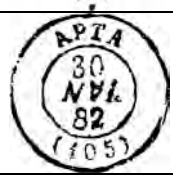	4	2,05 / 1,20	27.2.74 Κ 395/1834	11.3.1882 Κ 286/8199 22.2.1882 Κ 282/603	Με πλέον απέχοντες αριθμούς Φιλοτέλεια 1949/24 ***
230		5	2,25 / 1,45 ****	28.6.1882 Κ 385/399 ή Βλ 129/158	21.9.1884 Col 68/780 3.9.1885 Κ 275/475	Με λιγότερο απέχοντες αριθμούς Φιλοτέλεια 1949/24

Ο πίνακας σταματά εδώ διότι όλες οι μετέπειτα σφραγίδες αφορούν το ταχυδρομικό γρ. Λαρίσης εσωτερικού.

* *: Από το 1852– Φιλοτελικά Νέα 1935/245 & Φιλοτ. 1962/60*

** *: Έχει σφραγίσει και γραμματόσημα. Ξαναχρησιμοποιήθηκε την περίοδο τέλος 1861 –αρχές 1862*

*** *: Η σφραγίδα Νο 4 έχει διπλή ιδιότητα. Υπήρξε και του εξωτερικού και του εσωτερικού ανάλογα με την χρονολογία του αποτυπώματος*

**** *: Σφραγίδα χρησιμοποιημένη από το ταχ. γρ εσωτερικού από το 1882*

Ιστορική Εξέλιξη

Καθεστώς λειτουργίας	Παλαιότερη Γνωστή Χρονολογία	Νεότερη Γνωστή Χρονολογία
Ως Διανεμητήριο	17.7.1852	1854
Κλειστό	1854	Αρχές του 1857
Ως Διανεμητήριο	Αρχές του 1857	~27.9.1861
Ταχ. Γρ. εξωτερικού	~27.9.1861	24.6.1881
Υπολειτουργόν	24.6.1881	~20.7.1881
Ταχ. Γρ. εσωτερικού	~20.7.1881	-

Η Που τύπου γραμματοσημική σφραγίδα ΆΡΤΑ (105) *(με απέχοντα αριθμούς και γράμματα)*

Ως προς την σφραγίδα Νο 4 παρουσιάζει ενδιαφέρον διότι γεννά την απορία πως δέχτηκαν οι Τούρκοι την ύπαρξη σφραγίδας η οποία δεν γράφει την λέξη ΤΟΥΡΚΙΑ αλλά τον ελληνικό αύξοντα αριθμό του ταχυδρομικού γραφείου. Παρόμοια σφραγίδα χρησιμοποιήθηκε και από το ταχυδρομικό γραφείο Αλεξανδρείας.
Από τα υπάρχοντα στοιχεία φαίνεται ότι η σφραγίδα Νο 4 χρησιμοποιήθηκε τουλάχιστον από την 27.2.1874 (Καρα 395/1834) έως την 11.3.1882 (Καρα 286/8199). Δηλαδή χρησιμοποιήθηκε και ως σφραγίδα του ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού αλλά και ως σφραγίδα του εσωτερικού τακτικού ταχυδρομικού γραφείου Άρτας. Είναι πιθανό εξ αιτίας της ύπαρξης της σφραγίδας αυτής να μην έξυσαν από την παλιά σφραγίδα ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ την λέξη ΤΟΥΡΚΙΑ όπως έγινε με τις παλιές ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΤΡΚΙΑ) και ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ).

"ΑΡΤΑ*27.ΦΕΒΡ.74" fr. with 40l. 1868/69 Large Head, arr."ΑΜΦ.ΑΡΓΟΣ".
Καρα 395/1834
*Ο φάκελος με την Π.Γ.Χ. της σφραγίδας **ΑΡΤΑ (105)** η οποία χρησιμοποιήθηκε από το ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού Άρτας*

Description: Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Epirus), ARTA 1876: Cover of folded letter bearing 10λ +20λ Large Hermes (meshed paper), cancelled in blue by the type II-2 postmark ΑΡΤΑ (105) 28.ΑΠΡ.76, sent to Βόνιτσα (Vonizza). Only in the Post Offices of Alexandria and of Arta were also used datestamps with the serial number at the bottom, instead of the word "ΤΟΥΡΚΙΑ" [=Turkey], ex Drossos collection,
Col 68/624
*Ταχυδρομημένος πλίκος από την Άρτα την **28.4**.(18)**76** προς την Βόνιτσα*
Επί του φακέλου διακρίνεται η ακυρωτική και
*η σφραγίδα του γραφείου αποστολής **ΑΡΤΑ (105) 28.4**.(18)**76.** Ταχυδρομικό τέλος **30** λεπτά*

"APTA (105)*3 IAN. 82" on 10l. in pair large head (cream paper without C.F.), on front side of cover (back side missing).

Ταχυδρομημένος φάκελος από ΑΡΤΑ προς ΑΘΗΝΑ
Σφραγίδα αποστολής ***ΑΡΤΑ (105) 3 ΙΑΝ.*** *(18)****82***
Η οποία ακυρώνει ζεύγος των 10 λεπτών Ταχυδρομικό τέλος εσωτερικού 20 λεπτά
Είναι η Π.Γ.Χ. της σφραγίδας
Καρα 350/2606

10l. yellow-orange in vertical pair on EL canc."APTA (105)*22 ΦΕΒΡ. 82" (typ. II) in blue-green, arr."ΠΑΤΡΑΙ (9)*1 MART. 82". Three good/large & one narr. margins. (Hellas 56c). Rare item.

Καρα 282/603

Canc."APTA*11 ΜΑΡΤ. 82" typ. II & typ. IIa on Large Hermes.
Καρα 286/8199

Το ταχυδρομικό γραφείο Άρτας εσωτερικού

Η λειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου. εξωτερικού Άρτας συνεχίστηκε απρόσκοπτα μέχρι την 24.6.1881 όπου η Άρτα παρεδόθη ειρηνικά στις Ελληνικές αρχές την 24.6.1881, συνεπεία της συνθήκης της Κωνσταντινουπόλεως (10.5.1881) βάση της οποίας αναδιανεμήθηκαν τα σύνορα της Ελλάδος με την Τουρκία και της προσχωρήσεως ενός μεγάλου τμήματος της Θεσσαλίας και ενός μικρού τμήματος της Ηπείρου. Ολόκληρη η προς παράδοση περιοχή διαιρέθηκε σε ζώνες προκειμένου η παράδοση να γίνει ήρεμα σε προδιαγεγραμμένες ημερομηνίες. Οι τουρκικές αρχές αποσύρονταν την προηγουμένη ημέρα από την προς παράδοση περιοχή και την επομένη προωθείτο ο ελληνικός στρατός καλύπτοντας την εκκενωθείσα περιοχή. Το πρώτο τμήμα το οποίο παρεδόθη την 24.6.1881 ήταν η περιοχή της Άρτας. Λεπτομέρειες επί του θέματος αυτού υπάρχουν στο ιδιαίτερο κεφάλαιο στο παρόν στην σελίδα 165.

Το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Άρτας ως γραφείο εξωτερικού με την ειρηνική κατάληψή της πόλης την 24.6.1881 από τον Ελληνικό Στρατό είτε έπαυσε να λειτουργεί είτε υπολειτουργούσε συνεπεία της καταργήσεως του ελληνικού Προξενείου. Είναι γνωστό ότι από την ημέρα της αφίξεως του Ελληνικού Στρατού συνεπεία του Β. Δ. της 21.6.1881 άρθρο 1 (ΦΕΚ 53/26.6.1881) καταργήθηκε το ελληνικό Προξενείο.

Ἄρθρον 1.

Ἅμα τῇ καταλήψει ἑκάστου τῶν τμημάτων τῆς προσαρτωμένης χώρας καταργοῦνται αἱ ἐν τῷ καταληφθέντι μέρει ὑπάρχουσαι Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαί· Ἐπίτροπος δὲ τοῦ Βασιλέως ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν διοίκησιν τοῦ καταληφθέντος τμήματος. . . .

Πρέπει να μην λησμονείται ότι το παλιό ταχυδρομικό γραφείο λειτουργούσε εντός του Προξενείου το οποίο εκ των πραγμάτων και συνεπεία του άνω 1ου άρθρου είχε καταργηθεί. Είναι φυσικό από της καταργήσεως του Προξενείου το ταχυδρομείο είτε να έπαψε να λειτουργεί είτε υπολειτούργησε εν αναμονή συντελέσεως κάποιων ενεργειών προκειμένου να επαναλειτουργήσει ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο εσωτερικού.

Συνεπώς η 24.6.1881 είναι η πιθανότερη ημέρα όπου το ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού Άρτας έπαψε να λειτουργεί.

Το ταχυδρομικό γραφείο ***εσωτερικού*** *της Άρτας επίσημη υπόσταση πήρε όταν στην Ελλάδα εκδόθηκε το Β. Διάταγμα της 6.7.1881 (ΦΕΚ 61 Α΄/11.7.1881 «Περί συστάσεως ειδικού ταχυδρομικού γραφείου εν Άρτη» Φιλοτ. Λέσβο τ. 161/150). Το ίδιο Β. Δ. αναγράφεται στην Φιλοτέλεια του 1944/60 ότι στην Άρτα συστάθηκε ειδικό ταχυδρομικό γραφείο στις 11.7.1881*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν Ἄρτῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1) Συνίσταται ἐν Ἄρτῃ εἰδικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον, συγκείμενον ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μὲ μισθοδοσίαν δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ ἑξ ἑνὸς βοηθοῦ μὲ μισθοδοσίαν δραχμῶν ὀγδοήκοντα κατὰ μῆνα.

2) Τὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ ταχυδρομείου τούτου ὁρίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα κατὰ μῆνα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρέπει να θεωρηθεί ως πιθανά σωστό το γραφόμενο στην Φιλοτέλεια τ. 412/161 κ. επ. ότι το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Άρτας εσωτερικού έκανε έναρξη εργασιών μεταξύ 20 και 31.7.1881 και τούτο διότι ο ταχυδρομικός επιστάτης της Άρτης αναχώρησε εις την Άρτα προκειμένου ν΄ αναλάβει υπηρεσία την 15.7.1881.

Ἄρτα. Μετὰ τὴν πρώτην τοιχοκόλλησιν διαταγμάτων (12-7-1881), ἤτοι μεταξὺ 15ης καὶ 20ης Ἰουλίου 1881. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα συμπίπτει καὶ μὲ τὴν πιθανὴν ἔναρξιν λειτουργίας τοῦ ἐκεῖ ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου. Ἡ «Ἐφημερὶς» τοῦ Κορομηλᾶ ἀνέγραψε τὴν 15ην Ἰουλίου τὴν εἴδησιν, ὅτι ἀνεχώρησεν εἰς Ἄρταν ὁ διορισθεὶς ἐκεῖ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Σπυρίδων Μακρῆς.

Ανακεφαλαιώνοντας πιθανόν να έμεινε κλειστό από 24.6.1881 έως την 11.7.1881. Πιθανόν να άνοιξε μεταξύ της 11.7,1881 έως την 20.7.1881. Ή ακόμα πιο περιορισμένα μεταξύ 16.7.1881 έως 20.7.1881.

Σύμφωνα με τα άνω και επειδή με την είσοδο του στρατού έπαυε να ισχύει κάθε παλαιά αρχή η 24.6.1881 θα πρέπει να είναι η πιθανότερη ημέρα παύσεως λειτουργίας του Τουρκικού ταχυδρομικού γραφείου Άρτας.

Με νέο Β. Δ. της 6.9.1881 το ταχυδρομικό γραφείο Άρτας προβιβάστηκε σε υποδιεύθυνση Β΄ τάξεως (ΦΕΚ 85/18.9.1881).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 διοργανισμοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀπὸ 11 Αὐγούστου ἐ. ἔ. Ἡμέτερον Διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ά). Τὸ ἐν Ἄρτῃ συσταθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ἡμετέρου Διατάγματος Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον προβιβάζεται εἰς ὑποδιεύθυνσιν Β΄. τάξεως.

β.) Τὰ περὶ προσωπικοῦ, μισθοδοσίας καὶ γραφικῶν ἐξόδων τῆς ὑποδιευθύνσεως ταύτης μένουσιν οἷα ὡρίσθησαν διὰ τοῦ ἀνωτέρω μνημονευομένου Διατάγματος.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Τατοΐῳ, τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Τέλος με το ΦΕΚ 107/16.11.1881 το ταχ. γρ. Άρτας προβιβάστηκε σε υποδιεύθυνση Α΄ τάξεως.

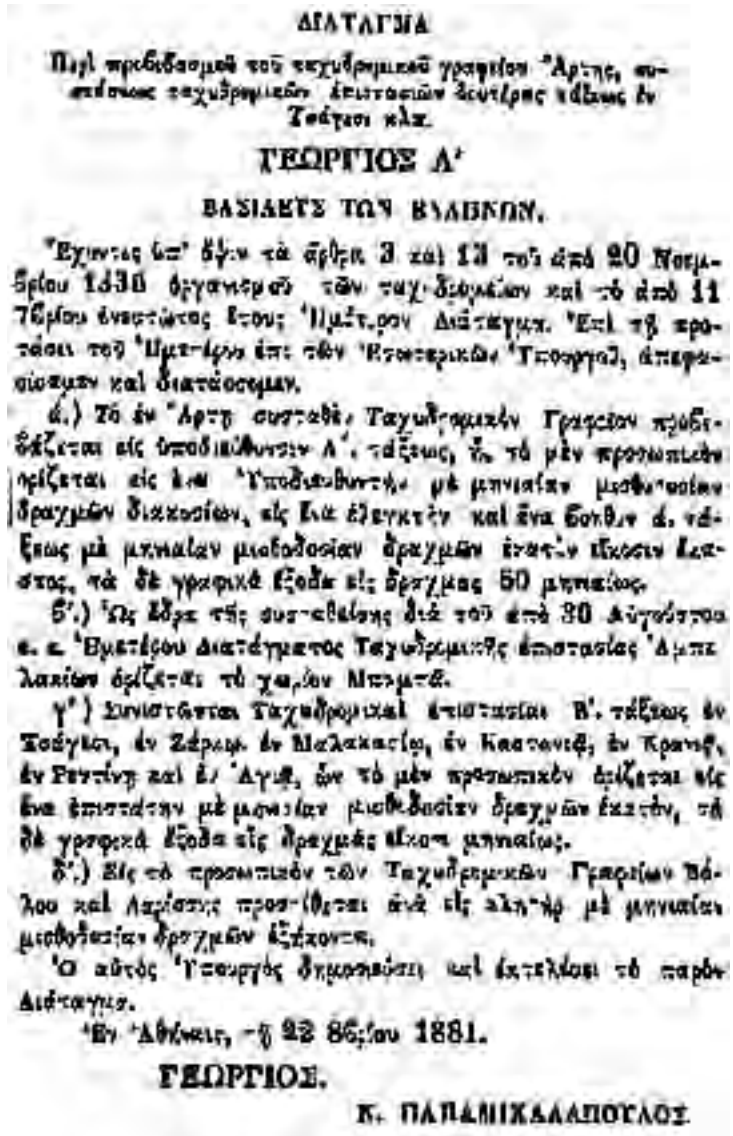

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προβιβασμοῦ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἄρτης, συστάσεως ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν δευτέρας τάξεως ἐν Τσάγκι κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀπὸ 11 Φεβρίου ἐνεστῶτος ἔτους Ἡμέτερον Διάταγμα. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ἀ.) Τὸ ἐν Ἄρτῃ συσταθὲν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον προβιβάζεται εἰς ὑποδιεύθυνσιν Α΄. τάξεως, ἧς τὸ μὲν προσωπικὸν ὁρίζεται εἰς ἕνα Ὑποδιευθυντὴν μὲ μηνιαίαν μισθοδοσίαν δραχμῶν διακοσίων, εἷς ἕνα ἐλεγκτὴν καὶ ἕνα βοηθὸν ἀ. τάξεως μὲ μηναίαν μισθοδοσίαν δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἕκαστος, τὰ δὲ γραφικὰ ἔξοδα εἰς δραχμὰς 50 μηνιαίως.

β΄.) Ὡς ἔδρα τῆς συσταθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος Ταχυδρομικῆς ἀποστασίας Ἀμπελακίων ὁρίζεται τὸ χωρίον Μπρμπά.

γ΄) Συνιστῶνται Ταχυδρομικαὶ ἀποστασίαι Β΄. τάξεως ἐν Τσάγκι, ἐν Ζάρκῳ, ἐν Μαλακασίῳ, ἐν Καστανιᾷ, ἐν Κρανιᾷ, ἐν Ρεντίνῃ καὶ ἐν Ἁγιᾷ, ὧν τὸ μὲν προσωπικὸν ὁρίζεται εἰς ἕνα ἐπιστάτην μὲ μηνιαίαν μισθοδοσίαν δραχμῶν ἑκατόν, τὰ δὲ γραφικὰ ἔξοδα εἰς δραχμὰς εἴκοσι μηναίως.

δ΄.) Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων Βάλτου καὶ Λαμίας προστίθεται ἀνὰ εἷς ἀλληλ. μὲ μηναίαν μισθοδοσίαν δραχμῶν ἑξήκοντα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Μαΐου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Φαίνεται ότι τελικά δεν έγινε ποτέ Α΄ τάξεως διότι με το Β. Δ. της 21.3.1882 ΦΕΚ 19/25.3.1882 επανήλθε σε Υποδιεύθυνση Β΄ τάξεως.

ε) Ἐν Ἄρτῃ, Ὑποδιεύθυνσις Β'. τάξεως, ἐξ ἑνὸς Ὑποδιευθυντοῦ, ἐπὶ μισθῷ δραχ. 140, ἑνὸς Ἐλεγκτοῦ καὶ ἑνὸς βοηθοῦ Α'. τάξεως, ἐπὶ μισθῷ ἀνὰ δραχ. 120 μηνιαίως.

Ἐπιχορήγησις λόγῳ ἐνοικίου καὶ γραφικῶν ἐξόδων δρ. 50.

Η ΙΙ τύπου γραμματοσημική σφραγίδα ΑΡΤΑ (105)
(με ολιγότερον απέχοντας αριθμούς και γράμματα)

Η πρώτη ταχυδρομική σφραγίδα η οποία χρησιμοποιήθηκε από το νέο ταχυδρομικό γραφείο εσωτερικού της Άρτας είναι η Νο 5 του πίνακα με τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται σε αυτόν.

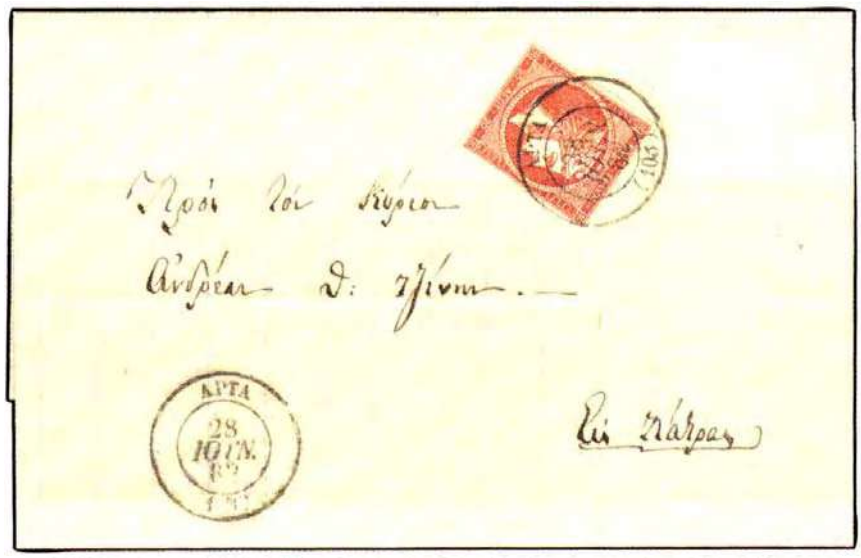

LETTER, dated 28-6-1882, franked with 20 lep., carmine (Vl. 73), cancelled with APTA (105) type II. Superb.

Καρα 385/399 & Βλ. 129/158

Επιστολή από την Ελληνική ***ΑΡΤΑ –(105) της 28 ΙΟΥΝ.*** *(18)****82*** *προς* ***ΠΑΤΡΑ***
Ταχυδρομικό τέλος εσωτερικού ***20*** *λεπτά*

Canc."APTA (105)*24 MAPT. 84" on EL fr. with 20l. dull rosine. Via "ΠΑΤΡΑΙ (9)*28 MAPT. 1884", arr."ΚΕΡΚΥΡΑ*29 MAPT. 1884".

Καρα 260/3189

Classic postmarks, type II: ΑΡΤΑ 21.ΣΕΠΤ.84 (Arta Epirus, type IIa) on 5λ +20λ Large Hermes Heads, cover sent to LA-FERTE-MACA 11.OCT.84, via PARIS A AMIENS 10.OCT.84, France

Col 68/780

40l. grey-bistre in strip of 3, canc."ΑΡΤΑ (105)*3 ΣΕΠΤ. 85". Large maegins. Light thin at left. Fine & rare. (Hellas 52a).

Καρα 275/475

Προπληρωμένος πλίκος από την Άρτα στη Βόνιτσα
Το ζευγάρι των εικοσαλέπτων ακυρώθηκε με την στικτή Νο ***105***
Διακρίνεται και σφραγίδα αποστολής ***ΑΡΤΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 8.ΑΠΡ*** *(18)****66***
Συλλογή Περιστάνογλου

Στη Φιλοτ. 1949/24 ο Α. Β. Οικονομίδης σε σχετικό άρθρο του αναφέρει ότι:

Αἱ πόλεις Λαρίσσης, Ἄρτης καὶ Βόλου, ἐχρησιμοποίησαν ὡς Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα στρογγύλας δικύκλους σφραγίδας ὡς καὶ τοὺς ἀντιστοίχους αὔξοντας ἀριθμούς της 103, 105 καὶ 135 ἀλλὰ μὲ πλέον συγκεντρωμένους ἀριθμοὺς εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν σφραγίδων, ἐνῷ πρὸ τοῦ 1882 οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἦσαν πλέον ἀπέχοντες.

Στην εικόνα φαίνονται ζεύγη σφραγίδων με τις No4 & No5 σφραγίδες της Άρτας προκειμένου να τονιστεί η διαφορά των «πλέον απεχόντων αριθμών».

Επίσης στην Φιλοτελική Ηχώ του 1995 τ. 170-171/542 ο Π. Δρόσος γράφει:

Εις τις 5.4.1872 απέκτησε ο Βώλος όπως η Λάρισα ίδιον Ταχυδρομείο με σφραγίδα ΒΩΛΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑ και κατά το 1876, σφραγίδα ΒΟΛΟΣ και τον αριθμό 135.

Ερμηνεύοντας το κείμενο του Οικονομίδη και του Δρόσου προκύπτει η εξής βασική σκέψη:

Η Λάρισα, η Άρτα και ο Βόλος προτού γίνουν Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εσωτερικού (Όταν ήταν μέσα στα εδάφη της Τουρκίας) χρησιμοποίησαν δικύκλους σφραγίδας με τους αριθμούς 103, 105 και 135.
*Όταν έγιναν Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία χρησιμοποίησαν **πάλι** δικύκλους σφραγίδας με τους αριθμούς 103, 105 και 135 αλλά με **πλέον** συγκεντρωμένους αριθμούς.*
Ο τρόπος που τα γράφουν είναι σαφής σαν να λένε: «Τις ξέρω, τις έχω δει αυτές τις σφραγίδες!» Δεν αμφιβάλουν όταν το γράφουν!
Από το υπάρχον αποδεικτικό υλικό αυτούς τους δύο τύπος σφραγίδων τις έχει μόνο η Άρτα! Όπου πράγματι οι αριθμοί της σφραγίδας με διάμετρο 2,05 εκ. είναι πλέον απέχοντες της άλλης με διάμετρο 2,25 εκ..
Τα χαρακτηριστικά των σφραγίδων της Άρτας No 4 & No 5 συγκεντρώθηκαν και φαίνονται στον σχετικό πίνακα.
Υλικό αποδεικτικό δεν έχει βρεθεί για την Λάρισα και για τον Βόλο. Ο Αγγ. Παπαϊωάννου γράφει ότι μόνο για την Άρτα υπάρχει σφραγίδα διαμέτρου 2,05 εκ. Η ύπαρξη ΙΙ τύπου σφραγίδας διαμέτρου 2,05 εκ. σημαίνει ότι κατασκευάστηκε και χρησιμοποιήθηκε προ της αφίξεως των ελληνικών στρατευμάτων στην Άρτα.
Εν κατακλείδι πρέπει ο Οικονομίδης και ο Δρόσος να κάνουν λάθος ως προς τις σφραγίδες της Λάρισας και του Βόλου.
Τι είναι σωστό και το τι συνέβη θα μας το πει το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό το οποίο είναι λίγο και διάσπαρτο. Το ταχυδρομικό υλικό όμως σιωπά. Και σιωπά διότι μάλλον δεν υπήρξαν τέτοιες σφραγίδες!

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΟΛΟΥ

Η αρχή – Το διανεμητήριο

Το Ελληνικό υποπροξενείο Βόλου πείρε σάρκα και οστά με τον νόμο ΣΞΒ΄ της 31.12.1853 (ΦΕΚ 46 Α΄/31.12.1853) «Περί οργανισμού των Προξενικών Αρχών».

ΝΟΜΟΣ ΣΞΒ'.
Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

ΚΕΦΑΛ. Α.

. . .

Ἄρθρ. 8.

Κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος.

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβεία θεωρεῖται καὶ ὡς Γενικὸν Προξενεῖον, ἐνεργοῦσα τὰ τοιαῦτα καθήκοντα διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτῆς Γραφείου.

. . .

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βῶλον.

Με αφετηρία τη χρονική έναρξη λειτουργίας του υποπροξενείου Βόλου κάθε αναφορά για την ύπαρξη διανεμητηρίου προ του 1854 στους κόλπους του υποπροξενείου Βόλου πρέπει να είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνει δεκτή.
Το άνω Διάταγμα ανεστάλη αμέσως με τον Νόμο ΣΟΒ΄ της 23.3.1854 ΦΕΚ 10/14.5.1854 συνεπεία του Κριμαϊκού πολέμου.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΒ.

Περὶ ἀναστολῆς μέχρι τῆς ά. Ἰανουαρίου 1855 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὸν μισθὸν αὐτῶν καὶ λοιπῶν καὶ περὶ κανονισμοῦ διὰ τὸ ε. ε. τοῦ μισθοῦ κλπ. τῶν προξενείων.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους ὑπὸ ςοιχ. ΣΞΒ. περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου ἀναστέλλεται μέχρι 1 Ἰαννουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν μισθὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς ἐπιχορήγησιν τὰ δι' αὐτοῦ παραχωρούμενα, καθὼς καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν μισθοδοτουμένων θέσεων, αἵτινες, δυνάμει αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ὁ μισθὸς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν προξενείων, καθὼς καὶ αἱ εἰσπράξεις αὐτῶν, κανονίζονται διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὡς καὶ μέχρι ταῦδε.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1854.

Το διάταγμα παρετάθη με τον Νόμο ΣΠ΄ της 15.4.1855 ΦΕΚ 15/27.4.1855 μέχρι τέλους του 1855.

ΝΟΜΟΣ ΣΠ'.

Περὶ ἰσχύος καὶ καθ' ὅλον τὸ 1855ὃν ἔτος τοῦ ΣΟΒ'. Νόμου περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν, ἐκτὸς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1854 Νόμου περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου, ἐκτὸς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας παρατείνεται καὶ ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος 1855.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΒΟΛΟΣ : Εθνική Τράπεζα & Τράπεζα Ελλάδος

Τέλος ήρθε ο Νόμος ΣΗΔ΄ της 25.7.1855 ΦΕΚ 54/4.8.1855 «Περί συνθήκης Εμπορίας και Ναυτιλίας μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας» ή της Συνθήκης του Κάλιντζα ο οποίος έφερε το τέλος του πολέμου και την δυνατότητα εφαρμογής των διομολογήσεων μεταξύ των δύο μερών.

ΝΟΜΟΣ ΣΗΔ΄.

Περί συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὑπογραφείσης ἐν Κανλιτζιᾷ τὴν 27 Μαΐου 1855 (24 τῆς Σελήνης τοῦ Ῥαμαζανίου 1271), καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Κανλιτζιᾷ τὴν 9 Ἰουλίου 1855, (6 Ζιλκαδὲ 1271).

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 27 Μαΐου 1855, ἤτοι, 24 τῆς Σελήνης τοῦ Ῥαμαζανίου 1271, κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Κανλιτζιᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, συνισταμένη εἰς εἴκοσιν ὀκτὼ ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκδοθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Το Β. Διάταγμα της 31.12.1853 τέθηκε σε εφαρμογή μετά την λήξη του Κριμαϊκού πολέμου και την υπογραφή της Συνθήκης του Κάνλιτζα ΦΕΚ 54/4.8.1855. Με το άρθρο 20 του άνω νόμου δόθηκε το δικαίωμα στην Ελλάδα να επανιδρύσει τα προξενεία και υποπροξενεία της κατά βούληση.

Ἄρθρον 20.

Τὰ δύω ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διαπιστεύωσι παρὰ τῇ μιᾷ ἢ ἄλλῃ Αὐλῇ Πρέσβεις καὶ ἄλλους διπλωματικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ νὰ διορίζωσι Γενικοὺς Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας εἰς τὰς πόλεις καὶ τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ὅπου ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖον παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Κυβερνήσεων.

Οἱ διορισθησόμενοι παρὰ τῶν Ἡγεμόνων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἔναρξιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν εἰμὴ προηγουμένης συγκαταθέσεως τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὁποίου διωρίσθησαν. Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἐφοδιάζεσθαι μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐκτελεστήρια ἢ φιρμάνια.

Συμφωνεῖται, ὅτι οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Δυνάμεως δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τοῦ ὁποίου ἐλεύθουσι.

Οι τοπικές εξεγέρσεις των Ελλήνων σε Θεσσαλία, Ήπειρο, Μακεδονία πριν και κατά τον Κριμαϊκό πόλεμο έως και την αποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων με την Τουρκία με την συνθήκη του Κάλιντζα την 25.7.1855 δεν αφήνουν πολλά περιθώρια να δεχτούμε την ύπαρξη διανεμητηρίου μέχρι τότε.

Στη Φιλοτέλεια του 1962/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλος γράφει ότι το 1857 λειτουργεί ήδη ταχυδρομικό πρακτορείο (γράφε διανεμητήριο).

Κατὰ τὸ 1853 ἤρχισαν λειτουργοῦντα ὡς **τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα** τὰ ταχυδρομικὰ πρακτορεῖα εἰς Ἄρταν, Ἰωάννινα καὶ Πρέβεζαν τῆς Ἠπείρου καὶ κατὰ τὸ 1857 τὰ ταχυδρομικὰ πρακτορεῖα τῆς Λαρίσης καὶ Βόλου ἐν Θεσσαλίᾳ, τῆς Σμύρνης ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ.

Η ημέρα λειτουργίας του διανεμητηρίου Βόλου θα πρέπει να αναζητηθεί μεταξύ της 25.7.1855 έως την 23.3.1872 ημέρα εκδόσεως του Β. Δ. της 23.3.1872 στο ΦΕΚ 22/15.6.1872 (Φιλοτ. 505/54) στο τμήμα των Αγγελιών δια του οποίου προβλέπεται η σύσταση Προξενικού Ταχυδρομικού Γραφείου στον Βόλο. Το Β. Δ. βρέθηκε από τον Στ. Κασιμάτη στο άνω ΦΕΚ στο τίτλο «Αγγελίαι αφορώσαι την Δημοσίαν Υπηρεσίαν». Το κείμενο στις αγγελίες έχει ως εξής:

Δι' ὁμοίου ἀπὸ 23 ἰδίου μηνὸς συνεστάθη ἐν Βώλῳ ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἀνατεθείσης τῆς διευθύνσεως εἰς τὸν οἰκεῖον Πρόξενον.

*Ή αλλιώς διαβασμένο «*Δι ομοίου (*δηλαδή Β. Δ.*) από 23 ιδίου μηνός (*δηλαδή Μαρτίου*) συνεστάθη εν Βόλω Ταχυδρομικόν Γραφείον ανατεθείσης της διευθύνσεως εις τον οικείον Πρόξενον*». Φιλοτελική Λέσβος του 1998 τ. 175/9.*
*Όπερ σημαίνει ότι **ήδη** έχει συσταθεί! Διότι «**συνεστάθη**»!*
*Το αναφερόμενο από το άνω Β. Δ. «*ταχυδρομικόν γραφείον ανατεθείσης της διευθύνσεως εις τον οικείον Πρόξενον*» πρέπει να αντιμετωπίζεται ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού. Είναι δε τακτικό ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού διότι πολλές από τις γνωστές επιστολές οι οποίες έφυγαν από το Υποπροξενείο του Βόλου μετά την 23.3.1872 έχουν φύγει προπληρωμένες. Αντιθέτως όσες είναι γνωστές πριν την άνω ημερομηνία φέρουν την υπηρεσιακή σφραγίδα του υποπροξενείου, είναι απροπλήρωτες και όλες έφυγαν μέσω του ταχυδρομικού γραφείου Λαρίσης.*
Ως τυπική ημέρα σύστασης του τακτικού ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού Βόλου και σε εφαρμογή του άνω Β. Δ. πρέπει να θεωρείται η 23.3.1872. Τυπικά και ουσιαστικά πρέπει να είναι η πρώτη ημέρα που χρησιμοποίησαν την στικτή και την ΙΙ τύπου ΒΩΛΟΣ – (ΤΟΥΡΚΙΑ). Μη γνωρίζοντας όμως αυτήν την ημέρα αναφέρεται ως συμβατική πρώτη ημέρα η του Β.Δ. 23.3.1872.
Η Φιλοτελική Ηχώ (τ. 170-171/542) αναφέρει την 5.4.1872 χωρίς όμως άλλα αποδεικτικά στοιχεία.
Είναι προφανώς λάθος τα αναγραφόμενα στην Φιλοτελική Λέσβο τ. 123/364 ότι υπήρξε διανεμητήριο Βόλου «πιθανώς» από το 1852 και ότι από το 1857 λειτούργησε σαν κανονικό ταχυδρομικό γραφείο και μάλιστα χρησιμοποίησε τη σφραγίδα ΒΩΛΟΣ – (ΤΟΥΡΚΙΑ).
Τα αναγραφόμενα στη Φιλοτέλεια του 1962 τ. 373/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλου ότι το λειτουργούν «ταχυδρομικό πρακτορείο» Βόλου μετατράπηκε το 1857 σε «τακτικό ταχυδρομικό γραφείο» Βόλου ή το 1860 ως αναφέρεται στα Φιλοτελικά Νέα του 1966/70 πρέπει να διορθωθούν ως προς τις χρονολογίες. Δεν υπάρχουν στοιχεία τα οποία να επιτρέπουν να ισχυριστεί κάποιος ότι λειτούργησε προ του 1861. Ως διανεμητήριο πρέπει να άρχισε να λειτουργεί το 1861. Πότε;. Μόνο το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό δίνει ενδείξεις και μόνο ενδείξεις.
Για το 1861 ως έτος ιδρύσεως συμφωνεί ο Δ. Σαμαράς στην Φιλοτέλεια. 1958/29 αν και το αποκαλεί «ταχυδρομικόν γραφείον».

Όμοια ο Τρ. Κωνσταντινίδης στην Φιλοτέλεια του 1937/9 & 1950 τ. 301/28 γράφει ως έτος ιδρύσεως του «ταχυδρομικού γραφείου» το 1861:

ΒΟΛΟΣ 135. Ἱδρύθη τῷ 1861 ὡς Προξενικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον καὶ τῷ 1881 μετετράπη εἰς Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον. Σφραγίδες ἐπὶ Τουρκίας :

α) Ρομβοειδὴς ἀρ. 135.

β) Δίκυκλος, ἄνω ΒΩΛΟΣ, κατω (ΤΟΥΡΚΙΑ).

Σφραγίδες ἑλληνικαί :

α) Τύπου ΙΙ, ἄνω ΒΩΛΟΣ, κάτω (135).

β) ΙΙΙ μὲ ΒΟΛΟΣ.

γ) μὲ ΒΟΛΟΣ διαμέτρου ὅμως 20 ½ χιλ.

δ) IV μὲ ΒΩΛΟΣ.

ε) VI τέσσαρες διάφοροι τύποι δηλ. μὲ ΒΩΛΟΣ, μὲ ΒΟΛΟΥ καὶ μὲ ΒΟΛΟΣ ἀλλὰ μὲ δύο διαφόρους τύπους γραμμάτων.

στ) VII μὲ ΒΟΛΟΣ καὶ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ, εἰς δύο τύπους διαφόρων διαμέτρων.

Υπάρχει σύγχυση στους αρθρογράφους χωρίς να ξέρουν ή να μπορούν να διακρίνουν την διαφορά του διανεμητηρίου από το τακτικό ταχυδρομικό γραφείο. Βέβαια στην εποχή τους δεν έδιναν μεγάλη σημασία πάνω σε αυτή τη διάκριση.

Από το ίδιο Β. Δ. της 23.3.1872 (ΦΕΚ 22/15.6.1872).διακρίνεται ότι η Τουρκία εξακολουθούσε να δημιουργεί δυσχέρειες και μετά την συνθήκη του Κάνλιτζα. Παράδειγμα το ταχυδρομικό γραφείο Βόλου του οποίου καίτοι η αίτηση για την σύσταση έγινε το 1860 αυτή πιθανό να μην είχε εγκριθεί ούτε καν το 1872. Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση εκβιάζοντας την ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου Βόλου εξέδωσε το Β. Δ. της 23.3.1872 εν κρυπτό. Λόγος για τον οποίο δεν το δημοσίευσε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Θέλοντας να αποκρύψει το Β.Δ. από τους Τούρκους το «στρίμωξε» μέσα στις αγγελίες και δεν το δημοσίευσε φανερά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Την τακτική της αποσιώπησης την είχε εφαρμόσει στο παρελθόν, με επιτυχία; για τα ταχυδρομικά γραφεία Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινουπόλεως.

Παρ όλα αυτά, φαίνεται ότι, έστω και ανεπισήμως λειτούργησε διανεμητήριο στο υποπροξενείο Βόλου τουλάχιστον από το 1861. Απόδειξη τα λιγοστά υπάρχοντα ταχυδρομικά αντικείμενα τα οποία αποδεικνύουν την διακίνηση αλληλογραφίας μέσω του υποπροξενείου Βόλου.

Η ταχυδρομική επαφή του Βόλου γινόταν είτε δια της ξηράς είτε δια θαλάσσης.

Από την ξηρά παγία συνήθεια ήταν η αλληλογραφία του Βόλου να συγκεντρώνεται και να κατευθύνεταί, με έφιππο, προς το υπάρχον ελληνικό γραφείο Λαρίσης και εκείθεν να ενσωματώνεται στην γενική αλληλογραφία η οποία με την συγκοινωνία ΑΘΗΝΑΙ – ΛΑΜΙΑ – ΛΑΡΙΣΑ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ κατευθύνονταν στον προορισμό τους.

Η διά θαλάσσης μετακίνηση της αλληλογραφίας γινόταν με τις υπάρχουσες τακτικές μετακινήσεις των ατμοπλοίων από και προς τον Βόλο.

Ενδεικτικώς αναφέρεται η εβδομαδιαία εναλλάξ γραμμή Πειραιάς – Βόλος – Θεσσαλονίκη – Δαρδανέλια – Καλλίπολης – Κωνσταντινούπολης ή Πειραιάς – Σύρος – Σμύρνη – Μυτιλήνη - Δαρδανέλια –Κωνσταντινούπολης αλλά και άλλες μικρότερης εμβέλειας γραμμές.

Δια θαλάσσης η αλληλογραφία καταθέτονταν στους ναυτιλιακούς πράκτορες των πλοίων τα οποία επρόκειτο να σταθμεύσουν στο λιμάνι. Τα δε πλοία τα οποία παραλάμβαναν την αλληλογραφία από το λιμάνι τα διακινούσαν έτσι ώστε να εξυπηρετήσουν καλλίτερα τον προορισμό της όποιας επιστολής.

Θα αναφερθούν κάποιοι φάκελοι οι οποίοι έφυγαν με ελληνικά πλοία.

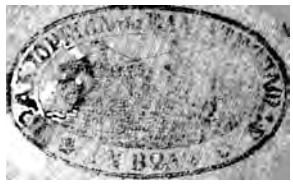

VOLO to Syros, dated, 24-1-1861, cancelled with "ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ ΕΝ ΒΟΛΩ", in green.

Βλ. 104/31

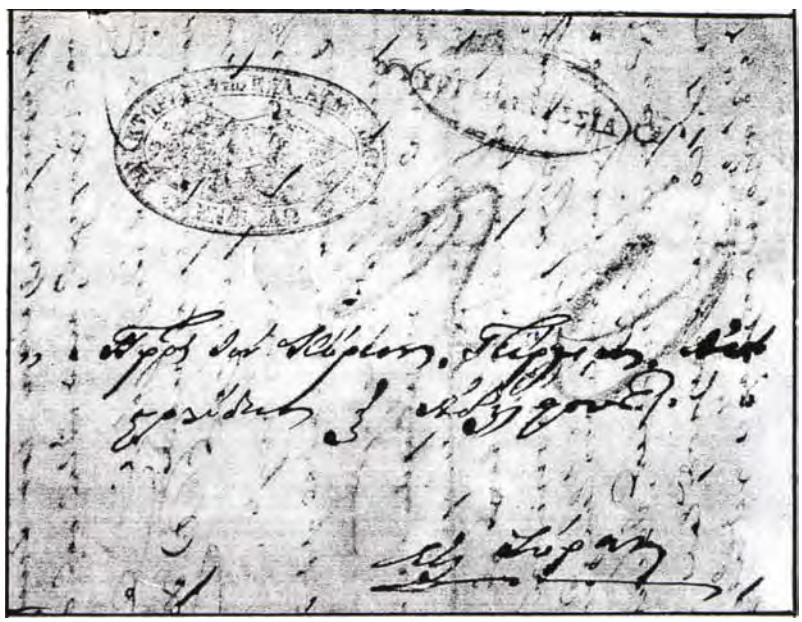

VOLO to Syros, dated 15-7-1862, cancelled with "ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ" in red, and "ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ ΕΝ ΒΟΛΩ" in green. RRR and VF.

Βλ 104/32

Maritime, Greece, Βόλος (Volos) ***1863: 'ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ ΕΝ ΒΩΛΩ'*** *oily blue (Hellenic Steamship Co, Volos Agency) on entire folded letter sent to 'Λεωνίδιον' (Leonidion) via* ***ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 20.ΙΟΥΝ.63*** *(Piraeus) and* ***ΑΘΗΝΑΙ 20.ΙΟΥΝ.63*** *(Athens), with handwritten tax in red '20' upon arrival. Interesting text about the village 'Σκήτη επαρχίας Αγιάς' (Skiti, Aghia district), ex Lefkofrydis collection*

Col 68/1018

1863, unpaid entire letter from Volos to Constantinople, m/s dated 11 July, canc. oval "ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ*ΕΝ ΒΟΛΩ". No other cachets or markings.

Καρα 190/2137

Επιστολή από τον Βόλο της ***11.7.1863*** *προς την Κωνσταντινούπολη*
Επί του φακέλου η σφραγίδα του ναυτιλιακού πράκτορα του Βόλου της ***ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ***

1863 EL from Volos (stampless) cancelled with oval maritime "ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ* ΕΝ ΒΩΛΩ" (=Creek Steamship Co. - Volos Agency) & taxed 20l. (Vl. 32a) on arrival cancelled with ΣΥΡΟΣ* 17 ΑΥΓ. 63.

Καρα 56/193

Πλίκος από τον Βόλο του 1863 προς την Σύρο
Ο πλίκος κατατέθηκε απροπλήρωτος στον ναυτιλιακό πράκτορα με έδρα τον Βόλο της ***Ελληνικής Ατμοπλοΐας.*** *Επί του πλίκου διακρίνεται η σφραγίδα του πρακτορείου* ***«ΠΡΑΚΤΟΡ. ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ - ΕΝ ΒΟΛΩ»***
*Κόκκινη χειρόγραφη ένδειξη ταχυδρομικών τελών «**20**»*
Στην άφιξη επικολλήθηκε γραμματόσημο 20 λεπτών και ακυρώθηκε με την σφραγίδα αφίξεως ***ΣΥΡΟΣ 17 ΑΥΓ.*** *(18)**63***

1864, Stampless EL from Volos to Athens via Piraeus, with oval cachet "ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ * ΕΝ ΒΟΛΩ" in oily black, upon arrival manuscript "40" lepta with red crayon and (1862-67) 40l. (VF) Large Hermes stamp applied and tied by "ΑΘΗΝΑΙ (1) / 13 ΜΑΡΤ. 64". Transit & arrival canc. of Piraeus & Athens on reverse.

Καρα 395/460

Πλίκος από τον Βόλο προς την Αθήνα
Ο πλίκος κατατέθηκε απροπλήρωτος στον ναυτιλιακό πράκτορα με έδρα τον Βόλο της ***Ελληνικής Ατμοπλοΐας*** *Επί του πλίκου διακρίνεται η σφραγίδα του πρακτορείου* ***«ΠΡΑΚΤΟΡ. ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ - ΕΝ ΒΟΛΩ»***
*Κόκκινη χειρόγραφη ένδειξη ταχυδρομικών τελών «**40**»*
Στην άφιξη επικολλήθηκε γραμματόσημο 40 λεπτών και ακυρώθηκε με την σφραγίδα αφίξεως ***ΑΘΗΝΑΙ 13 ΜΑΡΤ.*** *(18)**64***

LETTER, from VOLOS to Syros, franked with 40 lep., (Vlastos 33), cancelled with "ΣΥΡΟΣ 29-3-1864" and showing "ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ ΕΝ ΒΟΛΩ".

Βλ. 104/326

Oval ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ.ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ-ΕΝ ΒΩΛΩ (very fine) on 1864 EL to Salonica.

Καρα 108/2363

Front cover canc. "ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ/(ΕΝ ΒΟΛΩ)" to Chalkis.On arr. fr. with 2X20l sky-blue (Hellas 19a) touched, and canc. "ΧΑΛΚΙΣ*23.ΣΕΠΤ.64".

Καρα 404/200

1866 entire letter sent from Volos to Syra showing Greek steamship co; Volos agency cancellation alongside large hermes head 20 lepta tied by Syra c.d.s. for postage in Greece.

Καρα 383/7719

Το υπάρχον υλικό του διανεμητηρίου

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό είναι σχετικώς σπάνιο. Υπάρχουν πλίκοι οι οποίοι αποστέλλονται αναχωρούντες από το άτυπο διανεμητήριο του Βόλου με τις υπηρεσιακές - διοικητικές σφραγίδες επί των πλίκων στις οποίες δόθηκαν οι κωδικοί Νο 1, ή Νο 2 ή και Νο 3. Όλες έχουν διαβατικό γραφείο το της Λαρίσης. Από το γραφείο της Λαρίσης κατευθύνονται προς το ταχυδρομικό γραφείο που εξυπηρετούσε την πόλη όπου κατοικούσε ο αναγραφόμενος επί του φακέλου παραλήπτης-ιδιώτης. Οι επί των πλίκων υπηρεσιακές σφραγίδες οι οποίες μπήκαν για να δηλώσουν τον αποστολέα με την πάροδο των ετών θεωρήθηκαν ως ταχυδρομικές κατά κύριο λόγο διότι οι πλίκοι δεν είναι υπηρεσιακοί αλλά απευθύνονται σε ιδιώτες. Δεν πρέπει να θεωρηθούν ως ίδια περίπτωση με τις αντίστοιχες της Μασσαλίας ή του Λιβόρνου οι οποίες αν και οι πλίκοι ήταν ιδιωτικής αλληλογραφίας πιθανόν να έφυγαν λάθρα με υπηρεσιακούς φακέλους. Στο διανεμητήριο Βόλου φαίνεται να επικράτησε άλλη συμπεριφορά ως προς τις υπηρεσιακές σφραγίδες. Χρησιμοποιήθηκαν ευθέως ***και*** *στην ιδιωτική αλληλογραφία.*
Συνεπώς οι σφραγίδες Νο 1, Νο 2 & Νο 3 όλες υπηρεσιακές του υποπροξενείου Βόλου οι οποίες έχουν βρεθεί σε πλίκους ιδιωτικής αλληλογραφίας μπορούν να χαρακτηριστούν ως ταχυδρομικές σφραγίδες του διανεμητηρίου Βόλου. Θα μπορούσαν να βρεθούν μεταξύ των ημερομηνιών 27.5.1855 έως την 23.3.1872. Επί του παρόντος οι σφραγίδες Νο 1, Νο 2 & Νο 3 έχουν βρεθεί μεταξύ των ετών 1861 έως τον Φεβρουάριο του 1872.

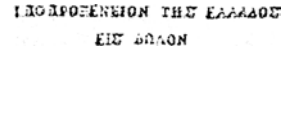

No 1

No 2

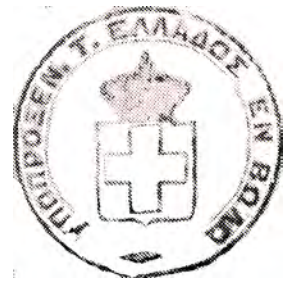

No 3

Παραλία Βόλου

Για την ευθύγραμμη προγραμματοσημική σφραγίδα Νο 1:

Ο εικονιζόμενος πλίκος της 17.5.1861

VOLO, in Thessaly, 17 May 1861
Private entire letter, bearing in blue the official bi-linear handstamp of the Vice-Consulate of Greece in Volo **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ**, to Piraeus **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 26.ΜΑΙΟΣ.61**.
Handwritten rate on arrival «**50**» [50% of Drachma].
The mail from the Hellenic Consulate of Volo was sent in transit, via the other Hellenic Post Office of Thessaly at Larissa **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 22.ΜΑΙΟΣ.61** (in blue). Other transit postmarks: **ΛΑΜΙΑ 24.ΜΑΙΟΣ.61** (Lamia, entry Post Office in Greece) and **ΑΘΗΝΑΙ 26.ΜΑΙΟΣ.61** (Athens).

Περιγραφή από το έκθεμα Δρόσου. Δες και Φιλοτ. τ. 498 σελ. 13 & Col 68/656

*Στο συγκεκριμένο φάκελο η επί του πλίκου σφραγίδα **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ** είναι ταχυδρομική ενδεικτική του γραφείου αποστολής και όχι υπηρεσιακή όπως ισχυρίζεται ο Δ. Γιαννούδης στη Φιλοτ. τ. 499/63 δεδομένου ότι απευθύνεται σε ιδιώτη. Είναι η Π.Γ.Χ. του διανεμητηρίου Βόλου και μοναδική γνωστή.*

Για την σφραγίδα Νο 2 υπάρχουν οι εξής πλίκοι:

01 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ

*Πλίκος από **ΒΩΛΟ** της **27.1.1863** προς **ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ***
*Η επιστολή στάλθηκε με σφραγίδα αποστολής: **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ***
*και η χειρόγραφη σημείωση τελών **40** (λεπτά) . Επίσης και οι διαβατικές:*
ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 28. ΙΑΝ. 1863 *και* ***ΑΘΗΝΑΙ 1 ΦΕΒΡ. 1863.***
(Συλλογή Ανδρέα Καραμπινά)
Είναι η Π.Γ.Χ. του διανεμητηρίου Βόλου με την υπηρεσιακή σφραγίδα Νο 2.

02 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Thessaly): VOLOS 1863, Βόλος: Private entire folded letter, bearing the official circular handstamp of the Vice-Consulate of Greece in Volo ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ, sent to Gythion ΓΥΘΕΙΟΝ 29.OKT.63. Before the establishment of the official Hellenic Post Office, the Greek Consulate was charged to receive private correspondence. Handwritten rate on arrival "40" lepta. The mail from the Hellenic Consulate of Volo was sent in transit, via the other Hellenic Post Office of Thessaly at Larissa ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 14.OKT.63. Other transit postmarks: ΛΑΜΙΑ 16.OKT.63 (Lamia, entry Post Office in Greece) and ΘΗΒΑΙ 22.OKT.63 (Thive). Two covers reported by Daes,
(Συλλογή Σοφίας Δρόσου, Φιλοτ. 1983/133 & Col 68/657

*Επιστολή από **ΒΩΛΟ** την **12.10.1863** προς **ΓΥΘΕΙΟΝ***
*Η επιστολή στάλθηκε με σφραγίδα αποστολής: **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ***
*Με διαβατικές **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 14 ΟΚΤ. 1863, ΛΑΜΙΑ 16 ΟΚΤ. 1863** & **ΘΗΒΑΙ 22 ΟΚΤ. 1863***
*Άφιξη **ΓΥΘΕΙΟΝ 29 ΟΚΤ. 1863***
*Επί του πλίκου χειρόγραφη σημείωση τελών **40** (λεπτά)*

03 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ

ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ (Vice-Consulate of Greece at Volos, with coat of arms) bluish black, together with **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 11.ΜΑΙΟΣ.64** (Larissa, Thessaly, Turkey, with inverted month) on cover of folded letter dated **9.5.64**, addressed to **ΛΕΒΑΔΙΑ 14.ΜΑΙΟΣ.64** (Levadia), via **ΛΑΜΙΑ 13.ΜΑΙΟΣ.64** (Lamia). Handwritten rate "**40**". Only **3** known (**2** recorded by Yannis Daes), **RRRR** & **VF+**

Από την περιγραφή του λαχνού COL 60/774

*Πλίκος από **ΒΩΛΟ** της **18.3.1864** προς **ΛΕΙΒΑΔΙΑ***
*Η επιστολή στάλθηκε με σφραγίδα αποστολής: **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ***
*και η χειρόγραφη σημείωση τελών **40** (λεπτά) . Επίσης και οι διαβατικές:*
ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 28 ΦΕΒΡ 1864** και **ΛΑΜΙΑ 18 ΜΑΡΤ 1864.

04 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ

Philartia 01
Πλίκος από ***ΒΩΛΟ το 1864*** *προς* ***ΓΥΘΕΙΟΝ***
Η επιστολή στάλθηκε με σφραγίδα αποστολής: ***ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ***
και η χειρόγραφη σημείωση τελών ***40*** *(λεπτά)* ***.*** *Επίσης η διαβατική*
ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10 ΑΥΓ. *(18)****64***

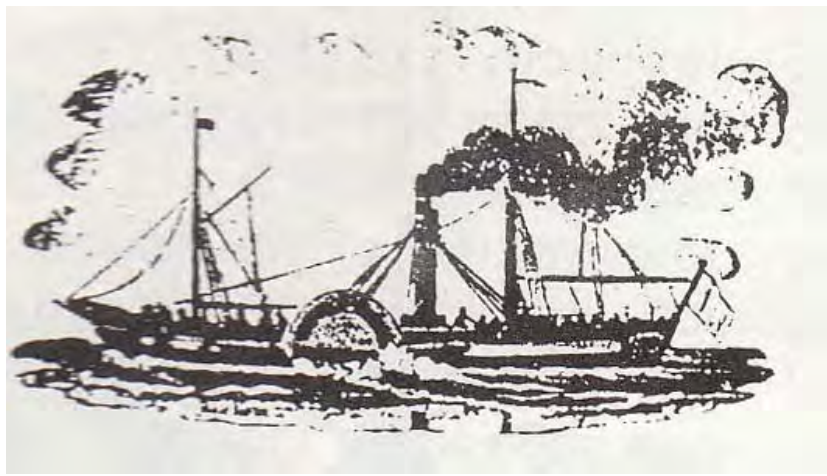

Γνωστοί με την σφραγίδα Νο 3 υπάρχουν οι εξής πλίκοι:

01 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

VOLO, in Thessaly, 17 July 1865
Private entire letter, bearing the official circular handstamp of the Vice-Consulate of Greece in Volo **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ**, to Syros **ΣΥΡΟΣ 23.ΙΟΥΛ.65**.
Handwritten rate and 40lepta Large Hermes Head on arrival (consecutive printings 1862-1867).
The mail from the Hellenic Consulate of Volo was sent in transit, via the other Hellenic Post Office of Thessaly at Larissa **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 19.ΙΟΥΛ.65**. Other transit postmark: **ΑΘΗΝΑΙ 23.ΙΟΥΛ.65** (Athens).

(Η περιγραφή εκ του εκθέματος Δρόσου) & Φιλοτελική Ηχώ του 1994/168-169 & Col 68/658

Volos. Cachet of the Viceconsulate of Greece at Volos 17.7.1865 Transit Larissa-Tourkia 19.7.1865. Transit Athens 23-7-1865 Syros arrival same day. Postmark on 40 lepta stamp. Note: From 5-4-1872 a regular Post-office was opened at Volos.

Φιλοτελική Ηχώ 1994/521

*Στη Φιλοτελική Ηχώ τ. 168-169/521. υπάρχει ο άνω εικονιζόμενος πλίκος. Από Βόλο την **17.7.1865** προς Σύρο με σφραγίδα την του Υποπροξενείου Βόλου διαβατική **ΛΑΡΙΣΣΑ-(ΤΟΥΡΚΙΑ) 19.ΙΟΥΛ**.(18)**65**.. Απολυμάνθηκε στο Λοιμοκαθαρτήριο Ταράτσας, πέρασε από την Λαμία, την **ΑΘΗΝΑ** την **23.ΙΟΥΛ**.(18)**65**. Πήγε στον Πειραιά και εκείθεν έφθασε στη Σύρο. Στη Σύρο επικολλήθηκε γραμματόσημο **40** λεπτά το οποίο πλήρωσε ο παραλήπτης και ακυρώθηκε με την **ΣΥΡΟΣ 23 ΙΟΥΛ.** (18)**65**.*

02 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

Δίχως εικόνα

73 ⊠ dto dto, a very similar entire but dated 19-7-1865. (Yv. 22, Sc. 21) Est. 4.500

Βλ 21/73

79 ⊠ (33), 40 lep. lilac/blue used as postage due on E.L. dated 19-7-1865 from and showing "ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΟΛΩ" (Vice consular office of Greece in Volos) and "ΛΑΡΙΣΣΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ" (Larissa, Turkey) cds. Very Fine and Rare. (Yv. 22, Sc. 21)

Βλ *22-25/79*

03 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

*Φάκελος από **ΒΟΛΟ** προς **ΣΥΡΟ***
*Ενδιάμεση άφιξη από **ΛΑΡΙΣΣΑ 26 ΙΟΥΛ. 1865***
*Επί του φακέλου η υπηρεσιακή σφραγίδα **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ***
*Χειρόγραφο τέλος **40** λεπτά*

ΚΑΡΥ 5/22

04 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

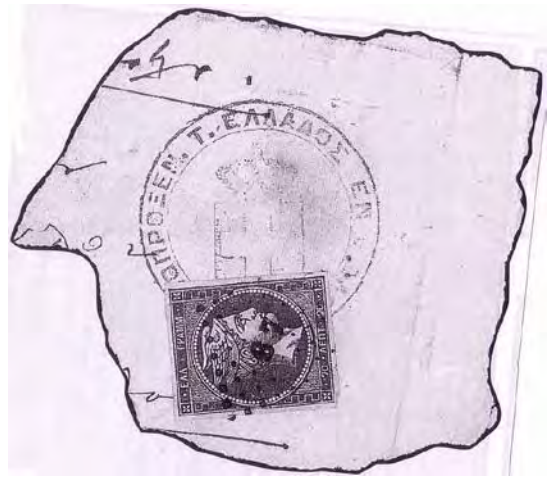

*Απόκομμα φακέλου από **ΒΟΛΟ** προς **ΚΕΡΚΥΡΑ***
*Επί του φακέλου η υπηρεσιακή σφραγίδα **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ***
*Επίσης η στικτή Νο **67** σφραγίδα της **ΣΥΡΟΥ***
? ?/136

05 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

1865 unprepaid cover from «ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ.Τ.ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ», canc. «ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ)» via «ΛΑΜΙΑ*18 ΑΥΓ.65», «ΑΘΗΝΑΙ*20 ΑΥΓ.65», arr. «ΣΥΡΟΣ*20 ΑΥΓ.65» and taxed with 40l. mauve on blue. (Hellas 20lb).

Καρα 362/114

74 ✉ dto dto, a very similar entire, but stamp creased vertically by letter fold and dated 20-8-1865. (Yv. 22, Sc. 21)

ΒΛ 21/74, 22-25/80

06.- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

Πλίκος από ***ΒΟΛΟ 8.9.1865*** *ν. ημ. προς* ***ΣΥΡΟ***
Με σφραγίδα : ***ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ***
Διαβατική η ***ΙΙ*** *τύπου* ***ΛΑΡΙΣΣΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 30.8.1865*** *(π. ημ.)*
Χειρόγραφες ενδείξεις τελών
ΑΛΦΑ 54/898, ΚΑΡΑ 77/181, Φίλοτ. τ. 501 σελ. 151 & τ. 505 σελ. 65

Για τη σφραγίδα αυτή στο παρελθόν έχει χυθεί πολύ μελάνι εάν και κατά πόσο ήταν ή όχι ταχυδρομική σφραγίδα. Παράδειγμα τα παρακάτω κείμενα. Η θέση του γράφοντος είναι ότι χρησιμοποιήθηκε και ως ταχυδρομική σφραγίδα αλλά κυρίως ως υπηρεσιακή.
Για τον παρακάτω φάκελο που δημοσιεύτηκε στις Φιλοτ. τ. 501/151 και 505/65 & στην δημοπρασία της ALFHA No 54/898 και στο κατά πόσο είναι ή όχι ταχυδρομική σφραγίδα η No 3 εικονιζόμενη ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι θέσεις του άρθρου του Σωκράτη Μπόζοβιτς το οποίο και παρατίθεται.

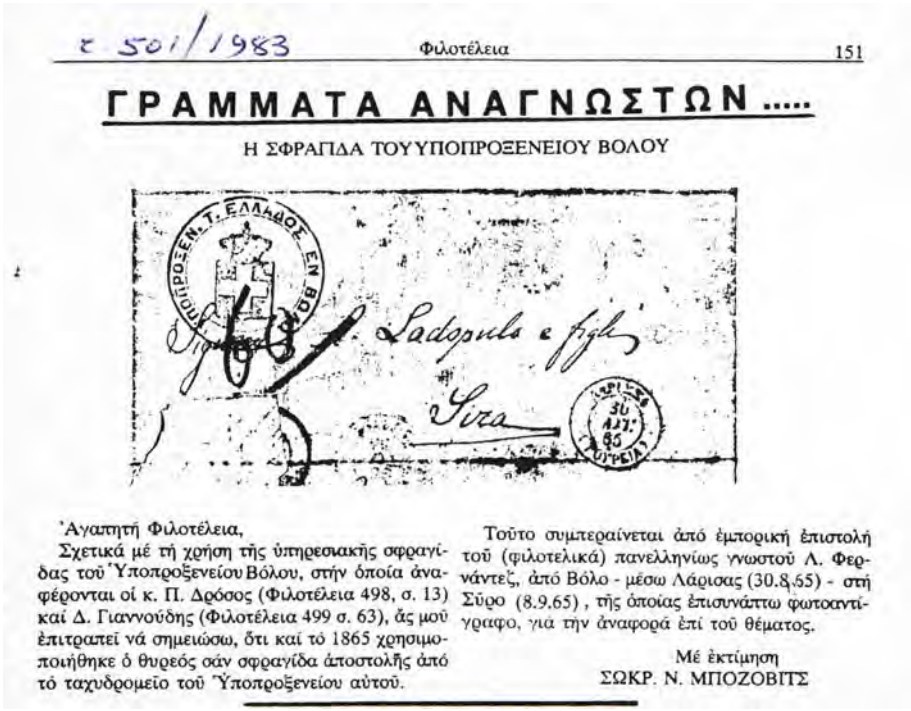
τ 501/1983 Φιλοτέλεια 151

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ .....

Η ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

Ἀγαπητή Φιλοτέλεια,

Σχετικά μέ τή χρήση τῆς ὑπηρεσιακῆς σφραγίδας τοῦ Ὑποπροξενείου Βόλου, στήν ὁποία ἀναφέρονται οἱ κ. Π. Δρόσος (Φιλοτέλεια 498, σ. 13) καί Δ. Γιαννούδης (Φιλοτέλεια 499 σ. 63), ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά σημειώσω, ὅτι καί τό 1865 χρησιμοποιήθηκε ὁ θυρεός σάν σφραγίδα ἀποστολῆς ἀπό τό ταχυδρομεῖο τοῦ Ὑποπροξενείου αὐτοῦ.

Τοῦτο συμπεραίνεται ἀπό ἐμπορική ἐπιστολή τοῦ (φιλοτελικά) πανελληνίως γνωστοῦ Λ. Φερνάντεζ, ἀπό Βόλο - μέσω Λάρισας (30.8.65) - στή Σύρο (8.9.65), τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτω φωτοαντίγραφο, γιά τήν ἀναφορά ἐπί τοῦ θέματος.

Μέ ἐκτίμηση
ΣΩΚΡ. Ν. ΜΠΟΖΟΒΙΤΣ

Από την Φιλοτέλεια τ. 501 σελ. 151

Για την σφραγίδα Νο 3 και μάλιστα για τον παρακάτω φάκελο που δημοσιεύτηκε στις Φιλοτ. τ. 501/151 και 505/65 & στην δημοπρασία της ALFHA No 54/898 και στο κατά πόσο είναι ή όχι ταχυδρομική σφραγίδα η Νο 3 εικονιζόμενη ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι θέσεις του άρθρου του Σωκράτη Μπόζοβιτς το οποίο και παρατίθεται.

Η ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

Ὑπό Σ. ΜΠΟΖΟΒΙΤΣ

Σχετικά μέ τή χρήση τῆς ὑπηρεσιακῆς σφραγίδας τοῦ ὑποπροξενείου Βόλου στήν ἰδιωτική ἀλληλογραφία, ἀνταποκρινόμενος στήν πρόταση τοῦ κ. Δ. Γιαννούδη, νά δοθοῦν περισσότερα στοιχεῖα (Φιλοτέλεια 502, σελ. 178 / 179), θά ἤθελα νά σημειώσω τά ἑξῆς:

1. Στό παραπάνω ἄρθρο, ἔγινε ἀποδεκτό, ὅτι τό 1865 ἔγινε χρήση κανονικῆς ταχυδρομικῆς σφραγίδας στό Βόλο (ΒΩΛΟΣ / ΤΟΥΡΚΙΑ) [1]. Ὅμως, δέν μπορῶ νά συμφωνήσω μέ αὐτό, πού θεωρήθηκε σάν ἐπιβεβαίωση. Τό ὑπόλοιπο τῆς ἀκυρωτικῆς σφραγίδας, στό συγκεκριμένο φάκελο (Φιλοτέλεια 501, σελ. 151), δείχνει πολύ ἐλεύθερο χῶρο μεταξύ ὀνομασίας πόλεως καί παρενθέσεως, πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τή φυσική ἀπόσταση τῆς λέξεως ΣΥΡΟΣ καί τῆς δεξιᾶς παρενθέσεως τοῦ ἀριθμοῦ 67. Τό ὅτι δέν εἶναι σφραγίδα τοῦ Βόλου ἐνισχύεται καί ἀπό τήν ἀνυπαρξία κάποιας ἐνδείξεως προπληρωμῆς (ΔΠ, ΠΕΜΣ κ.λ.π.)

2. Ὅσο γιά τή γνώμη πώς ἡ ὑπηρεσιακή σφραγίδα καταδεικνύει ἁπλῶς τόν ἀποστολέα (Φιλοτέλεια 499, σελ. 63), νομίζω πώς τοῦτο ἀντικρούεται ἀπό τά Β.Δ. τῆς 5.9.1861 «περί ἐξωτερικῶν τύπων τῶν ἐγγράφων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας» καί «περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περί γραμματοσήμων» ὅπου ἀναφέρονται οἱ ὑποχρεωτικοί τύποι τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπικαλύμματος στά ἔγγραφα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καί - πλήν τῆς ὀνομασίας τῆς ἀποστελλούσης ἀρχῆς - ἀπαιτεῖται νά συνυπάρχουν ἡ ὀνομασία τῆς ἀρχῆς, πού ἀπευθύνεται τό ἔγγραφο καί τοῦ τόπου, πού ἐδρεύει, ὁ ἀριθμός διεκπεραιώσεως καί ἡ ἐπίσημη σφραγίδα τῆς ἀποστελλούσης ἀρχῆς ἐπί «ὀστίας ἤ ἱσπανικοῦ κηροῦ». Τό ἴδιο ἐπαναλαμβάνεται καί στό ἄρθρο 44 τῶν ὁδηγιῶν περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περί γραμματοσήμων, ἐκδοθεισῶν ὑπό τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τήν 15.9.1861, γιατί ἡ ἐπίσημη ἀλληλογραφία ἦταν ἀτελής.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά σταθῶ λίγο ἀκόμη σ' αὐτό τό σημεῖο: Ἀποστολέας θεωρεῖται ἐκεῖνος, πού στέλνει δική του ἐπιστολή. Ἄν ἀποστολέας ἦταν τό προξενεῖο, εἶχε καθῆκον νά ἐπιθέσει καί τούς ἄλλους τρεῖς ἀπαραίτητους ἐξωτερικούς τύπους (χαρακτηριστικά) στό ἐπικάλυμμα. Ὅμως, ἡ ἔλλειψή τους, ὡς καί ἡ ρητή ὑποχρέωση τῶν τα-

1. Ἀπό δσα γνωρίζω, οἱ Τ. Κωνσταντινίδης (Φιλοτέλεια 1937 / 9) καί Δ. Σαμαρᾶς (Φιλοτέλεια 1958 / 29) ὑποστηρίζουν πώς ἱδρύθηκε κανονικό ταχυδρομικό γραφεῖο στό Βόλο, τό 1861.

χυδρομικῶν ὑπαλλήλων νά ἀνοίγουν τά φάκελα τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἄν ἔστω ὑποψιασθοῦν ὕπαρξη ἰδιωτικοῦ γράμματος (ἄρθρα 8 - 10 τοῦ νόμου), ἀποκλείουν ἀκόμα καί τήν ὁποία πιθανότητα «προσπάθειας» νά περάσει τοῦτο (π.χ. ἀπό τό τουρκικό ἔδαφος) σάν διπλωματική ἤ ἐπίσημη ἀλληλογραφία, ὅταν προξενεῖο καί ταχυδρομεῖο ἦταν σίγουρα γνῶστες καί ἐκτελεστές τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Ἀφοῦ, λοιπόν, τό προξενεῖο δέν ἦταν ὁ ἀποστολέας τῆς ἐπιστολῆς, ἐνῶ παράλληλα - πληρώθηκε στήν ἄφιξη τέλος (χωρίς νά καταγγελθεῖ παράβαση περί τήν μεταφοράν), ὁδηγοῦμαι στό συμπέρασμα, πώς ὁ φάκελος, σάν ἰδιωτική μή προπληρωμένη ἐπιστολή, ξεκίνησε ἀπό τό Βόλο μέ μόνη τήν ὑπηρεσιακή σφραγίδα, ἀντί ταχυδρομικῆς. Κατά τό νόμο (ἄρθρα 11) καί τίς ὁδηγίες (ἄρθρο 19), σημειώθηκε ἡ διατίμηση ἀπό τό γραφεῖο ἀνταλλαγῆς καί προωθήθηκε στό γραφεῖο προορισμοῦ,ὅπου ἔβαλαν τό «ἀνῆκον γραμματόσημον», τό διέγραψαν καί πληρώθηκαν ἀπό τόν παραλήπτη (ἄρθρο 20 τῶν ὁδηγιῶν).

Κατά συνέπεια, θεωρῶ ταχυδρομική τή χρήση τῆς ὑπηρεσιακῆς σφραγίδας τοῦ προξενείου, ὅταν τοποθετεῖται σέ ἰδιωτική ἀλληλογραφία, χωρίς ἄλλη ταχυδρομική ἔνδειξη τοῦ γραφείου προελεύσεως (καταγωγῆς).

Μέχρις ἐδῶ, ἡ ἀνάλυση ἀφοροῦσε στά στοιχεῖα τοῦ φακέλου, πού δημοσιεύθηκε καί θεωρήθηκαν ἐλλειπῆ, παρά τό ὅτι ὁδήγησαν στή βεβαιότητα τῆς προπληρωμῆς στό Βόλο. (Ἡ ὑπόθεση, πού ἐκφράσθηκε, στό περασμένο τεῦχος, γιά μεγάλο ἀριθμό παρομοίων φακέλων κ.λ.π., δέν εἶναι κάτι, πού ἀφορᾶ στήν παροῦσα).

3. Καταλήγοντας, θά ἤθελα νά ἐπεκταθῶ σέ μερικά ἀκόμη σημεῖα: Προτείνω νά δημοσιευθεῖ ἡ ὅλη ἐπιφάνεια τοῦ περιβλήματος τῆς ἐπιστολῆς, ὥστε νά εἶναι ὁλοκληρωμένη ἡ εἰκόνα καί, ἴσως, εὐχερέστερη ἡ ἐξαγωγή συμπερασμάτων.

Διευκρινίζω, κάτι πού δέν φαίνεται στή δημοσίευση, γιά τό χρῶμα τῶν σφραγίδων: οἱ προξενικές Βόλου καί Λάρισας ἔχουν πράσινο μελάνι, ἐνῶ τῆς Σύρου εἶναι μαῦρο. Καί τό ὑπόλοιπο τῆς σφραγίδας, ἀπό τό γραμματόσημο, πού λείπει, εἶναι μαῦρο, πρᾶγμα πού ὁδηγεῖ στό συμπέρασμα (πάλι), πῶς δέν εἶναι σφραγίδα ἀποστολῆς.

Μέ τίς θέσεις, πού πῆρε ὁ κ. Γιαννούδης, πιστεύω πώς ἀνέκυψαν ὁρισμένα ἐρωτήματα, τά ὁποία ὑποβάλλω στήν κριτική πεῖρα του:

α΄. Ἄν ἡ ἀκυρωτική σφραγίδα εἶναι τοῦ Βόλου (ὅπως ὑποστηρίζεται), πρός τί ἡ χρήση καί τῆς ὑπηρεσιακῆς, ἀφοῦ ἡ πρώτη καταδεικνύει τό ταχυδρομικό γραφεῖο προελεύσεως; Ἔχει παρουσιασθῆ ἀλλοῦ ταυτόχρονη χρήση τῶν δύο διαφορετικῶν σφραγίδων, σέ ἰδιωτική ἐπιστολή;

β΄ Ὑπῆρχε καί , ἄν ναί, τί ἀνέγραφε ἡ ἀκυρωτική σφραγίδα τό 1865 (ὁ Δ. Σαμαρᾶς ἀναφέρει στικτή 135 καί ΒΩΛΟΣ /ΤΟΥΡΚΙΑ, χωρίς προσδιορισμό);

γ΄ Ἄν ἡ ἀκυρωτική σφραγίδα δέν εἶναι τοῦ Βόλου καί τό γραμματόσημο δέν εἶναι τῆς ἀποστολῆς, γιατί νά μή γίνει παραδεκτό, πώς ἡ ὑπηρεσιακή χρησιμοποιήθηκε καί γιά ταχυδρομικούς σκοπούς, στήν ἰδιωτική ἀλληλογραφία;

Τέλος, θέλω νά ἐκμεταλλευθῶ τήν εὐκαιρία νά ἐκφράσω τή ν ἐκτίμησή μου, γιά τό σημαντικότατο ἔργο, πού ἔχει προσφέρει ὁ κ. Γιαννούδης καί νά διαβεβαιώσω, ὅτι γνώμονας ὅσων ἐξέθεσα ὑπῆρξε τό ἐνδιαφέρον μου γιά τήν προαγωγή τῆς ἔρευνας καί τήν ἀποκάλυψη τῆς πραγματικῆς κατάστασης μόνον.

Εὐχαριστῶ θερμά γιά τή φιλοξενία, ἀλλά καί τήν εὐκαιρία, πού μοῦ δόθηκε, νά συμμετάσχω στή διαμόρφωση θέσεων γιά τή χρήση τῆς σφραγίδας.

Η ενδιαφέρουσα αυτή αντιπαράθεση γνωμών και γνώσεων συνεχίστηκε στις Φιλοτ. 502/178, 507/157 & 510/53 οι οποίες δεν αναφέρονται διότι ξεφεύγουν των ορίων του παρόντος.

07 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

Απόκομμα πλίκου από ***ΒΟΛΟ*** *προς* ***ΧΑΛΚΙΔΑ***
Διακρίνονται οι ΙΙ τύπου ***ΧΑΛΚΙΣ 12 ΣΕΠΤ. 1865*** *& η διαβατική* ***ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 6.9.1865***
Στην αναχώρηση πείρε την υπηρεσιακή
ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ
Χειρόγραφη ένδειξης τελών ***80*** *λεπτά*
Καρα 272/2706 & 298/2487

08 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

COVER, from LARISSA to Syros, cancelled with "ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 20 ΣΕΠ. 1865", "ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΟΛΩ", franked with 40 lep. (touched) (Vl.33), cancelled with "ΣΥΡΟΣ (67) 25 ΣΕΠ. 1865". Very Rare and Fine.

Βλ 26/558

76 ⊠ dto dto, a very similar entire, but stamp cut into and dated 2(9-1865. (Yv. 22, Sc. 21)

IMPORTANT: It is worth while to note that the "Vice consul(office of Greece in Volos" existed for approximately six mont(only, between June and December 1865.

Η περιγραφή των λαχνών Βλ 21/76

09.- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

75 ⊠ dto dto, a very similar entire, but stamp touched at bottom right corner and dated 17-10-1865. (Yv. 22, Sc. 21)

ΒΛ 21/75, 22-25/81

10 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

72 ⊠ (33), 40 lep. lilac/blue, used as postage due on E.L. dated 6-12 -1865 from and showing "ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΟΛΩ" (Vice consular office of Greece in Volos) and "ΛΑΡΙΣΣΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ" (Larissa, Turkey) cds. Extremely Rare and Very Fine cover. (Yv. 22, Sc. 21)

ΒΛ 21/72

11 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

*Απόκομμα φακέλου από **ΒΟΛΟ** προς **ΚΕΡΚΥΡΑ***
*Επί του φακέλου η υπηρεσιακή σφραγίδα **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ***
*Ενδιάμεση άφιξη από **ΛΑΡΙΣΣΑ 6. ΔΕΚΕ. 1869?***
? ?/?

Σιδηροδρομικός Σταθμός Βόλου

12 .- ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ

LARISSA: 1872 Folded cover (large part) bearing consular seal in blue & on rev. "LARISSA 21 FEB 72" cds in bright blue, 40 Lep postage due was charged in Athens where two 1870/71 20 Lep blue were applied, covers from Larissa are extremely rare, cert. Holcombe

Feldman 14-20 1999/21371 & V/10235

Πλίκος από Βόλο προς την Αθήνα Στον πλίκο διακρίνεται ως σφραγίδα αποστολής
*η υπηρεσιακή σφραγίδα **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝ. Τ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΒΩΛΩ***
*Η διαβατική **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 21 ΦΕΒΡ.** (18)**72***
*Η σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 25 ΦΕΒΡ.** (18)**72***
*Ιδιόχειρη σημείωση ταχυδρομικών τελών «**40**» λεπτά*
Στην Αθήνα επικολλώνται δύο εικοσάλεπτα γραμματόσημα εκδόσεων 1870/71
*και ακυρώνονται με την σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 25 ΦΕΒΡ.** (18)**72***

Από τον τελευταίο πλίκο φαίνεται ότι ακόμα και μέχρι την 21 Φεβρουαρίου 1872 εξακολουθεί η αλληλογραφία να φεύγει από τον Βόλο απροπλήρωτη.
Γενικά επισημαίνεται ότι όλοι οι μέχρις στιγμής εκτεθέντες πλίκοι έχουν φύγει από τον Βόλο απροπλήρωτοι αποδεικνύοντας ότι υπήρξε και λειτούργησε σαν τυπικό διανεμητήριο.

Το ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού

Το ήδη αναφερθέν Β. Δ. της 23.3.1872 (ΦΕΚ 22/15.6.1872) επικαλείται ο Γιαννούδης στη Φιλοτέλεια του 1984 τ. 505/54 προκειμένου να πει πότε συστάθηκε το ταχυδρομικό γραφείο Βόλου ως ελληνικό Εξωτερικού. Ο Π. Δρόσος στη Φιλοτελική Ηχώ τ. 168-169/520 αναφέρει την 5.4.1872 ως ημέρα εγκαινίων του κανονικού ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού Βόλου και ως εκ τούτου απέκτησε και την ΙΙΙου τύπου σφραγίδα ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ).
Πράγματι το Ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Βόλου εξωτερικού αποκτά και χρησιμοποιεί νέες ταχυδρομικές σφραγίδες, τις Νο 4 & Νο 5, ίδιες με τις των άλλων τακτικών ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων.

No 4

No 5

Απόδειξη λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου η κάτωθι επιστολή η οποία έχει ***σφραγίδα αφίξεως*** *την ΒΩΛΟΣ – (ΤΟΥΡΚΙΑ). Υπενθυμίζεται ότι τα διανεμητήρια δεν σφράγιζαν τις αφικνούμενες επιστολές.*

Η σφραγίδα Που τύπου ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ)

Brief vom 10. Mai 1873 von Syros nach Volos, mit 40 lepta frankiert.

Έκθεμα FRENES

Προπληρωμένη επιστολή από ***ΣΥΡΟ*** *προς τον* ***ΒΟΛΟ***
Γραμματόσημο των 40 λεπτών ακυρωμένο με την σφραγίδα ***ΣΥΡΑ 10 ΜΑΪΟΣ*** *(18)**73***
Επί του φακέλου η σφραγίδα ***PD*** *ως ένδειξη του προπληρωμένου ταχ. τέλους*
Σφραγίδα αφίξεως ***ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 11 ΜΑΪΟΣ*** *(18)**73***
Η σφραγίδα αφίξεως φανερώνει τη λειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου ως τακτικού

VOLOS: 1875 Reg. cover to Cornwell/GB via Piraeus franked 1872/75 40L(five) & 20L, all tied VOLOS/TOURKIA 30 JAN 75, scarce 220L franking using the route via Kerkyra & Brindisi, small, a few faults, nevertheless spectacular

Δημοπρασία FELDMAN της 14.2.1999/21376

*Συστημένη επιστολή με ακυρωτική σφραγίδα **ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 30 ΙΑΝ.** (18)**75** προς Αγγλία Ταχυδρομικό τέλος εξωτερικού (30+30=) **60** λεπτά. Επί του πλίκου η παραλληλόγραμμη **ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ***

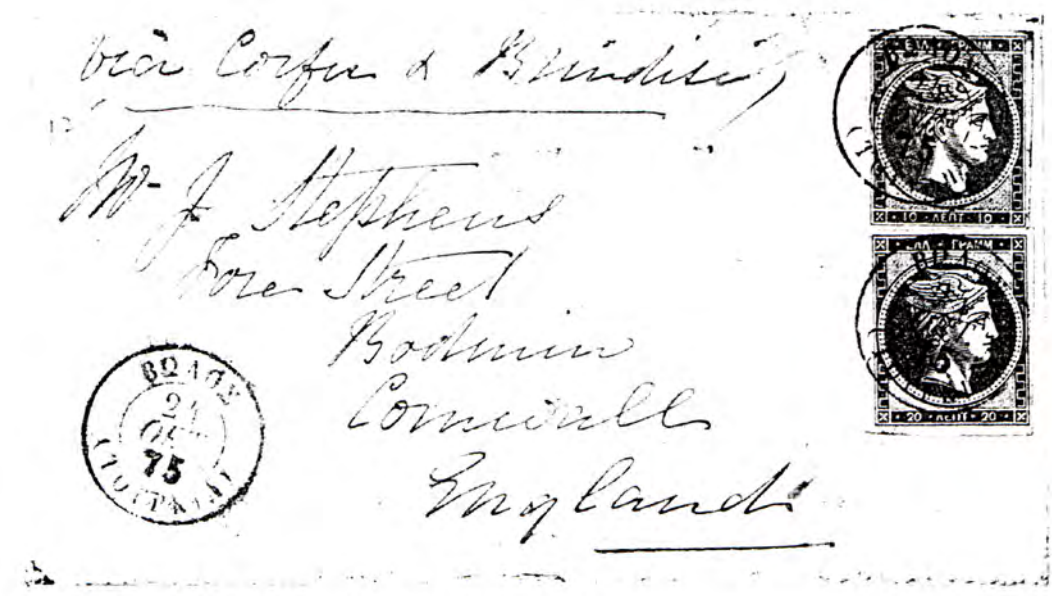

VOLOS, in Thessaly, 24 October 1875.

Entire letter bearing 10+20 lepta Large Hermes (Athens print on meshed paper) cancelled by the *type II* postmark of Volos **ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 24.ΟΚΤ.75** to **BODMIN NO.16.75** (England).

*Προπληρωμένη επιστολή με ακυρωτική σφραγίδα **ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 24.ΟΚΤ**. (18)**75** προς Αγγλία Ταχυδρομικό τέλος εξωτερικού **30** λεπτά*

Έκθεμα Δρόσου

Η δίκυκλος ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) σφραγίδα Νο 4 θα πρέπει να χρησιμοποιήθηκε αμέσως με την έναρξη του γραφείου ως ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού και μέχρι την 2. Νοεμβρίου 1881 όπου προσαρτήθηκε ο Βόλος στην Ελλάδα.

"ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*26 ΜΑΡΤ.81" on 10l.Large Head 1875/1880

Καρα 183/1784

"ΒΩΛΟΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*14 ΜΑΙΟΣ 81" blue cancelation on 30l. Large Hermes

Καρα 395/1835

*Αναφέρονται **με επιφύλαξη** και χάριν της πληροφόρησης τα κάτωθι ευρήματα:*
Στην Φιλοτ. Λέσβο τ. 123/364 γράφει ότι η δίκυκλος Νο 4 υπάρχει από το 1857.
Στη Φιλοτέλεια 505/65 αναφέρεται ότι από το 1865 υπάρχει η σφραγίδα ΒΩΛΟΣ-(ΤΟΥΡΚΙΑ).
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα από το 1871.

Επιστολικό δελτάριο με το ταχυδρομικό μέγαρο Βόλου, περί το 1930.

Συλλογή Μ. Κωνσταντίνη

Η στικτή σφραγίδα Ιου τύπου Νο 135

Η στικτή σφραγίδα με το Νο 135 στικτή θα μπορούσε να βρεθεί από την 23.3.1872 συμβατική πρώτη ημέρα λειτουργίας του ως ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού έως την 30.12.1880 συμβατική ημέρα καταργήσεως της χρήσης των στικτών σφραγίδων.
Η στικτή σφραγίδα αποσύρθηκε κατά τον Τ. Κωνσταντινίδη το 1872. Ενώ ο Αργυρόπουλος έγραψε το 1875.
Η σφραγίδα είναι εξαιρετικά δύσκολη να βρεθεί επί φακέλου.

Καρα 192/487

Col 68/669

Unprepaid EL from Xío to Βόλο. The letter was transported to marine company "ΠΡΑΚΤΟΡ. ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ*ΕΝ ΧΙΩ". Handwritten rate 40l. . On arr. taxed with 40l. dull grey-mauve (Hellas 42IIb) & dott."135" (blue). RRR. UNIQUE.

Καρα 260/3159

Απροπλήρωτος ταχυδρομικός φάκελος από την Χίο προς τον Βόλο
Ο φάκελος διακινήθηκε μέσω του πρακτορείου της Ελληνικής Ατμοπλοΐας
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα «**ΠΡΑΚΤΟΡ. ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ –ΕΝ ΧΙΩ***
*Στην άφιξη γραμματοσημάνθηκε με **40**λεπτο γραμματόσημο το οποίο ακυρώθηκε*
*με την στικτή Νο **135** του Βόλου*

Το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο εσωτερικού

Με την απόφαση του Βερολίνου της 22.5.1881 όπου αποφασίστηκε η χάραξη νέων συνόρων μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας ή Τουρκία αποχώρησε σταδιακά, από ολόκληρη σχεδόν την Θεσσαλία και ένα τμήμα της Ηπείρου. Η παράδοση των εδαφών συμφωνήθηκε να γίνει τμηματικά. Άρχισε από την Άρτα την 24.6.1881 και ολοκληρώθηκε την 2.11.1881 με την απελευθέρωση του Βόλου.
Συνεπώς η 2.11.1881 ημέρα καταλήψεως του Βόλου από τον Ελληνικό Στρατό είναι (θεωρητικώς) και η ημέρα που συμβολικά έκλεισαν το Τουρκικό και το Ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Βόλου. Τα δύο ταχυδρομικά γραφεία έκλεισαν με την κατάληψη της πόλεως την 2.11.1881 δεδομένου ότι ήδη είχαν αρχίσει τα προβλήματα μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας γύρω από το θέμα της λειτουργίας των τουρκικών ταχυδρομείων στην Θεσσαλία και την Άρτα και ιδίως της Λάρισας. Σχετικά δες στη σελίδα 165 του παρόντος.
Στη Φιλοτέλεια τ. 413/32 ο Σ. Νικολαϊδης συμπερασματικά (και χωρίς άλλα στοιχεία) αναφέρει ως 1η ημέρα λειτουργίας του ελληνικού ταχ. Γρ. Βόλου αναφέρει την 15.11.1881. Πιστεύεται ότι δεδομένης της ομαλής παραδόσεως της πόλης στον Ελληνικό Στρατό δεν υπήρχε κάποιος ιδιαίτερος λόγος ανωμαλίας στην λειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου Βόλου και άρα 1η ημέρα θα μπορούσε να θεωρηθεί η 2.11.1881. Άλλωστε τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, (γνωρίζοντας την προγραμματισμένη κατάληψη) είχαν προβλέψει για την αποκατάσταση και την εύρυθμη λειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου Βόλου μετά την παράδοσή του στον Ελληνικό στρατό. Από τις 28.10.1881 είχε σταλεί ο ταχυδρομικός υπάλληλος Π. Αποστολόπουλος στο ταχυδρομικό γραφείο Βόλου, προ της καταλήψεως της πόλης, προκειμένου να κάνει κάθε προεργασία ώστε να είναι έτοιμο την ημέρα που θα λειτουργούσε ως ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο. Δες «Εφημερίδα» της 28.10.1881.
Ο Δρόσος δίνει στην Φιλοτέλεια του 1955/68 ως ημέρα καταλήψεως του Βόλου την 5.11.1881 και είναι λάθος.
Η λειτουργία των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της Θεσσαλίας ρυθμίστηκε με το Β. Δ. της 30.8.1881 (ΦΕΚ 85/18.9.1881) «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων κατά την Θεσσαλίαν και περί ορισμού μηνιαίων γραφικών αυτών εξόδων». Με το άνω διάταγμα λειτούργησαν, στα πλαίσια του Ελληνικού κράτους, τα ταχυδρομικά γραφεία Βόλου, Φερών και Πλατάνου.

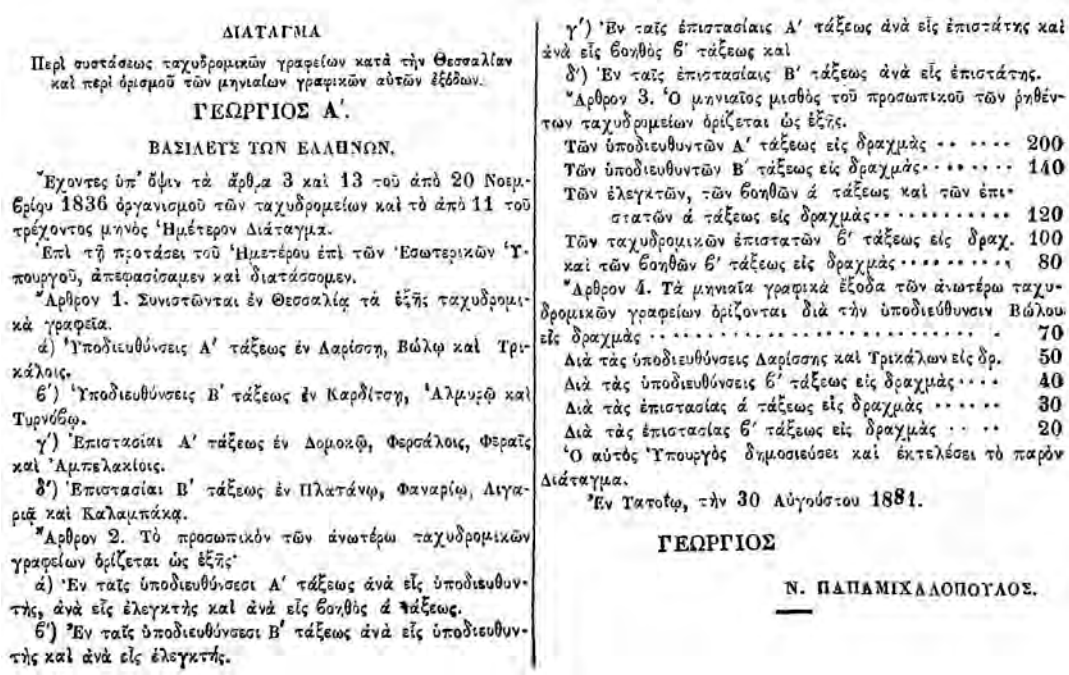

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῶν γραφείων κατὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ περὶ ὁρισμοῦ τῶν μηνιαίων γραφικῶν αὐτῶν ἐξόδων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀπὸ 11 τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Συνιστῶνται ἐν Θεσσαλίᾳ τὰ ἑξῆς ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

α') Ὑποδιευθύνσεις Α' τάξεως ἐν Λαρίσσῃ, Βώλῳ καὶ Τρικάλοις.

β') Ὑποδιευθύνσεις Β' τάξεως ἐν Καρδίτσῃ, Ἀλμυρῷ καὶ Τυρνόβῳ.

γ') Ἐπιστασίαι Α' τάξεως ἐν Δομοκῷ, Φερσάλοις, Φεραῖς καὶ Ἀμπελακίοις.

δ') Ἐπιστασίαι Β' τάξεως ἐν Πλατάνῳ, Φαναρίῳ, Λιγαριᾷ καὶ Καλαμπάκᾳ.

Ἄρθρον 2. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω ταχυδρομικῶν γραφείων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

α') Ἐν ταῖς ὑποδιευθύνσεσι Α' τάξεως ἀνὰ εἷς ὑποδιευθυντὴς, ἀνὰ εἷς ἐλεγκτὴς καὶ ἀνὰ εἷς βοηθὸς ά τάξεως.

β') Ἐν ταῖς ὑποδιευθύνσεσι Β' τάξεως ἀνὰ εἷς ὑποδιευθυντὴς καὶ ἀνὰ εἷς ἐλεγκτής.

γ') Ἐν ταῖς ἐπιστασίαις Α' τάξεως ἀνὰ εἷς ἐπιστάτης καὶ ἀνὰ εἷς βοηθὸς β' τάξεως καὶ

δ') Ἐν ταῖς ἐπιστασίαις Β' τάξεως ἀνὰ εἷς ἐπιστάτης.

Ἄρθρον 3. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν ρηθέντων ταχυδρομείων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

Τῶν ὑποδιευθυντῶν Α' τάξεως εἰς δραχμὰς	200
Τῶν ὑποδιευθυντῶν Β' τάξεως εἰς δραχμὰς	140
Τῶν ἐλεγκτῶν, τῶν βοηθῶν ά τάξεως καὶ τῶν ἐπιστατῶν ά τάξεως εἰς δραχμὰς	120
Τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν β' τάξεως εἰς δραχ.	100
καὶ τῶν βοηθῶν β' τάξεως εἰς δραχμὰς	80

Ἄρθρον 4. Τὰ μηνιαῖα γραφικὰ ἔξοδα τῶν ἀνωτέρω ταχυδρομικῶν γραφείων ὁρίζονται διὰ τὴν ὑποδιεύθυνσιν Βώλου εἰς δραχμὰς 70

Διὰ τὰς ὑποδιευθύνσεις Λαρίσσης καὶ Τρικάλων εἰς δρ.	50
Διὰ τὰς ὑποδιευθύνσεις β' τάξεως εἰς δραχμὰς	40
Διὰ τὰς ἐπιστασίας ά τάξεως εἰς δραχμὰς	30
Διὰ τὰς ἐπιστασίας β' τάξεως εἰς δραχμὰς	20

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Τατοΐῳ, τὴν 30 Αὐγούστου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

No 6

No 7

Οι πρώτες σφραγίδες που χρησιμοποιήθηκαν από το ελληνικό ταχ. γρ. εσωτερικού ήταν οι No 6 & No 7.

Η No 6 (η ξυσμένη του Βόλου)

Τις πρώτες ημέρες λειτουργίας του ελληνικού, πλέον, ταχυδρομικού γραφείου χρησιμοποιήθηκε η σφραγίδα No 6. Είναι η No 4 του πίνακος η οποία χρησιμοποιήθηκε ξυσμένη. Ξύστηκε η λέξη (ΤΟΥΡΚΙΑ). Χρησιμοποιήθηκε, μάλλον, από 26.11.1881 έως ?.8.1882 (Φιλοτέλεια του 1955 τ. 333/68).
Στη Φιλοτέλεια του 1955 τ. 333/68 αναφέρονται δύο γραμματόσημα τα οποία έχουν ακυρωθεί με την ξυσμένη σφραγίδα.:
α.- Ένα 10λεπτόν επί χάρτου κρεμ άνευ αριθμού ελέγχου (Αρ. Kohl 64δ) με ημερομηνία 26.11.1881.
β.- Αναφέρεται σφραγίδα στη συλλογή Α. Αργυρόπουλου με χρονολογία 19.1.1882 Col 68/783).
Πρέπει να επισημανθεί ότι ο Κούτσης από λάθος πληροφόρηση λέει ότι ο Βόλος υπάρχει δια Β. Διατάγματος της 30.8.1881με σφραγίδα ΙΙ τύπου.
Στη Φιλοτέλεια τ. 234-235/55 ημερομηνία της No 6 σφραγίδας την 7.1.1882

Classic postmarks, type II: ΒΩΛΟΣ 19.IAN.82 (Volos Thessaly, type II, without Turkey) on marginal strip of 4x5λ
Έκθ. Δρόδου & Col 68/783

Καρα 143/1641

Classic postmarks, type II: ΒΩΛΟΣ 10.ΙΟΥΛ.82 (Volos Thessaly, type II, without Turkey) on 10λ,
Col 68/784 & Καρα 260/3199

Στη Φιλοτέλεια του 1955/68 αναφέρεται ότι η σφραγίδα ήταν εν χρήσει μέχρι τον Αύγουστο του 1882. Επίσης αναφέρει ότι ο Α. Αργυρόπουλος είχε γραμματόσημο με ημερομηνία 19 ΙΑΝ. 1882.

Η σφραγίδα ΙΙ τύπου Νο 7

Έχει μέχρις στιγμής ως Π.Γ.Χ. την 24.6.1882.

Καρα 147/1852

1882 EL fr.20l.carmine (Hellas 59 Ia,three good & one narr.margins) canc."ΒΩΛΟΣ (135)*6 ΣΕΠΤ.82" (typ.II),trans.ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ,arr."ΣΥΡΟΣ (67)*9 ΣΕΠΤ.82".

Καρα 210/272

Πλίκος ταχυδρομηθείς από τον Βόλο προς την Σύρο
Διακρίνεται η ακυρωτική ΙΙ τύπου ***ΒΩΛΟΣ (135) 6 ΣΕΠΤ.*** *(18)****82***
Η διαβατική ***ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 7 ΣΕΠΤ.*** *(18)****82***
Η σφραγίδα αφίξεως ***ΣΥΡΟΣ 9 ΣΕΠΤ.*** *(18)****82***
Ταχυδρομικό τέλος εσωτερικού ***20*** *λεπτά*

Classic postmarks, type II: ΒΩΛΟΣ 2.ΟΚΤ.82 (Volos Thessaly, type IIa) on 30λ 1882 (ultramarine grey), cover of folded letter sent to SALONIQUE TURQUIE 16.OCT.82 (Salonica Turkey)
Έκθεμα Δρόσου & Col 68/785

Πλίκος ταχυδρομηθείς από τον Βόλο προς την Θεσσαλονίκη Διακρίνεται η ακυρωτική ΙΙ τύπου ***ΒΩΛΟΣ (135) 18. ΔΕΚΕ.*** *(18)****82*** *Η σφραγίδα αφίξεως* ***SALONIQUE TURQUIE 31 DEC*** *(18)****82*** *Ταχυδρομικό τέλος εξωτερικού* ***30*** *λεπτά*

Ένα χρόνο μετά την απελευθέρωση του Βόλου η Κυβέρνηση του Χαριλάου Τρικούπη και κατ΄ επέκταση το Ελληνικό Ταχυδρομείο εισήγαγε τις VIου τύπου σφραγίδες στα εν λειτουργία ταχυδρομικά ανταλλακτήρια σε όλη την Ελλάδα. Κύριο χαρακτηριστικό των νέων σφραγίδων είναι η προσθήκη της ώρας κατάθεσης και άφιξης του ταχυδρομικού αντικειμένου στα τότε έξι μεγαλύτερα ταχυδρομικά γραφεία (ανταλλακτήρια) της χώρας.

Στη Φιλοτ. 1949/24 ο Α. Β. Οικονομίδης σε σχετικό άρθρο του αναφέρει ότι:

Αἱ πόλεις Λαρίσσης, Ἄρτης καὶ Βόλου, ἐχρησιμοποίησαν ὡς Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα στρογγύλας δικύκλους σφραγίδας ὡς καὶ τοὺς ἀντιστοίχους αὔξοντας ἀριθμούς της 103, 105 καὶ 135 ἀλλὰ μὲ πλέον συγκεντρωμένους ἀριθμοὺς εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν σφραγίδων, ἐνῷ πρὸ τοῦ 1882 οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἦσαν πλέον ἀπέχοντες.

Επίσης στην Φιλοτελική Ηχώ του 1995 τ. 170-171/542 ο Π. Δρόσος γράφει:

Εις τις 5.4.1872 απέκτησε ο Βώλος όπως η Λάρισα ίδιον Ταχυδρομείο με σφραγίδα ΒΩΛΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑ και κατά το 1876, σφραγίδα ΒΟΛΟΣ και τον αριθμό 135.

Ερμηνεύοντας το κείμενο του Οικονομίδη η βασική σκέψη είναι ότι:
Η Λάρισα, η Άρτα και ο Βόλος προτού γίνουν Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία (Όταν ήταν μέσα στα εδάφη της Τουρκίας) χρησιμοποίησαν δικύκλους σφραγίδας με τους αριθμούς 103, 105 και 135.
*Όταν έγιναν Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία χρησιμοποίησαν **πάλι** δικύκλους σφραγίδας με τους αριθμούς 103, 105 και 135 αλλά με **πλέον** συγκεντρωμένους αριθμούς.*
Ο τρόπος που το γράφει είναι σαν να λέει: «Τις ξέρω, τις έχω δει αυτές τις σφραγίδες!» Δεν αμφιβάλει όταν το γράφει!
Άρα οι πόλεις Λάρισσα, Άρτα και Βόλος ως Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία χρησιμοποίησαν στρογγυλές δικύκλους ως και τους αντίστοιχους, το 1881 και μετά, αύξοντες αριθμούς 103, 105, & 135 αλλά με πλέον συγκεντρωμένους αριθμούς εις το κάτω μέρος των σφραγίδων, ενώ προ του 1882 οι αριθμοί αυτοί ήσαν πλέον απέχοντες.
*Από το υπάρχον αποδεικτικό υλικό αυτούς τους δύο τύπος σφραγίδων τις έχει **μόνο** η Άρτα! Όπου πράγματι οι αριθμοί της σφραγίδας με διάμετρο 2,05 εκ. είναι πλέον απέχοντες της άλλης με διάμετρο 2,25 εκ..*
Παρ όλα αυτά ο Δρόσος λέει στην Φιλοτελική Ηχώ του 1995 τ. 170-171/542:

« ... και κατά το 1876, σφραγίδα ΒΟΛΟΣ και τον αριθμό 135. *»*

Είναι βέβαιο ότι και οι δύο κάνουν λάθος. Πιθανότατα δεν υπάρχει σφραγίδα ΙΙ τύπου με διάμετρο 2,05 εκ. με ΒΩΛΟΣ (135) με αριθμούς πλέον απέχονες των αντιστοίχων της Νο8.
Παρ΄ όλο που ο Δρόσος και ο Οικονομίδης γράφουν ότι την είδαν. Κάνουν λάθος. Το πιθανολογούν διότι το ίδιο έχει γίνει και στην ΑΡΤΑ αλλά και στην ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ!

Πλαστές σφραγίδες

1.- Υπάρχει πλαστή η της εικόνας με την σταθερή ημερομηνία 20 ΝΟΕΒ.58.

2.- Στη Φιλοτέλεια του 1953 σελίδα 50 ο Τρ. Κωνσταντινίδης γράφει ότι υπάρχει πλαστή σφραγίδα με αριθμό 135. Πρόκειται για σφραγίδα Νο 35 στην οποία προσετέθη το ένα μετατρέψαντες το 35 σε 135.

ΛΙΓΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Οι ημερομηνίες παραδόσεως των Ελληνικών πόλεων της Θεσσαλίας ήταν:

1. Αἱ ἡμερομηνίαι (1) εἰσόδου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς περιοχῆς, ὡς ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς, τόσον τῆς πρωτευούσης, ὅσον καὶ εἴς τινας τοπικὰς τῶν ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν. Αὗται ἦσαν :

Ἄρτα	24– 6–1881
Φάρσαλα	18– 8–1881
Καρδίτσα	18– 8–1881
Τρίκαλα	23– 8–1881
Καλαμπάκα	24– 8–1881
Λάρισα	2– 9–1881
Βόλος	2–11–1881

(1) Ὅλαι αἱ ἡμερομηνίαι τῆς παρούσης μελέτης εἶναι τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἐκτὸς ἐὰν ἀναφέρεται τὸ ἐναντίον.

Μετά την προσάρτηση της Θεσσαλίας στην Ελλάδα το 1881 από την 30.8.1881 ιδρύθηκαν και τα εξής γραφεία (Φιλοτελική Λέσβος τ. 123/365):

Μετά την προσάρτηση της Θεσσαλίας στην Ελλάδα το 1881 εκτός του Ταχυδρομείου Βόλου που εξακολούθησε να λειτουργεί ως κανονικό πλέον Ταχυδρομικό Γραφείο ιδρύθηκαν από της 30—8—81 και τα εξής Γραφεία.

1) Αλμυρός (30—8—1881)
2) Ζαγορά (19—11—1881)
3) Τσαγκαράδα (1—10—1882). Το Γραφείο έκλεισε από 31-1-1886 για να ανοίξει εκ νέου περίπου το 1889.
4) Τρίκκερι (1—10—1882)
5) Αργαλαστή (29—1—1890)
6) Μηλέαι (14—7—1890)
7) Μακρυνίτσα (λειτούργησε προ του 1896 άγνωστο για πόσον χρόνο) και έκλεισε. Χρησιμοποίησε τη σφραγίδα 4ου τύπου (παλαιοτέρα χρονολογία χρησιμοποιήσεως της σφραγίδος του τύπου *IV* κατά Δ. Σαμαράν η 17.8.1881) και επανιδρύθηκε στις 30—12—1901.
8) Αφησσός (30—7—1899).
9) Βελεστίνον (λειτούργησε προ του 1896). Χρησιμοποίησε σφραγίδα 5ου τύπου (έναρξη χρήσεως σφραγίδος *V* τύπου κατά Δ. Σαμαράν το έτος 1890).
10) Κισσός (31—1—1886). Το Γραφείο τούτο μετονομάστηκε την 28—12—1896 σε Αγ. Μαρίνα (Κισσού) και λειτούργησε για αρκετά χρόνια και πέραν του 1902. (υπάρχει σφραγίδα *V*ου τύπου επί ιπταμένου με ημερομηνία 18 Απριλ. 902) και κατόπιν επανήλθε στην πρώτη του ονομασία.
11) Πορταριά (11—10—1882) λειτούργησε για άγνωστο χρόνο και έκλεισε. Επανιδρύθηκε την 21—11—1900.
12) Πτελεός λειτούργησε από 2—4—1893
13) Ανακασία ή Άνω Βόλος (30—12—1901)
14) Λεχώνια (16—12—1901)
15) Νεοχώριον (Βόλου) (30—12—1901) λειτούργησε και προηγούμενως άγνωστο πόσον χρόνο. Έκλεισε και επανιδρύθηκε.
16) Μούρεσι (9—1—1902)
17) Χορευτόν (22—11—1905)
18) Καλά Νερά (9—3—1906)
19) Αγ. Γεώργιος Νηλείας (28—8—1906)
20) Αγ. Λαυρέντιος Νηλείας (28—8—1906)

Το Γραφείο τούτο λειτούργησε και προηγουμένως άγνωστο από πότε, πάντως μετά το 1890 γιατί χρησιμοποίησε σφραγίδα *V*ου τύπου, καταργήθηκε και επανιδρύθηκε.

21) Δράκια Νηλείας (28—8—1906)
22) Καραμπάση Νηλείας (Αγ. Βλάσιος) (30—10—1906)
23) Βένετον (10—12—1907)
24) Νιάου (5—7—1908)
25) Πουρί (8—1—1908)

Εκτός των παραπάνω Γραφείων που λειτούργησαν, υπάρχουν και: τα Ταχυδρομικά Γραφεία:

1) Αγ. Κυριακή (4—10—1908)
2) Βυζίτσα (5—8—1908)
3) Πινακώτες (5—7—1908) και
4) Κερασιά (23—12—1908)

για τα οποία παρά την έκδοση Β. Δ/των για ίδρυσή τους αμφισβητείται η λειτουργία τους

Στον Βόλο υπήρχαν τα παρακάτω ξένα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία, με την προσάρτηση του Βόλου στην Ελλάδα. Έκλεισαν όλα το 1881.
1.- Αυστριακό Ταχυδρομείο (1853-1881) (Δες Φιλοτ Λέσβος τ. 123/364)
2.- Γαλλικό Ταχυδρομείο (1857-1881).
3- Ρωσικό Ταχυδρομείο (1860-1881).
2.- Αιγυπτιακό Ταχυδρομείο (1870-1872).
2.- Τουρκικό Ταχυδρομείο (1860-1881).

Προσπάθειες για την ίδρυση διανεμητηρίου στο Βόλο είχε προσπαθήσει ο Λεονάρδος να ιδρύσει και εν έτη 1857 οποίος με τα χέρια πια ελεύθερα να ιδρύει ταχυδρομικά γραφεία ή διανεμητήρια στα εδάφη της Τουρκίας, στην προσπάθειά του να διευκολύνει τα τεράστια στρώματα του κατεσπαρμένου ελληνισμού ως προς την επικοινωνία τους αφ ενός και επιδιώκοντας την αύξηση του εμπορίου μετά του εξωτερικού οραματίστηκε την ίδρυση ταχ. γρ. στο Κάιρο και διανεμητηρίων στην Χίο, Λάρνακα, Χανιά και Βόλο. Στη Φιλοτέλεια του 1936/168 ο Τρ. Κωνσταντινίδης παρουσιάζει μια ενδιαφέρουσα αλληλογραφία κυρίως του Λεονάρδου με το τότε Υπουργείον Εσωτερικών όπου υπήγετο το Ταχυδρομείο. Αλλά και ένα σχέδιο διατάγματος επί της ιδρύσεως του ταχυδρομικών γραφείου Καΐρου και των διανεμητηρίων Χίου, Λάρνακος, Χανίων και Βόλου το οποίο δίνει ενδιαφέρουσες πληροφορίες επί του τρόπου καταβολής των ταχυδρομικών τελών την εποχή του 1857. Το ανωτέρω σχέδιο Β. Δ. δεν υπεγράφη ποτέ και συνεπώς ποτέ δεν υλοποιήθηκε η ιδέα του Λεονάρδου
Λεπτομέρειες επί του θέματος στη σελίδα 208 του παρόντος.

Από το παλιό λιμάνι του Βόλου

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΒΟΛΟΥ

233-270

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
244	ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ	1	4,35 X 0,66	17.5.1861 Col 68/656	~	~
245		2	2,75	27.1.1863 Συλ. Καραμπινά	10.8.1864 Phil 01	~
249	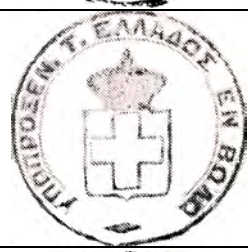	3	3,50	17.7.1865 Col 68/658	21.2.1872 Feldman V/10235	~
259		4	2,10 / 1,20	11.5.1873 Εκθ. Frenes *	14.5.1881 395/1835 24.10.1875 Έκθ. Δρόσου	~
262	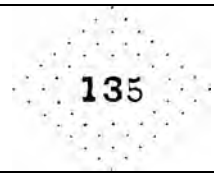	5	2,60 / 2,15	1872 **	1876 **	~

Ο πίνακας σταματά εδώ διότι όλες οι μετέπειτα σφραγίδες αφορούν το ταχυδρομικό γρ. Λαρίσης εσωτερικού.

264		6	2,10 / 1,20	26.11.1881 Φιλοτ. 1955/68	10.7.1882 Col 68/784 ?.8.1882 Φιλοτ 1955/68	Είναι η No 4 ξυσμένη
265		7	2,25 / 1,45	24.6.1882 Κ 147/1852 6.9.1882 Κ 210/272	18.12.82 Σελίς 266	*Καρα 380/2293 & 283/2139*

Για τις μετέπειτα λοιπές ταχυδρομικές σφραγίδες του Βόλου δες στα Ανταλλακτήρια του παρόντος.
** : Από το 1871. Δες Φιλοτελικά Νέα 1935/245*
***: Η στικτή αποσύρθηκε από το 1872 κατά τον Τρ. Κωνσταντινίδη. Από το 1875 κατά τον Αλ. Αργυρόπουλο*

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

*Σε ιδιαίτερο κεφάλαιο του παρόντος με τον γενικό τίτλο «**Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εις την Μολδοβλαχία**» στη σελίδα 157 κ. επ. αναφέρθηκαν όσα γεγονότα προηγήθηκαν προκειμένου να πάρει την απόφαση η Κυβέρνηση να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία στις πόλεις της Μολδοβλαχίας.*
Το Προξενείο Βουκουρεστίου το οποίο υπήρχε από το 1834 χρόνια ασκούσε πίεση προς την Κεντρική Υπηρεσία προκειμένου να ιδρυθεί ταχυδρομικό γραφείο στο Βουκουρέστι.

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Ἀριθ. 1421

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 7 Ἀπριλίου 1853

«Ἡ ὑπὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως σύστασις Ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τε τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Ἰωάννινα παρέχει τὸ ἐνδόσημον εἰς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον γνώμην περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου καὶ ἐνταῦθα. Συνηγοροῦσι δὲ ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης αἱ ἑξῆς πληροφορίαι.

Στο αναφερθέν κεφάλαιο εξετέθη όλη η προηγηθείσα αλληλογραφία επί του θέματος μέχρις ότου εκδοθεί το από 26.8.1853 έγγραφο όπου η Υπηρεσία εκδηλώνει την τελική απόφασή της:

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

ἀριθ. 4196 Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1853

«Μελετήσαντες ἐσκεμμένως τὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετακομίσεως τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουκουρεστίου παρατηρήσεις τοῦ Γενικοῦ Προξένου, καθ' ἣν περίστασιν συστηθῇ ἐκεῖσε Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον, πειθόμεθα ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθ' ὃν τρόπον προτείνει ὁ Κύριος Γενικὸς Πρόξενος, εὐκόλως κατορθοῦται καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ λάβωμεν ἀνάγκην νὰ διαπραγματευθῶμεν τὰ περὶ μετακομίσεως μὲ τὴν ἑταιρίαν Λόϋδ, διότι τὰ περὶ τούτου ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως. Τοῦ ἀντικειμένου τῆς μετακομίσεως ἐξομαλυνθέντος ὡς ἀνωτέρω, ἔπεται τὸ περὶ συστάσεως τοῦ Ταχ. Γραφείου εἰς Βουκουρέστιον. Τὸ καθ' ἡμᾶς συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ Κυρίου Προξένου, οὐχὶ μόνον περὶ τῆς συστάσεως ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰασίῳ, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀμφότεραι αἱ πρωτεύουσαι αὗται τῶν Ἡγεμονιῶν διατηροῦν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· ἠθέλαμεν πρὸς τούτοις γνωμοδοτήσει καὶ περὶ τοιαύτης συστάσεως ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἀλλὰ λόγῳ οἰκονομίας, ἀνεβάλαμεν τὸ τοιοῦτον δι' ἄλλην περίστασιν. Ὅσα περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ὠφελίμου τῆς συστάσεως Ταχ. Γραφείων ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, ὁ Κύριος Πρόξενος ἀρκούντως ἐξηγεῖται, ἡμεῖς δὲ συμφωνοῦμεν μετ' αὐτοῦ κατὰ πάντα ἐκθέσαντες τὰ ἀνωτέρω . . . ».

Και όταν πέρασε ο Κριμαϊκός κατά τον Μάϊο του 1857 ζητήθηκε από την Τουρκική Κυβέρνηση η συγκατάθεσής της προκειμένου να ανοίξουν ορισμένα ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της μεταξύ των οποίων και στη Μολδοβλαχία.

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.
ἀριθ. 1415
Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1855

«Ἐπαναληφθεισῶν ἤδη εὐτυχῶς τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας φιλικῶν σχέσεων τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ ν' ἀναφέρω εὐσεβάστως, ὅτι καιρὸς εἶναι ἤδη, ἵνα τὸ Β. Ὑπουργεῖον ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀφορώσης τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ ἐνταῦθα γραφείου προτάσεως τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου. Αἱ ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ὠφέλειαι ὑπεδείχθησαν ἀρκούντως ἐν τῇ τελευταίᾳ μάλιστα ὑπ' ἀριθ. 4078/20 Ὀκτωβρίου 1853 ἀναφορᾷ τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου».

Τέλος τον Μάϊο του 1857 εδόθη η άδεια από την Τουρκία.

Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
ἀριθ. 785/947 Ἐν Βουγιούκ Δερὲ (Κωνσταντινουπόλεως), τῇ 27 Μαΐου 1857

«Αἱ Βεζυρικαὶ Διαταγαὶ τὰς ὁποίας ἐπισυνάπτω ὧδε θέλουν πληροφορήσει τὸ Β. Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπετράπη ἡ σύστασις Ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς Σμύρνην, Ἀλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2713 ἐμπιστευτικῆς Διαταγῆς. Δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψω, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ὑπῆρξαν ἀρκεταὶ δυσκολίαι, καθ' ὅσον καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία, αἱ μόναι δηλαδὴ Δυνάμεις, αἱ ἔχουσαι Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἐν Τουρκίᾳ, ἔλαβον τὸ δικαίωμα τοῦτο κατόπιν ταχυδρομικῶν μετὰ τῆς Πύλης Συμβάσεων. Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἓν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

διαθέσεως, ν' ἀναφέρω ἀπ' εὐθείας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὡς περὶ τετελεσμένου ἤδη. Τοῦτο καὶ ἔπραξα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, παρουσιάσας τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων καὶ ζητήσας τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας Διαταγάς. Δὲν εἶναι δὲ περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι, τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαταγῶν τούτων ὀφείλω πρὸ πάντων εἰς τὸν Ἀλῆ Γκαλὶπ Πασᾶ, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ πρότασις ἤθελεν ἀπαντήσει, ἴσως, περισσοτέρας δυσκολίας.

Ἐν ταῖς Βεζυρικαῖς Διαταγαῖς περιέχεται ἡ φράσις «Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα δι' ἀτμοπλοίων». Τοῦτο ἐτέθη πρὸς διάκρισιν τῶν ταχυδρομείων τῆς ξηρᾶς καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει σημασίαν. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω ἐπὶ τέλους ὅτι, ἡ τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων Σύστασις ἴσως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισπευθῇ διὰ ν' ἀποκτήσωμεν ἓν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μία ἄλλη Κυβέρνησις τῆς Τουρκίας εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ στέρξῃ νὰ παραχωρήσῃ ἄνευ Συμβάσεως Ἰδιαιτέρας.

Εὐπειθέστατος
Α.Γ. Κουντουριώτης»

Μετά της Βεζυρικές διαταγές τις οποίες είχε εξασφαλίσει η Κυβέρνηση και οι οποίες επέτρεπαν την ίδρυση νέων ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας προέβη στην ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου. Το γραφείο ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1857 (Φιλοτ. του 1962 τ. 371/16 & Λεονάρδος σελίς 27).

Αφετηρία ήταν τα δύο Βασιλικά Διατάγματα της ιδίας ημερομηνίας 9. 7. 1857 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικόν» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) και το «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) Οι όροι λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων ορίστηκαν με το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ Προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της αλλοδαπής απολύτως. Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. και τις ΟΔΗΓΙΕΣ η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την εγκύκλιο 21/2358/9.8.1857. (Δες σελίδα 93 του παρόντος κ. επ.).

Για τον ακριβή χρόνο έναρξης λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου και της Ιβραΐλας στη Φιλοτέλεια του 1971 τ. 427/82 υπάρχει το ακόλουθο κείμενο σχετικά με το ελληνικό Προξενείο Βουκουρεστίου και τα εκ τού κειμένου προκύπτοντα συμπεράσματα:

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
ἀριθ. 2961
Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1857.

»Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4904/22 Ἰουλίου ἐ.ἔ. διαταγῆς του ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω, ὅτι ἐγχειρίσας τὴν βεζυρικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Ἡγεμόνα Καϊμακάμην ἀπηύθυνα συγχρόνως διακοίνωσίν μου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἡγεμονίας ζητήσας τὴν ἀναγνώρισιν τῶν συσταθέντων ταχυδρομικῶν γραφείων ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ ἐν Βραΐλᾳ. Ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις παραδεχθεῖσα τὴν ζήτησίν μου, ἐξέδοτο ἤδη τὰς πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς διαταγάς της καὶ τὰ εἰρημένα Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἔκαμαν ἤδη ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν των».

Ἐκ τῆς φράσεως «ζητήσας τὴν ἀναγνώρισιν τῶν συσταθέντων» ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ δύο ταῦτα γραφεῖα ἤρχισαν ἀμέσως λειτουργοῦντα, ἴσως καὶ πρὸς τῆς ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῶν ἡγεμονικῶν ἀρχῶν, ἤτοι, ἐὰν μὴ ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1857, ἀσφαλῶς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1857, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπιδείξει τὸ Προξενεῖον Βουκουρεστίου διὰ τὴν ἵδρυσίν των.

Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὴν Βραΐλαν, ἐκ τῆς ὑπάρξεως φακέλου μὲ σφραγῖδα «ΙΒΡΑΙΛΑ» τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1857, τοῦ ὁποίου φωτογραφία ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀλ. Ἀργυροπούλου εἰς τὴν «Φιλοτέλειαν» (9). Ὡς πρὸς τὸ Βουκουρέστιον τὸ γεγονὸς ὅτι μέχρι σήμερον δὲν εἶναι γνωστὴ σφραγὶς μὲ τόσον παλαιὰν ἡμερομηνίαν, δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς καθυστέρησιν ἱδρύσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν περιωρισμένην του κίνησιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς συνάγεται τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅτι καὶ τὰ δύο γραφεῖα ἱδρύθησαν κατὰ τὸν ἴδιον περίπου χρόνον, ἄν καὶ θὰ ἦτο λογικόν, νὰ προηγήθη ἡ ἵδρυσις τοῦ Βουκουρεστίου, δεδομένου ὅτι αἱ ἐξ Ἀθηνῶν ὁδηγίαι ἐστάλησαν εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Γενικὸν Προξενεῖον, καὶ ἐκεῖθεν ἐδόθη σχετικὴ ἐντολὴ εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενον Ὑποπροξενεῖον Βραΐλας.

(9) Βλ. τεῦχος 220/1, Μαΐου - Ἰουνίου 1943, σελ. 43.

Εξ αυτού και με βάση την φράση «ζητήσας την αναγνώριση των συσταθέντων» αλλά και την ύπαρξη επιστολής από Βραϊλα προς την Πάτρα με ημερομηνία 17.10.1857 η αρχή της λειτουργίας του πρέπει να τοποθετηθεί μεταξύ του τέλους του Αυγούστου ή τις αρχές του Σεπτεμβρίου του 1857.
Η διεύθυνση του ταχυδρομείου Βουκουρεστίου ανετέθη στον Γραμματέα του Γενικού Προξενείου.
Το ταχυδρομικό τέλος από Ιβραίλα στην Ελλάδα ήταν (10+80+20=) 110 λεπτά.
Με το Β. Δ. της 9.7.1857 εθεσπίσθη ταχυδρομικό τέλος 20 λεπτών δια την μεταφορά των φακέλων και των δειγμάτων εμπορευμάτων και εντύπων από Ιβραϊλα προς Βουκουρέστι και από Γαλάτσιον προς Ιάσσιο και τανάπαλιν.
Η επικοινωνία μεταξύ των ταχυδρομικών γραφείων Βουκουρεστίου, Ιβραίλας και Γαλαζίου γινόταν με τακτικούς ταχυδρόμους που εκτελούσαν μια φορά την εβδομάδα το δρομολόγιο Βουκουρεστίου - Ιβραίλας – Γαλαζίου.
Ως προς την επικοινωνία της Ελλάδας με τις πόλεις της Μολδοβλαχίας στη Φιλοτέλεια του 1943 t. 224-225/72 ο Κ. Γ. Σφήκας σημειώνει:

Προτοῦ συσταθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα στὴ Μολδοβλαχία, ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐστέλλετο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀτμόπλοια τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ Γαλλικὰ καὶ μὲ ἔξοδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Πόλη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐστέλλετο εἰς τὰ Ρωσσικὰ ταχυδρομεῖα ποὺ ἐλειτουργοῦσαν εἰς τὸ Βουκουρέστι, τὸ Γαλάζι καὶ τὸ Ἰάσι.

Ἡ μεταφορὰ τῶν φακέλλων ἐγένετο διὰ ξηρᾶς μὲ Ρώσσους Ταχυδρόμους, ποὺ ἔφευγαν κάθε 15 ἡμέρες ἀπὸ τὴν Πόλη καὶ περνῶντας ἀπὸ τὶς Ἡγεμονίες τῆς Μολδοβλαχίας, ἔφταναν στὰ Ρωσσικὰ μεθόρια.

Τὰ γράμματα καὶ τὰ δείγματα γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα παρεδίδοντο τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὰ Ρωσσικὰ Ταχυδρομεῖα τῶν μερῶν ἐκείνων «ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους» καὶ οἱ παραλῆπται ἐπομένως ἐπλήρωναν μόνον τὸ ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τὴ Πόλη ἴσα μὲ τὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ των.

Ἐπάνω στοὺς φακέλλους, καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἔβαζαν τὸ χρονολογικὸ σήμαντρο τοῦ Ταχυδρομείου τῆς ἀποστολῆς τὰ δὲ γράμματα καὶ τὸ δείγματα ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔφεραν καὶ τὴ σημείωση «***Ἐλεύθερα τέλους***», ἀφοῦ ἦσαν ***προπληρωμένα ἕως τὴ Πόλη***. (2)

(2) Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὴ Μολδοβλαχία ἐμαζεύετο ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ταχ. γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Εκ των άνω φαίνεται ότι η επικοινωνία των ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας γινόταν με την Ελλάδα ή και αντιστρόφως όπως και πρώτα με τον Ρώσο ταχυδρόμο της γραμμής Κωνσταντινούπολη – Μολδοβλαχία - Ρωσία.. Τα γράμματα και τα δείγματα διαβιβάζονταν με δαπάνη της Ελληνικής Κυβέρνησης «ελεύθερα παντός τέλους» εις Κωνσταντινούπολη με πλοία του Αυστριακού Lloyd τα οποία προσέγγιζαν εις τους ελληνικούς λιμένες. Από την Κωνσταντινούπολη το ταχυδρομείο διαβιβάζονταν με τον Ρώσο ταχυδρόμο της γραμμής Κωνσταντινούπολης – Μολδοβλαχίας - Ρωσίας. Οι ταχυδρόμοι έφευγαν κάθε 15 ημέρες και περνώντας από τις Ηγεμονίες της Μολδοβλαχίας έφταναν στα ρωσικά σύνορα. Τους ταχυδρόμους αυτούς για λόγους ασφαλείας συνόδευαν τούρκοι Τάταροι έως τα σύνορα της τουρκικής επικρατείας έως ότου παραδώσουν την αλληλογραφία εις τα ρωσικά ταχυδρομικά γραφεία της Μολδοβλαχίας.
Η αλληλογραφία για την Μολδοβλαχία απ΄ όλη την Ελλάδα συγκεντρώνονταν εις τα ανταλλακτήρια ταχυδρομικά γραφεία των Αθηνών, Σύρου και Πειραιώς.

Σύμφωνα με το Β.Δ. της 14.5.1849 ΦΕΚ 19/20.5.1849 οι παραλήπτες πλήρωναν ταχυδρομικό τέλος από την Πόλη έως τον τόπο προορισμού των ταχυδρομικών αντικειμένων διότι, ως εγράφη, έφταναν «ελεύθερα παντός τέλους» έως την Κωνσταντινούπολη με ευθύνη της Ελληνικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας Νόμον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος, καὶ τὰς δύω ἠγεμονείας τῆς Δακίας καὶ τ' ἀνάπαλιν συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν θέλουν ἀποστέλλεσθαι διὰ τῶν δυνάμει ταχυδρομικῶν συμβάσεων, ταξειδευόντων ἀτμοπλοίων, ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε δυνηθῆ νὰ κάμῃ χρῆσιν.

2) Ἡ πληρωμὴ τοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὡρισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα περμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων, ὡς καὶ τῶν δειγμάτων πραγματειῶν, εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς παραδίδοντας, ἡ δὲ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς παραλαμβάνοντας.

3) Ἡ πληρωμὴ τοῦ διαποντίου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα περμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ δειγμάτων πραγματειῶν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν, εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τὴν ταχυδρομικὴν διατίμησιν τῶν ἀτμοπλοίων, δι' ὧν ἀποστέλλονται.

4) Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω διαποντίου ταχυδρομικοῦ τέλους, εἰσπράττεται διά τε τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν περμπόμενα συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν, καὶ τὸ ἀνῆκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐγχώριον διατίμησιν.

5) Οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν περμπόμενοι φάκελλοι διατιμῶνται κατὰ τὸ 1/3 τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Το ανωτέρω Β.Δ. επαναλήφτηκε με το Β.Δ. της 3.4.1854 ΦΕΚ 9/20.4.1854. Ξαναδιατυπώθηκε ακόμα μία φορά και με το Β.Δ. της 9.7.1857 ΦΕΚ 25/13.8.1857 χωρίς να αλλάζει τίποτα επί της ουσίας.

Ως προς το κλείσιμο του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου κύρια αιτία ήταν (Φιλοτέλεια τ. 428/127).ότι κρίθηκε περιττό και επιζήμιο. Κύρια αιτία που κρίθηκε περιττό και επιζήμιο υπήρξε αφ ενός μεν η αδιαφορία των υπευθύνων υπαλλήλων (διαχρονική ασθένεια του ελληνικού κράτους) και αφ΄ ετέρου η άριστη λειτουργία του αντιστοίχου αυστριακού ταχυδρομείου το οποίο οι πάντες εμπιστεύονταν, την εποχή εκείνη, προς πλήρη ικανοποίηση και του κοινού και του εμπορίου ολοκλήρου της ανατολής.

Ένας από τους λόγους που οι σφραγίδες των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας είναι σπάνιες είναι ότι τα τότε υπάρχοντα ξένα ταχυδρομεία ιδίως το Αυστριακό είχαν μεγαλύτερη κίνηση διότι δούλευαν άψογα και χωρίς προβλήματα και ήταν φυσικό να προτιμώνται. Επί πλέον είχαν σταθερή δωδεκάμηνη λειτουργία (και όχι οκτάμηνη εξ αιτίας του παγωμένου Δούναβη τον χειμώνα) Λόγος για τον οποίο είναι ευκολότερο να βρεθούν φάκελοι από την Μολδοβλαχία με Αυστριακές σφραγίδες παρά ελληνικοί.

Το ταχυδρομικό γραφείο Βουκουρεστίου καταργήθηκε «ως περιττόν» και όχι επειδή έκλεισαν τα ρωσικά ταχυδρομικά γραφεία (δηλαδή περί το 1866-67) ή κάποιες άλλες αιτίες όπως γράφεται σε διάφορα σχετικά άλλα κείμενα.(Φιλοτέλεια 1943/42). Το κλείσιμο του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου σηματοδότησε το Β. Δ. της 18.12.1863 ΦΕΚ 4/18.1.1864. Σε αυτό συμφωνεί και ο Κ. Γ. ΣΦΗΚΑΣ ο οποίος γράφει ότι έκλεισε σύμφωνα με το Β. Δ. της 18.12.1863 (Φιλοτέλεια 1943/73 & 1950 τ. 301/26).

.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ταχυδρομικοῦ γραφείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1857 Β. Διατάγματος συστηθὲν εἰς Βουκουρέστιον ταχυδρομικὸν Γραφεῖον καταργεῖται καὶ ἀπαλλάσσεται τῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον ἐπιφορτισμένος διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθηναις, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1863.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Στη Φιλοτέλεια τ. 371/16 και τ. 428/127 υπάρχει το ακόλουθο έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών:

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν:

Ἀριθ. 25238

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1863

«Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, Κύριε Συνάδελφε, ὅτι διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 18 τοῦ τρέχ. μηνὸς κατηργήθη ὡς περιττὸν κατὰ τὰς παραστάσεις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὸ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον Βουκουρεστίου καὶ ἀπηλλάγη τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἦτο ἐπιφορτισμένος ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἐκεῖ Ἑλλην. Προξενείου».

Στην ίδια Φιλοτέλεια ο Σ. Νικολαίδης δίνει νέα στοιχεία και συμπεράσματα εξ αιτίας του άνω εγγράφου.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐστάλη εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον Βουκουρεστίου, ὅστις τὸ ἐπέστρεψε μὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπισημείωσιν, ὅτι ἔλαβεν ἤδη γνῶσιν καὶ δι' ἀπ' εὐθείας ἐγγράφου τοῦ Ταχυδρομείου, ὑπ' ἀριθ. 7398 τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1863. Ἡ ἐπισημείωσις τοῦ Προξένου φέρει ἡμερομηνίαν 14-1-1864 καὶ οὕτω δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι τὸ γραφεῖον Βουκουρεστίου ἔπαυσε λειτουργοῦν τέλος Δεκεμβρίου ἢ ἀρχὰς Ἰανουαρίου 1864. Ἄλλωστε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1864 ἔπαυσεν ἀναγραφόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸ σχετικὸν κονδύλιον «δι' ἀντιμισθίαν καὶ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ γραφείου».

Ἐκ τοῦ ἰδίου τούτου ἐγγράφου, χαρακτηρίζοντος τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον «ὡς περιττὸν», ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ κίνησις του ἦτο μηδαμινή. Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐξ ἄλλου ἐγγράφου τοῦ Προξενείου Βουκουρεστίου, ἀριθ. 1906 τῆς 8-8-1859,, ἤτοι πολὺ πρὸ τοῦ κλεισίματος πληροφοροῦντος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ὁ γραμματεὺς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐπιφορτισθῇ μὲ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἀπέστειλε τὸν λογαριασμὸν διαχειρίσεως τοῦ Α' Ἐξαμήνου τοῦ 1859. Καὶ προσθέτει: «Ὡς πρὸς δὲ τὸ περίσσευμα τέλος τῶν εἰσπράξεων, οὐ μόνον τοιοῦτον δὲν ἀνεφάνη κατὰ τὴν Α' ταύτην ἐξαμηνίαν τοῦ παρόντος ἔτους, ἀλλὰ καὶ τοῦ καθυστεροῦνται (τοῦ γραμματέως) πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χορηγουμένης αὐτῷ μηνιαίας χρηματικῆς ἀντιμισθίας δραχμαὶ 60». Δηλαδὴ αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἐξαμήνου δὲν ἐπήρκεσαν οὔτε διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἀσχολουμένου μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπαλλήλου.

Στο ανωτέρω έγγραφο ο πρόξενος απαντά ότι έχει ήδη ειδοποιηθεί από την ταχυδρομική υπηρεσία από την 14.1.1864. Φυσικό είναι μετά από αυτό να διακοπούν οι εργασίες του ταχυδρομικού γραφείου. ή την ίδια ημέρα αφ΄ ης έλαβε γνώση ή την επομένη 15.1.1864. Η ημερομηνία 15.1.1864 πρέπει να θεωρείται ως η πλέον βεβαία..

Θα πρέπει να απορριφθεί το αόριστο συμπέρασμα της Φιλοτέλεια 1943/73 ότι το ταχυδρομικό γραφείο Βουκουρεστίου πρέπει να έκλεισε μέχρι τον Δεκέμβριο του 1867. Συμπέρασμα το οποίο προέρχεται από την εγκύκλιο της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων με αριθμό 7159/3751/16.12.1867 που έχει τον ονομαστικό κατάλογο των Ελληνικών ταχυδρομείων εσωτερικού και εξωτερικού. Σε αυτόν τα ταχυδρομικά γραφεία Γαλαζίου (100), Βράιλας (101) και Βουκουρεστίου (102) αναφέρονται ως καταργηθέντα.

Επίσης πρέπει να θεωρούνται ως μη αληθείς οι πληροφορίες ότι το ταχυδρομικό γραφείο Βουκουρεστίου έκλεισε:

1.- Το 1869 κατά την Φιλοτέλεια 1949/24

*2.- Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι έκλεισαν «*από του 1857*».*

3.- Δες και Φιλοτέλεια 1928/53 και 1943/41 όπου γράφεται ότι τα ταχ γρ Βραϊλας, Βουκουρεστίου, Γαλαζίου και Ιασίου έκλεισαν περί το 1866 όταν ιδρύθηκε το Βασίλειο της Ρουμανίας.

4.- το 1867 κατά τον Δ. Σαμαρά (Φιλοτέλεια του 1961 τ. 370/136).

5.- Στη Φιλοτ του 1962 τ. 372/39 ο Π. Μπινίκος κάνει μια δισέλιδη προσπάθεια να αποδείξει ότι το ταχ. γρ Βουκουρεστίου υπάρχει τουλάχιστον από το 1843. Συλλογισμοί αναπόδεικτοι και λανθασμένοι.

6.- Στη Φιλοτελική Λέσβο του 1990/109 «Καταργήθηκε το Νοέμβριο του 1881».

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό

Το ταχυδρομικό γραφείο Βουκουρεστίου είχε εφοδιαστεί με δύο ταχυδρομικά σήμαντρα.
1.- Την IIου προγραμματοσημικού τύπου σφραγίδα ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ).
2.- Την στικτή – ρομβοειδή με τον αριθμό 102.

Λόγω του μικρού χρόνου λειτουργίας αλλά και της μικρής ταχυδρομικής κίνησης του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου το υπάρχον αποδεικτικό ταχυδρομικό υλικό είναι εξαιρετικά ελάχιστο. Λιγότερο του αντιστοίχου της Ιβραΐλας. . Πολλές φορές τα αποδεικτικά στοιχεία συνυπάρχουν και με τις σφραγίδες της Ιβραΐλας. Τα ευρήματα είναι κυρίως επί γραμματοσήμων εκδόσεων 1861-1866.
Οι υπάρχοντες φάκελοι από την Μολδοβλαχία προς την Ελλάδα είναι γραμματοσημασμένοι με ταχυδρομικό τέλος (10+80+20)=110 λεπτά. Δηλαδή τέλος 10 λεπτά από πόλη σε πόλη στην Βλαχία ή την Μολδαβία. 80 λεπτά από ή προς την Ελλάδα και 20 λεπτά το εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος εντός της Ελλάδος.

Η IIου προγραμματοσημικού τύπου σφραγίδα ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ).

1.-

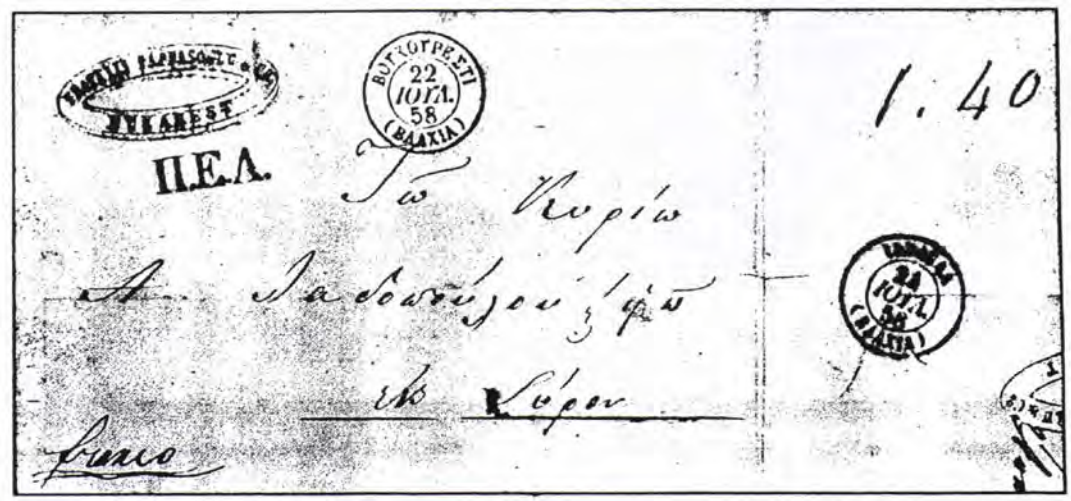

Προπληρωμένος φάκελος από Βουκουρέστι προς την Σύρο
Επί του πλίκου διακρίνονται:
Η σφραγίδα αποστολής ***ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) 22 ΙΟΥΛ.*** *(18)****58***
Χειρόγραφος ένδειξης των ταχυδρομικών τελών (δεύτερο βάρος) ***1.40*** *δρχ.*
Η σφραγίδα ***Π.Ε.Λ.*** *ως ένδειξη καταβολής των ταχυδρομικών τελών*
Διαβατική ***ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 24 ΙΟΥΛ.*** *(18)****58***

2.- Στη Φιλοτέλεια τ. 336 του 1956 σελίς 22 (όμοια δες και Φιλοτέλεια 1962/16) ο Μακρυμίχαλος δημοσίευσε την κάτωθι επιστολή:

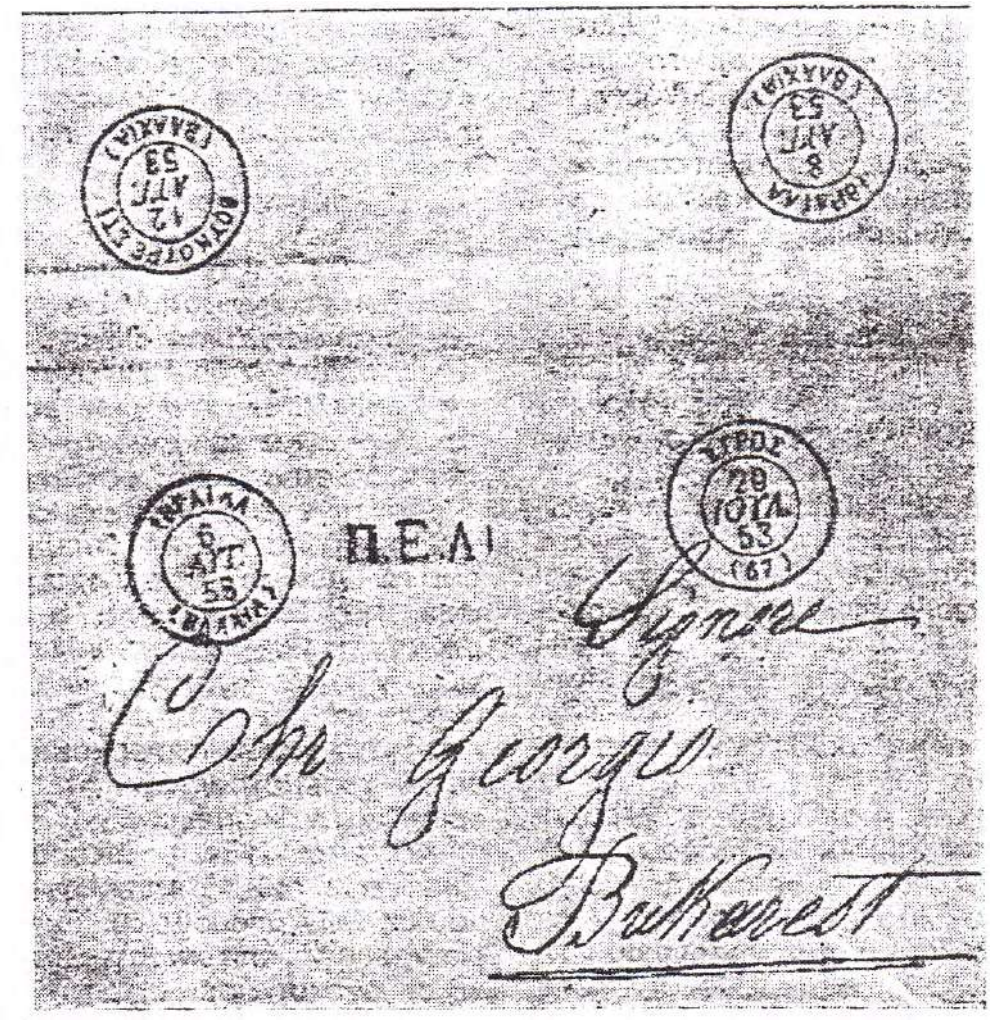

Το 1956 είναι, ακόμα, η εποχή όπου τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού φαντάζουν σαν όνειρο οι δε γνώσεις γύρω από αυτά είναι μηδενικές. Είναι η εποχή όπου δεν ξέρουν ποια σφραγίδα είναι γνήσια και ποια πλαστή. Οι φιλοτελιστές της εποχής του 1956 προχωρούν ψάχνοντας βήμα προς βήμα με τα σχετικά λάθη τους επειδή το θέμα είναι νέο και άγνωστο.
Ο Μακρυμίχαλος το δημοσίευσε δεχόμενος τα πάντα ως γνήσια κάνοντας και τις σχετικές παρατηρήσεις.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΒΡΑΪΛΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ὁ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κ. Miroslav Roth, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ε.Φ.Ε. τὴν κάτωθι παρατιθεμένην φωτογραφίαν μιᾶς, λίαν ἐνδιαφερούσης, προγραμματοσημολογικῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν κατέχει εἰς τὴν συλλογήν του. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἐμπορικῆς φύσεως, ἀπεστάλη ἐκ Σύρου ἀπευθύνεται δὲ πρὸς τὸν κ. Χρῆστον Γεωργίου εἰς Βουκουρέστιον. Φέρει τὸ διπλόκυκλον σήμαντρον τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Σύρου μὲ τὸν ἀριθμὸν 67 ἐντὸς παρενθέσεως κάτωθεν, μὲ ἡμερομηνίαν ἀποστολῆς 20 Ἰουλ. (18) 53. Ἡ ἐπιστολὴ ἔφθασεν εἰς Βραΐλαν τὴν 6ην Αὐγούστου 1853 καὶ τὴν 8ην ἰδίου μηνὸς ἔλαβε τὴν σφραγῖδα διαβιβάσεώς της εἰς Βουκουρέστιον ὅπου ἔφθασε τὴν 12ην ἰδίου. Ἡ ἐπιστολὴ φέρει δύο ἔκτυπα τῆς σπανιωτάτης σφραγίδος τοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου Βραΐλας μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) καὶ τὴν ἐξ ἴσου σπανιωτάτην σφραγῖδα τοῦ Ταχ. γραφείου Βουκουρεστίου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ). Αἱ σφραγῖδες εἶναι τῆς μὲν Σύρου, τοῦ τύπου 4, τῆς δὲ Βραΐλας καὶ τοῦ Βουκουρεστίου τοῦ τύπου 11 τῆς Μελέτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραμματοσήμου τῆς Ε.Φ.Ε. (Βλ. σελ. 163 Πίναξ XVIII).

Ὁ τύπος τῆς λέξεως ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ εἶναι, προφανῶς, ὁ μόνος ἀκριβής, ὡς φαίνεται καθαρῶς ἀπὸ τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα. Ἡ μελέτη τῆς ΕΦΕ. (σελ. 151) ἀναφέρει ταύτην ὡς ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΕ, ἀκολουθοῦσα προφανῶς τὴν εἰς τὸ ἐγχειρίδιον Kohl μελέτην τοῦ κ. Α. Ἀργυροπούλου (σελ. 127). Ὁ κατάλογος Michel τὴν ἀναφέρει ὡς ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ καὶ τοῦτον ἀκολουθεῖ καὶ ὁ τελευταίως κυκλοφορήσας κατάλογος Ραφτοπούλου (σελ. 25).

Ὁ κ. Α. Ἀργυρόπουλος κατέχει εἰς τὴν συλλογήν του, ὡς ἀναφέρει εἰς ἄρθρον του δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Φιλοτέλειαν»(*) μίαν ἐπιστολὴν προερχομένην ἐκ Βουκουρεστίου καὶ προοριζομένην διὰ τὰς Ἀθήνας, μὲ τὸ σήμαντρον τοῦ Γραφείου Βουκουρεστίου καὶ ἡμερομηνίαν 23 Ἰαν. (18)63. Ἡ σφραγὶς δὲν εἶναι ἀποτυπωμένη καθαρῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΕ. Ὅπως ὅμως ἀναφέρει ὁ κ. Ἀργυρόπουλος εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον του (σελ. 42) οὐδεμία σφραγὶς τῆς προγραμματοσημολογικῆς περιόδου εἶναι, ἢ τουλάχιστον ἦτο μέχρι τότε, γνωστὴ μὲ τὰς σφραγῖδας τῆς Βραΐλας καὶ τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν μᾶς ἀνεκοίνωσε νῦν ὁ κ. Miroslav Roth, εἶναι συνεπῶς, ἡ μόνη, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, σήμερον γνωστὴ τῆς προγραμματοσημολογικῆς περιόδου, μὲ τὴν σφραγῖδα ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καθιερώνει, κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀμφισβήτησιν, τὴν γραφὴν Βουκουρέστι.

Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ πληροφορηθῶμεν ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἄλλη σφραγὶς τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τῆς Βραΐλας εἴτε τῆς προγραμματοσημολογικῆς περιόδου εἴτε μεταγενεστέρα. Κάθε σχετικὴ ἀνακοίνωσις θὰ ἐδημοσιεύετο εὐχαρίστως ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Φιλοτελείας».

Σ. Ι. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ

(*) Βλ. Α. Ἀργυροπούλου «Τὰ ἐν Μολδοβλαχίᾳ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα» ἐν «Φιλοτελείᾳ», 1943 σελ. 41-45 καὶ 57-60.

Κείμενο που δείχνει την σχετική άγνοια γύρω από το αντικείμενο ακόμα περί το 1956. Αφού ο πολύς, τότε, Μακρυμίχαλος δεν ήξερε καίτοι αρθρογραφούσε για αυτά τα θέματα ότι τα παραπάνω γραφεία ιδρύθηκαν το 1857. Είναι η εποχή όπου η πλαστή ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ βασίλευε ακόμα ως γνήσια!
Με αφορμή το παραπάνω ατυχές άρθρο του Μακρυμίχαλου στη Φιλοτελική Ελλάδα του 1956 τ. 7/132 ο Σ.Α.Ραφτόπουλος βρήκε την αφορμή να χύσει λίγη χολή και να γράψει ειρωνικά, πλην των άλλων πικρόχολων:

« ... Το γεγονός ότι επείσθη η επιστημονική «Φιλοτέλεια» δεν υποχρεώνει ημάς τους μαθητάς να κλείσωμεν τους οφθαλμούς μας και να παραδεχθώμεν ως γνήσιον φιλοτελικόν κειμήλιον μίαν αθώαν προγραμματοσημολογικήν φάρσαν. Και περί φάρσας ασφαλώς πρόκειται διότι το εν λόγω εύρημα εμφανίζεται μάλλον ως πενιχρόν κατασκεύασμα απείρου ερασιτέχνου παρά ως δολία παραχάραξις εμπείρου κιβδηλοποιού. ... *»*

Στο επόμενο φύλλο της Φιλοτέλειας του 1956 τ. 337 σελίς 38 ο Μακρυμίχαλος παραδέχεται το λάθος του δεχόμενος ότι κάποιος τσιγκογράφος το ρετουσάρισε (παραποίησε) εν αγνοία του αλλάζοντας το 8 με το 3 και συνεπώς το 1858 εμφανίστηκε ως 1853!.
Επίσης διορθώνει και την ημερομηνία της σφραγίδας της Σύρου στο ορθό «29/10 Αυγούστου 1858»:
Η διόρθωση του Μακρυμίχαλου έλεγε:

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΥ ΣΦΑΛΜΑΤΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ ΚΑΙ ΒΡΑΪΛΑΣ

Εἰς τό τελευταῖον τεῦχος τῆς «ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑΣ», ἐδημοσιεύθη ἡ εἰκὼν μιᾶς προγραμματοσημολογικῆς ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας φωτογραφίαν μᾶς ἀπέστειλεν ὁ ἐν Ἱερουσαλὴμ κ. Miroslav Roth, φερούσης μίαν σφραγίδα ἀποστολῆς ΣΥΡΟΣ 67 δύο διαβατικὰς σφραγίδας ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) καὶ μίαν σφραγῖδα ἀφίξεως ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) ἁπάσας μὲ ἡμερομηνίαν τοῦ ἔτους (18)53.

Ἡ δημοσίευσις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, προεκάλεσε ποικίλα σχόλια ἐκ μέρους διαφόρων εἰδικῶν, ἐξεφράσθη δὲ καὶ ἡ ὑπόνοια μήπως πρόκειται περὶ πλαστοῦ κατασκευάσματος, δεδομένου ὅτι ἡ σφραγὶς ἀποστολῆς τῆς Σύρου ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 67 ἐντὸς παρενθέσεως εἰς τὸ κάτω μέρος. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ σφραγὶς αὕτη τῆς Σύρου ἐτέθη τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν τὸ 1857. καὶ συνεπῶς ἦτο ἀδύνατον νὰ εἶχεν ἐπιτεθῇ ἐπὶ ἐπιστολῆς σταλείσης ἐκ Σύρου κατὰ τὸ 1853.

Ἡ ὀρθοτάτη αὕτη παρατήρησις, μὲ ἠνάγκασε νὰ ἐπανεξετάσω τὴν σταλεῖσαν φωτογραφίαν, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπανεξέτασιν αὐτὴν διεπιστώθη ὅτι ὁ τσιγκογράφος ὁ κατασκευάσας τὸ σχετικὸν κλισέ, ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ ρετουσάρῃ τὴν φωτογραφίαν διὰ νὰ φαίνωνται καθαρώτερα αἱ σφραγῖδες καὶ ἐνῷ εἰς τὴν φωτογραφίαν ὑπῆρχε ἐπὶ τῶν σφραγίδων ἡ ἔνδειξις τοῦ ἔτους (18). 8, ὄχι πολὺ εὐκρινής, εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὁ τσιγκογράφος διόρθωσε τὴν ἔνδειξιν εἰς 53 ἀντὶ 58!

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐλάβομεν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Roth ὁ ὁποῖος μᾶς ζητεῖ νὰ διορθώσωμεν τὸ σημαντικὸν αὐτὸ λάθος καὶ μᾶς προσθέτει ὅτι, ἀσχέτως τῆς μὴ εὐκρινοῦς ἀποτυπώσεως τῶν σφραγίδων, τὸ πραγματικὸν ἔτος κυκλοφορίας τῆς ἐπιστολῆς εἶναι τὸ 1858 καὶ ὄχι τὸ 1853.

Πλὴν τῆς διορθώσεως ταύτης ὁ κ. Roth σημειοῖ ἐπίσης ὅτι ἡ ἡμερομηνία τῆς σφραγίδος τῆς Σύρου εἶναι 29 Ἰουλ. 58 καὶ ὄχι 20 Ἰουλ. ὅπως τὸ ἀνέγνωσε καὶ τὸ... διόρθωσεν ὁ τσιγκογράφος. Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν χειρόγραφον ἐπικεφαλίδα τῆς ἐπιστολῆς ἡ ὁποία, ὡς μᾶς πληροφορεῖ ὁ κ. Roth, ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἰουλίου 29)10 Αὐγούστου 1858». Καὶ αἱ τρεῖς σφραγίδες προσθέτει ὁ κ. Roth εἶναι διαμέτρου 21 χιλιοστῶν. Ἡ σφραγὶς τῆς Σύρου εἶναι χρώματος μαύρου, τῆς Βραΐλας κυανοῦ, καὶ τοῦ Βουκουρεστίου χρώματος κυανοτρασίνου (μᾶλλον πρασίνου παρὰ κυανοῦ). Ἡ σφραγὶς Π.Ε.Δ εἶναι ἐρυθρᾶ.

Σ. Ι. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ

Τέλος το 1963 στη Φιλοτέλεια τ. 378/49 δημοσιεύεται η περίφημος επιστολή – η γνήσια – αφού απηλλάγη από το ρετουσάρισμα που της είχε γίνει.

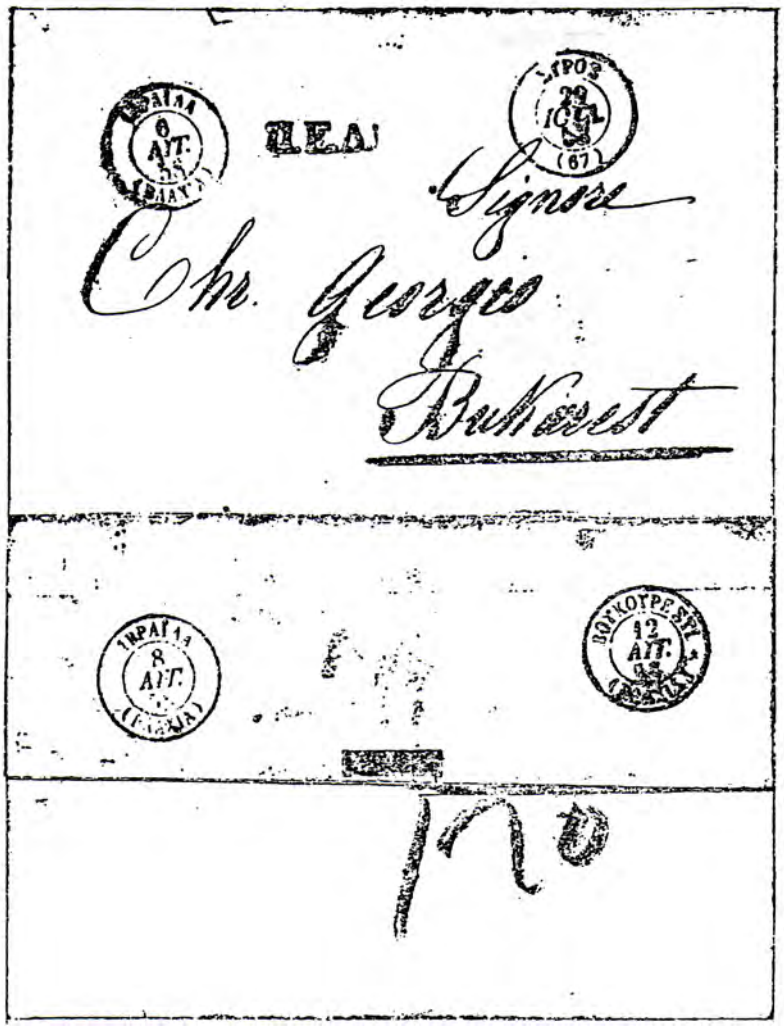

Επί του θέματος αρθρογράφησε και ο Π.Ι.Δρόσος στην Φιλοτέλεια του 1956 τ. 337/45:

ΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΒΡΑΪΛΑΣ & ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ἀγαπητὴ «ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ»,

Ἀναφέρομαι εἰς τὸ δημοσίευμά σας, εἰς τὸ φύλλον σας ἀρ. 336, Μαρτίου—Ἀπριλίου, σχετικῶς μὲ τὸν φάκελλον Σύρου—Ἰβραΐλας—Βουκουρεστίου τοῦ ἔτους 1853 καὶ τοῦ ὁποίου δημοσιεύετε καὶ φωτογραφίαν.

Σπεύδω νὰ σημειώσω, ὅτι τὸ 1853 δὲν ὑπῆρχεν ἐν χρήσει ὁ τύπος τῆς σφραγίδος «ΣΥΡΟΣ» (67), ὡς ἀπεικονίζεται εἰς τὴν φωτογραφίαν. Τοῦ τύπου αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐγένετο χρῆσις τὸ 1857, καὶ ὡς μὲ πληροφορεῖ ὁ φίλος κ. Ἀτζαμίτης, ὁ γνωσιὸς μελετητὴς τῶν ἑλληνικῶν σφραγίδων, ἡ πρώτη γνωστὴ σφραγὶς τοῦ τύπου τούτου ἐξ Ἀθηνῶν ἔχει ἡμερομηνίαν 10)4)1857, καὶ ἡ πρώτη γνωστὴ ἐκ Σύρου, 10 Νοεμβρίου 1857. Τὸ σύγγραμμα τοῦ Kumpf. Mikuli *ἀναφέρει τὴν 1 Ἰουνίου 1857 (παλαιὸν ἡμερολόγιον;) ὡς ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως χρήσεως τοῦ τύπου τῶν σφραγίδων αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἐκ τῶν φίλων μου τοῦ ἐξωτερικοῦ μοῦ ἔγραψε σχετικῶς καὶ ὁ γνωσιὸς συλλέκτης κ. Α. Οἰκονομίδης, Ἀλεξανδρείας. Περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι καὶ αἱ σφραγῖδες Βουκουρεστίου καὶ Ἰβραΐλας δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα (*).*

Ἡ ὀρθογραφία τῆς προγραμματοσημιολογικῆς σφραγῖδος Βουκουρεστίου, τύπου: «κουμπὶ» ἄνευ ἡμερομηνίας, εἶναι ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ.

Π. Ι. ΔΡΟΣΟΣ

(*) Σ.τ.Φ. Ὡς ἀναφέρεται εἰς σχετικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Σ. Μακρυμιχάλου δημοσιευόμενον εἰς ἄλλην στήλην (σελ. 38) τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ρετουράρισμα τῶν σφραγίδων εἰς τὸ ὁποῖον προέβη ὁ τσιγκογράφος.

3.- Στην Φιλοτέλεια του 1943 τ. 222-223 σελίς 57 περιγράφεται η εικονιζόμενη επιστολή η οποία απεστάλη από την Σύρο. Επί της επιστολής υπάρχει σφραγίδα ΣΥΡΟΣ 3.3.(18)59 (+κόκκινη Π.Ε.Δ.) και όπισθεν φέρει την διαβατική σφραγίδα ΙΒΡΑΪΛΑ – ΒΛΑΧΙΑ 20.3.18(59) και άφιξη την ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ – ΒΛΑΧΙΑ 24.3.(18)59.
Ση Φιλοτέλεια του 1943 τ. 222-223/57 ο Αργυρόπουλος και στην Φιλοτέλεια του 1962 τ. 371/18 κατά περιγραφή Π. Μπινίκου και στην Φιλοτέλεια του 1956 τ. 339/73 κατά περιγραφή Δρόσου αναφέρεται επιστολή απευθυνόμενη προς τον Χρήστο Γεωργίου εις Βουκουρέστι προερχομένη εκ Σύρου με διπλόκυκλο σφραγίδα αποστολής Σύρου ημερομηνίας 3.3.1859. Το κείμενο της επιστολής είναι εμπορικού αντικειμένου με καθαρά καλλιγραφικά γράμματα. Η επιστολή απεστάλη από την Σύρο την 3.3.(18)59 (+κόκκινη Π.Ε.Δ.) και όπισθεν φέρει την διαβατική σφραγίδα ΙΒΡΑΪΛΑ – ΒΛΑΧΙΑ 20.3.(18)59 και άφιξη την ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ – ΒΛΑΧΙΑ 24.3.(18)59. (Όμοια δες και Φιλοτ. τ. 371 του 1962/18, & 1956/73 & 1962/58) Φιλοτ. 1943/57 & Φιλοτ 1961/16 & Φιλοτ. 1962/58). (όμοια δες και Φιλοτ. του 1962 τ. 371/18, & 1956 τ. 339/73

Εικ. Fig. 1

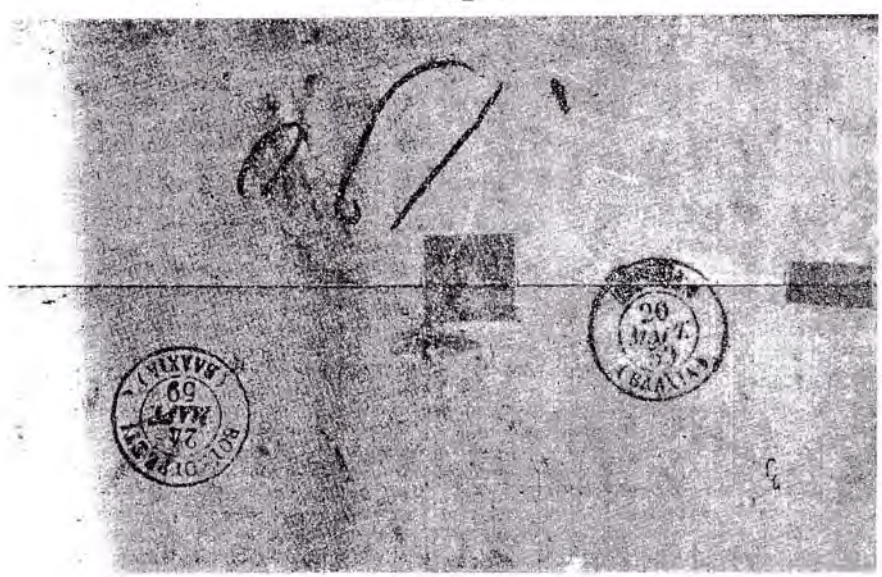

Φιλοτέλεια 1962/19

Ο Μακρυμίχαλος στη Φιλοτέλεια του 1956 τ. 339/73 δίνει την επί πλέον πληροφορία αφού περιγράφει την Νο 3 επιστολή του παρόντος αναφέρει ότι κατέχει μία όμοια επιστολή απευθυνόμενη προς τον ίδιο παραλήπτη Χρίστο Γεωργίου ή Γεωργίεφ και προερχομένη επίσης εκ Σύρου. Η επιστολή περιγράφεται ως εξής:

Ἡ ἐπιστολὴ ὅμως τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ κ. Δρόσος ἀπὸ τὸν ἐκ Σόφιας ἀνταποκριτήν του, περιεῖχε καὶ τὴν ἀπροσδόκητον πληροφορίαν ὅτι ὁ γρόφων κατεῖχε εἰς τὴν συλλογήν του μίαν ὁμοίαν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν ἴδιον παραλήπτην Χρῆστον Γεωργίου ἢ Γεωργίεφ καὶ προερχομένην ἐπίσης ἐκ Σύρου. **Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει τὴν διπλόκυκλον σφραγῖδα ἀποστολῆς ἐκ Σύρου μὲ ἡμερομηνίαν 3 ΜΑΡΤ. (18)59 διαβατικὴν σφραγῖδα ΒΡΑΪΛΑ 20 ΜΑΡΤ. (18)59 καὶ σφραγῖδα ἀφίξεως ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ 24 ΜΑΡΤ. (18)59.**

4- Επιστολή από Σύρο προς Βουκουρέστι. Φέρει έμπροσθεν το σήμαντρο της Σύρου 10.3.1859 (+κόκκινη Π.Ε.Δ.). και όπισθεν τα σήμαντρα της ΙΒΡΑΪΛΑ-(ΒΛΑΧΙΑ) με 20.3.1859 και ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ – (ΒΛΑΧΙΑ) 24.3.1859 . (Φιλοτ. 1943 τ. 220/57).

Στη Φιλοτέλεια του 1943 τ. 222-223 σελίς 57 ο Αλ. Αργυρόπουλος περιγράφει την ίδια προγραμματοσημική επιστολή όμοια προς την προηγούμενη Νο 2. Πλην των άλλων αναφέρει ότι εμπρός φέρει το ΙΙΙ τύπου προγραμματοσημικό χρονολογικό σήμαντρο της Σύρου με ημερομηνία 10.3.(18)59 + Π.Ε.Δ και όπισθεν φέρει την διαβατική σφραγίδα ΙΒΡΑΪΛΑ – ΒΛΑΧΙΑ 20.3.(18)59.
Στην ίδια επιστολή αναφέρεται η Φιλοτέλεια του 1962/18 και συνοδεύεται με κάποιες εικόνες.

BUCHAREST AND IBRAILA: 1859 Folded lettersheet from Syros (cds dated 10 March 1859 on face) to Bucharest stamped at the back with Greek P.O. "IBRAILA/VLACHIA-20 MAR 59" transit cds and "BOUKOURESTI (VLACHIA)-24 MAR 59" arrival cds, both in greenish blue. A v.fine philatelic document of the greatest rarity and of the utmost postal history importance, cert. Holcombe

Η περιγραφή εκ της δημοπρασίας IV του FELDMAN λαχνός 10287

5.-

Prepaid EL from Syros to Bucharest, canc. on front "ΣΥΡΟΣ (67) / 1 ΜΑΡΤ. 60" and red "Π. Ε. Δ.", on reverse manuscript "120" (fee paid) with red crayon, transit cachet "ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) / 16 ΜΑΡΤ. 60" and "ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) / 19 ΜΑΡΤ. 60" ('1' in '19' is inverted) arrival, both in blue colour. EXTREMELY RARE (Very few pieces are known to exist with the latter).

Καρα 217/2524 & 284/2184

6 & 7.- Ο Μακρυμίχαλος στην ίδια Φιλοτ. του 1956 τ. 339/73 αναφέρει ότι υπάρχουν δύο ακόμη επιστολές (ονομάζονται εδώ No4 & No5) του ίδιου αποστολέως Ευστάθογλου απευθυνόμενες προς τον Χρίστο Γεωργίεφ κατοίκου Βουκουρεστίου.

Το ατμόπλοιο «Νικόλας» του αυστριακού Lloyd

8-

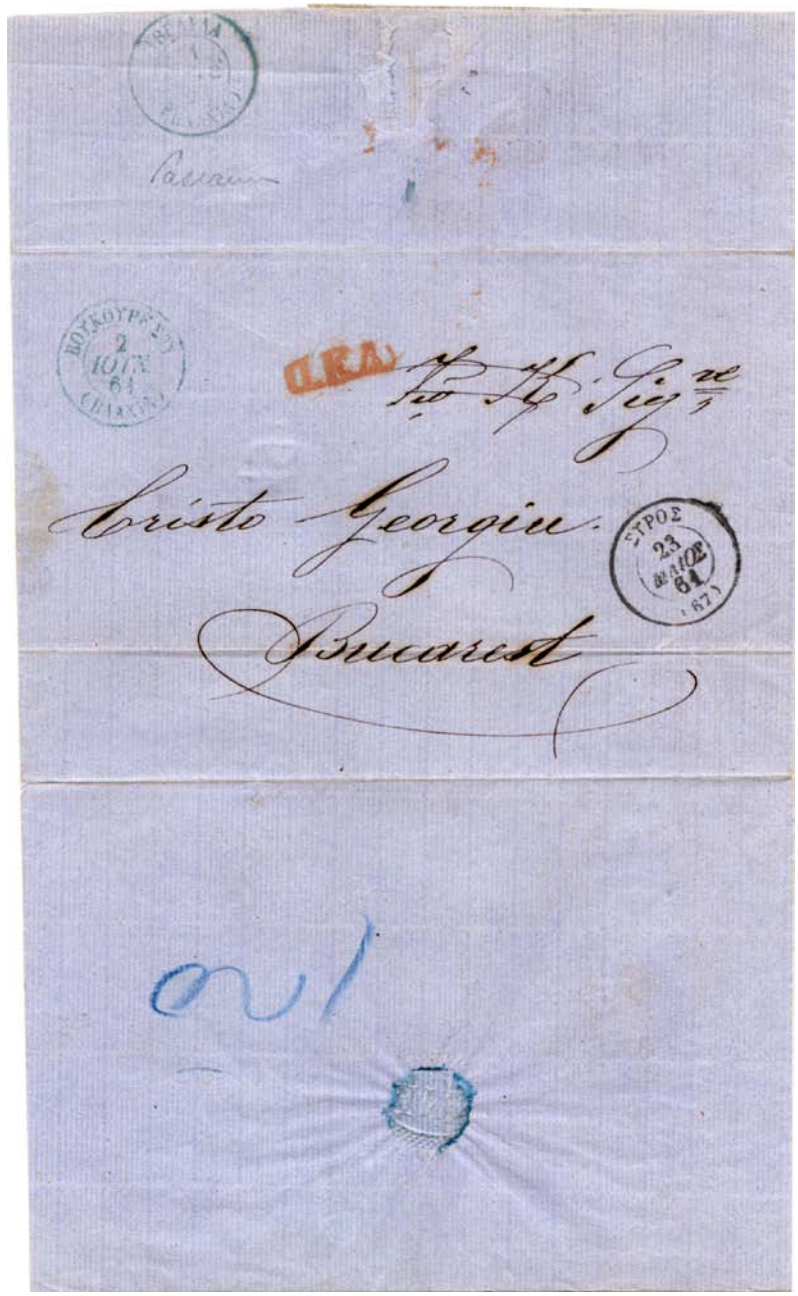

Post Offices Abroad (Greek Levant), Romania, BUCHAREST (Vlachia) 1861: Entire folded letter from ΣΥΡΟΣ 23.ΜΑΙΟΣ.61 (Syros Cyclades) with ΠΕΔ handstamp in red [Πληρωμένον Εξωτερικόν Δικαίωμα = External Postage paid], sent to ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) 2.ΙΟΥΝ.61 blue (type III postmark) via ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 1.ΙΟΥΝ.61 (Braila, Vlachia), 1 June 1861. Handwritten rate on arrival "120", ex Drossos collection

Col 68/730

Πλίκος από Σύρο προς Βουκουρέστι. Επί του πλίκου διακρίνονται
Η σφραγίδα αποστολής ***ΣΥΡΟΣ 23 ΜΑΪΟΣ*** *(18)****61*** *και η πορτοκαλί* ***Π.Ε.Δ.***
Η διαβατική ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 31 ΜΑΪΟΣ*** *(18)****61***
Και η σφραγίδα αφίξεως ***ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) 1 ΙΟΥΝ.*** *(18)****61***
Χειρόγραφα ταχυδρομικά τέλη ***120***

9.-

Ἡ σφραγὶς τοῦ Ἑλλην. Ταχ. Γραφείου Βουκουρεστίου (102).
Le cachet du bureau postal Hellénique de Bucarest (102).

Υπάρχει στη Φιλοτέλεια του 1943 τ. 222/59 (Δες και στη Φιλοτ. 1962/19) αναφέρεται προπληρωμένη επιστολή της συλλογής Αλ. Αργυρόπουλου η οποία απεστάλη από το Βουκουρέστι την 23.2.(18)63 προς Αθήνα με παρισινά των 10, 20 και 80 λεπτών. Είναι ακυρωμένα με την ρομβοειδή 101. Παραπλεύρως υπάρχει η δίκυκλη σφραγίδα αναχωρήσεως ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ - (ΒΛΑΧΙΑ) με ημερομηνία 23.ΦΕΒΡ.(18)63 και άφιξη στην Αθήνα.
Η χιαστή διαγραφή του φακέλου σημαίνει ότι έχουν καταβληθεί τα ταχυδρομικά τέλη κατά την αναχώρηση. Η σφραγίδα Π.Ε.Λ. ως ένδειξη του προπληρωμένου ταχυδρομικού τέλους μέχρι και τον παραλήπτη.

Αἱ σφραγῖδες τοῦ γραφείου Βουκουρεστίου εἶναι σπανιώταται. Ἐπιστολὴ τῆς συλλογῆς Α. Ἀργυροπούλου ἡμερομηνίας 23 Ἰαν. 1863 μὲ γραμματόσημα Παρισινῆς ἐκδόσεως 10, 20 καὶ 80 λεπτῶν φέρουσα τὰς σφραγίδας ρομβοειδῆ 101 καὶ δίκυκλον ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) παραμένει εἰσέτι **μοναδική.**

Επισημαίνεται ότι οι περιγραφές γράφουν 23.1.1863 ενώ είναι καθαρό το 23 ΦΕΒΡ. 63.
*Στη Φιλοτ. τ. 336/23 ο Μακρυμίχαλος περιγράφει μια επιστολή χωρίς να την έχει δει αλλά από περιγραφή η οποία μοιάζει με την παραπάνω αναφερθείσα. Μόνη διαφορά η ημερομηνία την οποία γράφει «**23 Ιαν.** (18)**63**» προφανώς από κακή πληροφόρηση. Το ίδιο λάθος κάνει και ο Π. Μπινίκος πιθανώς αντιγράφοντας τον Μακρυμίχαλο στην Φιλοτ. 1962/16.*

Η στικτή – ρομβοειδή με τον αριθμό 102

Υπάρχουν αρκετά μεμονωμένα γραμματόσημα με την ρομβοειδή Ι τύπου σφραγίδα Νο 102. Δεν είναι γνωστός φάκελος με την στικτή Νο 102

Γνήσια

Πλαστά

Προσοχή λοιπόν. Πολύ προσοχή!

Η πλαστή ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ

Λόγω της μικρής διάρκειας λειτουργίας του ταχ. γραφείου Βουκουρεστίου το υπάρχον αποδεικτικό υλικό είναι ελάχιστο και ως εκ τούτου επιρρεπές σε διάφορα κατασκευάσματα όπως επί παραδείγματι η πλαστή ανορθόγραφη σφραγίδα τύπου κουμπί ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ η οποία τόσα φιλοτελικά προβλήματα δημιούργησε.
Σαφή θέση περί της πλαστότητας της ανορθόγραφης σφραγίδας τύπου κουμπί ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ παίρνει στην Φιλοτέλεια του 1983 τ. 499/63 ο Δημ. Γιαννούδης και ο Σοφοκλής Νικολαϊδης στην Φιλοτέλεια του 1983 τ. 499/62. Ενώ ενεπλάκησαν επί του θέματος και οι Σ.Ι. Μακρυμίχαλος, Π. Ι. Δρόσος, Πέτρος Μπινίκος, R. Simmermacher. Νίκος Βασδέκης, Δ. Σαμαράς, Συγκεκριμένα:
Ο Σαμαράς στη Φιλοτέλεια του 1962 τ. 374/78 παραδέχεται ότι δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία προ του 1857. Εν τούτοις όμως λέει ότι η σφραγίδα ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ είναι είτε ύποπτη, είτε υπήρχε ως υπηρεσιακή από το 1843 και χρησιμοποιήθηκε για την σφράγιση των αφικνουμένων επιστολών για το Βουκουρέστι αλλά και για τα λοιπά κέντρα της Μολδοβλαχίας.
Η υπόθεση αυτή είναι απίθανη διότι κάπου θα είχε βρεθεί η σφραγίδα σε φάκελο από Βουκουρέστι προς Ελλάδα. Επί πλέον δεν υπάρχει φάκελος με άφιξη σε διανεμητήριο και μάλιστα δεν υπάρχει φάκελος ο οποίος να έχει σφραγίδες αφίξεως σε όλα τα διανεμητήρια .
Τα υπάρχοντα κατασκευάσματα με την σφραγίδα ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ τα οποία μέχρι σήμερα έχουν αναφερθεί είναι αρκετά. Στην Φιλοτέλεια του 1962 τ. 374/76 αναφέρονται εννέα επιστολές τις οποίες και περιγράφει σχετικά με την σφραγίδα ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ. Εξ΄ αυτών αι Νο 8 και Νο 9 παραλείπονται δεδομένου ότι δεν έχουν επί του σώματος την επίδικο σφραγίδα. Συνεπώς μένουν επτά. Σχετικά δες και στις Φιλοτέλειες : 1956 τ. 336/23, 1984 τ. 504/39 &1999 τ. 594/29.

1.- Φιλοτέλεια 1966 τ. 399/161, Φιλοτέλεια 1962 τ. 372/39 & Φιλοτέλεια 1999 τ. 594/29.

Από την Φιλοτέλεια 1966/161

Η επιστολή απευθύνεται από την Αθήνα προς τον Γ. Αθανασιάδη υποπρόξενο της Ελλάδος εις Γαλάζιο μέσω Κωνσταντινουπόλεως.
Στην Φιλοτ. 1966/162 η περιγραφή της επιστολής είναι:

Ἔφερεν εἰς τὴν πρόσοψιν μικρὰν δίκυκλον προγραμματοσημολογικὴν σφραγῖδα τύπου Δάφνης μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΑΘΗΝΑΙ 28 ΙΟΥΝ. 1843 καὶ ἐρυθρᾶν σφραγῖδα Π.Ε.Δ. Εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ἡ ἐπιστολὴ ἔφερε σφραγῖδα διαβιβάσεως ΠΥΡΑΙΕΥΣ 28 ΙΟΥΝ. 1843 (μεγάλην τύπου Δάφνης), καὶ σφραγῖδα διαβιβάσεως ταύτης τύπου «Κουμπὶ» μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ» καὶ οὐδεμίαν ἔνδειξιν σημάνσεως κατὰ τὴν ἄφιξιν της εἰς Γαλάζιον.

……

Δίδω κατωτέρω ὅλας τὰς δεούσας πληροφορίας οὕτως ὥστε ν' ἀποκατασταθῇ ἐπακριβῶς τὸ ἱστορικὸν τῆς σπανιωτάτης αὐτῆς ἐπιστολῆς. Εἶναι συνήθης ἐπιστολή, μικροῦ σχήματος, φέρουσα εἰς τὴν πρόσοψιν τὴν προγραμματοσημολογικὴν σφραγῖδα τύπου Δάφνης ΑΘΗΝΑΙ 28 ΙΟΥΝ: 1843, χρώματος κυανοπρασίνου (ἀριθμὸς Σ10 καταλόγου Ραφτοπούλου) καὶ ἐρυθρᾶν σφραγῖδα Π.Ε.Δ. (πληρωμένον ἐξωτερικὸν δικαίωμα).

Εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος φέρει μεγάλην δίκυκλον σφραγῖδα τύπου Δάφνης, ΠΥΡΑΙΕΥΣ 28 ΙΟΥΝ: 1843, χρώματος μαύρου, (ἀριθμὸς Σ3 Καταλόγου Ραφτοπούλου) καὶ διαβατικὴν σφραγῖδα τύπου «Κουμπὶ» ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ, χρώματος βαθυτάτου ἰώδους καὶ οὐχὶ κυανοῦ ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἄρθρῳ Ἀργυροπούλου. Ἡ ἐπιστολὴ προφανῶς διεβιβάσθη διὰ θαλάσσης μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βουκουρέστιον μέσω τοῦ Ρωσσικοῦ ταχυδρομείου διὰ ξηρᾶς. Μία ἄλλη ἄγνωστος λεπτομέρεια εἶναι ὅτι ἡ ἐπιστολὴ φέρει πολλὰς αἰχμηρὰς μικρὰς ἐγκοπὰς μεταλλικῆς λαβίδος, γενομένας ἐπὶ σκοπῷ ἀπολυμάνσεως εἰς ὑγειονομικὸν σταθμὸν Κωνσταντινουπόλεως ἢ τοῦ Βουκουρεστίου.

Στη Φιλοτ. 1962/76 είχε προηγηθεί λανθασμένη περιγραφή η οποία είχε ως εξής:

Ἐπιστολὴ ἀριθ. 1. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀπεστάλη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Γαλάζιον. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν **κύριον Γ. Ἀθανασιάδην ὑποπρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς Γαλάζιον** καὶ φέρει τὴν σημείωσιν: **«Συστημένον εἰς τὸν κ. Α. Β. Ἀναστασιάδην Constantinople».** Φέρει ταχυδρομικὸν σήμαντρον ἀποστολῆς τοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν μὲ τὴν μικρὰν σφραγῖδα τύπου «δάφνης» μὲ ἡμερομηνίαν **28 Ἰουνίου 1843.** Ἡ ἐπιστολὴ φέρει ὄπισθεν διαβιβαστικὴν σφραγῖδα τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς, (μεγάλην τύπου δάφνης), ὡς καὶ διαβιβαστικὴν σφραγῖδα τύπου «κουμπὶ» τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Βουκουρεστίου ἀποτυπωμένην μὲ μελάνην **χρώματος κυανοῦ.** Ἡ ἐπιστολή, φέρει καὶ διαβιβαστικὴν σφραγῖδα τῆς πόλεως Hermannstadt ὡς καὶ δυσδιάκριτον σφραγῖδα τῆς Τεργέστης. Ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως ὑπάρχει ἐπίσης ἀποτυπωμένη, ἡ σφραγὶς Π Ε.Δ. (Πληρωμένον Ἐπιστολικὸν Δικαίωμα).

Η άνω περιγραφή δεν είναι σωστή διότι η επιστολή δεν έχει διαβατική της πόλεως Hermannstadt ούτε δυσδιάκριτη σφραγίδα της Τεργέστης.
Η αληθής επιστολή διαβιβάστηκε μέσω των ρωσικών ταχυδρομείων δια θαλάσσης βάσει της τότε ισχύουσας Ελληνορωσικής συμβάσεως.

2.- Φιλοτ. 1962/76 & Φιλοτ. τ. 374 1962/79.

Ἐπιστολὴ Ἀριθ. 2. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἀπεστάλη ἐκ Παρισίων εἰς τὸ Ἰάσιον. Ἀποστολεὺς φέρεται διὰ σφραγῖδος ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας (Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων) καὶ παραλήπτης ὁ κ. **Ν. Βλαβιανός, ἀκόλουθος παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Προξενείῳ Μολδαβίας** εἰς Ἰάσιον. Ἡ σφραγὶς ἀποστολῆς φέρει ἡμερομηνίαν 7 Νοεμβρίου 1843, καὶ ὄπισθεν ὑπάρχει ἀποτυπωμένη ἡ σφραγὶς τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Βουκουρεστίου τύπου «κουμπὶ» μὲ **μαύρην μελάνην.** Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐπὶ τῆς προσθίας αὐτῆς ὄψεως φέρει τὴν ἐπιγραφὴν Rebuté (τεθεῖσα εἰς τ' ἀζήτητα).

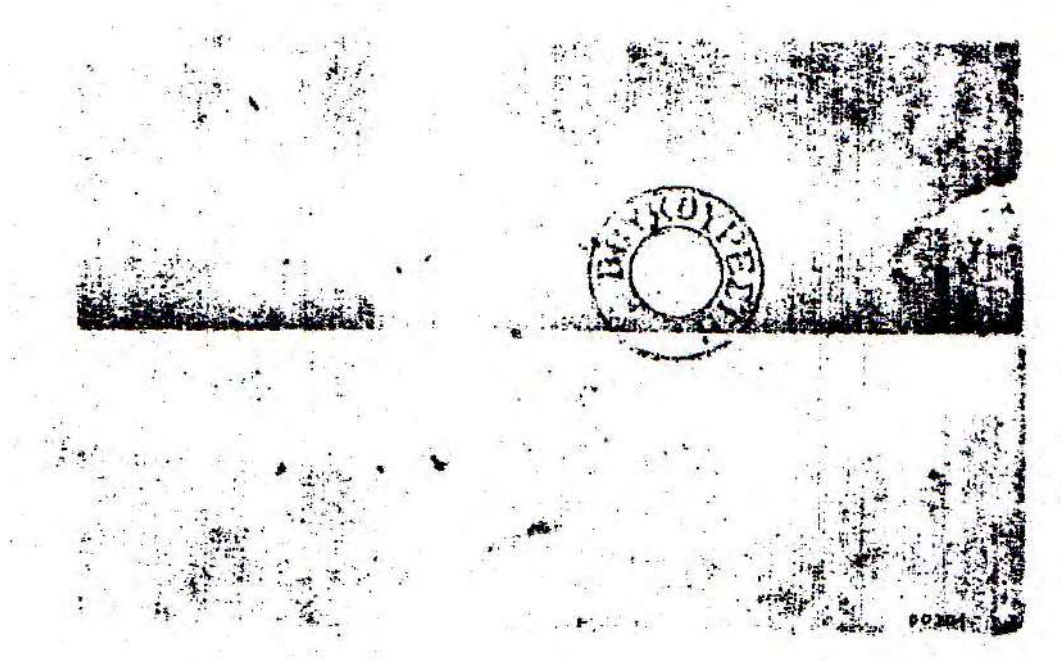

Η επιστολή είναι από το υπηρεσιακό ταχυδρομείο από την Διεύθυνση των γαλλικών ταχυδρομείων προς το ελληνικό προξενείου του Ιασίου. Χωρίς διαβατικές σφραγίδες. Απεστάλησαν, μάλλον, με τον ταχυδρομικό σάκο προκειμένου να παραληφθεί από το γαλλικό προξενείο Βουκουρεστίου.
Υπάρχει σχετική αναφορά στη Φιλοτ. του 1961 τ. 370/138 και στην Φιλοτ. του 1984 τ. 504/40.

3.- Φιλοτ. 1962/76, Φιλοτ. 1961/137 & 1984/40.

Αναφέρεται και εικονίζεται στην Φιλοτ. του 1999 τ. 594/29 επιστολή Νο 3 η οποία συνοδεύεται και με πιστοποιητικό γνησιότητας υπογεγραμμένο από τον R. Simmermacher.

Ἐπιστολὴ Ἀριθ. 3. Καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀπευθύνεται ἐκ Παρισίων εἰς Ἰάσιον καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον προφανῶς ἀποστολέα ὡς τοῦτο συνάγεται ἀπὸ τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπιγραφῆς. Παραλήπτης καὶ πάλιν ὁ **Ν Βλαβιανὸς ἀκόλουθος παρὰ τῷ ἑλληνικῷ Προξενείῳ Μολδαβίας εἰς Ἰάσιον.** (Attaché au consulat Grec de Moldavie). Δὲν ὑπάρχει, ὡς εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν, ἡ σφραγὶς τοῦ γαλλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ ταχυδρομικὸν σήμαντρον τῶν Παρισίων φέρει δυσδιάκριτον ἡμερομηνίαν πιθανώτατα 31 Δεκεμβρίου 1843. Ὑπάρχει ἐπίσης ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως, ἐντὸς πλαισίου, ἡ σφραγὶς P.P. (Port Payé, ἤτοι τέλος πληρωθέν). Ὄπισθεν ὑπάρχει ἀποτυπωμένη ἡ σφραγὶς ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ τύπου «κουμπὶ» μὲ μαύρην μελάνην.

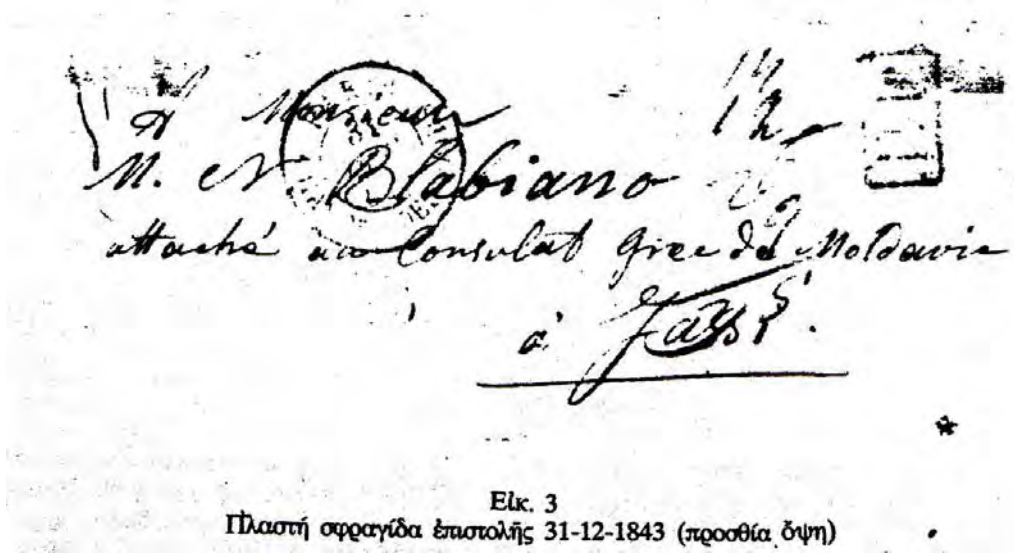

Εἰκ. 3
Πλαστὴ σφραγίδα ἐπιστολῆς 31-12-1843 (προσθία ὄψη)

Η επιστολή είναι από το υπηρεσιακό ταχυδρομείο από την Διεύθυνση των γαλλικών ταχυδρομείων προς το ελληνικό προξενείου του Ιασίου. Χωρίς διαβατικές σφραγίδες. Απεστάλησαν, μάλλον, με τον ταχυδρομικό σάκο προκειμένου να παραληφθεί από το γαλλικό προξενείο Βουκουρεστίου.
Η επιστολή της Εικ. 3 αναφέρεται στην Φιλοτ. 501/132 όπου γράφει:

Ἐπιστολὴ PARIS - JASSI πρὸς Ἕλληνα Ὑποπρόξενον Ἰασίου 31.12.1843, σφραγὶς P.P. (ἀποστολεὺς εἶναι τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν Διεύθυνσις Ταχυδρομείου), Ἄφιξις Βουκουρέστι κουμπί (διαβατική).

4.- Φιλοτ. 1962/76 & Φιλοτ. τ. 374 1962/79 Δες και Φιλοτ. 501/133.

Ἐπιστολὴ Ἀριθ. 4. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀπεστάλη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βουκουρέστιον. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Ἐμ. **Ἰωαννίδην παρὰ τῇ Κα Zélie Rizos.** Φέρει τὸ χρονολογικὸν σήμαντρον τοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν (μικρὰ δίκυκλος σφραγὶς τύπου δάφνης) μὲ χρονολογίαν 15 Δεκεμβρίου 1852 καὶ τὴν σφραγῖδα Δ.Π. (Δικαίωμα πληρωθὲν) ἐντὸς ὀρθογωνίου πλαισίου. Ὄπισθεν φέρει τὴν σφραγῖδα τύπου «κουμπὶ» ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ ἐπιτεθειμένην μὲ **κυανῆν μελάνην.**

5.- Φιλοτ. 1962/76 & Φιλοτ. τ. 374 1962/79.

Ἐπιστολὴ Ἀριθ. 5. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐταχυδρομήθη πιθανώτατα ἐπὶ πλοίου, παραδοθεῖσα εἰς τὸ ρωσικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁποίου φέρει **τὴν σφραγῖδα μὲ χρονολογίαν 1852 Νοεμβρίου 17. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Ἐμ. Ἰωαννίδην «εὑρισκόμενον παρὰ τῇ Κυρίᾳ Ρίζου», εἰς Βουκουρέστιον.** Παρὰ τὴν ρωσσικὴν σφραγῖδα ὑπάρχει ἐπιτεθειμένη ἡ σφραγὶς τύπου «κουμπὶ» ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ μὲ **κυανῆν μελάνην.**

6 .- Φιλοτ. 1962/76 & Φιλοτ. τ. 374 1962/79.

Ἐπιστολὴ Ἀριθ. 6. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐστάλη ἐξ Ἀθηνῶν καὶ φέρει τὴν μικρὰν διπλόκυκλον σφραγῖδα τοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν τύπου δάφνης, μὲ χρονολογίαν 16 Νοεμβρίου 1845. Ἀπευθύνεται πρὸς τὴν **«Κυρίαν Ε. Νέγρη τὸ γένος Μαυρογένη.** (Mme E. Négris, née Maurogène) εἰς Ἰάσιον Μολδαυίας. Φέρει ἐπίσης τὴν σφραγῖδα Δ.Π. ἐντὸς ὀρθογωνίου πλαισίου. Ὄπισθεν ὑπάρχει ἀποτυπωμένη ἡ σφραγὶς «κουμπὶ» ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ μὲ **κυανῆν μελάνην.**

7.- Φιλοτ. 1962/76

Υπάρχει σχετική αναφορά στη Φιλοτ. του 1961 τ. 370/138. και στην Φιλοτ, 1961/138. Εικονίζεται και στην Φιλοτ. του 1984 τ. 504/39 όπου ο Ν. Βασδέκης την χαρακτηρίζει «γνήσια».
Επίσης αναφέρεται και εικονίζεται στην Φιλοτ. του 1999 τ. 594/29 η οποία μας πληροφορεί ότι συνοδεύεται και με πιστοποιητικό γνησιότητας υπογεγραμμένο από τον R. Simmermacher.

Ἐπιστολὴ Ἀριθ. 7. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀποτελεῖ ἔντυπον ἐγκύκλιον σχετικὴν μὲ τὴν ἐπικειμένην ἔκδοσιν τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Παπαρρηγοπούλου καὶ ἐταχυδρομήθη ἐξ Ἀθηνῶν μὲ ἡμερομηνίαν ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ σημάντρου 20 Αὐγούστου 1852. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸ **ἑλληνικὸν προξενεῖον Βουκουρεστίου**. Ὄπισθεν φέρει διαβατικὴν σφραγῖδα τῆς πόλεως Hermannstadt καὶ τὴν σφραγῖδα «κουμπὶ» ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ μὲ **κυανῆν μελάνην.**

Η επιστολή στάλθηκε δια της θαλασσίας οδού μέσω Τεργέστης και εκείθεν δια ξηράς με το αυστριακό ταχυδρομείο μέσω Τρανσυλβανίας.
Κάποτε ανήκε στη συλλογή Strange.κατά Μπινίκο. Φιλοτ. 1961/138
Επίσης αναφέρεται και εικονίζεται στην Φιλοτ. του 1999 τ. 594/29 η οποία μας πληροφορεί ότι συνοδεύεται και με πιστοποιητικό γνησιότητας υπογεγραμμένο από τον R. Simmermacher.
Στην ίδια Φιλοτέλεια οι αρθρογράφοι Χ. Μπέλιας και Παναγ. Ιωαννίδης σχολιάζοντας τα πιστοποιητικά γνησιότητας του R. Simmermacher τον καλούν (μάλλον ειρωνικά) να αποκαλύψει ποια στοιχεία νεότερα ανακάλυψε τα οποία ανατρέπουν τα μέχρι τότε γνωστά.

8 .- .(Φιλοτ, 1961/138 & Φιλοτ. 1961/136).
Επιστολή με προορισμό το Βουκουρέστι χωρίς ελληνική σφραγίδα.

9.- Έντυπο εξ Αθηνών δια Βουκουρέστιον του 1852 με σφραγίδα αφίξεως την τύπου κουμπί ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ. Φιλοτ. 1962/39.

10.-

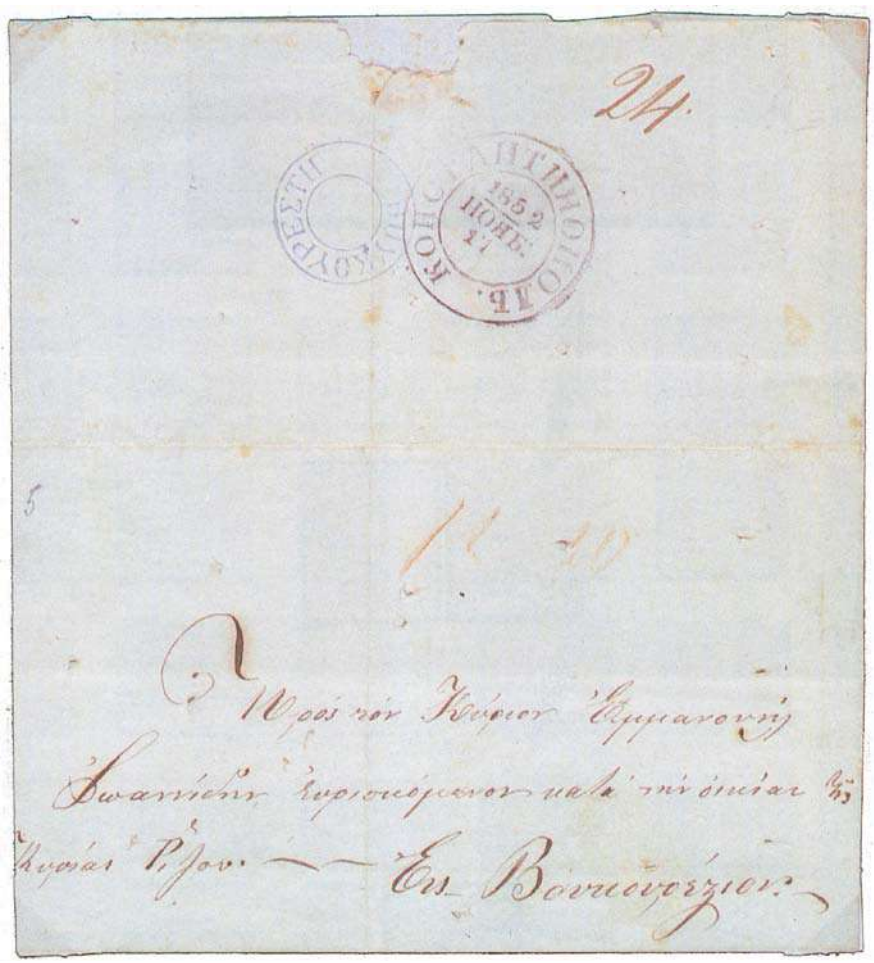

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΗ in blue-green ("button" typ.I) as arrival on 1852 EL (16 Nov.1852),trans.Russian КОНСТАНТНОПОЛЬ*1853/HORb.17.Extremel y rare postmark.

ΚΑΡΑ 82/2439

Το αποκορύφωμα της όλης ιστορίας είναι όταν ο πολύς Ν. Βασδέκης ανακαλύπτει τις διαφορές μεταξύ της γνήσιας από την πλαστή! Στη Φιλοτ. του 1984 τ. 504/39 (πρόσφατα σχετικώς και ύστερα από τόσες έντονες συζητήσεις και αμφισβητήσεις) αναφέρει ότι εντόπισε τις διαφορές μεταξύ γνήσιας και πλαστής και ταυτόχρονα τις ανακοινώνει. Οι κατά Βασδέκη ανύπαρκτες διαφορές είναι:

Οἱ διαφορές τῆς γνήσιας ἀπό τίς πλαστές εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. **Ἡ ἀπόσταση μεταξύ τοῦ Κ καί τοῦ Ο στίς πλαστές εἶναι 1 χιλ. Στίς γνήσιες 0.5 χιλ.**
2. **Ἡ καμπύλη τοῦ Ρ στίς πλαστές εἶναι πιό στενή καί στή γνήσια πιό πλατειά.**
3. **Οἱ τρεῖς ὁριζόντιες γραμμές τοῦ Ε καί κυρίως ἡ μεσιανή εἶναι στίς πλαστές μεγαλύτερες παρά στή γνήσια.**
4. **Τό Σ στίς πλαστές εἶναι στρεβλό καί τά ἄκρα του διαφορετικά ἀπό τή γνήσια.**
5. **Οἱ πλαστές σφραγίδες εἶναι γενικῶς πιό καθαρές καί μέ ὡραῖα λεπτά, καθαρά, γράμματα. Αὐτό ἦταν ἀνέκαθεν τό σφάλμα τῶν πλαστογράφων. Τούς ἀρέσουν οἱ καθαρές καί ὁλόκληρες σφραγίδες καί ἀντιπαθοῦν τίς μουντζοῦρες!**

Από τα παραπάνω φαίνεται γιατί δέχεται ότι το ταχυδρομικό γραφείο. Βουκουρεστίου είχε τρεις σφραγίδες. Απλά δεχόταν την πλαστή ως γνήσια.

Cover from «ISMAIL*24.5.(69)» fr. with 15b+25b to Syra. Boxed «PD», via «CONSTANTINOPEL*31/5», taxed on arrival with 20l sky-blue, to pay the Greek rate, (Hellas 27a)-touched, arr «ΣΥΡΟΣ*25.ΜΑΙΟΣ.69». A rare Romania-Greece mixed franking cover.

Καρα 400/325

Προπληρωμένος φάκελος σταλμένος μετά το κλείσιμο του ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου
Κατετέθη στο ISMAIL (Ρουμανίας) την 24.55. (1869) προς ΣΥΡΑ
ο φάκελος διακινήθηκε με ευθύνη του αυστριακού ταχυδρομείου διά ξηράς μέχρι την Κωνσταντινούπολη με ρώσους ιππείς
Επί του φακέλου διακρίνονται: Η ιδιωτική σφραγίδα του αποστολέως.
*Η αυστριακή ευθύγραμμη σφραγίδα **JSMAIL***
*Η δυσδιάκριτη **ISMAIL 24/5** διπλόκυκλη σφραγίδα αποστολής η οποία ακύρωσε και το υπερόριο ταχυδρομικό τέλος μέχρι την Κωνσταντινούπολη εξ ου και το **P.P.***
*το οποίο πήρε στην αναχώρηση στην **JSMAIL***
*Στην Κωνσταντινούπολη πήρε το PD και την διαβατική όπισθεν **CONSTANTINOPEL 31/5***
*Ο φάκελος εκείθεν διακινήθηκε με ευθύνη της Ελληνικής Κυβερνήσεως δωρεάν μέχρι τον λιμένα κατάπλου. Στην άφιξη ο παραλήπτης κατέβαλε το εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος όπου επικολλήθηκε γραμματόσημο των **20 (Hellas 27a)***
*ακυρωμένο με την σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 25 ΜΑΙΟΣ** (18)**69***

Cover franked with 60l. blue-green in marginal PAIR (Vl. 58, large margins) cancelled with ΚΕΡΚΥΡΑ* 13 ΦΕΒΡ. 79, transit TRIEST & arrival BUCURESCI* 4 MAR. 79.

Καρα 56/117

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

271-296

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	**ΕΙΚΟΝΑ**	**ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ**	**ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d** σε εκ.	**ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**
279		1	2,10 / 1,2	22.7.1858 Σελίς 287	23.2.63 Φιλοτ. 1943/59 & 1962/19	~
287	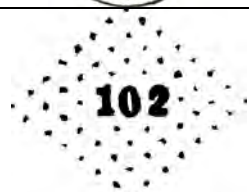	2	2,75 / 2,20	~	~	
288		3	2,15 / 1,15			**ΠΛΑΣΤΗ**

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΑΛΑΖΙΟΥ (ν. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ)

*Σε ιδιαίτερο κεφάλαιο του παρόντος με τον γενικό τίτλο «**Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εις την Μολδοβλαχία**» στη σελίδα 157 κ. επ. αναφέρθηκαν όσα γεγονότα προηγήθηκαν προκειμένου να πάρει απόφαση η Κυβέρνηση να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία στις πόλεις της Μολδοβλαχίας.*
Το υποπροξενείο Γαλαζίου το οποίο υπήρχε από το 1837 χρόνια ασκούσε πίεση προς την Κεντρική Υπηρεσία προκειμένου να ιδρυθεί ταχυδρομικό γραφείο στο Γαλάζιον Στο αναφερθέν κεφάλαιο εξετέθη όλη η προηγηθείσα αλληλογραφία επί του θέματος μέχρις ότου εκδοθεί το από 26.8.1853 έγγραφο όπου η Υπηρεσία εκδηλώνει την τελική απόφασή της:

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
ἀριθ. 4196 Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1853

«Μελετήσαντες ἐσκεμμένως τὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετακομίσεως τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουκουρεστίου παρατηρήσεις τοῦ Γενικοῦ Προξένου, καθ' ἣν περίστασιν συστηθῇ ἐκεῖσε Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον, πειθόμεθα ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθ' ὃν τρόπον προτείνει ὁ Κύριος Γενικὸς Πρόξενος, εὐκόλως κατορθοῦται καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ λάβωμεν ἀνάγκην νὰ διαπραγματευθῶμεν τὰ περὶ μετακομίσεως μὲ τὴν ἑταιρίαν Λόϋδ, διότι τὰ περὶ τούτου ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως. Τοῦ ἀντικειμένου τῆς μετακομίσεως ἐξομαλυνθέντος ὡς ἀνωτέρω, ἔπεται τὸ περὶ συστάσεως τοῦ Ταχ. Γραφείου εἰς Βουκουρέστιον. Τὸ καθ' ἡμᾶς συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ Κυρίου Προξένου, οὐχὶ μόνον περὶ τῆς συστάσεως ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰασίῳ, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀμφότεραι αἱ πρωτεύουσαι αὗται τῶν Ἡγεμονιῶν διατηροῦν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· ἠθέλαμεν πρὸς τούτοις γνωμοδοτήσει καὶ περὶ τοιαύτης συστάσεως ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἀλλὰ λόγῳ οἰκονομίας, ἀνεβάλαμεν τὸ τοιοῦτον δι' ἄλλην περίστασιν. Ὅσα περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ὠφελίμου τῆς συστάσεως Ταχ. Γραφείων ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, ὁ Κύριος Πρόξενος ἀρκούντως ἐξηγεῖται, ἡμεῖς δὲ συμφωνοῦμεν μετ' αὐτοῦ κατὰ πάντα ἐκθέσαντες τὰ ἀνωτέρω . . . ».

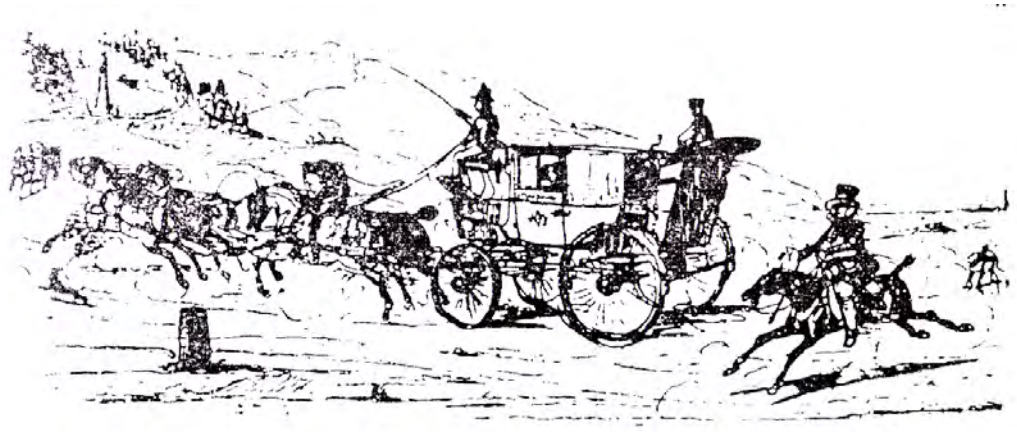

Ταχυδρομική άμαξα

Και όταν πέρασε ο Κριμαϊκός κατά τον Μάϊο του 1857 ζητήθηκε από την Τουρκική Κυβέρνηση η συγκατάθεσής της προκειμένου να ανοίξουν ορισμένα ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της μεταξύ των οποίων και στη Μολδοβλαχία.

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.
ἀριθ. 1415
Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1855

«Ἐπαναληφθεισῶν ἤδη εὐτυχῶς τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας φιλικῶν σχέσεων τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ ν' ἀναφέρω εὐσεβάστως, ὅτι καιρὸς εἶναι ἤδη, ἵνα τὸ Β. Ὑπουργεῖον ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀφορώσης τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ ἐνταῦθα γραφείου προτάσεως τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου. Αἱ ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ὠφέλειαι ὑπεδείχθησαν ἀρκούντως ἐν τῇ τελευταίᾳ μάλιστα ὑπ' ἀριθ. 4078/20 Ὀκτωβρίου 1853 ἀναφορᾷ τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου».

Τέλος τον Μάϊο του 1857 εδόθη η άδεια από την Τουρκία.

Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
ἀριθ. 785/947 Ἐν Βουγιοὺκ Δερὲ (Κωνσταντινουπόλεως), τῇ 27 Μαΐου 1857

«Αἱ Βεζυρικαὶ Διαταγαὶ τὰς ὁποίας ἐπισυνάπτω ὧδε θέλουν πληροφορήσει τὸ Β. Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπετράπη ἡ σύστασις Ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς Σμύρνην, Ἀλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2713 ἐμπιστευτικῆς Διαταγῆς. Δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψω, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ὑπῆρξαν ἀρκεταὶ δυσκολίαι, καθ' ὅσον καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία, αἱ μόναι δηλαδὴ Δυνάμεις, αἱ ἔχουσαι Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἐν Τουρκίᾳ, ἔλαβον τὸ δικαίωμα τοῦτο κατόπιν ταχυδρομικῶν μετὰ τῆς Πύλης Συμβάσεων. Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἓν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

διαθέσεως, ν' ἀναφέρω ἀπ' εὐθείας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὡς περὶ τετελεσμένου ἤδη. Τοῦτο καὶ ἔπραξα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, παρουσιάσας τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων καὶ ζητήσας τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας Διαταγάς. Δὲν εἶναι δὲ περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι, τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαταγῶν τούτων ὀφείλω πρὸ πάντων εἰς τὸν Ἀλῆ Γκαλὶπ Πασᾶ, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ πρότασις ἤθελεν ἀπαντήσει, ἴσως, περισσοτέρας δυσκολίας.

Ἐν ταῖς Βεζυρικαῖς Διαταγαῖς περιέχεται ἡ φράσις «Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα δι' ἀτμοπλοίων». Τοῦτο ἐτέθη πρὸς διάκρισιν τῶν ταχυδρομείων τῆς ξηρᾶς καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει σημασίαν. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω ἐπὶ τέλους ὅτι, ἡ τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων Σύστασις ἴσως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισπευθῇ διὰ ν' ἀποκτήσωμεν ἓν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μία ἄλλη Κυβέρνησις τῆς Τουρκίας εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ στέρξῃ νὰ παραχωρήσῃ ἄνευ Συμβάσεως Ἰδιαιτέρας.

Εὐπειθέστατος
Α.Γ. Κουντουριώτης»

Μετά της Βεζυρικές διαταγές τις οποίες είχε εξασφαλίσει η Κυβέρνηση και οι οποίες επέτρεπαν την ίδρυση νέων ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας προέβη στην ίδρυση και του ταχυδρομικού γραφείου Γαλατσίου.

Αφετηρία ήταν τα δύο Βασιλικά Διατάγματα της ιδίας ημερομηνίας 9. 7. 1857 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικόν» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) και το «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) Οι όροι λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων ορίστηκαν με το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ Προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της αλλοδαπής απολύτως. Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. και τις ΟΔΗΓΙΕΣ η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την εγκύκλιο 21/2358/9.8.1857. (Δες σελίδα 93 του παρόντος κ. επ.).

Το ταχυδρομικό γραφείο Γαλαζίου προγραμματίστηκε να ιδρυθεί το 1857. (Φιλοτ. του 1962 τ. 371/16 & Λεονάρδος σελίς 27).

Ο εν Μολδαυία Καϊμακάμης Νικόλαος Βογορίδης είχε επιφυλάξεις ως προς το άνοιγμα στο Ιάσιον και το Γαλάζιον ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων.

Ας σημειωθεί ότι Υποπροξενείο στο Γαλάζιον υπήρχε τύποις από το 1834-35 και ουσιαστικά από το 1838.

Στη Φιλοτ τ. 429/164 υπάρχει η διαφωτιστική αναφορά του εν Ιασίω προξένου προς το Υπουργείο των Εξωτερικών όταν το Υπουργείο Εξωτερικών του έδωσε εντολή να ετοιμάσει τα δέοντα προκειμένου να λειτουργήσει εκεί ταχυδρομική υπηρεσία. :

Προξενεῖον Ἰασίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Ἰάσιον, τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1857

ἀριθ. 1406 «Περὶ τῶν Ταχυδρομείων

Κύριε Ὑπουργέ,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυνάψω ἐνταῦθα ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μολδαυίας, εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν τῷ ἀπηύθυνον περὶ συστάσεως τῶν ταχυδρομείων. Ὡς θέλετε παρατηρήσει ἐκ ταύτης, ἡ Μολδαυικὴ Κυβέρνησις ὑπεκφεύγει τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος δι' ἀναβολῆς.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης θέλει πληροφορηθῆ καὶ προφορικῶς ἀπὸ τὸν Κύριον Σπηλιωτάκην, Ἐπιθεωρητὴν τῶν ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Προξενείων, ὅτι ἐνώπιόν του σπουδαιότατα ἐσυζήτησα μετὰ τοῦ Καϊμακάμη τὸ ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ηὐτύχησα νὰ τὸν πείσω. Μολονότι δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον εἰς συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Καϊμακάμη καὶ ἔκαμα εἰς τὴν Ἐξοχότητά του πολλὰς καὶ σοβαρὰς παρατηρήσεις, οὗτος ἐπιμένει ὅτι ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως Ταχυδρομείων δυνάμει Συνθηκῶν καὶ τῶν ὅπλων, ὅπερ οὐδόλως ἀληθὲς εἶναι. Μοὶ ἐπρόσθεσεν ἐπὶ τέλους ὅτι μὲ παρακαλεῖ νὰ πιστεύσω ὅτι δὲν ἐνδίδει εἰς τὴν αἴτησίν μας οὐχὶ ἀπὸ κακὴν θέλησιν, ἀλλὰ διότι εἶναι βέβαιος ὅτι ἄν ἐνέδιδεν, οἱ Μολδαυοὶ ἤθελον τὸν λιθοβολήσῃ.

Ὡς καὶ ἰδιαιτέρως σᾶς ἔγραψα, Κύριε Ὑπουργέ, ὁ νῦν Καϊμακάμης μὴ ὢν Μολδαυὸς καὶ στερούμενος δυστυχῶς τῆς ἀπαιτουμένης Κυβερνητικῆς Ἱκανότητος, θέλει ν' ἀποδείξῃ ζῆλον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ προνομίων τῆς Μολδαυίας ἀνώτερον τῶν ἰθαγενῶν Μολδαυῶν καὶ ἐπομένως θέλετε κρίνει ἐκ τούτου ποίας δυσκολίας δοκιμάζω εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων. Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐνταῦθα εἶναι ἐλεεινή. Ὅθεν εἰς τὴν Υ.Ε. ἀνήκει ν' ἀποφασίσῃ ἂν πρέπει σήμερον νὰ ἐπαναλάβῃ παρὰ τῇ Υ. Πύλῃ τὰς περὶ συστάσεως τῶν Ταχυδρομείων ἐνεργείας της ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἢ ν' ἀναβάλωμεν ταύτας μέχρι τῆς τακτοποιήσεως τῶν πραγμάτων τῶν Ἡγεμονιῶν, ὅτε ἐπαναλαμβάνων τὸ ζήτημα ἐνταῦθα, ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχω τὴν αἰσίαν αὐτοῦ ἔκβασιν. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης μου πέμπω καὶ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν πρὸς γνῶσίν της.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Ἰωάν. Σακελλαρίδης».

Η δε απάντηση του Υπουργείου των Εξωτερικών της Μολδαυϊας όταν ο πρόξενος της Ελλάδος κατέθεσε τις βεζυρικές διαταγές περί της δυνατότητας της ίδρυσης ταχυδρομικού γραφείου σε μετάφραση είναι:

ἀριθ. 5065 Ἰάσιον τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1857
«Κυριον Ἰωάνην Σακελλαρίδην
Πρόξενον τῆς Α.Μ. τῆς Ἑλλάδος ἐν Μολδαυίᾳ
κλπ. κλπ. Ἰάσιον.

Κύριε Πρόξενε,

Ἔσπευσα νὰ ὑποβάλω εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Πρίγκηπα Καϊμακάμην τὴν Βεζυρικὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μοὶ διεβιβάσατε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1138 ἀνακοινώσεώς σας, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς σας πρὸς ἵδρυσιν ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τὰς πόλεις Ἰάσιον καὶ Γαλάζιον.

Εἰς ἀπάντησιν εἶμαι ἐπιφορτισμένος νὰ σᾶς πληροφορήσω, Κύριε Πρόξενε, ὅτι ἡ ἵδρυσις ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν χώραν εἶναι δικαίωμα ἀναφαίρετον τῶν κρατικῶν προνομίων, καὶ ἐπομένως ἡ Ἐξοχότης του ὁ Καϊμακάμης, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ἐξουσίας, δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν εἰς θέσιν νὰ διαπραγματευθῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ φρονεῖ ὅτι δέον νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ θέματος, τοῦ διαλαμβανομένου εἰς τὴν ὑμετέραν διακοίνωσιν.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας κ.λ.π. κ.λ.π.

Ὁ προσωρινὸς Γραμματεύς
Α. Φωτίκας».

Κατόπιν αυτού το Υπουργείον Εξωτερικών απάντησε στον εν Ιασίω πρόξενο την 8.10.1857 με το υπ΄ αρίθμ. 6881/8.10.1857 το οποίο μεταξύ των άλλων έλεγε:

«ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῶν παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν εἶναι ἐκκρεμὴς πᾶσα περαιτέρω ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικειμένου καθίσταται περιττὴ καὶ ἀτελεσφόρητος».

Μόνο όταν κατά τας αρχάς του 1859 οι δύο Ηγεμονίες εξέλεξαν κοινό Ηγεμόνα τον Αλέξανδρο Κούζαν αυτός έδωσε την άδεια ιδρύσεως ταχυδρομικών γραφείων στο Ιάσιο και το Γαλάζιον. Γι΄ αυτό η έναρξης λειτουργίας του τοποθετείται κάπως καθυστερημένα στο 1859.
Ως χρόνος ιδρύσεως του ταχυδρομικού γραφείου Γαλαζίου είναι, κατά τον Λεονάρδο, οι αρχές του 1860. Ο Λεονάρδος έγγραψε στη σελίδα 53 στην έκθεσή του:

«Ἡ πρώτη ταχυδρομικὴ βελτίωσις, ἥτις ἐγκαινίασε τὸ ἔτος 1860 μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Θ. Λεονάρδου ὡς Γ. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων, γενόμενον τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1859, εἶναι ἡ ἔναρξις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου εἰς Γαλάζιον».

Αυτό επιβεβαιώνεται και από την Φιλοτέλεια τ. 430/203 όπου αναφέρεται έγγραφο της 16.4.1860 το οποίο λέει:

16 - 4 - 1860. Ὁ Πρόξενος Γαλαζίου εἰδοποιεῖ ὅτι ἔκαμε ἀρχὴν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὴν πόλιν τοῦ Γαλαζίου. Ἐστάλη ὑπ' ἀριθ. 2992/27 - 4 - 1860 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν».

Άρα η λειτουργία του γραφείου είναι λίγες μέρες προ της 16.4.1860.
Ως προς τον χρόνο έναρξης του ταχυδρομικού γραφείου Γαλαζίου υπάρχουν κάποιες άλλες ατυχείς θέσεις στα υπάρχοντα φιλοτελικά κείμενα μεταξύ των οποίων είναι:
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1952/3 αναφέρεται ότι ιδρύθηκε το 1857, ήρξατο λειτουργών το 1859 και έκλεισε το 1867.
Στην Φιλοτ. του 1943/58 ο Αλ. Αργυρόπουλος ως προς τον χρόνο ιδρύσεως γράφει:

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Γαλαζίου, ἐλάχιστα πράγματα εἶναι γνωστὰ περὶ τούτου. Προφανῶς τὸ γραφεῖον τοῦτο θὰ ἱδρύθη ὁμοίως πρὸ τοῦ 1857 ἐφ' ὅσον τῷ ἐχορηγήθη ἀριθμὸς μικρότερος τῶν γραφείων Βραΐλας καὶ Βουκουρεστίου. Δυστυχῶς ὅμως δὲν εἶναι γνωστὴ μέχρι τοῦδε οὐδεμία αὐθεντικὴ ρομβοειδὴς σφραγὶς τοῦ γραφείου Γαλαζίου.

Βεβαίως το ότι ο αριθμός του ταχ. γραφείου προηγείται των αντιστοίχων της Ιβραΐλας και του Βουκουρεστίου δεν σημαίνει ότι έπρεπε να λειτούργησε νωρίτερα των άλλων. Άλλο ο προγραμματισμός και το επιχειρησιακό σχέδιο του Ταχυδρομείου και άλλο το επιτευχθέν αποτέλεσμα. Υπενθυμίζεται ότι οι αριθμοί μέχρι και το Νο 134 είχαν δοθεί προς κατασκευή από το 1860 (Φιλοτέλεια 1934/84).

Η διεύθυνση των ταχυδρομικών γραφείων Ιβραΐλας και Γαλαζίου ανετέθη εις τους υποπρόξενους των πρεσβειών οι οποίοι είχαν το δικαίωμα να αναθέτουν την ευθύνη της λειτουργίας τους εις ένα εκ των βοηθών τους.
Ένας από τους λόγους που οι σφραγίδες των ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας είναι σπάνιες είναι ότι τα υφιστάμενα ξένα ταχυδρομεία ιδίως το Αυστριακό δούλευαν άψογα και χωρίς προβλήματα και ήταν φυσικό να προτιμώνται. Λόγος για τον οποίο είναι ευκολότερο να βρεθούν, σήμερα, φάκελοι από την Μολδοβλαχία με Αυστριακές σφραγίδες παρά αντίστοιχες Ελληνικές.
Τα γραφεία Βουκουρεστίου, Ιβραΐλας και Γαλαζίου επικοινωνούσαν μεταξύ τους με τακτικούς ταχυδρόμους που εκτελούσαν μια φορά την εβδομάδα το δρομολόγιο Βουκουρεστίου - Ιβραΐλας – Γαλαζίου. Με ταχυδρομικό τέλος 20 λεπτά ανά επιστολή των 7,5 γραμμαρίων σύμφωνα με το Β. Δ. της 9.7.1857 «Περί διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών δια των εν τω Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων».

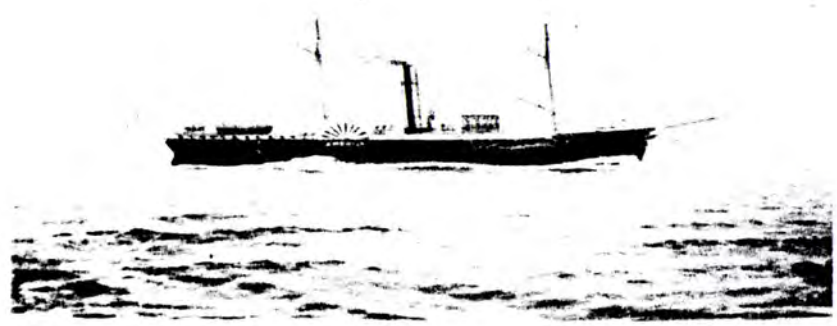

Το ατμόπλοιο AMERICA (II) σε ζωγραφική αναπαράσταση του περασμένου αιώνα. (Από τα αρχεία της Εταιρείας του Λλόυδ)

The paddler America (II) from a painture of the last century. (Lloyd's Archives).

Το AMERICA II

Η επικοινωνία των ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας γινόταν με την Ελλάδα όπως και πρώτα με τον Ρώσο ταχυδρόμο της γραμμής Κωνσταντινούπολη – Μολδοβλαχία – Ρωσία. Στη Φιλοτ. του 1943/75 ο Κ. Γ. Σφήκας σημειώνει:

Προτοῦ συσταθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα στὴ Μολδοβλαχία, ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐστέλλετο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀτμόπλοια τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ Γαλλικὰ καὶ μὲ ἔξοδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Πόλη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐστέλλετο εἰς τὰ Ρωσσικὰ ταχυδρομεῖα ποὺ ἐλειτουργοῦσαν εἰς τὸ Βουκουρέστι, τὸ Γαλάζι καὶ τὸ Ἰάσι.

Ἡ μεταφορὰ τῶν φακέλλων ἐγένετο διὰ ξηρᾶς μὲ Ρώσσους Ταχυδρόμους, ποὺ ἔφευγαν κάθε 15 ἡμέρες ἀπὸ τὴν Πόλη καὶ περνῶντας ἀπὸ τὶς Ἡγεμονίες τῆς Μολδοβλαχίας, ἔφταναν στὰ Ρωσσικὰ μεθόρια.

Τὰ γράμματα καὶ τὰ δείγματα γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα παρεδίδοντο τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὰ Ρωσσικὰ Ταχυδρομεῖα τῶν μερῶν ἐκείνων «ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους» καὶ οἱ παραλῆπται ἐπομένως ἐπλήρωναν μόνον τὸ ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τὴ Πόλη ἴσα μὲ τὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ των.

Ἐπάνω στοὺς φακέλλους, καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἔβαζαν τὸ χρονολογικὸ σήμαντρο τοῦ Ταχυδρομείου τῆς ἀποστολῆς τὰ δὲ γράμματα καὶ τὰ δείγματα ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔφεραν καὶ τὴ σημείωση «***Ἐλεύθερα τέλους***», ἀφοῦ ἦσαν ***προπληρωμένα ἕως τὴ Πόλη***. (2)

(2) Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὴ Μολδοβλαχία ἐμαζεύετο ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ταχ. γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Χαρακτηριστικό δείγμα εφαρμογής των ανωτέρω ο κατωτέρω πλίκος

Unpaid (manuscript 40l. postal rate to be paid) EL posted from "GALATZ MOLDAVIE*1 SEPT. 60", via "CONSTANTINOPLE TURQUIE*4 SEPT. 60", arr. "ΣΥΡΟΣ (67)*27 ΑΥΓ. 60".

Καρα 395/1812

Απροπλήρωτη επιστολή κατατεθειμένη στο γαλλικό ταχυδρομείο από το ΓΑΛΑΤΣΙ στη ΣΥΡΟ
*Έφυγε με την σφραγίδα αποστολής **GALATZ MOLDAVIE 1 SEPT.** (18)**60** (ν. ημ.).*
Ταξίδεψε στην Κωνσταντινούπολη όπου πήρε την διαβατική
***CONSTANTINOPLE TURQUIE 4 SEPT.** (18)**60.** (ν. ημ.). Στην άφιξη πήρε*
*1.- την χειρόγραφη κόκκινη σημείωση «**40**» ως ένδειξη οφειλομένου ταχυδρομικού τέλους.*
*2.- Την σφραγίδα (όπισθεν) αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 27 ΑΥΓ.** (18)**60** (π. ημ.)*

Ως προς τον χρόνο και την αιτία κλεισίματος του ταχυδρομικού γραφείου στην Φιλοτέλεια τ. 428/127 υπάρχει το ακόλουθο κείμενο:

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
ἀριθ. 7570 Ἐν Ἀθήναις, 20 Δεκεμβρίου 1865

«Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4999 καὶ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου παρελθ. ἔτους ἀναφορᾶς μας ἐζητήσαμεν, ὥστε ἡ ἐκουσία πληρωμὴ ἐπὶ τῶν γραμμάτων τῶν διευθυνομένων ἐξ Ἑλλάδος εἰς Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν νὰ κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ὑποχρεωτική, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἅπαντα σχεδὸν τὰ ἀπλήρωτα γράμματα ἀντεπιστρέφονται ἐνταῦθα ἀδιανέμητα ὑπὸ τῶν διευθυνόντων τὰ ταχ. γραφεῖα Γαλαζίου καὶ Βραΐλας Προξενικῶν ὑπαλλήλων, ὡς μὴ εὑρισκομένων δῆθεν τῶν ἐπιγραφομένων.... ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον θεωρῆσαν, ὅτι τὸ προτεινόμενον μέτρον ἐνδεχόμενον νὰ ἐπέφερε ζημίας εἰς τὸ Δημόσιον, δὲν ἐνέκρινε τοῦτο.....».

«Ἐπειδὴ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπό τινος ἀφῆρεσε τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοὺς πράκτορας τοῦ Λόυδ, ἐσύστησεν ἐν Γαλαζίῳ καὶ Βραΐλᾳ εἰδικὰ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν εἰς εἰδικοὺς Διευθυντάς, ἡ δὲ ὑπηρεσία διενεργεῖται ἤδη λίαν ἐπιτυχῶς».

«Ἐπειδὴ τὴν ὕπαρξιν τῶν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα ἡμετέρων ταχυδρομικῶν Γραφείων θεωροῦμεν περιττὴν, διότι μόνον ἐργασίαν ὀκτάμηνον ἔχουσι, τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας μῆνας τοῦ ἔτους, ὅτε ἡ διὰ Δουνάβεως συγκοινωνία διακόπτεται, ἀργοῦσιν, ἀποστελλομένης τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἀλληλογραφίας διὰ Τεργέστης εἰς τὰ Αὐστριακὰ Ταχυδρομεῖα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως».

»Ἐπειδὴ οὐχὶ μόνον περιττὴ θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἰδίως δὲ τῶν ἀνταποκρινομένων, τῶν ὁποίων τὰ γράμματα, οὔτε ἐγκαίρως παραδίδονται, οὔτε φροντὶς ἡ δέουσα καταβάλλεται πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῶν».

«Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν τὴν κατάργησιν τῶν εἰρημένων Γραφείων Βραΐλης καὶ Γαλαζίου καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως εὐαρεστούμενον προκαλέσῃ τὸ ἀνῆκον Β. Διάταγμα».

Στη Φιλοτ τ. 429/164 υπάρχει το ακόλουθο κείμενο:

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν:

ἀριθ. 5212

Ἀθῆναι, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1866

«Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, Κύριε Συνάδελφε, ὅτι, διὰ τοῦ ἀπὸ 25 τοῦ λήγοντος μηνὸς Β. Διατάγματος, κατηργήθησαν ὡς περιττὰ καὶ ἐπιζήμια, τὰ ἐν Ἰβραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ ὑπάρχοντα ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ ἀπηλλάγησαν οἱ οἰκεῖοι Πρόξενοι τῆς Διευθύνσεως αὐτῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἦσαν ἐπιφορτισμένοι».

Το ανωτέρω Β. Δ. μάλλον δεν δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως άγνωστο γιατί.

Και ο Νικολαΐδης τελειώνοντας δίνει τα τελευταία του στοιχεία για τα δύο ταχυδρομικά γραφεία και συμπεραίνει με επιτυχία:

Τὸ Ταχυδρομεῖον ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς Προξένους τὴν ἀπαλλαγήν των ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν καθηκόντων δι' ἐγγράφου του τῆς 2-3-1866, ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1325. Ἐπομένως καὶ τὰ δύο γραφεῖα, Βραΐλας καὶ Γαλαζίου, δέον νὰ θεωρηθοῦν κλεισθέντα ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1866. Πράγματι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867 ἔπαυσαν ἀναγραφόμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὰ σχετικὰ μὲ τὰ γραφεῖα ταῦτα κονδύλια.

Ο χρόνος καταργήσεως των δύο ταχυδρομικών γραφείων συμπεραίνεται πλην των ανωτέρω και από την εγκύκλιο της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων με αριθμό 7159/3751/16.12.1867 που έχει τον ονομαστικό κατάλογο των Ελληνικών ταχυδρομείων εσωτερικού και εξωτερικού. Σε αυτόν τα ταχυδρομικά γραφεία Γαλαζίου (100), Ιβράιλας (101) και Βουκουρεστίου (102) αναφέρονται ως καταργηθέντα. ΄
Από αυτό προκύπτει ότι το ταχυδρομικό γραφείο Γαλαζίου έκλεισε εντός του Μαρτίου του 1866 για τους κάτωθι τρεις βασικούς λόγους:
1.- Ως περιττόν
2.- Ως επιζήμιο και
3.- Λόγω αδιαφορίας των υπευθύνων υπαλλήλων (Φιλοτ. τ. 428/127).
Η αιτία δε που κρίθηκε ως περιττό και επιζήμιο υπήρξε αφ ενός μεν η αδιαφορία των υπευθύνων υπαλλήλων (διαχρονική ασθένεια του ελληνικού κράτους) και αφ ετέρου η άριστη λειτουργία του αντιστοίχου αυστριακού ταχυδρομείου (οι αυστριακοί δεν ήταν αδιάφοροι) το οποίο οι πάντες εμπιστεύονταν την εποχή εκείνη προς πλήρη ικανοποίηση και του κοινού και του εμπορίου ολοκλήρου της ανατολής.
Υπάρχουν αντικρουόμενες, ατυχείς, απόψεις οι οποίες έχουν κατατεθεί ως προς το κλείσιμο του ταχυδρομικού γραφείου Γαλαζίου όπως:
Έκλεισε το 1869 κατά την Φιλοτ. 1949/24 ή το 1861 στην Φιλοτ. 1962/16.
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι το ταχ. γρ. του Γαλαζίου έκλεισε κατά το 1863.
Υπενθυμίζεται ότι ο λόγος παύσεως της λειτουργίας του ήταν η μικρή ταχυδρομική κίνηση και η έλλειψη ενδιαφέροντος από τους υπεύθυνους υπαλλήλους του Προξενείου.
Επίσης δεν ισχύουν τα αναφερόμενα ως προς την ημερομηνία κλεισίματος του ταχ. γρ Γαλαζίου ότι έκλεισε περί το 1867 όπως γράφει η Φιλοτ. 1943 σελίς 73 & 1961/136.
Στη Φιλοτ. του 1950/26 ο Τρ. Κωνσταντινίδης ως προς τον χρόνο καταργήσεως έγραφε:

ΓΑΛΑΖΙΟΝ 100. Ἱδρύθη τῷ 1857 καὶ ἐλειτούργησε κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα μόνον μέχρι καὶ τοῦ 1859, ἐπισήμως κατηργήθη τῷ 1867 (Βλ. Φιλοτέλεια 1943, σελ. 73).

Πρέπει να αποκλειστεί ο ισχυρισμός του Αλ. Αργυρόπουλου στην Φιλοτ. του 1943/42 σχετικά με τον λόγο που έκλεισαν τα ταχ. γρ. της Μολδοβλαχίας ο οποίος έλεγε:.

Τὸ κλείσιμον τῶν ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τὰς Ἡγεμονίας τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας δέον λογικῶς νὰ ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸ 1866—67 ἐποχὴν καθ' ἣν ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν τὰ γραμματόσημα τοῦ νέου ρουμανικοῦ κράτους τοῦ δημιουργηθέντος ἐκ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο τούτων παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ρωσσία (κατὰ τὸν J. W. v. Witzleben) ἀπεφάσισεν ὁμοίως κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1867 νὰ κλείσῃ τὰ ἐν Μολδοβλαχίᾳ ταχυδρομικά της γραφεῖα.

Διότι όταν έγινε το Ρουμανικό κράτος τα τρία ταχυδρομικά γραφεία της Μολδοβλαχίας είχαν ήδη κλείσει.

Το υπάρχον υλικό

Λόγω της μικρής διάρκειας λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Γαλαζίου το υπάρχον αποδεικτικό υλικό είναι ελάχιστο έως μηδενικό. Οι πληροφορίες οι οποίες είναι δυνατόν να εξαχθούν από το υλικό είναι μετρημένες στα δάκτυλα. Μέχρι στιγμής δεν έχουν υπάρξει ύποπτα κατασκευάσματα αν και η στικτή είναι επιρρεπής στη δυνατότητα παραποίησης. Γενικά εφιστάται η προσοχή του αναγνώστη διότι οι ρομβοειδείς σφραγίδες με τα Νο 100 (Γαλάζιον), Νο 106 (Κέρκυρα) και Νο 109 (Παξοί) είναι παραπλήσιες και το λάθος είναι πιθανό αν οι σφραγίδες δεν είναι ευδιάκριτες.

Το ταχυδρομικό γραφείο Γαλαζίου είχε εφοδιαστεί με δύο ταχυδρομικά σήμαντρα:
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι υπάρχει ταχ. σφραγίδα από το 1860 αν και μέχρι στιγμής δεν έχει βρεθεί κάποιο σχετικό κείμενο ή φιλοτελικό αντικείμενο που να μας οδηγεί στο 1860.

1

2

1.- Η σφραγίδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΪΑ)

1.- Η σφραγίδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΪΑ) ΙΙου προγραμματοσημικού ή ΙΙου γραμματοσημικού τύπου με τη λέξη ***<u>ΜΟΛΔΑΥΪΑ</u>*** *(και όχι ΜΟΛΔΑΒΙΑ)_στη θέση του αντίστοιχου αριθμού του ταχυδρομικού γραφείου.*

Τα υπάρχοντα γνωστά φιλοτελικά αντικείμενα είναι:

1.- Στη Φιλοτ. 1962/112 υπάρχει κείμενο του Π. Ι. ΔΡΟΣΟΥ εις την οποίαν αναφέρει δύο επιστολές που έχει δει και τις οποίες αναφέρει. Για την πρώτη λέει::

Εἰς τὸ φύλλον ἀριθ. 373 τῆς «Φιλοτελείας» ἐδημοσιεύθη τὸ ἄρθρον τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξ. Ἀργυροπούλου, «Τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα Ἐξωτερικοῦ». Περὶ τοῦ Ταχυδρομείου Γαλαζίου ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ὅτι **δὲν ὑπάρχουν γνωστοὶ φάκελλοι ἢ ἐπιστολαὶ φέρουσαι σφραγῖδα τοῦ γραφείου Γαλαζίου τόσον τῆς προγραμματοσημολογικῆς ὅσον καὶ τῆς μεταγραμματοσημολογικῆς περιόδου.**

Σχετικῶς, ἤθελα νὰ ἀναφέρω ὅτι προσφάτως εἶδα εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Franz See Βιέννης, τοῦ γνωστοῦ κατόχου πολλῶν Ἑλληνικῶν φιλοτελικῶν θησαυρῶν), ἐπιστολὴν ἐκ Σύρου ἄνευ γραμματοσήμων, πρὸς Γαλάζιον μὲ σφραγῖδα ἀφίξεως ΓΑΛΑΖΙΟΝ ΜΟΛΔΑΥΙΑ κυανῆν τῆς 17)4)1862, πολὺ εὐανάγνωστον.

Από την Φιλοτέλεια του 1962/112

Από εδώ για πρώτη φορά αναφέρεται ότι υπάρχει Φάκελος εκ Σύρου χωρίς γραμματόσημα προς Γαλάζιον με σφραγίδα αφίξεως ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΪΑ) της 17.4.1862.

2- Στη Φιλοτέλεια τ. 430/202 αναφέρεται η κάτωθι επιστολή με την διπλόκυκλον ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΪΑ) 24 ΑΠΡ (18)62 χωρίς πολλά άλλα στοιχεία. Όμοια αναφέρεται και στη Φιλοτέλεια του 1971/202.

*Επιστολή με την σφραγίδα **ΓΑΛΑΖΙΟΝ – (ΜΟΛΔΑΥΪΑ) 24 ΑΠΡ.** (18)**62***
Από την Φιλοτέλεια του 1971/202

3.- Στη δημοπρασία Feldman II ο λαχνός 10165.

10165 5 Lep deep olive-green used on 1862 (26 June) cover from Athens to Galatz, together with same issue 10 Lep (defective), 20 Lep and 1862-67 40 Lep and 80 Lep, mostly all with clear to large margins, paying the 155 lepta rate for letters between 7 1/2 and 15 grs. transported by Austrian ships. The cover is backstamped with Piraeus (26 June) transit cds and with "GALAZION/MOLDAVIA-3 JUL 62" arrival cds in green-blue, red P.E.D hs on front. A stunning 5-colour franking and extremely rare and important postal history item, ex. Maximus, signed Holcombe, cert. Tseriotis

Feldman II/10165

4.-

GALAZION: 1864 Folded cover to Athens bearing GALAZION-MOLDAVIA 17 JUN 1864 cds, taxed 100L in Athens, 1862/67 80L was applied, other stamps missing, very rare Greek P.O. abroad

Feldman 14.2.1999 σ. 149 λαχνός 21369

5.- Στη Φιλοτ. του 1962/16 και στην 1963/47 αναφέρεται φάκελος εκ Γαλαζίου χωρίς γραμματόσημα προς Λαμία με σφραγίδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΙΑ) της 1.7.1864. Στην άφιξη στην Λαμία επικολλήθη λωρίς εκ πέντε 20σαλέπτων προσωρινής εκδόσεως Αθηνών 1862-67 η οποία εκάλυψε την σφραγίδα Γαλαζίον. Η λωρίς σφραγίστηκε με την στικτή Νο 43. Ημερομηνία αφίξεως στην Λαμία η 15.7.1864. με την δίκυκλο ΛΑΜΙΑ 15.7.(18)64. Δημοπρατήθηκε από τον Οίκο Robson Lowe την 12.3.1958.. Στο ίδιο απόκομμα αναφέρονται και στην Φιλοτ. 1962/112 & Φιλοτ. του 1962/16.
Η Φιλοτ. 1963/47 γράφει ότι απεκολλήθει η λωρίς των 20λέπτων προκειμένου να αποκαλυφθεί η σφραγίδα. Η ανακοίνωση λέει:

Ὁμοίως ὁ κ. Γ. Φωτιάδης ἀπέκτησε διὰ τὴν συλλογήν του ἀντὶ λιρ. Ἀγγλ. 16 (δρχ. 1.344) τμῆμα ἐπιστολῆς, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν σφραγῖδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ - ΜΟΛΔΑΒΙΑ. Σημειωτέον ὅτι ἡ σφραγὶς ἐτύγχανε κεκαλυμμένη διὰ 5 εἰκοσαλέπτων τῆς προσωρινῆς ἐκδόσεως Ἀθηνῶν, παρέστη δὲ ἀνάγκη ν' ἀποκολληθῇ ἡ λωρὶς διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἡ κάτωθεν αὐτῆς σφραγὶς ΓΑΛΑΖΙΟΝ, ἡ ὁποία, καίτοι εἶναι βαρέως ἀποτετυπωμένη, εἶναι ἀρκετὰ εὐκρινής.

Από την Φιλοτέλεια του 1963/47

Επίσης στην Φιλοτ. 1962 τ. 375/112 υπάρχει η ανακοίνωση:

'Επίσης εἰς οἶκον δημοπρασιῶν τοῦ Λονδίνου, προσφάτως ἐξετέθη πρὸς πώλησιν φάκελος, ἄνευ γραμματοσήμων, ἐκ Γαλαζίου πρὸς Λαμίαν, μὲ τὴν ἰδίαν ὡς ἄνω σφραγῖδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ τῆς 1)7)64, κυανῆν, ἀλλὰ καθόλου εὐανάγνωστον. Κατὰ τὴν ἄφιξιν ἐν Λαμίᾳ ἐπεκολλήθη λωρὶς πέντε 20λέπτων, τὰ ὁποῖα γραμματόσημα ἐκάλυψαν τὴν σπανίαν αὐτὴν σφραγῖδα Γαλαζίου, ἐσφραγίσθησαν δὲ διὰ τῆς στικτῆς «43». 'Ημερομηνία ἀφίξεως Λαμίας ἡ 15)7)64.

Καὶ αἱ δύο αὐταὶ ἐπιστολαὶ δὲν ἦσαν φυσικὰ γνωσταὶ ὅταν ἐγράφη τὸ ἄρθρον, σκέπτομαι δὲ μὲ συγκίνησιν ποίαν εὐχαρίστησιν θὰ ἐπροξένουν τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα, εἰς τὸν τόσον προώρως ἐκλιπόντα ἀγαπητὸν καὶ ἐκλεκτὸν μας συνάδελφον. **Π. Ι. ΔΡΟΣΟΣ**

Από την Φιλοτέλεια του 1962/112

GALAZION (RUMANIA): A fair strike in blue of the cds dated 1 JUL 64 on piece, a v. fine marginal strip of five 1862-67 20 Lep has been removed to show the pmk, extremely rare

Feldman V/10235

*Η αποκολληθείσα λωρίς των 20λέπτων γραμματοσήμων και η αποκαλυφθείσα σφραγίδα **ΓΑΛΑΖΙΟΝ 1 ΙΟΥΛ**. (18)**64**.*

Στη Φιλοτέλεια του 1943 τ. 222-223 σελίς 58 και στην 1962/59 και στην 1961/136 αναφέρεται ένα 5νταλέπτο γραμματόσημο εκδόσεως 1863/5 (Yvert αριθ. 19) με το χρονολογικό σήμαντρο ΓΑΛΑΖΙΟΝ – ΜΟΛΔΑΥΙΑ. Εικόνα του οποίου δημοσιεύτηκε στην ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ του 1931 τ. 82/192 & τ. 84/14.

Le cachet du bureau de poste de Galatz.
Η σφραγίς του ταχ. γραφείου Γαλαζίου.

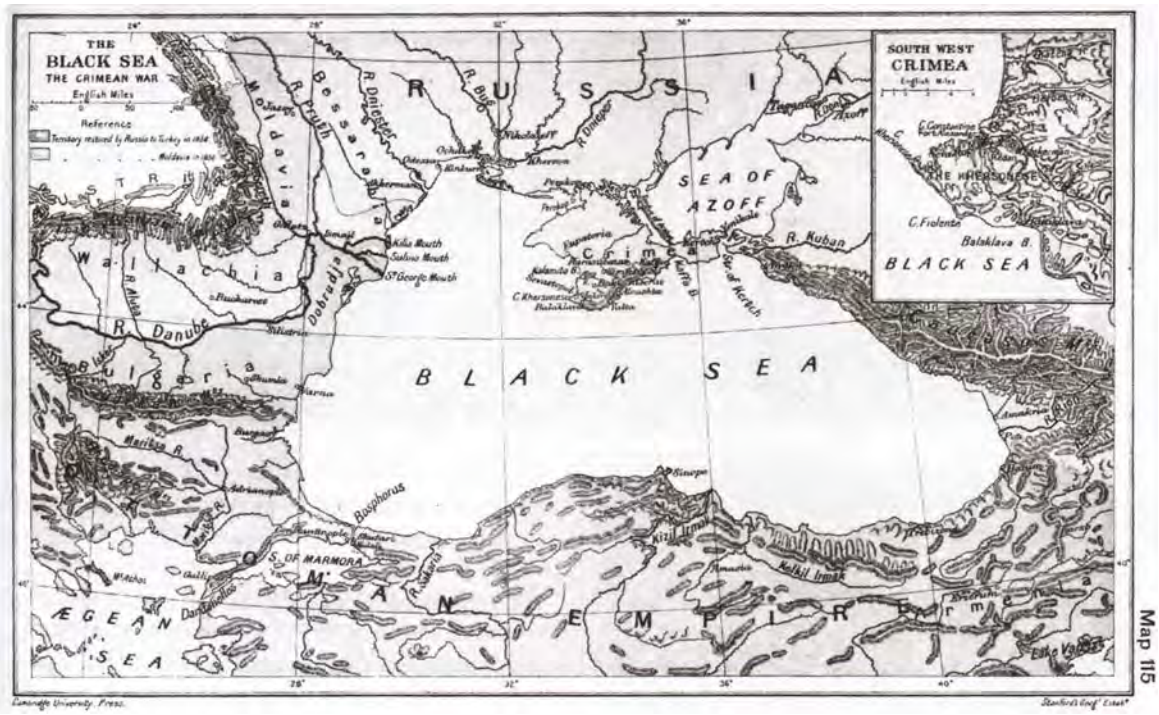

Ο Εύξεινος Πόντος

2 - Η Ιου τύπου στικτή ρομβοειδής σφραγίδα με τον αριθμό 100.

Υπάρχει μόνο το εικονιζόμενο απόκομμα

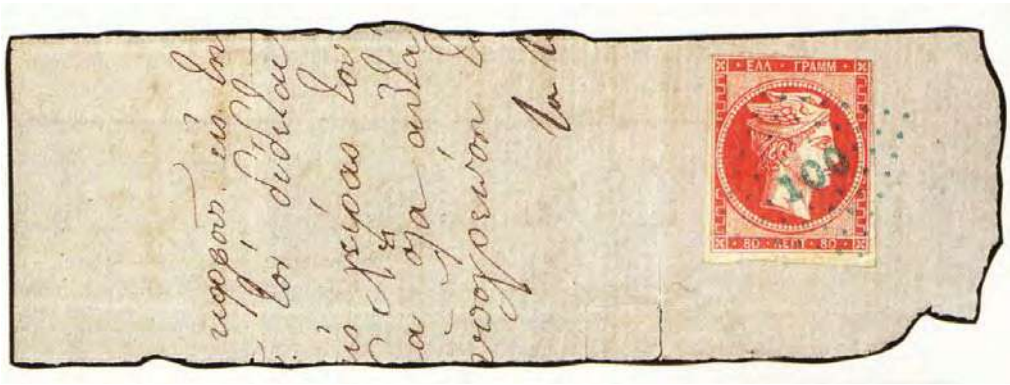

FC Azure dott."100" (= ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΙΑ)) on 80l. rose carmine, 1862/67 issue on frag.

Καρα 260/3129

Επίσης αναφέρονται τα ακόλουθα μεμονωμένα γραμματόσημα:
Στα ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΝΕΑ του 1952/3 αναφέρεται ότι υπάρχει ένα μονόλεπτο εκδόσεως 1863 το οποίο έχει ακυρωθεί με την στικτή Νο 100.
Στα ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΝΕΑ τ. 33-34/68 του 1951 αναφέρεται ένα μονόλεπτο Yvert 16 εκδόσεως 1863 με στικτή κυανή σφραγίδα Νο 100.
Στα ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΝΕΑ του 1952/3 αναφέρεται ένα 40λεπτο εκδόσεως 1868 (καθαρισμένων πλακών) με αριθμό ελέγχου «20» αντί του 40 με διόρθωση του 2 με χειροκίνητη σφραγίδα «4». Το σφάλμα αυτό είναι γνωστό μόνο στις εκδόσεις 1868. Συνεπώς ο προβληματισμός του Τρ. Κωνσταντινίδη ο οποίος διατυπώνεται στη σελίδα 4 είναι άνευ αντικειμένου.
Ο διατυπωθείς προβληματισμός έχει ως ακολούθως.

Ἤδη μανθάνομεν ὅτι ἐχρησιμοποιήθη ἐκεῖ καὶ ἡ στικτὴ ρομβοειδὴς «100» ἐπὶ 1 λ. ἐκδόσεως 1863 ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐπὶ 40λέπτου φέροντος τὸ σφᾶλμα ἀριθμοῦ ἐλέγχου «20» ἀντὶ 40 μὲ διόρθωσιν τοῦ «2» διὰ χειροκινήτου σφραγῖδος «4», (βλ. Μελέτην Ἑλλ. Γ[ρ]μου σελ. 39 καὶ 377 σφᾶλμα 39 ΣΦ Χ).

Τοιοῦτον ὅμως σφᾶλμα εἶναι γνωστὸν μόνον ἐπὶ 40 λ. ἐκδόσεως 1868.

Οὕτω αὐτομάτως τίθεται τὸ ἐρώτημα τοῦ ἂν πράγματι τὸ γραφεῖον Γαλαζίου ἐκλείσθη τῷ 1867 ἢ μήπως ἡ λειτουργία του παρετάθη καὶ ἐλειτούργει καὶ τῷ 1868-69.

Καὶ αὐτὰ βέβαια ἂν πρόκειται περὶ 40 λ. ἐκδόσεως καθαρισμένων πλακῶν διότι ἂν πρόκειται περὶ προγενεστέρου 40 λ. τότε προκύπτει ὅτι τὸ σφάλμα «20» ἐπὶ 40 λ. μὲ τὸ «2» διορθωμένον εἰς «4» ἀπαντᾶται οὐχὶ μόνον εἰς ἔκδοσιν 1868-69 ἀλλὰ καὶ εἰς προγενεστέραν.

Ἂς ἐρωτήσῃ λοιπὸν ὁ ἀγαπητὸς κ. Νάλτσας (ποὺ ἴσως τοῦ ἀπομένει χρόνος) τὴν Corinphila περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ 40λ διὰ νὰ ἀποσαφηνίσωμεν ἓν νέον ἐνδιαφέρον ἱστορικὸν στοιχεῖον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλλ. Γραμ]μου

Σε σχετική συζήτηση ο Ι. Κούνδουρος είπε ότι το ανωτέρω σφάλμα υπάρχει μόνο στις εκδόσεις 1868.
Στη Φιλοτ. του 1961/136 αναφέρεται στικτή Νο 100 επί γραμματοσήμου μεγάλου Ερμή παρισινής εκδόσεως 40 λεπτών χωρίς να είναι γνωστό αν είναι το ίδιο με το πιο πάνω. .
Στη Φιλοτ. του 1961/136 Αναφέρεται στικτή Νο 100 επί γραμματοσήμου μεγάλου Ερμή παρισινής εκδόσεως 5 λεπτών.

Γνήσια

Πλαστό

Επίσης αναφέρονται: κάποια μεμονωμένα γραμματόσημα στην Φιλοτ. 1931/192, . 1962/59, 1932/14.
Στην Φιλοτέλεια 1962/16, 1931/192, 1932/14, 1938/115 & 1943/58 & 73 γίνονται διάφορες αναφορές επί μεμονωμένων γραμματοσήμων τα οποία έχουν σφραγίδες Γαλαζίου χωρίς κάποιο άλλο φιλοτελικό ενδιαφέρον.
Στη Φιλοτ του 1961 τ. 370/136 αναφέρεται, ακροθιγώς, ότι υπάρχουν δίκυκλες σφραγίδες τύπου Ι επί μεμονωμένων γραμματοσήμων (πέραν των ανωτέρω) και ότι πρέπει να αντιμετωπίζονται με επιφύλαξη.

Παρατηρήσεις:

Υπάρχουν τρεις παρατηρήσεις οι οποίες θα κατατεθούν στο παρόν προκειμένου να είναι κατά το δυνατόν πλήρης η παρούσα προσπάθεια

1.- Επειδή μέχρι σήμερα δεν βρέθηκε επιστολή η οποία ταυτόχρονα να έχει επί του φακέλου και την στικτή Νο 100 και την δίκυκλη ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΪΑ) δεν έχει αποδειχθεί εν τοις πράγμασει ότι ο αριθμός 100 ανήκει στο Γαλάζιον αν και αυτό είναι γνωστό από άλλες πηγές.
2.- Στη Φιλοτ. του 1943 τ. 222-223/58 υπάρχει η γνώμη του αρθρογράφου Αλ. Αργυρόπουλου η οποία αναφέρεται στο ταχυδρομικό γραφείο Γαλαζίου.

> Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Γαλαζίου, ἐλάχιστα πράγματα εἶναι γνωστὰ περὶ τούτου. Προφανῶς τὸ γραφεῖον τοῦτο θὰ ἱδρύθη ὁμοίως πρὸ τοῦ 1857 ἐφ' ὅσον τῷ ἐχορηγήθη ἀριθμὸς μικρότερος τῶν γραφείων Βραΐλας καὶ Βουκουρεστίου.

Η λογική είναι λάθος! Ο αριθμός ήταν προϊόν προγραμματισμού της ταχυδρομικής υπηρεσίας. Το πότε έγινε δυνατόν να εφαρμοστεί το πρόγραμμα είναι άλλο θέμα ανεξάρτητο από τον προγραμματισμό. Υπενθυμίζεται ότι οι αριθμοί μέχρι και το Νο 134 είχαν δοθεί προς κατασκευή και είχαν παραδοθεί στην Υπηρεσία από τον Οκτώβριο του 1860 (Φιλοτέλεια 1934/84).

2.- Στη Φιλοτέλεια του 1943/41 υπάρχει η γνώμη του αρθρογράφου Αλ. Αργυρόπουλου η οποία αναφέρεται σε σχετικό θέμα. Καταγράφεται προκειμένου να είναι πλήρης η παρούσα ανακεφαλαιωτική εργασία.

Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ, κλείων τὸ παρὸν ἄρθρον μου, νὰ μὴ συμμερισθῶ τὴν γνώμην τοῦ κ. R. Zoscsak, τὴν ὁποίαν ἐκφράζει εἰς τὴν «Sammler Woche» τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1942 ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν ἐπιστολῆς μὲ τὴν ἑλληνικὴν σφραγῖδα τοῦ Γαλαζίου. Ἡ ἐπιστολὴ τῆς ὁποίας περιγραφὴ καὶ φωτογραφία δίδεται εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, δὲν εἶναι ἐπιστολὴ ταχυδρομηθεῖσα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ταχ. Γραφείου τοῦ Γαλαζίου. Πρόκειται περὶ ἐπιστολῆς παραδοθείσης ἀγραμματοσημάντου τὴν 27 Ἰουνίου 73 εἰς τὸ ρουμανικὸν γραφεῖον τοῦ Ἰσμαὴλ ἡ ὁποία ἔλαβε τὰς σφραγῖδας διαβάσεως τῆς 29 Ἰουνίου ἐν Γαλαζίῳ καὶ 1 Ἰουλίου 1873 ἐν Βιέννῃ, καὶ ἔφθασε τὴν 25 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1873 εἰς Κέρκυραν. Κατὰ τὴν ἄφιξίν της ἡ ἐπιστολὴ ἐγραμματοσημάνθη μὲ τὸ τέλος τοῦ Ἐξωτερικοῦ τῶν 110 λεπτῶν καὶ ἐσφραγίσθη μὲ τὸ ρομβοειδὲς σήμαντρον τῆς Κερκύρας (106) *μὲ μαύρην μελάνην*. Ἀκολούθως ἐπετέθη ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τὸ ταχυδρομικὸν χρονολογικὸν σήμαντρον τῆς Κερκύρας τῆς 25 Ἰουνίου καὶ παρεδόθη αὐτὴ εἰς τοὺς παραλήπτας της Ἀδελφοὺς Βασιλᾶ. Εἷς σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐπιστολῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, προερχομένων ἐκ διαφόρων ρουμανικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων (Γαλαζίου, Ἰσμαὴλ καὶ ἄλλων) καὶ προοριζομένων διὰ Κέρκυραν, ὁ ὁποῖος ἐπεδείχθη κατὰ μίαν τῶν τελευταίαν πλειοδοσιῶν τῆς «Ἑλληνικῆς Φιλοτελικῆς Ἑταιρείας», μοὶ ἐπέτρεψε νὰ διαπιστώσω ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται διεβιβάσθησαν εἰς Κέρκυραν διὰ τοῦ ἰδίου δρομολογίου καὶ ὑπὸ παρομοίας συνθήκας (ταχυδρομικὸν τέλος καὶ διάρκειαν διαδρομῆς). Ὁ κ. R. Zoscsak φαίνεται ὅτι ἐλανθάσθη ἐκ τῆς συγχίσεως τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν διαφόρων σφραγίδων, τῶν εὑρισκομένων ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς, συγχίσεως προελθούσης ἐκ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου.

Οὕτω, ἐνῷ γνωρίζομεν τὸ χρονολογικὸν σήμαντρον τοῦ Γαλαζίου, τὸ ζήτημα τῆς ἐναρίθμου σφραγῖδος του παραμένει εἰσέτι ἀνεξακρίβωτον.

Επί του ιδίου θέματος και προς επιβεβαίωση των ανωτέρω υπάρχει στη Φιλοτέλεια του 1943 τ. 222-3 σελίς 59 (περί το τέλος της) περιγραφή ενός φακέλου ο οποίος έφυγε χωρίς γραμματόσημα από την πόλη Ισμαήλ την 27.6.1873 με διαβατικές τις εν Γαλαζίω την 29.6.1873 και την Βιέννη την 1.7.1873 και έφτασε την 25.6.(8.7 ν. ημ.) 1873 στην Κέρκυρα όπου πείρε το τέλος των 110 λεπτών και σφραγίστηκε με την ρομβοειδή της Κερκύρας (106) και την ΙΙ τύπου με 25.6.1873 και παρεδόθη στον παραλήπτη. Υπάρχουν πολλές τέτοιες επιστολές από διάφορα ρουμανικά ταχυδρομικά γραφεία προς την Κέρκυρα παρόμοια της περιγραφείσης. Συνιστάται η προσοχή για να αποφευχθούν πιθανές παρανοήσεις.

1871 EL fr.with 50bani Romanian canc.GALATI*30-8-71 & P.P.,surtax ed with 201.sky blue 1868/9 (V1.39,superb) on arrival canc.ΣΥΡΟΣ* 29 ΑΥΓ.71.

Προπληρωμένος φάκελος μέχρι τα σύνορα (P.P.) από το Γαλάτσι μέχρι την Σύρο
*Διακρίνεται η Ρουμανική σφραγίδα αναχωρήσεως **GALATI 30.8.1871** και η Ρουμανική **P.P.***
*Στην άφιξη πήρε 20 λεπτά εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος ακυρωμένο με την δυσδιάκριτη σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ***
Η επιστολή διακινήθηκε με το ρουμανικό ταχυδρομείο διότι το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Γαλαζίου έχει κλείσει από τον Μάρτιο του 1966

3.- Στη Φιλοτέλεια του 1950 τ. 301 σ. 27 υπάρχει ανακοίνωση του :Τρ. Κωνσταντινίδη όπου μεταξύ άλλων γράφει σχετικά με το ταχυδρομικό γραφείο ΓΑΛΑΖΙΟΝ και ειδικά στην παράγραφο β.

ΓΑΛΑΖΙΟΝ 100. Ἱδρύθη τῷ 1857 καὶ ἐλειτούργησε κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα μόνον μέχρι καὶ τοῦ 1859, ἐπισήμως καταργήθη τῷ 1867 (Βλ. Φιλοτέλεια 1943, σελ. 73).

Γνωσταὶ σφραγῖδες: Δίκυκλος, ἄνω ΓΑΛΑΖΙΟΝ, κάτω (ΜΟΛΔΑΥΙΑ). (Ἐπιστολὴ συλλογῆς F. Montecuccoli, βλ. εἰς Φιλοτέλειαν 1931, σελ. 192, 1932 σελ. 14 καὶ 1936 σελ. 58).

β) Δίκυκλος, ἄνω ΓΑΛΑΖΙΟΝ, κάτω (ΒΛΑΧΙΑ). Συλλογὴ βαρώνου W. von. Witzleben βλ. Φιλοτέλειαν 1948 σελ. 115). Σφραγῖδες σπανιώτατα.

Επίσης στην Φιλοτ. του 1938 σ. 115 ο Σ. Μακρυμίχαλος σε άρθρο του αναφέρει και αυτός, ότι κάποιος φίλος του τού ανάφερε, για «την σπανιοτάτην σφραγίδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ ΒΛΑΧΙΑ».
Όμοια στα ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΝΕΑ του 1935//246 ο Χ. Νάλτσας αναφέρει , από λάθος πληροφόρηση, την ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΒΛΑΧΙΑ).
Ασχολούμενος με τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού και συνεπώς και με την σφραγίδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΥΪΑ) δεν συνάντησα πουθενά την σφραγίδα ΓΑΛΑΖΙΟΝ (ΒΛΑΧΙΑ) και δεν ήταν δυνατόν να την συναντήσω διότι δεν υπάρχει.
Πέραν αυτού η πόλης ΓΑΛΑΤΣΙ (τ. ΓΑΛΑΖΙΟΝ) ανήκει στην ΜΟΛΔΑΥΪΑ και όχι στην ΒΛΑΧΙΑ.

Πρέπει να γίνει και άλλη μια παρατήρησης. Συχνά (όχι πάντα) στον φιλοτελικό τύπο γράφεται η σφραγίδα λάθος. Το εικονιζόμενο αποτύπωμα είναι καθαρό και σαφές γράφει «ΜΟΛΔΑΥΪΑ» με «Υ».
Όχι «ΜΟΛΔΑΒΙΑ» με «Β» όπως γράφεται στη Φιλοτ. του 1962 τ. 373/56 από τον Αλ. Αργυρόπουλο και στην Φιλοτ. του 1963 τ. 378/47 από τον Φωτάκη (και στη σελίδα 307 του παρόντος).

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

297-314

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
306		1	2,05 / 1,20	17.4.1862 Φιλοτ. 1962/112	1.7.1864 Φιλοτ. 1962/16 & 1963/47	
311	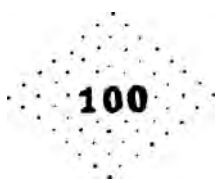	2	2,65 / 2,25	~	~	

** : 12.9.1864 Δες Καρα 105/2491.*

1873 EL cancelled with fine French GALATZ MOLDAVIE* 10 MAI. 73 (Romania) (mailed stampless), transit French CONSTANTINOPLE & tax rate "45LEP", taxed with 5l. emerald+40l. violet (Vl. 53d+56) on arrival cancelled with dotted "67" (=Syros).

Καρα 65/172

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Στο κεφάλαιο με τον τίτλο «Τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού Κρήτης» στη σελίδα 145 του παρόντος έχουν εκτεθεί όλες οι συνθήκες και αιτίες οι οποίες συνέτειναν ώστε να δημιουργηθούν τα τρία ταχυδρομικά γραφεία της Κρήτης (Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου) τα οποία προέκυψαν με κοινό και ενιαίο τρόπο. Λόγος για τον οποίο δημιουργήθηκε το ιδιαίτερο, ενιαίο, κεφάλαιο για τα τρία ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού της Κρήτης.
Στην παρούσα θέση θα δοθούν κάποια ιδιαίτερα στοιχεία τα οποία είναι άξια ιδιαίτερης αναφοράς ως προς το ταχυδρομικό γραφείο Ηρακλείου.
Ο Λεονάρδος, ο Νικολαΐδης, ο Γιαννούδης κ.α. αναφέρουν ότι περί το 1834 υπήρξε διανεμητήριο-γραφείο ανταλλαγής στην Κρήτη χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Ομοίως στην Φιλοτέλεια τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, Κρήτη και η Κωνσταντινούπολης από το 1834 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής από το 1834 διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων.
Ως προς την Κρήτη υπάρχουν έντονες επιφυλάξεις για την ύπαρξη διανεμητηρίου την εποχή του 1834 ή του 1835 καίτοι ο Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτέλεια του 1944/77 έγραφε ότι υπήρχε στο Ηράκλειο το 1834 χωρίς κάποιο αποδεικτικό στοιχείο.
Ο Τρ. Κωνσταντινίδης στην Φιλοτέλεια του 1950/28 γράφει:

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 164. Ἱδρύθη τῷ 1834 ὡς Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον Ἀνταλλαγῆς. Ἄγνωστον ἂν καὶ πότε διεκόπη ἡ λειτουργία του. Ἐπανελειτούργησεν ὡς Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον τῷ 1881 ἐπὶ 20 μόνον ἡμέρας περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου 1881. Ἄγνωστον πῶς ὁ Λαβενὶρ σημειώνει σφραγίδας 13)3)1881 ἕως Δεκέμβριον 1881. Εἶναι ἡ σπανιωτέρα ἑλληνικὴ σφραγίς.

Όλα τα παραπάνω είναι αναπόδεικτα. Και συνεπώς αμφίβολα
Ο αιγυπτιώτης Α.Β. Οικονομίδης ο οποίος είχε την καλλίτερη συλλογή Κρήτης στην εποχή του, στην Φιλοτέλεια του 1949/45 αναφέρει, για τις σφραγίδες Ηρακλείου που έχει δει, είναι μεταξύ της 13.5.1881 και της Δεκεμβρίου 1881.
Για την σφραγίδα του γραφείου Ηρακλείου στη Φιλοτέλεια του 1956/27 γράφει:

Αἱ τιμαὶ τῶν σπανίων ἑλληνικῶν σφραγίδων.

Εἰς τὸν τελευταίως ἐκδοθέντα Κατάλογον Ραφτοπούλου, τιμολογοῦνται, ὡς γνωστόν, αἱ σφραγῖδες τῶν πρώτων ἑλληνικῶν γραμματοσήμων. Ἡ σφραγὶς τοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου Ἡρακλείου (164) τιμολογεῖται ἀντὶ δραχ. 1.500. Κατὰ τὸν κ. Χατζᾶκον, ὁ ὁποῖος μᾶς γράφει σχετικῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἡ σφραγὶς Ἡρακλείου εἶναι σπανιωτάτη, καὶ ἡ τιμή της δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν Δραχ. 4.500. Θέτομεν τὴν παρατήρησιν ταύτην ὑπ' ὄψει τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων συλλεκτῶν.

Αναφέρθηκε ότι η επιμέλεια της σύνδεσης με την Κρήτη ήταν συνεχής είτε με τα πλοία του αυστριακού Λόϋδ είτε με τα γαλλικά πλοία είτε με τα «τυχούσας ευκαιρίας», είτε με τις ελληνικές ή ξένες ναυτιλιακές εταιρείες..

Candia 15.2.1869 to Syra 6 /18.2.1869

Έκθ. Κρηθάκη

*Προπληρωμένος ταχυδρομικός φάκελος από το **ΗΡΑΚΛΕΙΟ** της **15.2.1869** (ν. ημ.) προς την **ΣΥΡΟ***
Ο φάκελος διακινήθηκε με αυστριακό πλοίο. Επί του φακέλου διακρίνονται:
*Ακυρωμένο αυστριακό γραμματόσημο των **10** sld με την αυστριακή **CANDIA 15/2***
*Χειρόγραφη ένδειξη εσωτερικού ελληνικού ταχυδρομικού τέλους «**20**»*
*Το τέλος κατεβλήθη στην άφιξη με το ακυρωμένο 20λεπτο με την σφραγίδα **ΣΥΡΟΣ 6 ΦΕΒΡ.** (18)**69** (π. ημ.)*

Candia 4.5.1874 to Syra 24.4/6.5.1874

Έκθ. Κρηθάκη

Προπληρωμένος (έως τον λιμένα αφίξεως ή έως ορίου τινός) ταχυδρομικός φάκελος
*από το **ΗΡΑΚΛΕΙΟ** της **4.5.1874** (ν. ημ.) προς την **ΣΥΡΟ την 24.4.1874** (π. ημ.)*
Ο φάκελος διακινήθηκε με αυστριακό πλοίο. Επί του φακέλου διακρίνονται:
Η ιδιωτική σφραγίδα του αποστολέως
*Το ακυρωμένο αυστριακό γραμματόσημο των **10** sld με την αυστριακή **CANDIA 4/5***
*Η αυστριακή **P.P.** (PORT PAYÉ- Πληρωμένον μέχρι ορίου τινός)*
*Χειρόγραφη ένδειξη εσωτερικού ελληνικού ταχυδρομικού τέλους «**20**»*
*Το τέλος κατεβλήθη στην άφιξη με το ακυρωμένο 20λεπτο με την στικτή σφραγίδα Νο **67** της Σύρου*

Το υπάρχον υλικό

Υπάρχει μια σειρά μεμονωμένων και ακυρωμένων γραμματοσήμων με την ταχυδρομική σφραγίδα Ηρακλείου

<table>
<tr><td>
7.6.18(81)
Col 68/611</td><td>
Κολάζ σφραγίδων 8.12.(18)81
Καρα 273/1821</td><td>
8.12.(18)81
Καρα 160/769</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td>
Από τη συλλογή Feenstra</td><td>
Καρα 336/3346</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>

Από το υπάρχον υλικό σφραγίδες Ηρακλείου έχουν βρεθεί με Π.Γ.Χ. την 20.4.1881 και Ν.Γ.Χ. την ?.12.1881 (Φιλοτ. 1949/45). Ο Οικονομίδης έγραψε ότι είχε στη συλλογή του και ένα μεμονωμένο γραμματόσημο με σφραγίδα Ηρακλείου με ημερομηνία 7.?.1882.
Γενικά, όπως αναφέρθηκε και αλλού, για τις ημερομηνίες οι οποίες είναι πέραν της 17.11.1881 πρέπει οι συλλέκτες να είναι εξαιρετικά επιφυλακτικοί.

Υπάρχουν σφραγίδες ναυτιλιακών πρακτορείων με έδρα το Ηράκλειο .

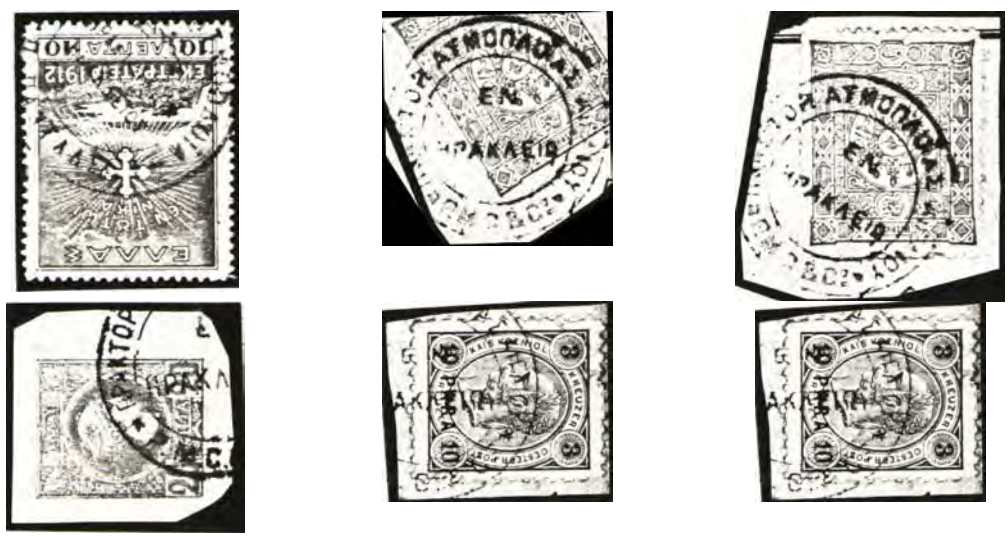

Από το έκθεμα Λασκαρίδη

Στη σελίδα 154 έχουν ήδη αναφερθεί οι πλαστές Κρήτης μεταξύ των οποίων και η

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

315-318

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
317		1	2,35 / 1,45	13.3.1881 *	7.6.1881	
		2	2,24 / 1.15			**ΠΛΑΣΤΗ**

* *:Από το 1834 ως ταχ/μικό γραφείο ανταλλαγής για περιορισμένο χρονικό διάστημα . Φιλοτ. 1950/28*

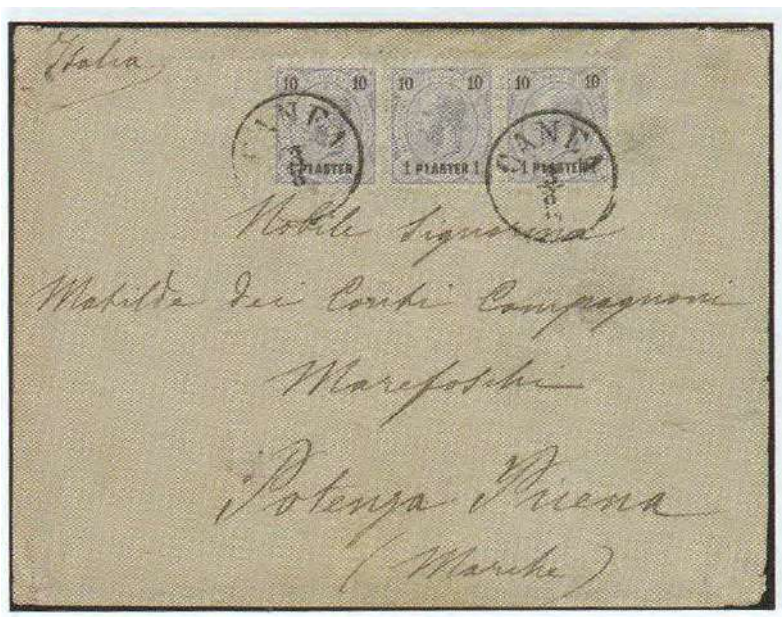

Cover fr. with 1pi/10kr in strip of 3, cancelled with "CANEA*3/8" to Potenza.
Καρα 395/1941

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η αρχή και το διανεμητήριο

Για το ταχυδρομικό γραφείο της Θεσσαλονίκης η πλέον επιτυχής και πλήρης ανακοίνωσης έχει δημοσιευθεί από τον Αθανάσιο Πάσχο στη Φιλοτέλεια του 2002/206 κ. επ.
Στο παρόν θα γίνουν κάποιες αναφορές σχετικά με το άνω ταχυδρομικό γραφείο οι οποίες έχουν σκοπό να τονίσουν ορισμένα θέματα.
Η επικοινωνία της Ελλάδος με την Θεσσαλονίκη την εποχή της Αντιβασιλείας γινόταν δια θαλάσσης από τα λιμάνια της Σύρου κυρίως αλλά και του Πειραιά με πλοία «τυχούσης ευκαιρίας» χωρίς πρόγραμμα και συγκεκριμένη προοπτική. Επίσης το γεγονός κάποιοι φάκελοι να έφταναν, από το 1834 Φιλοτ. 1962/55, μέχρι το εκεί προξενείο προς διανομή δεν δίνει το δικαίωμα να ειπωθεί ότι λειτουργεί διανεμητήριο.
Με το πέρασμα του χρόνου εκρίθη σκόπιμος η σύσταση υπερόριας διαδρομής μεταξύ Λαμίας – Λαρίσης – Θεσσαλονίκης διότι εν καιρώ χειμώνος η δια ταχυπλόων επαφή είτε με την Θεσσαλονίκη είτε με την Τεργέστη ήταν επισφαλής και βραδεία. Το ίδιο ίσχυε και με τα ταχύπλοα του Φεράλδη όπου η συγκοινωνία εξακολουθούσε να είναι βραδυτάτη κυρίως τον χειμώνα.
Σύμφωνα με τον Λεονάρδο η Ελληνική Κυβέρνηση κατά την υπογραφείσα σύμβαση με την Αυστριακή Κυβέρνηση προέβλεψε την δημιουργία μιας υπερόριας διαδρομής η οποία θα ένωνε «διά ξηράς» την Αθήνα με την Θεσσαλονίκη και δι΄ αυτής με την Αυστρία:

Ἐπερύλαξε δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ὅπως συστήσῃ ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας διὰ Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης, συνιστῶσα δι' ἰδίων της ἐξόδων ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου διὰ Λαμίας μέχρι Θεσσαλονίκης, ὅπου οἱ ταχυδρομικοὶ φάκελλοι ἤθελον ἀνταλλάσεσθαι διὰ τοῦ μέχρι τῆς πόλεως ἐκείνης Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου.

Η ανωτέρω υπερόρια διαδρομή της αλληλογραφίας Λαμία – Λάρισα – Θεσσαλονίκη και εκείθεν εις Αυστρίαν δραστηριοποιήθηκε σε εφαρμογή της συμφωνίας η οποία είχε υπογραφεί μεταξύ Ελλάδας και Αυστρίας την 23.2 (7.3) του 1834 η οποία μπήκε σε εφαρμογή από την 1.5.1834.
Στις 11/23.Νοεμβρίου 1835 εκδόθηκε Βασιλική Διαταγή, προς εκτέλεση της άνω συμφωνίας, η οποία είχε προγραμματιστεί να τεθεί σε εφαρμογή από την 1.12.1835 και αντιμετώπιζε όλα τα διαδικαστικά προβλήματα τα οποία έπρεπε να λυθούν για τον σκοπό αυτόν. Λεπτομέρειες πάνω στην υπερόρια διαδρομή δίνονται στο παρόν σε ιδιαίτερο κεφάλαιο με τίτλο «Η υπερόρια γραμμή Λαμίας-Λάρισας-Θεσσαλονίκης» στη σελίδα 115 και πέρα. Η πλήρης γνώσης των λεπτομερειών σε σχέση με τα της γραμμής Λαμία – Λάρισα – Θεσσαλονίκη είναι αναγκαία προκειμένου να προσδιοριστούν με ακρίβεια και τα του ταχυδρομικού γραφείου της Θεσσαλονίκης. Πολλές φορές η τύχη της άνω γραμμής προσδιόριζε και την τύχη του ελληνικού γραφείου της Θεσσαλονίκης. Αλλά όχι μόνο. Υπήρχαν και άλλα θέματα τα οποία διαδραματίστηκαν στο γραφείο της Θεσσαλονίκης στη βραχύχρονη πορεία του.

Στην Φιλοτέλεια του 1969 τ. 415/89 κ. επ. υπάρχει άρθρο του Σοφοκλή Γ. Νικολαϊδη το οποίο δίνει την διαταγή και εκτεταμένες πληροφορίες για την Θεσσαλονίκη και τα της ιδρύσεως των ταχυδρομικών γραφείων Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινουπόλεως.
Συγκεκριμένα ως προς την Θεσσαλονίκη γράφει:

1. ΠΕΡΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΛΑΜΙΑΣ, ΛΑΡΙΣΣΗΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ πρώτη ταχυδρομικὴ σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ὑπεγράφη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 23-2 (7-3) 1834. Αὕτη ἐκτὸς τῶν 19 κυρίων ἄρθρων περιλαμβάνει καὶ 3 πρόσθετα τοιαῦτα. Διὰ τοῦ πρώτου τῶν τελευταίων τούτων καθωρίσθησαν οἱ ὅροι μεταφορᾶς ἀλληλογραφίας διὰ ξηρᾶς εἰς Αὐστρίαν καὶ λοιπὴν Εὐρώπην, ὡς καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἑλλάδα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν συστάσεως ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, δι' ἐξόδων της, ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσης καὶ Θεσσαλονίκης. Ὡς γραφεῖον ἀνταλλαγῆς τῶν σάκκων ὡρίσθη τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον Θεσσαλονίκης.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας ταύτης ἐξεδόθη τὴν 11/23 Νοεμβρίου 1835 Βασιλικὴ διαταγὴ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείαν, ἡ ὁποία αὐθημερὸν ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείαν. Παραθέτω φωτοτυπίαν τῆς κοινοποιήσεως, φερούσης τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τότε ἀρχιγραμματέως (πρωθυπουργοῦ) Ἰωσὴφ Λουδοβίκου κόμιτος Ἄρμανσπεργ, ὄπισθεν τῆς ὁποίας εἶναι γεγραμμένη αὕτη ἐν ἀντιγράφῳ. Τὸ κείμενον τῆς διαταγῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῇ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία μεταξὺ Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης καὶ οὕτω ν' ἀνοιχθῇ διὰ τοῦ Σεμβλίνου τακτικὴ συγκοινωνία μετὰ τῆς Αὐστρίας κατὰ πάντα λόγον συμφέρουσα εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν πιστῶν μας ὑπηκόων, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ 1ον πρόσθετον ἄρθρον τῆς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1834 ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα:

1) Θέλει συστηθῇ δι' ἐξόδων τοῦ Γενικοῦ Ταμείου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1835 ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία μεταξὺ Λαμίας καὶ Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης, ἐνεργουμένης ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἀφοῦ πρότερον ληφθῇ ἡ ἄδεια τοῦ Πασᾶ τῆς Θεσσαλονίκης(8) διὰ τοῦ ἐκεῖ ἐδρεύοντος Ἡμετέρου Προξένου. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

2) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων θέλει προσδιορίσει τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἐπιστροφῆς τῶν Ταχυδρόμων ἀπὸ Λαμίας μέχρι Θεσσαλονίκης καὶ τἀνάπαλιν, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα συνεννόησις μετὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξένου Μας, καθὼς καὶ μετὰ τῆς ἐν Βιέννῃ Καισαροβασιλικῆς Γ. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἐπιφυλαττομένης πάντοτε τῆς Ἡμετέρας ὑπερτάτης ἐγκρίσεως.

3) Ἐπειδὴ μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Αὐστριακῶν συνόρων, ὑπάρχει Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐνεργουμένη δὶς τοῦ μηνός, διὰ τοῦτο καὶ ὅλες αἱ ἀνταποκρίσεις διὰ τὴν Αὐστρίαν, καθὼς καὶ δι' ἄλλα ἐξωτερικὰ Κράτη, ὅσας ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος πρέπει ν' ἀποφασίσῃ διὰ τῆς Αὐστρίας, ἢ εἰς τὰς ὁποίας ἐξηγεῖται ρητῶς ἡ θέλησις τοῦ διευθύνοντος, θέλουν διευθύνεσθαι διὰ τῆς Λαμίας εἰς Θεσσαλονίκην κ' ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Αὐστριακῶν συνόρων καὶ τἀνάπαλιν, σύμφωνα μὲ τὰ ὁρισθέντα εἰς τὴν ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1834 ταχυδρομικὴν σύμβασιν.

4) Ὁ Ἡμέτερος Γ. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Γ. Καισαροβασιλικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ὥστε ἡ Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Σεμβλίνου νὰ γίνεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, καθὼς νὰ συμφωνήσῃ καὶ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστι ὠφελείας καὶ βελτιώσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

5) Ὅλαι αἱ ἀντοποκρίσεις αἱ ὁποῖαι στέλλονται ἐκ τῆς Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐπικράτειαν, ἢ ἀπὸ Λάρισσαν καὶ Θεσσαλονίκην καὶ τἀνάπαλιν, ἢ διακομισθησόμεναι εἰς ἄλλο ξένον Κράτος, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἐκεῖ προξένους ἢ ἀπεσταλμένους Μας.

6) Δι' ὅλας τὰς διευθυνομένας ἀνταποκρίσεις ἐκ τῆς 'Ημετέρας εἰς ξένην 'Επικράτειαν, ἢ ἀφ' ἑνὸς μέρους ξένου εἰς ἕτερον ξένον θέλει πληρώνεται τὸ τέλος εἰς τὸ ταχυδρομεῖον εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδεται. 'Εξαιροῦνται γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενοι ὑπὸ τὴν Β. Σφραγῖδα Μας.

7) Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη εἰσπράττονται ὡς ἐφεξῆς :

α' Δι' ἁπλοῦν γράμμα μέχρι τῶν 7 $^{1}/_{2}$ γραμμῶν μετρικοῦ βάρους πληρώνεται.

1) 'Απὸ τὸ ἑλληνικὸν μεθόριον μέχρι Λαρίσσης λεπτ. 20.

2) 'Απὸ Λάρισσαν μέχρι Θεσσαλονίκης λεπτ. 20.

β' Διὰ γράμματα ἀπὸ γραμμὰς 7 $^{1}/_{2}$ μέχρι τῶν 10 γραμμῶν μετρικοῦ βάρους ἀναβαίνει τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα προσθήκῃ τοῦ ἡμίσεως τοῦ δι' ἁπλᾶ γράμματα ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

'Η αὐτὴ προσθήκη γίνεται καὶ διὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὔξησιν.

8) "Ολα τὰ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Μας διευθυνόμενα γράμματα, θέλουν ὑπόκεισθαι ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ταχυδρομικοῦ δικαιώματος καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ἀναχωρήσεως μέχρι τοῦ μέρους τῆς ἐξόδου κατὰ τὰς ἐν ἐνεργείᾳ διατιμήσεις.

9) Μερικὰ γράμματα τραπεζικά, συναλλαγματικά, ἢ ἄλλα χαρτία παριστάνοντα μετρητὰ καθὼς καὶ ἄλλα πολύτιμα πράγματα δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτὰ παρὰ τοῦ Ταχυδρομείου τούτου.

10) Τὰ Ταχυδρομεῖα 'Αθηνῶν, Λαμίας, Πατρῶν καὶ Σύρας, καὶ οἱ 'Εμπορικοὶ Πρόξενοι, οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παραλαμβάνοντες τὰ διάφορα πράγματα καὶ φακέλλους, θέλουν τὰ χωρίζει διὰ τὰδιάφορα μέρη καὶ θέλουν τὰ πέμπει διὰ τῆς ἀνηκούσης ὁδοῦ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των. Οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῶν Ταχυδρομείων θέλουν κανονίσει τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραλαβῆς, ἀποστολῆς καὶ διανομῆς τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ ἐκδώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς τοὺς Προξένους Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης, οἵτινες θέλουσι συμμορφωθῇ μὲ αὐτάς.

11) 'Επειδὴ ὁ ἀπὸ Λάρισσαν ταχυδρόμος ἐξ αἰτίας τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων θέλει φθάνει μέχρι Φούρκας (ἑλληνικὸν μεθόριον) ὅπου πρέπει νὰ παραδίδῃ τὰς διὰ κάπνισμα ἀνταποκρίσεις, θέλει διορισθῇ ἐκεῖ εἷς ὑγειονόμος (4) μεθ' ἑνὸς κλήτωρος, ἄξιος πάσης ἐμπιστοσύνης διὰ νὰ κάμῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καπνίσματος, τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς εἰς Λαμίαν ἀποστολῆς τῶν ἀνταποκρίσεων κ.τ.λ. Πρέπει ἑπομένως νὰ οἰκοδομηθῇ ἐκεῖ εἷς μικρὸς οἰκίσκος διὰ κατάλυμα τοῦ ὑγειονόμου. Περὶ τούτου ἀναμένομεν ὁριστικὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Γραμματείας.

12) Διὰ τὴν μετοχὴν τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς Λαμίαν διορίζεται ἐκεῖ εἷς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν καὶ εἷς κλήτωρ μὲ μισθὸν 30 δραχμῶν κατὰ μῆνα. 'Ο ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει Μᾶς καθυποβάλει τὰς περὶ τούτου προτάσεις του.

13) Διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην τόσον εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀπὸ Λαμίας εἰς Θεσσαλονίκην καὶ τἀνάπαλιν ταχυδρόμων, καθὼς καὶ τοῦ ἐν Λαμίᾳ ταχυδρομικοῦ Διευθυντοῦ καὶ κλήτωρος καὶ εἰς πληρωμὴν τῶν λοιπῶν ἐξόδων προσδιορίζομεν Δρ. 1045 κατὰ μῆνα κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπισυνημμένην κατάστασιν, ἐπιφυλασσομένου πάντοτε τοῦ ἀκριβοῦς καὶ κατὰ κανόνας ἐλέγχου τῆς δαπάνης.

14) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι τῶν Αὐστριακῶν συνόρων καὶ ἀνηκόντων εἰς λογαριασμὸν τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ὁρίζομεν ὅπως ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1835 λαμβάνωνται κατὰ τὴν διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1834 ταχυδρομικὴν σύμβασιν.

15) 'Επειδὴ μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τεργέστης θέλει ὑπάρχει ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐνεργουμένη διὰ ταχυπλόων δι' εὐκολίαν τῆς μετακομίσεως πραγματειῶν, γρούπων καὶ ἐπιβατῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα Μας νὰ πέμπωσιν εἰς Πάτρας τὰ διὰ Τεργέστην μόνον διευθυνόμενα γράμματα, ὁσάκις ἐξηγεῖται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ γράμματος ἡ θέλησις τοῦ διευθύνοντος. Περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τὰ ἄρθρα 8 καὶ 14.

16) "Ολα τὰ εἰς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν ἀντιβαίνοντα Διατάγματα ἀκυροῦνται ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1835.

17) "Οσοι ὁρισμοὶ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἔχουσι τι διαφέρον διὰ τὸ Δημόσιον θέλουσι δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν τῶν 'Αγγελιῶν παρὰ τῆς 'Ημετέρας Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἅμα ἀπομακρυνθοῦν τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐμπόδια καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐκτέλεσις.

18) 'Ο 'Ημέτερος ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

'Εν 'Αθήναις, τὴν 11/23 Νοεμβρίου 1835

Καθ' 'Υψ. 'Επ.

*Το ανωτέρω Διάταγμα, στην έκθεσή του, το αναφέρει και ο Λεονάρδος στη σελίδα 13 χωρίς πολλά άλλα στοιχεία.. Και δεν δίνει άλλα λεπτομερή στοιχεία διότι δεν πρέπει να λησμονηθεί ότι βρισκόμαστε στο χρονικό διάστημα 1834 (έναρξη της υπερόριας διαδρομής) όπου η Τουρκία εξακολουθεί να αρνείται να επιτρέψει την ίδρυση ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της. Λόγος για τον οποίο η ελληνική κυβέρνησης τα σχετικά διατάγματα δεν τα φέρνει στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως αλλά τα διοχετεύει «**αρμοδίως**» δια να μην δοθεί έμφαση στο γεγονός. Άλλωστε στο άρθρο 17 της προηγούμενης Διαταγής οι οδηγίες μη δημοσιεύσεώς του είναι σαφείς. Τι λέει; Ότι «**θέλουσι δημοσιευθή**» στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως αλλά πότε; Το λέει το άρθρο 17 « ... **άμα απομακρυνθούν τα τυχόν υπάρχοντα εμπόδια και εξασφαλιστεί η εκτέλεσις**. ...». Δηλαδή τώρα δεν είναι κατάλληλος χρόνος να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Εξ ου και το κατωτέρω έγγραφο – γνωστοποίηση προς το υπουργείο εξωτερικών.*

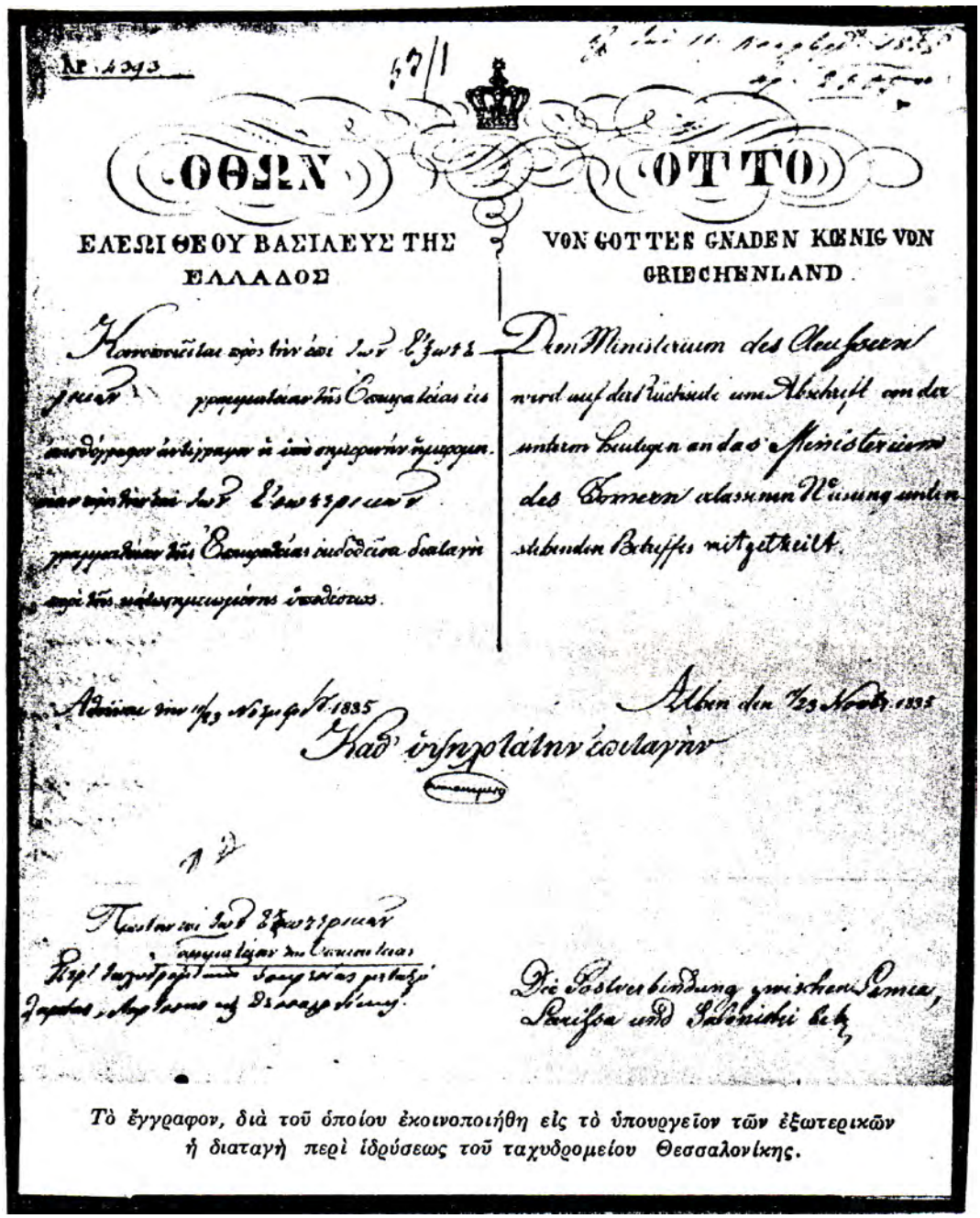

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

OTTO
VON GOTTES GNADEN KŒNIG VON GRIECHENLAND

Τὸ ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἡ διαταγὴ περὶ ἱδρύσεως τοῦ ταχυδρομείου Θεσσαλονίκης.

Από την Φιλοτέλεια τ. 415/89

Από το Β.Δ. της 11.11.1835 προκύπτει ο επιθυμητός χρόνος έναρξης λειτουργίας του διανεμητηρίου Θεσσαλονίκης. Χρόνος ο οποίος προγραμματίστηκε να είναι από την 1.12.1835 και πέρα. Το διανεμητήριο Θεσσαλονίκης, εγκατασταθέν σε ειδικό χώρο εντός του προξενείου, άρχισε να λειτουργεί από την 15/27.12.1835 ή λίγο μετά. Για τον πραγματικό χρόνο έναρξης της (εβδομαδιαίας στη διετία 1835-1836 ή δεκαπενθημέρου από τα μέσα του 1836 και πέρα) διαδρομής η ίδια Φιλοτέλεια στη σελ. 157 αναφέρει την παρακάτω διαταγή:

> *'Επὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ ἀπὸ 21 Νοεμβρ/ 3 Δεκεμβρ. περὶ τῆς κάτω σημειουμένης ὑποθέσεως ἐγκρίνομεν ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 11/ 23 Νοεμβρίου ν' ἀρχίσῃ ἡ μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἀπὸ 15/27 Δεκεμβρίου 1835. Κατὰ συνέπειαν τούτου θέλει διαταχθοῦν τὰ περαιτέρω.*
>
> *'Αθῆναι, 30 Νοεμβρίου/12 Δεκεμβρ. 1835*
> *Καθ' 'Υψ. 'Επ.*

Άρα από την 15.12.1835 πρέπει να άρχισε η λειτουργία με επιτυχία της γραμμής και συνεπώς και του διανεμητηρίου Θεσσαλονίκης.
Ο Αθ. Πάσχος στην Φιλοτέλεια του 2002/206 δημοσιεύει φάκελο από την Θεσσαλονίκη με ημερομηνία αφίξεως στην Αθήνα την 24.2.2836 διακινηθείς μέσω της ανωτέρω γραμμής.

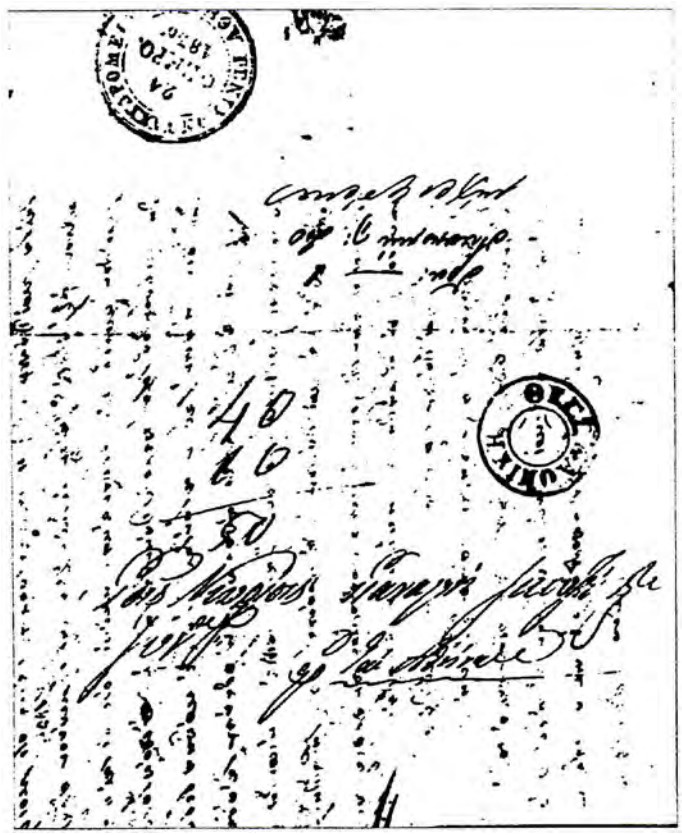

Αναδιπλούμενη απροπλήρωτη επιστολή από Θεσσαλονίκη (16.2.1836) μέσω Φούρκας προς Αθήνα. Έχει σφραγίδα αποστολής ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και άφιξη ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ 24 ΦΕΒΡΟ 1836. Στο εμπρός της μέρος έχει σημειωμένο το τέλος που όφειλε να πληρώσει ο παραλήπτης 40 + 10 = 50 (λεπτά). Στο πίσω μέρος ο ταχυδρομικός υπάλληλος έχει σημειώσει *δικαίωμα λ. 40 μέχρι Φούρκας.*

Ταχ. τέλος 50 λεπτά: 40 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Φούρκα (τουρκο-ελληνικά σύνορα) και 10 λεπτά Φούρκα - Αθήνα για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ.

Φιλοτ. 2002/ 207

Στην Φιλοτέλεια του 1984/74 ο Στ. Κασιμάτης αναφέρει ότι βρήκε στα αρχεία του Κράτους σχέδιο Διατάγματος με ημερομηνία 23.5.1836 με το οποίο εγκρίνεται να δοθεί αποζημίωση σε ληστευθέντα στο Δερβένι της Φούρκας ταχυδρόμου της γραμμής Θεσσαλονίκης. Όπερ σημαίνει ότι την 23.5.1836 ήδη λειτουργούσε η γραμμή
Η Λάρισα (από το 1839 έως περίπου το 1851) και η Θεσσαλονίκη (από το 1836 έως τον Μάϊο του 1847) χρησιμοποιούν ταχυδρομική σφραγίδα τύπου «κουμπί». Τις χρησιμοποιούν μόνο ως σφραγίδες αποστολής. Στη Θεσσαλονίκη στο διάστημα αυτό δεν υπάρχουν φάκελοι με ταχυδρομική σφραγίδα

αφίξεως. Έχει συμπεριφορά διανεμητηρίου και συνεπώς δεν ασχολείται με ταχυδρομικά τέλη. Παρ όλα αυτά από την Θεσσαλονίκη κάποια στιγμή φεύγουν και προπληρωμένοι φάκελοι! Τότε μετατράπηκε σε τακτικό ταχυδρομικό γραφείο. Πότε μετατράπηκε; Από την στιγμή που φεύγουν οι προπληρωμένοι φάκελοι.

Στη σελίδα 25 ο Λεονάρδος αναφέρει ότι στο τέλος του 1838 συνεστήθησαν πέντε νέα ταχυδρομικά γραφεία μεταξύ των οποίων και το της Θεσσαλονίκης.

Ταχυδρομημένα αποδεικτικά στοιχεία όμως δεν υπάρχουν. Ούτε αντίστοιχα έγγραφα τα οποία να δείχνουν κάτι τέτοιο. Φακέλους με προεισπραγμένο ταχυδρομικό τέλος έχουμε μόνο από την 3.8.1840! Αυτό συμπεραίνεται από το γεγονός ότι υπάρχει ταχυδρομικό υλικό με φακέλους οι οποίοι φεύγουν από την Θεσσαλονίκη προπληρωμένοι αφού πάρουν την ελλειψοειδή και στην Λαμία παίρνουν την ελλειψοειδή σφραγίδα ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ (από 3 και 7.8.1840) σφραγίδα ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ στην αρχή στη Λαμία και μετά (περίπου λίγο πριν την 3.8.1840) στη Θεσσαλονίκη.. Υπάρχουν επίσης δύο φάκελοι οι οποίοι φεύγουν από την Θεσσαλονίκη προπληρωμένοι με ημερομηνίες 18.1.1841 και 28.7.1841.

Υπάρχουν λανθασμένες καταγραφές στον Φιλοτελικό τύπο. «Από το 1834» στα Φιλοτελικά Νέα του 1935/245. Από το Νοέμβριο του 1835 ο Βασδέκης.

Αναδιπλούμενη επιστολή από Θεσσαλονίκη (3.8.1840) μέσω Ταράτσας προς Σύρο. Αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μέσω ΛΑΜΙΑ 7.8.1840, ΑΘΗΝΑΙ 10.8.1840, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 10.8.1840, άφιξη ΣΥΡΑ 12.8,1840. Στο ταχυδρομικό γραφείο της Λαμίας πήρε σφραγίδα με την ένδειξη ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ που δήλωνε το γραφείο από το οποίο εισήλθε η επιστολή στην Ελλάδα. Στο εμπρός μέρος της υπάρχει οβάλ σφραγίδα με την ένδειξη "ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ" που δηλώνει ότι έχει προπληρωθεί από τον αποστολέα ένα τμήμα της διαδρομής. Στο πίσω μέρος της υπάρχει η χειρόγραφη ένδειξη *70 (λεπτά)* που αντιστοιχεί στο τέλος της διαδρομής Θεσσαλονίκης - Πειραιά και το οποίο προπληρώθηκε από τον αποστολέα. Στο εμπρός μέρος υπάρχει η χειρόγραφη ένδειξη *10 (λεπτά)* που αντιστοιχεί στο τέλος Πειραιά - Σύρου και που έπρεπε να πληρωθεί από τον παραλήπτη.

Ταχ. τέλος 80 λεπτά: 40 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Ταράτσα (τουρκο-ελληνικά σύνορα) συν 30 λεπτά Ταράτσα - Πειραιάς και 10 λεπτά Πειραιάς - Σύρος για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ. Τα πρώτα 70 λεπτά πληρώθηκαν από τον αποστολέα και τα επόμενα 10 λεπτά από τον παραλήπτη.

Η Περιγραφή από κείμενο του Αθ. Πάσχου
Φιλοτ. 2002/296

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ [3-8-1840] + οβάλ «**ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ**» μέσω ΛΑΜΙ
7.ΑΥΓΟΥ.1840 & «**ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**», ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΥΓ.184(
ΠΥΡΑΙΕΥΣ 10.ΑΥΓ.1840, προς ΣΥΡΑ 12.ΑΥΓΟΥ.1840. Χειρόγραφ
τέλη 2, 10, 70. Απολυμανθέν. /Letter from Salonica with oval «Paid» v
Lamia + entry handstamp «Greece via Lamia», Athens and Pireaus
Syra. Handwritten rates 2, 10, 70. Disinfected (ex. Lascarides coll.
ph.Φ32

Col 16/1179

Προπληρωμένος πλίκος με ημερομηνία αποστολής 3.8.1840

*Στις 15.4.1843 υπεγράφη η συνθήκη μεταξύ του ελληνικού ταχυδρομείου και της εταιρείας του αυστριακού Λόϋδ η οποία τέθηκε σε ισχύ από την 19.6.1843. Σύμφωνα με την συνθήκη δημιουργήθηκε τακτική ταχυδρομική γραμμή τόσο με την Τεργέστη όσο και με άλλα λιμάνια της Τουρκίας μεταξύ των οποίων και το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Η πρώτη γραμμή ήταν Σύρος-Θεσσαλονίκη-Κωνσταντινούπολις με επιστροφή ανά δεκαπενθήμερο. Κατόπιν αυτού η αλληλογραφία από το 1845 στέλνονταν στην Θεσσαλονίκη **και** δια θαλάσσης με τα ατμόπλοια της Εταιρείας Λόϋδ. Αιτία της νέας γραμμής διεκόπη η υπερόρια γραμμή διά Β. Διατάγματος της 13.6.1845 . Η παύση είναι γνωστή διότι θεωρήθηκε οικονομικά μη συμφέρουσα η ταχυδρομική γραμμή «Ελληνικών ορίων Θεσσαλονίκης». Αποτέλεσμα, λόγω του κόστους συντήρησης της γραμμής, να την σταματήσουν με το άνω Β.Δ. από την 1.7.1845.*

Στον « ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΟΔΗΓΟ ΔΙΑ ΤΟ 1848» στα εν λειτουργία ταχυδρομικά γραφεία αναφέρονται και δύο του εξωτερικού το της Θεσσαλονίκης με τον ειδικό επιστάτη τον Κ. Θεολόγου και επιστάτη τον Υγ. Σταθμάρχη. Όπου το τότε ταχυδρομικό τέλος προς ή από την Αθήνα ήταν 70 λεπτά. και το της

Λαρίσης με τον ειδικό επιστάτη τον Ιουδαίο Σακής και επιστάτη τον Γραμματεύς Επάρχου. Όπου το τότε ταχυδρομικό τέλος προς ή από την Αθήνα ήταν 50 λεπτά.
Από το 1853 η αλληλογραφία στέλνονταν στην Θεσσαλονίκη δια θαλάσσης και με το γαλλικό πλοίο «Περικλής» κάθε 29 ή 30 εκάστου μηνός με επιστροφή την άλλη μέρα.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐνταῦθα σταθμεῦον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον ὁ Περικλῆς ἀναχωρεῖ.

Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Σύρον τὴν 5, 15, 25 ἢ 26 ἑκάστου μηνός, 6 ὥραν μ.μ.
Ἀπὸ Σύρον διὰ Πειραιᾶ τὴν 6, 16, 26 ἢ 27 ἑκάστου μηνός, 6 ὥραν μ.μ.
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ χαλκίδα· τὴν 19 ἢ 20 ἑκάστου μηνὸς ὥραν 10 μ.μ.
Ἀπὸ Χαλκίδα διὰ Πειραιᾶ τὴν 21 ἢ 22 ἑκάστου μηνὸς ὥραν 6 τῆς πρωΐας.
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Θεσσαλονίκην· τὴν 29 ἢ 30 ἑκάστου μηνὸς, ὥραν μ.μ.
Ἀπὸ Θεσσαλονίκην διὰ Πειραιᾶ· τὴν 1 ἑκάστου μηνὸς, ὥραν 6 μ. μ.
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Ναύπλιον, Γύθειον καὶ Καλάμας, μὲ προσέγγισιν εἰς Ὕδραν καὶ Πέτζας τὴν 9 ἑκάστου μηνὸς, 6 ὥραν τῆς πρωΐας.
Εἰς Ναύπλιον τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο φθάνει τὴν 9 ἑκάστου μηνὸς, ὥραν 3 μ. μ. καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν τὴν 8 ὥραν τῆς ἑσπέρας διὰ Γύθειον καὶ καλάμας.
Εἰς Γύθειον φθάνει τὴν 10 ἑκάστου μηνὸς καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν διὰ Καλάμας.
Εἰς Καλάμας φθάνει τὸ ἀτμόπλοιον τὴν 11 ἑκάστου μηνὸς περὶ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν τὴν 5 ὥραν μ. μ. διὰ Γύθειον καὶ Ναύπλιον· ἐκεῖθεν δὲ τὴν 12 ἑκάστου μηνὸς ὥραν 9 μ. μ. διὰ Πειραιᾶ, μὲ προσέγγισιν εἰς Πέτζας καὶ Ὕδραν.

Διατίμησις τοῦ ναύλου διὰ τοὺς ἐπιβάτας.

		Θέσεις Α΄.	Β΄.	Γ΄.
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Ὕδραν	φρ.	15,	10,	5
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Πέτζας.	»	16,	12,	6
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Ναύπλιον.	»	24,	16,	8
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Γύθειον.	»	36,	24,	14
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Καλάμας.	»	50,	40,	18
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Χαλκίδα.	»	25,	16,	8
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Σύρον.	»	15,	10,	5
Ἀπὸ Πειραιᾶ διὰ Θεσσαλονίκην.	»	75,	48	18
Ἀπὸ Ὕδραν διὰ Πέτσας.	»	10,	8,	5
Ἀπὸ Ὕδραν διὰ Ναύπλιον	»	16,	12,	6
Ἀπὸ Ὕδραν διὰ Γύθειον.	»	30,	20,	10
Ἀπὸ Ὕδραν διὰ Καλάμας.	»	40,	25,	10
Ἀπὸ Πέτζας διὰ Ναύπλιον.	»	10,	8,	5
Ἀπὸ Πέτζας διὰ Γύθειον.	»	30,	20,	10
Ἀπὸ Πέτζας διὰ Καλάμας.	»	35,	20,	8
Ἀπὸ Ναύπλιον διὰ Γύθειον.	»	24,	16,	8
Ἀπὸ Ναύπλιον διὰ Καλάμας.	»	26,	20,	8
Ἀπὸ Γύθειον εἰς Καλάμας.	»	15,	10,	5

Δελτίο αναχωρήσεων και τιμολόγιο του γαλλικού ατμοπλοίου «Περικλής» το 1853

Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ» συνέστησε από το 1857 την τακτική γραμμή «Γραμμή Μεσημβρινής Τουρκίας» μεταξύ Σύρου, Πειραιώς, του Ευβοϊκού και Μαλιακού Κόλπου, Θεσαλονίκης και Κωνσταντινουπόλεως η οποία εκτελείτο ανά δεκαπεντθημερία

Θ'. *Γραμμὴ Μεσημβρινῆς Τουρκίας.* (Μεταξὺ Σύρου, Πειραιῶς, τοῦ Εὐβοϊκοῦ καὶ Μαλιακοῦ Κόλπου, Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.)

(Ἀνὰ πᾶν 15μερον ἐκ Σύρου.)

Διὰ Πειραιᾶ	Τρίτην.	Διὰ Βῶλον	Σάββατον
» Κέαν	Τετάρτην.	» Σκίαθον	»
» Χαλκίδα	Πέμπτην	» Θεσσαλονίκην	»
» Λίμνην	Παρασκευὴν	» Καβάλαν	Δευτέραν
» Ἀταλάντην	»	» Πόρτο-λαγὼ	Τρίτην
» Στυλίδα	»	» Δαρδανέλια	»
» Ὠρεὸν	»	» Καλλίπολιν	Τετάρτην
» Ἀμαλιάπολιν	Σάββατον.	» Κωνσταντ.	»

Κάθοδος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν Πέμπτην.

Δελτίο αναχωρήσεων του 1861 της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ» σχετικά με την άνω γραμμή

Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ» συνέχισε την τακτική γραμμή μεταξύ Πειραιώς, Χαλκίδος, Θεσαλονίκης και Κωνσταντινουπόλεως η οποία γινόταν ανά δεκαπενθήμερο.

Μεταξὺ Πειραιῶς, Χαλκίδος, Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἡμέραν Τετάρτην, τὸ μεσονύκτιον (ε) Διὰ Κέαν, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠρεόν, Ἀμαλιάπολιν, Βῶλον, Σκίαθον, Θεσσαλονίκην, Καβάλαν, Πόρτο Λαγώ, Δαρδανέλλια, Καλλίπολιν καὶ Κωνσταντινούπολιν. (Ἐπιστρέφει δὲ μετὰ 15 ἡμέρας, ἐνῷ συγχρόνως ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἐρχόμενον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ συναντώμενον εἰς Θεσσαλονίκην μὲ τὸ ἀνωτέρω φθάνει εἰς Πειραιᾶ μετὰ 8 ἡμέρας, ἤτοι τὴν πρώτην Πέμπτην τὴν 9 ὥρ. Π. Μ.

(ε) Τὴν 2, 16, 30 Ἰαν.—13, 27 Φεβρ.—13, 27 Μαρτ.—10, 25 Ἀπρ.—8, 22 Μαΐου.—5, 19 Ἰουν.—3, 17, 31 Ἰουλ.—14, 28 Αὐγ.—11, 25, Σεπτ.—9, 23 Ὀκτωβ.—6, 20 Νοεμβρ.—4, 18 Δεκεμβρ.

Δελτίο αναχωρήσεων του 1863 της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ» σχετικά με την άνω γραμμή

Oval ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ.ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ-ΕΝ ΒΩΛΩ (very fine) on 1864 EL to Salonica.

Καρα 108/2363

Η «Γραμμή Μεσημβρινής Τουρκίας» με διάφορες τροποποιήσεις και ονόματα συνεχίστηκε τόσο με Ελληνικά όσο και με Γαλλικά πλοία αλλά κυρίως με τα Αυστριακά πλοία τα οποία από το 1835 δεν παρέλειψαν ποτέ να συμπεριλαμβάνουν το λιμάνι της Θεσσαλονίκης στα δρομολόγιά τους.

Τα Αυστριακά πλοία:

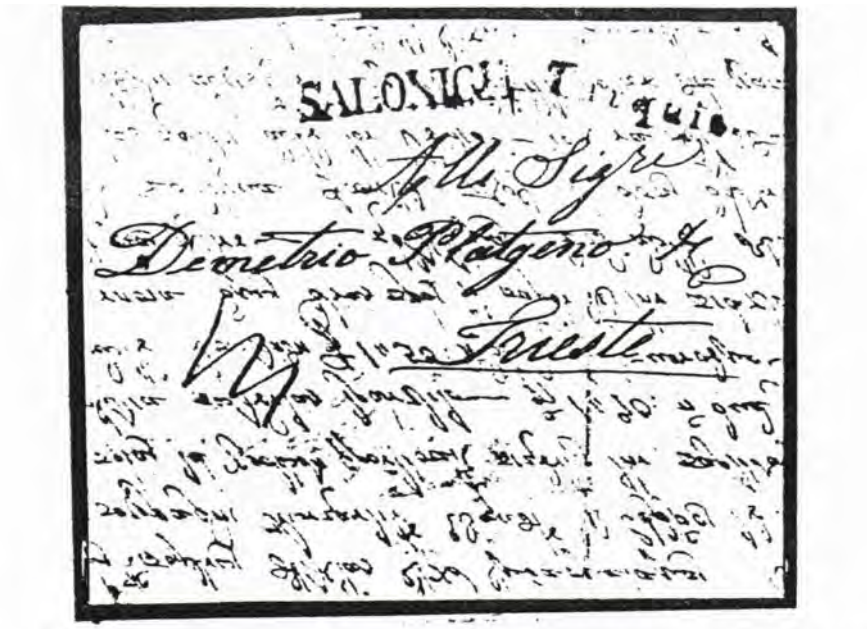

Φάκελλος από Σύρα (20 Απρ. 1836) χωρίς σφραγίδα εις Τεργέστη δια μέσου Θεσ/νίκης Τουρκία αυστριακό ταχυδρομείο.

Folded Letter posted from Thessaloniki, Sept. 15 **1838**, to Marseille. The letter traveled by land, via Austria and Huningue Border Station in Alsace. Disinfection marking NETTO DI FUORA ET DI DENTRO, on reverse. A rare case of a letter to Marseille via the land route.
Postal Rate: 3Pia (=12Kr), manuscript on reverse, paid by the sender, 11Kr charged in Austria and 20 decimes charged in Marseille.

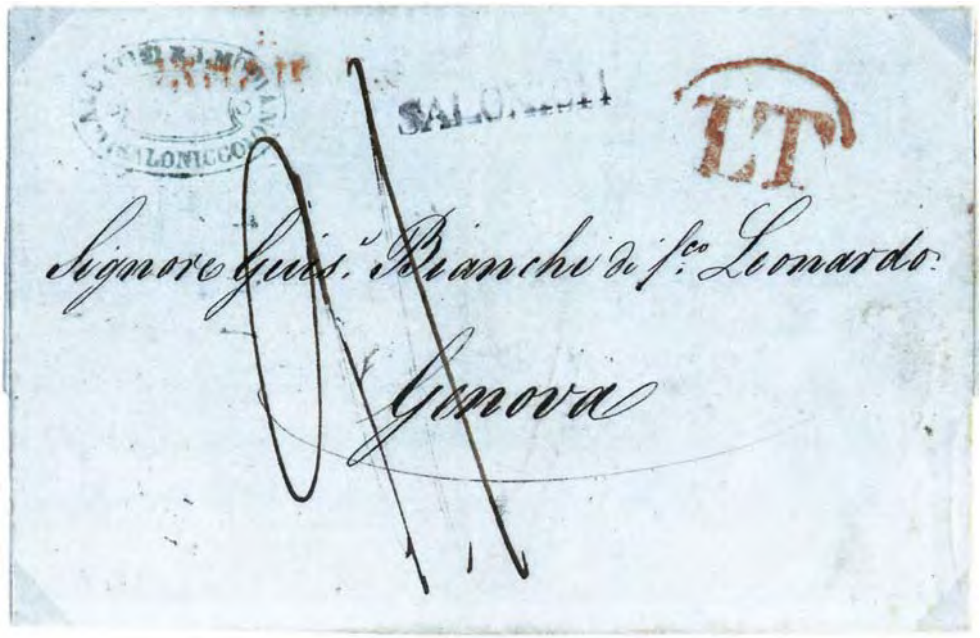

Folded Letter posted from Thessaloniki, Mar. 7 **1838**, to Genova. Arrival 25 MARZO, in red and disinfection marking SANITATIS SIGILLUM, on reverse.
Postal Rate: 3Pia (=12Kr), manuscript on reverse, paid by the sender, and 24Kr charged on front, paid by the receiver.

Folded Letter posted from Thessaloniki, Apr. 30/11 **1856**, to Syros.
Received 12 April (the next day).
Postal Rate: 10 Kreuzer
Postmark **AGENZIA DEL LLOYD AUSTRIACO Salonicco** in oval

Large part Folded Letter (Front plus large part back) posted from Thessaloniki, May 13 **1862,** via Les Dardanelles (transit May 15), to Syros, arrival May 16, franked on arrival with 40l. + 10l. both of them Provisional 1st Athens Printing, cancelled dotted 67 of Syros.
Postal Rate: 50L. Single Weight Foreign Letter (30L. Transportation Fee, via the French Ship to Piraeus and 20L. Domestic Distribution Fee).

Folded Letter posted from Thessaloniki, Dec. 9 **1863**, to Genova, arrival Dec. 17, handwritten charging of 8+2 Decimes.
Postal Rate: 8+2 Decimes (=100c) for 2nd Weight (over 7.5gr) Letter to Italy.

Με Ελληνικά πλοία

Folded Letter posted from Thessaloniki, July 9 **1848**, handled to "Captain Nikolaos ...", than forwarded by the Captain to the Greek Postal Service and sent to Syros Greece, arrival July 17.
Postal Rate: 10l charged (in front) for the Greek Postal Service. The compensation of the Captain is not shown on the letter.

Η υπερόρια γραμμή προγραμματίστηκε να εκτελείται μία φορά την εβδομάδα. Από τα μέσα δε του 1836 η ταχυδρομική επικοινωνία γινόταν δύο φορές τον μήνα σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη Φιλοτέλεια του 1982/74 από το Κασιμάτη. Όπου κατόπιν αποφάσεως της Υψηλής Πύλης αποφασίστηκε η συγκοινωνία να γίνεται δύο φορές τον μήνα. Η τροποποίηση δεν έφερε καμιά ανωμαλία δεδομένου ότι η αλληλογραφία από την Θεσσαλονίκη προς την Αυστρία ήταν ανά δεκαπενθήμερο. Αναχωρούσαν από την Αθήνα κάθε δεύτερη Δευτέρα και επιστροφή στην Αθήνα την Παρασκευή μέσω Λαμίας.
Το δημοσιευόμενο στην Φιλοτέλεια. του 1982 τ. 493/43 κείμενο, άνευ χρονολογίας (σελ. 118 του παρόντος) , σχετικά με την ενδυνάμωση και αναμόρφωση του ταχυδρομικού γραφείου της Λαμίας πρέπει να τοποθετηθεί έως τον Δεκέμβριο του 1835.
Στην ίδια Φιλοτέλεια στην έκθεση του Προξένου εντύπωση προκαλεί ο έμμεσος τρόπος με τον οποίο αναγνωρίστηκε από την Πύλη η λειτουργία της γραμμής«Ελληνικών ορίων και Θεσσαλονίκης» και η εξ αυτού προκύπτουσα ανοχή της υπάρξεως του ταχυδρομικού γραφείου Θεσσαλονίκης από τους Τούρκους.
Στο κεφάλαιο «Η υπερόρια γραμμή Λαμίας-Λάρισας-Θεσσαλονίκης» ή «Ελληνικών ορίων και Θεσσαλονίκης» στη σελίδα 115 και πέρα έχουν αναφερθεί με ευρύτητα τα των διαφόρων περιπετειών ως προς την λειτουργία της γραμμής και κατ επέκταση του ταχυδρομικού γραφείου Θεσσαλονίκης.
Η γραμμή «Ελληνικών ορίων και Θεσσαλονίκης» διακόπηκε (προσωρινά) για λόγους οικονομίας στα μέσα του 1845. Συνεχίστηκε, όμως, η δια θαλάσσης μεταφορά της αλληλογραφίας μεταξύ Θεσσαλονίκης – Σύρου, Η θαλάσσια διαδρομή είχε μικρή κίνηση λόγω της βραδύτητας αναχωρήσεων των πλοίων (ανά 15 ημέρες) από τους λιμένες.
Το 1854 λόγω του Κριμαϊκού πολέμου όλα τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία ευρίσκοντο επί τουρκικών εδαφών διέκοψαν, προσωρινά, την λειτουργία τους. Τελευταία, κατά Πάσχο, ημερομηνία η 2.5.1854.
Μετά το τέλος του πολέμου υπό το καθεστώς του Νόμου ΣΗΔ΄ της 27.5.1855 της λεγομένης «Συνθήκη του Κάλιντζα» ή «Συνθήκη εμπορίου και ναυτιλίας του Κάλιντζα» (ΦΕΚ 34/4.8.1855) επανήρχισαν, σταδιακά, όλα την λειτουργία τους. Του μεν γραφείου της Κωνσταντινουπόλεως από τον Δεκέμβριο του 1855, των Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων από τις αρχές της ανοίξεως του 1856 (Παλαιότερη γνωστή χρονολογία κατά τον Πάσχο η 19.7.1856 σε επιστολή σταλμένη στη Σύρο δια θαλάσσης).

Κατόπιν αυτού, μετά τον τερματισμό του πολέμου, τον Σεπτέμβριο του 1856, αφού άνοιξαν τα ταχυδρομικά γραφεία, η γραμμή επαναλειτούργησε πρώτα μέσω θαλάσσης. Η Π.Γ.Χ. της επαναλειτουργίας η 27.5.1856 (Έκθεμα Γ. Σπάρη).
Για την επαναλειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου της Θεσσαλονίκης εξεδόθη το έντυπο της 31.8.1856 της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων το οποίο γνωστοποιούσε στο κοινό ότι από την 8.9.1856 άρχισε από την Θεσσαλονίκη πάλι η δια ξηράς, ως και πρότερον, συγκοινωνία μεταξύ της Ελλάδος και της Λαρίσης και της Θεσσαλονίκης. Η συγκοινωνία ορίστηκε ανά δεκαπενθημερία.

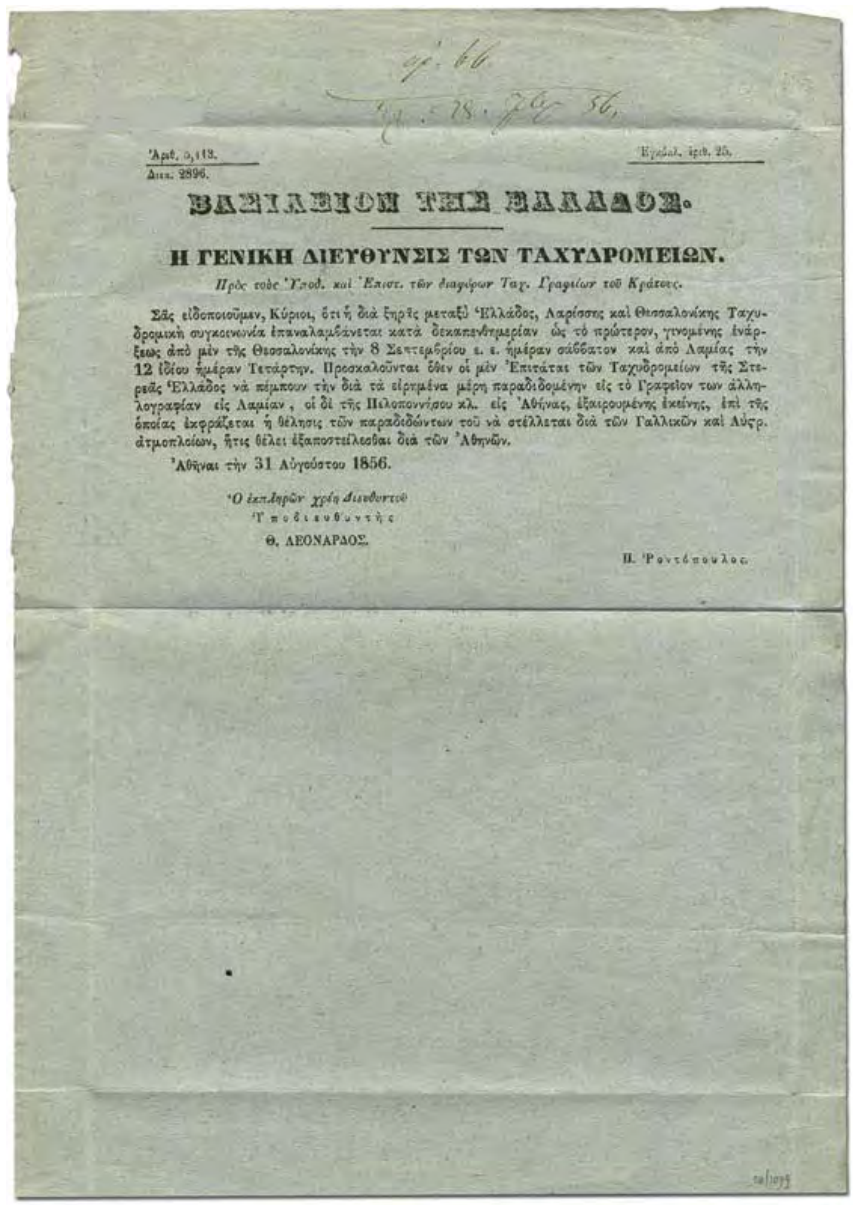

Αριθ. 3,113. Εγκύκλ. ἀριθ. 25.
Διετ. 2896.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων τοῦ Κράτους.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ διὰ ξηρᾶς μεταξὺ Ἑλλάδος, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐπαναλαμβάνεται κατὰ δεκαπενθημερίαν ὡς τὸ πρώτερον, γινομένης ἐναρξεως ἀπὸ μὲν τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 8 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἡμέραν σάββατον καὶ ἀπὸ Λαμίας τὴν 12 ἰδίου ἡμέραν Τετάρτην. Προσκαλοῦνται δὲ ἐν μὲν Ἐπιτάται τῶν Ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ πέμπουν τὴν διὰ τὰ εἰρημένα μέρη παραδιδομένην εἰς τὸ Γραφεῖον των ἀλληλογραφίαν εἰς Λαμίαν, οἱ δὲ τῆς Πελοποννήσου κλ. εἰς Ἀθήνας, ἐξαιρουμένης ἐκείνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκφράζεται ἡ θέλησις τῶν παραδιδόντων τοῦ νὰ στέλλεται διὰ τῶν Γαλλικῶν καὶ Αὐστρ. ἀτμοπλοίων, ἤτις θέλει ἐξαποστείλεσθαι διὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀθῆναι τὴν 31 Αὐγούστου 1856.

Ὁ ἐκπρόσωπος χρέη Διευθυντοῦ
Ὑποδιευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Η εγκύκλιος αρ. 25/31.8.1856 με την οποία η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων ενημέρωνε τα υπόλοιπα ταχυδρομικά γραφεία της επικράτειας ότι από το Σάββατο 8 Σεπτεμβρίου 1856 θα επαναλαμβανόταν η ανά δεκαπενθήμερο διά ξηράς ταχυδρομική συγκοινωνία μεταξύ Θεσσαλονίκης - Λάρισας - Λαμίας.

Με την άνω εγκύκλιο άρχισε πάλι μετά τον Κριμαϊκό η δια ξηράς επικοινωνία, ανά δεκαπενθήμερο, από 8.9.1856 με τα παλιά ταχυδρομικά τέλη.

Συνεπεία της μεγάλης Κρητικής επαναστάσεως του 1866 όπου η Ελλάδα συμμετείχε ενεργά στο πλευρό των Κρητών διεκόπησαν εκ νέου οι διπλωματικές σχέσεις των δύο κρατών και κατ επέκταση η λειτουργία της γραμμής. Συνεπεία αυτού η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 26/6639/3267/16.12.1868 εγκύκλιο η οποία γνωστοποιούσε στο κοινό ότι λόγω της διακοπής της υπερόριας γραμμής «Ελληνικών ορίων - Θεσσαλονίκης» πρέπει να τροποποιηθεί ο τρόπος αποστολής των γραμμάτων προς τις πόλεις Βόλου, Λαρίσης, Πρεβέζης και λοιπές πόλεις της Ηπείρου και της Θεσσαλίας. Συνιστούσε όπως οι εξ Ελλάδος φάκελοι να κατευθύνονται προς το ταχυδρομικό γραφείο Λευκάδας προκειμένου να παραδίδονται στα αυστριακά ταχυδρομεία τα οποία διατηρούσαν ταχυδρομικές γραμμές προς τις πόλεις της Πρεβέζης και των Ιωαννίνων όπου υπήρχαν αντίστοιχα αυστριακά ταχυδρομικά γραφεία.
Η εγκύκλιος έγραφε:

Ἀριθ. πρωτ. 6639. Περίληψις. Ἀριθ. ἰγκ. 26.

Δ. 3267. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ταχ. συγκοινωνιῶν Λαμίας, Λαρίσσης, Βόλου, Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑπουρ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐμπορικῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεων, ἔπαυσαν συνεπῶς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμεναι διὰ ξηρᾶς ταχ. συγκοινωνίαι μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Βώλου, καὶ μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, κατὰ συνέπειαν σᾶς παραγγέλλομεν νὰ μὴ δέχησθε γράμματα διὰ τὰ μεσόγεια μέρη, ἤτοι τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν, καθόσον ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐφικτή. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Πρεβέζῃ ὑπάρχουσιν Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων κτλ. καθίσταται ἐφικτή, δύνασθε νὰ δέχησθε γράμματα, ἅτινα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος ἀπ' ὅπου θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν Πρεβέζῃ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα. Ὡς ἐκ τούτου παραγγέλλομεν τοὺς μὲν ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστέλλωσιν τὰ εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα διευθυνόμενα γράμματα, εἰς τὸ Ταχυδρ. Λευκάδος, τοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐβοίας, τοῦ Πειραιῶς τῶν νήσων, Αἰγίνης, Πόρου, Κέας, εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς τῶν Κυκλάδων εἰς τὸ τῆς Σύρου, τοὺς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, καὶ τοὺς τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν εἰς τὸ τοῦ Ναυπλίου.

Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐγνωστοποιήθη ἡ γενικὴ συγκέντρωσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος, παραγγέλλονται τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν Πατρῶν Σύρου καὶ Ναυπλίου εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν ὁποίων θέλουν φθάνουν τοιαῦτα γράμματα νὰ τὰ περιλαμβάνωσιν εἰς τοὺς φακέλλους των πρὸς τὸ Ταχ. Λευκάδος ὡς διαβατικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1868.

Χαρακτηριστικό δείγμα επιστολής η οποία εφαρμόζει την από 16.12.1868 ταχυδρομική εγκύκλιο
*Προπληρωμένος φάκελος από **Κέρκυρα** προς **Ιωάννινα** διακινηθείς μέσω του Αυστριακού ταχυδρομείου.*
Επί του φακέλου διακρίνονται:
*Η χειρόγραφη σημείωση του αποστολέως « **Via Prevesa / col Vapore Austriaco**».*
*Το ακυρωμένο με την στικτή Νο **106** γραμματόσημο των **80** λεπτών και η Ιου τύπου **ΚΕΡΚΥΡΑ 19 ΙΟΥΛ.** (18)**68** (π.ημ.)*
*Η σφραγίδα **ΔΠ** του ανταλλακτηρίου Κερκύρας (Δικαίωμα Πληρωμένον)*
*Η διαβατική αυστριακή **PREVESA 1/7**/(1868) (ν. ημ)*
*Η χειρόγραφη σημείωση «**20**» είκοσι λεπτά εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβληθέν από τον παραλήπτη*

Η επανάσταση καταστέλλεται στις αρχές του 1869. Την 15-9-1869 η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 19/4534/2380/15.9.1869 εγκύκλιο η οποία αναφέρει την έναρξη των εργασιών του ταχυδρομικού γραφείου Λαρίσης και συνεπώς γίνονται δεκτές προπληρωμένες επιστολές διά Λάρισα και Βόλο. Οι επιστολές πρέπει να αποστέλλονται εκάστη Τετάρτη διά του αναχωρούντος από Λαμία προς Λάρισα ταχυδρομείου.
Η εγκύκλιος έγραφε:

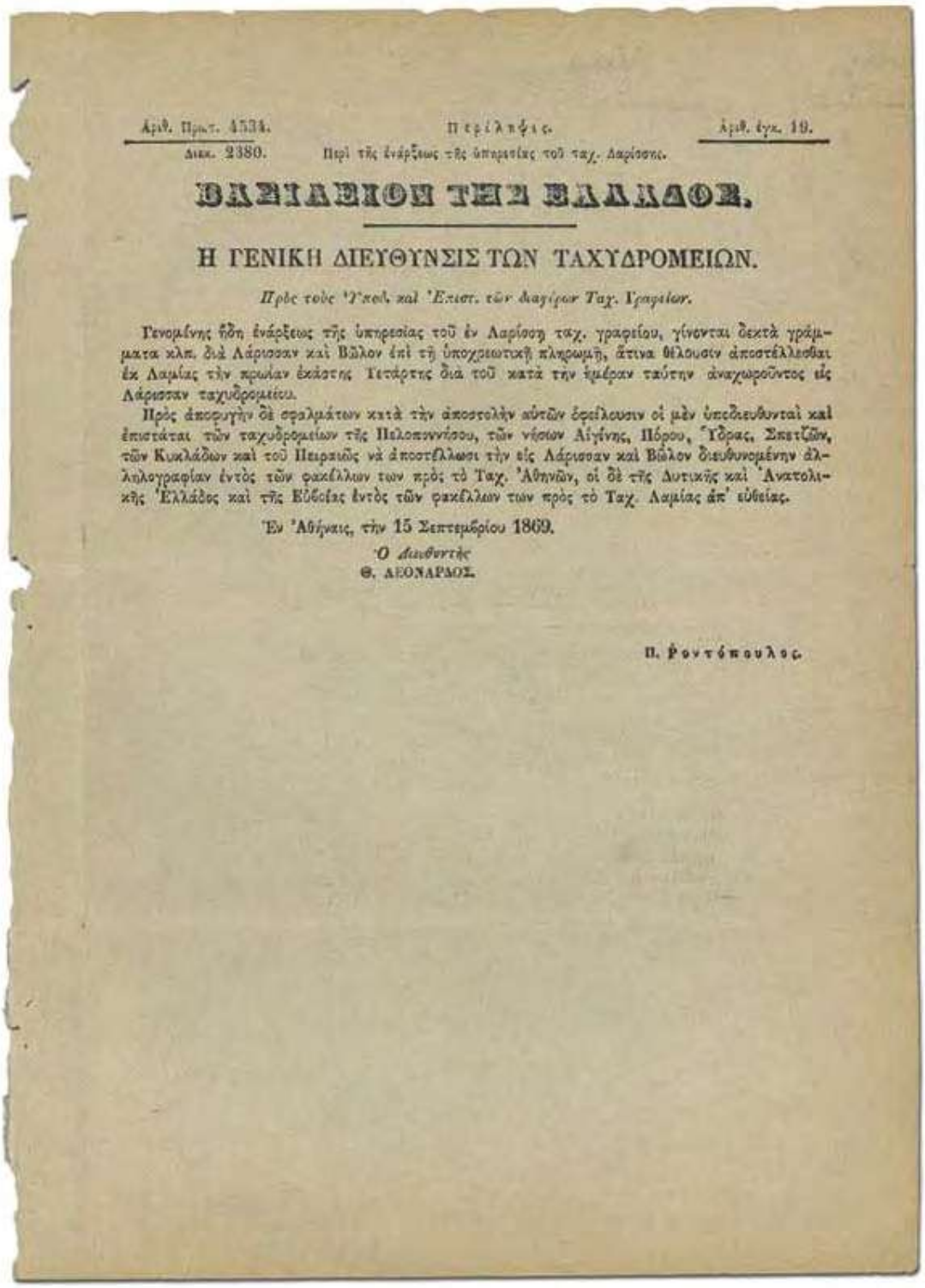

Αριθ. Πρωτ. 4534. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 19.
Διεκ. 2380. Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταχ. Λαρίσσης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Γενομένης ἤδη ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ταχ. γραφείου, γίνονται δεκτὰ γράμματα κλπ. διὰ Λάρισσαν καὶ Βῶλον ἐπὶ τῇ ὑποχρεωτικῇ πληρωμῇ, ἅτινα θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι ἐκ Λαμίας τὴν πρωΐαν ἑκάστης Τετάρτης διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναχωροῦντος εἰς Λάρισσαν ταχυδρομείου.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ σφαλμάτων κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ὀφείλουσιν οἱ μὲν ὑπεύθυνται καὶ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων τῆς Πελοποννήσου, τῶν νήσων Αἰγίνης, Πόρου, Ὕδρας, Σπετζῶν, τῶν Κυκλάδων καὶ τοῦ Πειραιῶς νὰ ἀποστέλλωσι τὴν εἰς Λάρισσαν καὶ Βῶλον διευθυνομένην ἀλληλογραφίαν ἐντὸς τῶν φακέλλων των πρὸς τὸ Ταχ. Ἀθηνῶν, οἱ δὲ τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐβοίας ἐντὸς τῶν φακέλλων των πρὸς τὸ Ταχ. Λαμίας ἀπ' εὐθείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1869.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΩΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Thessaly), LARISSA 1870: Cover of folded letter, not pre-paid, from ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10.ΜΑΙΟΣ.70 in blue, sent to ΑΘΗΝΑΙ 14.ΜΑΙΟΣ.70 (Athens) cancelling a 40λ consecutive printings, via ΛΑΜΙΑ 12.ΜΑΙΟΣ.70 (Lamia, entry P.O. in Greece). Handwritten "40" in black, ex Drossos collection,
Από το έκθεμα Δρόσου & Col 68/654

Απροπλήρωτος φάκελος από Λάρισα προς την Αθήνα
Επί του φακέλου διακρίνονται:
Η σφραγίδα ***αποστολής ΛΑΡΙΣΣΑ – (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10 ΜΑΪΟΣ*** *(18)**70***
Η διαβατική ***ΛΑΜΙΑ 12 ΜΑΪΟΣ*** *(18)**70***
*Στο ανταλλακτήριο Αθηνών πήρε την χειρόγραφη ένδειξη των προς πληρωμή ταχυδρομικών τελών «**40**» λεπτά*
Στην άφιξη πήρε την σφραγίδα αφίξεως ***ΑΘΗΝΑΙ 14 ΜΑΪΟΣ*** *(18)**70***
Και το πληρωμένο από τον παραλήπτη γραμματόσημο των 40 λεπτών
(20 λεπτά υπερόρια διαδρομή μέχρι τα σύνορα +20 λεπτά ταχυδρομικό εσωτερικό τέλος)
Ο φάκελος αποδεικνύει ότι η γραμμή ήταν ανοικτή σύμφωνα με την άνω εγκύκλιο

Την 15-9-1869 η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 20/4562/2395/15.9.1869 εγκύκλιο η οποία αναφέρει ότι: « ... από της 18 Ιουλίου ε. ε. εγένετο έναρξης της υπηρεσίας του εν Θεσσαλονίκη ταχ. γραφείου. ...»..

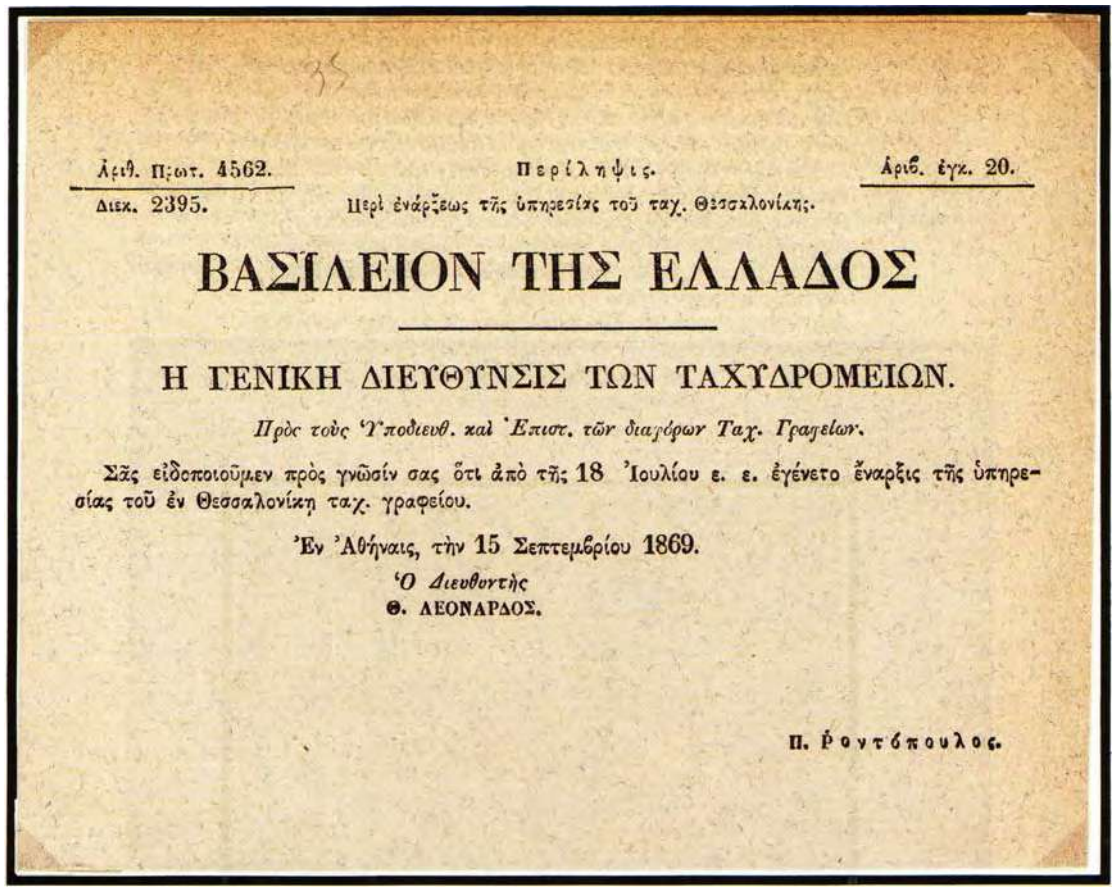

Αριθ. Πρωτ. 4562. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 20.
Διεκ. 2395. Περὶ ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταχ. Θεσσαλονίκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν πρὸς γνῶσίν σας ὅτι ἀπὸ τῆς 18 Ἰουλίου ε. ε. ἐγένετο ἔναρξις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ταχ. γραφείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1869.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Η εγκύκλιος αρ. 20/15.9.1869 με την οποία η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων ενημέρωνε τα υπόλοιπα ταχυδρομικά γραφεία της επικράτειας ότι το γραφείο της Θεσσαλονίκης επαναλειτούργησε από 18 Ιουλίου 1869.

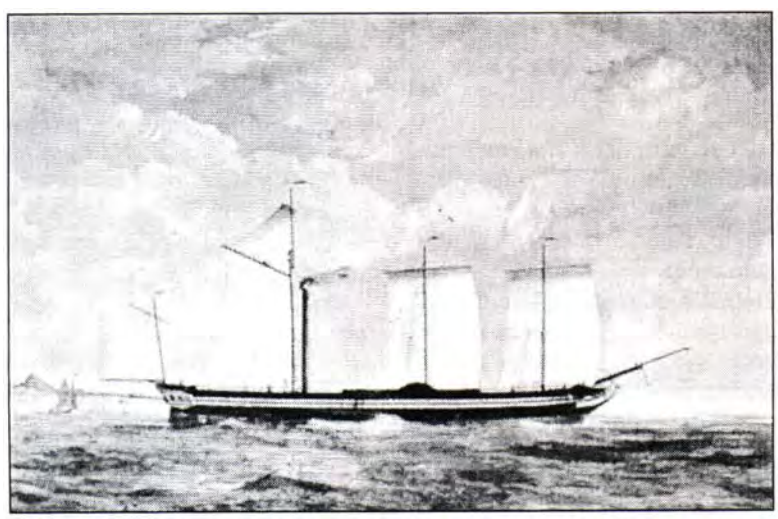

Το ατμοκίνητον ΚΑΡΤΕΡΙΑ

Η κατάργηση

Από την έναρξη των εργασιών λίγο πριν την 15.9.1869 των ταχυδρομικών γραφείων Λαρίσης και Θεσσαλονίκης η λειτουργία της γραμμής συνεχίστηκε μέχρις ότου διεκόπη οριστικά το 1881. Το κλείσιμο προέκυψε συνεπεία των γεγονότων της Θεσσαλίας του 1881.
Περί των διατρεξάντων γύρω από το κλείσιμο των ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού των ευρισκομένων επί τουρκικών εδαφών δες σε ιδιαίτερο κεφάλαιο «Η προσάρτηση της Θεσσαλίας – Οι συνέπειες» σελ. 165 του παρόντος.
Την Τετάρτη 18.11.1881 συνεπεία άτυχων ενεργειών τόσον από ελληνικής όσο και από τουρκικής πλευράς έκλεισε οριστικά το ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης που τόσες υπηρεσίες είχε προσφέρει στον δουλωμένο Ελληνισμό της Θεσσαλονίκης αλλά και αλλού στα μέρη της Τουρκίας. (Φιλοτ. 411/161). Συγκεκριμένα ο «Νεολόγος» της Κωνσταντινούπολης την 26.11.1881 γράφει:

«Θεσσαλονίκη 22/4 Δεκεμβρίου 1881. Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία. Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἔκλεισε τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον. Καταπλεύσαντος χθὲς ἐκ Πειραιῶς τοῦ γαλλικοῦ τῆς ἑταιρίας Φραισσινέ, ὁ μὲν Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Λογοθέτης μετέβη αὐτοπροσώπως νὰ παραλάβῃ τὸν ἐξ Ἑλλάδος φάκελλον, ἡ δὲ ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἀφιχθεῖσα συγχρόνως εἰς τὸ αὐτό, τῷ διεφιλονείκησεν αὐτόν, ἀπαιτοῦσα νὰ λάβῃ αὐτὴ καὶ τὸ διανείμῃ διὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου. Ἐπὶ τέλους τὸ γαλλικὸν ταχυδρομεῖον εἰς οὐδετέρου τὴν αἴτησιν προσεχώρησε κρατῆσαν παρ' ἑαυτῷ τοὺς φακέλλους Πειραιῶς καὶ Σύρου, μέχρις οὗ λάβῃ τὰς ὁδηγίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει προϊσταμένης ἀρχῆς του, εἰς ἣν πάραυτα ἀνηνέχθη τηλεγραφικῶς».

Εις την «Εφημερίδα» του Κορομηλά των Αθηνών γράφτηκε την 20.11.1881 «καθ΄ ά τηλεγραφικώς ηγγέλθη» η είδηση του κλεισίματος του γραφείου της Θεσσαλονίκης η οποία πρέπει να τοποθετηθεί την 18.11.1881.

Γενικά

Η ημερομηνία έναρξης του διανεμητηρίου Θεσσαλονίκης καθόριζε και την ημερομηνία της «διά ξηράς» αλληλογραφίας μετά της Αυστρίας κάθε εβδομάδα. Τα ανωτέρω προσδιόριζαν , ως απαραίτητη προϋπόθεση λειτουργίας και την του διανεμητηρίου Λαρίσης και την του ταχυδρομικού γραφείου της Λαμίας.
Το διανεμητήριο πέραν της συντήρησης της γραμμής Αθήνα – Λαμία – Λάρισα – Θεσσαλονίκη – Αυστρία είχε σαν σκοπό να μαζεύει όλη την αλληλογραφία από την Θεσσαλονίκη και όλες τις άλλες μακεδονικές πόλεις και να τις κατευθύνει προς την Αθήνα ή και στα λοιπά ανταλλακτήρια Σύρου και Πειραιώς προς περαιτέρω προώθηση στο εσωτερικό ή εξωτερικό. Αλλά και να διαβιβάζει στην Θεσσαλονίκη και τις λοιπές μακεδονικές πόλεις και το εξωτερικό την αλληλογραφία που έφθανε στο προξενείο.
Στο διανεμητήριο Θεσσαλονίκης συγκεντρώνονταν η αλληλογραφία από όλα τα μέρη του εξωτερικού και εκείθεν κατευθύνοντο προς τους παραλήπτες με όρους πληρωμής των τους της Ελλάδας.
Λεπτομέρειες επί των πάσης φύσεως δρομολογίων από και προς την Θεσσαλονίκη, αλλά και για πια γραμματόσημα χρησιμοποιήθηκαν από το ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης στην Φιλοτέλεια του 2002/210 κ. επ. Όμοια για τα πάσης φύσεως τέλη εσωτερικού, εξωτερικού επιστολών απλών ή συστημένων, εφημερίδων, εντύπων δια θαλάσσης ή δια ξηράς στην Φιλοτέλεια του 2002/298 κ. επ.
Τονίζεται ότι όσο το ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης λειτουργεί ως διανεμητήριο όλες οι επιστολές έφευγαν απροπλήρωτες. Τονίζεται, επίσης, ότι όλες έφθαναν προπληρωμένες. Όταν, αργότερα, μετετράπη σε τακτικό ταχ. γραφείο τότε μπορούσε να δέχεται απροπλήρωτες επιστολές ή να στέλνει προπληρωμένες. Με Β. Δ. της 30.12.1868 Η προπληρωμή των τελών από την Θεσσαλονίκη έγινε υποχρεωτική αν και τότε ήταν, προσωρινά, κλειστό. Ακυρώθηκε όμως στις 10.3.1869. Στις 30.7.1871 η προπληρωμή επανήλθε οριστικά αν και κατά Πάσχο καθυστέρησε η εφαρμογή έως τα μέσα του 1875.

Εκ Θεσσαλονίκης τα τέλη δια Λάρισα ή μέχρι τα Ελληνοτουρκικά σύνορα ήταν υποχρεωτικά. Διότι μέχρι τα σύνορα εφάρμοζαν τα του τουρκικού ταχυδρομείου ισχύοντα. Όταν η επιστολή έμπαινε στον Ελληνικό χώρο τα τέλη γίνονταν προαιρετικά.
Πριν την ίδρυση του γραφείου της Θεσσαλονίκης η επαφή γινόταν με τυχούσας ευκαιρίας πλοία.
Λόγω της γεωγραφικής θέσεως της Θεσσαλονίκης ήταν πάντα σημείο συγκέντρωσης των θαλασσίων και χερσαίων οδών της εποχής. Αυτό έγινε αιτία να συγκεντρωθούν όλα τα ταχυδρομικά γραφεία των κρατών τα οποία είχαν αναπτύξει συγκοινωνίες στην λεκάνη της ανατολικής Μεσογείου.
Το διανεμητήριο Θεσσαλονίκης, εγκατασταθέν σε ειδικό χώρο εντός του προξενείου, άρχισε να λειτουργεί από την 15/27.12.1835 ή λίγο μετά. Αργότερα το προξενείο κατά τον Αθ. Πάσχο ευρίσκετο στην περιοχή της Καμάρας επί της Εγνατίας οδού όπου έσφυζε ο ελληνικός πληθυσμός.
Στη Φιλοτέλεια του 1995 στα τεύχη 572,573 & 574 αναφέρεται άρθρο του Αντ. Βιρβίλη για τα ξένα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία λειτουργούσαν στην Θεσσαλονίκη πριν το οριστικό τους κλείσιμο.
Τα ταχυδρομεία αυτά ήταν: Το Αυστριακό, το Γαλλικό, το Αγγλικό το Ρωσικό, το Αιγυπτιακό και το Ιταλικό.

Το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο της Θεσσαλονίκης
Οι εκάστοτε θέσεις του ταχ. γρ δίνονται στην Φιλοτ. 574 του 1995/215

Το ταχυδρομικό υλικό του διανεμητηρίου

Οι σφραγίδες που χρησιμοποιήθηκαν από το διανεμητήριο Θεσσαλονίκης εξωτερικού είναι:

1.- Ευθύγραμμη μήκους 44χ3 χιλιοστ. Με επιγραφή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

*Υπάρχει μία επιστολή με ημερομηνία **22.2.1836**. (Φιλοτελικά Νέα του 1966/101)*

?

2.- Η σφραγίδα τύπου «κουμπί»

*Η Δίκυκλος μικρή με διαμέτρους D/d = 20,5/10,5 τύπου «κουμπί» με την λέξη **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ** και κέντρο κενό άνευ χρονολογίας ευρίσκεται σχετικά εύκολα σε φακέλους.*

Η ανωτέρω σφραγίδα χρησιμοποιήθηκε αρχικά από το διανεμητήριο. Η με Π.Γ.Χ. επιστολή με ημερομηνία 16.2.1836 είναι η κάτωθεν εικονιζόμενη την οποία δημοσίευσε ο Αθ.. Πάχος στην Φιλοτέλεια του 2002/206
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 χωρίς άλλα αποδεικτικά στοιχεία αναφέρεται ότι υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα από το 1834. Αυτό θα πρέπει να αμφισβητηθεί.

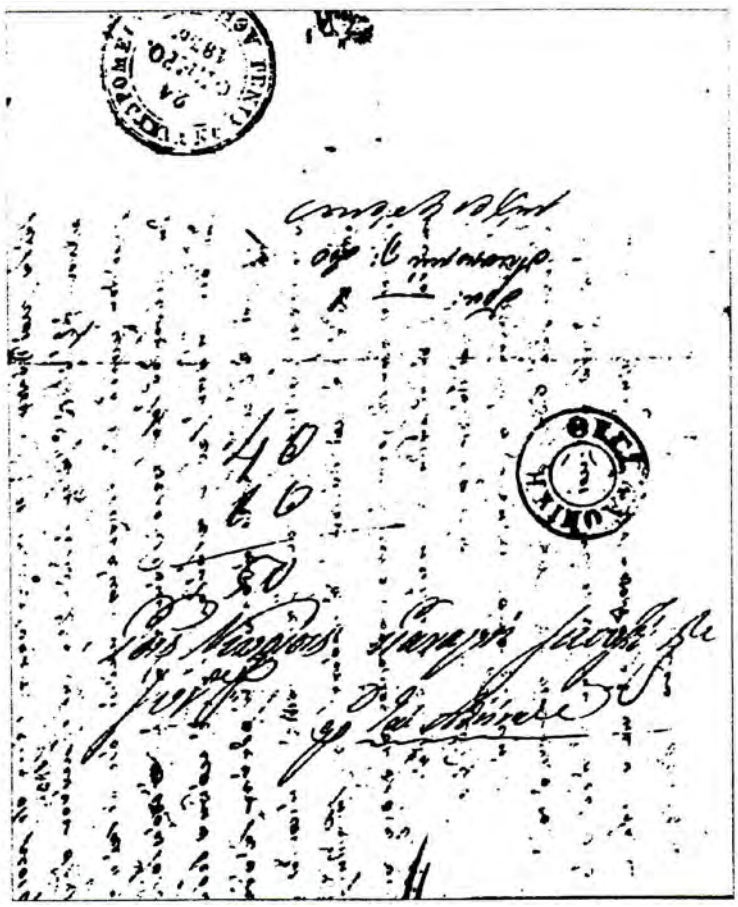

Αναδιπλούμενη απροπλήρωτη επιστολή από Θεσσαλονίκη (16.2.1836) μέσω Φούρκας προς Αθήνα. Έχει σφραγίδα αποστολής ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και άφιξη ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ 24 ΦΕΒΡΟ 1836. Στο εμπρός της μέρος έχει σημειωμένο το τέλος που όφειλε να πληρώσει ο παραλήπτης 40 + 10 = 50 (λεπτά). Στο πίσω μέρος ο ταχυδρομικός υπάλληλος έχει σημειώσει *δικαίωμα λ. 40 μέχρι Φούρκας.*

Ταχ. τέλος 50 λεπτά: 40 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Φούρκα (τουρκο-ελληνικά σύνορα) και 10 λεπτά Φούρκα - Αθήνα για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ.

Φιλοτ. 2002/ 207

Στα Φιλοτελικά Νέα του 1966/101 ο Χρ. Νάλτσας αναφέρει επιστολή με ημερομηνία 10.9.1836

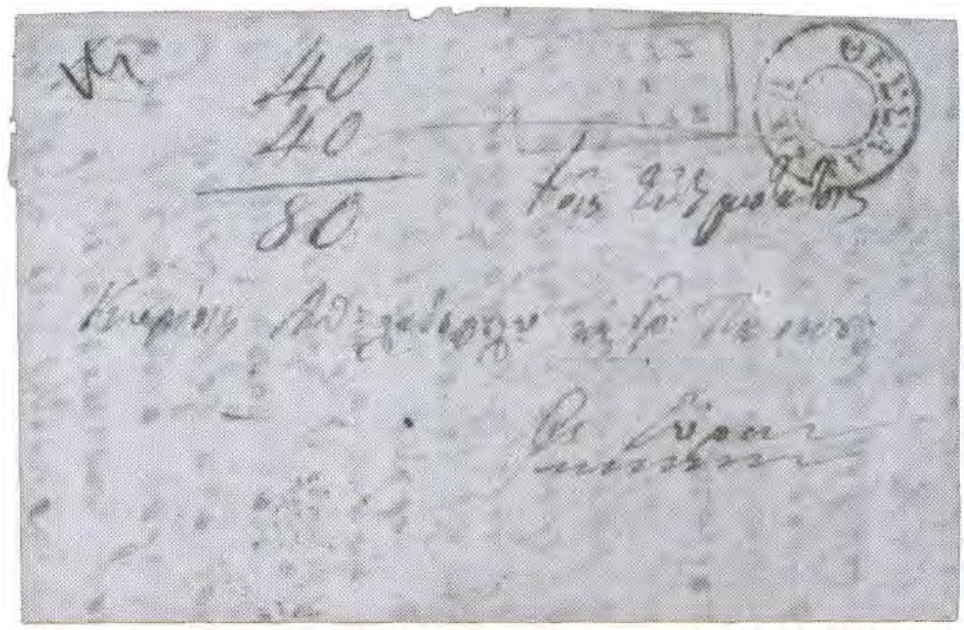

1839 EL canc.fine ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (typ.I) & boxed "ΕΛΛΑΣ/ΔΙΑ/ΛΑΜΙΑΣ", trans.ΑΘΗΝΑΙ & ΠΥΡΑΙΕΥΣ,arr.ΣΥΡΑ*20 ΔΕΚΕΜ.1839.

Καρα 73/1490

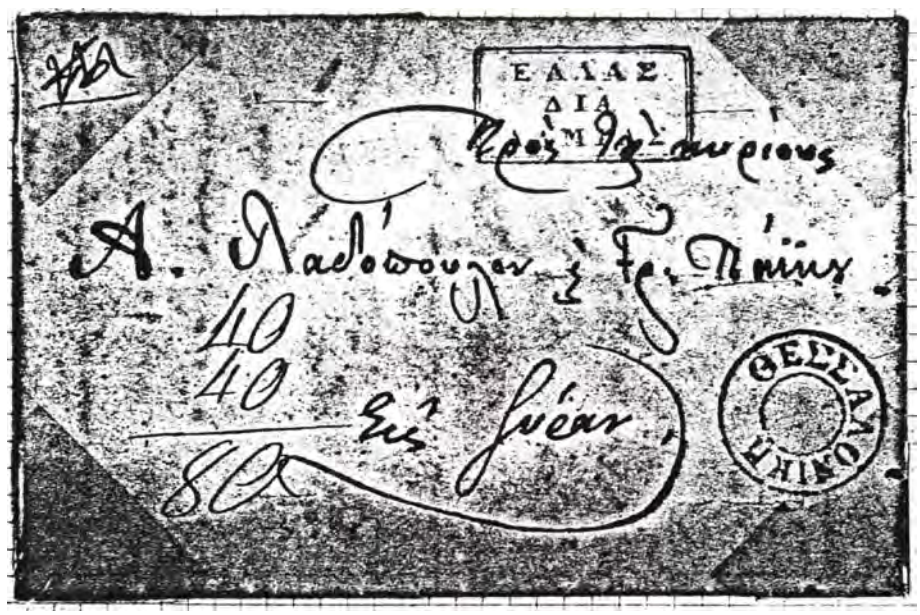

Posted June 1840 at the Greek Post Office in Salonica,Turkey. Entered Greece at the frontier town of Lamia, and carries the boxed cachet "Greece via Lamia" in green ink;backstamped June 12,1840. Here letter was disinfected and six horizontal slits were cut through it; thence to Athens and Piraeus (both backstamps dated June 15th); finally by ship to Syra with the arrival postmark dated June 18,1840.The rate was 80 lepta and was paid on arrival.

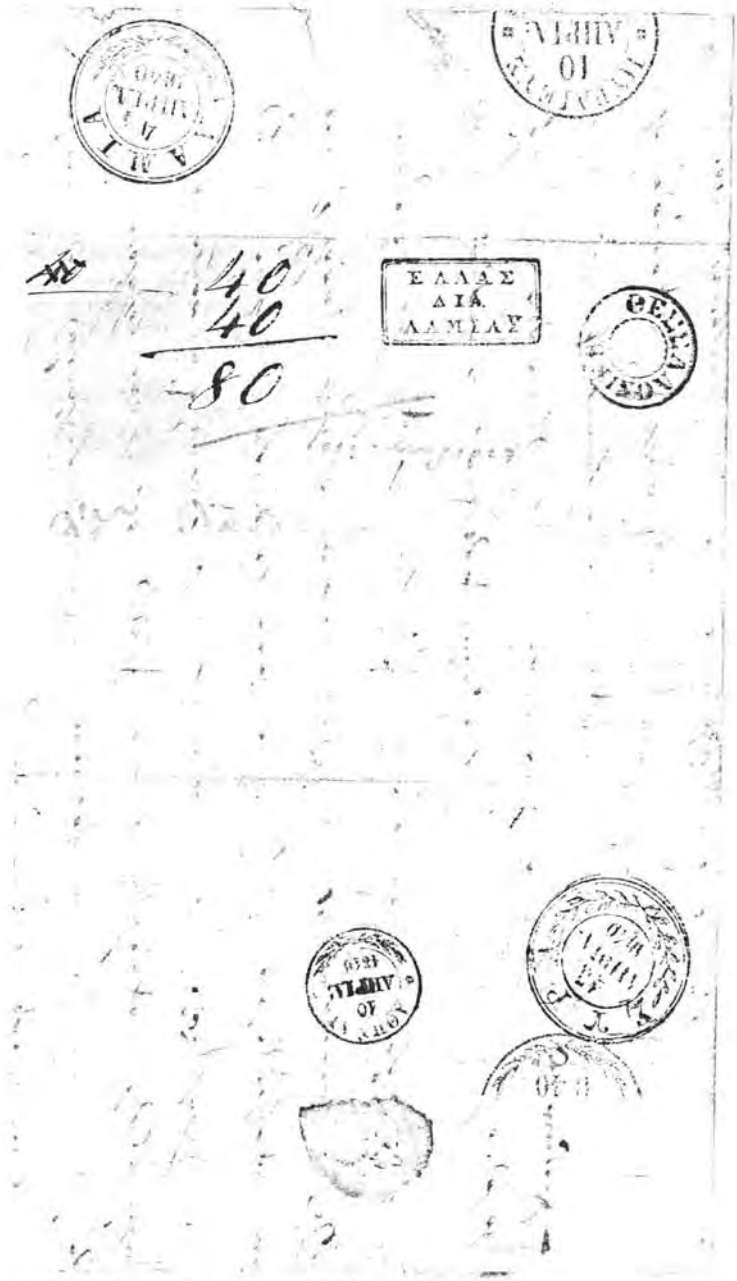

SALONICA, in Macedonia, 30 March 1840
Entire letter, bearing the *type I* postmark of Salonica **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**, to Syros **ΣΥΡΑ 13.ΑΠΡΙΛ.1840**.
Handwritten rate «**40+40=80**» [80% of drachma].
Entry in Greece via Lamia with boxed handstamp **ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**, and postmarks **ΛΑΜΙΑ 4.ΑΠΡΙΛ.1840** (Lamia), **ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΠΡΙΛ.1840** (Athens) and **ΠΥΡΑΙΕΥΣ 10.ΑΠΡΙΛ.1840** (Piraeus).
Disinfection slits by the Sanitary Office of Taratsa (frontier office near Lamia).

Έκθεμα Δρόσου

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Macedonia), SALONICA 1840, disinfected mail: Entire letter dated "30 March 1840", bearing the type I postmark ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (in blackish blue), sent to ΣΥΡΑ 13.ΑΠΡΙΛ.1840 (Syros Cyclades). Handwritten rate "40+40=80" lepta. Entry in Greece via Lamia with boxed handstamp ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ, and postmarks ΛΑΜΙΑ 4.ΑΠΡΙΛ.1840 (Lamia), ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΠΡΙΛ.1840 (Athens) and ΠΥΡΑΙΕΥΣ 10.ΑΠΡΙΛ.1840 (Piraeus). Disinfection slits by the Sanitary Office of Taratsa (frontier office near Lamia), ex Drossos collection,

Col 68/635

Το ταχυδρομικό υλικό του ταχ. γρ εξωτερικού

Η σφραγίδα τύπου «κουμπί» χρησιμοποιήθηκε και από το τακτικό ταχυδρομικό γραφείο από τη στιγμή που έφυγαν φάκελοι προπληρωμένοι προς τον όρον τους.
Στη σελίδα 324 του παρόντος εικονίζεται ο φάκελος με την Π.Γ.Χ. 18.7.1841 ο οποίος φεύγει προπληρωμένος από το ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης

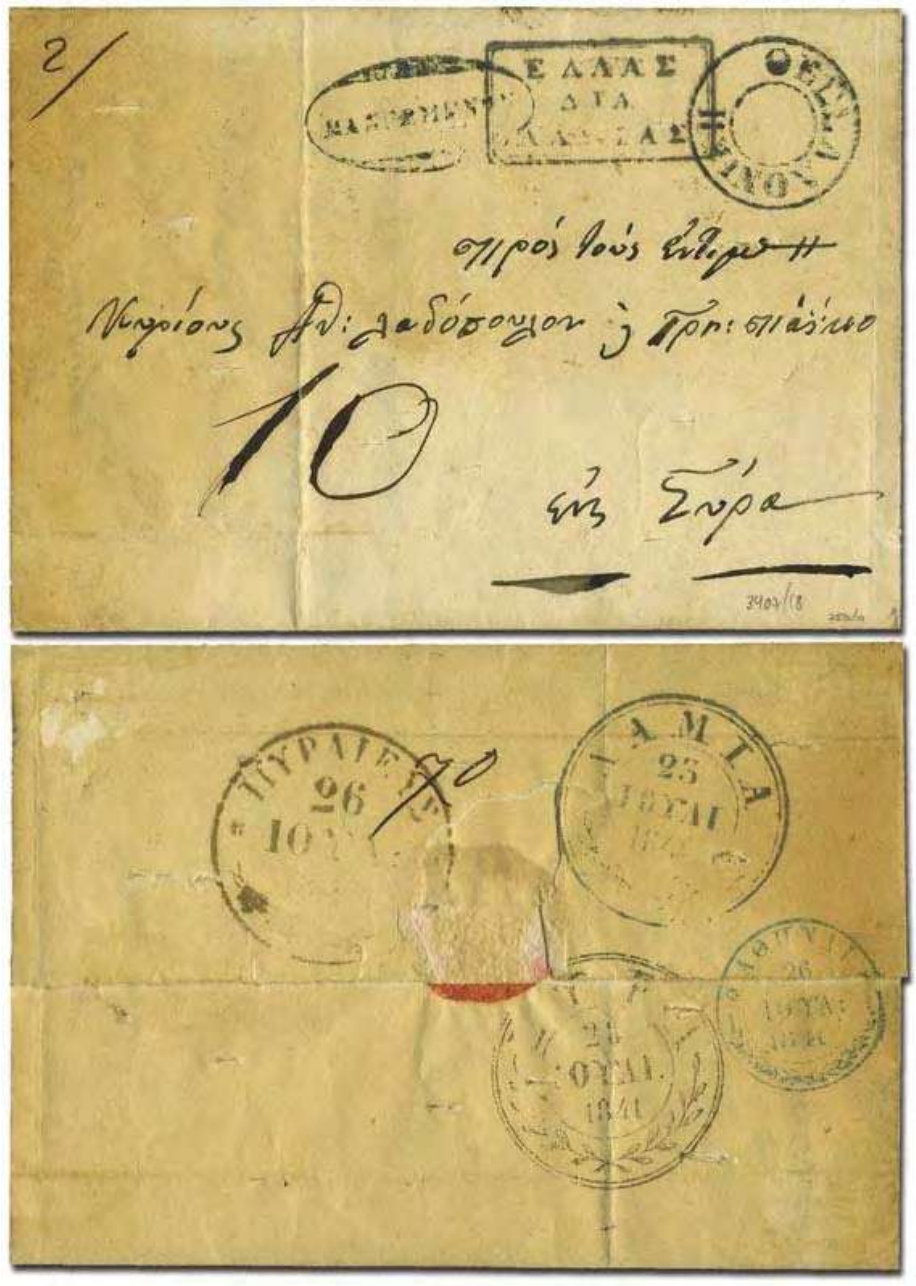

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Macedonia), SALONICA 1841, disinfected mail: Entire folded letter from ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Salonica, Macedonia) + oval ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ (postage paid), written in Greek at "εν Θεσσαλ/κη τη 18η/Ιουλίου.1841, via ΛΑΜΙΑ 23.ΙΟΥΛΙ.1841 (Lamia, Central Greece) & boxed entry in Greece marking ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ (Greece via Lamia), ΑΘΗΝΑΙ 26.ΙΟΥΛ:1841 (Athens) and ΠΥΡΑΙΕΥΣ 26.ΙΟΥΛ:1841 (Piraeus) sent to ΣΥΡΑ 28.ΙΟΥΛΙ.1841 (Syros). Rated "70" and to pay tax "10" for disinfection fees. Disinfected by fumigation at Taratsa with many small horizontal slits,
Έκθεμα Δρόσου & Col 68/636

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Entire letter cancelled with ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ, via ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΤΑΡΑΤΣΗΣ to ΣΥΡΑ 9 ΜΑΡΤΙ 1841 Rate: 3 X 80 lepta for triple letter to Greece

Καρα 131/3202

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Entire letter originally from Serres mailed at April 11 1842 from Thessaloniki, cancelled with ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ via ΛΑΜΙΑ 15 ΑΠΡΙΛ 1842, ΑΘΗΝΑΙ 18 ΑΠΡΙΛ 42, ΠΥΡΑΙΕΥΣ 18 ΑΠΡΙΛ 42 to ΣΥΡΑ 19 ΑΠΡΙΛ 1842 Rate:80 lepta for letter to Greece,40l to Athens plus 40l to Syros

Καρα 131/3201

... Αναδιπλούμενη απροπλήρωτη επιστολή από Θεσσαλονίκη (11.4.1842) μέσω Ταράτσας προς Σύρο. Αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μέσω ΛΑΜΙΑ 15.4.1842, ΑΘΗΝΑΙ 18.4.1842, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 18.4.1842, άφιξη ΣΥΡΑ 19.4.1842. Στο ταχυδρομικό γραφείο της Λαμίας πήρε σφραγίδα με την ένδειξη ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ. Στο εμπρός της μέρος έχει σημειωμένο το τέλος που όφειλε να πληρώσει ο παραλήπτης 40 + 40 = 80 (λεπτά).

Ταχ. τέλος 80 λεπτά: 40 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Ταράτσα (τουρκο-ελληνικά σύνορα) συν 30 λεπτά Ταράτσα - Πειραιάς και 10 λεπτά Πειραιάς - Σύρος για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ.

Η περιγραφή του ίδιου φακέλου από τον Αθ. Πάσχο στην Φιλοτέλεια του 2002/299

EL posted from «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ» (button type, blue), via boxed «ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ» and «ΛΑΜΙΑ*23 ΙΟΥΛΙ. 1841», «ΑΘΗΝΑΙ*26 ΙΟΥΛ: 1841» and «ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ*26 ΙΟΥΛ: 1841», arr. «ΣΥΡΑ*28 ΙΟΥΛ: 1841». On front 40 + 40 = 80l. postal rate to be paid (40l. for Thes/niki - Lamia and 40l. for Lamia - Syra).

Καρα 398/2781

SALONICA, in Macedonia, 24 October 1842
Entire letter, bearing the *type I* postmark of Salonica **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**, to Syros **ΣΥΡΑ 9.NOEM.1842**.
Handwritten rate «**40+40=80**» [80% of drachma].
Entry in Greece via Lamia with boxed handstamp **ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**, and postmarks **ΛΑΜΙΑ 28.ΟΚΤΩΜ.1842** (Lamia), **ΑΘΗΝΑΙ 31.OCTOM:1842** (Athens) and **ΠΥΡΑΙΕΥΣ 31.OKTOM:1842** (Piraeus).
Disinfection slits by the Sanitary Office of Taratsa (frontier office near Lamia).

Έκθεμα Δρόσου

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Macedonia), SALONICA 1842, disinfected mail: Entire folded letter dated "24 October 1842", bearing the type I postmark ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (in blackish green-blue), sent to ΣΥΡΑ 9.NOEM.1842 (Syros Cyclades). Handwritten rate "40+40=80" lepta. Entry in Greece via Lamia with boxed handstamp ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ, and postmarks ΛΑΜΙΑ 28.ΟΚΤΩΜ.1842 (Lamia), ΑΘΗΝΑΙ 31.OCTOM:1842 (Athens) and ΠΥΡΑΙΕΥΣ 31.OKTOM:1842 (Piraeus). Disinfection slits by the Sanitary Office of Taratsa (frontier office near Lamia),

Col 68/637

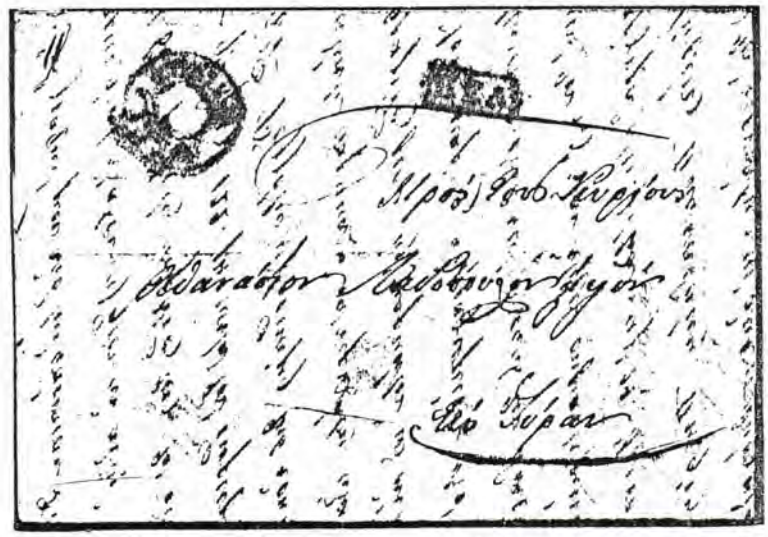

Da Salonicco a Syra – 19/31 marzo 1847 – P.P.D. e THESSALONIKI – in arrivo Syra 6.IV.47
Tariffa franca (compresavi del porto marittimo) 70 leptas segnati al verso

Από το έκθεμα HUT

*Προπληρωμένος φάκελος από την **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ** της **19.3.1847** προς ΣΥΡΟ*
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής τύπου «κουμπί» **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ***
*και η παραλληλόγραμμη **ΠΕΔ** (Πληρωμένο Εξωτερικό Δικαίωμα)*
Είναι ο Παλαιότερος γνωστός προπληρωμένος φάκελος από την ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
με την σφραγίδα ΠΕΔ
Ένδειξη ότι το γραφείο λειτουργεί ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο και όχι ως διανεμητήριο
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 6 ΑΠΡ.** (18)**47***
Ταχυδρομικό τέλος 70 λεπτά

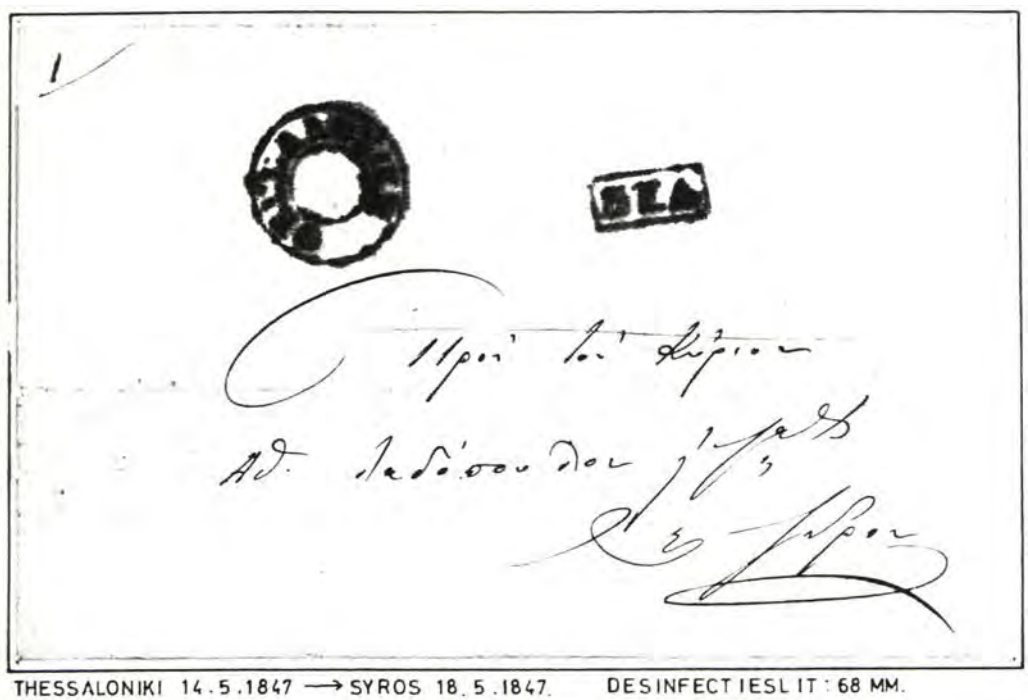

THESSALONIKI 14.5.1847 ⟶ SYROS 18.5.1847. DESINFECTIESLIT: 68 MM.

Από το έκθεμα Hut

3.- Η Δίκυκλος προγραμματοσημική σφραγίδα τύπου «δάφνης»

Η Δίκυκλος. με την λέξη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και δύο κλάδους δάφνης. Χρησιμοποιήθηκε μόνο από το τακτικό ταχυδρομικό γραφείο προ και μετά τον Κριμαϊκό πόλεμο.

Ο Πάσχος δίνει ως Π.Γ.Χ. την 25.6.1847 στη Φιλοτέλεια του 2002/293.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 19 ΙΟΥΛ 1847 Entire letter cancelled with ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ, via ΛΑΜΙΑ 23, ΑΘΗΝΑΙ 26 ΙΟΥΛ to ΣΥΡΑ 23 ΙΟΥΛ 1847
Rate:80 lepta for letter to Syros

Καρα 131/3206

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Macedonia), SALONICA 1847: Entire folded letter bearing in red the type II postmark ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 3.ΣΕΠΤΕΜ.1847, sent to ΣΥΡΑ 7.ΣΕΠΤ.1847 (Syros Cyclades). Boxed ΠΕΔ handstamp [Πληρωμένον Εξωτερικόν Δικαίωμα = External Postage paid] and handwritten rate "70" lepta,

Col 68/638

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ*17 ΣΕΠΤΕΜ.1847 in carmine (typ.II,superb) on EL,arr. ΣΥΡΑ*21 ΣΕΠΤ.1847.Disinfect.slits.

Καρα 73/1488

(110 II), THESSALONIKI to Syra, large type cds., in red, dated 10-12-1847. Superb.

Βλ 14-5-1979/21

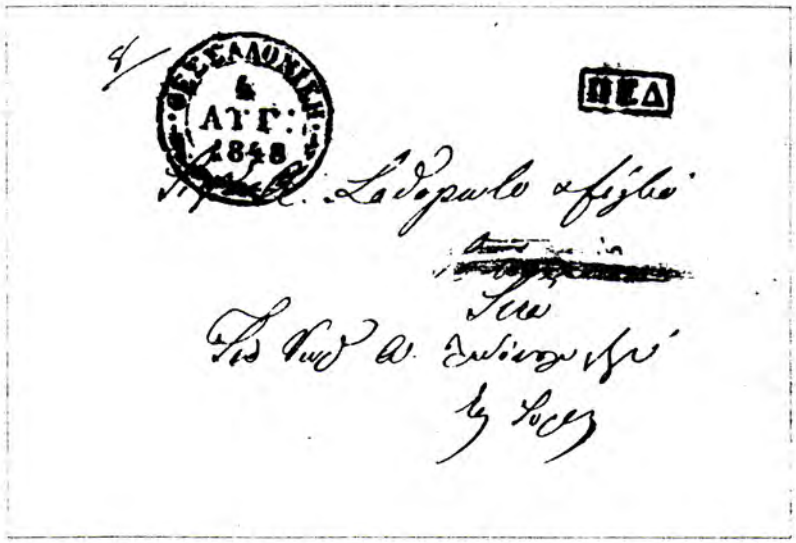

Αναδιπλούμενη προπληρωμένη επιστολή με αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 ΑΥΓ 1848 προς ΣΥΡΑ 8 ΑΥΓΟΥ 1848. Έχει σφραγίδα ΠΕΔ (Πληρωθέν Επιστολικόν Δικαίωμα). Στο πίσω μέρος αναγράφεται το τέλος που πλήρωσε ο αποστολέας. Η επιστολή μεταφέρθηκε στη Σύρο με ατμόπλοιο του αυστριακού Λόυδ.

Ταχ. τέλος 105 λεπτά: 90 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Σύρος (Ελλάδα) με αυστριακό ατμόπλοιο και 15 λεπτά επιτόπιο τέλος για επιστολή δεύτερου βάρους από 7½ έως 10 γραμ.

Φιλοτ 2002/294

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 13 ΜΑΙΟΥ 1850. Entire letter cancelled with ΠΕΔ, to **ΣΥΡΟΣ** *23 ΜΑΙΟΥ 1850*

Rate:70 lepta prepaid for letter to Syros

Καρα 131/3205

ΘΗΝΑΙ 20 ΜΑΙΟΥ 1853. Entire letter from Athens to Thessaloniki, via ΣΥΡΑ 20 'ΑΙΟΣ to ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2.. ΜΑΙΟΥ 1853
'ate:70 lepta prepaid for letter to Syros

Καρα 77/848 & 131/3207

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2 ΜΑΙΟΥ 1854. Entire letter cancelled with ΠΕΔ and ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ via ΑΘΗΝΑΙ 4 to ΣΥΡΑ 6 ΜΑΙΟΣ 1854
Rate:70 lepta prepaid for letter to Syros

Καρα 131/3208

Ο φάκελος έχει την Ν.Γ.Χ. πριν το προσωρινό κλείσιμο του γραφείου λόγω του Κριμαϊκού πολέμου
Ο άνω φάκελος πιθανόν να είναι ο αναφερόμενος από τον Αθ. Πάσχο ως ο Νεότερος πριν την έναρξη του Κριμαϊκού πολέμου

Χρησιμοποιήθηκε και μετά τον Κριμαϊκό πόλεμο. Ο Πάσχος αναφέρει ότι είδε ημερομηνίες από 19.6.1856 έως 7.7.1858

Χαρακτηριστικός προπληρωμένος φάκελος διακινηθείς μετά την έναρξη του Κριμαϊκού πολέμου
*Έφυγε από την Θεσσαλονίκη την **27.5.1856** προς την Σύρο*
Επί του φακέλου διακρίνονται: Η εμπορική σφραγίδα του αποστολέως
*Η σφραγίδα αποστολής **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1**(;) **ΜΑΪΟΥ 1854***
*Οι οβάλ **ΠΛΗΡΩΜΡΝΟΝ** και η παραλληλόγραμμη **ΠΕΔ***
*Οι χειρόγραφες σημειώσεις « **franco**» και «**1 ¼**»*
*Η διαβατική **ΑΘΗΝΑΙ 4 ΜΑΪΟΣ** (18)**56** και όπισθεν η σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 6ΜΑΪΟΣ** (1856)*
Στον φάκελο υπάρχουν οι κάτωθι παρατηρήσεις:
I.- Η σφραγίδα αποστολής κόλλησε στον χρόνο και ο υπάλληλος την χρησιμοποίησε με λάθος χρόνο!
2.- Η διαβεβαίωση ότι είναι πληρωμένα τα ταχυδρομικά τέλη με τρεις διαφορετικούς τρόπους
*3.- Η σημείωση «**1 ¼**» αντί του κλασικού 140 λεπτά και*
*4.- Ο φάκελος διακινήθηκε μέσω θαλάσσης δεδομένου ότι η διά «**ξηράς**» διακίνηση της αλληλογραφίας άρχισε την 8.9.1856 σύμφωνα με την εγκύκλιο της 31.8.1856 (Δες σελ. 331)*
Συλλογή Γ. Σπάρη

4.- σφραγίδα ΙΙΙου τύπου προγραμματοσημική ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)

Την άνοιξη του 1857 τέθηκε σε χρήση δίκυκλος σφραγίδα με διαμέτρους D/d = 2,05/1,25 εκ. με την λέξη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ στο άνω μέρος και στο κάτω μέρος τη λέξη (ΤΟΥΡΚΙΑ).

Υπάρχει επιστολή με ημερομηνία 7.7.1857. (Φιλοτελικά Νέα του 1966/101).
Ο Πάσχος αναφέρει ημερομηνίες από 11.6.1858 έως την 28.10.1881

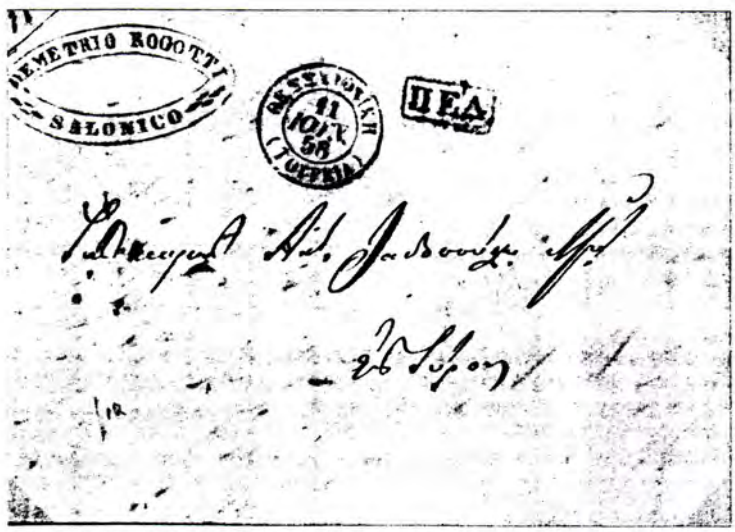

ΕΙΚ. 7: Αναδιπλούμενη προπληρωμένη επιστολή με αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 11 ΙΟΥΝ 1858 προς ΣΥΡΟΣ 15 ΙΟΥΛ 1858. Έχει σφραγίδα ΠΕΔ (Πληρωθέν Επιστολικόν Δικαίωμα). Στο πίσω μέρος αναγράφεται το τέλος που πλήρωσε ο αποστολέας.

Ταχ. τέλος 40 λεπτά: 30 λεπτά τέλος Θεσσαλονίκη - Σύρος (Ελλάδα) με ατμόπλοιο και 10 λεπτά επιτόπιο τέλος για επιστολή πρώτου βάρους έως 7½ γραμ.

Φιλοτ 2002/294

1859 unprepaid Cover from «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*26 ΜΑΙΟΣ.59», arr. «ΣΥΡΟΣ*2 ΙΟΥΝ.59», postal rate to collect «40» (=ΛΕΠΤΑ). VF.

Καρα 354/1606

Portobrief vom 19. Februar 1982 von Thessaloniki (Tourkia) nach Syros, dort für das Porto von 50 lepta (Inlandsgebühr und 30 lepta französische Schiffsgebühr) mit je einem Paar 20 l. (Pariserdruck) und 5 l. (1. Athener Druck) frankiert.

Έκθεμα Frenes

Υπάρχει λάθος στην περιγραφή, ο φάκελος είναι του 1862 και όχι του 1882!

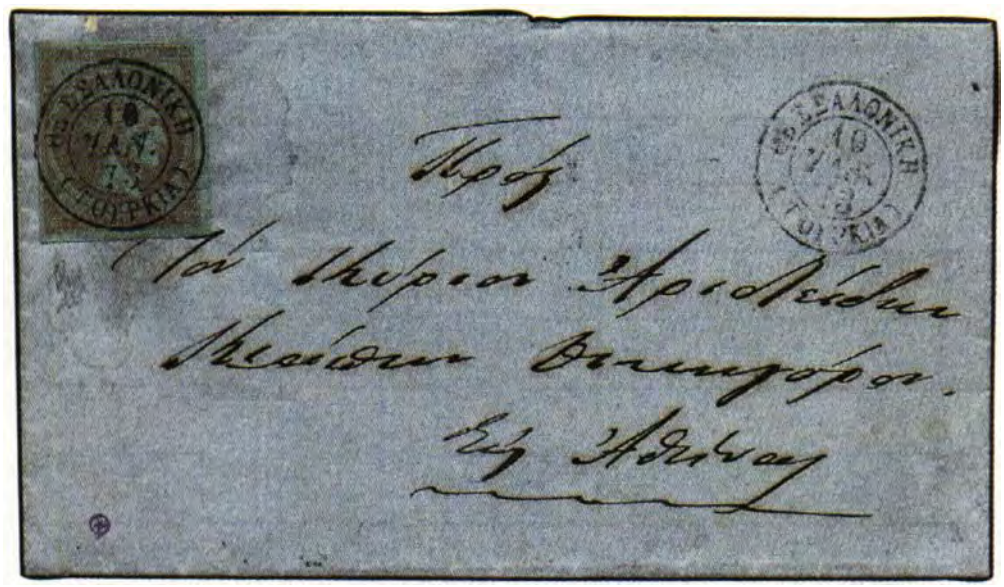

"ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*10 IAN. 73" on EL fr. with 40l. dull grey-mauve on blue Large Hermes head (Hellas 42IIb), via "ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ*13 IAN. 73" arr."ΑΘΗΝΑΙ*13 IAN. 73". VF.

Καρα 260/3215

Αναδιπλούμενη επιστολή με αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 8 ΦΕΒΡ 1873, μέσω ΣΥΡΑ 11 ΦΕΒΡ 1873 άφιξη ΑΘΗΝΑΙ 11 ΦΕΒΡ 1873. Στην αποστολή πήρε γραμματόσημο των 40 λεπτών έκδοσης 1872-76 που αντιστοιχούσε σε τέλος για επιστολή πρώτου βάρους έως 15 γραμ. από τη Θεσσαλονίκη προς το εσωτερικό της Ελλάδας. Το βάρος όμως της επιστολής ήταν περισσότερο από 15 γραμ. οπότε το ταχυδρομικό τέλος ήταν 80 λεπτά. Στο ταχυδρομείο της Θεσσαλονίκης πήρε τη σφραγίδα ΠΛΗΡ. ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ και χειρόγραφη ένδειξη συμπληρωματικού τέλους 40 (λεπτά). Στην άφιξη στην Αθήνα επικολλήθηκε γραμματόσημο των 40 λεπτών έκδοσης 1872-76 το οποίο πληρώθηκε από τον παραλήπτη και ακυρώθηκε με τη στικτή σφραγίδα "1" (Αθήνα).

Macedonia: 1873: **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 27.ΑΠΡ.73** (Thessaloniki, Turkey) on **40λ** & red **PD'** (Paye a Destination, rarely seen used in Salonica), on envelope sent to **ΑΘΗΝΑΙ 29.ΑΠΡ.73**,

Col 64/632

Canc."ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*7 ΟΚΤ. 76" on EL (large part) fr. 30l. 1876/7 Large Head (Athens), trans. ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ & ΑΘΗΝΑΙ to Argos. (Hellas 45).

Καρα 280/1828

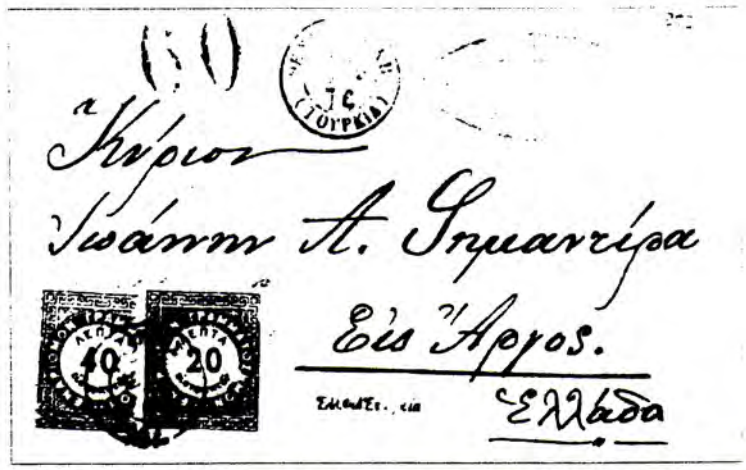

Αναδιπλούμενη απροπλήρωτη επιστολή με αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 16 ΙΟΥΝ 1876 προς Άργος. Το τέλος που έπρεπε κανονικά να έχει η επιστολή για τη διαδρομή Θεσσαλονίκη - Ελλάδα ήταν 30 λεπτά. Στο ταχυδρομείο της Θεσσαλονίκης μπήκε η σφραγίδα "60" (λεπτά) δηλαδή το διπλάσιο του ελλείποντος τέλους. Στην άφιξη πήρε ενάριθμα γραμματόσημα έκδοσης 1875 συνολικής αξίας 60 λεπτών που ακυρώθηκαν με τη σφραγίδα ΑΡΓΟΣ ... ΙΟΥΝ 1876.

Ταχ. τέλος 60 λεπτά: διπλάσιο του ελλείποντος τέλους για επιστολή πρώτου βάρους έως 15 γραμ. από τη Θεσσαλονίκη έως το εσωτερικό Ελλάδας.

Φιλοτέλεια 2002/299

Cover (part of backside missing) franked with 60l. deep blue-green (Vl. 58a, good to large margins) cancelled with Greek ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)* 23 ΔΕΚΕ. 76, arrival ΣΥΡΑ* 25 ΔΕΚΕ. (76). Sign. OR. VLASTOS. Some other cover faults.

Καρα 56/118

20 Lep blue used on 1878 registered letter receipt document, v. fine and rare

Feldman I/10317

Αναδιπλούμενη απροπλήρωτη επιστολή με αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 14 ΔΕΚΕ 1878 προς Αθήνα. Οι επιστολές που έφευγαν από τη Θεσσαλονίκη μετά τα μέσα του 1875 έπρεπε να είναι υποχρεωτικά προπληρωμένες (επίσημα αυτό ίσχυε από 30.7.1871, αλλά εφαρμόσθηκε πολύ αργότερα). Το τέλος που έπρεπε κανονικά να έχει η επιστολή για τη διαδρομή Θεσσαλονίκη - Ελλάδα ήταν 30 λεπτά. Στο ταχυδρομείο της Θεσσαλονίκης μπήκε η σφραγίδα "T" (Taxe) και σημειώθηκε χειρόγραφα με μολύβι *60 (λεπτά)* δηλαδή το διπλάσιο του ελλείποντος τέλους. Στην άφιξη στην Αθήνα πήρε ενάριθμο γραμματόσημο έκδοσης 1875 το οποίο πληρώθηκε από τον παραλήπτη και ακυρώθηκε με τη στικτή σφραγίδα "1" (Αθήνα).

Ταχ. τέλος 60 λεπτά: διπλάσιο του ελλείποντος τέλους για επιστολή πρώτου βάρους έως 15 γραμ. από τη Θεσσαλονίκη έως το εσωτερικό Ελλάδας.

«ΘΕΣΑΛΛΟΝΙΚΗ(ΤΟΥΡΚΙΑ)*1.ΑΠΡ.81» in lilac fr. with 30l. Athens issue Large Head via «ΑΘΗΝΑΙ*3. ΑΠΡ.81»(with inverted month) to Argos.

Καρα 380/2307

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*22 ΑΠΡ.81 on small cover fr.301.Large Head 1876/7 (2 strikes in lilac),arr.ΑΘΗΝΑΙ & returned ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Καρα 95/3172

Regist. cover franked with 10l. red-orange on cream & 40l. flesh (Vl. 64c+66) cancelled with Greek ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)* 29 ΑΠΡ. 81 & "CHARGE", arrival cancel ΑΘΗΝΑΙ.

Καρα 56/133

Small cover franked with 30l. olive-brown & 2 x 10l. yellow-orange (Vl. 59, large margins & Vl. 70) cancelled with Greek ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)* 3 ΙΟΥΝ. 81 & "CHARGE", arrival ΑΘΗΝΑΙ* 5 ΙΟΥΝ. 81 & return cancel ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ)* 8 ΑΥΓ. 81. Signed by OR. VLASTOS.

Καρα 56/122 & 131/3224

31 May 1881 - Kythera (Cerigo) to Thessaloniki

nt via Syros (2 June 1881) with arrival in Thessaloniki, Turkey on 6 June 1881. A registered cover with two YSTIMENON" (Registered) handstamps in black and red.
anked with an 1876-77 Athens print 30 lepta and a pair of 1880-85 Creme Paper 10 lepta.
lded are two embossed seals on red wax reading "TAHIDROMIKON GRAFEION KYTHIRON 112" (POST FICE OF KYTHERA 112), a seal previously unknown.

Έκθεμα Λιάσκα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 29 ΙΟΥΝ 81. *Entire letter with the following inscription:* `Care of Mr. Marko, the tobacco seller, for Mr. Konstantin from the village of Neohorouda near Thessaloniki, now in Chalkis or wherever he may be.` *Franked with 30l Large Hermes Head stamp,Athens issue via* `ΑΘΗΝΑΙ 31 7 81, ΧΑΛΚΙΣ 1 8 81, ΑΘΗΝΑΙ 5 8 81 to ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 8 8 81` *where it was finally returned.*

Καρα 131/3225

40 Lep grey-bistre (close but intact at top) used together with 10 Lep on 1881 cover from Constantinople to Salonica, both stamps tied 'Thessaloniki (Turkey) 30 Sept. 81' cds (with month inverted) and similar pmk and lined 'Systimenon' (Reg) adjacent, the stamps have been removed and replaced back, the 40 Lep were put on top to show better as this is one of the few covers known franked with this stamp, fine, a great rarity.

Rate: 30 Lepta UPU rate + 20 Lepta registration fee

Feldman VI/10165

Καρα 381/307

Η Νο 4 διπλόκυκλος σφραγίδα χρησιμοποιήθηκε πολύ αργότερα κατά τον Μακεδονικό αγώνα. Στα Φιλοτελικά Νέα του 1949/10 ο Χρ. Νάλτσας αναφέρει σε σχετικό άρθρο του ότι η σφραγίδα χρησιμοποιήθηκε (ανεπισήμως) να σφραγίζει την μυστική αλληλογραφία των ελλαδιτών μακεδονομάχων από την Θεσσαλονίκη προς την Αθήνα για μικρό χρονικό διάστημα

.

Στα Φιλοτελικά Νέα του 1949 σ. 10 αναφέρεται από τον Χρ. Α. Νάλτσα η σφράγιση γραμματοσήμων εκδόσεως 1901 (Ιπτάμενος Ερμής) και Ολυμπιακών του 1906 με την σφραγίδα ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - (ΤΟΥΡΚΙΑ) για κάποιους λίγους μήνες (χωρίς να φαίνεται ο χρόνος). Η εξήγηση κατά τον Χρ. Νάλτσα είναι η σιωπηρή διακίνηση της αλληλογραφίας των Ελλήνων μακεδονομάχων μέσω του Προξενείου προς την Αθήνα.

5.- Η Ιου τύπου ρομβοειδής στικτή με το Νο 98

Χρησιμοποιήθηκε από την 1.10.1861.

Ο Πάσχος αναφέρει ημερομηνίες από 16.10.1861 έως την 12.10.1878 στη Φιλοτέλεια του 2002/293.

Αναδιπλούμενη προπληρωμένη επιστολή με αποστολή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 30 ΑΥΓ 1862 και άφιξη ΣΥΡΟΣ 9 ΣΕΠΤ 1862. Έχει ζεύγος γραμματοσήμων των 5 λεπτών και ένα των 40 λεπτών επιμελημένης προσωρινής έκδοσης Αθηνών του 1861 που είναι ακυρωμένα με τη στικτή σφραγίδα "98" (Θεσσαλονίκη) και σφραγίδα ΠΕΔ (Πληρωθέν Επιστολικόν Δικαίωμα).

Ταχ. τέλος 50 λεπτά: 30 λεπτά Θεσσαλονίκη - Σύρος (Ελλάδα) με ατμόπλοιο και 20 λεπτά τέλος εσωτερικού για επιστολή πρώτου βάρους έως 15 γραμ.

Φιλοτ 2002/333

Απροπλήρωτος φάκελος ταχυδρομημένος από τον Πειραιά προς τον *Σ. Γ. Αστεριάδη Διευθυντή του Ελληνικού Ταχυδρομικού Γραφείου στη Θεσσαλονίκη*. Ο αποστολέας δεν είχε πληρώσει το ταχυδρομικό τέλος το οποίο ήταν 30 λεπτά για επιστολή πρώτου βάρους. Το γραφείο του Πειραιά έβαλε τη σφραγίδα *T (Taxe)* και σφραγίδα *60 (λεπτά)* που ήταν το διπλάσιο του ελλείποντος τέλους και το οποίο έπρεπε να πληρωθεί από τον παραλήπτη. Στην άφιξη επικολλήθηκε ενάριθμο γραμματόσημο έκδοσης 1876 που σφραγίστηκε με τη στικτή σφραγίδα "98" (Θεσσαλονίκη).

Ταχ. τέλος 60 λεπτά: Διπλάσιο του ελλείποντος τέλους για επιστολή πρώτου βάρους έως 15 γραμ. από την Ελλάδα στη Θεσσαλονίκη.

Φιλοτέλεια 2002/337

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ(ΤΟΥΡΚΙΑ) 7 ΜΑΙΟΣ 1875. *Entire letter to Syros without stamps franked on arrival with 40l postage due stamp*
Rate:40 lepta basic rate for letter

Από έκθεμα

Επίσης εντοπίστηκε και η κάτωθι πλαστή σφραγίδα.

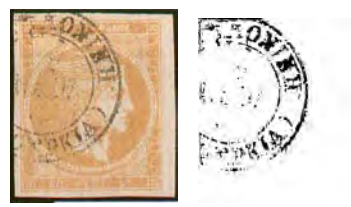

Καρα 320/346

Τέλος για τα προ της ιδρύσεως του ταχυδρομείου χρόνια αναφέρει ο Δ. Γαννούδης στη Φιλοτ. Λέσβο τ. 119/180. Όμοια ο VITO SALIERNO στη Φιλοτέλεια τ. 521/303.

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

319-364

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
338	**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**	1	44 / 3	22.2.1836 Φιλ. Νέα 1966/101	~	
338		2	2,05 / 1,05	16.2.1836 Φιλοτ 2002/206	14.5.1847 Εκθ HUT & 19.3.47 Εκθ HUT	
346		3α	2,85 / 2,00	25.6.1847 Φιλοτ 2002/293 19.7.1847 Καρα 131/3206	2.5.1854 Καρα 131/3208	Προ του Κριμαϊκού Πολέμου
346		3β	2,90 / 2,00	27.5.1856 Εκθ Σπάρη 19.7.1856 Φιλοτ 2002/293	7.7.1858 Φιλοτ 2002/293	Μετά τον Κριμαϊκό Πόλεμο
352		4	2,05 / 1,25	7.7.1857 Φιλ. Νέα 1966/101 11.6.1858 Φιλοτ. 2002/294	28.10.1881 Κ 381/307 30.9.81 Feldman VI/10165	Η σφραγίδα έκανε και 2ο κύκλο μεταξύ 1905 και 1906. Φιλοτελικά Νέα 1949/10
363	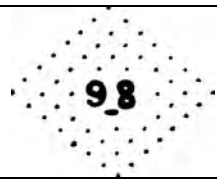	5	2,65 / 2,25	16.10.1861 Φιλοτ 2002/293 ς	12.10.1878 Φιλοτ 2002/293	

Pre-stamp period, Forwarding Agents: 1812-07-13, Tinos to Marseilles: Entire folded letter written in French, dated "Tine le 13 juillet 1812" (Cyclades, Turkey), sent to Marseille, France via Constantinople (Forwarding Agent) with handwritten "Recue a Consple le 7 aout 1812, acheminee le 10 G. Bonifaux". Disinfection holes. The letter arrived on 7 September (2 months later). Very interesting route via Forwarding Agent (markings rarely seen during this period)

Col 68/589

ΤΟ ΠΑΡ΄ ΟΛΙΓΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΙΑΣΙΟΥ

Μετά της Βεζυρικές διαταγές τις οποίες είχε εξασφαλίσει η Κυβέρνηση και οι οποίες επέτρεπαν την ίδρυση νέων ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας προέβη στην ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου. Το γραφείο ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1857 (Φιλοτ. του 1962 τ. 371/16 & Λεονάρδος σελίς 49).

Αφετηρία ήταν τα δύο Βασιλικά Διατάγματα της ιδίας ημερομηνίας 9. 7. 1857 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικόν» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) και το «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) Οι όροι λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων ορίστηκαν με το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ Προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της αλλοδαπής απολύτως. Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. και τις ΟΔΗΓΙΕΣ η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την εγκύκλιο 21/2358/9.8.1857. (Δες σελίδα 93 του παρόντος κ. επ.).

Ο Λεονάρδος αναφέρει ότι πρόκειται να ιδρυθεί ταχυδρομικό γραφείο στο Ιάσιο. (Λεονάρδος σελίς 27). Μάλιστα στη ίδια σελίδα 27 εκ λάθους αναφέρει το ταχ. γραφείο Ιασίου ότι ***ήδη έχει συσταθεί****:*

ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεγίστην ἀνάπτυξιν διὰ τῆς συστάσεως Ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς τὰ μεγάλα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου κέντρα, ἤτοι τὴν Σμύρνην, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὸ Βουκουρέστιον, τὸ Ἰάσιον, τὴν Ἰβραΐλαν καὶ τὸ Γαλάζιον.

Όπως και στο ταχυδρομικό γραφείο Βουκουρεστίου αναφέρθηκε καίτοι υπήρχαν οι σχετικές διαταγές της Υψηλής Πύλης βάσει των οποίων επιτρέπονταν η ίδρυση και των λοιπών προγραμματισμένων ταχυδρομικών γραφείων Βουκουρεστίου, Ιβραΐλας, Γαλαζίου και Ιασίου Ο εν Μολδαυία Καϊμακάμης Νικόλαος Βογορίδης είχε επιφυλάξεις ως προς το άνοιγμα στο Ιάσιο και το Γαλάζιο ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων.

Στη Φιλοτ τ. 429/164 υπάρχει η διαφωτιστική αναφορά του εν Ιασίω προξένου προς το Υπουργείο των Εξωτερικών:

Προξενεῖον Ἰασίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Ἰάσιον, τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1857

ἀριθ. 1406 «Περὶ τῶν Ταχυδρομείων

Κύριε Ὑπουργέ,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυνάψω ἐνταῦθα ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μολδαυίας, εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν τῷ ἀπηύθυνον περὶ συστάσεως τῶν ταχυδρομείων. Ὡς θέλετε παρατηρήσει ἐκ ταύτης, ἡ Μολδαυικὴ Κυβέρνησις ὑπεκφεύγει τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος δι' ἀναβολῆς.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης θέλει πληροφορηθῆ καὶ προφορικῶς ἀπὸ τὸν Κύριον Σπηλιωτάκην, Ἐπιθεωρητὴν τῶν ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Προξενείων, ὅτι ἐνώπιόν του σπουδαιότατα ἐσυζήτησα μετὰ τοῦ Καϊμακάμη τὸ ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ἠδύνησα νὰ τὸν πείσω. Μολονότι δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον εἰς συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Καϊμακάμη καὶ ἔκαμα εἰς τὴν Ἐξοχότητά του πολλὰς καὶ σοβαρὰς παρατηρήσεις, οὗτος ἐπιμένει ὅτι ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως Ταχυδρομείων δυνάμει Συνθηκῶν καὶ τῶν ὅπλων, ὅπερ οὐδόλως ἀληθὲς εἶναι. Μοὶ ἐπρόσθεσεν ἐπὶ τέλους ὅτι μὲ παρακαλεῖ νὰ πιστεύσω ὅτι δὲν ἐνδίδει εἰς τὴν αἴτησίν μας οὐχὶ ἀπὸ κακὴν θέλησιν, ἀλλὰ διότι εἶναι βέβαιος ὅτι ἂν ἐνέδιδεν, οἱ Μολδαυοὶ ἤθελον τὸν λιθοβολήσῃ.

Ὡς καὶ ἰδιαιτέρως σᾶς ἔγραψα, Κύριε Ὑπουργέ, ὁ νῦν Καϊμακάμης μὴ ὢν Μολδαυὸς καὶ στερούμενος δυστυχῶς τῆς ἀπαιτουμένης Κυβερνητικῆς Ἱκανότητος, θέλει ν' ἀποδείξῃ ζῆλον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ προνομίων τῆς Μολδαυίας ἀνώτερον τῶν ἰθαγενῶν Μολδαυῶν καὶ ἐπομένως θέλετε κρίνει ἐκ τούτου ποίας δυσκολίας δοκιμάζω εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων. Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐνταῦθα εἶναι ἐλεεινή. Ὅθεν εἰς τὴν Τ.Ε. ἀνήκει ν' ἀποφασίσῃ ἂν πρέπει σήμερον νὰ ἐπαναλάβῃ παρὰ τῇ Υ. Πύλῃ τὰς περὶ συστάσεως τῶν Ταχυδρομείων ἐνεργείας της ἢ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἢ ν' ἀναβάλωμεν ταύτας μέχρι τῆς τακτοποιήσεως τῶν πραγμάτων τῶν Ἡγεμονιῶν, ὅτε ἐπαναλαμβάνων τὸ ζήτημα ἐνταῦθα, ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχω τὴν αἰσίαν αὐτοῦ ἔκβασιν. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης μου πέμπω καὶ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν πρὸς γνῶσίν της.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Ἰωάν. Σακελλαρίδης».

Η δε απάντηση του Υπουργείου των Εξωτερικών της Μολδαυίας σε μετάφραση είναι:

ἀριθ. 5065 Ἰάσιον τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1857

«Κύριον Ἰωάνην Σακελλαρίδην
Πρόξενον τῆς Α.Μ. τῆς Ἑλλάδος ἐν Μολδαυίᾳ
κλπ. κλπ. Ἰάσιον.

Κύριε Πρόξενε,

Ἔσπευσα νὰ ὑποβάλω εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Πρίγκηπα Καϊμακάμην τὴν Βεζυρικὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μοὶ διεβιβάσατε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1138 ἀνακοινώσεώς σας, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς σας πρὸς ἵδρυσιν ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τὰς πόλεις Ἰάσιον καὶ Γαλάζιον.

Εἰς ἀπάντησιν εἶμαι ἐπιφορτισμένος νὰ σᾶς πληροφορήσω, Κύριε Πρόξενε, ὅτι ἡ ἵδρυσις ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν χώραν εἶναι δικαίωμα ἀναφαίρετον τῶν κρατικῶν προνομίων, καὶ ἑπομένως ἡ Ἐξοχότης του ὁ Καϊμακάμης, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ἐξουσίας, δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν εἰς θέσιν νὰ διαπραγματευθῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ φρονεῖ ὅτι δέον νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ θέματος, τοῦ διαλαμβανομένου εἰς τὴν ὑμετέραν διακοίνωσιν.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας κ.λ.π. κ.λ.π.

Ὁ προσωρινὸς Γραμματεύς
Α. Φωτίκας».

Και το Υπουργείο των Εξωτερικών απάντησε στον εν Ιασίω πρόξενο την 8.10.1857:

«ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῶν παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν εἶναι ἐκκρεμὴς πᾶσα περαιτέρω ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικειμένου καθίσταται περιττὴ καὶ ἀτελεσφόρητος».

Μόνο όταν κατά τας αρχάς του 1859 οι δύο Ηγεμονίες εξέλεξαν κοινό Ηγεμόνα τον Αλέξανδρο Κούζαν αυτός έδωσε την άδεια ιδρύσεως ταχυδρομικών γραφείων στο Ιάσιο και το Γαλάζιο.
Εν τούτοις στο Ιάσιο πιθανότατα δεν ιδρύθηκε ταχυδρομικό γραφείο διότι εν τω μεταξύ είχαν φανεί τα φτωχά αποτελέσματα των ήδη ιδρυμένων και εν λειτουργία τελούντων ταχυδρομικών γραφείων και ιδίως του Βουκουρεστίου, οπότε έκριναν ότι σε μια πιο μικρή πόλη όπως το Ιάσιο θα είχε ανύπαρκτη ταχυδρομική κίνηση και δεν προέβησαν στην ίδρυση του εν λόγω ταχυδρομικού γραφείου. Οι δε Έλληνες του Ιασίου εξακολούθησαν να εξυπηρετούνται από το τοπικό Ρωσικό ταχυδρομείο. Για την ταχυδρομική εξυπηρέτηση των πόλεων της Μολδοβλαχίας στη Φιλοτέλεια του 1943/72 ο Κ. Γ. Σφήκας σημειώνει:

Προτοῦ συσταθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα στὴ Μολδοβλαχία, ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐστέλλετο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀτμόπλοια τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ Γαλλικὰ καὶ μὲ ἔξοδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Πόλη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐστέλλετο εἰς τὰ Ρωσσικὰ ταχυδρομεῖα ποὺ ἐλειτουργοῦσαν εἰς τὸ Βουκουρέστι, τὸ Γαλάζι καὶ τὸ Ἰάσι.

Ἡ μεταφορὰ τῶν φακέλλων ἐγένετο διὰ ξηρᾶς μὲ Ρώσσους Ταχυδρόμους, ποὺ ἔφευγαν κάθε 15 ἡμέρες ἀπὸ τὴν Πόλη καὶ περνῶντας ἀπὸ τὶς Ἡγεμονίες τῆς Μολδοβλαχίας, ἔφταναν στὰ Ρωσσικὰ μεθόρια.

Τὰ γράμματα καὶ τὰ δείγματα γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα παρεδίδοντο τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὰ Ρωσσικὰ Ταχυδρομεῖα τῶν μερῶν ἐκείνων «ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους» καὶ οἱ παραλῆπται ἐπομένως ἐπλήρωναν μόνον τὸ ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τὴ Πόλη ἴσα μὲ τὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ των.

Ἐπάνω στοὺς φακέλλους, καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἔβαζαν τὸ χρονολογικὸ σήμαντρο τοῦ Ταχυδρομείου τῆς ἀποστολῆς τὰ δὲ γράμματα καὶ τὸ δείγματα ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔφεραν καὶ τὴ σημείωση «*Ἐλεύθερα τέλους*», ἀφοῦ ἦσαν *προπληρωμένα ἕως τὴ Πόλη*. (²)

(2) Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὴ Μολδοβλαχία ἐμαζεύετο ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ταχ. γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Την γνώμη ότι δεν ιδρύθηκε το ταχυδρομικό γραφείο Ιασίου εκφράζει και ο αξιόπιστος Κ. Γ. Σφήκας πρώην Γεν. Διευθυντής των Τ.Τ.Τ. στην ίδια Φιλοτέλεια του 1943/73. και ο Σοφ. Νικολαϊδης στην Φιλοτέλεια 430/202. Ο λόγος δε που δεν ιδρύθηκε θα πρέπει να ήταν η μικρή ταχυδρομική κίνηση των λοιπών ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας όπως ήδη έχει γραφεί στο παρόν.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΙΒΡΑΪΛΑΣ

*Σε ιδιαίτερο κεφάλαιο του παρόντος με τον γενικό τίτλο «**Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εις την Μολδοβλαχία**» στη σελίδα 157 κ. επ. αναφέρθηκαν όσα γεγονότα προηγήθηκαν προκειμένου να πάρει απόφαση η Κυβέρνηση να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία στις πόλεις της Μολδοβλαχίας.*
Ας σημειωθεί ότι Υποπροξενείο στην Ιβραΐλα υπήρχε τύποις από το 1834-35 και ουσιαστικά από το 1838.
Το Υποπροξενείο Ιβραΐλας χρόνια ασκούσε πίεση προς την Κεντρική Υπηρεσία προκειμένου να ιδρυθεί ταχυδρομικό γραφείο στην Ιβραΐλα. Στο αναφερθέν κεφάλαιο εξετέθη όλη η προηγηθείσα αλληλογραφία επί του θέματος μέχρις ότου εκδοθεί το από 26.8.1853 έγγραφο όπου η Κυβέρνηση εκδηλώνει την τελική απόφασή της:

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
ἀριθ. 4196 Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1853

«Μελετήσαντες ἐσκεμμένως τὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετακομίσεως τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουκουρεστίου παρατηρήσεις τοῦ Γενικοῦ Προξένου, καθ' ἣν περίστασιν συστηθῇ ἐκεῖσε Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον, πειθόμεθα ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθ' ὃν τρόπον προτείνει ὁ Κύριος Γενικὸς Πρόξενος, εὐκόλως κατορθοῦται καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ λάβωμεν ἀνάγκην νὰ διαπραγματευθῶμεν τὰ περὶ μετακομίσεως μὲ τὴν ἑταιρίαν Λόϋδ, διότι τὰ περὶ τούτου ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως. Τοῦ ἀντικειμένου τῆς μετακομίσεως ἐξομαλυνθέντος ὡς ἀνωτέρω, ἔπεται τὸ περὶ συστάσεως τοῦ Ταχ. Γραφείου εἰς Βουκουρέστιον. Τὸ καθ' ἡμᾶς συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ Κυρίου Προξένου, οὐχὶ μόνον περὶ τῆς συστάσεως ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰασίῳ, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀμφότεραι αἱ πρωτεύουσαι αὗται τῶν Ἡγεμονιῶν διατηροῦν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· ἠθέλαμεν πρὸς τούτοις γνωμοδοτήσει καὶ περὶ τοιαύτης συστάσεως ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἀλλὰ λόγῳ οἰκονομίας, ἀνεβάλαμεν τὸ τοιοῦτον δι' ἄλλην περίστασιν. Ὅσα περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ὠφελίμου τῆς συστάσεως Ταχ. Γραφείων ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, ὁ Κύριος Πρόξενος ἀρκούντως ἐξηγεῖται, ἡμεῖς δὲ συμφωνοῦμεν μετ' αὐτοῦ κατὰ πάντα ἐκθέσαντες τὰ ἀνωτέρω . . . ».

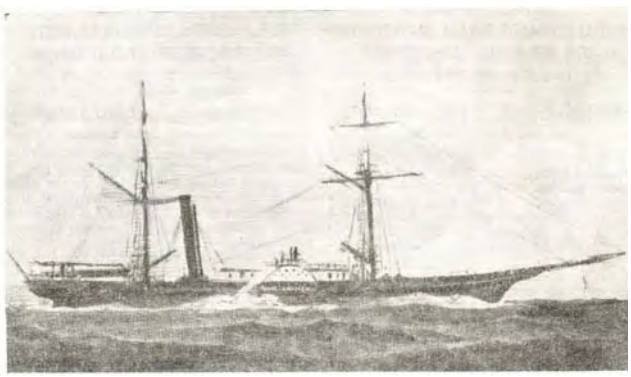

s/s «Arciduca Lodovico»
Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον τοῦ Lloyd Austriaco
The first steamer of Lloyd Austriaco

Μετά από αυτό και αφού πέρασε ο Κριμαϊκός τον Μάϊο του 1857 ζητήθηκε από την Τουρκική Κυβέρνηση η συγκατάθεσής της προκειμένου να ανοίξουν ορισμένα ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της μεταξύ των οποίων και στη Μολδοβλαχία.

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.
ἀριθ. 1415
Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1855

«Ἐπαναληφθεισῶν ἤδη εὐτυχῶς τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας φιλικῶν σχέσεων τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ ν' ἀναφέρω εὐσεβάστως, ὅτι καιρὸς εἶναι ἤδη, ἵνα τὸ Β. Ὑπουργεῖον ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀφορώσης τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ ἐνταῦθα γραφείου προτάσεως τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου. Αἱ ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ὠφέλειαι ὑπεδείχθησαν ἀρκούντως ἐν τῇ τελευταίᾳ μάλιστα ὑπ' ἀριθ. 4078/20 Ὀκτωβρίου 1853 ἀναφορᾷ τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενείου».

Τέλος τον Μάϊο του 1857 εδόθη η άδεια από την Τουρκία.

Ἔγγραφον ἀριθ. 7

Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
ἀριθ. 785/947 Ἐν Βουγιούκ Δερὲ (Κωνσταντινουπόλεως), τῇ 27 Μαΐου 1857

«Αἱ Βεζυρικαὶ Διαταγαὶ τὰς ὁποίας ἐπισυνάπτω ὧδε θέλουν πληροφορήσει τὸ Β. Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπετράπη ἡ σύστασις Ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς Σμύρνην, Ἀλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2713 ἐμπιστευτικῆς Διαταγῆς. Δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψω, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ὑπῆρξαν ἀρκεταὶ δυσκολίαι, καθ' ὅσον καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία, αἱ μόναι δηλαδὴ Δυνάμεις, αἱ ἔχουσαι Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἐν Τουρκίᾳ, ἔλαβον τὸ δικαίωμα τοῦτο κατόπιν ταχυδρομικῶν μετὰ τῆς Πύλης Συμβάσεων. Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἓν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Δι' ὅλα ταῦτα ἐθεώρησα συντελεστικώτερον πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν, ἀντὶ πάσης ἄλλης προδιαθέσεως, ν' ἀναφέρω ἀπ' εὐθείας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὡς περὶ τετελεσμένου ἤδη. Τοῦτο καὶ ἔπραξα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, παρουσιάσας τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων καὶ ζητήσας τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας Διαταγάς. Δὲν εἶναι δὲ περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι, τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαταγῶν τούτων ὀφείλω πρὸ πάντων εἰς τὸν Ἀλῆ Γκαλὶπ Πασᾶ, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ πρότασις ἤθελεν ἀπαντήσει, ἴσως, περισσοτέρας δυσκολίας.

Ἐν ταῖς Βεζυρικαῖς Διαταγαῖς περιέχεται ἡ φράσις «Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα δι' ἀτμοπλοίων». Τοῦτο ἐτέθη πρὸς διάκρισιν τῶν ταχυδρομείων τῆς ξηρᾶς καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει σημασίαν. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω ἐπὶ τέλους ὅτι, ἡ τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων Σύστασις ἴσως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισπευθῇ διὰ ν' ἀποκτήσωμεν ἓν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μία ἄλλη Κυβέρνησις τῆς Τουρκίας εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ στέρξῃ νὰ παραχωρήσῃ ἄνευ Συμβάσεως Ἰδιαιτέρας.

Εὐπειθέστατος
Α.Γ. Κουντουριώτης»

Μετά της Βεζυρικές διαταγές τις οποίες είχε εξασφαλίσει η Κυβέρνηση και οι οποίες επέτρεπαν την ίδρυση νέων ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων στα εδάφη της Τουρκίας προέβη στην ίδρυση και του ταχυδρομικού γραφείου Γαλατσίου.

Αφετηρία ήταν τα δύο Βασιλικά Διατάγματα της ιδίας ημερομηνίας 9. 7. 1857 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικόν» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) και το «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) Οι όροι λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων ορίστηκαν με το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ Προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της αλλοδαπής απολύτως. Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. και τις ΟΔΗΓΙΕΣ η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την εγκύκλιο 21/2358/9.8.1857. (Δες σελίδα 93 του παρόντος κ. επ.).

Το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας προγραμματίστηκε να ιδρυθεί το 1857. (Φιλοτ. του 1962 τ. 371/16 & Λεονάρδος σελίς 27).

Για τον ακριβή χρόνο έναρξης λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου και της Ιβραΐλας στη Φιλοτέλεια του 1971 τ. 427/82 υπάρχει το ακόλουθο κείμενο σχετικά με το ελληνικό Προξενείο Βουκουρεστίου και τα εκ τού κειμένου προκύπτοντα συμπεράσματα:

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
ἀριθ. 2961
Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1857.

»Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4904/22 Ἰουλίου ἐ.ἔ. διαταγῆς του ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω, ὅτι ἐγχειρίσας τὴν βεζυρικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Ἡγεμόνα Καϊμακάμην ἀπηύθυνα συγχρόνως διακοίνωσίν μου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἡγεμονίας ζητήσας τὴν ἀναγνώρισιν τῶν συσταθέντων ταχυδρομικῶν γραφείων ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ ἐν Βραΐλᾳ. Ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις παραδεχθεῖσα τὴν ζήτησίν μου, ἐξέδοτο ἤδη τὰς πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς διαταγάς της καὶ τὰ εἰρημένα Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἔκαμαν ἤδη ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν των».

Ἐκ τῆς φράσεως «ζητήσας τὴν ἀναγνώρισιν τῶν συσταθέντων» ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ δύο ταῦτα γραφεῖα ἤρχισαν ἀμέσως λειτουργοῦντα, ἴσως καὶ πρὸς τῆς ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῶν ἡγεμονικῶν ἀρχῶν, ἤτοι, ἐὰν μὴ ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1857, ἀσφαλῶς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1857, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπιδείξει τὸ Προξενεῖον Βουκουρεστίου διὰ τὴν ἵδρυσίν των.

Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται, τουλάχιστον ὡς πρὸς τὴν Βραΐλαν, ἐκ τῆς ὑπάρξεως φακέλου μὲ σφραγῖδα «ΙΒΡΑΙΛΑ» τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1857, τοῦ ὁποίου φωτογραφία ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀλ. Ἀργυροπούλου εἰς τὴν «Φιλοτέλειαν» (9). Ὡς πρὸς τὸ Βουκουρέστιον τὸ γεγονὸς ὅτι μέχρι σήμερον δὲν εἶναι γνωστὴ σφραγὶς μὲ τόσον παλαιὰν ἡμερομηνίαν, δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς καθυστέρησιν ἱδρύσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν περιωρισμένην του κίνησιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς συνάγεται τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅτι καὶ τὰ δύο γραφεῖα ἱδρύθησαν κατὰ τὸν ἴδιον περίπου χρόνον, ἄν καὶ θὰ ἦτο λογικόν, νὰ προηγήθη ἡ ἵδρυσις τοῦ Βουκουρεστίου, δεδομένου ὅτι αἱ ἐξ Ἀθηνῶν ὁδηγίαι ἐστάλησαν εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Γενικὸν Προξενεῖον, καὶ ἐκεῖθεν ἐδόθη σχετικὴ ἐντολὴ εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενον Ὑποπροξενεῖον Βραΐλας.

(9) Βλ. τεῦχος 220/1, Μαΐου - Ἰουνίου 1943, σελ. 43.

Εξ αυτού και με βάση την φράση «ζητήσας την αναγνώριση των συσταθέντων» αλλά και την ύπαρξη επιστολής από Ιβραΐλα προς την Πάτρα με ημερομηνία 17.10.1857 η αρχή της λειτουργίας του πρέπει να τοποθετηθεί μεταξύ του τέλους του Αυγούστου ή τις αρχές του Σεπτεμβρίου του 1857.
Η επικοινωνία μεταξύ των ταχυδρομικών γραφείων Βουκουρεστίου, Ιβραΐλας και Γαλαζίου επικοινωνούσαν μεταξύ τους με τακτικούς ταχυδρόμους που εκτελούσαν μια φορά την εβδομάδα το δρομολόγιο Βουκουρεστίου - Ιβραΐλας – Γαλαζίου. Με ταχυδρομικό τέλος 10 λεπτά ανά επιστολή των 7,5 γραμμαρίων σύμφωνα με το Β. Δ. της 9.7.1857 «Περί διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών δια των εν τω Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων».
Το ταχυδρομικό τέλος από τις πόλεις της Μολδοβλαχίας στην Ελλάδα ήταν (10+80+20=) 110 λεπτά. (Ητοι 10 λεπτά διαβατικό τέλος από πόλη σε πόλη της Μολδοβλαχίας συν 80 λεπτά ταχυδρομικό τέλος μεταφοράς μέχρι τα ελληνικά σύνορα συν 20 λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος).
Η διεύθυνση του ταχυδρομείου Ιβραΐλας ανετέθη στον υποπρόξενο της πρεσβείας ο οποίος είχε το δικαίωμα να αναθέσει την ευθύνη της λειτουργίας τους εις ένα εκ των βοηθών του.
Ως προς την επικοινωνία της Ελλάδας με τις πόλεις της Μολδοβλαχίας στη Φιλοτ. του 1943/75 ο Κ. Γ. Σφήκας σημειώνει:

Προτοῦ συσταθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα στὴ Μολδοβλαχία, ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐστέλλετο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀτμόπλοια τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ Γαλλικὰ καὶ μὲ ἔξοδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Πόλη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐστέλλετο εἰς τὰ Ρωσσικὰ ταχυδρομεῖα ποὺ ἐλειτουργοῦσαν εἰς τὸ Βουκουρέστι, τὸ Γαλάζι καὶ τὸ Ἰάσι.

Ἡ μεταφορὰ τῶν φακέλλων ἐγένετο διὰ ξηρᾶς μὲ Ρώσσους Ταχυδρόμους, ποὺ ἔφευγαν κάθε 15 ἡμέρες ἀπὸ τὴν Πόλη καὶ περνῶντας ἀπὸ τὶς Ἡγεμονίες τῆς Μολδοβλαχίας, ἔφταναν στὰ Ρωσσικὰ μεθόρια.

Τὰ γράμματα καὶ τὰ δείγματα γιὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα παρεδίδοντο τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὰ Ρωσσικὰ Ταχυδρομεῖα τῶν μερῶν ἐκείνων «ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους» καὶ οἱ παραλῆπται ἐπομένως ἐπλήρωναν μόνον τὸ ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τὴ Πόλη ἴσα μὲ τὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ των.

Ἐπάνω στοὺς φακέλλους, καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἔβαζαν τὸ χρονολογικὸ σήμαντρο τοῦ Ταχυδρομείου τῆς ἀποστολῆς τὰ δὲ γράμματα καὶ τὰ δείγματα ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔφεραν καὶ τὴ σημείωση «***Ἐλεύθερα τέλους***», ἀφοῦ ἦσαν ***προπληρωμένα ἕως τὴ Πόλη***. (2)

(2) Ἡ ἀλληλογραφία γιὰ τὴ Μολδοβλαχία ἐμαζεύετο ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ταχ. γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Εκ των άνω φαίνεται ότι η επικοινωνία των ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας γινόταν με την Ελλάδα ή και αντιστρόφως όπως και πρώτα με τον Ρώσο ταχυδρόμο της γραμμής Κωνσταντινούπολη – Μολδοβλαχία - Ρωσία.. Τα γράμματα και τα δείγματα διαβιβάζονταν με δαπάνη της Ελληνικής Κυβέρνησης «ελεύθερα παντός τέλους» εις Κωνσταντινούπολη με πλοία του Αυστριακού Lloyd τα οποία προσέγγιζαν εις τους ελληνικούς λιμένες. Από την Κωνσταντινούπολη το ταχυδρομείο διαβιβάζονταν με τον Ρώσο ταχυδρόμο της γραμμής Κωνσταντινούπολης – Μολδοβλαχίας - Ρωσίας. Οι ταχυδρόμοι έφευγαν κάθε 15 ημέρες και περνώντας από τις Ηγεμονίες της Μολδοβλαχίας έφταναν στα ρωσικά σύνορα. Τους ταχυδρόμους αυτούς για λόγους ασφαλείας συνόδευαν τούρκοι Τάταροι έως τα σύνορα της τουρκικής επικρατείας έως ότου παραδώσουν την αλληλογραφία εις τα ρωσικά ταχυδρομικά γραφεία της Μολδοβλαχίας.
Η αλληλογραφία για την Μολδοβλαχία απ΄ όλη την Ελλάδα συγκεντρώνονταν εις τα ανταλλακτήρια ταχυδρομικά γραφεία των Αθηνών, Σύρου και Πειραιώς.

Οι παραλήπτες πλήρωναν ταχυδρομικό τέλος από την Κωνσταντινούπολη έως τον λιμένα προορισμού των ταχυδρομικών αντικειμένων διότι, ως εγράφη, έφταναν «ελεύθερα παντός τέλους» έως την Κωνσταντινούπολη με ευθύνη της Ελληνικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.
Ως προς τον χρόνο και την αιτία κλεισίματος του ταχυδρομικού γραφείου στην Φιλοτ. τ. 428/127 υπάρχει το ακόλουθο κείμενο:

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀριθ. 7570 Ἐν Ἀθήναις, 20 Δεκεμβρίου 1865

«Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4999 καὶ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου παρελθ. ἔτους ἀναφορᾶς μας ἐζητήσαμεν, ὥστε ἡ ἐκουσία πληρωμὴ ἐπὶ τῶν γραμμάτων τῶν διευθυνομένων ἐξ Ἑλλάδος εἰς Γαλάζιον καί Βραΐλαν νὰ κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ὑποχρεωτική, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἅπαντα σχεδὸν τὰ ἀπλήρωτα γράμματα ἀντεπιστρέφονται ἐνταῦθα ἀδιανέμητα ὑπὸ τῶν διευθυνόντων τὰ ταχ. γραφεῖα Γαλαζίου καὶ Βραΐλας Προξενικῶν ὑπαλλήλων, ὡς μὴ εὑρισκομένων δῆθεν τῶν ἐπιγραφομένων.... ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον θεωρῆσαν, ὅτι τὸ προτεινόμενον μέτρον ἐνδεχόμενον νὰ ἐπέφερε ζημίας εἰς τὸ Δημόσιον, δὲν ἐνέκρινε τοῦτο.....».

«Ἐπειδὴ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπό τινος ἀφῆρεσε τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοὺς πράκτορας τοῦ Λόυδ, ἐσύστησεν ἐν Γαλαζίῳ καὶ Βραΐλᾳ εἰδικὰ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν εἰς εἰδικοὺς Διευθυντάς, ἡ δὲ ὑπηρεσία διενεργεῖται ἤδη λίαν ἐπιτυχῶς».

«Ἐπειδὴ τὴν ὕπαρξιν τῶν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα ἡμετέρων ταχυδρομικῶν Γραφείων θεωροῦμεν περιττὴν, διότι μόνον ἐργασίαν ὀκτάμηνον ἔχουσι, τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας μῆνας τοῦ ἔτους, ὅτε ἡ διὰ Δουνάβεως συγκοινωνία διακόπτεται, ἀργοῦσιν, ἀποστελλομένης τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἀλληλογραφίας διὰ Τεργέστης εἰς τὰ Αὐστριακὰ Ταχυδρομεῖα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως».

»Ἐπειδὴ οὐχὶ μόνον περιττὴ θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἰδίως δὲ τῶν ἀνταποκρινομένων, τῶν ὁποίων τὰ γράμματα, οὔτε ἐγκαίρως παραδίδονται, οὔτε φροντὶς ἡ δέουσα καταβάλλεται πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῶν».

«Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν τὴν κατάργησιν τῶν εἰρημένων Γραφείων Βραΐλης καὶ Γαλαζίου καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως εὐαρεστούμενον προκαλέσῃ τὸ ἀνῆκον Β. Διάταγμα».

Από αυτό προκύπτει ότι το ταχ. γρ Βράιλας έκλεισε για τους κάτωθι τρεις βασικούς λόγους:
1.- Ως περιττό
2.- Ως επιζήμιο και
3.- Λόγω αδιαφορίας των υπευθύνων υπαλλήλων (Φιλοτ. τ. 428/127).

Κύρια αιτία δε που κρίθηκε ως περιττό και επιζήμιο υπήρξε αφ ενός μεν η αδιαφορία των υπευθύνων υπαλλήλων (διαχρονική ασθένεια του ελληνικού κράτους) και αφ ετέρου η άριστη λειτουργία του αντιστοίχου αυστριακού ταχυδρομείου το οποίο οι πάντες εμπιστεύονταν, την εποχή εκείνη, προς πλήρη ικανοποίηση και του κοινού και του εμπορίου ολοκλήρου της ανατολής.
Ένας από τους λόγους που οι σφραγίδες των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της Μολδοβλαχίας είναι σπάνιες είναι ότι τα υφιστάμενα ξένα ταχυδρομεία ιδίως το Αυστριακό είχαν μεγαλύτερη κίνηση διότι δούλευαν άψογα και χωρίς προβλήματα και ήταν φυσικό να προτιμώνται. Επί πλέον είχαν σταθερή δωδεκάμηνη λειτουργία (και όχι οκτάμηνη εξ αιτίας του παγωμένου Δούναβη τον χειμώνα) Λόγος για τον οποίο είναι ευκολότερο να βρεθούν φάκελοι από την Μολδοβλαχία με Αυστριακές σφραγίδες παρά ελληνικοί.
Στη Φιλοτ τ. 429/164 δημοσιεύεται το ακόλουθο κείμενο από τον Νικολαΐδη:

'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν πρὸς 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν:

ἀριθ. 5212

'Αθῆναι, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1866

«Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, Κύριε Συνάδελφε, ὅτι, διὰ τοῦ ἀπὸ 25 τοῦ λήγοντος μηνὸς Β. Διατάγματος, κατηργήθησαν ὡς περιττὰ καὶ ἐπιζήμια, τὰ ἐν 'Ιβραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ ὑπάρχοντα ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ ἀπηλλάγησαν οἱ οἰκεῖοι Πρόξενοι τῆς Διευθύνσεως αὐτῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἦσαν ἐπιφορτισμένοι».

Τὸ Ταχυδρομεῖον ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς Προξένους τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν καθηκόντων δι' ἐγγράφου του τῆς 2-3-1866, ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1325. 'Επομένως καὶ τὰ δύο γραφεῖα, Βραΐλας καὶ Γαλαζίου, δέον νὰ θεωρηθοῦν κλεισθέντα ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1866. Πράγματι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867 ἔπαυσαν ἀναγραφόμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὰ σχετικὰ μὲ τὰ γραφεῖα ταῦτα κονδύλια.

Τὸ εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 11 ἔγγραφον ἀναφερόμενον Β. Διάταγμα δὲν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἄγνωστον διατί.

Το ανωτέρω Β. Δ. μάλλον δεν δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως άγνωστο γιατί.
Και ο Νικολαΐδης τελειώνοντας δίνει τα τελευταία του στοιχεία για τα δύο ταχυδρομικά γραφεία και συμπεραίνει:

Τὸ Ταχυδρομεῖον ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς Προξένους τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν καθηκόντων δι' ἐγγράφου του τῆς 2-3-1866, ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1325. 'Επομένως καὶ τὰ δύο γραφεῖα, Βραΐλας καὶ Γαλαζίου, δέον νὰ θεωρηθοῦν κλεισθέντα ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1866. Πράγματι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867 ἔπαυσαν ἀναγραφόμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὰ σχετικὰ μὲ τὰ γραφεῖα ταῦτα κονδύλια.

Άρα το Β. Δ. παύσεως του ταχ. γρ. Ιβραΐλας και Γαλαζίου βγήκε την 25.2.1866 αλλά ως ημέρα παύσεως λειτουργίας του ταχ. γρ. θα πρέπει να θεωρείται λίγο μετά την 2.3.1866.

Οι πληροφορίες του έντυπου φιλοτελικού τύπου σχετικά με τον χρόνο που έκλεισε το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας είναι ποικίλες και αντιφατικές. Άλλες είναι περίπου σωστές και άλλες λάθος.
Πληροφορίες με λάθη υπάρχουν:
1.- Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι τα ταχυδρομικά γραφεία Ιβραΐλας και Γαλαζίου έκλεισαν κατά το 1863.
2.- Στην Φιλοτέλεια 1961 τ. 370 σ. 136 όπου το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας έκλεισε το 1863.
3.- Στην Φιλοτέλεια 1962 τ. 371 σ. 16 όπου το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας έκλεισε με το του Γαλαζίου το 1861.
4.- Στην Φιλοτέλεια 1949/24όπου το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας έκλεισε το 1869.
5.- Στην Φιλοτέλεια 1950 τ. 301 σ. 26 όπου το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας έκλεισε το 1867.
6.- Το γραφείο πρέπει να έκλεισε περί το 1866-67 περίπου μαζί με τα αντίστοιχα Ρωσικά. Είναι η εποχή όπου ετέθησαν σε κυκλοφορία τα γραμματόσημα του νέου ρουμανικού κράτους του δημιουργηθέντος εκ της ενώσεως των δύο παραδουνάβιων ηγεμονιών της Μολδαβίας και της Βλαχίας. Ένα στοιχείο που επιβεβαιώνει τα ανωτέρω είναι ότι όσα γραμματόσημα γνωρίζουμε με τις σφραγίδες Βράιλας, Βουκουρεστίου και Γαλαζίου είναι των μεγάλων Κεφαλών εκδόσεων εποχής 1861-1866. (Φιλοτ του 1943 τ. 220 σελίς 42, Φιλοτ. 1962/60). Υπενθυμίζεται ότι ο λόγος παύσεως της λειτουργίας του ήταν η μικρή ταχυδρομική κίνηση και η έλλειψη ενδιαφέροντος από τους υπεύθυνους υπαλλήλους του Προξενείου.
Πληροφορίες αόριστες αλλά απτόμενες της αλήθειας είναι:
1.- Κατά τον Κούτση καταργήθηκε το 1866/7.
2.- Στην Φιλοτέλεια 1943 τ. 224-225 σ. 72 όπου το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας έκλεισε το 1866/7.
3.- Το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας πρέπει να έκλεισε έως τον Δεκέμβριο του 1867 (Φιλοτέλεια 1943 σελίς 73). Αυτό συμπεραίνεται από την εγκύκλιο της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων με αριθμό 7159/3751/16.12.1867 που έχει τον ονομαστικό κατάλογο των Ελληνικών ταχυδρομείων εσωτερικού και εξωτερικού. Σε αυτόν τα ταχυδρομικά γραφεία Γαλαζίου (100), Ιβραΐλας (101) και Βουκουρεστίου (102) αναφέρονται ως καταργηθέντα.
Οι ταχυδρομικές σφραγίδες

Το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας είχε εφοδιαστεί με δύο ταχυδρομικά σήμαντρα.
1.- Την ΙΙΙου προγραμματοσημικού τύπου σφραγίδα με τη λέξη (ΒΛΑΧΙΑ) στη θέση του αντίστοιχου αριθμού του
2.- Την στικτή – ρομβοειδή με τον αριθμό 101.

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΙΒΡΑΪΛΑΣ

367-373

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
374		1	2,10 / 1,25	10.10.57 Φιλοτ. 1943/43 & 1962/58	26.3.1864 Φιλοτ. 1962/58	
383	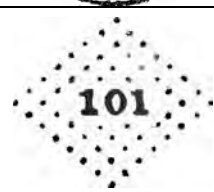	2	2,65 / 2,25	24.8.1863 Φιλοτ. 1943/43	~	

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό

1.- Η ΙΙου τύπου προγραμματοσημικού σφραγίδα ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ)

Οι σφραγίδες του ταχυδρομικού γραφείου Ιβραΐλας καίτοι είναι σπάνιες υπάρχουν σε επιστολές από το 1857 μέχρι το 1864. Λόγω της μικρής διάρκειας λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Ιβραΐλας το υπάρχον αποδεικτικό υλικό είναι ελάχιστο. Μέχρι στιγμής δεν έχουν υπάρξει ύποπτα κατασκευάσματα. Τα ευρήματα είναι κυρίως επί γραμματοσήμων εκδόσεων 1861-1866.

1.- Υπάρχει στη Φιλοτέλεια του 1943 τ. 220-221 σελίς 43 επιστολή η οποία απεστάλη από την Ιβραϊλα την 10.10.(18)57 με άφιξη στη Πάτρα την 23.10.(18)57. Επί της επιστολής υπάρχει η ειδική σφραγίδα Π.Ε.Δ. (Δες και Φιλοτέλεια 1962/58).

Από την Φιλοτέλεια του 1943/43 & 1962/58

2.-

Προπληρωμένος πλίκος από Σύρο προς Βουκουρέστι. Επί του πλίκου διακρίνονται
Η σφραγίδα αποστολής ***ΣΥΡΟΣ 5 ΑΥΓ.*** *(18)****58*** *και η πορτοκαλί* ***Π.Ε.Δ.***
Η διαβατική ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 15 ΑΥΓ.*** *(18)****58***
Και η σφραγίδα αφίξεως ***ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) 18 ΑΥΓ.*** *(18)****58***
Όπισθεν χειρόγραφα ταχυδρομικά τέλη ***120***

3.-

IBRAILA (VLACHIA): 1858 Cover to Syros showing superb strikes of "IBRAILA/VLACHIA - 23 AUG 58" and "P.E.L." in greenish blue. A very fine postal history document of the utmost rarity

Η περιγραφή εκ της δημοπρασίας VI του FELDMAN λαχνός 10200

Προπληρωμένος φάκελος του 1858 από Ιβραΐλα προς Σύρο
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 23 ΑΥΓ.*** *(18)****58***
η ειδική ταχυδρομική σφραγίδα ***Π.Ε.Λ.***
δηλωτική της καταβολής του ταχυδρομικού τέλους έως τον λιμένα αφίξεως
*(****Π****ληρωμένον* ***Έ****ως* ***Λ****ιμένα)*

4.- Επιστολή με την δίκυκλη ΙΙΙ τύπου προγραμματοσημική ΙΒΡΑΪΛΑ – (ΒΛΑΧΙΑ) με χρονολογία 7.3.1859. (Φιλοτ. 1961/137 & 139).

5.-

IBRAILA (VLACHIA): 1859 Letter to Syros showing greenish blue "IBRAILA (VLACHIA) / 31.DEC.1859" cds and straight-line "P.E.L." alongside, v. fine, an extremely rare postal history item of Romania

Η περιγραφή εκ της δημοπρασίας VII του FELDMAN λαχνός 10217

Προπληρωμένος φάκελος του 1859 από Ιβραΐλα προς Σύρο
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 31 ΔΕΚΕ.*** *(18)****59***
η ειδική ταχυδρομική σφραγίδα ***Π.Ε.Λ.***
δηλωτική της καταβολής του ταχυδρομικού τέλους έως τον λιμένα αφίξεως
*(****Π****ληρωμένον* ***Έ****ως* ***Λ****ιμένα)*

6.-

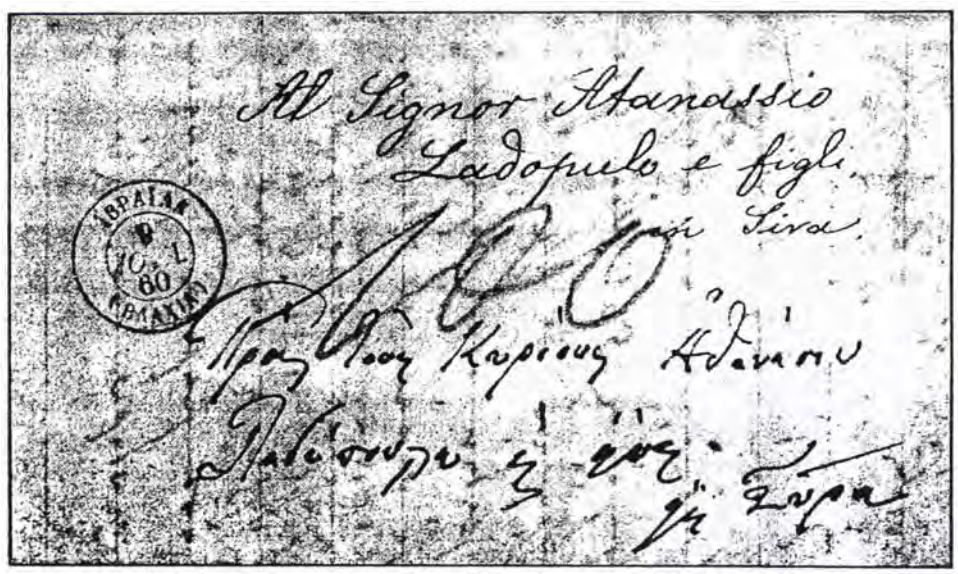

Απροπλήρωτος φάκελος από την Ιβραΐλα προς την Σύρο
Διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 9 ΙΟΥΛ.*** *(18)****60***
*Και η χειρόγραφη σημείωση των προς καταβολή ταχυδρομικών τελών στην άφιξη «****100****» λεπτά*

7-

Canc.IBPAIΛA (BΛAXIA)*23 IOYΛ.60 (=Ibraila [Valachia]-Romania) (typ.III) in blue on EL, arr. ΣYPOΣ*31 IOYΛ.60 (typ.III). Post.rate "100". Superb & very rare cancel.

Καρα 160/769

Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς Σύρο
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 23 ΙΟΥΛ**. (18)**60***
*Η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «**100**» που πήρε στο ανταλλακτήριο Σύρου ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι **80** λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως και **20** λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος*

8-

IBRAILA (VLACHIA): Folded lettersheet to Syros with Greek P.O. "IBRAILA/VLACHIA-20 AUG 60" cds in green-blue.

Η περιγραφή εκ της δημοπρασίας ΙΙ του FELDMAN λαχνός 10655

Post Offices Abroad (Greek Levant), Romania, BRAILA (Vlachia) 1860: IBPAÏΛA (BΛAXIA) 20.AYΓ.60 blue (Braila Vlachia) on entire folded letter with dateline "Βραΐλα τη 13/25.Αυγούστου 1860" [13.8.1860] addressed to ΣYPOΣ 28.AYΓ.60 (Syros Cyclades). Handwritted charge "100", ex Drossos collection

Col 68/727

Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς Σύρο
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 20 ΑΥΓ**. (18)**60***
*Η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «**100**» λεπτά που πήρε στην αναχώρηση ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι **80** λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως και **20** λεπτά ως εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος*
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 28 ΑΥΓ.** (18)**60***

9.- Στη δημοπρασία Βλ. 127/26 υπήρχε ο κάτωθι φάκελος

(111 III), IVRAILA (VLACHIA) to Patras, small type cds., dated 12-7-1858. Signed by O. VLASTOS. Four copies are known up to this moment. VF.

Βλ. 127/26

Post Offices Abroad (Greek Levant), Romania, BRAILA (Vlachia) 1860: ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 20.ΑΥΓ.60 blue (Braila Vlachia) on entire folded letter with dateline “Βραΐλα τη 13/25.Αυγούστου 1860” [13.8.1860] addressed to ΣΥΡΟΣ 28.ΑΥΓ.60 (Syros Cyclades). Handwritted charge “100”, ex Drossos collection

10.-

ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ)*27 ΑΥΓ.60 (typ.III) very good & Π.Ε.Δ.on EL,arr. ΣΥΡΟΣ*4 ΣΕΠΤ.60 (typ.II) (Vl.400.000+).Fine & scarce lot.

Καρα 67/545

Προπληρωμένος φάκελος του 1860 από Ιβραΐλα προς Σύρο
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 27 ΑΥΓ.*** *(18)****60***
η ειδική ταχυδρομική σφραγίδα ***Π.Ε.Λ.***
δηλωτική της καταβολής του ταχυδρομικού τέλους έως τον λιμένα αφίξεως
*(****Π****ληρωμένον* ***Έ****ως* ***Λ****ιμένα)*

11-

1861 El from "IBPAILA (BΛAXIA)*1 OKT. 61" (1st DAY OF ISSUE for Large Hermes Heads), via "AΘHNAI (1)*9 OKT. 61" and "ΠEIPAIEYΣ (2)9 OKT. 61". On arrival "ΣΠETΣAI (66)*12 OKT. 61" taxed with 40l. mauve on blue + 2x80l. rose-carmine, all VF., and cancelled with dott. "66". Also on the front side boxed canc. "ΠΛHP./ANEΠAPKHΣ" and red crayon 200l. (Hellas 6a+7a).

Καρα 312/44 & 400/86

Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς τις Σπέτσες
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 1 ΟΚΤ.****. (18)****61***
Η παραλληλόγραμμη σφραγίδα ***ΠΛΗΡ./ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ*** *την οποία πήρε μαζί με την χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «****200****» που πήρε στο ανταλλακτήριο Σύρου ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι* ***160*** *λεπτά ως ταχυδρομικό τέλος μεταφοράς (2ο βάρος) από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως*
και ***40*** *λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος (2ο βάρος)*
Γραμματόσημα 2Χ80+40=200 λεπτά ακυρωμένα με την στικτή Νο ***66*** *των Σπετσών*
Όπισθεν η διαβατικές ***ΑΘΗΝΑΙ 9 ΟΚΤ.*** *(18)****61*** *και* ***ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 9 ΟΚΤ.*** *(18)****61***

12.-

IVRAILA (VLACHIA): 1862 Unfranked cover from Ibraila to Athens where it was appropriately charged with 110 lepta marked twice with a red crayon, paid with First Athens 10 Lep, 20 Lep & 40 Lep vertical pair, backstamped with Piraeus (26 May) and Athens (28 May) cds and showing "IBRAILA (VLACHIA)" Greek PO postmark. The stamps have been lifted & placed back, 10 Lep with faults, an important item of postal history & of the greatest rarity from the Greek offices in Rumania (12IIb + 13IIa + 14IIb), cert.Tseriotis
Note: The 110 lepta rate was for letters up to 7 1/2 grams transported by Austrian ships. 90 Lepta Lloyd fee, plus 20 Lepta Greek domestic postage

Η περιγραφή εκ της δημοπρασίας IV του FELDMAN λαχνός 10288

Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς Σύρο
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 15 ΜΑΪΟΣ****. (18)****62***
*Η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «****110****» που πήρε στο ανταλλακτήριο Σύρου ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι* ***10*** *λεπτά διακίνηση εντός της Βλαχίας,*
80 *λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως*
και ***20*** *λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος*

13.-

Από το απόκομμα του φακέλου λείπουν γραμματόσημα

Canc.ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ)*31 ΟΚΤ.62 in blue as arrival on EL front fr.80l.Large Head canc.dott."1" & ΑΘΗΝΑΙ (1)*23 ΟΚΤ.62 & trans.ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ & Π.Ε.Δ. Extremely rare & excellent cancel.

Η περιγραφή εκ της δημοπρασίας Καραμίτσου Νο 160 λαχνός 799

14- Επιστολή ταχυδρομημένη από την Ιβραίλα την 27 ΑΠΡ (18)63 χωρίς την καταβολή τελών. Έφτασε στην Αθήνα με άφιξη 6 ΜΑΙ (18)63 όπου επικολλήθηκαν γραμματόσημα αξίας 110 λεπτών. (Φιλοτ. τ. 429/165).

15.- Στις Φιλοτέλειες 1943 τ. 222/59 και στη Φιλοτ. 1962/19 υπάρχει η παρακάτω περιγραφή η οποία αναφέρεται με επιφύλαξη.

Αἱ σφραγῖδες τοῦ γραφείου Βουκουρεστίου εἶναι σπανιώταται. Ἐπιστολὴ τῆς συλλογῆς Α. Ἀργυροπούλου ἡμερομηνίας 23 Ἰαν. 1863 μὲ γραμματόσημα Παρισινῆς ἐκδόσεως 10, 20 καὶ 80 λεπτῶν φέρουσα τὰς σφραγίδας ρομβοειδῆ 101 καὶ δίκυκλον ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (ΒΛΑΧΙΑ) παραμένει εἰσέτι **μοναδική.**

16.-

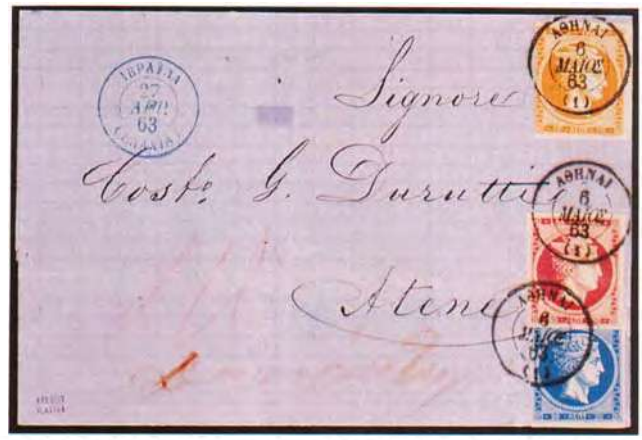

1863 EL cancelled with fine & very rare Greek ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ)* 27 ΑΠΡ. 63 mailed stampless & taxed with 10l.+20l.+80l. (Vl. 31+32a+34) on arrival cancelled with ΑΘΗΝΑΙ* 6 ΜΑΙΟΣ 63. Signed OR. VLASTOS.

Η περιγραφή από την δημοπρασία Καρα 56/188 & Φιλοτ του 1971 τ. 429/165 & Feldman 19-20 1999/21370

Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς Αθήνα
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 27 ΑΠΡ**. (18)**63***
*Η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «**110**» που πήρε στο ανταλλακτήριο Σύρου ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι **10** λεπτά διακίνηση εντός της Βλαχίας,*
***80** λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως*
*και **20** λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος*
*Επικολλήθηκαν γραμματόσημα **10**, **20** & **80** λεπτών (**Βλ. 31, 32α & 34**) ακυρωμένα με την σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 6 ΜΑΪΟΣ** (18)**63***

17.-

Unfrankierter Brief vom 13. Juli 1863 vom griechischen Postamt in Ibraila (blauer Abgangsstempel „IBRAILA (BLAXIA)") nach Athen, dort für das gesamte Porto mit 110 lepta taxiert (90 l. Schiffspotzo und 20 l. griechisches Inlandsporto).

Η περιγραφή από το έκθεμα Frenes

Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς Αθήνα
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 13 ΙΟΥΛ**. (18)**63***
*Η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «**110**» που πήρε στο ανταλλακτήριο Σύρου ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι **10** λεπτά διακίνηση εντός της Βλαχίας,*
***80** λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως*
*και **20** λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος*
*Επικολλήθηκαν γραμματόσημα **10**, **20** & **80** λεπτών ακυρωμένα με την σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 22 ΙΟΥΛ.** (18)**63***

18.-

IBRAILA (VLACHIA): A very fine strike of the cds in blue (dated '20 Jul. 63') on cover to Athens, a superb and extremely rare item

Η περιγραφή εκ της δημοπρασίας ΙΙ του FELDMAN λαχνός 10656
Απροπλήρωτος φάκελος από Ιβραΐλα προς Αθήνα
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 20 ΙΟΥΛ****. (18)****63**
*Η χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «****110****» που πήρε στο ανταλλακτήριο Σύρου ως ένδειξη οφειλής ταχυδρομικού τέλους ήτοι* ***10*** *λεπτά διακίνηση εντός της Βλαχίας,*
80 *λεπτά ως τέλος μεταφοράς από Ιβραΐλα έως τον λιμένα αφίξεως*
και ***20*** *λεπτά εσωτερικό ελληνικό ταχυδρομικό τέλος*

Μεταφορά ταχυδρομείου από την Αθήνα στη Χαλκίδα

19.- Υπάρχει στη Φιλοτέλεια του 1943 τ. 220 σελίς 43 επιστολή εκ Ιβραϊλας με τρία γραμματόσημα των 10+20+80 λεπτών + Π.Ε.Λ.(110 λεπτά ταχ. τέλος) διαγεγραμμένων με την ρομβοειδή 101 παραπλεύρως της οποίας υπάρχει η ΙΙ τύπου δίκυκλος ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) Η επιστολή ταχυδρομήθηκε την 24.8.1863 εις το ταχυδρομείο Ιβραΐλας και έφτασε στη Σύρο στις 4.9.1863 (Όμοια δες και Φιλοτ. 1961/137, & Φιλοτ. 1962/58).

Προπληρωμένος φάκελος του 1863 από Ιβραΐλα προς Σύρο
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 24 ΑΥΓ.*** *(18)****63***
η ειδική ταχυδρομική σφραγίδα ***Π.Ε.Λ.***
δηλωτική της καταβολής του ταχυδρομικού τέλους έως τον λιμένα αφίξεως
*(****Π****ληρωμένον* ***Έ****ως* ***Λ****ιμένα)*
Ακυρωμένα γραμματόσημα συνολικής αξίας 110 λεπτά με τη στικτή Νο 101 της Ιβραΐλας
Από την Φιλοτέλεια τ. 220/43

20.- Φάκελος άνευ γραμματοσήμου από την Ιβραΐλα με την διπλόκυκλο της Βράιλας και ημερομηνία 26.3.1864 και σφραγίδα αφίξεως Πατρών 8.4.1864. Το τέλος εχρεώθει κατά την άφιξή του στην Πάτρα. Φιλοτ 1962/58.

21- Στη Φιλοτέλεια του 1963/47 αναφέρεται τμήμα επιστολής με τη σφραγίδα ΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ).

ΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΟΛΔΟΒΛΑΧΙΑΣ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Ἰωάννης Κούτσης, ὁ γνωστὸς εἰδικευμένος συλλέκτης καὶ μελετητὴς τῶν ἑλληνικῶν σφραγίδων, ἀπέκτησε τελευταίως ἀντίτυπον τῆς σφραγῖδος ΒΡΑΪΛΑ-ΒΛΑΧΙΑ ἐπὶ τμήματος ἐπιστολῆς ἀντὶ ποσοῦ δρχ. 2.100 (ἤτοι λιρ. Ἀγγλίας 25).

Φάκελοι με σφραγίδες του ταχυδρομικού γραφείου Ιβραΐλας υπάρχουν, ως διαβατικές, στην περιγραφή των γνωστών επιστολών του ταχυδρομικού γραφείου Βουκουρεστίου στη σελ. 271 κ. επ.
Επίσης υπάρχει και η παρακάτω γενική παρατήρηση από τον έλεγχο των φακέλων οι οποίοι έχουν αναφερθεί στα ταχυδρομικά γραφείου Ιβραΐλας και Βουκουρεστίου.
Επί των φακέλων παρατηρήθηκε ότι είτε υπάρχει η σφραγίδα Π.Ε.Λ. είτε χειρόγραφη ένδειξη των προπληρωμένων ταχυδρομικών τελών.
Συγκεκριμένα οι φάκελοι Νο 1, 2, 4, 7 και 14 έχουν την σφραγίδα Π.Ε.Λ. χωρίς να υπάρχει επί του φακέλου χειρόγραφη ένδειξη ταχυδρομικών τελών.
Όμοια επί των φακέλων Νο 5, 6, 8, 12, 13, 17, 18 και 19 όπου δεν υπάρχει η σφραγίδα Π.Ε.Λ. υπάρχουν χειρόγραφες ενδείξεις ταχυδρομικών τελών.
Συμπέρασμα το Π.Ε.Λ. έμπαινε επί των φακέλων όπου τα τέλη είχαν προπληρωθεί «έως τον λιμένα κατάπλου» . Αντίθετα όπου δεν είχαν προπληρωθεί τα ταχυδρομικά τέλη έμπαινε χειρόγραφη ένδειξη στην κύρια όψη του φακέλου των προς καταβολή ταχυδρομικών τελών από τον παραλήπτη στην άφιξη.
Εξαίρεση υπάρχει στο Νο 3, 9, 11, 15 και 16 όπου επειδή η εικόνα προέρχεται από ξένη ανακοίνωση τα στοιχεία είναι περιορισμένα ή ασαφή και συνεπώς δεν είναι δυνατόν να προκύψουν συμπεράσματα.
Ως προς την εξήγηση του Π.Ε.Λ. δίνεται η ακόλουθη πρόχειρη ερμηνεία: Π(ληρωμένον) Έ(ως τον) Λ(ιμένα αφίξεως) ή Π(ληρωμένον) Έ(ως τον) Λ(ιμένα κατάπλου) Δες Γ΄ τόμο σελ 173 κ. επ.

Η Ιου τύπου στικτή ρομβοειδής με τον αριθμό 101.

Η ρομβοειδής σφραγίδα με τον αριθμό Νο 101 δεν συναντιέται εύκολα επί φακέλου. Τα δείγματα είναι εξαιρετικά λίγα.

1.- Υπάρχει στη Φιλοτέλεια του 1943 τ. 220 σελίς 43 επιστολή εκ Ιβραϊλας με τρία γραμματόσημα των 10+20+80 λεπτών + Π.Ε.Λ.(110 λεπτά ταχ. τέλος) διαγεγραμμένων με την ρομβοειδή 101 παραπλεύρως της οποίας υπάρχει η ΙΙ τύπου δίκυκλος ΙΒΡΑΙΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) Η επιστολή ταχυδρομήθηκε την 24.8.1863 εις το ταχυδρομείο Ιβραΐλας και έφτασε στη Σύρο στις 4.9.1863 (Όμοια δες και Φιλοτ. 1961/137, & Φιλοτ. 1962/58).

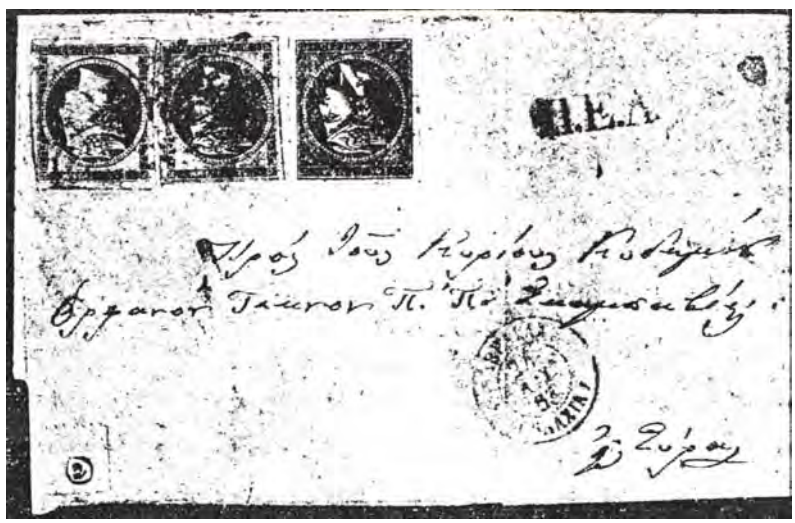

Προπληρωμένος φάκελος του 1863 από Ιβραΐλα προς Σύρο
Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής ***ΙΒΡΑΪΛΑ (ΒΛΑΧΙΑ) 24 ΑΥΓ.*** *(18)****63***
η ειδική ταχυδρομική σφραγίδα ***Π.Ε.Λ.***
δηλωτική της καταβολής του ταχυδρομικού τέλους έως τον λιμένα αφίξεως
*(****Π****ληρωμένον* ***Έ****ως* ***Λ****ιμένα)*
Ακυρωμένα γραμματόσημα συνολικής αξίας 110 λεπτά με τη στικτή Νο 101 της Ιβραΐλας
Από την Φιλοτέλεια τ. 220/43

Οι ρομβοειδείς σφραγίδες της Ιβραϊλας συναντιόνται επί μεμονωμένων γραμματοσήμων. Αυτά είναι πιο πολλά. Παρουσιάζουν ενδιαφέρων για κάποιες ίσως χρονολογίες ως προς τα νούμερά των γραμματοσήμων στους καταλόγους τα οποία διακινήθηκαν από το ταχυδρομικό γραφείο Ιβραΐλας.

Γνήσια

Πιθανόν να είναι το Νο 16 του παρόντος
Καρα 260/3130

Πλαστά

Μεμονωμένα γραμματόσημα αναφέρονται στην Φιλοτέλεια (Φιλοτέλεια Νο 1961/137, 1945/118 και 1961/137).
Ενδεικτικό της σπανιότητας των σφραγίδων είναι η δήλωση του σημαντικού συλλέκτη της εποχής του 1950 Αθ. Οικονομίδη ο οποίος σε άρθρο του (Φιλοτέλεια 1950/24) δήλωσε ότι δεν είχε δει ποτέ στικτή σφραγίδα της Ιβραΐλας και της Πρέβεζας.

Στη Φιλοτέλεια του 1953 τ. 322/114 αναφέρεται επιστολή σταλμένη από την Ιβραΐλα προς τις Σπέτσες:

Ἡ σφραγὶς IBRAILA.

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος του τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Weekly Philatelic Gossip» ἐδημοσιεύθη ἡ εἰκὼν ἑνὸς φακέλλου σταλέντος ἀπὸ τὴν Βραΐλαν τῆς Ρουμανίας εἰς Σπέτσας, ἀνήκοντος εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Jere Hess Barr. Ἡ ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸ τὸν κ. Sigre Giovanni D. Cunupitotti Spetzes Grecce καὶ φέρει τὴνὸριζόντιον σφραγίδα IBRAILA 7 MAR τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου καὶ 5 ἀξίας 5, 10, 20, 40 καὶ 80 λεπτῶν τῆς Παρισινῆς ἐκδόσεως τῆς Μεγάλης Κεφαλῆς διαγεγραμμένας μὲ στικτὴν σφραγίδα τῆς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς δὲν διακρίνεται εἰς τὴν εἰκόνα.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀργυροπούλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεδείχθη ἡ εἰκὼν τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῆς Ε.Φ.Ε πρόκειται περὶ ἐπιστολῆς διαβιβασθείσης ἐκ Βραΐλας μέσῳ τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου δι' ἐφίππου ρώσσου ταχυδρόμου μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκεῖθεν ἀποσταλείσης διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενικοῦ ταχυδρομείου εἰς Ἀθήνας καὶ Σῦρον ὅπου ἐσφραγίσθη μὲ διπλοῦν τέλος ἐξωτερικοῦ, ἀνάλογον πρὸς τὸ βάρος τῆς ἐπιστολῆς.

Από την περιγραφή φαίνεται ότι η αναφερομένη επιστολή δεν κατατέθηκε στο ελληνικό αλλά στο αυστριακό ταχυδρομείο προς περαιτέρω διακίνηση.

Cover franked with 10c.+20c. 1862 Napoleon (perfor.) tied by dotted "5087" & French IBRAILE VALACHIE* 6 AVRIL 67 (both in blue), boxed AFFRANCHISSEMENT / INSUFFISANT & surtaxed with 80l. carmine-rose (Vl. 34) on arrival cancelled with ΑΘΗΝΑΙ* 31 ΜΑΡΤ. 67.

Καρα 56/173

Φάκελος από Ιβραΐλα του 1962 προς την Αθήνα.
Εποχή όπου το ελληνικό ταχ. γρ. της Ιβραΐλας λειτουργεί
Επί του φακέλου διακρίνονται:

*1. Η χειρόγραφος ένδειξη-επιθυμία του αποστολέως «**franco**»*
όπερ σημαίνει ότι η επιστολή ήθελε να διακινηθεί με το γαλλικό ταχυδρομείο
*2.- Την γαλλική σφραγίδα **IBRAILE VALACHIE 6 AVRIL** (18)**67** (ν. ημ.)*
*3.- Γαλλικά γραμματόσημα των **10c** και **40c** του **1862** Napoleon (perfor.) ακυρωμένα με την Νο «**5087**»*
σφραγίδα ως ταχυδρομικό τέλος μέχρι την Κωνσταντινούπολη
*Στην Κωνσταντινούπολη πήρε την παραλληλόγραμμη **AFFRANCHISSE – MENT/INSUFFISANT***
Με γαλλικό πλοίο έφτασε στον Πειραιά
*Στο ανταλλακτήριο Πειραιώς πήρε την χειρόγραφη σημείωση «**80**» λεπτά ως ταχυδρομικό τέλος από την Κωνσταντινούπολη μέχρι τον παραλήπτη. Στην άφιξη επικολλήθηκε γραμματόσημο 80 λεπτών (Βλ. 34) ακυρωμένο με την σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 31 ΜΑΡΤ.** (18)**67** (π. ημ.)*

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περί το 1850 το Ελληνικό Ταχυδρομείο πήρε την απόφαση να δημιουργηθεί η γραμμή Αμφιλοχικό Άργος-Άρτα-Ιωάννινα.

Ο Λεονάρδος για το 1852 γράφει στην έκθεσή του στη σελίδα 38:

Μετὰ ἕνα περίπου μῆνα ἐπῆλθε καὶ ἑτέρα νέα ἐπέκτασις συγκοινωνίας, ὀργανισθέντος τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰωαννίνων διὰ τῆς Ἄρτης ταχυδρομείου, καὶ συστηθέντος εἰς μὲν τὰ Ἰωάννινα ταχυδρομικοῦ Γραφείου, εἰς δὲ τὴν Ἄρταν ταχυδρομικοῦ διανεμητηρίου. Καὶ τὰ μὲν καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ταχυδρομικοῦ Γραφείου ἀνετέθησαν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκεῖσε Προξενείου, τὰ δὲ τοῦ διανεμητηρίου Ἄρτης εἰς τὸν Ἕλληνα ὑποπρόξενον. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τὰ ὑπερόρια ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου ἁπλοῦ γράμματος μέχρις Ἄρτας καὶ Ἰωαννίνων προσδιωρίσθησαν εἰς λεπτὰ 20, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀναλόγου ἐσωτερικοῦ τέλους. Ἡ σύστασις τοῦ Ταχυδρομείου τούτου τοσοῦτον μᾶλλον ὑπῆρξεν ὠφέλιμος, καθ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κἀνὲν μέσον ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἠπείρου, ἐκτὸς τῆς διὰ μέσου Κερκύρας συγκοινωνίας, ἥτις ἦτο δύσκολος καὶ βραδεῖα.

Το ελληνικό ταχυδρομείο Ιωαννίνων

Για το σκοπό αυτό εκδόθηκε το Β.Δ. της 17.7.1852 (ΦΕΚ 29/28.7.1852). Το Β.Δ. προέβλεπε εβδομαδιαία γραμμή την οποία θα εκτελούσαν έφιπποι ταχυδρόμοι.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους καὶ Ἰωαννίνων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον ω τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ά) Συσταίνεται ἑβδομαδιαία ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, ἐνεργουμένη διὰ δύω ἐφίππων ταχυδρόμων.

β') Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἡ δὲ ἐπιστασία αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκεῖσε Ἑλληνικοῦ προξενείου, μὲ τὴν ἀπολαυὴν τοῦ ποσοστοῦ 20 ο/ο ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπράξεων δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ μὲ τὴν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν 10 δραχμῶν λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

γ') Συσταίνεται ἐν τῇ πόλει τῆς Ἄρτης διανεμητήριον, τὰ δὲ χρεὴ αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐκεῖ Ἑλληνικὸν προξενικὸν πράκτορα.

δ') Τὸ ὑπερόριον ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διευθυνομένων ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς Ἄρταν ἢ Ἰωάννινα καὶ τ' ἀνάπαλιν γραμμάτων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 20 δι' ἕκαστον ἁπλοῦν γράμμα βάρους 7 καὶ 1/2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς· καὶ διὰ τὰ τοῦ ζυγίου, σύμφωνα μὲ τὴν διαβάθμισιν τὴν προσδιοριζομένην εἰς τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμέτερον Διάταγμα· τὰ δὲ ταχυδρομικὰ τέλη τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντεπιστελλομένων γραμμάτων θέλουν προπληρόνεσθαι εἰς τὸν τόπον τῆς παραδόσεως ἀπὸ τὸν ἐπιστέλλοντα· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς Ἄρτης εἰς Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἑλλάδα θέλουν ἀποδίδεσθαι ἀπὸ τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπιστολὴ εἰς τὸν τόπον τῆς παραλαβῆς· ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ὡρισμένου τέλους τὰ διὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαπεμπόμενα γράμματα θέλουν ὑποβάλλεσθαι καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλόγου ἐσωτερικοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους ἀπὸ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου τῆς παραδόσεως μέχρις ἐκείνου τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Καρα 276/2822	*Καρα 147/1861*

Προς άμεση εφαρμογή και εξυπηρέτηση του άνω Β.Δ. συστάθηκε ταχυδρομικό γραφείο στη πόλη των Ιωαννίνων υπό την εποπτεία του Έλληνος προξένου. Συστάθηκε, επίσης, στη πόλη της Άρτας ταχυδρομικό διανεμητήριο υπό την εποπτεία του εκεί Έλληνος προξενικού πράκτορος. Σχετικά δες στο κεφάλαιο «Η υπερόρια γραμμή Αμφιλοχικόν Άργος-Άρτα-Ιωάννινα» σελίδα 137 κ. επ.
Στη Φιλοτέλεια τ. 425/16 υπάρχει η επιστολή του Πρέσβη της Ελλάδας στο Βουκουρέστι η οποία αρχίζει ως εξής:

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον
Ἐξωτερικῶν
Ἀριθ. 1421
Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 7 Ἀπριλίου 1853

«Ἡ ὑπὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως σύστασις Ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τε τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Ἰωάννινα παρέχει τὸ ἐνδόσημον εἰς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον γνώμην περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου καὶ ἐνταῦθα. Συνηγοροῦσι δὲ ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης αἱ ἑξῆς πληροφορίαι.

Για το ταχυδρομικό γραφείο Ιωαννίνων έχουν γραφεί κάποια λάθη στον φιλοτελικό τύπο. Μερικά εξ αυτών είναι:
1.- Στη Φιλοτέλεια του 1962/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλος γράφει ότι το λειτουργούν διανεμητήριο Ιωαννίνων μετατράπηκε το 1853 σε ταχυδρομικό γραφείο. Λάθος από την αρχή ιδρύθηκε ως ταχυδρομικό γραφείο.
2.- Στη Φιλοτέλεια του 1950/26 ο Τρ. Κωνσταντινίδης γράφει σχετικά με το γραφείο Ιωαννίνων

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 99. Ἱδρύθη τῷ 1852 ὡς Προξενικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον. Τῷ 1854 ἐκλείσθη. Ἐπανελειτούργησε τῷ 1857. Ἔκλεισεν ὁριστικῶς τῷ 1881. Σφραγίδες χρησιμοποιηθεῖσαι:

α) Ρομβοειδὴς ἀρ. 99.
β) Δίκυκλος, ἄνω ΙΩΑΝΝΙΝΑ, κάτω (ΤΟΥΡΚΙΑ).

Από εδώ φαίνεται ότι το 1950 δεν ήταν γνωστή η Που τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα (δάφνη) την οποία παραλείπει.
Η δαπάνη της λειτουργίας της γραμμής «Ελλάδος – Ιωαννίνων" για το 1853 φαίνεται αναλυτικά στους πίνακες με τις δαπάνες λειτουργίας του Ελληνικού Ταχυδρομείου για το έτος 1853 στις μετέπειτα σελίδες 353 & 354.
Κατά την περίοδο του Κριμαϊκού πολέμου το 1854 λόγω της διακοπής των διπλωματικών σχέσεων Ελλάδος-Τουρκίας όλα τα εν Τουρκία ταχυδρομικά γραφεία έπαυσαν λειτουργούντα. Ξανάρχισε δε η λειτουργία τους μετά την συνθήκη του Κάλιντζα την 25.5.1856 με την οποίαν επεξετάθησαν τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το της Κωνσταντινουπόλεως ξαναλειτούργησε από τον Δεκέμβριο του 1855. Τα της Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων από τις αρχές της ανοίξεως του 1857 Τα λοιπά προ του τέλους του 1857. Από την 8.9.1856 όπου άνοιξε εκ νέου η γραμμή μέχρι την 22.11.1867 η πορεία της φαίνεται να είναι ομαλή. Ο Λεονάρδος για το 1857 γράφει:

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1857 ἀνενεώθη ἐπίσης ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰωαννίνων διὰ τῆς Ἄρτης ταχυδρομικὴ συγκοινωνία, διακοπεῖσα ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω ὡς ἐκ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων.

Από την Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εκδόθηκε η υπ αρίθμ. 27/6681/3569/22.11.1867 διευκρινιστική εγκύκλιος η οποία έδινε διάφορες οδηγίες σε σχέση με τις γραμμές Αννίνου, Άρτης και Ιωαννίνων και με ποιόν τρόπο και πως πρέπει να συλλέγονται οι επιστολές προκειμένου να αποσταλούν στην Άρτα και τα Ιωάννινα. Η εγκύκλιος έγραφε:

Αριθ. 6681. Περίληψις. Αριθ. ἐγκ. 27.

Δ. 3569. Περὶ τῆς δι' Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀλληλογραφίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Τῆς πορείας τῶν μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ὑπηρετούντων Ἑλλην. ταχυδρόμων μεταῤῥυθμισθείσης ἐσχάτως, τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀποστελλόμενα γράμματα δέον ν' ἀφίκνυνται εἰς Ἀμφ. Ἄργος κατὰ μὲν τοὺς μῆνας Ὅριον μέχρι Φεβρουαρίου ἑκάστην Κυριακὴν, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας τοῦ ἔτους ἑκάστην Δευτέραν, ἡμέραν ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀνωτέρω μνησθέντων ταχυδρόμων ἐν Ἀννίνῳ. Προσκαλοῦνται κατὰ συνέπειαν πάντα τὰ ταχυδρομεῖα νὰ ὁρίσωσι τὴν κατάλληλον πρὸς ἀποσολὴν τῶν παραδιδομένων διὰ τὴν Ἄρταν καὶ τὰ Ἰωάννινα γραμμάτων κλπ. ἡμέραν, ὅπως ταῦτα φθάνωσι ἐγκαίρως εἰς τὸν ὅρον των, καὶ ποιήσωσι τοῦτο γνωστὸν πρὸς τὸ κοινὸν δι' εἰδοποιήσεώς των. Ὑπενθυμίζεται δὲ αὐτοῖς, ὅτι τὰ εἰρημένα γράμματα κλπ., δέον ν' ἀποστέλλωνται ἐκ μὲν τῶν ταχυδρομείων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐξαιρέσει τῆς Κερκύρας, τῆς Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, εἰς Πάτρας, ἐκ τῶν Νήσων Κερκύρας καὶ Ἰθάκης εἰς Λευκάδα καὶ δι' αὐτῆς εἰς Βόνιτσαν καὶ Ἀμφ. Ἄργος, ἐκ τῶν ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς Ἀμφ. Ἄργος, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους εἰς Ἀθήνας. Πρὸς τούτοις δὲ, ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πατρῶν καὶ Ἀμφ. Ἄργους, δι' ὧν διαβιβάζεται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ἀλληλογραφία, θέλουσι σχηματίζει καὶ ἀποστέλλει τοὺς ταχυδρομικούς των φακέλλους εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα, τὸ μὲν τῶν Ἀθηνῶν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Πέμπτην, τὸ τῶν Πατρῶν ἑκάστην Παρασκευὴν καὶ Σάββατον, καὶ τοῦ Ἀμφ. Ἄργους ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.

Ἐν Ἀθήναις. τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1867.

Φάκελλος από Πρέβεζα εις Κέρκυρα 18 Νοεμ.1868. Σύμφωνα με την εγκύκλιο 16.11.68 λόγω της τουρκικής αδιαλαξίας, τα ελληνικά γραφεία έκλεισαν 9 μήνες και πρέπει να κάνετε χρήση τα Αυστριακά ταχ.γραφεία Ιωαννίνων και Πρεβέζης.

Όταν διεκόπησαν οι διπλωματικές σχέσεις της Ελλάδας με την Τουρκία έβγαλε την εγκύκλιο 26/6639/16.12.1868.

Αριθ. Πρωτ. 6639. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 26.

Δ. 3267. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ταχ. συγκοινωνιῶν Λαμίας, Λαρίσσης, Βόλου, Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑπουρ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐμπορικῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεων, ἔπαυσαν συνεπῶς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμεναι διὰ ξηρᾶς ταχ. συγκοινωνίαι μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Βώλου, καὶ μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, κατὰ συνέπειαν σᾶς παραγγέλλομεν νὰ μὴ δέχησθε γράμματα διὰ τὰ μεσόγεια μέρη, ἤτοι τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν, καθόσον ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐφικτή. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Πρεβέζῃ ὑπάρχουσιν Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων κτλ. καθίσταται ἐφικτή, δύνασθε νὰ δέχησθε γράμματα, ἅτινα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος ἀπ' ὅπου θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν Πρεβέζῃ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα. Ὡς ἐκ τούτου παραγγέλλομεν τοὺς μὲν ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστέλλωσιν τὰ εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα διευθυνόμενα γράμματα, εἰς τὸ Ταχυδρ. Λευκάδος, τοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐβοίας, τοῦ Πειραιῶς τῶν νήσων, Αἰγίνης, Πόρου, Κέας, εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς τῶν Κυκλάδων εἰς τὸ τῆς Σύρου, τοὺς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, καὶ τοὺς τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν εἰς τὸ τοῦ Ναυπλίου.

Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐγνωστοποιήθη ἡ γενικὴ συγκέντρωσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος, παραγγέλλονται τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν Πατρῶν Σύρου καὶ Ναυπλίου εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν ὁποίων θέλουν φθάνουν τοιαῦτα γράμματα νὰ τὰ περιλαμβάνωσιν εἰς τοὺς φακέλλους των πρὸς τὸ Ταχ. Λευκάδος ὡς διαβατικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1868.

Χαρακτηριστικό δείγμα επιστολής η οποία εφαρμόζει την από 16.12.1868 ταχυδρομικής εγκυκλίου
*Προπληρωμένος φάκελος από **Κέρκυρα** προς **Ιωάννινα** διακινηθείς μέσω του Αυστριακού ταχυδρομείου.*
Επί του φακέλου διακρίνονται:
*Η χειρόγραφη σημείωση του αποστολέως « **Via Prevesa / col Vapore Austriaco**».*
*Το ακυρωμένο με την στικτή Νο **106** γραμματόσημο των **80** λεπτών και η ΙΙ τύπου **ΚΕΡΚΥΡΑ 19 ΙΟΥΛ.** (18)**68** (π.ημ.)*
*Η σφραγίδα **ΔΠ** του ανταλλακτηρίου Κερκύρας (Δικαίωμα Πληρωμένον)*
*Η διαβατική αυστριακή **PREVESA 1/7**/(1868) (ν. ημ)*
*Η χειρόγραφη σημείωση «**20**» είκοσι λεπτά εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβληθέν από τον παραλήπτη*

Την 12.11.1881 έκλεισε οριστικά το ταχυδρομικό γραφείο Ιωαννίνων που τόσες υπηρεσίες είχε προσφέρει στον δουλωμένο Ελληνισμό της Ηπείρου και των άλλων γύρω περιοχών. Στην Φιλοτέλεια τ. 411/161 γράφει:

Ἰωάννινα. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ὥρα» τῶν Ἀθηνῶν τῆς 27ης Νοεμβρίου 1881 ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις ἐξ Ἰωαννίνων περιγράφουσα τὸ κλείσιμον τοῦ ἐκεῖ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου. Θὰ παραθέσω ἐκτεταμένον ἀπόσπασμα τῆς περιγραφῆς, διότι εἶναι χαρακτηριστικόν :

«Τὴν 12ην Νοεμβρίου 1881, συνεπείᾳ τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁδηγιῶν, χωροφύλακες, διαταγῇ τοῦ βαλῆ, συνέλαβον μίαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως τὸν ἐξ Ἄρτης ἕλληνα ταχυδρόμον, ἐνῷ ἕτεροι χωροφύλακες ἀφῄρουν ἔξωθι τοῦ αὐστριακοῦ προξενείου ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὑπηρέτου τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου τὸν διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ταχυδρόμου κομισθέντα ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν σάκκον. Ἀμφοτέρους τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους ἤνοιξεν ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου τοῦ βιλαετίου, αὐτὸς διανείμας τὰς ἐπιστολάς.

Ἐδημοσιεύθησαν συνάμα καὶ δύο ἐπίσημοι δηλοποιήσεις, ἀγγέλλουσαι, ὅτι καταργηθέντων ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ συσταθέντων τοιούτων ὀθωμανικῶν δι' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος θέλουσι ἐμποδίζεσθαι καὶ κατάσχεσθαι τοῦ λοιποῦ αἱ εἰς τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον παραδιδόμεναι ἐπιστολαί· συνεπῶς ὁ παραδίδων εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἐπιστολὰς θεωρηθήσεται ὡς πέμπων αὐτὰς λάθρα καὶ ὑποστήσεται τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου.

Ἕνεκα τῶν δηλοποιήσεων τούτων, οἱ πολῖται φοβούμενοι πρόστιμα καὶ καταδιώξεις ἀπέσχον νὰ δώσωσι ἐπιστολὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον.

Ὁ διὰ τοῦ χθεσινοῦ αὐστριακοῦ ταχυδρομείου κομισθεὶς ἑλληνικὸς φάκελλος ἠνοίχθη παρὰ τοῦ αὐστριακοῦ ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ αἱ ἐν αὐτῷ ἐπιστολαὶ διενεμήθησαν παρ' αὐτοῦ».

Από τα Ιωάννινα

Συνέχεια τοῦ Κεφ. Ε'. Ταχυδρομεῖον.

		Κατάμηνα Δρα.	Λ.	Ἐτησίως Δραχ.	Λ.
	6'. Ἔξοδα ὑπηρεσίας.				
1	Ἔξοδα γραφείου καὶ ἐνοίκιον τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐν Σύρῳ ταχυδρομείου.	70		840	
2	» τοῦ ἐν Πάτραις ὑποδιευθυντοῦ	50		600	
3	» τοῦ ἐν Πειραιεῖ	40		480	
4	» τοῦ ἐν Ναυπλίῳ	35		420	
5	» τοῦ ἐν Λαμίᾳ ἐπιστάτου	10		120	
6	» τῶν ἐν Σπάρτῃ, Καλάμαις, Μεσολογγίῳ καὶ Χαλκίδι ἐπισατῶν τῶν μὲν 3 πρώτων πρὸς δρ. 10 τοῦ δὲ τελευταίου πρὸς δρ 17	47		564	
7	» Ὡσαύτως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ταχυδρομείου	155		1,860	
8	τοῦ ἐν Τριπόλει.	10		120	
9	» » τοῦ ἐν Ἄργει ταχυδρομικοῦ γραφείου	10		120	
10	» » τῶν ἐν Ναυπάκτῳ, Κορίνθῳ, Αἰγίῳ, Πύργῳ, Θήβαις, Ἀμφίσσῃ, Λεβαδείᾳ, Πύλῳ, Γυθείῳ καὶ Κυπαρισσίᾳ πρὸς 10 δρ. ἑκάστου	100		1,200	
11	» » τῶν ἐν Ἀγρινίῳ, Καρπενησίῳ, Ἀνδριτζαίνῃ, Καλαβρύτοις καὶ Καρυταίνῃ πρὸς 10 δραχ. ἑκάστου	50		600	
12	» » τῶν ἐν Νησίῳ, Ναζηρίῳ, καὶ Ἀλιβερίῳ πρὸς 10 δρ.	30		360	
13	» » τοῦ ἐν Ἀμφιλοχικῷ Ἄργει ἐπιστάτου	10		120	
14	» » τοῦ ἐν Μεγάροις ἐπιστάτου	10		120	
15	» » τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ	10		120	
16	» » τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἐπιστάτου	10		120	
17	» » 49 ταχυδρομικῶν γραφείων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς ἄλλους ὑπαλλήλους πρὸς δρ. 4 ἑκάστῳ, ἤτοι τῶν γραφείων ἁγίας Ἄννης, Αἰγίνης, Ἀμοργοῦ, Ἄνδρου, Ἀστακοῦ, Ἀταλάντης, Ἄστρους, Αἰτωλικοῦ, Ἀγουλινίτζης, Ἀκράτας, Βονίτζης. Γαλαξειδίου, Γοστούνης. Συλασσίας, Ἐπιδ. Λιμερᾶς, Ἑρμιόνης, Ἴου, Θήρας, Δραχμανίου. Καλαυρίας, Καρύστου, Κέας, Κορώνης, Κύμης, Κρανιδίου, Κύθνου, Κυλλήνης, Λοιδωρικίου, Λιμενίου, Λεωνιδίου, Μεγαλουπόλεως, Μεθώνης, Μήλου, Μυκώνου, Μολάων, Νάξου, νέων Ψαρῶν, Κηροχωρίου, Πάρου, Πατρῶν, Πολυκάστρου, Πεταλιδίου, Σερίφου, Σίφνου, Σκιαθου, Σκοπέλου, Σύρου, Τήνου καὶ Ἀνδρου	196		2 352	
	Εἰς ἀντιμισθίαν ὑποδεεστέρων ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν κατὰ λόγον τῶν εἰσπράξεων	250		3,000	
				13116	
	Ἀνακεφαλαίωσις.				
	Α'. Μισθοὶ προσωπικοῦ			32,952	
	Β'. Ἔξοδα ὑπηρεσίας			13,116	
	Μετακομιδὴ Γραμμάτων.				
1	Εἰς τὴν δι' ἐργολαβίας ὑπηρεσίαν πεζῶν καὶ ἐφίππων Ταχυδρόμων			80,500	
2	Πορθμεῖα μεταξὺ Ῥίου καὶ Ἀντιῤῥίου	44		528	
3	ὡσαύτως μεταξὺ Ὕδρας καὶ Ἑρμιόνης	40		480	
4	ὡσαύτως μεταξὺ Σπετσῶν καὶ Κρανιδίου	40		480	
5	Ἀποστολὴ ἐκτάκτων Ταχυδρόμων καὶ Ταχυπλόων διὰ τὴν δημόσιον ἀλληλογραφίαν	250		3,000	
6	Εἰς τὴν μεταξὺ Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης Ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν. δὶς τοῦ μηνός	260		3,120	
7	Ὡσ. διὰ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰωαννίνων ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν.			1,800	
	Ἀπόδοσις δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς ἀλλοδαπὰ Ταχυδρομεῖα.				
1	Εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Γαλλίας			23.000	
2	Ὡσ. » τῆς Αὐστρίας			25,000	
3	Ὡσ. » εἰς τοὺς Γαλλικοὺς καὶ Αὐστριακοὺς πράκτορας			12,000	

Η πρώτη σελίδα του Πίνακα λειτουργικών εξόδων έτους 1853

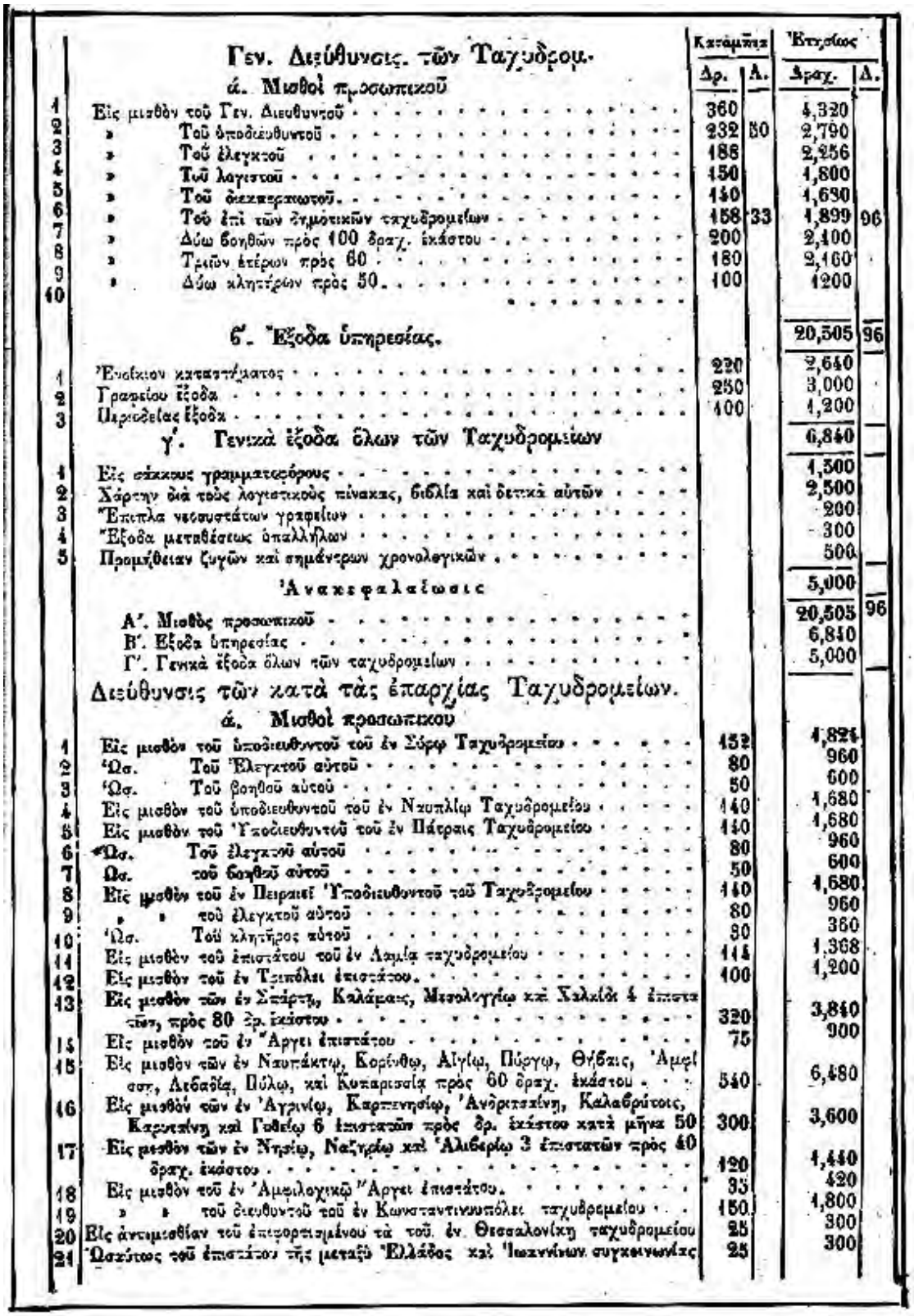

		Κατάμηνα Δρ.	Λ.	Ετησίως Δραχ.	Δ.
	Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομ.				
	ά. Μισθοί προσωπικοῦ				
1	Εἰς μισθὸν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ	360		4,320	
2	» Τοῦ ὑποδιευθυντοῦ	232	50	2,790	
3	» Τοῦ ἐλεγκτοῦ	186		2,256	
4	» Τοῦ λογιστοῦ	150		1,800	
5	» Τοῦ διαπραγματοῦ	140		1,630	
6	» Τοῦ ἐπὶ τῶν ἐνημοτικῶν ταχυδρομείων	158	33	1,899	96
7	» Δύω βοηθῶν πρὸς 100 δραχ. ἑκάστου	200		2,400	
8	» Τριῶν ἑτέρων πρὸς 60	180		2,160	
9	» Δύω κλητήρων πρὸς 50	100		1200	
10					
				20,505	96
	β'. Ἔξοδα ὑπηρεσίας.				
1	Ἐνοικίων καταστήματος	220		2,640	
2	Γραφείου ἔξοδα	250		3,000	
3	Περιοδείας ἔξοδα	100		1,200	
				6,840	
	γ'. Γενικὰ ἔξοδα ὅλων τῶν Ταχυδρομείων				
1	Εἰς σάκκους γραμματοφόρους			1,500	
2	Χάρτην διὰ τοὺς λογιστικοὺς πίνακας, βιβλία καὶ δετικὰ αὐτῶν			2,500	
3	Ἔπιπλα νεοσυστάτων γραφείων			200	
4	Ἔξοδα μεταθέσεως ὑπαλλήλων			300	
5	Προμήθειαν ζυγῶν καὶ σημάντρων χρονολογικῶν			500	
				5,000	
	Ἀναεφαλαίωσις				
	Α'. Μισθὸς προσωπικοῦ			20,505	96
	Β'. Ἔξοδα ὑπηρεσίας			6,840	
	Γ'. Γενικὰ ἔξοδα ὅλων τῶν ταχυδρομείων			5,000	
	Διεύθυνσις τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ταχυδρομείων.				
	ά. Μισθοὶ προσωπικοῦ				
1	Εἰς μισθὸν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐν Σύρῳ Ταχυδρομείου	152		1,824	
2	Ὡσ. Τοῦ Ἐλεγκτοῦ αὐτοῦ	80		960	
3	Ὡσ. Τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ	50		600	
4	Εἰς μισθὸν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ταχυδρομείου	140		1,680	
5	Εἰς μισθὸν τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐν Πάτραις Ταχυδρομείου	140		1,680	
6	Ὡσ. Τοῦ ἐλεγκτοῦ αὐτοῦ	80		960	
7	Ὡσ. τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ	50		600	
8	Εἰς μισθὸν τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου	140		1,680	
9	» » τοῦ ἐλεγκτοῦ αὐτοῦ	80		960	
10	Ὡσ. Τοῦ κλητῆρος αὐτοῦ	30		360	
11	Εἰς μισθὸν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐν Λαμίᾳ ταχυδρομείου	114		1,368	
12	Εἰς μισθὸν τοῦ ἐν Τριπόλει ἐπιστάτου	100		1,200	
13	Εἰς μισθὸν τῶν ἐν Σπάρτῃ, Καλάμαις, Μεσολογγίῳ καὶ Χαλκίδι 4 ἐπιστατῶν, πρὸς 80 δρ. ἑκάστου	320		3,840	
14	Εἰς μισθὸν τοῦ ἐν Ἄργει ἐπιστάτου	75		900	
15	Εἰς μισθὸν τῶν ἐν Ναυπάκτῳ, Κορίνθῳ, Αἰγίῳ, Πύργῳ, Θήβαις, Ἀμφίσσῃ, Λεβαδείᾳ, Πύλῳ, καὶ Κυπαρισσίᾳ πρὸς 60 δραχ. ἑκάστου	540		6,480	
16	Εἰς μισθὸν τῶν ἐν Ἀγρινίῳ, Καρπενησίῳ, Ἀνδρίτσαίνῃ, Καλαβρύτοις, Καρύταίνῃ καὶ Γυθείῳ 6 ἐπιστατῶν πρὸς δρ. ἑκάστου κατὰ μῆνα 50	300		3,600	
17	Εἰς μισθὸν τῶν ἐν Ντρίῳ, Ναζηρίῳ καὶ Ἀλιβερίῳ 3 ἐπιστατῶν πρὸς 40 δραχ. ἑκάστου	120		1,440	
18	Εἰς μισθὸν τοῦ ἐν Ἀμφιλοχικῷ Ἄργει ἐπιστάτου	35		420	
19	» » τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ταχυδρομείου	150		1,800	
20	Εἰς ἀντιμισθίαν τοῦ ἐπιφορτισμένου τὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ταχυδρομείου	25		300	
21	Ὡσαύτως τοῦ ἐπιστάτου τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰωαννίνων συγκοινωνίας	25		300	

Η δεύτερη σελίδα του Πίνακα λειτουργικών εξόδων έτους 1853

Το ταχυδρομικό υλικό

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό είναι περιορισμένο. Δεν είναι γνωστά ύποπτα κατασκευάσματα. Τα δε χρησιμοποιηθέντα γραμματόσημα γενικώς στα ταχυδρομικά γραφεία του εξωτερικού είναι των εκδόσεων Παρισίων μέχρι των επί υποκίτρινου χάρτου άνευ αριθμού ελέγχου.
Έχουν χρησιμοποιηθεί τρεις σφραγίδες οι οποίες είναι:

1.- Η διπλόκυκλη Που τύπου «δάφνης» προγραμματοσημική σφραγίδα

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 30.ΝΟΕΜ.1852 bluish grey (Janina), entire letter to **ΑΘΗΝΑΙ 8.ΔΕΚ.1852,** via **ΑΜΦΙΛ. ΑΡΓΟΣ** (type I, Amphilochia), with handwritten rate **"60"** on reverse,

Col 34/4225

1859, 18 June, entire letter from Jannina to Athens, canc. "ΙΩΑΝΝΙΝΑ*18 ΙΟΥΝ." in blue (type II) on the front, addressed to Leonta Mela in Athens and redirected m/s "to Amaroussion to the house of Mr. Notara". Arrival canc. on the reverse "ΑΘΗΝΑΙ*26 ΙΟΥΝ. 59*(1)" in blue, wax seal and rated 60 lepta m/s "60". The Greek P.O. in Jannina opened in 1854 and closed in 1881. Certificate P.HOLCOMBE (1992).

Καρα 190/2124

2.- Η διπλόκυκλη προγραμματοσημική σφραγίδα ΙΙΙου τύπου

Dott."99" & ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*16 NOEM.67 (typ.I+II) on EL fr.40l.Large Head 1862/7, arr.ΑΘΗΝΑΙ*3 ΔΕΚΕ.67. Excellent item.

Καρα 160/790

ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) on 40l.Large Head on fragment (2 strikes)

Καρα 149/5486

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Epirus), JANINA 1874: Cover of folded letter with dotted "99" on marginal copy of 40λ Large Hermes (inferior quality paper) & type II ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 2.ΔΕΚΕ.74, sent to ΑΘΗΝΑΙ 10.ΔΕΚΕ.- (Athens),
Col 68/626

Το μέγαρο Τ.Τ.Τ. Ιωαννίνων ως είχε το 1945
Συλλογή Μ. Κωνσταντίνη

"ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*20 ΑΥΓ. 76" on large part of EL fr. 10l. + 20l. Large Head 1871/6 (faulty) to Kerkyra.

Καρα 268/3234 & 295/7827

"ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*1 ΟΚΤ. 76" on cover fr. with 10l. + 20l. Large Hermes head stamps, arr."ΚΕΡΚΥΡΑ*6 ΟΚΤ. 76".

Καρα 26/929 & 260/3219 & 406/5638

Καρα 181/1683

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Epirus), JANINA 1878: Cover with ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10.ΙΟΥΝ.[78], 7 strikes on reused (by the deceiver postman, who cut the cancelled part of the stamps) 10λ +2x40λ 1875-80 & 2x30λ Athens print, registered, with R-marking "ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ", sent to ΛΑΜΙΑ 30.ΙΟΥΝ.78 (Lamia) via ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ (Messolonghi

Col 68/627

1880 EL bearing 20l. Prussian blue (Vl. 65) tied by ΠΑΤΡΑΙ & surtaxed with Greek 2x20l. 1875 Post. Due on arrival cancelled with Greek ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)* 22 ΜΑΡΤ. 80.

Καρα 56/186

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Epirus), JANINA 1880: Cover of folded letter, insufficiently pre-paid with 20λ (cream paper) tied by ΠΑΤΡΑΙ -.-.80 (Patras Peloponnese), sent to ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 22.ΔΕΚΕ.80, cancelling 2x20λ postage due stamps. Handwritten "40" in blue, ex Drossos

Col 68/628

*Φάκελος από **ΠΑΤΡΑ** προς **ΙΩΑΝΝΙΝΑ***
*Ελλείπον ταχυδρομικό τέλος 20 λεπτά και χειρόγραφη ένδειξη «**40**»*
*Στην άφιξη ο παραλήπτης πλήρωσε το διπλάσιο ελλείπον 2 Χ 20 = **40** λεπτά.*
Επικολλήθηκαν δύο εισπρακτέα 20λεπτα του 1875 και
*Ακυρώθηκαν με την σφραγίδα αφίξεως **ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 22 ΜΑΡΤ.** (18)**80***

3.- Η Ιου τύπου στικτή με το Νο 99

10 Lep orange used strip of three, very large to huge margins, light crease & some thinning, neatly cancelled "99" (Janina), an amazing strip and extremely rare.

Feldman I/10067

Brief vom 19.November 1871 von Janina (Tourkia) über Corfu nach Athen, frankiert mit 40 lepta, die mit dem Punktstempel „99" von Janina entwertet ist.

Από το Έκθεμα Frenes

Επιστολή από τα Ιωάννινα προς την Αθήνα
*Το γραμματόσημο ακυρώνει η σφραγίδα Ιωαννίνων Νο **99***
*Υπάρχει και δυσδιάκριτη σφραγίδα αποστολής **ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) ?.?.(18)75***
Συλλογή Ι. Περιστάνογλου

Από τα Ιωάννινα

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

387-403

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	**ΕΙΚΟΝΑ**	**ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ**	**ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d** σε εκ.	**ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**
395		1	2,90 / 1,90	30.11.1852 Col 34/4225 *	18.6.1859 Κ 190/2124	
396		2	2,0 / 1,2	16.11.1867 Κ 160/790 18.10.1871 Κ 121/3750	10.6.1878 Col 68/627 22.3.1880 Col 68/628 Κ 56/186	
401		3	2,55 / 2,2	19.11.71 Σελίδα 401	?.?.1875 Σελίδα 402	

**** :*** *Από το 1852 υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα (Φιλοτελικά Νέα 1935/245).*

Καθεστώς λειτουργίας	Παλαιότερη Γνωστή Χρονολογία	Νεότερη Γνωστή Χρονολογία
Ως Προξενικό γραφείο	~ 17.7.1852	Αρχή Κριμαϊκού πολέμου Το 1854
Κλειστό	Τέλος Κριμαϊκού πολέμου Το 1854	~ ?.12.1857
Ως Ταχυδρομικό γραφείο	~ ?.12.1857	12.11.1881

EL from Prevesa to Corfu, franked with 10sld. (coarse printing) Austrian Levant canc. "PREVESA * 10/1" plus "P.P.". Marked "20" with blue crayon on arrival and a 20l. sky-blue was affixed and canc. "ΚΕΡΚΥΡΑ (106) * 30 ΔΕΚΕ. 69". (Hellas 27a).

Καρα 300/367

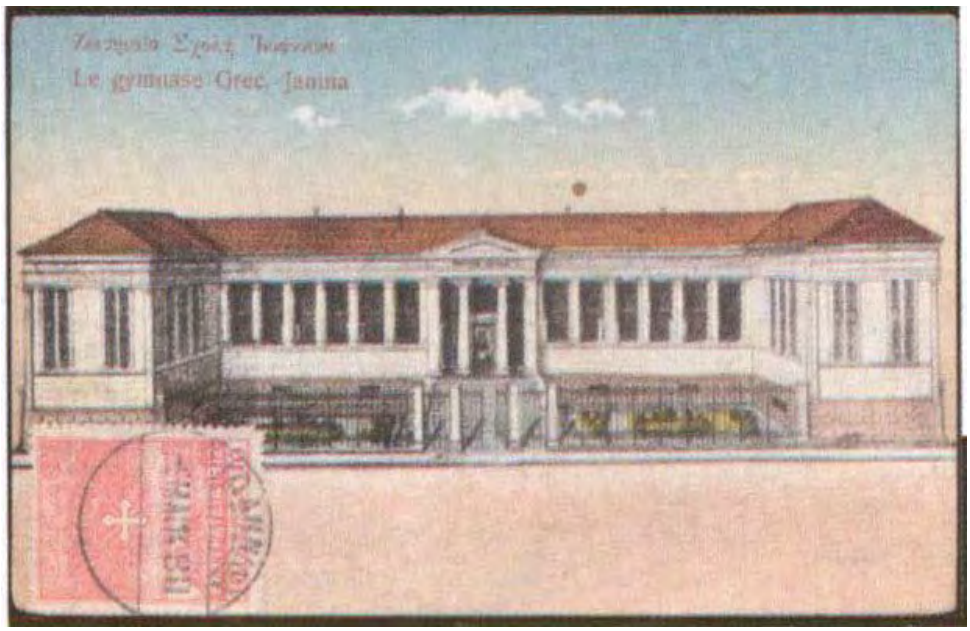

Η Σχολή των Ιωαννίνων

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Το διανεμητήριο

Η Ελλάδα ακολουθούσα το παράδειγμα των ξένων κυβερνήσεων προσπάθησε να ιδρύσει ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία στα εδάφη της Τουρκίας για την εξυπηρέτηση τόσο των ελληνικών πληθυσμών αλλά και του εμπορείου από και προς την Ελλάδα.
Η προσπάθεια για την ίδρυση ταχυδρομικών γραφείων ανταλλαγής άρχισε από τα πρώτα βήματα της ταχυδρομικής ιστορίας της Ελλάδας.
Στην Φιλοτ. τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρονται οι πόλεις-λιμένες οι οποίες έγιναν στόχος ιδρύσεως ταχυδρομικών γραφείων-ανταλλαγής. Οι πόλεις-λιμένες ήταν η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, το Ηράκλειο Κρήτης και η Κωνσταντινούπολης. Αναφέρεται επίσης ότι στη Μασσαλία, τη Μεσσήνη, την Αλεξάνδρεια, τη Σμύρνη, την Κρήτη και στη Κωνσταντινούπολη από το 1834 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων.
Βλέψεις υπήρχαν και για άλλες πόλεις όπως η Μερσίνη, η Ιόπη, η Ινέπολης, η Σαμψούντα, η Τραπεζούντα, και τα Δαρδανέλια. Τέλος βλέψεις υπήρχαν και για τις μεσόγειες πόλεις Ιερουσαλήμ και Ανδριανούπολη.
Ο Αργυρόπουλος στην Φιλοτ. 1962/55 γράφει ότι « ... Από το 1834 ήρχισαν λειτουργούντα εν Κωνσταντινουπόλει και Θεσσαλονίκη **γραφεία ταχυδρομικών ανταλλαγών***».*
Για το 1834 την ίδια γνώμη εκφράζει ο Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτ. 236-237/77. Το επαναλαμβάνει ο Σοφ. Νικολαϊδης στο ανάτυπο Νο 14 στη σελίδα 3. Επίσης, και κυρίως, ο Λεονάρδος στη σελίδα 12 της εκθέσεώς του.

«'Αλλ' ἐκτός τούτων (τῶν γραφείων ἐσωτερικοῦ) ὡρίσθησαν τό 1834, ὡς ταχυδρομικά γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συσταθῆ Προξενείων μας, ἤτοι Μασσαλίας, Μεσσήνης, 'Αλεξανδρείας, Κρήτης, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως».

Η ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου ανταλλαγής-διανεμητήριο της Κωνσταντινουπόλεως ήταν από τις πρώτες επιλογές της Ελληνικής Κυβερνήσεως λόγω των πολιτικών, πολιτιστικών και εμπορικών συμφερόντων που υπήρχαν στην από πάσης απόψεως κομβική θέση που είχε η Κωνσταντινούπολης για όλο τον Κόσμο. Πολύ περισσότερο για τον Ελληνισμό ο οποίος εξακολουθούσε ακόμα να θεωρεί την Πόλη ως τον ομφαλό του Ελληνισμού καίτοι υπήρχε ανεξάρτητο Ελληνικό Κράτος. Προσπάθησε να εξυπηρέτηση τόσο τους ελληνικούς πληθυσμούς αλλά και την διάδοση του εμπορείου από και προς την Ελλάδα.
Η τουρκική ταχυδρομική υπηρεσία εκτελούσε την διακίνηση της αλληλογραφίας στα εδάφη της με βραδείς ρυθμούς και πλημμελώς. Το γεγονός της έλλειψης οργανωμένου τουρκικού Ταχυδρομείου ανάγκασε τις ξένες κυβερνήσεις, με έγκριση της Τουρκικής κυβέρνησης, να συστήσουν μέσα στην Τουρκική επικράτεια ταχυδρομικά γραφεία (με το καθεστώς των διομολογήσεων) τα οποία εξυπηρετούσαν τις ανάγκες τους.(Δες λεπτομερέστερα στην σελ. 23 του παρόντος). Ξένα ταχυδρομεία στην Τουρκική επικράτεια υπήρχαν το Αυστριακό από το 1719, το Γαλλικό από το 1740, το Ρωσικό από το 1873, το Αγγλικό το Γερμανικό και το ιδρυθέν μόλις το 1906 Ιταλικό.
Όλα τα ξένα ταχυδρομεία , εκτός από τα ελληνικά τα οποία είχαν κλείσει από το 1881, έκλεισαν με την συνθήκη της Λοζάννης το 1923.
Το από το 1834 το λειτουργών στα πλαίσια του προξενείου διανεμητήριο της Κωνσταντινουπόλεως είχε λειτουργία τυπικού διανεμητηρίου. Συγκέντρωνε και διένειμε την αφικνούμενη στη Κωνσταντινούπολη αλληλογραφία. Επίσης συγκέντρωνε τις κατατεθειμένες στο γραμματοκιβώτιό του προξενείου επιστολές. Διαμόρφωνε σάκους αλληλογραφίας τους οποίους και κατηύθυνε προς τον προορισμό τους.
Τους σάκους τους παρέδιδε στο κατάλληλο ατμόπλοιο το οποίο θα έφερνε την αλληλογραφία κατά το δυνατόν νωρίτερα στον προορισμό της.
Στην Κωνσταντινούπολη οι άνθρωποι του διανεμητηρίου είχαν την δυνατότητα να καταθέτουν την συγκεντρούμενη αλληλογραφία στα εγκατεστημένα στην Πόλη ξένα ταχυδρομικά γραφεία (Αυστριακό, Γαλλικό, Σαμιακό, Γερμανικό, Αιγυπτιακό, Βρετανικό, Ρωσικό, Ρουμανικό και Ιταλικό κλπ). Αλλά και στις παντός είδους ναυτιλιακές εταιρείες οι οποίες έδρευαν ή είχαν πρακτορεία στην Πόλη αλλά και με άλλα τυχούσας ευκαιρίας ατμόπλοια. Κυρίως στο ελληνικό ταχυδρομείο μετά την ίδρυσή του το 1857.

Το διανεμητήριο στην αρχή λειτούργησε, όπως όλα, εντός των προξενείων.
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935/245 αναφέρεται ότι τα διανεμητήρια Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης και Αλεξανδρείας λόγω της μεγάλης αναπτύξεώς τους λειτούργησαν, στην πορεία του χρόνου, και έξωθεν των Προξενικών γραφείων. Το 1857 ήταν τόσο μεγάλη η κίνηση στο γραφείο Κωνσταντινουπόλεως ώστε να υπηρετούν τρία συνολικά άτομα. Είναι η εποχή όπου ήταν εγκατεστημένο σε ξεχωριστό κτίριο έξω από την Ελληνική Πρεσβεία, στην περιοχή του Γαλατά.
Από την αρχή η Ελληνική Κυβέρνησης υποστήριξε την διά των ταχυπλόων ταχυδρομική επαφή της Ελλάδος με την Κωνσταντινούπολη.
Με την υπογραφή της πρώτης σύμβασης της 29.8.1833 (ΦΕΚ 30/23.9.1833) του Ελληνικού Κράτους με τον Φεράλδη τοποθετήθηκε στη γραμμή Σύρου-Κωνσταντινούπολης ιστιοφόρο προκειμένου να εξασφαλίσει την επικοινωνία με την Βασίλισσα των πόλεων. Την Κωνσταντινούπολη.
Από το 1835 η Κυβέρνηση έθεσε στην διάθεση του Ταχυδρομείου το ιστιοπλοϊκό «Η Ανατολή» η οποία ανά δεκαπενθήμερο έκανε την διαδρομή Πειραιώς-Σύρου-Κωνσταντινούπολης με ενδιαμέσους σταθμούς στην Μυτιλήνη, Τένεδο, Δαρδανέλια, Καλλίπολη. Η «Ανατολή» μετέφερε γιά λογαριασμό του ταχυδρομείου όλους τους φακέλους και τα γράμματα τα οποία κατευθύνοντα στις προσεγγίσεις του πλοίου αλλά και σε ενδιαμέσους κόμβους προκειμένου να μεταφορτωθούν σε πλοία τα οποία είχαν προορισμούς σε άλλα λιμάνια της Ανατολής ή της Ευρώπης (Αίγυπτο, Κρήτη, Κύπρο, Ρόδο κλπ).
Η ατμοπλοϊκή σύνδεση της Ελλάδας με την Κωνσταντινούπολη ήταν σταθερή και αρκετά ικανοποιητική. Τα αυστριακά, τα γαλλικά, τα ρωσικά και τα ελληνικά ατμόπλοια είχαν απαραιτήτως στο πρόγραμμά τους την άφιξη και αναχώρησή τους από και προς την Κωνσταντινούπολη με άμεσο αποτέλεσμα το ταχυδρομικό υλικό να διανέμεται προς πάσα κατεύθυνση ή και να συλλέγεται από κάθε κατεύθυνση.
Οι ταχυδρομικοί σάκοι με την αλληλογραφία από και προς την Ελλάδα και με την βοήθεια του διανεμητηρίου της Κωνσταντινουπόλεως διεκπεραιώνονταν με ανεκτό έως ικανοποιητικό ρυθμό.
Στην Φιλοτέλεια τ. 236-237/77 αναφέρεται η γραμμή που καθιέρωσε το 1838 η Γαλλία με την Κωνσταντινούπολη. Η γραμμή έγινε σε εφαρμογή της υπογραφείσης την 2.1.1838 (ΦΕΚ 16/26.4.1838) συμβάσεως μεταξύ της Ελληνικής και Γαλλικής κυβερνήσεως. Η γραμμή Πειραιεύς – Σύρος – Κωνσταντινούπολις γινόταν ανά 15ενθήμερο όπου παρεδίδετο ή παραλαμβάνονταν η αλληλογραφία από και προς το διανεμητήριο της Πόλης.

Η Κωνσταντινούπολη του 1861

Ο Ταχυδρομικός Οδηγός του 1848 το αναφέρει ως λειτουργών
Ομοίως και η Ρωσία με την σύμβαση της 25.8.1848 (ΦΕΚ 3/25.1.1849) μεταξύ της Ελληνικής και Ρωσικής κυβερνήσεως η οποία επικυρώθηκε με τον Νόμο ΡΙΓ της 2.9.1848΄ ΦΕΚ 24/8.9.1848.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΓ'.

Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας συμφωνηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. Α'.

Ἡ μεταξὺ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας συμφωνηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις, συνισταμένη εἰς τὰ ἑπόμενα 19 ἄρθρα. ἐγκρίνεται· κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι, οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ῥωσσίας, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς. Τὰ δὲ 19 ἄρθρα ταῦτα προσαρτῶνται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. Β'.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1848.

ΟΘΩΝ.

Οἱ Ὑπουργοὶ Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,
Μ ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1848.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Η Πόλη το 1686

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό του διανεμητηρίου

Αναφέρεται ότι υπάρχει ταχ. σφραγίδα από το 1834. Αυτό είναι λάθος. Διότι μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί καμία σφραγίδα.
Το διανεμητήριο Κωνσταντινουπόλεως σε αντίθεση με άλλα διανεμητήρια δεν χρησιμοποίησε ταχ. σφραγίδα τύπου κουμπί (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΛΑΡΙΣΣΑ, ΠΡΕΒΕΖΑ). Χρησιμοποίησε σφραγίδα τύπου δάφνης μόνο που στη θέση της δάφνης υπάρχει η λέξη ΤΟΥΡΚΙΑ και αυτό μόνο όταν μετετράπη σε τακτικό ταχυδρομικό γραφείο.
Ακολουθούν κάποια παραδείγματα αλληλογραφίας η οποία η οποία γινόταν από και προς την Κωνσταντινούπολη. Διακινήθηκε με καράβια τακτικών γραμμών στα πλαίσια διαφόρων διακρατικών συμβάσεων ή με καράβια εταιρειών ή άλλων «τυχούσης ευκαιρίας».

*Πλίκος από Χίο την **29.8.1861** προς Κωνσταντινούπολη*
*Διακρίνεται η εντολή «**Δια του Ελληνικού** (ατμοπλοίου)»*
*Διακρίνεται η σφραγίδα της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ***
Από το έκθεμα Γ. Σπάρη

*Προπληρωμένος πλίκος διακινηθείς μέσω του πρακτορείου της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ***
*από Κωνσταντινούπολη την **17.2.**(18)**66** προς Βόλο*
*Διακρίνονται τρεις σφραγίδες της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ***
Η μία εξ αυτών βεβαιώνει την καταβολή των ταχυδρομικών τελών
Από το έκθεμα Γ. Σπάρη

*Πλίκος διακινηθείς μέσω του πρακτορείου της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ***
*Από Κωνσταντινούπολη την **17.3**.(18)**66** προς Βόλο*
*Διακρίνεται η σφραγίδα του πρακτορείου της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ***
Από το έκθεμα Γ. Σπάρη

*Απροπλήρωτος φάκελος διακινηθείς από τον Βόλο την **11.7.1863** προς την Κωνσταντινούπολη*
*Επί του φακέλου η σφραγίδα «**ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ * ΕΝ ΒΟΛΩ**»*
Από το έκθεμα Γ. Σπάρη

Προπληρωμένος φάκελος διακινηθείς από την Κωνσταντινούπολη προς την Χίο
Επί του φακέλου η δίκυκλη σφραγίδα
«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ-ΠΡΑΚΤΟΡ. ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ» 28 ΦΕΒΡ. *(18)****66***
και η ***«ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ – ΕΠΛΗΡΩΘΗ»***
Από το έκθεμα Γ. Σπάρη

Πανόραμα Κωνσταντινούπολης το 1861

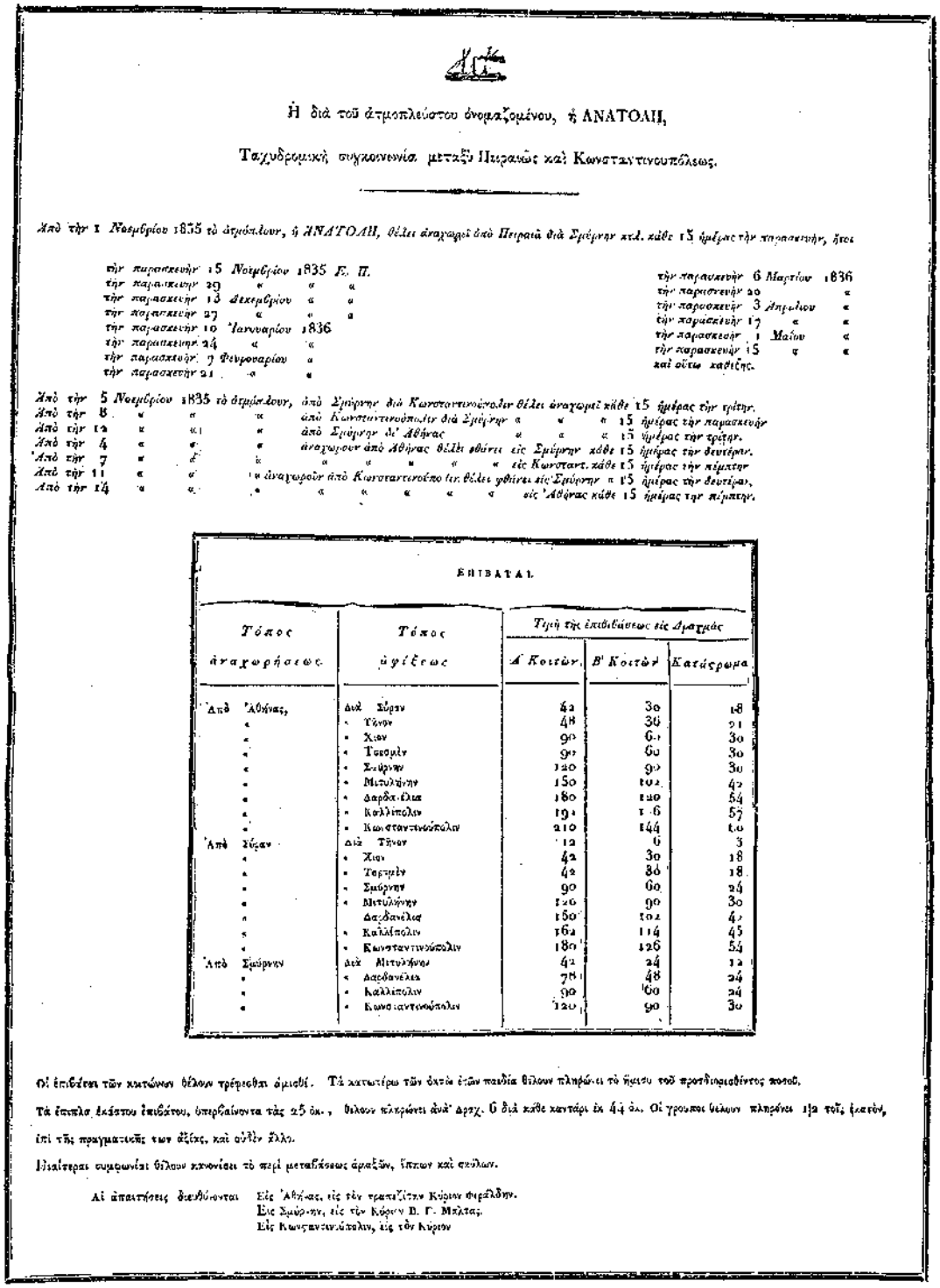

Ἡ διὰ τοῦ ἀτμοπλοΐου ὀνομαζομένου, ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ,

Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπὸ τὴν 1 Νοεμβρίου 1835 τὸ ἀτμόπλουν, ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ, θέλει ἀναχωρεῖ ἀπὸ Πειραιὰ διὰ Σμύρνην κτλ. κάθε 15 ἡμέρας τὴν παρασκευήν, ἤτοι

τὴν παρασκευὴν 15 Νοεμβρίου 1835 Ε. Π.
τὴν παρασκευὴν 29 « « «
τὴν παρασκευὴν 13 Δεκεμβρίου « «
τὴν παρασκευὴν 27 « « «
τὴν παρασκευὴν 10 Ἰανουαρίου 1836
τὴν παρασκευὴν 24 « «
τὴν παρασκευὴν 9 Φευρουαρίου «
τὴν παρασκευὴν 21 « «

τὴν παρασκευὴν 6 Μαρτίου 1836
τὴν παρασκευὴν 20 «
τὴν παρασκευὴν 3 Ἀπριλίου «
τὴν παρασκευὴν 17 « «
τὴν παρασκευὴν 1 Μαΐου «
τὴν παρασκευὴν 15 « «
καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἀπὸ τὴν 5 Νοεμβρίου 1835 τὸ ἀτμόπλουν, ἀπὸ Σμύρνης διὰ Κωνσταντινουπόλεων θέλει ἀναχωρεῖ κάθε 15 ἡμέρας τὴν τρίτην.
Ἀπὸ τὴν 8 « « « ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Σμύρνην « « « 15 ἡμέρας τὴν παρασκευήν
Ἀπὸ τὴν 12 « « « ἀπὸ Σμύρνης δ' Ἀθήνας « « « 15 ἡμέρας τὴν τρίτην.
Ἀπὸ τὴν 4 « « « ἀναχωροῦν ἀπὸ Ἀθήνας θέλει φθάνει εἰς Σμύρνην κάθε 15 ἡμέρας τὴν δευτέραν.
Ἀπὸ τὴν 7 « « « « « « « « εἰς Κωνστ. κάθε 15 ἡμέρας τὴν πέμπτην
Ἀπὸ τὴν 11 « « « ἀναχωροῦν ἀπὸ Κωνσταντινούπο τὸν θέλει φθάνει εἰς Σμύρνην « 15 ἡμέρας τὴν δευτέραν,
Ἀπὸ τὴν 14 « « « « « « « « εἰς Ἀθήνας κάθε 15 ἡμέρας τὴν πέμπτην.

ΕΠΙΒΑΤΑΙ.

Τόπος ἀναχωρήσεως.	Τόπος ἀφίξεως	Τιμὴ τῆς ἐπιβιβάσεως εἰς Δραχμάς		
		Α' Κοιτὼν.	Β' Κοιτὼν	Κατάστρωμα
Ἀπὸ Ἀθήνας,	διὰ Σύρου	42	30	18
«	« Τῆνον	48	36	21
«	« Χίου	90	60	30
«	« Τσεσμέ	90	60	30
«	« Σμύρνην	120	90	30
«	« Μιτυλήνην	150	102	42
«	« Δαρδανέλια	180	120	54
«	« Καλλίπολιν	192	136	57
«	« Κωνσταντινούπολιν	210	144	60
Ἀπὸ Σύραν	διὰ Τῆνον	12	6	3
«	« Χίου	42	30	18
«	« Τσεσμέ	42	30	18
«	« Σμύρνην	90	60	24
«	« Μιτυλήνην	126	90	30
«	« Δαρδανέλια	150	102	42
«	« Καλλίπολιν	162	114	45
«	« Κωνσταντινούπολιν	180	126	54
Ἀπὸ Σμύρνην	διὰ Μιτυλήνου	42	24	12
«	« Δαρδανέλια	78	48	24
«	« Καλλίπολιν	90	60	24
«	« Κωνσταντινούπολιν	120	90	30

Οἱ ἐπιβάται τῶν κατωτέρω θέλουν τρέφεσθαι ἰδίοις. Τὰ κατωτέρω τῶν ὀκτὼ ἐτῶν παιδία θέλουν πληρώνει τὸ ἥμισυ τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ.

Τὰ ἑπτὰ ἑκάστου ἐπιβάτου, ὑπερβαίνοντα τὰς 25 ὀκ., θέλουν πληρώνει ἀνὰ' ἀρχ. 6 διὰ κάθε κεντάρι ἐκ 44 ὀκ. Οἱ γρουπος θέλουν πληρώνει ἓν τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τῆς πραγματευθῆς των ἀξίας, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Ἡμίσειραι συμφωνεῖται θέλουν κανονίσει τὸ περὶ μεταβάσεως ἀραξῶν, ὕπτιων καὶ σκύλων.

Αἱ ἀπαιτήσεις διευθύνονται Εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸν πραγματίτην Κύριον Φιρέλδην.
Εἰς Σμύρνην, εἰς τὸν Κύριον Β. Γ. Μπλάς.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὸν Κύριον

Η διά του ατμοπλοίου «Η Ανατολή»
Ταχυδρομική συγκοινωνία μεταξύ Πειραιώς και Κωνσταντινουπόλεως

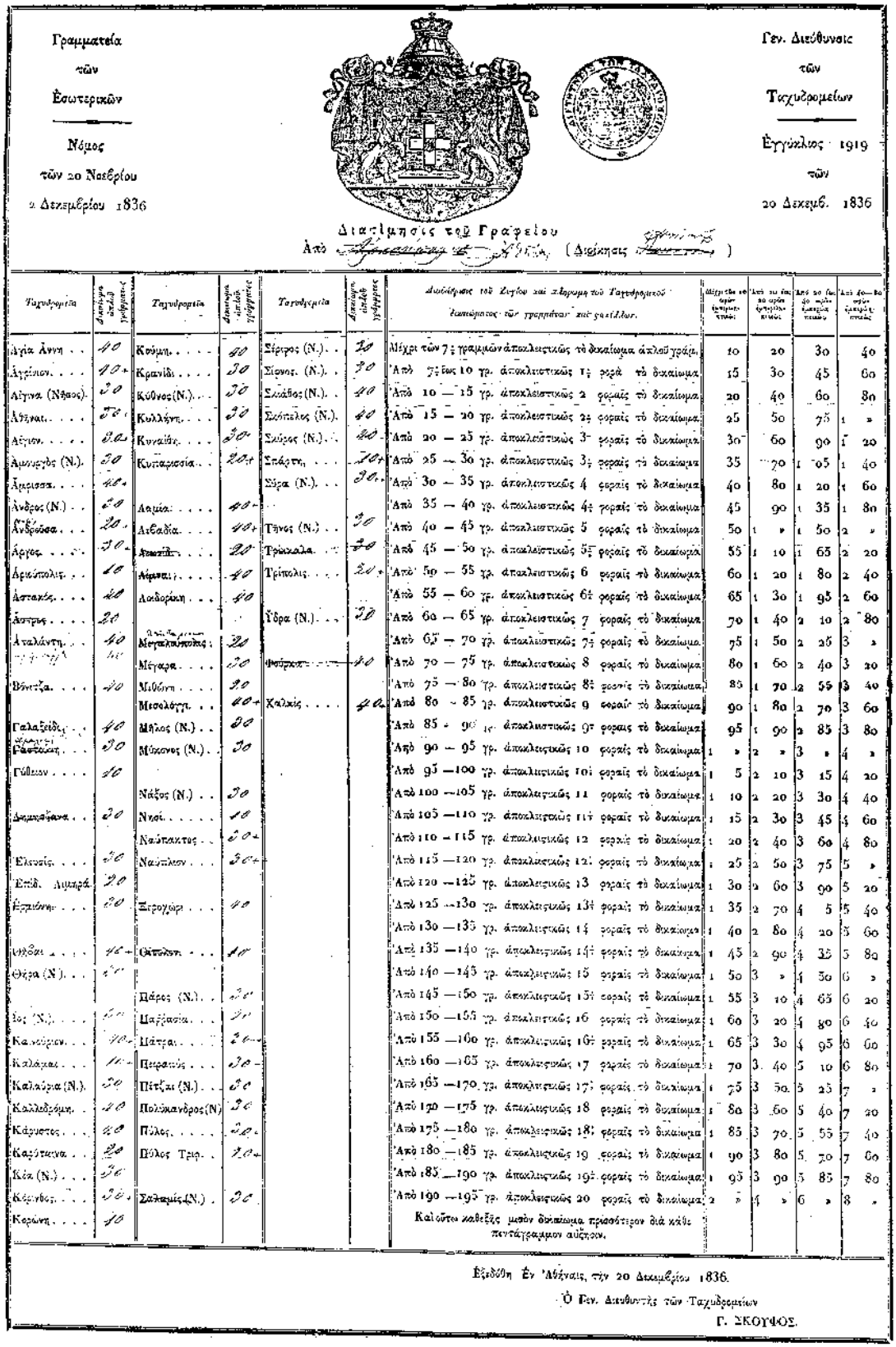

Γραμματεία
τῶν
Ἐσωτερικῶν

Νόμος
τῶν 20 Νοεβρίου
9 Δεκεμβρίου 1836

Γεν. Διεύθυνσις
τῶν
Ταχυδρομείων

Ἐγγύαλιος 1919
τῶν
20 Δεκεμβ. 1836

Διατίμησις τοῦ Γραφείου
Ἀπὸ ... (Διάταξις ...)

Ταχυδρομεῖα	Δραχμαὶ ἁπλῆ γράμματος	Ταχυδρομεῖα	Δραχμαὶ ἁπλῆ γράμματος	Ταχυδρομεῖα	Δραχμαὶ ἁπλῆ γράμματος	Διαστήματα τοῦ Ζυγοῦ καὶ πλοῦμα τοῦ Ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου τῶν γραμμάτων καὶ φακέλλων.	Μέχρι τῶν 10 ὥρων ἐφημερ. τόπου	Ἀπὸ τῶν ἄνω τῶν 10 ὥρων ἐφημερ. τόπου	Ἀπὸ 20 ὡς 40 ὥρων ἐφημερ. τόπου	Ἀπὸ ἄνω τῶν 40 ὥρων ἐφημερ. τόπου
Ἁγία Ἄννη	40	Κύμη	40	Σίριος (Ν.)	20	Μέχρι τῶν 7½ γραμμῶν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα ἁπλοῦ γράμ.	10	20	30	40
Ἀγγείον	40	Κρανιδὶ	30	Σίφνος (Ν.)	30	Ἀπὸ 7½ ἕως 10 γρ. ἀποκλειστικῶς 1½ φορὰ τὸ δικαίωμα	15	30	45	60
Αἴγινα (Νῆσος)	30	Κύθνος (Ν.)	30	Σκιάθος (Ν.)	40	Ἀπὸ 10 — 15 γρ. ἀποκλειστικῶς 2 φοραῖς τὸ δικαίωμα	20	40	60	80
Ἀθῆναι	30	Κυλλήνη	30	Σκόπελος (Ν.)	40	Ἀπὸ 15 — 20 γρ. ἀποκλειστικῶς 2½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	25	50	75	1 »
Αἴγιον	80	Κυναίθη	30	Σκύρος (Ν.)	40	Ἀπὸ 20 — 25 γρ. ἀποκλειστικῶς 3 φοραῖς τὸ δικαίωμα	30	60	90	1 20
Ἀμοργὸς (Ν.)	30	Κυπαρισσία	20	Σπάρτη	20	Ἀπὸ 25 — 30 γρ. ἀποκλειστικῶς 3½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	35	70	1 05	1 40
Ἀμφισσα	40			Σύρα (Ν.)	30	Ἀπὸ 30 — 35 γρ. ἀποκλειστικῶς 4 φοραῖς τὸ δικαίωμα	40	80	1 20	1 60
Ἄνδρος (Ν.)	20	Λαμία	40			Ἀπὸ 35 — 40 γρ. ἀποκλειστικῶς 4½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	45	90	1 35	1 80
Ἀνδρίτσα	20	Λεβαδία	40	Τῆνος (Ν.)	30	Ἀπὸ 40 — 45 γρ. ἀποκλειστικῶς 5 φοραῖς τὸ δικαίωμα	50	1 »	1 50	2 »
Ἄργος	30	Λεχαινὰ	20	Τρικκαλα	20	Ἀπὸ 45 — 50 γρ. ἀποκλειστικῶς 5½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	55	1 10	1 65	2 20
Ἀριδαία	40	Λήμνος	40	Τρίπολις	20	Ἀπὸ 50 — 55 γρ. ἀποκλειστικῶς 6 φοραῖς τὸ δικαίωμα	60	1 20	1 80	2 40
Ἀστακὸς	40	Λοιδορίκη	40			Ἀπὸ 55 — 60 γρ. ἀποκλειστικῶς 6½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	65	1 30	1 95	2 60
Ἄστρος	20			Ὕδρα (Ν.)	30	Ἀπὸ 60 — 65 γρ. ἀποκλειστικῶς 7 φοραῖς τὸ δικαίωμα	70	1 40	2 10	2 80
Ἀταλάντη	40	Μεγαλόπολις	30			Ἀπὸ 65 — 70 γρ. ἀποκλειστικῶς 7½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	75	1 50	2 25	3 »
		Μέγαρα	20	Φάρσαλα	40	Ἀπὸ 70 — 75 γρ. ἀποκλειστικῶς 8 φοραῖς τὸ δικαίωμα	80	1 60	2 40	3 20
Βόνιτζα	40	Μιθώνη	20			Ἀπὸ 75 — 80 γρ. ἀποκλειστικῶς 8½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	85	1 70	2 55	3 40
		Μεσολόγγι	40	Χαλκὶς	40	Ἀπὸ 80 — 85 γρ. ἀποκλειστικῶς 9 φοραῖς τὸ δικαίωμα	90	1 80	2 70	3 60
Γαλαξείδι	40	Μῆλος (Ν.)	30			Ἀπὸ 85 — 90 γρ. ἀποκλειστικῶς 9½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	95	1 90	2 85	3 80
Γαστούνη	30	Μύκονος (Ν.)	30			Ἀπὸ 90 — 95 γρ. ἀποκλειστικῶς 10 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 »	2 »	3 »	4 »
Γύθειον	40					Ἀπὸ 95 —100 γρ. ἀποκλειστικῶς 10½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 5	2 10	3 15	4 20
		Νάξος (Ν.)	30			Ἀπὸ 100 —105 γρ. ἀποκλειστικῶς 11 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 10	2 20	3 30	4 40
Δημητσάνα	20	Νησὶ	40			Ἀπὸ 105 —110 γρ. ἀποκλειστικῶς 11½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 15	2 30	3 45	4 60
		Ναύπακτος	20			Ἀπὸ 110 —115 γρ. ἀποκλειστικῶς 12 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 20	2 40	3 60	4 80
Ἐλευσὶς	30	Ναύπλιον	30			Ἀπὸ 115 —120 γρ. ἀποκλειστικῶς 12½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 25	2 50	3 75	5 »
Ἐπίδ. Λιμηρά	20					Ἀπὸ 120 —125 γρ. ἀποκλειστικῶς 13 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 30	2 60	3 90	5 20
Ἐρμιόνη	20	Ξηροχώρι	40			Ἀπὸ 125 —130 γρ. ἀποκλειστικῶς 13½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 35	2 70	4 5	5 40
						Ἀπὸ 130 —135 γρ. ἀποκλειστικῶς 14 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 40	2 80	4 20	5 60
Ὀρχομενὸς	40	Ὀπούντιον	40			Ἀπὸ 135 —140 γρ. ἀποκλειστικῶς 14½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 45	2 90	4 35	5 80
Θήρα (Ν.)	40					Ἀπὸ 140 —145 γρ. ἀποκλειστικῶς 15 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 50	3 »	4 50	6 »
		Πάρος (Ν.)	30			Ἀπὸ 145 —150 γρ. ἀποκλειστικῶς 15½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 55	3 10	4 65	6 20
Ἰος (Ν.)	40	Παρασσία	20			Ἀπὸ 150 —155 γρ. ἀποκλειστικῶς 16 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 60	3 20	4 80	6 40
Καισάριον	40	Πάτραι	20			Ἀπὸ 155 —160 γρ. ἀποκλειστικῶς 16½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 65	3 30	4 95	6 60
Καλάμαι	40	Πειραιεὺς	30			Ἀπὸ 160 —165 γρ. ἀποκλειστικῶς 17 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 70	3 40	5 10	6 80
Καλαύρια (Ν.)	30	Πίτζαι (Ν.)	20			Ἀπὸ 165 —170 γρ. ἀποκλειστικῶς 17½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 75	3 50	5 25	7 »
Καλλιθέμη	40	Πολύκανδρος (Ν.)	20			Ἀπὸ 170 —175 γρ. ἀποκλειστικῶς 18 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 80	3 60	5 40	7 20
Κάρυστος	40	Πύλος	20			Ἀπὸ 175 —180 γρ. ἀποκλειστικῶς 18½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 85	3 70	5 55	7 40
Καρύταινα	20	Πύλος Τριφ.	20			Ἀπὸ 180 —185 γρ. ἀποκλειστικῶς 19 φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 90	3 80	5 70	7 60
Κέα (Ν.)	30					Ἀπὸ 185 —190 γρ. ἀποκλειστικῶς 19½ φοραῖς τὸ δικαίωμα	1 95	3 90	5 85	7 80
Κέρκυρα	30	Σαλαμὶς (Ν.)	20			Ἀπὸ 190 —195 γρ. ἀποκλειστικῶς 20 φοραῖς τὸ δικαίωμα	2 »	4 »	6 »	8 »
Κορώνη	40					Καθ' ὅτου καθεξῆς μεῖον δικαίωμα περισσότερον διὰ κάθε πενταγράμμου αὔξησιν.				

Ἐξεδόθη Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1836.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων
Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

«Η Διατίμησις του Γραφείου»
Τα ταχυδρομικά τέλη του 1836 του Νόμου της 20.11.1836

Το ταχυδρομικό γραφείο

Η ταχυδρομική κίνηση του διανεμητηρίου ήταν υψηλή και οι απαιτήσεις μεγάλες. Ο τρόπος λειτουργίας του ήταν μη ανεκτός και η πίεση ασφυκτική. Από πολύ νωρίς η υπηρεσία διέγνωσε την ανάγκη το υπάρχον διανεμητήριο να αναβαθμιστεί και να λειτουργήσει σαν κανονικό ταχυδρομικό γραφείο.
Από τον Οκτώβρη του 1849 η Γενική Διεύθυνσης του Ταχυδρομείου ζήτησε από την Κυβέρνηση να κλείσει το εκεί διανεμητήριο και στη θέση του να συσταθεί το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινούπολης.
Για την σύσταση του ταχ. γρ. Κωνσταντινουπόλεως αναφέρεται ο Λεονάρδος στη σελίδα 34:

Ἀλλ' ἡ σπουδαιοτέρα βελτίωσις ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν μας εἶναι ἡ σύστασις Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Τουρκίας.

Και συνεχίζει λέγοντας ως κύρια αιτία για την σύσταση την καθυστέρηση διανομής των ελληνικών εφημερίδων και της αλληλογραφίας αλλά και την επικρατούσα ακαταστασία στο εσωτερικό του.

«Ὅστις εἶχε ἄλλοτε ἐπισκεφθῆ τὴν Κωνσταντινούπολιν, γνωρίζει εἰς ποίαν ἀκροασφαλῆ θέσιν εὑρίσκετο ἡ ἑλληνικὴ ἀλληλογραφία καί ἰδίως ἡ ἐφημεριδογραφία, ἐκτεθειμένων εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος τῶν πεμπομένων ἐκεῖσε ἐπιστολῶν καί ἐφημερίδων»

Ένας επί πλέον επιτακτικός λόγος κατά τον Κ. Σφήκα για την δημιουργία του ταχυδρομικού γραφείου ήταν η ταχυδρομική σύμβαση η οποία είχε υπογραφεί μεταξύ της ελληνικής και της ρωσικής Κυβερνήσεως της 25.8.1848 η οποία κυρώθηκε με τον Νόμο ΡΙΓ΄ της 2.9.1848 (ΦΕΚ 3/25.1.1849 & 24/8.9.1848) σε σχέση με την διακίνηση της αλληλογραφίας.
Σε σχετική αναφορά της ταχυδρομικής Διευθύνσεως προς την Κυβέρνηση έγραφε (Φιλοτέλεια του 1944/77) πλην των άλλων:
« ...

ὄχι μόνον διάφοροι καταχρήσεις ἐπήγασαν εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ αἱ ἐφημερίδες καὶ οἱ πολῖται ἐζήτησαν τὴν θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας ταχυδρομικὴν συνθήκην ἐναπαιτεῖται ἡ σύστασις τοιούτου γραφείου διὰ τὴν παράδοσιν, παραλαβὴν καὶ ἀποστολὴν τῶν μεταφερομένων φακέλλων, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Ρωσσίαν καὶ διὰ τὰς Ἡγεμονίας τῆς Δακίας καὶ τἀνάπαλιν».

...»

*Αυτά γραφόντουσαν διότι στην υπογραφείσα σύμβαση μεταξύ της Ελλάδας και της Ρωσίας της 25.8.1848 στο άρθρο 4 της συμβάσεως μιλά περί της ανάγκης ύπαρξης «**εμπορικού γραφείου της εν Κωνσταντινουπόλει ελληνικής πρεσβείας**». Το έγραψαν «Εμπορικό γραφείο» μη δυνάμενοι να γράψουν «**ταχυδρομικό γραφείο**». Δες σχετικά στο ΦΕΚ 3/25.1.1849 όπου δημοσιεύτηκε η άνω σύμβασης. Για τους παραπάνω λόγους υπήρξε επιτακτική η ανάγκη της αναβάθμισης του διανεμητηρίου σε ταχυδρομικό γραφείο. Προς τούτο η Κυβέρνηση έσπευσε να αναγράψει στον προϋπολογισμό του 1849 κονδύλι απαραίτητο για την λειτουργία του αναβαπτισμένου γραφείου αλλά και να στείλει επί τούτου άνθρωπο ο οποίος θα αναλάμβανε την επιμέλεια της αναμόρφωσης του γραφείου. Ήδη από την 26.6.1850 είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία αναμόρφωσης του γραφείου.*

Το αναφερόμενο άρθρο 4 της συμβάσεως έχει ως έξής:

Ἄρθρ. 4.

Ἅπασαι αἱ ἐκ τῆς Ῥωσσίας, εἴτε ἐκ Βουκουρεστίου, Ἰασίου ἢ Γαλατζίου προερχόμεναι ἀλληλογραφίαι, προσδιωρισμέναι διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι ἐλεύθεραι παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους ὑπὸ ἐγκλείστους φακέλλους, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ μέρους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσσικοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου πρὸς τὸ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ταύτῃ ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, καὶ τὸ εἰρημένον Γραφεῖον θέλει παραδίδει ἀμέσως τοὺς φακέλλους πρὸς τὰ ἀτμόπλοια ἢ ταχύπλοα, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 3.

Ἅπασαι αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμεναι καὶ διὰ τὴν Ῥωσσίαν ἢ τὰς ῥηθείσας πόλεις τῶν Ἡγεμονιῶν τοῦ Δουνάβεως προσδιωρισμέναι ἀλληλογραφίαι, θέλουν παραδίδεσθαι ἀπὸ τὰ διαληφθέντα ἀτμοκίνητα ἢ ταχύπλοα εἰς τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Πρεσβείας Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐγχειρίζει αὐτὰς ἀμέσως ἐλευθερας παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸ ἐν τῇ εἰρημένῃ Πρωτευούσῃ Ῥωσσικὸν ταχυδρομικὸν Γραφεῖον.

Ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ ἀλληλογραφίαι καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, πρέπει νὰ παραδίδωνται ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀμοιβαίως ἐλεύθερα παντὸς τέλους, οἱ πρὸς οὓς διευθύνονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποστολαὶ εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν μόνον τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των ταχυδρομικοῦ τέλους.

Στο άρθρο προκύπτει επιτακτική η ανάγκη να γράψουν ***ταχυδρομικό γραφείο*** *αλλά δεν μπορούσαν. Στην αδυναμία αυτή γράφουν:*

. . . πρὸς τὸ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ταύτῃ ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, . . .

Η Πόλη το 1698

Στην Φιλοτ. 417 σελ 157 κ. επ. σχετικά με την ίδρυση του ταχ. γραφείου Κωνσταντινουπόλεως, αλλά και για την ημερομηνία ίδρυσης του ταχυδρομικού γραφείου αναφέρεται:

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΙ

'Αποφασισθείσης ἐν ἔτει 1849 τῆς μετατροπῆς τοῦ «διανεμητηρίου» Κωνσταντινουπόλεως εἰς κανονικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἐξεδόθη τὴν 19-11-1849 σχετικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐπίσης δὲν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως. 'Η κοινοποίησις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τὸ κείμενον τοῦ διατάγματος ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

Τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν
ἀριθ. 24157
Πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εξωτερικῶν

Σᾶς κοινοποιοῦμεν ὀπισθογράφως, Κύριε 'Υπουργέ, τὸ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1849 Β. Διάταγμα περὶ συστάσεως Ταχυδρ. Γραφείου ἐν Κωνσταντινουπόλει, διὰ νὰ λάβητε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου. 'Ο λόγος τῆς προσκολλήσεως τοῦ Ταχυδρ. Γραφείου εἰς τὴν Πρεσβείαν, εἶναι τὸ ν' ἀπολαμβάνῃ τὴν ἄμεσον ταύτης προστασίαν, ἄνευ τῆς ὁποίας πιθανότατα ὅτι ἤθελεν ἀπαντήσει ἀνυπέρβλητα εἰς τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν διατήρησίν του προσκόμματα, ὡς εὐκόλως δύνασθε νὰ συμπεράνητε. Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ἐξεδώκαμεν τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαταγάς.

Παρακολοῦμεν δὲ καὶ τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εξωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ καθ' ἑαυτό, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

'Αθῆναι, τῇ 24 Νοεμβρίου 1849
'Ο 'Υπουργὸς

Και στη περίπτωση του ταχυδρομικού γραφείου Κωνσταντινουπόλεως , όπως και στο αντίστοιχο της Θεσσαλονίκης, όπως ήδη έχει αναλυθεί στο οικείο κεφάλαιο, το Διάταγμα της 19.11.1849 δεν δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το γιατί η ίδια η υπηρεσία το εξηγεί και λέει στην από 24.11.1849 άνω διαταγή. Συγκεκριμένα γράφει: « ... **Ο λόγος της προσκολλήσεως του Ταχυδρ. Γραφείου εις την Πρεσβείαν, είναι το ν΄ απολαμβάνει την άμεσον ταύτης προστασίαν** *...». Και γιατί πρέπει να απολαμβάνει προστασίας μας το λέει: « ...* **άνευ της οποίας πιθανότατα ότι ήθελεν απαντήσει ανυπέρβλητα εις τον καταρτισμόν και την διατήρησίν του προσκόμματα, ως ευκόλως δύνασθε να συμπεράνητε …».** *Και πια θα ήταν τα προσκόμματα; Η άρνηση του τουρκικού κράτους να επιτρέψει την λειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου αυτού καθ΄ αυτού. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δεν δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της κυβερνήσεως αλλά και που δεν αναφέρει ο Λεονάρδος το σχετικό Διάταγμα στην έκθεσή του.*

Αυστριακό Kreuzer του 1807

Το μη δημοσιευθέν Διάταγμα έλεγε:

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου(18)36 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου μας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

1) Εἰς Κωνσταντινούπολιν συσταίνεται ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον.

2) Τὸ ἀνωτέρω Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον προσκαλλᾶται παρὰ τῇ Ἡμετέρᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ.

3) Τοῦ Ταχυδρομικοῦ τούτου Γραφείου θέλει προϊστασθαι εἷς ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν Ὑποδιευθυντοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας Β' τάξεως.

4) Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ προσδιορίζεται πρὸς Δρχ. 150 καὶ χορηγοῦνται πρὸς τούτοις κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα κατ' ἀποκοπὴν Δρχ. 50, καὶ δι' ἔξοδα συστάσεως Δρχ. 100.

5) Τὸ ἀνωτέρω Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ὑπάγονται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Ἡμετέρας Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου Μας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Νοεμβρίου 1849
Ὁ Ὑπουργὸς

Κατόπιν αυτού η Κυβέρνηση μερίμνησε και έστειλε από τα μέσα Φεβρουαρίου 1850 (15.2.1850) στην Πόλη υπάλληλο με σκοπό να ετοιμάσει το προς ίδρυση ταχ. γραφείο. Παρουσιάστηκε προς υπηρεσία στον εκεί πρέσβη στην Κωνσταντινούπολη ο τότε υποδιευθυντής του ταχυδρομείου Πειραιώς Α. Μυλωνάς προκειμένου να οργανώσει τα της ιδρύσεως του νέου ταχυδρομικού γραφείου Ο ίδιος διετάχθη να εκτελεί, προσωρινά, τα καθήκοντα του διευθυντού του προς ίδρυση ταχυδρομικού γραφείου. Από κάποια αναφορά του Μυλωνά με ημερομηνία 26.7.1850 γράφει ότι επειδή ήδη είχε τελειώσει η όλη διαδικασία της οργάνωσης του νέου ταχυδρομικού γραφείου παρακαλεί να επιστρέψει στην παλιά υπηρεσία του στον Πειραιά. Η υπηρεσία δεν απεδέχθη το αίτημά του και τον παρακάλεσε να παραμείνει στα καθήκοντα του. Συνεπώς το νέο ταχυδρομικό γραφείο θα μπορούσε να έχει αρχίσει να λειτουργεί μέσα στον Ιούλιο του 1850.
*Ο Λεονάρδος στη σελίδα 65 της εκθέσεώς του λέει ότι: «*την δεκαετή περίοδον 1840-1850 είχον συστηθεί δύο Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία, εις το εξωτερικόν, το μεν εν Θεσσαλονίκη, το δε εις Κωνσταντινούπολη *..»*

Σε σχετική αλληλογραφία αναφέρεται η Φιλοτέλεια τ. 417/158 στην οποία υπάρχουν τα επόμενα δύο έγγραφα ενδεικτικά της ημερομηνίας λειτουργίας του ταχ. γρ. Κωνσταντινουπόλεως:

1) 'Αριθ. 3754-426. 'Εξ αὐτοῦ ἐξάγεται ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐλήφθη ἐκ μέρους τοῦ πρέσβεως Κωνσταντινουπόλεως ἀναφορὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8-7-1850 περὶ «ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου μας», ἡ ὁποία τὴν 17ην ἰδίου μηνὸς ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν, παρακαλούμενον νὰ κοινοποιήσῃ τὸ περιεχόμενόν της εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων.

2) 'Αριθ. 3848-11. 'Εξ αὐτοῦ ἐξάγεται ὅτι ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀναφορά, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12-7-1850, τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ταχυδρομείου πρὸς τὴν ἐκεῖ πρεσβείαν «περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου», ἡ ὁποία ἐπίσης τὴν 17ην 'Ιουλίου 1850 ἀπεστάλη εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν, ἵνα λάβῃ γνῶσιν.

Το πρώτο έγγραφο της 8.7.1850 αναφέρεται στην αποπεράτωση της προετοιμασίας του ταχυδρομικού γραφείου. Στο δεύτερο έγγραφο της 12.7.1850 ο ίδιος υποδιευθυντής του ταχυδρομικού γραφείου Κωνσταντινουπόλεως λέει 'ότι αποκαταστάθηκε το ταχυδρομικό γραφείο.

Κατόπιν όλων αυτών η έναρξη λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Κωνσταντινουπόλεως πρέπει να τοποθετηθεί μεταξύ 8 με 12 Ιουλίου 1850. Νωρίτερα αποκλείεται διότι υπάρχει επίσης, το έγγραφο του υπουργείου εσωτερικών 11606/30.6.1850 δια του οποίου ρωτά το υπουργείο εξωτερικών αν θα δοθεί άδεια λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου από την Πύλη προκειμένου να ανακαλέσει τον εκεί διαμένοντα υπάλληλόν της Α. Μυλωνά.

Τέλος στην Φιλοτέλεια του 2009/68 ο Ιωάννης Περιστάνογλου γνωστοποίησε το Β.Δ. της 13.9.1850 (ΦΕΚ 34/29.9.1850). Το εν λόγω Β.Δ. το είχαν «στριμώξει» στην στήλη υπό τον τίτλο «Αγγελίαι αφορώσαι την δημοσίαν υπηρεσίαν» του ΦΕΚ 34/29.9.1850. το Β.Δ. έλεγε: « ... Δι΄ ομοίου της 13 αυτού του μηνός διορίσθη διευθυντής του εν Κωνσταντινουπόλει ταχυδρομικού γραφείου ο Κ.Α.Μαυροκορδάτος». Άρα από της 13.9.1850 το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως απέκτησε, επισήμως πλην όμως με κάποια μυστικότητα διευθυντή. Το έβαλαν στην στήλη «Αγγελίαι αφορώσαι την δημοσίαν υπηρεσίαν» του ΦΕΚ προκειμένου να μην υποπέσει στην αντίληψη των Τούρκων ο διορισμός του διευθυντή. Ήταν προσφιλής τακτική της εποχής να «στριμώχνουν» ότι δεν ήθελαν να μάθουν οι Τούρκοι στη στήλη «Αγγελίαι αφορώσαι την δημοσίαν υπηρεσίαν» των ΦΕΚ. Συνεπώς το συμπέρασμα στο οποίο οδηγήθηκε ο κ. Περιστάνογλου ότι από κάποια στιγμή και πέρα λειτούργησε το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως με την έγκριση των τούρκων είναι λάθος. Το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως ποτέ δεν λειτούργησε με την έγκριση των τούρκων. Λειτούργησε με την ανοχή τους και μόνο με αυτήν.

Στην πραγματικότητα ποτέ το γραφείο της Κωνσταντινουπόλεως δεν πήρε άδεια λειτουργίας από τους Τούρκους! Αυτό φαίνεται πάλι από τον Νικολαϊδη ο οποίος στην Φιλοτέλεια του 1971 σελίδα 80 στην ανακοίνωσή του «ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΟΛΔΟΒΛΑΧΙΑ ΚΑΙ ΣΟΥΛΙΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ» παραθέτει το από 27 Μαΐου 1857 έγγραφο του Πρέσβη της Κωνσταντινουπόλεως το οποίο πλην των άλλων γράφει:

Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἓν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

*Μέχρι την 27.5.1857 δεν υπήρχε επίσημη αναγνώριση του γραφείου αλλά «**το έχομεν σιωπηλώς πως και ουχί δι΄ επισήμου συγκαταθέσεως της Οθωμανικής Κυβερνήσεως**».*
Επανερχόμενος στο γεγονός της μη δημοσιεύσεως των διαταγμάτων περί ιδρύσεως ταχυδρομικού γραφείου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προκειμένου να μην γίνει αντιληπτή η παρουσία τους στις δύο πόλεις (Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινούπολης) χαρακτηριστικά είναι τα αναγραφόμενα από τον Σ. Νικολαΐδη στην Φιλοτ. τ. 418/195.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ

Παραθέτω κατωτέρω ἀποσπάσματα, σταχυολογηθέντα ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀνταλλαγεῖσαν μεταξὺ τῶν ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας , διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως τοῦ ταχυδρομείου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη δὲν ἔχει μόνον φιλοτελικὸν ἀλλὰ καὶ ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον, διότι μᾶς δίδει τὴν εἰκόνα τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διπλωματικῶν σχέσεων κατὰ τὴν ἐποχὴν τὴν προηγηθεῖσαν τοῦ Κριμαϊκοῦ Πολέμου, μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὁποίου, ὡς γνωστόν, ὡξύνθησαν αὗται μέχρι διακοπῆς.

Ἀπὸ σημείωμα ἀριθ. 5501-5502, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ πρωτότυπον, τὸ δοθὲν εἰς τὸν γραμματέα πρὸς καθαρογραφήν, πληροφορούμεθα, ὅτι τὴν 29ην Νοεμβρίου 1849 τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπήντησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν σχετικὰ μὲ τὸ κοινοποιηθὲν εἰς αὐτὸ Β. διάταγμα περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ γραφείου εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διατυπώνει ἐν ἀρχῇ παράπονα, διότι δὲν ἠρωτήθη πρὸ τῆς λήψεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως καὶ προσθέτει:

«Αἱ σχέσεις μας τὴν σήμερον μετὰ τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι ἐντελῶς εὐχάριστοι. Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις κατέχεται ἀπὸ ὑπονοίας ἀβασίμους μέν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἐρριζωμένας, ὥστε πολλάκις πράξεις ἀθῶαι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐμπνέουσιν εἰς αὐτὴν φόβον καὶ τὴν ὠθοῦν εἰς πράξεις ἀδίκους τε καὶ αὐθαιρέτους. Δὲν εἶναι παντελῶς ἀπίθανον ἡ σύστασις ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ πρῶτον γενομένη ἄνευ τῆς συναινέσεώς της καὶ χωρὶς οὐδὲ κἂν ἐπὶ τέλους νὰ προειδοποιηθῇ, δὲν εἶναι λέγομεν παντελῶς ἀπίθανον ἡ σύστασις αὕτη νὰ παρεξηγηθῇ παρ' αὐτῆς, καὶ νὰ προκαλέσῃ ἴσως μέτρον τι δυσάρεστον καὶ δυνάμενον νὰ φέρῃ προσβολὴν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν».

Ἐν τέλει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν προτείνει νὰ μὴ σπεύσουν εἰς τὴν σύστασιν καὶ νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ ὁ διορισθεὶς ὑποδιευθυντής, πρὶν ληφθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔγραψε σχετικῶς.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνταπήντησε τὴν 31-12-1849, ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 24868, ἀντικρουῦον τὰ παράπονα μὲ διάφορα ἐπιχειρήματα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ζήτημα εἶχε συζητηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ἐπομένως δὲν ὑπῆρχε λόγος ἐκ νέου συνεννοήσεως μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀκολούθως εἰσερχόμενος εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος προσθέτει τὰ ἑξῆς:

«Τὸ νὰ προειδοποιηθῇ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις περὶ συστάσεως τοῦ Ταχυδρομείου τὸ θεωροῦμεν ἀσύμφορον καὶ ἀνοίκειον, διότι φαίνεται ὅτι ζητοῦμεν τὴν ἄδειαν καὶ τοιουτοτρόπως ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποποιηθῇ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τί θέλομεν πράξει; ἐν ᾧ ἂν συστηθῇ πρὶν καὶ εἰδοποιηθῇ καὶ μᾶς ζητηθῇ λόγος θέλομεν εἴπει ὅτι ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ φροντίζωμεν περὶ τῆς ἀλληλογραφίας μας ὅπως καταλληλότερον κρίνωμεν».

Ἐν τέλει ἀναφέρει ὅτι ἀνεβλήθη ἡ ἀναχώρησις τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἀναμένει τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐξ ἄλλου ἐγγράφου ἐξάγεται, ὅτι τελικῶς ὁ διορισθεὶς ἐκεῖ ὑποδιευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου Μυλωνᾶς ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν περὶ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1850.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι καὶ τὸ ἑπόμενον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22-2-1850 ἔγγραφον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν:

«Καὶ πρὶν ἢ λάβω τὴν ὑπ' ἀριθ. 828 καὶ ἀπὸ 15 τοῦ φθίνοντος διαταγήν Σας, ὁ κ. Μυλωνᾶς παρουσιασθεὶς ἐζήτησε νὰ τὸν ἐγκαταστήσω. Δυστυχῶς τὸ πρᾶγμα δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἀμέσως, καθότι ἡ Πρεσβεία δὲν εἶχε κάμει πρὸ τῆς ἀφίξεώς μου καμμίαν περὶ τοῦ Γραφείου τούτου πρὸς τὴν Πύλην κοινοποίησιν. Ἠναγκάσθην λοιπὸν νὰ ἐξηγήσω ἐγὼ τὰ περὶ τούτου εἰς τὸν Ἀαλῆ Πασᾶν, καὶ ἀφοῦ τοῦ ἔδωκα ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις καὶ διαβεβαιώσεις κυρίως δὲ ὅτι διὰ τῆς συστάσεως αὐτοῦ τοῦ Γραφείου δὲν προτιθέμεθα ἄλλο εἰμὴ τὴν εὐκολίαν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κωνσταντινουπόλεως, Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας καὶ τῶν Ἡγεμονιῶν Δακίας ἀνταποκρίσεων, καὶ ἐννοοῦμεν νὰ σεβασθῶμεν πληρέστατα τὴν ὡς πρὸς τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων νομοθεσίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι θέλει κάμει τὴν ἔκθεσίν του διὰ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀναγκαῖον Διάταγμα καὶ θέλει μὲ εἰδοποιήσει. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ παρήγγειλα εἰς τὸν Κον Μυλωνᾶν νὰ προετοιμάζεται».

Άρα το έχει πει ο πρέσβης στον εις τον Ααλή Πασά, το ξέρει και υπόσχεται ο Πασάς ότι θα κάμει έκθεση ευνοϊκή προκειμένου να εκδοθεί το αναγκαίο Διάταγμα από την Πύλη και θα τον ειδοποιήσει γι΄ αυτό. Διάταγμα το οποίο ποτέ δεν εκδόθηκε. Άλλη μια απόδειξη ότι τελικά λειτουργούσε με ανοχή των τουρκικών αρχών χωρίς έγκριση και τούτο διότι μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί αποδεικτικό στοιχείο το οποίο να δείχνει ότι το ταχ. γρ. Κωνσταντινουπόλεως λειτούργησε με άδεια των τουρκικών αρχών.
Απάντηση ξεκάθαρη δίνει το κατωτέρω έγγραφο του πρεσβευτή της Κωνσταντινουπόλεως το οποίο δημοσιεύτηκε στην Φιλοτ. 427/80.

Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
ἀριθ. 785/947 Ἐν Βουγιοὺκ Δερὲ (Κωνσταντινουπόλεως), τῇ 27 Μαΐου 1857

«Αἱ Βεζυρικαὶ Διαταγαὶ τὰς ὁποίας ἐπισυνάπτω ὧδε θέλουν πληροφορήσει τὸ Β. Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπετράπη ἡ σύστασις Ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς Σμύρνην, Ἀλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2713 ἐμπιστευτικῆς Διαταγῆς. Δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψω, ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ὑπῆρξαν ἀρκεταὶ δυσκολίαι, καθ' ὅσον καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία, αἱ μόναι δηλαδὴ Δυνάμεις, αἱ ἔχουσαι Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἐν Τουρκίᾳ, ἔλαβον τὸ δικαίωμα τοῦτο κατόπιν ταχυδρομικῶν μετὰ τῆς Πύλης Συμβάσεων. Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἓν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Τονίζει ο πρέσβης στο έγγραφό του:

Ἂν δὲ ἡμεῖς διατηροῦμεν πρό τινος καιροῦ ἓν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὸ ἔχομεν σιωπηλῶς πως καὶ οὐχὶ δι' ἐπισήμου συγκαταθέσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Στη Φιλοτ. τ. 425/17 υπάρχει η επιστολή του Πρέσβη της Ελλάδας στο Βουκουρέστι η οποία αρχίζει ως εξής:

Προξενεῖον Βουκουρεστίου πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
Ἀριθ. 1421
Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 7 Ἀπριλίου 1853

«Ἡ ὑπὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως σύστασις Ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τε τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Ἰωάννινα παρέχει τὸ ἐνδόσημον εἰς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον γνώμην περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου καὶ ἐνταῦθα. Συνηγοροῦσι δὲ ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης αἱ ἑξῆς πληροφορίαι.

Άρα στις 7.4.1853 το διανεμητήριο της Κωνσταντινουπόλεως έχει μεταβληθεί σε ταχυδρομικό γραφείο αλλά «σιωπηλώς» άνευ της συγκαταθέσεως της Οθωμανικής Κυβερνήσεως.

Γενικά

Στις ασχολίες του ταχ. γρ. Κωνσταντινουπόλεως ήταν: (Φιλοτ. τ. 238-239/4)

α) Εἰς τὸ νὰ παραλαβαίνῃ τὰ γράμματα καὶ ἐφημερίδες γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὶς ὁποῖες ἔστελλε σὲ ἰδιαίτερους σάκκους μὲ τὰ γαλλικὰ καὶ αὐστριακὰ ἀτμόπλοια εἰς τὰ ἀνταλλακτήρια ταχυδρομεῖα τῆς Σύρου καὶ τοῦ Πειραιῶς.

β) Νὰ μοιράζῃ τὰ γράμματα καὶ τὶς ἐφημερίδες ποὺ ἤρχοντο μὲ τὰ ἴδια ἀτμόπλοια ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

γ) Νὰ παραλαβαίνῃ ἀπὸ τὸ Ρωσσικὸ ταχυδρομεῖο τῆς Πόλης τοὺς ταχ. φακέλλους τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν δύο ἡγεμονιῶν τῆς Δακίας, ποὺ προωρίζοντο γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ποὺ τοὺς ἔστελλε μέσα εἰς τοὺς ἰδικούς του ταχυδρομικοὺς σάκκους, καθὼς καὶ νὰ παραδίνῃ εἰς τὸ ἴδιο ταχυδρομεῖο τοὺς Ἑλληνικοὺς φακέλλους, ποὺ προωρίζοντο γιὰ τὶς παραπάνω Ἐπικράτειες σύμφωνα μὲ τὴν ταχυδρομικὴ σύμβαση μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας τοῦ 1848.

Τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους του ἔστελλε το Ταχυδρομεῖο τῆς Πόλης μὲ τὰ γαλλικὰ καὶ αὐστριακὰ ἀτμόπλοια, ποὺ, ὅπως εἴδαμε παραπάνω, ἔκαναν τὴ γραμμὴ Ἑλλάδος—Τουρκίας.

Το λιμάνι και η πόλη της Κέρκυρας - Άποψη από την νησίδα Βίδο (1852)
Le port et la ville de Corfou - Vue de l' îlot Vido (1852)

Το Λιμάνι της Κερκύρας του 1852

Την 16.6.1865 το ταχυδρομείο ξέδωσε την κάτωθι διευκρηνιστική εγκύκλιο

Ἀριθ. πρωτ. 3833. Περίληψις Ἀριθ. ἐγκυκλ. 23.

Διεκ. 2103. Περὶ ἐπιδιορθώσεως τῆς ὑπ' ἀρ. 25 ἐγκυκλίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθυντὰς καὶ ἐπιστάτας τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸν διευθυνθέντα ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25 καὶ ἀπὸ 10 τρέχοντος μηνὸς ἐγκυκλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Πίνακα, παρεισέφρυσε λάθος τυπογραφικὸν, καθόσον ἀφορᾷ τὰ τέλη τῶν μεσογείων μερῶν—Ἀλεξανδρέττας, Χαλεπίου, Ἀδάνων, Λαοδικείας, Μερσίνης καὶ Τριπόλεως τῆς Συρίας, τῆς περιφερείας τοῦ Πρακτορείου Σμύρνης, ἅτινα ἐσημειώθησαν εἰς λεπτὰ 50, ἀντὶ λ. 80. προσκαλεῖσθε κατὰ συνέπειαν νὰ διορθώσητε τὸ λάθος τοῦτο, μεταποιοῦντες διὰ τῆς χειρὸς τὰ λεπτὰ 50 εἰς λεπτὰ 80. Πρὸς δὲ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρακτορείου Κωνσταντινουπόλεως θέλετε προσθέσει, ἐπίσης διὰ τῆς χειρὸς, τὴν Φιλιππούπολιν μὲ 50 λ. τέλος.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἂν τ' ἀνωτέρω μέρη καί τινα ἄλλα ἐσημειώθησαν εἰς δύω ἐναυτῷ περιφερείας, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἃς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των τ' ἀνταλλακτήρια ἑλληνικὰ γραφεῖα, αἱ ἀνταποκρίσεις δύνανται νὰ διευθυνθῶσι διὰ τῶν διαφόρων παραλίων μερῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουνίου 1865.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

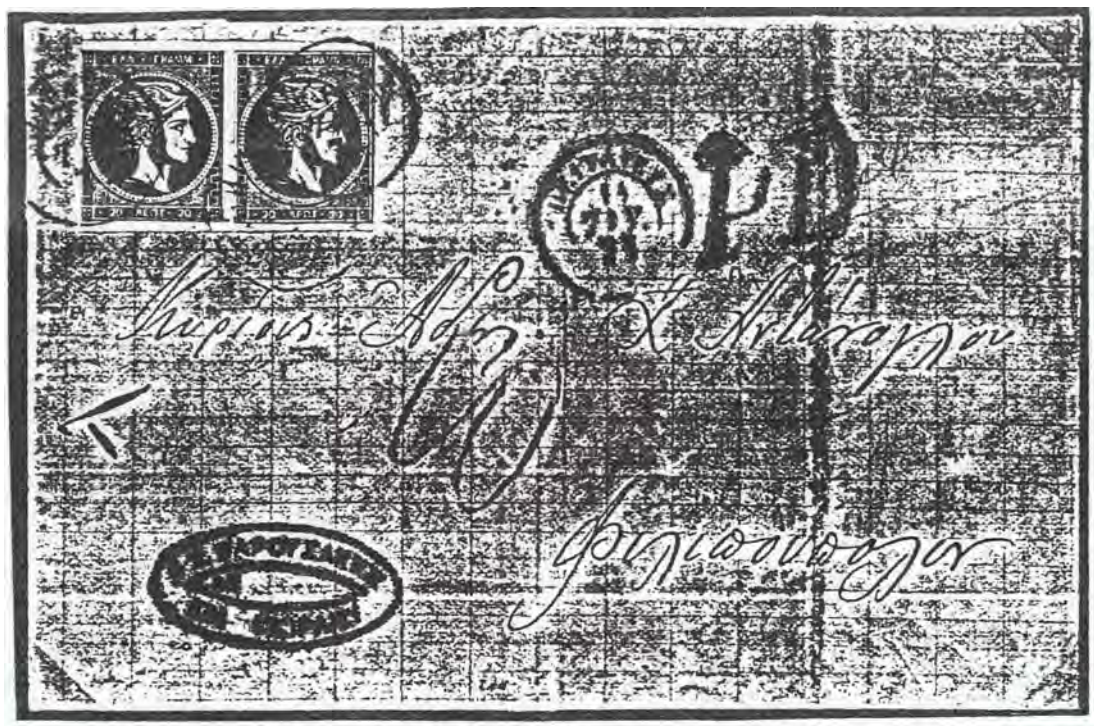

Φάκελλος από Πειραιά (14 Ιαν. 1875) εις Φιλιππούπολη με αυστριακό πλοίο P.D. Κωνσταντινούπολη και Φιλιππούπολη (αυστριακού ταχυδρομείου σφραγίδες) Ταχ.τέλος 40 λεπ. και 10 λεπ. με το χέρι σημειωμένο. Απόσπασμα της εγκυκλίου 16 Ιαν. 1865 αναφερόμενη εις την διαδρομή και το ταχ. τέλος 50 λεπ.

Φάκελος διακινηθείς σύμφωνα με την άνω εγκύκλιο

Το κλείσιμο του ταχυδρομικού γραφείου

Το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως λειτούργησε κανονικά μέχρι το 1881 πλην μιας μικρής διακοπής εξ αιτίας του Κριμαϊκού Πολέμου από την 27.3.1854 ημέρα κηρύξεως του πολέμου (όπου διεκόπησαν οι διπλωματικές σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών) εναντίον της Ρωσίας έως τον Δεκέμβριο του 1855 όταν επαναλήφθηκε η ταχυδρομική επικοινωνία μεταξύ των δύο κρατών με την υπογραφή της Συνθήκης του Κάλιντζια της 27.5.1855 όπως επικυρώθηκε την 9.7.1855 ΦΕΚ 34/4.8.1855.
Όταν τον Νοέμβριο του 1881 ο Ελληνικός Στρατός κατέλαβε την Λάρισα η Ελληνική Κυβέρνηση έκλεισε βιαίως το εκεί τουρκικό ταχυδρομείο όπως και όλα τα τουρκικά ταχυδρομεία τα οποία λειτουργούσαν στις πόλεις οι οποίες δόθηκαν στην Ελλάδα από τη Συνθήκη του Βερολίνου (1880). (Δες λεπτομερέστερα στην σελίδα 165 κ. επ. του παρόντος). Σε αντίποινα την 10.11.1881 ο πρεσβευτής της Ελλάδας στην Πόλη Αντρέας Γ. Κουντουριώτης ειδοποιήθηκε από την Υψηλή Πύλη ότι εντός τριών ημερών να κλείσουν όλα τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία μέσα στην τουρκική επικράτεια.
Κατόπιν αυτού την 13.11.1881 έκλεισε οριστικά το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως που τόσες υπηρεσίες είχε προσφέρει στον δουλωμένο Ελληνισμό της Πόλης και της λοιπής Τουρκίας. (Φιλοτ. του 1944/76).
Στην Φιλοτ. τ. 410/126 ο Σ. Νικολαΐδης γράφει ως προς το κλείσιμο του ταχυδρομικού γραφείου Κωνσταντινουπόλεως:

Κωνσταντινούπολις. Τὴν πρωΐαν τῆς 13ης Νοεμβρίου 1881 ὑπάλληλος τῆς δημαρχίας μετὰ κλητήρων εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐν Γαλατᾷ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον, καθ' ἣν στιγμὴν χωροφύλακες περιεπόλουν εἰς τὰς πέριξ ὁδούς, καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν διευθυντήν, ὅτι εἶχεν ἐντολὴν νὰ τὸ κλείσῃ. Ὁ διευθυντὴς ἀπήντησεν ὅτι ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ζητήσῃ ὁδηγίας ἀπὸ τὴν προϊσταμένην του ἀρχὴν καὶ μετέβη ἐσπευσμένως εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν. Ὁ πρέσβυς πρὸς ἀποφυγὴν ἐπεισοδίων τοῦ ἔλωσε τὴν ἐντολήν, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ γραφεῖον μετὰ τῶν ὑπαλλήλων του, συναποκομίζων τὰς ἐπιστολάς, τὸ ἀρχεῖον καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα. Τούτων γενομένων, ὁ ὑπάλληλος τῆς δημαρχίας ἐκλείδωσε τὸ γραφεῖον, ἐπῆρε μαζύ του τὰ κλειδιὰ καὶ ἀπῆλθεν, ἀφήσας ἔξω ἕνα κλητῆρα νὰ φρουρῇ τὴν εἴσοδον.

Ο Κούτσης αναφέρει ως ημέρα καταργήσεως την 24.11.1884.
Επί της ημερομηνίας για το πότε έκλεισε το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως και επειδή κάποια δημοσιεύματα δίνουν την 24 Νοεμβρίου, ως ημέρα κλεισίματος, πρέπει να λάβουμε υπ όψη μας τις παρακάτω τρεις μαρτυρίες εφημερίδων της εποχής οι οποίες επιβεβαιώνουν την 13.11.1881.

CONSTANTINOPLE - 1851 Cover to Syros bearing a superb strike of the Greek office in blue, rated "60" in red, choice, cert. Holcombe

FELDMAN της 14.2.1999 λαχνός 21390

Προπληρωμένος φάκελος διακινηθείς μέσω του ταχυδρομικού γραφείου από Κωνσταντινούπολη προς Σύρο
Επί του πλίκου διακρίνονται η σφραγίδα αποστολής ***ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1851***
Χειρόγραφη ένδειξη εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους 10 λεπτά
Η σφραγίδα προπληρωμένου ΔΠ

Συγκεκριμένα στη Φιλοτέλεια τ. 410/126 γράφει:

1) Ὁ «Νεολόγος» Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ φύλλον του τῆς 13ης Νοεμβρίου 1881, προφανῶς εἰς δευτέραν ἔκδοσιν, ἀνήγγειλε τὴν εἴδησιν τοῦ κλεισίματος μὲ ὀλίγας λέξεις ὑπὸ τὸν τίτλον «Τελευταῖα Ὥρα», ἀρχίζων ὡς ἑξῆς: «Ταύτῃ τῇ στιγμῇ ὥρα 10 1/2 π.μ.....». Εἰς τὸ φύλλον τῆς ἑπομένης ἡμέρας δημοσιεύεται μακροσκελὴς καὶ λεπτομερὴς περιγραφὴ τοῦ κλεισίματος.

2) Ἡ «Αὐγὴ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν 14ην Νοεμβρίου 1881, δίδει ἐπίσης περιγραφὴν τοῦ κλεισίματος ἀρχίζουσα ὡς ἑξῆς: «Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς τῆς χθὲς.....»

3) Ἡ «Ἐφημερὶς» τοῦ Κορομηλᾶ τῶν Ἀθηνῶν γράφει εἰς τὸ φύλλον της τῆς 17ης Νοεμβρίου 1881, ὅτι κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου «Havas» μὲ ἡμερομηνίαν 25 Νοεμβρίου (ν. ἡμ.)(=13 Νοεμβρίου) «ἐκλείσθη σήμερον τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον». Δικαιολογουμένη δὲ διὰ τὴν καθυστέρησιν δημοσιεύσεως τῆς εἰδήσεως ταύτης, προσθέτει ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐλήφθη ταχυδρομικῶς ἐκ Λαρίσης.

Στην Φιλοτέλεια του 1928 τ. 41/53 η ημέρα κλεισίματος του ταχυδρομικού γραφείου λέει ότι είναι η 24.11.1881. Συγκεκριμένα γράφει:

Τῇ 24 Νοεμβρίου 1881 ὁ νομάρχης Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, συνοδείᾳ ἰσχυρᾷ στρατιωτῶν καὶ ἀστυφυλάκων μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦτο ἐγκατεστημένον τὸ ταχυδρομικὸν Ἑλληνικὸν γραφεῖον. Ὁ νομάρχης ἐπέδωκεν εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ γραφεῖον τὴν διαταγὴν τῆς κυβερνήσεώς του καὶ προεκάλεσεν αὐτὸν νὰ παύσῃ ἡ λειτουργία καὶ νὰ κλείσῃ τὸ γραφεῖον. Ὁ Ἕλλην ὑπάλληλος ἀνεκοίνωσε ἀμέσως τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Ἕλληνα πρέσβυν, ὅστις πρὸς ἀποφυγὴν τῆς βίας, διέταξε νὰ κλείσωσι τὸ γραφεῖον καὶ νὰ μεταφέρωσι τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὴν πρεσβείαν. Τότε οἱ Τοῦρκοι ἔκλεισαν τὴν θύραν τοῦ γραφείου καὶ κατεβίβασαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιγραφήν. Ἡ ἄμεσος συνέπεια τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἦτο ὅτι ἡ ἐν γένει ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διεκόπη ἐπὶ 6 περίπου ἑβδομάδος. Ἀμφότεραι αἱ ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις δὲν μετεβίβαζον ἀμοιβαίως τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους, ἐφ' ὅσον δὲ ἦτο δυνατόν. τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτῶν μετεβίβαζον τὰ ἄλλα ξένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα. Βραδύτερον ἐπῆλθε συννενόησις μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν, ἀλλὰ τὰ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα οὐδέποτε πλέον ἤνοιξαν. -

Πρέπει όμως να είναι λάθος διότι αληθεστέρα ημερομηνία είναι η 13.11.1881.

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό του γραφείου Κωνσταντινουπόλεως είναι άφθονο. Τα όποια ερωτήματα σε σχέση με την λειτουργία του γραφείου μπορούν να ελεγχθούν και να συσχετιστούν σχετικώς εύκολα εξ αιτίας του υπάρχοντος υλικού.

Η προγραμματοσημική Ιου τύπου σφραγίδα (δάφνη)

Όταν έγινε τακτικό ταχυδρομικό γραφείο χρησιμοποίησε σφραγίδα τύπου δάφνης. Ομοίου προς τις ήδη χρησιμοποιούμενες στην Ελλάδα με μόνη αλλαγή (διαφορά) η αναγραφή της λέξης ΤΟΥΡΚΙΑ στη θέση των κλάδων δάφνης.
Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα από το 1834. Αυτό όμως είναι λάθος διότι η Π.Γ.Χ. της σφραγίδας η οποία μέχρις στιγμής έχει βρεθεί είναι η 22.7.1850 (Φιλοτέλεια του 2009/68). Όμοια είναι λάθος το αναγραφόμενο στη Φιλοτέλεια του 1962/60 ότι έχει σφραγίδα από το 1848.
Αν και το ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως απέκτησε νέες ταχυδρομικές σφραγίδες συνέχισε να κάνει χρήση της παλαιάς επί μακρόν. Από το μέχρις στιγμής ταχυδρομικό υλικό που βρέθηκε εξακολούθησε να χρησιμοποιείται η σφραγίδα τύπου «δάφνης» έως την 29.12.1862. (Δες στο Πίνακα στο τέλος)
Ακολουθούν κάποια παραδείγματα αλληλογραφίας η οποία διακινήθηκε διά του τακτικού ταχυδρομικού γραφείου με καράβια τακτικών γραμμών στα πλαίσια διαφόρων διακρατικών συμβάσεων ή και με πλοία «τυχούσης ευκαιρίας». .

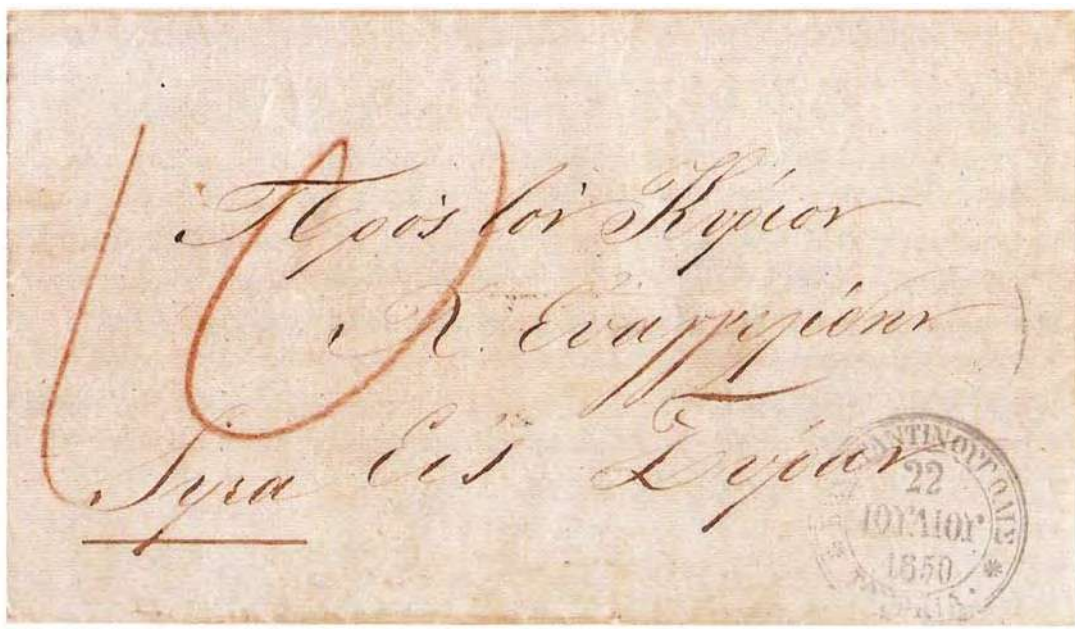

*Προπληρωμένος φάκελος από Κωνσταντινούπολη **22.ΙΟΥΛΙΟΥ 1850** προς Σύρο*
*Επί του φακέλου η χειρόγραφη ένδειξη «**10**» του εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους καταβληθέντος από τον παραλήπτη*
Φιλοτέλεια 2009/68

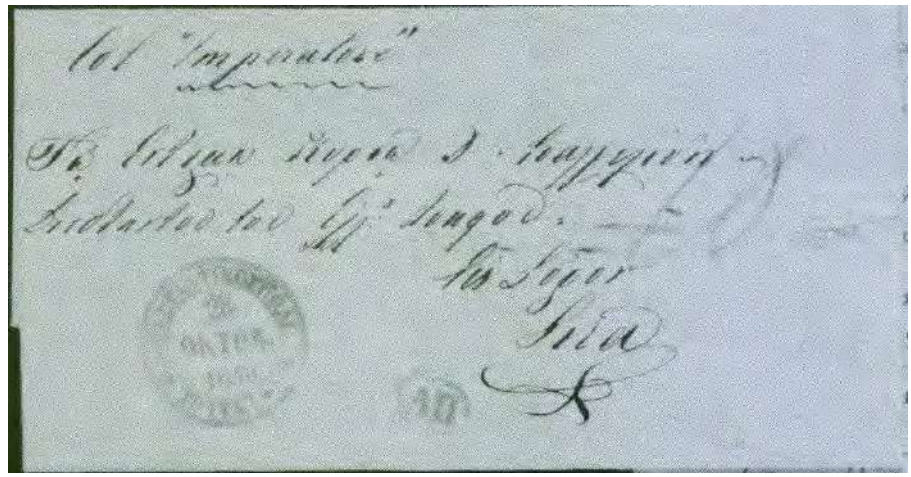

1850 EL canc.very fine Greek ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ-ΤΟΥΡΚΙΑ*28 ΟΚΤΩΒ. 1850 green (typ.II),oval "ΔΠ" & manuscr."Col.Imperatore" (ship), arr.ΣΥΡΟΣ*31 ΟΚΤΩΜ.1850.Excellent condition.

Καρα 78/1341

"ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ*ΤΟΥΡΚΙΑ*4 NOEMB. 1850" in green & "*19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1852" in blue (typ. II) on 2 ELs, arr."ΣΥΡΟΣ*8 NOEM. 1850" & "*22 ΑΠΡΙΛ. 1852" (typ. II). Pre-paid rate 10kr. ("Col vaporo Austriaco") & 60l. respectively. The former EL horizontally teared.

Καρα 223/1784 & Έκθεμα Γ. Σπάρη

*Προπληρωμένος φάκελος από **Κωνσταντινούπολη 4 ΝΟΕΜΒ. 1850** προς Σύρο*
*Επί του φακέλου η χειρόγραφη ένδειξη «**10**» του εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους καταβληθέντος από τον παραλήπτη*
Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως ΣΥΡΟΣ 8 ΝΟΕΜ. (1850)

Η Π.Γ.Χ. της σφραγίδας του προπληρωμένου τέλους .

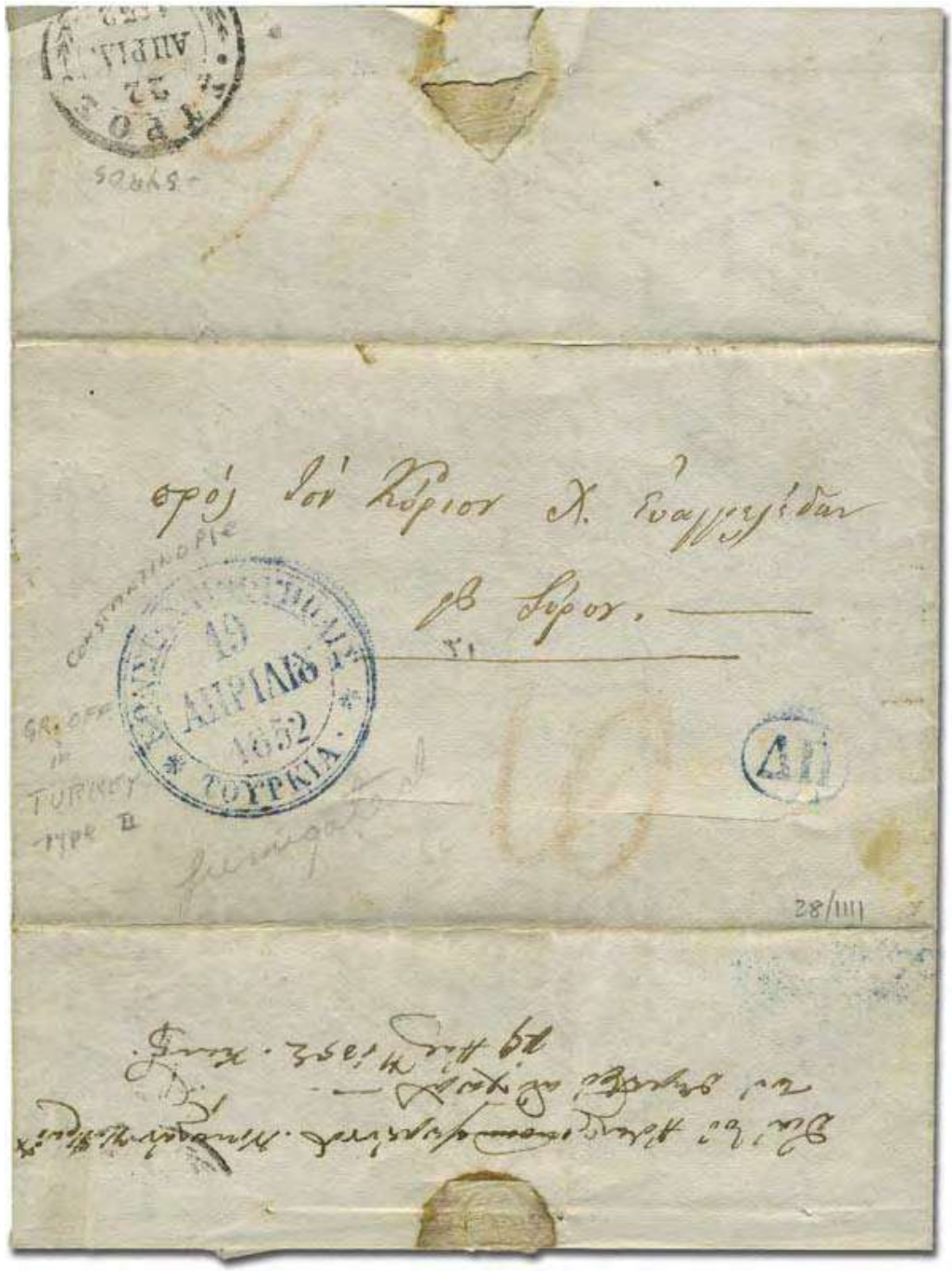

Post Offices Abroad (Greek Levant), Russia Ukraine, Odessa, 1852, disinfected mail, Odessa—Constantinople—Syros Entire folded letter bearing in blue the type II postmark ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 19.ΑΠΡΙΛ.1852, sent to ΣΥΡΟΣ 22.ΑΠΡΙΛ.1852 (Syros Cyclades). Oval ΔΠ handstamp in blue [Δικαίωμα Πληρωθέν = Rate paid] and handwritten rate upon arrival "10" (due) and "60" lepta (paid by the sender). Letter carried from Odessa to Constantinople privately, by the forwarding Agent "Δια του αδελφικώς ασπαζομένου σας Νικολάου..." (Nicolas...) Disinfected in Syra, ex Drossos collection,

Col 68/736

Greek "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ-ΤΟΥΡΚΙΑ*11 ΜΑΙΟΥ 1853" (typ. II) in green & small oval "ΔΠ" on EL fr. 50l. Greek Revenue stamp, trans. weak "ΠΥΡΑΙΕΥΣ", arr."ΑΘΗΝΑΙ*15 ΜΑΙ. 1853" (typ. II) in black. Pre-paid rate "40 l".

Καρα 280/1784

Προπληρωμένος φάκελος διακινηθείς μέσω του ταχυδρομικού γραφείου
από Κωνσταντινούπολη προς Αθήνα
Επί του πλίκου διακρίνονται η σφραγίδα αποστολής
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑ 11 ΜΑΪΟΥ 1853
Η σφραγίδα προπληρωμένης επιστολής ΔΠ

Καρα 365/1710

Προπληρωμένος φάκελος από ***Κωνσταντινούπολη 30 ΔΕΚΕΜΒ. 1856*** *προς Σύρο*
*Επί του φακέλου η χειρόγραφη ένδειξη «**10**» του εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους*
καταβληθέντος από τον παραλήπτη
Ένδειξη προπληρωμένου τέλους ΔΠ.

Brief vom 20. Jänner 1862 von Konstantinopel nach Athen, dort mit 65 lepta portobelegt: 45 lepta österreichische Schiffsgebühr und 20 lepta Inlandsporto.

Από το έκθεμα FRENES

1862 Cover fr. with 10l. orange & 40l. dull mauve on blue (the 10l. with yellow cast), canc.dott. «95» and pre-adhesive canc. (typ.II) «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ*ΤΟΥΡΚΙΑ*5 ΣΕΠΤΕΜ.1862», with oval «ΔΠ», via ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΑΘΗΝΑΙ, arr. ΚΡΑΝΙΔΙ. (Hellas 12lb + 14lb).

Καρα 401/94

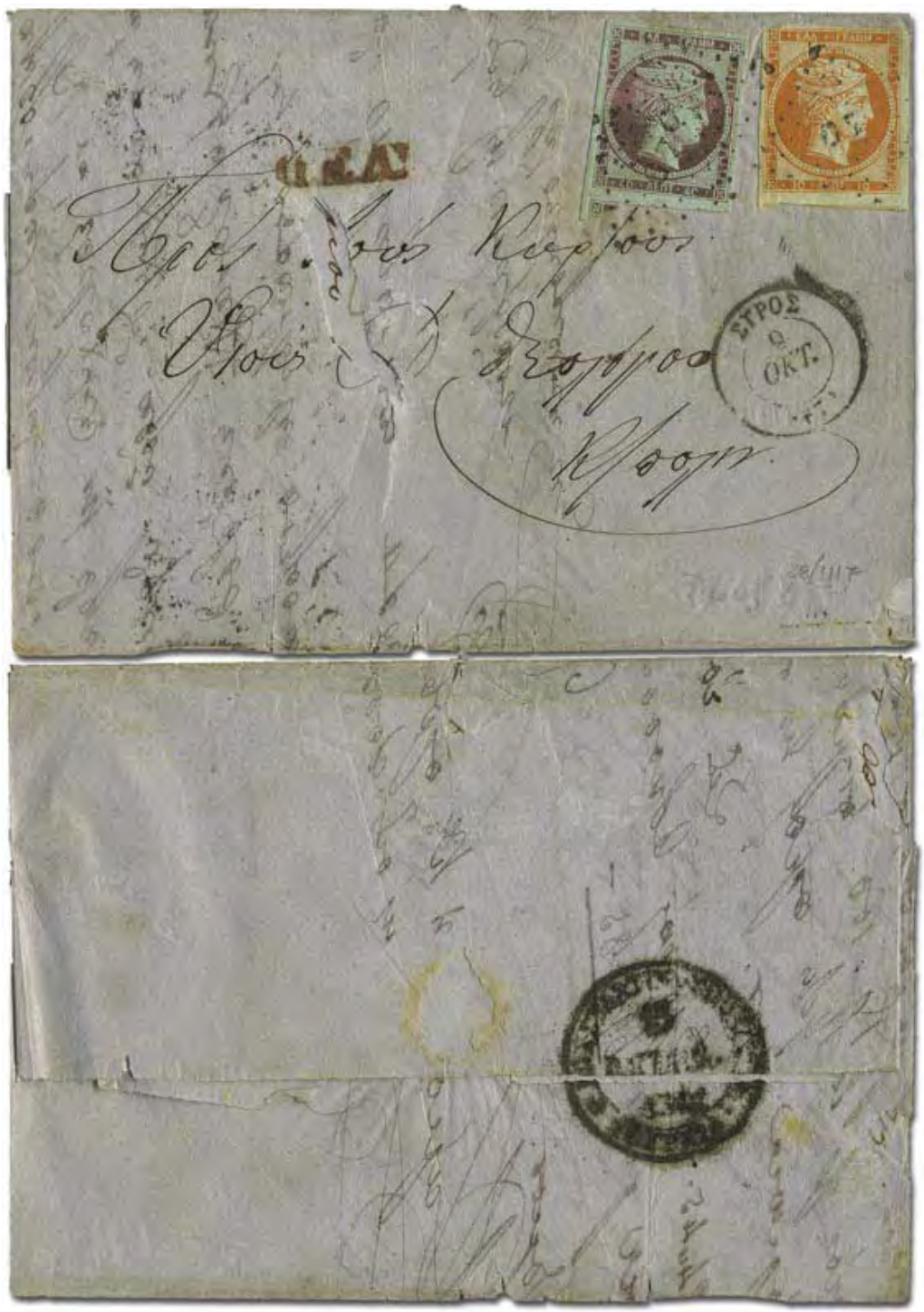

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Turkey), CONSTANTINOPLE 1862: Entire folded letter from ΣΥΡΟΣ 9 ΟΚΤ.[62] (Syros Cyclades), bearing on arrival the pre-stamp period type II postmark ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 13.ΟΚΤΩΒ.1862 (exceptional late use). 10+40 lepta Large Hermes (Athens Provisional prints), cancelled by dotted "67" and ΠΕΔ handstamp in blackish red [Πληρωμένον Εξωτερικόν Δικαίωμα = External Postage paid], ex Drossos collection,
Col 68/679

5 Lep yellow-green, good margins, used in combination with 1862-67 20 Lep and 40 Lep on cover from Constantinople (29 Dec. 1862) to Athens, showing scarce usage of the large "pre-philatelic" type Constantinople cds alongside, colourful & scarce postal history item 11lb+19+20l

Rate: 65 Lepta, paying two and a half times French basic rate (30 lepta) + Greek domestic rate of 20 lepta for 7 1/2 to 10 gm

Feldman VII/10070

Σχεδιάγραμμα των ατμοπλοϊκών γραμμών των ρωσικών ατμόπλοιων

Η σφραγίδα ΙΙΙου προγραμματοσημικού τύπου με την λέξη ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ. *(αντί του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ)*

Χρησιμοποιήθηκε (σύμφωνα με το μέχρις στιγμής υπάρχον υλικό) από την 30.5.1858 έως και την 30.9.1881.

"ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*30 ΜΑΪΟΣ 58" (typ.III in blue) on EL (post.rate "100") with manuscr."Col.vapore di Lloyd Aust.",trans.ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ,arr."ΑΘΗΝΑΙ (1)*2 ΙΟΥΝ.58" (typ.III).

Καρα 165/799

EL from «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ.(ΤΟΥΡΚΙΑ)*27.ΑΠΡ.68» to Corfu fr. with 10l red-orange and 2X20l sky-blue (Hellas 26a+27ab).On 10l stamp plate flaw «spot on the Greek border» (pos.28).Arr. «ΚΕΡΚΥΡΑ*30.ΑΠΡ.65».

Καρα 400/322

Τυπική επιστολή από την Κωνσταντινούπολη προς την Ελλάδα (Κέρκυρα)
Η επιστολή έφυγε απροπλήρωτη με την σφραγίδα αποστολής
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ. (ΤΟΥΡΚΙΑ) 27 ΑΠΡ. *(18)**68** και την κόκκινη ένδειξη «**50**» η οποία δηλώνει τα προς καταβολή ταχυδρομικά τέλη από τον παραλήπτη*
*Στην άφιξη γραμματοσημάνθηκε με δύο 20λεπτα και ένα 10λεπτο (Hellas 26a+27ab) τα οποία ακυρώθηκαν με την σφραγίδα αφίξεως **ΚΕΡΚΥΡΑ 30 ΑΠΡ.** (18)**68***

Καρα 117/?

30 Lep deep red-brown USED BLOCK OF FIFTEEN, good to large margins all round, except for two, six stamps with faults, all neatly cancelled by Constantinople cds, a stunning used multiple of great rarity, showpiece, signed D.Spanos

Τα γραμματόσημα είναι εκδόσεων 1876-1877
Από την δημοπρασία FELDMAN No VI λαχνός 10158

Τα δύο Block προφανώς προέρχονται από το ίδια φύλλο
Η διαφορά στην απόχρωση οφείλεται στην αιτία ότι προέρχονται από διαφορετικές δημοπρασίες
*Ημερομηνία ακυρώσεως η **18 ΙΟΥΝ**. (18)**80***

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Turkey), CONSTANTINOPLE 1881: Cover of folded letter bearing 30 lepta Large Hermes (Athens print, red-brown), cancelled by the type II, sub-type 1 postmark ***ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 8.ΑΠΡ.81****, sent to* ***ΑΘΗΝΑΙ 10.ΑΠΡ.81*** *(Athens). Sender's handstamp "N. AGATOS",*

Col 68/702

40 Lep grey-bistre (close but intact at top) used together with 10 Lep on 1881 cover from Constantinople to Salonica, both stamps tied 'Thessaloniki (Turkey) 30 Sept. 81' cds (with month inverted) and similar pmk and lined 'Systimenon' (Reg) adjacent, the stamps have been removed and replaced back, the 40 Lep were put on top to show better as this is one of the few covers known franked with this stamp, fine, a great rarity.
Rate: 30 Lepta UPU rate + 20 Lepta registration fee

Feldman VI/10165

Η σφραγίδα ΙΙΙου προγραμματοσημικού τύπου με την λέξη ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Χρησιμοποιήθηκε (σύμφωνα με το μέχρις στιγμής υπάρχον υλικό) από την 21.11.1869 έως και την 29.12.1878.

40 Lep rosy-mauve, very large even margins, tied superb '95' lozenge of Constantinople, on 1869 cover from to Athens, superb, ex. Trefonas

Feldman III/10140

CONSTANTINOPLE, 22 May 1870.

Not pre-paid envelope bearing the *type II, sub-type 11* postmark of Constantinople **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ)** **22.ΜΑΪΟΣ.70**, to **ΙΘΑΚΗ 4.ΙΟΥΝ.70**, on 20 lepta Large Hermes used as postage due (Athens print, cleaned plates) .
Handwritten rate «**20**» [20% of drachma].
Transit postmarks **ΣΥΡΟΣ 31.ΜΑΙΟΣ.70** (Syros) and **ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ (ΚΕΦΑΛΛ) 3.ΙΟΥΝ.70** (Argostoli).

Εκθ. Δρόσου

Καρα 77/?

Απροπλήρωτος φάκελος από την Κωνσταντινούπολη στην Αθήνα
Με σφραγίδα αποστολής ***ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 22 ΝΟΕΜ.*** *(18)**72***
Στο ανταλλακτήριο Πειραιώς πήρε την χειρόγραφη ένδειξη οφειλομένου ταχυδρομικού τέλους ***«90»*** *λεπτά*
Στην άφιξη τα γραμματόσημα ακυρώθηκαν με τη στικτή σφραγίδα αφίξεως ***No 1***

Brief der zweiten Gewichtsstufe vom 3. Februar 1871 von Konstantinopel nach Athen, mit 2x40 lepta und 10 lepta frankiert.

Frenes

Portobrief der zweiten Gewichtsstufe vom 17. Februar 1875 von Konstantinopel nach Piräus, dort mit einem Viererblock zu 20 l. für das Porto von 80 lepta (ab 1872) frankiert.

Frenes

Entire letter (part is missing) franked with 40L violet (3 margins) cancelled ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) II type 29/12/74 + oval ΔΠ. Dest. Athens. VF (VL. 56) (HEL. 42II)

Ath. Auction 1/147

*Προπληρωμένη επιστολή από Κωνσταντινούπολη την **29.ΔΕΚΕ** (18)**78***
Προς Αθήνα
*Διακρίνεται η σφραγίδα **ΔΠ** (ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ)*
Η αναγραφείσα από τον δημοπράτη ημερομηνία είναι λάθος.

Η σφραγίδα Ιου τύπου γραμματοσημική με το Νο 95

Χρησιμοποιήθηκε (σύμφωνα με το μέχρις στιγμής υπάρχον υλικό) από την 8.12.1861 έως και την 17.9.1879.

10 Lep orange on blue STRIP OF FIVE, one touched to good to large margins on all the others, neatly cancelled by lozenge "95" on 1861 folded cover Constantinople (8 Dec.) to Piraeus, stamps lifted for examination and placed back, slightly out of place, cover faults, a stunning multiple franking & the largest known on cover, an important rarity, ex. Maximus, cert. Tseriotis
Rate: 50 Lepta being 30 lepta ship transport and 20 lepta Greek domestic rate
Feldman V/10038

Απόκομμα προπληρωμένου φακέλου από τη Κωνσταντινούπολη
Με ωραίες και καθαρές ταχυδρομικές σφραγίδες

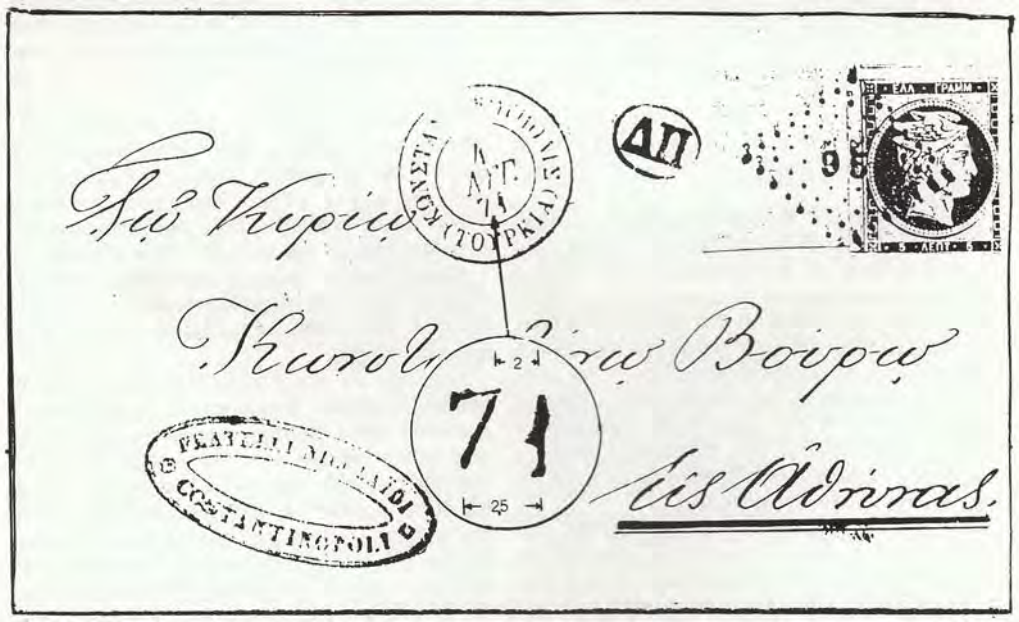

*Προπληρωμένος πλίκος από Κωνσταντινούπολη την **4.8.**(18)**71** προς Αθήνα*
*Διακρίνονται η στικτή ακυρωτική Νο **95** και η σφραγίδα αποστολής*
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 4 ΑΥΓ.** (18)**71
και η σφραγίδα καταβολής των ταχυδρομικών τελών ΔΠ
Από κάποιο έκθεμα

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Turkey), CONSTANTINOPLE 1879: Mourning cover not pre-paid, sent from ΑΘΗΝΑΙ 11.ΣΕΠΤ.79 (Athens) with «Τ» marking, bearing 60 lepta postage due stamp (1876 issue, taxe), cancelled by dotted «95» and the type II, sub-type 1 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 17.ΣΕΠΤ.79 postmark of Constantinople
Col 68/699

*Τέλος εντοπίστηκε και μια **πλαστή** σφραγίδα:*

Καρα 286/5693

40l. grey-bistre (pos.67-68), plate flaw «deformed greek border (fishhook variety, pos.67)», the cancelation is fake. (Hellas 52a).

Καρα 368/5384

Τα γραμματόσημα είναι εκδόσεων 1875-80 και όχι 1867-68 όπως λέει η περιγραφή

*Pre-stamp period, type I: **ΞΗΡΟΧΩΡΙΟΝ** (Xirochorion, Eubea, nowadays Istiaea, Ιστιαία), entire folded letter via **ΑΘΗΝΑΙ 8.ΙΟΥΝ.1857** blue (Athens) & **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 8.ΙΟΥΝ. 1857** (Piraeus) + black boxed "**Δ.Π.**" (Δικαίωμα Πληρωμένον =Postage Paid), to **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑ 14.ΙΟΥΝΙΟΥ.1857** (Constantinople Turkey). It is interesting to note that the unusual type of "**Δ.Π.**" marking was applied by the Piraeus Exchange Post Office (same shade). Handwritten rate "**30**" on reverse,*

Col 68/548

Τυπική προπληρωμένη επιστολή από την Ελλάδα (ΞΗΡΟΧΩΡΙΟΝ) προς την Κωνσταντινούπολη
*Η επιστολή πήρε την δυσδιάκριτη σφραγίδα αποστολής **ΞΗΡΟΧΩΡΙΟΝ***
*Την διαβατική **ΑΘΗΝΑΙ 8 ΙΟΥΝ**. (1857)*
*Την διαβατική **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 8 ΙΟΥΝ**. (1857) την σφραγίδα **Δ.Π.** ως ένδειξη του προπληρωμένου τέλους και την κόκκινη χειρόγραφη ένδειξη «**30**» ως ένδειξη του καταβληθέντος ταχυδρομικού τέλους προωθήσεως της επιστολής στον παραλήπτη*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

405-440

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
424		1	2,90 / 1,90	22.7.1850 Φιλοτ. 2009/68 28.10.1850 Κ 78/1341	13.10.1862 Col 68/679 29.12.62 Feldman VII/10070	
431		2	2,05 / 1,25	30.5.1858 Κ 165/799	30.9.1881 Feldman VI/10165	
434		3	2,30 / 1,30	21.11.1869 Feldman III/10140	29.12.1878 Ath Auction 1/147	
437	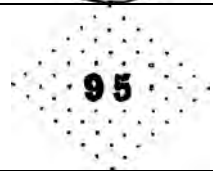	4	2,65 / 2,20	8.12.1861 Feldman V/10038	17.9.1879 Col 68/699	
439		5		***13.ΦΕΒΡ***. Καρα 286/5693 & 368/5384		**ΠΛΑΣΤΗ**

- *: Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935/245 αναφέρεται σφραγίδα από το 1834. Είναι λάθος!*
- *Ομοίως στην Φιλοτέλεια του 1962/60 αναφέρεται ότι υπάρχει σφραγίδα τύπου δάφνης από το 1848! Και αυτό πρέπει να είναι λάθος!*

10 Lep orange on blue used strip of three, frameline touched at left to good even margins, slight hinge thin on one, fine appearance and rare

Feldman V/10041

Ακολουθούν κάποια ενδεικτικά παραδείγματα φακέλων από και προς την Κωνσταντινούπολη ελληνικού ενδιαφέροντος.

Philartia 13/1034
Τυπική απροπλήρωτη επιστολή από Κωνσταντινούπολη προς Ελλάδα (Πειραιά) με γαλλικό πλοίο
Επί του φακέλου η γαλλική σφραγίδα αποστολής ***CONSTANTINOPLE (TURQUIE) 13 MAI*** *(18)****51***
*Κόκκινη χειρόγραφη ένδειξη «****40****» του προς καταβολή ταχυδρομικού τέλους από τον παραλήπτη*

Προπληρωμένος ταχυδρομικός φάκελος κατατεθειμένος στο ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως
Διακρίνεται η ελληνική σφραγίδα αποστολής και η ΔΠ σαν ένδειξη καταβολής των ταχυδρομικών τελών
Η μεταφορά στη Σύρο έγινε με αυστριακό πλοίο
Philartia 13/1035

RUSSIA: 1868 Envelope from Odessa to Athens, franked with 10k pair, with 1862-67 5 Lep and 1868-69 40 Lep added upon arrival, v. fine
Rate: 45 Lepta French ship rate in effect from 1869. Each of the two postal administrations paid for transfer to or from Constantinople (the port of exchange)

Feldman VII/10215

Επιστολή σταλμένη από την Οδησσό προς την Αθήνα
Έχουν καταβληθεί στην Οδησσό τα ταχυδρομικά τέλη μέχρι την Κωνσταντινούπολη όπου ο φάκελος παραδόθηκε στο ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Κωνσταντινουπόλεως προκειμένου να μετεβιβασθεί σε γαλλικό πλοίο
*Στο ανταλλακτήριο Πειραιώς πήρε την κόκκινη ένδειξη «**45**»*
Στην Αθήνα ο παραλήπτης κατέβαλε το αναλογούν ελληνικό ταχυδρομικό τέλος
*Τα γραμματόσημα 45 λεπτών ακυρώθηκαν με την σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑ 28 ΙΟΥΝ.** (1868)*

Η επιστολή διακινήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 4 της ταχυδρομικής σύμβασης η οποία είχε υπογραφεί μεταξύ της ελληνικής και της ρωσικής Κυβερνήσεως της 25.8.1848 και κυρώθηκε με τον Νόμο ΡΙΓ΄ της 2.9.1848 (ΦΕΚ 3/25.1.1849 & 24/8.9.1848). Σελίδα 413 & 414 του παρόντος

A combination letter from Rostock Russia, via Greek Post Office of Constantinople to Syra, franked with Russian stamps, 1k, 3k, and 10k three copies, in combination with the bisected 10L in pair, 10L and 40L 1862-67 issue, cancelled with "95" type I and showing KONSTANTIN (TOURKIA) dated 2 Sep 1866

Από κάποιο έκθεμα
Φάκελος με παρόμοια περιγραφή

Entire letter from Patras to Taganrog, franked with 10 lep. with yellow cast (Vl. 11) F and 40 lep. (Vl. 19) VF, cancelled with "3.9.63"

Παρόμοιος φάκελος αλλά από την Ελλάδα προς την Ρωσία.
Πήρε τέλος μέχρι την Κωνσταντινούπολη προκειμένου να παραδοθεί στο εκεί ρωσικό ταχ. γρ. προς περαιτέρω διακίνηση. Η σφραγίδα Π.Ε.Δ. εννοεί ότι πληρώθηκε το ταχ. τέλος μέχρι την Κωνσταντινούπολη

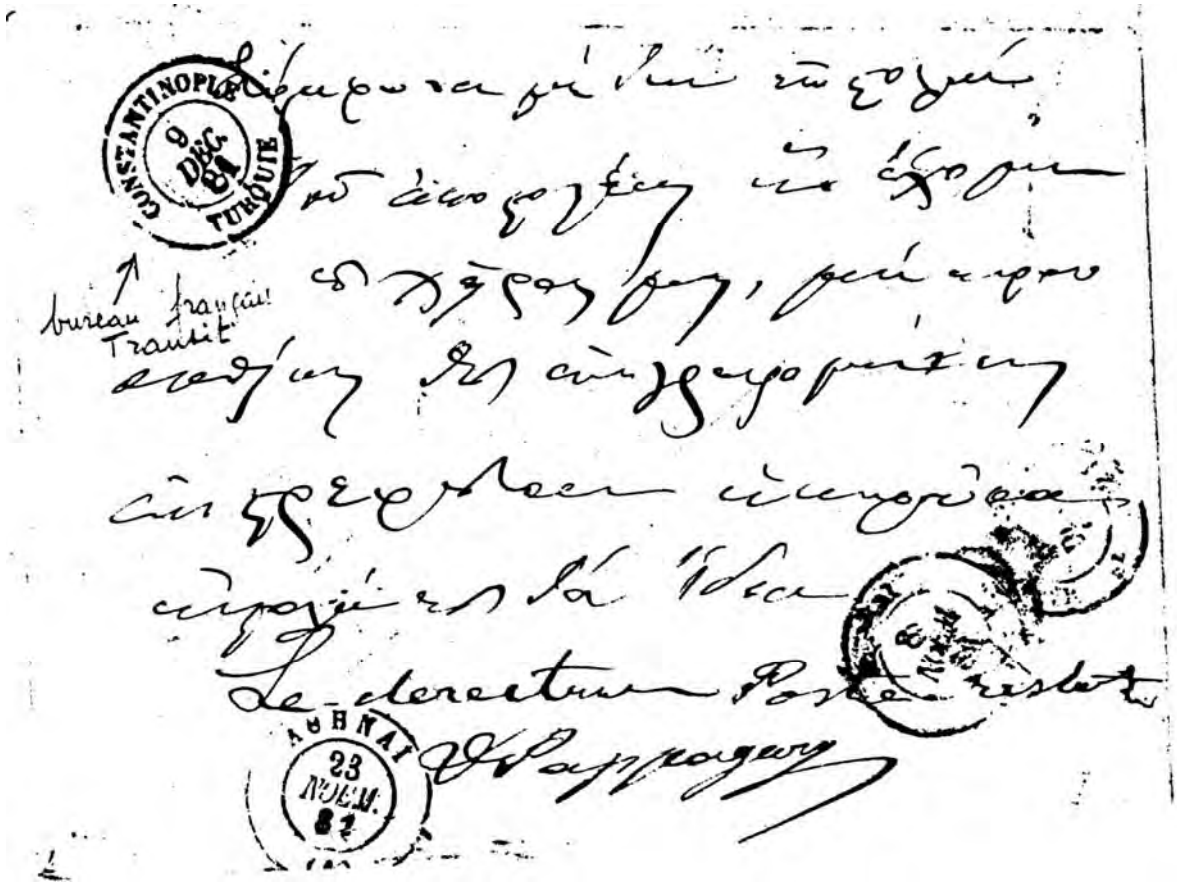

*Επιστολή σταλμένη με γαλλικό πλοίο από την **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ** της **9 DEC**. (18)**81** (ν. ημ..)*
*προς την Αθήνα με άφιξη την **8 ΝΟΕΜ.** (18)**81** (π. ημ.).*
Πριν τέσσερις ημέρες έχει κλείσει το ελληνικό ταχυδρομείο (από την 13.11.1881 π. ημ.) και πλέον γίνεται χρήσης του γαλλικού ή αυστριακού ταχυδρομείου
*Η επιστολή επεστράφη την **23 ΝΟΕΜ.** (18)**81** (π. ημ.).*

Abb. 21 LS from the Greek P.O. abroad in Constantinople July 1st, 1866 to the Russian Consulate in Patras, **Taxed there on July 6th, 1866 with 715 L.** and franked with Definitive Athens Mi 5, 10, 20, 40 and 8x80 L. One 80 L. has dropped, but this didn't harm the tremendous impression of this cover, which **shows the second highest franking of all Large Hermes Head covers.**

Από τη συλλογή Τιβέριου. Περιγραφή Τιβέριου

Εντυπωσιακός απροπλήρωτος φάκελος από την Κωνσταντινούπολη στην Πάτρα
Με σφραγίδα αποστολής ***ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 1 ΙΟΥΛ.*** *(18)****66***
*Στο ανταλλακτήριο Πειραιώς πήρε την κόκκινη χειρόγραφη ένδειξη οφειλομένου ταχυδρομικού τέλους «****715****» λεπτά*
Στην άφιξη τα γραμματόσημα ακυρώθηκαν με τη σφραγίδα αφίξεως ***ΠΑΤΡΑ 6 ΙΟΥΛ*** *(18)****66***

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΛΑΡΙΣΗΣ

Το Διανεμητήριο

Προκειμένου να γίνει αναφορά στο ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού Λαρίσης πρέπει ο αναγνώστης να διαβάσει και να αφομοιώση το κεφάλαιο «Η υπερόρια γραμμή Λαμίας-Λάρισας-Θεσσαλονίκης» στη σελίδα 115 κ. επ. του παρόντος. Στη συνέχεια οι επί μέρους αναφορές στο ταχυδρομικό γραφείο θα γίνουν κατανοητές.
Η επιθυμία της Ελληνικής Κυβερνήσεως να εξασφαλίσει την ταχυδρομική επικοινωνία με την Ευρώπη και όχι μόνο, την ανάγκασε να συνδεθεί με το αυστριακό ταχυδρομείο το οποίο είχε πλήρη ανάπτυξη και επικοινωνία με όλο τον κόσμο. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό έπρεπε να συνδεθεί με το αυστριακό ταχυδρομικό γραφείο Θεσσαλονίκης. Με την υπογραφείσα σύμβαση της 23.2.1834 με την Αυστριακή Κυβέρνηση είχε εξασφαλίσει το δικαίωμα με έξοδά του Ελληνικού Δημοσίου να συνδεθεί οδικώς με την Θεσσαλονίκη. Προς τον σκοπό αυτό υπεγράφη το Β.Δ. της 11.11.1835 με το οποίο συνεστήθη η υπερόρια ταχυδρομική γραμμή «Ελληνικών ορίων - Θεσσαλονίκης». Η γραμμή υποστηρίχτηκε με την ίδρυση των διανεμητηρίων Λαρίσης και Θεσσαλονίκης τα οποία λειτουργούσαν στους κόλπους των Ελληνικών Προξενείων.
Στη Φιλοτελική Ηχώ του 1995 170-171/542 αναφέρεται ότι εντός του Ελληνικού Προξενείου Λαρίσης λειτουργούσε Διανεμητήριο από το 1835.
Στο έντυπο του Ελληνικού Ταχυδρομείου « ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑ ΤΟ 1847» αναφέρεται ότι η αποστελλομένη αλληλογραφία εις το εξωτερικό μεταφέρεται δια των ατμοπλοίων πλην της διευθυνομένης δια της ξηράς όπου δις της εβδομάδος κατευθύνεται προς Λάρισα και Θεσσαλονίκη. Προσδιορίζοντας επ΄ ακριβώς τους προορισμούς της διαδρομής.
Επί πλέον ο « ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑ ΤΟ 1847» ως προς την προπληρωμή της διακινούμενης αλληλογραφίας σημειώνει:

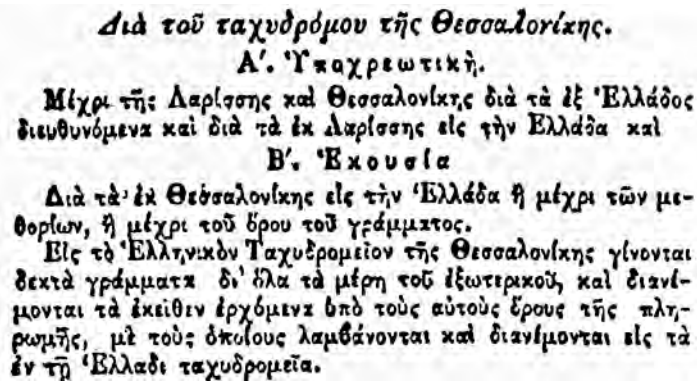

Διὰ τοῦ ταχυδρόμου τῆς Θεσσαλονίκης.

Α'. Ὑποχρεωτική.

Μέχρι τῆς Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης διὰ τὰ ἐξ Ἑλλάδος διευθυνόμενα καὶ διὰ τὰ ἐκ Λαρίσσης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ

Β'. Ἐκουσία

Διὰ τὰ ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ μέχρι τῶν μεθορίων, ἢ μέχρι τοῦ ὅρου τοῦ γράμματος.

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον τῆς Θεσσαλονίκης γίνονται δεκτὰ γράμματα δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ διανέμονται τὰ ἐκεῖθεν ἐρχόμενα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς πληρωμῆς, μὲ τοὺς ὁποίους λαμβάνονται καὶ διανέμονται εἰς τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι ταχυδρομεῖα.

Άρα από την Θεσσαλονίκη τα τέλη δια την Λάρισα ή μέχρι τα Ελληνοτουρκικά σύνορα ήταν υποχρεωτικά. Όταν η επιστολή προορίζονταν για τον Ελληνικό χώρο τα τέλη ήταν προαιρετικά.
Στο έντυπο του Ελληνικού Ταχυδρομείου « ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑ ΤΟ 1848» στα εν λειτουργία ταχυδρομικά γραφεία αναφέρονται και δύο του εξωτερικού το της Θεσσαλονίκης και το της Λαρίσης. Το της Θεσσαλονίκης είχε ως ειδικό επιστάτη τον Κ. Θεολόγου και επιστάτη τον εκάστοτε Υγ. Σταθμάρχη. Το τότε ταχυδρομικό τέλος προς ή από την Αθήνα ήταν 70 λεπτά. Το της Λαρίσης είχε ως ειδικό επιστάτη τον Ιουδαίο Σακής και επιστάτης ήταν ο εκάστοτε Γραμματεύς Επάρχου. Το ταχυδρομικό τέλος της διαδρομής Λάρισα-Αθήναι ή και αντιστρόφως ήταν 50 λεπτά.
Η αναχώρηση των ταχυδρομικών φακέλων προς Λάρισα και Θεσσαλονίκη στην αρχή ήταν εβδομαδιαία. Περί το 1847 άλλαξε και από εβδομαδιαία γινόταν οδικώς ανά 15νθήμερο. Αναχωρούσαν από την Αθήνα κάθε δεύτερη Δευτέρα με άφιξη στην Θεσσαλονίκη την Παρασκευή.
Όλη η αλληλογραφία προς την Θεσσαλία και την Θεσσαλονίκη συγκεντρώνονταν στην Αθήνα και στην Λαμία. Από την Αθήνα πήγαιναν στην Λαμία και εκείθεν δια της Ταράτσας πήγαιναν στην Λάρισα όπως έγραφε και η σχετική δήλωση της 31.8.1856 των ελληνικών ταχυδρομείων. Δες σελ. 127 του παρόντος.
Στην Θεσσαλονίκη η αλληλογραφία διαβιβάζονταν και δια θαλάσσης με τα ατμόπλοια της Εταιρείας Lloyd από το 1843.

Με το άρθρο 4 του Β.Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» είναι ξεκάθαρο ότι η Άρτα, η Λάρισα και η Πρέβεζα είναι τα μόνα διανεμητήρια που βρίσκονται σε λειτουργία. (Δες σελ 100 του παρόντος)
Συνεπώς τα εκ Λαρίσης εις την Ελλάδα διευθυνόμενα γράμματα έφευγαν απροπλήρωτα των ταχυδρομικών τελών καταβαλλομένων από τους παραλήπτες.
Ο Λεονάρδος στην σελ. 65 της έκθεσής του αναφέρει μόνο την Θεσσαλονίκη και την Κωνσταντινούπολη ως τα μόνα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού τα οποία είχαν συσταθεί στη δεκαετία 1840-1850.

Κατὰ τὸ 1850 τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα εἶχον ἀναβῆ εἰς 79, ὧν τὰ μὲν 33 ἐν Πελοποννήσῳ, τὰ 26 ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι καὶ τὰ 20 κατὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Κατα τὴν αὐτὴν δεκαετῆ περίοδον 1840-1850 εἶχον συστηθεῖ δύο Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, εἷς τὸ ἐξωτερικὸν, τὸ μὲν ἐν Θεσσαλονίκῃ, τὸ δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὠργανίσθη ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου.

Δεν αναφέρει την Λάρισα αν και υπάρχουν επιστολές με ταχυδρομική σφραγίδα ΛΑΡΙΣΣΑ τύπου «κουμπί» από το 1839 έως και το 1851. Πιθανότατα την Λάρισα την ξεχωρίζει. Δεν την δέχεται και πολύ σωστά, ως ταχυδρομικό γραφείο. Την θεωρεί διανεμητήριο το οποίο λειτουργεί στα πλαίσια του Ελληνικού Προξενείου.
Η λειτουργία του διανεμητηρίου δεν ήταν συνεχής. Συνεπεία του Κριμαϊκού πολέμου στις αρχές του 1854 έκλεισε. Παρέμεινε κλειστό σε όλη τη διάρκεια του πολέμου ο οποίος τελείωσε περί το τέλος του 1855. Πολλά ταχυδρομικά γραφεία. από τον Δεκέμβρη του 1855 επανήρχισαν την λειτουργία τους. Για την Λάρισα το πότε επανήρχισε δεν είναι γνωστόν. Χαρακτηριστική όμως είναι η υπ αρίθμ 25/31.8.1856 εγκύκλιος η οποία μας πληροφορεί ότι « … η διά ξηράς μεταξύ Ελλάδος, Λαρίσσης και Θεσσαλονίκης Ταχυδρομική συγκοινωνία επαναλαμβάνεται *...ως το πρότερον ... την 8 Σεπτεμβρίου ε.ε. ...» όπερ σημαίνει οι εργασίες του γραφείου ξανάρχισαν την 8.9.1856.*

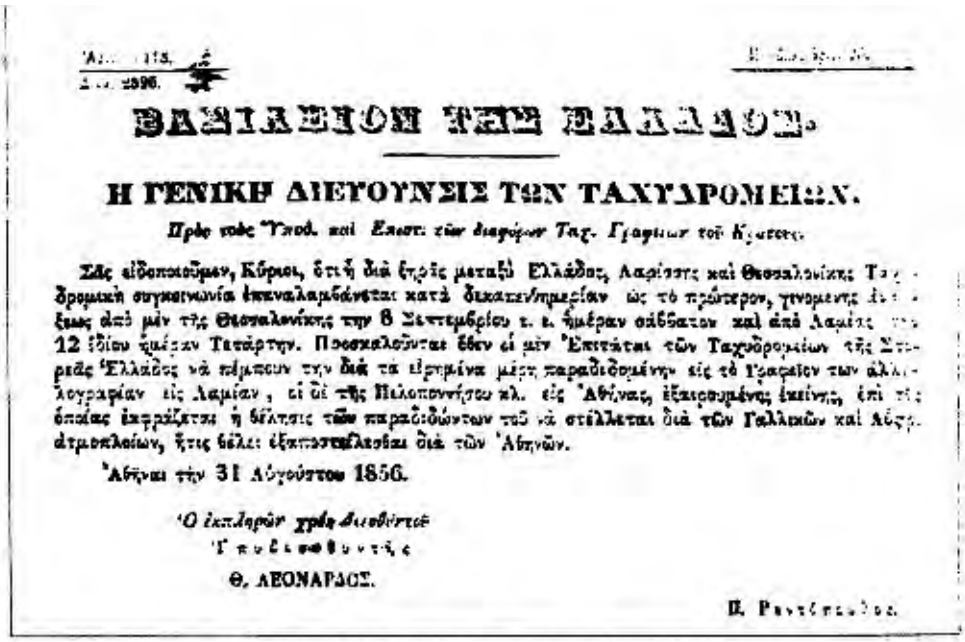

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων τοῦ Κράτους.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ διὰ ξηρᾶς μεταξὺ Ἑλλάδος, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐπαναλαμβάνεται κατὰ δεκαεννήμερίαν ὡς τὸ πρώτερον, γινομένης ἀναχωρήσεως ἀπὸ μὲν τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 8 Σεπτεμβρίου τ. ἔ. ἡμέραν σάββατον καὶ ἀπὸ Λαμίας τὴν 12 ἰδίου μηνὸς Τετάρτην. Προσκαλοῦνται δὲν εἰ μὲν Ἐπιστάται τῶν Ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ πέμπουν τὴν διὰ τὰ εἰρημένα μέρη παραδιδομένην εἰς τὸ Γραφεῖον των ἀλληλογραφίαν εἰς Λαμίαν, εἰ δὲ τῆς Πελοποννήσου κλ. εἰς Ἀθήνας, ἐξαιρουμένης ἐκείνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιβλέπεται ἡ δέλτος τῶν παραδιδόντων τοῦ νὰ στέλλεται διὰ τῶν Γαλλικῶν καὶ Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων, ἅτις θέλει ἐξαποστελλεσθαι διὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀθήναι τὴν 31 Αὐγούστου 1856.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη Διευθυντοῦ
Γ ρ υ π ο σ θ υ ν τ ή ς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Η εγκύκλιος αρ. 25/31.8.1856 με την οποία η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων ενημέρωνε τα υπόλοιπα ταχυδρομικά γραφεία της επικράτειας ότι από το Σάββατο 8 Σεπτεμβρίου 1856 θα επαναλαμβανόταν η ανά δεκαπενθήμερο διά ξηράς ταχυδρομική συγκοινωνία μεταξύ Θεσσαλονίκης - Λάρισας - Λαμίας.

Το Υπάρχον αποδεικτικό υλικό του διανεμητηρίου

Η σφραγίδα ΛΑΡΙΣΣΑ Ιου προγραμματοσημικού τύπου (κουμπί).

Στην Φιλοτέλεια του 1930 τ. 70/216 γράφει για τις σφραγίδες:

Ἐπὶ τῶν σφραγίδων

Σχετικῶς μὲ τὴν μελέτην ἐπὶ τῶν σφραγίδων ἥτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Φιλοτέλειαν» ὁ κ Π. Ροῦσσος (Ε.Φ.Ε. 13), ἀνακοινοῖ ὅτι ἔχει φάκελλον ἀποσταλέντα ἐκ Λαρίσης κατὰ τὸ 1839 μὲ κυκλικὴν σφραγίδα «Λάρισσα» χωρὶς χρονολογίαν ἡ ὁποία φέρει ἐπίσης ἑτέραν ὀρθογώνιον κυανῆν σφραγίδα εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται εἰς τρεῖς γραμμάς,

ΕΛΛΑΣ
ΔΙΑ
ΛΑΜΙΑΣ

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔφθασεν εἰς Λαμίαν τὴν 22 Φεβρουαρίου 1839 καὶ εἰς Ἀθήνας ὅπου ἀπηυθύνετο τὴν 25 Φεβρουαρίου 1839, φέρει δὲ καὶ τῶν δύο τούτων πόλεων τὰς σφραγίδας (κυκλικὰς μὲ δύο ὁμοκέντρους κύκλους). Ἐξ αὐτοῦ φαίνεται, ὅτι τὰ παρὰ τὰ παλαιὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος ταχ)μεῖα, ἐχρησιμοποίουν σφραγῖδας διὰ τῶν ὁποίων καθώριζον τὸ Ταχυδρ. γραφεῖον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ εἰσήρχετο ἡ ἐπιστολὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Φιλοτ. 1930/215

Ο περιγραφόμενος φάκελος έχει την Π.Γ.Χ. 22.2.1839 με την Ιου τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα

Στη σελίδα 93 του βιβλίου του Σπ. Ραφτόπουλου « Η ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΗΜΑΝΤΡΩΝ» Αθήναι 1958, υπάρχει μέρος της κάτωθι επιστολής η οποία κάποτε ανήκε στη συλλογή Ι. Λευκοφρύδη.

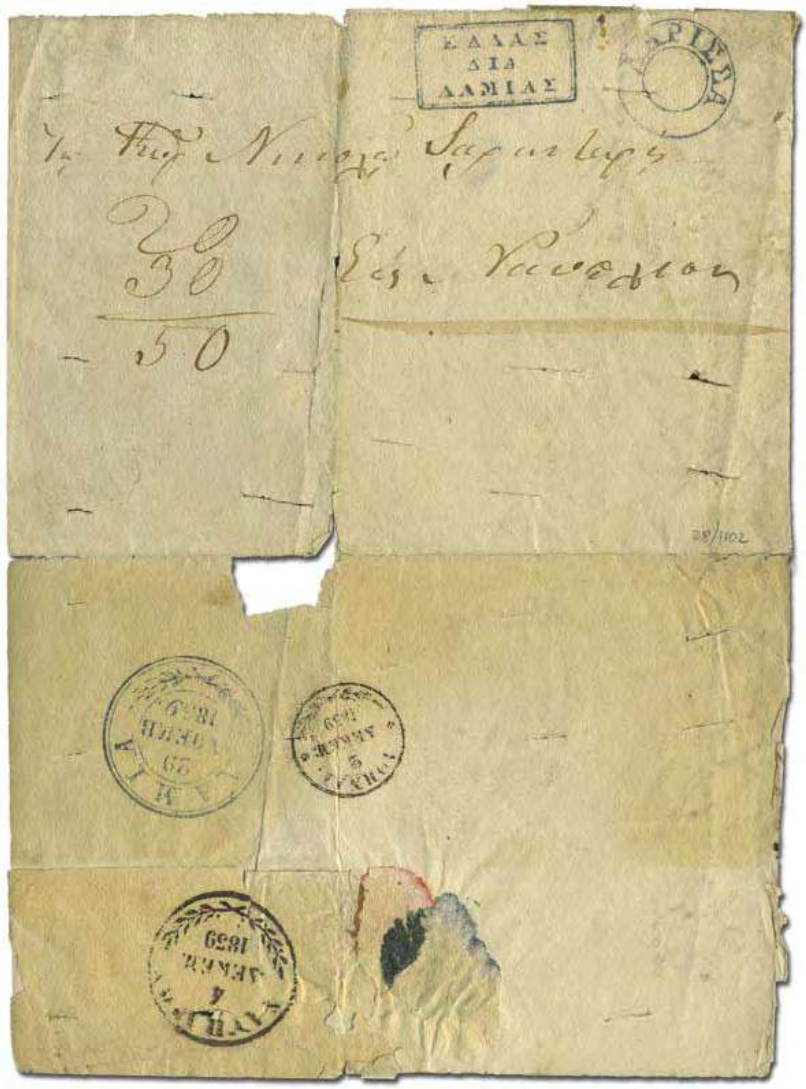

LARISSA in Thessaly, 24 November 1839

Entire letter bearing in green the *type I* postmark of Larissa **ΛΑΡΙΣΣΑ**, to Naphplion **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 4.ΔΕΚΕΜ.1839**.
Handwritten rate on arrival «**20+30=50**» [50% of drachma].
Entry in Greece via Lamia with boxed handstamp **ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**, and postmarks **ΛΑΜΙΑ 29.NOEMB.1839** (Lamia) and **ΑΘΗΝΑΙ 2.ΔΕΚΕΜ:1839** (Athens).
Disinfection slits by the Sanitary Office of Taratsa (frontier office near Lamia).

Η περιγραφή από το Έκθεμα Δρόσου

1839, disinfected mail: **E**ntire folded letter dated "**24 N**ovember **1839**" bearing in blackish green the type I postmark **ΛΑΡΙΣΣΑ**, sent to **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 4.ΔΕΚΕΜ.1839** (**N**afplion **P**eloponnese). **H**andwritten rate on arrival "**20+30=50**" lepta. **E**ntry in **G**reece via Lamia with boxed handstamp **ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ**, and postmarks **ΛΑΜΙΑ 29.NOEMB.1839** (Lamia) & **ΑΘΗΝΑΙ 2.ΔΕΚΕΜ:1839** (**A**thens). **D**isinfection slits by the **S**anitary **O**ffice of Taratsa (frontier office near **L**amia), ex **D**rossos collection

Col 68/650 & Φιλοτ. 1983/132

Η επιστολή αναχώρησε από το Κάστρο Βόλου

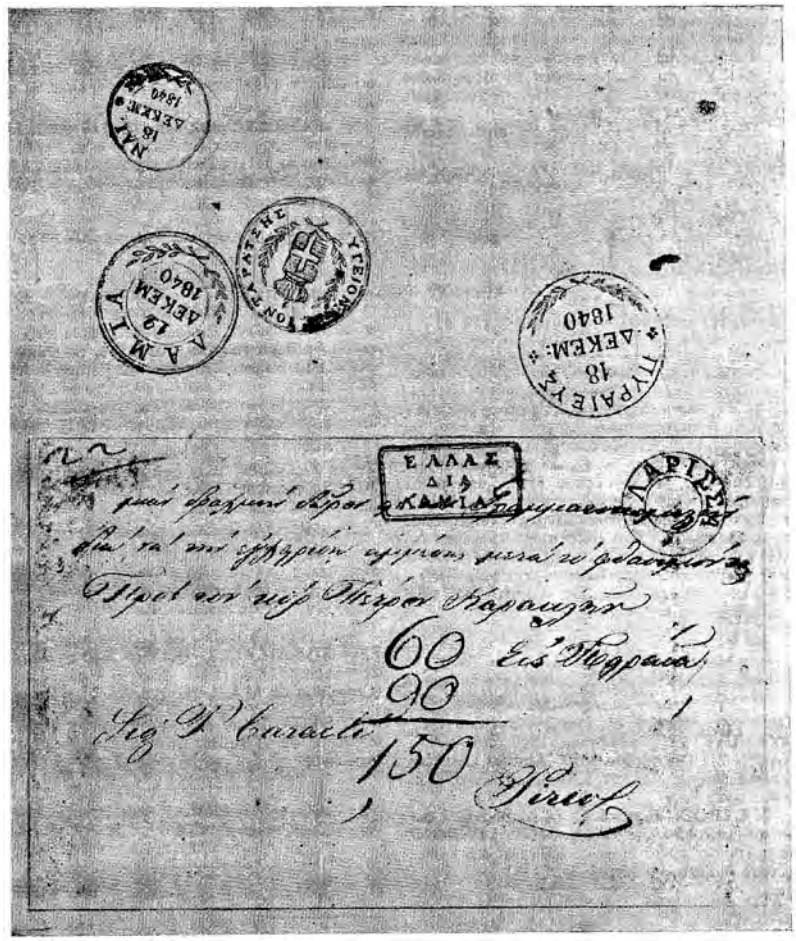

Ἐπιστολὴ σταλεῖσα ἐκ Βόλου τὴν 23ην Νοεμβρίου 1840 (π. ἡ.) φέρουσα ἔμπροσθεν τὴν μικρὰν δίκυκλον σφραγῖδα ΛΑΡΙΣΣΑ τύπου «κουμπί» ἄνευ ἡμερομηνίας καὶ τὴν ὀρθογώνιον διαβατικὴν σφραγῖδα.

Καὶ αἱ δύο εἶναι ἐκτετυπωμέναι μὲ κυανοπρασίνην μελάνην. Ὄπισθεν τῆς ἐπιστολῆς εὑρίσκονται : 1) Στρογγύλη σφραγὶς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΤΑΡΑΤΣΗΣ ἄγνωστος μέχρι τοῦδε (*) φέρουσα τὸν Ἑλληνικὸν Βασιλικὸν θυρεὸν εἰς τὸ κέντρον, 2) Σφραγὶς Λαμίας μὲ ἡμερομηνίαν 12 Δεκεμβρίου 1840, ἀμφότεραι μὲ κυανοπρασίνην μελάνην. 3) Σφραγὶς Ἀθηνῶν μὲ ἡμερομηνίαν 1840 καὶ 4) Σφραγὶς Πειραιῶς μὲ τὴν ἐσφαλμένην ἐπιγραφὴν ΠΥΡΑΙΕΥΣ, μὲ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1840, ἀμφότεραι μὲ μαύρην μελάνην (εἰκ. ἀριθ. 1) (Συλλογὴ κ. Μ. Τζιβόγλου).

Φιλοτ. 1965/12-13

Χειρόγραφη ἔνδειξη των προς πληρωμή ταχυδρομικών τελών 150 λεπτά
*Χειρόγραφη σημείωση «**Με μίαν δραχμήν δώρον εις τον γραμματοκομιστήν διά να την εγχειρίση αμμέσως μετά το φθάσιμόν της**»*

EL (14 Jan.1850) from Volos,trans."ΛΑΡΙΣΣΑ" (typ.I) in green & boxed "ΕΛΛΑΣ/ΔΙΑ/ ΛΑΜΙΑΣ",trans."ΛΑΜΙΑ*19 ΙΑΝΟΥ.1850" (typ.II),arr.superb "ΑΘΗΝΑΙ*23 ΙΑΝΟΥΑΡ.1850" (typ.II) in green.Postage rate "50 l".Very rare item.

Καρα 300/2526

(114 I), LARISSA to Athens, small type cds., without date. E.L. dated 30-1-1850.

Βλ. 104/25

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Thessaly), LARISSA 1850: Entire folded letter dated "30 January 1850" bearing in green the type I postmark ΛΑΡΙΣΣΑ, sent to ΑΘΗΝΑΙ 6.ΦΕΥΡ.1850 (Athens). Handwritten rate on arrival "50" lepta. Transit postmark of ΛΑΜΙΑ 2.ΦΕΒΡΟ.1850 (Lamia, entry Post Office in Greece), ,

Βλ. 104/25, Έκθεμα Δρόσου & Col 68/651

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Thessaly), LARISSA 1850, disinfected mail: Entire folded letter written in Greek with dateline "Εν Λαρίσση 27 Φεβρουαρίου 1850" (Larissa, Thessaly, Turkey), handstamped with the rare ΛΑΡΙΣΣΑ (type I, P.O. abroad) sent to ΑΘΗΝΑΙ 2.ΜΑΡΤ:1850 (Athens, in blue) via ΛΑΜΙΑ 1.ΜΑΡΤΙ.1850 (Lamia), with boxed entry marking ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΛΑΜΙΑΣ (Greece via Lamia). Disinfected with 3 horizontal slits at Taratsa. Handwritten to pay tax "75",
Col 68/652

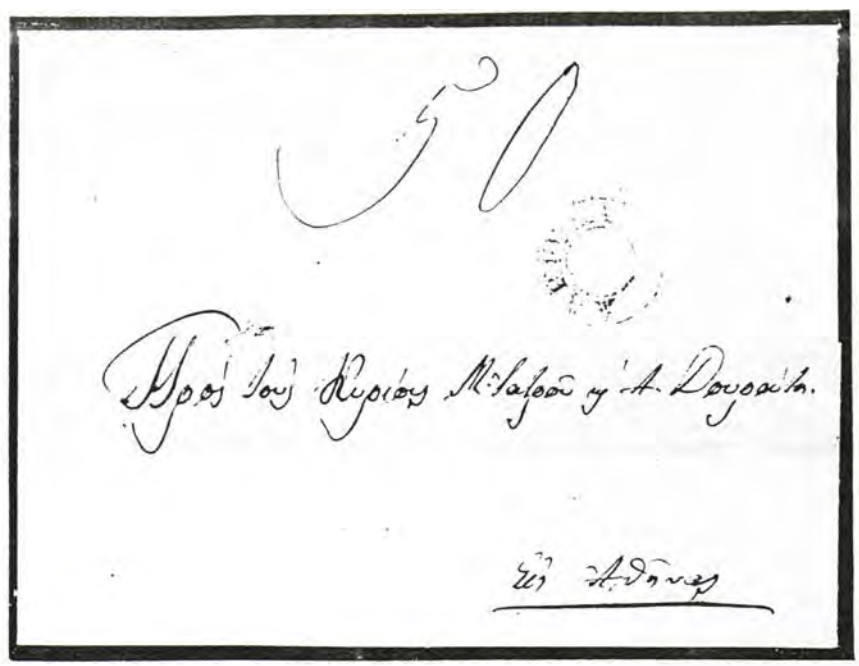

Στη Φιλοτέλεια του 1965 τ. 389/13 υπάρχει η κάτωθι επιστολή του 1851 με την περιγραφή της.

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Thessaly), LARISSA 1851: Entire folded letter dated "27 August 1851" bearing in green the type I postmark ΛΑΡΙΣΣΑ, sent to ΑΘΗΝΑΙ 31.ΑΥΓ.1851 (Athens). Handwritten rate on arrival "50" lepta. Transit postmark of ΛΑΜΙΑ 29.ΑΥΓΟΥ.1851 (Lamia, entry Post Office in Greece), ex Drossos collection,

Έκθεμα Δρόσου & Col 68/653

*Απροπλήρωτος φάκελος από Λάρισα προς Αθήνα σταλείς την **27.8. 1851***
*Επί του φακέλου διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΛΑΡΙΣΣΑ***
και η χειρόγραφη σημείωση των προς πληρωμή ταχυδρομικών τελών
*από τον παραλήπτη «**50**» λεπτά*

1852, entire letter sent from Larissa, m/s dated 17 November 1852, canc. "button" type ΛΑΡΙΣΣΑ, to Athens. transit canc. "ΛΑΜΙΑ*18 NOEMB 1852, arr. canc. "ΑΘΗΝΑΙ*21 NOE 1852" in blue on the obverse, m/s "150" in red on the front.

Καρα 190/2108

Ο φάκελος έχει την Ν.Γ.Χ. 17.11.1852 με την Ιου τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα

Το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού

Η λειτουργία του διανεμητηρίου Λάρισας και του μετέπειτα αναβαθμισμένου ταχυδρομικού γραφείου ήταν περιπετειώδης. Και ήταν περιπετειώδης διότι η διαδρομή Λαμίας – Λάρισας – Θεσσαλονίκης είχε προβλήματα στη λειτουργία της. Πλην των άλλων περιπετειών οι οποίες αναφέρθηκαν στη σελίδα 93 κ. επ. οι σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ήταν συνεχώς σε οξύτητα.

Το 1854 λόγω του Κριμαϊκού πολέμου όλα τα ταχυδρομικά γραφεία τα οποία ευρίσκοντο επί τουρκικών εδαφών διέκοψαν, προσωρινά, την λειτουργία τους. Τελευταία, κατά Πάσχο, ημερομηνία η 2.5.1854.

Μετά το τέλος του πολέμου υπό το καθεστώς του Νόμου ΣΗΔ΄ της 27.5.1855 της λεγομένης «Συνθήκη του Κάλιντζα» ή «Συνθήκη εμπορίου και ναυτιλίας του Κάλιντζα» (ΦΕΚ 34/4.8.1855) επανήρχισαν, σταδιακά, όλα την λειτουργία τους. Του μεν γραφείου της Κωνσταντινουπόλεως από τον Δεκέμβριο του 1855, των Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων από τις αρχές της ανοίξεως του 1856 (Παλαιότερη γνωστή χρονολογία κατά τον Πάσχο η 19.7.1856 σε επιστολή σταλμένη στη Σύρο δια θαλάσσης).

Για την επαναλειτουργία του ταχυδρομικού γραφείου της Θεσσαλονίκης εξεδόθη το έντυπο της 31.8.1856 της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων το οποίο γνωστοποιούσε στο κοινό ότι από την 8.9.1856 άρχισε από την Θεσσαλονίκη πάλι η δια ξηράς, ως και πρότερον, συγκοινωνία μεταξύ της Ελλάδος και της Λαρίσης και της Θεσσαλονίκης. Η συγκοινωνία ορίστηκε ανά δεκαπενθημερία και με τα παλιά ταχυδρομικά τέλη.

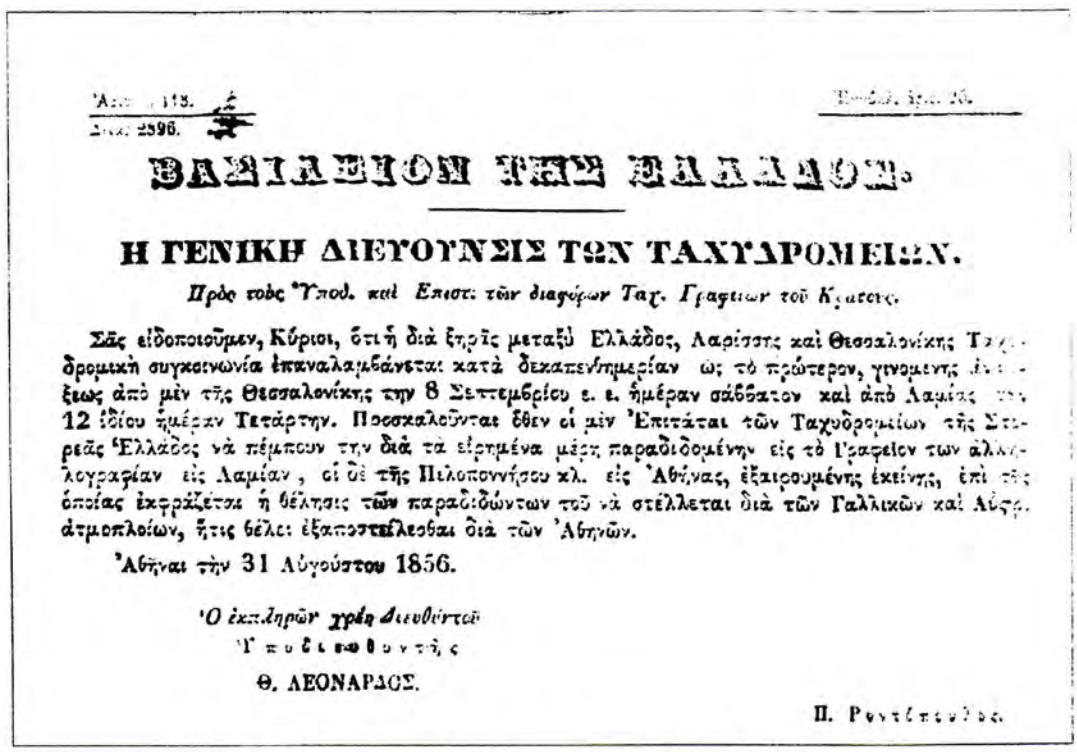

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων τοῦ Κράτους.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ διὰ ξηρᾶς μεταξὺ Ἑλλάδος, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐπαναλαμβάνεται κατὰ δεκαπενθημερίαν ὡς τὸ πρώτερον, γινομένης ἀνὰ ἑξῆς ἀπὸ μὲν τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 8 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἡμέραν σάββατον καὶ ἀπὸ Λαμίας τὴν 12 ἰδίου ἡμέραν Τετάρτην. Προσκαλοῦνται ἔνθεν οἱ μὲν Ἐπιτάται τῶν Ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ πέμπουν τὴν διὰ τὰ εἰρημένα μέρη παραδιδομένην εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν ἀλληλογραφίαν εἰς Λαμίαν, οἱ δὲ τῆς Πελοποννήσου κλ. εἰς Ἀθήνας, ἐξαιρουμένης ἐκείνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκφράζεται ἡ θέλησις τῶν παραδιδώντων τοῦ νὰ στέλλεται διὰ τῶν Γαλλικῶν καὶ Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων, ἤτις θέλει ἐξαποστέλλεσθαι διὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀθῆναι τὴν 31 Αὐγούστου 1856.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη Διευθύντου
Ὑποδιευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Η εγκύκλιος αρ. 25/31.8.1856 με την οποία η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων ενημέρωνε τα υπόλοιπα ταχυδρομικά γραφεία της επικράτειας ότι από το Σάββατο 8 Σεπτεμβρίου 1856 θα επαναλαμβανόταν η ανά δεκαπενθήμερο διά ξηράς ταχυδρομική συγκοινωνία μεταξύ Θεσσαλονίκης - Λάρισας - Λαμίας.

Από την 8.9.1856 όπου αναγγέλθηκε ότι άνοιξε εκ νέου η γραμμή μέχρι την 22.11.1867 η πορεία της φαίνεται να είναι ομαλή.
Συνεπεία της μεγάλης Κρητικής επαναστάσεως του 1866 όπου η Ελλάδα συμμετείχε ενεργά στο πλευρό των Κρητών. Η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ. 27/6681/3569/22.11.1867 εγκύκλιο «Περί της δι Άρταν και Ιωάννινα αλληλογραφίας» η οποία έδινε διάφορες οδηγίες σε σχέση με την γραμμή Αννίνου, Άρτης και Ιωαννίνων και με ποιόν τρόπο και πως πρέπει να συλλέγονται οι επιστολές προκειμένου να αποσταλούν στην Άρτα και τα Ιωάννινα.
Από την εγκύκλιο προκύπτει ότι οι σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών ήταν προσωρινά καλές και συνεπώς και η διακίνηση της αλληλογραφίας. Παρ όλα αυτά προετοιμάστηκε για να μπορεί ευκόλως σε περίπτωση διακοπής των σχέσεων να μπορεί να εξυπηρετηθεί μέσω του αυστριακού ταχυδρομείου.

Αριθ. 6681. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 27.

Δ. 3569. Περὶ τῆς δι' Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀλληλογραφίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδιευθ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Τῆς πορείας τῶν μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ὑπηρετούντων Ἑλλην. ταχυδρόμων μεταρρυθμισθείσης ἐσχάτως, τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα ἀποστελλόμενα γράμματα δέον ν' ἀφίκνυνται εἰς Ἀμφ. Ἄργος κατὰ μὲν τοὺς μῆνας Μάϊον μέχρι Φεβρουαρίου ἑκάστην Κυριακὴν, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας τοῦ ἔτους ἑκάστην Δευτέραν, ἡμέραν ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀνωτέρω μνησθέντων ταχυδρόμων ἐν Ἀννίνῳ. Προσκαλοῦνται κατὰ συνέπειαν πάντα τὰ ταχυδρομεῖα νὰ ὁρίσωσι τὴν κατάλληλον πρὸς ἀποστολὴν τῶν παραδιδομένων διὰ τὴν Ἄρταν καὶ τὰ Ἰωάννινα γραμμάτων κλπ. ἡμέραν, ὅπως ταῦτα φθάνωσι ἐγκαίρως εἰς τὸν ὅρον των, καὶ ποιήσωσι τοῦτο γνωστὸν πρὸς τὸ κοινὸν δι' εἰδοποιήσεώς των. Ὑπενθυμίζεται δὲ αὐτοῖς, ὅτι τὰ εἰρημένα γράμματα κλπ., δέον ν' ἀποστέλλωνται ἐκ μὲν τῶν ταχυδρομείων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐξαιρέσει τῆς Κερκύρας, τῆς Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, εἰς Πάτρας, ἐκ τῶν Νήσων Κερκύρας καὶ Ἰθάκης εἰς Λευκάδα καὶ δι' αὐτῆς εἰς Βόνιτσαν καὶ Ἀμφ. Ἄργος, ἐκ τῶν ταχυδρομείων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἰς Ἀμφ. Ἄργος, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους εἰς Ἀθήνας. Πρὸς τούτοις δὲ, ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Ἀθηνῶν, Πατρῶν καὶ Ἀμφ. Ἄργους, δι' ὧν διαβιβάζεται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων ἀλληλογραφία, θέλουσι σχηματίζει καὶ ἀποστέλλει τοὺς ταχυδρομικούς των φακέλλους εἰς Ἄρταν καὶ Ἰωάννινα, τὸ μὲν τῶν Ἀθηνῶν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Πέμπτην, τὸ τῶν Πατρῶν ἑκάστην Παρασκευὴν καὶ Σάββατον, καὶ τοῦ Ἀμφ. Ἄργους ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Δευτέραν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Νοεμβρίου 1867.

Κάποια στιγμή διεκόπησαν εκ νέου οι διπλωματικές σχέσεις των δύο κρατών και κατ επέκταση η λειτουργία της γραμμής Λαμίας-Λαρίσης-Θεσσαλονίκης. Συνεπεία αυτού η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 26/6639/3267/16.12.1868 εγκύκλιο «Περί της παύσεως των ταχ. συγκοινωνιών Λαμίας, Λαρίσης, Βόλου Αννίνου, Άρτης και Ιωαννίνων» η οποία γνωστοποιούσε στο κοινό ότι λόγω της διακοπής της υπερόριας γραμμής «Ελληνικών ορίων - Θεσσαλονίκης» πρέπει να τροποποιηθεί ο τρόπος αποστολής των γραμμάτων προς τις πόλεις Βόλου, Λαρίσης, Πρεβέζης και λοιπές πόλεις της Ηπείρου και της Θεσσαλίας. Συνιστούσε όπως οι εξ Ελλάδος φάκελοι να κατευθύνονται προς το ταχυδρομικό γραφείο Λευκάδας προκειμένου να παραδίδονται στα αυστριακά ταχυδρομεία τα οποία διατηρούσαν ταχυδρομικές γραμμές προς τις πόλεις της Πρεβέζης και των Ιωαννίνων όπου υπήρχαν αντίστοιχα αυστριακά ταχυδρομικά γραφεία.
Η εγκύκλιος έγραφε:

Άριθ. Πρωτ. 6639. Περίληψις. Άριθ. ἐγκ. 26.

Δ. 3267. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ταχ. συγκοινωνιῶν Λαμίας, Λαρίσσης, Βόλου, Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐμπορικῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεων, ἔπαυσαν συνεπῶς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμεναι διὰ ξηρᾶς ταχ. συγκοινωνίαι μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Βόλου, καὶ μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, κατὰ συνέπειαν σᾶς παραγγέλλομεν νὰ μὴ δέχησθε γράμματα διὰ τὰ μεσόγεια μέρη, ἤτοι τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν, καθόσον ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐφικτή. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Πρεβέζῃ ὑπάρχουσιν Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων κτλ. καθίσταται ἐφικτή, δύνασθε νὰ δέχησθε γράμματα, ἅτινα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος ἀπ' ὅπου θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν Πρεβέζῃ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα. Ὡς ἐκ τούτου παραγγέλλομεν τοὺς μὲν ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστέλλωσιν τὰ εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα διευθυνόμενα γράμματα, εἰς τὸ Ταχυδρ. Λευκάδος, τοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐβοίας, τοῦ Πειραιῶς τῶν νήσων, Αἰγίνης, Πόρου, Κέας, εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς τῶν Κυκλάδων εἰς τὸ τῆς Σύρου, τοὺς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, καὶ τοὺς τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν εἰς τὸ τοῦ Ναυπλίου.

Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐγνωστοποιήθη ἡ γενικὴ συγκέντρωσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος, παραγγέλλονται τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν Πατρῶν Σύρου καὶ Ναυπλίου εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν ὁποίων θέλουν φθάνουν τοιαῦτα γράμματα νὰ τὰ περιλαμβάνωσιν εἰς τοὺς φακέλλους των πρὸς τὸ Ταχ. Λευκάδος ὡς διαβατικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1868.

Το λιμάνι του Πειραιά – Γενική άποψης

Η επανάσταση καταστέλλεται στις αρχές του 1869. Την 15-9-1869 η Γενική Διεύθυνση των Ταχυδρομείων εξέδωσε την υπ αρίθμ 19/4534/2380/15.9.1869 εγκύκλιο η οποία αναφέρει την έναρξη των εργασιών του ταχυδρομικού γραφείου Λαρίσης και συνεπώς γίνονται δεκτές προπληρωμένες επιστολές διά Λάρισα και Βόλο. Οι επιστολές πρέπει να αποστέλλονται εκάστη Τετάρτη διά του αναχωρούντος από Λαμία προς Λάρισα ταχυδρομείου.
Η εγκύκλιος έγραφε:

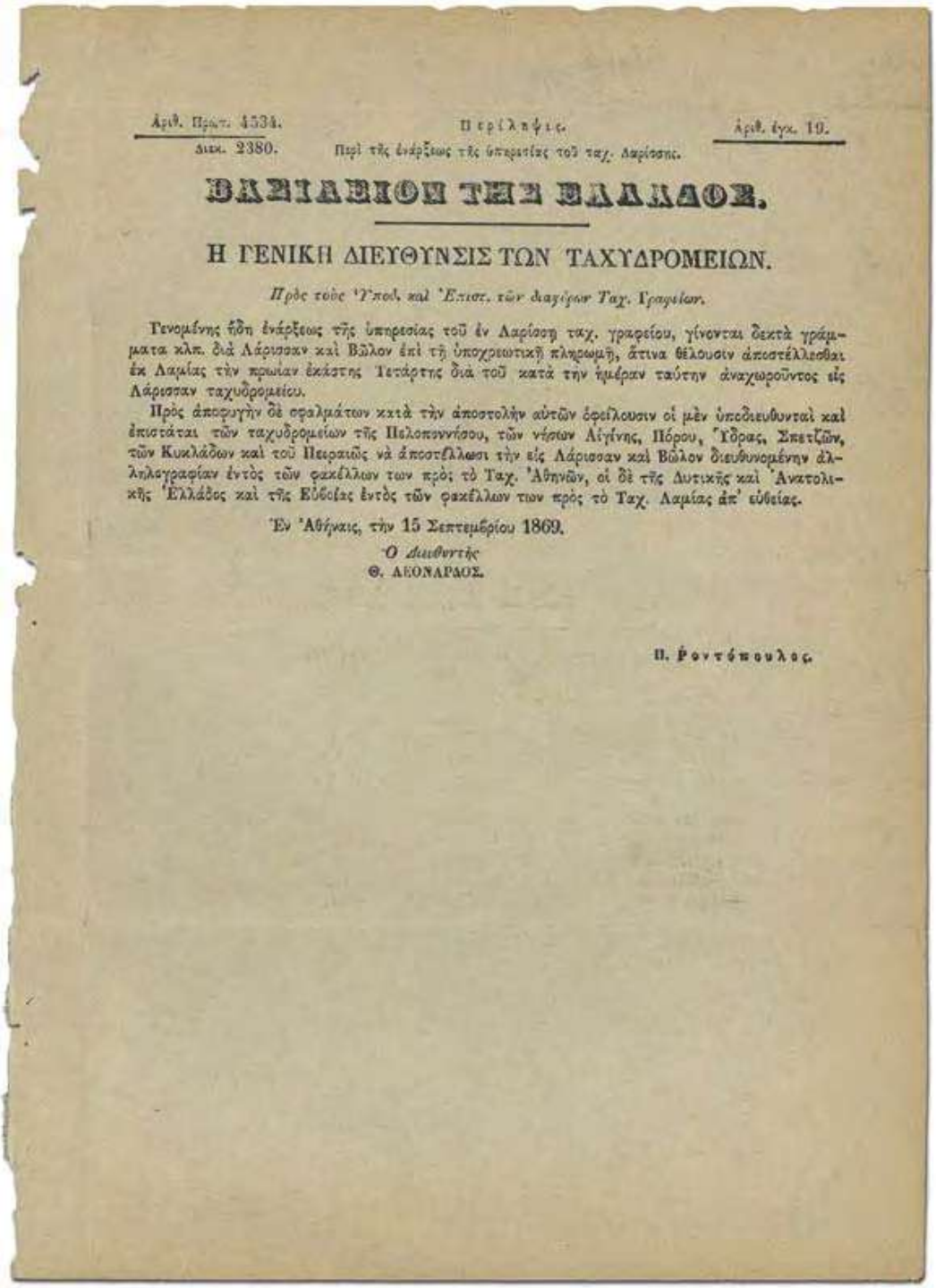

Αριθ. Πρωτ. 4534. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 19.
Διεκ. 2380. Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταχ. Λαρίσσης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑποδ. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. Γραφείων.

Γενομένης ἤδη ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ταχ. γραφείου, γίνονται δεκτὰ γράμματα κλπ. διὰ Λάρισσαν καὶ Βῶλον ἐπὶ τῇ ὑποχρεωτικῇ πληρωμῇ, ἅτινα θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι ἐκ Λαμίας τὴν πρωΐαν ἑκάστης Τετάρτης διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναχωροῦντος εἰς Λάρισσαν ταχυδρομείου.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ σφαλμάτων κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ὀφείλουσιν οἱ μὲν ὑποδιευθυνταὶ καὶ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων τῆς Πελοποννήσου, τῶν νήσων Αἰγίνης, Πόρου, Ὕδρας, Σπετζῶν, τῶν Κυκλάδων καὶ τοῦ Πειραιῶς νὰ ἀποστέλλωσι τὴν εἰς Λάρισσαν καὶ Βῶλον διευθυνομένην ἀλληλογραφίαν ἐντὸς τῶν φακέλλων των πρὸς τὸ Ταχ. Ἀθηνῶν, οἱ δὲ τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐβοίας ἐντὸς τῶν φακέλλων των πρὸς τὸ Ταχ. Λαμίας ἀπ' εὐθείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1869.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Ῥοντόπουλος.

Πότε μετατράπηκε το διανεμητήριο σε ταχυδρομικό γραφείο δεν είναι απόλυτα γνωστό. Το διανεμητήριο μετατράπηκε σε τακτικό ταχυδρομικό γραφείο στο χρονικό διάστημα μεταξύ των εκδόσεων του Β. Δ. της 9.7.1857 (Δες σελ. 93 κ. επ. του παρόντος) έως την εγκύκλιο της 15.9.1869.
Στα πλαίσια του γνωστού Β. Δ. της 9.7.1857 το ήδη υπάρχον διανεμητήριο αναβαθμίστηκε σε άτυπο ταχυδρομικό γραφείο και χρησιμοποίησε ταχυδρομικές σφραγίδες καθ΄ όλα όμοιες των σφραγίδων που χρησιμοποιούσαν και τα άλλα εν ενεργεία ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία. Επί της ουσίας κάποια στιγμή, η οποία διαφεύγει, το διανεμητήριο μετατράπηκε σε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού.
Από τη τελευταία εγκύκλιο φαίνεται ότι (πλέον) αναφέρεται σε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο, εξ ου και η φράση της ανακοινώσεως « ... **Γενομένης ήδη ενάρξεως της υπηρεσίας του εν Λαρίσση ταχ. γραφείου** *...» όπως αναφέρει η άνω εγκύκλιος με αρίθμ. 19 και Αρίθμ. Πρωτ. 4534/15.9.1869 «*Περί της ενάρξεως της υπηρεσίας του ταχ. Λαρίσσης*» δια της οποίας γνωστοποιείται η έναρξη εργασιών του ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού Λαρίσης. Ορίζοντας ως ταχυδρομικά γραφεία συγκεντρώσεως της προς Λάρισα, Βόλο και Θεσσαλονίκη αλληλογραφίας τα των Αθηνών και Λαμίας.*
Επειδή δεν είναι γνωστό πότε μετατράπηκε σε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο θα αναζητηθεί απάντηση μέσω του υπάρχοντος ταχυδρομικού υλικού. Όσο οι φάκελοι φεύγουν απροπλήρωτοι από την Λάρισα το διανεμητήριο εξακολουθεί να υπάρχει. Όταν οι φάκελοι φεύγουν προπληρωμένοι τότε υπάρχει η πρώτη σαφής ένδειξη ότι στη Λάρισα υπάρχει ένα τακτικό ταχυδρομικό γραφείο.
Με την 5138/9.8.1857 εγκύκλιο είναι ξεκάθαρο ότι η Άρτα, η Λάρισα και η Πρέβεζα είναι τα μόνα Διανεμητήρια που βρίσκονται σε ισχύ. (Δες σελ 100 του παρόντος)
Οι σφραγίδες τύπου «κουμπί», από το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό, σταματούν την 21.11.1852. Οι σφραγίδες του ταχυδρομικού γραφείου, η στικτή Νο 103 και η ΙΙ τύπου ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ), συναντώνται από την 22.5.1861 και πέρα σύμφωνα με τον επισυναπτόμενο πίνακα. Τονίζεται ότι οι χρονολογίες του πίνακα στηρίζονται σε αποδεικτικό υλικό και μόνο.
Συνεπώς τα αναγραφόμενα στη Φιλοτέλεια του 1962/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλου ότι το λειτουργούν διανεμητήριο Λαρίσης μετατράπηκε το 1857 σε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο ως προς το υπάρχον υλικό δεν έχει αποδειχτεί Αν έγινε αυτό θα έγινε μετά την 22.7.1857 και προ της 22.5.1861. Επίσης είναι λάθος το αναφερόμενον στα Φιλοτελικά Νέα του 1935/245 ότι υπάρχει σφραγίδα από το 1860 ΙΙου προγραμματοσημικού τύπου.
Είναι μέσα στα όρια τα οποία τέθηκαν στο παρόν τα αναγραφόμενα στα Φιλοτελικά Νέα του 1966/70 ότι το λειτουργούν διανεμητήριο Λαρίσης μετατράπηκε το 1860 σε κανονικό ταχυδρομικό γραφείο. Ομοίως και τα αναγραφέντα από τούς Τρ. Κωνσταντινίδη και Σ. Μακρυμίχαλου στη Φιλοτέλεια του 1950 τ. 301/27 και Φιλοτέλεια του 1944/60 αντιστοίχως ότι το ταχ. γρ. Λαρίσης ιδρύθηκε το 1860.

ΛΑΡΙΣΣΑ 103. Ἱδρύθη τῷ 1860. Τῷ 1881 ἐπὶ τῇ προσαρτήσει τῆς Θεσσαλίας μετετράπη εἰς ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Γνωσταὶ σφραγίδες :
α) Ρομβοειδὴς ἀρ. 103.
β) Δίκυκλος, ἄνω ΛΑΡΙΣΣΑ κάτω (ΤΟΥΡΚΙΑ).
Ἐπίσης σφραγίδες ὡς ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου :
α) Τύπου ΙΙ, ἄνω ΛΑΡΙΣΣΑ, καὶ κάτω (103).
β) Τύπου IV ὁμοίως.
γ) V μὲ 3 διαφόρους ποικιλίας στοιχείων.
δ) VI.
ε) VII.

Από την Φιλοτ. 1950/27

Αυτό που θα μπορούσε, ως γεγονός, να δικαιολογήσει όλες τις παραπάνω εικασίες των αρθρογράφων, είναι να θεωρηθεί ως σωστή η πληροφορία που δίνει ο Π. Δρόσος στη Φιλοτελική Ηχώ 170-170/542 ο οποίος γράφει ότι η εγκύκλιος της 15.9.1869 είναι στη χρονολογία γραμμένη λάθος! Η σωστή ημερομηνία είναι, κατά τον Δρόσο, η ***15.9.1859****. Άρα όταν άνοιξε την 15.9.1859 η Λάρισα ήταν ήδη κανονικό ταχ. γρ. και είχε σφραγίδα ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΤΡΚΙΑ). Παρ΄ όλα αυτά πιστεύεται ότι η ημερομηνία είναι σωστή. Και είναι σωστή διότι η αρίθμηση της εγκυκλίου ταιριάζει με τις παραπλήσιές της του έτους 1869.*

Το υπάρχον αποδεικτικό υλικό του τακτικού ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού

Η δίκυκλος IIIου τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)

Η δίκυκλος ΙΙΙ τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) χρησιμοποιήθηκε ως σφραγίδα του ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού Λάρισας μέχρι την είσοδο των ελληνικών στρατευμάτων στην πόλη τον Νοέμβριο του 1881..
Πολλούς ταχυδρομικούς φακέλους με σφραγίδες του γραφείου Λαρίσης υπάρχουν στη περιγραφή του ταχυδρομικού γραφείου Βόλου.

Ἐπιστολὴ 17 Μαΐου 1861 Βόλος εἰς Πειραιᾶ. Σφραγὶς ΥΠΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ (εἰς δύο γραμμές). Λάρισσα – Τουρκία (22.5.61), Λαμία 24.5.61, Ἀθήναι καὶ Πειραιᾶ 26.5.61 (ἡ Προξενικὴ σφραγὶς ἰσημερινὴ εἶναι ἀμιθρᾶ, ὡς ἐκ τοῦ χρόνου).

Φιλοτ. 1983/132
Η περιγραφή αναφέρεται σε φάκελο με την Π.Γ.Χ.

*Πλίκος από **ΒΩΛΟ** της **27.1.1863** προς **ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ***
*Η επιστολή στάλθηκε με σφραγίδα αποστολής: **ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΩΛΟΝ***
*και η χειρόγραφη σημείωση τελών **40** (λεπτά) **.** Επίσης και οι διαβατικές:*
ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 28. ΙΑΝ. 1863** και **ΑΘΗΝΑΙ 1 ΦΕΒΡ. 1863.
(Συλλογή Ανδρέα Καραμπινά)

Προπληρωμένος φάκελος από την Λάρισα προς την Αθήνα
*Το γραμματόσημο των 40 λεπτών ακυρώθηκε από την στικτή Νο **103** της Λάρισας*
*Επί του φακέλου η σφραγίδα αποστολής **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 16 ΟΚΤ**. (18)**61***
Συλλογή Γ. Περιστάνογλου

1865 EL fr.401.lilac (fine print) in very oxidized color canc.dot
ted "103" & alongside good ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*22 ΦΕΒΡ.65,trans.ΛΑΜ
ΙΑ,arr.ΑΘΗΝΑΙ*26 ΦΕΒΡ.65.The stamp with clear to good margins (V1
.19).

Καρα 67/48 & 77/68

LARISSA, in Thessaly, 10 May 1870.
Entire **not pre-paid** letter bearing in blue the *type II* postmark of Larissa **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10.ΜΑΪΟΣ.70**, to **ΑΘΗΝΑΙ 14.ΜΑΪΟΣ.70** (Athens) on 40 lepta Large Hermes (Athens consecutive printings).
Handwritten rate «**40**».
Transit postmark of **ΛΑΜΙΑ 12.ΜΑΪΟΣ.70** (Lamia, entry Post Office in Greece).
Από το έκθεμα Δρόσου

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Thessaly), LARISSA 1870: Cover of folded letter, not pre-paid, from ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10.ΜΑΙΟΣ.70 in blue, sent to ΑΘΗΝΑΙ 14.ΜΑΙΟΣ.70 (Athens) cancelling a 40λ consecutive printings, via ΛΑΜΙΑ 12.ΜΑΙΟΣ.70 (Lamia, entry P.O. in Greece). Handwritten "40" in black, ex Drossos collection,
Από το έκθεμα Δρόσου & Col 68/654

Απροπλήρωτος φάκελος από Λάρισα προς την Αθήνα
Επί του φακέλου διακρίνονται:
*Η σφραγίδα **αποστολής ΛΑΡΙΣΣΑ – (ΤΟΥΡΚΙΑ) 10 ΜΑΪΟΣ** (18)**70***
*Η διαβατική **ΛΑΜΙΑ 12 ΜΑΪΟΣ** (18)**70***
Στο ανταλλακτήριο Αθηνών πήρε την χειρόγραφη ένδειξη των προς πληρωμή ταχυδρομικών τελών «40» λεπτά
*Στην άφιξη πήρε την σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 14 ΜΑΪΟΣ** (18)**70***
Και το πληρωμένο από τον παραλήπτη γραμματόσημο των 40 λεπτών
(20 λεπτά υπερόρια διαδρομή μέχρι τα σύνορα +20 λεπτά ταχυδρομικό εσωτερικό τέλος)
Ο φάκελος αποδεικνύει ότι η γραμμή ήταν ανοικτή σύμφωνα με την άνω εγκύκλιο

LARISSA: 1872 Folded cover (large part) bearing consular seal in blue & on rev. "LARISSA 21 FEB 72" cds in bright blue, 40 Lep postage due was charged in Athens where two 1870/71 20 Lep blue were applied, covers from Larissa are extremely rare, cert. Holcombe

Feldman της 14.?.1999/21372

LARISSA: 1881 Small cover to Syros via Athens & Austrian P.O of Smyrna, franked 1876/77 30L tied LARISSA 13 JUL 81 cds, stamp with small fault, covers from Larissa are rare

Feldman 147-20 1999/21372

ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*12 ΟΚΤ.86 on pair 101.Large Head 1880/6 on frag
ment of EL.

Καρα 95/3197

Η ημερομηνία του δημοπράτη είναι λάθος Δεν μπορεί να είναι 1886! Είναι 1881
Ο φάκελος έχει την Ν.Γ.Χ. 12.10.1881 με την ΙΙΙου τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα

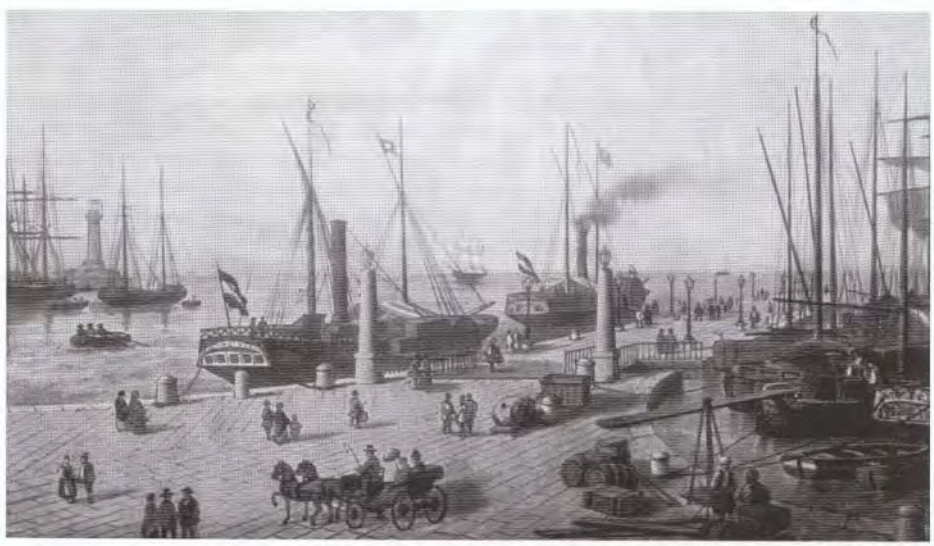

Εικ. 1: Το λιμάνι της Τεργέστης στα μέσα του 19ου αιώνα
Fig. 1: The port of Trieste during the middle of the 19th century

Η στικτή Ιου τύπου γραμματοσημική Νο 103

Χρησιμοποιήθηκε ως σφραγίδα του ταχυδρομικού γραφείου. εξωτερικού από την 1.10.1861 μέχρι την 23.9.1868 (σύμφωνα με τα ταχυδρομικά ευρήματα) πιθανόν να υπάρχει νεότερη διότι καταργήθηκε την 30.12.1880. (Β. Δ. της 30.12.1880).

LARISSA: 1862-67 20 Lep greenish blue used pair, cancelled with lozenge '103' (Larissa) in black, one of the rarest Greek cancellations, two v.fine strikes on a v.fine pair, superb piece for a specialised collection

Feldman IV/10289 Καρα ?/2244

Προπληρωμένος φάκελος από την Λάρισα προς την Αθήνα
*Το γραμματόσημο των 40 λεπτών ακυρώθηκε από την στικτή Νο **103** της Λάρισας*
*Επί του φακέλου η σφραγίδα αποστολής **ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 16 ΟΚΤ**. (18)**61***

Συλλογή Γ. Περιστάνογλου

1865 EL fr.401.lilac (fine print) in very oxidized color canc.dot ted "103" & alongside good ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*22 ΦΕΒΡ.65,trans.ΛΑΜ ΙΑ,arr.ΑΘΗΝΑΙ*26 ΦΕΒΡ.65.The stamp with clear to good margins (V1 .19).

Καρα 67/48 & *77/?*

5 Lep yellow-green, two pairs, clear to large margins, in combination with 20 Lep, all neatly tied "103" lozenge with **"LARISSA(TOURKIA)/23.Sept.1868"** cds alongside, on small entire to Athens, one pair creased & a few tone spots, an attractive usage full of character, v. rare, cert. Tseriotis
Rate: 40 Lepta, 20 Lepta Greek post office rate for letters carried over the border with Turkey, plus 20 Lepta Greek domestic rate

17b+19b

Feldman III/10094

Ο φάκελος έχει την Ν.Γ.Χ. 23.9.1868 με την Ιου τύπου γραμματοσημική σφραγίδα (στικτή)

Το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο εσωτερικού

Η Λάρισα προσαρτήθηκε ειρηνικά στο Ελληνικό Κράτος την 2.9.1881 σύμφωνα με την απόφαση που έλαβε η συνδιάσκεψη των πρεσβευτών των Μεγάλων Δυνάμεων η οποία συνήλθε στην Κωνσταντινούπολη τον Μάρτιο του 1881 για να τροποποίηση τα Ελληνοτουρκικά σύνορα με την Συνθήκη του Βερολίνου. Απόφαση η οποία εξαιρούσε από την κατάληψη την Ελασσόνα από την Θεσσαλία και όλη την Ήπειρο εκτός της περιοχής της Άρτας.
Το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Λαρίσης ως γραφείο εξωτερικού με την ειρηνική κατάληψή της πόλης την 2.9.1881 από τον Ελληνικό Στρατό είτε έπαυσε να λειτουργεί είτε υπολειτουργούσε συνεπεία και της καταργήσεως του ελληνικού Προξενείου. Είναι γνωστό ότι από την ημέρα της αφίξεως του Ελληνικού Στρατού και συνεπεία του Β. Δ. της 21.6.1881 άρθρο 1 (ΦΕΚ 53/26.6.1881) καταργήθηκε το ελληνικό Προξενείο.

Ἄρθρον 1.

Ἅμα τῇ καταλήψει ἑκάστου τῶν τμημάτων τῆς προσαρτωμένης χώρας καταργοῦνται αἱ ἐν τῷ καταληφθέντι μέρει ὑπάρχουσαι Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαί· Ἐπίτροπος δὲ τοῦ Βασιλέως ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν διοίκησιν τοῦ καταληφθέντος τμήματος. . . .

Είναι φυσικό από της καταργήσεως του Προξενείου είτε να έπαψε να λειτουργεί είτε υπολειτουργούσε εν αναμονή συντελέσεως κάποιων ενεργειών προκειμένου να λειτουργήσει πλέον ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο εσωτερικού. Πρέπει να μην λησμονείται ότι το παλιό ταχυδρομικό γραφείο λειτουργούσε εντός του καταργηθέντος Προξενείου.

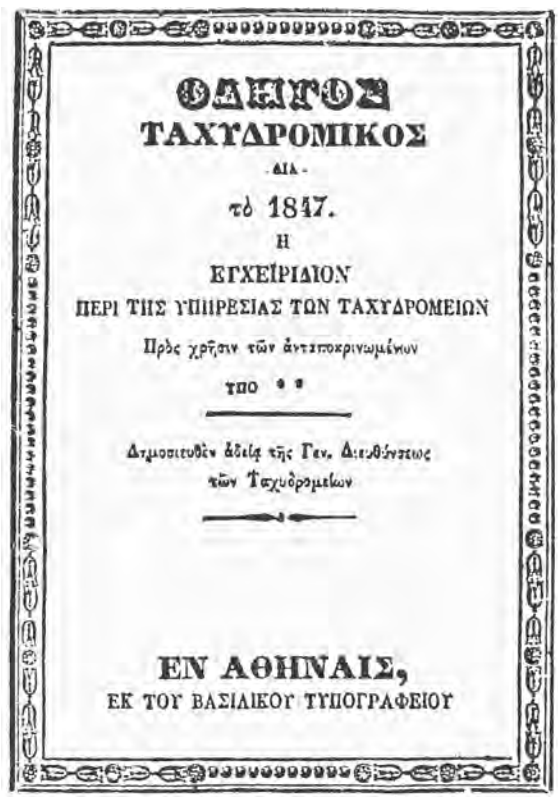

ΟΔΗΓΟΣ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ
- ΔΙΑ -
τὸ 1847.
Η
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ
Πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνταποκρινομένων
ΤΠΟ
Δημοσιευθὲν ἀδείᾳ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Το εξώφυλλο του Ταχυδρομικού Οδηγού του 1847

Στις 30.8.1881 υπεγράφη Διάταγμα «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων κατά την Θεσσαλίαν κλπ» ΦΕΚ 85/18.9.1881. Σύμφωνα με το Διάταγμα συστάθηκε το ταχυδρομικό γραφείο. Λαρίσης με βαθμό Υποδιευθύνσεως Α΄ τάξεως.
Ως ημέρα επίσημης έναρξης λειτουργίας του ελληνικού γραφείου θεωρείται η 1.10.1881.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῶν γραφείων κατὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ περὶ ὁρισμοῦ τῶν μηνιαίων γραφικῶν αὐτῶν ἐξόδων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀπὸ 11 τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Συνιστῶνται ἐν Θεσσαλίᾳ τὰ ἑξῆς ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

α') Ὑποδιευθύνσεις Α' τάξεως ἐν Λαρίσσῃ, Βώλῳ καὶ Τρικάλοις.

β') Ὑποδιευθύνσεις Β' τάξεως ἐν Καρδίτσῃ, Ἁλμυρῷ καὶ Τυρνόβῳ.

γ') Ἐπιστασίαι Α' τάξεως ἐν Δομοκῷ, Φερσάλοις, Φεραῖς καὶ Ἀμπελακίοις.

δ') Ἐπιστασίαι Β' τάξεως ἐν Πλατάνῳ, Φαναρίῳ, Λιγαριᾷ καὶ Καλαμπάκᾳ.

Ἄρθρον 2. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω ταχυδρομικῶν γραφείων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

α') Ἐν ταῖς ὑποδιευθύνσεσι Α' τάξεως ἀνὰ εἷς ὑποδιευθυντὴς, ἀνὰ εἷς ἐλεγκτὴς καὶ ἀνὰ εἷς βοηθὸς α τάξεως.

β') Ἐν ταῖς ὑποδιευθύνσεσι Β' τάξεως ἀνὰ εἷς ὑποδιευθυντὴς καὶ ἀνὰ εἷς ἐλεγκτής.

γ') Ἐν ταῖς ἐπιστασίαις Α' τάξεως ἀνὰ εἷς ἐπιστάτης καὶ ἀνὰ εἷς βοηθὸς β' τάξεως καὶ

δ') Ἐν ταῖς ἐπιστασίαις Β' τάξεως ἀνὰ εἷς ἐπιστάτης.

Ἄρθρον 3. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν ρηθέντων ταχυδρομείων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

Τῶν ὑποδιευθυντῶν Α' τάξεως εἰς δραχμὰς	200
Τῶν ὑποδιευθυντῶν Β' τάξεως εἰς δραχμάς.....	140
Τῶν ἐλεγκτῶν, τῶν βοηθῶν α τάξεως καὶ τῶν ἐπιστατῶν α τάξεως εἰς δραχμάς.....	120
Τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν β' τάξεως εἰς δραχ. καὶ τῶν βοηθῶν β' τάξεως εἰς δραχμὰς.....	100 80

Ἄρθρον 4. Τὰ μηνιαῖα γραφικὰ ἔξοδα τῶν ἀνωτέρω ταχυδρομικῶν γραφείων ὁρίζονται διὰ τὴν ὑποδιεύθυνσιν Βώλου εἰς δραχμὰς 70

Διὰ τὰς ὑποδιευθύνσεις Λαρίσσης καὶ Τρικάλων εἰς δρ.	50
Διὰ τὰς ὑποδιευθύνσεις β' τάξεως εἰς δραχμάς....	40
Διὰ τὰς ἐπιστασίας α τάξεως εἰς δραχμὰς	30
Διὰ τὰς ἐπιστασίας β' τάξεως εἰς δραχμὰς	20

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Τατοΐῳ, τὴν 30 Αὐγούστου 1881.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Επίσης υπάρχει στην ίδια εφημερίδα «Παλιγγενεσία» στο φύλλο της 8.10.1881 η απάντηση του ταχυδρομείου σε σχετικά παράπονα της εφημερίδας.

«Κύριε Συντάκτα τῆς Παλιγγενεσίας. — Γράφοντες ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας 5ης ἱσταμένου, κατηγορεῖτε γενικῶς τοῦ ταχυδρομικοῦ κλάδου ὡς περιελθόντος ἀπό τινος εἰς πλήρη καὶ ἀληθῆ ἀποσύνθεσιν. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λόγων σας ἀναφέρετε τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν συσταθέντων ἐναγχος ἐν Λαρίσσῃ καὶ ἀλλαχοῦ ταχυδρομικῶν γραφείων. Πάνυ εὐχερὴς καθίσταται ἡ ἀπόδειξις, ὅτι τὰ γραφόμενα εἰσὶν ἀνακριβῆ. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν γραφείων τούτων ὡρίσθη ἡ πρώτη Ὀκτωβρίου, ἤτοι πρὸ 5 ἡμερῶν, ἐνῷ ὑμεῖς χρονολογεῖτε τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τοῖς γραφείοις ἐκείνοις ἀταξίαν πρὸ τριῶν ἑβδομάδων, ὅτε οὐ μόνον τὰ γραφεῖα ταῦτα δὲν ἐλειτούργουν, ἀλλὰ οὔτε οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν εἶχον μεταβῆ εἰς τὰς οἰκείας θέσεις των. (Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων)».

Επίσης αναφέρονται και τα ονόματα των υπευθύνων των ταχυδρομικών γραφείων Θεσσαλίας.

Ἰδοὺ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων εἰς τὰ εἰς ἐπίπεδον ὑποδιευθύνσεων ἱδρυθέντα ταχυδρομικὰ γραφεῖα: Λαρίσης, ὁ πρώην οἰκονομικὸς ἔφορος Δ. Ψύχας, Τρικάλων, Πάτροκλος Σαλωνιτίδης, προφανῶς ὁ τελευταῖος ὑποδιευθυντὴς Σμύρνης, Καρδίτσης, Ἀλέξ. Λάγος, Ἀλμυροῦ, Γ. Σαρήτογλους καὶ Τυρνάβου, Μαγκουνίδας.

Άλλες μαρτυρίες για την έναρξη λειτουργίας την 1.10.1881 των ταχυδρομικών γραφείων της Λάρισας και των λοιπών ταχυδρομικών γραφείων Θεσσαλίας παρέχει σχετική δήλωση του ταχυδρομείου η οποία γράφτηκε στην εφημερίδα «Εφημερίδα» της 7.10.1881 (Φιλοτ. τ. 413/31).

«ΔΗΛΩΣΙΣ — Ἀπὸ τῆς α' τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς ἤρξατο τακτικὴ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος μεταξὺ τῶν παλαιῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τοῦ Κράτους, καὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρτισυστάτων ἐν Δομοκῷ, Καρδίτσῃ, Φαναρίῳ, Τρικάλοις, Καλαμπάκᾳ, Λαρίσσῃ, Τυρνάβῳ, Λυγαρίᾳ, Ἀμπελακίῳ, Φαρσάλοις, Ἀλμυρῷ καὶ Πλατάνῳ.

Ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἡ ἀλληλογραφία ἀποστέλλεται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς, παραδιδομένη μέχρι τῆς 6 μ.μ. (Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων)».

ΜΟΡΦΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Καθεστώς λειτουργίας	Παλαιότερη Γνωστή Χρονολογία	Νεότερη Γνωστή Χρονολογία
Ως Διανεμητήριο	1835	2.5.1854
Κλειστό λόγω Κριμαϊκού πολέμου	2.5.1854	?.12.1855
Ως Διανεμητήριο	?.12.1855	~15.9.1859
Ως ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού	~15.9.1859	2.9.1881

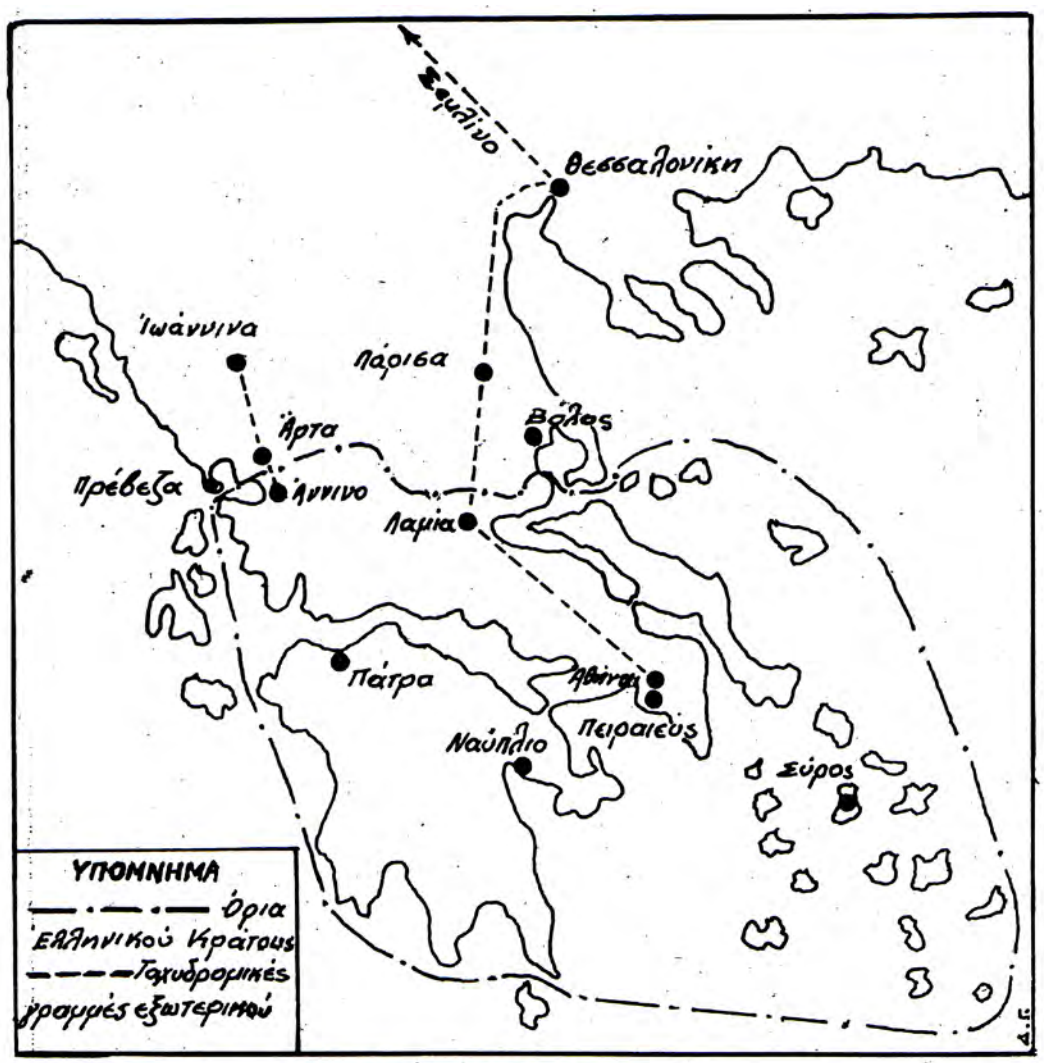

Το ελληνικό κράτος κατά τα πρώτα χρόνια της βασιλείας του Όθωνα

Το υπάρχον αποδεικτικό υλικό του τακτικού ταχυδρομικού γραφείου εσωτερικού

Η ξυσμένη δίκυκλος ΙΙΙ τύπου προγραμματοσημική ΛΑΡΙΣΣΑ

Στη Φιλοτ. του 1959/130 σχετικά με την ξυσμένη ΛΑΡΙΣΣΑ γράφει:

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Η ΣΦΡΑΓΙΣ "ΛΑΡΙΣΣΑ„ (ΤΥΠΟΥ ΙΙ) ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ "ΤΟΥΡΚΙΑ„ *

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Βόλου, μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας, ἐχρησιμοποίησε ἐπὶ 10μηνον περίπου, τὴν σφραγῖδα τύπου ΙΙ ἐκ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀφαιρεθῆ ἡ λέξις ΤΟΥΡΚΙΑ.

Τελευταίως ἐγενόμην κάτοχος σφραγῖδος τύπου ΙΙ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Λαρισης, ἄνευ ἀριθμοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ λέξις ΤΟΥΡΚΙΑ ἔχει ἀπαλειφθῆ ὡς ἡ παρατιθεμένη φωτογραφία. Ἡ σφραγὶς φέρει ἡμερομηνίαν 10 ΜΑΡΤ. 1882 καὶ ἔχει διαστάσεις ἐξωτερικοῦ κύκλου 20 ½ χιμ καὶ ἐσωτερικοῦ 12 ½. Ἡ γνωστὴ σφραγὶς τύπου ΙΙ ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) χρησιμοποιηθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1881 εἶναι σπανία. Ἡ ἀνευρεθεῖσα σφραγὶς ἄνευ τῆς λέξεως ΤΟΥΡΚΙΑ ἐχρησιμοποιήθη ἐπὶ 10μηνον μόνον ἐξ οὗ καταδεικνύεται ἡ σπανιότης της καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι μᾶς ἦτο ἄγνωστος μέχρι σήμερον.

Ἡ σφραγὶς ΛΑΡΙΣΣΑ χωρὶς τὴν λέξιν ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ γνώμη, ὅτι μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας** ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ταχυδρομείου ἔδωσεν ἐντολὴν κατασκευῆς τῶν σημάντρων τῶν νέων γραφείων, ὅτι ταῦτα παρελήφθησαν μετὰ 10μηνον καὶ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ μόνον τὰ γραφεῖα ΒΟΛΟΥ καὶ ΛΑΡΙΣΣΗΣ ἐχρησιμοποίουν τὴν σφραγῖδα τύπου ΙΙ μετ' ἀφαίρεσιν τῆς λέξεως ΤΟΥΡΚΙΑ εἶναι ἀνακριβής.

Ἔχω εἰς τὴν συλλογήν μου παλαιοτέρας ἡμερομηνίας σφραγίδων τῶν νέων Θεσσαλικῶν γραφείων ὡς ἀκολούθως: ΤΡΙΚΚΑΛΑ (168) 18 ΝΟΕΒΡ. 1881, ΚΑΡΔΙΤΣΑ (169) 5 ΔΕΚΕ. 1881), ΤΥΡΝΑΒΟΣ (171) ΦΕΒΡ. 1882, ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ (175) 10 ΙΑΝ. 1882. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται προφανὲς ὅτι:

α) ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις εἶχε παραγγείλει τὴν κατασκευὴν τῶν νέων σημάντρων πολὺ πρὸ τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλίας.

β) εἶχε παραλείψει νὰ παραγγείλῃ νέα ταῦτα διὰ τὰ γραφεῖα Βόλου καὶ Λαρίσσης καὶ

γ) τὰ νέα γραφεῖα ἐχρησιμοποίησαν τὴν νέαν σφραγῖδα μὲ τὸν ἀριθμὸν εἰς τὴν βάσιν σχεδὸν ἀμέσως ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας των (Νοέμβριος 1881).

Βραδύτερον, ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις ἐφοδίασε καὶ τὰ γραφεῖα Βόλου καὶ Λαρίσσης μὲ τὰ νέα σήμαντρα, διαστάσεων 22 ½, 14 ½ μὲ τὸν ἀριθμὸν εἰς τὴν βάσιν. Ἐτέθησαν δὲ ταῦτα ἐν χρήσει κατὰ τὸν Αὔγουστον 1882, ἤτοι 8 μῆνας μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν νέων σφραγίδων ὑπὸ τῶν ἄλλων γραφείων.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΙΝΙΚΟΣ

(*) Σ.τ. Φ. Βλέπε «Τὸ τουρκικὸ ταχυδρομεῖο Λαρίσσης τοῦ 1881» ὑπὸ Σ. Μακρυμιχάλου «Φιλοτέλεια» 1944 σελ. 60 κ.ἑφ.

** Κατάληψις Θεσσαλίας τέλος τοῦ 1881.

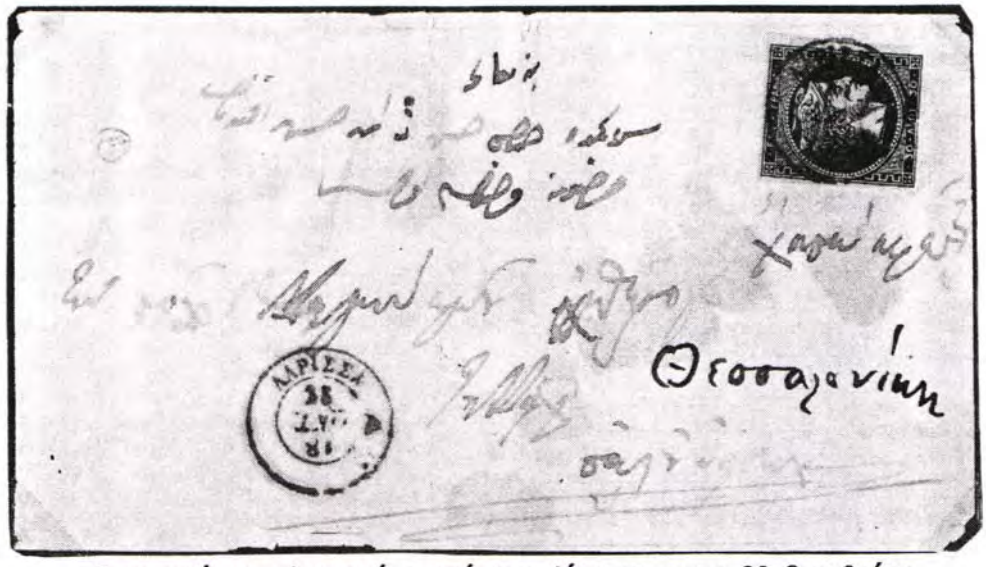

Επιστολή ταχυδρομημένη από την Λάρισσα στις 28 Οκτωβρίου 1881 με σφραγίδα Τύπου IIα ΛΑΡΙΣΣΑ

Ο φάκελος έχει την Π.Γ.Χ. 28.10.1881 με την ξυσμένη Ιου τύπου γραμματοσημική σφραγίδα

Canc."ΛΑΡΙΣΣΑ" (typ. II) on Cover fr. with 2x30l. brown (Hellas 45b), canc."ΑΘΗΝΑΙ (1)*19 ΔΕΚΕ. 81" arr."CONSTANTINOPLE TURQIE*6 JANV. 82".

Καρα 269/1772 & 295/7836

"ΛΑΡΙΣΣΑ*18 ΜΑΡΤ. 82" (without "ΤΟΥΡΚΙΑ") on cover fr. with horizontal pair of 10l. yellow-orange (Hellas 56c) with flaws, arr."ΤΡΙΚΚΑΛΑ*21 ΜΑΡΤ." & "ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΑΓΜΑ ΕΥΖΩΝΩΝ".

Καρα 260/3237

Καρα 260/3236

ΛΑΡΙΣΣΑ (without ΤΟΥΡΚΙΑ)*7 ΑΠΡ.82 on cover fr.3x10l.Large Head 1880/6.Three lux strikes.

Καρα 95/3199

Η Που τύπου γραμματοσημική ΛΑΡΙΣΣΑ (103)

Στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκαν από το νεοσύστατο ταχυδρομικό γραφείο Λαρίσης ως ελληνικού πλέον και άλλες ταχυδρομικές σφραγίδες. Θα αναφερθεί μόνο η χρονικά αμέσως χρησιμοποιηθείσα μετά την ξυσμένη. Αυτή είναι η Νο 5 του συνημμένου πίνακα διαμέτρου 2,25 εκ.:

1882 El bearing 4 pairs 5l. green 1880/6 (Vl. 69) cancelled with ΛΑΡΙΣΣΑ (103)*29 IOYN. 82 to Stylis.

Καρα 60/142

Ο φάκελος έχει την Π.Γ.Χ. 29.6.1882 της Που τύπου γραμματοσημικής σφραγίδας που έχει μέχρι στιγμής βρεθεί

1884 cov.fr.5l.+20l.1880/6 canc.ΛΑΡΙΣΣΑ (103) typ.II,trans.ΒΩΛΟΣ,arr.French CONS/PLE-TURQU IE 15 FEVR.84.Fine condition.

Καρα 39/558

ΛΑΡΙΣΣΑ (103)*2 ΔΕΚΕ.84 on cover fr.51.+201.rose Large Heads 1880 /6,arr.French CONSTANTINOPLE TURQUIE*22 DEC.84.

Καρα 105/2499

1864 EL fr. 2l. yellow-bistre (May) + 4x80l. carmine canc. dott."67" & "ΣΥΡΟΣ (67)*. . . ΜΑΙΟΣ 64" arr."MARSEILLE*9 JUIN. 64" (France). Some deficiencies on the stamps. (Hellas 16A + 22b).

Καρα 288/713

Το έτος 1864 είναι λάθος! Το σωστό είναι 1884

"ΛΑΡΙΣΣΑ*7 ΣΕΠΤ. 84" on horizontal bd. 3 20l. carmine (Hellas 59IIa)

Καρα 260/3238

Regist.cover fr.5l.+pair 20l.(Vl.69+72) canc. ΛΑΡΙΣΣΑ 24 ΑΠΡ.85,trans.ΒΩΛΟΣ,arr.French CONSTANTINOPLE TURQUIE 14 MAI.85.

Καρα 39/573

Καρα 105/2498

Registered (boxed"ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ") cover fr. 5l. greyish-green + 2 x 20l. bright rosine canc."ΛΑΡΙΣΣΑ (103)*4 . . . ." (typ. II), trans. ΒΩΛΟΣ*5 ΣΕΠΤ. 1885, arr. fine French"CONSTANTINOPLE-TURQUIE*23 SEPT. 85". (Hellas 55e + 59 IIa).

Καρα 282/587

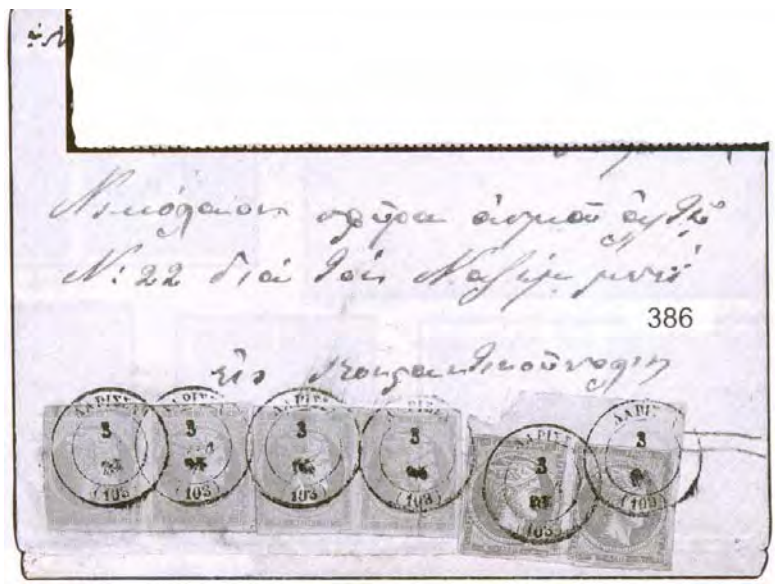

5l.greyish-green in pair & 4x10l.yellow-orange in 2 pairs on cover canc."ΛΑΡΙΣΣΑ (103)*3 (ΙΟΥΛ.) 85",trans.ΒΩΛΟΣ & ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ,arr.French "CONSTANTINOPLE-TURQUIE*20 JUIL.55".Mainly large margins.The 5l.pair creased horizontally due to cover folding. (Hellas 55e+56c).

Καρα 179/386

"ΛΑΡΙΣΣΑ*23 ΙΑΝ. 8?" on cover fr. with 20l. carmine (Hellas 59Ia) via ΑΘΗΝΑΙ to ΛΑΥΡΙΟΝ.

Καρα 260/3239

"ΛΑΡΙΣΣΑ (103)*5 ΝΟΕΜ.88" on PS card print.10l.blue Large Head,arr."ΑΘΗΝΑΙ*9 ΝΟΕΜ.1888" & postman "9".

Καρα 202/2568

Ο φάκελος έχει την Ν.Γ.Χ. 5.ΝΟΕΜ. 1888 της Που τύπου γραμματοσημικής σφραγίδας που έχει μέχρι στιγμής βρεθεί

Το τουρκικό ταχυδρομείο Λάρισας

Το πότε έκλεισε το τουρκικό ταχυδρομικό γραφείο μετά την είσοδο του στρατού την 2.9.1881 δεν είναι ακόμα απολύτως γνωστό.
Παρά την εισόδου του Ελληνικού Στρατού την 2.9.1881 στην πόλη το Τουρκικό ταχυδρομείο εξακολουθούσε να λειτουργεί. Ο τότε πρωθυπουργός Αλ. Κουμουνδούρος, άκριτα, διέταξε το κλείσιμο των τουρκικών ταχυδρομείων που λειτουργούσαν στη Θεσσαλία. Για αντίποινα της αποφάσεως αυτής η τουρκική κυβέρνηση διέταξε το κλείσιμο όλων των ελληνικών ταχυδρομείων που λειτουργούσαν εντός της τουρκικής αυτοκρατορίας. Η ημερομηνία του κλεισίματος των ελληνικών ταχ. γραφείων εντός του τουρκικού εδάφους ήταν διαφορετική και κατά περίπτωση όπως θα εκτεθεί αναλυτικά για κάθε γραφείο. Λεπτομέρειες πάνω στα γεγονότα τα οποία οδήγησαν στο κλείσιμο όλων των ελληνικών ταχυδρομείων που λειτουργούσαν εντός της τουρκικής αυτοκρατορίας στο ιδιαίτερο κεφάλαιο του παρόντος στη σελίδα 165 με τίτλο «Η προσάρτηση της Θεσσαλίας – Οι συνέπειες».
Ενδιαφέρουσες πληροφορίες δίνει στην Φιλοτέλεια του 1968/79 ο Σοφ. Νικολαΐδης γράφει ότι η τουρκική Κυβέρνηση έστειλε προς τον έλληνα πρέσβη στην Κωνσταντινούπολη έγγραφο με αριθμό 3192/23.10.1881 σχετικά με το κλείσιμο του ταχ. γρ. Λάρισας. Άρα την 23.10.1881 ήταν ήδη κλειστό και μάλιστα πριν κάποιες ημέρες αν ληφθεί υπ΄ όψη η βραδύτητα μετακινήσεως των εγγράφων.

Σμύρνη. Το τελωνείο από την προκυμαία

Η Φιλοτέλεια τ. 409/80 για την ημέρα κλεισίματος του τουρκικού ταχ. Λαρίσης γράφει:

Λάρισα. Διὰ τὸ γραφεῖον Λαρίσης ἔχομεν περισσότερον συγκεκριμένας πληροφορίας, ἀφοῦ τὸ κλείσιμόν του ἐχρησίμευσεν ὡς ἔναυσμα εἰς τὴν ὅλην διένεξιν. Ἡ ὑπόθεσις ἤρχισε μὲ τὴν ἄρνησιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου καὶ τηλεγραφείου νὰ παραδώσῃ τὸ κατάστημα τοῦ τηλεγραφείου, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι πρόκειται νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ὡς ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν λαβὸν γνῶσιν τούτου, ἐξ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11-9-1881, ἀριθ. 29864, ἔδωσεν ὁδηγίας εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν, ὁ ὁποῖος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23-9-1881 προέβη εἰς σχετικὸν διάβημα παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. Μετὰ ἕνα περίπου μῆνα καὶ συγκεκριμένως τὴν 21-10-1881 ὁ ἕλλην πρέσβυς δι' ἀναφορᾶς του ὑπ' ἀριθ. 3172/3177 καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας τὸν ἐπληροφόρησε διὰ διακοινώσεώς του, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1-11-1881 (ν. ἡμ. =2 Ὀκτωβρίου), ὅτι διετάχθη ὁ ἐν Λαρίσῃ ὀθωμανὸς διευθυντὴς τοῦ τηλεγραφείου νὰ παραδώσῃ τὸ κατάστημα. Εἰς τὴν ἀναφοράν του δὲ προσθέτει, ὅτι, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς τουρκικῆς ἀπαντήσεως, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη προτίθεται νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐν Λαρίσῃ ταχυδρομικόν της γραφεῖον , καὶ ζητεῖ ὁδηγίας. Μετὰ δύο ἡμέρας, ἤτοι τὴν 23-10-1881 ἀπέστειλε δευτέραν ἀναφοράν, ὑπ' ἀριθ. 3192, διὰ τῆς ὁποίας δίδει συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ἐμπιστευτικῶς ληφθείσας. Αὗται ἦσαν:

1) ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν ὀθωμανικῶν ταχυδρομείων ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου, ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν ταχυδρομείων, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας συνέστησε νὰ μὴ προβῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τοιοῦτον διάβημα, καὶ

2) ὅτι ἡ Πύλη ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένον της νὰ κάμῃ παρατηρήσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐνηργήθη ἡ κατάληψις τοῦ ἐν Λαρίσῃ ταχυδρομικοῦ καταστήματος καὶ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐγκαθίδρυσιν ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου.

Ὡς πρῶτον συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἡμερομηνιῶν εἶναι, ὅτι τὸ κλείσιμον τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου ἔγινεν πάντως πρὸ τῆς 23ης Ὀκτωβρίου, καὶ μάλιστα ἀρκετὰς ἡμέρας πρίν, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν βραδύτητα διαβιβάσεως εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Η εφημερίδα Αστέρας της Θεσσαλίας¨ στο φύλλο της 22.9.1881 γράφει:

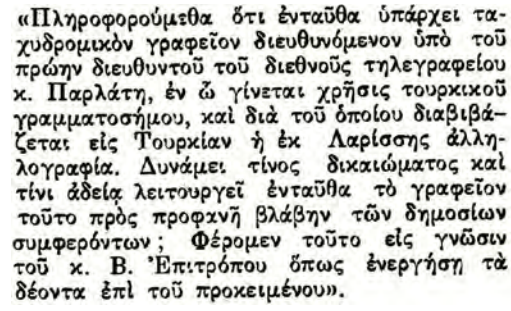

«Πληροφορούμεθα ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχει ταχυδρομικὸν γραφεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τοῦ διεθνοῦς τηλεγραφείου κ. Παρλάτη, ἐν ᾧ γίνεται χρῆσις τουρκικοῦ γραμματοσήμου, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου διαβιβάζεται εἰς Τουρκίαν ἡ ἐκ Λαρίσσης ἀλληλογραφία. Δυνάμει τίνος δικαιώματος καὶ τίνι ἀδείᾳ λειτουργεῖ ἐνταῦθα τὸ γραφεῖον τοῦτο πρὸς προφανῆ βλάβην τῶν δημοσίων συμφερόντων; Φέρομεν τοῦτο εἰς γνῶσιν τοῦ κ. Β. Ἐπιτρόπου ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου».

Και συνεχίζει η εφημερίδα:

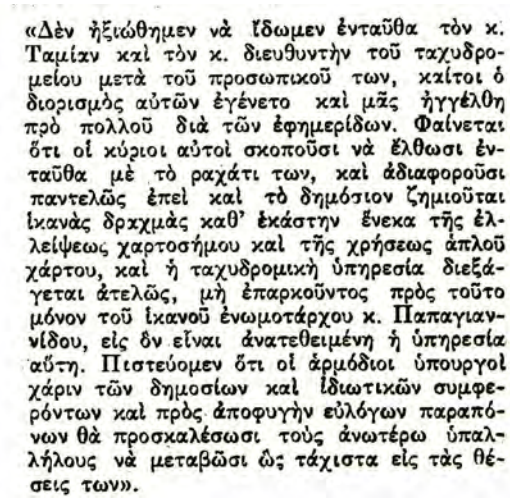

«Δὲν ἠξιώθημεν νὰ ἴδωμεν ἐνταῦθα τὸν κ. Ταμίαν καὶ τὸν κ. διευθυντὴν τοῦ ταχυδρομείου μετὰ τοῦ προσωπικοῦ των, καίτοι ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἐγένετο καὶ μᾶς ἠγγέλθη πρὸ πολλοῦ διὰ τῶν ἐφημερίδων. Φαίνεται ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ σκοποῦσι νὰ ἔλθωσι ἐνταῦθα μὲ τὸ ραχάτι των, καὶ ἀδιαφοροῦσι παντελῶς ἐπεὶ καὶ τὸ δημόσιον ζημιοῦται ἱκανὰς δραχμὰς καθ' ἑκάστην ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως χαρτοσήμου καὶ τῆς χρήσεως ἁπλοῦ χάρτου, καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία διεξάγεται ἀτελῶς, μὴ ἐπαρκοῦντος πρὸς τοῦτο μόνον τοῦ ἱκανοῦ ἐνωμοτάρχου κ. Παπαγιαννίδου, εἰς ὃν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ὑπηρεσία αὕτη. Πιστεύομεν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ χάριν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν συμφερόντων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν εὐλόγων παραπόνων θὰ προσκαλέσωσι τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους νὰ μεταβῶσι ὡς τάχιστα εἰς τὰς θέσεις των».

Και ο Σ. Νικολαΐδης συμπεραίνει:

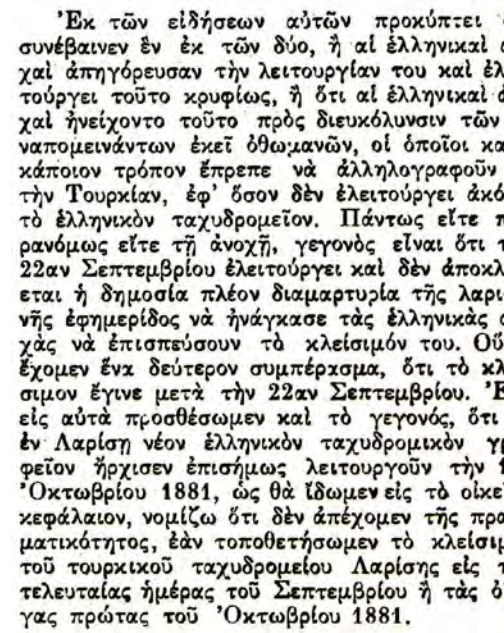

Ἐκ τῶν εἰδήσεων αὐτῶν προκύπτει ὅτι συνέβαινεν ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν τὴν λειτουργίαν του καὶ ἐλειτούργει τοῦτο κρυφίως, ἢ ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἠνείχοντο τοῦτο πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐναπομεινάντων ἐκεῖ ὀθωμανῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ κάποιον τρόπον ἔπρεπε νὰ ἀλληλογραφοῦν μὲ τὴν Τουρκίαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλειτούργει ἀκόμη τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον. Πάντως εἴτε παρανόμως εἴτε τῇ ἀνοχῇ, γεγονὸς εἶναι ὅτι τὴν 22αν Σεπτεμβρίου ἐλειτούργει καὶ δὲν ἀποκλείεται ἡ δημοσία πλέον διαμαρτυρία τῆς λαρισινῆς ἐφημερίδος νὰ ἠνάγκασε τὰς ἑλληνικὰς ἀρχὰς νὰ ἐπισπεύσουν τὸ κλείσιμόν του. Οὕτω ἔχομεν ἕνα δεύτερον συμπέρασμα, ὅτι τὸ κλείσιμον ἔγινε μετὰ τὴν 22αν Σεπτεμβρίου. Ἐὰν εἰς αὐτὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἐν Λαρίσῃ νέον ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἤρχισεν ἐπισήμως λειτουργοῦν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1881, ὡς θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον, νομίζω ὅτι δὲν ἀπέχομεν τῆς πραγματικότητος, ἐὰν τοποθετήσωμεν τὸ κλείσιμον τοῦ τουρκικοῦ ταχυδρομείου Λαρίσης εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ τὰς ὀλίγας πρώτας τοῦ Ὀκτωβρίου 1881.

Σύμφωνα με τα προηγούμενα κείμενα αλλά και τις πληροφορίες της εφημερίδας ¨Αστέρας της Θεσσαλίας¨ θα πρέπει μεταξύ της 20.10.1881 και 23.10.1881. να είναι η τελευταία ημέρα λειτουργίας του τουρκικού ταχυδρομείου Λαρίσης. Πάντως για την ακριβή ημερομηνία μόνο το σπανιότατο ταχυδρομικό υλικό θα δώσει αληθινές πληροφορίες.

Στην Φιλοτέλεια του 1944/61 ο Σ. Μακρυμίχαλος αναφέρει κάποιες πληροφορίες σχετικά με το τουρκικό ταχυδρομείο της Λαρίσης οι οποίες παρατίθενται.

Μερικὲς ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες ἐπάνω στὸ ζήτημα αὐτό, βρῆκα στὸ ἔργο τοῦ ἕλληνος ἱστορικοῦ Τρ. Εὐαγγελίδου «Ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος», Ἀθῆναι 1897. Ἀπὸ τὶς πληροφορίες αὐτὲς συνάγεται ὅτι, μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῆς Λαρίσης ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατό, δηλ μετὰ τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1881, τὸ τουρκικὸ ταχυδρομικὸ γραφεῖο Λαρίσης ἐξακολούθησε νὰ λειτουργῇ. Ὁ τότε ὅμως πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Ἀλ. Κουμουνδοῦρος, χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὶς συνέπειες, διέταξε τὸ κλείσιμό του. Γι' ἀντίποινα τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τοῦ Κουμουνδούρου, ἡ τουρκικὴ κυβέρνηση διέταξε νὰ κλείσουν ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ποὺ λειτουργοῦσαν στὸ τουρκικὸ ἔδαφος, καὶ τὸ κλείσιμο αὐτὸ πραγματοποιήθηκε στὶς 31 Δεκεμβρίου 1881.

Ἡ ἀπόφαση τοῦ Κουμουνδούρου γιὰ τὸ κλείσιμο τοῦ Τουρκικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Λαρίσης, ἦταν βέβαια, τυπικὰ σωστή, καὶ σύμφωνη μὲ τὴ ρητὴ διάταξη τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουνίου 1881 ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω. Ἴσως, ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ποὺ ἀνάγκασαν τὸν Κουμουνδοῦρο, νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφαση αὐτή, νὰ ἦταν καὶ ἡ κατακραυγὴ ποὺ ξεσήκωσε ἐναντίον του ἡ ἀντιπολίτευση γιατὶ δέχθηκε τὴν ἀπόφαση τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποὺ ἐξαιροῦσε ἀπὸ τὰ νέα ἑλληνικὰ σύνορα τὴν Ἐλασσῶνα ἀπὸ τὴ Θεσσαλία καὶ ὁλόκληρο τὴν Ἤπειρο ἐκτὸς τῆς Ἄρτας. Δὲν θὰ ἤθελε, ἴσως, ν' ἀφήσῃ στὰ χέρια τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων ἀκόμα ἕνα ἐπιχείρημα γιὰ ἐκμετάλλευση ἐναντίον του. Ὅπως ὅμως πολὺ σωστὰ παρατηρεῖ ὁ Εὐαγγελίδης (ἔνθ. ἀνωτ. τόμ. Β', σελ. 233 καὶ ὑποσημ.) «ἦτο πολὺ ἀσύνετος πολιτικῶς ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Κουμουνδούρου, ἥτις προεκάλεσε τὴν καταργησιν τῶν ἡμετέρων ἐν Τουρκίᾳ Ταχυδρομείων, ἐξ ὧν μεγάλα κέρδη ἐκαρποῦτο ἡ Ἑλλάς».

Καὶ ὁ Γ. Ν Φιλάρετος, σ' ἕνα ἄρθρο του ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν «Αἰῶνα» τῆς 19 Νοεμβρίου 1881, κατακρίνοντας τὸ Στέμμα γιατὶ δέχθηκε τὴν ἀπόφαση τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔλεγε, μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἐν Ἀθήναις θεραπαινὶς τῶν ξενικῶν συμφερόντων κατόρθωσε δι' ἀπιστίας πρὸς τὴν ἐντόλιδα βουλὴν εἰς τὸ οἰκτρὸν συμπέρασμα νὰ σχίσῃ τὸν Βερολίνιον τίτλον . . . ***νὰ δώσῃ τέλος, τὴν εὐχαρίστησιν εἰς δεκάδα τινὰ Τούρκων χωροφυλάκων, ἵνα καταβιβάσωσι καγχάζοντες τὰ ἐθνικὰ σήματα ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Κωνσταντινουπόλει ταχυδρομείων.*** (Γ. Ν. Φιλαρέτου «Ἀπὸ τοῦ 75ου Ὑψώματος» Ἀθῆναι 1924 σελ. 53).

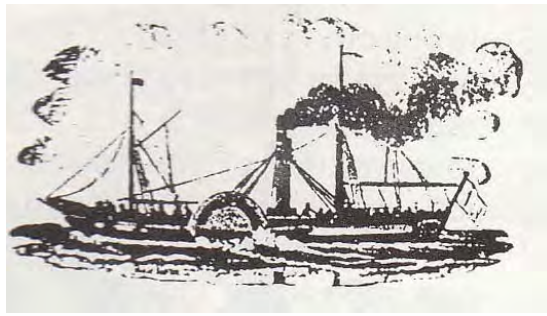

Τροχήλατο ατμόπλοιο εποχής

Στο τουρκικό ταχ. Γρ. Λαρίσης δόθηκε η ευκαιρία να ξαναλειτουργήσει συνεπεία του άτυχου πόλεμου του 1897 όπου η Λάρισα κατελήφθη από τον τουρκικό στρατό την 12.4.1897 Μεγάλο Σάββατο. Λειτούργησε έως την ημέρα που αποσύρθηκαν τα τουρκικά στρατεύματα στα παλιά τους σύνορα.

Διάφορα

Το υπάρχον υλικό είναι όλο και πιο σπάνιο σε βάθος χρόνου και ιδίως για τα πρώτα χρόνια του ταχ. γραφείου Λαρίσης.
Είναι γνωστό ότι υπάρχουν Θεσσαλικές σφραγίδες με ημερομηνίες:

ΤΡΙΚΑΛΑ	*(168)*	*18.11.1881*
ΚΑΡΔΙΤΣΑ	*(169)*	*5.12.1881*
ΑΛΜΥΡΟΣ	*(170)*	
ΤΥΡΝΑΒΟΣ	*(171)*	*?.2.1882*
ΔΟΜΟΚΟΣ	*(172)*	
ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ	*(175)*	*10.1.1882*
ΦΕΡΡΑΙ	*(174)*	
ΦΑΡΣΑΛΟΣ	*(173)*	

Από τις ημερομηνίες αποδεικνύεται ότι η υπηρεσία με τα Β. Δ. της 21.7.1881 και 30.8.1881 είχε εγκαίρως μεριμνήσει για την κατασκευή των σφραγίδων πλην των σφραγίδων της Λαρίσης και του Βόλου. Δηλαδή τις παράγγειλε πολύ προτού ενσωματωθούν στην Ελλάδα . Έτσι από την πρώτη μέρα που άνοιξαν τα νέα θεσσαλικά ταχυδρομεία είχαν την σφραγίδα τους. Την Λάρισα και τον Βόλο για κάποιο λόγο τις ξέχασαν.
Συνεπεία της ανωτέρω παραλήψεως τα δύο ταχυδρομεία μέχρις ότου έλθουν οι νέες σφραγίδες των ταχ. Γρ. Βόλου και Λαρίσης χρησιμοποίησαν τις παλιές που είχαν στην διάθεσή τους ξύνοντας την λέξη (ΤΟΥΡΚΙΑ). Οι ξυσμένες πρέπει να χρησιμοποιήθηκαν επί 10 μήνες περίπου. Σχετική η ανακοίνωση Π. Μπινίκου στη Φιλοτέλεια 1959/130 όπου αναφέρει ότι κατέχει αποτύπωμα της παλιάς σφραγίδας ΛΑΡΙΣΣΑ – (ΤΟΥΡΚΙΑ) από την οποία ξύστηκε η λέξη Τουρκία με ημερομηνία 10 ΜΑΡΤ. (18)82. Η διαστάσεις της σφραγίδας είναι 20,5 εκ. ο εξωτερικός κύκλος και 1,1 εκ. ο εσωτερικός. Η σφραγίδα είναι αρκετά σπάνια..
Οι πόλεις Λάρισσα, Άρτα και Βόλος ως Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία χρησιμοποίησαν στρογγυλές δικύκλους με τους αντίστοιχους αύξοντες αριθμούς 103, 105 & 135
Οι σφραγίδες Άρτας, Βόλου και Λαρίσης με τον αριθμό στη βάση τους και διαμέτρου 2,25 εκ. παραγγέλθηκαν το 1882 και χρησιμοποιήθηκαν από τον Αύγουστο του 1882 πράγμα που σημαίνει ότι κατά κάποιο τρόπο είχαν παραγγείλει τις των άλλων πόλεων και αυτές τις είχαν ξεχάσει! Φιλοτέλεια 1944/60.

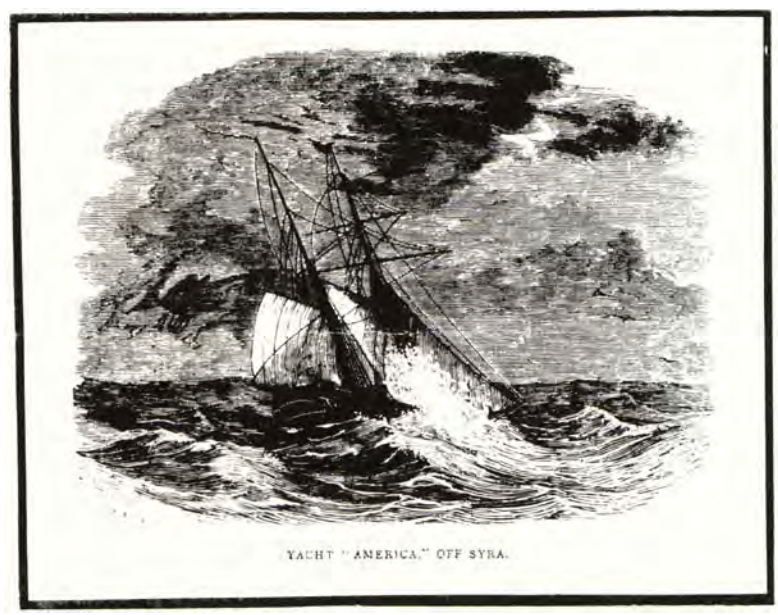

Το ταχυδρομικό ιστιοφόρο «AMERICA» έξω από το λιμάνι της Σύρου

Στη Φιλοτ. 1949/24 ο Α. Β. Οικονομίδης σε σχετικό άρθρο του αναφέρει ότι:

Αἱ πόλεις Λαρίσσης, Ἄρτης καὶ Βόλου, ἐχρησιμοποίησαν ὡς Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα στρογγύλας δικύκλους σφραγίδας ὡς καὶ τοὺς ἀντιστοίχους αὔξοντας ἀριθμούς της 103, 105 καὶ 135 ἀλλὰ μὲ πλέον συγκεντρωμένους ἀριθμοὺς εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν σφραγίδων, ἐνῷ πρὸ τοῦ 1882 οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἦσαν πλέον ἀπέχοντες.

Ερμηνεύοντας το κείμενο του Οικονομίδη η βασική σκέψη είναι ότι:
Η Λάρισα, η Άρτα και ο Βόλος προτού γίνουν Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία (Όταν ήταν μέσα στα εδάφη της Τουρκίας) χρησιμοποίησαν δικύκλους σφραγίδας με τους αριθμούς 103, 105 και 135.
Όταν έγιναν Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία χρησιμοποίησαν ***πάλι*** *δικύκλους σφραγίδας με τους αριθμούς 103, 105 και 135 αλλά με* ***πλέον*** *συγκεντρωμένους αριθμούς.*
Ο τρόπος που το γράφει είναι σαν να λέει: «Τις ξέρω, τις έχω δει αυτές τις σφραγίδες!» Δεν αμφιβάλει όταν το γράφει!
Άρα οι πόλεις Λάρισσα, Άρτα και Βόλος ως Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία χρησιμοποίησαν στρογγυλές δικύκλους ως και τους αντίστοιχους, το 1881 και μετά, αύξοντες αριθμούς 103, 105, & 135 αλλά με πλέον συγκεντρωμένους αριθμούς εις το κάτω μέρος των σφραγίδων, ενώ προ του 1882 οι αριθμοί αυτοί ήσαν πλέον απέχοντες.
Από το υπάρχον αποδεικτικό υλικό αυτούς τους δύο τύπος σφραγίδων τις έχει ***μόνο*** *η Άρτα! Όπου πράγματι οι αριθμοί της σφραγίδας με διάμετρο 2,05 εκ. είναι πλέον απέχοντες της άλλης με διάμετρο 2,25 εκ..*
Ο Δρόσος λέει στην Φιλοτελική Ηχώ του 1995 τ. 170-171/542:

« ... και κατά το 1876, σφραγίδα ΒΟΛΟΣ και τον αριθμό 135. *»*

Είναι βέβαιο ότι και οι δύο κάνουν λάθος. Πιθανότατα δεν υπάρχει σφραγίδα ΙΙ τύπου με διάμετρο 2,05 εκ. με Λάρισσα (103) με αριθμούς πλέον απέχοντες.
Παρ΄ όλο που ο Δρόσος και ο Οικονομίδης γράφουν ότι την είδαν. Κάνουν λάθος. Το πιθανολογούν διότι το ίδιο έχει γίνει και στην ΑΡΤΑ αλλά και στην ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ!

Η νήσος Ζάκυνθος (1857)
L'île de Zante (1857)

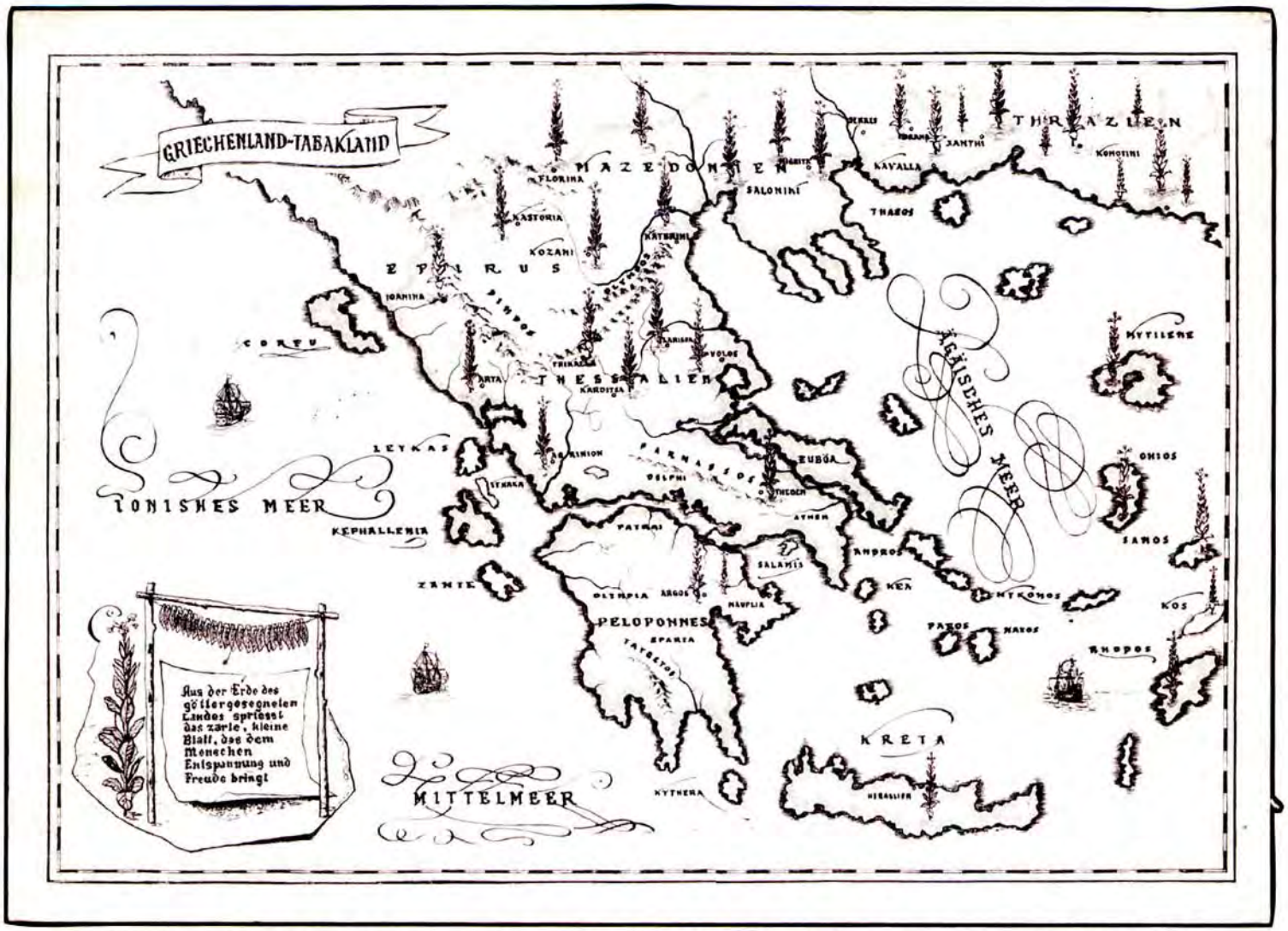

«GRIECHENLAND-TABAKLAND» b&w map card fr. with 700dr. 1953 National products, canc. to favor «AΘHNAI*17 VIII.57».

Πότε ξύστηκε η σφραγίδα ΛΑΡΙΣΣΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ);

Δημοπρασία Καραμίτσου
Νο 95/3197

Δημοπρασία Καραμίτσου Νο
359/1897

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρθηκαν στο κεφάλαιο «Η προσάρτηση της Θεσσαλίας – Οι συνέπειες» στη σελίδα 179 κ. επ. αλλά και στο παρόν κεφάλαιο στην Ελλάδα παραχωρήθηκε ολόκληρη η Θεσσαλία, πλην ενός μικρού τμήματος περί την Ελασσόνα. Παραχωρήθηκε, επίσης και ένα μικρό τμήμα της Ηπείρου με κέντρο την Άρτα με απόφαση των Μεγάλων Δυνάμεων.
Κατέληξαν σε συμφωνία η οποία υπογράφτηκε την 10 (22).5.1881 βάση της οποίας ο Ελληνικός στρατός, πλην των άλλων, θα έμπαινε στη Λάρισα ειρηνικά την 2.9.1881.
Εν όψει των προσαρτήσεων των νέων περιοχών εις την Ελλάδα εξεδόθησαν δύο Β.Δ. της 26.6.1881 τα οποία δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ 53/26.6.1881 το ένα «Περί προσωρινής διοικήσεως των προσαρτώμενων τη Ελλάδι χωρών κλπ» και το άλλο «Περί αναστολής εν ταις προσαρτωμέναις Επαρχίαις επί δίμηνον από της καταλήψεως εκάστου των τμημάτων απασών των νομίμων και δικαστικών παντός είδους προθεσμιών». Το τελευταίο ανανεώθηκε και παρατάθηκε με το Β. Δ. της 19.8.1881 (ΦΕΚ 72/18.8.1881).
Βάση του άρθρου 1 του πρώτου Β. Διατάγματος με την είσοδο του ελληνικού στρατού στη περιοχή έπαυε υφιστάμενη κάθε αρχή και εξουσία. Τα πάντα νέκρωναν. Έπαυαν να ισχύουν. Όλες οι εξουσίες περνούσαν μέχρι νεοτέρας στο Βασιλικό Επίτροπο ο οποίος αναλάμβανε την εξουσία στη δεδομένη επαρχία. Κατά συνέπεια και τα υπάρχοντα ταχυδρομεία έπαυσαν, μέχρις νεοτέρας αποφάσεως του Βασιλικού Επιτρόπου, να λειτουργούν.
Με το Β.Δ. της 4.7.1881 (ΦΕΚ 60/8.7.1881) «Περί του τρόπου της δημοσιεύσεως του λοιπού των αφορώντων εις τας προσαρτηθείσας και προσαρτηθεισομένας Επαρχίας ειδικών Διαταγμάτων και εισαγομένων δι΄ αυτών νόμων» καθορίστηκε ο τρόπος δημοσιεύσεως υπό των Βασ. Επιτρόπων και ισχύος των Διαταγμάτων και Νόμων τρεις ημέρες από της αναρτήσεως (τοιχοκολλήσεως). Οι Νόμοι και τα Διατάγματα άρχισαν σταδιακά να τοιχοκολλιόνται. Όμοια και οι νέες διατάξεις και αποφάσεις των Επιτρόπων.
Στις 30.8.1881 υπεγράφη Διάταγμα «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων κατά την Θεσσαλίαν κλπ» (ΦΕΚ 85/18.9.1881). Σύμφωνα με το Διάταγμα συστάθηκε το ταχυδρομικό γραφείο Λαρίσης με βαθμό Υποδιευθύνσεως Α΄ τάξεως.
Ως ημέρα επίσημης έναρξης λειτουργίας του ελληνικού γραφείου προγραμματίστηκε η 1.10.1881.

Το ότι ήταν κλειστό το ταχυδρομικό γραφείο Λαρίσης συμπεραίνεται από τους κάτωθι λόγους:

1.- Το Ελληνικό Προξενείο Λαρίσης συνεπεία του Β. Δ. της 21.6.1881 άρθρο 1 (ΦΕΚ 53/26.6.1881) καταργήθηκε με την ειρηνική κατάληψή της πόλης την 2.9.1881 από τον Ελληνικό Στρατό. Πρέπει να μην λησμονείται ότι το ταχυδρομικό γραφείο λειτουργούσε εντός του καταργηθέντος Προξενείου. Συνεπώς και το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Λαρίσης ως γραφείο εξωτερικού με την ειρηνική κατάληψή της πόλης έπαυσε να λειτουργεί από την 2.9.1881. Είναι φυσικό να έπαψε να λειτουργεί εν αναμονή συντελέσεως κάποιων προαπαιτούμενων ενεργειών προκειμένου να λειτουργήσει πλέον ως τακτικό ταχυδρομικό γραφείο εσωτερικού. Όπως π.χ. την έκδοση του Β.Δ. «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων κατά την Θεσσαλίαν κλπ» ή των Β.Δ. της 11.8.1881 «Περί εφαρμογής της ταχυδρομικής νομοθεσίας και εις τις προσαρτώμενες περιοχές κλπ» (ΦΕΚ 72/18.8.1881), του Β.Δ. της 19.8.1881 «Περί παρατάσεως της ισχύος του από 26 Ιουνίου ε. ε. Β. Διατάγματος κλπ» (ΦΕΚ 72/18.8.1881).

2.- Διότι η υπηρεσία ευρίσκετο εν αναμονή του άνω Β.Δ. της 30.8.1881 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων κατά την Θεσσαλίαν κλπ» (ΦΕΚ 85/18.9.1881) προκειμένου να αποκτήσει οντότητα το ταχυδρομείο Λαρίσης. Η έναρξη των εργασιών του γραφείου, ως ελέχθη, είχε προγραμματιστεί για την 1.10.1881.

3.- Την ανεύρεση νέου οικήματος, την επάνδρωση του νέου ταχυδρομικού γραφείου κλπ.

4.- *Η εφημερίδα «Αστέρας της Θεσσαλίας» στο φύλλο της 22.9.1881 (Φιλοτ. 1968/81) έγραφε:*

«Δὲν ἠξιώθημεν νὰ ἴδωμεν ἐνταῦθα τὸν κ. Ταμίαν καὶ τὸν κ. διευθυντὴν τοῦ ταχυδρομείου μετὰ τοῦ προσωπικοῦ των, καίτοι ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἐγένετο καὶ μᾶς ἠγγέλθη πρὸ πολλοῦ διὰ τῶν ἐφημερίδων. Φαίνεται ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ σκοποῦσι νὰ ἔλθωσι ἐνταῦθα μὲ τὸ ραχάτι των, καὶ ἀδιαφοροῦσι παντελῶς ἐπεὶ καὶ τὸ δημόσιον ζημιοῦται ἱκανὰς δραχμὰς καθ' ἑκάστην ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως χαρτοσήμου καὶ τῆς χρήσεως ἁπλοῦ χάρτου, καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία διεξάγεται ἀτελῶς, μὴ ἐπαρκοῦντος πρὸς τοῦτο μόνον τοῦ ἱκανοῦ ἐνωμοτάρχου κ. Παπαγιαννίδου, εἰς ὃν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ὑπηρεσία αὕτη. Πιστεύομεν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ χάριν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν συμφερόντων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν εὐλόγων παραπόνων θὰ προσκαλέσωσι τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους νὰ μεταβῶσι ὡς τάχιστα εἰς τὰς θέσεις των».

Ο Σ. Νικολαϊδης προσθέτει στην ίδια Φιλοτέλεια:

Ἐὰν εἰς αὐτὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἐν Λαρίσῃ νέον ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἤρχισεν ἐπισήμως λειτουργοῦν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1881,

Επίσης υπάρχει στην εφημερίδα «Παλιγγενεσία».στο φύλλο της 8.10.1881 η απάντηση του ταχυδρομείου σε σχετικά παράπονα της εφημερίδας.

«Κύριε Συντάκτα τῆς Παλιγγενεσίας. — Γράφοντες ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας 5ης ἰσταμένου, κατηγορεῖτε γενικῶς τοῦ ταχυδρομικοῦ κλάδου ὡς περιελθόντος ἀπό τινος εἰς πλήρη καὶ ἀληθῆ ἀποσύνθεσιν. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λόγων σας ἀναφέρετε τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν συσταθέντων ἐναγχος ἐν Λαρίσσῃ καὶ ἀλλαχοῦ ταχυδρομικῶν γραφείων. Πάνυ εὐχερὴς καθίσταται ἡ ἀπόδειξις, ὅτι τὰ γραφόμενα εἰσὶν ἀνακριβῆ. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν γραφείων τούτων ὡρίσθη ἡ πρώτη Ὀκτωβρίου, ἤτοι πρὸ 5 ἡμερῶν, ἐνῷ ὑμεῖς χρονολογεῖτε τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τοῖς γραφείοις ἐκείνοις ἀταξίαν πρὸ τριῶν ἑβδομάδων, ὅτε οὐ μόνον τὰ γραφεῖα ταῦτα δὲν ἐλειτούργουν, ἀλλὰ οὔτε οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν εἶχον μεταβῆ εἰς τὰς οἰκείας θέσεις των. (Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων)».

«… ου μόνον τα γραφεία ταύτα δεν ελειτούργουν, …»

Επίσης αναφέρονται και τα ονόματα των υπευθύνων των ταχυδρομικών γραφείων. Θεσσαλίας.

Ἰδοὺ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων εἰς τὰ εἰς ἐπίπεδον ὑποδιευθύνσεων ἱδρυθέντα ταχυδρομικὰ γραφεῖα: Λαρίσης, ὁ πρώην οἰκονομικὸς ἔφορος Δ. Ψύχας, Τρικάλων, Πάτροκλος Σαλωνιτίδης, προφανῶς ὁ τελευταῖος ὑποδιευθυντὴς Σμύρνης, Καρδίτσης, Ἀλέξ. Λάγος, Ἀλμυροῦ, Γ. Σαρήτογλους καὶ Τυρνάβου, Μαγκουνίδας.

Άλλες μαρτυρίες για την έναρξη λειτουργίας την 1.10.1881 του ταχυδρομικού γραφείου της Λάρισας και των λοιπών ταχυδρομικών γραφείων Θεσσαλίας παρέχει σχετική Δήλωση του ταχυδρομείου η οποία γράφτηκε στην εφημερίδα «Εφημερίδα» της 7.10.1881 (Φιλοτ. τ. 413/31).

«ΔΗΛΩΣΙΣ — Ἀπὸ τῆς α' τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς ἤρξατο τακτικὴ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος μεταξὺ τῶν παλαιῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τοῦ Κράτους, καὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρτισυστάτων ἐν Δομοκῷ, Καρδίτσῃ, Φαναρίῳ, Τρικάλοις, Καλαμπάκᾳ, Λαρίσσῃ, Τυρνάβῳ, Λυγαρίᾳ, Ἀμπελακίῳ, Φαρσάλοις, Ἀλμυρῷ καὶ Πλατάνῳ.

Ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἡ ἀλληλογραφία ἀποστέλλεται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς, παραδιδομένη μέχρι τῆς 6 μ.μ. (Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων)».

Στον συνημμένο Πίνακα των σφραγίδων του ταχυδρομικού γραφείου εξωτερικού Λαρίσης διακρίνονται οι Νο 2 και η Νο 4 σφραγίδες. Η Νο 4 είναι η ίδια σφραγίδα με την Νο 2 μετά το ξύσιμο της λέξης (ΤΟΥΡΚΙΑ).

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

445-487

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
447		1	2,05 / 1,00	22.2.1839 Φιλοτ. 1930/216 24.11.1839 Φιλοτ. 1983/132 Col 68/650	21.11.1852 Καρα 190/2108	
458		2	2,05 / 1,10	22.5.1861 Φιλοτ. 1983/132 Γ[ο]	12.10.1881 Καρα 95/3197	
463	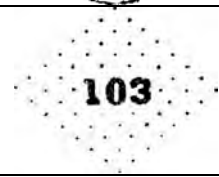	3	2,70 / 2,20	16.10.1861 Σελίς 463	23.9.1868 Feldman III/10094	

Ο πίνακας σταματά εδώ διότι όλες οι μετέπειτα σφραγίδες αφορούν το ταχυδρομικό γρ. Λαρίσης εσωτερικού.

469		4	2,05 / 1,10	28.10.1881 Σελίς 470 Ι. Νταή	7.4.1882 Καρα 95/3199	Είναι η ξυσμένη Νο 2
472		5	2.25 / 1.45	29.6.1882 Κ 60/142	5.11.1888 Κ 202/2568	Σφραγίδα χαραγμένη περί το τέλος του 1881

Γ[ο] : Ο *Π. Μπινίκος γράφει ότι χρησιμοποιήθηκε από το 1861 στη Φιλοτέλεια του 1959/130*

Επειδή οι Νο 1 και 3 σφραγίδες είχαν αποσυρθεί από κάθε ταχυδρομική χρήση και συνεπώς η μόνη σφραγίδα την οποία είχαν στα χέρια τους ήταν η Νο 2 μόνο σε δύο σκέψεις μπορούμε να οδηγηθούμε.
1.- Είτε το ταχυδρομείο Λάρισας λειτούργησε, από την 1.10.1881 κάνοντας χρήση της σφραγίδας Νο 2 όπως ήταν πριν την κατάληψη. Παράδειγμα οι εικονιζόμενοι λαχνοί της δημοπρασίας Καραμίτσου. Το δε ξύσιμο συνέβη μεταξύ της 12.10.1881 και της 18.10.1881(Δες χρονολογία της σφραγίδας του Πίνακα). Πράγμα και πιθανότερο
2.- Είτε όταν λειτούργησε, με ξυσμένη πλέον την σφραγίδα, λειτούργησε μεταξύ της 12.10.1881 και της 18.10.1881 και όχι την προγραμματισμένη 1.10.1881.
Αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι ξύστηκε μετά την 12.10.1881 και προ της 18.10.1881 (Δες την χρονολογία της σφραγίδας Νο 4 του πίνακα).

Ο Χάρτης των προσαρτημένων περιοχών το 1881

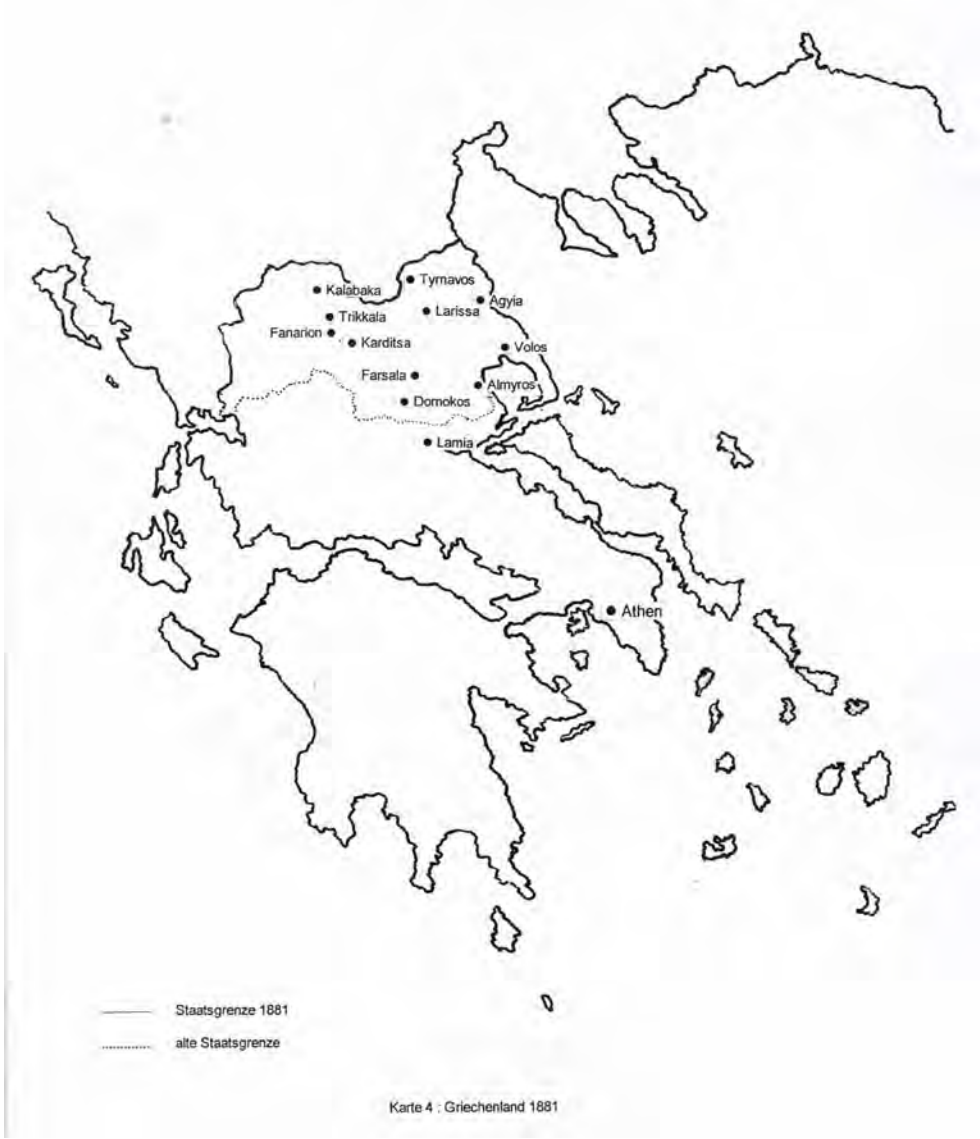

Ο νέος χάρτης του 1881

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ο χρόνος ενάρξεως λειτουργίας του διανεμητηρίου Πρεβέζης δεν είναι γνωστός. Από το σπάνιο έως μηδενικό ταχυδρομικό υλικό μπορεί να προσδιοριστεί ενδεικτικώς. Όλες οι μέχρι σήμερα φιλοτελικές ανακοινώσεις τον προσδιορίζουν μεταξύ του 1852 και 1853 με επικρατέστερο το 1853 κυρίως λόγω της μαρτυρίας του Λεονάρδου.
Στην Φιλοτέλεια. τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι στην Άρτα, τα Ιωάννινα και την Πρέβεζα από το 1852 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των ελληνικών προξενείων.
Στην Φιλοτέλεια. του 1984 τ. 504/25 αναφέρεται ως έτος ιδρύσεως του διανεμητηρίου το 1852.
Ο Λεονάρδος στη σελίδα 41 της εκθέσεώς του γράφει:

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1853, εἰς μὲν τὴν Πρέβεζαν ἐ-
συστήθη Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν διανεμητήριον, ἀνα-
τεθείσης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸ ἐκεῖσε Ἑλληνι-
κὸν ὑποπροξενεῖον

Στη Φιλοτέλεια του 1962/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλος γράφει ότι το λειτουργούν διανεμητήριο Πρεβέζης μετατράπηκε το 1853 σε ταχυδρομικό γραφείο.

Κατὰ τὸ 1853 ἤρχισαν λειτουργοῦντα ὡς
τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τὰ ταχυδρο-
μικὰ πρακτορεῖα εἰς Ἄρταν, Ἰωάννινα καὶ
Πρέβεζαν τῆς Ἠπείρου καὶ κατὰ τὸ 1857 τὰ
ταχυδρομικὰ πρακτορεῖα τῆς Λαρίσης καὶ Βό-
λου ἐν Θεσσαλίᾳ, τῆς Σμύρνης ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ
καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ.

Στην Φιλοτέλεια. του 1950/27 ο Τρ. Κωνσταντινίδης αναφερόμενος στην Πρέβεζα γράφει:

**ΠΡΕΒΕΖΑ 104. Ἱδρύθη τῷ 1853 ὡς Τα-
χυδρομικὸν Διανεμητήριον παρὰ τῷ ἐκεῖ ὑπο-
προξενείῳ. Τῷ 1854 ἐκλείσθη, ἐπανελειτουρ-
γῆσαν ἄγνωστον πότε ἀκριβῶς. Πάντως τῷ
1861 ἐλειτούργει. (Ἐπιστολὴ 21)6)1861 εἰς
συλλογὴν κ. Ἀλεξ. Ἀργυροπούλου, βλ. Φιλοτέ-
λειαν 1934 σελ. 41). Σφραγῖδες γνωσταί :**
α) Ρομβοειδὴς ἀρ. 104.
**β) Δίκυκλος, ἄνω ΠΡΕΒΕΖΑ κάτω (ΤΟΥΡ-
ΚΙΑ).**

Ο Σ. Γ. Νικολαΐδης δίνει το 1853 ως διανεμητήριο υπό την επιστασία του εκεί υποπροξένου.
Στη «Μελέτη επί του Ελληνικού Γραμματοσήμου» έκδοση ΕΦΕ άρθρο 14 αναφέρεται ότι το ταχυδρομικό γραφείο ιδρύθηκε το 1853.
Υπάρχει μια γενική σύγχυση κατά πόσο ήταν διανεμητήριο ή ταχυδρομικό γραφείο. Όλοι οι αρθρογράφοι έχουν πλήρη σύγχυση και αναφέρεται από τον έναν διανεμητήριο και από τον άλλο ταχυδρομικό γραφείο.
Απάντηση θα μπορούσε να δώσει το ταχυδρομικό υλικό αλλά και αυτό είναι μηδαμινό. Υπάρχει μόνο μια επιστολή με σαφή ημερομηνία την 21.6.1861 με σφραγίδα την Ιου τύπου προγραμματοσημική (κουμπί) ΠΡΕΒΕΖΑ (Φιλοτ. 1934/41).

Το 1854 εξ αιτίας του Κριμαϊκού πολέμου (1854-1855) έπαυσε να λειτουργεί όπως άλλωστε όλα τα εν Τουρκία λειτουργούντα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ή διανεμητήρια.
*Υπενθυμίζεται ότι και το Β.Δ. της 22.7.1857 «*ΟΔΗΓΙΑΙ Προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων*» όπου στο άρθρο 4 αναφέρονται τα υπάρχοντα εν ενεργεία διανεμητήρια. Αυτά ήταν τα Λαρίσης, Άρτης και Πρεβέζης.*
Συνεπώς την 22.7.1857 ήταν διανεμητήριο. Η υπάρχουσα επιστολή έχει ημερομηνία 21.6.1861 με χαρακτηριστικά επιστολής σταλμένης από τακτικό ταχυδρομικό γραφείο. Άρα μεταξύ της 22.7.1857 και της 21.6.1861 μετετράπη σε τακτικό ταχυδρομικό γραφείο.
Το ταχυδρομικό γραφείο Πρεβέζης είχε αύξ. αριθμό ταχυδρομικού γραφείου Νο 104.
Κατά τον Τρ. Κωνσταντινίδη η λειτουργία των διανεμητηρίων διεκόπη οριστικά το 1861. (Φιλοτέλεια του 1936/168).
Για το κλείσιμο του ταχυδρομικού γραφείου Πρεβέζης ειδικές πληροφορίες δεν υπάρχουν. Ισχύουν τα γνωστά γενικά στοιχεία τα οποία αναφέρθηκαν στο κεφάλαιο της σελ 165 «Η προσάρτηση της Θεσσαλίας – Οι συνέπειες».

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

489-490

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	**ΕΙΚΟΝΑ**	**ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ**	**ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d** σε εκ.	**ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**
491		1	2,10 / 1,20	1.1.1857 Σελίς 491 *	21.6.1861 Φιλοτ. 1934/41	
494		2	2,10 / 1,25	19.12.1865 Φιλοτ 1930/108	-	
495		3	2,70 X 2,20	19.12.1865 Φιλοτ 1930/108	-	

** : Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα από το 1853 χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία.. Πρέπει να είναι λάθος.*

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό:

Η Ιου τύπου προγραμματοσημική (κουμπί) ΠΡΕΒΕΖΑ

Υπάρχουν μόνο δύο γνωστοί φάκελοι με την Ιου τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα.

1.-

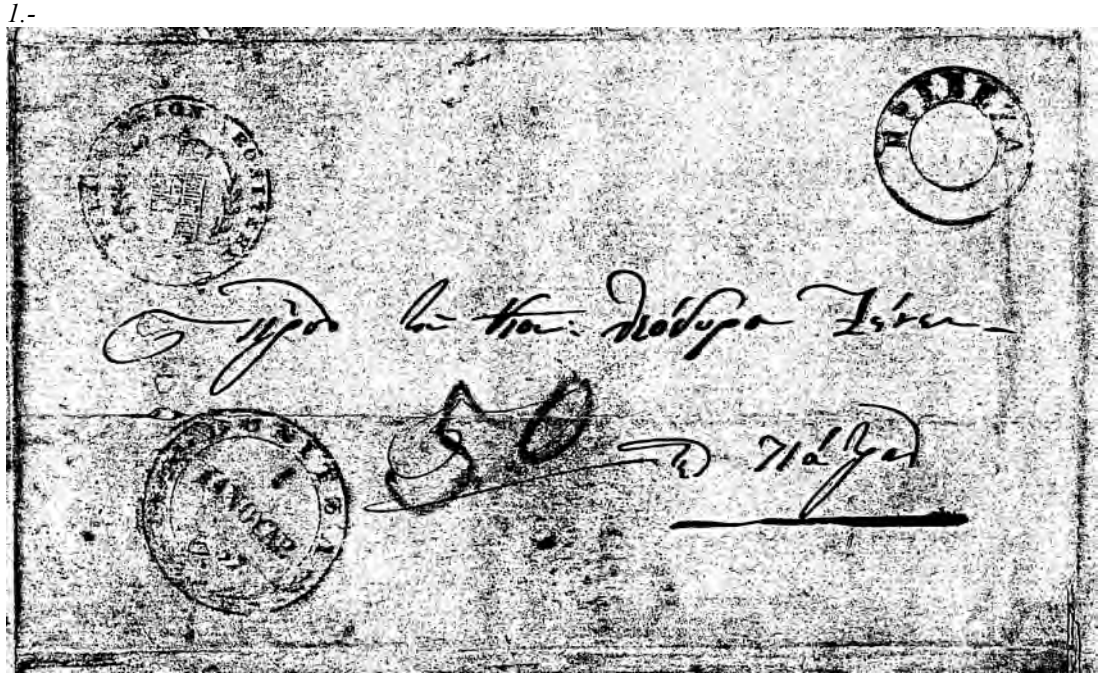

Συλλογή Γ. Κότση
Απροπλήρωτος πλίκος από την Πρέβεζα στην Πάτρα
*Διακρίνεται η σφραγίδα αποστολής **ΠΡΕΒΕΖΑ** και η χειρόγραφη σημείωση*
*«**50**» λεπτά ως ένδειξη του απροπλήρωτου ταχ. τέλους*
*Η σφραγίδα απολυμάνσεως **ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΒΟΝΙΤΣΗΣ***
*και η διαβατική σφραγίδα **ΒΟΝΙΤΣΑ 1 ΙΑΝΟΥΑΡ. 1857***
*Όπισθεν η σφραγίδα αφίξεως **ΠΑΤΡΑΙ 20 ΙΑΝΟΥ 1857***

2.- Ανακοινώθηκε από τον Αλ. Αργυρόπουλο στη Φιλοτέλεια του 1934/41.

Νῦν ὁ κ. Ἀλ. Ἀργυρόπουλος ἀνακοινεῖ ὅτι κατέχει ἐπιστολὴν ἐξ Ἄρτης πρὸς Πρέβεζαν μὲ ἡμερομηνίαν 21—6—61 φέρουσαν *διπλόκυκλον προγραμματοσημολογικὴν σφραγίδα μὲ μόνην τὴν λέξιν* ΠΡΕΒΕΖΑ ἄνευ ἡμερομηνίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐνδείξεως, παρομοίαν πρὸς τὴν ἐν τῷ ταχ. γραφείῳ Ἄρτης, χρησιμοποιηθεῖσαν (βλέπε Μελέτην Ἑλλ. Γραμματοσήμου § 160).

Ο Πλίκος σε αναδίπλωση ως είχε κατά την αποστολή του

PREVEZA in Epirus (written at Arta), 21 June 1861
Entire letter bearing in green the *type I* postmark of Preveza **ΠΡΕΒΕΖΑ**, to Vonizza **ΒΟΝΙΤΣΑ 23.ΙΟΥΝ.1861**.
Letter carried from Arta to Preveza privately.

Από το Έκθεμα Σ. Δρόσου

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Epirus), PREVEZA 1861 (from Arta): Entire folded letter dated "21 June 1861" bearing in greenish blue the type I postmark ΠΡΕΒΕΖΑ, sent to ΒΟΝΙΤΣΑ 23.ΙΟΥΝ.1861 (Vonizza). From Arta to Preveza forwarded privately. Hellas catalogue reports the existence of only one letter. Signed by Orestis Vlastos, ex. Drossos Collection, TWO known & F-VF

Col 68/631

Από τον άνω πλίκο αποδεικνύεται ότι την 23.6.1861 το διανεμητήριο Πρεβέζης λειτουργούσε πλέον ως ταχυδρομικό γραφείο Πρεβέζης.
Ο άνω πλίκος (επιστολή) μέχρις εσχάτως υπήρχε στη συλλογή Δρόσου.

Ηδη έχει αναφερθεί ότι στην Φιλοτέλεια τ. 109 του 1934 σελίδα 41 αναφέρεται η επιστολή της 21.6.1861 εξ Άρτης προς το ταχυδρομικό γραφείο Πρεβέζης με την διπλόκυκλο Ιου τύπου προγραμματοσημική σφραγίδα. Το κείμενο έχει ως έξεις:

Τὸ ταχ. Γραφεῖον ΠΡΕΒΕΖΗΣ.
(Ἀνακοίνωσις τῶν κ. κ. Ἀλ. Ἀργυροπούλου καὶ Τρ. Κωνσταντινίδου).

Τὸ ταχ. γραφεῖον Πρεβέζης ἱδρύθη τῷ 1853 (βλέπε Μελέτην ἐπὶ τοῦ Ἑλλ. Γραμματοσήμου, ἔκδοσις ΕΦΕ § 14). Τῷ 1854 ἐκραγέντος τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἔπαυσε λειτουργοῦν, ὡς τοῦτο συνέβη μὲ ὅλα τὰ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα (ἔλ. § 16).

Ὁ κ. Ἀλ. Ἀργυρόπουλος ἀνεκοίνωσεν,(Φιλοτέλεια ἀρ. 64 σελ. 168), ὅτι κατέχει ἐπιστολὴν ἐκ Πρεβέζης εἰς Βόνιτσαν φέρουσαν τὸ διπλόκυκλον ταχ. σήμαντρον «ΠΡΕΒΕΖΑ—ΤΟΥΡΚΙΑ» μὲ ἡμερομηνίαν 19—12—65 (σήμαντρον τύπου 11, Πίν. XVIII ἐν Μελέτῃ Ἑλλ. Γραμματοσήμου) ὡς καὶ ἓν 40λεπτον γραμματόσημον ἐσφραγισμένον διὰ τῆς ρομβοειδοῦς σφραγίδος «104».

Οὕτω ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἐν Πρεβέζῃ γραφεῖον πράγματι ἐπανήρξατο λειτουργοῦν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ἀπέμεινεν ὅμως σκοτεινὴ ἡ χρονολογία καθ' ἣν καὶ πάλιν τοῦτο ἠνοιξεν.

Ἐπίσης μέχρι τοῦδε δὲν ἦτο γνωστὴ ἄλλη σφραγὶς χρησιμοποιηθεῖσα ἐν Πρεβέζῃ πλὴν τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης.

Νῦν ὁ κ. Ἀλ. Ἀργυρόπουλος ἀνακοινεῖ ὅτι κατέχει ἐπιστολὴν ἐξ Ἄρτης πρὸς Πρέβεζαν μὲ ἡμερομηνίαν 21—6—61 φέρουσαν *διπλόκυκλον προγραμματοσημολογικὴν σφραγίδα μὲ μόνην τὴν λέξιν* ΠΡΕΒΕΖΑ ἄνευ ἡμερομηνίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐνδείξεως, παρομοίαν πρὸς τὴν ἐν τῷ ταχ. γραφείῳ Ἄρτης, χρησιμοποιηθεῖσαν (βλέπε Μελέτην Ἑλλ. Γραμματοσήμου § 160).

Κατόπιν τῶν νεωτέρων τούτων ἀνακοινώσεων δέον νὰ ἐπανεχθῶσιν αἱ κάτωθι διορθώσεις ἐν τῇ Μελέτῃ τοῦ Ἑλλ. Γραμματοσήμου (Ἔκδοσ. ΕΦΕ).

α) Εἰς σελ. 17 καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς νὰ προστεθῇ: «*Πάντως τὸ γραφεῖον Πρεβέζης ἐλειτούργει κατὰ τὸ 1861.*

β) Εἰς σελ. 18. § 18 νὰ προστεθῇ μεταξὺ τῶν κατὰ 1861 λειτουργούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ταχυδρομικῶν γραφείων καὶ ἡ Πρέβεζα καὶ νὰ διαγραφοῦν αἱ 4 τελευταῖαι σειραὶ τῆς παραγράφου ταύτης.

γ) Εἰς σελ. 150 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑποσημειώσεως (1) νὰ προστεθῇ: «***Παρομοίου τύπου σφραγὶς ὑπάρχει καὶ διὰ τὴν Πρέβεζαν. Ὑρίσταται εἰς συλλογὴν Ἀργυροπούλου ἐπιτολὴ ἐξ Ἄρτης πρὸς Πρέβεζαν 21—6—61 φέρουσα τὴν σφραγίδα ταύτην.***

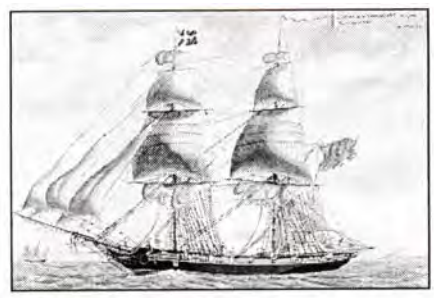

"Πολικός Αστήρ"

Η ΙΙου τύπου προγραμματοσημική ΠΡΕΒΕΖΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η σφραγίδα ανακοινώθηκε από τον Αλ. Αργυρόπουλο στη Φιλοτέλεια του 1930/108.
Είναι επιστολή η οποία εστάλη από την Πρέβεζα προς την Βόνιτσα την 19.12.1865. (Φιλοτέλεια του 1930/108) με την σφραγίδα ΠΡΕΒΕΖΑ – ΤΟΥΡΚΙΑ.

Φιλοτέλεια του 1930/108

Την φωτογραφία συνόδευαν τα παρακάτω σχόλια της Φιλοτέλειας:

Ὁ κ. Α. Ἀργυρόπουλος (Ε. Φ. Ε. 46) εἷς ἐκ τῶν «ἄσσων» τοῦ ἑλληνικοῦ φιλοτελισμοῦ, ἔσχε τὴν ἐξαιρετικὴν τύχην ν' ἀνεύρῃ ἐσχάτως μίαν πολυτιμοτάτην ἐπιστολὴν φέρουσαν *ῥομβοειδῆ στικτὴν σφραγῖδα μὲ τὸν ἀριθμὸν 104 καὶ τὴν διπλόκυκλον τοιαύτην μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΠΡΕΒΕΖΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ).* Ἡ σφραγὶς αὕτη, *ἄγνωστος μέχρι τοῦδε,* ἐπιβεβαιοῖ τὴν παρὰ τοῦ ἰδίου κ. Ἀργυροπούλου ἐκφρασθεῖσαν γνώμην (ἐν τῇ μελέτῃ του τῇ δημοσιευθείσῃ πέρισυ ἐν τῇ φιλοτελικῇ ἐγκυκλοπαιδείᾳ τοῦ Kohl) ὅτι ὁ ἀριθμὸς 104 ἀνῆκεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον τὸ ἱδρυθὲν ἐν Πρεβέζῃ κατὰ τὸ 1853 παρὰ τῷ αὐτόθι Ἑλληνικῷ Προξενείῳ. Ἡ παρὰ τοῦ κ. Ἀργυροπούλου εὑρεθεῖσα ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται ἐκ Πρεβέζης εἰς Βόνιτσαν, φέρει δ' ἡμερομηνίαν 19 Δεκεμβρίου 1865. Ἀνωτέρω δημοσιεύομεν φωτογραφίαν ταύτης, κατ' εὐγενῆ παραχώρησιν τοῦ κ. Ἀργυροπούλου.

Τα σχόλια κάνουν το λάθος να βάζουν την ΤΟΥΡΚΙΑ εντός παρενθέσεων. Λάθος το οποίο μιμούνται εν πολλοίς όσοι ασχολήθηκαν με το ταχυδρομικό γραφείο Πρεβέζης.

Η Ιου τύπου γραμματοσημική στικτή Νο 104

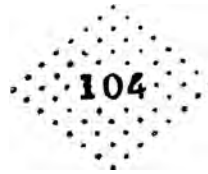

Ανακοινώθηκε από τον Αλ. Αργυρόπουλο στη Φιλοτέλεια του 1930/108.
Είναι η προηγούμενη επιστολή η οποία εστάλη από την Πρέβεζα προς την Βόνιτσα την 19.12.1865.
(Φιλοτέλεια του 1930/108) με ακυρωμένο γραμματόσημο από την στικτή Νο 104 σφραγίδα Πρεβέζης.
Είναι γνωστός μόνο ένας φάκελος.
Υπάρχουν και λίγα μεμονωμένα γραμματόσημα και πέραν αυτού τίποτα

Γνήσια

Πλαστό

Τέλος εντοπίστηκε και μια παραποιημένη σφραγίδα:

Ακολουθούν κάποιες επιστολές από και προς την Πρέβεζα οι οποίες διακινήθηκαν έξω από τα πλαίσια του ελληνικού ταχυδρομικού γραφείου.

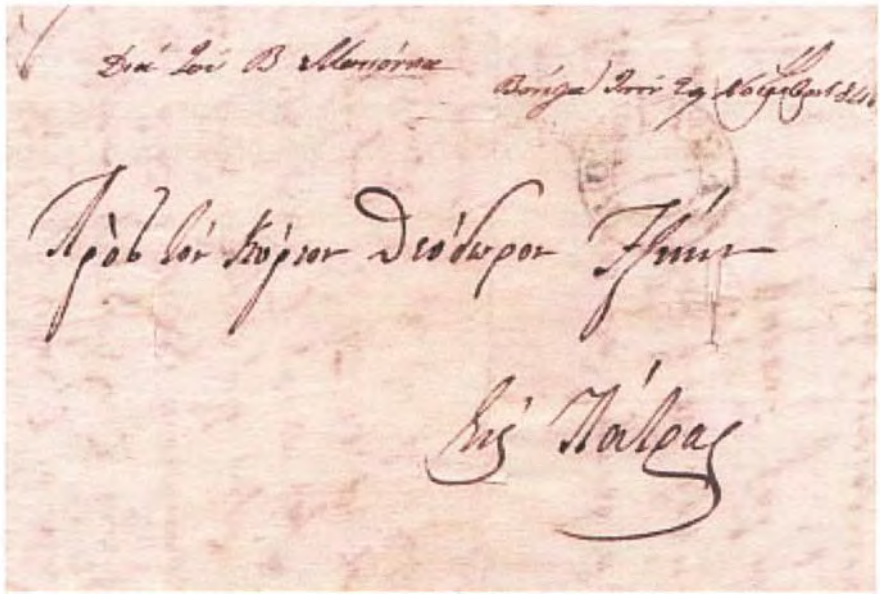

Letter from Prevesa (23.11.1846) to Patras (ar.6.12.1846) via Vonitsa (dep.29.11.1846). Letter forwarded to Prevesa where posted. Manuscript "By V. Miniounas - Vonitsa 29 November 1846" and rated "20" lepta prepaid postage.

Από το Έκθεμα Αρβανίτη

EL from «PREVESA*18.5.(66)» fr. with 2X2soldi and 5soldi Austrian Levant (9 soldi rate) to Corfou.On arrival fr. with 20l sky-blue (Hellas 19a) for the domestic rate and canc. «KEPKYPA*7.MAPT.66».A very rare franking.

Καρα 400/282

Προπληρωμένος φάκελος διακινηθείς με το Αυστριακό Ταχυδρομείο
*από την **ΠΡΕΒΕΖΑ 18.3**.(1866) (ν.ημ.) στην **ΚΕΡΚΥΡΑ***
*Το τέλος κατεβλήθη με(2χ2+5=) **9 sld** σε αυστριακά Levant*
*τα οποία ακυρώθηκαν με την αυστριακή σφραγίδα **PREVESA 18/3***
Στην άφιξη στο ανταλλακτήριο Κερκύρας πήρε την κόκκινη χειρόγραφη σημείωση του οφειλομένου
*εσωτερικού ταχυδρομικού τέλους «**20**» λεπτά*
Επικολλήθηκε 20λεπτο (Hellas 19a)
*το οποίο ακυρώθηκε με την σφραγίδα αφίξεως **ΚΕΡΚΥΡΑ 7.ΜΑΡΤ.** (18)**66** (π. ημ.)*

Λόγω της διακοπής των ταχυδρομικών αποστολών του 1866 από και προς την Τουρκία το Ελληνικό Ταχυδρομείο εξέδωσε την κάτωθι ανακοίνωση της 16.12.1868 με την οποία συνιστούσε να στέλνονται οι φάκελοι με τα αυστριακά πλοία στα αυστριακά ταχυδρομεία τα οποία ήταν στα εδάφη της Ηπείρου προκειμένου να συνεχιστεί η ταχυδρομική επαφή με την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου και της Θεσσαλίας μέσω της νέας γραμμής Λευκάδας - Πρεβέζης.

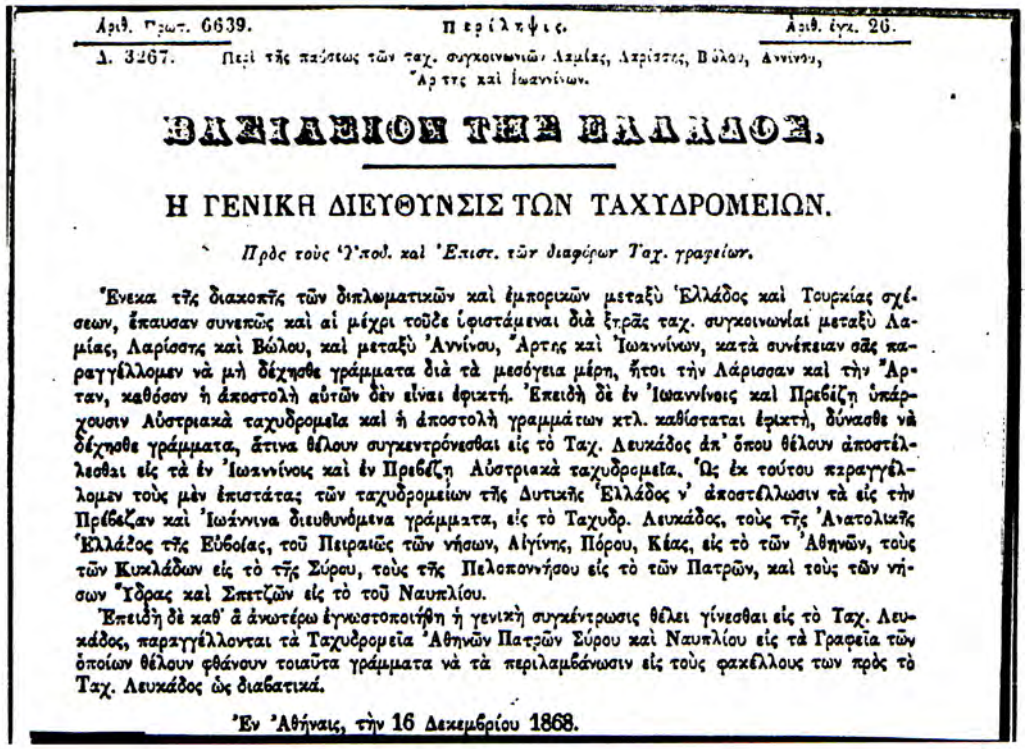

Αριθ. Πρωτ. 6639. Περίληψις. Αριθ. έγκ. 26.

Δ. 3267. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ταχ. συγκοινωνιῶν Λαμίας, Λαρίσσης, Βόλου, Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ὑπod. καὶ Ἐπιστ. τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐμπορικῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεων, ἔπαυσαν συνεπῶς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ἱφιστάμεναι διὰ ξηρᾶς ταχ. συγκοινωνίαι μεταξὺ Λαμίας, Λαρίσσης καὶ Βόλου, καὶ μεταξὺ Ἀννίνου, Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων, κατὰ συνέπειαν σᾶς παραγγέλλομεν νὰ μὴ δέχησθε γράμματα διὰ τὰ μεσόγεια μέρη, ἤτοι τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν, καθόσον ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐφικτή. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Πρεβέζῃ ὑπάρχουσιν Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων κτλ. καθίσταται ἐφικτή, δύνασθε νὰ δέχησθε γράμματα, ἅτινα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος ἀπ' ὅπου θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν Πρεβέζῃ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα. Ὡς ἐκ τούτου παραγγέλλομεν τοὺς μὲν ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ν' ἀποστέλλωσιν τὰ εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ Ἰωάννινα διευθυνόμενα γράμματα, εἰς τὸ Ταχυδρ. Λευκάδος, τοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐβοίας, τοῦ Πειραιῶς τῶν νήσων, Αἰγίνης, Πόρου, Κέας, εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς τῶν Κυκλάδων εἰς τὸ τῆς Σύρου, τοὺς τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, καὶ τοὺς τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετζῶν εἰς τὸ τοῦ Ναυπλίου.

Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐγνωστοποιήθη ἡ γενικὴ συγκέντρωσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Ταχ. Λευκάδος, παραγγέλλονται τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν Πατρῶν Σύρου καὶ Ναυπλίου εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν ὁποίων θέλουν φθάνουν τοιαῦτα γράμματα νὰ τὰ περιλαμβάνωσιν εἰς τοὺς φακέλλους των πρὸς τὸ Ταχ. Λευκάδος ὡς διαβατικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1868.

Χαρακτηριστικό δείγμα επιστολής η οποία εφαρμόζει την από 16.12.1868 ταχυδρομικής εγκυκλίου
*Προπληρωμένος φάκελος από **Κέρκυρα** προς **Ιωάννινα** διακινηθείς μέσω του Αυστριακού ταχυδρομείου.*
Επί του φακέλου διακρίνονται:
*Η χειρόγραφη σημείωση του αποστολέως « **Via Prevesa / col Vapore Austriaco**».*
*Το ακυρωμένο με την στικτή Νο **106** γραμματόσημο των **80** λεπτών και η ΙΙ τύπου **ΚΕΡΚΥΡΑ 19 ΙΟΥΛ.** (18)**68** (π.ημ.)*
*Η σφραγίδα **ΔΠ** του ανταλλακτηρίου Κερκύρας (Δικαίωμα Πληρωμένον)*
*Η διαβατική αυστριακή **PREVESA 1/7**/(1868) (ν. ημ)*
*Η χειρόγραφη σημείωση «**20**» είκοσι λεπτά εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβληθέν από τον παραλήπτη*

Φάκελλος από Πρέβεζα εις Κέρκυρα 18 Νοεμ.1868. Σύμφωνα με την εγκύκλιο 16.11.68 λόγω της τουρκικής αδιαλαξίας, τα ελληνικά γραφεία έκλεισαν 9 μήνες και πρέπει να κάνετε χρήση τα Αυστριακά ταχ.γραφεία Ιωαννίνων και Πρεβέζης.

Η πλατεία Ταχυδρομείου Πρεβέζης περί το 1940

Συλλογή Μ. Κωνσταντίνη

Ἀρ 6,550

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διάταξις περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τρόπου τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ταχυδρόμων καὶ Πεζοδρόμων, παραλαβῆς καὶ διανομῆς γραμμάτων.

1. Ἕως δου διατρίβει ἡ Κυβέρνησις εἰς Αἴγινα, θέλει ἔχει εἰς χρῆσιν τοῦ κατασήματος τούτου δεκαπέντε ἱπποι, καὶ ἐντὸς ὀλίγης τοποθετημένοι ὡς ἀκολούθως.

4 ἵπποι καὶ 2 ὁδηγοὶ εἰς Ἐπίδαυρον.
4 ἵπποι καὶ 2 ὁδηγοὶ εἰς Ἄργος.
7 ἵπποι καὶ 3 ὁδηγοὶ εἰς Τριπολιτσάν.

2. Τὴν δευτέραν ἑκάστης ἑβδομάδος εἰς τὰς τρεῖς ὥρας μετὰ τὰ μεσημέρια, ἀναχωρεῖ ἀπὸ Αἴγιναν εἷς τῶν ταχυδρόμων φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ ἴδιον σύμβολον τὸ ὁποῖον φορεῖ καὶ ὁ ταχυδρόμος τῆς Πελοποννήσου ἔγγραφα.

3. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου δέχεται ἐπὶ τοῦ γραφείου του ἀπὸ τὸν Πελοποννησιακὸν ταχυδρόμον ἔγγραφα μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Τετάρτης, ὅτε κλείει τὸ γραφεῖόν του, καὶ κατὰ σημειωμένον ἐνάρθρων αὐτῶν· οὗτος διαχωρίζει τὰ διὰ τὴν Κορινθίαν, τὰ διὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον, καὶ τὰ διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου· καὶ τὰ μὲν πρῶτα διευθύνει πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀντικομαρίσεως εἰς Ἐπίδαυρον, τὰ δὲ δεύτερα πρὸς τὸν ἐν Ἄργει ἐπιστάτην, καὶ τὰ τελευταῖα πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς Τριπολιτσᾶς, πέμπων πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὸν κατάλογον τῶν στελλομένων γραμμάτων μὲ τὸν ἀριθμὸν ἑκάστου αὐτῶν, τὸν ὁποῖον κατέλιπον ἀντίγραφα ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν σημειώσεών του, ἢ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀντιπαρίσεως.

4. Ὁ ἀριθμὸς ἑκάστου γράμματος ἀναγκάσεται ἐζωθεν αὐτοῦ μὲ μεγάλους καὶ εὐδιακρίτους χαρακτῆρας κοκκινο χρώματος.

5. Ὁ ταχυδρόμος οὗτος, ἅμα φθάσῃ εἰς Ἐπίδαυρον διαχωρισμένου πλοιαρίου, ἐπιβαίνει εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπιφορτισμένον πρὸς αὐτὸν φακέλλου, καὶ ἀναχωρεῖ διὰ τὸ Ἄργος μὲ ἕνα ὁδηγόν· φθάσας δὲ ἐκεῖ, παραδίδει τὰ γράμματα εἰς τὸν ἐπιστάτην, ὁ δὲ ἐπιστάτης πέμνει ἀμέσως τὸ διὰ τὸ Ναύπλιον τὸ διὰ τὴν Τριπολιτσάν, παραδίδει εἰς τὸν μέσον παρ' αὐτοῦ ταχυδρόμον, καὶ τὸν ἀποστέλλει ἄνευ ἀποβάσεως.

Ὁ δὲ εἰς Ἄργος ἐπιστάτης δέχεται τὰ διὰ τὴν Τριπολιτσὰν καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου γράμματα μαζὶ τῆς μεσημβρίας τῆς Πέμπτης, ὅτε κλείει τὸ γραφεῖόν του· καὶ τότε ἐρχεται ἐπὶ καὶ ὁ γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου εἰς Αἴγιναν, διὰ τὴν ἀρίθμησιν καὶ σημείωσιν τῶν γραμμάτων.

7. Οπόταν ὅμως καὶ ἂν φθάσῃ ὁ κατὰ τὸ Ἄργος ταχυδρόμος εἰς Τριπολιτσάν, ὁ ἐκεῖ ἐπιστάτης τῆς ἀντικομαρίσεως περιλαμβάνει τὰ γράμματα καὶ πρὸ πάντων διευθύνει τὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιστέμων καὶ ὅλα τὰ μερικὰ γράμματα, ὅταν ζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται· κρατεῖ δὲ καὶ αὐτὸς σημειωλάκτας πρωτοκόλλου τῆς ἀντικομαρίσεως.

8. Ὁ ταχυδρόμος τῆς Τριπολιτσᾶς ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου διὰ τὸ Ἄργος. Ὁ ἐπιστάτης δέχεται τὰ μερικὰ γράμματα ὅσα τὸν ἔστειλαν ὡραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς, καὶ διαχωρίζει τοὺς διὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον, διὰ τὸν κάρφους καὶ Αἴγιναν φακέλλους, καὶ ὕστω παραδίδει αὐτοὺς εἰς τὸν ταχυδρόμον.

9 Ἅμα φθάσῃ ὁ ταχυδρόμος οὗτος τῆς Τριπολιτσᾶς εἰς Ἄργος, ὁ ἐκεῖ ἐπιστάτης παραδίδει τοὺς φακέλλους διευθύνει τοὺς διὰ τὸ Ναύπλιον, καὶ τοὺς ἄλλους παραδίδει εἰς τὸν ἀπὸ Αἰγίνης ἐλθόντα ταχυδρόμον, ὅστις πρὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἀφιστᾶται ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸ Ἄργος.

10. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Ἄργους δέχεται τὰ διὰ τὴν Αἴγιναν γράμματα μαζὶ τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου, ὅτε κλείει τὸ γραφεῖόν του, καὶ πράξας τὰ διορισθέντα ἀνωτέρω, ἐξαποστέλλει τὸν ταχυδρόμον τῆς Αἰγίνης.

11. Ὁ ταχυδρόμος οὗτος φθάσας εἰς Ἐπίδαυρον παραδίδει τὸν προ τὸν ἐκεῖ ἐπιστάτην φακέλλον, καὶ μετὰ δύο ὥρας ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Αἴγιναν.

12. Οἱ Ἔπαρχοι Ἐπίτροποι, καὶ οἱ Προσωρινοὶ Διοικηταὶ γνωρίζοντες τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἕνα ἑκαστον οἱ ταχυδρόμοι, πέρασιν ἐγκαίρως τὰ γραμματόσημα τῆς Τριπολιτσᾶς, εἰς Ἄργος καὶ Ἐπίδαυρον. Καὶ οἱ μερικοὶ ἐπιστάται ὁμοίως λαμβάνουσιν ἀγκαίρως τὴν φροντίδα νὰ ἐξαποστείλωσι τὰ ὑφιστάμενα γράμματα εἰς τὰ γραφεῖα των εἰδοποιοῦσι τὴν ἡμέραν ἐως εἰς τὴν ὁποίαν τὰ παραδέχονται, διὰ νὰ εἰδοποιῶνται οἱ πολῖται καὶ ἀφιλόκτως ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν.

13. Ὁ ἀριθμητὴρ τῆς πόλεως, ὅπου διαμένει ὁ Ἔπαρχος, διὰ ταχυδρόμου παραλαμβάνει, ἐξαποστέλλει καὶ διανέμει ἅπαντα τὰ δημόσια, καὶ μερικὰ γράμματα· ἀλλ' αὐτὸν τὸν ὑπηρεσίαν, ἔχει δύο ταχυδρόμους ἐκ τῆς φρουρᾶς.

14. Ἐκτὸς τῆς Τριπολιτσᾶς, ὅπου ἡ διανομὴ τῶν μερικῶν γραμμάτων γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀντικομαρίσεως, ὅλοι οἱ ἄλλοι φάκελλοι τῶν μερικῶν γραμμάτων διευθύνονται ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας πρὸς ἑκείνους εἰς τῶν ὑπαρχόντων, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου μὲ τὸν σημειώσεων τῶν ἀριθμῶν τῶν περιεχομένων εἰς ἑκαστον φάκελλον γραμμάτων· οὗτοι δὲ φιλάττουσι τὴν αὐτὴν τάξιν ὁποῖαν καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς ἀντικομαρίσεως.

15. Διὰ τῶν μονόφυλλον γράμμα πληρώνεται εἰς τὸ γραφεῖον ἀπὸ τὸν παραδίδοντα αὐτὸ παράδειγμα, 5, διὰ τὸν δίφυλλον 10, διὰ φακέλλων μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ βάρος δράμια παράδεκα 20, καὶ ὅσον εἶναι βαρύτερος, 40· φακέλλος δὲ βαρύτερος τῶν 25 δραμίων δὲν εἶναι δεκτός.

16. Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς ταύτης, καὶ τοῦ ἀνωτέρω προσδιορισμοῦ τοῦ ζυγίου οἱ ἰδιωτικοὶ δίφυλλοι φάκελλοι νὰ εἶναι περιπλεισμένοι εἰς φάκελλον, ἀλλὰ τυλιγμένοι εἰς δύο χωρὶς ταινίας σταυροειδῶς.

17. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου, καὶ οἱ κεντρικοὶ ἐπιστάται λαμβάνουσιν τὴν πληρωμὴν τοῦ γράμματος σημειώσαν αὐτὴν κατόπιν τοῦ ἐν τῷ γράμματος ἀριθμοῦ, χωρίζοντες δὲ μὲ μίαν γραμμὴν τὸν ἀριθμὸν τοῦ γράμματος, τοῦ ἀριθμοῦ τῆς τιμῆς εἰς ἃ τὸ πρωτόκολλον τῶν σημειώσεών μετὰ τὴν ἀρίθμησιν τὸ βάρος τῶν γραμμάτος, καὶ τὴν ποσότητα εἰς πληρωμὴν ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τούτου κέμπεται διὰ ἑκάστου ταχυδρόμου ἀπὸ τὸν ἕνα ἐπιστάτην πρὸς τὸν ἄλλον, ἡ πρὸς τὸν Γεν. διευθυντὴν, καὶ ἀμελιδαίως ἡ ἐνάργειαι τῶν ἀντιγράφων τούτων καὶ τῶν πρωτοκόλλων θέλει εἶσθαι ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας.

18. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς οἱ ἐπιστάται ἀφελοῦσι τὰ πάμπαν τὰ ἀδρώσιμα τῆς συνόλης των ὅσα τοῦ Γεν. διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Οἰκονομίας.

19. Διὰ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς· ἢ ἐν ὅσα εἶναι ἔξωθεν σημειωμένα παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας μὲ μικρὰν ἀρραγίδα φέρουσαν τὴν λέξιν χαρᾶ δὲν δίδονται κάμμιᾳ πληρωμὴ διὸ ἐπιτρέπεται διὰ εἰς κλειστὰ ὑπουργῶν νὰ περιλαμβάνῃ φακέλλου ἐπισήμων ἐγγράφων γραμμάτια μερικὰ, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ πρᾶξις τοιοῦτο, ὑποβάλλεται τὰ πλημμὴ διακοπὴν τιμὴν τοῦ γράμματος, τὸ ὁποῖον ἐπιρίπτεται.

20. Ὅλοι οἱ προβλεπόντες ὑπαλλήλοι θέλουσι εἶσθαι ἀπηλλαγμένοι πρὸς τοὺς ἀναπήρους των, ὁ δὲ Γεν. Διευθυντὴς πρὸς τοὺς ἀναπήρους των, ὁ δὲ Γεν. Διευθυντὴς τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τοῦτον τὸν ἔσχατον θέλουσιν ἀναφέρεσθαι οἱ ὑπὸ τὴν διευθυντὴν τοῦ διαλαμπόντες κλέπται περὶ τῶν ἀπογομένων εἰς τὰ χέρι των, καὶ ὁ αὐτὸς εἰς τὴν ἐγκαιρίαν τῆς Ἐπικρατείας, ἤτοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὅλοι δὲ αὐτοὶ ἀνομικῶς ὑπόκεινται εἰς τοῦτον, ἐσκεμμένῃ, ὅτε τὸ εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθὲν γράμμα ἀνοίχθῃ ἢ παμπίσει, ἢ δὲν ἐστάλῃ διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρόμου.

21. Διὰ τὴν ἀντικόμισιν τῶν νέων, συστήνονται δύο πλοῖα ἀλληλοδιαδόχως κεχαραγμένα ἐξ Αἰγίνης εἰς Σύραν.

22. Εἰς ἐπιστάτης τῆς ἀντικομαρίσεως διορίζεται εἰς Σύραν μὲ τὰ αὐτὰ καθήκοντα, ὁποῖα ἔχει καὶ ὁ ἐν Τριπολιτσᾷ.

23. Τὴν δευτέραν ἑκάστης ἑβδομάδος πρὸς τὸ ἑσπέρας ἀναχωρεῖ τὸ διὰ τὴν Χίαν ταχυδρόμιον, καὶ φέρει τοὺς φακέλλους διὰ ἅπαντα τὰ Τρίκερατα τῶν νήσων, ἐκτὸς τῶν Δυτικῶν Σποράδων.

24. Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου δέχεται τὰ μερικὰ γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας.

25. Ἡ πληρωμὴ διὰ τὰ γράμματα εἶναι ἡ αὐτὴ, καὶ τὰ χρέη τοῦ ἐπιστάτου τὰ αὐτὰ, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Πελοποννήσου.

26. Τὴν πέμπτην ἑκάστης ἑβδομάδος τὸ ἑσπέρας ἀναχωρεῖ ἀπὸ Σύραν τὸ διὰ τὴν Αἴγιναν ταχυδρομεῖον. Ὁ ἐπιστάτης δέχεται τὰ γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

27. Οἱ Ἔπαρχοι Ἐπίτροποι τῶν νήσων καὶ οἱ Προσωρ. Διοικηταὶ γνωρίζοντες τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ταχύπλου ἀπὸ Σύραν, διευθύνουσι ἐγκαίρως τὰ γράμματα των πρὸς τὸν ἐπιστάτην, καὶ οἱ μερικοὶ ἐπιστάται ὁμοίως λαμβάνουσιν ἀγκαίρως τὴν φροντίδα νὰ ἐξαποστείλωσι τὰ ὑφιστάμενα γράμματα εἰς τὰ γραφεῖα των· εἰδοποιοῦσι τὴν ἡμέραν ἐως εἰς τὴν ὁποίαν τὰ παραδέχονται, διὰ νὰ εἰδοποιῶνται οἱ πολῖται, καὶ ἀφιλόκτως ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν.

28. Ὁ Ὑγειονόμος τῆς νήσου ὅπου διαμένει ὁ Ἔπαρχος Ἐπίτροπος, διὰ πράξεων καὶ ἐπισημείων μερικῶν εἰσαγωγῶν παραλαμβάνει, ἐξαποστέλλει, καὶ διανέμει ἅπαντα τὰ δημόσια καὶ μερικὰ γράμματα.

29. Εἰς τὰς νήσους Τῆνον, Σπέτσας καὶ Ὑδρον, ὅπου τὸν καθημερινὸν πληγονοφορίαν τῶν μερικῶν πλοιαρίων, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖος διὰ τὸ παρὸν ὁ ταχυεπιφορτισμὸς τῶν δύο πλοιαρίων τοῦ Ταχυδρομείου· εἰς ἀνάγκην ὅμως αὐτῶν τῶν νήσων τὰ Υγειονομεῖα θέλουσι εἶσθαι τὰ ἰδιαίτερα γραφεῖον εἰς τὰ τῶν Πλοίων νήσων, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀκολουθεῖ τὰς ἰδίας ἐδηγίας, θέλουν ἔχει ἴδια κεβικόνια, καὶ θέλουν εἶσθαι ἀπὸ τὴν ἰδίαν αὐθεντίαν τῶν ἄλλων.

30. Εἰς ἕκαστον περίστασιν μόνον οἱ Κατακτοὶ Ἐπίτροποι, καὶ οἱ Προσωρινοὶ Διοικηταὶ δύνανται τὰ ἔγγραφα των κατ' εὐθείαν εἰς τὸν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

31. Ἐπειδὴ τὰ δύο ταχύπλοα εἶναι ἰδιωτικὰ, δὲν εἶναι συγχρονισμένον εἰς τοὺς πλοιάρχους αὐτῶν νὰ δέχωνται ἢ γράμμα, ἢ πρᾶγμα μερικὸν.

32. Ὅστις θέλει νὰ πέμψῃ διὰ τοῦ ταχύπλου πρᾶγμα ἀπὸ Αἴγιναν εἰς Σύραν, ἢ ἀνάλογ, συμφωνεῖ περὶ τοῦ ναύλου μὲ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τοῦ Ταχυδρομείου, ἢ μὲ τὸν ἐπιστάτην τῆς Σύρας, οἵτινες σημειώνουσιν εἰς τὸ πρωτόκολλόν των ὅλα τὰ εἴδη τὰ ἐκβιβαζόμενα εἰς τὴν φορτωτικὴν (polizza di carico), καὶ ἔπειτα ἀφοῦ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ναύλου, καὶ ἔπειτα ὑπογράφουσι τὴν αὐτὴν φορτωτικὴν.

33. Ἐὰν οἱ ἐπιστάται τοῦ Τελωνείου, ἢ βασανιστὴς ἀπαλλάξωσι τι μὲ περιεχόμενον εἰς τὴν φορτωτικὴν, τὸ μὲν πρᾶγμα δημεύεται εἰς ὄφελος τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ βασιμοῦ, ἡ δὲ πλοιάρχος ἀπολλάσεται καὶ ζημιώσει τριῶν μεταλλικῶν μυρίων.

34. Ἡ σύγχρισις τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου, καὶ τῶν κατωτέρων τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ βασιμοῦ, ἀναπαλαίεται τὴν ἀκρίβειαν τῆς συνόδους εἰς τῶν ναύλων, τὴν ὁποίαν ὁ λογαριασμὸς παρουσιάζεται κατὰ μῆνα παρὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπήν.

35. Διορίζεται ἐβδόμερον ταχύπλουν διὰ τὸν μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος ἀντιπέρασιν.

36. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἀναχωρεῖ πᾶσαν τρίτην καὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπὸ τὴν Αἴγιναν, καὶ ἐφ' αὐτοῦ εἰς ταχυδρόμος τῆς Κυβερνήσεως φέρων τὰ πρὸς τὸν Στρατάρχην καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον γράμματα, ὡμοῦ καὶ τῶν φακέλλων τῶν γραμμάτων διὰ τὴν Σαλαμῖνα.

37. Ὁ Στρατάρχης ἔχει ἐπὶ τούτου ἀλληλοδιαδόχως ἕνα ἀξιωματικὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ὅστις ὡς ὁ πολεμικὸς κατάστασις τῶν μερῶν τοῦτων διαμένει· αὐτὸς παραλαμβάνων τὰ γράμματα ἀπὸ τὸν ταχυδρόμον τῆς Κυβερνήσεως, θέλει ἀναχωρεῖ διὰ τὸ στρατόπεδον.

38. Ὁ ταχυδρόμος παραδίδει τὸν διὰ τὴν Σαλαμῖνα φακέλλον εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου ὑπαγγέλοντος, ὅστις ὀφείλει νὰ πομπεύσῃ ὅσα καὶ οἱ κατὰ τὸν § 14 μνημονευθέντες ἐπιστάται, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτὴν εὐθύνην.

39. Μετὰ τὴν εἰς Σαλαμῖνα παράδοσιν τῶν ἀνωτέρω φακέλλων, ὁ ταχυδρόμος διευθύνεται διὰ τοῦ αὐτοῦ πλοίου εἰς Καλαμάκι, καὶ ἐκεῖθεν διὰ ξηρᾶς εἰς Δουτράκι, ὅπου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῷ Κορινθιακῷ πλευρᾷ νομαρχίας ἔχει πάντοτε διωρισμένον ἐν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πλοίων διὰ νὰ παραλαμβάνῃ τὰ πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον γράμματα, καὶ νὰ τὰ φέρῃ εἰς Βασιλάδι, ὅπου πλοῖον τοῦ στολίσκου διωρισμένον παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀρχιστρατήγου, θέλει παραλαμβάνει καὶ φέρει τὰ αὐτὰ γράμματα πρὸς αὐτόν.

40. Ὁ ταχυδρόμος μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν γραμμάτων εἰς Δουτράκι, ἐπιστρέφει εἰς Καλαμάκι, καὶ ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ τὴν Παρασκευὴν τὸ ἑσπέρας.

41. Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου τῆς Σαλαμῖνος, δέχεται τὰ γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Πέμπτης, καὶ εἰς τὰς τρεῖς μετὰ τὴν μεσημβρίαν, παραδίδει τὸν φακέλλον εἰς τὸν ταχυδρόμον, ὅστις παραλαμβάνων καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Στρατάρχου διδόμενον εἰς χεῖρας, ἐπιστρέφει μὲ τὸ αὐτὸ πλοῖον.

42. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου συμφωνεῖ τὸν ναῦλον δι' ὅσα πράγματα θέλουν φορτωθῇ εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο διὰ τὴν Σαλαμῖνα, τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ὁ αὐτὸς ἐπιστάτης τοῦ Ταχυδρομείου δι' ὅσα ἐκεῖθεν διὰ τὴν Αἴγιναν γίνεται δὲ κατὰ τοῦτο ὅ,τι καὶ διὰ τὰ ταχύπλοα τῆς Σύρας.

43. Ἡ πληρωμὴ διὰ τὰ γράμματα ἀπὸ Αἴγιναν εἰς Σαλαμῖνα, καὶ ἀνάλογ, εἶναι 3 παράδες διὰ τὸ μονόφυλλον, 6 διὰ τὸ δίφυλλον, 15 διὰ τὸ ζυγίζον μέχρι τῶν 10 δραμίων, καὶ 30 διὰ τὸ μέχρι τῶν 25 δραμίων.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Αρ. 6,550.
Ψήφισμα ΙΖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρῶν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τακτοποιηθῇ καὶ κανονισθῇ ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀνταπόκρισις·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Ψηφίζει.

Α'. Συσταίνεται Ταχυδρομεῖον διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπικρατείας. Ἐκ τούτου δύνανται νὰ ὠφελῶνται καὶ οἱ πολῖται καὶ ἄλλοι, ὅταν θέλωσι, διὰ τὴν μερικήν των ἀλληλογραφίαν.

Β'. Κέντρον γενικὸν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει εἶσθαι ἡ πόλις, ὅπου καθεδρεύει ἡ Κυβέρνησις.

Γ'. Ἡ γενικὴ διεύθυνσις αὐτοῦ θέλει ἐμπιστευθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἕνα πολίτην.

Δ'. Συσταίνονται κεντρικὰ γραφεῖα τοῦ Ταχυδρομείου εἰς Ἄργος, εἰς Τριπολιτσάν, εἰς Ἐπίδαυρον, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διατρίβει εἰς Αἴγιναν, καὶ εἰς Σύραν, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῶν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν ὑγειονόμον τοῦ τόπου· εἰς δὲ τὰ μεσόγεια μέρη ὅπου δὲν εὑρίσκονται ὑγειονόμοι, τὸ χρέος τοῦτο ἐμπιστεύεται εἰς ἕνα τῶν δημογερόντων κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ε'. Ἡ κατὰ τόπους μερικὴ ἐπιστασία τοῦ Ταχυδρομείου ἐμπιστεύεται ὁμοίως κατὰ μὲν τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα εἰς ἕνα τῶν δημογερόντων ἑκάστου μέρους κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς δὲ τὰς νήσους εἰς τὸν ὑγειονόμον.

ΣΤ'. Ὁ μὲν γενικὸς διευθυντὴς στέλλει τὰ γράμματα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς ἐπιστάτας οὗτοι δὲ τὰ διανέμουσιν εἰς τοὺς μερικούς, καὶ ἀνάπαλιν· ἕκαστος τῶν μερικῶν ἐπιστατῶν τὰ διευθύνει εἰς τὸν πλησιέστερον κεντρικὸν ἐπιστάτην.

Ζ'. Οἱ μερικοὶ ἐπιστάται διανέμουσι τὰ γράμματα πρὸς οὓς ἀνήκουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας των διὰ ταχυδρόμου, τὸν ὁποῖον διορίζουν ἐκ τῆς τοπικῆς φρουρᾶς.

Η'. Ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων, καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν κεντρικῶν καὶ μερικῶν ἐπιστατῶν, κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

5' 12179

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διάταξις τοῦ καιροῦ καὶ τρόπου τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἐρίππων καὶ πεζῶν ταχυδρόμων, καὶ τῆς παραλαβῆς καὶ διανομῆς τῶν γραμμάτων μετὰ τὴν 10 Μαΐου 1829.

Ἐκ Ἄργους ἕνα διατρέχει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἑβδομάδα ἓξ ἐρίππους καὶ δύο πεζοὺς ταχυδρόμους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἷς ἐκτελεῖ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα· ἐκ τῆς Ἐπιδαύρου ἐν πλοιαρίῳ, εἰς 9 ὥρας· καὶ ἐκ τούτου ταχυδρόμος· οὗτος ἀπέρχεται ἐκεῖθεν τακτικῶς εἰς ἑκάστην ἡμέραν ὡς ἑξῆς·

Ἐκ Ἐπιδαύρου	2 ὥραι	πεζῇ
Εἰς Κόρινθον	2 ὥραι	
Εἰς Λέρνην	2 ὥραι	
Εἰς Καλαβρύτα	1 ὥραν	ἐρίππως
Εἰς Ἄργος	1 ὥραν	
Εἰς Ναύπλιον	1 ὥραν	
Εἰς Τριπολιτσᾶν	4 ὥραι	
Εἰς Κορίνθιαν	1 ὥραν	
Εἰς Ἀνδρίτσαιναν	1 ὥραν	
Εἰς Γαστούνην	1 ὥραν	
Εἰς Λεοντάριον	1 ὥραν	
Εἰς Ἀνδρούσαν	1 ὥραν	καὶ 2 ὥραι
Εἰς Μεθώνην	1 ὥραν	καὶ 2 ὥραι
Εἰς Μιστρᾶν	1 ὥραν	καὶ 2 ὥραι
Εἰς Ἅγιον Πέτρον	1 ὥραν	

Τὸ πλοιάριον ἀπὸ τὴν Λίγινον διὰ τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ἀνάπαλιν, οἱ ἔμποροι καὶ πεζοὶ ταχυδρόμοι ἀπὸ τὰς ἐρημικὰς πόλεις καὶ χώρας θέλουν ἀναχωρεῖ δὶς τῆς ἑβδομάδος κατὰ τὰς ἑξῆς ἡμέρας καὶ ὥρας.

Τὸ πλοιάριον ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν Λίγιναν τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης, καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπίδαυρον τὴν 8 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου· δύναται δὲ ν' ἀνακωχεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ πρὸ ταύτης τῆς ὥρας, ἐὰν φθάσουν ταχύτερα ἀπὸ τὴν Κόρινθον καὶ τὸ Ἄργος ἐμπόρων οἱ ταχυδρόμοι.

Οἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἔρικτοι ταχυδρόμοι ἀναχωροῦσιν ἀμφότεροι τὴν 7 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης, ὁ μὲν εἷς διὰ Κόρινθον, ὁ δὲ διὰ τὸ Ἄργος, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ἐπίδαυρον τὴν 6 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς.

Οἱ ἐν Κορίνθῳ ἀναχωροῦσιν ὁ εἷς τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὴν Λέρναν, καὶ ὁ ἄλλος τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῶν ἰδίων ἡμερῶν διὰ τὴν Ἐπίδαυρον.

Οἱ ἐν Λέρνῃ ἀναχωροῦσιν ὁ μὲν τὴν 8 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὸ Π. Πάτρας, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀναχωρεῖ τὴν μεσημβρίαν τῆς πέμπτης καὶ δευτέρας διὰ τὴν Βοστίτσαν, καὶ ἐπιστρέφει ὥραν τοῦ σαββάτου καὶ τῆς τετάρτης ἀπὸ τὴν Βοστίτσαν διὰ τὸ Καλάβρυτα·

Ὁ ἀπὸ τὴν Λέρνην εἰς Π. Πάτρας καὶ ἀνάπαλιν διανύομενος ταχυδρόμος λαμβάνει τὰ γράμματα τῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς Βοστίτσης καὶ ἀφ' ὥρας διαβαίνει ἀπὸ τοῦτον τὸν πόλιν.

Ὁ ἐν Ἄργει ὁρισμὸς ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὸν Τριπολιτσᾶν, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὸ Ἄργος τὴν ἰδίαν ὥραν τοῦ σαββάτου καὶ τῆς τετάρτης.

Ὁ ἐν Ναυπλίῳ πεζὸς ἀναχωρεῖ διὰ τὸ Ἄργος τὴν 5 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης, καὶ τὴν 3 ὥραν ὁμοίως τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς, καὶ ἀπὸ τὸ Ἄργος διὰ τὸ Ναύπλιον τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς.

Οἱ ἐν Τριπολιτσᾷ ἔρικτοι ταχυδρόμοι ἀναχωροῦσιν οἱ μὲν τρεῖς τὴν 5 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς, ὁμοῦ διὰ τὴν Καρύταιναν, ὁ δὲ διὰ τὸ Δουστένον, καὶ ὁ τρίτος διὰ τὸν Μιστρᾶν, ὁ δὲ τέταρτος τὴν 6 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῶν ἰδίων ἡμερῶν διὰ τὸ Ἄργος.

Οἱ ὁρισμένοι τρεῖς ἔρικτοι ταχυδρόμοι μετὰ τὴν ἄφιξιν των εἰς Καρύταιναν, Δουστένον καὶ Μιστρᾶν παρευθὺς ἐκεῖ, καὶ ἀναχωροῦσι διὰ τὴν Τριπολιτσᾶν, ἀπὸ μὲν τὴν Καρύταιναν καὶ τὸ Δουστένον τὴν 12 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς πέμπτης καὶ δευτέρας, ἤτοιμάζουν ἀπὸ τὴν μεσημβρίαν τὴν 6 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῶν αὐτῶν ἡμερῶν· ἀπὸ δὲ τὸν Μιστρᾶν τὴν 6 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῶν αὐτῶν ἡμερῶν.

Ὁ ἐν Καρυτσαίνῃ ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 12 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὴν Ἀνδρίτσαιναν, ὅπου παραμένει, καὶ τὴν 5 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς πέμπτης καὶ δευτέρας ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν διὰ τὸ Δουστένον.

Ὁ ἐν Ἀνδρούσῃ ὁρισμὸς ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 6 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου διὰ τὴν Μεθώνην, καὶ τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ἀνδρούσαν.

Οἱ ἐν τῇ κατὰ πόλει πεζοὶ ἀναχωροῦσι τὴν 6 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου ὁ μὲν εἷς τὸν μακάλην, ὁ δὲ διὰ τὸν Καλαμάτας, καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ἀνδρούσαν.

Ὁ ἐκ Καλαμάτας καὶ ἐναλλὰξ διανύομενος πεζὸς λαμβάνει καὶ τὰ γράμματα τοῦ Κιτίου καὶ ἄλλ' ὥρας ὅλοι διαβαίνει τακτικῶς ἀπὸ τοῦτον τὸν πόλιν.

Ὁ ἐν Μεθώνῃ πεζὸς ἀναχωρεῖ τὴν 6 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου διὰ τὴν Κορώνην, καὶ περὶ τὰ 10 ὥραν, ἀφοῦ τὸ Μεσσηνιακὸν τὸν ἴδιον ἡμέραν ἐκεῖθεν διὰ τὴν Μεθώνην.

Ἐξ ἄλλου τῆς ὁρισθείσης τοῦ Προτοψ. διαστάσεως ἀναχωρεῖ ἐπὶ τοῦ Μεθώνην ἀπὸ τὸ Νεόκαστρον τὴν 5 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου, καὶ στρέφει ἐπὸ τὸ Νεόκαστρον ἀφοῦ φάσῃ καὶ λάβῃ τὰ ἐκεῖθεν γράμματα τὸ αὐτὸ ἑσπέρας χωρὶς ἀναβολήν.

Ὁ ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ πεζὸς ἀναχωρεῖ τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης διὰ τὴν Τριπολιτσᾶν, καὶ τὴν 5 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς ἐκεῖθεν διὰ τὸν Ἅγιον Πέτρον.

Οἱ ἐν Μιστρᾷ πεζοὶ ἀναχωροῦσι τὴν 8 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου ὁ μὲν εἷς τὸν Μυστρᾶνα, ὁ δὲ διὰ τὸ Βαρδουνοχώρι ἢ τὴν Ῥίμνιτσαν, καὶ τὴν 4 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς πέμπτης καὶ κυριακῆς ἐκεῖθεν διὰ τὸν Μιστρᾶν.

Οἱ ἐν Ναυπλίῳ, Καλαβρύτοις, Γαστούνῃ, Ἀνδρούσῃ, Μεθώνῃ, καὶ Τριπολιτσᾷ πεζοὶ διὰ τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῶν διατεταγμένων εἰναι διαρκῆ καὶ ἀσφαλῆ μεταμερίζουσι γράμματα τὰ διαπλέοντας εἰς Ἄργος, Βοστίτσαν, Πάτρας, Ἄνδρου, Λεοντάριον, Νεόκαστρον, καὶ ἄλλους, ἔξι ὁμοίως εἰς· διὰ τὰ χρέη τοῦ ταχυδρόμου κρουδρομίσεως ἡμέρας καὶ ὥρας· καθ' ἃς πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς θέσεις των ἕνομοι ἀναχωρήσεων.

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς δέχεται τὰ γράμματα ὅπως τὸν διατεταγμένον ὥραν ὅτε πλέει τὸ γραφεῖον του, καὶ κρατεῖ εἰς τὸ πρωτοκόλλιόν του ἀνάμνησιν σημειώσεις αὐτῶν, ἀγκλεῖει τὰ δι' ἑκάστον ἐπαρχίαν εἰς χωριστὸν φακέλλιον, τοὺς ἀπόλους διὰ τὰ ἑκάστου τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἐπιστείλων, πέμπων συνάμα καὶ τὸν κατάλογον τῶν περιεχομένων γραμμάτων μὲ τὸν ἀριθμὸν ἑκάστου αὐτῶν, καὶ τοὺς παραδίδει εἰς τὸν πλησίαρχον τοῦ δι' Εἰδήσεων ἀναχωροῦντος πλοιαρίου, καταγράφων διὰ τοῦ Τηλεγράφου εἰς τὸ διαβιβαστήριόν του τὸν ἀριθμὸν καὶ τοὺς διευθυντὰς των.

Ὁ αὐτὸς παραλαμβάνει ἐκ τῶν γραμμάτων, ὅσα ἔσωσε τὸ πλοιάριον ἐκ Λίγινα, παραλαμβάνει τοὺς παρὰ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ πεμπομένους φακέλλους, διαχωρίζει καὶ παραδίδει χωρὶς ἀναβολὴν τοὺς μὲν διὰ τὴν Κορινθίαν, Καλάβρυτα, Βοστίτσαν, Π. Πάτρας, καὶ τὴν αὐτωνὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸν εἰς Κόρινθον διευθυνόμενον ἔφιππον ταχυδρόμον, τοὺς δὲ διὰ τὸ λοιπὸ μέρη τῆς Πελοποννήσου πρὸς τὸν εἰς Ἄργος διευθυνόμενον ὁμοίως.

Ὁ αὐτὸς ἐπιστάτης παραλαμβάνει τὰ γράμματα ἀπὸ τοὺς ἐξ Ἄργους καὶ ἐκ Κορίνθου ἐρχομένους ταχυδρόμους, καὶ τὰ παραδίδει χωρὶς ἀναβολὴν εἰς τὸν πλοιάρχον τοῦ δι' Λίγινα πλοιαρίου, καταγράφων εἰς τὸ διαβιβαστήριόν του τὸν ἀριθμὸν των καὶ τὰς διευθύνσεις των· δὲν τὰ παραδίδει ὅμως πρὶν φθάσουν ἀμφότεροι, ἐκτὸς ἂν συμβῇ νὰ μὴ φθάσῃ ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο ἐως ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ὁπόσον ἀναμένει ὁ ἄλλος· ἀναμένει δὲ ἕνα τὸ πολὺ ἡμιώριον.

Ὁ ἐν Κορίνθῳ ἐπιστάτης, ἅμα φθάσῃ ὁ ταχυδρόμος ἀπὸ τὴν Ἐπίδαυρον, παραλαμβάνει τὰ γράμματα ὅσα φέρει, κρατεῖ ἐξ αὐτῶν τὰ δέκα τὴν ἐπαρχίαν ἀπείνης, καὶ εἰς τὸν διατεταγμένον ὥραν παραδίδει πρὸς τὸν ἐξ Ἄργους ἀναχωροῦντα ταχυδρόμον τοὺς διὰ Καλάβρυτα, Βοστίτσαν, Π. Πάτρας, καὶ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα διανυομένους φακέλλους, προσθέτων καὶ τὰ παρὰ τῆς Κορινθίας εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας διανυόμενα γράμματα, ἐτοιμασμένα εἰς χωριστοὺς φακέλλους.

Ὁμοίως, ἀπαντῶντας ἐξ Ἀκράτης ἐρχόμενον ταχυδρόμον, παραλαμβάνει τὰ γράμματα, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἀπείνην καὶ τοῦ παραδίδει πρὸς τὸν ἐξ Ἐπιδαύρου ἀναχωροῦντα τὰ διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς μεγάλους πολίτας διανυόμενα εἰς τὴν Λίγιναν, συναποστέλλων εἰς χωριστὸν φάκελλον καὶ τὰ παρὰ τῆς Κορινθίας ταπεῖνα ἐκείνα.

Ὁ ἐν Βοστίτσῃ ἐπιστάτης πράττει ὅσα καὶ ὁ ἐν Κορίνθῳ, παραλαμβάνει ὁλοῦθεν ἀπὸ τὸν ἐκ Κορίνθου ἐρχόμενον ταχυδρόμον τὰ γράμματα, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην καὶ τὰ Καλάβρυτα, καὶ προσθέτων τὰ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν περιπέμενα εἰς Π. Πάτρας, τὸν δυτικὸν Ἑλλάδα, ἢ πρὸς ἄλλα τινὰς, παραδίδει εἰς τὸν διατεταγμένον ὥραν εἰς τὸν ἐξ Ἄργους ἀναχωροῦντα ταχυδρόμον τοὺς διὰ Καλάβρυτα, Βοστίτσαν, Π. Πάτρας, καὶ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα διανυομένους φακέλλους, προσθέτων καὶ τὰ παρὰ τῆς Κορινθίας εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας διανυόμενα γράμματα, ἐτοιμασμένα εἰς χωριστοὺς φακέλλους.

Ὁ ἐν Καλαβρύτοις ἐπιστάτης παραλαμβάνει τὰ γράμματα ὅσα φέρει ὁ ἐκ Βοστίτσης ἐρχόμενος ταχυδρόμος, καὶ τὰ διανέμει κατὰ τοὺς ἑξῆς πολίτας καὶ χωρικοὺς ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας· ἐπιστρέφων ὥραν παραδίδει πρὸς τὸν ἐξ Ἀκράτης ἀναχωροῦντα ταχυδρόμον τοὺς διὰ Καλάβρυτα, Βοστίτσαν, Π. Πάτρας, καὶ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα διανυομένους φακέλλους, προσθέτων καὶ τὰ παρὰ τῆς Κορινθίας ἐκείνας διανυόμενα γράμματα, ἐτοιμασμένα εἰς χωριστοὺς φακέλλους.

Ὁ αὐτὸς ἐπιστάτης παραλαμβάνει ὁμοίως τὰ γράμματα ἅμα φθάσῃ ὁ ἐξ Ἐπιδαύρου ἐρχόμενος ταχυδρόμος, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην καὶ τὸ Ναύπλιον, προσθέτει τὰ ἀπὸ τὸ Ναύπλιον καὶ Ἄργος διὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου διανυόμενα γράμματα, καὶ παραδίδει κατὰ τὰς προσδιωρισμένας ὥρας τὰ μὲν διὰ τὸ Ναύπλιον πρὸς τὸν ἐξ ἐκεῖ πεζὸν, τὰ δὲ διὰ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας πρὸς τὸν ἐξ Ἐπιδαύρου ἐρχόμενον διανυόμενον ἔφιππον ταχυδρόμον.

Ὁμοίως, ὅταν φθάσῃ ὁ ἀπὸ Τριπολιτσᾶν ἐρχόμενος ταχυδρόμος, κρατεῖ τὰ διὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον γράμματα, προσθέτει τὰ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν περὶ τὸν Κυβέρνησιν ἢ ἰδιωτικὰς ὥρας παραδίδει εἰς τὸν ἄλλον πρὸς μὲν τὸν Ναύπλιον καὶ Γαστούνην, κρὶς δὲ τὸν διὰ τὸ Δουστένον τὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας Καρυταίνης, Φαναρίου, Πύργου καὶ Γαστούνης

Ἀρ. 12,571.
Ἐγκύκλιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας αὐθαιρέτως ἐνεργούσας Διοικήσεις, ἐπεκράτει ἡ συνήθεια τῶν λεγομένων πεδοκαπίων, ἤτις δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ μία ἀπὸ τὰς πολλὰς προφάσεις, διὰ νὰ γυμνόνεται ὁ δυστυχὴς λαός. Τὸ τοιοῦτον παράλογον ἔθος δὲν ἔπαυσε καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλ' ἐνεργεῖται κατὰ μέρος ἀπὸ τὰς ἐκτελεστικὰς δυνάμεις τῶν κατὰ τόπους Διοικήσεων. Καὶ ὅμως, ἀφ οὗ, θεία ἀντιλήψει, τὸ μὲν μέγα μέρος Τῆς Ἐπικρατείας ἀπηλλάγη τῶν ἐχθρῶν, ἡ δὲ εὐταξία εἰσάγεται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, καὶ ἑπομένως οἱ τὸ κοινὸν ὑπηρετοῦντες πληρόνονται τακτικῶς ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον, εἶναι διόλου ἀσύγγνωστον καὶ ἀσύμφωνον μὲ τὴν φιλόστοργον διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ τρέφουν καὶ νὰ πληρόνουν οἱ μόλις ἀποζῶντες κάτοικοι τοὺς εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας στελλομένους στρατιώτας, οἵτινες ἐπ' αὐτῷ τούτῳ λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀπαιτοῦν καὶ ἄλλα παράνομα δοσίματα ἀπὸ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν διατάττεσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαῦται καταχρήσεις, καὶ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται οἱ πολῖται ἄδικα βάρη, ἀλλὰ νὰ τιμωρῆται αὐστηρῶς ὁ ἀντιβαίνων εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, τὴν ὁποίαν ὑπαγόρευσεν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ὑπερ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Στο κεφάλαιο με τον τίτλο «Τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού Κρήτης» στη σελίδα 145 του παρόντος έχουν εκτεθεί όλες οι συνθήκες και αιτίες οι οποίες συνέτειναν ώστε να δημιουργηθούν τα τρία ταχυδρομικά γραφεία της Κρήτης (Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου) τα οποία προέκυψαν με κοινό και ενιαίο τρόπο. Λόγος για τον οποίο δημιουργήθηκε ιδιαίτερο ενιαίο κεφάλαιο για τα τρία ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού της Κρήτης.
Στην παρούσα θέση θα δοθούν κάποια ιδιαίτερα στοιχεία τα οποία είναι άξια ιδιαίτερης αναφοράς ως προς το ταχυδρομικό γραφείο Ρεθύμνου.
Ο Λεονάρδος, ο Νικολαΐδης, ο Γιαννούδης κ.α. αναφέρουν ότι περί το 1834 υπήρξε διανεμητήριο-γραφείο ανταλλαγής στην Κρήτη χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Ομοίως στην Φιλοτέλεια τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, Κρήτη και η Κωνσταντινούπολης από το 1834 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής από το 1834 διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων.
Ως προς την Κρήτη υπάρχουν έντονες επιφυλάξεις για την ύπαρξη διανεμητηρίου την εποχή του 1834 ή του 1835 καίτοι ο Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτέλεια του 1944/77 έγραφε ότι υπήρχε στο Ηράκλειο το 1834 χωρίς κάποιο αποδεικτικό στοιχείο.
Ο Τρ. Κωνσταντινίδης στην Φιλοτέλεια του 1950/28 γράφει:

ΡΕΘΥΜΝΟΝ 163. Ἱδρύθη ὡς ἄνω. Ἀναφέρονται ὡς γνωσταὶ σφραγίδες 10)3)1882 μέχρι Μαΐου 1884 (;) Ἡ πληροφορία φαίνεται ἀπολύτως ἀνακριβής.

Από το έκθεμα Λασκαρίδη
Επιστολή από την Βουλγαρία προς το Ρέθυμνο με το πλοίο «Αφροδίτη»
Επί του φακέλου η ναυτιλιακή σφραγίδα της εταιρείας
John Mac Dowall and Barbour Co

Ήδη έχει αναφερθεί η συνεχής κρατική επιμέλεια της σύνδεσης με την Κρήτη. Ήταν συνεχής είτε με τα πλοία Φεράλδι είτε με του αυστριακού Λόϋδ είτε με τα γαλλικά πλοία είτε με τα «τυχούσας ευκαιρίας», είτε με τις ελληνικές ή ξένες ναυτιλιακές εταιρείες..
Στην σελίδα 26 του παρόντος αναλύθηκε ο ρόλος και η νευραλγική θέση την οποία είχαν οι Εμπορικοί πρόξενοι της Ελλάδας και οι ναυτιλιακοί πράκτορες στους λιμένες κατάπλου των πλοίων.
Ο ρόλος των εμπορικών Προξένων και των ναυτιλιακών πρακτόρων στην Κρήτη για κάποιους ιδιαίτερους λόγους μη γνωστούς αναπτύχθηκε υπέρμετρα.
Έλεγχαν το σύνολο της εμπορικής κινήσεως από και προς την Κρήτη.
Όλες οι τότε ναυτιλιακές εταιρείες είχαν πράκτορες στους τρεις κύριους λιμένες της Κρήτης Χανιά, Ηράκλειο και Ρέθυμνο.
Ενδεικτικό παραδείγματα επιστολής η οποία διακινήθηκε από το Ρέθυμνο με καράβι της ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ. Θα μπορούσε να ήταν του Φεράλδη, των Λόϋδ, ναυτιλιακών εταιρειών και από πλοίο «τυχούσης ευκαιρίας».

Oval ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ*ΡΕΘΥΜΝΟΝ in blue on 1862 EL from Rethymnon (Crete) (stampless) taxed 20l. blue Paris (Vl. 4, large margins) on arrival canc. dott. "67" & ΣΥΡΟΣ (67)*13 NOEM. 62.

Καρα 56/191 & 100/271

*Επιστολή από την **ΡΕΘΥΜΝΟ** του 1862 προς την **ΣΥΡΟ**. Επί του φακέλου παρατηρούνται:*
Η οβάλ σφραγίδα του πρακτορείου Ρεθύμνης
«ΠΡΑΚΤΟ. ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ * ΡΕΘΥΜΝΟΝ»
*Η κόκκινη χειρόγραφη σημείωση των εσωτερικών ταχυδρομικών τελών «**20**» λεπτά*
*Ακυρωμένο παρισινό γραμματόσημο 20σάλεπτο με την στικτή Νο **67** σφραγίδα της Σύρου*
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 13 ΝΟΕΜ**. (18)**62***

Από κάποια στιγμή οι ναυτιλιακοί πράκτορες επικολλούσαν επί των φακέλων ελληνικά γραμματόσημα τα οποία ακύρωναν με τις σφραγίδες των ναυτικών πρακτορείων τους. Ενέργεια την οποία εφάρμοσαν προ της 10.1.1881 αλλά και μετά την 17.11.1881 όταν έκλεισαν τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία Κρήτης. Παράδειγμα ο κάτωθι φάκελος.

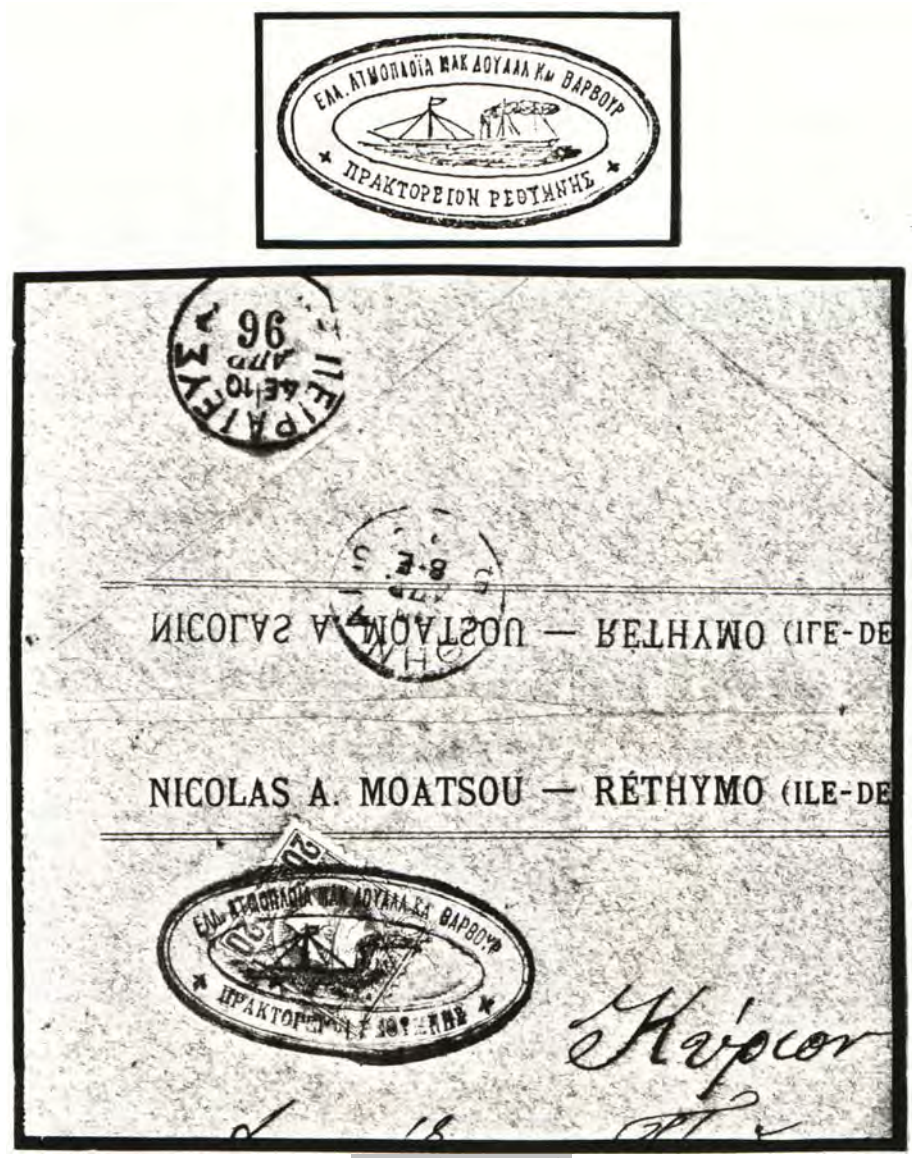

Από το έκθεμα Λασκαρίδη

Επιστολή από Ρέθυμνο προς την Αθήνα
*Επί του φακέλου η ναυτιλιακή σφραγίδα του **Πρακτορείου Ρεθύμνου** της εταιρείας **John Mac Dowall and Barbour Co** η οποία ακύρωσε το **20** λεπτών γραμματόσημο του μικρού Ερμή Διαβατική **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 4.ΑΠΡ.** (18)**96** και η αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 5 ΑΠΡ.***

Η διάρκεια λειτουργίας των γραφείων, όπως ήδη γράφτηκε, υπήρξε εξαιρετικά βραχύβια. Ήδη έχει γραφεί ότι ο χρόνος λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Ρεθύμνου ήταν περιορισμένος. Έκλεισε περί την 17.11.1871. Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 247 αναφέρεται ότι το ταχυδρομικό γραφείο Ρεθύμνου λειτούργησε μόνο επί 3 εβδομάδες.
Για το γραφείο Ρεθύμνου υπάρχουν κάποιες άλλες χρονολογίες πέραν της 17.11.1881. Αναφέρονται με επιφύλαξη.
Ο αιγυπτιώτης Α.Β. Οικονομίδης ο οποίος είχε την καλλίτερη συλλογή Κρήτης στην εποχή του, στην Φιλοτέλεια του 1949/45 αναφέρεται στις σφραγίδες Ρεθύμνου που έχει δει, με Π.Γ.Χ. την 10.3.1882 και Ν.Γ.Χ. την ?.5.1884 (Φιλοτ. 1949/45). Υπάρχει γραμματόσημο με ημερομηνία 8.8.1885.

Στη Φιλοτ. 412/162 αναφέρεται ότι έκλεισε περίπου το 1884 ή το 1885. Αυτό δεν πρέπει να είναι σωστό. Πρέπει να παρασύρθηκε ο αρθρογράφος από τις υπάρχουσες ημερομηνίες επί των διαφόρων σφραγίδων!
Ο Π.Ι.Δρόσος αναφέρει ότι είδε σε δημοπρασία του οίκου «Καρυάτις» καθαρή σφραγίδα με ημερομηνία 11 ΑΠΡ (18)88 ! (Φιλοτελική Ηχώ 164-165/460).
Επίσης η «Επετηρίς των Ταχυδρομείων της Ελλάδος 1882-1883» δεν αναφέρει κανένα ταχυδρομικό γραφείο εξωτερικού σε αντίθεση με τις προηγούμενες επετηρίδες. Σημειώνεται τα ταχυδρομικά γραφεία της Κρήτης είχαν αναγραφεί μόνο στην επετηρίδα του 1881.
Το λογικότερο είναι όλα τα γραφεία να έκλεισαν εντός του 1881 διότι ούτως ή άλλως το 1881 έκλεισε η Τουρκία όλα τα εις το έδαφός της λειτουργούντα Ελληνικά πρακτορεία-ταχυδρομικά γραφεία. Αναρωτιέται κανείς, γιατί τα της Κρήτης να αποτελέσουν εξαίρεση!
Επειδή γράφτηκε ότι τα ταχυδρομικά γραφεία λειτουργούσαν από υπαλλήλους της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ δεν αποκλείεται κάποιος εκ των πρακτόρων του ταχυδρομικού γραφείου Ρεθύμνου να εξακολουθούσε να παραλαμβάνει και να παραδίδει φακέλους και να διακινεί δια των πλοίων της εταιρείας ή και άλλων «τυχούσης ευκαιρίας» ταχυδρομικούς φακέλους κάνοντας χρήση της σφραγίδας την οποία κακώς κατείχε!.
Δεν πρέπει να αποκλείεται το γεγονός να είχε ή να έχει πέσει η σφραγίδα σε ακατάλληλα χέρια.
Επαναλαμβάνεται ότι ο συλλέκτης θα πρέπει να είναι εξαιρετικά προσεκτικός για ημερομηνίες μετά την 17.11.1881.

M. Mylonakis Collection

The only known registered letter dated 14.5.1881 from Rethymnon to Alexandria of Egypt via Syros, with 4 strips of 3 large heads of the 1876-80 issues cancelled with the ΡΕΘΥΜΝΟΝ consular postmark. It also bears the boxed registration handstamp ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ

*Συστημένη επιστολή **4ου βάρους** από **ΡΕΘΥΜΝΟ** της 14.5.1881 προς **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ***
*Επί του φακέλου διακρίνονται: Δύο παραλληλόγραμμες σφραγίδες **ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ***
Τέσσερα ζεύγη των τριών γραμματόσημα εκδόσεων 1876-1880
*συνολικής αξίας **120** λεπτά (**0,25Χ4+0,20=120**)*
*ακυρωμένα με την ταχυδρομική σφραγίδα **ΡΕΘΥΜΝΟΝ 14 ΜΑΪΟΣ** (18)**81***

Πρέπει να αναφερθεί ότι στο παρελθόν υπήρξε συλλογή του Αιγυπτιώτη Αθηνόδωρου Οικονομίδη η οποία περιείχε μεγάλες κεφαλές με σφραγίδες των τριών πόλεων της Κρήτης. Στην ίδια συλλογή υπήρχαν οι σφραγίδες τόσον των ναυτικών πρακτορείων όσο και του ταχυδρομείου. Στη «Φιλοτελική Ηχώ» τ. 164-165/460 αναφέρεται ο κάτωθι πίνακας ο οποίος δείχνει το υλικό που υπήρχε σε τρεις συλλογές της εποχής .

Πόλη/Συλλέκτης	*Οικονομίδης*	*Strange*	*Αργυρόπουλος*
Χανιά	*10 γραμ/μα*	*4 γραμ/μα*	*5 γραμ/μα και 1 φάκελος προς Σύρο*
Ρέθυμνο	*12 γραμ/μα*	*5 γραμ/μα*	*2 φάκελοι προς Σύρο*
Ηράκλειο	*12γραμ/μα*	*2 γραμ/μα*	-

Οι αναφερόμενοι δύο φάκελοι εκ Ρεθύμνου προς Σύρο είχαν σφραγίδες με ημερομηνίες 8.11.1882 και 3.1.1883 αντιστοίχως.
Τις ίδιες χρονολογίες αναφέρει στην Φιλοτ. του 1969 τ. 414/51 ο Π. Δρόσος. Αναφέρει, δηλαδή, την ύπαρξη επιστολής εκ Ρεθύμνου προς Σύρο σφραγισμένη με Ρέθυμνο 8.11.1882 και ετέρα ακριβώς ίδια με την προηγούμενη με ημερομηνία 3.1.1883.
Στη Φιλοτ. Λέσβο τ. 134/82 ο Π.Ι.Δρόσος ισχυρίζεται ότι στη συλλογή Λασκαρίδη είδε συστημένο φάκελο από Ρέθυμνο προς Αθήνα το έτος 1883.

AUSTRIAN LEVANT (RETTIMO): 1873 Cover from Rettimo to Pireaus, franked by 1867 5s red pair neatly tied by RETTIMO cds in blue, 20 Lep on blued paper added on arrival to pay inland delivery, tied by lozenge "2," trivial perf toning, a delightful cover

Feldman VII/10202

Το υπάρχον υλικό είναι ελάχιστο. Έχουν αναφερθεί ολόκληρες επιστολές με την ταχυδρομική σφραγίδα Ρεθύμνου. Οι φάκελοι με ταχυδρομικές σφραγίδες Ρεθύμνου είναι περιζήτητες λόγω σπανιότητας.

Υπήρξε μόνο μία ταχυδρομική σφραγίδα

Υπάρχουν μεμονωμένα γραμματόσημα με την σφραγίδα ΡΕΘΥΜΝΟΝ

<table>
<tr>
<td>
18.5 (18)81
Καρα 336/3347</td>
<td>
31.8.(18)81</td>
<td>
13.3.(18)83</td>
</tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr>
<td>
6.12.(18)81</td>
<td>
13.3.(18)83</td>
<td>
21.7.(18)83
Καρα 260/3281</td>
</tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr>
<td>
3.10.(18)83
Καρα 351/ ????</td>
<td>
5.12.(18)83 Κολάζ
Καρα 336/3348</td>
<td>
17.2.(18)84</td>
</tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr>
<td>
8.5.(18)84 Κολάζ
Συλλογή Δρόσου</td>
<td>
17.12.(18)84
Συλλογή Δρόσου</td>
<td>
1.8.(18)85
Καρα 350/2628</td>
</tr>
</table>

Τέλος υπάρχει και η πλαστή της εικόνας (δες σελ. 154)

Υπάρχουν σφραγίδες ναυτιλιακών πρακτορείων με έδρα τη Ρέθυμνο .

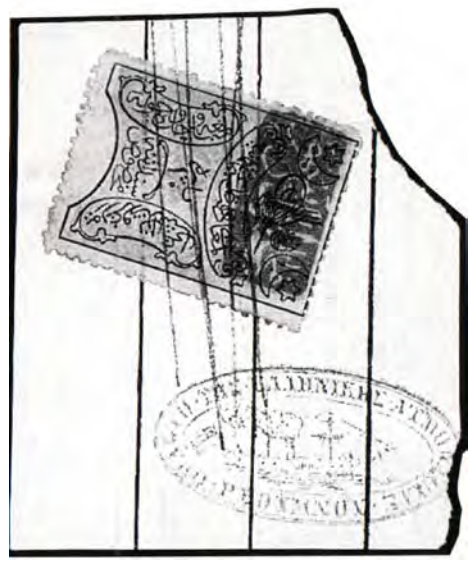

Απόκομμα φακέλου εποχής 1892 με ακυρωμένο τούρκικο γραμματόσημο
με την σφραγίδα του πρακτορείου Ρεθύμνου της ΕΛΛΑΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

503-510

Αυξ. Αριθμ.. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D / d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
506		1	2,35 / 1,45	14.5.1881 Έκθεμα Μυλωνάκη *	31.8.1881 Σελίδα 508 ***	**
509		2	2,24 / 1.15	~	~	**ΠΛΑΣΤΗ**

** : 31.8.1881 Φιλοτέλεια 1950/28 & Col. 68/615*

*** : Την 17.11.1881 έκλεισαν και τα τρία ταχ. γραφεία Κρήτης. Υπάρχουν επιφυλάξεις για τις πέραν της 17.11.1881 ημερομηνίες*

**** : Για ημερομηνίες μετά την 17.11.1881 αναφέρονται πολλές. Μεταξύ των οποίων και η 8.8.1885 Συλ Δρόσου . & 17.12.84 στη δημοπρασία Col. 68/617. Επίσης υπάρχει και 11.4.1888 κατά τον Δρόσο (Φιλοτελική Ηχώ 164-165/460).*

Το ατμόπλοιο AMERICA (II) σε ζωγραφική αναπαράσταση του περασμένου αιώνα
Από τα αρχεία της Εταιρείας του Λλόυδ)

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΜΥΡΝΗΣ

Το διανεμητήριο

Στην Φιλοτ. τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, η Κρήτη και η Κωνσταντινούπολης από το 1834 διατηρούσαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων. Το επαναλαμβάνει ο Σοφ. Νικολαϊδης στο ανάτυπο Νο 14 στη σελίδα 3. Η ίδια πληροφορία επαναλαμβάνεται και κυρίως, από τον Λεονάρδο στη σελίδα 12 της εκθέσεώς του χωρίς κάποιο άλλο στοιχείο.

> **«Ἀλλ' ἐκτός τούτων (τῶν γραφείων ἐσωτερικοῦ) ὡρίσθησαν τό 1834, ὡς ταχυδρομικά γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συσταθῆ Προξενείων μας, ἤτοι Μασσαλίας, Μεσσήνης, Ἀλεξανδρείας, Κρήτης, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως».**

Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935/245 αναφέρεται ότι τα διανεμητήρια Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης και Αλεξανδρείας λειτούργησαν στην πορεία του χρόνου και έξωθεν των Προξενικών γραφείων. Επίσης αναφέρεται ότι υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα από το 1834. Αυτό είναι λάθος. Μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί καμία σφραγίδα. Αυτό το επιβεβαιώνει στην Φιλοτ. 1962/78 ο Δ. Σαμαράς ο οποίος δηλώνει ότι δεν γνωρίζει σφραγίδα ***ΣΜΥΡΝΗ*** *τύπου «κουμπί». Όμοια και ο Αργυρόπουλος στην Φιλοτ. 1962/55.,*

Στην ίδια Φιλοτέλεια του 1962/55 αναφέρεται ότι καίτοι κατασκευάστηκαν σφραγίδες δεν χρησιμοποιήθηκαν από τα διανεμητήρια Σμύρνης και Αλεξανδρείας.

Συνεπώς το διανεμητήριο Σμύρνης σε αντίθεση με άλλα διανεμητήρια δεν χρησιμοποίησε ταχυδρομική σφραγίδα είτε ως κουμπί (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΛΑΡΙΣΣΑ, ΠΡΕΒΕΖΑ) είτε ως δάφνη (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ) είτε με κάποια άλλη μορφή (ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ).

Είχε λειτουργία τυπικού διανεμητηρίου. Συγκέντρωνε και διένειμε την αφικνούμενη στη Σμύρνη αλληλογραφία. Επίσης συγκέντρωνε τις κατατεθειμένες στο γραμματοκιβώτιό του επιστολές. Διαμόρφωνε σάκους αλληλογραφίας τους οποίους και κατηύθυνε προς τον προορισμό τους. Τους σάκους τους παρέδιδε στο ατμόπλοιο το οποίο θα έφερνε την αλληλογραφία νωρίτερα στον προορισμό της.

Στην Σμύρνη είχαν την δυνατότητα να καταθέτουν την αλληλογραφία στα εγκατεστημένα στη Σμύρνη ξένα ταχυδρομικά γραφεία (Αυστριακό, Γαλλικό, Σαμικό, Γερμανικό, Αιγυπτιακό, Βρετανικό, Ρωσικό, Ρουμανικό και Ιταλικό κλπ). Την κατέθεταν και στις παντός είδους ναυτιλιακές εταιρείες οι οποίες έδρευαν ή είχαν πρακτορεία στη Σμύρνη, αλλά και με άλλα «τυχούσας ευκαιρίας» ατμόπλοια. Υπήρχαν πάντα ελληνικά πλοία τα οποία είχαν καλύψει την γραμμή Σύρου – Σμύρνης. Αυτό φαίνεται από την 3η σύμβαση με τον Φεράλδη και ιδίως στο άρθρο 20.

Σμύρνη.

Ἄρθρ. 20.

Ἐν ταχύπλουν θέλει ταξειδεύει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Σμύρνην, σαθμευόμενον 24 ὥρας εἰς Συραν, τόσον εἰς τὴν μεταβασιν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφήν του.

Ἐπανερχόμενον εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ταχύπλουν αὐτὸ θέλει διαμένει ὀκτὼ ἡμερας, μετα τὰς ὁποίας θέλει ἐπαναλαμβανει τὸν διέκπλουν του μεταξυ Ἑλλαδος καὶ Σμύρνης, σαθμευόμενον 24 ὥρας εις Συραν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται· εἰς δε τὴν Σμύρνην ἡ διαμονή του θέλει εἶσθαι ὀκταημερος.

(25.1.1836) Early EL from Smyrna to Marseille «Per Cap. Aiprand», written in Italian, with black boxed arrival cachet «PAYS D' OUTREMER» and «MARSEILLE (12) * 3 MARS 1836».Disinfection slits and 2-line «PURIFIE LAZARET / MARSEILLE» on back. Manuscript «9» fee to be collected.

Καρα 348/5345

Ακολουθούν κάποια παραδείγματα αλληλογραφίας η οποία η οποία γινόταν από και προς την Σμύρνη. Η αλληλογραφία διακινήθηκε με καράβια τακτικών γραμμών στα πλαίσια διαφόρων διακρατικών συμβάσεων ή με καράβια εταιρειών ή άλλων «τυχούσης ευκαιρίας».

Προπληρωμένη επιστολή από Σμύρνη προς Αθήνα
*Επί του πλίκου διακρίνονται τα χειρόγραφα τέλη «**25**» λεπτά τα οποία κατεβλήθησαν και η σφραγίδα επιβεβαιώσεως της καταβολής των τελών PP στο γαλλικό ταχυδρομείο*
*Σμύρνης όπου μπήκε και η σφραγίδα αποστολής **SMYRNE (TURQUIE) 10 AOUT 1837***
*Στον Πειραιά πήρε το **ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ**, την διαβατική **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ***
*και την χειρόγραφη ένδειξη «**20**» λεπτά ως εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος*
*Τέλος πήρε και την σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ***
Συλλογή Γ. Σπάρη

Διαχρονικό πανόραμα Σμύρνης

(10.2.1838) Unpaid EL from Smyrna to Marseille, with depart. canc. «SMYRNE (TURQUIE) * 10 FEVR. 1838» (Type C), arr. «MARSEILLE (12) * 7 MARS 1838». Manuscript «22» (decimes) fee to be collected.

Καρα 348/5346

Απροπλήρωτη επιστολή από Σμύρνη προς Marseille διακινηθείσα με το γαλλικό ταχυδρομείο
*Επί του πλίκου διακρίνονται τα χειρόγραφα τέλη «**22**»*
*Η σφραγίδα αποστολής **SMYRNE (TURQUIE) 10 FEVR 1838***
*Τέλος πήρε όπισθεν την σφραγίδα αφίξεως **MARSEILLE 7 MARS 1838***

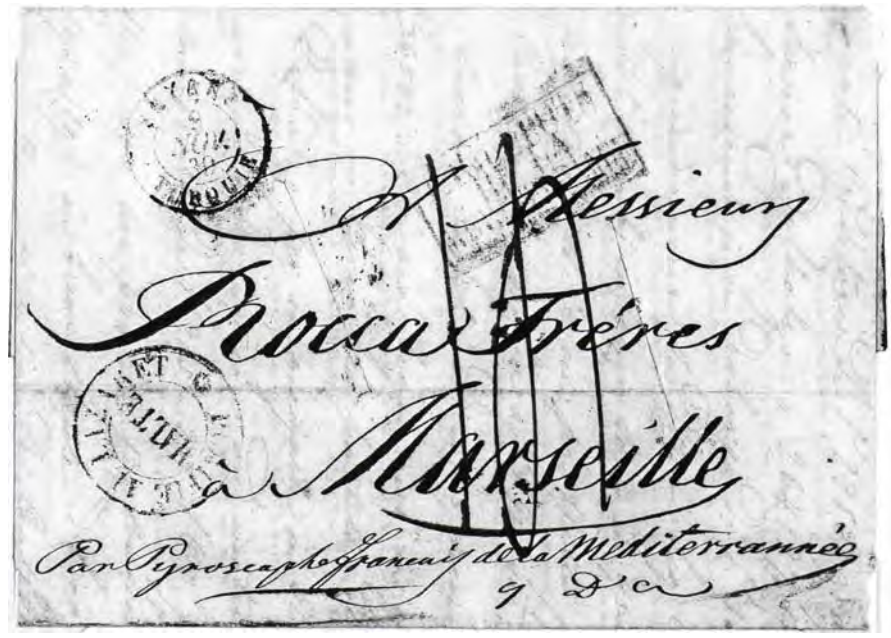

Απροπλήρωτος πλίκος από Σμύρνη προς Μασσαλία με γαλλικό πλοίο
Επί του πλίκου διακρίνονται: Τα χειρόγραφα τέλη
*Χειρόγραφη εντολή «**Par Piroscapho Francais de la Mediterrannée q**(ue) **d**(I' eu) **c**(onserve) »*
*η σφραγίδα αποστολής του Γαλλικού ταχυδρομείου **SMYRNE (TURQUIE) 9 NOV. 1839***
*η κόκκινη **PAQUIEBOT DE LA MEDITERRANNÉE***
*Σχισμές απολυμάνσεως στην Μάλτα με σφραγίδα **PLIRIFIÈ AU LAZARET - MALTE***
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **MARSEILLE (2) 22NOV 1839***

Συλλογή Γ. Σπάρη

Απροπλήρωτος πλίκος από την Σμύρνη στη Μασσαλία.
Επί του πλίκου διακρίνονται: χειρόγραφα τέλη
*Χειρόγραφη εντολή «**Pour le Minos q**(ue) **D**(ieu) **c**(onserve)»*
Ο πλίκος διακινήθηκε από το γαλλικό ταχ. γραφείο Σμύρνης με το γαλλικό ταχύπλοο «Minos»
*Με την γαλλική σφραγίδα αποστολής: **SMYRNE (TURQUIE) 9 AOUT. 1837***
Απολυμάνθηκε στη Μάλτα (δύο κάθετες σχισμές)
Χειρόγραφες ενδείξεις προπληρωμένου ταχ. τέλους
Συλλογή Γ. Σπάρη

(22.11.1838) EL from Smyrna to Athens «con piroscafo aus(tria)co» with black oval cachet «AGENZIA DEL LLOYD AUSTRIACO * Smirne» (Type I), transit laurel «ΠΥΡΑΙΕΥΣ * 21 NOEM. 1838», arr. laurel «ΑΘΗΝΑΙ * 21 NOEM: 1838.», with manuscript «20» lepta to be collected for inland fee & disinfection slits. Early date (first months of use).

Καρα 348/5233

Προπληρωμένη επιστολή από Σμύρνη της 22.11.1838 προς Αθήνα με το αυστριακό ταχυδρομείο
*Επί του πλίκου διακρίνονται:Κόκκινα χειρόγραφα τέλη «**20**» λεπτά ως εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβλητέο από τον παραλήπτη*
*Χειρόγραφη εντολή «**Con piroscafo aus**(tri)**aco**»*
*η αυστριακή σφραγίδα αποστολής «**AGENZIA DEL LLOYD AUSTRIACO* SMYRNE**»*
*Όπισθεν διαβατική **ΠΥΡΑΙΕΥΣ 21 NOEM. 1838***
*& σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 21 NOEM. 1838***

(28.11.1848) EL from Smyrna to Syros by Austrian Lloyd with black oval cachet «AGENZIA DEL LLOYD AUSTRIACO * Smirne» (Type I), arr. laurel «ΣΥΡΟΣ * 28 NOEM. 1848», with red crayon manuscript «10» lepta to be collected for inland fee & disinfection slits.

Καρα 348/5234

Προπληρωμένη επιστολή από Σμύρνη της 28.11.1848 προς Σύρο με το αυστριακό ταχυδρομείο
*Επί του πλίκου διακρίνονται:Κόκκινα χειρόγραφα τέλη «**10**» λεπτά ως εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβλητέο από τον παραλήπτη*
*η αυστριακή σφραγίδα αποστολής «**AGENZIA DEL LLOYD AUSTRIACO* SMYRNE**» (ν.ημ.)*
*Όπισθεν η σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 28 ΝΟΕΜ. 1848** (π.ημ.)*

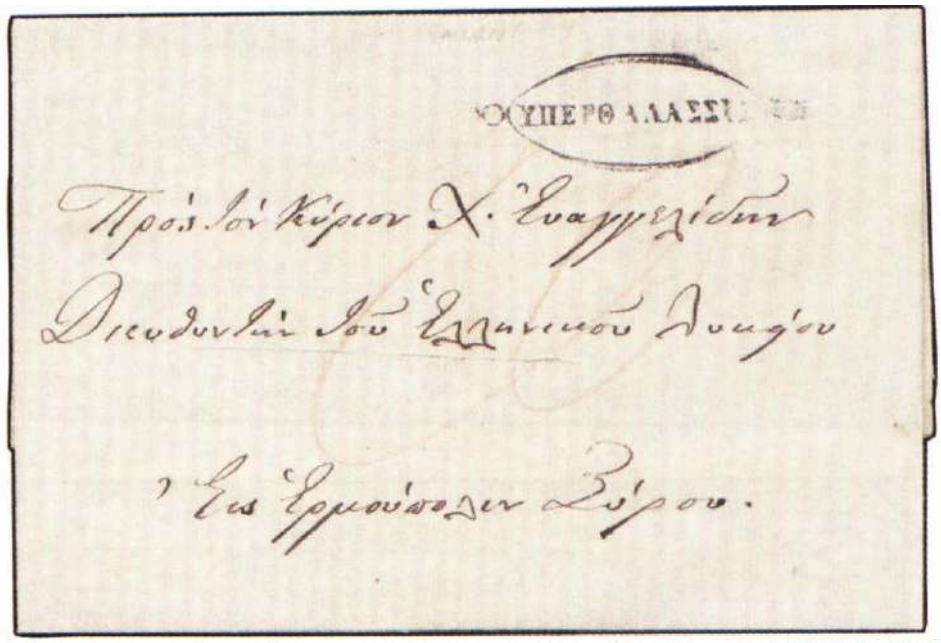

Unpaid EL to Syros, written in Smyrna on 24th August, 1846, with oval cachet «ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ», arr. laurel «ΣΥΡΑ * 26 ΑΥΓΟΥ. 1846», red crayon marking «10» (lepta) fee to be collected & disinfection slits.

Καρα 348/5004

Προπληρωμένη επιστολή από την Σμύρνη της 24.8.1846 προς την Σύρο
*Επί του πλίκου διακρίνονται: Κόκκινα χειρόγραφα τέλη «**10**» λεπτά ως εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβλητέο από τον παραλήπτη*
*Η σφραγίδα **ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ** ως ένδειξη αφίξεως στο ταχυδρομείο Σύρου από την θάλασσα*
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΑ 26 ΑΥΓΟΥ. 1846***

Unpaid EL to Syros, written in Smyrna on 17th December, 1850, with oval cachet «ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ», arr. laurel (small) «ΣΥΡΟΣ * 20 ΔΕΚΕΜ. 1850», red crayon marking «10» (lepta) fee to be collected & disinfection slits. VF.

Καρα 348/5005

Προπληρωμένη επιστολή από την Σμύρνη της 17.12.1850 προς την Σύρο
*Επί του πλίκου διακρίνονται: Κόκκινα χειρόγραφα τέλη «**10**» λεπτά ως εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος καταβλητέο από τον παραλήπτη*
*Η σφραγίδα **ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ** ως ένδειξη αφίξεως στο ταχυδρομείο Σύρου από την θάλασσα*
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 20 ΔΕΚΕΜ. 1850***

Pre-stamp period, type II: ΣΥΡΟΣ 4.ΙΟΥΛ.1851 (Syros Cyclades) & boxed ΔΠ (Δικαίωμα πληρωθέν =Postage Paid), rated "70"λ in red, entire folded letter written in Italian, sent to SMYRNE (TURQUIE) 17.JUIL.1851 (Levant, France, Turkey). Sender's blue handstamp "Ge BOTTARO SIRA" and handwritten notice "Col Vapore",

Col 68/556

Προπληρωμένος φάκελος από την Σμύρνη προς τον Βόλο
Ο φάκελος διακινήθηκε μέσω του πρακτορείου της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ»
*Επί του φακέλου διακρίνονται: Η σφραγίδα του πρακτορείου και η χειρόγραφος σημείωση «**Πληρωμένον λ. 75**»*
Συλλογή Γ. Σπάρη

Πανόραμα Σμύρνης

Το ταχυδρομικό γραφείο

Το ταχυδρομικό γραφείο Σμύρνης προγραμματίστηκε να ιδρυθεί το 1857. (Φιλοτ. του 1962 τ. 371/16 & Λεονάρδος σελίς 27). Συγκεκρικμένα γράφει στο 1857:

Ἰδίως ὅμως ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεγίστην ἀνάπτυξιν διὰ τῆς συστάσεως Ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς τὰ μεγάλα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου κέντρα, ἤτοι τὴν Σμύρνην, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὸ Βουκουρέστιον, τὸ Ἰάσιον τὴν Ἰβραΐλαν καὶ τὸ Γαλάζιον.

Αφετηρία ήταν τα δύο Βασιλικά Διατάγματα της ιδίας ημερομηνίας 9. 7. 1857 «Περί συστάσεως ταχυδρομικών γραφείων εις το Οθωμανικόν» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) και το «Περί της διατιμήσεως των αποστελλομένων επιστολών διά των εν τω Οθωμανικώ συστημένων Ελληνικών ταχυδρομείων» (ΦΕΚ 25/13.8.1857) Οι όροι λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων ορίστηκαν με το Β. Δ. της 22.7.1857 «ΟΔΗΓΙΑΙ Προς τους εν τη αλλοδαπή Διευθυντάς των Ελληνικών Ταχυδρομικών Γραφείων» τα οποία διευκρινίζουν των ρόλο των διανεμητηρίων και των ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων της αλλοδαπής απολύτως. Τα ανωτέρω δύο Β. Δ. και τις ΟΔΗΓΙΕΣ η Γενική Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων τα απέστειλε σε κάθε ενδιαφερόμενο με την εγκύκλιο 21/2358/9.8.1857. (Δες σελίδα 93 του παρόντος κ. επ.).
Στη Φιλοτέλεια του 1962/55 σε άρθρο του ο Αλ. Γ. Αργυρόπουλος γράφει ότι το λειτουργούν διανεμητήριο Σμύρνης μετατράπηκε το 1857 σε ταχ. γρ. Σμύρνης.
Στο ΦΕΚ 35/12.10.1857 γράφει:

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, διωρίσθησαν Διευθυνταὶ τῶν συστηθέντων Ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς μὲν τὴν Σμύρνην ὁ Κ. Ἀθ. Παναγιοτόπουλος, εἰς δὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Κωνστ. Θεολόγος.

Η προκυμαία της Σμύρνης με το Ιταλικό ταχυδρομείο

Το κλείσιμο του ταχυδρομικού γραφείου

Το ταχυδρομικό γραφείο Σμύρνης λειτούργησε κανονικά μέχρι το 1881 πλην μιας μικρής διακοπής εξ αιτίας του Κριμαϊκού Πολέμου από την 27.3.1854 ημέρα κηρύξεως του πολέμου (όπου διεκόπησαν οι διπλωματικές σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών) εναντίον της Ρωσίας έως τον Δεκέμβριο του 1855 όταν επαναλήφθηκε η ταχυδρομική επικοινωνία μεταξύ των δύο κρατών με την υπογραφή της Συνθήκης του Κάλιντζια της 27.5.1855 όπως επικυρώθηκε την 9.7.1855 ΦΕΚ 34/4.8.1855.
Όταν τον Νοέμβριο του 1881 ο Ελληνικός Στρατός κατέλαβε την Λάρισα η Ελληνική Κυβέρνηση έκλεισε βιαίως το εκεί τουρκικό ταχυδρομείο όπως και όλα τα τουρκικά ταχυδρομεία τα οποία λειτουργούσαν στις πόλεις οι οποίες δόθηκαν στην Ελλάδα από τη Συνθήκη του Βερολίνου (1880). (Δες λεπτομερέστερα στην σελίδα 165 κ. επ. του παρόντος). Σε αντίποινα την 10.11.1881 ο πρεσβευτής της Ελλάδας στην Πόλη Αντρέας Γ. Κουντουριώτης ειδοποιήθηκε από την Υψηλή Πύλη ότι εντός τριών ημερών να κλείσουν όλα τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία μέσα στην τουρκική επικράτεια.
Κατά την εφημερίδα «Νέα Σμύρνη» ο νομάρχης Σμύρνης ανακοίνωσε εις τον έλληνα πρόξενο την 17.11.1881 ότι έλαβε διαταγή για το κλείσιμο του ταχ. γρ. Σμύρνης. Στο δε φύλλο της 19.11.1881 γράφει:

«Ἔξωθεν τούτου (τοῦ ταχυδρομείου) ἐφύλαττε χθὲς (ἤτοι τὴν 18ην Νοεμβρίου 1881) δι' ὅλης τῆς ἡμέρας πολιτοφύλαξ, προσέχων ὅπως μὴ παραδοθῶσιν ἐπιστολαί». Ἐπίσης: «Τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον καὶ σήμερον (ἤτοι 19 Νοεμβρίου 1881) διατελεῖ κεκλεισμένον, τὸν δὲ ἐξ Ἑλλάδος φάκελλον παρέλαβε τὸ Διεθνὲς (12) ταχυδρομεῖον καὶ διένειμε τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἐπιστολάς».

Στην Φιλοτέλεια 411/124 ως ημέρα όπου έκλεισε το ταχ. γραφείο Σμύρνης αναφέρεται η 17.11.1881
Σύμφωνα με όλα αυτά την 17.11.1881 έκλεισε οριστικά το ταχ. γρ. Σμύρνης που τόσες υπηρεσίες είχε προσφέρει στον δουλωμένο Ελληνισμό της Σμύρνης και στα άλλα μέρη της Τουρκίας. (Φιλοτ. 410/126). Τους δε φακέλους παρέλαβε και διένειμε το τουρκικό ταχυδρομείο.
Είναι λάθος το αναγραφέν από τον Κούτση ότι έκλεισε την 31.12.1881.

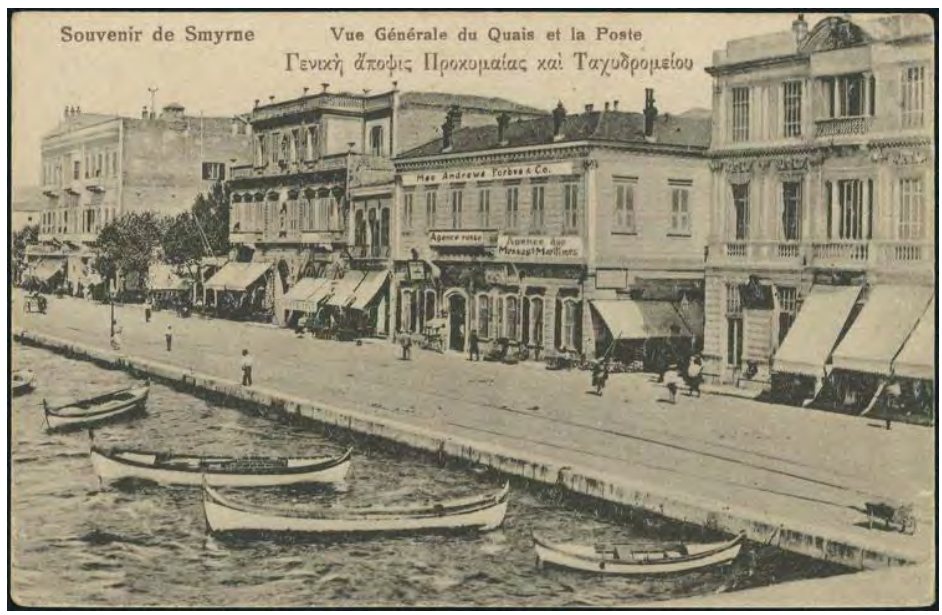

ΣΜΥΡΝΗ: Γενική άποψη της προκυμαίας και του Ταχυδρομείου

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό

Η Σμύρνη, βασικό λιμάνι στο Αιγαίο, υπήρξε μαζί με την Σύρο σημείο αναφοράς στη διακίνηση ιδεών, ανάπτυξης πολιτισμού, άνθησης του εμπορείου. Τα λιμάνια τους ήταν σημεία αναφοράς στην διακίνηση των ατμοπλοϊκών γραμμών της Ανατολικής Μεσογείου. Επακόλουθο αυτών και η άνθηση των ταχυδρομικών επαφών. Άρα το ταχυδρομικό υλικό από το ταχυδρομικό γραφείο Σμύρνης είναι άφθονο.
Δεν έχουν αναφερθεί ανωμαλίες κατασκευάσματα γύρω από τις ταχυδρομικές σφραγίδες της Σμύρνης.

Το ταχυδρομικό γραφείο Σμύρνης είχε εφοδιαστεί με δύο ταχυδρομικά σήμαντρα.
1.- Την IIIου προγραμματοσημικού τύπου σφραγίδα με τη λέξη (ΤΟΥΡΚΙΑ) στη θέση του αντίστοιχου αριθμού του
2.- Την στικτή – ρομβοειδή με τον αριθμό 96.

Η σφραγίδα IIIου προγραμματοσημικού τύπου ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)

Η σφραγίδα του πίνακα έχει Π.Γ.Χ. την 24.8.1857 (επί τη βάσει του ταχυδρομικού υλικού το οποίο είναι γνωστό) και Ν.Γ.Χ. την 18.9.1881 (Καρα 175/298).

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Turkey), SMYRNA 1857: Cover of folded letter, bearing in black the type III postmark ΣΜΥΡΝΑ ΤΟΥΡΚΙΑ 24.ΑΥΓ.57, sent to ΣΥΡΟΣ 25.ΑΥΓ.57 (Syros, Cyclades). Black ΠΕΛ marking (Πληρωμένον έως Ελληνικόν Λιμένα =Paid to Greek Port). The Greek Post office was established on August 1, 1857, earliest recorded date (24th day).
Col 68/704

Προπληρωμένος φάκελος από την Σμύρνη προς την Σύρο διακινηθείς με το ελληνικό ταχυδρομείο Σμύρνης. Επί του φακέλου διακρίνονται:
Η σφραγίδα αποστολής ***ΣΜΥΡΝΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 24 ΑΥΓ.*** *(18)****57*** *και η σφραγίδα* ***Π.Ε.Λ.*** *(Πληρωμένον έως Ελληνικόν Λιμένα) ως ένδειξη καταβολής των ταχυδρομικών τελών έως τον λιμένα αφίξεως της επιστολής. Εν προκειμένω στην Σύρο.*
Στην περιγραφή του περιοδικού Col 68/704 αναφέρεται ως ημέρα ενάρξεως λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Σμύρνης είναι η 1.8.1857. Αυτό όμως δεν είναι επιβεβαιωμένο!

Double-weight unpaid EL to Athens, inscribed «Col Vapore del Lloyd Aus=co», depart. canc. «ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) / 16 NOEM. 57», transit «ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ (2) / 19 NOEM. 57», arr. blue «ΑΘΗΝΑΙ (1) / 19 NOEM. 57». Red crayon marking «120» (lepta) fee to be collected. VF.

Καρα 348/5006

*Απροπλήρωτη επιστολή δευτέρου βάρους από Σμύρνη της **16.NOEM**. (18)**57** προς Αθήνα με το ελληνικό ταχυδρομείο παρ΄ όλο που επί του φακέλου υπάρχει χειρόγραφος εντολή «**Col Vapore del Lloyd Aus**(tri)**aco**»*

*Επί του πλίκου διακρίνονται: Κόκκινα χειρόγραφα τέλη «1**20**» λεπτά ως ταχυδρομικό τέλος καταβλητέο από τον παραλήπτη*

*η ελληνική σφραγίδα αποστολής «**ΣΜΥΡΝΗ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 16 NOEM. (18)57**»*

*Όπισθεν διαβατική **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 19 NOEM. (18)57***

*& η σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 19 NOEM. (18)57***

Double-weight unpaid EL to Athens, inscribed «Col Vapore del Lloyd Aus=co», depart. canc. «ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) / 16 NOEM. 57», transit «ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ (2) / 19 NOEM. 57», arr. blue «ΑΘΗΝΑΙ (1) / 19 NOEM. 57». Red crayon marking «120» (lepta) fee to be collected. VF.

Καρα 348/5007

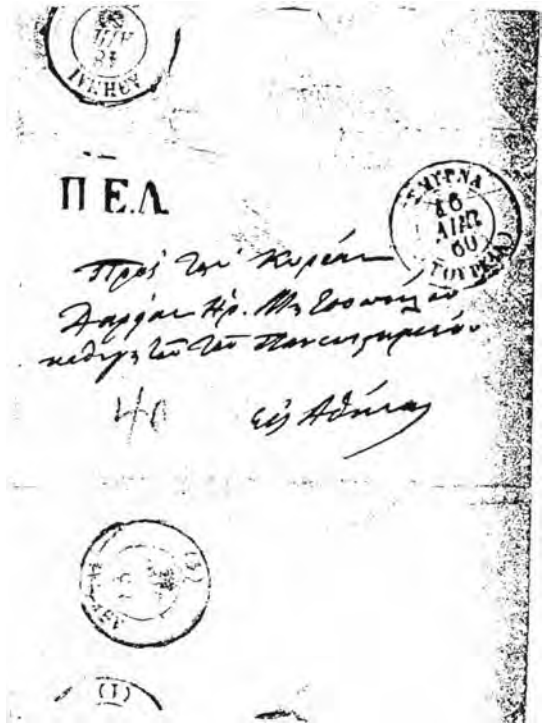

Προπληρωμένη επιστολή από Σμύρνη προς Αθήνα
Επί του πλίκου διακρίνονται: χ/φα τέλη 40 λεπτά
η σφραγίδα αποστολής ***ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 16 ΑΠΡ.*** *(18)****60***
Η κόκκινη ***Π.Ε.Λ.*** *δηλούσα την καταβολή των τελών από τον αποστολέα*
Η σφραγίδα αφίξεως ***ΑΘΗΝΑ 18 ΑΠΡ.*** *(18)****60***

Unpaid EL from Smyrna by Hellenic Post to Athens, depart. canc. «ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) / 1 ΙΟΥΛ. 61», transit «ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ (2) / 3 ΙΟΥΛ. 61», arr. «ΑΘΗΝΑΙ (1) / 3 ΙΟΥΛ. 61». Red crayon marking «40» (lepta) fee to be collected.

Καρα 348/5008

Expanded cover from Port Vathy-Samos cancelled with (pre-adhesive) ΓΕΝ. ΔΙ-ΕΥΘ. ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΣΑΜΟΥ* 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 63, transit Greek ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡ-ΚΙΑ)* 22 ΙΟΥΝ. 63 (taxed there with 1gr. handwritten), ΣΥΡΟΣ where surtaxed with 10l.+40l. (Vl. 31a+33) cancelled with dotted "67" & ΣΥΡΟΣ* 28 ΙΟΥΝ. 63 & arrival postmark ΜΗΛΟΣ* 12 ΙΟΥΛ. 63 typ. II.

Καρα Νο 56/185

SMYRNA: 1863 Stampless large part cover from Samos to Syros bearing SAMOS prephila cancel.,despite sender's instructions "from Samos to Syros then Syros to Milos" it passed through Greek P.O. in Smyrna then to Syros where 1862/67 10L & 40L were applied on reverse, very unusual

Η περιγραφή από την δημοπρασία της 14.2.1999 του FELDMAN λαχνός 21373

Ο κόλπος και η πόλη της Σμύρνης (1852)
Le port et la ville de Smyrne (1852)

Ο κόλπος και η πόλη της Σμύρνης το 1852

*Απροπλήρωτος πλίκος από την Σμύρνη με σφραγίδα αποστολής **ΣΜΥΡΝΑ 23 ΜΑΙΟΣ** (18)**64***
*Χειρόγραφα τέλη **80** λεπτά. Στην άφιξη πείρε 2 γραμματόσημα των 40 λεπτών*
*Ακυρώθηκαν με την σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 24 ΜΑΙΟΣ** (18)**64***
*Σφραγιδάκι αστικού διανομέως Νο «**1**»*
Παρατήρηση: Παράδοση σε μία ημέρα! Το 1864!!
Καρα 96/3218

10 Lep yellow-orange on blue, eight singles, all neatly tied by KYTHIRA/24.NOV.1867 cds on folded cover from Smyrne to Kythira, some stamps with small faults. A v.fine and unique postal history item of great appeal, ex. Maximus, cert. Tseriotis
Rate: 80 Lepta, paying the double rate for letters transferred by Lloyd ship

Η περιγραφή από την δημοπρασία IV του FELDMAN λαχνός 10128

Απροπλήρωτος πλίκος από Σμύρνη προς Πάτρα
*Με σφραγίδα αποστολής **ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 17 ΜΑΡΤ** (18)**71***
*Χειρόγραφα τέλη **40** λεπτά. Στην άφιξη πήρε ένα γραμματόσημο των 40 λεπτών Νο 32γ*
*Ακυρώθηκε με την σφραγίδα αφίξεως **ΠΑΤΡΑΙ 21 ΜΑΡΤ** (18)**71***

SMYRNA, 2 December 1878.
Entire letter bearing 30 lepta Large Hermes (Athens print) cancelled by the *type II* postmark of Smyrna **ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 2.ΔΕΚΕ.78** to **ΣΥΡΑ 3.ΔΕΚΕ.78** (Syros).
Π.Ε.Λ. handstamp [Πληρωθέν έως Εξωτερικόν Λιμένα = Rate paid to Foreign Port].
Συλλογή Δρόσου

EL from Smyrna to Athens, franked with Large Hermes 30l. brown on yellowish (Athens printings) (4 margins all round) (Hellas 45c), canc. «ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) / 7 ΑΥΓ. 81», arr. «ΑΘΗΝΑΙ (1) / 8 ΑΥΓ.».
Καρα 348/5026

Προπληρωμένη επιστολή από την Σμύρνη στην Αθήνα
Το γραμματόσημο των 30 λεπτών είναι ακυρωμένο με την σφραγίδα αποστολής
ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 7 ΑΥΓ.** (18)**81
*Όπισθεν η σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 8 ΑΥΓ. ??***

Γενική άποψη της προκυμαίας και του ελληνικού ταχυδρομείου Σμύρνης σε επιστολικό δελτάριο, πριν από το 1919.

Η στικτή σφραγίδα Ιου γραμματοσημικού τύπου Νο 96

Η Νο 96 σφραγίδα του πίνακα έχει Π.Γ.Χ. την 27.10.1861 (επί τη βάσει του ταχυδρομικού υλικού το οποίο είναι γνωστό) και Ν.Γ.Χ. την 22.6.1875.

40 Lep rosy-mauve used block of 18, some faults as expec' with such a large multiple, good colour and cancellation.
Most spectacular and key showpieces for the greatest colle on of Large Hermes Heads, cert. Tseriotis

FELDMAN I/10288

40 Lep dull grey-mauve on blue, USED BLOCK OF TWENTY (two complete horizontal rows), cancelled "96" (Smyrna) stuck on piece of paper on which it probably belongs, some faults but with almost complete margins all round (mostly large) and fine colour, a great exhibition rarity

FELDMAN V /10177

20 Lep, milky blue, one vertical and one horizontal pair, all with clear to large margins, on a prepaid double weight letter from Smyrna to Athens, tied by diamond dotted "96". Smyrna Tourkia, Greek Post Office c.d.s. 27-10-1861 and P.E.D. are alongside, v.fine and v.scarce. (Vl. 4a)

Αναφέρεται λάθος ως P.E.D. Το σωστό είναι Π.Ε.Λ.

Brief vom 1. Juni 1863 von Smyrna nach Syros, mit 10 und 40 lepta frankiert: 30 lepta Schiffs- und 20 lepta Inlandsgebühr.

Συλλογή Frenes

*Προπληρωμένος (εξ ου και το **Π.Ε.Λ**.) πλίκος από την Σμύρνη προς την Σύρο*
*Τα γραμματόσημα ακυρώθηκαν με την στικτή Νο **96***
*και η σφραγίδα αποστολής **ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 2 ΟΚΤ**. (18)**65***
*Σφραγίδα αφίξεως όπισθεν **ΣΥΡΟΣ***

1866 EL franked with 10l. orange on blue-green & 40l. red-lilac on grey-lilac cancelled dotted "96" & Greek ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*9 ΣΕΠΤ. 66, arr. ΣΥΡΟΣ (Vl. 31+33Aa).

Καρα 56/65

*Προπληρωμένος (εξ ου και το **Π.Ε.Λ**.) πλίκος από την Σμύρνη προς την Σύρο*
*Ταχ. τέλη **50** λεπτά. Τα γραμματόσημα ακυρώθηκαν με την στικτή No **96***
*σφραγίδα αποστολής **ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 9 ΣΕΠΤ**. (18)**66***
*Σφραγίδα αφίξεως όπισθεν **ΣΥΡΟΣ***

Post Offices Abroad (Greek Levant), Ottoman Empire (Turkey), SMYRNA 1873: ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 13.IAN.73 (Smyrna, Turkey -Levant, type III) on not prepaid entire folded letter to ΣΥΡΟΣ 14.IAN.73 (Syros, Cyclades) with defective 40λ 1872-75 tied by dotted "67". Handwritten charge «40».

Col 68/719

1875 EL canc.Greek ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ)*23 ΙΟΥΝ.75 (stampless),taxed with 60l.1875 (perfor.10 1/2)(Vl.D7A) on arrival canc.dott."67" & ΣΥΡΑ (67)*29 ΙΟΥΝ.75 (typ.I+II)

Καρα 121/2948

Απροπλήρωτος πλίκος από Σμύρνη προς Σύρο
Με σφραγίδα αποστολής ***ΣΜΥΡΝΑ (ΤΟΥΡΚΙΑ) 22 ΙΟΥΝ.*** *(18)****75***
Χειρόγραφα τέλη 60 λεπτά. Στην άφιξη πήρε ένα γραμματόσημο των 60 λεπτών
Ακυρώθηκε με την στικτή σφραγίδα αφίξεως ***No 67***
ταχυδρομικό τέλος 30 λεπτά. Με πρόστιμο επί 2 λόγω του απροπλήρωτου

ΣΜΥΡΝΗ: Η προκυμαία και το τελωνείο

Όταν έκλεισε το ελληνικό ταχυδρομικό γραφείο Σμύρνης η ταχυδρομική εξυπηρέτηση συνεχίστηκε με τα εγκατεστημένα στη Σμύρνη ξένα ταχυδρομικά γραφεία αλλά και με το τουρκικό. Πολλοί φάκελοι εξακολούθησαν να διακινούνται και μέσω των ναυτιλιακών εταιρειών οι οποίες είχαν στο πρόγραμμά τους την διέλευση των πλοίων τους από το λιμάνι της Σμύρνης.
Ενδεικτικά αναφέρονται κάποιες από τις εταιρείες:

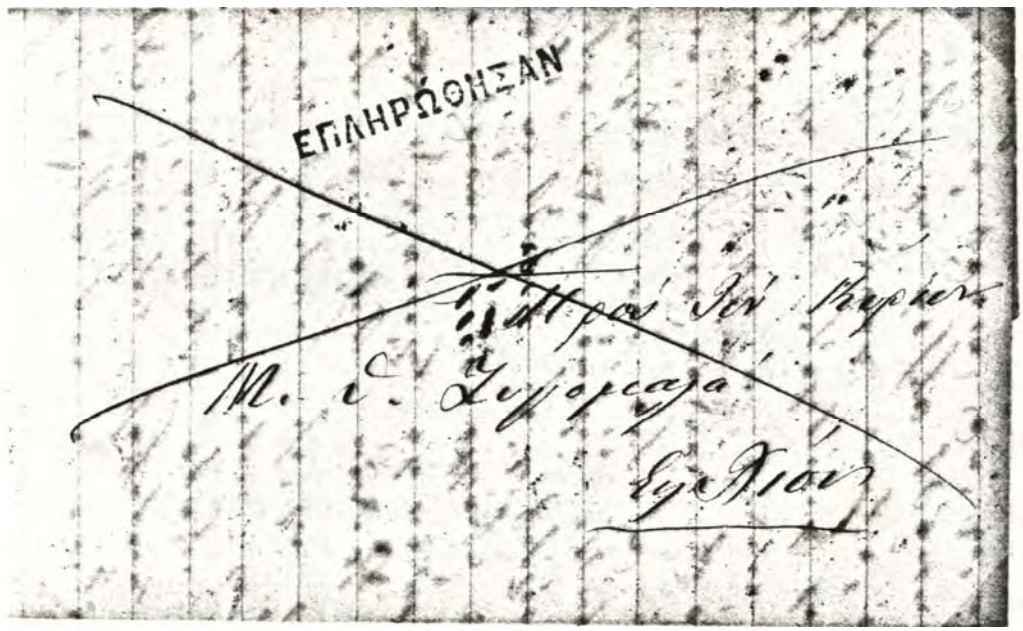

*Προπληρωμένος πλίκος από Σμύρνη την **20.11.1866** προς την Χίο*
*Ο πλίκος μεταφέρθηκε με την «**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ**»*
Επί του πλίκου διακρίνονται: Χιαστές γραμμές προς επιβεβαίωση της πληρωμής των τελών
*Και η σφραγίδα: «**ΕΠΛΗΡΩΘΗΣΑΝ**»*
Από το έκθεμα Α.Κ.Λασκαρίδη

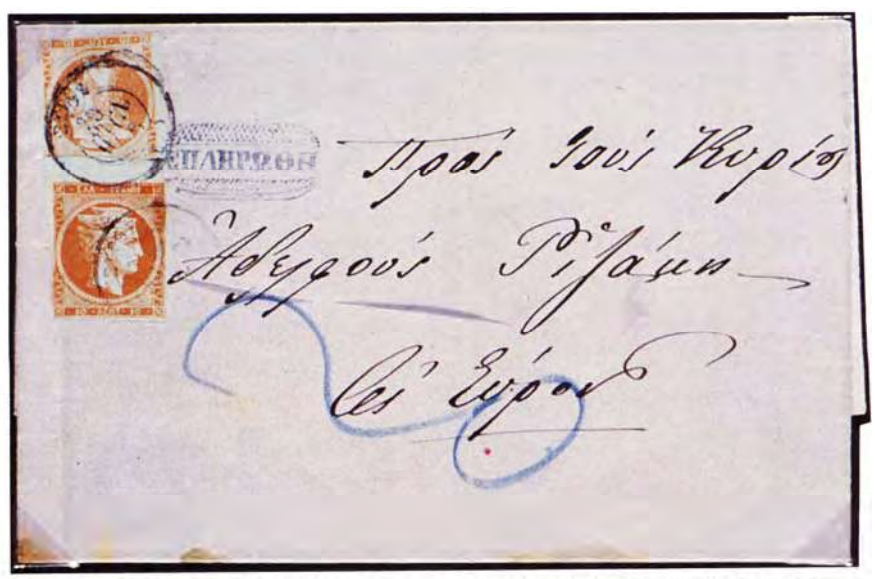

1866 EL from Kydoniae (Cesme-Austrian Levant) mailed stampless & cancelled with oval "ΕΠΛΗΡΩΘΗ" (ship's marking PAID), taxed with 2x10l. (Vl. 31) on arrival cancelled with ΣΥΡΟΣ* 30 ΙΟΥΛ. 66.

Έκθεμα Λασκαρίδη & Καρα 56/190

Έχει πλέον κλείσει το ελληνικό ταχ. γρ. Σμύρνης. Το τουρκικό ταχυδρομείο έχει μερικώς αντικαταστήσει την αλληλογραφία
*Πλίκος από την Σμύρνη την **19.6.1887** προς την Χίο*
Επί του πλίκου διακρίνεται η ναυτιλιακή σφραγίδα της
*Ελληνικής Ατμοπλοΐας **ΚΑΡΑΒΑΣ –ΛΗΜΝΙΟΣ & Σια***
*Η οποία ακυρώνει τούρκικο γραμματόσημο **20** παράδων*
Συλλογή Γ. Σπάρη

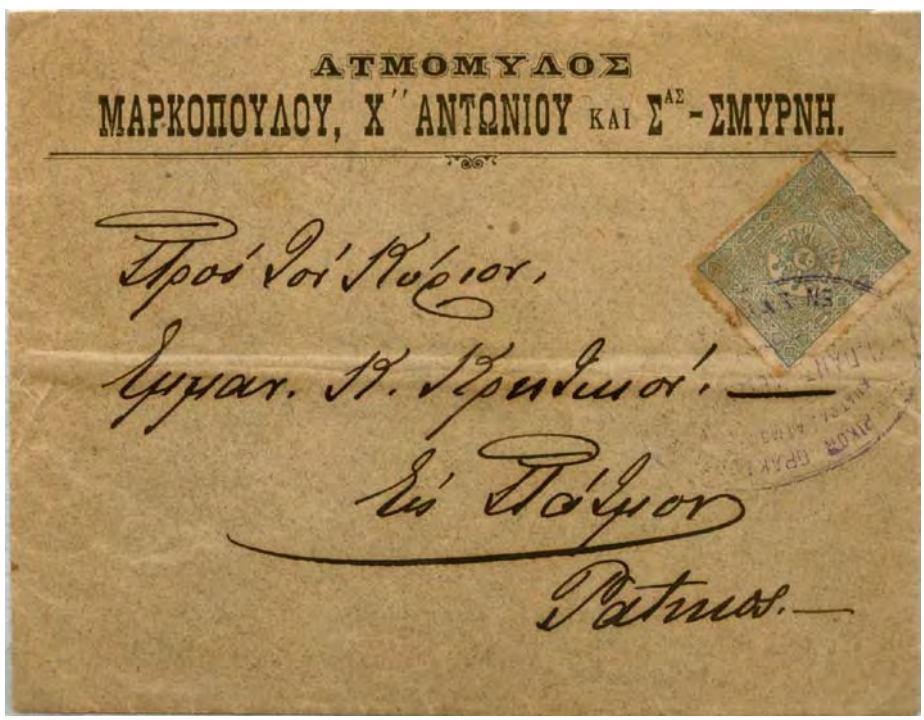

Φάκελος από την Σμύρνη προς την Πάτμο
Επί του πλίκου διακρίνεται η ναυτιλιακή σφραγίδα της
*Ανατολικής Ατμοπλοΐας **Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ & Σια***
Η οποία ακυρώνει τούρκικο γραμματόσημο
Συλλογή Γ. Σπάρη

Η Ανατολική Ατμοπλοϊκή Εταιρεία ΚΑΡΑΒΑΣ ΛΗΜΝΙΟΣ & Σια

Η Ανατολική Ατμοπλοϊκή Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ & Σια

Η Ατμοπλοΐα Αρχιπελάγους ΧΑΤΖΗ ΔΑΟΥΤ

Η Ιονική Ατμοπλοΐα αδελφών Γ. Γιαννουλάτου

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

511-534

Αυξ. Αριθμ.. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D / d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
520		1	2,05 / 1,25	24.8.1857 Col 68/704	7.8.1881 Κ 348/5026	*Κ 175/298*
527	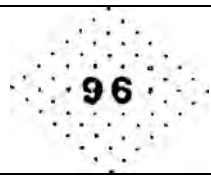	2	2,65 / 2,20	27.10.1861 Σελίδα 527	23.6.1875 Κ 121/2948	

1869, Commercial EL from Smyrna to Gallipoli, Italy, franked with Lombardy-Venice (1864) 3sld. plus Austrian Levant (1867/1883 coarse whiskers) 25sld., canc. «SMIRNE * 19/6 69», transit «BRINDISI * 23 GIU. 69», arr. «GALLIPOLI / 23 GIU. 69». Blue-black «P.D.» at right and boxed «PIROSCAFI / POSTALI / ITALIANI» at left on front. Signed COLLA & FERCHENBAUER.

Καρα 407/2318

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΟΥΛΙΝΑ

Η Εγκυκλοπαίδεια του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού μεταξύ πολλών άλλων γράφει για την πόλη Σουλινά:

Ο Σουλινάς βρίσκεται στο κεντρικό από τα τρία στόμια του Δούναβη, στο δέλτα του μεγάλου ποταμού. Βρέχεται στα βόρεια και ανατολικά από τη Μαύρη Θάλασσα, στα νότια από απέραντα τέλματα και στα δυτικά από το Δούναβη. Κατά το 19ο αιώνα, η πόλη συνδεόταν με το εσωτερικό της Ρουμανίας μόνο μέσω του ποταμού και, συνεπώς, αποκλειόταν όταν αυτός πάγωνε. Ακόμα και σήμερα η πόλη προσεγγίζεται μόνο μέσω του Δούναβη.

Δεν έχει ερμηνευθεί ακόμη με βεβαιότητα η προέλευση της ονομασίας «Σουλινάς». Σύμφωνα με τον Κωνσταντίνο Πορφυρογέννητο, αποτελεί παραφθορά του αρχαιοελληνικού «Σωλήν», ενώ άλλοι θεωρούν ότι προέρχεται από την τουρκική λέξη "su", που σημαίνει νερό.

Ο οικισμός υπήρχε από τα Μεσοβυζαντινά χρόνια, αλλά ουσιαστικές πληροφορίες έχουμε από τα μέσα του 19ου αιώνα. Τότε ο Σουλινάς ήταν ένα μικρό χωριό Ελλήνων κυρίως από τα Ιόνια νησιά, Ρώσων (Κοζάκων) και λίγων Μαλτέζων. Χάρη στην ανάπτυξη που γνώρισε το λιμάνι μετά τη συνθήκη των Παρισίων (1856), ο πληθυσμός αυξήθηκε σημαντικά. Το 1880 ο πληθυσμός της ανερχόταν στους 1.800 μόνιμους κατοίκους, από τους οποίους οι περισσότεροι ήταν Έλληνες (1.065), ενώ ακολουθούσαν οι «Οθωμανοί» (312) και οι Ρώσοι (72). Στις περιόδους μεγάλης κίνησης του λιμανιού, ο αριθμός των κατοίκων αυξανόταν στους 6.000, εκ των οποίων τα ¾ ήταν Έλληνες, ναυτικοί και λιμενεργάτες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι μετά την ενσωμάτωση της πόλης στη Ρουμανία, το 1878, ο αριθμός των Ρουμάνων αυξήθηκε σημαντικά, χάρη και στην εγκατάσταση πολλών διοικητικών υπαλλήλων, ενώ δεν έλειψαν και οι πιέσεις στους υπόλοιπους ορθόδοξους κατοίκους να λάβουν τη ρουμανική υπηκοότητα. Οι Έλληνες πάντως συνέχισαν να συνιστούν σταθερά τη σημαντικότερη εθνότητα στην πόλη (περίπου το 60% του πληθυσμού). Έτσι, το 1889 από τους 3.986 μόνιμους κατοίκους, Έλληνες ήταν οι 2.399, ενώ άτομα από πλήθος άλλες εθνότητες και θρησκευτικές ομάδες, Αυστριακοί, Άγγλοι, Ιταλοί, Ρώσοι, Ρώσοι παλαιόπιστοι (λιποβάνοι) και μουσουλμάνοι, συμπλήρωναν τον πληθυσμιακό χάρτη της πόλης.

Οι περισσότεροι Έλληνες κατάγονταν από την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη, λιγότεροι από τη Μύκονο, ενώ αρκετοί από την Οθωμανική Αυτοκρατορία (Ανατολική Θράκη). Κυρίαρχη γλώσσα ήταν η ελληνική, που τη μιλούσαν ακόμα και οι Ρουμάνοι και οι Δυτικοευρωπαίοι, ενώ γενικότερα η πόλη χαρακτηριζόταν από έντονη ελληνική παρουσία σε όλους τους τομείς.

και συνεχίζει:

Χάρη στην υπογραφή της συνθήκης της Αδριανούπολης (2 Σεπτεμβρίου 1829), που απελευθέρωσε το εμπόριο των δημητριακών στο Δούναβη, ο Σουλινάς, υπό ρωσικό έλεγχο πια, απέκτησε μεγαλύτερη σημασία. Τα μεγάλα ιστιοφόρα δεν μπορούσαν, λόγω της χαμηλής στάθμης των νερών του ποταμού, να ταξιδέψουν με πλήρες φορτίο προς τη Βραΐλα και το Γαλάτσι, που ήταν και τα μεγάλα εξαγωγικά κέντρα της Βλαχίας και της Μολδαβίας, και γι' αυτό αναγκάζονταν να μεταφορτώνουν σε μικρότερα ποταμόπλοια (σλέπια) μέρος τουλάχιστον του φορτίου τους. Οι ιδιοκτήτες και το πλήρωμα αυτών των πλοίων ήταν σχεδόν πάντα Έλληνες.

Ακόμα ουσιαστικότερη ανάπτυξη θα συντελεστεί ωστόσο μετά την υπογραφή της συνθήκης των Παρισίων (1856), με την οποία έληξε ο Κριμαϊκός πόλεμος. Ένας από τους όρους της συνθήκης καθόριζε ότι μια επιτροπή που θα συστηνόταν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Δουνάβεως (C.E.D.), θα εκτελούσε έργα στο στόμιο για να καταστήσει τον ποταμό πλεύσιμο και από μεγαλύτερα πλοία. Όπως είναι φυσικό, η Επιτροπή έδωσε εργασία σε πλήθος κατοίκων της περιοχής, ενώ χάρη και στη βελτίωση των λιμενικών εγκαταστάσεων αυξήθηκε πάρα πολύ η ναυτιλιακή και εμπορική κίνηση του Σουλινά. Φυσικά, τα τεχνικά έργα διευκόλυναν την είσοδο στο Δούναβη σε μεγάλο αριθμό «ξένων», δηλαδή μη ελληνικών πλοίων, και οδήγησαν σε οξύτερο ανταγωνισμό. Πάντως, η ποταμοπλοΐα παρέμεινε κατά βάση σε ελληνικά χέρια. Η ανάπτυξη του Σουλινά βοηθήθηκε και από την ανακήρυξή του, το 1870, σε ελεύθερο λιμάνι από την οθωμανική κυβέρνηση.

Το Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό του Ηλίου στην λέξη Σουλινά γράφει

Ο Σουλινάς, (Ρουμανική: **Σουλινά**), είναι παραποτάμια πόλη και λιμένας της Ρουμανίας. Βρίσκεται στο βορειοανατολικότερο άκρο της Χώρας παρά το Δέλτα του Δούναβη λίγο πριν τις εκβολές του στον Εύξεινο, καταλαμβάνοντας έκταση περίπου 14 τ.χλμ.. Το όνομά της πιθανόν να προέρχεται από τη λατινοσλαβική λέξη *sol* (= αλάτι) και την ελληνική κατάληξη -ινάς.

Άποψη του Σουλινά

Η πόλη και λιμένας Σουλινάς κτίσθηκε το 1848 από Έλληνες, οι οποίοι εκμεταλλεύθηκαν τη σημαντική γεωγραφική θέση της, από την οποία και γνώρισε πολύ μεγάλη ανάπτυξη, ακόμα και στη ναυπηγική. Παλαιότερα ο μισός πληθυσμός της πόλης ήταν Έλληνες με συνέπεια η ελληνική γλώσσα τότε να είναι και η επικρατέστερη που ομιλείτο. Υπήρχαν δε πολλά ελληνικά σχολεία και εκκλησίες. Μετά την επικράτηση του κομμουνιστικού καθεστώτος στη Ρουμανία αποχώρησαν και οι τελευταίοι Έλληνες που είχαν απομείνει, πλην ελαχίστων που έχουν αφομοιωθεί.

Στον Σουλινά είχαν εγκαταστήσει πολλοί Έλληνες τις επιχειρήσεις τους, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν ο σπουδαίος Όθωνας Σταθάτος (Μέγαρο Σταθάτου), οι ναυλομεσίτες και εφοπλιστές Γεώργιος, Κωνσταντίνος και Στέφανος Μπέζης κ.ά..

Από την Φιλοτ. του 1972 τ. 431/31 σε σχέση με το ιστορικό πλαίσιο της πόλης του Σουλινά.

Πολὺ ἀργότερον, πέντε περίπου ἔτη μετὰ τὸ κλείσιμον καὶ τῶν τελευταίων ἐν Μολδοβλαχίᾳ γραφείων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν ταχυδρομικοῦ γραφείου εἰς τὸν Σουλινᾶν, σημαντικὸν λιμένα ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ ἐπὶ τοῦ μεσαίου βραχίονος τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουνάβεως.

Ὁ λιμὴν τοῦ Σουλινᾶ, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἱδρύσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ του γραφείου, ὡς καὶ αἱ πέριξ ἐπαρχίαι ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουνάβεως μετὰ τῆς νοτίως αὐτῶν Δοβρουτσᾶς, δὲν ἀνῆκον εἰς τὰς Ἡγεμονίας ἀλλὰ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀργότερον, ἡ Τουρκία, ἡττηθεῖσα ὁλοσχερῶς κατὰ τὸν Ρωσο-Τουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1877)78, ὑπεχρεώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τῆς 19)2-3)3)1878, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ρουμανίας καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 19 νὰ ἐκκενώσῃ τὰς ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἄνω, κατεχομένας ἐπαρχίας. Τὰς τελευταίας ταύτας παρεχώρησεν ἡ Ρωσία εἰς τὴν Ρουμανίαν, ἡ ὁποία εἰς ἀντάλλαγμα παρεχώρησεν εἰς τὴν Ρωσίαν τὴν Βεσσαραβίαν (13). Ἡ μετ' ὀλίγον εἰς Βερολῖνον συνελθοῦσα Συνδιάσκεψις ὅλων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς ἐξέτασιν τῶν συνεπειῶν τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου κατέληξεν εἰς συμφωνίαν ὑπογραφεῖσαν τὴν 1)13-7-1878, τὴν γνωστὴν ὡς «Συμφωνίαν τοῦ Βερολίνου». Διὰ τῶν ἄρθρων αὐτῆς ἀριθ. 43, 45 καὶ 46 ἐπεκυρώθησαν τὰ ἀφορῶντα τὴν Ρουμανίαν.

Στη Φιλοτέλεια του 1953/50 για το ιστορικό πλαίσιο της πόλης του Σουλινά γράφει:

Τότε ὁ Σουλινᾶς ἀνῆκε μαζὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τῆς Δοβρουτσᾶς εἰς τὴν Τουρκίαν, μόλις δὲ τῷ 1878 παρεχωρήθη διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου εἰς τὴν Ρουμανίαν, δι' αὐτὸ ἄλλως τε δικαιολογεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐλειτούργει τὸ 1871 δοθέντος ὅτι ὅλα τὰ ἐν Ρουμανίᾳ ἑλλ. ταχ. γραφεῖα ἐκλείσθησαν ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως τῷ 1867.

Υπενθυμίζεται ότι όλα τα ταχυδρομικά γραφεία στην Μολδοβλαχία είχαν κλείσει προτού γίνει η Ρουμανία κράτος το 1881.
Στο ΦΕΚ 49/24.6.1866 δημοσιεύτηκε το Β.Δ. της 13.5.1866 «Περί συστάσεως Υποπροξενείου εν Σουλινά και περί διορισμού Υποπροξένου εν αυτώ».

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Ὑποπροξενείου ἐν Σουλινᾷ καὶ περὶ διορισμοῦ Ὑποπροξένου ἐν αὐτῷ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α',

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ἀπὸ 25 ὀκτωβρίου 1853 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου·

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἐν Σουλινᾷ συνιστᾶται ἄμισθον Ὑποπροξενεῖον, ὑπαγόμενον εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 2. Ὁ Κ. Σπυρίδων Σαμπὲν, πρώην Ὑποπρόξενος ἐν Ἄρτῃ, διορίζεται ὡς τοιοῦτος ἐν Σουλινᾷ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 μαΐου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

Η ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου προκλήθηκε από τον εκεί υποπρόξενο της πόλης Α. Θ. Ματάλα ο οποίος με έγγραφό του την 29.11.1870 και με την υπ΄ αρίθμ. 310 αναφορά του προς το Υπουργείο Εξωτερικών και προς υποστήριξη της πρότασής του έγραφε:

1) ὅτι ἡ ἀλληλογραφία τῶν κατοίκων τῆς πόλεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ τὰ 2)3 τῆς ὅλης ἀλληλογραφίας, διότι διαβιοῦν ἐκεῖ περίπου 1500 Ἕλληνες καὶ ἰσάριθμοι περίπου Ὀθωμανοί, καταγόμενοι ὅμως ἐξ Ἑλλάδος.
2) ὅτι τὰ διερχόμενα Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀνέρχονται κατὰ μέσον ὅρον εἰς 800, καὶ
3) ὅτι οἱ Ἕλληνες συναντοῦν δυσκολίας εἰς τὸ νὰ συντάσσουν τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἐπιστολῶν των εἰς ξένας γλώσσας.

Τέλος προτείνει νὰ ἀναλαμβάνουν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου οἱ ἑκάστοτε Ὑποπρόξενοι, ἄνευ προσθέτου ἀμοιβῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι πρόθυμος νὰ πράξῃ καὶ ὁ ἴδιος.

Για την ίδρυση του ταχυδρομικού γραφείου εξεδόθη Β. Δ. την 17.5.1871 το οποίο δεν δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ αλλά γνωστοποιήθηκε στο Υπουργείο Εξωτερικών με το υπ΄ αρίθμ. 14748/20.5.1871 έγγραφο.

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

ἀριθ. 14748

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1871

«Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν, Κε Συνάδελφε,... ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 17 τοῦ τρέχ. μηνὸς Β. Διατάγματος συνεστήθη ἐν Σουλινᾷ ταχυδρομικὸν γραφεῖον καὶ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσίς του εἰς τὸν ἐκεῖ ἐδρεύοντα Ἕλληνα Ὑποπρόξενον, εἰς ὃν θέλουσι χορηγεῖσθαι λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων δρχ. δέκα τὸν μῆνα.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ταχυδρομείου, εἰς ἣν ἐκοινοποιήσαμεν τὸ Διάταγμα τοῦτο διετάχθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Κον Ὑποπρόξενον τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας καὶ ἔντυπα πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτῷ ὑπηρεσίας ταύτης».

Στο ΦΕΚ 41/14.9.1871 υπάρχει το ακόλουθο Β. Δ. της 30.6.1871 «Περί των δια των Αυστριακών ατμοπλοίων στελλομένων γραμμάτων εις το εν Σουλινά Ελληνικόν ταχυδρομικόν γραφείον». (Δες Φιλοτέλεια του 1953/15).

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων στελλομένων γραμμάτων εἰς τὸ ἐν Σουλινᾷ Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 21 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς Συμβάσεως καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1867 Β. Διάταγμα.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων στελλομένων εἰς τὸ ἐν Σουλινᾷ ἀρτίως συσταθὲν Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον γραμμάτων θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτική.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1871.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
ἡ Βασίλισσα
ΟΛΓΑ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Εδώ η φράση « ... αρτίως συσταθέν Ελληνικόν ταχυδρομικόν γραφείον *... » δεν εννοεί ότι ήδη λειτουργεί ως ταχυδρομικό γραφείο αλλά ότι συνεστήθη εξ αιτίας του δημοσιευθέντος Β.Δ. που αναφέρεται στην ίδρυσή του. Άλλωστε πιο κάτω αναφέρεται έγγραφο το οποίο επισημαίνει ότι «...* την έναρξιν της υπηρεσίας του γραφείου τούτου προσδιορίσαμεν την α΄ του ελευσομένου μηνός 7βρίου ε.ε *...».*

Το έγγραφο 4497/25.8.1871 ως προς τον χρόνο ενάρξεως της λειτουργίας του νέου γραφείου τον προσδιορίζει ακριβέστερα.

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

ἀριθ. 4497

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Αὐγούστου 1871

«Ἐπιστρέφοντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 14178 ἐπισημειωτικὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι τὸ περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ Ταχ. Γραφείου Β. Διάταγμα ἐκοινοποιήθη, τὴν δὲ ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου τούτου προσδιωρίσαμεν τὴν α' τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς 7βρίου ἐ.ἔ.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθυντὴς
Θ. Λεονάρδος».

Το ανωτέρω έγγραφο εστάλη στον εν Σουλινά υποπρόξενο Ν. Παπαδόπουλο ο οποίος είχε εν τω μεταξύ αντικαταστήσει τον Ματάλα. Ο Παπαδόπουλος το επέστρεψε με την ακόλουθη υποσημείωση.

«Εὐσεβάστως ἐπιστρέφεται εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον μὲ τὴν πληροφορίαν, ὅτι περιῆλθον εἰς χεῖράς μου τὰ περὶ συστάσεως ἐνταῦθα τοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου σχετικὰ ἔγγραφα, καὶ κατ' αὐτὰς ἔκαμα ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας.
Ἐν Σουλινᾷ τῇ 17 7βρίου 1871».

Συνεπώς ο χρόνος ενάρξεως λειτουργίας είναι λίγο πριν την 17.9.1871. Συνεπώς ο χρόνος λειτουργίας του ευρίσκεται μεταξύ 1 έως 17.9.1871.
Από το έτος 1872 άρχισε να αναγράφεται στον προϋπολογισμό κονδύλι 15 δρχ. μηνιαίως για γραφικά έξοδα του ταχ. γρ. Σουλινά.
Έχουν γραφεί στο φιλοτελικό τύπο κάποια λάθη σε σχέση με τη ημερομηνία συστάσεως του ταχυδρομικού γραφείου Σουλινά. μαζί με διάφορα άλλα. Κάποια από αυτά είναι:
1.- Η αναγραφόμενη χρονολογία 1861 στο ανάτυπο της Ε.Φ.Ε. Νο 14/14 ως χρόνος συστάσεως είναι λάθος και πρέπει να διορθωθεί στο σωστό 1871.
2.- Το ίδιο λάθος κάνει και ο Τρ. Κωνσταντινίδης ο οποίος το αναφέρει, εκ λάθους, ως συσταθέν το 1861. (Φιλοτέλεια 1950/28 & 1953/50)

ΣΟΥΛΙΝΑΣ 133. Ἱδρύθη 1861, ὡς Προξενικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον. Δὲν εἶναι γνωστὰ περαιτέρω στοιχεῖα.

3,- Στην Φιλοτέλεια του 1943/58 ο Αλ. Αργυρόπουλος έγραψε:

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Γαλαξίου, ἐλάχιστα πράγματα εἶναι γνωστὰ περὶ τούτου. Προφανῶς τὸ γραφεῖον τοῦτο θὰ ἱδρύθη ὁμοίως πρὸ τοῦ 1857 ἐφ' ὅσον τῷ ἐχορηγήθη ἀριθμὸς μικρότερος τῶν γραφείων Βραΐλας καὶ Βουκουρεστίου.

Λάθος και αυτό.

4- Στα Φιλοτελικά Νέα του 1951 σ. 51 γράφει:

4. Σουλινά. Ἠνοίχθη τῷ 1857 καὶ ἐκλείσθη τῷ 1879. Ἐχρησιμοποίησε δύο σφραγίδας.

α'. Στικτὴ ρομβοειδὴς μὲ ἀριθμὸν 133.
1863 (ὁριστική) 20 λ.

β'. Δίκυκλος στρογγύλη ΣΟΥΛΙΝΑ — ΤΟΥΡΚΙΑ.
1872 (ἐπὶ κοκκώδους χάρτου) 40 λ.

Όπως εκτέθηκε ανωτέρω όλα είναι λάθος!

5.- Στην Φιλοτέλεια του 1944/58 ο Κ. Γ. Σφήκας αναφέρει ότι συστάθηκε τον Μάη του 1871.

Ὁ ἐκλεκτός μας συνεργάτης κ. Κ. Γ. Σφήκας ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπορίαν τὴν διατυπωθεῖσαν παρὰ τοῦ κ. Ι. Λαζοπούλου εἰς τὸ ἄρθρον του τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ τεῦχος 230—1 τῆς «Φιλοτελείας» (σελ. 29) ἐν σχέσει μὲ τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Σουλινᾶ, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς : «Τὸ ἑλληνικὸ ταχυδρομικὸ γραφεῖο τοῦ Σουλινᾶ, συστήθηκε τὸ Μάη τοῦ 1871 καὶ ἡ ἀλληλογραφία του ἐστέλλετο μὲ τὰ αὐστριακὰ ἀτμόπλοια μέσον τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου τῆς Πόλης. Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4778)2740 τῆς 7 Αὐγούστου 1875 ἐγκύκλιο τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων ἀνεκοινώθη ἡ κατάργηση τοῦ γραφείου αὐτοῦ καὶ ἐκανονίσθη τὰ γράμματα καὶ ἄλλα ἔντυπα γιὰ τὸν Σουλινᾶ νὰ στέλλωνται εἰς τὸ αὐστριακὸ ταχυδρομεῖο τοῦ Σουλινᾶ».

Ως προς τον μήνα Μάϊο λάθος και αυτό.

6.- Στα Φιλοτελικά Νέα του 1966 σ. 70 γράφει ότι λειτούργησε ως Διανεμητήριο από το 1861. Όπως εκτέθηκε ανωτέρω αυτό είναι λάθος ως προς τον χρόνο συστάσεως.
Επίσης διανεμητήριο δεν ήταν.
Πρώτον διότι παντού αναφέρεται ως «ταχυδρομικόν γραφείον» και δεύτερον διότι είχε δική του ταχυδρομική σφραγίδα. Και όπως έχει γραφεί σφραγίδα είχαν μόνο τα ταχυδρομικά γραφεία. Έχει, όμως, κάποια μορφή διανεμητηρίου όταν το Β.Δ. της 30.6.1871 απαιτεί όλη η αφικνούμενη αλληλογραφία στο Σουλινά να είναι προπληρωμένη. Αυτό για εκείνη την εποχή είναι μια μορφή λειτουργίας ως της των διανεμητηρίων.

Καταργήθηκε με την υπ΄ αρίθμ. 4778/2740/7.8.1875 εγκύκλιο της Γενικής Διευθύνσεως Ταχυδρομείων (Φιλοτέλεια του 1944 τ. 234-235/58) κατά τον Κ. Γ. Σφήκα.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4778)2740 τῆς 7 Αὐγούστου 1875 ἐγκύκλιο τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων ἀνεκοινώθη ἡ κατάργηση τοῦ γραφείου αὐτοῦ καὶ ἐκανονίσθη τὰ γράμματα καὶ ἄλλα ἔντυπα γιὰ τὸν Σουλινᾶ νὰ στέλλωνται εἰς τὸ αὐστριακὸ ταχυδρομεῖο τοῦ Σουλινᾶ».

Ο Π. Μπινίκος στην Φιλοτέλεια του 1962/16 αναφέρει ότι καταργήθηκε με εγκύκλιο της Γ. Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων της 1.8.1875 αντί της ορθής 7.8.1875.
Κατόπιν αυτού το 1875 αναγράφεται για τελευταία φορά στον πίνακα των ταχυδρομικών γραφείων εξωτερικού. Δεν είναι γνωστό ακριβώς αν έκλεισε τον Αύγουστο. Πάντως δεν αναφέρεται στα γραφικά κλπ έξοδα στον προϋπολογισμό εξόδων λειτουργίας των ταχυδρομικών γραφείων του 1876.

Κατά τον Κούτση έκλεισε τον Ιούνιο του 1875.
Ο λόγος που έκλεισε το γραφείο Σουλινά ήταν, και εδώ, η μικρή κίνηση και ο ισχυρός ανταγωνισμός τον οποίον υπέστη από τα αυστριακά ταχυδρομεία. Αυστριακά ταχυδρομεία τα οποία ήσαν τακτικότατα στα δρομολόγιά τους, στις αφίξεις τους και στην διανομή της αλληλογραφίας.
Τον Δεκέμβριο του 1876 ο εν Σουλινά υποπρόξενος Σταματιάδης υπέβαλε πρόταση επαναλειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου Σουλινά. Η υπηρεσία του απάντησε ως εξής:

Ταχυδρομεῖον πρὸς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
ἀριθ. 1199

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1877

«Ἐπιστρέφοντες συνημμένως τὴν ὑπ' ἀριθ. 4003 ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀναφέρομεν εὐσεβάστως αὐτῷ, ὅτι τὴν ἀνασύστασιν τοῦ ἐν Σουλινᾷ Ἑλληνικοῦ Ταχ. Γραφείου δὲν θεωροῦμεν ἀναγκαίαν διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

α' διὰ τὸ εὐάριθμον ποσὸν τῶν γραμμάτων ἅτινα ἐξ Ἑλλάδος διευθύνονται εἰς Σουλινᾶν καὶ τἀνάπαλιν.

β' ὅτι τὰ γράμματα ταῦτα διὰ τοῦ αὐτοῦ ταχ. τέλους ἀποστέλλονται εἰς Σουλινᾶν καὶ ἀντιστρόφως διὰ τοῦ ἐκεῖ Αὐστριακοῦ Ταχ. Γραφείου, οὐδεμία δ' ἀφορμὴ παραπόνων κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ γραφείου τούτου διαχειρίσεως τῆς ἡμετέρας ἀλληλογραφίας ἐδόθη μέχρι τοῦδε, καὶ

γ' διότι διακοπτομένης καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα τῆς δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνίας, τὸ ἐν Σουλινᾷ Ταχ. Γραφεῖον ἐλειτούργει μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθυντὴς
Θ. Λεονάρδος».

Πληροφορίες οι οποίες εντοπίστηκαν με λάθη στα φιλοτελικά έντυπα είναι:
1.- Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι το ταχυδρομικό γραφείο Σουλινά έκλεισε το 1879 όταν δόθηκε η Δοβρουτσά στην Ρουμανία.. Υπενθυμίζεται ότι ο λόγος παύσεως της λειτουργίας του ήταν η μικρή ταχυδρομική κίνηση και η έλλειψη ενδιαφέροντος από τους υπεύθυνους υπαλλήλους του Προξενείου. Επίσης έκλεισε, ως ήδη αναφέρθηκε το 1875 και όχι το 1879. Επαναλαμβάνεται ότι τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία στην Μολδοβλαχία ήδη είχαν κλείσει όταν η Ρουμανία έγινε κράτος το 1881.
2.- Στην Φιλοτ. του 1953/50 στο ιστορικό πλαίσιο της πόλης του Σουλινά αναφέρθηκε ότι όλα τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία στην Μολδοβλαχία έπαυσαν να λειτουργούν από το νεοσχηματισθέν κράτος της Ρουμανίας!

Τότε ὁ Σουλινᾶς ἀνῆκε μαζὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τῆς Δοβρουτσᾶς εἰς τὴν Τουρκίαν, μόλις δὲ τῷ 1878 παρεχωρήθη διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου εἰς τὴν Ρουμανίαν, δι' αὐτὸ ἄλλως τε δικαιολογεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐλειτούργει τὸ 1871 δοθέντος ὅτι ὅλα τὰ ἐν Ρουμανίᾳ ἑλλ. ταχ. γραφεῖα ἐκλείσθησαν ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως τῷ 1867.

Αυτό είναι λάθος! Είχαν κλείσει όλα ενωρίτερα συνεπεία μικρού ταχυδρομικού ενδιαφέροντος. Η Ρουμανία κατέστη ανεξάρτητο κράτος το 1881 συνεπεία του Ρωσοτουρκικού πολέμου του 1877-1878.

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό

Το υπάρχον ταχυδρομικό υλικό είναι μηδαμινό. Πολλά από τα αναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία είναι αμφιβόλου γνησιότητας και πρέπει στο σημείο της γνησιότητας οι φιλοτελιστές να είναι εξαιρετικά προσεκτικοί!
Μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί διπλόκυκλος ΙΙ τύπου γραμματοσημική σφραγίδα! Στην Φιλοτέλεια του 1949/26 σε άρθρο του Α. Β .Οικονομίδη γράφει:

(Ὡς ἐξήγησα ἤδη ὁ ἀριθμὸς 133 ἀνήκει εἰς τὸ γραφεῖον Σουλινᾶ (Βλαχία). Τὸ γραφεῖον τοῦτο ἐλειτούργησε μετὰ τὸ 1861 χρησιμοποιοῦν μόνον στρογγύλην σφραγίδα).

Τα ανωτέρω πρέπει να γράφτηκαν από πληροφορίες και μάλιστα λανθασμένες. ***Δεν πρέπει να έχουν δει την δίκυκλη σφραγίδα! Είναι λάθος!***
4.- Στα Φιλοτελικά Νέα του 1951/τ. 29-30/51 ο Χρ. Νάλτσας γράφει:

4. Σουλινά. Ἠνοίχθη τῷ 1857 καὶ ἐκλείσθη τῷ 1879. Ἐχρησιμοποίησε δύο σφραγίδας.
α'. Στικτὴ ρομβοειδὴς μὲ ἀριθμὸν 133.
1863 (ὁριστική) 20 λ.
β'. Δίκυκλος στρογγύλη ΣΟΥΛΙΝΑ — ΤΟΥΡΚΙΑ.
1872 (ἐπὶ κοκκώδους χάρτου) 40 λ.

Επαναλαμβάνεται ότι τα ανωτέρω πρέπει να γράφτηκαν από πληροφορίες και μάλιστα λανθασμένες. ***Δεν πρέπει να έχουν δει την δίκυκλη σφραγίδα! Είναι λάθος!***
Ως προς την υπάρχουσα στικτή σφραγίδα του ταχυδρομικού γραφείου Σουλινά ο αριθμός 133 υπάρχει σε ελάχιστα μεμονωμένα γραμματόσημα.
Το ότι ο αριθμός 133 ανήκει στο Σουλινά φαίνεται από τις επετηρίδες των ετών 1874 και 1875 όπου αντιστοιχίζονται η λέξη και ο αριθμός 133 στη στήλη «Αριθμός σήμαντρων».

Dotted «133» on 40 lepta Large Hermes (Athens print on inferior quality paper)

With permission of the Turkish Authorities around the year 1848, the Greek people living in Rumania established the town of Sulina, which was built on the shore of the middle branch of Danube.

The Hellenic Post Office began to function in 1871 and stopped functioning in 1875, when Sulina was incorporated to Rumania.

Only 3 or 4 strikes of the Sulina dotted cancellation are known so far.

Από το έκθεμα Σ. Δρόσου

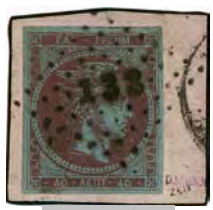

Καρα 250/2224

Col 68/735

Τελειώνοντας τα περί του ταχυδρομικού γραφείου του Σουλινά θεωρείται απαραίτητο να αναφερθεί κάποιο κείμενο της Φιλοτέλειας του 1953 σελίδα 50 του Τρ. Κωνσταντινίδη ο οποίος συνοψίζοντας της περί το ταχ. γρ. του Σουλινά γνώσεις μέχρι το 1953 γράφει:

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΑΧ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΟΥΛΙΝΑ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΤΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Εἰς τὸ φύλλον 317 τῆς «Φιλοτελείας» ὁ Φιλοτελίστωρ δημοσιεύει τὸ Β. Δ. προπληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν δι' ἐπιστολὰς προοριζομένας διὰ τὸ ***ἀρτίως συσταθὲν ταχ. γραφεῖον*** Σουλινᾶ.

Διὰ τῆς λέξεως «ἀρτίως» τὸ Β.Δ. νοεῖ προφανῶς «ἄρτι». Ἐκ τούτου ὁ Φιλοτελίστωρ συνάγει ὅτι τὸ γραφεῖον Σουλινᾶ δὲν ἱδρύθη τῷ 1861 ὡς ἐν τῇ «Μελέτῃ» (σελ. 18) σημειοῦμεν, ἀλλὰ τῷ 1871, διορθώνει δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν «Μελέτην» ἀναφερομένην ἡμερομηνίαν τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ. ἀντὶ 30 Ἰουλίου 1871 εἰς τὸ ὀρθὸν 30 ***Ἰουνίου*** 1871.

Καὶ διὰ μὲν τὴν διόρθωσιν τῆς ἡμερομηνίας εὐχαριστοῦμεν. Διαφωνοῦμεν ὅμως ὡς πρὸς τὸ ἔτος ἀνοίγματος τοῦ γραφείου διότι τοῦτο πιθανώτατα ἤνοιξε τὸ 1861 ὡς Γραφεῖον Ἀνταλλαγῆς εἰς τὸ αὐτόθι Προξενικὸν Γραφεῖον, μαζὶ μὲ τὸ ἀντίστοιχον Γραφεῖον τοῦ Βόλου.

Τότε ὁ Σουλινᾶς ἀνῆκε μαζὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τῆς Δοβρουτσᾶς εἰς τὴν Τουρκίαν, μόλις δὲ τῷ 1878 παρεχωρήθη διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου εἰς τὴν Ρουμανίαν, δι' αὐτὸ ἄλλως τε δικαιολογεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐλειτούργει τὸ 1871 δοθέντος ὅτι ὅλα τὰ ἐν Ρουμανίᾳ ἑλλ. ταχ. γραφεῖα ἐκλείσθησαν ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως τῷ 1867.

Ὁ κ. Ἀλέξ. Ἀργυρόπουλος ἐμελέτησε τελευταίως ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν εἰς Τουρκίαν καὶ Ρουμανίαν ἑλλ. ταχ. γραφείων ὡς μοῦ εἶπε. Μοῦ ἐτόνισε δὲ ὅτι τὰ Γραφεῖα Βουκουρεστίου, Γαλαζίου καὶ Βραΐλας ἱδρύθησαν τῷ 1857 ὡς Προξενικὰ Γραφεῖα Ἀνταλλαγῆς, δηλαδὴ ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ τέλη κατεβάλλοντο ἐπιτοπίως ἅμα τῇ ἀφίξει τῆς ἐπιστολῆς ἐξ Ἑλλάδος, ὁπότε καὶ εἰσεπράττοντο ἀπὸ τὸ Προξενεῖον καὶ ἅματῇ ἐκδόσει τῷ 1861 τῶν γραμματοσήμων ἐπεκολλῶντο ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἀντίστοιχα γραμ)μα. Οἱ πρὸς τοῦτο ταχυδρομικοὶ σάκκοι ἐστέλλοντο ἐκ Πειραιῶς εἰς Κων)πολιν, ἐκεῖθεν δὲ μετεφέροντο εἰς Ρουμανίαν ***δωρεὰν*** ὑπὸ τῶν ρωσσικῶν α)π, ἅτινα παρελάμβανον ἐκ Κων)πόλεως καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ρωσσικῶν προξενικῶν ταχ.γραφείων εἰς Βουκουρέστιον, Γαλάζιο καὶ Βραΐλαν.

Εἰς Σουλινᾶν ὅμως δὲν ὑπῆρχε ρωσσικὸν ταχ. γραφεῖον, οὔτε ρωσσικὴ ταχυδρομικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν δωρεὰν μεταφοράν. Διὰ τοῦτο φαίνεται ἡ Ἑλλ. Ταχ. Ὑπηρεσία ἠναγκάσθη τῷ 1871 νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ Αὐστριακὸν Λόϋδ διὰ τὴν μεταφοράν. Τοῦτο ὅμως ἀπῄτησε τὴν πληρωμὴν τῶν τελῶν, λόγῳ δὲ αὐτοῦ ἐξεδόθη τὸ Β. Δ. τῆς 30—6—1871.

Ἐκεῖνο ποὺ μὲ κάμνει νὰ πιστεύω, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι τὸ Γραφεῖον Σουλινᾶ ἱδρύθη τῷ 1861, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο ἀποδίδεται ἡ σφραγὶς ὑπ' ἀριθ. 133, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε τουλάχιστον οὐδὲν ἄλλο γραφεῖον διεκδικεῖ. Ἀλλὰ αἱ στικταὶ σφαγῖδες ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 1 μέχρι καὶ 134 κατεσκευάσθησαν ἐν Παρισίοις τῷ 1861 ὁμοῦ μετὰ τῆς παραγγελίας τοῦ πρώτου τύπου γραμ)μων μας, ὑπὸ τοῦ χαράκτου **Leppe, Quai de l'Ecole No 8** (βλ. «Φιλοτέλειαν» 1934 σελ. 84). Ἐκ τούτου συμπεραίνεται ὅτι ὁ ἀριθ. 133 εἶχεν ἤδη ἔκτοτε διατεθῇ εἰς τὸν Σουλινᾶν.

Τοῦτο βέβαια δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν λειτουργίας τοῦ γραφείου Σουλινᾶ τῷ 1861 ἀλλ' ἁπλῶς ἔνδειξιν. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἀνευρέθησαν σφραγῖδες ἀριθ. 133 βεβαιοῦσαι τὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου. Εἶναι ὅμως πιθανὸν τοῦτο νὰ ἐλειτούργει ὡς προξενικὸν διανεμητήριον καὶ τὰ τέλη νὰ κατεβάλλοντο ἅμα τῇ παραλαβῇ χωρὶς νὰ ἐπικολλῶνται γραμ)μα. Θὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς πῶς δὲν ἀνευρέθησαν τότε σφραγῖδες 133 μετὰ τὸ 1871 μέχρι τοῦ 1875 ὅτε ὁπωσδήποτε τὸ γραφεῖον ἐλειτούργει, διότι τὸ μνημονεύει ἐν λειτουργίᾳ τῷ 1875 ὁ Λεονάρδος εἰς τὴν Ἐπετηρίδα τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1875. Τοῦτο ἀποτελεῖ ὅμως μίαν ἀκόμη ἔνδειξιν ὅτι δὲν ἀποκλείεται ἡ προγενεστέρα λειτουργία τοῦ γραφείου.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀσημακόπουλος ἐκ Γενεύης συντάξας πλήρη κατάλογον σφραγίδων τῶν ἑλλ. ταχ. γραφείων ἐσημείωσεν ὅτι εἶδεν ἓν γραμ)μον Μεγάλης Κεφαλλῆς ἐπισημασμένον 1 δρ.ἐπὶ 40λ. ἐλαιόχρουν ἐπὶ κυανοῦ χάρτου ἀριθ. Ὑβέρ 135 φέρον στικτὴν σφραγίδα ἀρ. 133. Ὁ κ. Γαρᾶς ἐθεώρει ὅτι ἡ μὲν σφραγὶς ἦτο γνησία τὸ δὲ ἐπισήμασμα τῆς 1 δρχ. πλαστόν. Κατὰ πᾶσαν ὅμως βεβαιότητα τὸ πᾶν ἦτο πλαστόν. Ἄλλως τε ἀνάλογον πλαστὸν μὲ στικτὴν σφραγίδα ἀριθ. 135 Βόλου ἐκυκλοφόρησε, προερχόμενον ἀπὸ γραμ)μον φέρον σφραγίδα 35 ἥτις μετετράπησεν 135.

Ἐν συμπεράσματι λοιπὸν δὲν πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ ὅτι τῷ 1861 ἱδρύθη τὸ Γραφ. Σουλινᾶ ὡς Γραφεῖον Ἀνταλλαγῆς λειτουργῆσαν ὡς τοιοῦτον μέχρι τοῦ 1875 τουλάχιστον καὶ κλεισθὲν πιθανῶς τῷ 1878 ὅτε ὁ Σουλινᾶς περιῆλθεν εἰς τὴν Ρουμανίαν, ἥτις δὲν ἐδέχετο ἀπὸ τοῦ 1867 ὕπαρξιν ἑλλ. ταχ. γραφείων εἰς τὸ ἔδαφός της.

Το κείμενο είναι πλήρες λαθών!

Κάνοντας ύστερα από 48 χρόνια κριτική στο άνω κείμενο είναι άδικο και ανέντιμο να σχολιάζονται υπέρμετρα κάποια λάθη συλλογιστικής που υπάρχουν. Πρέπει να γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στα τότε κείμενα με σεβασμό. Τον οφείλουμε διότι οι τότε τόλμησαν να σκεφτούν και να εκθέσουν τις σκέψεις τους. Σκέψεις πρωτοπόρες για την εποχή. Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν πρέπει να αφήνονται κάποια λάθη να υπάρχουν ασχολίαστα. Δεν πρέπει γιατί
όταν οι νεότεροι τα διαβάζουν, με σέβας προς τους τότε θεμελιωτές τις φιλοτελικής μας ιστορίας, δεν διανοούνται ότι πιθανόν να γίνονται λάθη. Λάθη τα οποία τα αποτυπώνουν στη μνήμη τους και τους γίνεται βίωμα.

Στο κείμενο αναφέρεται η βεβαιότητα του κειμενογράφου ότι το γραφείο άνοιξε από το 1861. Δεν άνοιξε το 1861 λόγω των αποδεικτικών στοιχείων που ήδη έχουν αναφερθεί και τα οποία δεν ήταν τότε γνωστά. Πέραν αυτού αν υπήρχε διανεμητήριο από το 1861 θα υπήρχαν κάποια αποδεικτικά ταχυδρομημένα στοιχεία. Επίσης δεν μπορούσε να υπάρχει διότι όπως αναφέρθηκε μόλις το 1866 άνοιξε προξενείο στο Σουλινά σύμφωνα με το Β.Δ. της 13.5.1866 ΦΕΚ 49/24.6.1866 που ήδη έχει αναφερθεί στο παρόν.

Στο κείμενο αναφέρεται ότι τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία της μετέπειτα Ρουμανίας έκλεισαν από την Ρουμανική Κυβέρνηση. Και αυτό δεν είναι αληθές!. Ήδη έχει αναφερθεί ότι έκλεισαν λόγω ελλείψεως κινήσεως ως περιττά και κυρίως λόγω αδιαφορίας του προσωπικού.

Στο ίδιο κείμενο αναφέρεται « ... ότι τα Γραφεία Βουκουρεστίου, Γαλαζίου και Βραΐλας ιδρύθησαν τω 1857 ως Προξενικά Γραφεία Ανταλλαγής, δηλαδή ότι τα ταχυδρομικά τέλη κατεβάλλοντο επιτοπίως άμα τη αφίξει της επιστολής εξ Ελλάδος οπότε και εισεπράττοντο από το Προξενείον *…». Εδώ υπάρχει βασικό λάθος! Λάθος διότι τα τρία ταχυδρομικά γραφεία ιδρύθηκαν ως κανονικά ταχυδρομικά γραφεία και όχι ως διανεμητήρια-γραφεία ανταλλαγής. Και ως βασικά γραφεία είχαν την δυνατότητα να ασχολούνται με τα ταχυδρομικά τέλη.*

Στο κείμενο αναφέρεται το ίδιο, με του Αργυρόπουλου, σκεπτικό ως προς τον αύξοντα αριθμό (133) και τούτο διότι είχαν παραγγελθεί 134 στικτές σφραγίδες από το 1861 μαζί με τα γραμματόσημα του Ερμή στο Παρίσι στον χαράκτη Leppe, κατοίκου Παρισίων Quai de l¨ Ecole No 8. και άρα το γραφείο Σουλινά είχε από το 1861 προγραμματιστεί. Άρα είναι ανοικτό από το 1861. Λάθος! Σχετικά με την παραγγελία των στικτών σφραγίδων δες Φιλοτέλεια του 1934/84.
Η λογική αυτή είναι λάθος! Διότι η σειρά των αριθμών ήταν προϊόν προγραμματισμού της ταχυδρομικής υπηρεσίας. Οι στικτές σφραγίδες μέχρι τον 134 είχαν παραγγελθεί στη Γαλλία από το 1861 χωρίς να υπάρχει αντιστοίχιση των γραφείων. Το πότε έγινε δυνατόν να εφαρμοστεί το πρόγραμμα και να ιδρυθούν τα προγραμματισθέντα γραφεία είναι άλλο θέμα ανεξάρτητο από τον προγραμματισμό της ταχυδρομικής υπηρεσίας και τους αύξοντες αριθμούς των γραφείων.

Τέλος γράφει ότι κατά πληροφορίας που έχει υπάρχει ένα γραμματόσημο Μεγάλης Κεφαλής με επισήμανση 1 δραχμή επί 40 λεπτών επί κυανού χαρτιού αριθμ. Υβέρτ 135 με σφραγίδα στικτή Νο 133. Εν τούτοις λέει ότι ο Γαράς θεώρησε ότι η επισήμανση ήταν πλαστή. Τέλος πιστεύει ότι όλα τα στοιχεία του γραμματοσήμου ήταν πλαστά.
Και βέβαια είναι πλαστά αφού οι επισημάνσεις ήρθαν πολύ αργότερα!

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΟΥΛΙΝΑ

535-545

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
542	**Που τύπου Γραμματοσημική** **?**	1	-	-	-	**Δεν έχει βρεθεί**
542		2	2,65 / 2,20	-	-	

Γ'. ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ (ἐκ Πειραιῶς.)

1 *Τὸ Σάββατον ἑκάστης ἑβδομάδος.* 6 ὥραν Μ. Μ Εἰς Σύρον, Χανιὰ, Ῥέθυμνον, Ἡράκλειον, Κύθηρα, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, Πάξους, Πρέβεζαν, Αὐλῶνα, Δυρράχιον, (ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς Δαλματίας) Βρίντιζι, Ἀγκῶνα, καὶ Τεργέστην

Τὰ γράμματα διὰ Σύρον, Κρήτην, Κύθηρα καὶ Τεργέστην ῥίπτονται ἐν τῷ γραμματοκιβωτίῳ τοῦ γραφείου Ἀθηνῶν μέχρι τῆς 3 ὥρας, μ.μ. αἱ δὲ ἐφημερίδες παραλαμβάνονται μέχρι τῆς 2 1/2 μ.μ. ἀκριβῶς. τὰ δὲ στελόμενα διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἰθάκην, Πάξους, Κέρκυραν καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν μέσων τῶν αὐστριακῶν καὶ Ἰταλικῶν ἀτμοπλοίων, μέχρι τῆς 6 ὥρ. Μ. Μ.

2 *Τὴν Τρίτην ἑκάστης ἑβδομάδος.* 6 ὥραν Μ. Μ. εἰς Σύρον, Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Τένεδον, Καλλίπολιν, Δαρδανέλια, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον, Βάρναν (α), Κωνστάντζαν, Σουλινᾶν, Τουλτζαν, Γαλάτζιον, Ἰνέπολιν, Σινόπην, Σαμψοῦντα Τραπεζοῦντα, Ἰβραΐλαν καὶ Ὀδησσόν.

Τὰ γράμματα ῥίπτονται ἐν τοῖς γραμματοκιβωτίοις μέχρι τῆς 2 1/2, αἱ δὲ ἐφημερίδες παραλαμβάνονται μέχρι τῆς 2 Μ. Μ.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ Δουνάβεως διακόπτεται ἐν ὥρᾳ χειμῶνος.

3 *Τὴν Τρίτην ἑκάστης δεκαπενθημερίας, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς* 12 26 Ἰανουαρίου καὶ καθεξῆς.

Εἰς Ῥόδον, Κύπρον, Βηρυττὸν, Καϊφαν, Ἰόπην καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

4. *Τὴν Τρίτην ἐπίσης κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς* 8 19 Ἰανουαρίου καὶ καθεξῆς. (Μέσον Σύρου καὶ Σμύρνης) κατ' εὐθεῖαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν (μέσον Σύρου) διὰ Βῶλον, Θεσσαλονίκην, Πόρτο-Λαγὸ καὶ Καβάλαν.

Τὰ γράμματα ῥίπτονται ἐν τῷ γραμματοκιβωτίῳ τοῦ Ταχυδρομείου μέχρι τῆς 2 1/2 ὥρας, αἱ δὲ ἐφημερίδες παραλαμβάνονται μέχρι τῆς 2 Μ. Μ. ἀκριβῶς.

(α) Διὰ τοῦ μέσου τούτου μεταβιβάζεται ἐν καιρῷ θέρους ἡ εἰς Βιέννην ἀλληλογραφία.

Πίνακας αναχωρήσεων και αφίξεων των αυστριακών πλοίων από τον Πειραιά το 1871. Διακρίνεται, πλην των άλλων, και το Σουλινά ως λιμάνι προορισμού

Post Offices Abroad (Greek Levant), Romania, Sulina 1857: Entire folded letter written "την 18 Ιουλίου 1857, Σουλινα" (Sulina, 18 July 1857) sent by private ship to ΣΥΡΟΣ 28.ΙΟΥΛ.57 (Syros Cyclades), with red handwritten rate upon arrival "10"

Col 68/734

Προπληρωμένος φάκελος του 1857 από Σουλινά προς Σύρο
(Προτού λειτουργήσει το ταχυδρομικό γραφείο Σουλινά)
Με σφραγίδα αφίξεως ***ΣΥΡΟΣ 28 ΙΟΥΛ.*** *(18)****57***
*και κόκκινη χειρόγραφη ένδειξη εσωτερικού ελληνικού ταχυδρομικού τέλους «****10****» λεπτά*

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Στο κεφάλαιο με τον τίτλο «Τα ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού της Κρήτης» στη σελίδα 145 του παρόντος έχουν εκτεθεί όλες οι συνθήκες και αιτίες οι οποίες συνέτειναν ώστε να δημιουργηθούν τα τρία ταχυδρομικά γραφεία της Κρήτης (Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου) τα οποία προέκυψαν με κοινό και ενιαίο τρόπο. Λόγος για τον οποίο δημιουργήθηκε ιδιαίτερο ενιαίο κεφάλαιο για τα τρία ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού της Κρήτης.
Στην παρούσα θέση θα δοθούν κάποια ιδιαίτερα στοιχεία τα οποία είναι άξια ιδιαίτερης αναφοράς ως προς το ταχυδρομικό γραφείο Χανίων.
Παρά την αδυναμία να ανοίξει ταχυδρομικά γραφεία. ανταλλαγής στην Κρήτη το ενδιαφέρον της Ελληνικής Κυβερνήσεως για την επαφή του ευρύτερου ελληνισμού με την Κρήτη ήταν μεγάλο. Λόγος για τον οποίον προέβλεψε αμέσως με την πρώτη σύμβαση με τον Φεράλδη (Σύμβαση της 29.8.1833 ΦΕΚ 30/23.9.1833) να εξασφαλίσει ιστιοφόρο το οποίο με τακτική εβδομαδιαία γραμμή θα ένωνε την Σύρο με την Κρήτη. Στο άρθρο 4 της συμβάσεως γράφει: « ... Έν θέλει εκπνέει από την Ελλάδα διά την Αλεξάνδρειαν, σταθμευόμενον εις τους διάπλους εις Χανιά. *...», αποδεικνύουσα εμπράκτως το ενδιαφέρων της για την μεγαλόνησο.*
*Στη τρίτη σύμβαση της 7.6.1834 ΦΕΚ 21/8.6.1834 με τον Φεράλδη η οποία ήταν πλέον λεπτομερής και προσεκτική από το άρθρο 21 έως και το άρθρο 28 ασχολείται με το : «*Ταξείδιον μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου*» εις το οποίον περιλαμβάνεται και ο ενδιάμεσος σταθμός στα Χανιά.*
Ο Τρ. Κωνσταντινίδης στην Φιλοτέλεια του 1950/28 γράφει:

ΧΑΝΙΑ 162. Ἐλειτούργησε τῷ 1881 ὡς Προσωρινὸν Ἑλληνικὸν Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀποβατικοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Τιμολ. Βάσσου, λειτουργῆσαν μόνον ὀλίγους μῆνας. Γνωσταὶ σφραγίδες 18) 3)1881 μέχρι Ἰουλίου 1881.

Δεν ευσταθεί ότι το 1881 άνοιξε το ταχυδρομικό γραφείο Χανίων εξ αιτίας του αποβατικού σώματος του Τιμ. Βάσσου διότι το αποβατικό σώμα έφτασε στην Κρήτη το 1866 και όχι το 1881. Το 1881 ουδεμία επαναστατική κίνηση έγινε.
Ο αιγυπτιώτης Α.Β. Οικονομίδης ο οποίος είχε την καλλίτερη συλλογή Κρήτης στην εποχή του, στην Φιλοτέλεια του 1949/45 αναφέρει, για τις σφραγίδες Χανίων που έχει δει, είναι μεταξύ της 28.3.1881 και του Ιουλίου 1881.

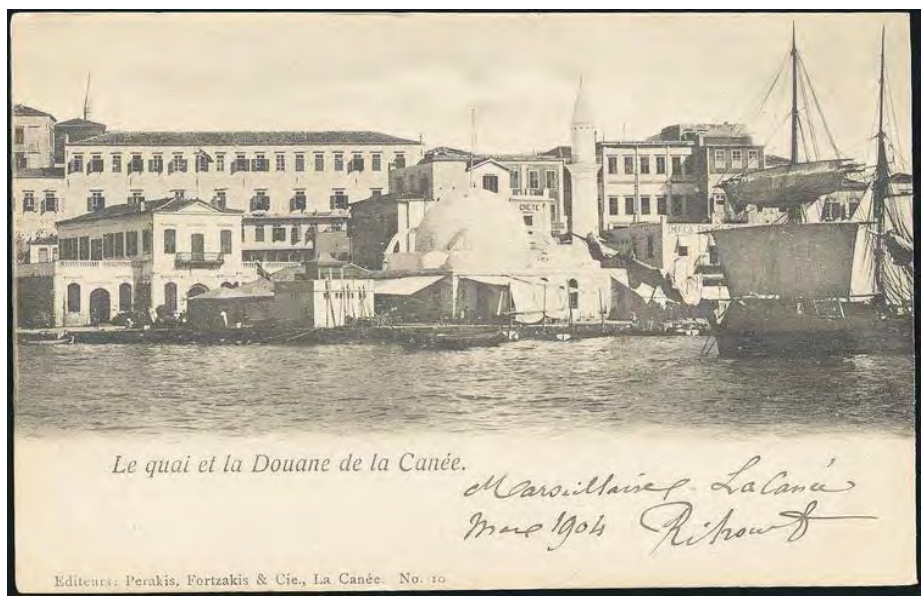

Το λιμάνι και το Τελωνείο Χανίων

Τα άρθρα τα οποία κάλυπταν το «Ταξείδιον μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου» στη Τρίτη σύμβαση του Φεράλδη ήταν:

Ταξείδιον μεταξύ Ελλάδος και Αιγύπτου.

Άρθρ. 21.

Εν ταχυπλόον θέλει δύνεσθαι αδιακόπως μεταξύ Πειραιώς και Χανίων.

Θέλει αναλαμβάνεσθαι ο ναύλος εις Αίγυπτον εις όλους τους επιβάτας του.

Εν ταχυπλόον θέλει δύνεσθαι αδιακόπως μεταξύ Αλεξανδρείας και Χανίων, χωρίς να σταματήσ εις κανένα λιμένα.

Έκαστον εκ των ταχυπλόων θέλει πραγματεύεται τα εκεί εις τα Χανιά.

Άρθρ. 22.

Τα εκ Πειραιώς ταχυπλόα ταχέως και να εξ Αλεξανδρείας θέλουν αναχωρήσει την αυτήν ημέραν είναι δυνατόν εις τους δύο λιμένας, διά να επιφορτωθούν εις Χανιά. Οι μεν πρώτοι δύνανται εκείθεν να θέλουν γνωσθή αμέσως εις τον ημερήσιον μεταξύ διάστημα και εις ην εκείνη εποχήν δύο τα δύο μέρη, δια τα δύνανται ούτω να αποσταλώσιν εις τα Χανιά συνάντησιν αυτών.

Ταξείδιον από Πειραιώς εις Χανιά.

Άρθρ. 23.

Φθάνον εις Χανιά τα από Πειραιώς ταχυπλόα, θέλει εγχειρίζει εις τον Πράκτορα της αυτού Μεγαλειότητος ωσάν διά τα Χανιά φακέλλους και έγγραφα, τον εξαποστέλλει προς δια των Αλεξανδρείαν, οι οποίοι θέλουν φθάνουσι εις Πειραιώς εις εβδομήκοντα δεκάπεντε.

Θέλει αναλαμβάνει τους επιβάτας.

Θέλει εγχειρίζει τους διά τα Χανιά γραμμάτια προς ους αποστέλλονται, τους δε διά την Αλεξάνδρειαν εις τον διευθυντήν του ταχυπλόου ίσι δια δέλτα παραλάβη. Τα αυτά θέλει κάμνει και δια τας πραγματείας.

Ταξείδιον από Αλεξανδρείας εις Χανιά.

Άρθρ. 24.

Το εν Αιγύπτου ταχυπλόον, φθάνον εις Χανιά, θέλει αφήσει δια και τα εκ Πειραιώς έρχομενα.

Σκάλα εις Χανιά.

Άρθρ. 25.

Όταν συνέρχονται εις Χανιά τα από Πειραιώς και της Αιγύπτου ταχυπλόα, διευθυντής του ταχυπλόου θέλει έχει δικαίωμα εις το της Αλεξανδρείας ταχυπλόον δια το της Πειραιώς θέλει φέρει δια να γεμίσει εις Αλεξάνδρειαν.

Θέλει αναλαμβάνει ωσαύτως εις το της Πειραιώς ταχυπλόον όσα θέλει φέρει το της Αιγύπτου διά τον Πόρον και Πειραιώς.

Άρθρ. 26.

Φθάνον έκαστον των ταχυπλόων θέλει δικαιούται το της αναλαμβάνουσας θέσεως να ήνοι το αγκυροβόλιον εί. καθέσεται να λαμβάνη όσα πλοία φέρει το άλλο, και τα δύνατον να αναχωρή όσον το δυνατόν εις βραχυτέρον χρόνον δυνάμενα μετά την άφιξιν αυτού.

Άμα γίνωσιν αι εργασίαι αύται, τα δύο ταχυπλόα θέλουν έκπλει διά να επανέρχωνται όθεν εξήλθοσαν.

Άρθρ. 27.

Τα εις Αλεξάνδρειαν φορτώνοντα ταχυπλόα, καθώς και άπαξ τα οποία φορτώνουν εις Χανιά διά Πειραιώς, δύνανται να λαμβάνουν εις καθορισμένους υπαιωμένους πράγματείας, διά τον λιμένα Πειραιώς, όταν δεν υπάρχει κωλυσεργία.

Όταν υπαιώμενοι εις καθορισμένα πραγματείαν θέλουν εγχειρίσει δια Αλεξάνδρειαν ή από Χανιά, θέλουν δύνανται διά εις το λιμενοβραχείον της Δήλου, από τα οποία θέλουν τους εξάγει αι πρός τους επιχειρήσεις.

Ο εργολάβος των ταχυπλόων θέλει φέρειν την ούλην άμα αι εις καθορισμένους υπαιωμένους πραγματείαι θέλουν διακοπή εις το λιμενοβραχείον.

Άρθρ. 28.

Τα από Χανίων ταχυπλόα, αναχωρούντα εις Σύρον, θέλει διαμένει ή ημέρας, διά να ενεργήσει εις το λιμένα θεραπείαν θέλει τους όσους θέλει χρεί υπαιωμένους εις καθορισμένα πραγματείας. Έκεισε θέλει φέρει εις την καθόδρα της Κυβερνήσεως την αλληλογραφίαν και τας μέ χρεώσεις πραγματείας. Η επιβάτης αυτού ή χρεώσεις τη ή ημέρας εκφορτώνονται εις Σύρον τα υπαιώμενα εις καθορισμένα πράγματα - ο εκεί τα εκεί θέλει αναχωρήσουσι και δι' αυτή, καθώς και δια τα πλοία του Κράτους διά και θέλει ανακληθή θέλει εις διατυπώσεις, οι οποίοι ενσωλλέγονται εις τους πλοηγούς των πλοίων του Κράτους παρά του υγειονομικού κανονισμού.

Εάν ως την εποχήν της από Ναυπλίου αναχωρήσεώς του δεν θέλει είναι τελειωμένος ο καιρός της διαβάσεως του, θέλει διαχωρισθή καθαρού, διά να μη ενοχλήσουσι εις τον περί βλέπτου κανονισμόν, εκτός μόνη εάν τύχη διαφόρου ανέμου.

Διανομεύσεις εις τους λιμένας.

Άρθρ. 29.

Τα ταχυπλόα δεν θέλουν διατρέχει κανεί εις έκαστον λιμένα περισσότερον του ενός πρός εκφορτωθή εκεί μόνον ανάγκης μεγάλης νομιμοποιήσεως.

Τα εις Μελίτην και Χανιά συναπαντώμενα ταχυπλόα δεν δύνανται να διανείνωσι πλέον πλειότερον των ή ημερών μετά την συναπάντησίν των.

Καθ' όν περίπτωσιν δύο ταχυπλόα, μέλλοντα να διατρέξουσι τον αυτόν κλάδον, θέλουν εύρεθή συγχρόνως εις τον αυτόν λιμένα εξ αίτιας θαλασσίων περιστάσεων, τό καθυστερήσαν πλοίον θέλει ενεργεί όσον το δύνατον ταχύτερον τα δε άλλα θέλει έκπλει κατά τον αυτόν τον διαφορετικόν εις τα επόμενα σταθμούς.

Εάν η ταχύτης αυτού ανανεώσης θέλει συμβή εις την καλλίστην της διαθεσιμότητος, πάλιν των δύο ταχυπλόων δεν θέλει ανάγκασθή είμη εις το δυνατόν τάχιστα ημέρας εις τον λιμένα.

Άρθρ. 30.

Ούτε ο Κύριος Φεράλδης, ούτε πάντες άλλοι από τους διευθυντάς του, δύνανται, ιδία εαυτούς, να αναβάλλουν τα δέλτα από ταχυπλόου· τούς επιτρέπεται δε να ταχύνουν την αναχώρησιν του ταχυπλόου, εάν ο Κύριος Φεράλδης εγκρίνη τούτο προς όφελος της υπηρεσίας, αλλ' άφ' ού αρέσκεται ευθυμισθή περί τούτου τον διεύθυντον.

Άρθρ. 31.

Τα ταχυπλόα θέλουν συναγωνίζεσθαι πάντοτε από την καθέδραν της Κυβερνήσεως και θέλουν ενεργεί εις τα δύο, τα οποία ταξειδεύουν από Πειραιώς εις Μάλταν, και τού διαπλόντος μεταξύ Αλεξανδρείας και Χανίων.

Αναφέρθηκε ότι η επιμέλεια της σύνδεσης με την Κρήτη ήταν συνεχής είτε με τα πλοία του αυστριακού Λόϋδ είτε με τα γαλλικά πλοία είτε με τα «τυχούσας ευκαιρίας», είτε με τις ελληνικές ή ξένες ναυτιλιακές εταιρείες..
Χαρακτηριστικό παράδειγμα η κατωτέρω επιστολή (διαμάντι του ελληνικού φιλοτελισμού) η οποία διακινήθηκε με την ελληνική ναυτιλιακή εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ».

Από το έκθεμα Λασκαρίδη

Χαρακτηριστική επιστολή από τα Χανιά εποχής 1880
*προς τον «**Χατζή Μιχάλη Γιανναράκη (εκ Κρήτης) Εις Αθήνας**»*
Στην επιστολή υπάρχουν Ελληνικά γραμματόσημα
*ακυρωμένα από τον ναυτιλιακό Πράκτορα της «**Ελληνικής Ατμοπλοΐας**»*
με την σφραγίδα του Πρακτορείου της εταιρείας των Χανίων

Oval ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ*ΧΑΝΙΩΝ-ΚΡΗΤΗΣ on 1862 EL from Hania-Crete (26 Febr. 1862) (stampless) & taxed 20l. blue Paris (Vl. 4, large margins) on arrival canc. dott. "67" & ΣΥΡΟΣ (67)*28 ΦΕΒΡ. 62.

Καρα 56/192 & 100/270

*Επιστολή από τα **ΧΑΝΙΑ** της **26.2.1862** προς την **ΣΥΡΟ**. Επί του φακέλου παρατηρούνται:*
Η οβάλ σφραγίδα του πρακτορείου Χανίων
*της «**ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ * ΧΑΝΙΩΝ-ΚΡΗΤΗΣ**»*
*Η κόκκινη χειρόγραφη σημείωση των εσωτερικών ταχυδρομικών τελών «**20**» λεπτά*
*Ακυρωμένο παρισινό γραμματόσημο 20σάλεπτο με την στικτή Νο **67** σφραγίδα της Σύρου*
*Όπισθεν σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ 28 ΦΕΒΡ.** (18)**62***

Το Ιταλικό Ταχυδρομείο Χανίων & Ναυτιλιακή Florio Rubattino, ασπρ/ρη (Cavaliero).

Το Ιταλικό ταχυδρομείο στα Χανιά
Από τη δημοπρασία της Alfa
της 1-7-9-2011/2012
Και τι βιβλίο
FEENSTRA KRHTH – CRETE/103

Το ταχυδρομικό υλικό

Αυτούσιο ταχυδρομικό υλικό από το ταχυδρομικό γραφείο Χανίων έχει διασωθεί μηδενικό. Αιτία η μικρή σε διάρκεια χρήση του. Οι φάκελοι με ταχυδρομικές σφραγίδες Χανίων είναι περιζήτητες λόγω σπανιότητας
Υπήρξε μόνο μία ταχυδρομική σφραγίδα η εικονιζόμενη.

Newspaper from Chania Greece to Egypt, sent to the president of the Greek Court in "MANSOURAH" bearing pair of Turkish Duloz, and cancelled Post Office of Greece in Chania on 5L green, 1880-86 issue large Hermes Head in "Mixed de Depart"

Εφημερίδα των Χανίων απεσταλμένη από ΧΑΝΙΑ προς MANSOURAH της Αιγύπτου
Έχει πληρωθεί το ελληνικό ταχυδρομικό τέλος των 5 λεπτών με γραμματόσημο των 5 λεπτών
Εκδόσεων 1880-86 ακυρωμένο με την ΧΑΝΙΑ (162) 16. ΟΚΤ. (18)81
Στην Αλεξάνδρεια πήρε το εσωτερικό αιγυπτιακό ταχυδρομικό τέλος

Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ (1867) – THE TOWN OF CANEA, CRETE

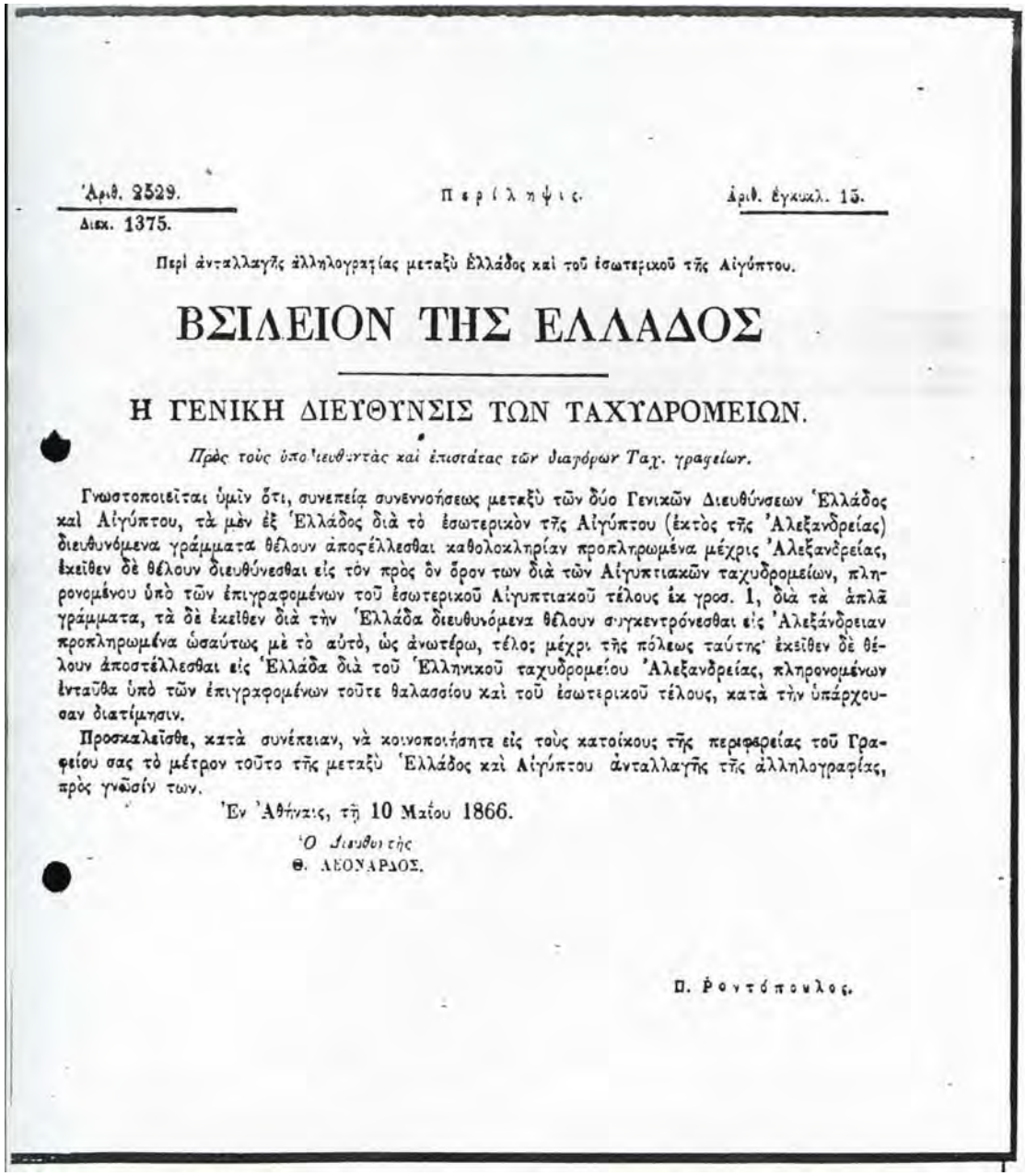

Ἀριθ. 2529. Περίληψις. Ἀριθ. ἐγκυκλ. 15.
Διεκ. 1375.

Περὶ ἀνταλλαγῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Αἰγύπτου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς ὑποδιευθυντὰς καὶ ἐπιστάτας τῶν διαφόρων Ταχ. γραφείων.

Γνωστοποιεῖται ὑμῖν ὅτι, συνεπείᾳ συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο Γενικῶν Διευθύνσεων Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, τὰ μὲν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Αἰγύπτου (ἐκτὸς τῆς Ἀλεξανδρείας) διευθυνόμενα γράμματα θέλουν ἀποστέλλεσθαι καθολοκληρίαν προπληρωμένα μέχρις Ἀλεξανδρείας, ἐκεῖθεν δὲ θέλουν διευθύνεσθαι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των διὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν ταχυδρομείων, πληρονομένου ὑπὸ τῶν ἐπιγραφομένων τοῦ ἐσωτερικοῦ Αἰγυπτιακοῦ τέλους ἐκ γροσ. 1, διὰ τὰ ἁπλᾶ γράμματα, τὰ δὲ ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ἑλλάδα διευθυνόμενα θέλουν συγκεντρόνεσθαι εἰς Ἀλεξάνδρειαν προπληρωμένα ὡσαύτως μὲ τὸ αὐτό, ὡς ἀνωτέρω, τέλος μέχρι τῆς πόλεως ταύτης· ἐκεῖθεν δὲ θέλουν ἀποστέλλεσθαι εἰς Ἑλλάδα διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου Ἀλεξανδρείας, πληρονομένων ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν ἐπιγραφομένων τοῦτε θαλασσίου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τέλους, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διατίμησιν.

Προσκαλεῖσθε, κατὰ συνέπειαν, νὰ κοινοποιήσητε εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας τοῦ Γραφείου σας τὸ μέτρον τοῦτο τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἀνταλλαγῆς τῆς ἀλληλογραφίας, πρὸς γνῶσίν των.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1866.

Ὁ Διευθυντὴς
Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Π. Φωτόπουλος.

Η διακίνηση της εφημερίδας της σελίδας 551 αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα εφαρμογής της εγκυκλίου από 10.5.1866 της Γενικής Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων η οποία ξεκαθάρισε τον τρόπο διακίνησης της αλληλογραφίας προς το εσωτερικό της Αιγύπτου και αντιστρόφως

Πρέπει να αναφερθεί ότι στο παρελθόν υπήρξε συλλογή του αιγυπτιώτη Αθηνόδωρου Οικονομίδη η οποία περιείχε μεγάλες κεφαλές με σφραγίδες των τριών πόλεων της Κρήτης. Στην ίδια συλλογή υπήρχαν οι σφραγίδες τόσον των ναυτικών πρακτορείων όσο και του ταχυδρομείου. Στη «Φιλοτελική Ηχώ» τ. 164-165/460 αναφέρεται ο κάτωθι πίνακας ο οποίος δείχνει το υλικό που υπήρχε σε τρεις συλλογές της εποχής .

Πόλη/Συλλέκτης	*Οικονομίδης*	*Strange*	*Αργυρόπουλος*
Χανιά	*10 γραμ/μα*	*4 γραμ/μα*	*5 γραμ/μα και 1 φάκελος προς Σύρο*
Ρέθυμνο	*12 γραμ/μα*	*5 γραμ/μα*	*2 φάκελοι προς Σύρο*
Ηράκλειο	*12γραμ/μα*	*2 γραμ/μα*	-

Υπάρχει μια εκτεταμένη σειρά μεμονωμένων και ακυρωμένων γραμματοσήμων με την ταχυδρομική σφραγίδα Χανίων.

5.4.1881
Καρα 336/3351

Καρα 68/612

4.10.1881
Καρα 336/3349

Καρα 68/613

Καρα 60/?

Καρα 60/162

Καρα 336/3352

Καρα 183/?

Καρα 139/?

Καρα 260/3304
Καρα 60/163

Τέλος υπάρχει και η πλαστή της εικόνας (δες σελ. 154)

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΧΑΝΙΩΝ

547-554

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
551		1	2,35 / 1,45	18.3.81 Φιλοτ. 1950/28 28.3.1881 Φιλοτ. 1949/45	4.10.1881 Κ 336/3349 16.10.1881 Σελίδα 551	*
553		2	2,24 / 1.15	-	-	**ΠΛΑΣΤΗ**

** : Υπάρχουν επιφυλάξεις για τις πέραν της 17.11.1881 ημερομηνίες*

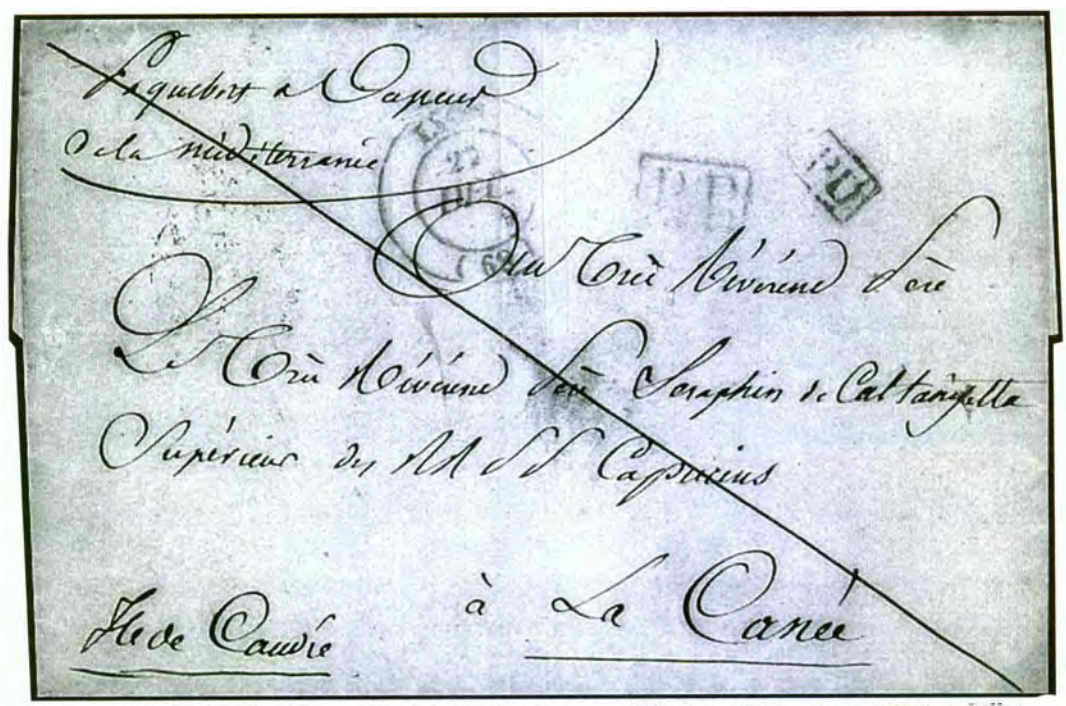

Lyon 27.12.1845 - Marseille 1.1.1846 - Piraeus 2(14).1.1846 - Syra 3(15).1.1846 to la Canée (Hania)

Έκθ. Κριθάκη

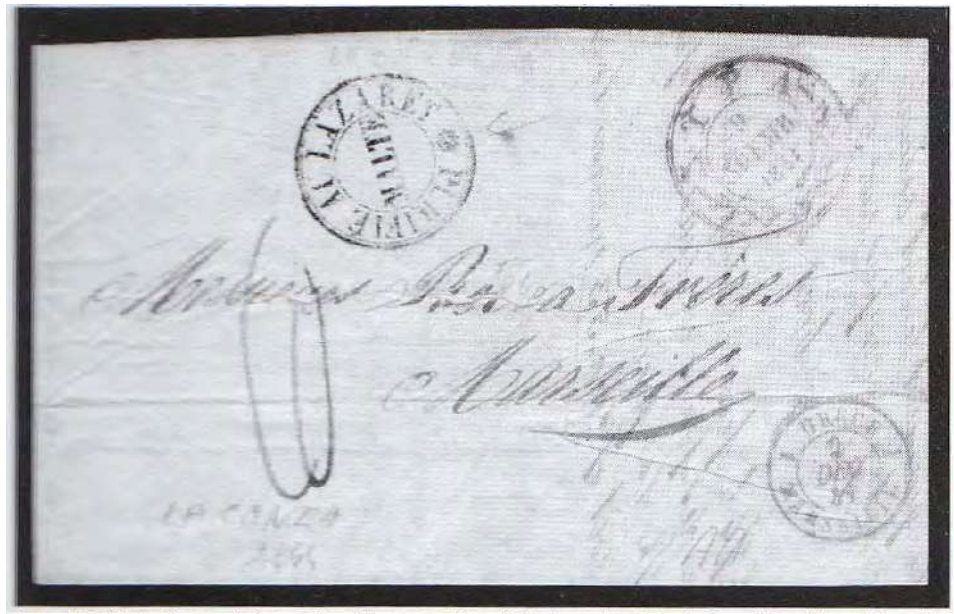

Letter (1841) from Canee via Syra to Marseille, passed from Malta Lazaret, arrival cds Grece/Marseille and Marseille.
Philartia 13/1004

Folded letter from Canea to Syros dated 5-10-1862, taxed on arrival by 1861 20 lep (Athens provisional printings-fine print), cancelled by the Syros diamond dot cancellation (67).

CANEA (24.1.1871) TO SYRA (26.1.71). (EX J.S. STRANGE; LOT 209)

Εκθ. Λασκαρίδη

1883 long cover sent from British Consulate in Crete to London bearing two strips of five and pair of 10sld (total 120sld) Franz Joseph 1867 Austrian Levant stamps canc. by Austrian post office «CANEA/24 12 83» postmark (N.G 3). «ΣΥΡΟΣ» and»BRINDISI» transit postmarks on reverse. RRR

Καρα 407/2042

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αιμένες Απόπλου και Κατάπλου

Ημέραι	Κατάπλους ατμοπλοίου	Αποπλους ατμοπλοίου		Παρατηρησ
Κυριακή	Αὐστριακοῦ	πρωΐ	Ἑλληνικοῦ	Διὰ Σύρον	ἀνὰ 15 ἡμ
Δευτέρα				Ἀπὸ Σύρον Χίον Σμύρνην Μιτυλήνην Κάσο Ἀπαμπὴν Τένεδον Ἀρδαμήλ τα Καλλίπολιν Κωνσταντινούπολιν Βόλον Θεσσαλονίκην Ἰνεβόλην Σινώπην Σαμψοῦντα Κερασοῦντα Τραπεζοῦντα Πύργον Βάρναν Σωλιναν Τοῦλτζαν Γαλάτζ, καὶ Ἰβράϊλαν.	
				2) Ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν Καϊρὸν Ἀσδὶν Μερσίναν Ἀλεξανδρέτταν Ἀασ δίκειαν καὶ Τρίπολιν(3) ἀπὸ Ἰάφφαν Καϊρὸν Βηρυτὸν Κύπρον καὶ Ρόδον	
Τρίτη	Ἑλληνικοῦ	ἑσπ	Αὐστριακοῦ	Ἀπὸ Στυλίδα Αἰδηψὸν Ἀταλάντην καὶ Χαλκίδα	ἀνὰ 15 ἡμ
				Διὰ Σύρον κτλ μέρη τῆς Τουρκίας Αἰγύπτου καὶ Συρίας (ὥρα ἡμέραν Δευτέραν)	ἀνὰ 15 ἡμ
Τετάρτη	Ἑλληνικοῦ	πρωΐ	Ἑλληνικοῦ	Ἀπὸ Σύρον	καθ ἑβδομ
				Διὰ Σύρον Τῆνον Ἀνδρον Μύκωνον Νάξον Πάρον Ἰον Θήραν Κύθηρα	ἀνὰ 15 ἡμ
	Αὐστριακοῦ	ἑσπ		Ἀπὸ Σύρον Κύθηρα Ζάκυνθον Κεφαλλανίαν Ἰθάκην Παξοὺς Ἁγίαν Μαύραν Κέρκυραν	καθ ἑβδομ
Πέμπτη	Ἑλληνικοῦ	ἑσπ	Ἑλληνικοῦ	Πρίνιτζι Ἀγχιῶνα Τεργέστην καὶ Κρήτην (ὥρα ἀναχώρησις Παρασ (ϰ).	ἀνὰ 15 ἡμ
				Διὰ καὶ ἀπὸ Καλαμάκιον	
	Ἑλληνικοῦ	πρωΐ	Ἑλληνικοῦ	Διὰ Πόρον Ὑδραν Σπέτζας Ναύπλιον Γύθειον Καλάμας Πύλον Κατάκωλον Ζάκυνθον Κυλλήνην Ἅγιον Σώστην Πάτρας Ναύπακτον Ἅγιον Ἀμφισσαν Λοῦτρά ὥρα ἄφιξιν Παρασ (δ).	ἀνὰ 15 ἡμ
Παρασκευή	Γαλλικοῦ	πρωΐ	Γαλλικοῦ	Ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν Καλλίπολιν Δαρδανέλλια Μιτυλήνην Σμύρνην Σύρον Ἀλεξάνδρειαν Ἰόππην Βηρυτὸν Τρίπολιν Λαοδίκειαν Ἀλεξανδρέτταν Μερσίναν καὶ Ρόδον Θεσσαλονίκην καὶ Βόλον (γ). ὥρα ἄφιξιν Παρασ	ἀνὰ 15 ἡμ
				Ἀπὸ καὶ διὰ Μασσαλίαν Ἰσπανίαν Λιβόρνον Σιβιτεβέκχιαν Νεάπολιν Μεσσήνην Μελίτην Κωνσταντινούπολιν Βάρναν Τοῦλτζαν Ἰσάκτζαν Σινώπ ν Σαμψοῦντα Κερασοῦντα Τραπεζοῦντα. Σωλιναν Ἰβράϊλαν Γαλάτζ Ἀλεξάνδραν καὶ Συρίαν	καθ ἑβδομ
	Ἑλληνικοῦ	ἑσπ	Ἑλληνικοῦ	ὥρα ἄφιξιν τῆς Πέμπτης (γ).	ἀνὰ 15 ἡμ
	Ἑλληνικοῦ	πρωΐ		Διὰ Πόρον Ὑδραν Σπέτζας καὶ Ναύπλιον	ἀνὰ 15 ἡμ
	Αὐστριακοῦ	ἑσπ		Ἀπὸ Πόρον — Λουτρακίου ὥρα τὴν ἀναχώρησιν τῆς Πέμπτης (δ).	ἀνὰ 15 ἡμ
				Ἀπὸ Σύρον καὶ τὰς νήσους τῆς Αἰγαίου	καθ ἑβδομ
	Αὐστριακοῦ	πρωΐ	Αὐστριακοῦ	(γ) Ἐλήκασι ἀπὸ Καλαμάκι Πάτρας Λουτράκι Ἀμφ σσαν Αἴγιον Ναύπακτον Μέσσο λόγγιον Ζάκυνθον Κεφαλληνίαν Ἅγίαν Μαύραν Πρέβεζαν Παξοὺς Κέρκυραν	καθ ἑβδομ
Σάββατον			Ἑλληνικοῦ	Διὰ Χαλκίδα Ἀταλάντην Αἰδηψὸν καὶ Στυλίδα	ἀνὰ 15 ἡμ
			Ἑλληνικοῦ	Διὰ Σύρον	ἀνὰ 15 ἡμ
	Ἑλληνικοῦ	ἑσπ		Ἀπὸ Ναύπλιον Σπέτζας Ὑδραν καὶ Πόρον	ἀνὰ 15 ἡμ
			Αὐστριακοῦ Ἰταλλ.κοῦ	Διὰ Σύρον Ἰονίους Νήσους ἕως Τεργέστης Κρήτην ὥρα ἀφίξεις τῆς Τετάρτης (α)	καθ ἑβδομ
		ἑσπ		Διὰ Σύρον Σμύρνην Μιτυλήνην Δαρδανέλλια Καλλίπολιν Κωνσταντινούπολιν Ἀλε	ἀνὰ 15 ἡμ
		πρωΐ		λάνδρειαν καὶ Συρίαν (γ) ὥρα ἄφιξιν τῆς Πέμπτης — Βῶλον Θεσσαλονίκην Δασ	
				δαγέλλια Καλλίπολιν καὶ Κωνσταντινούπολιν	

Αναχωρήσεις και αφίξεις των ατμοπλοίων από και προς την Κρήτη το 1858

AUSTRIAN LEVANT (CANEA): cover from CRETE with pair of L-V 1864 5s tied by italic 2-line Canea ds, with Greece 20 Lep (2nd Athens print, touched at left) tied by Syros cds over "PP" hs, ms "20" rate, attractive fine and scarce cover

Feldman VII/10196

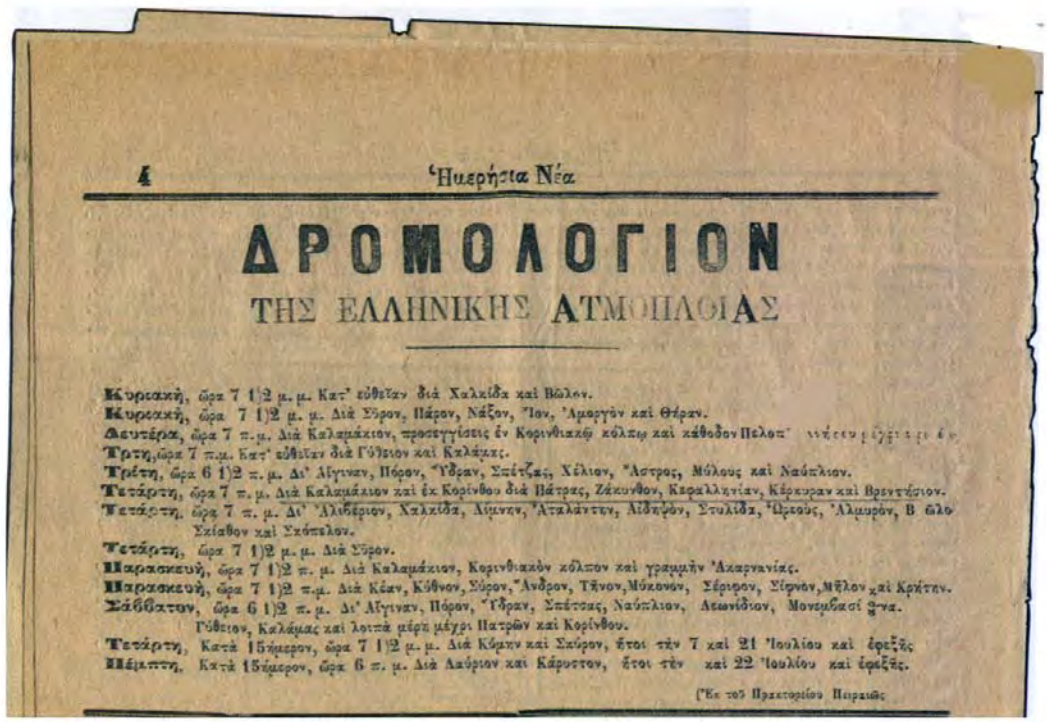

4 Ἡμερήσια Νέα

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Κυριακή, ὥρα 7 1)2 μ. μ. Κατ' εὐθεῖαν διὰ Χαλκίδα καὶ Βόλον.
Κυριακή, ὥρα 7 1)2 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Θήραν.
Δευτέρα, ὥρα 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον, προσεγγίσεις ἐν Κορινθιακῷ κόλπῳ καὶ κάθοδον Πελοπ
Τρίτη, ὥρα 7 π.μ. Κατ' εὐθεῖαν διὰ Γύθειον καὶ Καλάμας.
Τρίτη, ὥρα 6 1)2 π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτζας, Χίλιον, Ἄστρος, Μύλους καὶ Ναύπλιον.
Τετάρτη, ὥρα 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου διὰ Πάτρας, Ζακύνθου, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν καὶ Βρεντήσιον.
Τετάρτη, ὥρα 7 π. μ. Δι' Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Λίδηρόν, Στυλίδα, Ὠρεούς, Ἀλμυρόν, Β Βόλο Σκίαθον καὶ Σκόπελον.
Τετάρτη, ὥρα 7 1)2 μ. μ. Διὰ Σύρον.
Παρασκευή, ὥρα 7 1)2 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον, Κορινθιακὸν κόλπον καὶ γραμμὴν Ἀκαρνανίας.
Παρασκευή, ὥρα 7 1)2 π.μ. Διὰ Κέαν, Κύθνον, Σύρον, Ἄνδρον, Τῆνον, Μύκονον, Σέριφον, Σίφνον, Μῆλον καὶ Κρήτην.
Σάββατον, ὥρα 6 1)2 π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Ναύπλιον, Ἀεωνίδιον, Μονεμβασίαν κτλ.
Γύθειον, Καλάμας καὶ λοιπὰ μέρη μέχρι Πατρῶν καὶ Κορίνθου.
Τετάρτη, Κατὰ 15ήμερον, ὥρα 7 1)2 μ. μ. Διὰ Κύπρον καὶ Σμύρνην, ἔτοι τὴν 7 καὶ 21 Ἰουλίου καὶ ἐφεξῆς
Πέμπτη, Κατὰ 15ήμερον, ὥρα 6 π. μ. Διὰ Λαύριον καὶ Κάρυστον, ἔτοι τὴν καὶ 22 Ἰουλίου καὶ ἐφεξῆς.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου Πειραιῶς

«ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ» (Greek steamship routes) on «Ημερήσια Νέα» newspaper printed on 14/9/1882.

Από την εφημερίδα ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΝΕΑ της 14.9.1882

Καρα 398/2910

Β. ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΑ ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Αφορά γραφεία τα οποία λειτούργησαν για μικρό χρονικό διάστημα χωρίς αρχή και τέλος βασισμένα στην προσπάθεια δημιουργίας μιας «ντε φάκτο» ανεπίσημης λειτουργίας η οποία όπως ήταν φυσικό να καταλήξει σε αποτυχία. Αυτά είναι τα:
Δαρδανελίων
Λιβόρνου
Μασσαλίας

ΤΟ ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΟ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

Όπως σε όλα σχεδόν τα λιμάνια της Μεσογείου έτσι και στα Δαρδανέλλια ιδρύθηκε ελληνικό Προξενείο. Όπως σε όλα τα λιμάνια εγκαταστάθηκαν ναυτιλιακοί πράκτορες εκπρόσωποι πλοίων και ατμοπλοϊκών εταιρειών.
Όπως σε όλα τα προξενεία έτσι και στα Δαρδανέλλια λογικό είναι το προξενείο να έχει συμπεριφορά και άτυπου διανεμητηρίου. Το Προξενικό Ταχυδρομικό Γραφείο λειτουργούσε εντός του προξενείου.
Δεν υπάρχουν άλλα στοιχεία πέραν της γνωστής αναφοράς του Λεονάρδου. στην σ. 18 της εκθέσεώς του.

Κατὰ τὸ ἔτος 1836 ἐσυστήθησαν καὶ πέντε νέα ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, τὸ τῆς Δίβρης, τῆς Λίμνης, τοῦ Γαλαξειδίου, τῆς Ἴου καὶ τῆς Μήλου· ἐπεφορτίσθη δὲ καὶ ὁ τῶν Δαρδανελλίων Πρόξενος νὰ δέχηται καὶ ν' ἀποστέλλη τὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀλληλογραφίαν.

Στο ανάτυπο Νο 14 της ΕΦΕ ο Σ. Νικολαίδης στην σελίδα 3 γράφει:

Γραφεῖα ἀνταλλαγῆς. Ἡ συγκέντρωσις τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰς νήσους καὶ κυρίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐγίνετο εἰς ὡρισμένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τὰ ὁποῖα ὠνομάζοντο **«Γραφεῖα Ἀνταλλαγῆς»** ἢ **«Γραφεῖα Ἐξόδου».** Ὡς τοιαῦτα ὡρίσθησαν ἀρχικῶς αἱ **Ἀθῆναι,** τὸ **Ναύπλιον,** αἱ **Πάτραι** καὶ ἡ **Σῦρος,** ἀπὸ τοῦ 1834 τὰ παρὰ τοῖς Προξενείοις λειτουργοῦντα διανεμητήρια τῆς **Μασσαλίας,** τῆς **Μεσσήνης,** τῆς **Ἀλεξανδρείας** τῆς **Κρήτης,** τῆς **Κωνσταντινουπόλεως** καὶ τῆς **Σμύρνης,** ἀπὸ τοῦ 1835 τῆς **Θεσσαλονίκης,** ἀπὸ τοῦ 1836 τῶν **Δαρδανελλίων,** ἀπὸ τῆς 2-5-1837 ὁ **Πειραιεύς,** καὶ ἀπὸ τῆς 6-1-1854 ὁ **Ἅγιος Σώστης** (Μεσσολογγίου).

Δες και στην Φιλοτέλεια τ. 504/25. και ιδίως στην υποσημείωσή Νο 3.
Τα Δαρδανέλλια υπήρξαν κόμβος συνάντησης πλοίων τα οποία εκτελούσαν προδιαγεγραμμένες διαδρομές. Διαδρομές οι οποίες προγραμμάτιζαν στο ταξίδι τους το λιμάνι των Δαρδανελλίων ως σημείο διέλευσης. Εκεί εδίδετο η ευκαιρία να εναλλάσσονται ταχυδρομικοί σάκοι προκειμένου να προωθήσουν την αλληλογραφία προς την δέουσα κατεύθυνση.
Την επιμέλεια της διακίνησης των ταχυδρομικών σάκων από πλοίο σε πλοίο την είχαν ο Έλληνας Πρόξενος διά του εδρεύοντος, εντός του Προξενείου, διανεμητηρίου το οποίο ήταν υπό την άμεσο επίβλεψή του.

Υπηρεσιακή σφραγίδα του ελληνικού προξενείου Δαρδανελλίων

ΤΟ ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΟ ΛΙΒΟΡΝΟΥ

Όπως σε όλα σχεδόν τα λιμάνια της Μεσογείου από το 1833 υπήρχε Προξενείο στο Λιβόρνο. Όπως σε όλα τα λιμάνια εγκαταστάθηκαν ναυτιλιακοί πράκτορες εκπρόσωποι πλοίων και ατμοπλοϊκών εταιρειών.
Όπως σε όλα τα προξενεία έτσι και στο Λιβόρνο λογικό είναι εντός των πλαισίων του προξενείου να λειτουργήσει και άτυπο διανεμητήριο. Λειτούργησε σύμφωνα με τα όσα ήδη έχουν αναφερθεί στα γενικά περί των διανεμητηρίων στο παρόν.
Στη δεύτερη συμπληρωματική σύμβαση της 18.10.1833 η οποία εγκρίθηκε και δηλοποιήθηκε την 9.11.1833 (ΦΕΚ 37/22.11.1833) «Περί της υπηρεσίας των από την Ελλάδα εις Λιβόρνον και από Π. Πάτρας εις Τεργέστιον και τανάπαλιν ταξιδευόντων ταχυπλόων» όπου προστέθηκαν άλλα δύο ταχύπλοα.
Σχολιάζοντας ο Νικολαϊδης στο ανάτυπο 11 της Ε.Φ.Ε. την σύμβαση έγραφε:

Τὴν 18.10.1833 (Ἐφ. Κυβ. ἀριθ. 37 τῆς 22. 11.1833) ὑπεγράφη συμπληρωματικὴ σύμβασις, κατὰ τὴν ὁποίαν προσετέθησαν δύο ἀκόμη ἱστιοφόρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἐδρομολογήθη εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Σύρου-Μεσσήνης - Λιβόρνου, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν γραμμὴν Πατρῶν - Ἀγκῶνος - Τεργέστης. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἐδικαιοῦντο νὰ παραμένουν δύο ἡμέρας εἰς Ναύπλιον, ὀκτὼ εἰς Σῦρον, Πάτρας καὶ Τεργέστην, δέκα εἰς Λιβόρνον καὶ 24 ὥρας εἰς Ἀγκῶνα καὶ Μεσσήνην.

Προβλέφτηκε δρομολόγιο μεταξύ Ναυπλίου και Λιβόρνου με ενδιάμεση προσέγγιση εις την Μεσσήνη.

Τὸ ἓν θέλει ταξειδεύει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Λιβοῦρνον κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον

Ἐκπλέον ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, θέλει μεταβαίνει εἰς Σύραν, ὅπου θέλει διαμένει ὀκτὼ ἡμέρας, ἐκεῖθεν θέλει ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Μεσσηνην, ὅπου θέλει διαμένει 24 ὥρας, ἐκεῖθεν θέλει ἀναχωρεῖ διὰ Λιβοῦρνον, ὅπου θέλει διαμένει 10 ἡμέρας ἐπιστρέφον θέλει μένει 24 ὥρας εἰς Μεσσήνην, καὶ δύο ἡμέρας εἰς τον λιμένα τῆς καθέδρας τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τον ὁποῖον θέλει ἀναχωρεῖ μετὰ ταῦτα, διατρέχον ἀλληλοδιαδόχως τὸν αὐτὸν δρόμον, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸν παραλλάξη ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἐκτὸς μεγαλης ἀνάγκης, οὔτε νὰ διαμένη εἰς τοὺς ἀνωτέρω διαληφθέντας λιμένας περισσότερον ἀπὸ τὸν προσδιορισθέντα καιρόν.

Εξ΄ ου και η Δηλοποίηση του Κωλέττη

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Λιβοῦρνον καὶ ἀπὸ Π. Πάτρας εἰς Τεργέστιον καὶ ἀνάπαλιν ταξειδευόντων ταχυπλόων.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡ. ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Τὸ μετὰ τοῦ Κυρίου Φεράλδη τραπεζίτου εἰς Ναύπλιον γενόμενον συμφωνητικὸν περὶ συστάσεως ταχυπλόων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Λιβοῦρνον καὶ ἀπὸ Π. Πάτρας εἰς Τεργέστιον καὶ ἀνάπαλιν ταξειδευόντων γνωστοποιεῖται εἰς τὸ κοινὸν, καθ' ὅσα ἀναφέρονται εἰς αὐτό.

Ναύπλιον, 9 Νοεμβρίου 1833.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Από την τρίτη σύμβαση της 7.6.1834 (ΦΕΚ 21/8.6.1834) «Περί της μεταξύ της Κυβερνήσεως και του Κυρίου Φεράλδη γενομένης νέας συνθήκης δια την ταχυπλοΐαν» της Ελλάδας με τον Φρ. Φεράλδη όπου το άρθρο 10 λέει:

Ταξείδιον τοῦ Λιβόρνου.

Ἄρθρ. ιο.

Ἓν ταχύπλοον θέλει ταξειδεύει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Λιβόρνον, καθημερινόμενον τέσσαρας ἡμέρας εἰς Σύραν, δύο ἡμέραις εἰς Μεσσήνην, καὶ ἀκτὼ εἰς Λιβόρνον

Ἐπιστρέφον, θέλει ἐλλιμενίζεσθαι δύο ἡμέρας εἰς Μεσσήνην θέλει διαμένει τέσσαρας εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κ. Βερνήσεως μετὰ δὲ ταῦτα θέλει ἐπαναλαμβάνει τὸ ταξείδιόν του διὰ τὴν Σύραν, Μεσσήνην καὶ Λιβόρνον, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον.

Το Λιβόρνο την εποχή εκείνη ήταν το κυριότερο λιμάνι του Μεγάλου Δουκάτου της Τοσκάνης πρωτεύουσα του οποίου ήταν η Φλωρεντία. Στο Λιβόρνο υπήρχε ανθηρή ελληνική παροικία η οποία ασχολούταν, κυρίως, με το εμπόριο. Με απόφαση της αντιβασιλείας της 18/30.10.1833 πρόξενος Λιβόρνου διορίστηκε ο Παναγιώτης Πάλλης, έμπορος καταγόμενος εξ Ηπείρου εγκατεστημένος στο Λιβόρνο. Στη Φιλοτέλεια του 1976/174 αναφέρονται οι προσπάθειες που κατεβλήθησαν και από τις δύο πλευρές με την μεσολάβηση του Προξένου διά την διακίνηση της τότε αλληλογραφίας δια του υπό σύσταση διανεμητηρίου. Πλην όμως εις μάτην.

Η ανάγνωση του επόμενου κειμένου του Σ. Νικολαϊδη, στην ίδια Φιλοτέλεια, αναδεικνύει με γλαφυρότητα τα εφαρμοζόμενα την εποχή εκείνη και ιδίως τα τεκταινόμενα στα λιμάνια υποδοχής των ταχυπλόων και τις διακρατικές συνήθειες.

'ὸ Λιβόρνον, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Λιγου-
;, ἦτο κατὰ τὸ 1833 ὁ κυριώτερος λιμὴν τοῦ
'άλου Δουκάτου τῆς Τοσκάνης, τοῦ ὁποίου
τεύουσα ἦτο ἡ Φλωρεντία. Εἰς Λιβόρνον
ɔχε τότε μία ἀνθηρὰ ἑλληνικὴ παροικία, ἀσχο-
μένη κυρίως μὲ τὸ ἐμπόριον. Πρόξενος εἰς
πόλιν ταύτην διωρίσθη δι' ἀποφάσεως τῆς
τιβασιλείας τῆς 18/30-10-1833[20] ὁ Πανα-
ιτης Πάλλης, ἔμπορος καταγόμενος ἐξ 'Η-
ρου καὶ ἐγκατεστημένος ἐκεῖ ἀπὸ πολλῶν
ὸν.

Συγχρόνως μὲ τὸν διορισμόν του ἤρχισεν ἐκτε-
ιμένη ἡ γραμμὴ Ναυπλίου-Σύρου-Μεσσήνης
ιβόρνου, βάσει τῆς συμφωνίας μὲ τὸν Φεράλ-
ι τῆς 18-10-1833[21]. 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφί-
ος τοῦ πρώτου πλοίου ὑπέβαλεν ὁ Πάλλης τὴν
/26-11-1833[22] εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εξω-
ικῶν μίαν ἀρκετὰ ἐκτεταμένην ἔκθεσιν, ἀνα-
ομένην κυρίως εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἐπικοι-
νίαν. Αὕτη εἶναι συντεταγμένη εἰς τὴν γαλλι-

κήν, αἱ δὲ γενικαὶ της γραμμαὶ ἔχουν ἐν μεταφράσει ὡς ἑξῆς :

1. Κάθε ἀφικνούμενον πλοῖον ἄνευ ἐξαιρέσεως εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ παραδώσῃ εἰς ἓν λοιμοκαθαρτήριον ὅλα τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα μετέφερε. Ταῦτα ἀφοῦ ἀπολυμανθοῦν, κλείονται καὶ πάλιν, ὅπως ἦσαν προηγουμένως, τοποθετοῦνται εἰς ἓν κιβώτιον, τὸ ὁποῖον κλειδώνεται καὶ παραδίδεται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο διανέμει τὰ γράμματα εἰς τοὺς παραλήπτας χωρὶς ἀμοιβήν.
2. Οἱ πράκτορες τῶν πλοίων εἰδοποιοῦν τὸ κοινόν, ὅτι τὸ πλοῖόν των εἶναι ὑπὸ φόρτωσιν διὰ τὸν τάδε λιμένα, ἔχουν δὲ τὸ δικαίωμα νὰ τοποθετοῦν εἰς τὸ γραφεῖον των ἕνα σάκκον ἢ ἓν κιβώτιον, εἰς τὸ ὁποῖον καθεὶς δύναται νὰ καταθέσῃ τὰ γράμματά του ἄνευ καταβολῆς τελῶν.

'Αναφερόμενος εἰς τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, τὰ ὁποῖα ἐπέβαλεν ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὰς ἐπιστολάς, τὰς μεταφερομένας μὲ τὰ πλοῖα τοῦ Φεράλδη, ὁ Πάλλης συνέστησε νὰ εἰσπράττωνται ἀπὸ τοὺς παραλήπτας εἰς τὰς πόλεις Ναύπλιον καὶ Λιβόρνον. Πρὸς ἄρσιν δὲ τυχὸν διαφωνιῶν συνέστησε νὰ ἀναγράφεται εἰς τὰς πρὸς Λιβόρνον ἐπιστολὰς τὸ εἰσπρακτέον τέλος εἰς νόμισμα τῆς Τοσκάνης. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐτηρεῖτο ἀκριβὴς λογαριασμὸς τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν μὴ γενομένων δεκτῶν ἐπιστολῶν. Περαιτέρω γράφει ὅτι θὰ ἤρχετο εἰς συνεννόησιν μὲ τὸ τοσκανικὸν ταχυδρομεῖον, ὥστε νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης νὰ ἐπωφελοῦνται τῶν ἑλληνικῶν ταχυπλόων καὶ ἄλλαι ἐκτὸς τοῦ Λιβόρνου περιοχαί. Πρὸς τοῦτο θὰ εἰδοποιοῦντο τὸ κοινὸν καὶ οἱ ἔμποροι, ὅτι τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Λιβόρνου δέχεται ἐπιστολὰς διὰ τὴν 'Ελλάδα, τὰς ὁποίας θὰ παραλαμβάνῃ ἑλληνικὸν ταχύπλουν. 'Επειδὴ δὲ αἱ ἐπιστολαὶ αὗται θὰ ἦσαν τυχὸν ἐπιβεβαρυμέναι μὲ τέλη ξένων ἐπικρατειῶν ἢ μὲ τέλη διαμετακομίσεως ἐντὸς τῆς Τοσκάνης, ὁ Πάλλης ἐπρότεινε νὰ καταβάλῃ αὐτὸς τὰ τέλη ταῦτα καὶ νὰ τηρῆται σχετικὸς λογαριασμὸς μεταξὺ τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ.

Τέλος προσθέτει, ὅτι οἱ ἔμποροι τοῦ Λιβόρνου, οἱ ὁποῖοι φορτώνουν ἐμπορεύματα, εἶναι συνηθισμένοι, νὰ μὴ πληρώνουν τέλη διὰ τὰς ἐπιστολάς των. 'Η ἐντύπωσις, ὡς γράφει, ἡ ὁποία θὰ ἐσχηματίζετο, ἐὰν ἐζήτει ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ τὸ μικρὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ εἰσεπράττετο τὴν φορὰν αὐτήν, τὸν ἤγαγον εἰς τὴν ἀπόφασιν, νὰ ἀποστείλῃ ὅλας τὰς ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι τοῦ προσεκομίσθησαν, χωρὶς νὰ εἰσπράξῃ τέλη, κλεισμένας εἰς ἕνα φάκελον μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου Ναυπλίου, τὸν ὁποῖον καὶ παρέδωσε εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ ταχυπλόου.

'Αξιοσημείωτος εἶναι ἡ περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς του, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει, ὅτι συνεπείᾳ μιᾶς διφορουμένης φράσεως τοῦ δηλωτικοῦ τοῦ πλοιάρχου (par suite d' une équivoque dans la déclaration du capitaine), ἔλαβε μόνον τὰς ἐπιστολὰς τῆς κυβερνήσεως, ἐνῷ αἱ ἄλλαι παρεδόθησαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ διενεμήθησαν παρ' αὐτοῦ. Συνέστησεν ἐπομένως, ὅλα τὰ γράμματα, ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικά, νὰ κλείωνται εἰς ἕνα φάκελον μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Προξενείου, ὁπότε τὸ λοιμοκαθαρτήριον θὰ τὸν κλείνῃ καὶ πάλιν ὅπως ἦτο, θὰ τὸν παραδίδῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ τοῦτο χωρὶς καθυστέρησιν θὰ τὸν παραδίδῃ εἰς τὸ προξενεῖον.

Εἰς ἄλλην ἐπιστολὴν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν ἔγραφεν ὅτι ἐπέτυχε νὰ θεωροῦνται τὰ ταχύπλοα τοῦ Φεράλδη πολεμικὰ πλοῖα, ἤτοι νὰ μὴ καταβάλλουν λιμενικὰ δικαιώματα καὶ νὰ ὑπόκεινται εἰς μειωμένην ὑγειονομικὴν κάθαρσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκτελοῦν καὶ μεταφορὰς ἐμπορευμάτων, δὲν δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων μικροεξόδων τῆς δημοσίας ὑγείας, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν φορτώσει ἐμπορεύματα.

Τὴν 24-12-1833 ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων ἔστειλε μέσῳ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Λιβόρνου εἰς τὸν Πάλλην προτάσεις πρὸς τακτοποίησιν τῆς μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Τοσκάνης ταχυδρομικῆς ἐπικοινωνίας. 'Ο Πάλλης τὰς ὑπέβαλεν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εξωτερικῶν μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 ἔγγραφόν του τῆς 20-12-1833/1-1-1834[23]. Αἱ προτάσεις συντεταγμέναι εἰς τὴν ἰταλικὴν ἔχουν ἐν μεταφράσει καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὡς ἑξῆς :

1. "Ολαι αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς Τοσκάνης, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται τοῦ ἐξωτερικοῦ, διευθυνόμεναι διὰ τὴν 'Ελλάδα θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Λιβόρνου μέσῳ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῆς Φλωρεντίας καὶ τῆς Πίζης.
2. Τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Λιβόρνου θὰ σχηματίσῃ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν ἓν δέμα, τὸ ὁποῖον κλειόμενον καὶ σφραγιζόμενον τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία θὰ εἶχε προηγουμένως γνωστοποιηθῇ εἰς τὸ κοινόν, θὰ παραδίδεται εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Προξενεῖον, ἄνευ εἰσπράξεως τελῶν, ἐκτὸς τῶν τελῶν, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιβεβαρσμέναι αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐκείνων διελεύσεως διὰ τῆς Τοσκάνης.
3. 'Η 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις ὁμοίως θὰ παραδίδῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον Λιβόρνου, ἄνευ εἰσπράξεως τελῶν, ἐντὸς δέματος κλειστοῦ καὶ σφραγισμένου, ὅλας τὰς ἐπιστολάς, τὰς προοριζομένας διὰ τὸ Μέγα Δουκᾶτον τῆς Τοσκάνης καὶ ἐντὸς ἄλλων δεμάτων τὰς ἐπιστολὰς δι' ἄλλα μέρη.
4. 'Εκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιστολῶν, αἱ προοριζόμεναι διὰ τὴν Τοσκάνην θὰ θεωροῦνται, ἀπὸ πλευρᾶς ἐπιβολῆς τελῶν, ὡς κατατεθεῖσαι εἰς Λιβόρνον, αἱ δὲ προοριζόμεναι νὰ διέλθουν διὰ τῆς Τοσκάνης θὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ τὰ συνήθη τέλη διαμετακομίσεως.

Τὸ 'Ελληνικὸν Ταχυδρομεῖον ἐρωτηθὲν σχετικῶς ἀπήντησεν δι' ἐπισημειώσεώς του τῆς 16-5-1834 ὅτι οἱ ὅροι τῆς Τοσκάνης εἶναι "κατὰ πάντα ὠφέλιμοι καὶ ἄξιοι τῆς προσοχῆς τῆς Κυβαρνήσεως" καὶ συνέστησε τὴν ἀποδοχήν των. Δὲν ἀνεῦρον ἐπιβεβαίωσιν ὑπογραφῆς μιᾶς συμφωνίας, ἀλλὰ εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ἐφηρμόσθησαν οἱ ἀνωτέρω ὅροι, διότι ἦσαν ἐντὸς τῶν παραδεδεγμένων τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνηθειῶν.

---

20. A.Y.E., φάκελος 37)6 τοῦ 1833.
21. Σ. Νικολαΐδη καὶ Α. Ξανθοπούλου ἔνθ' ἀν. τεῦχος 5, σελ. 74 καὶ ἀνάτυπον σελ. 6.
22. A.Y.E., φάκελος 53)1833.
23. A.Y.E., φάκελος 53)1 τοῦ 1834.

Παρά το ελάχιστο χρονικό διάστημα λειτουργίας του διανεμητηρίου Λιβόρνου (Π.Γ.Χ.18.4.1834 – Ν.Γ.Χ. 9.9.1834) διεσώθησαν κάποιοι πλίκοι. Το διασωθέν υλικό είναι ελάχιστο. Διεσώθησαν οι κάτωθι δύο επιστολές οι οποίες είχαν ως τόπο αποστολής το Ναύπλιο. Και οι δύο εντός του 1834. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι δύο πλίκοι του διανεμητηρίου Λιβόρνου οι οποίοι υπάρχουν στο παρόν έχουν τον ίδιο αποστολέα και τον ίδιο παραλήπτη.
Είναι οι δύο αναφερθείσες εις το άρθρο του Π. Δρόσου (σελίδα 87 του παρόντος) δύο επιστολές από Λιβόρνο προς Ναύπλιο.
Οι επιστολές επί των φακέλων φέρουν ως ταχυδρομική σφραγίδα δύο διαφορετικές υπηρεσιακές του Προξενείου Λιβόρνου.

01 .- **CONSULAT DE LA GRÈCE A LIVOURNE**

*Ταξιδεμένος πλίκος από **ΛΙΒΟΡΝΟ 18.4.1834** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ***
*Επί του πλίκου διακρίνοται: Η χειρόγραφη σημείωση: **«Με καπ. Ουφαλιάν»***
*Η χειρόγραφη σημείωση η οποία προσδιορίζει το ταχυδρομικό τέλος **«2/38»***
*ο αύξων αρ. της επιστολής **«35»***
*Η υπηρεσιακή σφραγίδα **CONSULAT DE LA GRECE A LIVOURNE***
(Ο πλίκος αποδεικνύει ότι το Ελληνικό Προξενείο Λιβόρνου χρησιμοποιήθηκε και για τη διακίνηση εμπορικών επιστολών)
Λόγω της χρήσεως η σφραγίδα θεωρείται και ταχυδρομική
Συλλογή Γ. Κότση

Από την ανάγνωση του περιεχομένου των δύο πλίκων ο γράφων διαπίστωσε ότι πρόκειται περί αμιγώς εμπορικών επιστολών. Άρα είναι γνήσια ταχυδρομική επιστολή και όχι κάποιο υπηρεσιακό έγγραφο το οποίο έστειλαν από την πρεσβεία στον παραλήπτη για υπηρεσιακούς λόγους. Αυτό γράφεται προς άρση της δικαιολογίας ότι είναι προξενικά κείμενα και όχι ταχυδρομικά και άρα δεν υπήρξε διανεμητήριο στο Λιβόρνο.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΙΒΟΡΝΟΝ

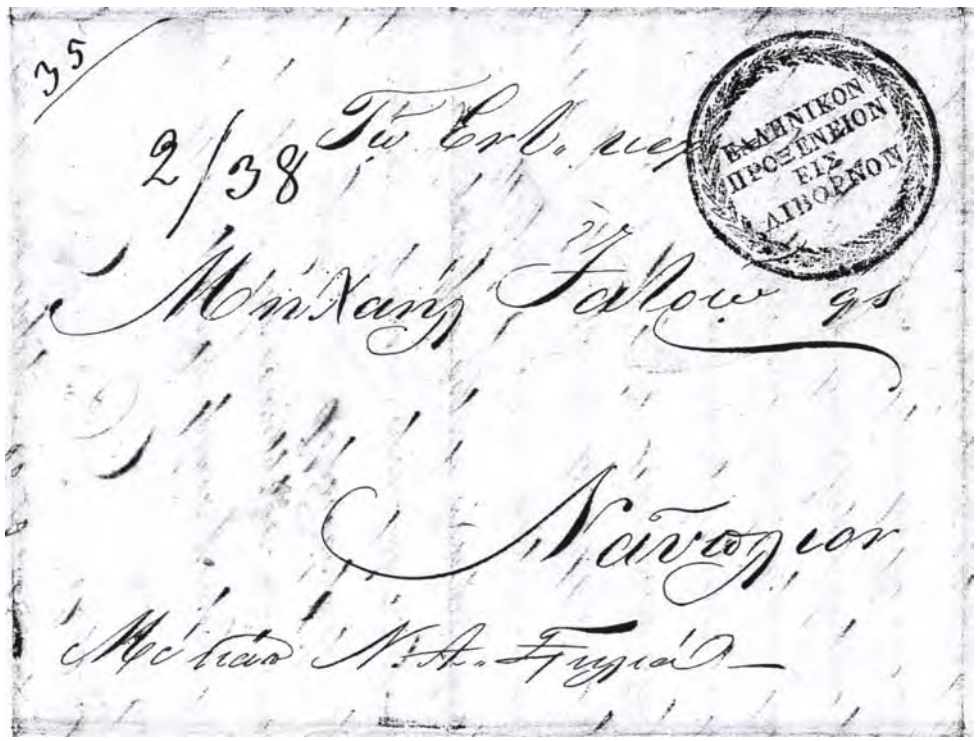

*Ταξιδεμένος πλίκος από **ΛΙΒΟΡΝΟ 9.9.1834** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ***
*Επί του πλίκου διακρίνοται: Η χειρόγραφη σημείωση: **«Με καπ. Ν. Α. Γριλιά»***
*Η χειρόγραφη σημείωση η οποία προσδιορίζει το ταχυδρομικό τέλος **«2/38»***
*ο αύξων αρ. της επιστολής **«35»***
*Η υπηρεσιακή σφραγίδα **ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΙΒΟΡΝΟΝ***
(Ο πλίκος αποδεικνύει ότι το Ελληνικό Προξενείο Λιβόρνου χρησιμοποιήθηκε και για τη διακίνηση εμπορικών επιστολών)
Λόγω της χρήσεως η σφραγίδα θεωρείται και ταχυδρομική
Συλλογή Γ. Κότση

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΛΙΒΟΡΝΟΥ

560-565

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
563		1	3,70	18.4.1834 Σελίδα 563	-	~
564		2	3,35	9.9.1834 Σελίδα 564	-	~

Επιστολή από το Λιβόρνο (12.6.1840) μέσω Σύρου προς το Ναύπλιο (αφ.13.6.1840). Η επιστολή προωθήθηκε με ιδιωτικά μέσα ώς την Σύρο όπου και παραδόθηκε στο ταχυδρομείο. Χειρόγραφη ένδειξη " δια των .... Π.Γερολοπουλον & Αδελφων - Σύρα 10.6.1840".

Εκθ. Αρβανίτη

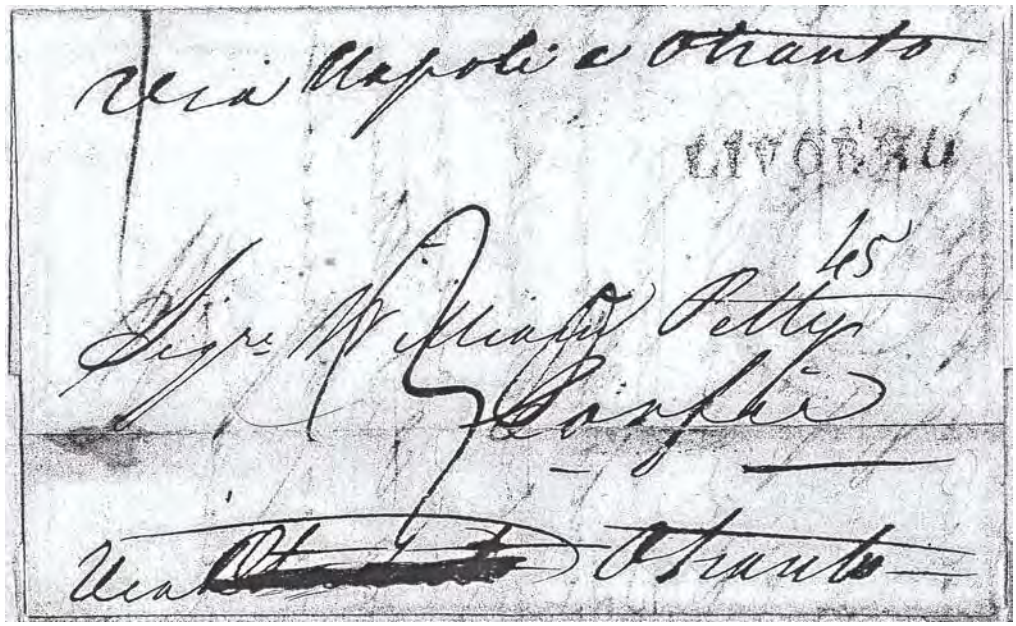

Πλίκος από το Λιβόρνο της 9.11.1818 προς την Κέρκυρα
Επί του πλίκου διακρίνεται η ευθύγραμμη LIVORNO,
οι χειρόγραφες ενδείξεις ταχυδρομικών τελών «45» & «30»
και οι σημειώσεις του αποστολέως «Via Napoli a Otranto»
και η «Via [redacted] Otranto»
Δυσδιάκριτες σφραγίδες αποστολής και αφίξεως
Έκθ. Γ. Σπάρη

Καρα 28/899

ΤΟ ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΟ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Όπως σε όλα τα μεγάλα λιμάνια της Μεσογείου έτσι και στη Μασσαλία ιδρύθηκε ελληνικό Προξενείο. Όπως σε όλα τα λιμάνια εγκαταστάθηκαν ναυτιλιακοί πράκτορες εκπρόσωποι πλοίων και ατμοπλοϊκών εταιρειών.

Από το 1833 υπήρχε Προξενείο στην Μασσαλία. Με την διαταγή της αντιβασιλείας αριθμ. 5707 της 18/7.8.1833 πρόξενος Μασσαλίας διορίστηκε ο Etienne Escalon, έμπορος καταγόμενος εκ Σμύρνης εγκατεστημένος στη Μασσαλία.

Από την πρώτη στιγμή όπου η Ελληνική Κυβέρνηση έστειλε στα μεγάλα λιμάνια της Μεσογείου Εμπορικούς Προξένους ή Πράκτορες είχε κατά νου οι Πρόξενοι να επιφορτιστούν πλην των άλλων ασχολιών των και με την επιμέλεια της ταχυδρομικής υπηρεσίας. Θέλησε να ανοίξει εντός των Προξενείων «ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής» σύμφωνα με την τότε ορολογία ή «διανεμητήρια» σύμφωνα με την σημερινή ορολογία.

Το βραχύβιο προξενικό ταχυδρομικό γραφείο Μασσαλίας λειτούργησε εντός του προξενείου. Λειτούργησε σύμφωνα με τα όσα ήδη έχουν αναφερθεί στα γενικά περί των διανεμητηρίων στο παρόν.

Στην Φιλοτ. τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, η Κρήτη (Χανιά) και η Κωνσταντινούπολης από το 1834 διατηρούσαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων. Η ίδια πληροφορία έρχεται και από τον Σοφ. Νικολαΐδη στο ανάτυπο Νο 14 στη σελίδα 3. Την ίδια γνώμη εκφράζει ο κατά τα άλλα αξιόπιστος Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτ. 236-237/77. Επίσης, και κυρίως το γράφει ο Λεονάρδος στη σελίδα 12 της εκθέσεώς του.

> **«Ἀλλ' ἐκτός τούτων (τῶν γραφείων ἐσωτερικοῦ) ὡρίσθησαν τό 1834, ὡς ταχυδρομικά γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συσταθῆ Προξενείων μας, ἤτοι Μασσαλίας, Μεσσήνης, Ἀλεξανδρείας, Κρήτης, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως».**

Αδιάψευστη απόδειξη του ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης για την Μασσαλία είναι το Β. Δ. της 29.8.1833 ΦΕΚ 30/23.9.1833 (Η 1η Σύμβαση με τον Φεράλδη) το οποίο προβλέπει, πλην των άλλων, και τα κάτωθι:

Ἄρθρ. 4.

Τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι προσδιωρισμένα, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ταχύπλοα, εἰς τὴν τακτικὴν καὶ συνεχῆ ὑπηρεσίαν τοῦ ἐτὶ τῶν γραμμάτων ταχυδρομείου, καὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο ἐξ αὐτῶν θέλουν ἐκπλέει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ Μασσαλίαν, καὶ ἀνάπαλιν· θέλουν δὲ κάμνει σταθμὸν εἰς τοὺς διάπλους τούτους εἰς Μάλταν. Ἓν θέλει ἐκπλέει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Σμύρνην, καὶ ἀνάπαλιν, σταθμευόμενον εἰς τοὺς διάπλους αὐτοὺς εἰς Σύραν. Ἓν θέλει ἐκπλέει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, σταθμευόμενον εἰς τοὺς διάπλους εἰς Χανιά. Δύο θέλουν ἐκπλεει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ Τεργέστιν, καὶ ἀνάπαλιν, σταθμευόμενα εἰς τοὺς διάπλους εἰς Κέρκυραν θέλουν δὲ διέρχεσθαι καὶ ἀπὸ τὸ Κατάκωλον, ὅπου ὁ πλοίαρχος θέλει στέλλει εἰς τὴν ξηρὰν τὴν λέμβον του, ὁσάκις τοῦτο ἦναι δυνατὸν, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰ γράμματα ὅταν ἤθελαν ὑπάρχει, καὶ νὰ ἐγχειρίζῃ, ἐπιστρέφων ἀπὸ Τεργέστιν, τὰ κατεπείγοντα ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως.

«… Δύο εξ αυτών θέλουν εκπλέει από την Ελλάδα διά Μασσαλίαν, και τανάπαλιν θέλουν δε κάμνει σταθμόν εις τους διάπλους τούτους εις Μάλταν. …».

*Ο δε «*Κανονισμός διά την Υπηρεσίαν των Ταχυπλόων διά τα ταξείδια μεταξύ Ελλάδος, Μασσαλίας, Τεργεστίου, Αλεξάνδρειαν και Σμύρνης*» της 29.8.1833 αναφέρει:*

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ταχυπλόων διωρισμένων διὰ τὰ ταξείδια μεταξὺ Ἑλλάδος, Μασσαλίας, Τεργεστίου, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης.

Ἓν Ταχύπλοον θέλει ἀναχωρεῖ κάθε 25 ἡμέρας ἀπὸ τὸ Ναύπλιον διὰ τὴν Μασσαλιαν, καὶ ἓν ἄλλο ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν διὰ Ναύπλιον.

Θέλουν σχέκεσθαι εἰς Μάλταν 12 περίπου ὥρας, τόσον εἰς τὸν πηγεμὸν, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐρχομόν.

Θέλουν συναπαντᾶσθαι καθ' ὁδὸν, ὅσον τὸ δυνατόν.

Μαζί με την σύμβαση του Φεράλδη εκδόθηκε ταυτόχρονα και το από 26.8.1833 Β. Δ. ΦΕΚ 30/23.9.1833. Στο άρθρο 1 του Διατάγματος προβλέπεται ότι τα ταχύπλοα τα οποία διακινούνται στα λιμάνια θα δέχονται για λογαριασμό του Ταχυδρομείου επιστολές και φακέλους. Προβλέπει δε: «… Με τας ενεχομένας εξωτερικάς Κυβερνήσεις θέλει γίνει άνευ αναβολής η αναγκαία συνεννόησις, ώστε όχι μόνον να μην συμβαίνει εμπόδιον ή δυσκολία εις την μελετουμένην ταχυδρομικήν συγκοινωνίαν, αλλά μάλιστα να αναπτυχθή επί πλέον διά ταχυδρομικών συνθηκών…».

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποστολῆς γραμμάτων καὶ φακέλλων διὰ τῶν μεταξὺ τῆς καθέδρας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ Τεργεστίου, Μασσαλίας κ.τ.λ. ταχυπλόων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ταχύπλοα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀπὸ 29 Αὐγ. (10 Σεπ.) διακήρυξιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας θέλουν πηγαινοέρχεσθαι ἀπὸ τὴν καθέδραν μας εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις, Τεργέστην, Μασσαλίαν, Σμύρνην καὶ Ἀλεξάνδρειαν, διακαταπλέοντα εἰς Κέρκυραν, Μελίτην, Σύραν καὶ Χανία, θέλουν δέχεσθαι ἐν ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας ὅλα τὰ μέρη ἑνὸς χιλιογράμμου ζυγίζοντα γράμματα καὶ φακέλλους, τὰ ὁποῖα διευθύνονται ἐκ τοῦ Βασιλείου μας εἰς ἓν τῶν ἄνωθεν μερῶν τοῦ κατάπλου, ἢ διακαταπλου, ἢ ἐξ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω μερῶν τοῦ διακαταπλου εἰς ἕτερον τοιοῦτον μέρος, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Μὲ τὰς ἐνεχομένας ἐξωτερικὰς Κυβερνήσεις θέλει γενῆ ἄνευ ἀναβολῆς ἡ ἀναγκαία συνεννόησις, ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ συμβαίνῃ ἐμπόδιον ἢ δυσκολία εἰς τὴν μελετουμένην ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ πλέον διὰ ταχυδρομικῶν συνθηκῶν.

Από το άρθρο 8 έως και το 16 επιφορτίζει τους Προξένους των λιμένων κατάπλου των ταχυπλόων με πλήρη δικαιώματα υπευθύνου ενός ταχυδρομικού γραφείου. Τα άρθρα 8 έως και 16 δείχνουν και αποδεικνύουν την απόφαση της Κυβέρνησης να δημιουργήσει στα πλαίσια των προξενείων άτυπα ταχ. γραφεία.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ φάκελλοι, οἱ ὁποῖοι ςέλλονται ἐκ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἡμετέραν, ἢ ἐκ τῶν μερῶν τοῦ κατάπλου εἰς τὰ μέρη τοῦ διακατάπλου ἢ τὸ ἀνάπαλιν, παραδίδονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐμπορικοὺς Προξένους μας.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ φάκελλοι, τὰ ὁποῖα ςέλλονται ἐκ τῆς ἡμετέρας εἰς ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ἐξ ἑνὸς ξένου μέρους εἰς ἕτερον ξένον, θέλουν ἀτελειοῦσθαι εἰς τὸ μέρος ὅπου παραδίδονται.

Ἐξαιροῦνται

1) Γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενα ἀπὸ ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα μας,

2) Γράμματα καὶ φάκελλοι παραδιδόμενα ἀπὸ τὴν ςραταρχίαν τῶν διαμενόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα Β. Βαυαρ. σωμάτων καὶ ἀνήκοντα εἰς ςρατιωτικοὺς ἢ εἰς ςρατιωτικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 10.

Γράμματα καὶ φάκελ. ςελλόμενοι ἔξωθεν εἰς τὸ Βασίλειόν μας γίνονται δεκτοὶ καὶ χωρὶς νὰ ἀτελειωθοῦν. Θέλομεν δὲ διατάξει τὰ δέοντα, ὥςε οἱ ἐμπορικοὶ Πρόξενοι μας, λαμβάνοντες τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα, νὰ δέχωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταχυδρομείου μας, καὶ νὰ παραπέμπουν διὰ τῶν ταχυπλόων ὅσα γράμματα καὶ φακέλλους διευθύνονται ἀπὸ μεμακρυσμένα μέρη διὰ τοὺς λιμένας τοῦ κατάπλου ἢ διακατάπλου τῶν ἀνωτέρω ταχυπλόων.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδωνται γράμματα καὶ φάκελλοι ἐγγράφων ἐπὶ συςάσει. Ἂν δὲ τοιοῦτον γράμμα ἢ φάκελλος ἀπολεσθῇ, δίδεται παρὰ τοῦ Ταχυδρομείου μας ἀποζημίωσις Δραχ. 50, παρουσιαζομένου τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς συςάσεως. Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν δίδεται,

α'. Ἂν τὸ γραμμα ἢ ὁ φάκελλος ἐχάθη κατὰ τὸν διάπλουν ἀπὸ συμφορὰν συμβᾶσαν εἰς τὸ πλοῖον,

β'. Ἂν παρῆλθον ἓξ μῆνες μετὰ τὴν παράδοσιν χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἀποζημίωσις.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ Ταχυδρομεῖα τῆς Καθέδρας καὶ τῆς Σύρας, οἱ ἐμπορικοὶ Πρόξενοι εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 μέρη παραλαμβάνοντες τὰ διάφορα γράμματα καὶ φακέλλους, θέλουν τὰ χωρίζει διὰ τὰ διάφορα μέρη, ὅπου μέλλουν νὰ ἐλλιμενισθοῦν τὰ πλοῖα, καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν τοῦ ταχυπλόου, ὅτε ἐκπλέει.

Εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν θέλει δίδεσθαι ταχυδρομικὸς πίναξ, ὅστις νὰ περιέχῃ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ὁλικὸν βάρος τῶν διὰ ἕκαστον μέρος τοῦ ἐλλιμενισμοῦ παραδοθέντων γραμμάτων καὶ φακέλλων, διῃρημένων εἰς τρεῖς τάξεις,

1) Ἀτελειωθέντα,

2) Παραδοθέντα ἐλεύθερα τέλους,

3) Μὴ ἀτελειωθέντα,

καὶ τὴν σημείωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 παραληφθέντων ταχυδρομικῶν ἐξόδων.

Τὰ ἐπὶ συςάσει παραδοθέντα γράμματα καὶ φάκελλοι, θέλουν φανερόνεσθαι εἰς τὸν πίνακα χωριστὰ τὸ καθεν μὲ σημείωσιν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ βάρους.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ὑποφορτωτὴς τοῦ ταχυπλόου δίδει εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταχυδρομεῖον ἢ εἰς τὸν ἁρμόδιον πρόξενον ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς σύμφωνον μὲ τὸν ταχυδρομικὸν πίνακα.

Ὁ αὐτὸς ἔχει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μεταλομίσεως τῶν παραδοθέντων εἰς αὐτὸν γραμμάτων καὶ φακέλλων, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν παραμέλησιν.

Εἰς πᾶν ταχύπλουν θέλει δοθῇ ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον καλῶς προφυλαγμένη τσάντα ἢ ἄλλο δοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ κλείωνται τὰ λαμβανόμενα γραμματα καὶ φάκελλοι.

Ἄρθρ. 14.

Ἂν εἰς κανὲν μέρος τῶν κατα τα ἄρθ. 7 καὶ 8 διωρισμένων μερῶν τῆς συγκεντρώσεως δὲν ὑπάρχουν γράμματα ἢ φάκελλοι διὰ νὰ σταλοῦν εἰς τὰ μέρη τοῦ καταπλου ἢ διακατάπλου, θέλει δοθῇ εἰς τὸν ὑποφορτωτὴν ταχυδρομικὸς πίναξ, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ σημειοῦται ἐπισήμως ἡ ἔλλειψις τοιούτων.

Ἄρθρ. 15

Ὁ ὑποφορτωτὴς παραδίδει τὰ ληφθέντα γράμματα καὶ φακέλλους εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ἢ εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς Προξένους τῶν μερῶν τοῦ ἐλλιμενισμοῦ λαμβάνων ἀπόδειξιν ἐνυπόγραφον ἐπὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ πίνακος.

Ὅλοι οἱ ταχυδρομικοὶ πίνακες, τοὺς ὁποίους ἔλαβεν εἰς τὸ ταξείδιον, παραδίδονται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς Καθέδρας, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ διὰ δὲ τῶν ταχυπλόων στελλόμενα γράμματα καὶ φάκελλοι λαμβάνονται εἰς μὲν τὴν Καθέδραν μας καὶ εἰς Σύραν παρὰ τῶν Ταχυδρομείων κατὰ τος γενικὰς περὶ ταχυδρομείων διατάξεις, εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη τοῦ διάπλου καὶ κατάπλου παρὰ τῶν ἐμπορ. προξένων κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας. Γράμματα καὶ φάκελλοι δοθέντες ἐπὶ συστάσει δὲν παραδίδονται εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνονται εἰμὴ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Από την ανάγνωση των παραπάνω άρθρων είναι ξεκάθαρη η πρόθεση της Ελληνικής Κυβέρνησης να ιδρύσει ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής με ευθύνη των Προξένων σε όλα τα λιμάνια κατάπλου των μισθωμένων ταχυπλόων του Φεράλδη.

*Στην τρίτη σύμβαση της 7.6.1834 ΦΕΚ 21/8.6.1834 της Ελλάδας με τον Φρ. Φεράλδη έχουν ήδη αντιληφθεί ότι δεν είναι εφικτές οι προθέσεις τους για την ίδρυση ταχυδρομικών γραφείων εντός των Προξενείων αγνοώντας τις τοπικές αρχές και αλλάζουν τακτική. Στο άρθρο 11 σχετικώς με το «*Ταξείδιον μεταξύ Ελλάδος και Γαλλίας*» τροποποίησε την πρώτη σύμβαση ως ακολούθως:*

Ταξειδιον μεταξὺ Ἑλλάδος και Γαλλίας.

Αρθρ. 11.

Δύο ταχύπλοα θέλουν διαπλέει ἀδιακόπως μεταξὺ Ναυπλίας καὶ Μελίτης, καὶ ἀναπαλιν·

Δύο ἄλλα ταχύπλοα θέλουν διαπλέει ἀδιακόπως μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Μελίτης, καὶ ἀναπαλιν· θέλουν ἀναχωρεῖ ἀπὸ Ναυπλίαν καὶ Μασσαλίαν τὴν 1 καὶ τὴν 15 ἑκάστου μηνός.

Ταξείδιον ἀπὸ Ναυπλίας εἰς Μελίτην.

Ἄρθρ. 12.

Φθάνον τὸ Ἑλληνικὸν ταχυπλουν εις Μελίτην, θέλει ἀποβιβάζει εἰς το λοιμοκαθαρτήριον ὅσους ἐπιβάτας καὶ πραγματείας ἤθελε φέρει ἀπὸ Ναύπλιον.

Τα διὰ τὴν Μασσαλίαν γράμματα τῆς Ἑλλάδος θέλει τὰ ἐγκλείει ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου εἰς Ναύπλιον εἰς λευκοσιδηρᾶν θήκην, τῆς ὁποίας ἡ μια κλεὶς θέλει κρατεῖσθαι ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ ὑγειονομείου Μασσαλίας.

Οἱ γροῦποι, οἱ περιέχοντες χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα θέλουν τίθεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐπισέλλοντας αὐτοὺς εις ξύλινα κιβώτια ἐσφραγισμένα εἰς τὰς κλειδώσεις.

Αἱ περιέχουται τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος θῆκαι θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑγειονομείου τῆς Μελίτης.

Τὰ περιέχοντα τοὺς γρούπους κιβώτια θέλουν παραδίδεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει εις τὸν εις Μελίτην ἐπισάτην τοῦ ταχυπλόου.

Το ταχύπλουν θέλει μένει εἰς κάθαρσιν εἰς Μελίτην μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Ναύπλιον.

Ταξείδιον ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Μελίτην.

Ἄρθρ. 13.

Τὸ ἐκ Μασσαλίας ἐρχόμενον Ἑλληνικὸν ταχύπλουν, φθάνον εἰς Μελίτην, θέλει ἐγχειριζει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑγειονομείου τὰ ἐκ τῆς Γαλλίας γράμματα.

Θέλει παραδώσει εἰς τον ἐπιστατην τοῦ ταχυπλόου ἐπὶ ἀποδειξει παραλαβῆς τοὺς ἐκ τῆς Γαλλίας εις Ναύπλιον σελλομένους γρούπους.

Αἱ ἀπὸ Γαλλίας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐρχόμεναι πραγματεῖαι θέλουν ἐναποτιθεσθαι εἰς τὰς ἐν Μελίτῃ ἀποθήκας το ἐπισάτου τοῦ ταχυπλόου, αἱ δὲ διωρισμέναι διὰ τὴν Μελίτην θέλουν ἐγχειρίζεσθαι εἰς τοὺς καταγεγραμμένους εἰς το δηλωτικον διὰ νὰ τὰς λαμβάνωσιν.

FRANCE: 1867 Folded entire from Lyon to Athens, franked by France 20c pair tied by GC2145, with red boxed "AFFRANCHISSEMENT INSUFFISANT" alongside, with 20 Lep pair applied on arrival & tied by Athens cds, cover crease through 20 Lep, attractive & scarce

Feldman VII/10208

Στάσιμον εἰς Μελίτην.

Ἀρθρ. 14.

Ὁ Κύριος Φεράλδης θέλει ἔχει ἕνα ἐπισάτην εἰς Μελίτην διὰ νὰ φροντίζῃ δὶ ὅλα τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταχυπλόου εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον.

Ἀρθρ. 15.

Ὁ εἰς Μελίτην Ἐπιστάτης τοῦ ταχυπλόου θέλει κρατεῖ ἀδιακόπως εἰς τὸ τῆς Μελίτης λοιμοκαθαρτήριον ἕνα ἄνθρωπον ἐπιφορτισμένον, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑγειονόμου, τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ἀφίνει εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον τὸ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐρχόμενον ταχύπλουν, διὰ νὰ γίνεται οὕτως ἡ ἐκκάθαρσις μὲ ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν, καὶ νὰ μὴ φθείρεται, χάνεται, ἢ ἀλλάζῃ τιποτε ἀπὸ τὰ κιβώτια.

Ἄρθρ. 16.

Ἐξερχόμεναι αὐταὶ αἱ πραγματεῖαι ἀπὸ τὸ λοιμοκαθαρτήριον, θέλουν ἐγχειρίζεσθαι εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ταχυπλόου, ὅςις θέλει τὰς φέρει εἰς τὴν ἀποθήκην του, ὅπου θέλουν ῥυθμίζεσθαι μετ' ἐπιμελείας, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ βάρος· αἱ πάλλαι καὶ τὰ κιβώτια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν ἐπιθέτονται τὰ σημεῖα, οἱ ἀριθμοὶ καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ, τὰ ὁποῖα εἶχεν ὅταν εἰσήχθησαν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ μὲ ἐλευθέραν κοινωνιαν ἐκ Μασσαλίας ἐρχόμενον ταχύ-λουν, ἅμα ἀποβιβάσῃ τὰ γράμματα, τοὺς γρούπους, τοὺς ἐπιβάτας, καὶ τὰς πραγματείας, τὰ διωρισμένα διὰ τὴν Μελιτην, καὶ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸ ὑγειονομικὸν γραφεῖον τὰ ἀπὸ Γαλλίας εἰς Ναύπλιον διευθυνόμενα γράμματα καὶ τέλος ἀφ' οὗ ἐναποθέσῃ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ εἰς Μελίτην ἐπισάτου τοῦ ταχυπλόου τοὺς διὰ τὴν Ἑλλάδα γρουπους καὶ κιβώτια τῶν πραγματειῶν, ὁ ἐπισάτης τοῦ ἐργολάβου θέλει φορτώνει εἰς τὸ διὰ τὴν Μασσαλίαν ταχύπλουν ὅλα ὅσα ἐβγάζει ἀπο τὸ τῆς Μελίτης λοιμοκαθαρτήριον, προς δὲ καὶ τὰ διὰ την Μασσαλίαν γραμματα, γρουπους, ἐπιβάτας καὶ πραγματείας τῆς Μελίτης. Τὸ ταχύπλουν αὐτὸ θέλει λαμβάνει ἀπὸ τὸ ὑγειενομικὸν γραφεῖον τὴν λευκοσιδηρᾶν θήκην τὴν περιέχουσαν τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος, ἀπο δὲ τὸν εἰς Μελίτην ἐπισατην τὸ μὲ τοὺς γρούπους κιβώτιον.

Παύοντος τοῦ φορτώματος, θέλει ἐκπλέει διὰ τὴν Μασσαλίαν.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ εἰς Μελίτην ἐπισάτης τοῦ ταχυπλόου θέλει φορτώνει εἰς τὸ ἀπο Ναυπλιον ἐρχόμενον ταχύπλουν, τὸ ὁποῖον θέλει εὑρίσκεσθαι εἰς τὸν λιμένα τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ὅλα ὅσα ἤθελον ἔρχεσθαι διὰ τοῦ ταχυπλόου τῆς Μασσαλίας ἀπὸ τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Αἱ ὑγειονομικαὶ διατυπώσεις, αἱ προσδιορισθεῖσαι διὰ τὴν ὑπο καθαρσιν φόρτωσιν τοῦ ταχυπλόου, θέλουν διατηρῶνται μὲ τὴν μεγαλητέραν ἀκρίβειαν. Οἱ ἐκ Μασσαλίας ἐλθόντες γροῦποι καὶ παρακατατεθέντες εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐπισάτου θέλουν ἐμβιβάζεσθαι εἰς τὸ ταχύπλουν τοῦτο.

Τὸ ὑγειονομικὸν γραφεῖον θέλει ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸ τὰ εἰς τὴν λευκοσιδηρᾶν θήκην διὰ τὸ Ναυπλιον γράμματα.

Καὶ τέλος θέλουν ἐπιβιβάζεσθαι εἰς αὐτὸ ὅλα ὅσα ὁ Ἑλληνικὸς Πρόξενος καὶ οἱ ἐν Μελίτῃ ἔμποροι ἤθελαν νὰ στείλωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Παύοντος τοῦ φορτώματος, θέλει ἐκπλέει διὰ τὸ Ναύπλιον.

Ἄρθρ. 19.

Ἕκαστον τῶν διὰ τὴν Μελιτην διωρισμένων δύο ταχυπλόων θελει περιμένει ἀμοιβαίως τὸ ἄλλο.

Καθεν ἐξ αὐτῶν θέλει ἐκπλεῖ, φθάνον, τὰς ἐργασίας τῆς ἀποβιβασεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ φορτώνῃ ὅ,τι τὸ ἄλλο ἤθελε φέρει, καὶ νὰ ἀνταχωρῇ ὅσον τὸ δυνατον ταχύτερον μετὰ τὸ φθάσιμον τοῦ ἄλλου.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ ἐκ Μασσαλίας ἐρχόμενον ταχύπλουν δὲν θελει περιμένει ποτὲ νὰ γίνεται ἡ ἐκκαθαρσις τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐναποτίθενται εἰς το λοιμοκαθαρτήριον τῆς Μελίτης ἀπὸ τὸ συγχρόνως μὲ αὐτὸ ἀπο τὴν Ἑλλάδα φθάνον ταχύπλουν, ἀλλ' ὅτι θελει λαμβάνει τα ἤδη ἐκκαθαρισθέντα και εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ἐπισάτου τοῦ ταχυπλόου ἐναποτιθέντα πράγματα.

Οι δυσκολίες τις οποίες αντιμετώπισε ο Πρόξενος, της Μασσαλίας για τη δημιουργία διανεμητηρίου, ήταν πολλές και δύσκολες. Στη Φιλοτέλεια του 1976/177 ο Σ. Νικολαϊδης καταθέτει κάποια αλληλογραφία στην οποία ο Πρόξενος αναφέρει ότι δεν είναι δυνατόν να δημιουργηθεί διανεμητήριο εντός του Προξενείου και τα προβλήματα τα οποία προκύπτουν από την ενέργεια αυτή.

6. ΜΑΣΣΑΛΙΑ

Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς Μασσαλίαν διωρίσθη τὸ πρῶτον ὁ Etienne Escalon διὰ διαταγῆς τῆς Ἀντιβασιλείας ἀριθ. 5707 τῆς 20/7 - 1/8-1833[30]. Ὁ Escalon εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ αἴτησίν του ἔγραφεν: «...εἶμαι πεπειραμένος ἔμπορος, γεννηθεὶς ἐν Σμύρνῃ... ὁμιλῶ μὲ εὐκολίαν τὴν ἑλληνικήν...»

Ὀλίγον μετὰ τὸν διορισμόν του, τὴν 29-8-1833, ὑπεγράφη ἡ πρώτη σύμβασις μὲ τὸν Φεράλδην[31], ἡ ὁποία προέβλεπε τὴν σύστασιν τακτικῶν δρομολογίων διὰ κρατικῶν ταχυπλόων μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Μασσαλίας. Χαιρετίζων τὸ γεγονὸς ὁ Escalon ἔγραφεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9/21-10-1833: «Ἡ σύστασις μιᾶς τακτικῆς συγκοινωνίας ὑπῆρξε μία ἐξαιρετικὰ εὐχάριστος εἴδησις διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ ἀναμφιβόλως θὰ συντελέσῃ εἰς μεγάλην ἀνάπτυξιν τῶν μόλις ἀρξαμένων σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας».

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἔτους τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔδωσεν ὁδηγίας εἰς τὸν Escalon νὰ ὀργανώσῃ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν Μασσαλίᾳ. Ὁ Escalon διὰ νὰ λάβῃ τὴν σχετικὴν ἄδειαν τῶν γαλλικῶν ἀρχῶν ὑπέβαλε τὰς ληφθείσας ὁδηγίας εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων Μασσαλίας, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν σειράν του τὰς ὑπέβαλεν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐξωτερικοῦ τῆς Διοικήσεως τῶν Γαλλικῶν Ταχυδρομείων εἰς Παρισίους, ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ ἀπάντησις ἦτο ἀρνητική. Αὕτη ἀπευθύνεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων Μασσαλίας, φέρει ἡμερομηνίαν 25-1-1834 καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Conte, Προϊστάμενον ἐπὶ τῶν Αἰτήσεων, Διευθυντὴν τῆς Διοικήσεως Ταχυδρομείων (Le Maître des Requêtes, Directeur de l' Administration des Postes)[32]. Ἐν μεταφράσει μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρονται εἰς αὐτήν, ὅτι ὡρισμέναι ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δοθεισῶν ὁδηγιῶν εἰς τὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Μασσαλίᾳ ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς περὶ ταχυδρομείων νόμους τῆς Γαλλίας, ὡς ἡ σύστασις εἰδικοῦ γραφείου πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐπιστολῶν καὶ φακέλων, τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ παρεδίδοντο διὰ τὰ ἑλληνικὰ ταχύπλοα, ἡ τοποθέτησις γραμματοκιβωτίου ἐντὸς τοῦ Προξενικοῦ Καταστήματος καὶ ἡ διανομὴ μερίμνῃ τοῦ Προξενείου τῶν ἐπιστολῶν τῶν προοριζομένων διὰ πρόσωπα διαμένοντα ἐν Μασσαλίᾳ.

Ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἔστειλεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου Μασσαλίας εἰς τὸν Ἕλληνα Πρόξενον. Εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ἀντιγράφου παρατίθενται ἀποσπάσματα τῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπάτων (Arreté des Consuls) τῆς 19ης Germinal ἔτους 10ου (9 Ἀπριλίου 1802). Μεταξὺ ἄλλων ὡρίζετο δι' αὐτῶν, ὅτι ἦτο ρητῶς ἀπηγορευμένον εἰς πᾶν πρόσωπον νὰ διατηρῇ, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις καὶ τοὺς λιμένας, γραφεῖον ἢ ἀποθήκην διὰ τὴν ἀποστολήν, λῆψιν καὶ διανομὴν ἐπιστολῶν καὶ φακέλων[33], βάρους μέχρις ἑνὸς χιλιο-

30. A.Y.E., φάκελος 37/4 τοῦ 1833.

31. Σ. Νικολαΐδη καὶ Α. Ξανθοπούλου, ἔνθ' ἀν. τεῦχος 385, σελ. 73 καὶ ἀνάτυπον σελ. 5.

32. A.Y.E., φάκελος 53/1 τοῦ 1834.

33. Εἰς τὸ γαλλικὸν κείμενον ἀναφέρεται «paquets». Νομίζω ὅτι πρόκειται περὶ τῶν δεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐσχηματίζοντο τότε (σήμερον λόγῳ τοῦ ὄγκου τῆς ἀλληλογραφίας χρησιμοποιοῦνται σάκκοι) καὶ περιεῖχον τὰς δι' ἕκαστον λιμένα ἐπιστολάς. Διὰ τοῦτο τὸ μετέφρασα «φακέλους».

γράμμου, ἐκ καὶ πρὸς τὰς γαλλικὰς ἀποικίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπίσης, ὅτι οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ταχυδρομείων τῶν παραθαλασσίων πόλεων καὶ τῶν λιμένων εἶναι ἐπιφορτισμένοι κατ' ἀποκλειστικότητα μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπιστολῶν καὶ φακέλων, βάρους μέχρις ἑνὸς χιλιογράμμου, ἐκ καὶ πρὸς τὰς ἀποικίας ἢ τὰ ὑπερπόντια κράτη.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ἐγγράφου του ἀριθ. 342 τῆς 5/17-3-1834[34] συνέστησεν εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν τὴν σύναψιν ταχυδρομικῆς συμβάσεως μὲ τὴν Γαλλίαν, δεδομένου ὅτι, ὡς ἔγραφεν, αἱ δοθεῖσαι εἰς τὸν Πρόξενον Μασσαλίας ὁδηγίαι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθοῦν, ὡς ἀντιβαίνουσαι εἰς τοὺς γαλλικοὺς νόμους, ὁρίζοντας ὅτι ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶναι προνόμιον τοῦ κράτους.

Ἐπίσης ὁ Escalon, εἰδοποιηθεὶς ὅτι ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὸν ἐν Παρισίοις Πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος νὰ διαπραγματευθῇ τὴν σύναψιν ταχυδρομικῆς συμβάσεως, ἔγραψε τὴν 9/21-5-1834 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν[35], ὅτι ἕνας διακανονισμὸς διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς εἶναι ἀπαραίτητος, ἵνα τὴν ἀπαλλάξῃ τῶν προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων Μασσαλίας θεωρεῖ ἑαυτὴν ὑποχρεωμένην νὰ μοῦ ἐπιβάλῃ, διὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ τὴν ἐπίπληξιν τῆς ἀνωτέρας της ἀρχῆς. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἔγραψε ὅτι συνεφώνησε μὲ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταχυδρομείου, νὰ μὴ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον οὐδεμίαν δημοσίαν ἀγγελίαν περὶ εἰσπράξεως τελῶν, ἡ ὁποία ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, ἀλλὰ καὶ τρόπον τινὰ λαθραία. Ὡς γνωστὸν ἡ πρώτη σύμβασις μὲ τὴν Γαλλίαν ὑπεγράφη τὴν 21-12-1837/2-1-1838[36].

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θ' ἀναφέρω μερικὰ ἀκόμη, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς συνθήκας ἐπικοινωνίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὰ ἑλληνικὰ ταχύπλοα παρέμενον εἰς Μασσαλίαν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἤτοι ἐπὶ χρόνον ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ στέλλεται ἐκεῖθεν ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία εἰς τὸν Πρέσβυν τῶν Παρισίων καὶ νὰ ἐπιστρέφουν αἱ ἀπαντήσεις του ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν ἴδιον πλοῖον. Ὁ ἐν Παρισίοις Πρέσβυς Μιχαὴλ Σοῦτσος ἐζήτησε δι' ἐγγράφου του τῆς 28-3-1834[37] ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, ὥστε νὰ παραμένουν τὰ ταχύπλοα εἰς Μασσαλίαν ἐπὶ δεκατέσσαρας ἡμέρας διότι, ὡς ἔγραφε, χρειάζονται ἓξ ἡμέραι διὰ νὰ φθάσουν αἱ ἐπιστολαί του ἐκ Μασσαλίας εἰς Παρισίους. Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύν
ἀλλ' ὅτι θὰ προσπαθήσῃ νὰ πυκνωθῇ ἡ συ
νωνία.

Τὴν ἰδίαν περίπου ἐποχὴν ὁ ἴδιος Πρι
παρεκάλεσε τὸν Γάλλον Ὑπουργὸν τῶν
τερικῶν[38] νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Ἕλληνα
ξενον τῆς Μασσαλίας νὰ χρησιμοποιῇ τὸν
λέγραφον, διὰ νὰ τὸν εἰδοποιῇ περὶ τῆς ἀφι
τῶν ἑλληνικῶν ταχυπλόων. Ὁ Ὑπουργὸς
Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ἀπήντησεν ὅτι
δὲν ἦτο δυνατόν, διότι ἀπαγορεύεται ἀπὸ
τηλεγραφικὸν κανονισμόν, ὅτι ὅμως ὁ
εἰδοποιεῖται τηλεγραφικῶς δι' ὅλας τὰς
ξεις πλοίων εἰς Μασσαλίαν καὶ θὰ τὸν εἰδο
ὁσάκις ἀφικνεῖται ἑλληνικὸν πλοῖον.

Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἦσαν τότε βαρύτ
δὲν ἀπηλλάσσοντο δὲ αὐτῶν οὔτε οἱ διπλωμα
ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν πρὸς τὰς Κυβερνή
των ἀλληλογραφίαν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκ
ἐλάχιστοι Πρόξενοι ἐμισθοδοτοῦντο, ὅλοι δ
ἄλλοι εἰσέπραττον διὰ λογαριασμὸν των
προξενικὰ δικαιώματα καὶ κατέβαλον ἐξ ἰ
των ὅλα τὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ Προξεν
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομ
τελῶν. Συχνὰ συναντῶμεν παράπονα προξέ
ὅτι ὑπεχρεώθησαν νὰ καταβάλουν τέλη δι'
ληλογραφίαν προοριζομένην διὰ συναδέλ
των, ἡ ὁποία τοὺς ἀπεστάλη διὰ περαιτέρω
στολήν. Διὰ νὰ σχηματίσωμεν μίαν ἰδέαν
ἐπιβαρύνσεως ἐκ ταχυδρομικῶν τελῶν, ἀναφ
ὅτι κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1834 φάκελος πη
ριζόμενος διὰ τὸν Πρόξενον Μασσαλίας ἐ
κατὰ λάθος εἰς φάκελον τῆς Πρεσβείας
Παρισίων. Ἔγραψε λοιπὸν ἡ τελευταία εἰς
Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν[39] ὅτι διὰ τα
δρομικὰ τοῦ φακέλου τούτου ἐκ Μασσαλίας
Παρισίους καὶ ἐπιστροφῆς του εἰς Μασσα
κατεβλήθησαν 20 φράγκα, ἐνῶ ἐὰν ἐστέλ
οὗτος κατ' εὐθεῖαν εἰς Μασσαλίαν θὰ ἐπλήρ
μόνον 1 φράγκον. Παραθέτω εἰς τὴν σελ.
τὴν εἰκόνα μιᾶς ἀποδείξεως ἰδιωτικῆς ἐπι
ρήσεως μεταφορῶν τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1
δι' ἓν δέμα βάρους 2 λιβρῶν, τὸ ὁποῖον ἔστ
ἡ Πρεσβεία Παρισίων εἰς τὸν Escalon, εἰς Μ
σαλίαν, μὲ εἰσπρακτέα κόμιστρα 2.30 φράγκ
Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡ ὁποία μᾶς ἀπασχολεῖ(18
διὰ νὰ δυνηθῇ ἕνας ξένος νὰ ἐπιβιβασθῇ πλο
πρὸς ἀναχώρησιν ἐκ γαλλικοῦ λιμένος ἔπρ
νὰ καταθέσῃ εἰς τὰς λιμενικὰς καὶ ὑγειονομι
ἀρχὰς ἄδειαν ἀναχωρήσεως τοῦ προξένου
χώρας του, ἀκόμη καὶ ὅταν τὸ διαβατήριον
δὲν παρουσίαζε καμμίαν ἀνωμαλίαν. Παραθέ
εἰς τὴν σελ.178 τὴν εἰκόνα τοῦ ἐντύπου, τὸ ὁπο
ἐχρησιμοποίει ὁ Escalon πρὸς τὸν σκοπὸν
τόν.

34. Α.Υ.Ε. φάκελος 53/1 τοῦ 1834.
35. Α.Υ.Ε., φάκελος 53/1 τοῦ 1834.
36. Σ. Νικολαΐδη καὶ Α. Ξανθοπούλου, ἔνθ' ἀν., τεῦχος 389, σελ. 8 καὶ ἀνάτυπον σελ. 19.
37. Α.Υ.Ε. φάκελος 53/1 τοῦ 1834.
38. Α.Υ.Ε., φάκελος ἀριθ. 53/1 τοῦ 1834.
39. Α.Υ.Ε., φάκελος ἀριθ. 53/1 τοῦ 1834.

Επειδή στο παρελθόν έχουν γίνει εκτεταμένες φιλοτελικές συζητήσεις εάν και κατά πόσον υπήρχε πρόθεση, από πλευράς Κυβερνήσεως, να λειτουργήσουν διανεμητήρια στα λιμάνια κατάπλου, αυτό το οποίο είναι βέβαιο είναι ναι. Ήταν πρόθεση της Κυβερνήσεως.
Εάν και κατά πόσον το πέτυχε αυτό είναι άλλο θέμα το οποίο θα αναλυθεί πιο κάτω. Πάντως πολλοί αρθρογράφοι λέγουν ότι υπήρξαν ταχ. γρ ανταλλαγής στους λιμένες κατάπλου των ταχυπλόων του

Φεράλδη. Κανείς όμως δεν κομίζει αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη των ταχ. γρ. ανταλλαγής. Όλοι είναι αόριστοι και κατά πάσα πιθανότητα ο ένας αντιγράφει τον άλλο.
Όπως φάνηκε από τα κείμενα του Νικολαϊδη αλλά και από τις αλλαγές που υπάρχουν μεταξύ της 1ης και της 3ης σύμβασης με τον Φεράλδη τα όνειρα και οι προθέσεις της Κυβερνήσεως γρήγορα χρειάστηκε να ανασκευαστούν. Οι πλοίαρχοι αλλά και οι Πρόξενοι γρήγορα βρέθηκαν σε αδιέξοδα. Αδιέξοδα τα οποία πήγαζαν από δύο βασικούς λόγους τους οποίους η Κυβέρνηση δεν είχε λάβει υπόψη της ή, το χειρότερο, πιθανόν να προσπάθησε να παρακάμψει.
Ο πρώτος λόγος ήταν ότι όταν τα πλοία έφταναν στους τόπους προορισμού τους έπρεπε να παραδώσουν τα γράμματα, προς καπνισμό, στα κατά τόπους λοιμοκαθαρτήρια. Όταν τα γράμματα ελευθερώνονταν από την διαδικασία του καπνισμού φυσικό ήταν οι υπεύθυνοι των λοιμοκαθαρτηρίων να τα παραδίδουν εις τους υπεύθυνους των τοπικών ταχυδρομείων ως όφειλαν από τους τοπικούς νόμους και διαδικασίες και όχι στους καταθέτες πλοιάρχους ή Προξένους. Δεν υπήρχε καμία υποχρέωση να παραδίδουν τα γράμματα στους Έλληνες Προξένους. Οι Πρόξενοι τα έπαιρναν, εν συνεχεία, από το τοπικό ταχυδρομείο.
Ο δεύτερος και σοβαρότερος λόγος ήταν ότι η ταχυδρομική υπηρεσία εις τα κράτη της Ευρώπης αποτελούσε κρατικό δικαίωμα και προνόμιο. Τα τοπικά ταχυδρομεία ήταν τα μόνα τα οποία είχαν το δικαίωμα και την υποχρέωση να διαχειρίζονται την διακίνηση των επιστολών. Την κατάσταση αυτή δεν μπόρεσαν να ξεπεράσουν οι Πρόξενοι και συνεπώς η προσπάθεια της Κυβέρνησης έπεσε στο κενό.
Από τα κείμενα του Νικολαϊδη στη Φιλοτέλεια του 1976 τ. 457/59 και επέκεινα (δες σελίδα 572 του παρόντος) τα οποία προέρχονται από μια σειρά επισήμων εγγράφων προερχόμενα από το Ιστορικό Αρχείο του Υπουργείου Εξωτερικών προκύπτουν γλαφυρά οι δυσκολίες τις οποίες αντιμετώπισαν οι τοπικοί Πρόξενοι προσπαθώντας να εφαρμόσουν τις προθέσεις της Κυβερνήσεως πλην όμως εις μάτην.
Πάντως εν συνόλω θεωρώντας το θέμα πρέπει να γίνει δεκτό ότι πρέπει να υπήρξαν βραχύβια άτυπα διανεμητήρια στο στενό χρονικό διάστημα από το τέλος του 1833 έως τις αρχές του 1835 σε ορισμένα λιμάνια της κεντρικής και δυτικής Μεσογείου.
Τελειώνοντας το θέμα της ύπαρξης ή μη των διανεμητηρίων στους λιμένες της Δυτικής Μεσογείου δεν πρέπει να δίνεται μεγάλη σημασία. Δεν πρέπει να λησμονείται ότι η ιδιωτική αλληλογραφία ήταν μηδενική έως ελαχίστη. Η δε διακίνησης επιστολών δια των διανεμητηρίων ήταν κυρίως υπηρεσιακή.
Κάποιες επιστολές οι οποίες έχουν διασωθεί, έχουν προφανώς διακινηθεί λάθρα στο χρονικό μεταίχμιο του εάν και κατά πόσο είναι νόμιμη ή όχι η λειτουργία τέτοιων ταχυδρομικών γραφείων ανταλλαγής. Οι επιστολές αυτές είναι για να επιβεβαιώσουν την αποτυχία των προθέσεων της Κυβερνήσεως και όχι για να οδηγούν σε λανθασμένα συμπεράσματα περί του αντιθέτου.
Περισσότερα για το θέμα αυτό έχουν ήδη αναφερθεί στο κεφάλαιο «Υπήρξαν διανεμητήρια;» στη σελίδα 83 κ. επ.

Πλίκος από Μασσαλία της
23.6.1841 προς Σύρο
Με την χειρόγραφη ένδειξη
*«**Con Cap. Sirach D**(ieu)*
***L**(e)* ***C**(onserve)»*
Σφραγίδα αφίξεως
ΣΥΡΑ 2 ΙΟΥΛΙ. 1841
Στη Σύρο τέθηκε η σφραγίδα
ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ
ως ένδειξη αφίξεως
Συλλογή Γ. Σπάρη

Εδώ πρέπει να γίνει αναφορά στο κείμενο του Π. Δρόσου στην Φιλοτέλεια του 1966/180 ο οποίος κάνει μια σχετική περίληψη-αναφορά για τις μέχρι το 1966 υπάρχουσες γνωστές επιστολές και πλίκους οι οποίες προήρχοντο από τα Ελληνικά Προξενεία.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ ΛΙΒΟΡΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΣΙΝΑΝ

Ὁ κ. Π. Δρόσος, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοτελικῆς Ἑταιρείας Ἀμερικῆς (τεῦχος 4 τοῦ 1966) τὰς κάτωθι πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὰ ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τὰ λειτουργήσαντα εἰς Μασσαλίαν, Λιβόρνον καὶ Μεσσῖναν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα.

«Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὀλίγα μὲν ἀλλὰ πειστικὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι ἐλειτούργει ὑπηρεσία διεκπεραιώσεως ἀλληλογραφίας εἰς τὸ Βασιλικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος εἰς Μασσαλίαν (Γαλλίαν), Μεσσῖναν (Σικελίαν) καὶ Λιβόρνον (Τοσκάνην).

Δύο φάκελοι ἀπὸ Μασσαλίαν καὶ Λιβόρνον, προσθέτει ὁ κ. Δρόσος, περιῆλθον εἰς χεῖρας μου, γνωρίζω δὲ ἕτερους 5 φακέλους εὑρισκομένους εἰς συλλογὰς εἰδικευμένων συλλεκτῶν. Ἐκ τῶν φακέλων τούτων τέσσαρες προέρχονται ἐκ Μασσαλίας καὶ ὁ πέμπτος ἐκ Λιβόρνου. Οἱ τρεῖς ἐστάλησαν ἐκ Μασσαλίας εἰς Μάλταν. Ὁ φάκελος Μασσαλίας – Μάλτας φέρει ὄπισθεν σφραγῖδα ἀφίξεως, καὶ ἐπὶ πλέον τὴν σφραγῖδα τοῦ Βασιλικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὸν ἴδιον χρωματισμόν, ὡσειδῆ σφραγῖδα φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τοῦ σπανιωτάτου τούτου φακέλου ὑπάρχουν χειρόγραφοι αἱ λέξεις: «Par le paquebot Grec St. Nicolas» (Διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου Ἅγιος Νικόλαος). Ὁ φάκελος αὐτὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν θαυμασίαν συλλογὴν τοῦ Franz Sec τῆς Βιέννης.

Δύο ἐκ τῶν φακέλων Μασσαλίας – Ναυπλίου, εὑρίσκονται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Λευκοφρύδη τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ ὁ μοναδικὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος, γνωστὸς φάκελος Λιβόρνου–Ναυπλίου. Οἱ λοιποὶ φάκελοι ἀνήκουν εἰς ἑτέραν εἰδικευμένην συλλογὴν ἐν Ἀθήναις. Οἱ πλεῖστοι τῶν φακέλλων Μασσαλίας–Ναυπλίου δὲν φέρουν ταχυδρομικὴν σφραγῖδα ἀφίξεως ὄπισθεν ἀλλὰ μερικὰ φέρουν τὴν ἑλληνικὴν Προξενικὴν σφραγῖδα μὲ ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἄλλα μὲ γαλλικὴν ἐπιγραφήν.

Ὅλοι οἱ φάκελοι αὐτοὶ ἐταχυδρομήθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1834.

Δὲν εἶναι μέχρι τοῦδε γνωστὸς φάκελος προερχόμενος ἀπὸ τὴν Μεσσῖναν (Messina) τῆς Σικελίας ἀλλὰ οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ὑφίστανται τοιοῦτοι φάκελοι.

Φωτογραφία τῆς προξενικῆς σφραγῖδος τοῦ Λιβόρνου (Livourne, γαλλιστὶ) ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Schweizer Briefmarken Zeitung» τοῦ 1961 (τεῦχος ἀριθ. 11).

Δὲν γνωρίζομεν, καταλήγει ὁ κ. Δρόσος, ἐὰν ἐχορηγήθη ἐπισήμως ἡ λειτουργία ἑλληνικῶν Προξενικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῶν δύο τότε ἀνεξαρτήτων Ἰταλικῶν Βασιλείων Τοσκάνης καὶ τῶν δύο Σικελιῶν. Πάντως, ἐὰν ἐχορηγήθη τοιαύτη ἄδεια, θὰ ἦτο βραχείας διαρκείας διότι αἱ σήμερον γνωσταὶ ἐπιστολαὶ μὲ σφραγῖδας Μασσαλίας καὶ Λιβόρνου εἶνα σπανιώταται καὶ ὅλαι εἶναι ἰδιωτικῆς φύσεως. Οὐδεμία ἐπιστολὴ εἶναι γνωστὴ προερχομένη ἐπισήμως ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχον Ἑλληνικὸν Προξενεῖον.

Η θέση του Π. Δρόσου στο άνω κείμενο είναι ότι υπήρχαν ταχ. γρ. ανταλλαγής μέχρι το 1834 τουλάχιστον. Επαναλαμβάνεται ότι οι αναφερθείσες επιστολές, με τις υπηρεσιακές σφραγίδες των Προξενείων, έχουν δοθεί από τους Προξένους στους πλοιάρχους των ταχυπλόων χωρίς την έγκριση των τοπικών αρχών και εν πάση περιπτώσει προτού διευκρινιστεί το αδύνατον της προσπάθειας της Ελληνικής Κυβερνήσεως. Από το κείμενο φαίνεται ότι και ο Δρόσος αμφισβητούσε την ύπαρξη τους πολύ προ των ανακοινώσεων του Νικολαϊδη.
Στα λιμάνια της Τουρκίας πιθανόν να υπολειτούργησαν κάποια γραφεία ανταλλαγής εν κρυπτώ. Λειτούργησαν κάτω από ιδιότυπες συνθήκες και κάτω από το καθεστώς του Τουρκικού μπαξισιού και της τουρκικής ανοχής, πονηριάς και της αδυναμίας να εμφανίσουν εικόνα ευνομούμενου κράτους..

Pre-stamp period, no markings: 1815-09-12, Chio to Marseilles: Entire folded letter written in French, dated "Chio le 12 Septembre 1815" (Aegean Islands, Turkey), to Marseille, France. Disinfection slits
Col 68/541

Το υπάρχον υλικό είναι ελάχιστο. Εκ των αναφερομένων εις το άρθρο του Π. Δρόσου 5 επιστολών από την Μασσαλία οι τρεις οδεύουν προς την Μάλτα και οι δύο προς Ναύπλιο. Εις το παρόν αναφέρονται πέντε εκ των οποίων και οι πέντε οδεύουν προς το Ναύπλιο. Εκ των αναφερομένων, όμως, τριών επιστολών από Μασσαλία προς Μάλτα ουδεμία έχει διακινηθεί στην εσωτερική φιλοτελική αγορά τα τελευταία χρόνια.

*CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE*

Α.- Τύπος (α)

(α)

*01.- CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE*

*Απόκομμα ταξιδεμένου πλίκου από **MARSEILLE 9.9.1834** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ***
Επί του πλίκου διακρίνοται:
*Η χειρόγραφη σημείωση η οποία προσδιορίζει το ταχυδρομικό τέλος «**1/12**»*
*Η χειρόγραφη σημείωση η οποία προσδιορίζει τον αύξοντα αρ. της επιστολής «**10**»*
Η υπηρεσιακή σφραγίδα
CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE
(Ο πλίκος αποδεικνύει ότι το Ελληνικό Προξενείο Λιβόρνου χρησιμοποιήθηκε
και για τη διακίνηση εμπορικών επιστολών)
Λόγω της χρήσεως η σφραγίδα θεωρείται και ταχυδρομική
Καρα 200/911 & Συλλογή Νταή

*02.- CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE*

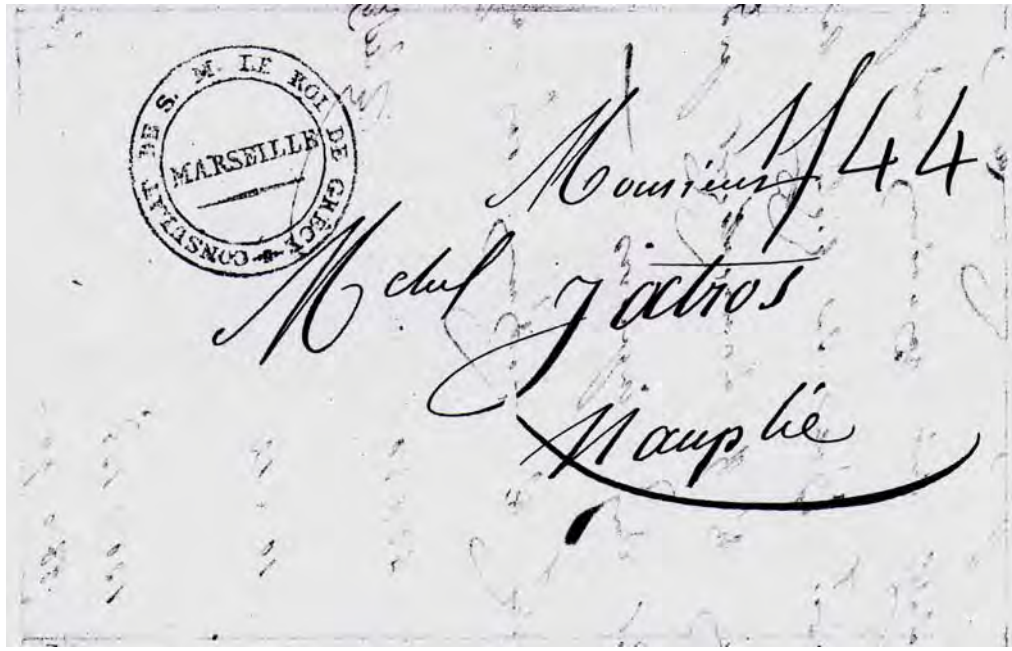

*Ταξιδεμένος πλίκος από **MARSEILLE** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ***
Επί του πλίκου διακρίνοται:
*Η χειρόγραφη σημείωση η οποία προσδιορίζει το ταχυδρομικό τέλος **«1/44»***
Η υπηρεσιακή σφραγίδα
CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE
Συλλογή Γ. Κότση

*03 .- CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE*

Fragment eines Dienstbriefes des königlichen griechischen Konsulats in Marseille aus dem Jahre 1834 (21.10.) nach Nafion. Großer Doppelkreisstempel "Marseille – Consulat De S.M. Le Roi De Grece". Ankunftsstempel "Nafion 2. Nov. 1834".

Από Έκθεμα

*Απόκομμα πλίκου από **MARSEILLE 21.10.1834** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 2.11.1834***
*Με σφραγίδα αποστολής: **CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE***
*σφραγίδα αφίξεως **ΝΑΥΠΛΙΟ 2 NOEMB. 1834** τύπου δάφνης*
Πρόκειται για επιστολή από Αφούς Τζιτζίκου προς ιδιώτη
Βλ 4/10

Ελληνική φελούκα καταδρομής έξω από το Μεσσολόγγι. Τύπος μικρού πλοίου της Μεσογείου. Τη χρησιμοποιούσαν για καταδρομές ή και πειρατεία. Μαζί με το μυστικό σκάφος με παρεμφερή κατασκευή αποτελούσαν φοβερό όπλο των Ελλήνων κατά τον Αγώνα. Μουσ. Μπενάκη.

*04.- CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE*

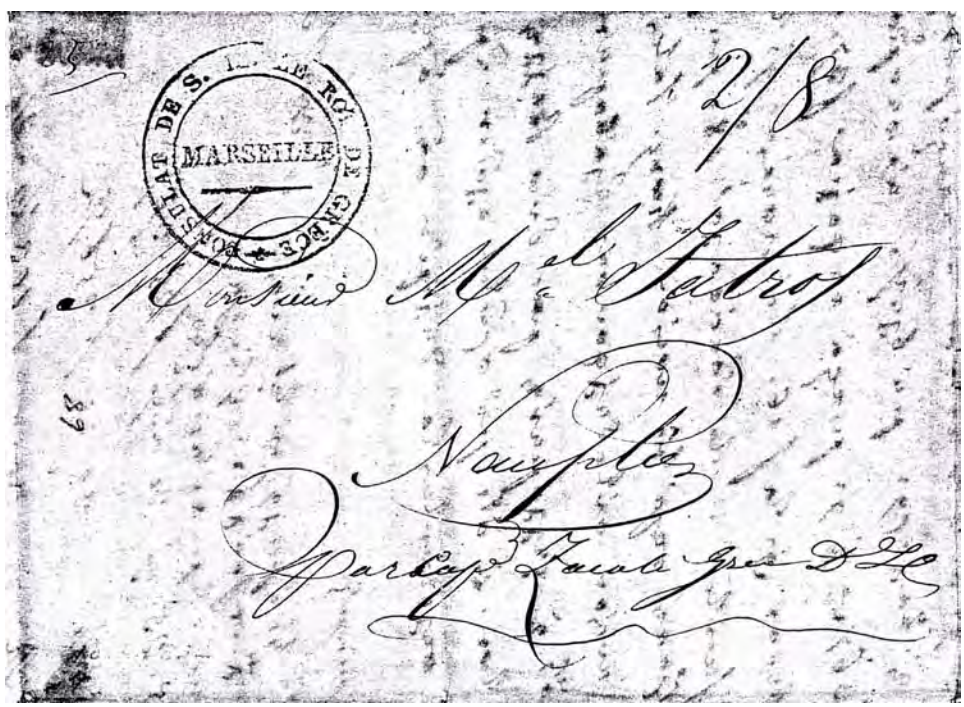

Ταχυδρομημένος πλίκος διπλωμένος
*Εστάλη από **MARSEILLE** την **18.9.1834** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 7.10.1834***
Επί του πλίκου διακρίνοται:
*Η χειρόγραφη σημείωση η οποία προσδιορίζει το ταχυδρομικό τέλος «**2/8**»*
*Η χειρόγραφη σημείωση η οποία προσδιορίζει τον αύξοντα αρ. της επιστολής «**23**»*
Η υπηρεσιακή σφραγίδα
CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE * MARSEILLE
(Ο πλίκος αποδεικνύει ότι το Ελληνικό Προξενείο Λιβόρνου χρησιμοποιήθηκε και για τη διακίνηση εμπορικών επιστολών)
Λόγω της χρήσεως η σφραγίδα θεωρείται και ταχυδρομική
Καρυ 5/68 &Συλλογή Γ. Κότσης

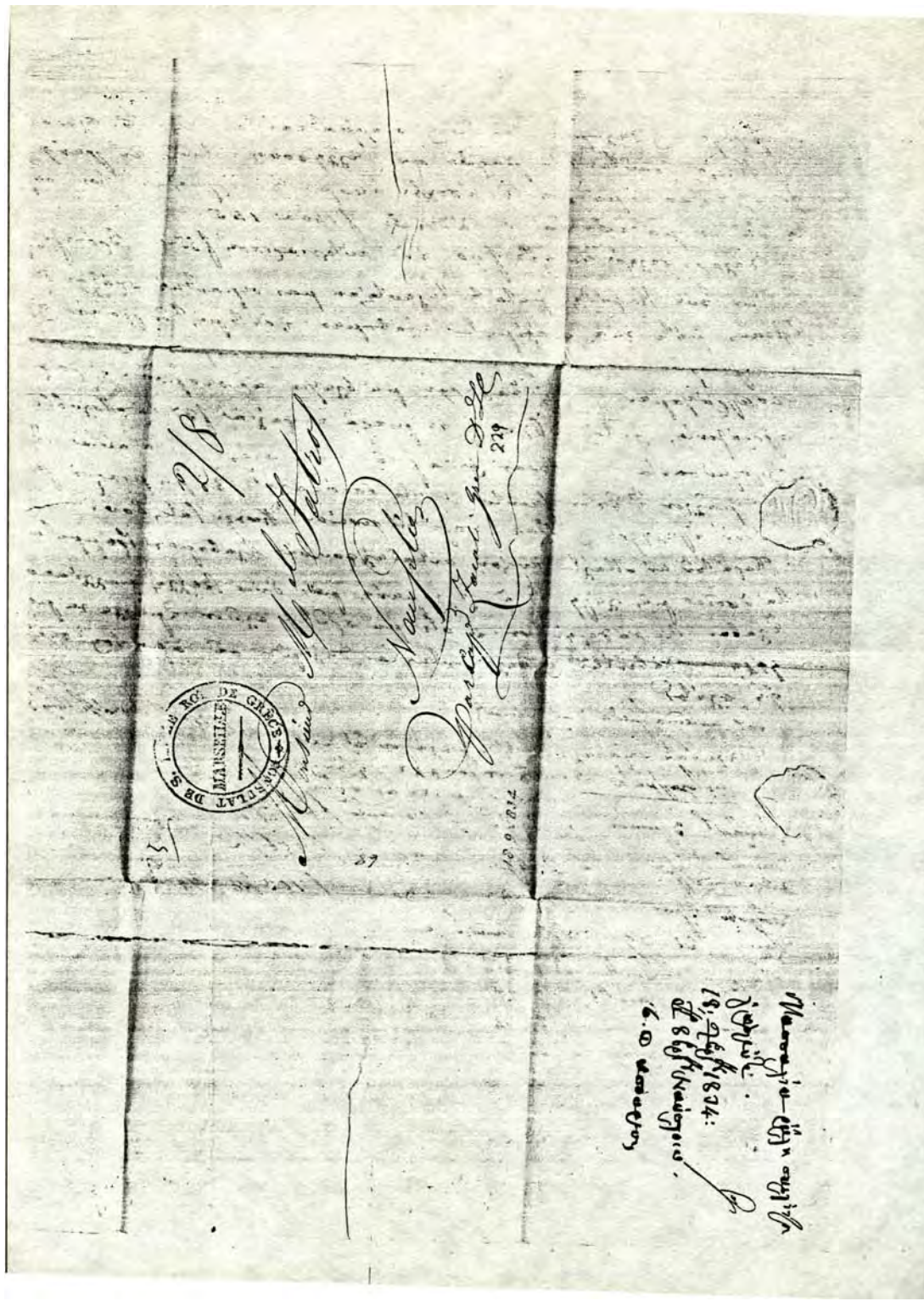

Ο ίδιος πλίκος σε πλήρη ανάπτυξη

CONSULAT DE S. M. LE ROI DE GRÈCE A MARSEILLE

B.- Τύπος (β)

(β)

01 . - CONSULATE DE MARSEILLE

dateline Μασσαλία (Marseille) 24 Mai 1834.
Official cachet «CONSULAT...GREECE A MARSEILLE»
Handritten in red 15 and 1/44 propably meaning
registration number and tax.

Από Δημοπρασία

*Πλίκος από **MARSEILLE** την **24.5.1834** προς **ΝΑΥΠΛΙΟΝ 29.5.1834***

*Χειρόγραφες σημειώσεις : Αριθμός «**15**» & « **1/44**»*

Καρα 13/1332 & Συλλογή Ν. Ζαφειρακόπουλου

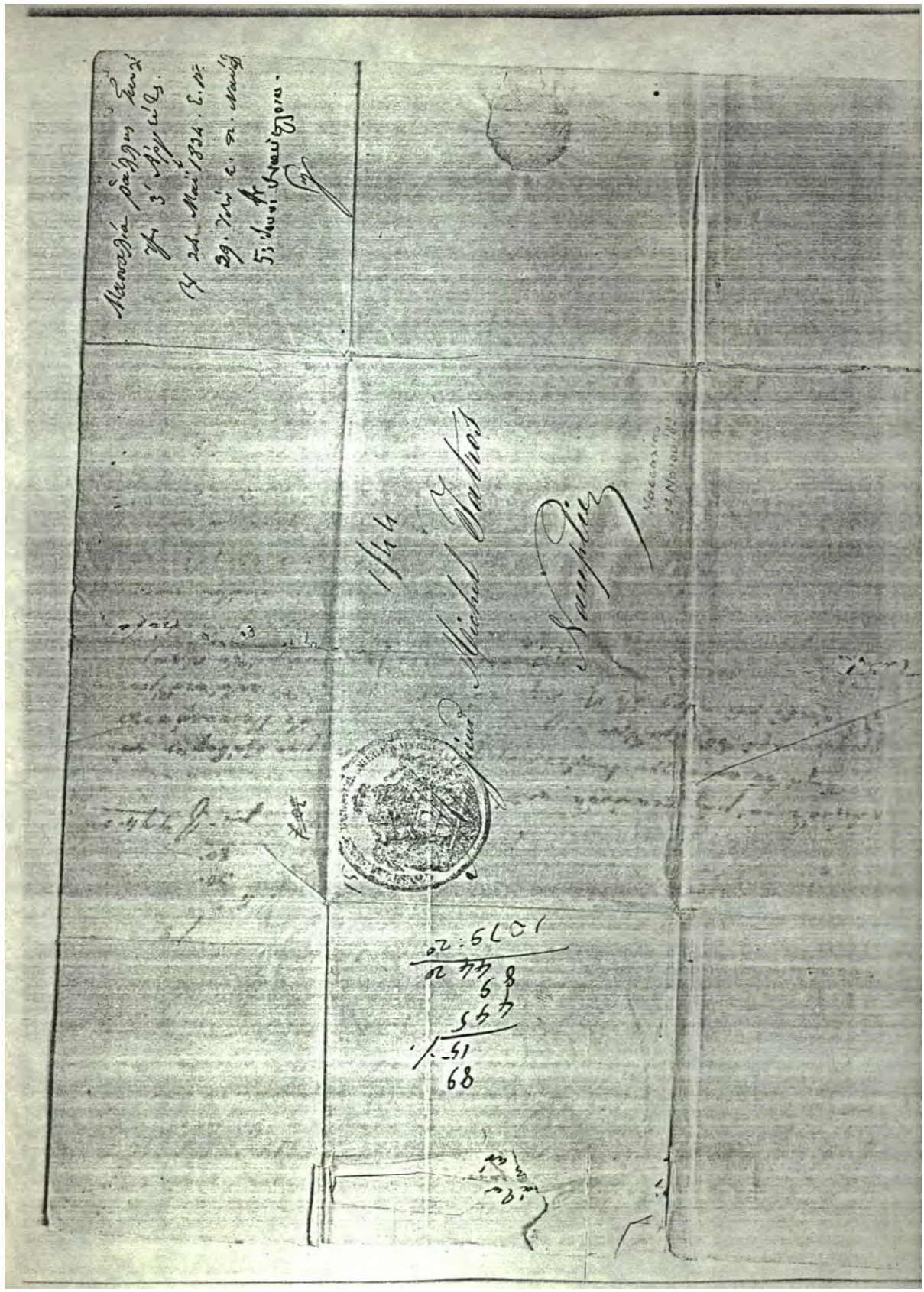

Ο προηγούμενος πλίκος σε ανάπτυξη

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Από πολλούς αμφισβητήθηκε αν τα προξενεία δεχόντουσαν ιδιωτική αλληλογραφία. Η ακόλουθη επιστολή αποδεικνύει την διακίνηση της ιδιωτικής αλληλογραφίας δια των Ελληνικών Προξενείων.

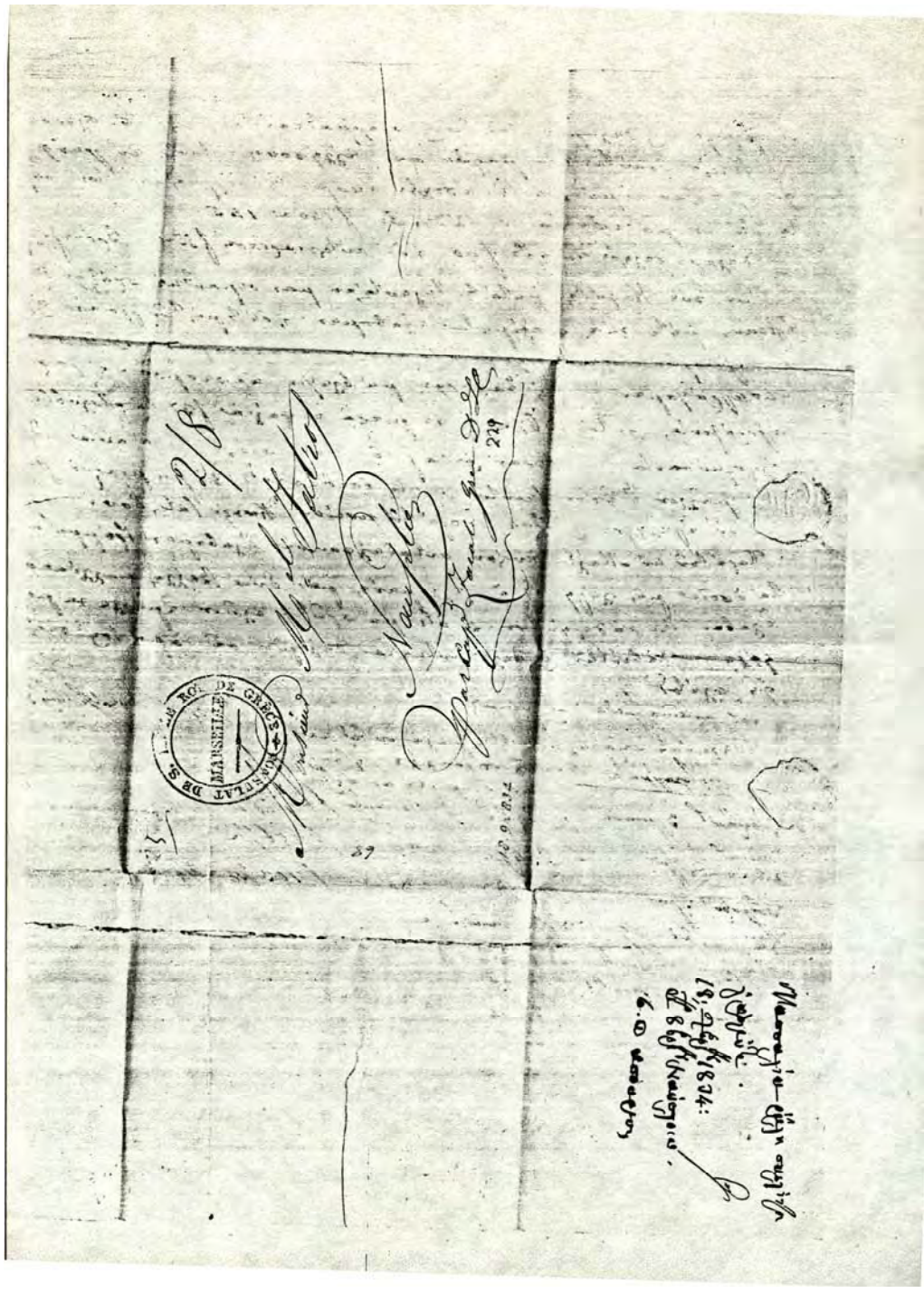

Η 1η σελίδα της επιστολής

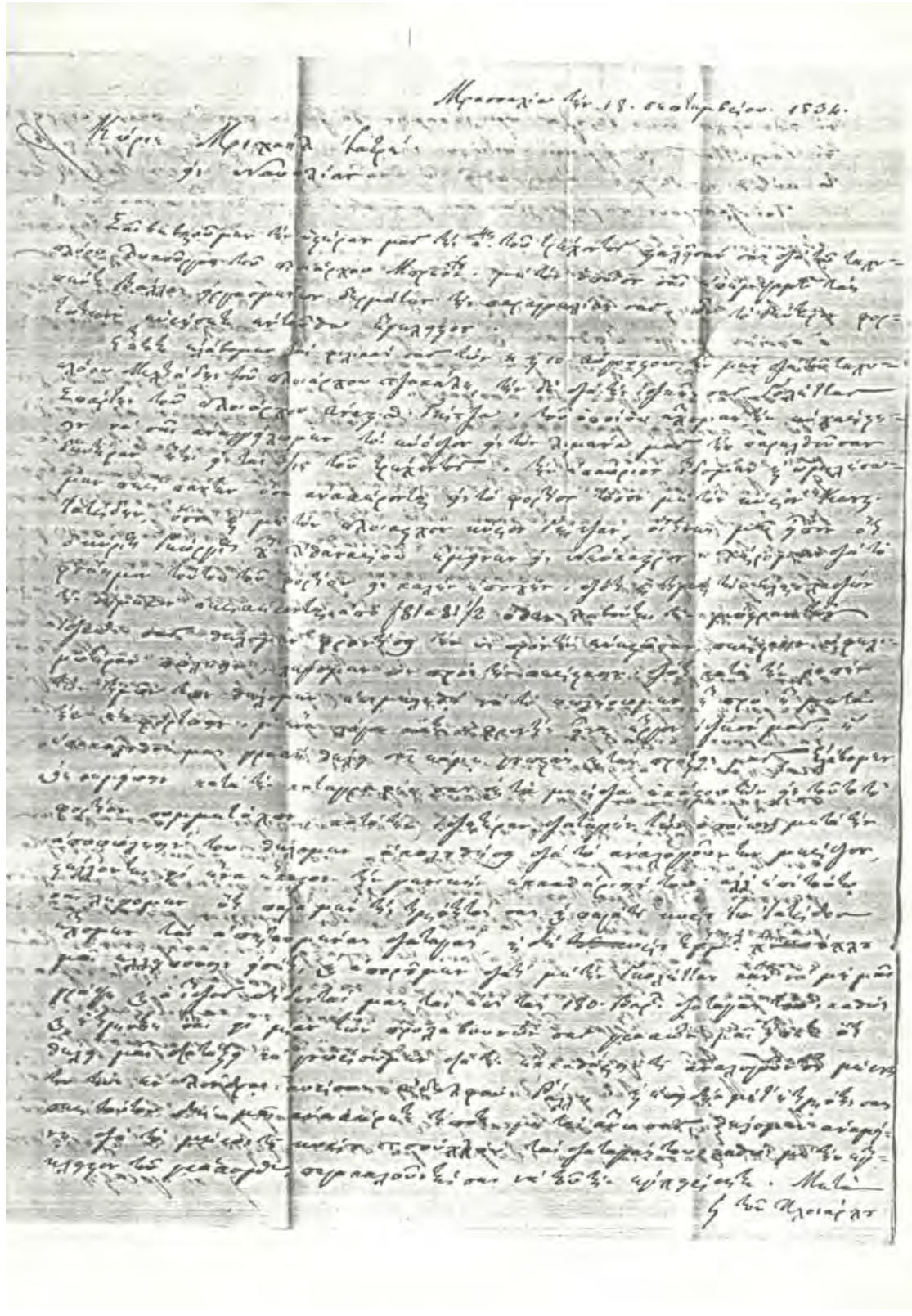

Η 2η σελίδα της επιστολής

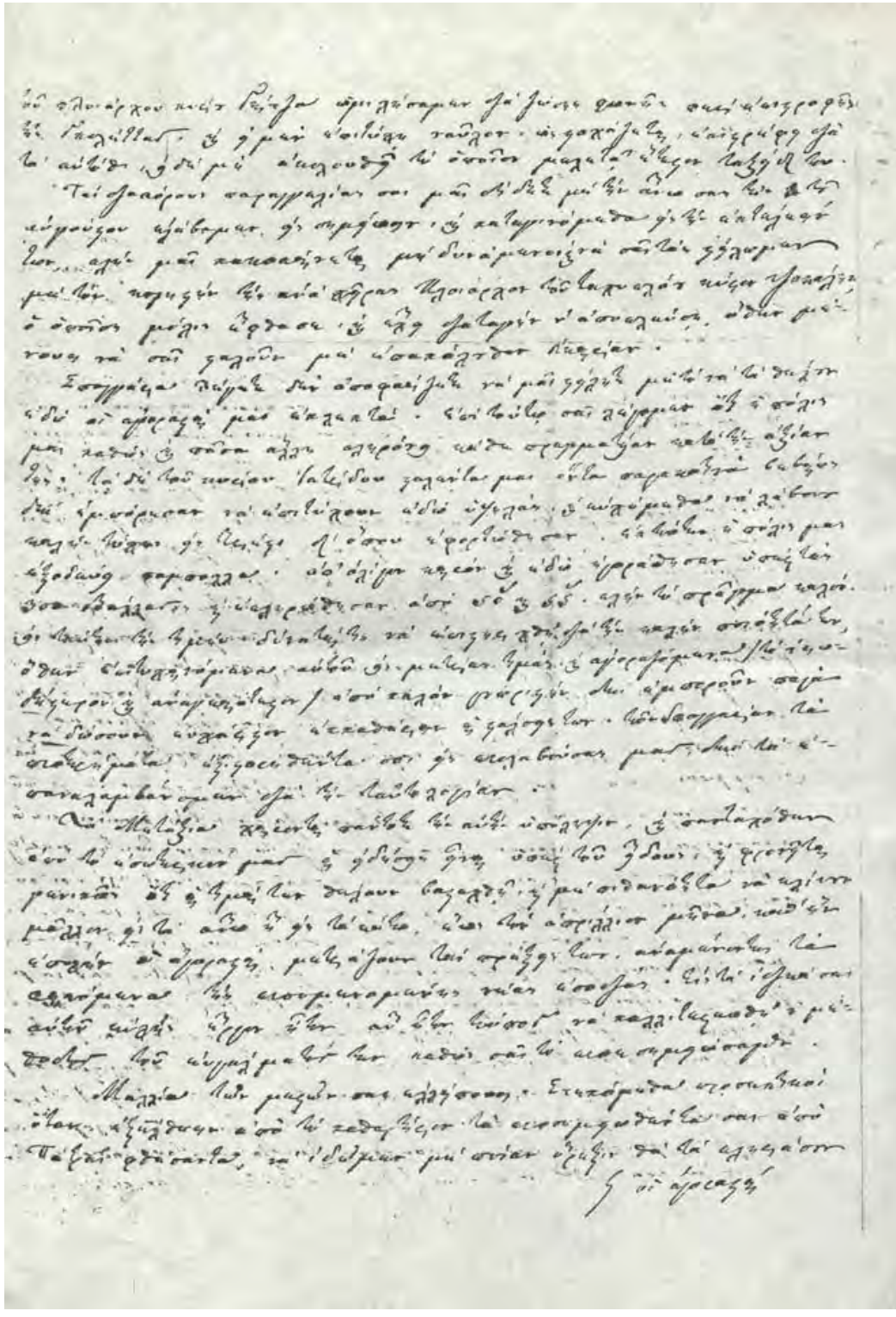

Η 3η σελίδα της επιστολής

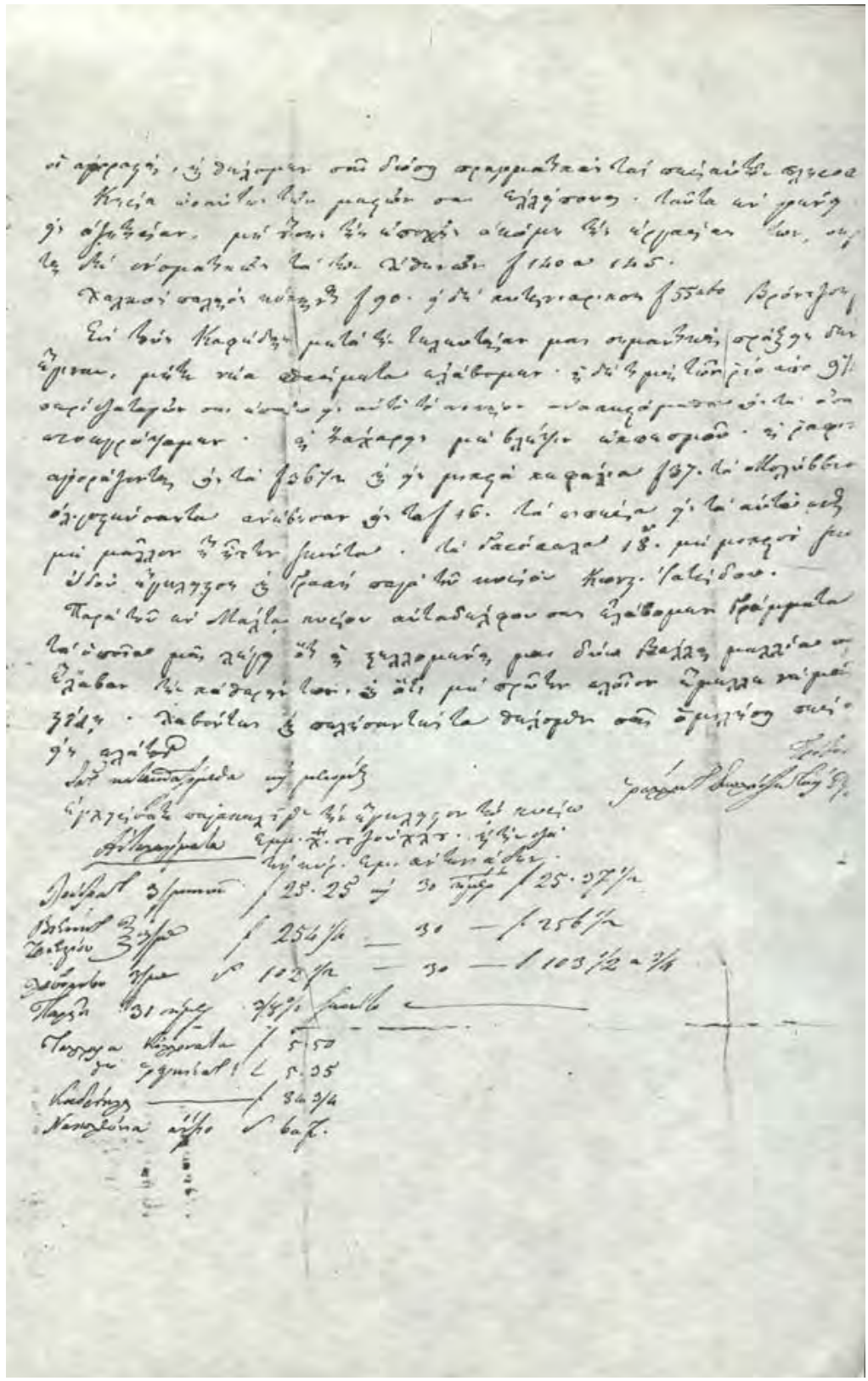

Η 4η σελίδα της επιστολής

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

567-586

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D / d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
576		1	3,00	9.9.1834 Καρα 200/911	21.10.1834 Βλ. 4/10	
580		2	3,60	24.5.1834 Καρα 13/1332	-	

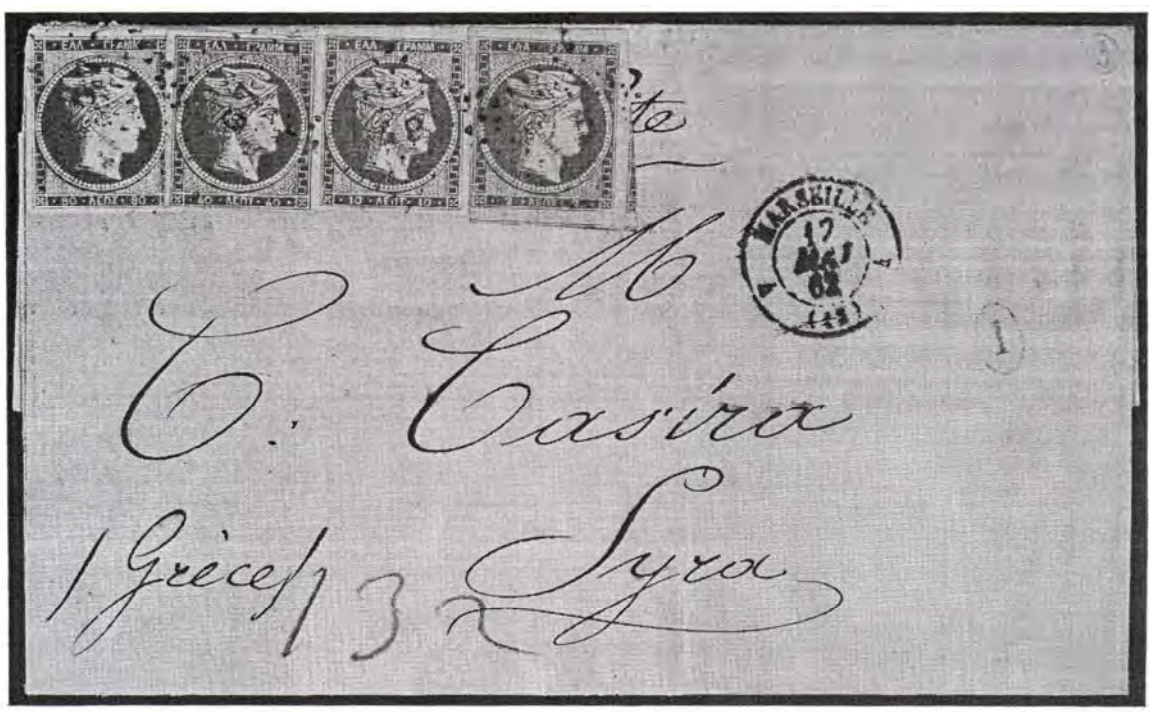

LETTER, from MARSEILLE to Syra, dated 17-5-1862, franked with 2 lep. and 80 lep. Paris print, in combination with 10 lep. and 40 lep. Provisional Fine print (Vl. 2, 6+17, 19), four colours. VF.

Βλ. 130/229

Γ.- ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΑ ΜΕ ΥΠΟΨΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Στην Τρίτη ομάδα αναφέρονται γραφεία τα οποία είναι αμφίβολο αν λειτούργησαν ή δεν υπάρχουν στοιχεία περί την λειτουργία τους και τα οποία έχουν αναφερθεί στον φιλοτελικό τύπο χωρίς όμως επαρκή αποδεικτικά στοιχεία.

Αφορά γραφεία τα οποία έγινε κάποια προσπάθεια λειτουργίας αλλά δεν λειτούργησαν ποτέ λόγω τοπικών δυσκολιών ή και αν λειτούργησαν δεν υπάρχουν στοιχεία τα οποία να πείθουν γι΄ αυτό. Στην παρούσα ομάδα θ΄ αναφερθούν και γραφεία τα οποία αναφέρθηκαν σε κάποιο άρθρο στον φιλοτελικό τύπο χωρίς όμως κάποιο αποδεικτικό στοιχείο. Αυτά είναι:

Αγκώνα
Βαθύ Σάμου
Καβάλα
Κέρκυρα
Κρήτη
Μάλτα
Μεσσήνη
Μυτιλήνη

Η ΑΓΚΩΝΑ

Στη δεύτερη συμπληρωματική σύμβαση της 18.10.1833 η οποία εγκρίθηκε και δηλοποιήθηκε την 9.11.1833 (ΦΕΚ 37/22.11.1833) «Περί της υπηρεσίας των από την Ελλάδα εις Λιβόρνον και από Π. Πάτρας εις Τεργέστιον και τανάπαλιν ταξιδευόντων ταχυπλόων» όπου προστέθηκαν άλλα δύο ταχύπλοα. Προβλέφτηκε δρομολόγιο μεταξύ Ναυπλίου και Λιβόρνου με ενδιάμεση προσέγγιση εις την Μεσσήνη και την Αγκώνα.
Σχολιάζοντας ο Νικολαΐδης στο ανάτυπο 11 της Ε.Φ.Ε. την σύμβαση έγραφε:

Τὴν 18.10.1833 (Ἐφ. Κυβ. ἀριθ. 37 τῆς 22. 11.1833) ὑπεγράφη συμπληρωματικὴ σύμβασις, κατὰ τὴν ὁποίαν προσετέθησαν δύο ἀκόμη ἱστιοφόρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἐδρομολογήθη εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Σύρου-Μεσσήνης - Λιβόρνου, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν γραμμὴν Πατρῶν - Ἀγκῶνος - Τεργέστης. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἐδικαιοῦντο νὰ παραμένουν δύο ἡμέρας εἰς Ναύπλιον, ὀκτὼ εἰς Σῦρον, Πάτρας καὶ Τεργέστην, δέκα εἰς Λιβόρνον καὶ 24 ὥρας εἰς Ἀγκῶνα καὶ Μεσσήνην.

Στην Φιλοτ. του 1976 τ. 458/131 αναφέρεται η ατυχής προσπάθεια δημιουργίας διανεμητηρίου στην Αγκώνα και την διακίνηση αλληλογραφίας μέσω αυτού από το 1833. Επίσης από τον Σ. Νικολαΐδη αναφέρεται η ανταλλαγείσα αλληλογραφία του εκεί προξένου και της κεντρικής Ταχυδρομικής υπηρεσίας η οποία έχει ως εξής:

ΑΓΚΩΝ

Ἡ Ἀγκών, σημαντικὸς λιμὴν ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, ἀνῆκε τὸ 1833 εἰς τὸ Παπικὸ Κράτος. Πρόξενος ἐκεῖ διωρίσθη ὁ Γεώργιος Δουρούτης δι' ἀποφάσεως τῆς Ἀντιβασιλείας ἀριθ. 5549 τῆς 14/26-7-1833[10]. Εἰς σχετικὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Παπικοῦ Κράτους ὁ Γεώργιος Δουρούτης χαρακτηρίζεται ὡς "Ἕλλην ἔμπορος, ἐγκατεστημένος εἰς Ἀγκῶνα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν".

Ἡ δευτέρα μετὰ τοῦ Φεράλδη σύμβασις τῆς 18-10-1833[11] προέβλεπε τὴν σύστασιν ταχυπλόων Πατρῶν - Ἀγκῶνος - Τεργέστης. Μετὰ τὴν ὑπογραφήν της τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔστειλεν ὁδηγίας εἰς τὸν Δουρούτην διὰ τὴν διακίνησιν τῶν ταχυπλόων καὶ τὴν ταχυδρομικὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ Ναυπλίου-Ἀγκῶνος. Ἀπὸ σχετικὴν ἔκθεσιν τοῦ Δουρούτη ἐπὶ τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς Ἀγκῶνα συνθηκῶν τῆς 8/20-12-1833[12] συντεταγμένην εἰς τὴν γαλλικήν, πληροφορούμεθα τὰ ἑξῆς :

1. Ὅτι μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Παπικοῦ Κράτους ὑπῆρχε μία σύμβασις, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἀγγλικὰ ταχύπλοα ἀπηλλάσσοντο λιμενικῶν τελῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προέβαινον εἰς φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἐμπορευμάτων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει κατέβαλον τὰ αὐτὰ τέλη ὡς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.
2. Ὅτι ὅλοι οἱ πρόξενοι ἐδικαιοῦντο νὰ λαμβάνουν τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν των ἀτελῶς, ἀλλ' ἡ ἰδιωτικὴ ἀλληλογραφία παρεδίδετο εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, διὰ νὰ εἰσπραχθοῦν παρ' αὐτοῦ τὰ ἰσχύοντα τέλη.
3. Ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Δουρούτη, ἡ τοπικὴ διοίκησις θὰ ἐδέχετο νὰ παράσχῃ διευκολύνσεις βάσει ἀμοιβαίων παραχωρήσεων, ἐὰν ἐπεδιώκετο ἡ ὑπογραφὴ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνέστησε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ Παπικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.
4. Ὅτι θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ γίνουν δεκτὰ ὅλα ὅσα τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ὑπέδειξεν, ἐπειδὴ δὲ τὸ Παπικὸν Κράτος συνηθίζει εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ νὰ μιμῆται τὴν Αὐστρίαν, συνέστησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ τὰς διευκολύνσεις, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν τὰ ἑλληνικὰ ταχύπλοα εἰς τὸν λιμένα τῆς Τεργέστης.

Ἡ τρίτη σύμβασις μὲ τὸν Φεράλδη, ὑπογραφεῖσα τὴν 17-5-1834[13], κατήργησε τὴν προσέγγισιν τῶν ἑλληνικῶν ταχυπλόων εἰς τὴν Ἀγκῶνα καὶ οὕτω πᾶσα περαιτέρω ἐνέργεια ἀπέβη περιττή. Νομίζω, ὅτι ὁ λόγος τῆς καταργήσεως ἦτο ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς κινήσεως. Εἰς ἐπιστολήν του τῆς 3/15-6-1834[14] ὁ Δουρούτης ἔγραφεν ὅτι τὴν 5ην πρωϊνὴν ἀφίχθη τὸ ταχύπλουν "Λυκοῦργος" καὶ ὅτι συνεβούλευσε τὸν πλοίαρχον νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα, διότι δὲν εἶχε παρὰ μόνον ὀλίγας ἐπιστολὰς πρὸς παράδοσιν. Ὁ Δουρούτης ἐζήτησεν ἐπίσης τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου νὰ πράττῃ τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὸ μέλλον εἰς παρομοίας περιπτώσεις, διότι οὕτω δὲν θὰ ὑπεχρεοῦτο ὁ πλοίαρχος νὰ καταβάλῃ τέλη, αἱ δὲ εἰς τὸ Προξενεῖον συγκεντρούμεναι ἐπιστολαὶ θὰ τοῦ ἐδίδοντο ὡς καὶ προηγουμένως. Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ἀπήντησεν ὅτι δὲν συνέτρεχεν πλέον λόγος, ἐφ' ὅσον κατόπιν νεωτέρας ἀποφάσεως δὲν θὰ προσήγγιζον εἰς τὸ μέλλον τὰ ταχύπλοα εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀγκῶνος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παραθέτω εἰς τὴν σελ.133 τὴν φωτογραφίαν μιᾶς ἀποδείξεως τοῦ λιμεναρχείου τῆς Ἀγκῶνος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4-7-1834 διὰ καταβληθέντα λιμενικὰ καὶ ὑγειονομικὰ τέλη ὑπὸ τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίου (βριγαντίνι = εἶδος πάρωνος) "Φιλοκτήτης" τοῦ πλοιάρχου Γ. Κακκαβῆ, 184 τόννων. Ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τὸ νόμισμα παρίσταται δι' ἑνὸς συμβόλου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ νόμισμα τοῦ Παπικοῦ Κράτους ἦτο τὸ σκοῦδον, ὑποδιαιρούμενον εἰς 100 bajiocci, καθίσταται πρόδηλον, ὅτι κατεβλήθησαν 8 σκοῦδα καὶ 27 bajiocci. Τὸ παπικὸν σκοῦδον ἦτο ἰσότιμον φρ. γ. 5.36 ἢ περίπου δρ. 6.- τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τὸ "Φιλοκτήτης" ἦτο ἓν ἀπὸ τὰ πλοῖα τοῦ Φεράλδη. Πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὸ Παπικὸν Κράτος δὲν τὰ ἀνεγνώριζε τότε ὡς κρατικὰ ταχύπλοα ἢ ὅτι μὴ ὑπογραφείσης εἰσέτι σχετικῆς συμβάσεως ὅλα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἐθεωροῦντο ἐμπορικά. Ἂς σημειωθῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅτι ὁ Φεράλδης μετέφερε μὲ τὰ πλοῖα του καὶ ἐμπορεύματα ἰδιωτῶν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐχαρακτηρίζοντο ταῦτα "κρατικὰ ταχύπλοα". Πάντως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3841 τῆς 24-12-1834[15] ἐγγράφου του εἰδοποίησε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ὅτι συμφώνως πρὸς ἀναφορὰν τοῦ προξένου Ἀγκῶνος εἰς τὸ ἑξῆς τὰ ταχύπλοα Φεράλδη θὰ θεωροῦνται ὡς βασιλικὰ εἰς τοὺς Παπικοὺς λιμένας.

10. Α.Υ.Ε., φάκελος 37)7 τοῦ 1833.
11. Σ. Νικολαΐδη καὶ Α. Ξανθοπούλου ἔνθ' ἀν. τεῦχος 385, σελ. 74 καὶ ἀνάτυπον σελ. 6.
12. Α.Υ.Ε., φάκελος 53)1833.
13. Σ.Νικολαΐδη καὶ Α. Ξανθοπούλου, ἔνθ' ἀν. τεῦχος 385 σελ. 74 καὶ ἀνάτυπον σελ. 6.
14. Α.Υ.Ε., φάκελος 53)1 τοῦ 1834.
15. Α.Υ.Ε., φάκελος 53)1 τοῦ 1834.

Από το κείμενο συμπεραίνεται ότι οι προσπάθειες σταμάτησαν συνεπεία μικρής ταχυδρομικής κίνησης.

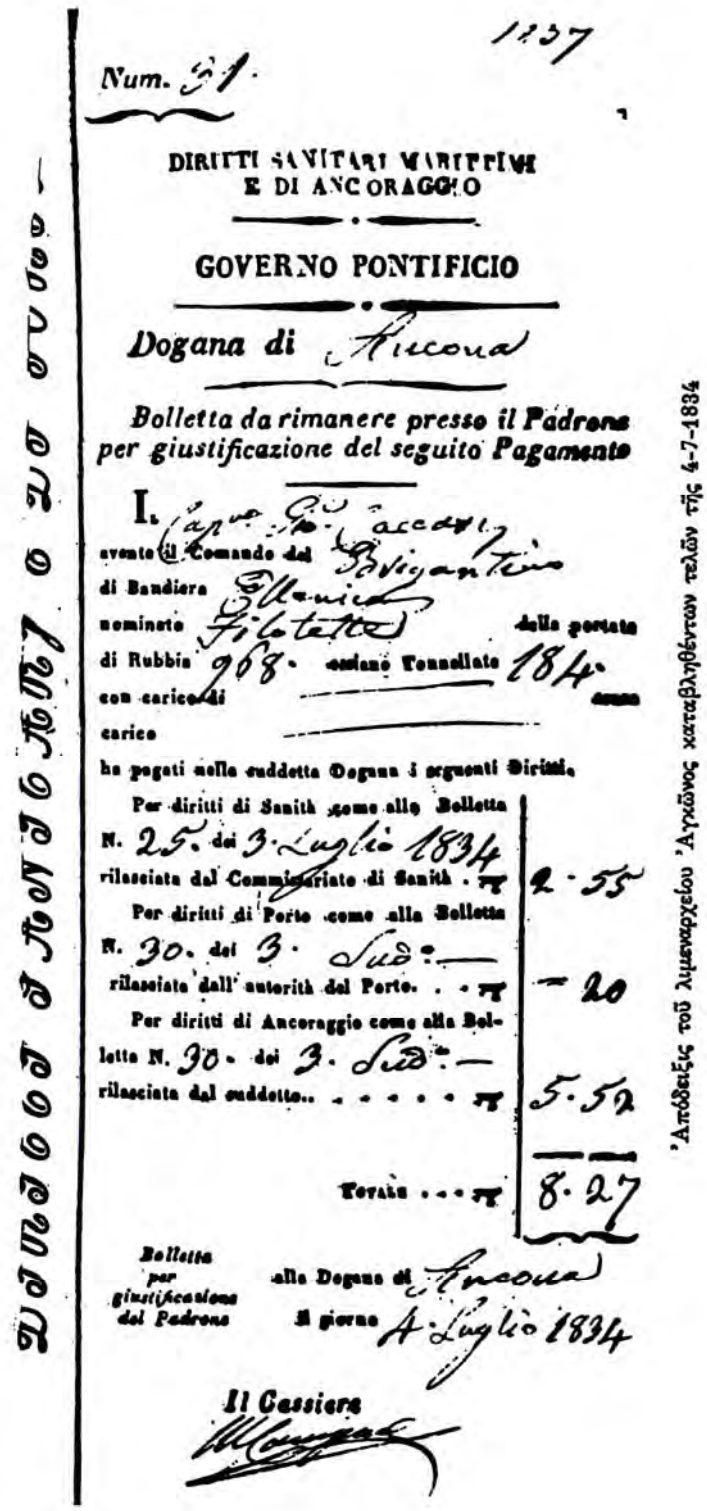

Num. 31. 1837

DIRITTI SANITARI MARITTIMI
E DI ANCORAGGIO

GOVERNO PONTIFICIO

Dogana di Ancona

Bolletta da rimanere presso il Padrone per giustificazione del seguito Pagamento

I. Capo Sig. Laccadio avente il Comando del Bastimento di Bandiera Ellenica nominato Filotetta della portata di Rubbia 968. ossiano Tonnellate 184. con carico di carico

ha pagati nella suddetta Dogana i seguenti Diritti.

Per diritti di Sanità come alla Bolletta N. 25. dei 3. Luglio 1834 rilasciata dal Commissariato di Sanità . . π	2.55
Per diritti di Porto come alla Bolletta N. 30. dei 3. Luglio rilasciata dall' autorità del Porto. . . π	— 20
Per diritti di Ancoraggio come alla Bolletta N. 30. dei 3. Luglio rilasciata dal suddetto.. . . . . π	5.52
Totale . . . π	8.27

Bolletta per giustificazione del Padrone

alla Dogana di Ancona

li giorno 4. Luglio 1834

Il Cassiere

'Απόδειξις τοῦ λιμεναρχείου 'Αγκῶνος καταβληθέντων τελῶν τῆς 4-7-1834

Απόδειξη του λιμεναρχείου της Αγκώνος της 4.7.1834 για καταβληθέντα λιμενικά και υγειονομικά τέλη του υπό την ελληνική σημαία πλοίου «Φιλοκτήτης» του πλοιάρχου Γ. Κακκαβή 184 τόνων κατασκευής 1818. Ιδιοκτησίας της σπετσιώτικης οικογένειας Λαζάρου

ΤΟ ΒΑΘΥ ΣΑΜΟΥ

Για την ταχυδρομική ιστορία της νήσου Σάμου έχουν γράψει και την έχουν καλύψει με εξαιρετική επιτυχία τόσο ο Μάνος Αναγνώστου με το βιβλίο «ΣΑΜΟΣ 1800-1915 Ταχυδρομική ιστορία και γραμματόσημα» των εκδόσεων COLLECTIO Αθήναι 1992 και ο Abraam Kosmidis με το βιβλίο «SAMOS 1821 – 1945» Stuttgart – Thessaloniki 2002.
Η Σαμική Ηγεμονία, φόρου υποτελής, ημιανεξάρτητη υπό την υψηλή εποπτεία της Πύλης διήρκεσε από το 1834 έως το 1912. Στην διάρκεια της ύπαρξής της ανέπτυξε κάθε δραστηριότητα ημιαυτοτελούς κράτους μεταξύ των οποίων ανέπτυξε και την ταχυδρομική της υπηρεσία.
Η εν γένει ταχυδρομική ιστορία της Σαμικής Ηγεμονίας δεν θα απασχολήσει το παρόν διότι ασχολείται αποκλειστικά με τα ελληνικά διανεμητήρια και τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού. Ακροθιγώς θα ασχοληθεί για το χρονικό διάστημα 1834 – 1881. Χρονικό διάστημα όπου υπήρξαν τα διανεμητήρια και τα ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία εξωτερικού.
Όπως σε όλα σχεδόν τα λιμάνια της Μεσογείου έτσι και στη Σάμο ιδρύθηκε ελληνικό Προξενείο. Όπως σε όλα τα λιμάνια εγκαταστάθηκαν ναυτιλιακοί πράκτορες εκπρόσωποι πλοίων και ατμοπλοϊκών εταιρειών.
Όπως σε όλα τα προξενεία έτσι και στον λιμένα Βαθέως Σάμου λογικό είναι το προξενείο να έχει συμπεριφορά και άτυπου διανεμητηρίου. Το Προξενικό Ταχυδρομικό Γραφείο λειτουργούσε εντός του προξενείου.
Στην Φιλοτ. του 1949 σελίς 24 αναφέρεται από τον Α. Β. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ ότι λειτουργούσε Προξενικό ταχυδρομικό γραφείο στο Βαθύ Σάμου χωρίς να δίνει περισσότερα άλλα στοιχεία. Συγκεκριμένα γράφει:

Ἐπὶ πλέον τῶν λειτουργούντων ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι γραφείων, ἐλειτούργουν ἕτερα δέκα τρία γραφεῖα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὰ ὁποῖα ἔφερον τοὺς ἀριθμοὺς ἀπο 95 ἕως 105 καὶ 133 ἕως 135, ὡς ἀναλυτικῶς ἀναφέρεται κατωτέρω, ὡς καὶ Προξενικον Γραφεῖον εἰς Βαθὺ Σάμου καὶ ἕτερον εἰς Καβαλλαν (Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία). Τὰ δύο αὐτὰ γραφεῖα ἐχρησιμοποίουν σφραγίδας τοῦ Προξενείου ἢ ὀρθογωνίους τοιαύτας μὲ τὴν λέξιν ΕΠΛΗΡΩΘΗ.

Εδώ ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ λέει ότι χρησιμοποιούσαν σφραγίδες του προξενείου ή ορθογώνιες με την λέξη ΕΠΛΗΡΩΘΗ δηλωτικό ότι εισπραχθεί το ταχυδρομικό τέλος.
Ο τρόπος που το γράφει ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ δείχνει να μην εμπλέκει την ταχυδρομική υπηρεσία της Ηγεμονίας αλλά ότι είναι καθαρό ελληνικό θέμα.
Στοιχεία για να επιβεβαιωθεί ή όχι ο Οικονομίδης δεν είναι εύκολο να βρεθούν.
Πάντως πιθανότατα τα έχει μπερδέψει γιατί οι ταχυδρομικές σφραγίδες της Ηγεμονίας περιλαμβάνουν τύπους σφραγίδων οι οποίες περιέχουν την λέξη ΕΠΛΗΡΩΘΗ. Επίσης υπάρχουν δύο σφραγίδες του Ηγεμονικού ταχυδρομείου οι οποίες είναι ορθογώνιες εκ των οποίων η μία γράφει ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ, και η άλλη εντός ορθογωνίου παραλληλογράμμου γράφει ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ.

και

Πριν από την ελληνική κατοχή του νησιού όπου δεν υπήρχε ελληνικό ταχυδρομείο συνηθιζόταν η ταχυδρομική αλληλογραφία με την Ελλάδα, ή και αλλαχού, να παραδίδεται στο πρακτορείο του πλοίου με το οποίο θα μεταφέρονταν η επιστολή ή και του μοναδικού σαμιώτικου ατμόπλοιου «Λυκούργος» το οποίο συνέδεε το νησί με τα ελληνικά λιμάνια.
Τα τέλη καταβάλλονταν σε ελληνικά γραμματόσημα τα οποία είχε το πρακτορείο του «Λυκούργος» και έβαζαν σφραγίδα την του πρακτορείου «ΣΑΜΙΑΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΛΙΜΕΝΟΣ ΒΑΘΕΩΣ». Το ατμόπλοιο παρέδιδε την αλληλογραφία στον Πειραιά όπου σφραγίζονταν με την σφραγίδα του ταχυδρομείου Πειραιώς και εκείθεν όδευε με την φροντίδα του ελληνικού ταχυδρομείου προς τον προορισμό της
Αν η αλληλογραφία παρεδίδετο σε άλλο ατμόπλοιο είτε έμπαινε επί του φακέλου η σφραγίδα του πρακτορείου που ανήκε το ατμόπλοιο είτε έμπαινε η απλή σφραγίδα ΕΠΛΗΡΩΘΗ η οποία δηλούσε την πληρωμή της θαλάσσιας μεταφοράς της επιστολής την οποία πιθανόν να μνημονεύει ο Οικονομίδης.

Τα ίδια ίσχυαν και για την αλληλογραφία η οποία κατευθυνόταν προς την Ελλάδα και από τα άλλα νησιά του Αιγαίου.
Τα ίδια ισχύουν και για την αλληλογραφία η οποία κατευθυνόταν προς Σάμο. Σημειώνεται ότι όλοι οι προς Σάμο φάκελοι ήταν προπληρωμένοι.
Εταιρείες οι οποίες έπιαναν κατά καιρούς στο λιμάνι ήταν επίσης οι ελληνικές η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ», η «ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ – Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ», η «ΑΧΑΪΚΗ» η τουρκική «Χατζή Δαούτ» κλπ.
Δυστυχώς το αποδεικτικό υλικό είναι φτωχό. Το πιθανότερο είναι να κάνει λάθος ο Οικονομίδης και να επρόκειτο για σφραγίδες πλοίων.
Εντύπωση δημιουργεί ο μετέπειτα αριθμός 128 του ταχυδρομικού γραφείου τον οποίον του απέδωσαν χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία στο Βαθύ Σάμου. Ο αριθμός 128 αναφέρεται με μεγάλη επιφύλαξη. Άλλωστε ο αριθμός 128 δόθηκε στον Αιγιαλό.

Το Εθνόσημο του Ελληνικού προξενείου στο Λιμένα Βαθέως

Cover (stampless) canc.linear "ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ" in blue-green from Vathy-Samos to Constantinople. Addressee "D.Trezos" (Postmaster of the Samian P.O.) in Greek. Sign.G.WENKUMS. Only TWO strikes known so far. Very scarce.

Καρα 132/8

Φάκελος του 1872 από Βαθύ Σάμου(;)ή από Σμύρνη(;) προς την Κωνσταντινούπολη
Επί του φακέλου η ευθύγραμμη **ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ**
Δεν είναι βέβαιο που πείρε την σφραγίδα
Από το Βαθύ ως σφραγίδα αποστολής;
Από την Σμύρνη όπου θα έπρεπε να πάει ως διαβατικό γραφείο:
ή τέθηκε επί κάποιου Ελληνικού πλοίου;
Το πιθανότερο είναι να τέθηκε στο Βαθύ προς επιβεβαίωση πληρωμής των ταχυδρομικών τελών

Ναυτιλιακές εταιρίες

Εταιρείες οι οποίες έπιαναν κατά καιρούς στο λιμάνι ήταν κυρίως η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ. Επίσης οι ελληνικές ΑΝΑΤΟΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ – Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ, ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΒΙΚΤΩΡΑ & Σια' , ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ & Σια' , η «Αχαϊκή» και η τουρκική «ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ Co HATZI DAOUT FARKOUH», «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ».
Σφραγίδες πρακτορείων πλοίων ή και ναυτιλιακών εταιρειών οι οποίες αντιπροσώπευαν πλοία της γραμμής στη Σάμο υπάρχουν αρκετές. Ενδεικτικά είναι:

1.- ΑΝΑΤΟΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ – Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

1.α - Πρακτορείο Καρλοβασίου

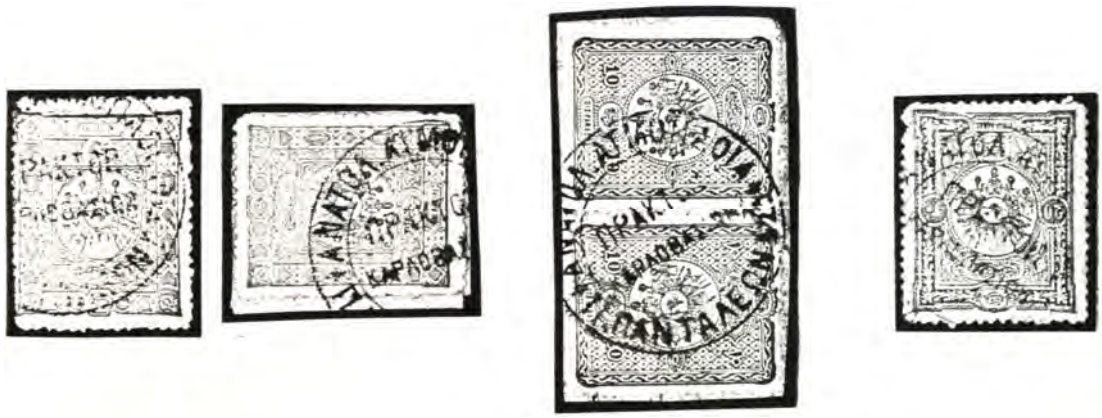

1.β - Πρακτορείο Τηγανίου

2.- ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΒΙΚΤΩΡΑ & Σ^{ΙΑ}

2.α - Πρακτορειον Βαθέως

3.- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ & Σ^ΙΑ

3 α - Πρακτορειον Βαθέως

4.- ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ Co HATZI DAOUT FARKOUH

4.α - Πρακτορειον Βαθέως

5.- «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ».

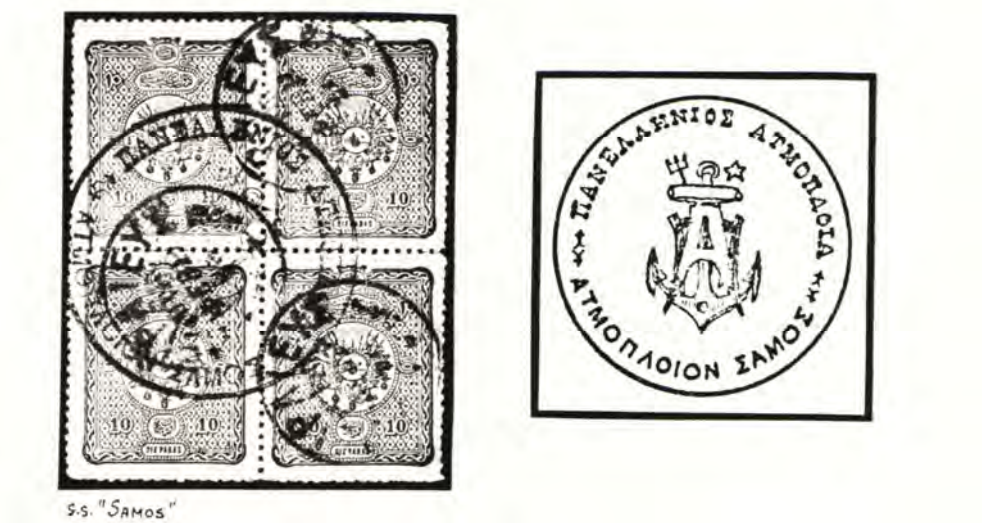

Αρ. 4,386

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Ἐνιαύσιος σχεδὸν πεῖρα ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην νεωτέρου διοργανισμοῦ τοῦ Ταχυδρομείου. Ὁ διοργανισμὸς οὗτος ἔγεινε μ' ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας τροπολογίας καὶ μεταῤῥυθμίσεις, ὅσαι ὑπισχνοῦνται τὴν βελτίωσιν τοῦ μέρους τούτου τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Ὅθεν, ἡ Γραμματεία αὕτη σπεύδουσα νὰ σᾶς περικλείσῃ ἀντίτυπα τῆς ὑπ' Αρ. 12,499 διατάξεως, σᾶς προσκαλεῖ, Κύριοι, κατ' ἐκείναγὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, νὰ δημοσιεύσετε τὴν αὐτὴν διάταξιν, εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας Τμῆμα ἢ ἐπαρχίαν ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς, καὶ νὰ ἐκτελέσετε ἀνυπερθέτως, τὸ ὁποῖον ἐμπιστεύεσθε χρέος διορίζοντες τὸν ὅστις μέλλει ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου, κατὰ τὰς πόλεις τοῦ Τμήματος, ἢ τῆς ἐπαρχίας σας. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου, εἶναι πάντῃ ἀσύμφορον ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων, διὰ τοῦτο θέλετε ἀναπληρώσει τὴν ἔλλειψιν, ἐνεργοῦντες τὸν διορισμὸν τοῦτον κατὰ τὸν ἑφεξῆς τρόπον.

1'. Ὅπου ὑπάρχει Ἀστυνόμος, ἐκεῖ ὁ αὐτὸς θέλει ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου.

2. Εἰς τας πόλεις, ὅπου διατρίβουσιν οἱ Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι καὶ οἱ Προσωρινοὶ Διοικηταὶ, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Ἀστυνόμος, εἷς τῶν Γραμματέων τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ ἐκπληροῖ τα τῆς ἐπιστασιας τοῦ Ταχυδρομειου.

3. Ἐκεῖ δὲ ὅπου μήτε Αστυνόμος, μήτε Γραμματεὺς ὑπάρχει, θέλει διορίζεσθαι κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ, εἷς τῶν κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐν δημοσίῳ ὑπουργήματι διατελούντων.

4. Εἰς τας νήσους θέλουν ἐκτελεῖ τὰ τῆς ἐπιστασίας χρέη οἱ Ὑγειονόμοι.

Ἡ Κυβέρνησις ἀνατιθεμένη εἰς τὸν γνωστὸν ζῆλόν σας τὴν ταχείαν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν της κατα τοῦτο, καὶ την ἐφαρμογὴν τῆς διαληφθείσης διατάξεως, καθόσον ἀνάγεται εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν. Κύριοι, περιμένει ἐκτάχει τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν παρ' ὑμῶν διορισθησομένων ἐπιστατῶν πρὸς πληροφορίαν της.

Σημειωτέον ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεσολαβήσῃ ἐκ μέρους σας μηδεμία ἀναβολὴ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους τούτου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΚΑΒΑΛΑ

Στο λιμάνι της Καβάλλας ήταν φυσικό ν΄ αναπτυχθεί εμπορική κίνηση και κατά συνέπεια ταχυδρομική. Επίσημη προσπάθεια για δημιουργία ταχ. γραφείου από μέρους της Ελληνικής πλευράς δεν είναι γνωστή. Κατά συνέπεια το εκεί Προξενείο πιθανόν να έπαιξε ρόλο άτυπου διανεμητηρίου (γράφε Προξενικού γραφείου). Δεν είναι ακόμα τίποτα γνωστό. Πιθανόν οι εκεί εδρεύοντες ναυτιλιακοί πράκτορες να συγκέντρωναν και να διακινούσαν την τοπική αλληλογραφία η οποία θα κατευθύνονταν στους παραλήπτες των με το ατμόπλοιο που εκπροσωπούσαν.

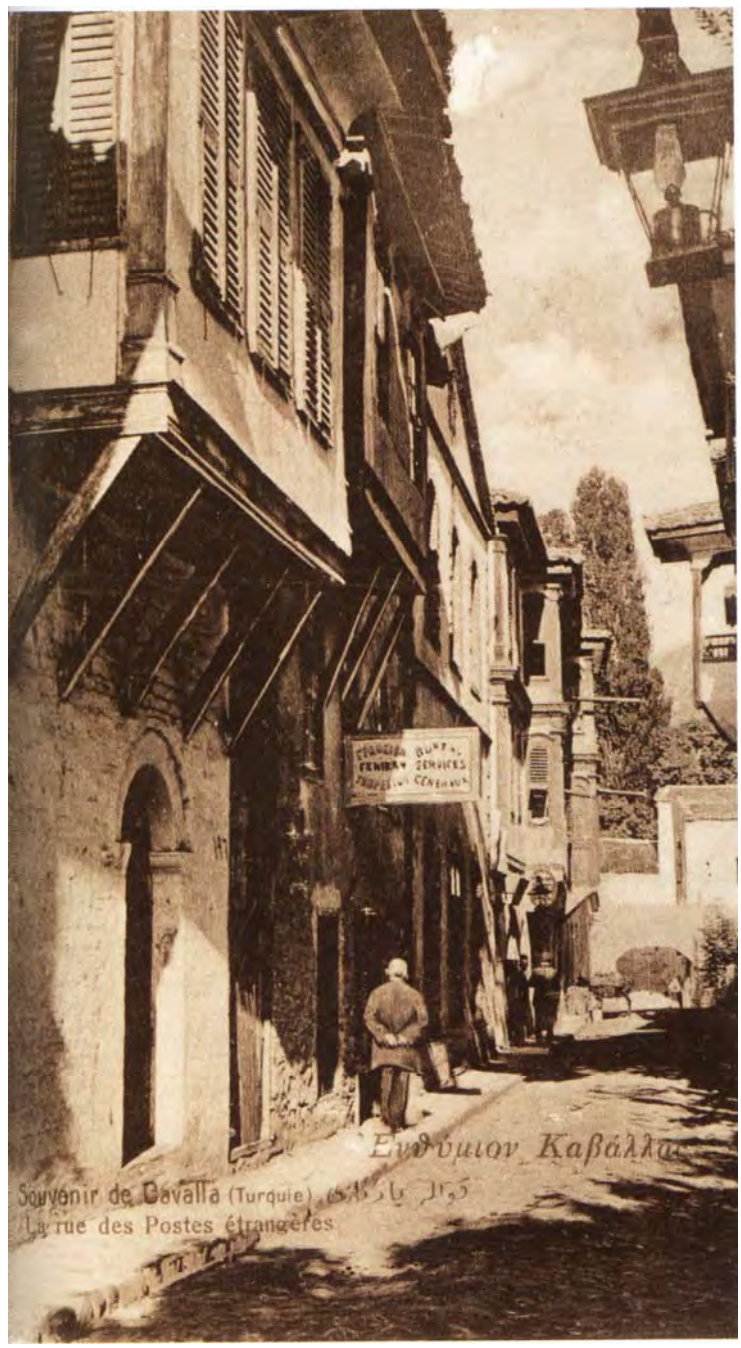

Από την Καβάλα
Ο δρόμος των ξένων ταχυδρομείων

Αναφέρεται στη Φιλοτ. του 1948 σελίς 104 υπό του Α. Β. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ ότι:

Ἐπὶ πλέον τῶν λειτουργούντων ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι γραφείων, ἐλειτούργουν ἔτερα δέκα τρία γραφεῖα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὰ ὁποῖα ἔφερον τοὺς ἀριθμοὺς ἀπο 95 ἕως 105 καὶ 133 ἕως 135, ὡς ἀναλυτικῶς ἀναφέρεται κατωτέρω, ὡς καὶ Προξενικὸν Γραφεῖον εἰς Βαθὺ Σάμου καὶ ἕτερον εἰς Καβάλλαν (Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία). Τὰ δύο αὐτὰ γραφεῖα ἐχρησιμοποίουν σφραγίδας τοῦ Προξενείου ἢ ὀρθογωνίους τοιαύτας μὲ τὴν λέξιν ΕΠΛΗΡΩΘΗ.

και το επαναλαμβάνει στην Φιλοτ. του 1949/24, ότι «λειτουργούσε Προξενικό γραφείο» χωρίς περισσότερα άλλα στοιχεία.

Ἐκτὸς τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ Ἑλληνικὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Μασσαλίας (Γαλλίας), Μεσσήνης (Σικελίας), Καβάλλας (Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας), ἦσαν ἐντεταλμένα νὰ δέχωνται ἀλληλογραφίαν προοριζομένην διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιθέτοντα ἐπὶ τῶν φακέλλων τὸ ταχυδρομικὸν τέλος εἰς Ἑλληνικὰ γραμματόσημα.

και συνεχίζει:

Τὸ προξενικὸν γραφεῖον τῆς Καβάλλας ἔθετεν ἐπὶ τῶν φακέλλων μίαν εὐθύγραμμον σφραγίδα δηλοῦσαν ὅτι τὸ ταχυδρομικὸν τέλος κατεβλήθη, ὡς ἑξῆς: ΕΠΛΗΡΩΘΗ.

Ο αρθρογράφος κάνει λάθος! Είναι γνωστό ότι το διανεμητήριο (γράφε Προξενικό γραφείο) δεν ασχολείται με ταχυδρομικά τέλη. Δέχεται μόνο απροπλήρωτη τοπική αλληλογραφία προκειμένου να την προωθήσει προς την Ελλάδα ή σε ξένα ταχυδρομεία και προπληρωμένη αλληλογραφία που έρχεται από την Ελλάδα ή άλλου προκειμένου να την διανείμει στους τοπικούς ομογενείς.
Συνεπώς ή ευθύγραμμη ΕΠΛΗΡΩΘΗ δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιήθηκε ως σφραγίδα διανεμητηρίου. Άρα ή ευθύγραμμη ΕΠΛΗΡΩΘΗ δηλώνει ότι εισπράχθηκε το τέλος μεταφοράς της επιστολής χωρίς να μας λέει που και πως κατεβλήθη το τέλος. Κυρίως καταβάλλονταν στα πλοία μεταφοράς της επιστολής τα οποία και έβαζαν την σφραγίδα ΕΠΛΗΡΩΘΗ.

Το αυστριακό πρακτορείο Lloyd Καβάλας

Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι παρακάτω δύο πλίκοι.

1865 EL from Cavalla (29 April) (stampless) canc.maritime linear "ΕΠΛΗΡΩΘΗ" ,taxed with 20l.grey-blue (Hellas 19c,good/large margins) on arrival canc. "ΣΥΡΟΣ (67)*7 ΜΑΙΟΣ 65" (inverted dates).

Καρα 192/221

Linear "ΕΠΛΗΡΩΘΗ" in blue on 1865 EL from Cavalla (17/29 Apr.65), taxed 201.blue on the arriv.canc.ΣΥΡΟΣ*7 ΜΑΙΟΣ 65.The stamp adhered partly on the ΕΠΛΗΡΩΘΗ cachet.

Καρα 97/1958

Πλίκος από την Καβάλα της 17.4.1865 προς την Σύρο με άφιξη την 7.5.1865
Επί του πλίκου διακρίνεται η σφραγίδα του αποστολέως

Διακρίνεται, επίσης, η σφραγίδα ΕΠΛΗΡΩΘΗ *Στο ανταλλακτήριο γραφείο Σύρου πήρε την χειρόγραφη κόκκινη ένδειξη «**20**» η οποία προσδιορίζει το εσωτερικό ταχυδρομικό τέλος στο ταχ. γραφείο Σύρου επικολλήθηκε το γραμματόσημο των 20 λεπτών το οποίο επικάλυψε μερικώς την σφραγίδα* ΕΠΛΗΡΩΘΗ

*Το γραμματόσημο ακυρώθηκε με την σφραγίδα αφίξεως **ΣΥΡΟΣ (67) 7.ΜΑΙ.1865***
Ο φάκελος διακινήθηκε με ελληνικό πλοίο πιθανότατα της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ.
Τη σφραγίδα ΕΠΛΗΡΩΘΗ την έβαλε είτε ο ναυτιλιακός πράκτορας του πλοίου, είτε ο καπετάνιος του πλοίου προτού την παραδώσει, ως όφειλε, στο ανταλλακτήριο γραφείο αφίξεως.

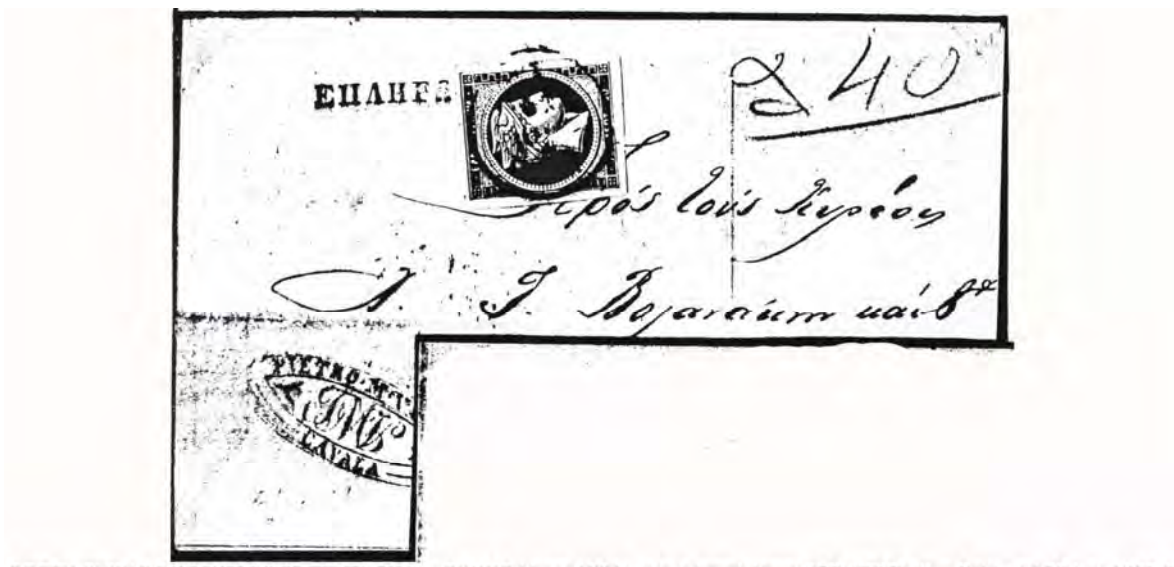

GREEK SHIP´S POSTOFFICES: 1) CAVALA to SYROS (June 1864), black handstamp "EPLIROTHI" = Paid and 20 lep. 1862-67 cancelled on arrival.

Παρόμοιος με τον προηγούμενο φάκελο με όμοια φιλοτελική περιγραφή
Μόνη διαφορά: Το εσωτερικό ταχ. τέλος είναι 40 λεπτά (2ο βάρος)

Παρατήρηση: Ο ίδιος αποστολεύς από την Καβάλα έχει την δυνατότητα να διακινεί την αλληλογραφία του με τρεις (τουλάχιστον) διαφορετικούς φορείς πέρα από τα πάσης φύσεως ελληνικά καράβια.

Αυστριακό ταχυδρομείο

1857 EL canc.oval AGENZIA DEL LLOYD AUSTRIACO*CAVALLA (V1.1) & 3-line unframed LETTERE ARRIVATE/COL VAPORE/DAL LEVANTE,arr.TRIEST 27/9.Very fine condition & rare cancels.

Καρα No 82/2300

Πλίκος από την Καβάλα προς την Τεργέστη την 17.8.1857. Επί του πλίκου διακρίνεται η σφραγίδα του αποστολέως. Η σφραγίδα του Αυστριακού ταχυδρομείου Καβάλας μέσω του οποίου διακινήθηκε προς Τεργέστη και η σφραγίδα του αυστριακού ταχυδρομείου στην άφιξη

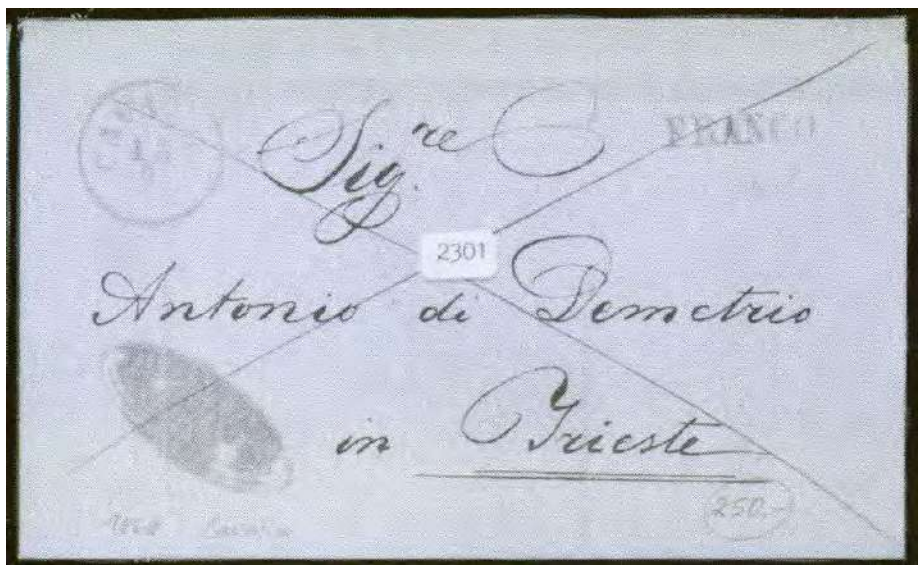

1860 EL canc.Austrian CAVALLA 13/9 in blue-green (V1.2-80000) & FRANCO,arr.TRIEST.

Καρα No 82/2301

Γαλλικό ταχυδρομείο

SALONIQUE TURQ. D' EUROPE 4 DEC 1865. Entire letter from CAVALLA but posted in Thessaloniki, franked with pair of two 40c Napoleon, via MARSEILLES 20 DEC 65, NICE 21 DEC 65 to GENOVA.
Rate: 80cents. for letter to Italy (50 to France plus 30 to Italy).

Καρα 131/3256

Ρωσικό ταχυδρομείο

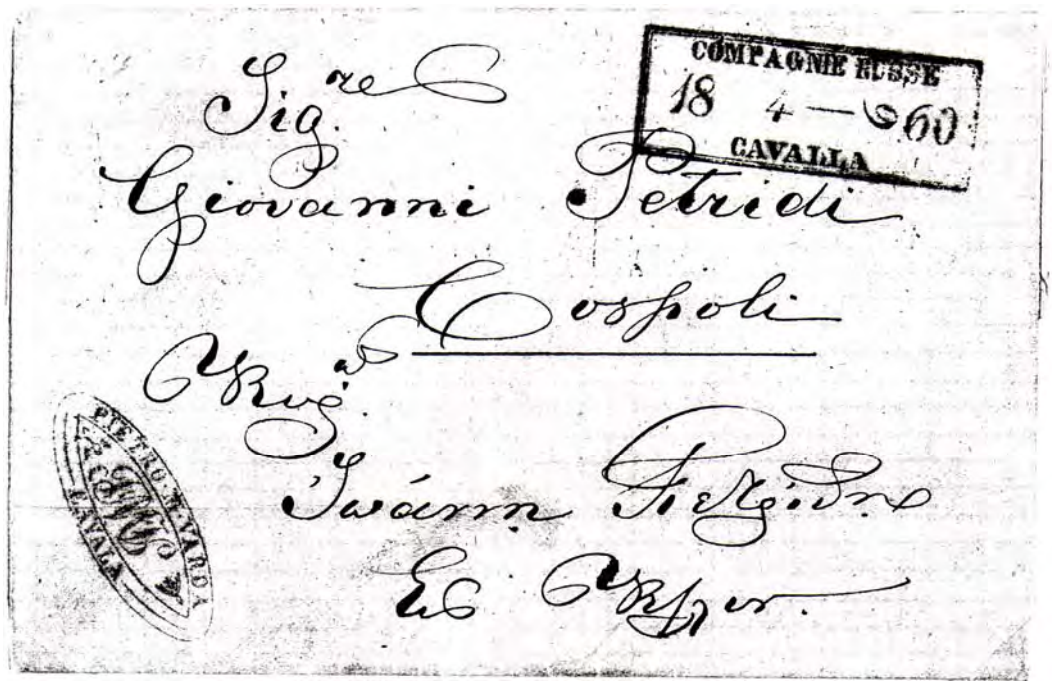

Επιστολή της 18.4.1860 από Καβάλα προς την Κωνσταντινούπολη
Επί του φακέλου οι σφραγίδες του αποστολέως και της ρωσικής ναυτιλιακής εταιρείας μεταφοράς

Ρ.Ο.Π.Ι.Τ.

Εκθ. Γ. Σπάρη

Πρακτορεία

Πρακτορεία στην Καβάλα και πιθανά πλοία της γραμμής ήταν:

1.- ΑΤΜ. ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ Χ.'' ΔΑΟΥΤ ΦΑΡΚΟΥΧ

2.- ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

3.- ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Όλες οι σφραγίδες αφορούν πρακτορεία της Καβάλας

1857, entire letter from Serres to Syros, m/s dated 13 February, privately forwarded to Cavalla, Austrian cachet "AGENZIA DEL LLOYD AUSTRIACO / CAVALLA", arr. "ΣΥΡΟΣ*24 ΦΕΒΡ." Manuscript "10" in red, postage fee.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Όπως σε όλα σχεδόν τα λιμάνια της Μεσογείου από το 1833 υπήρχε προξενείο στην Κέρκυρα. Όπως σε όλα τα λιμάνια εγκαταστάθηκαν ναυτιλιακοί πράκτορες εκπρόσωποι πλοίων και ατμοπλοϊκών εταιρειών.
Όπως σε όλα τα προξενεία έτσι και στην Κέρκυρα λογικό είναι εντός των πλαισίων του προξενείου να λειτουργήσει και άτυπο διανεμητήριο. Λειτούργησε σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην σελίδα 83 του παρόντος.
Το ενδιαφέρον της Ελληνικής Κυβερνήσεως για την διακίνηση της αλληλογραφίας για τα Ιόνια νησιά ήταν άμεσο. Η πρώτη, μετά τον Φεράλδη, σύμβαση της Ελλάδος με την Αυστρία έγινε προκειμένου να βελτιωθεί η επαφή της ταχυδρομικής υπηρεσίας με το εξωτερικό. Στο άρθρο 4 της πρώτης σύμβασης της 29.8.1833 με τον Φρ. Φεράλδη συμφωνήθηκε τα δύο εκ των ταχυπλόων τα οποία έκαναν την διαδρομή Ναυπλίου (καθέδρα) Τεργέστης ήταν υποχρεωμένα να σταθμεύουν «εις τους διάπλους» στην Κέρκυρα και τανάπαλιν. Το ίδιο και στην υπογραφείσα σύμβαση με την Αυστριακή Κυβέρνηση το 1834 δια της οποίας αποφασίστηκε να ενδυναμωθεί η συγκοινωνία μεταξύ Πατρών - Τεργέστης-με ενδιάμεση στάση την Κέρκυρα. Στην Κέρκυρα η μεταφορά της ελληνικής αλληλογραφίας μέχρι το λιμάνι γινόταν από την Ελληνική Κυβέρνηση δωρεάν διά των αυστριακών ατμοπλοίων.
Στη Φιλοτέλεια του 1976/177 ο Σ. Νικολαϊδης καταθέτει κάποια στοιχεία σχετικά με την Κέρκυρα. Εις το κείμενο ο Πρόξενος αναφέρει ότι δεν είναι δυνατόν να δημιουργηθεί διανεμητήριο εντός του προξενείου. Αναφέρει και τα προβλήματα τα οποία προκύπτουν από την ενέργεια αυτή.

1. ΚΕΡΚΥΡΑ

Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τὸ 1833 ἦτο ὁ J.L. Faber. Ὁ Μιχ. Σχινᾶς, διὰ τὸν ὁποῖον γράφομεν εἰς ἄλλο κεφάλαιον τῆς παρούσης μελέτης, ἀπέστειλε τὴν 23-12-1833/4-1-1834 ἐκ Κερκύρας ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξαίρει καὶ ἐπαινεῖ τὸν ζῆλον, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Faber χειρίζεται τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν Faber ἐστάλησαν ὁδηγίαι διὰ τὴν διακίνησιν τῶν κρατικῶν ταχυπλόων καὶ τὴν δι' αὐτῶν διεκπεραίωσιν τῆς ἀλληλογραφίας, εὐθὺς ὡς συνεστήθησαν ταῦτα, βάσει τῆς συμβάσεως Φεράλδη 29-8-1833. Εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Faber, ὑπ' ἀριθ. 30 τῆς 21-12-1833 ἀναφέρεται μεταξὺ ἄλλων, ὅτι αἱ προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἀνεφάρμοστοι, διότι:

1. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ λάβῃ τις ἢ νὰ ἀποστείλῃ ἐπιστολάς, χωρὶς νὰ διέλθουν διὰ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ ὁποῖον εἰσπράττει τέλη 12 «obole» δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολήν.
2. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω πρέπει νὰ διέρχωνται διὰ τοῦ ταχυδρομείου καὶ δι' ἄλλους λόγους[1].
3. Θὰ ἦτο κράτος ἐν κράτει, ἐὰν κάποιος ἄλλος εἶχε τὸ δικαίωμα ἱδρύσεως ἐπισήμων ταχυδρομικῶν γραφείων, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας κιβώτιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ρίπτωνται ἐπιστολαὶ πρὸς ἀποστολήν.
4. Ἐὰν λάβωμεν τὸν φάκελον ἑνὸς ταχυπλόου, δυνάμεθα νὰ κρατήσωμεν τὰς ἰδικάς μας ἐπιστολάς, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διανείμωμεν εἰς ἄλλους οὔτε μίαν ἐπιστολήν. Πρέπει νὰ τὰς δίδωμεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ παραλαμβάνωμεν κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ταχυπλόου τὸν φάκελον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

1. Προφανῶς ὑπαινίσσεται λογοκρισίαν ἢ παρακολούθησιν.

Το λιμάνι και η πόλη της Κέρκυρας το 1852

5. Ἐπιστολαὶ δὲν ἀποστέλλονται μόνον μὲ κρατικὰ ταχύπλοα, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων τοὺς πλοιάρχους ὑποχρεώνουν νὰ μεταφέρουν τὴν ἀλληλογραφίαν δωρεάν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ λιμενικὰ των ἔγγραφα ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸν λιμενάρχην εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἀπ' ὅπου τὰ παραλαμβάνουν οἱ πλοίαρχοι. Ἐὰν ὑπάρχει δέμα ἐπιστολῶν πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸν λιμένα προορισμοῦ τοῦ πλοίου, παραδίδεται τοῦτο εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ σημειοῦται ἐπὶ τῶν λιμενικῶν ἐγγράφων του : "μετὰ δέματος ἐπιστολῶν διά...". Τοιουτοτρόπως ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὴν παράδοσιν τοῦ δέματος, μόλις φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα προορισμοῦ.

Ἓν ἄλλο πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλει τὸν Faber ἦτο καὶ τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἰονίων Νήσων παρεχώρει ἀτέλειαν εἰς τὴν ἐπίσημον μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀλληλογραφίαν του, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι προοριζόμεναι δι' ἄλλα κράτη διήρχοντο ἐκ Κερκύρας, μόνον ὅταν αὗται ἐκομίζοντο μὲ κρατικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι δὲν ἦσαν οὔτε τακτικὰ οὔτε συχνά. Σημειωτέον, ὅτι διὰ τῆς Κερκύρας διήρχετο καὶ ἀλληλογραφία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους της τῆς κεντρικῆς καὶ δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἑπομένως ἡ ἐπιβάρυνσις ἦτο σημαντική, ὅταν ἐκομίζετο αὕτη μὲ ἐμπορικὰ πλοῖα. Ὁ Faber μὲ ἐπιστολήν του τῆς 23-10-1833 πρὸς τὸν Ἀρμοστὴν Λόρδον Nugent παραπονεῖται διὰ τὰ καταβαλλόμενα ὑψηλὰ τέλη καὶ ἀναφέρει ὅτι τοῦ ζητοῦνται δώδεκα λίρες διὰ δύο μικρὰ δέματα, τὰ ὁποῖα διῆλθον διὰ τῆς Κερκύρας.

Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν καταβολῆς τελῶν συνέστησεν ὁ Faber εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἰδίας ὡς ἄνω ἐπιστολῆς του τῆς 21-12-1833 νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ σύναψις μιᾶς ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰονίων Νήσων. Διὰ νὰ εἶναι δὲ αὕτη ἱκανοποιητικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη συνεβούλευσε νὰ δρομολογηθῇ ἓν μικρὸν πλοιάριον μεταξὺ Πατρῶν καὶ Κερκύρας, πλοιοκτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον νὰ παραλαμβάνῃ ταξειδιώτας, ἐμπορεύματα κλπ., ἔτι δὲ νὰ προσδιορισθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν τακτικὰ δρομολόγια. Τέλος προσθέτει ὅτι τὰ ταχύπλοα Ναυπλίου Τεργέστης (προφανῶς ἐννοεῖ τὰ πλοῖα τοῦ Φεράλδη) σπανίως καὶ ἀκανονίστως προσεγγίζουν εἰς Κέρκυραν καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἔχῃ ταχυδρομικὰς δοσοληψίας μόνον μὲ τὰς Πάτρας καὶ ὄχι μὲ τὸν Ναύπλιον. Πρέπει λοιπὸν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ ἐπίσημός του ἀλληλογραφία μερικῶς μόνον μετεφέρετο ἀτελῶς μὲ τὸ ἰονικὸν ταχύπλουν, ὅτι δὲ συχνότερον ἐχρησιμοποιοῦντο ἐμπορικὰ πλοῖα, ὁπότε ἐπεβαρύνετο μὲ ὑπέρογκα ταχυδρομικὰ τέλη.

Ὁ Faber εἰς ἐπιστολήν του ἀριθ. 33 τῆς 25-12-1833 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν πραγματεύεται τὸ θέμα τῶν πρὸ ὀλίγου συσταθέντων κρατικῶν ταχυπλόων τοῦ Φεράλδη. Τὰ ἑλληνικὰ ταχύπλοα, γράφει, χαίρουν ἐκτιμήσεως μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν νήσων, διότι εἶναι ἑλληνικὰ καὶ διότι δίδουν εὐκαιρίαν ἐπικοινωνίας μὲ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ προσθέτει, ὅτι δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον μὲ τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία εἶναι εὐαίσθητος, ὅταν θίγωνται σοβαρὰ συμφέροντά της. Ἐπίσης γράφει, ὅτι ἐνῷ μέχρι τώρα κατεβάλλοντο 20 τάλληρα εἰς τὰ αὐστριακὰ ταχύπλοα διὰ πρώτην θέσιν Κερκύρας - Τεργέστης εἰς τὰ ἑλληνικὰ τὸ ἴδιον ταξείδιον στοιχίζει μόνον 6 τάλληρα. Νὰ ἦτο λοιπὸν ὁ ἑλληνικὸς συναγωνισμός, ὁ ὁποῖος παρεκίνησε τὴν Αὐστρίαν νὰ στείλῃ εἰς Ναύπλιον τὸν Turneretscher διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὴν πρώτην ταχυδρομικὴν σύμβασιν μὲ τὴν Ἑλλάδα;

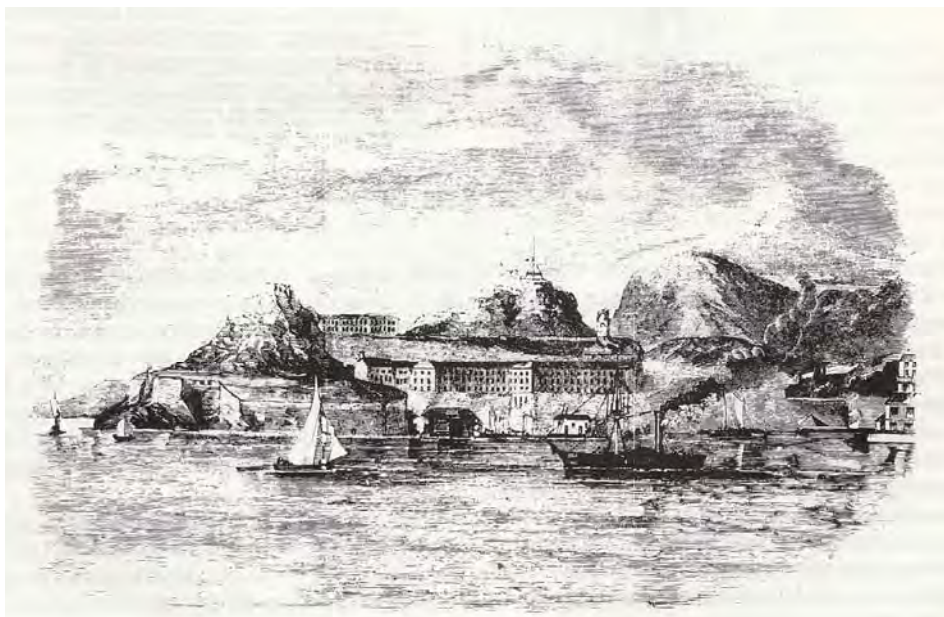

Το φρούριο της Κέρκυρας (1872)
La citadelle de Corfou (1872)

Το φρούριο της Κέρκυρας το 1872

ΚΡΗΤΗ

Αν και θα ήταν λογικό να υπάρχει διανεμητήριο στην Κρήτη δεν υπάρχει κανένα στοιχείο το οποίο να πείθει ότι υπήρξε στην Κρήτη και ιδίως στο Ηράκλειο.
Υπάρχουν έντονες επιφυλάξεις για την παρουσία διανεμητηρίου την εποχή του 1834 ή του 1835 καίτοι ο Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτέλεια του 1944/77 έγραφε ότι υπήρχε στο Ηράκλειο το 1834 χωρίς κάποιο αποδεικτικό στοιχείο.
Μόνη μαρτυρία ο Λεονάρδος ο οποίος στην Έκθεσή του σχετικά με το 1834 στη σελίδα 12 γράφει:

'Αλλ' ἐκτὸς τούτων ὡρίσθησαν, τὸ 1834, ὡς ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συσταθῆ Προξενείων μας, ἤτοι

τῆς Μασσαλίας	τῆς Κρήτης
» Μεσσήνης	» Σμύρνης
» 'Αλεξανδρείας	» Κωνσταντινουπόλεως.

Όσοι άλλοι αναφέρθηκαν σε αυτό το θέμα απλά αντιγράφουν τον Λεονάρδο χωρίς να προσθέσουν κάποιο άλλο αποδεικτικό στοιχείο.
Παρ όλα αυτά η επικοινωνία από και προς την Κρήτη από την Σύρο, κυρίως, είναι συχνή και πυκνή.
Είτε με ελληνικά καράβια είτε, από πολύ νωρίς, με αυστριακά η Κρήτη ήταν πάντα στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της ελληνικής Κυβερνήσεως η οποία πάντα φρόντιζε να υπάρχει τακτική επικοινωνία. .

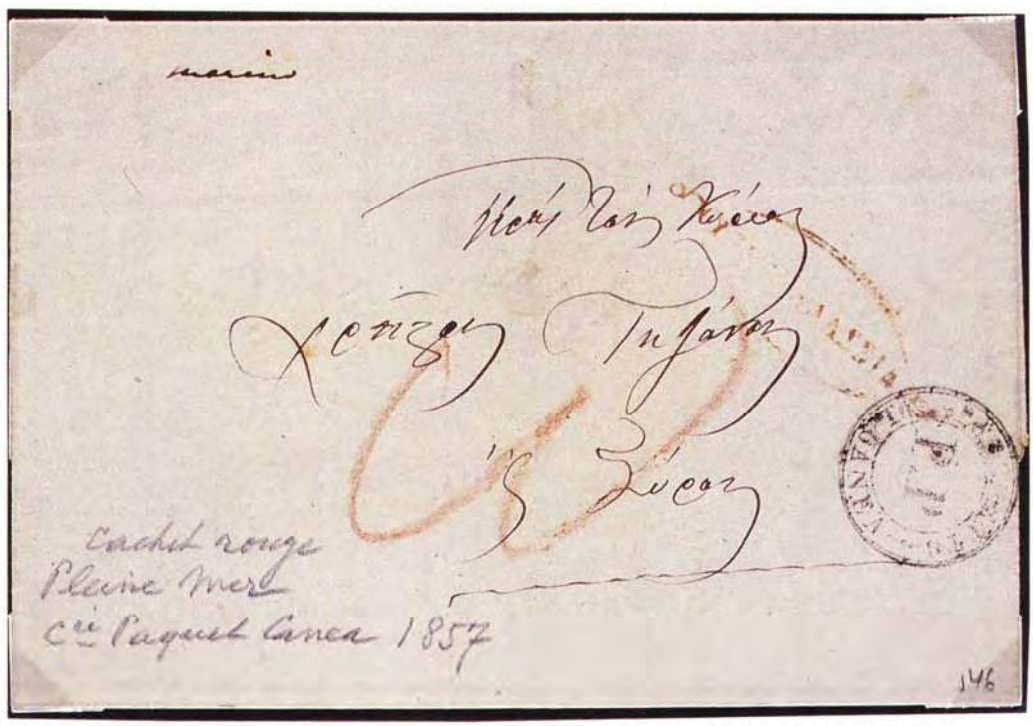

Pre-adhesive EL from Canea-Crete (5 May 1857) canc. double-ring. PACETTO-P.P.-DI CANEA (extremely rare) & oval ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ in red, arr. ΣΥΡΟΣ*15 ΜΑΙΟΣ 1857. Fine condition.

ΜΑΛΤΑ

Όπως σε όλα σχεδόν τα λιμάνια της Μεσογείου από το 1833 υπήρχε Προξενείο στην Μάλτα. Όπως σε όλα τα λιμάνια εγκαταστάθηκαν ναυτιλιακοί πράκτορες εκπρόσωποι πλοίων και ατμοπλοϊκών εταιρειών.
Όπως σε όλα τα προξενεία έτσι και στην Μάλτα λογικό είναι εντός των πλαισίων του προξενείου να λειτουργήσει και άτυπο διανεμητήριο. Λειτούργησε σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην σελίδα 83 του παρόντος.
Στη Φιλοτέλεια του 1976/177 ο Σ. Νικολαϊδης καταθέτει κάποια στοιχεία σχετικά με την Μάλτα. Εις το κείμενο ο Πρόξενος αναφέρει ότι δεν είναι δυνατόν να δημιουργηθεί διανεμητήριο εντός του Προξενείου. Αναφέρει και τα προβλήματα τα οποία προκύπτουν από την ενέργεια αυτή.

Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Βαλέτταν τῆς νήσου Μάλτας εἶχε διορισθῆ διὰ διαταγῆς τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς 11-2-1834 ὁ ἔμπορος Thomas Mac Gill, γνωστὸς ἀπὸ μακροῦ διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα. Ὁ Mac Gill ἐξεπροσώπει τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Μάλταν ἀπὸ τοῦ 1827 καὶ προσέφερε σημαντικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ Σπ. Τρικούπης, ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ ἀντίγραφον ἐγγράφου του τῆς 7/19-8-1833, φέροντος τὴν μονογραφήν του, συνέστησεν εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν νὰ τοῦ δοθῆ μία ἀποζημίωσις. Μεταξὺ ἄλλων ἔγραφεν, ὅτι οὗτος διωρίσθη πρόξενος ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἕνδεκα , καὶ ὅτι ἐξ ἀφορμῆς τῶν πολλῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν Ἀγῶνα καὶ ἀφ' ὅτου ὠνομάσθη πρόξενός της τὸ 1827, ἀπέκτησε δικαιώματα δι' ἐθνικὴν ἀναγνώρισιν.

Ἡ πρώτη σύμβασις μὲ τὸν Φεράλδη τῆς 29-8-1833 προέβλεπε τὴν δρομολόγησιν ταχυπλόων πρὸς Μασσαλίαν μὲ προσέγγισιν εἰς τὴν Μάλταν. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς συμβάσεως ταύτης, ἔδωσεν εἰς τὸν Mac Gill ὁδηγίας διὰ τὴν διακίνησιν τῶν ταχυπλόων καὶ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς δι' αὐτῶν μεταφερομένης ἀλληλογραφίας. Διὰ νὰ λάβῃ οὗτος σχετικὴν ἔγκρισιν ὑπέβαλε τὰς περὶ ταχυδρομείου ὁδηγίας εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς νήσου δι' ἐγγράφου του τῆς 14-12-1833. Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου του τούτου ὡς καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς 18ης τοῦ ἰδίου μηνός, ἔστειλεν ὁ Mac Gill εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν[28]. Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν δύο τούτων ἀντιγράφων δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν μίαν ἰδέαν περὶ τοῦ ποῖαι ἦσαν αἱ ὁδηγίαι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν σύστασιν ταχυδρομείων.

Ἐζήτησε λοιπὸν ὁ Mac Gill ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς νήσου νὰ τοῦ ἐπιτρέπῃ:

1. Νὰ δέχεται καὶ νὰ διανέμῃ τὰς ἐπιστολάς, τὰς κομιζομένας ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ταχυπλόων.
2. Νὰ δέχεται ἐπιστολὰς καὶ νὰ σχηματίζῃ φακέλους, τοὺς ὁποίους νὰ παραδίδῃ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχύπλοα πρὸς μεταφορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δι' ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις ὁ Mac Gill προέτεινε νὰ καταβάλλῃ τὰ ἰσχύοντα τέλη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Μάλτας, ὥστε νὰ μὴ ὑποστῇ τοῦτο μείωσιν τῶν ἐσόδων του.
3. Νὰ δέχεται τὰς ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔφθαναν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Μάλτας μὲ προορισμὸν τὴν Ἑλλάδα. Προσέθεσε δὲ ὅτι ἐπιστολαὶ διὰ μέρη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, μεταφερόμεναι διὰ τῶν ἑλληνικῶν ταχυπλόων, θὰ ἐπεβαρύνοντο μὲ τὰ ἰσχύοντα ἑλληνικὰ τέλη.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ αἰτήματός του ὁ Mac Gill ἀνέφερεν ὅτι, συμφώνως πρὸς σχετικὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι ὑπεύθυνος, ἐπὶ ποινῇ προστίμου, διὰ τὴν ἀσφαλῆ παράδοσιν πάσης ἐπιστολῆς, ἐμπιστευθείσης εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχύπλοα, ὅτι δὲ ἡ εὐθύνη αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀναληφθῇ, εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον αἱ ἐπιστολαὶ παραλαμβάνονται καὶ προωθοῦνται ὑπὸ τῶν προξενικῶν αὐτῆς πρακτόρων.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Μάλτας ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησίν του. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐδέχθη, ἦτο νὰ παραδίδωνται εἰς τὸν Mac Gill αἱ μὲ προορισμὸν τὴν Ἑλλάδα λαμβανόμεναι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Μάλτας ἐπιστολαὶ διὰ τὴν περαιτέρω ἀποστολήν των.

Ὁ Mac Gill ἀπέστειλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀποσπάσματα τοῦ κανονισμοῦ τῶν ταχυδρομείων τῆς Μάλτας. Τὰ κυριώτερα σημεῖα εἶναι:

1. Ὅλοι οἱ πλοίαρχοι τῶν ἀφικνουμένων πλοίων ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδουν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς νήσου τὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας μετέφερον. Αὗται παραδίδονται ἀκολούθως εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πρὸς διανομὴν ἔναντι εἰσπράξεως τῶν ἰσχυόντων τελῶν.
2. Οἱ πράκτορες ἢ οἱ πλοίαρχοι τῶν πλοίων πρὸς ἀναχώρησιν ὀφείλουν νὰ ἀναφέρουν τοῦτο εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον ἀκολούθως εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι σάκκος διὰ τὸ τάδε μέρος μὲ τὸ τάδε πλοῖον θὰ κλεισθῇ τὴν τάδε ἡμέραν καὶ ὥραν. Αἱ προσκομιζόμεναι ἐπιστολαὶ ζυγίζονται καὶ μετὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν τοποθετοῦνται εἰς σάκκον, ὁ ὁποῖος παραδίδεται πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸν πρόξενον τῆς χώρας προορισμοῦ.
3. Οἱ πλοίαρχοι δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδουν τὰς ἐπιστολὰς τὰς προοριζομένας διὰ τοὺς πλοιοκτήτας ἢ τοὺς πράκτοράς των.
4. Ἐπιστολαὶ ἀπευθυνόμεναι πρὸς προξένους καὶ προερχόμεναι ἀπὸ τὰς χώρας των δὲν κατατίθενται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἀλλ' ἀποστέλλονται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Κυβερνείου[29]. Οἱ ξένοι πρόξενοι καταβάλλουν τέλη διὰ τὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἀποστέλλουν διὰ τοῦ ταχυδρομείου.
5. Ἐπιστολαὶ ἀφικνούμεναι εἰς σάκκους ἵ διαμετακόμισιν δι' ἄλλας χώρας ἀποστ λονται μὲ πρώτην εὐκαιρίαν, χωρὶς νὰ ἐ βαρύνωνται μὲ τέλη.

SERVICE ACCÉLÉRÉ
DU MIDI

EXTRAIT DES REGISTRES TIMBRES.

MARSEILLE, NIMES, AVIGNON, LYON, PARIS ET TOUT LE NORD.

MARQUES.	N.os	POIDS.

Départ du 17 7bre 1834

d'envoi de l'Embassadeur

pour la voiture être payée à raison de

et remboursera

Deux francs 90 c

MM Pedlon, Consul

à Marseille

Ἀπόδειξις μεταφορᾶς δέματος ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς 17-9-1834

Sig.r D. G. Durutti

Atene

MALTA 27 MR 1844

ΠΥΡΑΙΕΥΣ 21 ΜΑΡΤ. 44

21 MAPT:

*Απροπλήρωτη επιστολή από **MALTA MR 27 1844** (ν. ημ.) προς **ΑΘΗΝΑ** με άφιξη την **21 ΜΑΡ. 1844***
*Διαβατική σφραγίδα **ΠΥΡΑΙΕΥΣ 21 ΜΑΡΤ: 1844***
*Χειρόγραφα ταχυδρομικά τέλη **90** λεπτά σημειωμένα στο ανταλλακτήριο Πειραιώς*
Col 64/611

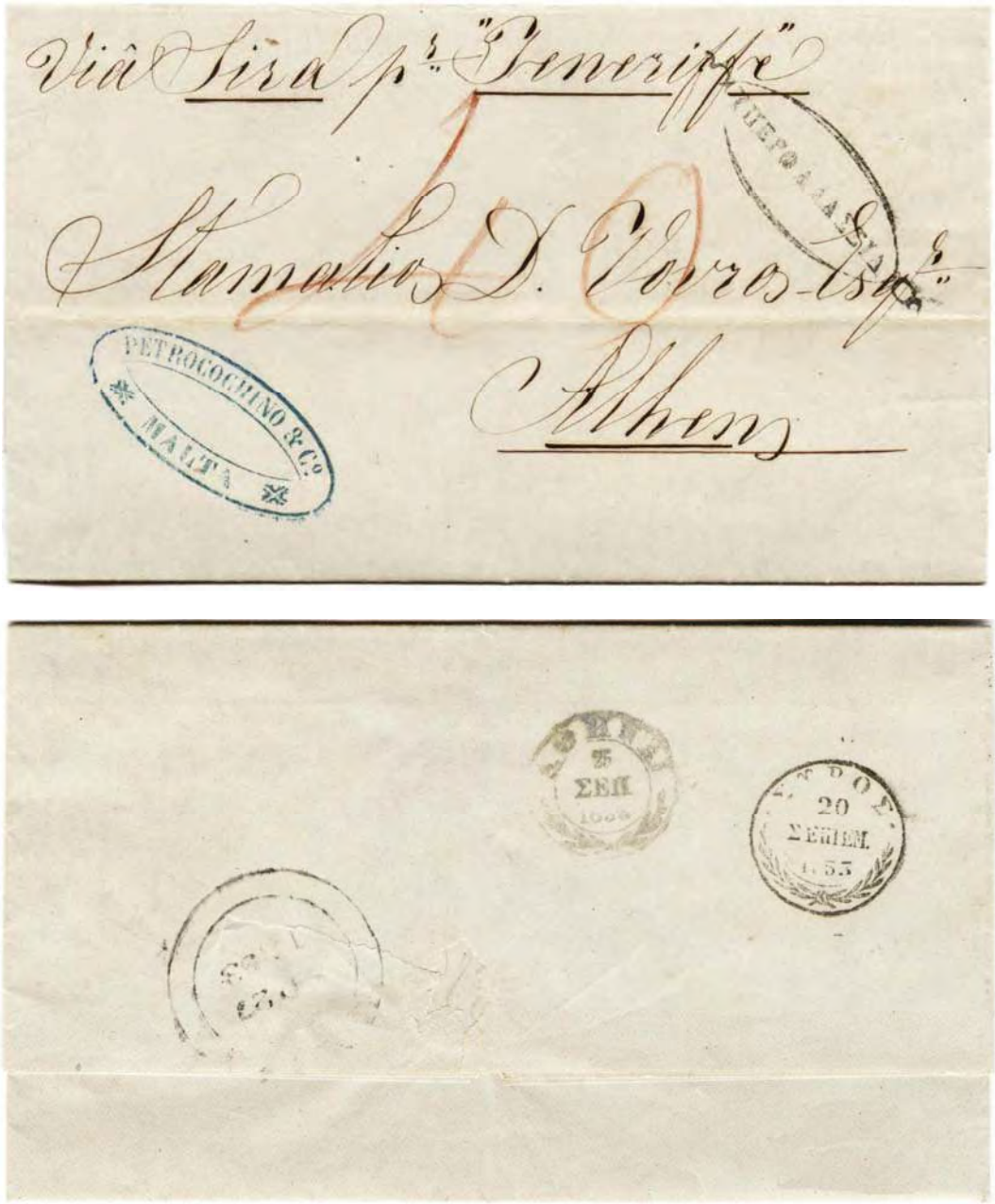

Απροπλήρωτη επιστολή από ΜΑΛΤΑ προς την Αθήνα
Επί του φακέλου διακρίνεται η χειρόγραφη εντολή

Via Sira per "Teneriffe"

*Η σφραγίδα αποστολής **ΜΑΛΤΑ 27.9.1853** (ν. ημ)*
*Την διαβατική **ΣΥΡΟΣ 20 ΣΕΠΤΕΜ. 1853***
*Στη Σύρο πήρε την σφραγίδα **ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΑ***
*χειρόγραφη κόκκινη σημείωση ελληνικού ταχυδρομικού τέλους «**40**» γραμμένη στο ανταλλακτήριο Σύρου*
*Και η σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ 25 ΣΕΠ. 1853***
Η επιστολή μετακινήθηκε με γαλλικό πλοίο

Συλλογή Γ. Σωτηρόπουλου

ΜΕΣΣΗΝΗ

Όπως σε όλα σχεδόν τα λιμάνια της Μεσογείου από το 1833 υπήρχε Προξενείο στη Μεσσήνη. Όπως σε όλα τα λιμάνια εγκαταστάθηκαν ναυτιλιακοί πράκτορες εκπρόσωποι πλοίων και ατμοπλοϊκών εταιρειών.
Όπως σε όλα τα προξενεία έτσι και στη Μεσσήνη λογικό είναι εντός των πλαισίων του προξενείου να λειτουργήσει και άτυπο διανεμητήριο. Λειτούργησε σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην σελίδα 83 του παρόντος.
Ο Λεονάρδος στην περίφημη Έκθεσή του «ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ. Από του έτους 1829 μέχρι της 1 8βρίου 1861». στη σελίδα 12 της εκθέσεώς του σχετικά για το 1834 αναφέρει.

'Αλλ' ἐκτὸς τούτων ὡρίσθησαν, τὸ 1834, ὡς ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, καί τινα τῶν ὅσων εἶχον συσταθῆ Προξενείων μας, ἤτοι

τῆς Μασσαλίας	τῆς Κρήτης
» Μεσσήνης	» Σμύρνης
» 'Αλεξανδρείας	» Κωνσταντινουπόλεως.

Παρά την γραπτή μαρτυρία του Λεονάρδου για την ύπαρξη διανεμητηρίου στην Μεσσήνη δεν υπάρχει κάποιο άλλο αποδεικτικό στοιχείο όπως στην περίπτωση του Λιβόρνου ή της Μασσαλίας.
Στην Φιλοτ. τ. 40/27 στην μελέτη του R. BACH αναφέρεται ότι η Μασσαλία, η Μεσσήνη, η Αλεξάνδρεια, η Σμύρνη, Κρήτη και η Κωνσταντινούπολης από το 1834 υπήρχαν ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία ανταλλαγής διατελούντα υπό την εποπτεία των Ελληνικών προξενείων.
Την ίδια γνώμη εκφράζει ο Κ. Γ. Σφήκας στην Φιλοτ. 236-237/77 και ο Νικολαϊδης στο ανάτυπο της Ε.Φ.Ε. Νο 14/3.
Όσοι άλλοι αναφέρθηκαν σε αυτό το θέμα απλά αντιγράφουν τον Λεονάρδο χωρίς να προσθέσουν κάποιο άλλο αποδεικτικό στοιχείο.
Στη δεύτερη συμπληρωματική σύμβαση της 18.10.1833 η οποία εγκρίθηκε και δηλοποιήθηκε την 9.11.1833 (ΦΕΚ 37/22.11.1833) «Περί της υπηρεσίας των από την Ελλάδα εις Λιβόρνον και από Π. Πάτρας εις Τεργέστιον και τανάπαλιν ταξιδευόντων ταχυπλόων» όπου προστέθηκαν άλλα δύο ταχύπλοα. Προβλέφτηκε δρομολόγιο μεταξύ Ναυπλίου και Λιβόρνου με ενδιάμεση προσέγγιση εις την Μεσσήνη.
Σχολιάζοντας ο Νικολαϊδης στο ανάτυπο 11 της Ε.Φ.Ε. την σύμβαση έγραφε:

Τὴν 18.10.1833 (Ἐφ. Κυβ. ἀριθ. 37 τῆς 22.11.1833) ὑπεγράφη συμπληρωματικὴ σύμβασις, κατὰ τὴν ὁποίαν προσετέθησαν δύο ἀκόμη ἱστιοφόρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἐδρομολογήθη εἰς τὴν γραμμὴν Ναυπλίου-Σύρου-Μεσσήνης-Λιβόρνου, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν γραμμὴν Πατρῶν-'Αγκῶνος-Τεργέστης. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἐδικαιοῦντο νὰ παραμένουν δύο ἡμέρας εἰς Ναύπλιον, ὀκτὼ εἰς Σῦρον, Πάτρας καὶ Τεργέστην, δέκα εἰς Λιβόρνον καὶ 24 ὥρας εἰς 'Αγκῶνα καὶ Μεσσήνην.

Προβλέφτηκε δρομολόγιο μεταξύ Ναυπλίου και Λιβόρνου με ενδιάμεση προσέγγιση εις την Μεσσήνη.

Τὸ ἓν θέλει ταξειδεύει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Λιβοῦρνον κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον

Ἐκπλέον ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, θέλει μεταβαίνει εἰς Σύραν, ὅπου θέλει διαμένει ὀκτὼ ἡμέρας, ἐκεῖθεν θέλει ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Μεσσήνην, ὅπου θέλει διαμένει 24 ὥρας, ἐκεῖθεν θέλει ἀναχωρεῖ διὰ Λιβοῦρνον, ὅπου θέλει διαμένει 10 ἡμέρας ἐπιστρέφον θέλει μένει 24 ὥρας εἰς Μεσσήνην, καὶ δύο ἡμέρας εἰς τον λιμένα τῆς καθέδρας τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τον ὁποῖον θέλει ἀναχωρεῖ μετὰ ταῦτα, διατρέχον ἀλληλυδιαδόχως τὸν αὐτὸν δρόμον, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸν παραλλάξῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἐκτὸς μεγαλης ἀνάγκης, οὔτε νὰ διαμένῃ εἰς τοὺς ἀνωτέρω διαληφθέντας λιμένας περισσότερον ἀπὸ τὸν προσδιορισθέντα καιρόν.

Από την τρίτη σύμβαση της 7.6.1834 (ΦΕΚ 21/8.6.1834) «Περί της μεταξύ της Κυβερνήσεως και του Κυρίου Φεράλδη γενομένης νέας συνθήκης δια την ταχυπλοΐα» της Ελλάδας με τον Φρ. Φεράλδη όπου το άρθρο 10 λέει:

Ταξείδιον τοῦ Λιβόρνου.

Ἄρθρ. 10.

Ἐν ταχύπλοον θέλει ταξειδεύει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Λιβόρνον, σαθμευόμενον τέσσαρας ἡμέρας εἰς Σύραν, δύο ἡμέραις εἰς Μεσσήνην, καὶ ὀκτὼ εἰς Λιβορνον

Ἐπισρέφον, θέλει ἐλλιμενίζεσθαι δύο ἡμέρας εἰς Μεσσή ην θέλει διαμένει τέσσαρας εἰς τὴν καθεδραν τῆς Κ Βερνήσεως μετὰ δὲ ταῦτα θελει ἐπαναλαμβάνει τὸ ταξείδιόν του δια τὴν Σύραν, Μεσσήνην καὶ Λιβόρνον, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον.

Αξιοσημείωτη είναι και η επιμονή του Δρόσου στη Φιλοτέλεια του 1966/180 (σελίδα 575 του παρόντος) όπου σε σχετική αρθρογραφία του αναφέρεται με βεβαιότητα ως προς την ύπαρξη του διανεμητηρίου Messήνης.

1867 unpaid Cover from "MESSINA*11 GEN.67" via "ΑΘΗΝΑΙ*6 ΙΑΝ.67" arr. "ΠΑΤΡΑΙ*8 ΙΑΝ.67" where it was fr. with 10l. orange on blue & 80l. carmine. (Hellas 18d + 22b).

Καρα 335/182

1864 unpaid Cover from "MESSINA*20 NOV.64" via "ΑΘΗΝΑΙ*19 ΝΟΕΜ.64" arr. "ΚΑΛΑΜΑΙ*22 ΝΟΕΜ.64" where it was taxed with 10l. orange & 20l. light grey-blue (strongly oxidized corners) & 80l. rose-carmine. (Hellas 18b + 19d + 22a).

Καρα 335/185

Επίσης στην Φιλοτ. τ. 458/132 ο Σ. Νικολαϊδης καταθέτει κάποια αλληλογραφία στην οποία ο Πρόξενος αναφέρει ότι δεν είναι δυνατόν να δημιουργηθεί διανεμητήριο εντός του Προξενείου και τα προβλήματα τα οποία προκύπτουν από την ενέργεια αυτή.

ΜΕΣΣΗΝΗ

'Η Μεσσήνη, σημαντικὸς λιμὴν τῆς Σικελίας, εὑρισκομένη, ὡς γνωστόν, εἰς τὸν ὁμώνυμον πορθμόν, ἀνῆκε τὸ 1833, ὡς καὶ ὁλόκληρος ἡ νῆσος, εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως. Καθήκοντα ὑποπροξένου εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἶχον ἀνατεθῆ εἰς τὸν ἐκεῖ ἐμπορικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βαυαρίας Georges Kilian. Διὰ τῆς συμφωνίας μὲ τὸν Φεράλδη τῆς 18-10-1833[16] ἐδρομολογήθησαν ταχύπλοα μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Λιβόρνου μὲ προσέγγισιν εἰς τὴν Μεσσήνην.

'Ο Kilian δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς 9/21-12-1833[17] βεβαιώνει ὅτι ἔλαβε τὰς ὁδηγίας διὰ τὴν κίνησιν τῶν ταχυπλόων καὶ τὴν δι' αὐτῶν ταχυδρομικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν 'Ελλάδα. Σχετικῶς μὲ τὸ δεύτερον ἔγραφε τὰ ἑξῆς, ἐν μεταφράσει ἐκ τοῦ γαλλικοῦ κειμένου :

''Δὲν συνηθίζεται διόλου εἰς τὴν 'Ιταλίαν νὰ ἔχουν οἱ Πρόξενοι εἰς τὰ γραφεῖα των ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν οὔτε καὶ γραμματοκιβώτιον, ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς λιμένας τῆς 'Ανατολῆς. 'Επομένως θὰ συνεννοηθῶ μὲ τὸν Διευθυντὴν τοῦ ταχυδρομείου τῆς Μεσσήνης καὶ θὰ ἐπανέλθω''.

Εἰς μεταγενεστέραν ἐπιστολήν του, ἀριθ. 23 τῆς 6/18-1-1834[18] ἐπίσης πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εξωτερικῶν ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

''Καὶ αἱ ἐπιστολαί, αἱ εὑρισκόμεναι ἐντὸς τοῦ φακέλου μὲ τὴν διεύθυνσίν μου, ἠνοίχθησαν, ἐκαπνίσθησαν ὁμαδικῶς, δὲν μοῦ παρεδόθησαν, ἀλλ' ἐστάλησαν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐδῶ ταχυδρομείου, δεδομένου ὅτι εἶναι τῆς ἰδικῆς του ἁρμοδιότητος ἡ διανομὴ τῶν ἐπιστολῶν, τῶν ἀφικνουμένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ''.

Τέλος εἰς ἔγγραφόν του ἀριθ. 38 τῆς 10/22-3-1834[19] ὁ Kilian ἀνέφερε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς :

''Ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν τελῶν τῶν ἐπιστολῶν, τῶν ἀφικνουμένων εἰς τὴν διεύθυνσίν μου, ὁ Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τῆς Μεσσήνης ἠρνήθη νὰ συγκατατεθῇ, δεδομένου ὅτι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις δὲν ἐπιτρέπουν νὰ διανεμηθοῦν αὗται ὑπ' ἐμοῦ''. Περαιτέρω ἀναφέρει ὅτι αἱ ἐπιστολαί, ἀφοῦ ὑποβληθοῦν εἰς κάπνισμα καὶ ἀπολύμανσιν μὲ οἰνόπνευμα ἢ ἄλλο ὀξύ, παραδίδονται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, παρὰ τοῦ ὁποίου διατιμῶνται βάσει τῆς ἰσχυούσης διατιμήσεως. 'Ακολούθως διανέμονται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταχυδρομείου. Τέλος διὰ νὰ μὴ στερηθῇ ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις τοῦ ἐσόδου ἐκ ταχυδρομικῶν τελῶν, συνιστᾷ νὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ ταχυδρομικὰ τέλη, αἱ προπληρωμέναι ἐπιστολαί, αἱ ὁποῖαι θὰ φθάνουν εἰς τὸ Ναύπλιον μὲ τὰ κρατικὰ ταχύπλοα.

16. Σ. Νικολαΐδη καὶ Α. Ξανθοπούλου ἔνθ' ἀν. τεῦχος 385, σελ. 74 καὶ ἀνάτυπον σελ. 6.

17. Α.Υ.Ε., φάκελος 53)1833.

18. Α.Υ.Ε., φάκελος 53)1 τοῦ 1834.

; τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφόν του ὁ Kilian εἶχεν λείσει καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Μεσσήνης ἡμερομηνίαν 17-3-1834. Αὕτη ἐν μεταφράεριλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

)τι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ παραωρήσουν ἀτέλειαν εἰς τὰς ἐπιστολάς, τὰς εταφερομένας ὑπὸ τῶν κρατικῶν ταχυπλόων ὲ προορισμόν τους ἐν Σικελίᾳ Προξένους ῆς Ἑλλάδος, πρῶτον διότι οἱ ἰσχύοντες καονισμοὶ δὲν ἐπιτρέπουν τοῦτο καὶ δεύτερον ιότι κανεὶς ἀντιπρόσωπος ξένης δυνάμεως δὲν πολαμβάνει τοιαύτης παραχωρήσεως, ἡ ὁοία ἄλλωστε ὑπὸ οὐδεμιᾶς ξένης κυβερνήεως ἐζητήθη.

Το ταχύπλοο «Φερδινάνδος»

Τέλος το θέμα έκλεισε όταν η διοίκηση Μεσσήνης με έγγραφό της την 17.3.1834 ζήτησε αμοιβαιότητα. Πράγμα το οποίο η Ελλάδα το απέκλεισε χωρίς καμία άλλη συζήτηση.

Στη Φιλοτέλεια του 1976/79 ο Νεοκλής Ζαφειρακόπουλος δημοσίευσε την εικονιζόμενη επιστολή εις την οποία φαίνεται η υπηρεσιακή σφραγίδα του Ελληνικού προξενείου Μεσσήνης

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΗΣ

Παραθέτω φωτοτυπίας μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ προξενείου Μεσσήνης πρὸς τὸν ὑποπρόξενον Παλέρμου τοῦ Ἰανουαρίου 1859, καθὼς καὶ τῆς σφραγῖδος τοῦ προξενείου Μεσσήνης, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἐπιστολῆς.

Ὑποθέτω ὅτι αἱ σφραγῖδες αὗται ἀνήκουν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν προξενικῶν (ὅπως Λιβόρνου, Μασσαλίας κλπ.). Μήπως κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φιλοτελείας», ἠμπορεῖ νὰ πῇ κάτι θετικώτερον

ΝΕΟΚΛΗΣ ΖΑΦΕΙΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σ.τ.Φ. Αἱ ἐν λόγῳ σφραγῖδες εἶναι αἱ συνήθεις ὑπηρεσιακαὶ τῶν ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, αἱ ὁποῖαι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ταχυδρομικαί. Ἤδη (σελ. 59) δημοσιεύεται εἰς τὴν «Φιλοτέλειαν» μία μελέτη ἀφορῶσα τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰς αὐτὴν περιλαμβάνεται καὶ κεφάλαιον ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀνεπιτυχῆ προσπάθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, νὰ ἱδρύσῃ ταχυδρομικὰ γραφεῖα εἰς τὰ ἑλληνικὰ προξενεῖα εὐρωπαϊκῶν λιμένων τῆς Μεσογείου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς Μεσσήνης.

Μυτιλήνη

Για την Μυτιλήνη δεν υπάρχει κάποια πληροφορία που να δικαιολογεί ύπαρξη διανεμητηρίου. Είναι βέβαιο ότι όπως στο Βαθύ Σάμου έτσι και στη Μυτιλήνη υπήρχαν τακτικές ατμοπλοϊκές γραμμές οι οποίες μετέφεραν την αλληλογραφία από και προς την Μυτιλήνη Εντύπωση δημιουργεί ο μετέπειτα αριθμός 137 του ταχυδρομικού γραφείου τον οποίον του απέδωσαν χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Ο αριθμός 137αναφέρεται με μεγάλη επιφύλαξη. Άλλωστε ο αριθμός 137 δόθηκε στον Μύτικα

Μυτιλίνη. Οδός Τελωνείου

ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

181-207

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
191		Πρ-1	3,60 / 3,10	31.3.34 Φιλοτ. 570/37	28.5.34 Col 14/1398	
193		Πρ-2	2,80	4.1.1835 Φιλοτ. 375/104	~	
194		1α	2,05 / 1,20	6.11.1857 Col 68/597 8.4.1858 F IV/10286	6.7.1869 Φιλοτ. 1962/105	Πρώτη Περίοδος χρήσης
		1β		25.4.1878 Σελίδα 196	10.7.1880 Φιλοτ. 1962/105	Δεύτερη περίοδος χρήσης
197		2	2,10 / 1,20	22.9.1859 Φιλοτ. 1962/105	25.10.1876 Φιλοτ. 1962/105	
202		3	2,15 / 1,25	22.5.1872 Φιλοτ. 1962/106	12.12.81 Κ 160/796 18.8.81 Κ 36/433	
205	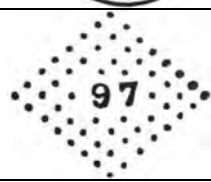	4	2,65 / 2,20	10.8.1862 Φιλοτ. 1962/106	4.11.1875 Σελ. 206	

Για τις σφραγίδες Π.Ε.Λ. και Δ.Ε.Π. δες στον Γ΄ Τόμο σελ. 426. Επίσης το ταχ. γρ. Αλεξανδρείας χρησιμοποίησε και τις βοηθητικές σφραγίδες ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ, ΠΛΗΡ. ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ και η CHARGÉ.

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΑΡΤΑΣ

213-224

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	**ΕΙΚΟΝΑ**	**ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ**	**ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d** σε εκ.	**ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ**	**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**
216		1	2,25 / 1,15	29.6.53 Κ 262/1778 & Κ 51/3274 *	27.9.1861 Κ 86/33 5.10.61 Κ 392/42 & Κ 271/45 **	
221		2	2,0 / 1,25	25.7.1862 Σελίς 221 3.8.1862 Col 68/621	22.1.1872 Κ 120/1119 & Κ 300/91 & Κ 407/2224 23.1.1872 Σελίδα 223	
221	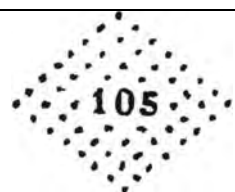	3	2,80 / 2,30	25.7.1862 Σελίς 221 3.8.1862 Col 68/621	22.1.1872 Κ 120/1119 & Κ 300/91 & Κ 407/2224 23.1.1872 Σελίδα 223	
225		4	2,05 / 1,20	27.2.74 Κ 395/1834	11.3.1882 Κ 286/8199 22.2.1882 Κ 282/603	Με πλέον απέχοντες αριθμούς Φιλοτέλεια 1949/24 ***

Ο πίνακας σταματά εδώ διότι όλες οι μετέπειτα σφραγίδες αφορούν το ταχυδρομικό γρ. Λαρίσης <u>εσωτερικού.</u>

230		5	2,25 / 1,45 ****	28.6.1882 Κ 385/399 ή Βλ 129/158	21.9.1884 Col 68/780 3.9.1885 Κ 275/475	Με λιγότερο απέχοντες αριθμούς Φιλοτέλεια 1949/24

** : Από το 1852– Φιλοτελικά Νέα 1935/245 & Φιλοτ. 1962/60*

*** : Έχει σφραγίσει και γραμματόσημα. Ξαναχρησιμοποιήθηκε την περίοδο τέλος 1861 –αρχές 1862*

**** : Η σφραγίδα Νο 4 έχει διπλή ιδιότητα. Υπήρξε και του εξωτερικού και του εσωτερικού ανάλογα με την χρονολογία του αποτυπώματος*

***** : Σφραγίδα χρησιμοποιημένη από το ταχ. γρ εσωτερικού από το 1882*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΒΟΛΟΥ

233-270

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
244	ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ	1	4,35 X 0,66	17.5.1861 Col 68/656	~	~
245		2	2,75	27.1.1863 Συλ. Καραμπινά	10.8.1864 Phil 01	~
249	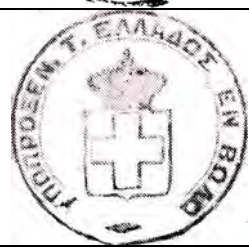	3	3,50	17.7.1865 Col 68/658	21.2.1872 Feldman V/10235	~
259		4	2,10 / 1,20	11.5.1873 Εκθ. Frenes *	14.5.1881 395/1835 24.10.1875 Έκθ. Δρόσου	~
262		5	2,60 / 2,15	1872 **	1876 **	~

Ο πίνακας σταματά εδώ διότι όλες οι μετέπειτα σφραγίδες αφορούν το ταχυδρομικό γρ. Λαρίσης εσωτερικού.

264		6	2,10 / 1,20	26.11.1881 Φιλοτ. 1955/68	10.7.1882 Col 68/784 ?.8.1882 Φιλοτ 1955/68	Είναι η No 4 ξυσμένη
265		7	2,25 / 1,45	24.6.1882 Κ 147/1852 6.9.1882 Κ 210/272	18.12.82 Σελίς 266	*Καρα 380/2293 & 283/2139*

Για τις μετέπειτα λοιπές ταχυδρομικές σφραγίδες του Βόλου δες στα Ανταλλακτήρια του παρόντος.

** : Από το 1871. Δες Φιλοτελικά Νέα 1935/245*

***: Η στικτή αποσύρθηκε από το 1872 κατά τον Τρ. Κωνσταντινίδη. Από το 1875 κατά τον Αλ. Αργυρόπουλο*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

271-296

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
279		1	2,10 / 1,2	22.7.1858 Σελίς 287	23.2.63 Φιλοτ. 1943/59 & 1962/19	~
287	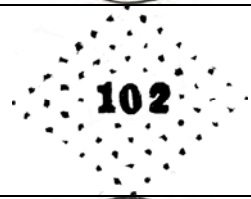	2	2,75 / 2,20	~	~	
288		3	2,15 / 1,15			**ΠΛΑΣΤΗ**

Cover franked with 10c.+20c. 1862 Napoleon (perfor.) tied by dotted "5087" & French IBRAILE VALACHIE* 6 AVRIL 67 (both in blue), boxed AFFRANCHISSEMENT / INSUFFISANT & surtaxed with 80l. carmine-rose (Vl. 34) on arrival cancelled with ΑΘΗΝΑΙ* 31 ΜΑΡΤ. 67.

Καρα 56/173

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΓΑΛΑΖΙΟΥ

297-314

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
306		1	2,05 / 1,20	17.4.1862 Φιλοτ. 1962/112	1.7.1864 Φιλοτ. 1962/16 & 1963/47	
311	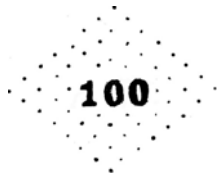	2	2,65 / 2,25	~	~	

** : 12.9.1864 Δες Καρα 105/2491.*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

315-318

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
317		1	2,35 / 1,45	13.3.1881 *	7.6.1881	
		2	2,24 / 1.15			**ΠΛΑΣΤΗ**

** :Από το 1834 ως ταχ/μικό γραφείο ανταλλαγής για περιορισμένο χρονικό διάστημα . Φιλοτ. 1950/28*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

319-364

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
338	**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**	1	44 / 3	22.2.1836 Φιλ. Νέα 1966/101	~	
338		2	2,05 / 1,05	16.2.1836 Φιλοτ 2002/206	14.5.1847 Εκθ HUT & 19.3.47 Εκθ HUT	
346		3α	2,85 / 2,00	25.6.1847 Φιλοτ 2002/293 19.7.1847 Καρα 131/3206	2.5.1854 Καρα 131/3208	Προ του Κριμαϊκού Πολέμου
346		3β	2,90 / 2,00	27.5.1856 Εκθ Σπάρη 19.7.1856 Φιλοτ 2002/293	7.7.1858 Φιλοτ 2002/293	Μετά τον Κριμαϊκό Πόλεμο
352		4	2,05 / 1,25	7.7.1857 Φιλ. Νέα 1966/101 11.6.1858 Φιλοτ. 2002/294	28.10.1881 Κ 381/307 30.9.81 Feldman VI/10165	Η σφραγίδα έκανε και 2ο κύκλο μεταξύ 1905 και 1906. Φιλοτελικά Νέα 1949/10
363	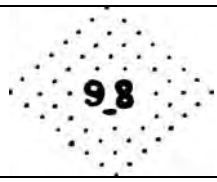	5	2,65 / 2,25	16.10.1861 Φιλοτ 2002/293 ς	12.10.1878 Φιλοτ 2002/293	

Pre-stamp period, Forwarding Agents: 1812-07-13, Tinos to Marseilles: Entire folded letter written in French, dated "Tine le 13 juillet 1812" (Cyclades, Turkey), sent to Marseille, France via Constantinople (Forwarding Agent) with handwritten "Recue a Consple le 7 aout 1812, acheminee le 10 G. Bonifaux". Disinfection holes. The letter arrived on 7 September (2 months later). Very interesting route via Forwarding Agent (markings rarely seen during this period)

Col 68/589

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΙΒΡΑΪΛΑΣ

367-373

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
374		1	2,10 / 1,25	10.10.57 Φιλοτ. 1943/43 & 1962/58	26.3.1864 Φιλοτ. 1962/58	
383		2	2,65 / 2,25	24.8.1863 Φιλοτ. 1943/43	~	

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

387-403

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
395		1	2,90 / 1,90	30.11.1852 Col 34/4225 *	18.6.1859 Κ 190/2124	
396		2	2,0 / 1,2	16.11.1867 Κ 160/790 18.10.1871 Κ 121/3750	10.6.1878 Col 68/627 22.3.1880 Col 68/628 Κ 56/186	
401		3	2,55 / 2,2	19.11.71 Σελίδα 401	?.?.1875 Σελίδα 402	

**** :*** *Από το 1852 υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα (Φιλοτελικά Νέα 1935/245).*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

405-440

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
424		1	2,90 / 1,90	22.7.1850 Φιλοτ. 2009/68 28.10.1850 K 78/1341	13.10.1862 Col 68/679 29.12.62 Feldman VII/10070	
431		2	2,05 / 1,25	30.5.1858 K 165/799	30.9.1881 Feldman VI/10165	
434		3	2,30 / 1,30	21.11.1869 Feldman III/10140	29.12.1878 Ath Auction 1/147	
437	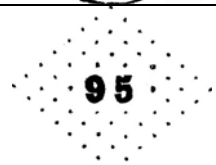	4	2,65 / 2,20	8.12.1861 Feldman V/10038	17.9.1879 Col 68/699	
439		5		***13.ΦΕΒΡ***. Καρα 286/5693 & 368/5384		**ΠΛΑΣΤΗ**

- *: Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935/245 αναφέρεται σφραγίδα από το 1834. Είναι λάθος!*
- *Ομοίως στην Φιλοτέλεια του 1962/60 αναφέρεται ότι υπάρχει σφραγίδα τύπου δάφνης από το 1848! Και αυτό πρέπει να είναι λάθος!*

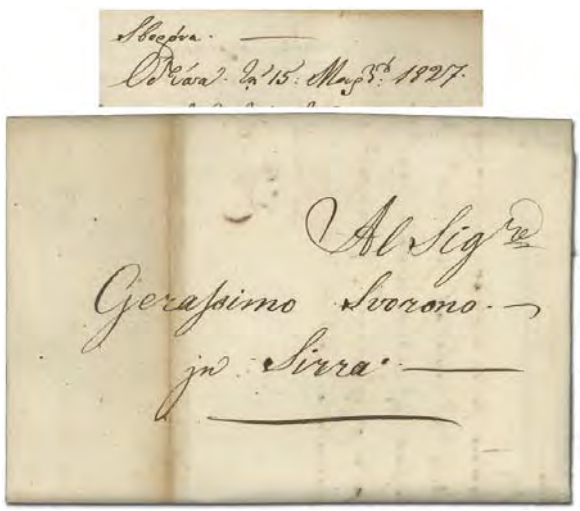

Pre-stamp period, Disinfected mail: 1827-03-15, Odessa to Syros: Entire folded letter with dateline "Οδύσσα τη 15: Μαρτίου: 1827", sent to Syros (received on April 15). The letter was disinfected by 10 small slits [Greece, Russia, Cyclades]
Col 68/581

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

445-487

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
447		1	2,05 / 1,00	22.2.1839 Φιλοτ. 1930/216 24.11.1839 Φιλοτ. 1983/132 Col 68/650	21.11.1852 Καρα 190/2108	
458		2	2,05 / 1,10	22.5.1861 Φιλοτ. 1983/132 Γ^{ο}	12.10.1881 Καρα 95/3197	
463	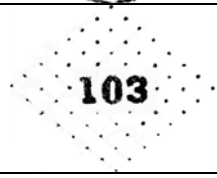	3	2,70 / 2,20	16.10.1861 Σελίς 463	23.9.1868 Feldman III/10094	

Ο πίνακας σταματά εδώ διότι όλες οι μετέπειτα σφραγίδες αφορούν το ταχυδρομικό γρ. Λαρίσης εσωτερικού.

469		4	2,05 / 1,10	28.10.1881 Σελίς 470 Ι. Νταή	7.4.1882 Καρα 95/3199	Είναι η ξυσμένη No 2
472		5	2.25 / 1.45	29.6.1882 Κ 60/142	5.11.1888 Κ 202/2568	Σφραγίδα χαραγμένη περί το τέλος του 1881

Γ^{ο} : Ο *Π. Μπινίκος γράφει ότι χρησιμοποιήθηκε από το 1861 στη Φιλοτέλεια του 1959/130*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

489-490

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
491		1	2,10 / 1,20	1.1.1857 Σελίς 491 *	21.6.1861 Φιλοτ. 1934/41	
494		2	2,10 / 1,25	19.12.1865 Φιλοτ 1930/108	-	
495		3	2,70 X 2,20	19.12.1865 Φιλοτ 1930/108	-	

** : Στα Φιλοτελικά Νέα του 1935 σ. 245 αναφέρεται ότι υπάρχει ταχυδρομική σφραγίδα από το 1853 χωρίς κάποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία.. Πρέπει να είναι λάθος.*

AUSTRIAN LEVANT (PREVESA): 1866 Folded cover from Prevesa to Corfu, franked by three 1863 3s green all tied by Prevesa cds, with 1862-67 10 Lep pair applied on arrival to pay inland postage, crease affecting one 3s, an attractive & extremely rare mixed franking

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

503-510

Αυξ. Αριθμ.. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D / d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
506	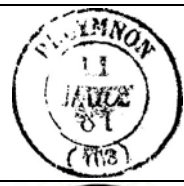	1	2,35 / 1,45	14.5.1881 Έκθεμα Μυλωνάκη *	31.8.1881 Σελίδα 508 ***	**
509		2	2,24 / 1.15	~	~	**ΠΛΑΣΤΗ**

** : 31.8.1881 Φιλοτέλεια 1950/28 & Col. 68/615*

*** : Την 17.11.1881 έκλεισαν και τα τρία ταχ. γραφεία Κρήτης. Υπάρχουν επιφυλάξεις για τις πέραν της 17.11.1881 ημερομηνίες*

**** : Για ημερομηνίες μετά την 17.11.1881 αναφέρονται πολλές. Μεταξύ των οποίων και η 8.8.1885 Συλ Δρόσου . & 17.12.84 στη δημοπρασία Col. 68/617. Επίσης υπάρχει και 11.4.1888 κατά τον Δρόσο (Φιλοτελική Ηχώ 164-165/460).*

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

511-534

Αυξ. Αριθμ.. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D / d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
520		1	2,05 / 1,25	24.8.1857 Col 68/704	7.8.1881 K 348/5026	*K 175/298*
527	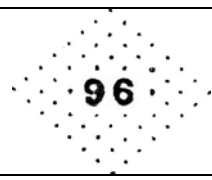	2	2,65 / 2,20	27.10.1861 Σελίδα 527	23.6.1875 K 121/2948	

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΟΥΛΙΝΑ

535-545

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
542	**Που τύπου Γραμματοσημική** **?**	1	-	-	-	**Δεν έχει βρεθεί**
542		2	2,65 / 2,20	-	-	

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΧΑΝΙΩΝ

547-554

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
551		1	2,35 / 1,45	18.3.81 Φιλοτ. 1950/28 28.3.1881 Φιλοτ. 1949/45	4.10.1881 Κ 336/3349 16.10.1881 Σελίδα 551	*
553		2	2,24 / 1.15	-	-	**ΠΛΑΣΤΗ**

** : Υπάρχουν επιφυλάξεις για τις πέραν της 17.11.1881 ημερομηνίες*

ΠΙΝΑΚΕΣ ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΩΝ

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΛΙΒΟΡΝΟΥ

560-565

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D/d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
563		1	3,70	18.4.1834 Σελίδα 563	-	~
564		2	3,35	9.9.1834 Σελίδα 564	-	~

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

567-586

Αυξ. Αριθμ. ΣΕΛΙΔΑΣ	ΕΙΚΟΝΑ	ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΓΡΑΦΕΙΟ	ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ D / d σε εκ.	ΠΑΛΑΙΟΤ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΝΕΟΤΕΡΗ ΓΝΩΣΤΗ ΧΡΟΝ/ΓΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
576		1	3,00	9.9.1834 Καρα 200/911	21.10.1834 Βλ. 4/10	
580		2	3,60	24.5.1834 Καρα 13/1332	-	

№ 64.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διάταξις τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀρίστων καὶ πεζῶν ταχυδρόμων, καὶ τῆς παραλαβῆς καὶ διανομῆς τῶν γραμμάτων μετὰ τὴν

Ἔξω ὅπου διατρίβει ὁ Κυβερνήτης εἰς Ναύπλιον ἅλλοι ἀχτῆ γράφει ὅτι τὴν ἀνακαίνισιν τῆς Πελοποννήσου ὁ 16 ἑβρουαρίου καὶ ὁ πεζὸς ταχυδρόμος· ὅμως δὲ ἅλλοι εἶσθαι τυποθετημένοι ὡς ἀκολούθως.

Εἰς Ναύπλιον . . . . 1 ἱππικὸς ταχυδρόμος, 1 πεζός.
Ἄργος . . . . . 2 ὁμοίως
Κόρινθον . . . . . 2 ὁμοίως
Λεχαῖον . . . . . 2 ὁμοίως
Θησεῖον . . . . . 1 ὁμοίως.
Τριπολιτσᾶν . . . 1 ὁμοίως . . . . 2 ὁμοίως.
Καρύταιναν . . . . 1 ὁμοίως
Ἀνδρίτσαιναν . . . 1 ὁμοίως
Γαστούνι . . . . . 1 ὁμοίως
Ἀντίκυραν . . . . . 1 ὁμοίως
Ἀνδρούσαν . . . . 1 ὁμοίως . . . . 2 ὁμοίως.
Μεθώνην . . . . . 1 ὁμοίως.
Μιστρᾶ . . . . . 1 ὁμοίως . . . . 2 ὁμοίως.

1. Οἱ ἔμποροι καὶ πεζοὶ ταχυδρόμοι θέλουν ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὰς εἰρημένας πόλεις καὶ χωρὶς ὅλες τῆς ἑβδομάδος κατὰ τὰς ὡρίσεις ἡμέρας καὶ ὥρας.

2. Ὁ ἐν Ναυπλίῳ ἵππικος ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν Δ ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης ἡ μὲν διὰ τὴν Κόρινθον, ἡ δὲ διὰ τὸ Ναύπλιον τὴν 9 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης, παρασκευῆς καὶ δευτέρας.

3. Οἱ ἐν Ἄργει ἵππικοι ταχυδρόμοι ἀναχωροῦσι τὴν Δ ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς δευτέρας καὶ πέμπτης ἡ μὲν διὰ τὴν Κόρινθον, ἡ δὲ διὰ Τριπολιτσᾶν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸ Ναύπλιον τὴν 9 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης, παρασκευῆς καὶ δευτέρας· ἀναχωροῦσι τὴν ἀὐτὴν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς πέμπτης καὶ κυριακῆς.

4. Ὁ ἐν Κορίνθῳ ἵππικος ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ διὰ τὸν Λεχαῖον τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς· ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸν Κόρινθον τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς πέμπτης καὶ κυριακῆς.

5. Ὁ ἐν Λεχαίῳ ἵππικος ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 8 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὸν Π. Πάτρας, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸν Λεχαῖον τὴν 5 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου.

6. Ὁ ἐν Θησείῳ πεζὸς ἀναχωρεῖ τὴν Δ ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου διὰ τὰ Καλάβρυτα, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸν Θησεῖον τὴν 9 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῶν αὐτῶν ἡμερῶν.

7. Ὁ ἀπὸ τὸν Ἄναρτον εἰς Π. Πέτρας καὶ ἀπολλὰς διαβαίνων ταχυδρόμος λαμβάνει τὰ γράμματα τῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς Βοστίτσης, καθ' ἃς ὥρας ἀναλόγως ἀπὸ ταῦτα τὸν κάλυν.

8. Οἱ ἐν Τριπολιτσᾷ ἵππικοι ταχυδρόμοι ἀναχωροῦσι τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς ἡ μὲν διὰ τὴν Καρύταιναν, ὁ δὲ διὰ τὸ Λεονταρίον, καὶ ὁ ἄλλος διὰ τὴν Μαντζῦρ· ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὴν Τριπολιτσᾶν ἡ τῆς Καρύταινας καὶ τοῦ Λεονταρίου πρὸς τὴν μεσημβρίαν τῆς πέμπτης καὶ κυριακῆς, ὁ δὲ τοῦ Μιστρᾶ τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου.

9. Ὁ ἐν Καρυταίνῃ ἵππικος ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὸν Ἀνδρίτσαιναν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὴν Καρύταιναν τὴν 4 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς πέμπτης καὶ κυριακῆς.

10. Ὁ ἐν Ἀνδρίτσαινῃ ἵππικος ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 10 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὸν Πύργον, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸν Ἀνδρίτσαιναν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου.

11. Ὁ ἐν Γαστούνῃ πεζὸς ἀναχωρεῖ τὴν 5 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸν Γαστούνι τὴν 1 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῶν αὐτῶν ἡμερῶν.

12. Ὁ ἐν Δεονταρίῳ ἵππικος ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 2 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὴν Ἀνδρίτσαιναν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸ Δεονταρίον τὴν 4 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς πέμπτης καὶ κυριακῆς.

13. Ὁ ἐν Ἀνδρούσῃ ἵππικος ταχυδρόμος ἀναχωρεῖ τὴν 4 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου διὰ τὴν Μεθώνην, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὴν Ἀνδρούσαν τὴν ἡ ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῶν αὐτῶν ἡμερῶν.

14. Οἱ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πεζοὶ ἀναχωροῦσι τὴν 4 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου ἡ μὲν διὰ τὴν Ἀρκαδίαν, ἡ δὲ διὰ τὴν Καλαμάτα, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὴν Ἀνδρούσαν τὴν ἡ ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῶν αὐτῶν ἡμερῶν.

15. Ὁ ἐν Καλαμάτᾳ καὶ ἑκάστῃ διαπλοΐᾳ ἀναχωροῦσι καθ' ἑβδομάδα λαμβάνει καὶ τὰ γράμματα τοῦ Ἀνεμίου, καθ' ἃς ὥρας ἅλλει διαβαίνει ταυτόσας ὥρα ἑκατὸν τὸν κάλυν.

16. Ὁ ἐν Μεθώνῃ πεζὸς ἀναχωρεῖ τὴν Δ ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου διὰ τὴν Κόρινθον, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὴν Μεθώνην τὴν τὴν ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς πέμπτης καὶ τῆς κυριακῆς.

17. Εἰς ἃς τῶν τῆς ἑρμαίας τοῦ Προφῆτ. διακατεῖς ἀναχωροῦσι ἀπὸ τὴν Μεθώνην μὲ τὰ διὰ τὸ Νιόκαστρον γράμματα τὴν 1 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου, τὰ ὁποῖα παραδίνει πρὸς τὸν ἐκεῖσε ἐκατοντάρχην τοῦ Ταγυδρομείου, ἀκριβῶς ἐκεῖθεν ὅσα τοῦ παραδίδει, καὶ ἀπὸ ἐστρέφει ἀρόσως εἰς Μεθώνην.

18. Ὁ ἐν Τριπολιτσᾷ πεζὸς ἀναχωρεῖ τὴν 7 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὸν Ἅγιον Πέτρον, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τὸν Τριπολιτσᾶν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου.

19. Οἱ ἐν Μιστρᾷ πεζοὶ ἀναχωροῦσι τὴν 8 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης καὶ τοῦ σαββάτου ἡ μὲν διὰ τὸν Μαντζοῦκιον, ὁ δὲ διὰ τὸ Μπαλτσινόφι ἢ τὸν Τζιμόβι, καὶ τὴν ἡ ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς πέμπτης καὶ κυριακῆς ἐκεῖθεν διὰ τὸν Μιστρᾶν.

20. Ὁ ἐν Νιοκάστρῳ πεζὸς ἀναχωρεῖ τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς δευτέρας, τετάρτης καὶ παρασκευῆς διὰ τὸν Ἐπίδαυρον φέρων γράμματα διὰ τὴν Ἄργος, Ναυπλίαν, Πόρο καὶ Ἅγιον, τὰ ὁποῖα ἅλλοι ἀποστέλλονται εἰς Ἐλαιῶνα τοῦτον ἀπὸ τὸν διαδόχον των ἀπὸ τὸν ἀπεστάλην τοῦ Ταγυδρομείου τῆς Σπιδαύρου περᾶν· ταῦτα διὰ ἀσφαλείαν εἰς τὸ ἀποβλεπτικὸν τοῦ ταχυδρόμου.

21. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς, οἱ γραμματεῖς τῶν Ἐπιτρόπων καὶ Πρόσωπ. Διοικητῶν, οἱ Ἀντιναῦαρχοι, καὶ ἑκάστη Ἅλλοι ὑφιέκοι ὑπουργοὶ ἅλλων ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐποστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου κατὰ τὰς εἰρημένας πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

22. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δίγεται τὰ γράμματα ἴσως τὸν διατεταγμένον ὥρον, ὅτε ἐλεῖπε τὸ χαρτοφύλακα του καὶ κρατεῖ εἰς τὸ πρωτόκολλόν του ἐνδείξιμον σημείωσιν κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

23. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δίγεται τὰ γράμματα ἴσως τὸν διατεταγμένον ὥρον, ὅτε ἐλεῖπε τὸ χαρτοφύλακα του καὶ κρατεῖ εἰς τὸ πρωτόκολλόν του ἐνδείξιμον σημείωσιν κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

24. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δίγεται τὰ γράμματα ἴσως τὸν διατεταγμένον ὥρον, ὅτε ἐλεῖπε τὸ χαρτοφύλακα του καὶ κρατεῖ εἰς τὸ πρωτόκολλόν του ἐνδείξιμον σημείωσιν κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

25. Ὁ ἐκάστοτε διευθυντὴς τῶν ἐσπαλίων ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐποστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

26. Ὁ ἐν Ναυπλίῳ διευθυντὴς τῶν ἐσπαλίων ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐποστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

27. Ὁ ἐν Ἄργει διευθυντὴς τῶν ἐσπαλίων ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐποστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

28. Ὁ ἐν Κορίνθῳ διευθυντὴς τῶν ἐσπαλίων ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐποστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

29. Ὁ ἐν Λεχαίῳ διευθυντὴς τῶν ἐσπαλίων ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐποστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

30. Ὁ ἐν Π. Πατρεῖς ἐκάστοτε παραλαμβάνει τὰ γράμματα, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἑαυτὴν, διαχωρίζει καὶ παραδίδει τὰ διὰ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Καλαμάτα, καὶ προσέτι τὰ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐν πορείᾳ περιπόλεων εἰς Π. Πατρεῖς· τὴν ἀυτὴν Ἑλλάδα, ἃ τὰς Ἰονικὰς νήσους, παραδίδει τὰς τῆς διατεταγμένης ὥρας ἐπὶ τὸν Ἀντιναύαρχον τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἄλλους, καὶ παραδίδει τὰ μὲν διὰ τὸ Καλόβρυτα πρὸς τὸν ἐκεῖ διευθυντὴν τῶν ἐσπαλίων, τὰ δὲ διὰ τὸν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τὰς ἀποστελλούσας ἐκεῖσε πρὸς τὸν ἴδιον ταχυδρόμον διευθύνοντας εἰς Ἄργος.

31. Ὁ ἐν Μεσσηνίᾳ διευθυντὴς τῶν ἐσπαλίων ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐποστασίαν τοῦ Ταχυδρομείου κατὰ τὴν ἐφημέρα πόλεις καὶ χώρις ἄλλων ἑτοιμάζει τὰ γράμματα πρὸ δύο ὥρας πρὸ τῶν ὡρίων καθ' ἃς ἀναχωροῦσιν ἐκεῖθεν οἱ ἔμποροι ἢ πεζοὶ ταχυδρόμοι.

32. Ἐὰν ὁ Τριπολιτσᾶ διποστέρης παραληφθέτες τὰ γράμματα, κρατεῖ τὰ διὰ Τριπολιτσᾶν, διαχωρίζει καὶ παραδίδει τὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας Καρύταιναν, Ἀνδρίτσαιναν, Πύργον, καὶ Γαστούνι, τοῦ δὲ ὑὸν διὰ τὸ Δεονταρίον τὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας Δεονταρίου, Ἀνδρούσης, Ἀρκαδίαν, Νησίον, Καλαμάτας, Διτυλίου Σπάρτην, Μεθώνην, Κορώνην, καὶ Νιόκαστρον, πρὸς ἃς τὸν διὰ τὸν Μιστρᾶν τὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας Μιστρᾶ, Μουστρδίσιον, καὶ Ἀναφλύτην Σπάρτης, καὶ πρὸς τὸν ὑὸν τὸν Ἅγιον μέτρον πᾶζον τὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἑαυτὸν διωθυνόμενα γραμματα, προσέτι εἰς ἑκαστον ταχυδρόμον καὶ τὰ ἐν Τριπολιτσᾷ εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν κομιζόμενα γράμματα.

33. Ὁ αὐτὸς ἐποστάτης, ὅσαν οἱ ἡ ταχυδρόμοι φθάσωσιν εἰς Τριπολιτσᾶν ἀπὸ τὰς ἠθικὰς ἐπαρχίας, κρατεῖ τὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶν καὶ Ἁγίου Πέτρου γράμματα, τὰ δὲ ὑὸν τὰ ἄλλα μέρη προσδίδει τὰ διατεταγμένα ὥραν εἰς τὸν διὰ τὸ Ἄργος ἀναχωροῦντα ταχυδρόμον.

34. Ὁ Κυβερνήτης ἀφαιτοῦνος παραλαμβάνει τὰ διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἑαυτὴν γράμματα, προσδίδεται τὰ διὰ Ἀνδρίτσαιναν, Πύργον, Γαστούνιον καὶ τὰς Ἰονικὰς νήσους ἐκεῖθεν διωθυνόμενα, καὶ τὰ παραδίδει πρὸς τὸν εἰς Ἀνδρίτσαιναν διωθυνόμενον ταχυδρόμον.

35. Ὁμοίως ὅταν φθάσῃ ὁ ἐξ Ἀνδριτσαίνης ταχυδρόμος, παραλαμβάνει τὰ γράμματα, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν Καρύταιναν, προσθέτει τὰ ἄφαρ τῆς ἐσυρίγος ἅπαντα καὶ τὰ παραδίδει πρὸς τὸν διὰ Τριπολιτσᾶν διωθυνόμενον ταχυδρόμον.

36. Οἱ ἐν Ἀνδρίτσαινῃ καὶ ἐν Πύργῳ ἐπισκεπτικοὶ πράττουσι τ' αὐτὰ, καθὼς καὶ ὁ ἐν Καρυταίνῃ.

37. Ὁ ἐν Γαστούνῃ δίγεται τὰ γράμματα δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ, καὶ κατὰ τὴν διατεταγμένην ὥραν παραδίδει εἰς τὸν διὰ Πύργον ἀναχωροῦντα πεζὸν τὰ διὰ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Ὀλυσσονησίας καὶ τὸν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως διωθυνόμενα, καὶ παραλαμβάνει ὅσα ὁ πεζὸς τοῦ ὥρισε ἐκεῖθεν.

38. Ὁ ἐν Δεονταρίῳ ἐκάστοτε πράττει ὅσα καὶ ὁ ἐν Καρυταίνῃ.

39. Ὁ ἐν Ἀνδρούσῃ ἐπισκεπτικὸς παραλαμβάνει τὰ γράμματα, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἑαυτὴν, διαχωρίζει τὰ ἄλλα, κρατεῖται τὰ τῆς ἐπαρχίας ἑαυτὴν, καὶ κατὰ τὰς διατεταγμένας ὥρας παραδίδει πρὸς τοὺς ταχυδρόμους τὰ μὲν διὰ τὴν Ἀρκαδίαν πρὸς τὸν ἐκεῖ διευθυντὴν, τὰ δὲ διὰ τὸ Νησίον, τὴν Καλαμάταν καὶ τὴν Δυτικὴν Σπάρτην πρὸς τὸν εἰς Καλαμάτα διευθυντὴν, καὶ τὰ διὰ Μεθώνην, Κορώνην καὶ Νιόκαστρον πρὸς τὸν εἰς Μεθώνην διευθυντὴν.

40. Ὁμοίως ὅταν φθάσῃ ὁ ἐν Μεθώνῃ ταχυδρόμος, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν Ἀνδρούσαν γράμματα, διαχωρίζει καὶ παραδίδει πρὸς μετ' ὀλίγα δὸν πεζὸς τὰ διὰ τὰς ἠθικὰς ἐπαρχίας διωθυνόμενα, πρὸς δὲ τὸν διὰ τὸ Δεονταρίον τὰ διὰ τὴν Κορώνην, καὶ τὰ διὰ τὸ Νιόκαστρον μὲ ἄλλα μέρη, προσθέτει καὶ τὰ ἄφαρ τὸν ἐναγγέλου Ἀνδρούσης, Ἀρκαδίας, Καλαμάτας, Νησίου καὶ Δυτικῆς Σπάρτης.

41. Ὁ Ἐπίτροπος Ἐπτήρους τῆς Κάτω-Μεσσηνίας, καὶ ὁ Πρόσωπον Διοικητὴς τῶν Μεσσηνιακῶν ὡρίων κερατοποιοῦσι δὶ ἴσης ἐκ τῶν τῆς χρωρᾶς τῶν πεζῶν τὰ διὰ τὴν Δυτικὴν Σπάρτη καὶ τὸ Νιόκαστρον γράμματα, καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πάλιν φροντὶ τῆς ἀπαντήσεως των.

42. Ὁ ἐν Μεθώνῃ ἐπισκεπτὴς λαμβάνει τὰ γράμματα ἐκ τὴν ταχυδρόμων, κρατεῖ τὰ διὰ ἑαυτὸν, καὶ παραδίδει τὰ διὰ τὴν Κορώνην, καὶ τὸ Νιόκαστρον εἰς τοὺς δὶ ἑαυτοὺς τοὺς πεζοὺς.

43. Ὁμοίως παραλαμβάνει καὶ ὁ ἐν Κορώνῃ τὰ ἐκ Κορώνης καὶ Νιοκάστρου διὰ τὰ διώρυξ μέρη γράμματα προσθέτων καὶ τὰ ἐκ Μεθώνης, τὰ ὁποῖα παραδίδει κατὰ τὰς διατεταγμένας ἡμέρας καὶ ὥρας πρὸς τὸν διὰ Δεονταρίου ἀναχωροῦντα ταχυδρόμον.

44. Ὁ ἐν Μιστρᾷ ἐπιστάτης παραλαμβάνει τὰ γράμματα, κρατεῖ τὰ διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἑαυτὴν, διαχωρίζει καὶ παραδίδει εἰς ἑκάστων τῶν ἀλλὰ δὺο πεζῶν τὰ διὰ τὴν Μαντζοῦκιον καὶ τὴν Ἀναπλιάν Σπάρτη, καὶ ὁμοίως παραδίδει τὰ τὸν διὰ τὸν Τριπολιτσᾶν ἀναχωροῦντα ἔτος ἑκατὸν τὰ παρὰ τὸν ἀρμάτων ἀναχωρεῖ καὶ τοῦ Μιστρᾶ διὰ τὰ ἄλλα μέρη.

45. Οἱ ἐν Μουστρδίσιῳ καὶ τῇ Ἀναπλιάῃ Σπάρτῃ ἐπισκεπτικοὶ πρακτοῦσιν ὅσα καὶ ὁ ἐν Γαστούνῃ.

46. Ὅλοι οἱ ῥοδίφοι ἐκάστοτε κρατοῦσι εἰς τὸ χρονολόγιόν των ἐκρίβειαν σημείωσιν ὅλων τῶν γραμμάτων εἰς καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κατὰ τὸ § 22.

47. Ἐκαστος τῶν εἰρημένων ἐποστατῶν, ἀφ' οὗ κρατήσῃ τὸν εἰς αὐτὸν στελλόντα γενικὸν κατάλογον τῶν φακέλλων ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν ἢ ἀπὸ τὸν πλησιέστερόν του ἐπόπτην, ἐφαλίζει τὸ κιβώτιον ἀνοιγομένου ἐπαρχιάκατον αὐτοῦ, εἰς τὸ ἄνωθεν, ἀφ' οὗ σημειώσῃ ὅσους φακέλλους ἀφαίρεσεν ἢ ἐξέδοσεν, ἐκλεῖ τὸ πίσω· εἰς τὸν πλησιέστερον τοῦ ἐπόπτην μὲ τὰς σημειώσεις τοῦ λοιποῦ, τὴν παραλαβὴν καὶ ἀποστολὴν του.

48. Διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ὑπερ- ὑπων ἢ ὑπουδ διαδόχων, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ἐπισκεπτικοὶ τοῦ ταχυδρομείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1823

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (Μέχρι και το 1881*)

ΟΝΟΜΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	ΔΙΑΝΕΜΗΤΗΡΙΟ		ΤΑΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ		ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ	
		Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΕΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	Π.Γ.Χ. * ή ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	Ν.Γ.Χ. * ή ΠΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
1.- ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΒΕΒΑΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ							
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ/ΠΟΛΗΣ	95		1834 ?	Β.Δ. 19.11.1849	8 έως 12.7.1850	Με Τουρκ. απόφαση	13.11.1881
ΣΜΥΡΝΗΣ	96		1834 ?	Β.Δ. 09.07.1857	Προ της 24.8.1857	Με Τουρκ. απόφαση	18.11.1881
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ	97		1834	Β.Δ. 09.07.1857	6.11.1857	Με συναπόφαση	20.12.1881
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	98	Β.Δ. 11.11.1835	Μετά την 15.12.1835	Χωρίς στοιχεία	Προ της 7.8.1840	Με Τουρκ. απόφαση	18.11.1881
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	99			Β.Δ. 17.07.1852	Π.Γ.Χ. 15.3.1853	Με Τουρκ. απόφαση	12.11.1881
ΓΑΛΑΖΙΟΥ	100			Β.Δ. 09.07.1857	Προ της 16.6.1860	Β.Δ. 25.2.1866	μετά την 2.3.1866
ΙΑΣΙΟΝ*				Β.Δ. 09.07.1857	Δεν λειτούργησε		
ΙΒΡΑΪΛΑΣ	101			Β.Δ. 09.07.1857	~ 1.9.1857	Β.Δ. 25.2.1866	μετά την 2.3.1866
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ	102			Β.Δ. 09.07.1857	~ 1.9.1857	Β.Δ. 18.12.1863	~ 15.1.1864
ΛΑΡΙΣΗΣ	103	Β.Δ. 11.11.1835	Μετά την 15.12.1835	Β.Δ. 09.07.1857	Προ της 17.10.1860	Β.Δ. 26.6.1881	2.9.1881
ΠΡΕΒΕΖΗΣ	104		1853 ?	Χωρίς στοιχεία	22.7.57 έως 21.6.61	Με Τουρκ. απόφαση	μετά την 16.11.1881
ΑΡΤΑΣ	105	Β.Δ. 17.07.1852	17.7.1852	Χωρίς στοιχεία	Προ της 27.9.1861	Συνθήκη Κων/λεως	24.6.1881
ΣΟΥΛΙΝΑ	133			Β.Δ. 17.05.1871	1 έως 17.9.1871	Εγκ. 4778/7.8.1875	μετά την 7.8.1875
ΒΟΛΟΥ	135	?	Προ της 17.5.1861	Β.Δ. 23.03.1872	23.03.1872	Β.Δ. 26.6.1881	2.11.1881
ΧΑΝΙΩΝ	162		1834-35 ?	Με εξουσιοδότηση	10.1.1881	Με Τουρκ. απόφαση	17.11.1881
ΡΕΘΥΜΝΟΥ	163			Με εξουσιοδότηση	10.1.1881	Με Τουρκ. απόφαση	17.11.1881
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	164		1834-35 ?	Με εξουσιοδότηση	10.1.1881	Με Τουρκ. απόφαση	17.11.1881
2.- ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΒΡΑΧΥΒΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ							
ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΑ			2.5.1837 ?				
ΛΙΒΟΡΝΟ			1834 ?				
ΜΑΣΣΑΛΙΑ			1834 ?				
3.- ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΥΠΟΨΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ							
ΑΓΚΩΝΑ			1833 ?				
ΒΑΘΥ ΣΑΜΟΥ	128 ?		?				
ΚΑΒΑΛΛΑ			1835 ?				
ΚΕΡΚΥΡΑ			1833 ?				
ΚΡΗΤΗ			1833 ?				
ΜΑΛΤΑ			1833 ?				
ΜΕΣΣΗΝΗ			1835 ?				
ΜΥΤΙΛΗΝΗ	137 ?		?				

*** : Παλαιό Ημερολόγιο** **~ : περίπου**

ΙΑΣΙΟΝ* : Αν και δεν λειτούργησε ποτέ, αναφέρεται στην πρώτη ομάδα χάριν της ομοιομόρφου ιστορίας με τα άλλα γραφεία της Μολδοβλαχίας

ΠΙΝΜΑΚΑΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
(ΚΑΙ ΤΑ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ, ΝΟΜΟΙ, ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ κ.λ.π)

ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΣΥΜΒΑΣΗΣ	ΕΙΔΟΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ	ΕΓΓΡΙΣΕΩΣ	ΕΠΙΚΥΡΩΣΗΣ	ΔΗΛΟΠ/ΣΗΣ	ΦΕΚ
Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΦΕΡΑΛΔΗ	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	26.8.1833	-	-	-	30/23.9.1833
	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	29.8.1833	-	-	7.9.1833	30/23.9.1833
Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΤΟΥ ΦΕΡΑΛΔΗ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	18.10.1833	-	-	9.11.1833	37/22.11.1833
Η ΠΡΩΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	23.2.1834	-	-	-	?
Η ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΦΕΡΑΛΔΗ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	17.5.1834	-	-	7.6.1834	21/8.6.1834
ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟ "ΑΝΑΤΟΛΗ"	ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΗΣ	-	-	-	9.12.1835	3/30.1.1836
Η ΠΡΩΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	2.1.1838	23.1.1838	-	-	16/26.4.1838
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	20.5.1838	-	-	-	22/8.6.1838
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	20.5.1838	-	-	-	22/8.6.1838
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	20.5.1838	-	-	-	22/8.6.1838
Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΙΟΝΙΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑ	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	19.8.1842	-	-	-	20/26.8.1842
Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕ ΤΟ ΛΟΥΔ	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	14.4.1843	-	-	-	37/27.10.1843
	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	15.4.1843	15.5.1843	-	-	37/27.10.1843
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	19.6.1843	-	-	-	37/27.10.1843
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	19.6.1843	-	-	-	37/27.10.1843
Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ (2η) ΜΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	20.5.1844	24.10.1844	16.11.1844	-	35/2.12.1844
Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕ ΤΟ ΛΟΥΔ	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	22.6.1845	-	-	-	19/21.7.1845
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	7.7.1845	-	-	-	20/27.7.1845
ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΡΟΣΤΑΝ	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	30.6.1846	-	26.11.1846	-	32/30.12.1846
	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	30.6.1846	-	-	-	32/30.12.1846
	ΝΟΜΟΣ ΜΘ΄	20.11.1846	-	-		32/30.12.1846
	ΝΟΜΟΣ ΟΒ΄	5.2.1848	7.2.1848	-	-	4/16.2.1848
Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	25.8.1848	19.11.1848	24.11.1848	-	3/25.1.1849
	ΝΟΜΟΣ ΡΙΓ΄	2.9.1848	3.9.1848	-	-	24/8.9.1848
Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	27.11.1850	29.3.1852	10.6.1852	-	22/7.7.1852
Η ΤΡΙΤΗ ΜΕ ΤΟ ΛΟΥΔ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	26.11.1850	11.4.1852	11.4.1852	-	22/7.7.1852
	ΝΟΜΟΣ ΡΗΓ΄	26.6.1852				21/3.7.1852
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	19.7.1852	-	-	-	29/28.7.1852
	ΝΟΜΟΣ ΧΚ΄	20.6.1861	-	20.6.1861	-	23/30.6.1861
	Β.Δ.	27.6.1861	-	-	-	26/15.7.1861
	ΝΟΜΟΣ ΨΖΤ΄	29.11.1861				Μη δημοσιευθέν
	Β.Δ.	30.11.1861	-	-	-	7/12.2.1862
ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΠΟΡΘΜΕΥΣΕΩΝ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	1.4.1853	29.5.1853	-	-	19/21.7.1853
	ΝΟΜΟΣ ΣΛΑ΄	2.6.1853	10.6.1853	-	-	19/21.7.1853
ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	21.6.1856	6.10.1856	-	-	58/12.10.1856
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	26.9.1856	-	26.9.1856	-	58/12.10.1856
	ΝΟΜΟΣ ΤΟΓ΄	3.10.1856	-	8.10.1856	-	58/12.10.1856
ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ	ΝΟΜΟΣ ΣΠΑ΄	22.4.1855	-	23.4.1855		15/27.4.1855
	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	25.6.1857	-	29.6.1857	-	24/3.8.1857
	ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ	28.6.1857	-	29.6.1857	-	24/3.8.1857
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	28.6.1857	-	-	-	24/3.8.1857
ΜΕ ΤΗΝ ΦΩΚΑΙΚΗ	ΝΟΜΟΣ ΥΟ΄	10.5.1858	-	13.5.1858	-	21/26.6.1858
	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	26.4.1858	6.6.1858	6.6.1858	-	21/26.6.1858
ΜΕ ΤΗΝ ΡΩΣΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ρ.Ο.Π.ι.Τ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	5.7.1858	-	-	-	
	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	25.10.1858	-	26.1.18/59	-	3/2.2.21859
	ΝΟΜΟΣ ΥΛΗ΄	24.1.1859	-	27.1.1859	-	3/2.2.1859
ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	17.7.61	-	-	-	?
	ΝΟΜΟΣ ΧΝΓ΄	29.7.1861	-	4.8.1861	-	?
ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ & ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ	ΣΥΜΒΑΣΗΣ	25.11.1868	-	-	-	50/1.12.1869
	ΝΟΜΟΣ ΤΚΓ΄	1.12.1869	14.10.1869	-	-	50/1.12.1869
	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	2.12.1869	-	-	-	50/1.12.1869

Βιβλιογραφία :

Δ. Σαμαρά - Ανάτυπου της Ε.Φ.Ε. No 7 με τίτλο «ΑΙ ΕΠΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ 1856-1900»
Δημ. Σαμαρά: ΑΙ ΕΠΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ 1856-1900. Αθήναι 1964. Ανάτυπον της Ε.Φ.Ε. No 7.
Σοφ. Νικολαΐδη: ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ 1833-1860. Αθήναι 1965. Ανάτυπον της Ε.Φ.Ε. No 11.
Υπουργείον Συγκοινωνίας – Διεύθυνσης Τ.Τ.Τ. "Κατάλογος ταχυδρομικών , τηλεγραφικών και τηλεφωνικών γραφείων του Κράτους". Αθήναι – 1916.
Υπουργείον Συγκοινωνίας – Διεύθυνσης Τ.Τ.Τ. "Ταχυδρομικά Δέματα". Α! Τόμος. Αθήναι – 1916.
Οδηγός ταχυδρομικός διά το 1847, Αθήναι 1847.
Επετηρίς των ταχυδρομείων της Ελλάδος, Αθήναι 1874.
Επετηρίς των ταχυδρομείων της Ελλάδος διά το έτος 1881, Αθήνα 1881.
Ταχυδρομική Νομοθεσία, (Τόμος Β΄), 1888.
ΦΕΚ 55/16.9.1861 ΝΟΜΟΣ Χ4Γ' άρθρο 13 & 1861/55 & 1885/55.
Ταχυδρομική Υποδιεύθυνσις Αθηνών: «Πρόχειρος Ταχυδρομικός Οδηγός Αθηνών προς χρήσιν των ανταποκρινομένων». Αθήναι 1889.
Το Β. Δ. του 1891, «Πίναξ των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών γραφείων την 31 Δεκεμβρίου 1891».
Τα καθ' άπαν το κράτος ταχυδρομικά, τηλεγραφικά και τηλεφωνικά γραφεία, Αθήνα 1900.
Κώδιξ της ταχυδρομικής, τηλεγραφικής και τηλεφωνικής Νομοθεσίας, Τόμος Β', Χανιά 1914.
Κατάλογος των ταχυδρομικών, τηλεγραφικών και τηλεφωνικών γραμμών του κράτους, Αθήναι (χ.χ.).
Συλλογή νόμων, νομοθετικών Διαταγμάτων, Βασ. Διατ. & Εγκυκλίων διαταγών έτους 1918, Αθήναι 1919.
Οδηγός της Υπηρεσίας των ταχυδρομείων και τηλεφώνων, Αθήναι 1931.
Επίσημος οδηγός των ταχυδρομείων, τηλεγράφων και τηλεφώνων, Αθήναι 1935.
Στυλ. Κούνδουρου, Αλέξ. Δρακάκη: Αρχεία περί της συστάσεως και εξελίξεως των Δήμων και Κοινοτήτων 1836–1939 και της Διοικητικής διαιρέσεως του Κράτους, Αθήναι 1939.
Διοικητική διαίρεση της Ελλάδος, Αθήναι 1975.
Εθνική Στατιστική Υπηρεσία: Λεξικό των Δήμων, Κοινοτήτων και Οικισμών της Ελλάδος, Αθήνα 1984.
Ανδρ. Μ. Ανδρεάδου.: Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία προ της εισαγωγής των γραμματοσήμων. Περιοδικό Φιλοτέλεια 1924.
Δημ. Σ. Γκίνη : «Η εξέλιξη των Ταχυδρομικών τελών εν Ελλάδι». Περιοδικό Φιλοτέλεια του 1977.
Ηρακλή Δημόπουλου: «Τα ταχυδρομικά τέλη κατά την εκατονταετία 1861-1960. Περιοδικό Φιλοτελική Ηχώ του 1984 τ. 139 σελ. 10.
Παναγιώτη Ι. Ιωαννίδη: «Ο παρεξηγημένος ταχυδρομικός ρόλος των υγειονόμων». Περιοδικό Φιλοτέλεια τ. 543 σελ. 190.
Μ. Καρδαμίτση, «Συμβολή εις την μελέτη των σύγχρονων Ελληνικών σφραγίδων». Φιλοτελική βιβλιοθήκη ΕΦΕ, αρ. 30. Αθήναι 1975.
Στ. Κασιμάτη : Φιλοτέλεια τ. 487/54 & 488/83.
Στ. Κασιμάτη: «Τα νέα ταχυδρομικά γραφεία μετά το 1900. Η σφραγίδα του 5ου τύπου». Φιλοτελική Βιβλιοθήκη της Ε.Φ.Ε. αρ. 40. Αθήναι 1980.
Ι. Χ. Κουτσή: «Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία και αι σφραγίδες των από 1861 έως 1900». Αθήναι 1957.
Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ελλάδος – Σφραγίδες Ελευθερίας – Αθήναι 1983
Ελληνικών Ταχυδρομείων – «Το ταχυδρομείον κατά την Ελληνικήν Επανάστασιν 1821-1827». Αθήναι 1971
Μ. Κωνσταντίνη: « Ιστορία του Ταχυδρομείου Αθηνών». Αθήναι 1977.
Μ. Κωνσταντίνη: «Τα Ταχυδρομεία στην Ελλάδα.». Έκδοση 2002.
Μ. Κωνσταντίνη: «Τα ταχυδρομεία στην Ελλάδα και η ιστορική εξέλιξή τους». Αθήνα 2002.
Μ. Κωνσταντίνη: «Το Ταχυδρομείον κατά την Ελληνικήν Επανάστασιν». Αθήναι 1971.
Μ. Κωνσταντίνη: «Τα Ταχυδρομικά τέλη εν Ελλάδι από της ιδρύσεως του Ελληνικού Ταχυδρομείου μέχρι το 1900». Περιοδικό Φιλοτελική Ελλάς. Αθήναι 1967.
Α. Κ. Λασκαρίδη: «Ελληνικές ατμοπλοϊκές Εταιρείες (1857 – 1930)». Έκθεμα στην ΕΛΛΑΣ 1984. ΕΦΕ
Θ. Λεονάρδου: «ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ. Από του έτους 1829 μέχρι της 1 8βρίου 1861». Αθήναι 1862.

K. Meyer: "Disinfected Mail" Η.Π.Α.
O. Bellas, Les oblitération grecques du XX siècles 1835-1985, τ. I: Les marques postales.
Π. Μπινίκου και Δ. Σαμαρά Αι πρώται σφραγίδαι των Ελληνικών ταχυδρομικών γραφείων. 1861 - 1900.
Θ. Μπρεδήμα.: Εκατόν έτη Ταχυδρομικής υπηρεσίας εν Ελλάδι. Περιοδικό Φιλοτέλεια 1941.
Σοφοκλή Γ. Νικολαΐδη, Αριστ. Ξανθόπουλου: Αι πρώται συμβάσεις των Ελληνικών ταχυδρομείων διά την μεταφοράν αλληλογραφίας εις το εξωτερικόν 1833 – 1860, Αθήναι 1965.
Γ. Νταή, "ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ". 'Collectio", Αθήνα 1994.
Γ. Νταή: "ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ", Αθήνα. 2002.
Γ. Νταή: "ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ", Αθήναι 2008
Γ. Νταή: "ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ", Αθήνα. 2009.
Γ. Νταή: "ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ & ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΤΕΛΩΝ (Από 1.10.1861 έως 1.1.2001" ΑΘΗΝΑ 2010
Rienk M. Feenstra: "ΚΡΗΤΗ – CRETE". Εκδόσεις Collectio. Αθήνα. 2001
Δημ. Φωκά «Χρονικά του Β. Ναυτικού : 1833-1873» Αθήναι 1923
Θέμις Ντάκος: «ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ¨. Εκδόσεις COLLECTIO. Αθήναι 1994.
Θ. Παπαηλιού, Η ταχυδρομική ιστορία των Αθηνών 1882-1912 Φιλοτέλεια τ.576 σελ.11/1966 κ.επ.
΄΄Τα καθ' άπαν το κράτος ταχυδρομικά, τηλεγραφικά και τηλεφωνικά γραφεία'' της Γενικής Διεύθυνσης των Ταχυδρομείων και τηλεγράφων – 1900.
Άγγ. Παπαϊωάννου: Οι δίκυκλες σφραγίδες τύπου ΙΙ των ελληνικών ταχυδρομείων 1857 – 1900, Αθήνα 1988.
Άγγ. Παπαϊωάννου: Η ανάπτυξη των επικοινωνιών στην Ελλάδα (1821 – 1980). – Το τηλεγράφημα, Αθήνα 1998.
Σπύρου Α. Ραφτόπουλου : Η κλασσική περίοδος των ελληνικών ταχυδρομικών σήμαντρων - Αθήναι 1958.
Δ. Σαμαρά. Αι πρώται σφραγίδαι των Ελληνικών Ταχυδρομείων. Η γοτθική σφραγίς. Φιλοτελική Βιβλιοθήκη της Ε.Φ.Ε. αρ. 1. Αθήναι 1957.
Δ. Σαμαρά: «Αι επί των Ελληνικών γραμματοσήμων σφραγίδες των ατμοπλοϊκών εταιρειών. 1856 – 1900». Αθήναι 1964.
Μιχ. Σταματελάτου – Φ. Βάμβα: Μ. Επίτομο γεωγραφικό λεξικό της Ελλάδος. Εκδόσεις ΕΡΜΗΣ. Αθήναι 2001.
Στατιστική του συνοικισμού και της Ταχυδρομικής γραμμής της Ελλάδος. Πάτραι 1871.
Εκδόσεις ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ, 64 χαλκογραφίες από την Ελλάδα. Αθήναι 1979.
Γενική Διεύθυνσις ΕΛΤΑ Ονοματολόγιον πόλεων-χωρίων-συνοικισμών. Αθήναι 1974.
Θόδωρου Έξαρχου, Τα πρώτα Ελληνικά Ταχυδρομεία το 1900 – Ταξινόμηση κατά νομούς και κατά τύπους σφραγίδων. – Αθήνα 1988.
RIENK M. FEENSTRA & FRIENTS. – KRHTH CRETE.- Εκδόσεις Collectio. Athens 2001
Δημητρίου Γιαννούδη, Φιλοτελικά κατασκευάσματα. Φιλοτέλεια τ. 491 σελ. 185.
Π. Τιβέριος: Griechenland-Postgeschichte 1821-2001 . Frankfurt 2002.
Ο Εμ. Φωτάκης, «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ» Φ.Ε.Α. 1978.
Περιοδικό "COLLECTIO", Αθήνα.
Περιοδικό ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.
Περιοδικό ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΕΛΛΑΣ.
Περιοδικό Rundbrief αρ 8/95 της Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας Γερμανίας.
Φιλοτελική Βιβλιοθήκη της Ε.Φ.Ε. αρ. 7:Αθήναι 1964.
Φιλοτελική Βιβλιοθήκη της Ε.Φ.Ε. αρ. 11:Αθήναι 1964.
Φιλοτελική Βιβλιοθήκη της Ε.Φ.Ε. αρ. 14.Αθήναι 1964.
Περιοδικό 'ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ' της Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας, Αθήνα. Διάφορα τεύχη
Περιοδικό "ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΗΧΩ" (Φιλοτελική Εταιρεία Πειραιώς), Πειραιάς.
Κατάλογος ΒΛΑΣΤΟΣ.
Κατάλογος ΕΡΜΗΣ.
Περιοδικό Rundbrief αρ 8/95 της Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας Γερμανίας.
Περιοδικό «ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ».
Το εγκυκλοπαιδικό λεξικό ΗΛΙΟΥ.
Εφημερίδα Ο ΜΙΚΡΟΣ ΡΩΜΙΟΣ τ. 02 του 2007.
Περιοδικό «συλλογές» τ.32 σ.819
Εγκυκλοπαίδεια του Ιδρύματος Μείζωνος Ελληνισμού

Το περισσότερο υλικό βρέθηκε ψάχνοντας τις δημοπρασίες:

ΑΛΕΒΙΖΟΥ
ΑΛΦΑ
ΒΛΑΣΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ (Ε.Φ.Ε)
EURASIA
ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΥ
ΚΑΡΥΑΤΙΔΟΣ
MACEDONIAN
ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ
ROBSON LOWE
& PHILARTIA

Το παρόν εκδόθηκε σε 20 αντίγραφα και μοιράζεται δωρεάν σε φίλους